

[Handwritten signature]
1915 O. P. P. P. P. P.

23 255
11/17/1915

დაგადგენა

(ზიზლია)

ნაწილი მეორე

დაიბეჭდა საქართველო-იმერეთის უშიდესის სინოდის კანტორის
განკარგულებითა.

ტფილისი

ექვთიმე სულაძის სტამბა

1884

1230

Напечатано по распоряженію Грузино-Имеретинской Синодальной Конторы.

Тифлисъ. Типографія Евф. Хеладзе.

წიგნი იოზისა

თ ა ვ ი ა.

კაცი ვინმე იყო ქუჭყანასა ავსიტისასა რომლისა სახელი იობ, ა
 ზ ი ეო კაცი იგი ჭეშმარიტ, უბიწო, მართლ, ღუთის მსახურ, გან-
 შორებულ ყოვლისაგან ბოროტისა ნივთთა ❖ სოლო იუჟნეს ძენი ბ
 მისნი შუდნი, ზ ასულნი სამ ❖ ზ იუჟნენ საცხოვარი მისი, ცხო- კ
 ვარი შუდითას: აქლემები სამათასნი, უღლეული კართა ხუთასი,
 ვირი კდალი მძოვარი ხუთას, ზ მსახურთა სიმრავლე ფრიად, ზ
 საქმენი მისნი დიდ იუჟნეს ქუჭყანასა შედა; ზ იეო კაცი იგი ახ-
 ნაური მხისა აღმოსავლისათაგანი ❖ სოლო შეკრბიან ძენი მისნი დ
 ურთიერთას, ზ ევნიან ტაძრობა სუმაჲ დღითი დღედ, მოიყვანნიან
 სამნიცა იგი დანი თჳსნი, ჭამად ზ სუმად მათ თანა ❖ ზ ოდეს ე
 აღესრულნიან დღენი იგი სუმიას, მიავლინის იობ, ზ განწმიდ-
 ნის ივინი აღდგის განთიად შეწირის მახ თჳს მსხუტრძლი რიც-

ხვისაებრ მათისა, ღ ზურაჲი ერთი ცოდვისა თჳს სულთათჳს მათ-
 თა, რამეთუ იტყობდა იობ, ნუსადა ოდეს მეთა ჩემთა გონებასა ში-
 ნა თჳსსა ბოროტი მოიგონონ ღმრთისა მიმართ. ესრეთ უკუტ
 ვ ევის იობ, შემდგომად ყოველთა დღეთა ზ ღ იუო ვითარცა დღე
 ესე, ღ აჰა მოვიდეს ანგელოზნი ღმრთისანი დგომად წინაჲე უფლი-
 ზ სა, ღ ეშმაკიცა მოვიდა მათთანა ზ ღ ჰრქუა უფალმან ეშმაკსა: სადით
 მოხუალ; ღ მიუგო ეშმაკმან უფალსა, ღ ჰრქუა: მომივლიეს ქუტყა-
 ც ნა ღ განმივლიეს ცასა ქუტყე ღ მოვედ ზ ღ ჰრქუა მას უფალმან:
 მიხედვა გონებითა შენითა მონასა ზედა ჩემსა იობს; რამეთუ არა
 არს მსგავსი მისი მეოფთაგან ქუტყანასა ზედა კაცი უბიწო, მართლ,
 თ ჰემდარტ, ღმრთის მსახურ, განმორებულ ყოვლისაგან ნივთისა ბო-
 ი როტისა ზ სოლო მიუგო ეშმაკმან წინაჲე უფლისა ღ ჰრქუა ზ
 ნუ სადა, ცუდად ჰმსახურებსა იობ უფალსა; ანუ არა შენ თუ მოჰ-
 ზ დღეა გარემოჲ მისი, ღ შინაგანი სახლისა მისისა, ღ მეოფი გა-
 რეჲე ყოველივე მისი; სოლო საქმენი ეკლთა მისთანნი აკურთხენ; ღ
 საცხოვარი მისი მრავალ ჰეავ ქუტყანასა ზედა; არამედ მიავლინელა
 ია გელი შენი ზ ღ შეახე ყოველთა შინა რომელიცა აქუს, უკეთუ ზი-
 იბ რითადა თუ გაკურთხევდეს შენ ზ) მაშინ ჰრქუა უფალმან ეშმაკსა:
 აჰა ყოველი რაოდენი არიან მისი, მივეც გელთა შინა შენთა, არა-
 მედ თვით მას რათა არა შეეხო, ღ გამოვიდა ეშმაკი ზირისაგან უფ-
 იგ ლისა ზ ღ იქმნა რამეთუ ესე დღე, ღ შენი იობისნი ღ ასულნი მი-
 სნი ჰამდეს, ღ სუმიდეს ღჯნოჲსა სახლსა შინა მშისა მათისა უხუ-
 იდ ცესისასა ზ ღ აჰა ღაღადისი მოვიდა იობის მიმართ, ღ ჰრქუა მას:
 უღლეული ვართა ვნვიდა, ღ რემაკები ვირთა ვაღლთა მოვდა მას-
 იე ლობელად მათსა ზ ღ მოვიდეს მტუტუნანი ღ წარტუტუნეს იგი, ღ
 მონანი იგი მოსრნეს მასჯლითა, ღ განვერი მე მარტოჲ, ღ მოვედ
 ივ თსრობად შენდა ზ კუალად ამას იტყობდა, მოვიდა სხუაჲ ღაღადი-
 სი, ღ ჰრქუა იობს: ცეცხლი გარდმოვარდა ზეცით ქუტყანად, ღ
 შეჰამა ცხოვარი, ღ მწუქმსნი შეწუნა ეკრეთვე, განვერი მე მარტოჲ,
 იზ ღ მოვედ თსრობად შენდა ზ სოლო კუალად ამას იტყობა სხუაჲ

1) ზირაჲ ა.

ღაღადისი მოვიდა, & ჰქრქუა იობს: მკედარი შეიქმნეს სამად გუნ-
 დად, & გარე მოადგეს აქლემებსა, & წარტყუწნეს ივინი, & მონა-
 ნი მოსწრეს მასჯლითა, სოლო განვერი მე მარტოჲ & მოვედ თსრო-
 ბად შენდა ❖ სოლო კუალად იტეოდალა, სსუაღ ღაღადისი მოვიდა, იწ
 & ჰქრქუა იობს: შენი შენნი & ასულნი შენნი ჭამდეს & სუმიდეს თ
 ძმისა მათისა უსუცესისა თანა ❖ შეუწესულად ქარი დიდი მოკდა
 უდაბნოსაგან, და ეკუწთა ოთსთავე კიდეთა სასლისათა, & დაეცა სა-
 სლი ყრმათა შენთა ზედა, & მოსწედეს, სოლო განვერი მე მარტოჲ,
 & მოვედ თსრობად შენდა ❖ ესრეთ ესმა იობს აღდგა დაიპო სა-
 მოსელი თვისი, & აღიპარსა თამა თავისა თვისისა, & დაისსა მიწა
 თავსა თვისსა & დავარდა ქუწყანასა ზედა თაყვანისცემად უფლისა,
 & ჰქრქუა ❖ ¹⁾ თვით მე შიშუწლი გამოვედ მუცლითგან დედისა ჩე-
 ძისა, შიშუწლიცა განვიდე მუნვე, ²⁾ უფალმან მომცა, უფალმან-
 ცა მიმიღო, ვითარცა უნდა უფალსა ეგრეთცა იქმნა, იყავნ სა-
 სელი უფლისა კურთხეულ უკუნისამდე ❖ ყოველთა შინა ყოველ-
 თა ამათ, რომელი შეემთსჯა მას, არა რაითში ცოდა იობ წინაშე
 უფლისა, არცა ბაკეთა შინა თვისთა, & არა მიცა უკუნურება ღმერთსა

თ ა ვ ი ბ.

სოლო იყო დღე ესე ვითარი, & მოვიდეს ანგელოზნი ღუთისანი ა
 წარდგომად წინაშე უფლისა, & ეშმაკიცა მოვიდა შორის მათსა წა-
 რდგომად წინაშე უფლისა ❖ & ჰქრქუა უფალმან ეშმაკსა: სადით ბ
 მოსუალ შენ; მაშინ თქუა ეშმაკმან წინაშე უფლისა: განმივლიეს ცა-
 სსა ქუწყე & მომივლიეს ყოველი ქუწყანაჲ, & მოვედ ❖ & ჰქრქუა უფა-
 ლმან ეშმაკსა: მიჰხედე უკუწ გონებითა შენითა მონასს ჩემსა იობს: კ
 რამეთუ არა არს ეგრეთი მეოფთაგან ქუწყანასა ზედა, კაცი უბო-
 როტო ჰემპარიტ, უბიწო ღუთის მსასურ, განშორებულ ყოვლისა-
 გან ბოროტისა, სოლო კუალად იპყრობს უმანკოებასა, სოლო შენ
 სთქუ მონაგები მისი ცუდად წარწემედად. სოლო მიუგო ეშმაკმან,
 უფალსა & ჰქრქუა ❖ ტყავი ტყავისა წილ, & ყოველი რავდენი აქუს
 კაცსა, მისცეს სულისა თვისისათჯ ❖ გარნა მიავლინე კელი შენი ე

¹⁾ სიბრძნე ზ. ა ტიმ კ.—²⁾ კვლეს. ე. სიბრძნე ზ.

და შეასე მუხალთა მისთა და კორცთა მისთა, უკეთუ პირითაღა თუ გა-
 კურთხოს შენ ❖ სოლო ჭრქუა უფალმან ემძაკსა: აჰა მიცემე შენ
 მას, გარნაჲ სულსა მისსა ერიდე ❖ სოლო გამოვიდა ემძაკი პირი-
 საგან უფლისა, და დასცა იობ წულულებითა ბოროტითა ფერკითვან
 ვიდრე თავადმდე ❖ მოიღო იობ კეცი რათა იხუტდეს წულულება-
 თა თვსთა, და დაჯდა იგი სკორეთა ზედა გარეშე ქალაქსა ❖ და ქა-
 მი მრავალი წარგდა, ¹⁾ ჭრქუა მისა მიმართ ცოლმან მისმან მეტ-
 უჭლმან: ვიდრე დაგითმენიეს, აჰა მოველი ქამსა კუბლად მცირე-
 დლა, მოიწიოს სასოება მაცხოვარებისა ჩემისა, რამეთუ აჰა წარწ-
 ემდა ქუჭყანისაგან სახსენებელი შენი, შენი და ასულნი მუცლისა
 ჩემისა და საღმობანი ტკივილნი რომელთათვის ცუდად დავმუჭრ
 თანა რუდუნებითა, სოლო შენ თავადი მერალობაჲსა შინა მატლთა-
 სა ჰუი ღამის მთეველი გარე უსართულოსი და მე შეცთომილი და
 მსახური ადგილით ადგილად მგლეელი, და სახლითი სახლად მომც-
 დელი მშისა ოდესმე დაჰკედეს, რათა განვისვენო შრომათვან ჩემთა
 და საღმობათაგან რომელთა აწ გარე მოუცავ, არამედ თქუ რაჲმე
 სიტყუაჲ უფლისა მიმართ და მოჰკუდე ❖ სოლო მან მიჰხედა მისა
 მიმართ და ჭრქუა: რად ვითარცა ერთი უგუნურთა დედათაგანი იტ-
 ეჯ: უკეთუ კეთილი შეიწინარეთ კელისაგან უფლისა, ბოროტი არა
 მოვითმინოთა თუ; ყოველთა შინა ამათ შემთხვევათა მისა არა რაჲ
 ცოდა იობ წინაშე ღმრთისა ბავითა, და არა მისცა უგუნურება ღმერ-
 თსა ❖ სოლო ესმათ სამთა მეგობართა მისი ყოველი ბოროტი
 გარდამომავალი მას ზედა მოვიდეს თვთოეული თვისისაგან სოფ-
 ლისა მისა მიმართ: ელიფას მეფე ფემანოელთა, ვალადად სახსენე-
 ლთა მტანჯველი, სოფარ მინელთა მეფე, და მოვიდენ მის მიმართ
 ერთ სულად ნუგემინისცემად, და მიხედვად მისა ❖ სოლო იხილეს
 იგი შორითგან, ვერ ცნეს; და დაღაღევეს კმითა დიდითა და ტირო-
 დეს, დამლობლნი თვთოეულნი სამოსელთა თვსთა, და დაისხნეს
 მტუჭრი თავსა თვსსა ❖ და დასხდეს მისთანა შუდ დღე, და შუდ ღამე,

1) ტობაჲ ა.

დ არა ვინცა მათგანი იტყოდამ სიტყუასა მისა მიმართ: რამეთუ ხე-
ვდიდეს წყლულებასა მძუნარეს მეოფსა, დ დიდსა ფრიად.

თ ა ვ ი ზ.

უქმდგომად ამისა განახუნა იობ ჰირი თუსი ❖ დ დასწევასა, ბ
 დღენი თუსნი, მეტუქსლმან ❖ ¹⁾ რათა წარწეძდეს დღე რომელსა კ
 შინა ვიშევი, დ ღამე იგი რომელსა შინა თქვეს, აჰა არს წული ❖
 ღამე იგი იუავენ ბნელ დ რათა არა მოიძიოს იგი უფალმან ზეგარ- დ
 დამოჯ, არცა რათა მოვიდეს მას ზედა ნათელი ❖ დ რათა შეიპყრნეს ე
 იგინი ბნელმან, დ აჩრდილმან სიკუდილისამან, რათა მოვიდეს მის
 ზედა ნისლი, წყეულ იუავენ დღე იგი ❖ დ ღამე იგი, დ ეწიოს მას ვ
 წეუდიადი რათა არა იქმნეს დღესა შინა წლისასა, არცა აღრიცხულ
 დღეთა შინა თქსტასა ❖ არამედ ღამე იგი რათა იუოს საღმო- ზ
 ბისა, დ არა მოვიდეს მას ზედა შქსტა დ სიხარული ❖ არამედ ტ
 სწეოს იგი მწეევარმან მას დღესა, რომელსაცა უნებს მორევენად
 დიდად ვეძხად ❖ რათა დაბნელდინ ვარსკვლავნიცა მის ღამისანი თ
 დ ითმენდეს განათლებად დ არა მოვიდეს, დ რათა არა იხილოს მთიებ-
 ნი აღმობრწეინვებული ❖ რამეთუ არა დაჰმა ბჰენი მუცლისა დე- ი
 დისა ჩემისა, განდევნამცა საღმობა თვალთაგან ჩემთა ❖ რამეთუ ია
 რაჰსათუს მუცელსა შინა არა მოგუქსლ; ხოლო მუცლისაგან გა-
 მოვედ, დ მევესეულად არა წარწეძდინ ❖ რაჰსათუს მე მომედნეს მუ- იბ
 კლნი, დ რაჰსა მუძენი ვწოე ❖ აწ უგუქ დავიძინო და იგ
 ვდუმი, ხოლო დავიძინო განვისვენო ❖ მეფეთა თანა განმზრასთა იდ
 ქსტყანისათა, რომელნი იქადინ საჭურველებითა ❖ ანუ მთავართა იე
 თანა, რომელთა ოქროჯ მრავალი დ რომელთა ალაგსნეს სახლნი ივ
 თუსნი ვეცხლითა ❖ ანუ ვითარცა მოვებული გამოვრდომილი სა- ივ
 მოსაგან დედათა, ანუ ვითარცა ჩიჯლნი რომელმან არა იხილნეს
 ნათელი ❖ ეგრეთ არა წმიდათა ალაგსნეს გულის წერომამ რისხუ- იზ
 სსა მუნ განისვენეს უმეტეს დაშრომილთა ვორცითა ❖ ხოლო ერ- იწ
 თბამად საუკუნისა ამის ეოფილი, არა ესმათ ჰმად შემკრებელისა
 მოხარკეთა ❖ მცირე დ დიდი მუნ არს, დ მონაჰ არა მოძიძი უფლი- ით

¹⁾ იერემია კ.

სა თჯისა ❖ რამეთუ რადსათჯს მიცემულ არს მეოფთა სიმწარესა შინა ნათელი, ჭ მეოფთა საღმობიერთა შინა სულითა ცხოვრებად ❖ რომელთა სურინ სიკუდილი ჭ არა მიემთხვევიან აღმომთხრელნი ვითარცა საუნჯისა ❖ ხოლო მოხარულ იქმნებიან უკეთუ მიემთხვეს ❖ სიკუდილი კაცისა განსვენებად, რამეთუ დაჴმადმერთმან მისთჯს ❖ რამეთუ ჰირველ საკმელთა ჩემთა სულთქმით შემოვაღს, ხოლო ვცრემლოდ მე შეჴფრობილი შიშითა ❖ რამეთუ შიში რომელიცა განმაცუფრებს მოვიდა ჩემდა, ჭ რომლისა შეშინოდა, შემემთჯა მე, არცა დაემძდდი, არცა დავღუმენ, არცა განვისვენე, ჭ გარდამოვიდა ჩემდა რისხვა.

თ ა ვ ი დ.

ხოლო მიუგო ელიფას თემანიტელმან ჭ ეტყოდა ❖ ნუ თუ ძრავალ ჯერ მოკეთხრას შენ შრომასა შინა, ხოლო ძალი სიტყუათა შენთა ვინ დაითმინოს ❖ რამეთუ უკეთუ შენ ასწავენ ძრავალთა, ჭ კელთა უძღურთა ნუგეშინისეც ❖ ხოლო უძღურნი აღადგინე სიტყუთა, ხოლო მუგლითა უძღურთა ძალნი კარე მოუსხენ ❖ ხოლო აწ მოვიდა შენ ზედა საღმობად, ჭ შეგესო შენ, ხოლო შენ შემწწუნდი ❖ ნუ თუ შიში შენი არს უმეცრებასა შინა, ჭ სასოებად შენი ჭ სიბოროტე გზისა შენისა ❖ მოიხსენე უკუწ ვინ წმიდად რომელ იყო წარწემდა; ანუ ოდეს ჴემძარტნი ყოველნი ძირითურთ წარწემდენ ❖ ვითარცა ვხედავ ძენველთათჯს ბოროტებათსა, ხოლო მთესველნი იგინი საღმობასა მოიძიან შენდა ❖ ბრძანებისაგან უფლისა წარწემდებიან, ხოლო სულისაგან რისხვისა შინისა მოაკლდებიან ❖ 1) ძალი ხუადისა ლომისა, ხოლო კმად მუღსა ლომისა, ხოლო შეება გუწლთა დამრტა ❖ ჴინჴუწლ ლომნი წარწემდენ, ვინათგან არა აქუნდა საზრდელნი, ხოლო ლეკუნი ლომთანი დაუტევებდეს ურთიერთსა ❖ ხოლო უკეთუ სიტყუად რომელიმე ჴემძარტ იყო სიტყუათა შორის შენთა არა სადამცა მათგანიმ შემთხუწულ იყო შენდა ძური; არა შეიწენაროს თუ უურმან ჩემმან ყოვლად საკვირველთა რომელთაგან ❖ ხოლო შიშითა, ჭ კმითა ღამეულითა დაეცემიან შიშითა კაცთა ზედა ❖ ხოლო კრთო-

1) დ მეფთა კდ.

მაჲ მე შეემძობსა ზე მწოლას, ზე ფრიად მუხლნი ჩემნი შეიმძნეს ❖
 ზე სული ზირსა სედა ჩემსა მოვიდა, ხოლო შემასინებდეს მე თმა- იე
 ნი ზე კორცნი ❖ აღვდევ ზე არა ვცან, ვინილე ზე არა იყო მხილება იე
 წინაჲ თუალთა ჩემთა, არამედ გარნა სული წუნარი, ზე ჯმაჲ მესმა, იხ
 რამეთუ რაჲ ❖ ნუ თუ წმიდაჲ იყოს კაცი წინაჲ ღუთისა; ანუ სა- იხ
 ქმეთაგან თვსთა უმანკოჲ კაცი ¹⁾ ❖ უკეთუ მონათა სედა თვსთა იწ
 არა ჰრწმენეს, ხოლო ²⁾ ანგელოზთა სედა თვსთა ფიცხელი რაჲ ით
 განიზრახსა ❖ ხოლო მკვდრთა თიკათა შინა ბოსელთათა, რომლე- ით
 საგან ზე თვთ მისგანვე თიკისა ვართ, დაეცა მათ ვითარცა ელვა, ზე
 განთიადითგან ვიდრე მიმწუსრადმდე კუხლად ვისამე არა არიან ❖
 ვინათგან ვერ შეუძლებდენ თავისა თვსისა შეწევნად, წარწემდეს ❖ კ
 ხოლო მოჰბერად მათ სედა ზე განკმეს წარწემდეს, ვინათგან არა კა
 აქუნდეს სიბრძნე მათ.

თ ა ვ ი ე.

ხოლო მოუწოდე, უკეთუ ვინმე შენ გისმინოს, ანუ უკეთუ ა
 რომელიმე წმიდათა ანგელოზთა გეჩუქნოს ❖ რამეთუ უმეცარსა ბ
 მოჰკლავს რისხვად, ხოლო შეცთომილსა მოაკუდინებს შური ❖
 ხოლო მე ვინილენ უმეცართა ძირისა ჩამაგდებელნი, არამედ მეუჭ- ბ
 სეულად შეჭმულ იქმნა საყოფელნი მათნი ❖ შორად რათა იქმენ დ
 მენი მათნი ცხოვრებისაგან, ზე რათა შეირყენ ბჭეთა თანა უარეს-
 თა, ზე არა იყოს განმარინებელი ❖ რამეთუ რომელი მათ შეიკრი- ე
 ბნეს მართალთა შეჭამნეს, ხოლო თვთ ძვრთაგან არა ვსნილ იქმენ
 სატანჯველნი იყაუნ სიმაგრედ მათთა ❖ რამეთუ არა აქუს ქუჭ- ვ
 უანისაგან გამოსლვად შრომაჲ, არცა მთადთგან აღმოცენებად საღმო-
 ბისა ❖ არამედ კაცი იმუჭბის შრომით, ხოლო მართუწნი ორბი- ს
 სანი მადლად ფრინვენ ❖ ხოლო გარნა მე ვევედრო ღმერთსა ❖ ტ
 ხოლო უფალსა ყოველთა მეუფესა მოუწოდო, რომელმან ქმნა დი- თ
 დნი ზე გამოუკვლეველნი, ხოლო დიდებული ზე საკვრველი, რომე-
 ლთა არა არს რიცხვ, რომელი მოსცემს წუძასა ქუჭუნასა სედა ❖
 რომელი მოავლენს წუალსა ცასაჲ ქუჭუ თვსა სედა ❖ რომელი ი, ან

¹⁾ ქვემოთ ე. ბ. ჰეტ. ბ.—²⁾ თუდა ა.

იბ ჭეოფს სიმდაბლესა მალასა ზედა, ჰ წარწემედულთა აღადგენს *¹⁾
 იკ რომელი განახნევს ზრახვათა ბოროტთასა, ჰ არა აქენ ყოფად
 იღ კელთა მათთა ჭემხარტებანი *²⁾ რომელი შეიპყრობს სიბრძნესა
 იე შინა ბრძენთა, სოლო ზრახვანი მრავალ თხზულთანი განაცუფრ-
 ივ ნა *³⁾ დღეთა შინა შეემთხვა მათ ბნელი, სოლო შუადღე რათა შეე-
 იწ სენ ვითარცა ღამესა შინა * ჰ რათა წარწემედენ ბრძოლასა ზედა,
 იზ სოლო უძღურნი რათა გამოვედინ კელისაგან ძლიერისა * სო-
 იწ ლო იყავნ უძღურისა სასოება, სოლო უძარტლოსა ჰირი რათა
 იწ დაეკნენ *³⁾ სოლო ნეტარ არს კაცი რომელსა ამიღა ღმერთმან,
 იწ სოლო სწავლასა ყოვლისა მპყრობელისასა ნუ განეშორები, რამე-
 იწ თუ თავადი ჭეოფს ტკივნეულად * ჰ კუხლად აღადგენს დაცემულს,
 ით ჰ კელი მისი განკურნებენ * ექუს გზის ჭირისაგან გიგნასს შენ,
 კ სოლო მეძდგედ არა შეგეხოს შენ ბოროტი * სიყმილსა შინა გი-
 კ ხსნასს შენ სიკუდრილისაგან, სოლო ბრძოლასა შინა კელისაგან რკი-
 კ ნისა განგკნასს შენ * ჰ წულულებისაგან ვნისა დაგიფაროს შენ,
 ჰ არა გეშინოდეს მომავლისაგან ბოროტისა, კაცისაგან არა რაჟს
 კბ კეთილის მეტყუაჭლისა * უსამართლოსა ჰ უსჯულოსა ეცინოდე:
 კბ მეცტაგან მძუნვარეთა არა გეშინოდეს ვით კლდოვანითურთ სა-
 კბ კვრველთა აღთქმათა შენთა: რამეთუ * მეცნი საკვრველნი დაგიმ-
 კდ მძდგენ შენ * შემდგომად ამისა სცნა, რამეთუ დამძდგებულ არს
 კდ სახლი, სოლო ცხოვრებასა სახლისა შენისასა არა აქუს შეცოდე-
 კე ბად * სოლო სცნა რამეთუ მრავალ არიან თესლნი შენნი, სოლო
 კვ მჯლნი შენნი იუენენ ვითარცა ყოველნი თივანი ველისანი * სო-
 კვ ლო შესვდე განმდიდრდე საფლავსა შინა ვითარცა იფელი მწიფე
 კვ ჟამსა შინა მკისასა, ანუ ვითარცა ზუნი კალოსა ჟამსა შინა თანა
 კვ მიღებისასა * აჰა ესენი ესრეთ გამოვიკუთლიეთ, ესე არიან რო-
 კვ მელნი გუჭსმა, სოლო შენ სცან თავისა შენისა უკეთუ რაჟ გიქნიეს.

თ ა ვ ი მ.

ს,ბ სოლო მიუგო იობ, ჰ ჰრქუა * უკეთუძცა ვინ წონა აღწონა
 რისხვისა ჩემისა, სოლო საღმობანი ჩემნი აღიღოსძცა სასწორსა

1) ა კორ. გ.—2) ა კორ. გ.—3) იგავ. გ. იაკობ ა. ებრ. იბ. გამოცხ. გ.

ზედა ერთბაშად ❖ იგი ქჷშისაცა ზღვს კიდისა უმძიმეს იუჷნენ, ბ
 არამედ ვითარცა იკონების სიტუჷანი ჩემნი ბოროტ არიან ❖ რა- დ
 მეთუ ისარნი უფლისანი კორცთა შინა ჩემთა არიან, რომელთა
 გულის წერომა შესმენ სისხლთა ჩემთა, ოდეს ვიწყო თქმად, გან-
 მკმჷრენ მე ❖ რამეთუ რაჲ; ნუ თუ ცუდად იუზრნეს ვირმან ველუ- მ
 რმან: არამედ თუნიერ თხოვად საზრდელისა. ხოლო უკეთუძცა
 ანუ განაგდოს კმაჲ გარმან ბაგეთა შინა მქონებელმან საზრდელი-
 სამან ❖ გინათუ იჷამოს ჰური თუნიერ მარილისა, ანუ არს გე- ვ
 მოვინება სიტუჷათა შორის ამათა ❖ რამეთუ არ ძალუც წინა დგო- ზ
 მად სუელსა ჩემსა რისხვასა ჩემსა, რამეთუ სიმერაღესაჲ ვხედავ ჰამა-
 დსა ჩემსა ვითარცა სურნელსა ლომისასა ❖ რამეთუ ვინ მომცეს ტ
 ზ მოვიდეს ჩემდა სათხოვარი, ზ სასოება ჩემი მომაგოს უფალ-
 მან ❖ იწყო უფალმან რათა დამაწელულოს მე, ხოლო სრულიად თ
 არა მომკლა მე ❖ ხოლო იყავნ ჩემდა ქალაქი საფლავ, რომლისა ი
 ზღუდეთა ზედა ვხლდებოდი მას ზედა არა მივიწიო, რამეთუ არა
 ვეცრუო სიტუჷათა შინა წმიდათა ღუთისა ჩემისა ❖ რამეთუ ვითარ- ია
 ძალი ჩემი, რამეთუ მოვითმენ, ანუ რომელი ჟამ ჩემდა რამეთუ
 მოითმენს სული ჩემი ❖ ნუ თუ ძალი კლდისა ძალი ჩემი; ანუ იბ
 კორცნი ჩემნი არიან რვალისანი ❖ ანუ არა ვესავ მას ზედა, იგ
 ხოლო შეწევნა ჩემგან განემორა ❖ იძჷნა ჩემგან წყალობამან, იდ
 ხოლო მოხედვამან უფლისამან უგულებელს მეო მე ❖ არა მოისი- იე
 ლეს ჩემ ზედა მახლობელთა ჩემთა, ვითარცა ნაღვარევესა მოაკლ-
 დენ, ანუ ვითარცა ღელვანი თანა წარმკდეს მე ❖ რომელთა იგი ივ
 ჩემგან ეძინოდა, აწ დაძეცნეს მე, ვითარცა თოვლნი ანუ ზ ეინული
 მომაგებული ❖ ვითარცა დამდნარი სიცხისსაგან ქმნილნი, არა იცნა იზ
 რომელი იყო ❖ ეგრეთ მეცა დატევებულ ვიქმენ ყოველთაგან, ხო- იტ
 ლო წარწეშედი ზ გარეგან სახლისა ვიქმენ ❖ იხილეთ გჷანი თე- ით
 მანელთანი კუალნი ზედა საბაელთა მხედველნი ❖ ზ სირცხული კ
 თანამდებ იქმენ რომელნი ქალაქთა თჷს ზ მონაგებთათჷს მსა-
 სოებელთა ❖ აწ ზ თქუტნ გარდამოხვედით ჩემ ზედა უწყალოდ კა
 უკუტ მხილველთა ჩემისა მძორისა შეკეძინნესთ, რამეთუ რაჲ ❖ ნუ კბ

თუ თქვენ თანა რადმე ვითხოვე, ანუ უფროს ძალისა მივძს ❖
 რამეთუ რათა მივსნას მე მტერთაგან ანუ კელთაგან ძლიერთასა
 განმარინო მე, ხოლო მე დავდუმნე ❖ უკეთუ რად შევსცოდე მათ-
 წუთთ მე ❖ არამედ ვითარცა ივონების ბოროტი ჭემმარიტისა სი-
 ტუჯსა ❖ რამეთუ არა თქვენგან ძალისად ვითხოვ, არცა მსილებ-
 მან თქვენმან სიტუქანი ჩემნი დააცხრენეს, რამეთუ არცა უწევების
 თქვენისა სიტუქანი მოვითმინო ❖ გარნა ვითარცა ობოლსა ზედა
 დაესხნეთ, ხოლო მირბით მეგობარსა ზედა თქვენსა. ხოლო აწ
 მივხედო ზირს ზედა თქვენსა, არა ვსტუეო ❖ დასხედით აწ ღ ნუ
 იქმნებით რათა არა იყოს უსამართლო, ღ კუბლად მართლისა მი-
 მართ შემოხვდეთ ❖ რამეთუ არა არს ენასა ჩემსა შორის უსამართ-
 ლობა, ანუ არა სასაჲ ჩემი გულის ხმის-ყოფასა იწუროთის.

თ ა ვ ი ზ.

ა რა ბრძოლა თუა ცხოვრებაჲ კაცისა ქრისტეანასა ზედა, ღ ვი-
 თარცა სასუიღლით დადგინებულისა მარადღე ცხოვრებაჲ მისი ❖
 ბ ანუ ვითარცა მონა მოშიში უფლისა თჯისა, და მიმთხრტულისა
 აჩრდილისა: არამედ ვითარცა სასუიღლით დადგინებული მოძლოდნე
 კ სასუიღლისა თჯისა ❖ ეგრეთ მეცა მოველოდი თვესა ამაოდ, ხო-
 დ ლო ღამენი საღმობათა მოცემულარინ ჩემდა ❖ უკეთუ დავიძინო,
 ვიტევ ოდეს არს დღე: ხოლო ოდეს აღვდგე, კვალად ოდეს იქმნეს
 მწუხრი, ხოლო სავესე ვიქმნები ტკინვეული მწუხრიტგან განთი-
 ე დამდე ❖ ხოლო დაიტევს სორცი ჩემი სიმჰალეთა შინა მატლთა,
 ვ ხოლო დავასხამ მეგრდსა ქრისტეანისასა ზიმჰალეთა ფსანითა ❖ ხო-
 ლო ცხოვრება ჩემი არს უმსუბუქეს თქმისა, რამეთუ წარწემდების
 ზ ამაოებასა შინა სასოებაჲ ❖ მოიკსენე უკრტ რამეთუ სული ჩემი
 ცხოველ, ღ არა მერმელა მოიქცეს თვალნი ჩემნი სილვად კეთილი-
 ტ სა ❖ არღარაჲ მომხედოს მე თვალმან მსილველმან ჩემმან; თვალ-
 თ ნი მენნი ჩემ ზედა ღ კვალად არღარა ვიეო ❖ ვითარცა ღრუბე-
 ლი აღსუბუქებული ცისაგან, რამეთუ უკეთუ კაცი შთავდეს ჯო-
 ი ჯოსეთად ❖ მერმელა არა აღმოკდეს, არცა მოიქცეს სახლად თჯსა,
 ია ღ არცა აქის მას ❖ უკრტ არცა მე დავიკრძალავ ბავეთა ჩემთა,

ვიტეოდე ჭირსა შინა მეოფი, განვახუნე სიმწარითა სული ჩემი
 შეიწროებული ❖ ნუთუ სღუაჲ ვარ, ანუ ვეძახი, რამეთუ განაწესენ იბ
 ჩემ ზედა მცველნი ❖ ვთქუ, რამეთუ ნუგეშინისმცეს მე სარეცელმან ივ
 ჩემმან, სოლო აღვამაღლო ჩემდა მიმართ ერთსა ზედა სიტყვასა
 სარეცელთა ზედა ჩემთა ❖ მაშინებ მე სისრმებითა, დ ჩვენებითა იდ
 განმაცუფრებ მე ❖ განათავისუფლებ სულისაგან ჩემისა სულსა იე
 ჩემსა, სოლო სიკუდილისაგან ძუალთა ჩემთა ❖ რამეთუ არა ივ
 ვცხონდე უკუნისამდე რათა სულგრძელ ვიქმნე, განმემორე ჩემგან,
 რამეთუ ცუდარს ცხოვრება ჩემი ❖ რამეთუ რაჲ არს კაცნი, რამეთუ იზ
 განადიდენ იგი: ანუ რამეთუ განაკრძალებ გონებასა მისა მი-
 ძართ ❖ ანუ ზედა მხედველობასა მისა ჰყოფ განთიადამდე: დ გან- იწ
 სვენებასა ზედა მისსა სჯა გაქუს ❖ ვიდრემდის არა დამიტყვებ მე, ით
 არცა განმიტყვებ მე, ვიდრემდის შთავნთქნა ნერწყუნი ჩემნი სალ-
 მობათა შინა ❖ უკეთუ მე გცოდე, რაჲ შენ შეგიძლო ეოფად, ბ
 რომელმან დაუდგინე გონებაჲ კაცთა: რაჲსათუჲს დამდეგ მე წინა
 აღმდგომ შენდა: სოლო ვარ შენ ზედა ტურთი ❖ რაჲსათუჲს არა კა
 ესე ჰქვავ, უსჯულოებისა ჩემისა დავიწუება, დ განწმედა ცოდვისა
 ჩემისა: სოლო აწ მიწასა შინა მივიქცევი, სოლო არღარა ვარ
 კვალადღა აღმსობელ.

თ ა ვ ი ს

სოლო მიუგო ვალდად სავასიტელმან ჰრქუა ❖ ვიდრემდის ა,ბ
 იტევი ამას, სული არს მრავლის მეტეუწლებისა ჰირსა შინა შენ-
 სა ❖ ნუთუ უფალი რომელი სჯის, ანუ რომელმან ეოველივე ქმნა ბ
 შეამწუნოს მართალი ❖ უკეთუ ძეთა შენთა ცოდეს წინაშე მის- დ
 სა, მიუტევა კელთა შინა უსჯულოება მათი ❖ სოლო შენ აღმი- ე
 სთუწ უფლისა მიმართ ეოვლის მჰერობელისა მვედრებელმან ❖
 უკეთუ წმინდა ხარ დ ჰეშმარით, ისმინოს ვედრებისა შენისა, სოლო ვ
 წარმოგიდგინოს შენ კვალად ცხოვრება სიმართლისა ❖ იეოს ზ
 უკუწ ჰირველი შენი მცირე, სოლო უკანასკნელი შენი გამოუთქმე- ლ
 ლი ❖ რამეთუ ჰკითხე ნათესავსა ჰირველსა, სოლო გამოიკვლიე ლ
 ნათესავისაებრ მამათა ❖ რამეთუ გუშინდელნი ვართ, დ არა უწ- თ

ეთ: ¹⁾ რამეთუ აჩრდილ არს ქუჭყანასა ზედა ცსოვრებაჲ ჩუჭნი ❖
 აზა ესე თუ გასწავლის შენ, ჳ მოვითხრობენ შენ, ჳ გულისაგან
 აღმოვიდებენ სიტყვასა ❖ ნუთუ აღუვაგდეს ჭილი თჯნიერ წელითა,
 ანუ აღორძინდეს ლელი მოურწყავად ❖ ძირსა ზედა ჳ არა მოიძ-
 კოს თუ ჰირველ მორწყვისა ეოვლისა მღელოსა არა გან-
 კების თუ ❖ ესრეთ უკუჭ იქმნების ეოველთა უკანასკნელი, რო-
 მელთა დაუვიწყებიეს უფალი, რამეთუ სასოება არა წმიდათა წარ-
 წუძღეს ❖ რამეთუ უმკვდრო იყოს სასლი მისი, ხოლო დედა საწ-
 დილთა განიბან საყოფელი მისი ❖ უკეთუ დაამტკიცოს სასლი
 იე თჯნი, არა დაადგრეს, ხოლო მიელოს მას არა ეგოს ❖ რამეთუ
 სოველარს მისისაგან, ჳ ჯერეჭალისაგან მისისა წელთ მხრდელობა
 მისი გამოვიდეს ❖ შესაკრებელსა ზედა ეორეთა ზედა ქვათასა დაი-
 ძინოს, ხოლო შორის ნაპრალთა კაჟათა ცსოვნდებოდეს ❖ ხო-
 ლო უკეთუ შთანთქას, ადგილი ეცრეოს მას ❖ არა გიხილავს თუ
 ესე ვითარნი, რამეთუ გარდაქცევა არა წმიდისა ესე ვითარ, ხოლო
 ქუჭყანისაგან სხჯსა აღმოეცენოს ❖ რამეთუ უფალმან არა განაგ-
 დოს უმანკო: ხოლო ეოველი ძღუჭნი არა წმიდისაგან არა მიით-
 ვალოს ❖ ხოლო ჭემმარიტთა ბაკენი აღივსნეს სიცილითა, ხოლო
 ბაკენი მათნი აღსარებითა ❖ ხოლო მტერთა მისთა შეიმოსონ
 სირცხული, ხოლო ცსოვრებაჲ არა წმიდათა არა იყოს.

თ ა ვ ი თ.

ა,ბ ხოლო მიუგო იობ, ჳ ჭრქუა ❖ ჭემმარიტად უწეი, რამეთუ
 ეგრეთ არს, რამეთუ ვითარ იყოს კაცი მართალ უფლისა თანა ❖
 გ რამეთუ უკეთუ უნებდეს სჯად მისთანა, არა უსმინოს მას, რათა
 არა ნაცვალ უგოს ერთისა მიმართ სიტყუათა მისთა ათასთაგან ❖
 დ რამეთუ ბრძენ არს გონებითა, ხოლო ძლიერ ჳ დიდ ვინ ფიცხელ
 ე იქმნა წინაშე მისსა ჳ მოითმინა ❖ რომელი დააძუჭლებს მათთა,
 ვ ჳ არა უწეიან ¹⁾ რომელი გარდააქცევს მათ რისხვითა ❖ რომელი
 შეამწუნებს ცასა ქუჭყე საფუძველითგან, ხოლო სუჭტნი მისნი
 ზ შეირევივნენ ❖ რომელი ეტეჯს მსესა, ჳ არა აღმოვალს, ხოლო

¹⁾ ჭემმარე იდ. ფსალმუნი რმგ.—²⁾ ჳ მეფეთა კდ.

ვარსკვლავთა დაჭბეჭდავს ❖ რომელმან გარდაართხნა ცაჲ მხოლო-
 მან, ჰ რომელი ვალს ზღვის კიდესა ვითარცა ქუჭუნისა კიდესა ❖
 აღმოსავალს, ჰ დასავალს, ჰ ჩრდილო ჰ საუნიჯესა ბღუარისას ❖
 რომელმან ეო დიდი ჰ გამოუკუთლეველი, ხოლო დიდებული ჰ სა-
 კვრველი რომელთა არა არს რიცხვ ❖ უკეთუ მოვიდეს ჩემდამო,
 არა მუქეს სილვად, ჰ უკეთუ წარმკდეს მე არა რაჲ ვსცნა ❖ უკე-
 თუ აღიღოს, ვინ მოაქციოს: ანუ ვინ ჰქუჭას მას, რაჲ ჰქემენ ❖
 რამეთუ თავადმან მიაქცია რისხუა, ჰ დამდაბლდეს მის ქუჭუშე ვე-
 მანი ცასა ქუჭუშე ❖ ხოლო უკეთუ ისმინოს ჩემი, ანუ საჯოს სი-
 ტუჭანი ჩემნი ❖ რამეთუ უკეთუ ჰ მართალ ვიყო, არა ისმინოს
 ჩემი, სასჯელსა მისსა ვევედრო ❖ ხოლო უკეთუ ვხადო ჰ მისმი-
 ნოს მე, ჰ არა მუქეს საწმუნოება რამეთუ ისმინოს გმისა ჩემისა ❖
 რათა არა ნისლითა მხოოს მე, ხოლო მრავალ ეო ჩემდა შემუ-
 სრვილება ამაოდ ❖ რამეთუ არა დაეტევების ჩემდა აღმოსუნთქუად,
 ხოლო აღმავესო მე სიმწართა რამეთუ ძალი არს ძალითა ❖
 ვინ უკუჭ სასჯელსა მისსა წინა აღუდგეს ❖ რამეთუ უკეთუ ვიყო
 მართალი ბაგენი ჩემნი არა წმიდებსა ჰყოფენ, ხოლო უკეთუ ვი-
 ეო უბიწო გულარძნილ ვიყო ❖ რამეთუ უკეთუ არა წმიდება ვეაჲ,
 არა უწეი სულითა ჩემითა გარსა მიძელების მე ცხოვრება ❖ ამი-
 სთვს ვთქუ, დიდსა ჰ ძლიერსა წარსწემდეს რისხუაჲ ❖ რამეთუ
 ბოროტნი სიკუდილთა შინა დიდ შუჭნიერ, ხოლო მართალნი სა-
 კიცსრობით იმყოფიან ❖ რამეთუ მიეცემიან კელთა შინა არა
 წმიდისათა, ჰირთა მსაჯულთა მისთასა დაჭუარავს, ხოლო უკეთუ
 არა თვთ არს ვინ არს ❖ ხოლო ცხოვრება ჩემი უმსუბუქეს არს
 ძალე მსრბოლისა: ივლტოდეს, ჰ არა ისილნეს ❖ ანუ არს ნავი-
 სა კუალისა ვსაჲ, ანუ ორბისა მფრინვალისა სასრდელის. მემიე-
 ბელისა ❖ რამეთუ უკეთუ ვთქვა დავივიწეებ სიტუჭასა, დავიდრეკ
 ჰირსა ვსულთქუამ ❖ შევირევეი ეოვლითა ასოთა: რამეთუ უწეი რა-
 მეთუ არა უბრალოდ დამიტევა მე ❖ ხოლო უკეთუ არა წმიდა ვარ
 რაჲსათვს არა მოკუჭდი ❖ რამეთუ უკეთუ განვიბანო თოვლითა, ჰ
 განვწმდე კელითა წმიდითა ❖ კმაჲ საყოფელ სიბილწესა შინა შე-

ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით,კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 კლ

ეთ: ¹⁾ რამეთუ აჩრდილ არს ქუჩუანასა ზედა ცხოვრებაჲ ჩუტნი ❖
 ანა ესე თუ გასწავლის შენ, ჰ მოგიტოსრობენ შენ, ჰ გულისაგან
 აღმოვიდებენ სიტყვასა ❖ ნუთუ აღევაგდეს ჭილი თვნიერ წელითა,
 ანუ აღორძინდეს ლელი მოურწუავად ❖ ძირსა ზედა ჰ არა მოიმ-
 კოს თუ ზირველ მორწუვისა ეოვლისა მდელოსა არა გან-
 კებების თუ ❖ ესრეთ უკუტ იქმნების ეოველთა უკანასკნელი, რო-
 მელთა დაუვიწყებებს უფალი, რამეთუ სასოება არა წმიდათა წარ-
 წუძღეს ❖ რამეთუ უმკვდრო იყოს სახლი მისი, ხოლო დედა საწ-
 დილთა განიბან საეოფელი მისი ❖ უკეთუ დაამტკიცოს სახლი
 იე თვისი, არა დაადგრეს, ხოლო მიედოს მას არა ეგოს ❖ რამეთუ
 სოველარს მისისაგან, ჰ ჯერკუალისაგან მისისა წელთ მხრდელობა
 მისი გამოვიდეს ❖ შესაკრებელსა ზედა ეორეთა ზედა ქვათასა და-
 მინოს, ხოლო შორის ნაპრალთა კაჟათა ცხოვრდებოდეს ❖ სო-
 ლო უკეთუ შთანთქას, ადგილი ეცრუოს მას ❖ არა გიხილავს თუ
 ესე ვითარნი, რამეთუ გარდაქცევა არა წმიდისა ესე ვითარ, ხოლო
 ქუჩუანისაგან სხვისა აღმოეცნოს ❖ რამეთუ უფალმან არა განაგ-
 დოს უმანკო: ხოლო ეოველი ძღუტნი არა წმიდისაგან არა მიით-
 ვალოს ❖ ხოლო ჭემძარიტა ბაგენი აღივსნეს სიცილითა, ხოლო
 ბაგენი მათნი აღსარებითა ❖ ხოლო მტერთა მისთა შეიმოსონ
 სირცხული, ხოლო ცხოვრებაჲ არა წმიდათა არა იყოს.

თ ა ვ ი თ.

ა,ბ ხოლო მიუგო იობ, ჰ ჭრქუა ❖ ჭემძარიტად უწეი, რამეთუ
 ეგრეთ არს, რამეთუ ვითარ იყოს კაცი მართალ უფლისა თანა ❖
 რამეთუ უკეთუ უნებდეს სჯად მისთანა, არა უსმინოს მას, რათა
 არა ნაცვალ უგოს ერთისა მიმართ სიტყუათა მისთა ათასთაგან ❖
 რამეთუ ბრძენ არს გონებითა, ხოლო ძლიერ ჰ დიდ ვინ ფიცხელ
 ექმნა წინამე მისსა ჰ მოითმინა ❖ რომელი დაამუტლებს მათათა,
 ჰ არა უწეიან ¹⁾ რომელი გარდასქცევს მათ რისხვითა ❖ რომელი
 შეამწუნებს ცასა ქუტზე საფუძველითგან, ხოლო სუტტნი მისნი
 შეირვივნენ ❖ რომელი ეტუჯს მხესა, ჰ არა აღმოვაღს, ხოლო

¹⁾ ჭემძარი იდ. ფსალმუნი რმგ.—²⁾ დ მეფეთა კდ.

ვარსკვლავთა დაჭბუქდავს ❖ რომელმან გარდაართხნა ცაჲ მსოლო-
 მან, და რომელი ვალს ზღვის კიდესა ვითარცა ქუჭყანისა კიდესა ❖
 აღმოსავალს, და დასავალს, და ჩრდილო და საუნიჯესა ბლჭარისას ❖
 რომელმან ყო დიდი და გამოუკულებელი, სოლო დიდებული და სა-
 კვრველი რომელთა არა არს რიცხვ ❖ უკეთუ მოვიდეს ჩემდამო,
 არა მაქუჩს ხილვად, და უკეთუ წარმკდეს მე არა რაჲ ვსცნა ❖ უკე-
 თუ აღიღოს, ვინ მოაქციოს: ანუ ვინ ჰქუჩას მას, რაჲ ჰქემნ ❖
 რამეთუ თავადმან მიხეცია რისხუა, და დამდაბლდეს მის ქუჭყე ვე-
 შაჲ ცასა ქუჭყე ❖ სოლო უკეთუ ისმინოს ჩემი, ანუ საჯოს სი-
 ტყუხანი ჩემნი ❖ რამეთუ უკეთუ და მართალ ვიყო, არა ისმინოს
 ჩემი, სასჯელსა მისსა ვევედრო ❖ სოლო უკეთუ ვხადო და მისმი-
 ნოს მე, და არა მაქუჩს საწმუხნოება რამეთუ ისმინოს კმისა ჩემისა ❖
 რათა არა ნისლითა მხოლოს მე, სოლო ძრავალ ყო ჩემდა შემუ-
 სრვილება ამაოდ ❖ რამეთუ არა დაუტევების ჩემდა აღმოსუნთქვად,
 სოლო აღმავსო მე სიმწარითა რამეთუ ძალი არს ძალითა ❖
 ვინ უკუჭ სასჯელსა მისსა წინა აღუდგეს ❖ რამეთუ უკეთუ ვიყო
 მართალი ბაგენი ჩემნი არა წმიდებსა ჰყოფენ, სოლო უკეთუ ვი-
 ყო უბიწო გულარძნილ ვიყო ❖ რამეთუ უკეთუ არა წმიდება ვეზუ,
 არა უწყი სულითა ჩემითა გარნა მიმედების მე ცხოვრება ❖ ამი-
 სთვს ვთქუ, დიდსა და ძლიერსა წარსწემედს რისხუაჲ ❖ რამეთუ
 ბოროტნი სიკუდილთა შინა დიდ შეჭნიერ, სოლო მართალნი სა-
 კიცხრობით იმყოფიან ❖ რამეთუ მიეცემიან კელთა შინა არა
 წმიდისათა, ჰირთა მსაჯულთა მისთასა დაჭუარავს, სოლო უკეთუ
 არა თვთ არს ვინ არს ❖ სოლო ცხოვრება ჩემი უმსუბუქეს არს
 ძალე მსრბოლისა: ივლტოდეს, და არა ისილნეს ❖ ანუ არს ნაფი-
 სა კუხლისა ვსაჲ, ანუ ორბისა მფრინვალისა საზრდელის მეძიე-
 ბელისა ❖ რამეთუ უკეთუ ვთქვა დავიფიწეებ სიტყუასა, დავიდრეკ
 ჰირსა ვსულთქუამ ❖ შევირეევი ყოვლითა ასოთა: რამეთუ უწყი რა-
 მეთუ არა უბრალოდ დამიტევა მე ❖ სოლო უკეთუ არა წმიდა ვარ
 რაჲსათვს არა მოვკუდი ❖ რამეთუ უკეთუ განვიბანო თოვლითა, და
 განვწმდე კელითა წმიდითა ❖ კმაჲ საყოფელ სიბილწესა შინა შე-

ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით,კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კს
 კტ
 კთ
 კლ

ლბ მღებე მე, ხოლო მოძიება მე ჩემთანა სამოსელმან ჩემმან ✨ არა
 არს კაცი ვითარცა მე რომელსა წინა აღმდგომ განგებჭობდე, რა-
 ლგ თა მოვიდეთ ერთბაშად სასჯელსა ზედა ✨ ✨ რათამცა შუამდგომელ
 ლდ ჩემდა იყო, ზ მამხილებელ, ზ მსმენელ შორის ორთა ✨ რათა მი-
 ლე მილოს ჩემგან კუჭრთხი, ხოლო შიში მისი რათა არა შემაძრწუ-
 ნებენ მე ✨ ზ არა შემეშინოს, არამედ ვიტყოდე რამეთუ ეგრეთ
 არა უწეი თვთ თვსი.

თ ა ვ ი ი .

ს ვიურვი სულითა ჩემითა, სულთქმითა განუტეო მას ზედა სი-
 ბ ტუჩანი ჩემნი, ვიტყოდე სიმწართა სულისა ჩემისათა, შეპყრობი-
 ბ ლი, ზ ვიტყოდე უფლისა მიძარო ✨ ნუ მასწავებ მე არა წმიდებად,
 ბ ზ რაფსათვს მე ესრეთ დამისაჯენ ✨ ანუ კეთილ არს შენდა უკეთუ
 გ ვიუსამართლოო: რამეთუ არა განსჭვრიტე ქმნილსა კელთა შენთა-
 ლ სა, ხოლო ზრახვასა არა წმიდათათა ეკრძალებ ✨ ანუ ვითარცა კა-
 ე ცი ხედავს ხედავ: ანუ ვითარცა სჭვრეტს კაცი ეგრეთ იხილო ✨
 კ ანუ ცხოვრება შენი კაცობრივი არს, ანუ წელნი შენნი კაცისა ✨
 ს რამეთუ მოიძიენ უსჯულოებანი ჩემნი, ზ ცოდვანი ჩემნი გამოი-
 ტ კუელიენ ✨ ხოლო უწეი რამეთუ ვიარაწმიდე, არამედ ვინ არს რო-
 ტ მელი ივსნეს კელისაგან შენისა ✨ ¹⁾ კელთა შენთა შემქმნეს მე ზ
 თ დამბადეს მე, ხოლო შემდგომად ამისა დამდეგ მე ზ დამეც ✨ მოი-
 ი კსენე უკუჭ რამეთუ თიკა შემქმენ მე, ხოლო კვალად მიწად მიმა-
 ი ქციო მე ✨ ანუ არა ვითარცა სმე მომწუჭლ მე, ხოლო შემაყვენ
 იბ მე სწორ ეჭლლისა ✨ ხოლო ტუავი ზ კორცი შემმოსე მე, ხოლო
 იგ მქაღითა ზ მარღუთა შემანაწევრე მე ✨ ხოლო ცხოვრება ზ წუა-
 იდ ლობა დასდეგ ჩემთანა, ხოლო მოხედვითა შენითა დაიცევ სული
 იე ჩემი ✨ ესე გიპყრიეს შორის შენსა უწეი რამეთუ უოველივე ძალ-
 გიც: არა რაფ არს შეუძლებელ შენდა არა რაფე ✨ რამეთუ უკეთუ
 გცოდო დამიცევ მე, ხოლო უსჯულოებისაგან არა უბრალო მუავ
 მე ✨ რამეთუ უკეთუ არა წმიდა ვიყო, ვაფ არს ჩემდა: ხო-
 ლო უკეთუ ვიყო მართალ არ ძალმიც მოქცევაად, რამეთუ სავსე ვარ

¹⁾ ფსალმუნი რაფ.

უპატროვნეობითა * რამეთუ მონადირებულ ვარ ვითარცა ღოძი სი- იუ
 კუდილსა ზედა, ხოლო კვალად შეძინეა მე, უბადრუკად მომა- იზ
 კუდინე * განახლდებიან ჩემ ზედა გამოცდილება ჩემი: ხოლო იზ
 რისხვა დიდი ჩემ ზედა გაასავძარე, ხოლო მოიუვანე ჩემი განსა- იწ
 ცდელი * რაჟსათჳს უკუჭ მუცლითგან გამოძიუვანე ჳ არა მოძებალ, იწ
 ხოლო თვალმან მე არა მიხილაძცა * ჳ ვითარცა ქმნილი ვითარ- ით
 ცა არა ვიქმენ; რაჟსათჳს უკუჭ მუცლიდამ არა შექერაცსა საფლან-
 ვსა შინა * ანუ არაძვირე არს ჟამი ცხოვრებისა ჩემისა, მიტყვე მე ბ
 განსვენებად მცირედ * ვიდრემდის არა განვიდე სადათლა არა მო- კა
 ვიქცევი, ქუჭყანასა შინა ბნელსა ჳ წუქუდიადსა * ქუჭყანასა შინა კბ
 ბნელსა საუკუნესა, სადა არა არს ნათელი, არცა ხედვად ცხოვრე-
 ბისა კაცთასა.

თ ა ვ ი ი ა.

ხოლო მიუგო სოფარ მინელმან, ჳრქუა * რომელი იტყვს ა,ბ
 მრავალსა ჳ წინა აღმდგომს ისმენს ანუ მრავალ თქმათა იგონებს
 ყოფად სიძარბოლესა, კურთხეულ არს შობილი დედა-კაცისაგან მცი-
 რედ წლეული * ნუ იქმნები მრავლინ მეტუჭლეებასა შინა რამეთუ გ
 არა არს რომელმან წინა აღმდგომ გრქუას შენ * ხოლო ნუ იტყვ დ
 რამეთუ წმიდა ვარ საქმითა, ჳ უმანკო წინაძე მისსა * არამედ ე
 ვითარ უფალი იტყოდეს შენდამი, ჳ განახუნეს ბაკენი თჳსნი შენ-
 დამო * შედგომად მისა მოკითხრას შენ ძალი სიბრძნისა, რამეთუ გ
 მრჩობლ იქმნეს წინა აღმდგომ შენდა ჳ მაშინ სცნა რამეთუ ღირ-
 სი შენდა ქმენ თანა ყოფად უფლისაგან, რომლითაცა სცოდენ *
 ანუ კუალნი უფლისანი სცნენ, ანუ უკანასკნელსა მისწუდი რომე- ს
 ლი ჳყო ყოვლის მჰურობელმან * რამეთუ მაღალ არს ცაჲ, ც
 ჳ რაჲძე ჳყოა; ხოლო ღრმა რომელ არს ჯოჯოხეთს შინა რაჲ
 არა შორს თუ * ანუ უგრძეს სასომნი ქუჭყანისანი, ანუ სივრცე თ
 ზღჳსანი * ხოლო უკეთუ გადააქციოს ყოველი, ვინ ჳრქუას მას, ი
 რაჲ ჳქმენ * რამეთუ თავადმან უწყის საქმე უსჯულოთა, ხოლო მსე- ია
 დველმან უშვერი არა იხილოს * ხოლო კაცი სსვად სასედ აქცევს სი- იბ
 ტუქათა, ხოლო მიწიერი ნაშობი დედა-კაცისაგან, სწორ ვირისა უდა-

იგ ბნოსა ❖ ხოლო უკეთუ შენ წმიდად დაგიდებოეს გული შენი, ხოლო
 იდ კელნი შენნი აღვიწყრიეს მისა მიძარტ ❖ უკეთუ რაჲ უსჯულოება
 იე არს კელთა შინა შენთა, შორს ეავ იგი შენგან, ხოლო უსამართ-
 იე ლოება საყოფელსა შინა შენსა ნუ განისვენებს ❖ რამეთუ ეგრეთ
 იგ განბრწეინდეს ჰირი შენი ვითარცა წყალი. წმიდა: ხოლო განიძარ-
 იხ ცო ბიწი ზ არა გეძინოდეს ❖ ზ შრომა დაივიწყო ვითარცა ღე-
 იხ ლვა თანა წარვდომილი, ზ არა შეგეძინოს ❖ ხოლო ლოცვა შენი
 იხ ვითარცა მთიები, ზ უფროს შუადღისა აღმოვიბრწეინდეს შენ ცხო-
 იწ ვრებად ❖ ხოლო მსასოებელი იეავ ვითარცა იეოს შენი სასოება,
 ით ხოლო რუღუნებასაგან ზ ზრუნვისაგან გამოვიჩინდეს შენ მძუღო-
 კ ბაჲ ❖ ¹⁾ რამეთუ დადუმენ, ზ არა იეოს მბრძოლი შენი, ხოლო გა-
 კ მამცველელთა მრავალთა აქუთ თსოვნად შენი ❖ ხოლო ცხოვრება
 დაუტეოსთ მათ, რამეთუ სასოებაჲ მათი წარსაწყმედელ, ხოლო
 თუბლნი არა წმიდათა დადნენ.

თ ა ვ ი ი ა.

ს,ბ ხოლო მიუგო იობ ჭრქუა ❖ უკეთუ თქუწნცა ერთი კაცნი
 კ ხართ, ანუ თქუწნ თანა აღესრულების სიბრძნე ❖ ზ ჩემ თანა არს
 დ გული ვითარცა ზ თქუწნ თანა ❖ ²⁾ რამეთუ ძართალი კაცი ზ
 ე უბიწოდ, იქმნა საკიცხველ ❖ რამეთუ ჟამსა შინა განწესებულსა გან-
 ე წესებულ იქმნა განსაცდელი სხუათაგან, ხოლო სახლი მისი მოოხ-
 ვ რებულ ეოფად უსჯულოებათა გარნა არა ვინვე რათა ესაგეს ბო-
 ზ როტ მყოფნი უბრალო ეოფად ❖ რაჲოდენნი განარისხებენ უფა-
 ზ ლსა, ზ ვითარ არა იეოს განმკითხველ მათდა ❖ არამედ ჭკითხე
 ც ოთხ ფერკთა, უკეთუ გრქუან შენ, ზ მფრინველთა ცისათა უკეთუ
 ც მოგიოხრან შენ ❖ მიუთხარ ქუჭყანასა, უკეთუ გაუწეონ შენ ზ აღ-
 თ გიარონ შენ თევზთა ზღვსათა ❖ ვინ უკუჭ არა სცნა ამათ ეოველ-
 ი თა შინა, რამეთუ ველმან უფლისამან ქმნა ესე ❖ არა კელსა შინა
 ია თუ მისსა სულნი ეოველთა ცხოველთა, ზ სული ეოველისა კაცი-
 იბ სსა ❖ რამეთუ ³⁾ უური უკუჭ სიტყუასა განსჯის, ხოლო სასა საჭ-
 მელსა განსცდის ❖ მრავალთა ჟამთა შინა სიბრძნე, ხოლო მრავალ-

¹⁾ ა მოსე კვ. — ²⁾ იგავ. ივ. — ³⁾ ჭკემორე ღღ.

თა ცხოვრებათა შინა უწყება ❖ მისთანა სიბრძნე და ძალი, მისთანა განსწავლვა და გულის-სმის ყოფა ❖ უკეთუ დასცეს, ვინ აღაშენოს, უკეთუ დაჰმას კაცთა ზედა, ვინა განაჯუნეს ❖ ¹⁾ უკეთუ დაჰყენოს წყალი, განკმესცა ქუჩყანა: უკეთუცა მოოჯრდეს წარწყმოდოს იგი გარდაქცევით, მისთანა ძალი და ძლიერება ❖ მისთანა უწყება და მეცნიერება ❖ რომელმან გამოიყვანა ტუჩქნი განმსწავლნი, სოლო მსაჯულნი ქუჩყანისა განაცუფრნა ❖ რომელი დასწავლს მეფეთა საყდართა ზედა, და რომელი შეარტუამს სარტყელთა წელთა მათთა ❖ რომელმან წარავლინა ძლიერნი ტუჩქნი, სოლო ძლიერნი ქუჩყანისანი გარდაქცევნა ❖ რომელმან შესცვალნა ბაგენი ძორწმუნეთანი, სოლო მეცნიერება მოხუცებულთა სცნა ❖ რომელმან მოჰყინა უზატოვება მთავართა ზედა, სოლო მდაბალნი განჰკურნა ❖ რომელი განაცხადებს სიღრმესა ბნელისაგან, სოლო გამოიყვანა ნათელსა ზედა აჩრდილთა სიკუდილისათა ❖ რომელი აცთუნებს წარმართთა, და რომელი წარწყმედს მათ: რომელი დაამჯობს ნათესავთა, და რომელი უძღვს მათ ❖ რომელი შესცვალებს გულსა მთავართა ქუჩყანისათა, სოლო შეაცთუნა იგინი გზათა ზედა რომლისა არა უწყოდენ ❖ რათა შეეხოს ბნელი და არა ნათელი, სოლო რათა შესცთენ ვითარცა მთრვალნი.

თ ა ვ ი ი ბ.

და ესე იხილა თვალმან ჩემმან, და ისმინა ყურმან ❖ და უწყი რაჟოდენიცა თქუნი მომითხარით არა უუგულის კმოეს ვარ თქუნი შორის ❖ სოლო არა გარნა, არამედ მე უფლისა მიმართ ვიტყვოდე, სოლო ვამხილო წინაჲე მისსა უკეთუ უნებდეს ❖ სოლო თქუნი ხართ მკურნალნი უსამართლონი, და ჰკურნებთ ბოროტთა ყოველთა ❖ სოლო იყავნ თქუნიდა დამუნჯებად და თანა გექმენინ თქუნი სიბრძნესა შინა ❖ სოლო ისმინეთ მხილება ჰირისა ჩემისა, სოლო სასჯელსა ბაგეთა ჩემთასა ❖ ეკრძაღეთ არა თუ წინაჲე ღუთისა იტყუთ, და წინაჲე მისსა მიუთხრობთ საკვასა, ანუ მიიქცევით ❖ სოლო თქუნი თუთ მსაჯულ იქმენით ❖

¹⁾ ესაია კბ. გამოც. გ.

თ რამეთუ კეთილ უკეთუ გამოკიკულებინეს თქუენ: რამეთუ უკეთუ
 ეოველნივე მოქმედნი შეეძინეთ მისა მიძარტ გარნა გამხილოს
 ი, ი ა თქუენ * ხოლო უკეთუ დაფარულთა პირთა განსცუფრდეთ * არა
 ადმრვა თუ მისი შეგადრწუნებს თქუენ, ხოლო შიში მისგან დაგე-
 ი ბ ცეს თქუენ ზედა * ხოლო წარვდეს დიდებულება თქუენი სწორ
 ი გ ნაცრისა, ხოლო გორცი თივისა * დუშენით რათა ვიტყოდე, ზ
 ი დ განვისუტნო რისხვისაგან აღიღოს გორცნი ჩემნი კბილითა * ხო-
 ი ე ლო სული ჩემი დავდვა კელსა შინა * უკეთუ მე მომელას ძლიერ-
 ი ვ სა * ზ ესე ჩემდა აღვიდეს ცხოვრებად, რამეთუ არა შევიდეს წინა-
 ი მ შე მისსა ზაკვა * ისმინეთ ისმინეთ სიტყუანი ჩემი: რამეთუ მო-
 ი ტ გითხრა თქუენ მსმენელთა * აჰა მე ახლოს ვარ სასჯელისა ჩე-
 ი თ მისა, უწეი მე რამეთუ მართალ გამოვჩნდე * რამეთუ ვინ არს თა-
 კ ნა მსაჯულ ჩემთანა, რამეთუ აწ დავდუმე ზ მოვაკლდე * ხოლო
 კ ა ორსა მეოფ მე, მაშინ პირისაგან შენისა არა დავიფარო * ზ კელი
 კ ბ ჩემგან განაშორე, ხოლო შიშმან შენმან რაჲ არა განმაკვრვოს მე *
 კ გ ხოლო მერმელა მიწოდო, ხოლო მე ვისმინო შენი ანუ მეტყოდე,
 კ დ ხოლო მე შენ მოკიგო ნაცვალ სიტყუსა * რაჲოდენ არიან ცო-
 კ ჯ დვანი ჩემნი ზ უსჯულოებანი ჩემნი, მასწავე მე ვინა არიან * რაჲ-
 კ მ სათჯს იფარვიან ჩემგან, ხოლო მგონებ მე წინა აღმდგომ მეოფს
 კ მ შენდა * ანუ ვითარცა ფურცელი შერეული ქარითა შეშინდეს, ანუ
 კ მ ვითარცა თ. ავად მიღებული ქარითა წინა აღმიდვა * რამეთუ და-
 კ მ სწერე ჩემ ზედა ბორბოტნი, ხოლო გარე მომხვენ მე სიერმისა ცო-
 კ მ დვანი * ხოლო დამიდვენ მე ფერცნი ჩემნი განვენებასა ზედა,
 კ მ ხოლო დამიცვენ საქმენი ჩემნი ეოველნი, ხოლო ძირნი ფერცთა
 კ მ ჩემთა მოვედ * რომელი დაძუტლები სწორ თხიერისა ანუ ვი-
 თარცა სამოსელი შეჭმული მღილისაჲ.

თ ა ვ ი ი დ.

რამეთუ კაცი შობილი დედა-კაცისაგან, მცირე წლოვან ზ სა-
 ვ სე რისხვთა * ანუ ¹⁾ ვითარცა ევაგილი აღუვაგებული დაცვენეს,

¹⁾ ზემორე ლ.

ხოლო წარგდა ვითარცა აჩრდილი ღ ანა დაადგრეს ❖ ღ ანა თუ
 ამისთჳს სიტუჳსა ევენ, ღ ამისი ევენ შესლვად წინაჲჲ შენსა სა-
 სჯელთა ❖ რამეთუ ვინ წმიდა იუოს მწიკულისაგან ❖ ხოლო არა
 ვინ, უკეთუ ერთსაცა დღესა იუოს ცხოვრება მისი ქუჭყანასა ზედა: ღ
 აღრიცხულ თუჭნი მისნი შენდა, ჟამსა ზედა დაუსხენ, ღ არა. კარდახდეს,
 განაშორე მისგან, რათა დადუმნეს ❖ ღ სათნო იუოს ცხოვრება ვი-
 თარცა სასუიღლით დადგინებულმან ❖ რამეთუ არს ხისა სასოება,
 ხოლო უკეთუ მოკუჭტოს, კვალად აღუვაჯდეს, ღ ნორჩნი მისნი
 არა მოაკლდენ ❖ რამეთუ უკეთუ დაბერდეს ქუჭყანასა შინა ძირი
 მისი, ხოლო ქვასა ზედა აღესრულოს, რტონი მისი სურნელები-
 საგან წყლისა აღუვაჯდეს ❖ ხოლო ჰყოფს ძეასა, ვითარცა ახალ
 ნერგი ❖ ხოლო კაცი მოკუჭდავი განვიდა, ხოლო დაეცა კაცი, მე-
 რმელა არა არს ❖ რამეთუ ჟამითა მოაკლდების ზღუა, ხოლო
 მდინარე მოკვრებული მოაკლდა ❖ ღ კაცი დაძინებული არღარა
 აღდგეს ვიდრემდის არა იქმნას ცა შეკერილ, ღ არა განიფრთხონ
 ძილისგან მათისა ❖ უკუჭ ❖ რათამცა ჯოჯოხეთსა შინა დამიცვენ,
 ხოლო დამფარემცა მე, ვიდრემდის დასცხრეს რისხვა შენი, ღ გან-
 მიწესო მე ჟამი, რომელსა შინა სახსენებელი ჩემი ჰყო ❖ რამეთუ
 უკეთუ მოკუჭდეს კაცი, ცხოხდეს, აღუსრულნა დღენი ცხოვრებისა
 თჳსისანი, მოვითმენ ვიდრე კვალად ვიქმნე ❖ შემდგომად ამისა მი-
 წოდე ხოლო მე ვისძინო შენი, ხოლო საქმესა კელთა შენთასა ნუ
 მიაქცევ ❖ ხოლო აღრაცხენ დაწეებანი ჩემნი, ღ არა რაჲი დაგა-
 ვიწუდა შენ ცოდვათაგან ჩემთა ❖ ხოლო დაბეჭდენ უსჯულოებანი
 ჩემნი ბალანტსა შინა, ხოლო მოასწავენ უკეთუ რაჲსა უნებლიად
 გარდავკედ ❖ რამეთუ მთაცა დაცემით დაეცეს ღ ქვა დამუჭლდეს
 ადგილისაგან თჳსისა ❖ ლოდნი დააწვლილნეს წყალთა, ღ წარ-
 დუნა წყალმან ნიშსა შინა ბორცუ ქუჭყანისა, ღ მოთმინებანი კაცი-
 სანი წარსწემიდენ ❖ განდევნე იგი სრულიად, ღ განვიდა, მიაქციე
 მას ჰირი, ღ განუტევე ❖ ხოლო მრავალ თუ იქმნენ ძენი მისნი, ღ
 არა უწეოდა, უკეთუ მცირეცა მათი იუოს არა იცის ❖ არამედ გო-
 რცნი მისნი ელმოდა, ხოლო სულმან მისმან თავი თჳსი იგლოვა.

ბ
 დ, ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ

თ ა ვ ი ი ა.

ა,ბ სოლო მიუგო ელიფას თემანიტელმან, ჰრქუა ❖ ნუ თუ ბრძე-
 ნმან მისცეს მიგება მეცნიერება სულსა ზედა, ზ ალავსო საღმობი-
 გ თა მუცელი ❖ რომელმან ამხილოს სიტყუანი რათა არა ჯერ არს,
 დ ზ სიტყუანი რათა არა ვითარი სარგებელ ❖ არა შენცა თუ განა-
 გდენ შიში, სოლო აღასრულენ სიტყუანი ეგრეთი წინაშე უფლი-
 ე სს ❖ თანამდებ სარ სიტყუათა ჰირისა შენისათა, არცა საჯენ სი-
 ვ ტუა შმლაგრთა ❖ რათა გამხილებდეს შენ ჰირი შენი, ზ არა მე,
 ზ ზ ბაკენი შენნი მოწმობდენ შენ ზედა ❖ რამეთუ რად, ნუ თუ ჰი-
 რველ კაცთაგან შობილ სარ, ანუ ჰირველ ბორცუთა თანა შესქელ-
 ტ დი ❖ ანუ შენებულებანი უფლისანი გსმენიეს, ზ ანუ თანა მხრბ-
 ხუჭლად შენ დაგადგინა ღმერთმან, ზ მოვიდა თუ შენ ზედა ერთი
 თ სიბრძნე ❖ რამეთუ რად უწეი მისი სოლო არა უწეით, ანუ რად
 ი გიცნობიეს შენ, რომელიცა ზ ჩუწნ არა გვცნობიეს ❖ რამეთუ
 უხუცეს ზ უძველეს არს ჩუწნ შორის, უხუცეს მამისა შენისა დღი-
 თა ❖ მცირე სოლო მათგან სცოდე მოიწულებენ, დიდნი სეშთა სო-
 იბ მანი სთქუ ❖ რად იკადრა იქმნა გული შენი, ანუ რად ამაღლდა
 ივ თვალთა შენთა ❖ რამეთუ გულის წერობა განაგდე წინაშე უფლი-
 იდ სსა, სოლო მოიდე ჰირისაგან ესე ვითარნი სიტყუანი ❖ რამეთუ
 ვინ არს კაცი რამეთუ იეოს უბიწო, ანუ ვითარცა მართალნი მეო-
 იფნი შობილი დედა-კაცისა ❖ უკეთუ წმიდათა ზედა არა სწამს,
 ივ სოლო არცა ცაა არს წმიდა წინაშე მისა ❖ რადვდენ უფროს
 ივ სსამაგელ ზ არა წმიდაა კაცი, მსმელი უსამართლოებისა თანა-
 იბ სწორ სსსმელისა ❖ სოლო მოგითხრა შენ, ისმინე ჩემი, რო-
 იწ მელი აწ ვიხილე, მოგითხრა შენ ❖ რომელსა იტუჯან ბრძენნი, ზ
 ით არა დაუფარნეს მამათა მათთა ❖ რომელთა მხოლოდ მიეცა ქუჭუ-
 კ ნა, ზ არა მოვიდა მათ ზედა უცხო თესლი ❖ ეოველი ცხოვრება
 კ არა წმიდისა ზრუნვათა შინა, სოლო წელნი აღრიცხულნი მიცე-
 კა მული ძლიერსა ❖ სოლო შიში მისი ეურსა შინა მისსა, ოდეს
 კ ჰგონებდეს აწ მძღობასა შინა ეოფად, მოვიდა მას ზედა ჩამო-
 კბ ქცევა ❖ რათა არა ჰრწმენეს მიქცევად ბნელისაგან, რამეთუ ემცნო

აწ კელსა შინა რკინისა ✨ სოლო განწესებულ არს საკმელთა შინა არა ჭაძითა, სოლო უწყის თავსა შორის თვსსა რამეთუ ელის დაცემად, სოლო დღე ბნელი შეაძინებს მას ✨ სოლო შრომამან ღ ჭირმან შეიპურა იგი, ვითარცა მკეღარე უხუცესი წინა მთავრად მდგომარე შედა დაეცის ✨ რამეთუ აღიმაღლა კელი უფალსა შედა, სოლო წინაშე უფლისა ეოვლისა მპერობელისა ქედი აღიმართა ✨ სოლო მირბიოდა წინაშე მისსა ცინებითა, სრქელი ფარი მკარსა შედა მისსა ✨ რამეთუ დაიფარა ჰირი თვისი ცმელითა თვისითა, ღ იყო საბარკულნი ბარკალთა შედა, სოლო ქებანი მისნი მოიპაგნა ✨ სოლო რათა დაემნოს ქალაქთა შინა ოკერთა, სოლო მევიდეს სახლსა შინა. უმკვდროსა, ღ რომელი მათ განამსადეს, სხუათა მიიღონ ✨ არცა განმდიდრდეს, არცა დაუშთეს მონაკები მისი, არა აქუს დადებად ქუჭყანასა შედა აჩრდილი ✨ სოლო არცა განერას ბნელსა ნორჩი მისი რათა დააჭუნოს ქარმან, ღ რათა დასცვვენეს ევაგილნი მისნი ✨ რათა არა ჰრწმენეს რამეთუ დაითმენს, რამეთუ ცალიერება იყოს მისა ✨ მოკუჭთა მისი ჰირველ ჟამისა განისრწნას, ღ ნორჩი მისი არა განათლდეს ✨ რათა მოისთულებს ვითარცა ისრმი ჰირველ ჟამისა, სოლო რათა დასცვვენეს ვითარცა ევაგილი შეთისხილისა ✨ რამეთუ საწამებელი უღმრთოთა სიკუდილი არს, ღ ცეცხლმან დაწუნეს სახლნი ქრთამის მიმღებთა ✨ ¹⁾ სოლო მუცელსა შინა მიიღოს საღმობა, ღ მისთანა იყოს ცალიერება, სოლო მუცელი მისი სტვირთავს საკვათა.

თ ა ვ ი ი ვ

სოლო მიუგო იობ ღ ჰრქუა ✨ მესმა ესე ვითარე, მრავალი ნუგემის ცემა ბოროტი ეოველი ✨ რამეთუ რად, ანუთუ წეს არს სიტყუათა შინა ქარისა, ანუ რად შენდა შემთობა ეოს, ვითარცა მომიგებ ✨ მეცა ვითარცა თქუენ ვიტყოდე, უკეთუცა ქვე მდებარე იყოს სული თქუენი ნაცვლად ჩემისა ✨ უკეთუ შევსცვალენ სიტყუანი თქუენ შედა, დავსრიდე თავსა ჩემსა თქუენ შედა ✨ სოლო იუავნ ძალი ჰირსა შინა ჩემსა, სოლო მოძრაობა ბაკეთა არა შე-

¹⁾ ესაია ნდ. ფსალმუნი ვ.

კპ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ა,ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ

ზ ვიწეალო ❖ რამეთუ უკეთუ ვიტყოდე, არა მეღმოდეს თუ წელუ-
 ლებითა, ხოლო უკეთუ დავდუმნე, რომლით უმცირეს მოწელულ
 ც ვიქმნე ❖ ხოლო აწ დაშრომილ მეავ მე, კორცთა სიმჰალითა, ჰ
 თ მომიცეა მე ❖ ჰ საწამებელ ვიქმენ; ჰ აღდგა ჩემ შორის სიც-
 ი რუჟჷ ჩემი, წინაჲე ჰირის ჰირ მომიცო ❖ რისხვა იქმნა დამთრგუნ-
 ველ ჩემი: იღრჭინნა კბილნი ჩემ ზედა, ისარნი ავაზაკთა მისისა
 ია დაძეცნეს ჩემ ზედა, მკვეთარი თჷალნი განმიძმჷლნა ❖ ჰ მახული-
 თა დამცა მე მუგლსა შინა, ხოლო ერთბამად ჰრბოდეს ჩემ ზე-
 იბ და ❖ რამეთუ მიძცა მე უფალმან კელთა შინა უსამართლოთა, ხო-
 იტ ლო უსჯულოთა ზედა განმაგდო მე ❖ დამძღებული განმაქარვა მე,
 აღმიღო მე თმისა წილ ჰ მახროლა, დამდვა მე ვითარცა ნიძი ❖
 იდ მომიცვეს მე, შუბი განაწონეს თირკუმეღთა შინა ჩემთა, არა შემწ-
 იე ენარებელთა დასთხიეს ქჷტყანასა ზედა ნაღველი ჩემი ❖ დამდვეს
 ივ მე მძორი მძორსა ზედა, მორბოდეს ჩემდამო მძლავრი ❖ მამა შე-
 მიკერნეს ტყავსა ზედა ჩემსა, ჰ ძალი ჩემი ქჷტყანასა ზედა დაშრ-
 იხ ტა ❖ მუცელი ჩემი თანა შეიწჷა ტირილისაგან, ხოლო წამთა ჩემ-
 იწ თა ზედა აჩრდილი სიკუდილისა ❖ ხოლო უსამართლოება არცა
 ით ერთი იუო კელთა შინა ჩემთა, ხოლო ლოცვა ჩემი წმიდა ❖ ქჷტ-
 ყანაო ნუ დაჰფარავ ზედ სისხლსა კორცისა ჩემისასა, არცა რათა
 კ იუოს ადგილი ღაღადებისა ჩემისა ❖ ჰ აწ აჰა ცათა შინა სმინება
 კა ჩემი, ხოლო მოწამე ჩემი მალაღთა შინა ❖ რათა მივიდეს ვედრე-
 ბა ჩემი უფლისა მიძართ, ხოლო წინაჲე მისა რათა სწჷტოდეს
 კბ თჷალი ჩემი ❖ ხოლო იუავნ მხილება კაცისა წინაჲე უფლისა, ჰ
 კკ მისა კაცისა მოუჟისისა მიძართ მისისა ❖ ხოლო წელნი რიცხუთანი
 მოვიდნენ, ჰ გ ზითა რომლითა არა მოვიქცე, წარვიდე.

თ ა ვ ი ი ხ.

ა ზანვისწინები სუღითა მოღებული, ხოლო ვითხოვ საფლავ-
 ბ სს, ჰ არა მივეძთხჷტვი ❖ ვევედრები მტკივნეული, ჰ რაჲ ვუო,
 კ ხოლო წარმზარეს მე მონაგები უცხოთა ❖ ვინ არს ესე, კელითა
 დ ჩემითა შეკრული რათა იუოს ❖ რამეთუ გული მათი დაჰფარენ სი-
 ე ბრძნისაგან, ამისთჷს რათა არა აღამაღლენ ივინი ❖ ნაწილი მიუ-

თსრას ბოროტისა, სოლო თუალნი ძეთა ზედა დადნეს ❖ სოლო მე დაძვე ივაგად წარმართთა შინა, სოლო საცინელ ვიქმენ მათ-ღა ❖ დაბრმა თუალი ჩემი რისხვისაგან, ბრძოლილ იქმნა დიდათ ყოველთაგან ❖ საკვრველება მიირქვა ჭემძარიტთა ამათ თჯს, სოლო მართალი უსჯულოთა ზედა რათა აღდგნენ ❖ სოლო რათა დაეპყრას მორწმუნე თჯსსა გზასა: სოლო წმიდაჲ კელითა რათა მიიღებს კადნიერებასა ❖ სოლო გარნა ყოველნი განემტკიცნენ ღ მოვედით, რამეთუ არა ვიპოო თქუწნ შორის ჭემძარიტება ❖ დღე-ნი ჩემნი წარკდეს სრბითა, სოლო დაიპნეს საესარნი გულისა ჩემი-სა ❖ დაძე დღედ შევძინე, ნათელი ახლო ჰირისაგან ბნელისა ❖ რამეთუ უკეთუ დავითმინო, ჯოჯოხეთი არს სახლი ჩემი, ღრუბე-ლსა შინა საწოლი ჩემი: სარეცელი ❖ სადა უკუწ არს კუალად სა-სოება ჩემი, ანუ კეთილნი ჩემი ვიხილო ❖ ანუ ჩემ თანა ჯოჯო-ხეთსა შინა შთავიდენ, ანუ ერთბაშად მიწასა შინა შთავიდეთ.

თ ა ვ ი ი ს .

სოლო მიუგო ვაღდად სახეცელმან ჭრქუა ❖ ვიდრემდის არა დასცხრები, ღ აცადე რათა ჩუწნცა ვიტეოდეთ ❖ ღ რაჲდ ვითარცა ოთხ ფერგნი დავდუმენით წინაჲ შენსა ❖ ეგოს შენდა რისხვა, რა-მეთუ რაჲ, უკეთუ შენ მოჭკუდე, უნაყოფო თუ იეოს ცასა ქუწჲ, ანუ გარდაიქცენ მთანი საფუძველითგან ❖ ღ ნათელი არა წმიდა-თა დაშრტეს, ღ არა გამოუკდეს მათ ალი ❖ ნათელი მისი ბნელ ცხოვრებასა შინა, სოლო სასანთლე მას შინა დაშრტეს ❖ რათა მოინადირონ უმცირესთა მონაგები მისი, სოლო სცოდოს მას გა-ნსრასვამან ❖ სოლო შთავარდნილ იქმნეს ფერგნი მისნი საბრკესა შინა, ბადითა რათა შეიხვივოს ❖ სოლო რათა მოვიდენ მის ზე-და საბრკენი განმლიერდეს მას ზედა მწუურვალნი ❖ თანა დაიფა-როს ქუწჲანასა შინა საბელი მისი, ღ შესაპყრობი მისი კუალსა ზედა ❖ გარემო რათა წარწემიდონ იგი საღმობათა: სოლო მრ-ვალნი გარემო ფერგსა მისსა მოეგნენ სიემილსა შინა იწროთი ❖ სოლო დაცემა მისი განემსადოს საკვრველად ❖ სოლო შეჭმულ რათა იქმნეს სანდალნი ფერგთა მისთანი, სოლო რათა შუწნიერე-

იდ ბა მისი შეჭამოს სიკუდილმან ✱ ხოლო განვარდეს ცხოვრებისა-
 გან მისისა კურნებად, რათა აქუნდესცა მას შეჭირვება მისეხითა
 იე მეფისათა ✱ რათა დაივანოს სახლთა შინა მისსა ღამესა შინა მი-
 სსა, გაბნეულ რათა იეუნენ შუწნიერება მისი წუნწუბითა ✱
 ივ ქუჭმე მისსა ძირნი მისნი განკმინენ, ხოლო მწუჭრვალსა დაეცინ
 იზ მოწუა მისი ✱ ¹⁾ სახსენებელი მისი რათა წარწემდეს ქუჭუანისა-
 იწ გან, ზ არა უოს სახელი მისი ჰირსა ზედა გარეგანსა ✱ რათა გა-
 ით ნეშორენ იგი ნათლისაგან ბნელად ✱ არა იეოს მეცნიერთა შინა
 კ მისსა, არცა ცხოვრდეს ცასა ქუჭმე სახლი მისი ✱ არამედ თუსთა
 კა შინა მისა ცხოვრებდენ სხუანი, მას ზედა სულთ ითქმიდენ უკანა-
 სკნელნი, ხოლო ჰირველთა ეპურან საკვრველება ✱ ესენი არიან
 სახლნი უსამართლოთანი, ხოლო ესე ადგილი რომელთა არა
 იცინ ღმერთი.

თ ა ვ ი ით.

ა,ბ ხოლო მიუგო იობ ზ ჰრქუა ✱ ვიდრემდის უფროს შრომისა
 ჰყოფთ სულსა ჩემსა, ზ დამცემთ მე სიტუჯთა, სცანით ოდენ, რა-
 გ მეთუ უფალმან მიეო მე ესრეთ ✱ შემასმენლობათა ჩემ ზედა ურ-
 დ ცხუწნელნი ჩემდა, დამეცენით მე ✱ იუაზნ ჰემძარიტად მე ვსცთი,
 ზ ჩემთანა განისუწნებს შეცოდება, სიტუჯად სიტუჯსა რომელი არა
 ჯერ არს, ხოლო სიტუჯანი ჩემნი სცოდებენ ზ არა ჟამსა შინა ✱
 ე ხოლო იუაზნ ვითარცა ჩემ ზედა განდიდებულდეთ, ხოლო მორბით
 ვ ჩემდა უწუდრებითა ✱ სცანით უკუწ რამეთუ არს რომელ უფალმან
 ზ შემაშფოთა მე, ზ სიმტკიცე თუსი ჩემ ზედა აღამაღლა ✱ აჭა ვი-
 ლაღე უწუდრებითა, არა ვიტუოდე, ღაღად ვეო ზ არა სადა სასჯე-
 ლი ✱ გარემოს შეზღუდვილ ვარ, ზ არა ძალმიც განსავალად წი-
 თ ნაშე ჰირსა ჩემსა ბნელი დასდვა ✱ ხოლო დიდება ჩემგან განძა-
 ი რცვა, ზ მიძისუნა კვრკვნი თავისაგან ჩემისა ✱ განძაზარა მე გა-
 რემოს, ზ განვედ, ხოლო მოჰკუწთა ვითარცა ხე სასოება ჩემი ✱
 ია ხოლო მძვნვარე რისხუა საყმარ ეო ჩემ ზედა, ხოლო შემრაცსა მე
 იბ ვითარცა მტერი ✱ ხოლო ერთბამად მოვიდეს განსაცდელი მისი

¹⁾ იგავ. ბ.

ჩემ ზედა, ხოლო გსათა ზედა ჩემთა მოძიცივეს მე წინა მსხდომარეთა
 ✱ მძანი ჩემნი განმეშორნეს ჩემგან, სცნობდეს უცხოთა ვიდრე-
 და მე, ზ მეგობარნი ჩემნი უწეალო მექმნეს ✱ არა მეძწეოდეს მე
 მასლობელნი ჩემნი, ზ რომელთა უწეოდეს სახელი ჩემი დამივი-
 წეეს მე ✱ მეზობელთა სასლისათა, ზ მევეალოთა ჩემთა, ვითარცა
 უცხო თესლი ვიქმენ წინაჲმე მათსა ✱ მსევალსა ჩემსა მოუწოდე ზ
 არა ისმინეს, ხოლო ჰირი ჩემი ევედრებოდა ✱ ზ ვთხოე ცოლსა
 ჩემსა, ხოლო მოუწოდდი მლიქნელი ძეთა ხარჭთა ჩემთასა ✱ ხო-
 ლო მათ მე უკუნისამდე განმაგდეს, ოდეს აღვდგე, ჩემ ზედა იტეუ-
 ან ✱ მოძიმაგებდეს მე მხილველნი ჩემი, რომელნიცა მიუვარდენ
 აღდგენ ჩემ ზედა ✱ ტყავსა შინა ჩემსა დაღჰეს კორცნი ჩემნი, ხო-
 ლო ძუალნი ჩემნი კბილთა შინა უჭერიეს ✱ შემიწეალებთ მე, შემი-
 წეალებთ მე ✱ მეგობარნი, რამეთუ კელნი უფლისანი შესებულ ჩე-
 მდა არს ✱ რაჲსათჳს მდევნით მე ვითარცა ზ უფალი, ხოლო კო-
 რცთაგან ჩემთა არა განმელით ✱ რამეთუ ვინ მოძცამცა რათა დაი-
 წერდენ სიტყვათა ჩემთა, ზ დაიდვას იგი წიგნსა შინა საუკუნოდ ✱
 წერილსა ზედა რკინისათა ზ ბრჳენისათა, ანუ ქვათა ზედა გამოი-
 ქანდაკონ ✱ (ხოლო უწეი რამეთუ მკსნელი ჩემი ცხოველ არს ზ
 უკანასკნელსა შინა დღესა ქრტყანისაგან აღვდგე ✱ ზ კვალად შე-
 მოსილ ვიქმნე ტყავსა შინა ჩემსა ზ კორცსა შინა ჩემსა ვსჭვრი-
 ტო დმერთსა ჩემსა ✱ რომლისა მაქჳს ხილვად მე თვთ, ზ
 არა სსჭათა, დადებულ არს ესე სასოება ჩემი წიაღსა შინა ჩე-
 მსა ✱) ✱ ხოლო უკეთუ ზ იტეოდეთ: რაჲ ვსთქვათ წინაჲმე მი-
 სსა, ზ ძირი სიტყუსა ვზოთ მას შინა ✱ ხოლო გეძინოდეს
 თქჳწნცა საბურველისაგან, რამეთუ გულის წერომა უსჯულოთა
 ზედა მოვიდეს, ზ მაშინ სცნა სადა არს მათნი ნიუთნი.

ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ

თ ა ვ ი კ.

ხოლო მიუგო სოფარ მინელმან, ზ ჰრქუა ✱ ნუ ევრეთ
 ვგონე ესე შენდა თქმული წინა აღმდგომ, ზ არა გიცნობიეს
 უფროს ვიდრედა ზ მე ✱ სწავლასა სასირცხოსა ჩემსა უსმინო ზ
 სულმან მეცნიერებისაგან მოძაგოს მე ✱ ნუ თუ ამათი არა გულის-

ა,ბ
 გ
 დ

სმა ვეავ საუკუნისაგან ვინათგან იქმნა დადებულ კაცი ქუჭყანასა
 მ ზედა ❖ რამეთუ შუჭბა არა წმიდათა დაცემა საძინელი, ხოლო სა-
 მ ხარულევეანი უსჯულოთა წარსაწმედელ ❖ უკეთუ აღვიდეს ცად
 მ პღუჭნი მისი, ღ მსხუჭრზლი მისი ღრუბელთა შეეხოს ❖ რამე-
 მ თუ ოდეს ჰკონებდეს აწ დამტკიცებულ ყოფად, მაშინ წარწმედეს
 მ სრულიად, ხოლო მხილველნი მისნი იტყოდენ: სადა არს ❖ ვი-
 მ თარცა სიზმარი განფრენილი არა იპოვოს; ხოლო გაფრინდა ვი-
 მ თარცა მოჩუჭნება ღამისა ❖ თვალმან იხილა ღ არა შესძინოს, ღ
 მ მერმელა არა იცნას იგი აღვიღსა მისსა ❖ მენი მისნი რათა წა-
 მ რსწემიდნენ უმცირესნი, ღ კელნი მისნი მოსწუენ საღმობათა ❖
 მ მქალნი მისნი აღივსნეს სიჭაბუკედ მისსა, ღ მისთანა მიწათა ზე-
 მ და დაიძინონ ❖ უკეთუ დაუტკებეს ჰირსა შინა მისსა ბოროტნი, და-
 მ ფარნეს იგი ენათა ქუჭმე თვსთა ❖ არა რიდებს მას ღ არა დაუ-
 მ ტეოს იგი: ღ შეკრიბოს იგი შორის სასასა თვსსა, ღ ვერ შეუ-
 მ ძლოს შეწვენა თავისად ❖ კესლი ასაპიტისა მუცელსა შინა მისსა ❖
 მ იე სიმდიდრე უსამართლო შეკრებული გამოინთეს, ღ სახლისაგან მი-
 მ ივ სისა გამოიხიდოს იგი ანკელოზმან ❖ ხოლო გულის წერომა
 მ ვეძაზისა რათა აწოვნეს, ხოლო რათა მოკლნეს იგი ენამან კუჭ-
 მ ლისამან ❖ ნუძცა უხილაგს წუჭლისაგან ჰირუტყუთა, ნუცა სარ-
 მ გებელი თაფლისა ღ ერბოსა ზროხისა ❖ ცუდად ღ ამოდ დაშერეს
 მ სიმდიდრე, რომლისაგან კემო არა იხილოს, ვითარცა საბრუნავი
 მ თუღეჭელნი ღ არა მთანთქმულნი ❖ რამეთუ მრავალთა უძღურთა
 მ სახლნი შემუსრნა, ხოლო საყოფელი წარიტაცა ღ არა დაუტევა ❖
 მ) არა არს ცხოვრება მონაგარისაგან მისისა, გულის თქმასა შინა
 მ თვსსა არა ცხონდეს ❖ არა არს ნეშტი საზრდელისა მისისა, ამის-
 მ კბ თვს არა აღუვადენ კეთილნი მისნი ❖ ხოლო ოდეს ჰკონებდეს
 მ აწ აღივსო, მეჭმუნდეს, ხოლო ყოველი დაჭირვებაჲ მოვიდეს მას
 მ ზედა ❖ უკეთუ ვითარ თუცა აღივსო მუცელი თვსნი, მიეტეოს მას
 მ ზედა გულის წერომა რისხვა წვიმდეს მის ზედა საღმობანი ❖ ღ
 მ არა ცხონდეს კელისაგან რკინისა, რათა განინისრნეს იგინი მძუ-

1) ზირაქ ე.

ღღმან რვალისამან ❖ ღ რათა განვიდეს შორის კორცისა მისისა კე
 ისარი, სოლო ვარსკეულავნი საყოფელსა შინა მისსა, რა ია ვიდო-
 დენ მას ზედა შიშნი ❖ ღ ეოველი ბნელი მას ზედა რათა დაადგრეს: კვ
 რათა შეჭამნეს იგი ცეცხლმან არა მოტეინარემან, ღ რათა განბო-
 როტნესცა სახლი მისი მწირთა ❖ ღ რათა განაცხადნეს ცამან კზ
 უსჯულოებაჲ მისი ღ ქეჭყანა რათა აღდგეს მას ზედა ❖ რათა კჭ
 მიიზიდოს სახლი მისი წარსწევედულმან სრულიად, დღე რისხვისა
 რათა მოვიდეს მას ზედა ❖ ესე ნაწილი კაცისა არა წმიდისა კთ
 უფლისაგან, ღ მონაკები სიმდიდრისა მისისა ზედა მხედველთაგან.

თ ა ვ ი აა.

სოლო მიუგო იობ ღ ჰრქუა ❖ ისმინეთ, ისმინეთ სიტყუანი ა,ბ
 ჩემნი, რათა არა იეოს თქეჭნგან ნუგეშისცემა ჩემი ესე ❖ დამით- გ
 მეთ სოლო მე ვიტყოდე, მაშინლა არა მეცინოდეთ ❖ რამეთუ რა დ
 ნუ თუ, კაცისა მხილება ჩემი; ანუ რაჲსათუჲს არა განვირისხდე ❖
 მხედველნი ჩემ ზედა განკვრდეს, კელნი დაისხენით დაწესა ზე- ე
 და ❖ რამეთუ უკეთუ მოვიკსენო განსცუფრდე, ¹⁾ რამეთუ შემოუჭე- ვ
 რიეს კორცი ჩემი საღმობასა ❖ რაჲსათუჲს არა წმიდანი ცხოფნ- ზ
 დებიან; სოლო დამქეჭლდებიან სიმდიდრესა შინა ❖ თესლი მათი ჭ
 სულისა ებრ, სოლო შვილნი მათნი წინაშე თუალთა ❖ სახლი თ
 მათი წარმართებულ არიან, სოლო შიში არა სადა, სოლო ქენჯნა
 უფლისაგან არა არს მათ ზედა ❖ სროხანი მათნი არა მოძგდებელ: ი
 სოლო განერნეს მუცელ ქმნილნი მათნი, ღ არა მოსცთეს ❖ სო- ია
 ლო ჰკიეს ვითარცა ცხოვარნი საუკუნენი, სოლო შვილნი მათნი
 წინა უმღერინა ❖ ღ აღიღებენ საგალობელსა ღ ებანსა, იხარებენ იბ
 კმითა კალობისათა ❖ აღასრულეს კეთილთა შინა ცხოვრებაჲ თუ- ივ
 სი, სოლო განსუჭნება ჯოჯოხეთს შინა დაიძინეს ❖ სოლო ეტ- იდ
 უჯს უფალსა: განგუჭშორე ჩუჭნგან, კზათა შენთა ცნობად არა
 გუნებავს ❖ ²⁾ რაჲ საკპაროთ რამეთუ რათა ვმონეთ მას, ღ რაჲმე იე
 სარკებელ, რამეთუ რათა მივეკებოთ მას ❖ რამეთუ კელთა შინა მათ- ივ
 თა იუენენ კეთილი, სოლო საქმეთა არა წმიდათასა არა ზე სე-

¹⁾ იერემ. იბ. იაკობ ა.—²⁾ მალაქ. გ.

იზ დავს ❖ ხოლო არა გარნა, არამედ არა წმიდათაცა სასანთლე დამ-
 იწ მუიურნენ იგინი რისხუსაგან ❖ ხოლო იქმნენ ვითარცა რად
 ბზე წინაშე ქარისა, ანუ ვითარცა მტუჭრი, რომელიცა აღიხუნა
 ით მას ღ ცნას ❖ რათა იხილონ თუაღითა თვისითა მოწუჭდანი თვ-
 კ სნი, ხოლო უფლისაგან რათა არა ცხოვრდეს ❖ რამეთუ ნებად მი-
 კ სი მისთანა სახლსა შინა მისსა, ღ რიცხუ თუჭთა მისთანა განი-
 კა ევნეს ❖ არა უფალი თუ არს რომელი ასწავებს მეცნიერებასა ღ
 კბ კელოვნებადსა, ხოლო იგი ბრძენთა განიკითხავს ❖ იგი მოაკუ-
 კბ დინებს ძალსა შინა სიწრფოებისა თვისისასა; ხოლო ეოველსა კე-
 კბ თილ სულგრძელი ღ კეთილ მომსწრებელი ❖ ხოლო ნაწლევი მი-
 კდ სი სავსე ცმელითა, ხოლო ტუნი მისი დაითხიოს ❖ ხოლო ზო-
 კდ გი მოკუდეს სიმწარესა შინა სულიათა, არა ჭამა არა რაივე კე-
 კმ თილი ❖ ხოლო ერთბამად ქუჭყანასა ზედა დაიძინოს, ხოლო სი-
 კმ ძვალე მათი დაიფარა ❖ მითვე უწვი თქუჭნი, რამეთუ კადნიერე-
 კს ბით დამესხენით მე ❖ ვითარცა იტყვთ: სადა არს სახლი მთავ-
 კს რისა; ღ სადა არს საფარველი სამყოფელთა არა წმიდათა ❖
 კს ჭკითხეთ თანა წარმავალთა გვისათა, ღ სასწაულსა მათსა ნუ უც-
 კს ხო ჭეოფთ ❖ რამეთუ დღესა ზედა წარწემედისასა აღსუბუქნეს არა
 ლ წმიდანი, ღ დღესა შინა რისხვისა მისისასა განეყანებულ იქმნეს ❖
 ლ ვინ მიუთხრას წინაშე ჰირსა მისსა გუჯად მისი, ღ რომელი იგი ეო,
 ლა ვინ მიაგოს მას ❖ ღ იგი საფლავსა შინა მიღებულ იქმნა, ღ სა-
 ლბ ფლავთა ზედა იღუბა ❖ დაუტება მას ლოდი მანწელილებელი, ნა-
 ლბ ღუბრევისა, ღ კუბალსა შინა მისა ეოველი კაცი განვიდეს, ღ წი-
 ლგ ნართა ურიცხუნი ❖ ხოლო ვითარ ნუგეშინის მცემს მე ამოდ, ღ
 ლგ რომელიცა განსვენებად თქუჭნგან, არა რადვე.

თ ა ვ ი კ.

ა,ბ ხოლო მიუგო ელიფას თემანიტელმან, ღ ჭრქუა ❖ არა უფა-
 ლი თუ არს რომელი ასწავებს მეცნიერებასა ღ კელოვნებასა ¹⁾ ❖

¹⁾ ჰეპორე კ.

რამეთუ რით გიფთხის უფალო, უკეთუ შენ ხარ საქმენი უბიწო, ანუ
სარგო რამეთუ ლიტონ ჭყავ გხანი შენნი ❖ ანუ სიტყუა შენთჳს
მყოფელმან გამხილოს შენ; ჳ შევიდეს თუ შენთანა სასჯელსა ზე-
და ❖ ბოროტნი შენნი არა არს მრავალნი, რამეთუ ურიცხჳ არიან
ცოდვანი შენნი ❖ რამეთუ წინდად გაქენდა მმათაგან შენთა, ამბო-
სა შინა, ხოლო სამოსელნი შიშქელთა გამოავუტენ ❖ ჳ არცა
წყლითა მწუურვალთა ასუ, არამედ მშიერთა მოაკლენ ჰური ❖ ხო-
ლო გააკვრენ ვინამეთა ჰირი ჳ დაამკვდრენ გლახაკნი ქუტუნასა
ზედა ❖ ხოლო ქერიონი განუტევენ ცალიერ, ჳ ობოლნი განა-
ბოროტენ ❖ იმითვე უკუტ მოგიცვეს შენ მახეთა, ჳ აღვასწრაფე
შენ ზედა ბრძოლა საკვრველი ❖ ნათელი შენდა ბნელ იქმნა, ხო-
ლო დამინებულსა წყალმან შენ დაგფარა ❖ ნუ თუ მძალათა ზედა
ცხოველი არა მოგსედავს ხოლო ამალღებული გინებითა ჳ დაამ-
დაბლეს ❖ ჳ სთქუ, რად გულის ხმა ეოს ძლიერმან, ანუ წევდიად-
სა შინა საჯოს ❖ დრუბელნი მისნი დაფარულ არიან, ჳ უხილავ
იქმნეს, ჳ სიმგრგვლე ცისა, მოიცავს ❖ ნუ თუ უკუტ გხასა საუ-
კუნესა იცავ; რომელი დათრგუნეს კაცთა უსამართლოთა ❖ რო-
მელნი შეჰყრობილ იქმნეს ჰირველ ჟამად მდინარე მჩქეფარე საფუ-
ძველთა მათთა ❖ რომელი იტყვან: უფალმან რად გჯეოს ჩუტნ
ანუ რად მოიღოს ჩუტნ ზედა ეოვლის მჰყრობელმან ❖ რომელმან
აღავსნო სახლნი მათნი კეთილითა, ხოლო განზრახვა არა წმიდათა
შორს არს მისგან ❖ ¹⁾ იხილეს მართალთა განიცინეს, ხოლო
უბიწო ბასრობდა ❖ არა წარწყმდა მონაგები მათი; ჳ ნეშტი მათი
შეჰამნეს ცეცხლმან ❖ იქმენ უკუტ ფიცხელ უკეთუ თანა მოითმენ,
შემდგომად მისა ნაყოფი შენი იეოს კეთილთა შინა ❖ ხოლო მოი-
ღე ჰირისაგან მისისა გამოთქმა, ჳ მიიღე სიტყუანი მისნი გულსა
შინა შენსა ❖ ხოლო უკეთუ მოიქცე ჳ დაიმდაბლო თავი შენი წი-
ნაშე უფლისა, ჳ შორს ეავ ცხოვრებისაგან შენისა უსამართლო ❖
დადებულ იქმნას მიწასა ზედა ქვითა ჳ ვითარცა ქვა ნაღვარევისა
სოფირისა ❖ იუანე უკუტ შენდა ეოვლის მჰყრობელი შემწე მტერ-

კ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ
იტ
იკ
იქ
იღ
იპ

¹⁾ იერემია აბ. აკობ ა. ფსალმუნი რივ.

კპ
კს
კტ
კთ
კლ

თავან, სოლო წმიდად მოკაცოს შენ ვითარცა ვეცხლი გამოკურვებუ-
ლი ❖ შემდგომად ამისა კადნიერება მიიღო წინაშე ღუთისა, ღ აღისი-
ლო ზეცად მხიარულებით ❖ სოლო მვედრებელსა შენ მისა მიმართ,
გისმინოსცა შენ, სოლო მოკცეს შენ ლოცვისა შენისა მოსაგებე-
ლი ❖ სოლო აღგიშენოს შენ საყოფელი სიმართლისა, სოლო
გზათა შენთა ზედა იუოს ნათელი ❖ რამეთუ ¹⁾ დაიმდაბლე თავი
თვსი, ღ სთქუ: აღმაძაღლა, ღ დამდაბლებული თვალითა მაცხოვ-
ნოს ❖ იყნას უბრალო, ღ ცხოვრდეს წმიდითა გელითა შენითა.

თ ა ვ ი კვ.

ა,ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ

სოლო მიუგო იობ, ჭრქუა ❖ უწეი უკუტ რამეთუ გელისაგან
ჩემისა არს მხილება ჩემი ღ გელი მისი მძიმე იქმნა ჩემ ზედა სულ-
თქმისა ❖ სოლო ვინ უკუტ უწეის რამეთუ ვზოო იგი, ღ მოვიდეს აღსა-
სრულად ❖ ღ მჭრქუას ჩემი სასჯელი, სოლო ჰირი ჩემი აღავსო
მხილებითა ❖ სოლო ვცნა კურნება რომელი თქუა ჩემდა, ღ მო-
ვიკსენო რად მე მოძითხრას ❖ ღ უკეთუ მზავლითა ძალითა მოვი-
დეს ჩემდა, მერმელა არა მაშინებდეს მე ❖ რამეთუ ჭეშმარიტად მხი-
ლება მისგან, სოლო რათა მოიღოს სრულიადი სასჯელი ჩემი ❖
ღ რამეთუ უკეთუ ჰირველთა შინა წარვიდე, ღ ვისა არა ვიყო, სო-
ლო უკეთუ უკანასკნელთა შინა რად უწეი ❖ მარცხენით უქმნა მას, ღ
არა ვცან, კარე მოძხვოს მარჯვენა, ღ არა ვისილო ❖ რამეთუ უწეის
უკუტ გზად ჩემი, სოლო გამოძცადა მე ვითარცა ოქროდ ❖ სოლო
გამოვიდე მცნებათა შინა მისთა, რამეთუ გზანი მისნი დავიცევე, ღ
არა მივდრკე მცნებათაგან მისთა ❖ ღ არა კარდავკდე, სოლო წია-
ღთა შინა ჩემთა დავიმარხენ სიტყუანი მისნი ❖ უკეთუძცა ღ თავად-
მან საჯა ესრეთ, ვინ არს სიტყუს მკებელ მისა; რამეთუ თვთ ინე-
ბა, ღ უოცა ❖ ამისთვის მას ზედა ვისწრაფე, სოლო ვისწავე ვის-
რუნე ამისთვის ❖ ამისთვის ჰირისაგან მისისა ვისწრაფო, გულის
სმა ვო ღ შევიშინო მისგან ❖ ღ უფალმან დაასლბო გული ჩემი,
ღ უოვლის მპერობელმან ისწრაფა ჩემთვის ❖ რამეთუ არა უწეოდი

¹⁾ იგა. კთ.

რამეთუ გარდამოვიდეს ბნელი ჩემ ზედა, სოლო წინაშე ჰირსა ჩემსა დაფარა ღრუბლითა.

თ ა ვ ი კ დ.

სოლო რაჲდ უფალსა დაეფარნეს ჟამნი ❖ სოლო არა წმინ- ა,ბ
 დანი საზღჳარსა გარდავდეს, სამწესოჲ მწეემსისა თანა წარიტა-
 ცეს ❖ კარაულნი ობოლთა წარიუვანეს, ჳ კარი ქჳრივისა წინდსა კ
 შინა აღიდეს ❖ სოლო მიდრკეს უძღურნი გზისაგან სიძარტლისა, ჳ
 სოლო ერთბამდ დაიფარნეს მშუდნი ქჳჭყანასა ❖ სოლო იქმნეს ე
 ვითარცა ვირნი აგარაკსა ზედა, უფროჲს ჩემსა გამოვიდეს თვისსა
 წესისა დაუტკება ჰური მათი ჳბუკთა ზედა ❖ სამკალი ჰირველ ჟა ვ
 მისა თვისითა არა მეოფი მოიძკეს, სოლო უძღურნი ვენასა
 არა წმიდათასა უსასყიდლოდ ჳ უჳამადოდ მუშაკებდეს ❖ შიშჳლთა ლ
 მრავალთა დაიძინეს თვნიერ სამოსლისა, სოლო სამოსელი სულ-
 თა მიუღეს ❖ წჳტითთა მათთა დასველდენ, ვინათგან არა აქჳნდთ ლ
 საფარველი, ქვათა შინა შეიძოსდენ ❖ წარიტაცეს ობოლი მუჳუსაგან, თ
 სოლო დაცემული დაამდაბლეს ❖ სოლო შიშჳლნი დააძინეს უსა-
 ძარტლოდ, სოლო მშიერთაგან ჰური მიუღეს ❖ იწროებათა შინა ი
 უსაძარტლოდ დასხდეს, სოლო გზად მართლისად არა უწეოდეს ❖
 რომელნი ქალაქისაგან ჳ სახლისაგან თვისთა განდევნით იმეოფო- იბ
 დეს, სოლო სულმან ჩხვლთამან სულთ ითქჳნა დიდად, სოლო თა-
 ვადო რაჲსათვის ამათ მოსედვასა არა ჳყოფ ❖ ქჳჭყანასა ზედა მეო- ივ
 ფთა მათდა არა ცნეს, სოლო გზად სიძარტლისა არა სცნეს,
 არცა კჳბლთა მისთა ვიდოდეს ❖ სოლო სცნა საქმენი მათნი წინა, იდ
 მისცნა მათ ბნელსა შინა, ჳ ჳამესა შინა იეოს ვითარცა მჳარა-
 ვი ❖ ჳ თჳალმან მეძრუშისამან დაიცვნა წჳუდიადნი, იტეოდა: არა იე
 მისილოს მე თჳალმან, ჳ საფარველი ჰირისა დაიდვა ❖ აღმოით- ივ
 ხარა ბნელსა შინა სახლი, სოლო დღეთა შინა დაბეჭდეს თვისად,
 არა ცნეს ნათელი ❖ რამეთუ ერთბამთ განთიად მათდა, აჩრდილი იხ
 სიკჳდილისა, ვინადგან იცნას შფოფი აჩრდილი სიკჳდილისა ❖
 უმსუბუქეს არს ჰირსა ზედა წელისასა, წეეულ იეოს ქჳჭყანასა ზე- ილ
 და ნაწილი მათი, სოლო რათა განუჩნდეს ნერვი მათი ქჳჭყანასა

ით ზედა სიკმისა, რამეთუ სმელეული ობოლთა წარიტაცეს * შემდგო-
 კ მად ამისა მოეკსენოს მას ცოდუბა, ვითარცა ნისლი ცუხრისა მოაკ-
 კ ლდა * ხოლო მიეკენ მას რომელიცა ქმნა, ხოლო შემუსროს ეო-
 კ ველი უსამართლო ვითარცა ხე უკურნებელი * რამეთუ ბერწსა არა
 კბ კეთილი უყო, ღ დედა-კაცი არა შეიწყალა * ხოლო გულის წყრო-
 კბ მითა დაამკუნა უძლურნი, აღდგომა უკუჭ არა აქუს სარწმუნოებასა
 კბ შეპრობად თვისსათჳს ცხოვრებისა * ხოლო საღმობიერ იქმნეს
 კბ რათა ნუ ესავს განკურნებასა, არამედ დაეცეს ჭირითა, რამეთუ
 კბ მრავალნი განაბოროტნა ამაღლებამან მისმან * ხოლო დაჭნა ვი-
 კბ თარცა მოლოქი სიცხესა შინა, ანუ ვითარცა კუვილი ლერწმისაგან
 კბ მეის განვარდა * ხოლო უკეთუ არა ვინ არს მთქმელ ცრუდ ჩემი
 კბ მეტუჭლად და დასხნეს ხოლო არა რად სიტყუანი ჩემნი.

თ ა ვ ი აჲ.

ა,ბ ხოლო მიუგო ვაჟდად სავსიტელმან, ჰრქუა * რამეთუ რად
 ა,ბ არს ზირველი სიტყუბა, თჳნიერ შიში მისგან, რომელი ჰყოფს ეოვე-
 კ ლსავე ძალათა შინა * რათა არა ვინ ჰგონებდეს, რამეთუ არს
 კ მიზიდვად მკედრობათა მისი, ღ მას ზედა არა გარდმოვიდეს მზირი
 კ მისგან * რამეთუ ვითარ იყოს კაცი მართალი წინაშე ღუთისა, ანუ
 კ ვინ განიწმიდოს თავი თჳსი შობილმან დედაკაცისაგან * უკეთუ
 კ მთოვარესა უბრძანოს ღ არა ნათობს, ხოლო ვარსკუთლავნი არა
 კ წმიდა არიან წინაშე მისსა * რადოდენ უფროდს კაცი სიმჰალე,
 კ ღ მე კაცისა მატლ-

თ ა ვ ი აჲ.

ა,ბ ხოლო მიუგო იობ ჰრქუა * ვისა შესძინე, ანუ ვისა ცნებავს
 ა,ბ შეწყენად, ანუ არა რომლისა თუ მრავალი სიმაგრე ღ რომლისა
 კ მკლავი ძლიერი არს * ღ ვისამე განეზრახები; არა ხოლო მისა,
 კ თუ ეოველი სიბრძნე ვისა კუთლსა შინა შეუდგებია; არა ხოლო
 კ მისა თუ ძლიერება დიდი * ვისამე მიუთხრნე სიტყუანი, ხოლო
 კ სულთქმა ვისი არს რომელი გამოვალს შენ მიერ * ნუ თუ გმირ-
 კ ნი გამოიზარდნეს წყალთა ქუჭზე ღ მეზობელითა მისისა * შიშუჭლ
 კ არს ჯოჯოხეთი წინაშე მისსა, ღ არა სამოსელი წარსწყედასა *

რომელმან განაფინა ბორიად არა რათა ზედა ვიდრე რომელმან დაჰყ-
 კიდა ქუჭყანა არა რაჲსა ზედა ვიდრე ❖ რომელი შეჰკრავს წყალ-
 სა ღრუბელთა შინა თჳსთა, ჭ არა განიპობის ღრუბელი ქუჭყე
 მისსა ❖ რომელსა უხერყეს ჰირი საედრისა, რომელი განაფინს მას
 ზედა ღრუბელსა თჳსსა ❖ ბრძანებაჲ მოარტყა ჰირსა ზედა წელიწად-
 სსა, ვიდრე აღსრულებამდე ნათლისა ბნელისა თანა ❖ სუტტნი ცი-
 სანი განეწესნეს, ჭ განცუფრდეს შერისსხსაცან მისისა ❖ ძლიერე-
 ბითა დაამძდა ზღუჲა, ჭ კელოვნებითა მისითა დამკობილ იქმნა
 ვეშაჰი ❖ ხოლო სარწმუნონი ცისანი ემიშვიან მას, ხოლო ბრძა-
 ნებითა მოკლა გუჭლი გარდამსლველი ❖ აჰა ესე ნაწილი გზისა
 მისისა: ჭ წუჭთნი სიტყუჯა ვისმინოთ მათ შინა, ხოლო ძალი
 ქუხილისა მისისა ვინა უწეის, ოდესცა ჰყოს.

თ ა ვ ი აზ.

ხოლო კვალად შესძინაჲ იობ ჰრქუა, ჰირველითავე სიტყუთა ❖
 ცხოველ არს უფალი, რომელმან ესრეთ მისაჯაჲ მე ჭ ყოვლის ძვერო-
 ბელი, რომელმან განამწარა სული ჩემი ❖ ვიდრემდის კვალად სა-
 მძუნველისა ჩემისა ყოფისა, ჭ სული საღმრთოჲ მეოფი ცხვრთა
 მინა ჩემთა ❖ ვერ ათქმითო ბაკეთა ჩემთა უსჯულოება, ვერცა
 სწუროთნეთ სულსა ჩემსა უსამართლოება ❖ ნუ იყოფინ ჩემდა მარ-
 თალ თქმულნი თქუჭნნი ვიდრემდე მოვკუდე, რამეთუ არა შევიცვა-
 ლო უმანკოება ჩემი ❖ ხოლო სიძმართლითა ვეკრძალო არა დაუტყო:
 რამეთუ არა უწეი თავად ბოროტნი შექმნეს ❖ ხოლო არა გარნა,
 არამედ რათა იქმენცა მტერნი ჩემნი, ვითარცა გარდაქცევა არა წმი-
 დათა, ჭ რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზედა, ვითარცა წარწემედა
 ყოვლად უსჯულოთა ❖ ჭ რამეთუ ვითარნი არს სასოებაჲ არა წმი-
 დისა რამეთუ ელის სასოება უფალსა ზედა, ცხოვნდესა თუ ❖ ანუ
 ვედრებისა მისისა ისმინოს ღმერთმან, ანუ ჰირისა მის ზედა მო-
 სულისა ❖ ნუ თუ აქეს რაჲმე კადნიერება წინაშე მისსა: ანუ ვი-
 თარცა ხადოდეს მას ისმინოს მისი ❖ არამედ მოკითხრა თქუჭნ
 რაჲ არს კელსა შინა უფლისასა რომელი არს ყოვლის ძვერობელი
 თანა არა ვეცროუ ❖ აჰა ყოველთა უწეით, რამეთუ ამაო ამაოთა

ზ
 ტ
 თ
 ი
 იბ
 იგ
 იდ
 ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ

იგ მიძარტ შევიდინოთ ❖ ესე ნაწილი კაცისა არა წმიდისა უფლისაგან,
 ხოლო მონაგები ძლიერთა მოვიდეს უოვლის ძვერობელისაგან მათ
 იდ ზედა ❖ ხოლო უკეთუ მრავალ იუქნენ ძენი მათნი, დასაკლველ
 იე იქმენ: ხოლო უკეთუ განსმნევედენ გლასაკ იქმენ ❖ ხოლო ცხოველ-
 ივ ნეს ❖ უკეთუ შეიკრიბნეს ვითარცა მიწა ვეცხლი, და თანა სწორ თი-
 იზ კისა განმზადნეს ოქროდ ❖ ესე უოველნი ძართალთა გარე იპურან
 იწ ხოლო მონაგები მისი ჭეშმარიტთა მიიღონ ❖ ხოლო მისთანა იქ-
 თ მნას სახლი მისი ვითარცა ძლილი, და ¹⁾ ვითარცა დედა ზარდ-
 კ თვალნი თუხნი აღიხილნეს, და არა არს ❖ შეემთხუენ მას ვითა-
 კა რცა წყალი საღმობანი, ხოლო ღამე აქუნდეს მას წინაშე წვედია-
 კბ დი ❖ ხოლო მიიღოს იგი სორბაკმან, და განვიდეს, და შემუსროს
 კბ იგი ადგილისაგან მისისა ❖ და განაგდოს მას ზედა და არა შეიწყა-
 კბ ლოს კელისა მისისაგან ლტოლვით ივლტოდეს ❖ იტუქწლვიდეს
 მას ზედა კელითა თუხითა და სტვინვიდეს მათ ზედა ადგილი-
 სავან თუხისა.

თ ა ვ ი კვ.

ა ჩამეთუ არს ადგილი ვეცხლისა, ხოლო მუნითგან იქმნების
 ბ და ადგილი ოქროდსა სადათცა განწმედების ❖ რამეთუ რკინა ქუჭ-
 უანისაგან იმობების, ხოლო რვალი სწორ ქვისა გამოიკუჭთების ❖
 გ წესი დაუდვა ბნელსა, და უოველსა აღსასრულსა თავადი გამოიკი-
 დ თხავს, ლოდი ბნელი და აჩრდილი სიკუდილისა ❖ განკუჭთილება
 ე ნაღვარევისა მტევრისაგან, ხოლო დამვიწეებელნი გსისა ძართლი-
 ე სა მოუძლურდეს კაცთაგან მოიღვაწეს ❖ ქუჭყანა რომლისაგან
 კ გამოვალს ჰური ქუჭშე მისსა, ესე მოიქცა ვითარცა ცეცხლი ❖
 ვ ადგილი საფირონისა ქვანი მისნი, და მიწა ოქროდსა მინა ❖
 ზ კუბლნი არ ეცნობად მას მფრინველისა, და არა მისედნა მას თვალ-
 ც მან ვარზვისამან ❖ და არა დაითრგუნეს იგი ძეთა მოქადულთაგან და
 თ არა წარგდა მას ზედა ლოძი ❖ განუკუჭთელსა ზედა განიმარტნა

¹⁾ ფსალმუნი 63.

კელნი თჳსნი, სოლო გარდაქცივნა მთანი ძირითურთ ❖ ლელვანი
 მდინარეთანი განაჰო, სოლო ეოველი ჰატოსანი სიღვა თვალსა
 ჩემსა ❖ სოლო სიღრმე მდინარეთა განაცხადა, ზ უჩქტნა ძალი
 თჳსი ნათელსა ზედა ❖ სოლო სიბრძნე სადათ იჰოვა; ზ რომელი
 ადგილი არს კელოფებისა ❖ არა უწეის კაცმან გჳაჲ მისი, არცა
 იჰოვა კაცთა შორის ❖ უფსკრულმან თქუა, არა არს ჩემები, ზ
 სღვაჲმან ჰქრქუა არა არს ჩემთანა ❖ არა მისცეს საუნჯე მის წილ,
 ზ არა მიეთსრას ❖ ვეცხლი ნაცვალ მისა, ზ ¹⁾ არა შეესწოროს
 ოქროჲთა თანა სოფირითა, ზ ონიქსითა ჰატოსნითა, ზ საფირო-
 ნითა ❖ არა სწორ იქმნეს მისა ოქროჲ მინაჲ, ზ საცვალი მისი
 ჰურქელი ოქროჲსა ❖ ზ ზღმატებელი ზ მარგალიტი არა მო-
 იკსენოს, ზ მოიხიდე სიბრძნე უფროჲს შინაგანთა ❖ არა ესწოროს
 მას თუჰასი ეთიოპისა, ოქროჲთა თანა წმიდათა არა ესწოროს ❖
 სოლო სიბრძნე სადათ იჰოოს, ზ რომელი ადგილი არს გული-
 სმის ეოფისა ❖ ზ დაფარა ეოველგან კაცისა, ზ მფრინველთაგან
 ცრისათთა დაიფარაჲ ❖ წარსაწემედელმან ზ სიკუდილმან თქუტს,
 სოლო გუტსმაჲ დიდება მისი ❖ ღმერთმან კეთილი დაუდგინა გჳაჲ
 მისი, სოლო თჳთ უწეის ადგილი მისი ❖ რამეთუ თავადი ცასა
 ქუტსე ეოველსაჲჲ ზედავს, უწეის რომელიცა არიან ქუტყანასა ზე-
 და, ეოველივე რომელი ჰყო ❖ ქართა საწონი, წებლთა საწეაული
 ოდეს ჰყო ❖ ესრეთ იხილა აღრაცხნა, ზ გჳა დაბერტვილსა შინა
 კმათა ❖ მაშინ იხილა იგი, ზ მოიყვანა იგი, განმჳადა გამოი-
 კუელია ❖ ზ ჰქრქუა კაცსა, ²⁾ აჰა კეთილი შორწმუნება არს სიბრძნე
 ზ რომელი განშორებად ბოროტთაგან, არს მეცნიერება.

თ ა ვ ი კ თ

სოლო კვალად შესძინა იობ ჰქრქუა: ჰირველითა სიტყუთა ❖
 ვინმე უკუტ დადვას თქუტსა ზედა ჰირველთა დღეთა სოლო რო-
 მელთა შინა მე დამიცვა ღმერთმან ❖ ვითარცა ოდეს ნათობდა სა-
 სანთლე მისი თავისა ზედა ჩემისა; ოდეს ნათლითა მისითა ვიდო-
 დი ბნელსა შინა ❖ ოდეს ვიყავ ფიცხელთა გჳათა ზედა, ოდეს უფა-

¹⁾ იგავ. ტ. სიბ. ზ.—²⁾ იგავი ა.

ელი მოხედვასა სახლსა ჩემსა ✱ ოდეს ვიყავ მდიდარ ფრიად, ხო-
 ლო გარემოს ჩემსა მონანი ✱ ოდეს დიოდეს გზანი ჩემნი ერბო-
 თა ზროხისათა, ხოლო მთანი ჩემნი მოიწყოდეს სძითა ✱ ოდეს
 განვიდოდი განთიად ქალაქსა შინა, ხოლო უბანთა ზედა იდგა სა-
 უდარი ჩემი ✱ მხედველნი ჩემნი ჭაბუკნი დაიძალვოდეს, ხოლო
 თ მოხუცებულნი უოველნი დადგებოდეს ✱ ხოლო დიდ შემძლენი მე-
 ი ტუჭლნი დასცხრობოდეს, თითთა დაისხმიდეს ზირსა ზედა ✱ ხო-
 ლო რომელი ისმენდეს მნატრიდეს მე, ღ ენანი მათნი სასასა მათ-
 ია საექმოდეს ✱ რამეთუ უური ისმენდა მნატრიდენ მე, ხოლო
 იბ თვალითა მიხილვიდეს მე მიდრკებოდეს ✱ რამეთუ ვაცხოვნე გლა-
 ხაკი კელისაგან ძლიერისა, ღ ობლესა რომლისა არა იყო შემწე,
 იკ შევეწიე ✱ კურთხევა დაჯსნილისა რათა მოვიდეს ჩემ ზედა, ხო-
 ლო ჰირნი ქურთხვისანი მაკურთხევდეს მე ✱ ხოლო სიძარტლესა ში-
 იე, ივ სანა ✱ თვალ ვიქმენ ბრძათა, ხოლო ფერკ მკელობელთა ✱ მე
 ვიყავ ძამა უძლურთა, ხოლო სასჯელი რომელი არა უწყოდი,
 იბ გამოვიკუჭლიყუ ✱ ხოლო შევმუსრენ ნასხამნი უსამართლოთანი, ხო-
 იწ ლო შორის კბილთა მათთა წარსატაცებელი წარვიტაცნე ✱ ხო-
 ლო ვთქუ: ჭასაკი ჩემი დაბერდეს ვითარცა რტო ფინიკისა, მრავალ
 ით წელ ვცხოვრებდე ✱ ფესვი განიკსნა წებასა ზედა, ღ ცუარძან გა-
 კ ნისვენოს მკასა შინა ჩემსა ✱ დიდება ჩემი ამაო ჩემთანა, ღ მძ-
 კა ლდი ჩემი კელსა შინა ჩემსა ვიდოდეს ✱ მსმენელთა ჩემსა ეზურათ,
 კბ ხოლო დაიდუმეს განზრახვასა ზედა ჩემსა ✱ სიტუჯსა მიძარტ ჩე-
 კბ მიისა არა შეეძინეს, ხოლო მხიარულ იქმნებოდეს ოდეს მათ თანა
 კკ ვიტყოდე ✱ ვითარცა ქუჭუნა მწეურვალე მოძლოდნე წუძისა, ეგრეთ
 კდ ესენი სიტუჯსა ჩემისა ✱ უკეთუ განმეცინა მათ თანა, არა ჭრწმენეს,
 კე ღ ნათელი ჰირისა ჩემისა არა დაეცემოდა ✱ გამოვირჩიე გზა მა-
 თი, დაჯჯედ მთავრად, ღ დავიმკვდრე ვითარცა მეფემან მკნეთა შო-
 რის, ვითარცა ნუკემინის ძცემელი მწუსარეთა.

თ ა ვ ი ლ .

სოლო აწ მეცინოდენ უმცირესნი, აწ მასწავლიან ნაწილისა- ა
 გან, რომელთა მამათა შეურაცხვეოფდი, რომელთა არა შევსცვლიდი, ა
 ღირსებით ძალთა ჩემთა არვეთა ❖ სოლო კელნი მათნი ძლიერ- ბ
 ნი რად ჩემდა, მათ ზედა წარწემდა აღსასრული ❖ ნაკლულევანე- გ
 ბასა შინა ზ სიემილსა უნაყოფო, რომელი ივლტოდეს ურწუულსა
 შინა გუშინ, შეიწროებასა ზ საბრალოებასა ❖ გარე მოვლიდეს დ
 მდელონი მადნარათა შინა, რომელთა საჭმელ იყო მდელონი, სო-
 ლო უპატონი, ზ კმოზილნი მოკამსენი ეოვლისა კეთილისა, რო-
 მელნი ძირთა სეთასა ჭამდეს სიემილისაგან დიდისა ❖ აღდგეს ჩემ ე
 ზედა მპარაფნი ❖ რომელთა სახლი იუჟნეს ნაპრალი კლდეთა ❖ ვ
 საშუალისაგან კეთილ მკომბელთა დაღად ეონ, რომელნი ქარკუჭ- ზ
 ტთა ქუჭზე ველურთა იზრდებოდეს ❖ მენი უმეცართა ზ უპატოთა, ლ
 სახელი ზ დიდება დაშრეტილ არს ქუჭყანისაგან ❖ სოლო აწ მე თ
 ვარ ებანი მათი, ზ ჩემდა ივაფი აქუთ ❖ სოლო მმაკებელნი ჩემ ი
 მიერ განდგნეს შორად, ზ ჰირი ჩემი არა შეიწყალეს ნერწუჯსაგან ❖
 რამეთუ განკსნა კაპარჭი თუსი განმბოროტა მე, ზ აღვრი ია
 ჰირისა ჩემისა წარგზავნა ❖ მარჯუჭნესა ზედა რტოთაგან აღდ- იბ
 გეს, ფერჯნი თუსნი განართხნეს, ზ გზად ევეს ჩემ ზედა
 კუბლნი წარწემედისა მათისა ❖ შეიმუსრნეს კუბლნი ჩემნი, რა- იგ
 მეთუ განმპარცუჭეს სამოსელი ❖ ისრებითა მათითა განმისრეს მე, იდ
 მეუჭეს მე ვითარცა უნებდათ, სალმობათა შინა დავიფარე, სოლო
 მომექცეს მე სალმობადა ❖ განვიდა ჩემგან სასოება ვითარცა ქარი, იე
 ზ ვითარცა ნისლი ცხოვრება ჩემი ❖ ზ აწ ჩემ ზედა დაინთხეს ივ
 სული ჩემი, ზ უპერიე მე დღეთა მწუსარებისათა ❖ სოლო დამესა იზ
 ძუბლნი ჩემნი განმწარდეს, სოლო მარღუნი ჩემნი დაიკსნეს ❖
 მრავლითა ძალითა მომიცვეს სამოსლისა წილ, ვითარცა ჰირსა სა- ილ
 მოსლისა ჩემისასა უპერივარ მე ❖ სოლო მკონე მე სწორ თიკი- ით
 სა, ქუჭყანასა შინა ზ ნაწილი ჩემი ნაცრისა ❖ დაღად ვეავ შენდა- კ
 მო, ზ არა ისმინე ჩემი, სოლო დადგეს მხილველნი ჩემნი ❖ სო- კა
 ლო გარმოვიდეს ჩემ ზედა უწყალონი, კელითა ძლიერითა დამა-

კბ წელულენ მე ❖ სოლო განმაწესენ მე ტკივნეულებათა შინა, ზე გა-
 კკ ნმაგდე მე ცხოვრებისაგან ❖ რამეთუ უწეი ვითარცა სიკუდილმან
 კდ შემპუსროს მე, რამეთუ სახლი ეოვლისა მოკუდავისა ქუჭყანაჲ ❖
 კე უკეთუძცა შეუძლო თუთძცა თაფი თუხი მოვიკლა, ანუ ვედრებულ
 კვ ვიქმნეცა სსუთისა რათაძცა მე ესე მიქმნეს ❖ სოლო მე ეოველთათუხ
 კგ უძღურთა ვტირ, სოლო სულთ ვითქუჭნ ვინილე კაცი ჭირსა ში-
 კზ ნა ❖ მე შევიპყარ საღმობითა, ზე აჰა შემემთხუვენეს მე უფროს
 კტ დღენი ბოროტნი ❖ მუცელი ჩემი აღდუნა, ზე არა დუმნეს, წინა
 კც მიძლოდენ მე დღენი სიკლახსაკისანი ❖ ვალ სულთქმითა თუნიერ
 კთ აღვირისა, სოლო დავდეგ კრებულთა შორის დაღადებითა ❖ ძმაჲ
 კლ ვიქმენ სირინოზთა, სოლო მოუქას სირთა ❖ სოლო ტყავი ჩემი
 ლა დაბნელდა დიდად ზე ძუალნი ჩემნი განკურდეს სიცხისაგან ❖ სო-
 ლო მოიქცნეს ტირილსა შინა ჩემსა, სოლო კალობა ჩემი გოდება-
 სსა ჩემდა.

თ ა ვ ი ლა.

ა ღთქმა დაუდეგ თუალთა ჩემთა, რათა არა გულის სმა ვეავ ქა-
 ბ ლწულსა ზედა ❖ ზე რაჲ განყო ღმერთმან ზეგარდამოჲ, ზე სამკუდრე-
 გ ბელი ეოვლად ძლიერიისა მადალთაგან ❖ ვაჲ წარწემედა უსამარ-
 დ თლოსა, ზე გაუცხოება მოქმედთა უსჯულოებისათა ❖ არა თავადმან
 ე თუ იხილოს გზაჲ ჩემი, ზე ეოველნი კუალნი ჩემნი აღრაცხოლს ❖
 ვ უკეთუძცა ვიდოდე მოცინართა თანა, ზე უკეთუ ისწრაფეს ფერჯთა
 ვ ჩემთა ზაკვად ❖ რამეთუ დავდეგ უღელთა ზედა სიმართლისათა,
 ზ სოლო იხილა უფალმან უმანკოება ჩემი ❖ უკეთუ მიდრკენ ფერჯნი
 ჩემნი გზისაგან, უკეთუ ზე უკანად თუალისა ჩემისა წარვიდა გული ჩე-
 ტ მი, ზე უკეთუ კელითა ჩემითა შევეხე ძღვენთა ❖ რათა უკუჭ ვთესო,
 ზე სსუანი რათა შესჭამდეს, სოლო უძირო რათა ვიქმნეძცა ქუჭყანასა
 თ ზედა ❖ უკეთუ უკანა შეუდგა გული ჩემი დედა-კაცსა ქმრისა სსუხსა-
 ი სსა, უკეთუ მჯდომარე ზე ვიქმენ წინა ბჰესა მისსა ❖ სათნო უკუჭ ზე
 ეო ცოლი ჩემი სსუხსა ქმარსა, სოლო ჩჩულნი ჩემნი დამდაბლდენ
 ია რათა იუზენენ ❖ რამეთუ გულის წერომა რისხვისა დაუპრობელი,
 იბ რომელ შეგინებად ქმრის სსუვისა ცოლისა ❖ რამეთუ ცეცხლი ადგ-

სებულ არს ეოველთა ზედა ნაწილთა, სადაცა გარდმოვიდეს ძირითურთ წარწეპიდიოს ❖ სოლო უკეთუ მოვიხილო სასჯელი მონისა ივ
 ჩემისა ანუ მკველისა, განბრჭობილნი მათდა წინაშე ჩემსა ❖ რამეთუ იდ
 რაჲ ვუო უკეთუ გამოძიება ჩემი ეოს უფალმან, სოლო უკეთუ დამ-
 სედველ, რომელი მიკებაჲ ვუო ❖ ნუთუ არა ვითარცა თუ ღ მე იე
 ვიქმენ მუცელსა შინა, ღ ივინი იქმნეს, სოლო ვიქმენით იმავესა
 მუცელსა შინა ❖ სოლო უძლურთა უკეთუ ოდესცა რაჲსა საკმარო- ივ
 ბდენ არა შესცოდეს, სოლო ქჷრივთა თჷალნი არა განსჯჷრიტე ❖
 სოლო უკეთუ ღ ჰური ჩემი ვჭამე მარტოდ, ღ არა ობოლსა ვეც იხ
 თუ მათგან ❖ ვინათგან სიურმითგანვე ჩემით გამოვზარდე ვითარცა იწ
 მამამან, ღ მუცლისაგან დედისა ჩემისა უძელუ ❖ სოლო უკეთუ მივ- ით
 სედე შიშჷლსა წარწეპედულსა, ღ არა შევძოსე მას ❖ სოლო უძ- კ
 ლურთა არა მაკურთხეს თუ მე, სოლო ნაჰარსისაგან კრავთა ჩემ-
 თასა განჯურდეს ბეჭნი მათნი ❖ უკეთუ აღვიდე ობოლსა ზედა კე- კა
 ლი, ვესავ რამეთუ მრავალნი შემწენი ჩემთჳს არს ❖ რათა განვარ- კბ
 დეს უკჷლ ბეჭნი ჩემნი შესავებისაგან, სოლო მკლავნი ჩემნი
 წურთისაგან რათა შეიმუსრვის ❖ რამეთუ შიშმან უფლისამან შემიპ- კვ
 ვრა, ღ სიმძიმისაგან მისისა ვერ მოვითმინო ❖ უკეთუ განვავსე კდ
 ოქრო ძალსა შინა ჩემსა, ღ უკეთუ ქვათა ზედა მრავალ სასუიდილი-
 სათა ვესევდ ❖ სოლო უკეთუ ვიშჷლბდი, მრავლისა ჩემისა სიმდი- კე
 დრისა ეოფასა, სოლო უკეთუ ღ ურიცხჷსა ზედა დავდეჲ კელი ჩემი ❖
 ანუ არა ვინილე მზე აღმობრწეინვეებული მომაკლებელი, სოლო მთო- კვ
 ვარე დამამცირებელი, რამეთუ არა მათ ზედა არს ❖ ღ უკეთუ შესცთა კზ
 ფარულად გული ჩემი, უკეთუ დავიდეჲ კელი ჩემი ჰირსა ზედა ჩემთა აძ-
 ბორს უუაჲ ❖ ღ ესე უკჷლ ჩემდა უსჯულოებასა შინა ეოვლად დიდი კწ
 რათა შეიცვალოს, რამეთუ ვეცრჷლ წინაშე ღჷთისა ძაღლისა ❖ სო- კთ
 ლო უკეთუძცა მსიარულ ვიქმენ დაცემისათჳს მტერთა ჩემთასა, ღ
 ჰრქჷა გულმან ჩემმან, კეთილ ❖ რათა ისძინოს უკჷლ ვურმან ჩე- ლ
 მმან წევვა ჩემი, სოლო ბოროტ სიტეჷანი რათა ვიქნე ერთაგან
 ჩემთა განბოროტებულ ❖ სოლო უკეთუ მრავალჯერ თქჷლს მკვე- ლს
 ლთა ჩემთა, ვინძცა უკჷლ მიგუჷცა ჩჷლნ გორცთაგან მისა განძლე-

ლბ ბად: ფრიად ჩემდა კეთილ რომელ არს ❖ გარე არა განისვენებდა
 უცხო, ხოლო ბჭე ჩემი ეოვლისა შემომსვლელისა განდებულ
 ლგ იყო ❖ ხოლო უკეთუ ვცოდე უნებლიეთ, დაფუარე ცოდვა ჩემი ❖
 ლდ რამეთუ არა შევირცხვნი ერისა სიმრავლე, რომელი არა მოთხრო-
 ბად წინაშე მათსა, ხოლო უკეთუძცა დაუტევე უძლური განსლვად
 კართავან ჩემთა ცალიერითა წიაღითა, უკეთუძცა არა იძიძორა ❖
 ლე ვინა მცეს მსმენელთა ჩემთავანძან, ხოლო კვლისა უფლისა უკე-
 ლვ თუძცა არა შევიძინე ❖ ხოლო წერილი რომელი მაქუნდა ვი-
 სამე ზედა, ძვართა ზედა მედვა ვითარცა გვრგვნი ბ აღმოვიკითხე-
 ლზ დი ❖ ბ უკეთუ არა განვაძენ იგი მივეც, არა რად მივიღე თანამ-
 ლწ დებთავან ❖ უკეთუ ჩემ ზედა ოდეს ქუჭყანაძან სულთ ითქუნა, ბ
 ლთ უკეთუ ღელეთა მისთა იტირეს ერთბამად ❖ უკეთუძცა ბ ძალი მისი
 შევჭამე მხოლოდ უსასეიდლოდ, ანუ უკეთუ ბ სული უფლისა
 მ ქუჭყანასა აღვიღე ბ შევაწუსე ❖ ნაცვლად იფქლისა რათა აღმო-
 მიკდა მე კუროს თავი, ბ ნაცვლად ქრთილისა მუჭული.

თ ა ვ ი ლა.

ა დასცხრო იობ სიტყუათავან, ხოლო დადუმნეს სანძიცა მეგო-
 ბარნი მისნი კვალად სიტყვს კებად იობისა, რამეთუ იყო იობ
 ბ ძართალ წინაშე მათსა ❖ ხოლო განრისხნა ელიუს ვარქილისა ვუ-
 სიტელი, ნათესავისავან რამისა ავსიდიტელთა კერძოსი, ხოლო
 განურისხდა იობსა ზედა ფრიად, ვინათვან იტეორა თავსა თვსსა
 გ ძართალ წინაშე ღუთისა ❖ ბ ხოლო სამთა ზედა მეგობართა გა-
 ნურისხნა ფრიად, რამეთუ ვერ შეუძლეს სიტყვს კებად ნაცვლად
 დ იობისა, ბ უწოდდეს მას ეოფად არა წმიდა ❖ ხოლო ელიუს
 დაითმინა მიცემად მიკება იობისა, რამეთუ უხუცეს მისა არიან
 ე დღითა მეგობარნი მისნი ❖ ბ ისილა ელიუს, რამეთუ არა არს
 მიკება ზირთა შინა სამთა კაცთა, ბ განწერა რისხვთა თვსითა ❖
 ვ ხოლო მიუგო ელიუს ვარახილისაძან ვუსიტელძან, ჭრქუნა: უძცი-
 რეს უკუჭ ვარ წლითა, ხოლო თქუჭნ ხართ უხუცეს, ამისთვს ვდუ-
 ზ მე, შევიძინე მოთხრობად თქუჭნდა კვლოვებისა ჩემისა ❖ ხოლო
 ზ თქუ რამეთუ არა ჟამი არს მეტეუჭლლებისა, ხოლო ძრავალთა შინა

წელთა უწეიან სიბრძნე ❖ არამედ სული არს კაცთა შორის, სო-
 ლო სულთქმა ეოვლის მპრობელისა არს მსწავლეელი ❖ არა მრ-
 ვლისა წლისანი არიან ბრძენნი, არცა მოსუცებულთა უწეიან სა-
 სჯელი ❖ ამისთჳს ვთქუ: ისმინეთ ჩემი, ღ მოგიტნობთ თქუწნ რო-
 ბელი უწეი, ეურად ისუწნით სიტუჳანი ჩემნი ❖ რამეთუ გეტუჳ
 თქუწნ მსმენელთა, ვიდრემდის გამოიძიოთ სიტუჳა ❖ ღ ვიდრე
 თქუწნი გულის სმა ვეო, ღ აჳს არა იეოს იობისა მამხილებელი,
 მიბეგბელი წინა აღმდეგ სიტუჳსა მისისა თქუწნგან ❖ რათა არა
 სთქუათ, უნაოვეთ სიბრძნე, უფალსა შესძინოს ❖ სოლო კაცსა მი-
 უტევეთ სიტუჳად ესე ვითარი სიტუჳა ❖ განცუფრდეს არა მიუგე-
 ბდეს მერმელა, დამუწლდეს მათგან სიტუჳანი ❖ დავითმინე, რამეთუ
 არა ვიტეოდნი, რამეთუ დადგეს, არა მიუგეს რამეთუ რათა მიუგო
 მეცა ნაწილი ❖ სოლო მიუგო ელიუს, ღ თქუა: კვალად ვიტეოდე ❖
 რამეთუ საფსე ვარ სიტუჳთა, რამეთუ მომკლავს მე სული მუცლი-
 სა ❖ სოლო მუცელი ჩემი ვითარცა თხიერი ტუბილისა მდუღარ-
 სა შეკრული, ანუ ვითარცა საბერველი მჭედლისა განსეთქილი ❖
 ვიტეოდე. რათა განვისვენო განვასუწნე ბაგენი ❖ რამეთუ კაცისა
 არა მრცხსუწნოდეს, არამედ არცა თიგისა შევირცხვინიო ❖ რამეთუ
 არა უწეი გაკვირვებად ზირისა, სოლო უკეთუ არა მაშინ ღ მე
 მდრდილთა შემჳამან.

თ ა ვ ი ლ.

ღრამედ ისმინე იობ სიტუჳანი ჩემნი, ღ თქმანი ჩემნი ეურად
 ისუწნ ❖ რამეთუ აჳს აღვასუწნ ზირი ჩემი, ღ იტეოდეს ენა ჩემი ❖
 წმიდა არს გული ჩემი სიტუჳთა, სოლო გულის სმის ეოფამან
 ზირისა ჩემისამან წმიდად გულის სმა ეოს ❖ სულმან დუთისამან
 მეო მე, სოლო სულმან ეოვლის მპრობელისამან მასწავა მე ❖
 უკეთუ მალე გიც მომეც მე მოგება, ამის მიმართ დავითმინე, დადგე
 წინამე ჩემსა, ღ მეცა შენ წინამე ❖ თისისაგან მეხელილ ხარ
 შენ, ვითარცა მეცა: მისგანვე გამოხატულ ვარ ❖ არა მიშმან ჩემმან
 შენ შეგამოფოთოს, არცა გელი ჩემი მძიმე იეოს შენ სედა ❖ გარნა
 სთქუ ეურითა ჩემითა, ღ ვმა სიტუჳათა შენთა ვისმინე, ვინათგან

თ იტყვ ❖ წმიდა ვარ მე არა მცოდველი, სოლო უბიწო ვარ რამეთუ
 ი არა ვიუსჯულოე ❖ სოლო ეუჭდრება ჩემ ზედა იზოვა, ზე მე-
 ია მრაცხეს მე ვითარცა წინა აღმდგომ თავისად ❖ სოლო დადვა ხესა
 იბ შინა ფერვი ჩემი ზე დაიცვა უოველნი გზანი ჩემნი ❖ რამეთუ ვერ
 იტყვ, რამეთუ მართალ ვარ, ზე არა ისმინა ჩემი, რამეთუ საუკუნო
 იგ არს, რომელი ზედა ქუჭყანით ❖ სოლო იტყვს რაღსათვის სიმა-
 იდ რთლისა ჩემისა არა ისმინა უოველივე სიტყუანი ❖ რამეთუ ერთ
 იგ ხის თქუა უფალმან, სოლო მეორედ სისმარსა შინა, ანუ შემთხვე-
 იე ვასა შინა ღამისა ❖ ანუ ვითარცა ოდეს დაეცეს შიში მძნვარე
 ივ კაცთა ზედა, ლულვათა შინა სარეცელსა ზედა ❖ მაშინ განცხადე-
 ივ ბის გონებასა კაცთასა, სახითა შიშისა ესე ვითარითა მათ შეაში-
 ივ ნებს ❖ რათა მოაქცევს კაცსა უსამართლოებისაგან, სოლო გუჰამი
 იწ მისი დაცემისაგან იცხნა ❖ სოლო შეიწყალა სული მისი სიკუჭდი-
 ით ლისაგან, ზე არა დაცემად მისა ბრძოლასა შინა ❖ სოლო კვალად
 ივ ამხილა მას სნეულებითა სარეცელსა ზედა, ზე სიმრავლე მუჰალთა მისთა
 კ დაგხნა ❖ რამეთუ უოველსა სასრდელსა იფქლისასა ვერ შეუძლებს
 კა მიღებად, ზე სულსა მისსა ჰნებავს ჰამად ❖ ვიდრემდისცა
 კბ დალპეს კორცნი მისნი, ზე გამოჩნდეს მუჰალნი მისნი უღონო ❖ სო-
 კბ ლო მიეახლა სული მისი სიკუჭდილსა, ზე ცხოვრება მისი ჯოჯო-
 კბ ხეთს შინა ❖ უკეთუ იყვნენ ათასნი ანგელოზნი სიკუჭდილ შემო-
 კბ სილთა, ერთმან მათგანმან არა განკუჭრიმოს იგი, უკეთუძცა გულის
 კლ სმა უოს გულითა მოქცევად ღუთისა მიმართ, სოლო მიუთსრას კაცსა
 კლ თვისი ეუჭდრება, ზე უმეცრება თვისი აჩუჭნოს ❖ განემოროს იგი არა
 კლ დაცემად სიკუჭდილსა შინა, სოლო განაახლოს გუჰამი მისი ვითარ-
 კლ ცა საცხებელმან ზღუდესა ზედა, სოლო მუჰალნი მისნი აღავსნეს
 კე ტჯნითა ❖ სოლო დაჩუჭნეს კორცნი მისნი ვითარცა ერმისა: ზე დაად-
 კე გინოს იგი მჯნედ კაცთა შორის ❖ სოლო ილატოს უფლისა მი-
 კე მართ, ზე სათხო იუოს მათდა, სოლო შევიდეს პირითა მხიარულითა
 კვ თანა აღსარებითა, სოლო მიაგოს კაცთა სიმართლე ❖ მერმელა მ-
 კვ შინ იხილოს კაცმან თავი თვისი მეტეუჭლი, ვიდრეღა ვქმენ, ზე არა
 კვ ღირსებისა ებრ განმიკითხა მე, რომლისათვის ვცოდე ❖ აცხოვნე

სული ჩემი რომელ არა შესწავად განსახრწნელსა შინა, & ცხოვრებად მან ჩემსან იხილოს ნათელი ❖ აჭა ესე უოველს ჭყოფს ძლიერი, გზანი სამნი კაცთა თანა ❖ დაივსნას სული ჩემი სიკუდილისაგან, რათა ცხოვრება ჩემი ნათელსა შინა აქებდეს მას ❖ უურად იხუცნი იობ, & ისმინე ჩემი, დადუმენი, & მე ვიტყოდე ❖ & უკეთუ შენდა არიან სიტყუანი, მომიგე მე & იტყოდი, რამეთუ მნებაჲს განმართლებად შენი ❖ უკეთუძცა არა, შენ ისმინე ჩემი, დადუმენ, & გასწავო სიბრძნე.

კ
ლ
ლა
ლბ.
ლგ

თ ა ვ ი ლ.

ხოლო მიუგო ელიუს ჭრქუა ❖ ისმინეთ ჩემი ბრძენო, უწყებუ-ლი უურად იხუცნით კეთილნი ❖ ¹⁾ რამეთუ უური სიტყუათა გამოიცდის, ხოლო სასა გემოვნებასა საჭმელთასა ❖ სასჯელი მოვიდოთ თავისა თვისისა, & ვცნა თავსა შორის, რაი უძჯობესი ❖ რამეთუ ჭრქუა იობ, მართალ ვარ, უფალმან შეცვალა სასჯელი ჩემი ❖ ხოლო სიტყუა სასჯელისა ჩემისა, ძლიერად ისარი ჩემი თჯნიერ უსამართლოებისა ❖ ვინ არს კაცი ვითარცა იობ, მსმელი სუამს ბასრობასა, ვითარცა წებლსა ❖ არა მცოდველი არს, არცა უსჯულოების მეოფელი, ანუ არცა რამეთუთი მოხიარე მოქმედთა მიმართ უსჯულოებისათა, არცა სლვად არა წმიდათა თანა ❖ ხოლო ნუ იტყუ, რამეთუ არა არს ზედა მკედველი კაცისა, & ზედა მხედი იმისა უფლისა მიერ ❖ ამისთჯს გულის კმის მეოფელთა გულითა ისმინეთ ჩემი, ნუ იყოფინ ჩემდა წინაშე უფლისა არა წმიდებად, წინაშე უფლის მჯერობელისა შემრწუნებად მართლისა ❖ არამედ მიაგებს კაცთა, ვითარცა ჭყოფს კაცად კაცადი მათი, & კუალსა ზედა კაცისასა ჭჭოებს იგი ❖ ხოლო ჭკონება უფალსა უჯეროს მეოფელად ანუ უოფლის მჯერობელმან შეამფოთოს სასჯელი ❖ რომელმან ქმნა ქუტყენა; ხოლო ვინ არს რომელსა უქმნიეს ცასა ქუტყენი, & რომელი მას შინა უოველივე ❖ ²⁾ რამეთუ უკეთუ ენებოს დაჯერობად, & სული თავსა შინა დაბჯერობად ❖ მოკუდეს უოველი ვორციელი ერთბამად, ხოლო უოველნი კაცნი მიწად მიიქცეს, სადათაგან

ა, ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ც
თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე

1) ზემორე აბ. — 2) ფსალმუნი რმ.

ივ დაბადებულ იქმნა ❖ უკეთუძცა არა იუწუებ, ისმინე ამათი, ეურად
 იზ იხუტნ კმაჲ სიტყუათა ❖ ისილე შენ მოძულე უსჯულოებათა ზ
 იწ წარმწყმდელს ბოროტთა, რომელ არს საუკუნო მართალ ❖ არა
 წმიდაჲ არს სიტყუანი მეფობისა, რჯულთა გარდაცდები, უარაწმი-
 ით დესი მთავართა ❖ რომელსაცა არა ჭრცხუტნა ჰირისა ჰატოხსნისა,
 სოლო ¹⁾ არცაჲ დამდებს ჰატოვსა დიდ ქემძლეთა, განკურვებად ჰი-
 კ რით მათით ❖ სოლო ამაოება წარცდების მათდა, რომელ დაღადებად
 ზ ვედრებად კაცისა რამეთუ საკმარ ევეს უსჯულოება, უჰატო
 კა მეოფელნი უძლურთა ❖ რამეთუ იგი არს მხილველ საქმეთა კაცთა-
 კბ სა, სოლო დაიფარვის მისგან არა რაი რომელსა ჭყოფენ ❖ არცა
 კდ იოს ადგილი დაფარვად მოქმედთა უსჯულოებისათა ❖ რამეთუ
 კდ არა კაცსა შედა დასდებს კუალად ❖ ²⁾ რამეთუ უფალი ეოველთა
 კმ შედავს, მიმწყველი გამოუკვლეველი, სოლო დადებული, ზ საკუ-
 კვ რველი რომლისა არა არს რიცხუ ❖ რომელი სცნობს საქმეთა მა-
 კვ თთა, სოლო მოაქცევს ღამესა ზ დამდაბლდებიან ❖ დაშრიტნა არა
 კს წმინდანი, სოლო ხილულ არიან წინაშე მისსა ❖ რამეთუ მიდრკ-
 კწ ნენ სჯულისაგან ღუთისა, სოლო სიმართლენი მისნი არა ცნეს ❖
 კთ მოაწიონ მის შედა, დაღადება დაფრდომილსა, ზ დაღადება გლახაკ-
 ლ თა ისმინოს ❖ ზ მან მისცეს მძუდობანი, ზ ვინშე დასაჯოს ზ დაიფა-
 ლ როს ჰირი, სოლო ვინა იხილოს იგი; ზ წარმართთა შედა ზ კაცთა შე-
 ლ და ერთბაჲდ ❖ რომელი დაადგინებს მეფედ კაცსა ორგულსა სიფიც-
 ლა ხისა თვს ერისა ❖ რამეთუ ძლიერისა მიმართ რომელი იტყვს,
 ლბ ალვილო ❖ არა მოვიდე ადგილ წინდისა თუნიერ ჩემსა ვისილო,
 ლვ შენ მიჩვენე, მე, უკეთუ უსამართლო ვქმენ არა მაქუს შეძინებად ❖
 ლვ ნუ თუ შენგან განიკითხოს იგი; რამეთუ შენ განიშორო, რამეთუ
 ლდ შენ გამოიჩიო ზ არა მე თუ, ზ რაჲ გულის ხმა გიყოფიეს იტყო-
 ლდ დი ❖ ამისთვის გონიერთა გულითა თქუან ესე, სოლო კაცმან
 ლე ბრძენმან ისმინა სიტყუანი ჩემნი ❖ სოლო იობ არა მეცნიერება-
 სა მინა იტყოდა, სოლო სიტყუანი მისნი არა კელოვნებათა ში-

¹⁾ ე მოსე ი. ბ ნუშტთა ით. სიბრძ. ვ. ზირაქ ლე. რომ. ბ. კალატ. ბ. ეფეს. ვ. საქმე ი. ა ჰეტრ. ა.—²⁾ იგავი ა.

ნა ❖ გარნა ისწავე იობ, არა მიეც კუბლად სიტუჯს კებაჲსა ვითარ-
ცა არა ბრძენი ❖ რათა არა შევსძინოთ ცოდვითა ჩუწნთა შედა,
ხოლო უსჯულოებად შეგუწრაცხოვს ჩუწნ შედა, მრავლისა სიტუჯსა
მეტუწრეებითა უფალსა შედა.

ლვ
ლზ

თ ა ვ ი ლე.

ხოლო მიუგო-კუბლად ელიუს, ჭრქუა ❖ რაჲ ესე ჭკონე სა-
სჯელსა შედა; შენ ვინ ხარ, რამეთუ სთქუ მართალ ვარ წინაშე უფ-
ლისა ❖ ანუ საქუ რაჲ ვქმნა ვსცოდე ❖ ხოლო მე შენ მოვცე სი-
ტუჯსგება ზ საძთა მეგობართა შენთა ❖ აღისილენ შეცად მიძართ,
ღ ისილნე, ხოლო შეისწავენ ღრუბელთა შედა რავდენ ძაღლ არიან
შენგან ❖ უკეთუ სცოდე რაჲმე ჭყო, ხოლო უკეთუ ზ მრავალი იუს-
ჯულოვენ რაჲმე ძაღვიც ქმნად ❖ ¹⁾ ვინათგან უკუწ მართალ ხარ,
რაჲ მიაგო მას; ანუ რაჲ კელთაგან შენთა მიიღოს ❖ კაცისა მსკა-
ვისისა შენისა არა წმიდება შენი, ზ ძესა კაცისა სიძართლე შენი ❖
მრავალთაგან შემასმენელთა გხადონ, ღაღადებდენ ძელავისაგან მრ-
ვალთა ❖ ზ არა თქუა: სადა არს ღმერთი რომელმან შემქმნა მე,
რომელი განაწესებს საკმილავსა ღამისასა ❖ რომელმან განმყო-
მე ოთხ ფერკთაგან ქუწყანისათა, ზ მფრინველთაგან ცისათა ❖
შენ კვადონ, ზ არა გაქუს სმენად ზ მაგინებელთაგან ბორო-
ტთა ❖ რამეთუ ბოროტისა სიღვად არა ჭნებაჲს უფალსა, რამეთუ
თავადი ეოვლის მწერობელი, მსილველ არს მოქმედთა უსჯულოე-
ბისათა, ზ მაცხოვროს მე ❖ ხოლო მსაჯა წინაშე მისა, უკეთუ
ძაღვიც ქებად მისა, ვითარცა არს ზ აწ ❖ რამეთუ არა არს მომ-
კვეთელი რისხვისა მისისა, ზ არა სცნა შეცოდება მის მიძართ თუ-
ცა ფრიადითა ❖ ზ იობ ამაოებით აღადებს ჰირსა თჯსსა, უმეცრე-
ბითა სიტუჯთა დამძიდების.

ა,ბ
ბ,დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ

თ ა ვ ი ლვ.

ხოლო კუბლად შესძინა ელიუს ჭრქუა ❖ მიცადე მე მცირედლ
კუბლად, რათა გასწავო შენ რამეთუ კუბლად არს ჩემ შორის სი-
ტუჯა ❖ მოვიდე კელოვნება ჩემი შორითგან, ხოლო საქმითა ჩემი-

ა,ბ
კ

1) შემორე კბ.

და მართალი გრძელა ჭეშმარიტებასა შინა და არა უსამართლონი
 სიტყუანი უსამართლოებით გულის სმა ყო და სოლო უწეოდი რა-
 მეთუ უფალი არა განაგდებს უმანკოსა, ძლიერ ძალითა და გული
 არა წმიდათა არა აცხოველოს, და სასჯელი გლახაკთა მისცეს და
 არა აღიღოს მართალთაგან თვალი თვისი, და მეფეთა თანა საყდარსა
 ზედა, დასტამს მათ ძლევისა ზედა, და აღამაღლოს და შეკრულნი
 გელთა შინა კელ ბორკილებითა შეპყრობილ იუწენ, საბლებითა
 თ სიგლახაკისათა და და მიუთხრნეს მათ საქმენი მათნი, და ცოდვანი
 მათნი, რამეთუ განძლიერდენ და არამედ მართლისა ისმინოს და ჭრქუას
 რამეთუ მოიქცენ უსამართლოებისაგან და უკეთუ უკუტ ისმინოს, და
 მსახურონ, აღასრულონ დღენი მათნი კეთილთა შინა, და წელნი
 იბ თვისნი კეთილ შეტწნიერებათა შინა და სოლო არა წმიდანი არა
 აცხოვროს, ვინათგან არა ინებეს ცნობად უფლისა, და ვინათგან
 ივ სწავლითა არა სმენილ იქმნეს და ორგულნი გულითა აღსძრვენ
 იდ გულის წყრომასა, არა ღაღად ეონ, რამეთუ შეიკრნა ივინი და რა-
 თა მოკუდეს უკუტ სიჭახუკესა შინა სულნი მათნი, სოლო ცხოვრება
 იე მათი განკუთმერილ ანგელოზთაგან და ვინადგან შეაჭირვნეს სწეულნი
 ივ და უძლურნი, სოლო სასჯელი მძუდთა შესმინოს და სოლო უკეთუ
 დაგორგუნა შენ ზირისაგან მტერთა, უფსკრულ დასათხვეული ქვეშემისა
 იხ და მთავიდა ტაბლად შენი საესე ცმელითა და სოლო არა მოაკლოს
 იწ მართალთაგან სასჯელი და სოლო გულის წყრომა არა წმიდათა
 ზედა იეოს, არა წმიდებისათვის ძღვენთა მათთა, რომელთა მიიღე-
 ით ბდეს უსამართლოებასა ზედა და რათა არა მიდრკეს შენი ნეფსით გონება
 ვედრებისაგან ჭირსა შინა მეოფთა უძლურთა, და ეოველთა მპყრობელ-
 კ თა ძლიერთა და ნუ მიიზიდავ, ღამე, რომელი აღსლვად ერთა ნაცვ-
 კა ლად მათ ზედა და არამედ დაცივევ რათა არა შექმნა ბოროტი, რამე-
 კბ თუ ამითთვის აღებულ ხარ სიგლახაკისაგან და აჭა ძლიერი იპყრავს
 ძლიერებითა და თვისითა, რამეთუ ვინ არს ვითარცა თავადი ძლიერ და
 კბ ვინ არს გამომეძიებელ საქმეთა მისთა; ანუ ვინ თქუას, ქმნა
 კდ უსამართლო და მოივსენე რამეთუ დიდ არიან საქმენი მისნი, რომ-
 კე ლისა ფლობენ კაცნი და ეოველმან კაცმან იხილოს თავსა შორის:

რადენ წელულებით არიან კაცნი ❖ აჰა ძლიერი დიდებული, კვ
 ზ არა უწყით, რიცხჳსა წელთა მისთასა, ზ დაუსრულებელი ❖ კს
 ხოლო აღრიცხულთაგან მისა არიან წუჭთნი წუძისანი, ზ დანთ- კს
 ხიონ წუძითა ღრუბელსა შინა ❖ დიან სიძველე, ხოლო დაანრ- კვ
 დილნა ღრუბელმან უძრავლესთა ზ ერთა ჟამი დაუდგა ჰირუტყუთა,
 ხოლო უწყიან წესი საწოლისა, ყოველთა ამათუჯს არა განჰკვრდა
 გონებაჲ, ზ არა შეიცვალეობის გული შენი, ხორცისაგან ❖ ზ უკე- კთ
 თუ გულის სმა ჰქოს განვრცელება ღრუბლისა სისწორე კარავისა
 მისისა ❖ აჰა განეფინების მას ზედა ნათელი, ზ ძირნი ზღვსანი ლ
 დაფარა ❖ რამეთუ ამით სჯის ერთა, მოსცეს საზრდელი შემძლე- ლა
 სა ❖ კელსა ზედა დაფარა ნათელი, ზ ამცნო მათუჯს შემთხუჭ- ლბ
 ულს ❖ მიუთხრობს მისთუჯს მეგობართა თუჯსთა უფალი მოსაგებე- ლგ
 ლი ზ უსამართლოებისათუჯს.

თ ა ვ ი ლ ზ .

და ამათგან შემწუნდა გული ჩემი, ზ დიოდა ადგილისაგან ა
 თვისისა ❖ ისმინე სასმენელო რისხვასა შინა გულის წერომისა ბ
 უფლისათა, ზ წუერთა ჰირისა მიერ მისისა გამოვიდეს ❖ ქუჭმე გ
 ყოვლისა ცისა მთავრობა მისი, ზ ნათელი მისი კიდეთა ზედა ქუჭ-
 ეანისათა ❖ უკანით მისა დაღადებდეს კმითა, ზ იქუსოს კმითა დ
 დიდითა თვისისა, ზ არა შესცვალოს იგინი, რამეთუ ისმინოს კმა
 მისი ❖ იქუსოს ძლიერმან კმითა თვისითა საკვრველი (ჟამი დაუდგა ე
 ჰირუტყუთა, ხოლო უწყიან საწოლისა წესი, ამათ ყოველთათუჯს
 არა განკვრდა გონება, ზ არა შეიცვალა გული ადგილისაგან) რა-
 მეთუ ყო დიდი, რომელიცა რაჲ უწყით ❖ რომელი უბრძანებს ვ
 თოვლსა ყოფად ქუჭყანასა ზედა: ზ ნისლი წუძისა, ზ ნისლი წუ-
 ძოვანი შემღებისა მისისა ❖ კელსა შინა ყოვლისა კაცისასა და- ზ
 ნიშნავს, რათა ცნას ყოველმან კაცმან თვისი უძღურება ❖ ხოლო ლ
 შემოვიდეს მკეცნი საფარველსაჲ ქუჭმე, ზ დადუმდეს საწოლსა ზე-
 და ❖ საწოლთაგან გამოვლენ საღმობანი, ზ მათათგან ეინვაჲ ❖ თ
 ზ ქარისაგან ძლიერისა მოსცეს ეინული, ხოლო შეკრავს წეალსა ი
 ვითარცა უნებს ❖ ზ რჩეულსა წარმართებს ღრუბელი, განსდევნის ია

იბ ღრუბელი ნათელსა მისა ❖ ო თუთ გარემოდს მოაქცევს, ვითარცა
 ინებოს საქმეთა შინა თუთა, უოველი რაჟოდენი ამცნოს მათ, ესე
 ივ წესნი დადებულ არიან მისგან ქრწუნანასა ზედა ❖ უკეთუ განსწავ-
 იდ ლასა შინა, უკეთუძცა ქრწუნანასა ზედა თუთსა, უკეთუ წვალობასა
 იე ზედა, ჰოოს იგი ❖ უურად იხუწნ ესენი იობ: დაადგერ ისწავენ
 ივ ძალნი უფლისანი ❖ უწუით რამეთუ უფალმან დადვა საქმენი თუთსნი,
 ივ ნათელი ქმნა ბნელისაგან ❖ სოლო უწუის განსწავად ღრუბელთა, ო
 იზ დიდნი დაცემანი ბორროტთა ❖ სოლო სამოსელი შენი ტფილ, სო-
 იწ ლო განისვენებს ქრწუნანასა ზედა სამხრითგან ❖ სიმტკიცე მისთა-
 ით ნა, ველადსა შინა ძლიერისა ვითარცა ხილვად ჩამოსხმისა ❖ რო-
 კ ძლისათუხ მასწავე მე: რაჟ ვრქუათ მას; ო დავდუმნეთ მრავლის მე-
 კ ტუწწლნი ❖ ნუ თუ წიგნი, ანუ მწიგნობარნი წარმოძიდეს მე, რა-
 კა თა მდგომელი ვიყო კაცისა დადუმებად ❖ სოლო არა უოველთა
 კბ ვინილოთ ნათელი, სინათლე არს დამქრწლებულთა შორის, ვითარ-
 კბ ცა რომელი მისგან ღრუბელთა ზედა ❖ ჩრდილოთაგან ღრუბელნი
 კბ ოქროს ჭვრეტი, ამათ შინა დიდ არს დიდება, ო ჰატვივი უოვლის
 კბ მწერობელისა ❖ ო ვერაჟ ვზოებთ სხუასა მსგავსსა ძალისა მისისა-
 კბ სსა: მოსამართლესა სიმართლისასა არა ჰკონებ თუ, სმენად მისა ❖
 კდ ამისთუხ შეუძინდეს კაცნი მას, სოლო შეუძინდენ მას ო ბრძენნი
 გულითა.

თ ა ვ ი ლ ს

ა სოლო დაცხრომისა ელუსსა ზრახვისაგან ჰრქუა უფალმან
 ბ იობს შორის არმურისა ო ღრუბლისა ❖ ვინ არს ესე რომელი მი-
 ბ ძალავს ჩემგან ზრახვათა, სოლო დამწერობელი სიტყუსა გულსა
 გ შინა, სოლო ჩემდა თუ იკონებს დაფარვასა ❖ შეირტყენ ვითარცა
 გ მამა-კაცმან წელნი შენნი, სოლო გკითხვიდე შენ, სოლო შენ მომიკებ-
 დ, ე დი მე ¹⁾ ❖ სადა იუავ რაჟამს დავაფუმნებდი ქრწუნანასა; მითხარ მე ❖ უკე-
 ვ თუ იციაჟ გულის ხმის უოფა; ვინ დადვა საზომი მისი, უკეთუ იციაჟ;
 ვ ანუ ვინ მოიღო საბელი მის ზედა ❖ რაჟსა ზედა სწუტნი მისნი
 დამტკიცებულ არიან; ვინ არს რომელმან დადვა ლოდი თავ საკი-

¹⁾ ა მოსე ა.

დური მას ზედა ❖ ოდეს შექმნულ იქმნეს ვარსკვლავნი, მამებდეს
 მე ვმითა დიდითა უოველნი ანგელოზნი ჩემნი ❖ ხოლო დავჰკამ
 ზღუა ბჭითა, რაჟამს გარდამოითხოვდა მუცლისაგან, დედისა თუ-
 სისა გამოვიდოდა ❖ ხოლო დაუდევ მას ღრუბელი სამოსელსა
 შინა, ხოლო ნისლითა მოვხვილე იგი ❖ ჰ დაუსხენ მას საზღუარ-
 ნი, დავაგენ კლიტენი ჰ ბჭენი ❖ ხოლო ვარქუ მას: აქამოდე
 მოხვდე, ჰ არა გარდაჰკდე, არამედ შენ ზედავე შეიმუსრენ ღელვა-
 ნი შენნი ❖ ანუ შენთანა შევაზავე ნათელი განთიადისა, ხოლო
 მთიებმან იცნა თუნი წესი ❖ მიწევნად ფრთეთაჲ ქუჭყანისათა, ჰ
 განბნევად არა წმიდანი მისგან ❖ ანუ შენ მიიდე თივა ქუჭყანი-
 საგან, შეჰქემენ ცხოველნი, ჰ სიტუჯსა ამის დასხენ ქუჭყანასა ზე-
 და ❖ ხოლო მოუდე თუ ნათელი არა წმიდათა, ხოლო მკლავნი
 ამჰარტავანთანი შეჰქმუსრენ თუ ❖ ხოლო მოხველ თუ წეაროსა ზე-
 და ზღვსასა, ხოლო კუბალსა შინა უფსკრულთასა სრულ ხარა
 თუ ❖ განმეგეხუნენ თუ შენდა შიშით ბჭენი სიკუდილისანი, ანუ
 მეკარეთა ჯოჯოხეთისათა გიხილონ შენ ჰ შემწუნდენ თუ ❖ ხო-
 ლო სწავლულ ხარა სივრცესა ცასა ქუჭყე, ხოლო მითხარ მე,
 რაოდენი არს ❖ ხოლო რომელსა ქუჭყანასა დაემენების ნათელი,
 ხოლო ბნელისა რომელი ადგილი არს ❖ უკეთუ უკუჭ მიმიუვა-
 ნო მე საზღვართა შინა მათთა, ხოლო უკეთუმიცა ჰ იცნი კუბალნი
 მათი ❖ უწეი უკუჭ რამეთუ მაშინ შობილ ხარ, ხოლო რიცხუ წე-
 ლთა შენთა მრავალი ❖ ხოლო მოხუჭდ თუ საუნჯეთა შინა თოვ-
 ლისასა, ჰ საუნჯე სეტუჯსა გიხილავსა თუ ❖ ხოლო ქვე გიძეს
 შენ ჟამსა შინა მტერთა, დღესა შინა ბრძოლისასა დამწეობრად ❖
 ხოლო სადათგან გამოვალსა თრთული, ანუ განაქარვებს ბღუარი
 ცასა ქუჭყე თავსა ზედა ❖ ხოლო ვინ განმზადა წუმითა დიდითა
 დინებაჲ, ხოლო გზბ ელვისა ქუხილისა ❖ წუმად ქუჭყანასა რო-
 მელსა ზედა არა არს კაცი, უდაბნოსა სადაცა არა არს კაცი მას
 შინა ❖ განღებად უაღისა ჰ უსოფლოსა, ჰ აღმოცენებად აღმოს-
 ლვად მწუხანვილთა ❖ ვინ არს მამა წუმისა; ხოლო ვინ არს მშო-
 ბელი წუჭთისა ჰ ცუხარისა ❖ რომლისა მუცლისა მიერ გამოვალს

ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ

ღ უინული; ხოლო თრთული ცათა ზედა ვინ შობამა ❖ დ რომელი
 ღ გარდამოვალს ვითარცა წუალი მდინარე; ზირსა არა წმიდა ვინ ამ-
 ღ რწოლებდა ❖ ხოლო გიცნობიეს თუ საკვრველი დელვისა, დ ღო-
 ღ ბენი ორიონთა განგიხუნეს თუ ❖ ანუ განახუნენ ვარსკვლავნი ჟა-
 ღ მსა შინა მისსა, დ მწუსრისა ვარსკვლავი კელმწიფებასა შინა მო-
 ღ ზიდუ თუ ❖ ხოლო უწუი თუ ცვალებანი ცისანი, ანუ ქმნილნი
 ღ ერთბამად ცასა ქუჭქუე ❖ ხოლო მოუწოდე თუ ღრუბელსა კმითა, დ
 ღ შერევითა წელისა დიდისა გისმინეს თუ შენ ❖ წარავლინე თუ
 ღ მესნი დ ვიდოდენ, ხოლო გეტყოდენ თუ შენ, იგი არს ❖ ხოლო
 ღ ვინ მისცა დედათა ქსოვილისა სიბრძნე, ანუ მრავალფერი კელოვა-
 ღ ნება ❖ ხოლო ვინ არს რომელი აღრაცხა ეოს ღრუბელთა სიბრ-
 ღ ძნითა, ხოლო ცაჲ ქუჭქუანად მოდრიკნა ❖ ხოლო განჭფინა ვი-
 ღ თარცა ქუჭქუანა მტუჭრი, ხოლო შეყოფილ არს მისა ვითარცა
 ღ ლოდი ოთხ კუთხედსა ზედა ❖ მოგინადირებიეს თუ ლომთა შუანი,
 ღ დ სულნი ვეძაჰთანნი განგიძღესა თუ ❖ რამეთუ ეშინოდეს საწოლთა
 ღ ზედა თვსთა, ხოლო დასხდენ მადნართა შინა მომნადირებელნი ❖
 ღ ხოლო ¹⁾ ვინ განუმხადა ჟორანსა საზრდელი, რამეთუ მართუჭნი
 ღ მისნი უფლისა მიმართ დაღაღებდენ შეცთომილნი, მთხოველნი სა-
 ღ ზრდელისა.

თ ა ვ ი ლთ.

ა უკეთუ გიცნობიესა ჟამი შობისა ქურციკისა მცხოვრებელთა
 ბ მათთა კლდოვანთა ზედა, ხოლო დაიცვევი თუ სალმობასა შობისა
 ბ თანა ირემთასა ❖ ხოლო აღრაცხენ თუ თუჭნი მათნი, სავსებაჲ
 ბ შობისა მათისა, ხოლო სალმობანი მათი დასხნენ თუ ❖ ხოლო
 ბ გამოზარდენ თუ ვბონი მათნი გარე შიშისა, ხოლო სალმობა მათი
 ბ წარავლინე თუ ❖ განაგდეს მჯლნი მათნი, განმრავლდენ შობითა
 ბ შინა გამოვიდენ დ არღარა მიიქცენ მათდა მიმართ ❖ ხოლო ვინ
 ბ არს განმტყუებელი ვირისა ველურისა თავისუფალისა, ხოლო სა-
 ბ კრველი მისი ვინა განჯსნა ❖ ხოლო დაუდვა საყოფელი მისი
 ბ უდაბნოსა, დ საყოფელი მისი სიძლამესა ❖ საცინელ მრავლისა

¹⁾ ფსალმუნი რმუ.

ერისა ქალაქისა, სოლო წყინება მოხარკისა არა სმენილნი ❖ მო-
 ხედოს მათათა ზედა საცხოვრებელსა თვსად, ზ უკანით ეოვლისა
 მდელოსა მოიძიოს ❖ სოლო ინებოს თუ მარტოა რქამან შენდა
 მონებად, ანუ დაძინებად ბავათა თანა შენთა ❖ შეჭკრნ თუ აწეური-
 თა უღელი მისი, ზ განგზიდოს შენ ორნატმან ველთა ზედა ❖ ესე-
 ვიდრე თუ მას ზედა, რამეთუ მრავალარს ძალი მისი; სოლო დაუ-
 ტეო თუ მას საქმენი შენი ❖ სოლო შემდგომად გრწმენეს თუ რა-
 მეთუ მოგავოს შენ თესლი; სოლო მოვიდეს თუ კალოსა ზედა
 შენსა ❖ ფრთე მხიარულთაჲ ¹⁾ არა ყარყანტი უკეთუ მუცლად იდოს ასა ზ
 ნესსა ❖ რამეთუ დაუტეოს ქუჭყანასა ზედა კუჭრცხი თვისი, ზ მი-
 წასა ზედა განატფოს ❖ ზ დაივიწყა რამეთუ ფერკითა შემუსრნ,
 ზ ძვეცთა ველისათა დათრგუნეს ❖ განაფიცხნა მულთა ზედა თვისთა,
 ვითარცა არა იყო მისი ამაოდ დაშურნ თვნიერ შიშისა ❖ რამეთუ
 დაადუმა ღმერთმან ესე სიბრძნე, ზ არა განუყო მას გონებასა ში-
 ნა ❖ სოლო ჟამსა შინა სიმაღლესა ზედა აღამაღლოს, ეციცხოდეს
 ცხენსა ზ აღმკედრებულსა მას ზედა ❖ ანუ შენ დაუდეგ ცხენსა ძა-
 ლი, სოლო შემოსენ თუ ქედსა ზედა მისი შიშითა ❖ სოლო შეა-
 სხენ თუ მას ეოველნი საჭურველი, სოლო დიდება მკერდსა მისსა
 კადნიერებით ❖ ფეხითა აღმოსთხარა ველსა ზედა როკავს, ზ გან-
 ვალს ველსა ზედა ძლიერებითა ❖ შემთხუჭული ისრისა ეცინის,
 ზ არა უკუნ იქცევის რკინისაგან ❖ მათ ზედა იმღერის მშულდი ზ
 მახული ❖ ზ რისხვთა მოსპობს ქუჭყანასა, ზ არა აქუწ სარწმუ-
 ნოება ვიდრემდის დასცეს საუჯრსა ❖ სოლო დამცემელი საუჯრისა
 იტყვს, კეთილ, სოლო შორით იყნოსებს ბრძოლათა, სლდომითა
 ზ სვიხვინითა. ❖ ზ კელოვნებითა შენითა თუ დადგა ქორი, განი-
 ჰყრნ ფრთენი უძრავმან მხედველმან სამხრეთსა ზედა ❖ სოლო
 ბრძანებითა თუ შენითა ამაღლდების ორბი ❖ სოლო არწივი ბუ-

ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ

¹⁾ ყარყანტი არს მფრინველი, ბუმბულთა მქონებული პირად პირადთა, და ეო-
 ვლად შუწნიერთა, მრავალ უმჯობეს ფარშამანგისა. უღუშვიადომ იტყვს, ასადადანესა,
 მფრინველაჲ, არამედ ბრევი და ძლიერი, ამაოთ იშრომებთან, ვინათგან მთლათ
 არა გამოზრდიან მულთა თვისთა: სოლო უღლათნი უწოდებენ მათ სთრთფიონს,
 ერადიას, და ქორს.

დეს ზედა თვისსა მჯდომარე იშეებს თხემსა ზედა კლდისასა და-
 კთ ფარულსა შინა ❖ ხოლო მუნ მეოფი ეძიებს საზრდელსა, შორით-
 ლ გან თვალნი მისნი განიხილვენ ❖ ხოლო მართუწნი მისნი ისურე-
 ბიან სისხლსა შინა, სადაცა უკეთუ იუოს მკუდარნი, მეესეულად ეპოე-
 ბიან ❖ და მიუგო უფალმან ღმერთმან იობს, და ჰქუა ❖ ნუ თუ
 სასჯელი თანა ეოველთა ძალთა მიდრეკესა, ხოლო მხილებელს
 ლ ღუთისასა მიძებელობად აქუს მას ❖ ხოლო მიუგო იობ უფალსა
 ლ ჰქუა ❖ რადსათვის კვალად მე ვიბრჭობი განსწავლითა, და მხილე-
 ბელი უფლისა მსმენელი ესე ვითარისა არა რადვე მეოფი, ხოლო მე
 ლ რად მიკება მივსცე ამის მიმართ, კელი დავიდვა ჰირსა ზედა ჩემ-
 ლ სსა ❖ ერთგვის ვთქუ, ხოლო მეორეთ არღარა შევსძინო.

თ ა ვ ი ა.

ხოლო კვალად მიუგო უფალმან, თქუა იობის მიმართ ღრუ-
 ბლით გამო ❖ არა, არამედ შეირტე ვითარცა მამა-კაცმან წელი შე-
 ბნი, ხოლო გკითხო შენ, ხოლო შენ მომიკებდი მე ❖ ნუ უკულე-
 ბელს ჰყოფ სასჯელსა ჩემსა, ხოლო მგონებ თუ მე შენ და შემოქმედს,
 რ თვნიერ რათა გამოსჩნდე მართალი ❖ ნუ თუ მკლავი შენი არს
 მ უფალსა ზედა, ანუ კბითა მას ზედა ჰქუე ❖ ხოლო მიიღე ძაღლი
 მ დალი, ხოლო დიდებსა შინა და ჰატვისა შინა შეიმოსე ❖ ხოლო
 მ წარავლინე ანგელოზნი რისხვითა, და ეოველივე მაგინებელნი დაამ-
 ზ დაბლენ ❖ ხოლო დიდებულება დაშრიტენ, და შეწვა არა წმიდანი
 მ მკის ❖ ხოლო დაფარენ ქუჭყანასა შინა წმიდა ერთბამად, და ჰირნი
 მ მათნი აღავსენ უხატვიოებითა ❖ აღვიარებთ რამეთუ ძალუც მარ-
 მ ჯუწნესა შენსა ცხოვრებად ❖ არამედ უკუწ აჰა მკეცნი შენთანა,
 მ ვითარცა ვარნი ჰამენ თივასა ❖ აჰა უკუწ ძალი მისი წელსა ზედა,
 მ ხოლო ძალი მისი ჰიჰსა ზედა მუცლისასა ❖ აღმართა კუდი ვი-
 მ თარცა სარო, ხოლო მარღუნი მისნი ვითარცა საბელნი შეთხსნილ
 მ არიან ❖ გუწრდნი მისნი, გუწრდნი რვალისანი, ხოლო ზურგნი
 მ მისნი რკინისა ჩამოსხმულისა ❖ ესე არს დასაბამ ქმნილისა
 მ უფლისა, ქმნული სამღერელ იქმნა ანგელოზთაგან მისთა ❖ ხოლო
 მ აღვიდა წუწრისა ზედა მთისასა ჰეავ სინარული ოთხფერკთა ტარტა-

როსსა შინა ❖ ქუჭშე უოველთა ხეთასა სძინავს, წინაშე ლელისა ივ
 ზ ლერწმისა ზ შამბისა ❖ ხოლო დაიხრდილებენ მას ზედა ხენი იზ
 დიდნი რტოთა თანა ზ რტოთა აღვისილნი ❖ უკეთუ იქმნეს გარდა იწ
 დენა, არა იცნობოს: ესავს რამეთუ ეკუჭთოს იორდანე ჰირსა შინა
 მისსა ❖ თვალსა შინა უფლისასა მიხთვალოს იგი, განაფიცხოს, ით
 განუკურითოს ცხური ❖ ¹⁾ მოიხილო თუ ვეშაზი სამჭედურითა, ანუ კ
 შემოსდვა სათაური ცხვირისა მიერ მისსა ❖ ანუ შეუკრენა გრგოლი კა
 ცხურსა შინა მისისა, ხოლო სადგისითა მოუხვრიტო ბაგე მისი ❖
 ხოლო გეტეოდეს თუ შენ ვედრებითა, ანუ თხოვნითა მდაბლითა ❖ კბ
 ხოლო ქმნას თუ აღთქმა შენთანა, ხოლო მიიუვანო თუ იგი მონად კბ
 საუკუნოდ ❖ ხოლო იმდერდე თუ მისთანა, ვითარცა მფრინველთა კდ
 თანა, ანუ შეჭკრა იგი ვითარცა ჭივჭავი მართვისა ❖ ხოლო გამო- კმ
 ზარდენ თუ მით წარმართნი, ზ განიყონ თუ იგი ფინიკელთა თე-
 მთა ❖ უოველნივე მცურავნი შეიკრიბენ ვერ აღილებენ ტყავსა ერ- კვ
 თსაცა კუდისა მისისა, ზ ნაუებითა მეთევზენი თავი მისი ❖ ხოლო კს
 დასხენ თუ მათ ზედა კელნი, მოვიხსენო ბრძოლა უოფილი კორ-
 ცსა ზედა მისსა, ზ მერმელა რათა არა იყოს.

თ ა ვ ი ვ ა.

ერა იხილენ თუ მისი, არა სიტყუათა განჭკვრდინ თუ, არა ა
 შეშინდი თუ, რამეთუ განმზადე მე, რამეთუ ¹⁾ ვინ არს რომელი მე
 წინა აღმიდგა, ანუ ვინ წინა აღმდგომ დგეს ჩემდა ზ დაითმინოს ❖
 უკეთუ უოველნი ცასა ქუჭშე ჩემნი არს ❖ არა დავიდუშო მისთჳს, ზ ბ,კ
 სიტყუთა ძალი შევიწუალო სწორ მისა ❖ ვინ განაცხადნეს ჰირი დ
 მხილებისა მისისა, შეთხზვასა მეკრდისა მისისასა ვინ შევიდეს ❖
 ბჭენი ჰირისა მისისა ვინმე განხუნეს, გარემოს კბილთა მისთა ში- ე
 ში ❖ მუცელი მისი ფარ რვალისა, ხოლო საკრეული მისი ფითა- ვ
 რცა ზმირითის ლოდო ❖ ერთი მეორეთა მიძართ შეირწუმიენ, ხო- ს
 ლო სული არა გამოვიდეს მისი ❖ ვითარცა კაცი მძასა თჳსსა მიე-
 კრნეს, თანა იზყრას ზ არა აღმოიფხურან ❖ ცხურ დაცემანი მისი თ
 ელვარებეს ნათელი, ხოლო თუალნი მისნი ხილვა მთიებისა ❖ ჰი- ი

¹⁾ ფსალმუნი რგ.—²⁾ იერემია 6.

რისგან მისისა გამოვიდეს ვითარცა ლაძნარი აღვსებული, & განიგ-
 ია დების ვითარცა ნაბერწყალი ცეცხლისა * ცხვრისაგან მისისა გა-
 მოვიდეს კუბელი საკმილისა აღტყინებულისა ცეცხლითა ნაკურც-
 თბ ხლისა * ხოლო სული მისი ვითარცა ნაკურცხალი, & ვითარცა
 იკ ალი მისი ზირისაგან მისისა გამოვალს * ხოლო ქედსა ზედა მი-
 იდ სსა განისვენებს ძალი, წინაჲ მისსა ჰბრბის წარწყმედა * ხოლო
 კორცნი კუბისა მისსა აღექუნეს, მიჭფინოს მას ზედა, & არა შეი-
 იე რეეს * გული მისი განფიცხდა ვითარცა ლოდი, ხოლო დადგა ვი-
 იკ თარცა გრდემლი უძრავად * ხოლო მიექცეს მას შიში ძვეტთა ოთს
 იზ ფერვათა ქუჭყანასა ზედა მხლდომარეთა * უკეთუ შეემთხვოს მას
 იწ შუბი, არა რადვე უყონ მას, ლახვარი განრქმული & ჯაჭვი * რა-
 მეთუ შესცვლის რკინასა ვითარცა ბხესა, ხოლო რვალს, ვითარცა
 ით ხეს დაძალს * არა მოსწყლას იგი მძულდმან რვალისამან, ჰგო-
 კ ნებს უკურც ქვის სატყორცელს შურდულს ვითარცა თივასა * ხოლო
 კ ლალი შეერაცხა მას ლეწილი, ხოლო ეკიცხვს ძრვასა ცეცხლისა-
 კა სა * საწოლი მისი საჩხვლეტელი ლესულნი, ხოლო ყოველი
 კბ ოქრო ზღვსა წინაჲ მისსა, ვითარცა თივა ურიცხვ * აღავსნებს
 იგი უფსკრულსა, ვითარცა საკმილსა რვალისასა, ხოლო ჰგონებ
 კბ ზღვასა, ვითარცა ძირონის მხარშველსა * & ტარტაროზი უფსკ-
 რულისა ვითარცა ტყუჭნი, შეირაცხა უფსკრული სავალთა შინა *
 კდ არა რადვე არს ქუჭყანასა ზედა მსგავსი მისი ქმნული, საკიცხელ
 კე იქმნეს ანგელოზთა ჩემთა * ყოველსა ძაღალსა ზედავს, ხოლო თუთ
 ბეფე ყოველთა მეოფთა წყალთა შინა.

თ ა ვ ი მ.

ა, ბ ხოლო მიუგო იობ, თქუა უფლისა მიძარტ * უწეი რამეთუ
 ბ ყოველი ძაღვიც, ხოლო არა რაჲ არს შეუძლებელ შენდა * რამე-
 თუ ვინ არს რომელი ძაღვიდეს შენგან ზრასვასა, & ერიდებოდეს სი-
 ტუჭათა, & შენგან ჰგონებდეს დაფარვად, ხოლო ვინ მითხრას მე,
 რომელი არა ვიცოდე, დიდ დიდნი & საკვრველნი რომელ არა უწ-
 დ უოდე * ხოლო ისმინე ჩემი უფალო, რათა მეცა ვიტყოდე, ხოლო
 ე კკითხო შენ, & მე შენ მასწავვე * სმენით უკურც ეურთა მესმინა შე-

ნი ჰირველ, სოლო აწ თჳალმან ჩემან გისილა შენ ❖ აძის- გ
 თუს ვიგინი თავად თუთ ზ დაუდნი, ზ ვგონებ მიწად ზ ნაცრად ❖
 სოლო იქმნა ოდეს ეტყოდა უფალი გოველთა სიტყუათა ამათ იობს, ზ
 ჰრქუა უფალმან ელიფას ძიძართ თემანიტელისა: სცოდე შენ ზ ორ- ზ
 თა ძეგობართა შენთა, რამეთუ არა სთქუთ წინაშე ჩემსა არა რაივე
 ჭემძარიტი, ვითარცა ძონამან ჩემძან იობ ❖ სოლო აწ მოიუვანეთ ლ
 ძუდნი ზჳარაჳნი, ზ ძუდნი ვერძნი, ზ წარვედით ძონისა ძიძართ
 ჩემისა იობისა, ზ ეოს მსხუჭრზლი თქუწნთუს, სოლო იობ ძონა
 ჩემი ევედროს თქუწნთუს, ვინათგან გარნა ჰირი ძისი ძივილო: რამეთუ
 უკეთუ არა მისთუს, წარმეწეძიდეთცა უკუჭ თქუწნ, რამეთუ არა
 იტყოდით ჭემძარიტებით ძონასა ზედა ჩემსა იობისა ❖ სოლო თ
 წარვიდენ ელიფას თემანიტელი, ზ ვალდად სავსიტელი, ზ სოფარ
 ძინელი, ზ ევეს ვითარცა უბრძანა მათ უფალმან, ზ მიუტევა ცოდ-
 ვანი მათნი იობისათუს ❖ სოლო უფალმან აღაორძინა იობისა, ი
 სოლო ძვედრებელი ძისი ზ ძეგობართა თუს თუსთა, მიუტევა მათ
 ცოდვანი მათნი, ზ მისცა უფალმან ორწილად რაგოდენი იუწენ
 ჰირველ იობისა ორწილობასა შინა ❖ სოლო ესმათ გოველთა ია
 ძმათა მისთა, ზ დაჯთა მისთა, გოველი შემთხუჭვა ძისი, ზ მოვი-
 დეს ძისა ძიძართ, ზ გოველნი რაგოდენნი იცნობდეს მას ჰირველად,
 სოლო ჭამეს ზ სუჭს მის თანა, ნუგეძინისცეს მას, ზ განჰკვრდეს
 გოველთა თუს რომელი მოავლინა მას ზედა ღმერთმან, სოლო მი-
 სცა თუთოეულსა კრავი ერთი, ზ ოთხი ღრუქმა ოქროსა ზ არა და-
 სასწავლებული ❖ სოლო უფალმან აკურთსა უკანასკნელი იობისი იბ
 ვიდრედა ჰირველისა, სოლო იუწენ საცხოვარი ძისი, ცხოვარი
 ოთხათას, აქლემები ექუს ათას, უღლეული კართა ათას, ზ ვირი
 მძოვარი გდალი ათას ❖ სოლო ემუწენ მას შუდ მენი, ზ სამ ასუ- იკ
 ლნი ❖ ზ უწოდა ჰირველსა უკუჭ დდე, სოლო მეორესა კასია, იდ
 სოლო მესამესა მსიარულებისა რქაჲ ❖ ზ არა იწოჳნეს მესავსნი იე
 მუწნიერებასა შინა ასულთა იობისთა ცასა ქუჭმე, ზ მისცა მათ
 ძამამან სამკვდრებელი ძმათა მათთა თანა ❖ სოლო ¹⁾ ცხოვრდა იობ ივ

1) ბერძულში რამსამ.

იხ შედგომად წელულებისა ას სამეოცდა ათ წელ, სოლო ყოველნი
 წელნი რაჟოდენ ცხოვნდა იუჟნეს ორას ორმოც ზ რვა წელ, ზ
 იხ იხლნა იობ ძენი თჳსნი ზ ძენი ძეთა მისთანი, ვიდრე ძეთხედმ-
 იხ დე ნათესავისა ზ ზ აღესრულა იობ მოსუცებული, ზ სავსე დღი-
 იხ თა, დაწერილ არს იგი კჳალად აღდგინებად, სოლო მათ თანა
 იხ უფალძნ აღადგინოს იგი: ეგრეთ ითარემანა ასურებრისა წიგნისა-
 იხ გან ზ სოლო მკჳდრ იყო იგი ქჳსტჳნასა შინა ჯსიტეღთასა, საზ-
 იხ ღჳართა ზედა იღუმიასათა ზ არაბიასათა, სოლო ჰირველ იყო სა-
 იხ ხელი მისი იობაბ ზ სოლო მოიყვანა ცოლი არაბიელი, ზ შჳა
 კ ძე, რომლისა სახელი ენონ ზ სოლო იყო ესე მამისა უკჳტ ზარესი, ზ
 ესავის ძეთა ძე, სოლო დედით ბოსლორელი: ვითარცა იყო ესე
 აბრაჳმისითგან ძესუთე ნათესავი: ზ ესენი ძეფენი რომელნი ძეფო-
 ბდეს ედომსა შინა, ზ რომელსა ქალაქით მთავრობდა იგი, ჰირვე-
 ლად ვალაჳ ძე ბეორისა ზ სახელი ქალაქისა იმის დენნავა, შედ-
 გომად ვალქისა, იობაბ რომელსა ეწოდა იობ, სოლო შედგომად
 ამისა ასომ ძე ერისთავი თემანიტელთაგან ქალაქისა, სოლო შე-
 დგომად ამისა, ადად ძე ვარადისა რომელძნ მოჳკჳტთა მადიამი
 ველსა ზედა მოაბისასა, ზ სახელი ქალაქისა იმისი ძეთემ, სოლო
 რომელნი მოვიდენ მისა მიძართ ძეგობარნი ელიფას ესავის ძეთა,
 თემანიელთ ძეფე, ვალდად სავსინელი მტარვალ, ზ სოფარ ძეფე
 მინელი.

დასასრული წიგნთა იობისთა, სოლო აქუს თავსა შორის თვისსა თავი მზ.

დაპით

წინასწარმეტყველისა და მეფისა გალობა

კ ა ნ ო ნ ი ა.

ფსალმუნნი დაფითისა წარუწერელი ებრაელთა შორის ა.

ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრახვასა უღთო-
თასა, და გზასა ცოდვილთასა არა დადგა ✽ დასაჯდომელსა უსჯუ-
ლოთასა არა დაჯდა, ¹⁾ არამედ შჯულსა უფლისასა არს ნებაჲ მი-
სი, და შჯულსა მისსა ზრახვან იგი დღე და დამე ✽ და ²⁾ იუოს იგი
ვითარცა სე დანერგული, თანა წარსადინელსა წებლთასა, რომელ-
მან გამოსცის ნაყოფი მისი ქაძსა თვისსა, და ფურცელნი მისნი არა
დასცვვენ, და ეოველივე რაცა ეოს წარმართოს მას ✽ არა ესრე
უღთონი არა ესრე, არამედ ვითარცა მტეტწრი რომელ აღვავის
ქარმან ზირისაგან ქეტწანისა ✽ ამისთვის არა აღდგენ უღმრთონი
სასჯელსა, არცა ცოდვილნი ზრახვასა მართალთასა ✽ რამეთუ უწ-
ვის უფალმან გზა მართალთა, და გზა უღმრთოთა წარწემდეს.

ფსალმუნნი დაფითისი ზედა წარუწერელი ებრაელთა შორის ბ.

³⁾ **რად** აღიმძნეს წარმართნი და ერმან ისრაჲს ცუდი ✽ შეი-
თქნეს მეფენი ქეტწანისანი, და მთავარნი შეკრბეს ერთად უფლი-
სათვის და ცხებულისა მისისათვის ✽ განვხეთქეთ აზაურნი მათნი, და
განვაგდოთ ჩეტწგან უღელი მათი ✽ რომელი დამკვდრებულ არს
ცათა შინა ეცინოდის მათ, და უფალმან შეურაცხუტნეს იგინი ✽ მაშინ
იტეოდის მათდა მიმართ რისხვთა მისითა, და გულის წერომითა მი-
სითა, შეამძწუნეს იგინი ✽ ხოლო მე დავდეგ მეუფედ მის მიერ ზედა
სიონსა მთასა წმიდასა მისსა ✽ თხრობად ბრძანებასა უფლისასა,
უფალმან მრქტა მე ⁴⁾ მე ჩემი ხარი შენ, მე დღეს მიშობიე შენ ✽
ითხოვენ ჩემგან და მიცენე წარმართნი სამკვდრებელად შენდა, და
დაპყრობად შენდა კიდენი ქეტწანისანი ✽ ⁵⁾ ჭმწესნე იგინი კეტწ-

¹⁾ ისო ნაკე ა.—²⁾ იერემია იზ.—³⁾ საქმე დ.—⁴⁾ საქმ. იგ. ებრაელთა ა.
—⁵⁾ გამოცხ. ბ.

როსითა რეინისათა, ღ ვითარცა ჭურნი მკეცეთანი შემუსრნე იგი-
 ინი ზ და აწ მეფენო გულის ხმა ყავთ, ღ კანისწავლენით ყოველნი
 იბ მსაჯულნი ქუჭუნისანი ზ ჭმონეთ უფალსა შიშით ღ უგალობდით
 იბ მას ძრწოლით ზ მიიღეთ სწავლა, ნუ უკუჭ კანრისხნეს უფალი,
 ღ წარწემდეთ თქუჭნ გზისა მისკან მართლისა, რაჟამს ადატედეს
 მუის გულის წერობა მისი, ნეტარ არიან ყოველნი რომელნი ესვენ მას.
 ფსალმუნნი დაეითისი რაჟამს იელტოდა იგი პირისაგან აბესალომისა მისა
 თვისისა გ.

ა უფალო რად კანმრავლდეს მაჭირვებელნი ჩემნი, ღ მრავალნი
 ბ აღდგეს ჩემ ზედა ზ მრავალთა ჭრქვან სულსა ჩემსა, არა არს
 გ ცხოვრება მისი ღუთისა მიერ მისისა ზ სოლო შენ უფალო მწე
 დ ჩემდა ხარ, დიდება ჩემდა, ღ ასამაღლებელ თავისა ჩემისა ზ გმითა
 ე ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად ვუავ, ღ შეესმა ჩემი შთით წმიდით
 ე მისით ზ მე დავწევ ღ დავიძინე, ღ განვიღვიძე, რამეთუ უფალი
 გ მწე მეუო მე ზ არა შემეშინოს მე ბევრეულისაგან ერისა, რომელ-
 ზ თა იგი გარე მომიცვეს მე ზ აღდგ უფალო მაცხოვრე მე ღმერთო
 ზ ჩემო, რამეთუ შენ დასცენ ყოველნი რომელნი მეძტერნეს მე ამაჟოდ,
 ზ კბილნი ცოდვილთანი შენ შემუსრნენ ზ უფლისა არს ცხოვრება, ღ
 ზ ერსა შენსა ზედა არს კურთხევა შენი. დიდება.

დასასრულსა გალობათასა ფსალმუნნი დაეითისი დ.

ა ჭადილსა ჩემსა ესმა ჩემი ღმერთსა სიძარტლისა ჩემისასა,
 ბ ჭირსა ჩემსა განმივრცე მე, მიწეალე მე ღ ისმინე ღოცვსა ჩემისა ზ
 ბ მენო კაცთანო ვიდრემდის გულ-ფიცხელ ხართ, რად გიყვარს ამა-
 გ ვოება ღ ეძიებთ სიცრუეკსა ზ ღ გულის ხმა ყავთ, რამეთუ სა-
 გ ძრველ ყო უფალმან წმიდა თვისი, უფალსა შეესმინ ჩემი ღაღა-
 გ დებასა ჩემსა მისა მიმართ ზ 1) კანრისხნებოდეთ ღ ნუ სცოდავთ,
 ე რაჟ სთქუათ გულთა შინა თქუჭნთა, სარეცელთა თქუჭნთა ზედა
 ე შეინანეთ ზ შესწირეთ მსხუჭრზლი სიძარტლისა, ღ ესეგდით უფა-
 გ ლსა ზ მრავალთა თქუან ვინ გუჩუჭნოს ჩუჭნ კეთილი, გამოხნდა
 ზ ჩუჭნ ზედა ნათელი პირისა შენისა უფალო ზ მოეც სიხარული

1) ასაას დ.

ქუც უფალო, იხსენ სული ჩემი, მაცხოვრე მე წუალობისა შენისა-
 დ თუს ❖ რამეთუ არა არს ვინ სიკუდილსა შინა მოგვიყვანოს შენ,
 ე ანუ ჯოჯოხეთსა შინა ვინ აღვიაროს შენ ❖ დავშვერი მე სულ-
 თქმითა ჩემითა, დავბანო მარად ღამე ცხედარი ჩემი, ცრემლითა ჩე-
 ვ მითა სარეცელი ჩემი დავალტო ❖ განრისხდა გულის წერომითა
 ზ თუალი ჩემი, განვჭყუდი მე ვოველთა ზედა მტერთა ჩემთა ❖ ¹⁾ გან-
 მეშორენით ჩემგან ვოველნი მოქმედნი უსჯულოებისანი, რამეთუ
 შეესმა უფალსა კმაჲ ტირილისა ჩემისა, ისმინა უფალმან ვედრე-
 ტ ბისა ჩემისა ❖ უფალმან ლოცვა ჩემი შეიწენარა, ჰრცხუნწნოდენ ზ
 შემრწუნდენ ვოველნი მტერნი ჩემნი, მართლ უკუნ იქცედ ზ
 ჰრცხუნწნოდენ ფრიად ზ მსთუად. დი დ ე ბ ა.

ფსალმუნი დავითისი რომლითა აქო უფალო სიტყვათა მათთვის ქუშისთა,
 ძისა იმენისთა ზ.

ა უფალო ღმერთო ჩემო შენ გესაგ მაცხოვრე მე, ზ ვოველთა
 ბ მდევართა ჩემთაგან მივსენ მე ❖ ნუ სადა წარიტაცოს ვითარცა
 ლომმან სული ჩემი, არავინ იუოს მესნელ ჩემდა, არცა მაცხოვარ ❖
 გ უფალო ღმერთო ჩემო უკეთუ ვუავ ესე, ანუ არს უსჯულოებაჲ კელ-
 დ თა ჩემთა ❖ ანუ თუ მისა დავაგე რომელთა მომაგეს მე ბორო-
 ე გ ტი ❖ განსამე უკუწ ვვარდე მტერთა ჩემთაგან ცუდი ❖ დევნოს სა-
 მე მტერმან სული ჩემი, ზ ეწიოს, ზ დათრგუნოს ქუწენად ცხოვ-
 ზ რება ჩემი ზ დიდება ჩემი მიწასა შინა დაამკვდროს ❖ აღდეგ უფა-
 ტ ლო რისხუთა შენითა, ამაღლდი მოსრულებად მტერთა შენთა, გა-
 თ ნიღუძე უფალო ღმერთო ჩემო ბრძანებითა მით რომელ ამცენ ❖ ზ
 კრებული ერთა გარე მოგადგეს შენ, ზ ამისთვის მაღლად მოიქეც,
 ი უფალმან განსაჯნეს ერნი ❖ მისაჯე მე უფალო სიმაღლითა ჩე-
 ია მითა, ზ უმანკოებითა ჩემითა ჩემდამო ❖ აღესრულნედ ძურნი ცო-
 იბ დვილთანი ზ წარუშართო მართალსა ❖ ²⁾ რომელი განიკითხავ
 ივ გულსა ზ თირკმელთა ღმერთო მართალო ❖ შეწევნა ჩემი ღუთისა
 იდ მიერ რომელმან განარინნის წრფელნი გულითა ❖ ღმერთი მარ-
 თალ მსაჯულ ზ ძლიერ ზ სულ კრძელ, რომელმან არა მოავლი-

¹⁾ მათე ზ. — ²⁾ ა მუფთა იე. ა ნუშტა კტ. იერემ. აა, აბ ზ ე.

ნის რისსჭა მისი ძარადლე ❖ არს თუ მოიქცეთ, მასული მისი ლე- იე
 სულ არს, მძულდსა მისსა გარდაუცხამს ღ განუმსადებიეს იგი ❖
 ღ მისთანა განუმსადებიან ჭურნი სიკუდილისანი, ისარნი მისნი ივ
 შესაწუჭლთათჳს ქმნა ❖ ¹⁾ აჰა ესერა ელმოდ სიცრუევე, მუცლად იზ
 ილო სალმობა, ღ შუა უსჯულოება ❖ განრცჳ სთხარა ღ აღმოჭ- იწ
 კუჭთა იგი, ღ შთავარდეს იგი მთხრებლსა მას რომელცა ქმნა ❖
 მიექცეს სალმობა მისი თავსა მისსა, ღ სიცრუევე მისი თხემსა მის- ით
 სა ზედა დაუგდეს ❖ აუვარო უფალსა სიძარტლითა მისითა, ღ უგა- ბ
 ლობდე სახელსა უფლისა ძაღლისასა.

დასასრულსა საწინებელთათვის ფსალმუნი დაეთისი ე.

უფალო უფალო ჩუჭნო, ვითარ საკვრველ არს სახელი შენი ა
 ყოველსა ქუჭყანასა ზედა, რამეთუ აძაღლდა დიდად შუჭნიერება ა
 შენი შესვენელს ცათა ❖ ²⁾ ჰირითა *ერმათა ჩიჯლთა მწოვართათა ბ
 დაამტკიცე ქება, მტერთა შენთათჳს რათამცა იუსნა მტერი იგი ღ
 შურის მკებელი ❖ რამეთუ ვისილნე მე ცანი ქმნულნი თითთა შენ- გ
 თანი, მთოვარე ღ ვარსკუთლავები რომელ შენ დააფუძნენ ❖ ³⁾ რად დ
 არს კაცი რამეთუ მოიკსენე მისი, ანუ მე კაცისა რამეთუ მოხედავ
 მას ❖ დააკლე იგი მცირედ რადმე ანგელოზთა, დიდებითა ღ ჰატ- ე
 ვითა ცვრგვინოსან ჰევა იგი ❖ ღ ⁴⁾ დაადგინე იგი ზედა ქმნულსა ე
 კელთა შენთასა, ყოველივე დაამორჩილე ქუჭმე ფერკთა მისთა ❖
 ცხოვარი ღ ზროსა ყოველივე, მერმეცა ჰირუტუქუნი ველისანი, უ
 მფრინველნი ცისანი, ღ თევზნი ზღჯსანი ❖ რადოდენნი ვლენან
 ალაგებსა მას ზღუათასა ❖ უფალო უფალო ჩუჭნო ვითარ საკვ-
 რუჭლ არს სახელი შენი ყოველსა ქუჭყანასა ზედა. დ ი დ ე ბ ა . თ

კ ა ნ ო ნ ი ბ

დასასრულსა საიდუმლოსათვის ძისათა ფსალმუნი დაეთისი თ.

ღღვიარო შენ უფალო ყოველით გულისთა ჩემითა, ღ მიუთ- ა
 ხრო მე ყოველი საკვრველება შენი ❖ ვიხარებდე ღ ვიძუჭბდე შენ- ბ

¹⁾ იოზ იე. ასაია ვთ. — ²⁾ მათე კა. — ³⁾ ებრ. ბ. — ⁴⁾ ა კარ. იე.

გ დამი, ჰ უგალობდე სასელსა შენსა ძაღალო ❖ რაჟამს უკუნ იქცეს
 მტერი ჩემი ძართლ უკუნ, მოუძღურდენ ჰ წარწყმდენ ჰირისაგან
 დ შენისა ❖ რამეთუ ჰეავ სამართალი ჩემი, ჰ მსჯავრი ჩემი, დას-
 ე ჯდედ საუდართა ზედა მსაჯულო სიმართლისაო ❖ შერისსენ შენ
 წარძართთა, ჰ წარსწყმდა უღთო, სასელეები მათი აღვოცე უკუნი-
 ე სამდე, ჰ უკუნითი უკუნისამდე ❖ მტერისა მასჯლსა მოაკლდეს
 სრულიად, ჰ ქალაქნი აღაოჯრნე, წარწყმდა სასენებელი მათი და-
 ზ დადებით ❖ ჰ უფალი ჰკიეს უკუნისამდე, განმსადა სამართალსა
 ც ზედა საუდარი თჯსი ❖ ჰ თავადმან განსაჯოს სოფელი სიმართ-
 თ ლით, ჰ განიკითხნეს ერნი სიწრფოებით ❖ ეეო უფალი შესავედ-
 ი რებელ დავრდომილსა, მწე კეთილ ჟამსა ჰირისასა ❖ ჰ გესვიდენ
 შენ უოველნი რომელთა იცინან სასელი შენი, რამეთუ არა დასთ-
 იას ხიენ მეძიებელნი შენნი უფალო ❖ უგალობდით უფალსა რომელი
 დამკვდრებულ არს სიონს, მიუთხრენით წარძართთა შორის საქმენი
 იბ მისნი ❖ რამეთუ რომელი გამოეძიებს სიხსლთა მათთა მოიჯენა,
 ივ ჰ არა დაივიწეა დაღადება დავრდომილთა ❖ მიწვალე მე უფალო,
 ჰ იხილე სიმდაბლე ჩემი მტერთა ჩემთაგან, რომელმან აღმაძღლა
 იდ მე ბჰეთაგან სიკჷდილისათა ❖ რათა მიუთხრა მე უოველი ქებულე-
 იე ბითა შენითა ❖ დანთქნეს წარძართნი განსახრწნელსა მას რომელ
 ქმნეს, მასითა ამით რომელ დაარწყეწეს, შეიპურა ფერჯი მათ ❖
 რვ განცხადებულ არს უფალი .უოფად სასჯელისა, საქმითა ველთა
 იზ თჯსათა შეიპურა ცოდვილი ❖ მიიქცენ ცოდვილნი ჯოჯოხეთს ჰ
 იწ უოველნი წარძართნი, რომელთა დაუვიწეებებს ღჷთისა ❖ რამეთუ
 არა სრულიად დაივიწეოს კლახაკი, და თმენა დავრდომილთა არა
 ით წარწყმდეს სრულიად ❖ აღდეკ უფალო ნუ ძლიერობნ კაცი, ისაჯნედ
 კ წარძართნი შენ წინაშე ❖ დაადგინე უფალო სჯულის მდებელ მათ
 კა ზედა, კულის ხმა ეწჷდ წარძართთა რამეთუ კაცნი არიან ❖ რად-
 კბ მე უფალო დასდეკ შორს, ჰ უკულებელს მეწჷნ ჩჷწნ ჟამსა ოდენ
 ჰირისასა ❖ ამპარტავანებასა უღთოთასა შეიწვინ კლახაკი, შეპჷ-
 რობილ იქმენ ივინი ზრახვათა მათთაგან რომელთაცა ზრახვენ ❖

რამეთუ იქებინ თავით თვისით ცოდვილი გულის თქმათა შინა სუ-
 ლისა თვისისათა, ღ უღთო იკურთხევიან ❖ განარისსა ცოდვილმან
 უფალი, მრავლითა გულის წეროძითა მისითა არა გამოიძიოს, არა
 არს ღმერთი წინაშე მისსა ❖ ბილწ არიან გზანი მისნი უოველ-
 სავე ჟამსა მიღებულ არიან სამართალნი შენნი ჰირისაგან მისისა,
 ღ უოველთა მტერთა მისთა ზედა იგი ეუფლებინ ❖ რამეთუ თქუა
 გულსა შინა თვისსა, არა შევიძრბ მე თესლითი თესლადმდე თვნიერ
 ძვრისა ❖ ¹⁾ წევვითა ღ სიმწართა ღ საკვითა სავსე არს, ჰირი
 მისი ენასა მისსა ქუჭშე არს ძრომა ღ საღმოება ❖ დაჯდეს იგი
 მზირად მდიდართათანა ფარულად, მოკუთვად უბრლოსა, თუხლნი
 მისნი გლახაკსა ხედვენ ❖ მზირინ ფარულად ვითარცა ლოძი სა-
 უოფელსა თვისსა, მზირინ იგი მიტაცებად გლახაკისა, მიტაცებად
 გლახაკისა ღ მიხიდვად მისა ❖ მახითა თვისითა დამდაბლოს იგი,
 დამდაბლდეს ღ დაეცეს რაჟამს ეუფლებოდის იგი გლახაკსა ❖ რა-
 მეთუ თქუა გულსა შინა თვისსა დაუვიწეებდეს იგი ღმერთსა ❖ გა-
 რე მიიქცია ჰირი მისი არა ხილვად სრულიად ❖ აღდგე უფალო
 ღმერთო ჩემო ამაღლდინ კელი შენი, ღ ნუ დაივიწეებ გლახაკთა
 შენთა სრულიად ❖ რადმე განარისსა უღთომან ღმერთი, რამეთუ
 თქუა გულსა შინა თვისსა არა გამოიძიოს ❖ ჰხედავ შენ რამეთუ
 საღმოებასა ღ რისხუასა განიცდი, რათამცა მოგეცა შენ იგი კელ-
 თა შენთა, შენდა დაშთომილ არს გლახაკი, ობოლსა შენ ეყავ მწე ❖
 შემეუსრე მკლავი ცოდვილისა ღ უკეთურისა, იძიოს ცოდვა მისი ღ
 არა იპოოს; უფალი მეუფე არს უკუნისამდე, ღ უკუნითი უკუნი-
 სამდე, წარწეძენ წარმართნი ქუჭყანით მისით ნება გლახაკთა ის-
 მინე უფალო ❖ განმსადებასა გულისა მათისასა ერჩდა ეური შე-
 ნი ❖ განკითხვად ობოლისა ღ გლახაკისა, რათა არა დართოს
 კაცმან კუთლადცა მდიდრად სიტყუა ქუჭყანასა ზედა.

კპ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლწ

დასასრულსა ფსალმუნნი დაკითხი ი.

უფალსა ვესავ: ვითარ ეტყუთ სულსა ჩემსა, იცვალებოდეთ
 მათათა ზედა ვითარცა სირი ❖ აჰა ესერა ცოდვილთა გარდაცვეს

1) რომაელთა გ.

მშუღდსა მათსა ჰ განმზადნეს ისარნი კაპარჭთა მათთა, რათამცა
 გ ესროდეს ბნელსა შინა გულითა წრფელთა ❖ რამეთუ რამ იგი
 შენ აღაშენე, მათ დარღვიეს, ხოლო მართალმან რამ ეოს, უფა-
 ღ ლი ტაძარსა წმიდასა მისსა ❖ ¹⁾ უფალი ზეცას არს საუდარი მისი,
 თვალნი მისნი დაწვრილთა სედვენ, ჰ წამნი მისნი განიკითხვენ
 ე მეთა კაცთასამ ❖ უფალმან განიკითხოს მართალი, ჰ უღთოდ, ხო-
 ჳ ლო ვის უეპარს სიცრუევე, მას სძულს სული თვისი ❖ წუმოს ცო-
 ლილთა ზედა მახე, ცეცხლი ჰ წუნწუბა ჰ სული ნიაჟქარისა ნა-
 ლ წილი სასუძელისა მათისა ❖ რამეთუ მართალ არს უფალი, ჰ
 სიძარტლენი შეიუვარნა, ჰ სიწრფოებანი იხილნა ჰირმან მისმან.
 დიდება.

დასასრულსა ფსალმუნნი დავითისი ია.

ა მაცხოვრე მე ღმერთო რამეთუ მოაკლდა წმიდაჲ, რამეთუ
 ბ შემცირდეს ჭეშმარიტებანი მეთა კაცთაგან ❖ ამაჳოსა იტყო-
 და კაცად კაცადი მოეჭისისა მიძართ თვისისა, ბაკითა ზაკული-
 გ თა გულსა შინა იტყოდა ბოროტსა ❖ აღვოცენინ უფალმან
 ღ ვოველნი ბაკენი მზაკვარნი, ჰ ენა დიდად მეტეველი ❖ რომელთა
 თქუტს, ენა ჩუტნი განვიდიდოთ, ჰ ბაკენი ჩუტნი ჩუტნთანა არიან,
 ე ჰ ვინ ჩუტნდა უფალ არს ❖ ჭირისათვის გლახაკათასა, ჰ სულთქმი-
 სათვის დაწვრილთასა, აწ აღვსდგე იტყუს უფალი, დავდვა ცხოვრება
 ჳ ჰ განვცხადნე მას ზედა ❖ სიტყუანი უფლისანი არიან სიტყუა წმი-
 ლაჲ, ვეცხლ გამოკურვებულ, ჰ გამოცდილ მიწით, ჰ განწმედილ
 ლ მუღ წილად ❖ შენ უფალო მიცვენ ჩუტნ, ჰ დამიძარხნე ჩუტნ
 ლ ამიერ თესლითგან დამი უკუნისამედე ❖ გარემოს უღთონი ვლენან,
 სიძარტლითა შენითა დავიტუნენ ძენი კაცთანი.

დასასრულსა ფსალმუნნი დავითისი იბ.

ა ვიდრემდის უფალო დამივიწიებ მე სრულიად, ვიდრემდის გა-
 ბ რე მიიქცევ ჰირსა შენსა ჩემგან ❖ ვიდრე ვისთვის დავისხნე ზრა-
 ხვანი სულსა ჩემსა, ჰ საღმობანი გულსა ჩემსა დღე ჰ ღამე, ვი-
 დრემდის ამაღლდებოდის მტერი ჩემი ჩემ ზედა, მოიხილე, შეკესემინ

1) ამაჳომ ბ.

ჩემი უფალო ღმერთო ჩემო ✨ განახალღე თვალნი ჩემნი, ნუ უკუჭ
 დავიძინო მე სიკუდიდ ✨ ნუ სადა თქუას მტერმან ჩემმან პრე ვე-
 ეავ მას ✨ მაჭიფრებელნი ჩემნი იხარებდენ შეთუ ვიძრა, სოლო მე
 წუალობასა შენსა ვესავ ✨ იხარებდეს გული ჩემი მაცხოვარებითა
 შენითა, უგალობდე უფალსა კეთილის მყოფელსა ჩემსა, ღ ვაქებდე
 სახელსა უფლისა მაღლისასა.

დასასრულსა ფსალმუნე დაფითისი იგ.

მიქუა უგუნურმან გულსა შინა თვსსა არა არს ღმერთი, განი-
 რეუნეს ღ ბილწ იქმნეს ივინი უსჯულოებითა, არა ვინ არს რო-
 მელმანცა ქმნა სიტკბოებაჲ ✨ უფალმან ზეცით მოხედნა ეოველთა
 ზედა მეთა კაცთასა, სილვად იუოს თუ ვინმე გულის სმის მყო-
 ფელ, ანუ გამოძეიბებელ ღუთისა ✨ ეოველთავე მიაქციეს, ერთბა-
 მად ღ უკმარ იქმნეს, ¹⁾ არა ვინ არს რომელმანცა ქმნა სიტკბოე-
 ბაჲ, არა ვინ არს მიერთამდე ✨ არა გულის სმა ეონ ეოველთა რო-
 მელნი იქმან უსჯულოებასა, რომელნი შემჭამენ ერსა ჩემსა საჭ-
 მელებრ ზურებრ, უფალსა არა სადეს ✨ მუნ შეეძინა შიში, სადა
 იგი არა ეო შიში, რამეთუ ღმერთი არს თესლთა შორის მართა-
 ლთასა ✨ ზრახვასა გლახაკისასა არცხუჭნთ, სოლო უფალი სასოჲ
 მისა არს ✨ ვინ მოსცეს სიონით ცხოვრება იხრელსა ✨ რაქამს
 მოაქციოს უფალმან ტუჭ ერისა თვსისა, იხარებდეს იაკობ, ღ
 იძიებდეს იხრელი. დიდება.

დასასრულსა ფსალმუნე დაფითისი იდ.

უფალო ვინ დაეშენოს კარავსა შენსა, ანუ ვინ დაემკვდროს
 მთასა წმიდასა შენსა ✨ რომელი ვიდოდის უბიწოდ, ღ იქმოდის
 სიძართელსა, ღ იტეოდის ჭემმარიტებასა გულსა შინა თვსსა ✨
 რომელმან არა ზაკუა ენითა თვსითა, ღ არცა უეო მოყვასსა
 თვსსა ბოროტი, ღ ეჭმდრება მახლობელთა მისთა ზედა არა მოი-
 ღო ✨ შეურაცხარს მის წინაშე უკეთური, სოლო მოშიშთა უფლი-
 სათა ადიდებს, რომელი ეფუცოს მოყუასსა თვსსა, ღ არა ეც-
 რუოს ✨ ვეცხლი მისი არა მისცა აღნადგინებად, ღ ქრთამი უბრა-

¹⁾ რომელ. გ.

ლოსა ზედა არა მოიღო, რომელმან ვოს ესე იგი არა იძრას უკუ-
ნისაძღე.

ძველის წეოა დავითისი ფსალმუნნი იე.

ა, ბ მიცვე მე უფალო, რამეთუ შენ გესაჳ ✠ ვარქუ უფალსა,
უფალი ჩემი ხარი შენ, რამეთუ კეთილთა ჩემთაგან არა გიკმს ✠
კ წმიდათა რომელნი არიან ქრტყანასა მისსა, საკვრველ ეო უფალ-
დ მან, უოველივე ნებაჲ მისი მათ შორის ✠ განმრავლდეს უძლურე-
ბანი მათნი ღ ამისა შემდგომად ისწრაფეს; არა შევჰკრიბო კრებუ-
ლები მათი სისხლთაგან, არცა მოვიცნენო: სასელები მათი ბაგითა
ე ჩემითა ✠ უფალი ნაწილ არს მკვდრობისა ჩემისა ღ სასუმელისა ჩემისა,
ვ რამეთუ შენ ხარ რომელმან მომაგე მე მკვდრობა ჩემი ჩემდა ✠ სა-
ბელნი მსჭედეს მე რჩეულთა ჩემთა თანა, ღ რამეთუ სამკვდრებელი
ზ ჩემი მტკიცე არს ჩემდა ✠ ვაკურთხო უფალი რომელმან გულის
სმა მიეო, რამეთუ ღამედმდე ღ უმეტესა განმსწავლეს მე თირკმელთა
ც ჩემთა ✠ ¹⁾ წინასწარ ვსედევდ უფალსა წინაშე ჩემსა მარადის, რა-
თ მეთუ მარჯულ ჩემსა არს რათა არა შევიძრა ✠ ამისთჳს განიხარა
ო გულმან ჩემმან, ღ გალობდა ენა ჩემი, უფროსლა ღ კორცთაცა ჩემ-
ი თა დაიძკვდრონ სასოებით ✠ რამეთუ არა დაუტეოს სული ჩემი
ჯოჯოხეთს, არცა სცე წმიდასა შენსა ხილვად განსახრწნელსა ✠
ია მაუწყენ მე უფალო გჳანი ცხოვრებისანი, ღ აღმაჳსო მე სისხარუ-
ლითა ჰირისა შენისათა, შტწნიერება მარჯუტწნესა შინა შენსა სრუ-
ლიად.

ლოცვა დავითისი ფსალმუნნი იე.

ა ისმინე უფალო სიძარტლისა ჩემისა, მოხედენ ვედრებასა ჩემ-
ბ სა, უურად ილე ლოცჳსა ჩემისა არა ბაგეთაგან საკულთა ✠ ჰირით
შენით გამართლება ჩემი. გამოვედინ, ღ თუალთა ჩემთა იხილედ
კ სიწრფოება ✠ გამოსცადე გული ჩემი, ღ განიხილე ღამე, გამომა-
დ გურჯე მე, ღ არა იპოვა ჩემთანა სიცრუე ✠ რათა არა იტეოდის
ვირთი ჩემი საქმესა კაცთასა, სიტუჭათათჳს ბაგეთა შენთასა მე და-
ე ვიცტუნე გჳანი ფიცხელნი ✠ დაამტკიცენ ფერჯნი ჩემნი ალაგთა შენ-

¹⁾ საქმეთა ბ.

ზ ნი ❖ ჭირსა ჩემსა ვსადე უფალსა ღ ღუთისა ჩემისა მიმართ ღა-
 ლად უფავ, შეისმინა ტაძრით წმიდით მისით კმისა ჩემისა, ღ ღაღა-
 ჭ დება ჩემი მის წინაშე მიიწიოს უურთა მისთა ❖ დაიმრა ღ შემრ-
 წუნდა ქუჭუნა, ღ საფუძველნი მათათანი შეშფოთნეს ღ შეიმრნეს,
 თ რამეთუ შერისხდა მათ ღმერთი ❖ აღკდა კვამლი რისხვასა მისსა,
 ცეცხლი ჰირისა მისისაგან აღატედეს, ღ ნაკუჭრცხალნი აღეკზნნეს
 ი მისგან ❖ მოდრიენა ცანი ღ კარდამოკდა ღ ნისლი ქუჭუე ფერკთა
 ია მისთა ❖ ღ აღკდა ქერობინთა ზედა ღ აფრინდა, ღ აღფრინდა იგი
 თბ ფროთა ზედა ქართასა ❖ ღ დადვა ბნელი საფარველად მისა, ღ გა-
 რემოს მისა საუოფელი მისი, ბნელისა წყალნი ღრუბელთა შინა
 იკ ჭყარისათა ❖ ბრწეინვალებითა მისითა მის წინაშე ღრუბელნი წა-
 იღ რვიდეს, სეტყვა ღ ნაბერწყალი ცეცხლისა ❖ ღ ქუხდა უფალი ცით
 იე გამო, ღ მალაღმან მოსცა კმაჲ თჳსი ❖ მიავლინნა ისარნი, ღ გა-
 ნაბნინნა იგინი, ღ ელვანი განამრავლნა, ღ შეამრწუნნა იგინი ❖
 ივ ღ აჩნდეს წყარონი წყალთანი, ღ გამოჩნდეს საფუძველნი სოფლი-
 სანი, სასტიკებითა შენითა უფალო, ქარისაგან სულისა რისხვსა
 იზ შენისა ❖ გამოავლინა მალღათ ღ შემიწუნარა მე წყალთაგან მრავალ-
 იწ თა ❖ მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან მლიერთა, ღ მოძულეთა ჩემთაგან,
 ით რამეთუ განმლიერდეს ჩემსა უფროს ❖ მომეწიფნეს მე დღესა ჭი-
 კ რისა ჩემისასა, ღ მეუო მე უფალი განმამლიერებელ ჩემდა ❖ ღ გა-
 კბ მომიუვანა მე ფართოდ, ღ მიკსენეს მე, რამეთუ მინება მე ❖ ღ მო-
 მავოს მე უფალმან სიძარტლისა ჩემისა ებრ, ღ სიწმიდისა ებრ
 კბ კელთა ჩემთასა მომავოს მე ❖ რამეთუ დავიცვენ გზანი უფლისანი
 კბ ღ არა უღთო ვიქმენ ღუთისა ჩემისაგან ❖ რამეთუ ეოველნი სა-
 კდ მართალნი მისნი წინაშე ჩემსა არიან ღ სიძარტლენი მისნი არა
 კე განვიძორენ ჩემგან ❖ ღ ვიუო მე უბიწო მის თანა, ღ დავიცვა მე
 კე უსჯულოებისა ჩემისაგან ❖ ღ მომავოს მე უფალმან სიძარტლისა
 ჩემისა ებრ, ღ სიწმიდისა ებრ კელთა ჩემთასა წინაშე თვალთა მი-
 კვ სთა ❖ წმიდისა თანა წმიდა იუო, ღ კაცისა უბრალოსა თანა უბ-
 კვ რალო იუო ❖ ღ რჩეულისა თანა რჩეული იუო, ღ დრკუსა მისგან
 კწ განემორო ❖ რამეთუ შენ ვრი მდაბალი აცსოვნო, ღ ავალნი ამ-

ჰარტავანთანი დაძაბულნი ❖ რამეთუ შენ აღმინთო სანთელი ჩემი
 უფალო, ღმერთო ჩემო განმინათლო ბნელი ჩემი ❖ რამეთუ შენ
 მიერ ვიკსნე მე განსაცდელისაგან, და ღუთისა ჩემისა მიერ ვარ-
 დაჲგდე ზღუდესა ❖ ღმერთი ჩემი უბიწო არიან გზანი მისნი, და
 სიტყვანი უფლისანი გამოკურვებულ, შესავედრებელ არს იგი უო-
 ველთათჳს რომელნი ესვენ მას ❖ რამეთუ ვინ არს ღმერთ უფლი-
 სა ვარემე, ანუ ვინ არს ღმერთ, ვარნა ღუთისა ჩუჭნისა ❖ ღმერ-
 თი რომელმან ვარე შემარტეა მე ძალი, და დაღვა უბიწოდ გზა
 ჩემი ❖ განამტკიცნა ფერკნი ჩემნი ვითარცა ირემთანი, და ძალა-
 თა ზედა დაძაბვინა მე ❖ განსწავლენ კელნი ჩემნი ღვაწლსა, და
 ევენ მძულდ რვალისა მკლავნი ჩემნი ❖ და მომეც მე შემწე მაცხო-
 ვარებისა, და მარჯუჭნემან შემან შემიწენარა მე, და სწავლამან შენ-
 მან აღმძართა მე სრულიად, და მოძღურებამან შემან განძსწავ-
 ლოს მე ❖ ფართო ევენ სლვანი ჩემნი ქუჭუე ჩემსა, და არა მოუ-
 ძღურდეს ალაგნი ჩემნი ❖ ვდევნე მტერნი ჩემნი, და ვეწიო მათ,
 და არა მოვაქციო ვიდრე არა მოესრულენ ❖ ვაჭირვო მათ და ვერ
 უძლონ დადგომად, დაეცენ ივინი ქუჭუე ფერკთა ჩემთა ❖ და შთა-
 მაცუე მე ძალი ბრძოლასა, შეაბრკოლენ უოველნი რომელნი აღდ-
 გომილ არიან ჩემ ზედა ჩემ ქუჭუე ❖ და მტერნი ჩემნი მომცენ მე
 მეოტად, და მოძულენი ჩემნი მოსრენ ❖ დადადებდეს, და არა ვინ
 იუოს მაცხოვარ, უფლისა მიმართ და არა ისმინა მათი ❖ და დავა-
 წუღილნი ივინი ვითარცა მტუჭრნი წინაჲმ ჰირსა ქარისასა და ვი-
 თარცა თიკა უბნისა დაფთრგუნე ივინი ❖ მივსენ მე კდომისაგან
 ერისა, და დაძაბინო მე შთავრად წარმართთა: ერმან რომელ არა
 ვიცოდე, მმონა მე ❖ მორჩილებითა უურისათა ისმინა ჩემი ❖ მჯ-
 ლნი უცხოთანი მეცრუენეს მე, მჯლნი უცხოთანი განკუდეს, და კე-
 ლობდეს ალაგთა მათთაგან ❖ ცხოველ არს უფალი და კურთხეულ-
 არს ღმერთი, და აძაღლდინ ღმერთი მაცხოვარებისა ჩემისა ❖ ღმე-
 თო რომელი ეძიებ შურსა ჩემსა, და დაამორჩილენ ვრნი ჩემ ქუჭუე ❖
 მკსნელო ჩემო მტერთა ჩემთაგან ძრისხანეთა, და მათგან რომელნი
 აღდგომილ არიან ჩემ ზედა აღმძაღლო მე, და კაცისა უკეთურისა-

კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლს
 ლტ
 ლთ
 მ
 მა
 მბ
 მგ
 მდ
 მე,მვ
 მზ
 მტ
 მთ

6 კან მიკსენ მე ¹⁾ ამისთვის აღვიარო შენ წარმართთა შორის უფა-
 7 ნა ლო, ²⁾ და სახელსა შენსა უგალობდე ³⁾ კანადიდე ცხოვრება მეუფი-
 8 სა, ⁴⁾ და ეოფად წეალობა ცხებულისა მისისა თანა დავითის თანა ⁵⁾ და
 9 ნათესავისა მისისა თანა უკუნისამდე. დიდება.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი იმ.

ა **ქ**ანი უთხოვრებენ დიდებასა ღმრთისასა, და ქმნულსა ხელთა მი-
 ბ სთასა მიუთხოვრებს სამეარო ¹⁾ და დღე დღესა აუწევებს სიტყვასა, და
 კ ღამე ღამესა მიუთხოვრებს მეცნიერებასა ²⁾ არა არიან თქმულ არცა
 დ სიტყვა, რომელთა იგი არა ესმა კმა მათი ³⁾ ⁴⁾ ეოფელსა ქუჭყანასა
 ე კანკდა კმა მათი, და კიდეთა სოფლისათა სიტყვანი მათნი, მხესა
 ვ აღდგა კარავი თვისი ⁵⁾ და თავადი ვიბარცა სიძე რა გამკვალნ
 ვ ეხოთ ხვისით ისარებდეს იგი ვითარცა კმირი სრბად კხასა ⁶⁾ ცის
 ზ კიდითკან არს გამოსლვა მისი, და მიწვევა მისი ვიდრე კიდედ ცი-
 8 სამდე, და არა არს ვინ დაეფაროს სიცხესა მისსა ⁹⁾ შჯული უფლი-
 9 სა უბიწო არს და მოაქცევს სულთა, წამებანი უფლისანი სარწმუნო
 10 არიან, და კონიერ ჰეუნისან ერმანი ¹¹⁾ სიმართლენი უფლისანი
 11 წრფელ არიან, და ასარებენ გულთა, მცნება უფლისა ბრწეინვალე
 თ არს, და კანმანათლებელ თვალთა ¹²⁾ შიში უფლისა წმიდა არს, და
 12 კიეს იგი უკუნითი უკუნისამდე, კანკითხვანი უფლისანი ჰემმარი-
 13 ტებით არიან, და გამართლებულ მის თანა ¹⁴⁾ გულის სათქმელ
 14 არიან უფროს ოქროსა და ანთრაკთა ჰატოისანთ ფრიად, და უტკბი-
 15 ლეს უფროს თაფლისა და კოლეულისა ¹⁶⁾ და რამეთუ მონამანცა შე-
 16 ნმან იცუნეს ესე, და დაცვასა მათსა მოსაკებელ მრავალ ¹⁷⁾ შეცო-
 17 დებანი ვინმე გულის სმა ეუნეს, საიდუმლოთა ჩემთავან გამწმიდე
 18 მე ¹⁸⁾ და უცნობთკან იცევ მონა შენი, არა თუ მეუფლენ, მაშინ
 19 უბიწო ჰყო მე, და კანვწმიდნე მე ცოდვისკან დიდისა ¹⁹⁾ და იუ-
 20 ნენ შენდა სათნო სიტყვანი ჰირისა ჩემისანი, და სრასკვანი გული-
 21 სა ჩემისანი შენ წინაშე მარადის, უფალო მწეო ჩემო, და მკსნე-
 22 ლო ჩემო.

1) რომელთა იე. — 2) რომელთა ი.

დასასრულსა ფსალმუნი დაეთისი ით.

უეისმინენ შენი უფალმან დღესა ჭირისა შენისასა, შემწე გე-
 ყავნ შენ სასელი ღუთისა იაკობისი ❖ მოავლინეს შენდა შემწე
 წმიდით მისით, ღ სიონით გამო კელი აღვიპყრან შენ ❖ მოიკსე-
 ნედ ყოველნი მსხუტრზლნი შენნი, ღ ყოვლად დასაწუტლნი შენნი
 განაპოხენ ❖ მოგეცინ შენ უფალმან გულისა ებრ შენისა, ღ ყო-
 ველი ზრახვა შენი აღვისრულენ ❖ ვინარებდეთ ჩუტნ მაცხოვარე-
 ბითა შენითა, ღ სასელითა უფლისა ღუთისა ჩემისათა ჩუტნ განვიდი-
 დნეთ, აღვისრულენ უფალმან ყოველი თსოვა შენი ❖ აწ გულის
 კმა ყავ რამეთუ აცხოვნა უფალმან ცხებული თჯნი, ღ შეისმინოს
 მისი ზეცით წმიდით მისით, ძლიერებით არს ცხოვრება მარჯუტ-
 ნისა მისისა ❖ ესენი ეტლებითა, ღ ესენი ჭუნებითა, ხოლო ჩუტნ
 სასელითა უფლისა ღუთისა ჩუტნისათა ვხადოდით ❖ ივინი შე-
 ბრკოლდეს ღ დაეცნეს, ხოლო ჩუტნ აღვიდეთ ღ აღვიმართენით ❖
 უფალო აცხოვნე მეფე ღ ისმინე ჩუტნი, დღესა მას რომელსაცა
 ვხადოდით შენ.

დასასრულსა ფსალმუნი დაეთისი კ.

უფალო ძალითა შენითა ისარებდეს მეფე, ღ მაცხოვარებითა
 შენითა იშუტბდეს ფრიად ❖ გულის თქმა გულისა მისისა მიეც მას,
 ღ ნება ბაკეთა მისთა არა დააკლე მას ❖ რამეთუ მისწიფე ივი
 კურთხევასა სიტკბოებისასა, დაადგ თავსა მისსა გვრგვნი ქჯსა მი-
 სგან ზატოსნისა ❖ ცხოვრება გთხოვა შენ, ღ მიეც მას განგრძო-
 ბა დღეთა უკუნითი უკუნისამდე ❖ დიდ არს დიდება მისი მაცხოვა-
 რებითა შენითა, დიდება ღ დიდად შუტნიერება დაადგ მას ზედა ❖
 რამეთუ მისცე მას კურთხევა უკუნითა უკუნისამდე, ღ ახარო მას
 სინარულითა ზირისა შენისათა ❖ რამეთუ მეფე ესავს უფალსა, ღ
 წვალობითა ძაღლისათა არა იძრას ❖ იპოვენ კელი შენი ყოველ-
 თა ზედა მტერთა შენთა, ღ მარჯუტნემან შენმან ზოვნეს ყოველნი
 მოძულენი შენნი ❖ რამეთუ დასხნე ივინი ვითარცა სავმილი ცე-
 ცხლისა, კამსა ზირისა შენისასა, უფალმან რისხუთა მისითა შეა-
 მრწუნეს ივინი ღ ცეცხლმან შეკამნა ივინი ❖ ნაყოფი მათი ქუტ-

იხ უანისაგან წარსწეპილო, ზ ნათესავი მათი მეთა კაცთაგან ზ რამე-
 თუ მოაქციეს შენ ზედა ბოროტებით, იზრასნეს ზრასხვანი, რომელთა
 იბ ვერ უძლონ დამტკიცებად, რამეთუ დასხნე ივინი ზურგით ზ ზ ნე-
 მტათ შენთა შორის განმზადო ზირი მათი, ამაღლდი უფალო ძა-
 ლითა შენითა, უგალობდე ზ ვაქებდე ძლიერებათა შენთა. დიდება.

დასასრულსა შეწვევისათჳს საციხკროსა ფსალმუნი კა.

ს ომერთო ¹⁾ ღმერთო ჩემო მომხედენ მე, რაჯათჳს დამიტევებ მე,
 ბ შორს არიან ცხოვრებისა ჩემისაგან სიტყვანი ბრალთა ჩემთანი ზ
 გ ღმერთო ჩემო დღისი კმა ვეავ შენდამი, ზ არა ისმინე ჩემი, ზ ღა-
 გ მე არა იღვაწე ჩემთჳს ზ სოლო შენ წმიდასა შინა დამკვდრებულ
 დ ხარ, ქებული ევე ისრაელისა ზ შენ კესვიდეს მამანი ჩუწნნი, კე-
 ე სვიდენ შენ ზ იესნენ ივინი ზ შენდამი ღაღადებდეს, ზ ცხოვნდეს,
 კ რამეთუ შენ კესვიდეს, ზ არა ჳრცხუწნა ზ სოლო მე მატლ ვარ ზ
 ზ არა კაც, საუწმდრელ კაცთა, ზ შეურაცხ ერისა ზ ყოველნი ²⁾ რო-
 მელნი მხედვიდეს მე მეკიცხვდეს მე, იტყოდეს ბავითა, ზ ჳსწრიდეს
 ც თავთა ზ ³⁾ ესვიდა უფალსა ზ იესნინ ივი, აცხოვნენ ივი, რამე-
 თ თუ ნებაჳს ივი ზ რამეთუ შენ ხარ რომელმან გამომიყვანე მე სა-
 ი შოთ, სასოლო ჩემო, დედის ძუძუთ ჩემითგან ზ შენდა შევვარდი მე
 იხ საშოთგან, დედის ძუწლით ჩემითგან, ღმერთი ჩემი ხარი შენ ზ
 იბ ნუ განმემორები ჩემგან, რამეთუ ჳირი მამს მე, ზ არავინ არს მწე
 ივ ჩემდა ზ გარე მომადგეს მე ზ ვარაჳებ მრავალ, ზ კუროთა ჳხონილ-
 ივ თა მომიცვეს მე ზ აღაღეს ჩემ ზედა ზირი მათი, ვითარცა ლომმან
 იდ მტაცებელმან, ზ მეზრალმან ზ სოლო მე ვითარცა წყალი დავი-
 ივ თხარცა ზ ვანიბნინეს ყოველნი ძუალნი ჩემნი, იქმნა გული ჩემი
 ივ ვითარცა ცვლი დადნობილი შუა მუცელსა ჩემსა ზ განკმა ვითარ-
 ივ ცა კაცი ძალი ჩემი, ზ ენა ჩემი სასასა ჩემსა აექვა, ზ მიწად სი-
 ივ კმდლისა შთამკადეს მე ზ გარე მომადგეს მე ძაღლებრ მრავალ,
 იხ ზ კრებულმან უკეთურთამან გარე მომიცვა მე, ⁴⁾ განჳწრიტნეს კე-
 ლნი ჩემნი ზ ფერგნი ჩემნი ზ აღრაცხეს ყოველი ძუალეები ჩემი,

¹⁾ მათე კვ. მარკ. ივ.—²⁾ მათე კვ.—³⁾ მათე კვ. სიბრძნე ბ.—⁴⁾ მათე კვ. მარკოზ ივ. ლუკა კვ.

მათ მიწილეს მე, და განმცადეს მე *¹⁾ განიუჭეს სამოსელი ჩემი მათ შორის, და კუჩართსა ჩემსა ზედა განიგდეს წილი * ხოლო შენ უფალო ნუ განმაშორებ შეწევნასა შენსა ჩემგან, და კელის აძვერობად ჩემდა მომხედენ * დაიკსენ მახვლისაგან სული ჩემი და კელთაგან ძაღლთასა მხოლოდ შობილება ჩემი * მიკსენ მე ჰირისაგან ლომისა, და *²⁾ რქათაგან მარტო რქისათა სიმდაბლე ჩემი * მიუთხრა სახელი შენი ძმათა ჩემთა, და შორის ეკლესიასა გიგალობდე შენ * მოშიშნი უფლისანი აქებდით მას, და ყოველი ნათესავი იაკობისი ადიდებდით მას, ეშინოდენ მისგან ყოველსა ნათესავსა ისრაელისასა * რამეთუ არა შეურაცხყო, არცა მოიწვინა ლოცვა გლახაკისა, არცა გარე მიიქცია ჰირი მისი ჩემგან, და ხადილსა ჩემსა მისა მიმართ ისმინა ჩემი * შენ მიერ არს ქება ჩემი ეკლესიასა შინა დიდსა ადგიარო შენ, აღთქმანი ჩემნი ადვასრულნე წინაჲმე მოშიშთა მისთა * ჭამონ დაწვრილითა, და განძღვენ, და აქებდენ უფალსა მეძიებულნი მისნი, ცხოვნიდენ გულნი მათნი უკუნითი უკუნისამდე * მოიკსენონ და მოიქცენ უფლისა ყოველნი კიდენი ქუჭყანისანი, და თაყვანისცენ წინაჲმე მისსა ყოველთა ტომთა თესლებისათა * რამეთუ უფლისა არს სუფევა, და იგი მეუფებს ყოველთა ზედა წარმართთა, ჭამეს და თაყვანისცეს ყოველთა ჰოხილთა ქუჭყანისათა, მის წინაჲმე და ცუოდინა ყოველნი რომელნი შთავლენან მიწად, და სული ჩემი მისსა ცხოველ არს * და ნათესავმან ჩემმან მონოს მას, ეუწყოს უფალსა ნათესავი მოძავალი, და უთხრობდენ სიმართლესა მისსა ერსა მას შობადსა, რომელ ქმნა უფალმან.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი კბ.

უფალმან მწესოს მე, და არა მაკლდეს * ადგილსა მწვანვილსა, მუნ დამამკვდრა მე, წყალთა ზედა განსასუჭნებელთა გამომხარდა მე * მოაქცია სული ჩემი, და მიძლოდა მე გზათა სიმართლისათა სახელისა მისისათუჲს * ვიდრდიდა თუ შორის აჩრდილთა სიკუდილისათა არა შემეძინოს მე ბოროტისაგან რამეთუ შენ ჩემთანა ხარ, კუჭრთხმან შენმან და არგანმან შენმან, ამათ ნუგუძინის მცეს მე * განმხადე წინაჲმე ჩემსა ტაბლად, წინაჲმე მაჭირვებელთა ჩემთა

1) მათე კვ მარკოზ იე. ლუკა კვ. იე ით.— 2) იერემ. 2.

კანანოჲ¹ სეთითა თავი ჩემი, და სასუმელმან შენმან დამათრო მე ვი-
 3 თარცა ურწუელმან და ჩეალობა შენი უფალო თანა ძავალ მეყავნ
 მე ეოველთა დღეთა ცხოვრებისა ჩემისათა, დამკვდრებად ჩემდა სა-
 ხლსა უფლისასა, განგრობოსა დღეთასა.

ფსალმუნი დავითისი ერთ შაბათთა კვ.

ს უფლისა¹) არს ქეტყანა, და სავსება მისი, სოფელი და ეოველნი
 ბ დამკვდრებულნი მას შინა და რამეთუ მან იავადმან სღვათა ზედა
 გ დააფუძნა იგი, და მდინარეთა ზედა განმსადა იგი და ვინ აღვიდეს მთასა
 დ უფლისასა, ანუ ვან დადგეს ადგილსა წმიდასა მისსა და უბრალო გე-
 ე ლითა და წმიდა გულითა, რომელმან არა აიღო ამაოებასა ზედა სული
 უ თვისი, და არცა ეფუცა სავკთ მოყვასსა თვისსა და ამან მოიღოს კურთხე-
 უ ვა უფლისაგან, და წყალობა ღმთისაგან მაცხოვრისა მისისა და ესე
 ზ არს ნათესავი რომელი ეძიებს უფალსა, ეძიებს სილვად ზირსა ღმ-
 ზ თისა იაკობისსა და აღახუტნით ბჭენი თქუტნნი მთავარნო, და აღე-
 ც სუტნით ბჭენი საუკუნენი, და შევიდეს მეუფე დიდებისა და ვინ არს
 თ ესე მეუფე დიდებისა, უფალი ძლიერი და მტკიცე, უფალი ძლიერი
 ი ბრძოლასა შინა და აღახუტნით ბჭენი თქუტნნი მთავარნო, და აღე-
 ც სუტნით ბჭენი საუკუნენი, და შევიდეს მეუფე დიდებისა და ვინ არს
 ესე მეუფე დიდებისა, უფალი ძალთა თავადი არს მეუფე დიდებისა.

დიდება.

კ ა ნ ო ნ ი დ.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი კვ.

ს შენდაძი უფალო აღვიდე სული ჩემი, ღმერთო ჩემო შენ გე-
 სავ, ნუ ძრცხუტნებინ მე უკუნისამდე, ნუცა მეცინიან მე მტერნი ჩე-
 ბ მნი და და რამეთუ ეოველნი რომელთა დავითმონ შენ, არა ჰძრცხუტ-
 გ.დ ნეს და ჰძრცხუტნოდენ მათ რომელნი უსჯულოებენ ცუდად და კსანი
 ე შენნი უფალო მაუწყენ მე, და აღავნი შენნი მასწავენ მე და მიმელუ
 მე ჰუმძარიტებითა შენითა, და მასწავენ მე, რამეთუ შენ ხარ ღმერთი

¹) ფსალმუნი მთ. ა კორ. ი.

მაცხოვარი ჩემი, ღ შენ დაგიტოვე მარადღე ✱ მოიკსენე მოწუხლე-
 ბათა შენთა უფალო, ღ წუალობანი შენნი, რამეთუ საუკუნითგან
 არიან ✱ ცოდვათა სიჭაბუკისა, ღ უმეცრებისა ჩემისათა ნუ მოიკ-
 სენებ, წუალობითა შენითა მომიკსენე მე სიტკბოებისა შენისათჳს
 უფალო ✱ რამეთუ ტკბილ ღ წრფელ არს უფალი, ამისთჳს სჯუ-
 ლიერ ეჴნეს ცოდვილნი გზასა ✱ უძღვეს მძუღთა სასჯელსა შინა,
 ასწავლნეს მძუღთა გზანი მისნი, უოველნი გზანი უფლისანი წუა-
 ლობა ღ ჭეშმარიტება ✱ მათ თჳს რომელნი გამოემიებენ აღთქმა-
 თა მისთა, ღ წამებათა მისთა სასჯელისა შენისათჳს უფალო ✱ ღ
 მილხინე მე ცოდვისა ჩემისაგან, რამეთუ მრავალ არს ✱ ვინ არს
 კაცი რომელსა ემინის უფლისა, ძჯულიერ უოს იგი გზასა მას
 რომელიცა სთნდა ✱ სულმან მისმან კეთილსა შინა განისჭეწოს,
 ღ ნათესავმან მისმან დაიკუჯდროს ქეჭყანა ✱ ძაღარს უფალი მო-
 შიშთა მისთა, ღ ძჯული თჳსი აუწეოს მათ ✱ თვალნი ჩემნი მარა-
 დის უფლისა მიმართ, რომელმან განარინნეს მასესა ფერჯნი ჩემ-
 ნი ✱ მოიხილე ჩემ სედა ღ შემიწაღე მე, რამეთუ მხოლოდ მო-
 ბილ ღ კლასაკ ვარი მე ✱ ჭირნი გულისა ჩემისანი განმრავლდეს,
 ღ ურვათა ჩემთაგან გამომიუვანე მე ✱ იხილე სიძდაბლე ჩემი, ღ
 შრომა ჩემი, ღ მომიტევენ მე უოველნი ცოდვანი ჩემნი ✱ იხილენ
 მტერნი ჩემნი, რამეთუ განმრავლდეს, ღ სიძულილითა აძაოდ მო-
 მიძულეს მე ✱ იცევ სული ჩემი, ღ მიკსენ მე ღ ნუ მრცხეწებინ
 მე რამეთუ კესავ შენ ✱ უძანკონი, ღ წრფელნი შემომეჴნეს მე რა-
 მეთუ დაგიტოო შენ უფალო ✱ იკსენ ღმერთო ისრაელი უოველ-
 თაგან ჭირთა მისთა.

დასასრულსა ფსალმუნი დაფთისი კე.

მისაჯე მე უფალო, რამეთუ უძანკობითა ჩემითა ვიდოდე, ღ
 უფალსა ვესევედ, რათა არა მოუძლორდე ✱ გამომცადე მე უფა-
 ლო, ღ განმცადე მე, გამოავურვენ თირკმელნი ჩემნი ღ გუ-
 ლი ჩემი ✱ რამეთუ წუალობა ბენი წინაშე თვალთა ჩემთა
 არს, ღ სათნო ვევაჳ მე ჭეშმარიტებასა შენსა ✱ არა დაჯჯდე მე
 კრებულსა თანა აძაუკობისასა, ღ უსჯულოთა თანა მე არა შევიდე ✱

ე მოვიძულე კერბული უკეთურთა, ღ უღთოთა თანა მე არა დავვა-
 ვ დე ❖ დავიბანნე. უბრალოებით კელნი ჩემნი, ღ კარე მოვადგე სა-
 ზ კურთხეველსა შენსა უფალო ❖ სმენად ჩემდა ვა ქებისა შენისა, ღ
 ც მითხრობად ეოველი საკრველება შენი ❖ უფალო შევიევარე
 შუწნიერება სახლისა შენისა, ღ ადგილი საყოფელი დიდებისა შე-
 თ ნისა ❖ ნუ წარსწემედ უღთოთა თანა სულსა ჩემსა, ღ კაცთა მო-
 ი სისხლეთა თანა ცხოვრებასა ჩემსა ❖ რომელთა კელნი მათნი უს-
 ია ვულაობასა შინა არიან, მარჯუწნე მათი აღივსო ქრთამითა ❖ ხო-
 იბ ლე მე ❖ ფერგი ჩემი დადგა სიწრფობით, კელესიასა შინა გაკუ-
 რთხო შენ.

პირველ ცხებისა, ფსალმუნი დავითისი კვ.

ა უფალი ნათელ ჩემდა ღ მაცხოვარ ჩემდა, ვისა მეშინოდეს,
 ბ უფალი შესავედრებელ არს ცხოვრებისა ჩემისა, ვისკან შევძრწუნ-
 ბ დე ❖ მოახლებასა ჩემ ზედა უკეთურთასა, შეჭმად კორცთა ჩემთა,
 გ მჭივრებელნი ჩემნი ღ მტერნი ჩემნი, ივინი მოუძღურდეს ღ დაე-
 გ ცნეს ❖ განთუ ეწუოს ჩემ ზედა ბანაყი არა შეეშინოს გულსა ჩემსა,
 დ ალთუ დკეს ჩემ ზედა ბრძოლა, ამისთვსცა მე შენ კესავ ❖ ერთი ვი-
 ე თხოვე უფლისაგან ესევე ვითხოვო, დამკვდრებად ჩემდა სახლსა
 ე თვსსა ეოველთა დღეთა ცხოვრებისა ჩემისათა, სილვად ჩემდა შუწ-
 ე ნიერება უფლისა, ღ მოხილვად ტამარი მისი ❖ რამეთუ დამფარა
 მე კარავსა შინა მისსა, დღესა შინა ბოროტთა ჩემთასა დამიფარა
 მე, და ფარულსა კარვისა მისისასა, კლდესა ზედა აღმამაღლა მე ❖
 ვ ღ აწ ესერა აღამაღლა თავი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა, კარე მოვა-
 ვ დეგ ღ შევწირე კარავსა შინა მისსა მსხუწრალი ქებისა ღ დაღადე-
 ზ ბისა, ვაქებდე ღ უგალობდე უფალსა ❖ ისმინე უფალო ვმისა ჩე-
 ც მისა, რომლითა დაღადევაჲ, მიწუალე ღ ისმინე ჩემი ❖ შენ გრქუა
 გულმან ჩემმან, უფალი მოვიძიო, გამოგიძია შენ ჰირმან ჩემმან,
 თ ჰირი შენი უფალო მოვიძიო ❖ ნუ კარე მიიქცევ ჰირსა შენსა ჩე-
 მგან, ღ ნუ მიიქცევ რისხუთ მონისა შენისაგან, შემწე ჩემდა იუავ,
 ღ ნუ შეურაცხყოფ მე, ღ ნუ დამაგდებ მე დემერთო მაცხოვარო ჩე-

მო ❖ რამეთუ მამამან ჩემმან ღ დედამან ჩემმან დამაგდეს მე, სო-
 ლო უფალმან შემიწესარა მე ❖ შჯულიერ მუავ მე უფალო გზასა
 შენსა, ღ მიძელუ მე აღაგთა შენთა წრფელთა მტერთა ჩემთა თვს ❖
 ნუ მიძცემ მე სულთა მაჭვივრებელთა ჩემთასა, რამეთუ აღდგეს ჩემ
 ზედა მოწამენი ცრუნი, ღ უტყუა სიცრუეებან თავსა თვსსა ❖ მრწამს მე
 ხილვად კეთილი უფლისა ქმტყანასა მას ცხოველთასა, დაუთმე უფალ-
 სსა, მკნე იუავნ, ღ განძლიერდინ გული შენი, ღ დაუთმე უფალსა.

დიდება.

დასასრულსა ფსალმუნთა დავითისი კზ.

შენდაძი უფალო კმა ვყო, ღმერთო ჩემო ნუ დასდუმები ჩე-
 გან, ნუსადამე დასდუმე ჩემგან, ღ ვემსგავსო მათ რომელნი შთავ-
 ლენან ძღუმესა ❖ ისმინე უფალო კმა ვედრებისა ჩემისა, ვედრებ-
 სა ჩემსა შენდაძი, აღაურობასა კელთა ჩემთასა ცხადრისა შენისა მი-
 ძართ წმიდისა ❖ ნუ მიძზიდავ მე ცოდვილთათანა, ღ მოქმეთათანა
 სიცრუვისათა ნუ თანა წარმწყემდ მე, ¹⁾ რომელნი თუჯან მძუღო-
 ბასა მოუქსისა მათისათანა, ხოლო უკეთურებასა გულთა შინა მათ-
 თა ❖ მიეც მათ უფალო საქმეთა მათთაებრ, ღ უკეთურებისაებრ სა-
 ქმეთა მათთასა, საქმეთაებრ კელთა მათთასა მიეც მათ, ღ მიაგე მი-
 საგებელი მათი მათვე ❖ რამეთუ არა გულის ხმა ყუნეს საქმენი
 უფლისანი, არცა ქმულსა კელთა მისთასა მიხედნეს, დაამხუნე
 იგინი ღ არა აღაშენე ❖ კურთხეულ არს უფალი, რამეთუ ისმინა
 კმა ლოცვას ჩემისა ❖ უფალი შემწე ჩემდა ღ მფარველ ჩემდა, მას
 ესჯდა გული ჩემი, ღ შეწევუნლ იქმნა, ღ მხიარულ იქმნეს ვორცნი
 ჩემნი, ღ მე ნებითა ჩემითა აუვარო მას ❖ უფალი ძლიერ არს ერი-
 სა თვისსა, ღ შესავედრებელ არს ცხოვრებად ცხებულისა თვისი-
 სა ❖ აცხოვნე უფალო ერი შენი ღ აკურთხე სამკვდრებელი შენი ღ
 დამწესენ ღ აღამაღლენ იგინი უკუნისამდე.

ფსალმუნი დავითისი გამოსლვისათვის კარვისა კვ.

შესწირვედით უფალსა ძულნი ღმთისანი, შესწირვედით
 უფალსა ძულთა ვერძათასა, შესწირვედით უფალსა დიდებასა ღ ჰა-

¹⁾ იერემია თ.

ბ ტივსა ❖ შესწირვედით უფალსა დიდებასა სასეელისა მისისა, თაჲჭა-
 კ ნისეცით უფალსა ეზოსა შინა წმიდასა მისსა ❖ კმა უფლისა წყალ-
 დ თა ზედა, ღმერთი დიდებისა, ქუსდა უფალი წყალთა ზედა ძრავალ-
 ე კმა უფლისა ძლიერებით, კმა უფლისა დიდად შუწნიერებით ❖
 ვ კმაძან უფლისამან შემუსრნეს ნაძუნი, ჰ შემუსრნეს უფალძან ნა-
 ზ ძუნი იგი ლიბანისანი ❖ ჰ დააწულილნეს იგინი ვითარცა ვბო
 იგი ლიბანისა, ჰ საეჭარელი იგი ვითარცა მული ძარტო რქისა ❖
 ზ, ც კმაძან უფლისამან, განკუჭთის ალი ცეცხლისა ❖ კმაძან უფლისა-
 მან შემდრის უდაბნო, ჰ შეამწუნის უფალძან უდაბნო იგი კადი-
 თ სსა ❖ კმაძან უფლისამან განამტკიცნის ირემნი, ჰ განცხადნის მა-
 ი დნარნი, ჰ ტამარსა წმიდასა მისსა თქუას ვოველძან ვინ დიდება
 ი მისი ❖ უფალძან წულით რღუნა დაამკვდრის, ჰ დაჯდეს უფალი
 მეუფედ უკუნისამდე, უფალძან ძალი ერსა თუსსა მოსცეს, უფალძან
 აკურთხოს ერი თუსი მძუდობით.

გალობა განახლებისა სახლისა დავითისი ფსალმუნი კთ.

ა **ქ**ღკამაღლო შენ უფალო რამეთუ შემავედრე მე, ჰ არა ახა-
 ბ რე მტერთა ჩემთა ჩემ ზედა ❖ უფალო ღმერთო ჩემო, ღაღად ვუავ
 კ შენდამი, ჰ განვიკურნო ❖ უფალო აღმოიქუანე ჯოჯოხეთით სუ-
 დ ლი ჩემი, ჰ მივსენ მე მათგან რომელნი შთავლენან ძღუმესა ❖
 ე უგალობდი უფალსა დირსნი მისნი, ჰ აუვარებდით საცსენებელ-
 ვ სიწმიდისა მისისასა ❖ რამეთუ რისხუა არს გულის წერომასა
 ზ მისსა, ჰ ცხოვრება არს ნებითა მისითა, მწუსრსა განისუწნოს ტი-
 ზ რილძან, ჰ ცისკარსა სიხარულძან ❖ ხოლო მე ვთქუ განკებულე-
 ზ ბასა ჩემსა, არა შევიძრა მე უკუნისამდე ❖ უფალო ნებითა შენითა
 ც სიკეთესა ჩემსა ძალი, გარე მიაკციე ზირი შენი ჩემგან, ჰ მე
 ც შეემწუნდი ❖ მე შენდამი უფალო კმა ვუო ჰ ღუთისა ჩემისა მი-
 თ ძართ ვილოცო ❖ რამე სარკებელ არს სისხლთა ჩემთაგან, შთა-
 ი თუ ვიდე მე განსახრწნელსა მიწამან ნუ აღვიაროსა შენ, ანუ უთ-
 ი ხრასა ჭემძარიტება შენი ❖ ესმა უფალსა ჰ შემიწყალა მე, ჰ უფა-
 ი ლი იქმნა მწე ჩემდა ❖ მოაკციე გლოვა ჩემი სიხარულად ჩემდა,
 ი ბ განხეთქე ძაძა ჩემი, ჰ გარე შემარტე მე სიხარული ❖ რათა გიგა-

ლობდეს შენ დიდება ჩემი და არა შევინანო უფალო ღმერთო ჩემო უკუნისამდე აღვიარო შენ. დ ი დ ე ბ ა .

ფსალმუნი დავითისი, დასასრული განახლებისათვის, ლ.

შენ უფალო გესაგ ნუ მრცხუნებინ მე უკუნისამდე, სიძარ-
 თლითა შენითა მისხენ და განმარინე მე და მოეავ ჩემდა უური შენი,
 და ისწრაფე განრინებად ჩემდა: მეეავ მე ღმერთი მფარველ, და სახლ
 შესავდრებელ ცხოვრებად ჩემდა და რამეთუ განმამლიერებელი ჩუჭ-
 ნი, და შესავდრებელი ჩემი შენ ხარ და სახელისა შენისათჳს მიძედუ
 მე, და გამოძხარდომე და გამომიუჭანო მე საბრჯისა ამისაგან, რო-
 ძელ დამირწევს მე, რამეთუ შენ ხარ მფარველი ჩემი უფალო და
 კელთა შენთა შევედრო. სული ჩემი, ¹⁾ მისხენ მე უფალო ღმერთო
 ჭეშმარიტებისაო და მოიძულენ შენ იგინი რათა დაცივან ამავოება
 ცუდად, ხოლო მე უფალსა ვესაგ და ვგალობდე და ვიხარებდე წუა-
 ლობისა შენისა მიძართ, რამეთუ მოხედენ სიძდაბლესა ჩემსა, და
 იკსეს ჭირთაგან სული ჩემი და არა მიძეც მე კელთა მტერთა ჩემ-
 თასა, დამიდგენ მე ფართოსა ფერჯნი ჩემნი და მიწყალე მე უფალო,
 რამეთუ მჭირს მე, შემფოთნა გულის წურომითა თუალი ჩემი, და
 სული ჩემი და მუცელი ჩემი და რამეთუ მოაკლდა სალძობით ცხოვ-
 რება ჩემი, და წელიწადნი ჩემნი სულთქმით, მოუძღურდა გლახაკო-
 ბითა ძალი ჩემი, და მუხალნი ჩემნი შემრწუნდეს და ყოველთა მტერ-
 თა ჩემთაგან ვიქმენ მე საუჭუდრელ, და მოძმეთა ჩემთაგან ფრიად, და
 შიში მეცნიერთა ჩემთა, რომელთა მიხილიან მე გარე განივლტიედ ჩემ-
 გან დაფივიწყე მე ვითარცა მკუდარი გულთაგან, და ვიქმენ მე ვი-
 თარცა ჭურჭელი წუმედული და რამეთუ მესმა მე ყუჭდრება მრავალ-
 თა რომელნი გარემოს იუვნეს ჩემსა, რაჟამს შეკრბეს იგინი ერთბა-
 მად ჩემ ზედა, მიღება სულისა ჩემისა ისრახეს და ხოლო მე უფა-
 ლო შენ გესაგ, ვთქუ, შენ ხარ ღმერთი ჩემი და კელთა შენთა ში-
 ნა არს მკუდრობა ჩემი, მოკსენ მე კელთაგან მტერთა ჩემთასა, და
 მდევართა ჩემთასა და გამოაჩინე ჰირი შენი მონისა შენისა ზედა, და
 მაცხოვრე მე წყალობითა შენითა და უფალო ნუ მრცხუნებინ რა-

¹⁾ ლუკა 88.

მეთუ გხადოდე შენ, რცხუწნოდენ უღთოთა, ღ მთავდენ ივინი ჯო-
 იწ ჯოხეთად * უტეუ იქმენ ბაკენი მსაკუარნი, რომელნი იტყუან
 ით მართლისა მის ზედა უსჯულოებასა, ამწარტავნებითა ღ შეურაცხე-
 კ ბითა * ვითარ მრავალ არს წეალობა სიტკბოებისა შენისა უფა-
 კ ლო, რომელ დაუმარსე მოშიშთა შენთა, ჭეაგ შენ იგი მოსავთა შენ-
 კ თათხს წინაშე მეთა კაცთასა * დაჭფარნე ივინი საფარველსა ზი-
 კ რისა შენისასა აღმრვისსაგან კაცთასა, დაიცუნე ივინი კარავსა. შენსა
 კ კდომისგან ენათასა * კურთხეულ არს უფალი, რამეთუ საკვრველ
 კ ეო წეალობა მისი ზედა ქალაქსა მტკიცესა * ზოლო მე ვთქუ
 კ კანკვრეებასა ჩემსა, განმეკდებულ ვარ მე ზირისაგან თქალთა შენ-
 კ თასა, ამისთხს შეგესმა კმა ლოცვისა ჩემისა, რაჟამს ვლადადებდე
 კ მე შენდამი * შეიეუარეთ უფალი ეოფელთა ღირსთა შისთა, რამეთუ
 კ ჭეშმარიტებასა ეძიებს უფალი, ღ მიაგო მათ რომელნი მეტად ჭეო-
 კ ფენ ამწარტავნებასა * მენე იყავნ ღ განმლიერდინ გული თქუწნი,
 კ ეოველნი რომელნი ესავთ უფალსა.

დასასრულსა ფსალმუნნი დავითისი ლა.

ნეტარ არიან რომელთა მიეტყვენეს უსჯულოებანი, ღ რომელთა
 ბ დაეფარნეს ცოდვანი * ნეტარ არს კაცი რომელსა არა შეურაცხეოს
 კ უფალმან ცოდვა, არცა არს ზირსა მისსა საკუა * რამეთუ დაგდუმენ მე
 ღ განკფდეს ეოველნი მქალნი ჩემნი, დადადებითა ჩემითა მარადდე *
 ღ რამეთუ დდე ღ ღამე დამიმძიდა ჩემ ზედა კელი შენი, მივიქეც შე,
 ე გლანაკობად, რამეთუ განმესსა მე ეკალი * ცოდვა ჩემი გაუწეე
 შენ, ღ უსჯულოება ჩემი არა დაფარე შენგან, ვთქუ აუფარო ბრა-
 ე ლი ჩემი უფალსა, ღ შენ მომიტყევე მე უღთოება გულისა ჩემისა *
 ე ამისთხს ილოცვიდეს შენდამი ეოველი წმიდა ჟამსა შეწენარებისა-
 ს სა, ზოლო რღუნა წეალობა მრავალთა მას არა მიიასლოს * შენ
 ხარ შესავედრებელი ჩემი ჭირისაგან რომელი გარე მომადგეს მე,
 ც სიხარულო ჩემო, მივსენ მე მათგან რომელთა გარე მოუცევე მე * გო-
 თ ხვდოდი, ვიგნე შენ ზედა თქალნი ჩემნი * ნუ იყოფით ვითარცა
 ც ცხენი ღ ჯორი, რომელთა თანა არა არს გულის კმა ჭიბითა ღ აღვი-

რითა უქცივნე ღაწუნი მათნი რომელნი ჰუნ არა მოკეასლნეს ❖
 მრავალ გუჭმა არიან ცოდვილთათჳს, ხოლო რომელნი ესვენ
 უფალსა წყალობა გარე მოადგეს მათ ❖ ისარებდით უფლისა მი-
 მართ, ღ იმუჭბდით მართალნო, ღ იქადლოდიან ყოველნი წრფელნი
 გულითა. დიდება

კ ა ნ ო ნ ი ე

ფსალმუნი დავითისი, ზედა წარუწერელი ებრაელთა შორის, ლბ.

❖ ისარებდით მართალნი უფლისა მიმართ, ღ წრფელთა ჰუჭნის
 ქება ❖ აუარებდით უფალსა ბობღნითა, ღ ათ ძალითა საფსალმუ-
 ნისათა უგალობდით მას ❖ აქებდით მას ქებითა ახლითა, კეთილად
 უგალობდით მას ღაღადებითა ❖ რამეთუ წრფელ არს სიტყუა უფ-
 ლისა, ღ ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან ❖ უყვარს
 წყალობა ღ მსჯავრი უფალსა, ღ წყალობითა უფლისათა საესე არს
 ქუჭყანა ❖ სიტყუთა უფლისათა ცანი დაემტკიცნეს, ღ სულითა ჰი-
 რისა მისისათა ყოველი ძალი მათი ❖ შეკრებს იგი ვითარცა თხიე-
 რისა წყალთა ზღვსათა, ღ დასსამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა ❖
 ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქუჭყანასა, ღ მისგან შეიძრედ ყოვე-
 ლნი დამკვდრებულნი სოფლისანი ❖ რამეთუ მან თქუა, ღ ¹⁾ იქმ-
 ნეს, ღ თავადმან ამცნო, ღ დაიბადნეს ❖ უფალმან განაქარენის ზრ-
 ხვანი წარმართთანი, ღ შეურაცხუენის გულის სიტყუანი ერთანი, ღ
 შეურაცხუენის ზრახვანი მთავართანი ❖ ხოლო ზრახვა უფლისა
 უკუნსამდე ჰკიეს, ღ გულის სიტყუანი გულისა მისისანი თესლი-
 თი თესლადმდე ❖ ნეტარ არს ნათესავი რომლისა არს უფალი ღმე-
 რთი მათი, ერი რომელ გამოიჩნია, სამკვდრებელად თჳსად ❖ შე-
 ცით მოხედნა უფალმან, ღ ისილნა ყოველნი მენი კაცთანი ❖ გან-
 მსადებულთ სამკვდრებელთ თჳსით, ღ მოხედნა ყოველთა ზედა
 დამკვდრებულთა ქუჭყანისათა ❖ რომელმან დაბადნა მხოლოდ გუ-
 ლნი მათნი, რომელმან გულის ხმა ეუნის ყოველნი საქმენი მათ-

¹⁾ ივდიო. იუ.

იუნი ❖ არა ცხონდების მეფე მრავლითა ძალითა თვისითა, ჰ გპირი
 იზ არა განერეს სიმრავლითა ძალისა მისისათა ❖ ტუუვინ ცხენი გა-
 იწ ნრინებად, ჰ დიდითა ძალითა თვისითა არა განერეს ❖ აჭა ესერა
 თუალნი უფლისანი მოძიშთა მისთა ზედა, ჰ რომელნი ესვენ წუალო-
 ით ბასა მისსა ❖ კსნად სიკუდილისაგან სულთა მათდა, ჰ გამოზრდად
 კ მათდა სიუმილსა ❖ სოლო სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა, რამე-
 კა თუ მწე ჰ მფარველ არს იგი ჩუწნდა ❖ რამეთუ მისა მიმართ მსა-
 კბ რებდეს გული ჩუწნი, ჰ სასხელსა წმიდასა მისსა ვესევდით ❖ იუავნ
 უფალო წუალობა შენი ჩუწნ ზედა, ვითარცა ჩუწნ შენ გესავო.

ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს იგი იცვალა პირი თვისი, წინაშე აბიშელიქისა,
 და განუტევა იგი და წარვიდა, ლგ.

ა ჰაკურთხო უფალი ყოველსა ჟამსა, მარადის ქება მისი ჰირსა
 ბ ჩემსა ❖ უფლისა მიერ იქოს სული ჩემი, ესმოდის მშუდთა, ჰ ინა-
 გ რებდენ ❖ განადიდეთ უფალი ჩემ თანა, ჰ აღვაძაღლო სასხელი მისი
 დ მის თანა ❖ გამოვიძიე უფალი ჰ ისმინა ჩემი, ჰ ყოველთა ჭირ-
 ე თა ჩემთაგან მიესნა მე ❖ მოვედით მისა ჰ განათლდით, ჰ ჰირსა
 გ თქუწნსა არა ჰრცხუწნეს ❖ ამან გლახაკმან კმა ყო ჰ უფალმან
 ს ისმინა მისი, ჰ ყოველთა ჭირთა მისთაგან იესნა იგი ❖ დაიბანა-
 კებს ანგელოზი უფლისა გარემოს მოძიშთა მისთა, ჰ იესნეს იგი-
 წ,თ ნი ❖ განიცადეთ ჰ ისილეთ, რამეთუ ტკბილ არს უფალი ❖ ნეტა-
 ი რარს კაცი, რომელი ესავს მას ❖ გეშინოდენ უფლისა ყოველთა
 წმიდათა მისთა, რამეთუ არა არს ნაკლულევანება მოძიშთა მისთა ❖
 ია მდიდარნი დაგლახაკდეს ჰ შეეშია, სოლო რომელნი ეძიებენ უფა-
 იბ ლსა, არა ნაკლულევან იქმენ ყოვლისაგან კეთილისა ❖ მოვედით მუ-
 იგ ლნო ისმინეთ ჩემი შიში უფლისა გასწავო თქუწნ ❖ ვინ არს ¹⁾ კაცი
 რომელსა ჰნებაეს ცხოვრება, ჰ უევარან სილვად დღენი კეთილნი ❖
 იდ დააცხრვე ენა შენი ბოროტისაგან, ჰ ბაკენი შენნი ნუ იტუჯან საკვა-
 იე სა ❖ მოიქეც ბოროტისაგან ჰ ჰქმენ კეთილი, მოიძიე მშუდობა, ჰ
 ივ მისდევდი მას ❖ თვალნი ²⁾ უფლისანი მართალთა ზედა, ჰ უურნი
 იზ მისნი ლოცვასა მათსა ზედა ❖ ჰირი უფლისა მოქმედთა ზედა მჯრი-

¹⁾ ა იაკო გ.—²⁾ ზირაქ იე.

სათა, მოსპოლვად ქუჭუხანით საკსენებელი მათი ❖ კობდეს მართა-
 ლნი, ღ უფალმან ისმინა მათი, ღ უოველთა ჭირთა მათთაგან იგს-
 ნნა ივინი ❖ მახლობელ არს უფალი შემუსრვილთა გულითა, ღ
 მდაბალნი სულითა აცხოვნეს ❖ მრავალ არიან ჭირნი მართალთა-
 ნი, ღ უოვლისავე მისვან ივსნეს ივინი უფალმან ❖ დაიცუნეს
 უფალმან უოველნი ძუალნი მათნი, ღ ერთიცა მათგანი არა შეიმუს-
 როს ❖ სიკუდილი ცოდვილთა ბოროტ არს, ღ რომელთა სმულდეს
 მართალი უსჯულოებეს ❖ ივსნეს უფალმან სულნი მონათა, მის-
 თანი, ღ არა ცოდონ უოველთა რომელნი ესვენ მას. დიდუბა.

დასასრულსა თსალმუნი დავითისი ლდ.

საჯენ უფალო მავნებელნი ჩემნი, ღ ბრძოდე მბრძოლთა მათ
 ჩემთა ❖ აღიდე ჭური ღ ფარი, ღ აღდეგ მწე ჩემდა ❖ განჭფინე მ-
 სული შენი, ღ შეჭკრიბე წინა კერძო მდევართა ჩემთასა, არქუ სუ-
 ლსა ჩემსა, მკსნელი შენი ვარი მე ❖ ჰრცხუჭნოდენ ღ კდეებოდენ
 რომელნი ემიებენ სულსა ჩემსა, მართლ უკუნ იქცენ ღ სირცხუ-
 ლეულ იქმენ რომელნი სრახვიდეს ჩემთვს მკრსა ❖ იქმენ ივინი
 ვითარცა მტუჭრი წინამე ქარსა, ღ ანგელოზმან უფლისამან აჭირ-
 ვენ მათ ❖ იუწენ კსანი მათნი ბნელ ღ საცთომელ, ღ ანგელოზ-
 მან უფლისამან დევნეს ივინი ❖ რამეთუ ცუდად დამირწევს მე კა-
 ნსასრწნელი საბრკისა მათისა, ამაჲოდ აუვედრებდეს სულსა ჩემ-
 სა ❖ ეწენ მათ საბრკე, რომელ არა უწეოდინან, ღ სანადირო რო-
 მელ დაარწუჭს, შეიპურნედ ივინი, ღ საფრკესავე მათსა შეითხი-
 ნედ ❖ სოლო სული ჩემი იხარებდეს უფლისა მიმართ, ღ იმუჭბ-
 დეს მაცხოვარებითა მისითა ❖ უოველთა ძუალთა ჩემთა თქუან,
 უფალო უფალო, ვინ კემსკავსოს შენ, რამეთუ ივსენ კლახაკი კე-
 ლთაგან უძლიერესთა მისთასა, ღ კლახაკი ღ დავრდომილი მიმო-
 და მტაცებელთაგან მისთა ❖ რამეთუ აღდეგეს ჩემ ზედა მოწამენი
 ცრუნი, ღ რაჲ ივი არა უწეოდე მკითხვიდეს მე ❖ მომაკეს მე ბორო-
 ტი კეთილისა წილ, ღ უმკვდროება სულისა ჩემისა იხრახეს ❖
 სოლო რაჲამს ივინი მაჭირვებდინან მე შევიძოსი მამა, ღ დავიმ-
 დაბლი მარხუთა სული ჩემი, ღ ლოცვა ჩემი წიაღადვე ჩემდა მოი-

ინ
 ით
 ბ
 კა
 კბ
 კგ
 ა
 ბ,გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ

იდ ქვეს ❖ ვითარცა ძმა, ღ მეგობარი ჩუწნი, ეგრეთ სათნო ვიუაჲ,
 იე ვითარცა მგლოვარე ღ მწუსარე ეგრე დავმდაბლდი ❖ ღ ჩემ სედა
 იხარეს ღ შეგრბეს, შეგრბეს ჩემ სედა გუწმანი, ღ მე არა ვაგრძენ, განი-
 იუწნეს ღ არა შეინანეს განმცადეს მე, ღ შეურაცხებით შეურაცხ მეუწეს
 იჲ, იზ მე ❖ ღ იღრჭინეს ჩემ სედა კბილნი მათნი ❖ უფალო ოდეს მო-
 იწ მთაგან მხოლოდ-მობილება ჩემი ❖ აღვიარო შენ ეკლესიასა ში-
 ით ნა დიდსა, ღ კრებულსა შორის მრავალსა გაქებდე შენ ❖ ნუძცა
 კ უხარის ჩემ სედა მტერთა ჩემთა უსამართლოდ, ¹⁾ რომელთა მოძი-
 კ მძუდობასა იტყოდეს, ღ რისხვთ საკვასა განიზრახვიდეს ❖ განა-
 კ ვრცეს ჩემ სედა ჰირი მათი, ღ თქუწს, ვაძა ვაძა იხილეს თვალთა
 კ ჩუწნთა ❖ იხილე უფალო, ნუ დასდუძნები, უფალო ნუ განმეძო-
 კ რები ჩემგან ❖ განიღვიძე უფალო ღ მოხედენ განკითხვასა ჩემსა ❖
 კ ღმერთო ჩემო ღ უფალო შჯასა ჩემსა ❖ მისაჯე მე უფალო სიმა-
 კ რთლითა ჩემითა, უფალო ღმერთო ჩემო, ღ ნუძცა უხარის ჩემ სე-
 კ და ❖ ნუ იტყუედ გულთა შინა მათთა, ვაძა ვაძა სულსა ჩემსა ნუ-
 კ ცა იტყუედ, ვითარმედ მთაფნთქათ იგი ❖ ჰრცხუწნოდენ ღ კდემე-
 კ ბოდენ თანად რომელთა უხაროდა ბოროტთა ჩემთათჲს, მთაიცვედ
 კ სირცხული ღ კდემა რომელნი მდიდრად იტყოდეს ჩემ სედა ❖ იხა-
 კ რებდენ ღ იშუწბდენ შენდამი ყოველნი, რომელთა ენება სიმატ-
 კ ლე ჩემი, ღ თქუწდ მარადის, დიდ არს უფალი, რომელთა უნდა
 კ მძუდობა მონისა შენისა ❖ ღ ენა ჩემი იტყოდეს სიმატლესა შენ-
 კ სსა ღ მარადლე ქებასა შენსა.

დასასრულსა მონისა ღმრთისა დავითისი ფსალმუნნი ლე.

ა **მძეს** უსჯულომან ცოდვასა შინა გულსა თჲსსა, არა არს ში-
 ბ ში ღმრთისა წინაშე თვალითა მისთა ❖ რამეთუ საკვდა იგი წინაშე
 კ მისსა მოჰოფნებად უსჯულოებისა თჲსისა, ღ სიძუდილისა ❖ სი-
 კ ტუჲანი ჰირისა მისისანი უსჯულოება ღ საკვა, არა ინება მან გუ-
 დ ლის ხმის ყოფა კეთილისა ❖ უსჯულოება იზრახსა საწოლსა სე-

¹⁾ იოანე იუ.

და თვისსა, დადგა იგი უოველსა გზასა არა კეთილსა, და ბოროტი მას არა მოეწეინა ❖ უფალო ზეცას არს წყალობა შენი, და ჭეშმარიტება შენი ვიდრე ღრუბელთამდე ❖ სიმაართლენი შენნი ვითარცა მთანი ღუთისანი, და განკითხვანი შენნი უფსკრულ მრავალ; კაცთა და საცხოვარსა აცხოვნებ შენ უფალო ❖ ვითარცა განამრავლე წყალობა შენი ღმერთო, ხოლო შენი კაცთანი საფარველსა ფრთეთა შენთასა ესვიდენ ❖ დაითურნენ ივინი სიპოხითა სახლისა შენისათა, და ღუთარი საშუჭბელისა შენისა ასვა მათ ❖ რამეთუ შენგან არს წყარო ცხოვრებისა, და ნათლითა შენითა ვიხილოთ ჩუჭნ ნათელი ❖ მოჭფინე წყალობა შენი რომელთა გიცოხნ შენ, და სიმაართლე შენი წრფელთა გულისთა ❖ ნუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერვი ამხარტავანებისა, და კელი ცოდვილისა ნუ შემძრავნ მე ❖ მუნ დაეცნეს უოველნი მოქმედნი უსჯულოებისანი, განვარდენ და ვერლარ უძლონ დადგომად.

დიღება.

დასასრულსა ფსალმუნნი დაფითსი ლვ.

ნუ ¹⁾ გმურნ უკეთურთა, ნუცა გმურნ მათი რომელნი იქმან უსჯულოებასა ❖ რამეთუ ვითარცა თივა მსთჳად განვძენ, და ვითარცა მხალი მწვანვილისა ადრე დამოსცვივენ ❖ ესევდ უფალსა, და უავ სიტკბოება, და დაემკვდრო ქუჭყანასა, და დაემწესო სიმდიდრესა ზედა მისსა ❖ იმუჭბდ უფლისა მიმართ, და მან მოგცეს შენ თხოვა გულისა შენისა ❖ განაცხადე უფლისა მიმართ გზა შენი, და ესევდ მას, და მან ეოს ❖ და გამოაბრწეინოს ვითარცა ნათელი სიმართლე შენი, და განკითხვა შენი ვითარცა დღე შუა ❖ დაემორჩილე უფალსა, და დაემონე მას, და ნუ გმურნ მისი რომელი წარმათებულ იეოს გზასა მისსა, კაცისა თანა რომელი იქმოდის უსჯულოებასა ❖ დასცხერ რისხვსაგან, და დაუტევე გულის წერომა, და ნუ ემურები, რათამცა უკეთურებდი ❖ რამეთუ უკეთურნი ადრე მოისრნენ, ხოლო ²⁾ რომელთა დაუთმონ უფალსა, მათ დაიმკვდრონ ქუჭყანა ❖ დაწუთლა და არა იეოს უღმერთო, და ეძიებდე ადვილსა მისსა, და არა ჭპოლო ❖ ხოლო მძვდთა დაიმკვდრონ ქუჭყანა, და იმუჭბდენ მრ-

1) ივანე კვ და კვ. — 2) მათე ე.

იბ ვლითა მძუღობითა ♣ უძირინ ცოდვილი მართალსა, ზ დაიდრ-
 ივ ჭინის მის ზედა კბილნი მისნი ♣ სოლო უფალი ეცინინ მას,
 იდ რამეთუ წინასწარ ზედავს, რამეთუ მოახს დღე მისი ♣ მასული
 იხადეს ცოდვილთა, ზ კარდაცუჭს მძუღდსა მათსა დაცემად გლა-
 იე არიან გულითა ♣ მასული მათი განეწონენ გულსა მათსა, ზ
 ივ მძუღდი მათი შეიმუსრენ ♣ სჯობს მცირედი მართლისა, ვიდრედა-
 იხ რა მრავალსა მას სიძლიდრესა ცოდვილთასა ♣ რამეთუ ძელაზნი
 იწ ცოდვილისანი შეიმუსრენ, სოლო განამტკიცნის მართალნი უფა-
 ით ლმან ♣ იცნის უფალმან გზანი უბიწოთანი, ზ მკვდრობა მათი
 კ უკუნისამდე ეგოს ♣ არა სირცხულეულ იქმნენ ივინი ჟამსა ბო-
 კ წარწყმდენ ♣ სოლო მტერნი უფლისანი, დიდებასა ოდენ მათსა ზ
 კ ამბლლებასა, მოაკლდენ ზ ვითარცა კვამლი განქარდენ ♣ ივასხის
 კ ცოდვილმან, ზ არა მიაგის, სოლო მართალსა ეწეაღინ ზ მის-
 კ ცის ♣ რამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმკვდრონ ქუჭყანა, სო-
 კ ლო მწევეარნი მისნი მოისრნენ ♣ უფლისა მიერ წარემართების
 კდ სლვა კაცისა, ზ გზა მისი ენებოს ფრიად ♣ რაჟამს დაეცეს არა დაი-
 კდ მუსროს, რამეთუ უფალი განამტკიცებს კელსა მისსა ♣ ერმა ვივაჲ,
 კდ ზ დავბერდიცა, ¹⁾ ზ არა ვინილე მართალი დაგდებულ, არცა თეს-
 კვ ლი მისი მთხოველ ჰურისა ♣ მარადლე სწეალობს, ზ ავასხებს მა-
 კვ რთალი, ზ ნათესავი მისი კურთხეულ იეოს ♣ მოიქეც ბოროტი-
 კვ სავან, ზ ქმენ კეთილი, ზ დაემკვდრე უკუნითი უკუნისამდე ♣ რამე-
 კვ თუ უფალსა უფარს მსჯავრი, ზ არა დასთსივენეს დირსნი მისნი,
 კვ ლი უდმრთოთა მოისრას ♣ სოლო მართალთა დაიმკვდრონ ქუჭ-
 კვ ლ ეანა, ზ დაემკვდრენ უკუნითი უკუნისამდე მას ზედა ♣ ჰირმან მა-
 კვ რთლისამან იწვართოს სიბრძნე, ზ ენა მისი იტეოდეს მძჯავრსა ♣
 კვ მჯული ღუთისა მისისა არს გულსა შინა მისსა, ზ არა შეუბრკემნ
 კვ სლვანი მისნი ♣ ზედავენ ცოდვილი მართალსა, ზ ეძიებნ მას რათა-

¹⁾ კსააა იწ.—²⁾ ზირაჲ ბ.

მცა მოკლას იგი ❖ ხოლო უფაღმან არა დაუტეოს იგი კვლთა მი-
 სთა, არცა დასაჯოს იგი, რაჟამს განიკითხვიდეს მას ❖ დაუთმე
 უფალსა, ღ დაიცევ კსა მისი, ღ აღვაძალლოს შენ დამკვიდრებად
 ქრისტეანისა, ღ მოსრვა ცოდვილთა ისილო ❖ ვიხილე მე უღმრთო
 უფროს ამაღლებული ღ აღმატებული, ვიდრე ნამუთამდე ლიბანისათა ❖
 ღ თანა წარვედ, ღ აჭა არა იყო, ღ ვეძიებდ მას ღ არა იპოვა ადგილი
 მისი ❖ იცევ უმანკოება, ღ იხილე სიწირფელი, რამეთუ არს ნემტი კაცისა
 მამძღებელისა ❖ ხოლო უსჯულონი მოისრნენ ერთბაშად, ღ ნე-
 მტი უღმრთოთა წარწმედეს ❖ ხოლო ცხოვრება მართალთა უფ-
 ლისა შიერ არს, ღ მფარველ მათდა არს ქამსა ჭირისასა ❖ ღ შე-
 ეწიოს მათ უფალი, ღ იკსნეს ივინი ღ განარინეს ივინი ცოდვი-
 ლთაგან, ღ აცხოვნეს ივინი, რამეთუ ესვიდეს მას. დ ი დ ე ბ ა .

ლკ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლწ
 ლთ
 მ

კ ა ნ ო ნ ი 3.

ფსალმუნი დავითისი მოსაკსენებელად შაბათისა ლზ.

უფალო ნუ გულის წერომითა შენითა მამხილებ მე, ნუცა რი-
 სხვთა შენითა მსწავლი მე ❖ რამეთუ ისარნი შენნი განმეწონეს
 მე, ღ დაამტკიცე ჩემ ზედა გელი შენი ❖ არა არს კურნება გორ-
 ცთა ჩემთა, ზირისაგან რისხვსა შენისა, არა არს მშჯდობა ძუალ-
 თა ჩემთა, ზირისაგან ცოდვითა ჩემთასა ❖ რამეთუ უსჯულოებანი
 ჩემნი აღმატნეს თავსა ჩემსა, ღ ვითარცა ტვრთი მძიმე დამძიმდეს
 ჩემ ზედა ❖ შეეწოდეს ღ დაღპეს წულულებანი ჩემნი, ზირისაგან
 უკუნურებისა ჩემისა ❖ დაგკლასაკენ ღ დავმდაბლდი სრულიად, მა-
 რადლე მწუნარე ვიდრე ❖ რამეთუ თემონი ჩემნი აღივსნეს ნა-
 გჷჭმთაგან, ღ არა არს კურნება გორცთა ჩემთა ❖ შევბოროტენ
 ღ დავმდაბლდი ვიდრე ფრიად, ვკობდ სულთქმითა გულისა ჩემი-
 სათა ❖ უფალო შენ წინაშე არს ყოველი გულის თქმა ჩემი, ღ სულ-
 თქმა ჩემი შენგან არა დაეფარა ❖ გული ჩემი შეძრწუნდა ღ დამი-
 ტევა მე ძალმან ჩემმან, ღ ნათელი თუაღთა ჩემთა, ღ იგიცა არა

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი

დაადგრა ჩემ თანა ✱ მოუვარენი ჩემნი ღმერთნი და მეგობარნი ჩემნი, ჩემ წინაშე მომეხსენეს ღმერთნი და დედებს ✱ ღმერთნი და მასობელნი ჩემნი შორს განდგეს ჩემგან, ღმერთნი და მათულებდეს მე რომელნი ეძიებდეს სულსა ჩემსა, ღმერთნი ეძიებდეს ძუძუსა ჩემსა, იტყოდეს ამავოებასა, ღმერთნი და მარადღე სრახვდეს ✱ სოლო მე ვითარცა ერუსა არა მესმოდა, ღმერთნი ვითარცა უტყუემან რაჲ არა აღადის ზირი თვისი ✱ ღმერთნი ვითარცა კაცი უსმი, რომლისა თანა არა არს ზირსა მისსა სიტყვა ✱ არამედ მე შენ უფალო გესავ, ღმერთნი შეგესემინ ჩემი უფალო ღმერთო ჩემო ✱ რამეთუ ვთქუ ნუ სავა უხაროდის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა, ღმერთნი შეძრვასა ფერკთა ჩემთასა, ჩემ ზედა მდიდრად იტყოდეს ✱ რამეთუ მე გუჭმად განმსადებულ ვარ, ღმერთნი და საღმობა ჩემი ჩემ წინაშე არს მარადის ✱ რამეთუ უსჯულოება ჩემი მე უთხრა, ღმერთნი ვზრუნვიდე მე ცოდვისა ჩემისათვის ✱ აწ ესერა მტერნი ჩემნი ცხოველ არიან, ღმერთნი განმლიერებულ ჩემსა უფროს, ღმერთნი განმრავლდეს რომელთა მომიძულეს მე უსამართლოდ ✱ ღმერთნი რომელთა მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ, მასმენდეს მე, რამეთუ ვსდევდ სიძარტლესა ✱ ნუ დამაგდებ მე უფალო ღმერთო ჩემო, ღმერთნი ნუცა განმემორებე ჩემგან ✱ მოიხილე შეწევნად ჩემდა, უფალო ღმერთო ცხოვრებისა ჩემისაო.

დასასრულსა იდიოთუმისთვის ფსალმუნნი დავითისი ლს.

ვთქუ ვიძარცვე გზანი ჩემნი, რათა არა ვსცოდო ენითა ჩემითა, დაესდევ საცო ზირსა ჩემსა, მივდებოდა რა ცოდვილი წინაშე ჩემსა ✱ დავერუგდი ღმერთნი და ვმდაბლდი, ღმერთნი და ვდრუქენ კეთილთაგან, ღმერთნი და საღმობა ჩემი განმიანლდა ✱ განვურდა გული ჩემი შორის ჩემსა, ღმერთნი სრახვასა ჩემსა, აღატყედეს ცუცხლი, ვიტყოდე მე ენითა ჩემითა ✱ და შეწევ მე უფალო აღსასრული ჩემი, ღმერთნი რიცხვ დღეთა ჩემთა რაჲოდენ არს, რათა უწეოდი, რაღა მაკლს მე ✱ ესერა ზომით ჭეჭუნ დღენი ჩემნი ღმერთნი და არსება ჩემი ვითარცა არა რაჲ არს შენ წინაშე, ღმერთნი რამეთუ ყოვლითავე ამავო არს, ყოველი კაცი გორციელი ✱ დაღათუ მებრ ხატად ვალს კაცი, გარნა ამავოდ მფოთებს, რამეთუ იუნჯებს, ღმერთნი და არა უწეის ვის შეუკრიბოს იგი ✱ და აწ ვინმე არს თმენა ჩემ

მი, არათუ შენ უფალი, & სიმტკიცე ჩემი შენ მიერ არს ✨ ეოვე-
 ლთა უსჯულოებათა ჩემთაგან მივსენ მე, საუჭრდრელად უგუნურსა
 მიმეც მე ✨ დავერუვდი & არა აღვაღე ჰირი ჩემი რამეთუ შენ
 ჰყავ ✨ განმაყენენ ჩემგან ტანჯვანი შენნი, რამეთუ ძალითა ველი-
 სსა შენისათა მე მოვაკლდი ✨ & მსილეობთა მიერ უსჯულოებისა-
 თვის განსწავლე კაცი, & დაადუნე ვითარცა დედა სარდლისა ქსელი
 სული-მისი, გარნა ამაჲო არს ეოველი კაცი ✨ შეისმინე ლოცვისა
 ჩემისა უფალო, & ვედრებისა ჩემისა უურად იღე, ცრემლთა ჩემ-
 თასა ნუ დაიდუმებ, რამეთუ მსხემ ვარ მე შენ წინაშე & წარმავალ
 ვითარცა ეოველნი მამანი ჩუჭნნი ✨ მილხინე მე რათა განვისტუ-
 ნო, ჰირველ წარსვლად ჩემადმდე & მერმე ნუ არღარა ვიპოო.

დასასრულსა ფსალმუნნი დავითისი ლთ.

IIIმენით დაუთმე უფალსა, & მომხედნა მე, & ისმინა ლოცვისა
 ჩემისა ✨ & აღმომიყვანა მე მღვდისაგან გლახაკობისა, & თივისა-
 გან უეისა, & დამტკიცნა კლდესა ზედა ფერჯნი ჩემნი, & წარმარ-
 თნა სლვანი ჩემნი ✨ & აღავსო ჰირი ჩემი ქებითა ახლითა, გა-
 ლობად ღუთისა ჩუჭნისა; იხილონ მრავალთა & შეეძინოს, & ეს-
 ვიდენ უფალსა ✨ ნეტარ არს კაცი, რომლისა სახელი უფლისა სა-
 სოჲ მისსა არს, & არა მიხედნა ამაოვებასა არცა სიცბილსა ტყუ-
 ვილისასა ✨ მრავალ ჰყავ შენ უფალო ღმერთო ჩემო საკურველი
 შენი, & განხრახვათა შენთა არა არს ვინ გემსგავსოს შენ, უთხარ &
 ვიტყოდე, & განმრავლდეს უფროს რიცხუსა ✨ ¹⁾ შესაწირავი &
 მსსუტრწლი არა გთნდა, ხოლო გორცნი დამამტკიცენ მე, საუჭრ-
 თხები ცოდვისათვის არა ითხოვე ✨ მაშინ ვთქუ ესერა მოვალ,
 თავსა წიგნთასა წერილ არს ჩემთვის ✨ ეოფად ნებისა შენისა ღმე-
 რთო ჩემო ვინებე, & მჯული შენი შუა მუცელსა ჩემსა ✨ ვახარე
 სიმართლე ეკლესიასა შინა დიდსა, აჰა ესერა ბაგენი ჩემნი არა
 დავიპურნე, უფალო შენ უწვი ✨ სიმართლე შენი არა დავჰფარე გუ-
 ლსა შინა ჩემსა, ჰემმართება შენი & მაცხოვარება შენი ვთქუ, არა
 დავჰფარე წყალობა შენი & ჰემმართება შენი კრებულსა შორის დიდ

¹⁾ იერემია ი.

იას ძალსა ✱ ხოლო შენ უფალო ნუ განმაშორებ მოწუალებათა შენთა
 იბ ჩემგან, წყალობამან შენმან და ჭკმარიტებამან შენმან მარადის შემი-
 იგ წუნარენ მე ✱ რამეთუ მომიცვეს მე ბოროტთა, რომელთა არა არს
 იდ რიცხვ, შეწიფენს მე უსჯულოებანი ჩემნი, და მე ვერ უძლე სილვად,
 იე განმიძრავლდეს მე უფროს თმათა თავისა ჩემისათა, და გულმან ჩემ-
 ივ მან დამიტყვა მე ✱ გთნდინ უფალო ვსნა ჩემი: უფალო შეწიფნად ჩე-
 იფ მდა მომხედენ ✱ ჭრცხუნოდენ და კდეებოდენ თანად, რომელნი
 იე ემიებენ სულსა ჩემსა მიღებად მას ✱ მართლ უკუნ იქცენ და სირც-
 ივ ხულეულ იქმნენ რომელთა უნდა ბოროტი ჩემი ✱ მიიღედ მეესეუ-
 იბ ლად სირცხული მათი რომელნი მეტყოდეს მე, ვაჰა ვაჰა ✱ ინა-
 იწ რებდენ და იშუტბდენ შენდამი, ყოველნი რომელნი გემიებენ შენ
 უფალო, და თქუნიდ მარადის, დიდ არს უფალი, რომელთა უფვარს
 მაცხოვარება შენი ✱ ხოლო მე გლახაკ და დავრდომილ ვარბიე, უფა-
 ლმან იღვაწოს ჩემთვის, შემწე და მკსნელი ჩემი ხარ შენ ღმერთო
 ჩემო ნუ ჭეოვნი.

დიდება.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი მ.

ნეტარარს რომელმან გულის ხმა უოს გლახაკისა და დავრდომი-
 ლისა, და დღეს ბოროტსა იკსნას იგი უფალმან ✱ უფალმან დააცვას
 იგი, და აცხოვროს იგი, და სანატრელ უოს იგი ქუტუანასა სედა, და არა
 მისცეს იგი კელთა მტერთა მისთასა ✱ უფალი შეეწიოს მას ცხე-
 დარსა ზედა საღმობისა მისისასა, ყოველი სარეცელი მისი გარე
 მიაქციე არა ძლებასა შინა მისსა ✱ მე ვთქუ უფალო მიწუალე მე,
 და განჭკურნე სული ჩემი, რამეთუ ვსცოდე შენდა ✱ მტერთა ჩემთა
 თქუნიდ ბოროტი ჩემთვის, ოდესმე მოკუდეს და წარწყმდეს სახელი
 მისი ✱ შემოთუ ვიდეს სილვად, ამაჟოსა იტყვიან გულმან მისმან,
 შიკრიბა უსჯულოება თავისა თვისისა, გარე განვიდეს, გარე და მა-
 სვე იტყუნ ✱ ჩემთვის ცუნდრუკობდეს ყოველნი მტერნი ჩემნი, ჩემ-
 თვის ზრახვდეს ბოროტსა ✱ სიტყვა უსჯულოებისა დამდვეს ჩემ
 ზედა, ნუ უკუნიდ მძინარემან არღარა ნუ შესმინოსა აღდგომა ✱ რა-
 მეთუ ამანცა კაცმან მძუდობისა ჩემისამან რომელსა იგი მე ვესევი,

რომელი) შჳაბდა ჰურსა ჩემსა მან განადიდა ჩემ ზედა შეტეუვი-
 ლი ✱ არამედ შენ უფალო მიწებლე მე, ჳ აღმადგინე მე, ჳ მე მი-
 ვაგო მათ ✱ ამით ვსცან, რამეთუ მინებე მე, რამეთუ არა უხარო-
 დის მტერსა ჩემსა ჩემ სჳდა ✱ ხოლო მე უბძლოებთა ჩემითა შე-
 მიწენარე ჳ დამაძტკიცე მე შენ წინაშე ✱ კურთხეუღარს უფალი იგი
 ღმერთი ისრაელისა, ამიერიტვან ჳ უკუნისამდე; იუავენ იუავენ.

დასასრულსა გულის ხმის ყოფისათვის ძეთა კორესთა, ფსალმუნი დავი-
 თისი მა.

3ითარცა სახყდ სურინ ირემსა წყაროთა მიძართ წყალთასა,
 ეგრე სურინ სულსა ჩემსა შენდაძი ღმერთო ✱ სწეურის სულსა ჩე-
 მსა ღმთისა მიძართ ძლიერისა, ჳ ცხოველისა, ოდეს მე მივიდე
 ჳ კჳჩჳნო ჰირსა ღმთისასა ✱ იქმენ ცრემლნი ჩემნი ჰურად ჩემ-
 და დღე ჳ ღამე, რამეთუ შეტეუვდ მე ძარადღე, სჳდა არს ღმერთი
 იგი შენი ✱ ხოლო მე ესე მოვიკენნი, ჳ ნუკემინისესცი სულსა
 ჩემსა, რამეთუ განვლო მე ადგილსა საუოფელისა საკურველისასა,
 ვიდრე სახლადმდე ღმთისა, კმითა სინარულისათა ჳ აღსარებისათა
 კმითა მედღესასწაულეთათა ✱ რად მწუხარე ხარ სულო ჩემო ანუ
 რად შემაძრწუნებ მე, ესევედ ღმერთსა, რამეთუ მე აუვარო მას, მაც-
 ხოვარსა ჰირისა ჩემისასა, ჳ ღმერთსა ჩემსა ✱ სული ჩემი შეძრ-
 წუნდა ჩემთანა, ამისთჳს მოვიკენო შენ ქჳწჳნით იორდანით ჳ
 ერმონით, მთით მცირით ✱ უფსკრული უფსკრულსა ხადის კმითა
 ჳე გარდამო საქანელთა შენთათა, ეოველნი განსაცხრომელნი შენ-
 ნი ჳ ღელვანი შენნი მე ჳედა გარდამვდეს ✱ დღისი ამცნო უფალ-
 მან წებლობა მისი, ჳ ღამე ვალობა მისი ჩემ მიერ ლოცვა ღმთი-
 სა მიძართ ცხოვრებისა ჩემისა ✱ ვარქჳ ღმერთსჳ მწე ჩემდა ხარ,
 რად დამივიწეებ მე, ანუ რად მწუხარედ ვრონინებ, ჳირითა მტერისა-
 თა ✱ შეძესრვასა ძუაღთა ჩემთასა, შეწჳდრიდეს მე მტერნი ჩემნი, მეტ-
 ევდ რად იგინი ძარადღე, სჳდა არს ღმერთი იგი შენი ✱ რად მწუხარე
 ხარ შენ სულო ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე, ესევედ ღმერთსჳ, რამეთუ
 მე აუვარო მას, მაცხოვარსა ჰირისა ჩემისასა, ჳ ღმერთსა ჩემსჳ.

) იოანე იგ. საქმე ა.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი ზედა წარუწერიელი ებრაელთა შორის მკ.

ა მისაჯე მე ღმერთო, და სჯე შჯა ჩემი, თესლისაგან არა წმი-
 ბ დისა, კაცისა ცრუსა და მზაკუარისაგან მივსენ მე და რამეთუ შენ
 ც ღმერთი ძალ ჩემდა ხარ, რად განმიშორებ მე და რად მწუსარე ვალ
 დ მე, ჰირითა მტერისათა და გამოავლინე ნათელი შენი და ჭეშმარიტე-
 ზ და შენი, ესენი მიმიძღუეს და მიმიუქანეს მე მთასა წმიდასა შენსა,
 ე და საუოფელთა შენთა და და შევიდე მე წინაშე საკურთხეველსა ღმთი-
 ვ სასა, უფლისა მიმართ რომელმან ახარა სიჭაბუკესა ჩემსა, აღვი-
 მ რო შენ ბობღნითა ღმერთო ღმერთო ჩემო და რად მწუსარე ხარ
 სულა ჩემო, ანუ რად შემაძრწუნებ მე, ესევდ ღმერთსა, რამეთუ მე
 აუკარო მას, მაცხოვარსა ჰირისა ჩემისასა, და ღმერთსა ჩემსა.

დიდება.

დასასრულსა ძეო კორესთა გულის ხმის უფისათვის, ფსალმუნი დავითისი მგ.

ა ღმერთო უერთა ჩუწნთა გუწსმა ჩუწნ, და მამათა ჩუწნთა გუ-
 ბ თხრეს ჩუწნ, საქმე იგი რომელ ჭქმენ დღეთა მათთა, დღეთა მათ
 ც შინა ჰირველთა და კელმან შენმან მოსრნა წარმართნი, და დანერ-
 დ კენ ივინი, ბოროტი უუავ ერთა, და განასხნე ივინი და რამეთუ არა
 მახვლითა მათითა დაიმკვდრეს ქუწყანა, და არცა მკლავმან მათმან
 ივნა ივინი, არამედ მარჯუწნემან შენმან და მკლავმან შენმან, და
 ზ ნათელმან ჰირისა შენისამან სათნო იუწწნ შენ ივინი და შენ თავა-
 ე ხარ მეუფე ჩემი, და ღმერთი ჩემი, რომელმან ბრძანე ცხოვრება
 ვ იაკობისი და შენ გამო მტერნი ჩუწნნი დაფვრქუნეთ, და სახელითა
 შ შენითა შეურაცხუწნეთ ივინი რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ ზე-
 წ და და რამეთუ არა მძულდსა ჩემსა ვესავ, და არცა მახვლმან ჩემმან
 მ მაცხოვროს მე და რამეთუ შენ მაცხოვრენ ჩუწნ მარჯრეველთა ჩუწნ-
 ც თავან და მოძულეთა ჩუწნთა არცხენე და ღმთისა მიერ ვიქებოდით
 თ ჩუწნ მარადღე და სახელსა შენსა აუვარებდეთ უკუნისამდე და სო-
 ი ლო აწ განმიშორენ და მარცხენე ჩუწნ, და არა გამოხვედ ღმერთი
 ი ძალად ჩუწნდა და მართლ უკუნ მაქციენ ჩუწნ უფროს მტერთა
 ი ჩუწნთასა, მოძულენი ჩუწნნი მიმოდა მიტაცებდეს ჩუწნ და მიმცენ
 ი ჩუწნ ვითარცა ცხოვარნი შესაჭმელნი, და წარმართთა შორის გამ-

თესენ ჩუტნ ჩ მიეც ერი შენი უსასყიდლოდ, ზ არა იყო სიმრავ- იბ
 ლე სასყიდლისა ჩუტნისა ჩ მეუტნ ჩუტნ საუტტდრელ მახლობელ- ივ
 თა ჩუტნთა, საცინელ, ზ საკიცხელ გარემოსთა ჩუტნთა ჩ მეუტნ იდ
 ჩუტნ იგავ წარმართთა შორის, ზ თავის სახრელად ერთა შორის ჩ
 მარადლე კდემულება ჩემი ჩემ წინაშე არს, ზ სირცხულმან ჰირისა იე
 ჩემისამან დამფარა მე ჩ კმისაგან მეუტდრებელია ზ ძურის მეტ- ივ
 უტტლისა, ჰირისაგან მტერისა ზ ძღვერისა ჩ ესე ეოველი მოიწია იხ
 ჩუტნ ზედა ზ ჩუტნ არა დაგივიწყეთ, ზ არცა ვეცრუტტნით ჩუტნ აღ-
 თქმასა შენსა ჩ ზ არცა განდგა მართლ უკუნ გული ჩუტნი, მისდ- იტ
 რიკენ ალაგნი ჩუტნნი გზისაგან შენისა ჩ რამეთუ დამამდაბლენ ით
 ჩუტნ ადგილსა ბოროტსა, ზ დამფარნა ჩუტნ აჩრდილმან სიკუტი-
 ლისამან ჩ უკეთუ დაგივიწყეთ ჩუტნ სახელი ღუთისა ჩუტნისა, გან- ბ
 თუვიზერენით კელნი ჩუტნნი ღუთისა მიმართ უცხოთა ჩ არა ღმერ- კა
 თმან სამემცა იბია ესე, რამეთუ მან უწეის საიდუმლო გულისა ჩ ¹⁾
 რამეთუ შენტუს მოვსწედებით ჩუტნ მარადლე შევირაცხენით ჩუტნ კბ
 ვითარცა ცხოვარნი კვლადნი ჩ განიღუბე რად კმინავს უფალო, ბბ
 აღდეკ ზ ნუ დამაგდებ ჩუტნ სრულიად ჩ რად გარე მიიქცევ ჰირსა კდ
 შენსა, ზ დაივიწყებ გლახაკობასა ჩემსა, ზ ჭირსა ჩუტნსა ჩ რამე- კმ
 თუ დამდაბლდა მიწამდე სული ჩემი, ზ აღეკრა ქუტყანად ძუცელი
 ჩუტნი ჩ აღდეკ უფალო შემეწიენ ჩუტნ, ზ მივსენ ჩუტნ სახელი- კვ
 სსა შენისათუს.

დასასრულსა ცვალებადთათვის ძეთა კორესთა გულის ხმის ყოფისათვის
 ვალობა სიყვარულისა, ფსალმუნი დავითისი მდ.

ღდმოთქუა გულმან ჩემმან სიტუტა კეთილი, ზ უთხრნე მე ა
 საქმენი ჩემნი ძეუფესა, ენა ჩემი საწერელ მწიგნობრისა გელოვნ- ბ
 სსა ჩ შუტნიერ სიკეთითა უფროს ძეთა კაცთასა, განუტინა მადლი ბ
 ბაგეთა შენტა, ამისთუს გაკურთხა შენ ღმერთმან უკუნისამდე ჩ შეიბ გ
 მახული შენი წელთა შენთა ძლიერო ჩ შუტნიერებითა შენითა ზ დ
 სიკეთითა შენითა, ზ გარდაცტე, ზ წარემართე ზ სუფევიდი, ჭემმარ-
 ტებისათუს, ზ სიმძუდისა, ზ სიმართლისა, ზ კიდლოდის შენ სა-

¹⁾ რომაელთა ტ.

უკრეკლად მარჯუტნი შენი ზისარნი შენნი ლესულ არიან ძლიე-
 რო, ერნი შენ ქუტსუ დაცნენ გულითა მტერნი მეუფისანი ზ¹⁾
 უსაყდარი შენი ღმერთო უკუნითი უკუნისამდე, კუტრთხი განკებისა
 ხ და კუტრთხი ზუფევისა შენისა ზ შეიუწარე სიძარბოლე, და მოიძულე
 უსჯულოება, ამისთჳს ცცსა შენ ღმერთმან შენმან, საცხებე-
 ლთ სინარულითა, უმეტეს მოუქასთა შენთა ზ მური და შტახსნი,
 და კასია, საქოსელთაგან შენთა, ტაძართაგან სვილოს მვალისათა
 თ რომელთა განარეს შენ ზ ასულნი მეუფისანი ზატვიითა შენითა,
 დაღვა დედოფალი მარჯუტნით შენსა, საძოსლითა ოქრო ქსოვი-
 ი ლითა შეკეულ, და შემოსილ ზირად ზირადად ზ ისმინე ასულთა და
 იხილე, და მოუავ ეური შენი, და დაივიწყე ერი შენი და სახლი ძა-
 ია მისა შენისა ზ და გულმან უთქუას მეუფესა სიკეთისა შენისა, რაძე-
 თუ იგი თავადი არს უფალი ღმერთი შენი, და თაუქანის სცე მას ზ
 იბ და ასულმანცა ტჯროსისამან ძღუენითა, ზირსა შენსა ლიტანიობდენ,
 ივ ძღუენითა ერისანი ზ. ყოველი დიდება ასულისა მეუფისა შინაგან,
 ფესვედითა ოქროვანითა შეკეულ არს, და შემოსილ ზირად ზირადად ზ
 იდ მიერთუნენ მეუფესა ქალწულნი შემდგომად მისსა, მოუქასნი მისნი
 მიკერთუნენ შენ, მიკერთუნენ შენ ცალობითა და სინარულითა, და
 იე შეიუქანენ ივინი ტაძარსა მეუფისასა ზ მამათა შენთა წილ იქმნენ
 შჯლნი შენნი, დაადგინნუ ივინი მთავრად ყოველსა ქუტყანსა ზე-
 ივ და ზ მოვიკსენო სახელი შენი ყოველსა შორის თესლსა და თესლ-
 სს, ამისთჳს ერთა. აღვიარონ შენ უკუნისამდე, და უკუნითი უკუ-
 ნისამდე.

დასასრულსა ძეთა კორესთარვის დაფარულთათვის, თნალმუნი დავითისი მე.

ა ღმერთი ჩუტნი შესავედრებელ და ძალ, შემწე ჭირთა შინა რა-
 ბთა მხოვნეს ჩუტნი ფრიად ზ ამისთჳს არა მეშინოდის ჩუტნი ძრვა-
 სსა ქუტყანისასა, და ცუბალებასა მათასა და გულსა ზღუათასა ზ
 ბ ოხრიდეს და შემწუნდეს წუხლნი მათნი, შემწუნდეს მათნი ძლიე-
 დ რებითა მისითა ზ სღვა მდინარეთა ახარებს ქალასა ღუთისასა,
 ე წმიდა ეო საყოფელი თჳსი ძალადმან ზ ღმერთი მის შორის, და

1) კბ. ა.

იგი არა შეიძრას, შეეწიოს მას ღმერთი დილითი დილად ❖ შეძრ-
 წუნდეს წარმართნი, მიდრკეს მეფენი, მოსცა კმა თჯნი ძალაღმან
 ზ შეიძრა ქუჭყანა ❖ უფალი ძალთა ჩუჭნთანა, კელის აძვერობელ
 ჩუჭნდა ღმერთი იაკობისი ❖ მოჰვედით, ზ იხილენით საქმენი
 ღუთისანი, რომელ ქმნა ნიშები ქუჭყანასა ზედა ❖ დასცადნის
 ბრძოლანი კიდითგან კიდემდე ქუჭყანისა, მძულდები შემუსროს, ზ
 შეფქუას საჭურველი, ზ ფარები დაწვას ცეცხლითა ❖ მოიხილეთ
 ზ გულის კმა ვაჟთ, რამეთუ მე ვარ ღმერთი, ავძალდვე წარმართთა
 შორის, ზ ავძალდვე ქუჭყანასა ზედა ❖ უფალი ძალთა ჩუჭნთანა,
 კელის აძვერობელ ჩუჭნდა ღმერთი იაკობისი. დიდება.

კ
ზ
ც
თ
ი
ია

ქ ა ნ ო ნ ი ზ

დასასრულსა ძეთა კორესთათვის, ფსალმუნი დავითისი მე.

ქოველთა წარმართთა აღიტუჭლენით კელნი თქუჭნნი, ზ
 ღაღადებდით ღუთისა მიძართ კმითა სიხარულისათა ❖ რამეთუ უფა-
 ლი ძალაღ არს, ზ საშინელ, ზ მეუფე დიდ ეოველსა ქუჭყანასა
 ზედა ❖ დაგუამორჩილნა ჩუჭნ ერნი ზ წარმართნი ქუჭყე ფერკთა
 ჩუჭნთა ❖ გამოძირჩია ჩუჭნ სამკვდრებელი თჯნი, შუჭნიერება ია-
 კობისი რომელ შეიუწარა ❖ აძალდა ღმერთი ღაღადებითა, ზ უფა-
 ლი კმითა საუჯრისათა ❖ უგალობდით ღმერთსა ჩუჭნსა უგალო-
 ბდით, უგალობდით მეუფესა ჩუჭნსა უგალობდით ❖ რამეთუ მეუფე
 არს ეოვლისა ქუჭყანისა ღმერთი, უგალობდით მას მეცნიერებით ❖
 სუფუეს ღმერთი წარმართთა ზედა, ღმერთი ზის საუდარსა მისსა
 ზედა წმიდასა ❖ მთავარნი ერთანი შეკრბეს ღუთისათანა აბ-
 რაჰმისა, რამეთუ ღუთისა ძლიერნი ქუჭყანით ფრიად აძალდეს.

ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ც
თ

ფსალმუნი ვალობისა დავითისი, ძეთა კორესთა, მეორისა შაბათისა მზ.

დიდ არს უფალი ზ ქებულ ფრიად, ქალაქსა ღუთისა ჩუჭ-
 ნისასა მთასა წმიდასა მისსა ❖ მირ მტკიცედ სიხარულითა ეოფ-
 ლისა ქუჭყანისათა, მთანი სიონისანი, გუჭრდნი ჩრდილოსანი,
 ქალაქი მეუფისა დიდისა ❖ ღმერთი ტაძართა შინა მისთა განცხა-

ა
ბ
გ

დღეებულ არს, რაჟამს შეეწოდის მას ❖ რამეთუ ესერა მეფენი ქუჭ-
 ე უნისანი შეკრბეს, ღ მოვიდეს ერთბაშად ❖ მათ იხილეს ესრეთ ღ
 უ დაუკვრდა შემფოთნეს, შეირეინეს ❖ ღ ძრწოლამან შეიპყრნა იგინი,
 ზ მუნ საღმობა ვითარცა შობადისა ❖ ქართთა სასტიკითა შემუსრნე
 ცნაენი თარძისანი, ვითარცა გუჭსმა, ეგრეცა ღ ვიხილეთ ❖ ქალაქ-
 თა ფუძნა იგი უკუნისამდე ❖ შევიწუნარეთ წყალობა შენი ღმერთო
 ი შორის ერსა შენსა ❖ ვითარცა არს სახელი შენი ღმერთო, ეგრეცა
 ება შენი ეოველთა კიდეთა ქუჭყანისათა სიძარტლითა სავესე არს
 ია მარჯუჭნი შენი ❖ იხარებდინ მთა სიონი, ღ იშუჭბდედ ასულნი
 იბ ჭურინასტანისანი, საძარტალთა შენთათჳს უფალო ❖ მოადგვით
 სიონსა ღ მოიცევეთ იგი, ღ მიუთხრობდით გოდლებსა შორის მა-
 იკთსა ❖ დასხენით გულნი თქუჭნი ძალსა შინა მისსა, ღ განიუავთ
 იდ ტაძრები მისი, რათა მიუთხრათ ნათესავსა სსუჭსა ❖ რამეთუ ესე
 არს ღმერთი ჩუჭნი უკუნისამდე, ღ უკუნითი უკუნისამდე, ღ ამან ღ
 მძწყენეს ჩუჭნი უკუნისამდე.

დასასრულსა ძეთა კორესთა ფსალმუნი დავითისი მს.

ა ოსმინეთ ესე ეოველთა წარმართთა, ღ ეურად იღეთ ეოველთა
 ბ რომელნი დამკვდრებულ ხართ სოფელსა ❖ ნაშობნი ქუჭყანისანი
 გ შენი კაცთანი, ერთბაშად მდიდარნი ღ გლახაკნი ❖ ზირი ჩემი იტ-
 დ ეოდის საბრძნესა, ღ ზრახუნანი გულისა ჩემისანი გულის ხმის ეო-
 დ ფასა ❖ მიეჭყო იგავსა ეური ჩემი, ღ აღვადო საგალობელითა იგა-
 ე ვი ჩემი ❖ რასათჳს მეძინის მე დღესა ბოროტსა, უკეთუ უსჯუ-
 გ ლოებამან სლვათა ჩემთამან გარე მომიცვას მე ❖ რომელნი ესვენ
 ძალსა თჳსსა, ღ სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა თჳსისასა იქადიან ❖
 ზ მამან ვერ იკნას, იკსენეს კაცმან, არა მისცეს ღმერთსა საკსარი
 ცთავისა თჳსისა ❖ ღ სასყიდელი საკსრად სულისა თჳსისა, და-
 თ შურებოდა იგი უკუნისამდე ღ ცხოვრდეს სრულიად, არა იხილოს
 თ მან განსაგრწენელი ❖ რაჟამს იხილნეს ბრძენნი სიკუჭდილად ❖
 ი ერთბაშად უკუნური ღ უცნობო წარწემდენ ღ დაუტეონ უცხოთა სი-
 ია მდიდრე მათი ❖ ღ სამარენი მათნი სასლ მათდა იუჭენ უკუნისამ-

დღე, ჰ საუოფელ მათდა თესლითი თესლადმდე, სასწელები მათი უწოდეს მიწასა მათსა ❖ კაცი ჰატოვსა შინა იუო, ჰ არა გულის ვმა იბ
 ეო, ჰამძდა იგი ჰირუტუშთა უგუნურთა, ჰ მიემსგავსა მათ ❖ ესე იკ
 გსა არს საცთურებისა მათისა მათდა მიმართ, ამისა შემდგომად იდ
 ჰირითა მათითა სათნო იუონ ❖ ვითარცა საცხოვარნი ჯოჯოხეთსა
 მიეცნეს, ჰ სიკუდილი მწესიდეს მათ ჰ ეუფლენ მათ წრფელნი
 განთიად, ჰ შეწვენა მათი განკუფდეს ჯოჯოხეთს, ჰ დიდებისა მათი-
 საგან განვარდენ ❖ ხოლო ღმერთმან იცნეს სული ჩემი კელთა- იე
 გან ჯოჯოხეთისათა, რაჟამს შემიწენარებდეს მე ❖ ნუ გეშინინ რა- იფ
 ჟამს განმდიდრდეს კაცი, ჰ რაჟამს განმრავლდეს ჰატოვი სახლისა
 მისისა ❖ რამეთუ ¹⁾ არა სიკუდილსა მისსა წარიდოს მან ეოველი, ის
 არცა შთაჰქუტს დიდება მისი მისთანა ❖ რამეთუ სული მისი ცხო- იწ
 ვრებასა ოდენ მისსა იკურთხოს, აღვიარო შენ რაჟამს კეთილი
 უუო მან ❖ შევიდეს იგი ვიდრე ნათესავადმდე მამათა მისთა, ვიდ- ით
 რე უკუნისამდე ნათელი არა იხილოს ❖ კაცი ჰატოვსა შინა იუო კ
 ჰ არა გულის ვმა ეო, ჰამძდა იგი ჰირუტუშთა უგუნურთა, ჰ
 მიემსგავსა მათ. დიდება.

ფსალმუნი დავითისი და ასაფისი მთ.

ღმერთი ღმერთთა უფალი იტეოდა, ჰ უწოდა ქუტყანასა, აღ- ა
 მოსვლითგან მზისათ ვიდრე დასლვადმდე ❖ სიონით გამო არს ბ
 შუტნიერება ჰეროვნებისა მისისა ❖ ღმერთი ცხადად მოვიდეს, კ
 ღმერთი ჩუტნი არა დადუმნეს, ცეცხლი მის წინაშე აღატედეს, ჰ
 კარემოს მისსა ნიავქარი ფრიად ❖ მოუწოდოს ზეცასა ზეგარდამო, დ
 ჰ ქუტყანასა განრჩევად ერისა თვისისა ❖ შემოკრიბენით მისა წმი- ე
 დანი მისნი, აღმასრულებელი აღთქმისა მისისანი საკუტრთთა
 ზედა ❖ ჰ უთხრობენ ცანი სიძარტლესა მისსა, რამეთუ ღმერთი ვ
 მსაჯულ არს ❖ ისმინე ერო ჩემო, ჰ გეტეოდი შენ, ისრაელო ჰ
 გიწამო შენ, ღმერთი ღმერთი შენი ვარი მე ❖ არათუ მსხუტრზლ- ზ
 თა შენთათჳს გამხილო შენ, რამეთუ საკუტრთნი შენნი ჩემ წინაშე ტ
 არიან მარადის ❖ არა შევიწირავ მე სახლისა შენისა ზუარაკთა, თ

¹⁾ იობ. კვ.

ი არცა არვისა შენისაგან ვაცთა ❖ რამეთუ ჩემი არს უოველი მკეცი
 იხ ველისა, ნადირი მათა ზე უოველი ჰირუტევი ❖ ვიცნი მე უოველნი
 იბ მორინველი ცისანი, ზე შუწნიერება ველთა ჩემთანა არს ❖ შეთუ
 იგ შემშოოს, არავე შენ გეტეოდო, ¹⁾ რამეთუ ჩემი არს სოფელი ზე სა-
 იღ ვსება მისი ❖ ნუ ვჭამოა კორცი ზეშარაკთა, ანუ სისხლი ვაცთა
 იე აღნათქაშანი შენნი ❖ ზე მხადე მე დღესა ჭირისა შენისასა ზე მე
 ივ გიკსნა შენ, ზე შენ მადიდო მე ❖ ხოლო ცოდვილსა მას ჭრქუა
 იზ დებ აღთქმასა ჩემსა ჰირითა შენითა ❖ შენ ეგერა მოიძულე სწავ-
 იტ ლულეება, ზე განიმორენ ზე განსთხიენ სიტყვანი ჩემნი ❖ იხილი თუ
 იკ მხარავი, თანა ურბიოდე მას ზე მეძავსა თანა დასდვი ნაწილი შე-
 იტ ნი ❖ ჰირმან შენმან განამრავლა უკეთურება, ზე ენა შენი თხზვიდა
 იკ ზაკვასა ❖ მჯდო რა მძისა შენისათჳს ბოროტსა იტეოდო, ზე მი-
 იკ სათჳს დედისა შენისა დასდვი საცთური ❖ ესე უოველი ჭყავ ზე და-
 იკ ვიდუმე, ჭკონე უსჯულოება ვითარმედ მეცა შენ გემსგავსო, გამნი-
 იკ ლო ზე წარმოვადგინე ცოდვანი შენნი წინაშე ჰირსა შენსა ❖ გუ-
 იკ ლის ხმა ჭყავთ ესე უოველთა რომელთა დაგივიწეებთეს ლუთისა,
 იკ ნუ უგუჭ წარგიტაცნეს, ზე არა ვინ იუოს მკსნელ თქუწნდა ❖
 იკ მსხუწწრწლმან ქებისამან მადიდოს მე, ზე მუნ არს გჳს სადა უჩუწნო
 მას მაცხოვარება ჩემი.

დასასრულსა ფსალმუნთა დავითისი, რაჟამს მოვიდა მისა ნათან წინასწარმეტ-
 ყველი, ოდეს იგი შევიდა ბერსაბედ ჰურიის ცოლისა, ნ.

ა მიწვალე მე დემერთა დიდითა წყალობითა შენითა, ზე მრავ-
 ბ ლითა მოწვალეობითა შენითა ადგოცე უსჯულოება ჩემი ❖ უფროს
 ბ განმბანე მე უსჯულოებისა ჩემისაგან, ზე ცოდვათა ჩემთაგან
 ბ განმშობდე მე ❖ რამეთუ უსჯულოება ჩემი მე უწეო, ზე ცოდვა
 ბ ჩემი წინაშე ჩემსა არს მარადის ❖ შენ მხოლოსა შეგცოდე,
 ბ ბოროტი შენ წინაშე ვეავ, ²⁾ რათა განვმართოდე სიტყვათა-
 ბ გან შენთა, ზე სძლო მჯასა შენსა ❖ რამეთუ ესერა უსჯულოე-

¹⁾ ფსალმუნი კვ. — ²⁾ რომაელ. გ.

ბათა შინა მიუდგა ღ ცოდვათა შინა მშტა მე დედამან ჩემმან ✱
 რამეთუ ესერა ჭემდარიტება შეიუვარე, უჩინონი ღ დაფარულნი სი-
 ბრძნისა შენისანი გამომიცხადენ მე ✱ მასსურო მე უსუპითა, ღ
 განვწმიდნე მე, განმბანო მე, ღ უფროს თოვლისა ვანვსპეტაკნე ✱
 მასმინო მე გალობა ღ სინარული, ღ იხარებდენ მტალნი დამდაბ-
 ლებულნი ✱ გარე მიაქციე ზირი შენი ცოდვათა ჩემთაგან, ღ უო-
 გელნი უსჯულოებანი ჩემნი აჭლოცენ ✱ გული წმიდა დაჭბადე
 ჩემ თანა ღმერთო, ღ სული წრფელი განმიხსლე გტამსა ჩემსა, ნუ
 განმაგდებ მე ზირისა შენისაგან, ღ სულსა წმიდასა შენსა ნუ მიმი-
 დებ ჩემგან ✱ მომეც მე სინარული მაცხოვარებისა შენისა, ღ სუ-
 ლითა მთავრობისათა დამამტვიცე მე ✱ ვასწავლნე უსჯულოთა
 გზანი შენნი, ღ უღთონი შენდა მოიქცენ ✱ მისსენ მე სისხლთაგან
 ღმერთო ღმერთო ცხოვრებისა ჩემისაო, იხარებდეს ენა ჩემი სიმა-
 რთლესა შენსა ✱ უფალო ბაკენი ჩემნი აღახტნ, ღ ზირი ჩემი
 უთხრობდეს ქებულებასა შენსა, რამეთუ უკეთუძცა ცენება მსხტრ-
 ზლი, შენცა მეწირა, არამედ საკტრთხი არა გონდეს ✱ მსხტრზლი
 ღმერთისა არს სული შემუსრვილი, გული შემუსრვილი ღ დამდაბლე-
 ბული ღმერთმან არა შეურაცხეოს ✱ კეთილი უეავ უფალო ნებითა
 შენითა სიონსა, ღ აღაშენენ ზღუდენი იერუსალიმისანი ✱ მაშინ
 გონდეს მსხტრზლი სიმართლისა, შესაწირავი ღ ეოვლად დასაწვე-
 ლი, მაშინ შესწირნენ საკურთხეველსა შენსა ზედა ზტარაკნი.

ღ ი დ ე ბ ა .

დასასრულსა გულის ხმის ყოფისათვის დავითისა, რაჟამს მოვიდა დოიკ
 იღუმელი და უთხრა ხაულს და ჰრქტა მას ვითარმედ მოვიდა დავით სახლსა
 აბიმელიქისასა, ნა.

რადმე იქადინ უკეთურებითა ძლიერი, უსჯულოებასა მარად-
 ლე ✱ სიცრუეკსა ზრახავს ენა შენი, ვითარცა მახული ადლესული
 ჭეავ შენ საკვა ✱ შეიუვარე სიბოროტე უფროს სასიერებისა, ღ სი-
 ცრუეე უფროს სიქართლისა სიტყვისა ✱ შეიუვარე შენ ეოველი
 სიტყვა დაქცევისა, ღ ენა მზაკვარი ✱ ამისთჳს დაგამკტვას შენ ღმე-
 რამის სრულად, აღვფხტრას შენ ღ განკვადოს შენ საყოფელთაგან

გ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ

ა
ბ
კ
დ
ე

ვ მენთა, ღ მირნი შენი ქუჭუანით ცხოველთა ❖ ისილონ მართალ-
 ზ თა ღ შეეძინოს, ღ მას ზედა იცინოდინან ღ თქვან ❖ აჰა ესერა
 კაცო, რომელმან არა ეო ღმერთი მწე მისა, არამედ ესვიდა იგი
 სიმრავლესა ზედა სიმდიდრისა მისისასა, ღ განძლიერდა იგი ამა-
 ც ჯობითა თჯითა ❖ ხოლო მე ვითარცა ზეთის ხილი ნაყოფიერი
 თ სხლსა ღუთისასა, ვესაჳ მე წყალობასა ღუთისასა უკუნისამდე, ღ
 უკუნითი უკუნისამდე ❖ აღვიარო შენ უკუნისამდე, რამეთუ ჰქვავ,
 ღ დაუთმო სახელსა შენსა, რამეთუ ტკბილ არს წინაჲე წმიდითა
 მენთა.

დასასრულსა მველეთისთვის გულის ხმის ყოფისათვის, ფსალმუნი
 დავითისი ნბ.

ა **მ**ქუა უკუნურმან გულსა შინა თჯსსა არა არს ღმერთი, განი-
 ბ რუენეს ღ შეიგინნეს უსჯულოებითა, არა ვინ არს რომელმანცა
 გ ქმნა კეთილი ❖ ღმერთმან ზეცით მოხედნა ყოველთა ზედა მეთა
 კაცთასა ხილვად, არს თუ ვინმე გულის ხმის მყოფელ, ანუ გამოძე-
 დ ბიებელ ღუთისა ❖ ყოველთაჲე მიაქციეს ერთბაშად უკმარ იქმნეს,
 არაჲინ არს რომელმანცა ქმნა კეთილი, არა ვინ არს მიერთამდე ❖
 დ არა გულის ხმა ყონ ყოველთა რომელნი იქმან უსჯულოებასა,
 რომელნი შესჭამენ ერსა ჩემსა ვითარცა ჭამადსა ზურისასა ღმერთ-
 ე სა არა ხადეს ❖ მუნ შეეძინა მათ შიში, სდა იგი არა იყო შიში ❖
 ვ რამეთუ ღმერთმან განაბნინა ბუალნი კაცთა მოთნეთანი, ჰრცხუჭ-
 ზ ნოდენ მათ, რამეთუ ღმერთმან შეურაცხუენა იგინი ❖ ვინ მოსცეს
 სიონით ცხოვრება ისრაელსა, რაჲამს მოაქციოს უფალმან ტუჭ-
 ერისა თჯსისა, ისარებდეს იაკობ ღ იშუჭბდეს ისრაელი.

დასასრულსა გალობათა შინა გულის ხმის ყოფისათვის, დავითისა,
 რაჲამს მოვიდეს ზიფელნი და ჰრქვეს საულს აჰა დავით დამალულ
 არს ჩვენ შორის, ნგ.

ა **ღ**მერთო სახელითა შენითა მაცხოვრე მე, ღ ძალითა შენითა
 ბ მისაჯო მე ❖ ღმერთო ისმინე ღოცვისა ჩემისა, ყურად იხუტნ სი-
 გ ტუჲანი ზირისა ჩემისანი ❖ რამეთუ უცნონი აღდგეს ჩემ ზედა, ღ
 ძლიერთა იძიეს სული ჩემი ღ არა შერაცხეს ღმერთი წინაჲე მათ-

სა ✱ აჰა ესერა ღმერთი შემწე ჩემდა არს, და უფალი შემწენარებელ
 სულისა ჩემისა ✱ მიაქციო ბოროტი მტერთა ჩემთა, ჭეშმარი-
 ტებითა შენითა მოსრენ ივინი ✱ და შე ნებითა ჩემითა
 მსსჭრწლი შევსწირო შენდა, აუარო სახელსა შენსა უფალო, რა-
 მეთუ კეთილ ✱ რამეთუ ყოვლისა ჭირისა ჩემისაგან მივსენ მე, და
 მტერთა ჩემთა ისილა თვალმან ჩემმან.

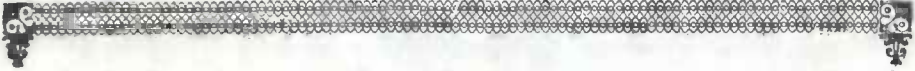
დასასრულსა გალობათა შინა გულის ხმის ყოფესათვის ფსალმუნთ
 დავითისი ნდ.

ჟურად ილე ღმერთო ლოცვსა ჩემისა, და ნუ უკულებელს ჰყოფ
 ვედრებასა ჩემსა ✱ მოძხედენ და შეკესებინ ჩემი, რამეთუ შევწუსენ
 სრუნვასა ჩემსა და შევძრწუნდი ✱ კმითა მტერისათა, და ჭირითა
 ცოდვილისათა, რამეთუ მოაქციეს ჩემ ზედა უსჯულოებითა, და რი-
 სხვთ მითქმიდეს მე ✱ გული ჩემი შეძრწუნდა ჩემთანა და შიში სი-
 კუდილისა დამეცა ჩემ ზედა ✱ შიში და ძრწოლა მოძივდა მე, და და-
 მფარა მე ბნელმან ✱ და ვთქუ, ვინმცა მცნა მე ფრთენი ვითარცა
 ტრედისანი, და აფურინდე მე, და განვისვენო ✱ ესერა განვიშორე სი-
 ვლტოლითა, და განვისჭრწე უდაბნოსა შინა ✱ მოველოდე ღმერთ-
 სა ძაცხოვარსა ჩემსა სულმოკლეობისაგან და ნიაჟქარისა ✱ დანთ-
 ქენ უფალო და მიძოდა ყვენ ენანი მათნი, რამეთუ ვისილე მე უს-
 ჯულოება, და კდომა ქალაქსა შინა ✱ დღე და ღამე გარე მოადგეს
 მას და ზღუდეთა მისთა, და უსჯულოება და სიცრუე და შრომა შო-
 რის მათსა ✱ და არა მოაკლდა უბნებსა მისა აღნადგინები და ზა-
 კვა ✱ რამეთუ მტერმან თუძცა მაეჭრწრა მოძცა ვითმინე მისი, და
 მოძულე თუძცა ჩემი ჩემ ზედა მდიდრად იტყორდა, დამცა ვეძალე მი-
 სკან ✱ ზოლო შენ კაცო მოუვასო ჩემო, წინამძღვარო ჩემო, და
 მეცნიერო ჩემო ✱ რომელმან ერთბამად შენდა და ჩემდა დაატკებენ
 ჭამადნი, რამეთუ ვიდოდეთ ჩუწნ ერთობით სახლსა ღუთისასა ✱
 მოვედინ სიკუდილი მათ ზედა, და ცოცხლივ შთაედენ ივინი ჯო-
 ჯოხეთად, რამეთუ უკეთურება იყო სამკვდრებელსა შინა მათსა და
 შორის მათსა ✱ მე ღუთისა მიძარტ ღაღად ჟავვ, და უფალმან ის-
 მინა ჩემი ✱ მწუსრი დილეულ და სამხრად მიუთსრობდე და ვიტყო-

დ
ე
ვ
ზ
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იკ
იდ
იე
ივ
იზ

ის დი, ჰ ესმეს კმისა ჩემისა ❖ ივსნეს სული ჩემი მშჯდობით, მას-
 ლობელთაგან ჩემთა, რამეთუ მრავლობით იუჴნეს ივინი ჩემ თანა ❖
 ით ესმეს ღმერთსა, ჰ დაამდაბლნეს ივინი, რომელ ივი წინავე ივო
 საუკუნეთა, რამეთუ არა არს მათდა ნაცვალ არცა შეეშინა მათ
 კ ღუთისა ❖ მიჴყო კველი მისი რათამცა მიაგო მათ, რამეთუ მათ
 კა შეაგინეს სჯული მისი ❖ კანიუჴნეს ივინი რისხუთა ჰირისა მისი-
 სათა, ჰ მიახლნეს გულნი მათნი ღბილ იქმნეს სიტყვანი მათნი
 კბ უფროს ჴეთისა, ჰ ივინი იუჴნეს ვითარცა ისრის ჰირნი ❖ ¹⁾ მიუ-
 ტყვე უფალსა ჴრუნვა ჴენი, ჰ მან გამოკჴარდოს შენ, ჰ არა სცეს
 კბ შერუგვა უკუნისამდე მართალსა ❖ ხოლო შენ ღმერთმან შთავადნე
 ივინი მღუძმესა მას განსრწნისასა, კაცთა მოსისხლეთა ჰ მხაკვართა
 ნუ კანაზოგენ დღენი მათნი, ხოლო მე უფალო შენ გესავ.

დიღება.

ქ ა ნ მ ნ ი ა.

დასასრულსა ვრისათვის განშორებულისა წიგნთაგან დავითის ძეგლის
 წერა, რაჲმს ივი შეიპყრეს უცხო თესლთა გეთს შინა, ნე.

ა მიწებალე მე ღმერთო, რამეთუ დამთრგუნა მე კაცმან, მარადლე
 ბ ბრძოლითა მაჭირვა მე ❖ დამთრგუნეს მე მტერთა ჩემთა მარადლე,
 კ რამეთუ მრავალ არიან რომელნი მბრძვანან მე მალლით ❖ დღისი
 ღ არა შეშინოდის მე, რამეთუ შენ გესავ ❖ ღუთისა მიერ ვაქნე სიტ-
 ე უკვანი ჩემნი, ღმერთსა ვესავ, არა შეშემინოს, რა მიუოს მე კორ-
 ვ ციელმან ❖ მარადლე სიტყვანი ჩემნი მოიმაგნეს, ჩემთჴს იუჴნეს
 ვ ვოკვლნი ჴრახვანი მათნი ბოროტებით ❖ მწირ იქმნენ ჰ დაეფარ-
 ნენ, რამეთუ ივინი ბრჭალსა ჩემსა უმხირდეს, ვითარცა უმხირდეს
 ჴ სულსა ჩემსა ❖ ამისთჴს არა რათა დასცნე ივინი, ჰ რისხვით ვრ-
 ც ნი მოსრნე ❖ ღმერთო ცხოვრება ჩემი შენ ვითხარ, დასხენ ცრე-
 თ მლნი ჩემნი წინაშე შენსა, ვითარცა აღმითჴე მე ❖ მიიქცენ მტერ-
 ნი ჩემნი მართლ უკუნ, რომელსა დღესა კხადოდი შენ, აჴა ესერა

¹⁾ მათე ვ. ლუკა 22. ა ჰეტრე ვ.

მიცნობიეს მე რამეთუ ღმერთი ჩემი სარი შენ ზღუთისა მიერ ვა-
 ქნე სიტყუანი ჩემნი, და უფლისა მიმართ ვაქნე თქმულნი ჩემნი,
 ღმერთსა ვესაუ არა შეემშინოს, რაჲ მიუოს მე კაცმან ზღუთიერე
 აღნათქუამი ჩემი, ღმერთო რომელ მიგცე შენ ქებისა ზღუთის სუ-
 ლი ჩემი სიკუდილისაგან, ატუალნი ჩემნი ცრემლთაგან, და ფერჯნი
 ჩემნი ბრკოლისაგან, სათნო ვეყო წინაშე უფლისა, ნათელსა შინა
 ცხოველთასა.

დასასრულსა ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის წერისათვის, რაჲმას იუ-
 ლტოლა პირისაგან საულისა და შევიდა ქუბასა მას, ნუ.

მიწვალე მე ღმერთო, მიწვალე მე, რამეთუ შენ გესავეს სული
 ჩემი, და საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვესვიდე, ვიდრემდის წარვდეს
 უსჯულოება ზღუთ ვყო ღუთისა მიმართ მადლისა, ღუთისა ქუჭ-
 ლის მოქმედისა ჩემისა ზღუთ გამოავლინა ზეცით და მაცხოვრნა მე, და
 მისცნა საუჭუდრელად დამტრგუნველნი ჩემნი, გამოავლინა ღმერ-
 თმან წვალობა მისი, და ჭეშმარიტება მისი ზღუთ იცნა სული ჩემი
 შორის ძვეცთაგან, რამეთუ მეძინა მე ზრუნვით; შენი კაცთანი, გბო-
 ლნი მათნი ჭურ და ისარ, და ენანი მათნი ვითარცა კრძალნი ლე-
 სულნი ზღუთ ამადლდი ცათა შინა ღმერთო, და ეოველსა ქუჭუანასა
 ზედა არს დიდება შენი ზღუთ მასე განმზადეს ფერჯთა ჩემთათჳს და
 დამდაბლეს სული ჩემი, თხარეს წინაშე ჰირსა ჩემსა მთხრებლი, და
 იგინივე შთაითხინეს ზღუთ¹⁾ განმზადებულ არს გული ჩემი შენდამი
 ღმერთო, განმზადებულ არს გული ჩემი, გაქებდე და გიგალობდე შენ
 დიდებითა ჩემითა ზღუთ განიღუძე დიდებო ჩემო, განიღუძე ფსალბუ-
 ნითა და ებნითა, მე განვიღუძო განთიად ზღუთ აღვიარო შენ ერსა მო-
 რის უფალო, და გიგალობდე შენ წარმართთა შორის, რამეთუ გან-
 დიდნა ცამდე წვალობა შენი ზღუთ და ღრუბელთამდე ჭეშმარიტება შე-
 ნი; ამადლდი ცათა შინა ღმერთო, და ეოველსა ქუჭუანასა ზედა არს
 დიდება შენი.

დასასრულსა ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის წერისათვის, ნუ.

ჭეშმარიტად თუ სიმართლესა იტყვი, სიწრფოებასა სჯიდი

¹⁾ ფსალმუნა ზ.

ბ მენო კაცთანო ზ რამეთუ გულსა შინა უსჯულოებასა იქმთ ქუჭ-
 გ უანასა ზედა, სიცრუევსა კელნი თქუწნნი ნიფთებენ ზ უცხო იქმნეს
 დ ცოდვილნი საშოთგან, შესცოთეს მუცლითგან ზ იტყოდეს სიცრუ-
 ე ვესა ზ გულის წერომა მათი მსგავს არს გუჭლისსა, ზ ასპიტისა
 ე ერუსა, რომელსა დაეუწიან ეურნი მისნი ზ რომელმან არა ისმი-
 ნა კმა მსახრვალისა, ზ წამლისა მწამლველისაგან ბრძნისა ზ
 ვ ღმერთმან შემუსრნეს კბილნი მათნი ზირსა შინა მათსა, ზ შუანი
 ზ ლომთანნი შეუქუნა უფალმან ზ ზ შეურაცხ იქმნენ იგინი ვითარცა
 წყალი დათხეული, გარდაცტუტს მძუღდსა მისსა ვიდრემდის მოუ-
 ტ მლურდენ ზ ვითარცა ცვლი რაჲ დადნის ეგრეთ მოესრულენ,
 თ დაეცა მათ ზედა ცეცხლი, ზ არა იხილეს მზე ზ ვიდრე არა თანა
 იეოს ეკალთა თქუწნთა მეძუ, ვითარცა ცხოველნი ვითარცა რისხუთ
 ი მთანთქნეს იგინი ზ იხარებდეს მართალნი რაჲამს იხილოს შურის
 ია გებაჲ, კელნი მისნი დაიბანნეს სისხლითა ცოდვილისათა ზ ზ
 თქუას კაცმან რამეთუ არს სამე ნაყოფი მართლისა, ზ არს სამე
 ღმერთი რომელმან საჯნეს იგინი ქუჭუანასა ზედა. დ ი დ ე ბ ა.

დასასრულსა ნუ განხრწნი, დავითის ძეგლის წერა, ოდეს იგი მიავ-
 ლინა საულ და შეიცვა სახლი მისა, 55.

ა მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან ღმერთო, ზ მათგან რომელნი აღ-
 ბ დგომილ არიან ჩემ ზედა განმარინე მე ზ მიკსენ მე მოქმედთაგან
 გ უსჯულოებისათა, ზ კაცთა მოსისხლეთაგან მაცხოვრე მე ზ რამეთუ
 ე სერა მონადირეს სული ჩემი, ზ დამესხნეს ჩემ ზედა. ძლიერნი; არცა
 დ უსჯულოება ჩემი, არცა ცოდვა ჩემი უფალო ზ უცოდველად ვრბიოდე
 ე ზ წარვჰმართე, განიღუძე შემთხვევად ჩემდა ზ ისილე ზ ზ შენ
 უფალო ღმერთო ძალთაო, ღმერთო ისრაელისაო, მოიხილე მო-
 ვ ხედავდ ეოველთა წარმართთა, ზ ნუ შეიწყალებ ეოველთა მოქმედთა
 ვ უსჯულოებისათა ზ მიიქცენ მწუხრი, ზ დაემებოდინ ვითარცა მა-
 ზ ღლი, ზ მოადგენ ქალაქსა ზ ესერა იგინი იტყოდიან ჰირითა მა-
 ტ თითა, ზ მასჯლი ბაკეთა შინა მათთა, ვიდრემდის ვის ესმა ზ ზ
 შენ უფალი ეცინოდო მათ, ზ შეურაცხუწნე ეოველნი წარმართნი ზ
 თ ძალი ჩემი შენდამი ვიმარხო, რამეთუ შენ ღმერთი მწე ჩემდა ხარ,

ღმერთი ჩემი, რამეთუ წყალობამან მისმან იმსთოს ჩემდამო ❖
 ღმერთმან ჩემმან მიჩუწნოს მე ძეტურთა ჩემთა ❖ ნუ მოსწყუტდ მათ ი,ი
 ნუ უკუტ დაივიწყონ ძჯული შენი, განახნიენ იგინი ძალითა შენი-
 თა, ზ დაამკუტნ იგინი მფარველო ჩემო უფალო ❖ ცოდვა ჰირი- იბ
 სა მათისა, სიტყვა ბაკეთა მათთა, ზ შეიპურნედ იგინი ამპარტავა-
 ნებითა მათითა, ზ წვევასა ზ სიცრუევასა უთხრობდენ აღსასრულ-
 სა ❖ რისხუთ მოასრულნე, ზ ნულარა იპოვნენ, ზ გულის სმა ეონ, იგ
 რამეთუ ღმერთი უფლებს იაკობსა ზედა, ზ კიდეთა ქუტყანისათა ❖
 ძიიქვენ მწუსრნი ზ დაუმებოდინ ვითარცა ძალი ზ მოადგენ ქალა- იდ
 ქსა ❖ იგინი განიბნინენ ჰამად, ზ უკეთუ ვერ განძლენ, დრტუნ- იე
 ვიდენცა ❖ სოლო მე ვაქებდე ძალსა შენსა, ზ ვისარებდე მე გან- იფ
 თიად წყალობითა შენითა, რამეთუ მეუავ მე მფარველ, ზ შესავედ-
 რებელ ჩემდა, დღესა ჰირისა ჩემისასა ❖ მწე ჩემი ხარი შენ, შენ იზ
 გიგალობდე, რამეთუ ღმერთი კელის ამპერობელი ჩემი ხარი შენ,
 ღმერთო ჩემო ზ წყალობაო ჩემო.

დასასრულსა ცვალებადათვს მერმეცა ძეგლის წერა დავითისი სა-
 მოძღვრებელად, რაჟამს იგი მოწყა შუა მდინარე ასურეთისა, და
 ასურეთი სუბაკა დამოაქცია იოაბ და დასცა ელომი კეესა მას მარე-
 ლთასა ათორმეტი ათასი, ნთ.

ღმერთო განმთხიენ ჩუტნ, ზ დამამკუტნ ჩუტნ, შემრისხენ ზ ბ
 შემიწყალებნ ჩუტნ, შეარეიე ქუტყანა ❖ ზ შეამრუწუნე იგი, განჰკუ- ბ
 რნე შემუსრვილება მისი, რამეთუ შეიძრა ❖ უჩუტნე ერსა შენსა გ
 სიფიცხლე, მასუ ჩუტნ ღჯნო ღმობიერებისა ❖ მოეც მოძიშთა შენ- დ
 თა სასწაული, განრომად ჰირისაგან მძულდისა ❖ რათა იჯსნე სა- ე
 ვარელები შენნი, მაცხოვრე მე მარჯუტნითა შენითა, ზ შეგესემინ ვ
 ჩემი ❖ ღმერთი იტეოდა წმიდით გამო მისით, განვიხარო, ვ
 ზ განვეო სიკიმა, ზ დელე იგი საუოფელთა განვსომო. ❖
 ჩემი არს ვალაად ზ ჩემი არს მანასე, ზ ეფრემ დამამტკიცებელი ზ
 თავისა ჩემისა, იუდა მეუფე ჩემი ❖ მოაბ სიაფი სასოვებისა ჩემისა, ტ
 ედუმიადმდე წარვიძართო სლვა ჩემი, მე უცხო თესლნი დამემორ-
 ჩილნეს ❖ ვინ მიმიუვანოს მე ქალაქსა მას ძნელსა, ანუ ვინ მიმი- თ

ი ძღუწს მე იღუძიადმდე ❖ არა თუ შენ ღმერთი რომელმანცა განმთ-
 ია ხიენ ჩუწნ, ზ არა გამოხუწდ ღმერთი ძალად ჩუწნდა ❖ მომეც
 იბ ჩუწნ შეწვენა ჭირსა, რამეთუ ცუდ არს ცხოვრება კაცისა ❖ ღუ-
 თისა მიერ ვეოთ ძალი, ზ მან შეურაცხუვენს მაჭირვებელნი ჩუწნნი.

დასასრულსა ქებათა შინა დავითისა, ჟ.

ა შეისძინე ღმერთო ვედრებისა ჩემისა, მოხედენ ჩემსა ლოცვა-
 ბ სა ❖ კიდითგან ქუწყანისათ შენდამი ღაღად ვუავ, მოწინებასა გუ-
 ბ ლისა ჩემისასა, კლდესა ზედა აღმაძაღლე მე ❖ მიძლოდე მე, რა-
 მეთუ იუავ ჩემდა სასო, გოდოლ მტკიცე წინაშე ჰირსა მტერისასა ❖
 დ დავიმკვდრო საყოფელთა შენთა უკუნისამდე, დავფარო მე საფარ-
 ე ველსა ფრთეთა შენთასა ❖ რამეთუ შენ ღმერთმან ისძინე ლოცვა-
 ბთა ჩემთა, ზ ეც მკვდრობა მოშიშთა სახელისა შენისათა ❖ დღი-
 თი დღე შესძინე მეუფესა, წელიწადნი მისნი მიდღედმდე, ნათესა-
 ვითი ნათესავად ❖ დაადგრების უკუნისამდე წინაშე ღუთისა წყალო-
 ბა ზ ჭემმარტება მისი ვინ გამოიძიოს იგი ❖ ესრეთ უგალობდე
 სახელსა შენსა უკუნისამდე, ზ მიკცნე მე ლოცვანი ჩემნი დღითი
 დღე.

დიღება.

დასასრულსა ილითუმასთვის, ფსალმუნი დავითისი ჟა.

ა ესუ არა ღმერთსავე დაემორჩილოსა სულნი ჩემი, რამეთუ მის
 ბ მიერ არს ცხოვრება ჩემი ❖ ზ რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი, ზ
 მაცხოვარი ჩემი, შესავედრებელი ჩემი ზ მე არა შევირყიო უფროს ❖
 გ ვიდრემდის დაესძმით კაცთა ზედა, ზ მოჭკლავთ თქუწნ ეოველნი,
 დ ვითარცა კედელსა მიდრეკილსა, ზ ღობესა დაჭენებულსა ❖ ხო-
 ე ლო ჰატვივისა ჩემისა იხრახეს განშორება, ზ რბოდეს წყურვი-
 ლით, ჰირითა მათითა აკურთხევდეს, ზ გულითა სწეევდეს ❖ გა-
 ვ თმენა ჩემი ❖ ზ რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩემი, ზ მაცხოვარი ჩე-
 მნი, შესავედრებელი ჩემი ზ მე არა შევირყიო ❖ ღუთისა მიძართ
 არს ცხოვრება ჩემი, ზ დიდება ჩემი, ღმერთი შეწვენისა ჩემისა, ზ
 ც სასოება ჩემი ღუთისა მიძართ ❖ ესევდით მას ეოველი კრებული
 ერისა, განჭყინებით მის წინაშე გულნი თქუწნნი, რამეთუ ღმერთი

მწე თქუტნდა არს ზ სოლო ამაო არიან პენი კაცთანი, ცრუ ირიან
 პენი კაცთანი, სასწორთა მათ ზედა სიცრუვისათა, ღ ივინივე ამა-
 ოებით არიან ურთიერთას ზ ნუ ესავთ სიცრუვესა, ღ ტაცებად ნუ
 კსურის, სიმდიდრე თუ გარდაგეროდეს, ნუ შეაპრობთ გულთა
 თქუტნთა ზ ერთ ჯერ თქუა ღმერთმან, ღ ორი ესე მესმა რამეთუ
 ღუთისა არს სიმტკიცე ზ ღ პენი არს უფალო წებალობა, ') რამე-
 თუ შენ მიაგო კაცად კაცადსა საქმეთა მისთა ებრ.

ფსალმუნნი დავითისი, რაჟამს იყო იგი უდაბნოსა მას ჰურიასტანისასა, აბ.

ღმერთო ღმერთო ჩემო შენდამი აღვიმსთობ, სწუგრიან შენ-
 დამი სულისა ჩემსა, რაოდენ ჯერმე არს კორცი ესე ჩემი ქუტყანასა
 ამას შინა უდაბნოსა ღ უგზოსა, ღ ურწუგულსა ზ ესრეთ წმიდასა
 შინა გეჩუტნო შენ, რათა ვიხილო მე ძალი ღ დიდება შენი ზ რა-
 მეთუ უძობდეს არს წებალობა შენი უფროს საცხოვრებელთასა, ბა-
 გენი ჩემნი გაქებდენ შენ ზ ესრეთ გაგურთხევედ შენ ცხოვრებასა
 ჩემსა, ღ სახელითა შენითა აღვიპურნე კელნი ჩემნი ზ ვითარცა
 ცმელითა ღ სიპოსითა განძღეს სული ჩემი, ღ ბაგითა გალობისათა
 გაქებდეს შენ ზირი ჩემი ზ უკეთუძცა მოგვიკსენე შენ სარეცელთა
 ჩემთა ზედა, ცისკარსამცა გევედრებოდე შენ ზ რამეთუ შენ შემწე
 მეუავ მე, ღ საფარველსა ფრთეთა შენთასა ვიხარებდე ზ მიგდევდა
 სული ჩემი შემდგომად შენსა, ღ მე შემეწია მარჯუტნე შენი ზ სო-
 ლო მათ ცუდად იმიეს სული ჩემი, შთაგდენ ივინი ქუტსკენელთა
 ქუტყანისათა ზ მიეცნენ ივინი გელთა მასჯლისათა, ნაწილად
 მელთა იეუნენ ივინი ზ სოლო მეუფე იხარებდეს ღუთისა მიძართ,
 ღ იქოს უოველი რომელი ფუცვიდეს მისა, რამეთუ დაიყო ზირი
 რომელი იტეოდა სიცრუვესა.

ღისასრულსა ფსალმუნნი დავითისი აგ.

უეისმინე ღმერთო ვმისა ჩემისა, გევედრებოდი რაჟ მე შენდამი,
 შიშისაგან მტერისა იკსენ სული ჩემი ზ დამიფარე მე ამბოსისაგან
 უკეთურთასა, ღ სიმრავლისაგან მოქმედთა სიცრუვისათა ზ რომელ-
 თა აღილესნეს ვითარცა მასჯლნი ენანი მათნი, გარდაცტუტნ მშვი-

1) მათე ვ. რამაელთა ბ.

დ ღღსა მათსა საქმე ხიმწარისა ❖ რათამცა განგუმირეს დაფარულსა
 ე შინა უბიწოდ, მუის სის რა უუონ მას, ღ არა შეიშინონ ❖ განი-
 მტკიცეს თავისა თვისისა სიტუება უკეთური, მიუთხრეს დარწემა მა-
 ვ ხისა, ღ თქუტს ვინ იხილნეს იგინი ❖ გამოიძიეს უსჯულოება,
 განილინეს, გამოიძიებასა გამოსამიძებულისასა, წარდგეს კაცი სი-
 ზ ღრმითა გულისათა ❖ ღ ამაღლდეს ღმერთი, ისარ ჩხვლთა იქმნნეს
 ც წულულებანი მათნი ❖ ღ მოუძღურდეს მათ ზედა ენანი მათნი, შე-
 თ ძრწუნდეს ეოველნი რომელნი ხედვიდეს მათ ❖ ღ შეეშინა ეოველსა
 კაცსა, ღ უთხრეს მათ საქმენი ღუთისანი, ღ დაბადებულნი მისნი
 ი გულის ხმა უენეს ❖ იხარებდეს მართალი უფლისა მიძარტ, ღ ეს-
 ვიდეს მას, ღ იქმნენ ეოველნი წრეველნი გულითა. დ ი დ ე ბ ა.

კ ა ნ ო ნ ი თ.

დასასრულსა ფსალმუნი დაეთისი გალობა იერემიასი და ეზეკი-
 ლისი და ერისა მის მსხემობისა ძდ.

ა უენ გმუტნის გალობა ღმერთო სიონს, ღ შენ მიგეცეს ლოცვა
 ბ იერუსალემს ❖ შეგესემინ ლოცვისა ჩემისა, შენდა ეოველი კორ-
 გ ციელი მოვიდეს ❖ სიტუვანი უსჯულოთანი განმლიერდეს ჩემ ზე-
 დ და, ღ უღმრთობათა ჩემთაგან შენ მიღხინო ❖ ნეტარ არს, რომ-
 ელი გამოირჩიე ღ შეიწინარე, ღ დაიკუჯდროს ესოთა შინა შენთა,
 ადვივსენით ჩუტნ კეთილითა სახლისა შენისათა, წმიდა არს ტა-
 ე ძარი შენი ❖ საკურველ არს სიძარტლითა, შეისმინე ჩუტნი ღმერ-
 თო მაცხოვარო ჩუტნო, სასოო ეოველთა კიდეთა ქუტყანისათა,
 ვ რომელნი არიან ზღვათა შინა შორს ❖ განმზადნა მათანი ძლიე-
 ზ რებითა თვისთა, გარე შერტყემულმან ძლიერებითა ❖ რომელი შეა-
 ც ძრწუნებს სიმდიდრესა ზღვასასა, ოსრასა ღელვათა მისთასა ვინ და-
 ც უთმოს, შემრწუნდენ წარძართნი ❖ ღ ეშინოდის მკუჯრთა კიდეთა
 თ სასწაულთა შენთაგან, გამოსლვასა ცისკრისასა ღ მწუხრისასა მხია-
 რულება ❖ მოხედენ ქუტყანასა, ღ დათრვე იგი, განამრავლე გან-

1) საქმე ა.

მდიდრება მისი, მდინარე ღუთისა ადივსო წელითა, განუმსადე სა-
 ზრდელი მათი, რამეთუ ესე არს განმსადება ❖ ორნატნი მისნი და-
 თრვენ, განამრავლე ნაყოფი მისი, ცუხართა მისითა მსიარულ იუოს
 ჯეჯილი მისი ❖ აკურთხო გვრგვნი წელიწადისა სიტკბოებითა შე-
 ნითა ჰ ველნი შენნი ადივსენ სიპოხითა ❖ განაპოხნეს შუტნი-
 ერება უდაბნოსა, ჰ სისარული ბორცუთა შეიმოსონ ❖ შეიმოსნენ
 ვერძნი ცსოვართანი, ჰ ლელეთა განამრავლონ იფელი, დაღადებდენ
 ჰ კალობდენ.

დასასრულსა ვალობა აღდგომისათვის აჲ.

ღაღადებდით ღუთისა უოველი ქუტყანა, უკალობდით სახელსა
 მისსა, მიეცით დიდება ქებულებასა მისსა ❖ არქუთ ღმერთსა რაბა-
 მად საშინელ არიან საქმენი შენნი, მრავლითა ძალითა შენითა გე-
 ცრუვენს შენ მტერნი შენნი ❖ უოველი ქუტყანა თაყვანის კცემდენ
 შენ ჰ კიკალობდენ, ჰ უკალობდენ სახელსა შენსა ძაღალო ❖ მო-
 ვედით ჰ ისილენით საქმენი ღუთისანი, ვითარ საშინელ არს გან-
 ზრასვათა შინა უფროს ძეთა კაცთასა ❖ რომელი კარდაქცევს
 ზღუასა ვმელად, მდინარესა წიაგდენ ფრკივ, მუნ ვისარებდეთ ჩუტნი
 მისა შიმართ ❖ რომელი იგი უფლებს ძალითა თუსითა საუკუნე-
 თა, თვაჯინი მისნი წარმართთა ხედვენ, რომელთა განამწარეს იგი
 ნუ ამაღლდებიედ თავით თუსით ❖ აკურთხევდით წარმართნი ღმერ-
 თსა ჩუტნსა, ჰ სასმენელ ვავთ ვმა ქებისა მისისა ❖ რომელმან და-
 დვა სული ჩემი ცხოვრებად, ჰ არა სცა მურა ფერკთა ჩემთა ❖
 რამეთუ გამომცადენ ჩუტნი ღმერთო ჰ გამომასურვენ ჩუტნი ვითარ-
 ცა გამოიკურვების ვეცხლი ❖ შემეიუტანენ ჩუტნი საბრკესა, დაკრი-
 ბე ჭირი ბეჭთა ჩუტნთა ❖ ავლინენ კაცნი თავთა ზედა ჩუტნთა,
 განვლეთ ჩუტნი ცეცხლი ჰ წვალი ❖ ჰ გამომეიუტანენ ჩუტნი განსა-
 სუტნებელად, შევიდე სახლსა შენსა მსხუტრძლებითა, ჰ მიკცნე
 შენ ლოცვანი ჩემნი ❖ რომელ აღთქუტს ბაკეთა ჩემთა ჰ იტეოდა
 პირი ჩემი ჭირსა შინა ჩემსა ❖ საუტრთხები ტუნოვანი შენდა შე-
 წირო, ვერძებითა ჰ სამკევევლითა, შეწირო შენდა ზუარაკები ჰ
 ვაცები ❖ მოვედით ჰ ისძინეთ ჩემი, ჰ კითხრა თქუტნი უოველთა

13 მოძიძთა ღუთისათა, რაოდენი უყო სულსა ჩემსა ❖ მისა მიძარტ
 14 ზირითა ჩემითა ღაღად ვუავ, ზ ალვაძაღღე იგი ენითა ჩემითა ❖
 15 სიცრუეყესა თუ ვხედევდ გულსა შინა ჩემსა, ნუ ისმენნ ჩემსა უფა-
 16 ლი ❖ ამისთჯს შეისმინა ჩემი ღმერთმან, ზ მოხედნა გმასა ვედრე-
 17 ბისა ჩემისასა ❖ კურთხეულ არს ღმერთი, რომელმან არა განიშო-
 რა ლოცვა ჩემი ზ არცა წუხლობა მისი ჩემგან.

დასასრულსა გალობა აღდგომისათვის ფსალმუნნი 46.

18 **ღ**მერთო მიწყალენ ჩუტნ, ზ მაკურთხენ ჩუტნ ზ გამოაჩინე ჰი-
 19 რი შენი ჩუტნ ზედა, ზ მიწყალენ ჩუტნ ❖ ცნობად ქუტყანასა ზედა
 20 გზა შენი, ზ ყოველსა თესლებსა შორის მაცხოვარება შენი, აღ-
 21 გიარებდედ შენ ერნი ყოველნი ❖ მხიარულ იუქნედ, ზ იხარებდინ
 22 თესლნი რამეთუ შენ განსაჯნე ერნი სიწრფოებით ზ თესლებსა ქუტ-
 23 ჯანასა ზედა უძღოდი ❖ აღვიარებდენ შენ ერნი ღმერთო, აღვიარებდენ
 24 შენ ერნი ყოველნი ❖ ქუტყანამან გამოსცა ნაყოფი თჯსი, მაკურთხენ
 25 ჩუტნ ღმერთო ღმერთმან ჩუტნმან ❖ მაკურთხენინ ჩუტნ ღმერთმან,
 ზ ეშინოდინ მისგან ყოველთა კიდეთა ქუტყანისათა. დ ი დ ე ბ ა.

დასასრულსა დავითის ფსალმუნნი და გალობა 48.

26 **ა**ღდგეინ ღმერთი ზ განიბნინედ ყოველნი მტერნი მისნი ზ
 27 იელტოდენ მოძულენი მისნი ზირისა მისისაგან ❖ ვითარცა მოა-
 28 კლდეს გუამლსა მოაკლდენ, ზ ვითარცა ცუღი რა დადნის წინაშე
 29 ცეცხლსა, ეგრეთ წარწებდენ ცოდვილნი ზირისაგან ღუთისა ❖ ზ
 30 მართალნი იხარებდენ, მხიარულ იუქნენ წინაშე ღუთისა, ზ განსც-
 31 ხრებოდინ სიხარულითა ❖ აქებდით ღმერთსა, ზ უგალობდით
 32 სახელსა მისსა, გზა უეავთ მას რომელი იგი აძაღღდა დასავლით,
 33 უფალ არს სახელი მისი, ზ იხარებდით მის წინაშე ❖ შექრწუნდედ
 34 ზირისა მისისაგან, რომელი იგი მამა არს ობოლთა, ზ მსაჯული
 35 ქუტრივთა, ღმერთი ადგილსა წმიდასა მისსა ❖ ღმერთმან დაძკვდრ-
 36 ნის ერთ სახელნი სახლსა, ზ გამოიუქანის კრულნი სიმენითა თჯსი-
 37 თა, ეგრეთ განმამწარებელნი მისნი რომელნი დაძკვდრებულ არიან
 38 სამარებსა ❖ ღმერთო გამოსლვასა შენსა წინაშე ერისა შენისა, ზ
 39 წიადსლვასა შენსა უდაბნოდ ❖ ქუტყანა შეიძრა, ზ ცანიცა წუთო-

დეს, ჰირისაგან ღუთისა სინასა, ჰირისაგან ღუთისა ისრაელისა ✨
 წუძა ნებსით განუმზადო ღმერთო სამკვდრებელსა შენსა, მოღათუ თ
 უძღურდა, ხოლო შენ დავეაძკვიცო იგი ✨ ღ ცხოველნიცა შენნი ი
 მკვდრ არიან მას შინა, განუმზადე სიტკბოებითა შენითა გლახაკსა
 ღმერთო ✨ უფალმან სცეს სიტუება რომელნი ახარებენ ძალითა ია
 მრავლითა ✨ მეუფე ძალთა საყუარელისა, შუწნიერებითა სახლი- იბ
 სათა განყოფად ნატუქუწნავისა ✨ უკეთუ დაიძინოთ შორის ნაწი- ივ
 ლებსა, ფრთენი ტრედისანი ვეცხლით მოსილ, ბეჭთ საშუალი მი-
 სი ფერთა ოქროსითა ✨ რაჟამს განაჩინებდა ცათა მეოფი იგი იდ
 მეუფებსა მას ზედა, განთოვლდენ იგინი საღმონს ✨ მთა ღუთისა იე
 მთა ჰოხილი, მთა შეყოფილი, მთა ჰოხილი ✨ რასამე ჰკონებთ ივ
 თქუწნ მთანო შეყოფილნო, მთა ესე რომელ სთნდა ღმერთსა დამ-
 კვდრებად მას ზედა, ღ რამეთუ უფალმანცა დაიმკვდროს იგი სრუ-
 ლიად ✨ ეტლნი ღუთისანი ბევრ წილ არიან, ღ ათასეულნი წარუ- იზ
 მართებენ მას, უფალი მათ შორის სინასა მთასა წმიდასა მისსა ✨
 აღკვედ ¹⁾ მაღალსა წარმოსტუქუწნე ტუქუწ, ღ მოიღე ნიჭები კაცთა იჭ
 შორის, რათა ურჩნიცა სამკვდრებელად იეჟნენ ✨ უფალი ღმერთი ით
 კურთხეულ, კურთხეულ არს ღმერთი დღითი დღე, წარგვმართოს
 ჩუწნ ღმერთმან მაცხოვარებისა ჩუწნისამან ✨ ღმერთი ჩუწნი, ღმე- კ
 რთი მაცხოვარ, ღ უფლისაგან არიან გამოსავალნი სიკუდილისა-
 ნი ✨ ხოლო ღმერთმან შემუსროს თავები მტერთა მისთა, თხემი კა
 თმითურთ რომელნი ვლენან უსჯულაობითა მათითა ✨ თქუა უფალ- კბ
 მან, ბასანით მოვაქციო, მოვაქციო სიღრმეთა შინა ზღვსათა ✨ კდ
 რათა შეიღებოს ფერგი შენი სისხლითა, ღ ენანი ძაღლთა შენთანი კე
 მტერთაგან მის მიერ ✨ გამოჩნდეს სლვანი შენნი ღმერთო, სლვა- კდ
 ნი ღუთისა ჩემისა ღ მეუფისანი წმიდასა შინა ✨ იმსთუწს მთა- კე
 ვართა მახლობლად მეალობელთა, შორის ქალწულთა მეებნეთასა ✨
 ეკლესიასა შინა აკურთხევდით ღმერთსა, ღ უფალსა წყაროთაგან კე
 ისრაელისათა ✨ მუნ ბენიამენ ჭაბუკი განკვრეებასა, მთავარნი იუ- კზ
 დასნი წინამძღუარნი მათნი, მთავარნი ზაბულონისნი, მთავარნი

¹⁾ ეფესელთა ღ.

კ^ლ ნეფთაღემისნი ❖ ბრძანე ღმერთო ძალითა შენითა, განამღიერე
 კ^თ ღმერთო ესე, რომელ ჰქმენ ჩუენ შორის ❖ ტაძრით შენით იერუ-
 ლ^ლ საღემით, შენდა შეწირონ შეფეთა ძღუენი ❖ შერისსენ შენ ძვეტთა
 ლერწმისათა, კრებული ზუარაკთა დიაკუულთა შორის ერისათა, მი-
 ღ^ლ რეკად გამოცდილთა ვეცხლითა, განახნიენ წარმართნი რომელთა
 ლ^ლ ნებაჲს ბრძოლა ❖ მოვიდენ მოციქულნი ეგუპტით, ჰინდოეთმან უს-
 ლ^ლ წროს კელისა მიცუებად ღუთისა ❖ შეფენი ქუენიანისანი აქედით
 ლ^ლ ღმერთსა ზ უგალობდით უფალსა ❖ რომელი იგი ამაღლდა ცასა
 ლ^ლ ცათასა აღმოსავალით, ესერა მოსცეს ვა თუსი ვა ძლიერებისა ❖
 ლ^ლ მიეცით დიდება ღმერთსა, ისრაელსა ზედა დიდ არს შუენიერება
 ლ^ლ მისი, ზ ძალი მისი ღრუბელთა შინა ❖ საკურველ არს ღმერთი
 წმიდათა შორის მისთა, ღმერთი ისრაელისა, მან მოსცეს ძალი ზ
 სიძვირე ერსა თუსსა, კურთხეულ არს ღმერთი. დ ი დ ე ბ ა .

დასასრულსა ცვალებადთათვის, ფსალმუნი დავითისი 46.

ა^ა **მ**აცხოვნე მე ღმერთო, რამეთუ შევიდეს წყალნი სულად ჩემდა-
 ბ^ბ მდე ❖ დაჴინთქ მე უესა უფსკრულისასა, ზ არა არს დათმენა, მო-
 გ^გ ვედ მე სიღრმესა ზღვსასა, ზ მოქცევამან დამთქა მე ❖ დაჴმუენი
 მე ღაღადებთა, ზ დამკდა ვა ჩემი, მოაკლდა თუაღთა ჩემთა სა-
 დ^დ სოებითა ღუთისა მიძრთ ჩემისა ❖ განმრავლდეს უფროს თმათა
 თავისა ჩემისათა მოძულენი ჩემნი ცუდად, განმღიერდეს ძღვეარნი
 ჩემნი მტერნი ჩემნი სიცრუებით, ზ რაჲ იგი არა მეტაცა, მაშინ
 ე^ე მიუზღვედ ❖ ღმერთო შენ უწვი უგუნურება ჩემი ზ შეცოდებანი
 ვ^ვ ჩემნი შენგან არა დაჴარნეს ❖ ნუ ჰრცხუენებინ ჩემდამო რომელთა
 ვ^ვ დაჴითმონ შენ უფალო უფალო ძალითა, ნუცა კდემებინ ჩემ ძლით
 ზ^ზ რომელნი გემიებენ შენ ღმერთო ისრაელისაო ❖ რამეთუ შენთუს და-
 ლ^ლ ვითმინე ეუენდრება, ზ დაჴარა სირცხლმან ზირი ჩემი ❖ უცსო
 თ^თ ვქმენ მე ძმათა ჩემთა, ზ სტუმარ მეთა დედისა ჩემისათა ❖ რამე-
 თ^თ თუ ¹) შურმან სახლისა შენისამან შემკადა მე, ზ ეუენდრებანი მანუენ-
 თ^თ დრებელთა შენთანი, დამეცნეს ჩემ ზედა ❖ ზ დაჴიფარე მარსჯათა
 თ^თ სული ჩემი, ზ იქმნა იგი ჩემდა საეუენდრელ ❖ ვეჲვ სამოსლად ჩე-

¹) იოზ. ბ. რომელ. იე.

მდა ძაძა, ზ ვექმენი მე მათ იგავ ზ ჩემთჳს ზრასჯდეს რომელნი
 სხდეს ბჭეთა, ჩემდამო გალობდეს რომელნი სმიდეს ღჯროსა ზ სო-
 ლო მე ვილოცვედ შენდამი უფალო, ჟამსა შეწენარებისასა, ღმერ-
 თო სიმრავლითა მოწყალებისა შენისათა შეისმინე ჩემი, ჳემძარიტე-
 ბითა მაცხოვარებისა შენისათა ზ მიჯსენ მე თიჯისაგან, რათა არა
 დაუნთქა, განვერი მე მოპულეთა ჩემთაგან, ზ სიღრმეთაგან წყალ-
 თასა ზ ნუ დაძთქამნ მე მორვევი წყალთა, ნუცა შთამძქამნ მე უფ-
 სკრული, ნუცა შეიყოფინ ჩემ ზედა ჳურღმული ჳირისა მისისა ზ ის-
 მინე ჩემი უფალო, რამეთუ ტკბილ არს წყალობა შენი, მრავლითა
 მოწყალებითა შენითა მოხილვე ჩემ ზედა ზ ნუ გარე მიიქცევ ჳირ-
 სა შენსა მონისა შენისაგან, რამეთუ მჭირს მე, მსთუჳად შეგესმინ
 ჩემი ზ მოხედენ სულსა ჩემსა, ზ განარინე იგი ზ მტერთა ჩემთა-
 გან მიჯსენ მე ზ რამეთუ შენ უწეი ეჭღღრება ჩემი ზ სირცხული
 ჩემი, ზ კდება ჩემი, შენ წინაშე არიან ეოველნი მაჭირვებელნი ჩემ-
 ნი ზ ეჭღღრება დაითმინა სულმან ჩემმან ზ გლასაკობა, ზ ველო-
 დე მე თანა მჭოვარსა ზ არა იყო, ზ ნუგეშინის მცემელსა ზ არა
 ვპოვე ზ ზ მცეს მე საჭმელად ჩემდა ნაღჭღლი, ¹⁾ ზ წეურვილსა
 ჩემსა მასჭღს მე მძარი ზ ²⁾ იქმენინ ტაბლა მათი მათ წინაშე სა-
 ბრკე, ზ მისაგებელ, ზ საცთურ ზ დაუბნელდენ თქალნი მათნი რათა
 არა ხედვიდენ, ზ სურგი მათი მარადის შედრიკე ზ მიჭფინე მათ ზე-
 და რისხუა შენი, ზ გულის წერომა რისხუსა შენისა ეწიენ მათ ზ ³⁾
 იუავენ სამკჯდრებელი მათი ოხერ, ზ საყოფელთა მათთა ნუ იყოფინ
 მკჯდრი ზ რამეთუ რომელი შენ დაეც, მათ დევნეს იგი, ზ სალ-
 მობასა წელულთა ჩემთასა შესმინეს ზ შესმინე უსჯულოება უსჯუ-
 ლობასა მათსა ზედა, ზ ნუ შევლნედ იგინი სიმართლესა შენსა ზ
 აიგოცნედ იგინი წიგნისა მისგან ცხოველთასა, ზ მართალთათანა
 ნუ დაიწერებიდ ზ გლასაკ ზ დავრდომილ ვარი მე, ღმერთო მა-
 ცხოვარება შენი შეძეწიენ მე ზ ვაქებდე სასელსა ღმთისა ჩემისასა
 გალობითა, ზ განვადიდო იგი ქებითა ზ ზ სათნო ეეოს ღმერთისა
 უფროს კბოსა მის ჩხჯლისა, რომელსა გამოჭქონედ რქანი ზ ჳლი-

იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ
 კთ
 კლ
 კლა

¹⁾ მათე კზ, იე ზ ით. — ²⁾ რომაელ. ია. — ³⁾ საქმე ა.

ლბ ენი ❖ იხილონ გლახაკთა ზ იხარებდენ, გამოიძიეთ ღმერთი, ზ
 ლვ ცხოვნდეს სული თქუნი ❖ რამეთუ ესმა დავრდომილთა უფალსა,
 ლდ ზ ჰერობილნი მისნი არა შეურაცხუენა ❖ აქებდით მას ცანი ზ
 ლე ქუნიანა, ზ ზღუა, ზ უოველი რაჲ არს მას შინა ❖ რამეთუ ღმერ-
 ლვ თმან იკსნეს სიონი, ზ აღემენენ ქალაქნი ჰურიასტანისანი, ზ დაე-
 მენენ მუნ, ზ დაიკვდრონ იგი ❖ ზ ნათესავმან მონათა შენთა-
 მან დაიპურას იგი, ზ რომელთა უეჭარს სახელი შენი, დაიკვ-
 დრონ მას შინა.

დასასრულსა დავითისი ხსენებად მაცხოვნა მე უფალმან, ათ.

ა მღერთო შეწევნასა ჩემსა მოხედენ, უფალო შეწევნად ჩემდა
 ბ ისწრაფე ❖ ჰრცხუნიოდენ ზ კდეებოდენ რომელნი ეძიებენ სულსა
 გ ჩემსა, მართლუგუნ იქცენ, ზ სირცხულეულ იქმენ რომელნი ზრ-
 დ ხვდეს ჩემთვის ძვრსა ❖ მიიქცენ მუნ თქუევსვე სირცხულეულნი,
 დ რომელნი მეტუოდეს მე ვაძა ვაძა ❖ კალობდენ ზ იხარებდენ შენ-
 ე დამი უოველნი რომელნი გეძიებენ შენ უფალო, ზ თქუნიდ მარადის,
 ე დიდ არს ღმერთი, რომელთა უეჭარს მაცხოვარება შენი ❖ სოლო მე
 გლახაკ ზ დავრდომილ ვარი მე, ღმერთო შემეწიე მე, შემწე ზ მსხე-
 ლი ჩემი ხარი, შენ უფალო ნუ ეოვნი. დიდება.

ქ ა ნ ო ნ ი ი

ფსალმუნი დავითისი ძეთა იონადაბისთა და პირველ წარტყვე-
 ნულთა მათ წარუწერელი ებრაელთა შორის, ო.

ა,ბ შენ უფალო გესავ, ნუ მრცხუნიებინ მე უკუნისამდე ❖ სიძარ-
 ლითა შენითა მიკსენ ზ განმარინე მე, მოეავ ჩემდა უური შენი, ზ
 გ მაცხოვნე მე ❖ შეეავ მე ღმერთი მფარველ, ზ ადგილ ძნელ გან-
 დ სარინებულ ჩემდა, რამეთუ სიმტკიცე, ზ შესავდრებელი ჩემი შენ
 დ ხარ ❖ ღმერთო ჩემო მიკსენ მე კელთავან ცოდვილისათა, კელთავან
 ე უსჯულოთასა ზ ცრუსათა ❖ რამეთუ შენ ხარ თმენა ჩემი უფალო,
 ვ უფალო სასოჲ ჩემი სიყრძით ჩემითვან ❖ შენდამი განვამტკიცენ:

საშოთგან, დედის მუცლით ჩემითგან შენ ხარ ჩემი მფარველი, შე-
 ნდამი არს გალობა ჩემი მარადის ❖ ვითარცა სასწაულ ვექმენ
 მრავალთა ღმრთველი ძე შემწე ძლიერი ჩემი შენ ხარ ❖ აღავსენ ჰირი ჩემი ქე-
 ბითა რათა უგალობდე დიდებასა შენსა, ყოველსა დღესა დიდად
 შუქნიერებასა შენსა ❖ ნუ განმაგდებ მე უფალო ჟამსა სიბერისასა,
 ღმრთობასა ძალითა ჩემისასა ნუ დამაგდებ მე ❖ რამეთუ მრქტულს
 მე მტერთა ჩემთა ღმრთობითა მოეცვა სული ჩემი ზრახვა ვეგს
 ერთბაშად ❖ ღმრთობის, ღმრთობის დაავადო იგი, დევნეთ ღმრთობის
 ნით მას რამეთუ არა ვინ არს მკნეულ მისა ❖ ღმრთობა ჩემო ნუ
 განმემორებო ჩემგან, ღმრთობა ჩემო შეწევნასა ჩემსა მომხედენ ❖
 ღმრთობის, ღმრთობის რამეთუ ჩემი დაავადეს სულსა ჩემსა, შეიმო-
 სედ სიწმინდეილი ღმრთობა, რამეთუ ეძიებდეს ძურსა ჩემთვისა ❖ ხოლო
 მე მარადის გესვიდე შენ, ღმრთობის ყოველსა ზედა ქებასა შენ-
 სა ❖ ჰირი ჩემი უთხრობდეს სიძარბოებსა შენსა, ყოველსა დღესა
 მაცხოვარებასა შენსა, რამეთუ არა ვიცოდე მწიგნობრებისა ❖ შე-
 ვიდე მე ძლიერებითა უფლისათა, უფალო მოვიკისნე სიძარბო
 შენი მხოლოსა ❖ ღმრთობა ჩემო რამეთუ ჩემი მასწავლე სიყრმით ჩე-
 მითგან, ღმრთობის მოაქამოდე მიუთხრობდე საკვრველებათა შენთა ❖ ღმ-
 რთობის მიმკვრველებადმდე ღმრთობის სიბერედმდე, ღმრთობა ჩემო ნუ
 დამაგდებ მე, ვიდრემდის მიუთხრა მკლავი შენი ყოველსა ნათესავსა
 მომავალსა ❖ ძლიერება შენი, ღმრთობის შენი ღმრთობა ჩემო მიმაღლადმდე,
 რამეთუ მიუთხრა დიდ ძალი, ღმრთობის ვინ გემსგავსოს შენ ❖ რამ-
 თობის მიჩუქნიენ მე ღმრთობის მრავალნი ღმრთობის, მომაქციე ღმრთობის
 მაცხოვრებელი მე, ღმრთობის უფსკრულთაგან ქუჩუნიისათა აღმომიყვანე მე ❖
 განამრავლე ჩემ ზედა დიდებულება შენი, ღმრთობის მომაქციე ღმრთობის
 ნუგემინის მეც მე, ღმრთობის უფსკრულთაგან ქუჩუნიისათა კუჩუნიად
 აღმომიყვანე მე ❖ ღმრთობის რამეთუ მეცა აღვიარო შენ ერსა
 შორის უფალო, ღმრთობის საფსალმუნისათა ღმრთობის
 ღმრთობის ღმრთობის შენი ღმრთობის, გიგალობდე შენ ებნითა,
 ღმრთობის ისრაელისათა ❖ ისრაელისათა ბაგენი ჩემნი რაჟამს
 გიგალობდე შენ, ღმრთობის სულიცა ჩემი რამეთუ იცხენ ❖
 უფროს ღმრთობის ენაცა ჩემი

ზ
 ც
 თ
 ი
 იბ
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იც
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ

ბე მარადღე ოტუოდის სიძარტლესა შენსა ❖ რაჟამს ჭრცხუწნოდის ზე კდემულ იუჟენ რომელნი ეძიებენ ძვირსა ჩემსა.

ფსალმუნი სოლომონისათჳს, ოა.

ა ომერთო სასჯელი შენი მეფესა მიეც, ზე სიძარტლე შენი მესა
 ბ მეფისასა ❖ განსჯად ერისა შენისა სიძარტლით, ზე გლახაკთა შენთა
 გ განკითხვით ❖ მიიღეთ მთათა მშჯღობა ერისა, ზე ბორცუთა სიძარტ-
 დ ლე ❖ განკითხნეს გლახაკნი ერისანი, ზე აცხოვნნეს ნაშობნი დავრ-
 ე დომილთანი, ზე დაამდაბლოს ცილის მწამებელი ❖ ზე თანა ეგოს მზისა,
 ვ ზე წინა მთავარისა ნათესავითი ნათესავადმდე ❖ ვარდამოსდეს ვი-
 თარცა წუძა საწმისსა ზედა, ზე ვითარცა ცუხარი რა ცურინ ქუჭ-
 ზ ეანასა ზედა ❖ გამოაბრწინვოს დღეთა მისთა სიძარტლე, ზე მრ-
 ჭ ვალი მშჯღობა, ვიდრემდის განკუდეს მთავარე ❖ ზე უფლებდეს იგი
 თ ზღვითი ზღვადმდე, ზე მდინარითგან კიდედმდე სოფლისა ❖ მის წი-
 ი ნაშე ზირველად ჭინდონი შეურდენ, ზე მტერნი მისნი მიწასა ლო-
 ი შნიდენ ❖ მეფეთა თარშისათა ზე ჭალაკთა ძღუწნი შეწირონ მისა,
 ია მეფეთა არაბიასთა ზე საბაასთა, ძღუწნი მიართვან მას ❖ ზე თავვა-
 ნისცემდენ მას უოველნი მეფენი ქუჭუანისანი, ზე უოველნი წარმართნი
 იბ მონებდენ მას ❖ რამეთუ ივსნა გლახაკი ძლიერისგან, ზე დავრდომილი
 იგ რომლისა არა იყო მწე ❖ ჭრიდოს გლახაკსა ზე დავრდომილსა, ზე სუ-
 იდ ნლი გლახაკთანი აცხოვნნეს ❖ აღნადგინებისგან ზე სიცრუვისა იხ-
 იე სნნეს სულნი მათნი, ზატროსან იუოს სახელი მისი მათ წინაშე ❖ ზე
 ცხოვნდეს, ზე მოეცეს მას ოქროსა მისგან არაბიასა, ზე ილოცვი-
 დენ მისთჳს სამარადისოდ, უოველსა დღესა აკურთხევდენ მას ❖
 ივ იუოს სიმტკიცე ქუჭუანასა შინა თავსა ზედა მთათასა, ზე მთა ამა-
 იბ ლდეს უფროს ლიბანისა ნაყოფი მისი, ზე უვაგოდინ ქალაქით
 იბ გამო ვითარცა თივა ქუჭუანისა ❖ იუოს სახელი მისი კურთხეულ
 უკუნისამდე, უწინარეს მზისა ეგოს სახელი მისი, ზე ზირველ მთო-
 ვარისა საუდარი მისი, მისა მიძარტ იკურთხეოდინ უოველნი ტომნი
 იბ ქუჭუანისანი, ზე უოველი თესლები ნატრიდეს მას ❖ კურთხეულ-
 არს უფალი ღმერთი ისრაელისა, რომელმან ეჯს საკვრველი მხო-
 ით ლომან ❖ ზე კურთხეულ არს სახელი წმიდა დიდებისა მისისა უკუ-

ნისამდე, ღ უკუნითი უკუნისამდე, ღ აღივსოს დიდებითა. მისითა
ყოველი ქრისტეანა, იყავნ იყავნ. დ ი დ ე ბ ა.

მოაკლდეს გალობანი დაეთისნი ძისა იესესა, ფსალმუნი ასაფისი
გალობა ასურასტანელთა მიმართ, ობ.

კითარ კეთილ არს ისრაელისა ღმერთი, გულითა წრფელთა
თვს ❖ სოლო ჩემი კინილა. ღ შემდრწუნდეს ფერკნი მცირეთა ღ
შემიცეთეს სლვანი ჩემნი ❖ რამეთუ ვეძურე უსჯულთა, მძდობა-
სა რა ცოდვილთასა ვსედევდ ❖ რამეთუ არა არს ასილვა სიკრ-
დილსა შინა მათსა, ღ სიმტკიცე გუჭმათა შინა მათთა ❖ შრომასა
კაცთა თანა არა შურებინან, ღ კაცთა თანა იგინი არა იტანჯენ ❖
ამისთვს შეიპურნა იგინი ამპარტავანებამან სრულიად, შეიმოსედ
უღმერთოება ღ სიცრუეე თვისი ❖ ღ გამოკლეს ვითარცა ცმელისაგან
სიცრუეე მათი, რამეთუ ვიდოდეს იგინი სრასვითა გულისათა ❖
განიხრახეს ღ იტეოდეს უკეთურებით, ღ სიცრუეესა მალლად სრ-
სჯდეს ❖ დადეს ცათა შინა ზირი მათი, ღ ენა მათი ეთრია ქრ-
უნასა ზედა ❖ ამისთვს მოიქცეს ვრი ჩემი აქავე, ღ დღენი სრულ-
ნი იპოვნენ მათ თანა ❖ ღ თქრეს, ვითარმე ავრძნა ღმერთმან, ანუ
არს მეა მეცნიერება მალლისა თანა ❖ აჰა ესერა ცოდვილნი, წა-
რმარებულ არიან, ღ უპურიეს სიმდიდრე მათი უკუნისამდე ❖ ღ
ვთქუ, ცუდად საძე განვიმართლო გული ჩემი, ღ დავიბანნე უბრა-
ლოდ კელნი ჩემნი ❖ ღ ვიყავ მე ტანჯულ ყოველსა დღესა, ღ
მხილება ჩემი განთიად ❖ ღ ვთქუ ვითარმედ უთხრა ესრეთ, აჰა ესე
რა ნათესავსა მჯლთა მენტასა რომელსა აღუთქუ ❖ ღ გულსა მო-
მიხდა ცნობად, ესე არს შრომა ჩემ წინამე ❖ ვიდრემდის შევიდე
სიწმიდესა ღმთისასა, ღ გულის სმა ვეო აღსასრული მათი ❖ სო-
ლო ზაკვსა მათისათვს დასდევ მათთვს ბოროტი, ღ დაამსჭრნ
იგინი ამპარტავანებასა ოდენ მათსა ❖ ვიდრედა იქმნეს მოსაოხრე-
ბელ, მეთსა შინა, მოაკლდეს ღ წარწმედეს უსჯულოებისა მათისა-
თვს ❖ ვითარცა სიზმარი განდვებულისა, უფალო ქალაქსა შენსა
სატი მათი შეურაცხეო ❖ რამეთუ აღეტყინა გული ჩემი ღ თირ-
კმელნი ჩემნი იცვალნეს ❖ ღ მე შეურაცხ ვიქმენ, ღ არა გულის

კბ ხმა ვუვა, ვითარცა ჰირუტევი შევირაცხე შენ წინაშე ❖ ო მე მარა-
 კდ დის შენთანა ვარ, მიპყარ კელი მარჯუტნი ჩემი ❖ ო ზრახვითა შე-
 კე ნითა მიძლოდე მე, ო დიდებითა შემიწენარე მე ❖ რამეთუ რაჲ მეს
 კვ ჩემი ცათა შინა, ო შენგან რაჲ ვინებე ქუტყანასა ზედა ❖ მოა-
 კზ კლდა გულსა ჩემსა, ო კორცთა ჩემთა, ღმერთი გულისა ჩემისა ო
 კხ ნაწილ ჩემდა არს ღმერთი უკუნისამდე ❖ რამეთუ აჰა ესერა რო-
 კტ სრენ ყოველნი რომელნი განვიდგეს შენგან ❖ ხოლო ჩემი მიახლება
 ღმერთისა კეთილ არს, ო დადებად უფლისა მიმართ სასოება ჩემი,
 მითხრობად ჩემდა ყოველი ქებულება შენი, ბჰეთა ასულისა სიო-
 ნისათა.

გალობა გულის ხმის ყოფისათვის ასაფისა, ოგ.

ა რად განკუშორე ჩუტნი ღმერთო სრულიად, განრისხდა გულის
 ბ წყრომა შენი ცხოვართა ზედა სამწყსოსა შენისათა ❖ მოიკსენე
 კრებული შენი, რომელ მოიგე დასაბამითგან, იკსენ კუტრთხითა
 მკვდრობისა შენისათა მთა სიონი ესე, რომელ დაემკვდრა მას ში-
 გ ნა ❖ აიხუტნი კელნი შენნი აშარტავანებასა მათსა ზედა სრულიად,
 დ რაოდენ მეუკეთურა მტერი სიწმიდესა შენსა ❖ ო იქადეს მოძულე-
 ე თა შენთა შორის, დღესასწაულსა შენსა დასხნეს სასწაულნი მათნი
 ვ სასწაულად ო არა ცნეს ❖ ვითარცა გამოსლვასა ზესკნელსა, ვი-
 ზ თარცა მადნარსა შინა ხე ცულითა დაკოდნეს ❖ ბჰენი მათნი რაჲ-
 ტ თურთით ცულითა ო წერაქუთა დაამკუტნი იგი ❖ ¹⁾ დაწუტნი ცეცხლი-
 ტ თა სიწმიდე შენი ქუტყანასა ზედა, შეაგინეს კარავი სახელისა შენი-
 ი სსა ❖ თქუტნი გულითა მათითა ო ნათესავთა მათთა ერთად, მოვე-
 თ დიდთ ო დავდუმნეთ ყოველნი დღესასწაულნი ღმერთისანი ქუტყანით ❖
 ი რამეთუ სასწაული მათი ჩუტნი არა ვიხილეთ, არღარა ვინ არს წი-
 ი ნასწარმეტყუტლ, ო ჩუტნი არა ვინ გვცნნეს მერმეცა ❖ ვიდრემდის
 ია ღმერთო გაუტუტრებდეს მტერი, განარისხებდეს მკდომი სახელსა
 იბ შენსა სრულიად ❖ რად გარე მიიქცევ კელსა შენსა, ო მარჯუტნი-
 სსა შენსა წიაღადვე შენდა სრულიად ❖ ხოლო ღმერთმან მეუფებან

¹⁾ დ მეფ. კვ.

ჩუჭნმან წინა საუკუნეთამან შექმნა ცხოვრება შორის ქუჭყანისა ❖
 მენ განამტკიცე ძალითა შენითა ზღუბა, შენ შემუსრე თავები ვემა- ივ
 ჰთა წყალთა სედა ❖ შენ შემუსრე თავი ვემაჰისა მის, ზ მიეც იგი იდ
 საჭმელად ერსა მას ჰინდოეთისასა ❖ შენ გამოადინენ წყარონი ზ იე
 მდინარენი, შენ განაჰემენ მდინარენი ითამისნი ❖ შენი არს დღე ზ ივ
 შენი არს ღამე, შენ დაამტკიცე ნათელი ზ მსე ❖ შენ შეჰქმენ უო- იხ
 ველნი სასღვარნი ქუჭყანისანი, შენ დაბადე საფხუელი ზ არე ❖ ესე იწ
 მოიგსენე, მტერმან აუჭდრბა უფალსა, ზ ერმან უკუნურმან განარი-
 სსა სახელი შენი ❖ ნუ მისცემ მკეცთა სულსა რომელმან აღვიბ- ით
 როს შენ, ზ სულსა გლახაკთა შენთასა ნუ დაივიწეებ სრულიად ❖
 მოხედე აღთქმასა შენსა, რამეთუ აღივსნეს სიბნელითა ქუჭყანისა- კ
 თა სახლნი უსჯულოთანი ❖ ნუ მიიქცევიან დამდაბლებული სირ- კა
 ცსვილეული, გლახაკი ზ დაფრდომილი აქებდენ სახელსა შენსა ❖
 აღდეგ ღმერთო საჯე შჯა შენი, მოიგსენე უჭდრება შენი, რომელ კბ
 არს უკუნურთავან მარადღე ❖ ნუ დაივიწეებ ჰმასა მონათა შენთა- კბ
 სა, ამჰარტავანება მოძულეთა შენთა ამაღლდა მარადის. დ ი დ ე ბ ა.

დასასრულსა ნუ განხრწნი ანაფისი ფსალმუნი ოდ.

ღღიაროთ შენ ღმერთსა, ღღიაროთ შენ, ზ ვხადოთ სახელსა ა
 შენსა, მიუთხრობდეთ ყოველთა საკურველებათა შენთა ❖ რაჟამს ბ
 მოვილო მე ჟამი, სიწრფოებასა ვსჯიდე ❖ განუგდა ქუჭყანა ზ უო- კ
 ველნი მკვდრნი მისნი, მე დაჰამტკიცენ სჭტნი მისნი ❖ ვარქუ დ
 უსჯულოთა, ნუ უსჯულოებთ, ზ მცოდველთა, ნუ აღიმადლებთ
 რქასა ❖ ნუ აღადებთ მაღლად რქასა თქუჭნსა, ზ ნუსა იტუვთ ღმ- ე
 თისათჳს სიცრუევსა ❖ რამეთუ არცა აღმოსავალით, არცა დასავა- ვ
 ლით, არცა უდაბნოთავან მთათასა ❖ რამეთუ ღმერთი მსაჯულ ზ
 არს, ესე დამდაბლის, ზ ესე აღამადლის ❖ რამეთუ სასუძელი გე- ტ
 ლთა შინა უფლისათა, ღჯნისა ურწეოსა საგსე არს სხმულითა,
 ზ მიდრკა ამიერ მუნ, სოლო თსლე მისი არა წარმოიცვლიერა,
 სვან იგი ყოველთა ცოდვილთა ქუჭყანისათა ❖ სოლო მე ვინარებდე თ
 უკუნისამდე, ზ უგალობდე ღმერთსა იაკობისსა ❖ ზ ყოველნი ი
 რქანი ცოდვილთანი შემუსრნე, ზ ამაღლდეს რქა მართლისა.

დასასრულსა გალობათასა ფსალმუნნი ასაფისი, გალობა ასურასტა-
ნელისა მიმართ, ოე.

ა განცხადებულარს ჭურჩასტანს ღმერთი, ზ ისრაელსა ზედა დიდ
ბ არს სახელი მისი ❖ იქნა მძვდობით ადგილი მისი, ზ სამკუდრე-
კ ბელი მისი სიონს ❖ რამეთუ მუნ შემუსრნა ძალნი მძვლდთანი,
დ საჭურველი ზ მახული ზ ბრძოლა ❖ განანათლებ შენ საკვრველად
ე მთათაგან საუკუნეთა ❖ შემწუნდეს ყოველნი უკუნურნი გულითა,
გ დაიძინეს ძილი მათი, ზ არა ჰოვეს არა რაჲ, ყოველთა კაცთა სი-
ზ მდირისა გელითა მათითა ❖ მრისხანებითა შენითა ღმერთო იაკო-
ბისაო ჭრულოდა მათ რომელნი ზე სხდეს ჭუნებსა ❖ შენ საშინელ
ხარ, ზ ვინ წინა ადგიდგეს შენ, მიერთგან არს რისხვა შენი ❖
ც რაჟამს ზეცით სასმენელ ჭეჳ მსჯავრი, ქუჭყანასა შეეძინა ზ და-
თ ყუდნა ❖ რაჟამს აღდგებოდა ღმერთი შჯად, განრინებად ყოველთა
ი მძვდთა ქუჭყანისათა ❖ რამეთუ ზრასვამან კაცისამან ადგიაროს
იბ შენ, ზ ნემტი გულის ზრასჯსა დღესასწაულობდეს შენდა ❖ ილო-
ცეთ ზ მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუჭნსა, ყოველნი რომელნი
იბ არიან გარემოს მისსა შეწირონ ძღუჭნი ❖ საშინელისა მის რო-
მელმან მიუხუჭნის სულნი მთავართანი, უსაშინელესისა უფროს მე-
ფეთა ქუჭყანისათა.

დასასრულსა ილითუმისთჳს, ფსალმუნნი ასაფისი ოე.

ა კმითა ჩემითა უფლისა მიძარტ ღაღადგეჳავ, გმითა ჩემითა ღუ-
ბ თისა მიძარტ, ზ მომხედნა მე ❖ დღესა ჭირისა ჩემისასა ღმერთი
გამოვიძიე გელითა ჩემითა, ღამე მის წინაძე, ზ არა ვსცეთ, წარე-
კ წირა ნუგეძანისცემა სულსა ჩემსა ❖ მოვიცსენე ღმთისა, ზ ვისარე,
დ ვზრუნევდ, ზ სულ მოკლე იქმნა სული ჩემი ❖ მიეწიფნეს საგმი-
ე ღავსა თვალნი ჩემნი, შემწუნდინ ზ არა ვიტყოდე ❖ ვიგონებდ
დღეთა მათ ჰირველთა, ზ წელიწადნი საუკუნენი მოვიცსენენ, ზ ვი-
გ წურთიდ ❖ ღამე გულითა ჩემითა ვზრუნევდ, ზ შეზრუნებულ იყო
ზ სული ჩემი ❖ ნუ უკუნისამდე განმაგდოს მე უფალმან, ზ არღარა
ც შესძინოს სათნოებად მერმე ❖ ანუ სრულიად ნუ დააყენოსა წეა-
თ ღლობა მისი, აღასრულა სიტყვა მისი თესლითი თესლადმდე ❖ ნუ

დაძვირწეოსა შეწება მისი ღმერთმან, ანუ დააყენეს მოწულებანი
 მისნი რისსჯთა მისითა ❖ ღვთქუ აწლა მიწეიეს, ესე არს განასლება
 მარჯვენისა ძაღლისა ❖ მოვივსენე მე საქმეთა უფლისათა, რამეთუ მო-
 ვივსენო მე დასაბამითვან საკვრველებათა შენთა ❖ და ვიწუთიდე ეო-
 ველთა მიმართ საქმეთა შენთა, ღ დაბადებულთა შენთა მიმართ ვსრასჯ-
 დე ❖ ღმერთო წმიდასა შინა არს გუა შენი, ვინ არს ღმერთ დიდ ვითარ
 ღმერთი ჩუწნი ❖ შენ სარ ღმერთი რომელმან ჰევი საკვრველი, აუწეე
 ერთა შორის ძალი შენი ❖ ღ ივსენ მკლავითა შენითა ერი შენი, მენი
 იაკობისნი ღ იოსებისნი ❖ გიხილეს შენ წუალთა ღმერთო, გი-
 ხილეს შენ წუალთა, ღ შეეძინა ❖ შეძრწუნდეს უფსკრულნი დიდ
 ძალითა ოხრითა წუალთათა, კმა მოსცეს ღრუბელთა, ღ რამეთუ ისა-
 რნი შენნი ვლენან ❖ კმა ქუსილისა შენისა ურმის თუალსა, გამო-
 ჩნდეს ელვანი შენნი სოფელსა, შეიძრა ღ შეძრწუნებულ იქმნა
 ქუწუნანა ❖ სღუასა ზედა არიან გჳანი შენნი, ღ ალაგნი შენნი
 წუალთა ზედა მრავალთა, ღ კუბლნი შენნი არა საცნაურ იქმ-
 ნენ ❖ ¹⁾ უძელუ ვითარცა ცხოვარსა ერსა შენსა კელითა მოსესითა
 ღ არონისითა. დიდება.

ქ ა ნ ო ნ ი ი ა

ფსალმუნი ასაფისი დასასრულსა გულის ხმის ყოფისათჳს, ოზ.

ქრძალეთ ერი ჩემი მჯუღლსა ჩემსა, მოეავთ ეური თქუწნი სი-
 ტუებათა ჰირისა ჩემისათა ❖ აღვადლო ²⁾ იგავით ჰირი ჩემი, ვიტყო-
 დე მე იგავთა დასაბამისთა ❖ რავდენი გუწსმა ღ ვსცანთ იგი, ღ
 მამათა ჩუწნთა გვთსრეს ჩუწნ ❖ არა დაეფარა მუღთა მათთავან
 ნათესავად სხუად, მიუთხრობდეს კებულებასა უფლისასა, ღ ძლიე-
 რებასა მისსა, ღ საკვრველებათა მისთასა რომელ ქმნა ❖ ღ აღდგა
 საწამებელი იაკობსა შორის, ღ მჯუღლი დადგა ისრაელსა შორის, ³⁾
 რაჲოდენი ამცნო მამათა ჩუწნთა, უწეებად იგი მუღთა მათთა ❖
 რათა სცნას თესლმან სხუამან მუღნი რომელ იმუწბოდინან, ღ

¹⁾ ბ მოსე იდ.—²⁾ ფსალმუნი მწ. მათე იგ.—³⁾ ე მოსე გ.

ზ ადღკენ ზ მიუთხრობდენ ამას შუღთა მათთა ❖ რათა დადგან ღუ-
 თისა მიმართ სასოება მათი, ზ არა დაივიწყონ საქმეთა ღუთისათა,
 ც ზ მცნებათა მისთა გამოეძიებდენ ❖ რათა არა იქმნენ ვითარცა მა-
 მანი მათნი თესლ გუჯამრნილ ზ განამაწარებელ თესლმან რო-
 მელმან არა წარიმართა გული თვისი ზ არცა სარწმუნო ეო ღუთი-
 თ სა თანა სული თვისი ❖ მენი ეფრემისნი მოძრთსმელნი ზ
 ი მოისარნი მძულდებითა, იქცეს იგინი დღესა მას წუობისასა ❖ არა
 იმარხეს მათ აღთქმა ღუთისა, ზ სჯულსა მისსა არა ინებეს სლვა ❖
 ია ზ დაივიწყეს მათ კეთილის ეოფათა მისთა, ზ საკვრველებათა მი-
 იბ სთა რომელ უჩუტნა მათ ❖ წინაშე მამათა მათთა რომელ ქმნა სა-
 კვრველებანი ქუტყანასა მას ეგვპტისასა, ზ ველსა მას ტანეოს-
 იკ სა ❖ განაპო ¹⁾ ზღუა, ზ წიაღიეფანა იგინი, ზ დაადგინა წყალნი
 იდ ვითარცა თსიერთა ❖ ზ ²⁾ უძლოდა მათ ღრუბლითა დღისი, ზ ღამე
 იე ეოველ ნათლითა ცეცხლისათა ❖ ³⁾ განაპო კლდე უდაბნოსა, ზ
 იუ ასუა მათ ვითარცა ღრმისაგან დიდისა ❖ გამოადინა წყალნი კლდი-
 იზ საგან, ზ გარდამოაცუნნა ვითარცა მდინარენი წყალნი ❖ ზ შედა-
 ვესმინეს მერმეცა შეცოდებად მისა, განამაწარეს მაღალი ურწუელ-
 ილ სა ❖ ზ ⁴⁾ განცადეს ღმერთი გულთა შინა მათთა, თხოვად სასრ-
 ით დელი სულთა მათთათვის ❖ დაიდრტუენს ღუთისა, ზ თქუტს, ნუ
 კ უძლოს მეა ღმერთმან განმზადებად ტაბლა უდაბნოსა შინა ❖ ⁵⁾ ვი-
 ნადგან სცა კლდესა ზ გამოეცნეს წყალნი, ზ მდინარენი წარმდუნი-
 დეს, ზურისა მოცემადცა ნუ უძლოსა, ანუ განმზადებად ტაბლა
 კა ერსა თვისსა ❖ ამისთვის ესმა უფალსა ზ განრისხნა, ზ ცეცხლი
 კბ აღატყდა იაკობსა შორის, ზ რისხვა აღგდა ისრაელსა ზედა ❖ რა-
 მეთუ არა ჭჭრწმენა მათ ღუთისა, არცა ესჯდეს მაცხოვარებასა მი-
 კბ სსა ❖ ზ უბრძანა ღრუბელთა ზეგარდამო, ზ ბჰენი ცათანი განუ-
 კდ სუნა ❖ ზ ⁶⁾ უწუძა მათ მანანა საჭმელად, ზ ზური ცათა მოსცა
 კმ მათ ❖ ზ ზური ანგელოზთა ჭამა კაცმან, სასრდელი მოუვლინა მათ

1) ზ მოსე იდ.—2) ზ მოსე იგ.—3) ფსალმუნი რდ. ზ მოსე იზ. დ მო-
 სე კ: ა გორინთ. ი.—4) სიბრძნე ია. დ მოსე ია. ა გორინთელთა ი. ფსალ. რე.
 —5) ზ მოსე კ.—6) ზ მოსე იგ. დ მოსე ია. სიბრძ. იგ. იოანე კ.

განსამდებელად ❖ ¹⁾ ალაღვინა ბღუარნი ცით გამო, დ გამოავლინა მალითა თუხითა ჩრდილო ❖ დ აწუმა მათ ზედა ვითარცა მიწა კორცი დ ვითარცა ქუმა ზღვათა მფრინველი ფრთოვანი ❖ დ დაცვოდა შორის ბანაკისა მათისა, გარემოს კარვეებსა მათსა ❖ დ ჭამეს, დ განძეს ფრიად, დ გულის თქმა მათი მოსცა მათ ❖ დ არა ვჭებულ ექმნეს გულის თქმისა მათისაგან, იყოდა საჭმელი ზირსა მათსა ❖ დ რისსუა ღუთისა ავდა მათ ზედა, დ მოსწევდნა მრავალნი მათგანნი, დ რჩეულნი ისრაელისანი დანაძეუნა ❖ ამას ეოველსა ზედა ცოდეს ვიდრეა, დ არა ჭრწმენა საკვრველებათა მისთა ❖ დ მოაკლდეს ამავობით დღენი მათნი, დ წელიწადნი მათნი სწრაფით ❖ რაჟამს მოსრავნ მათ, მაშინ ეძიებდიან მას, დ მოიქცევიედ, დ აღიმსთობიედ ღუთისა მიმართ ❖ დ მოიკსენეს რამეთუ ღმერთი მწე მათდა არს, დ ღმერთი მალალი ძესნელ მათდა არს ❖ დ შეიფარეს იგი ზირითა მათითა, დ ენითა მათითა ეცრუვნეს მას ❖ ხოლო გულნი მათნი არა წრფელ იქნეს მისა მიმართ, არცა ერწმუნეს აღთქმასა მისსა ❖ არამედ იგი თავადი არს მოწყალე, დ ულხინოს ცოდვათა მათთა დ არა განსწწნეს, დ განამრავლა გარე მიქცევად გულის წერომა მისი, დ არა ალაგზებდა ეოველსა რისხვასა მისსა ❖ დ მოიკსენა რამეთუ კორციელ არიან, სულ წარმავალ დ არღარა მომქცეველ ❖ რაჟოდენ გზის განამწარეს იგი უდაბნოსა ზედა, დ განარისხეს იგი ქუჭყანასა ურწუულსა ❖ დ მოაქციეს დ განცადეს ღმერთი, დ წმიდა იგი ისრაელისა განარისხეს ❖ არა მოიკსენეს ველისა მისისა დღესა მას, რომელსაცა ივსნა იგინი ველისაგან მანჭირვებელთა მათთასა ❖ ვითარ იგი დასნა ეკვტეს შინა სასწაულნი მისნი, დ ნიშნი მისნი ვულსა მას ტანეოსსა ❖ დ ²⁾ გარდააქცივნა სისხლად მდინარენი მათნი, დ წვამნი მათნი რათა არა სვან ❖ მიავლინა ³⁾ მათდა მალლის მწერი, დ შეკამნა იგინი, დ მუჭარი, დ განსწწნა იგინი ❖ დ ⁴⁾ მისცა გესლსა ნაუოფი მათი, დ ნაშრომი მათი მკალსა ❖ მოსწა ⁵⁾ სეტყუთა ვენაგები მათი, დ

კვ
კს
კტ
კლ
ლა
ლბ
ლგ
ლდ
ლე
ლვ
ლზ
ლწ
ლთ
მ
მა
მბ
მგ
მდ
მე
მვ
მწ
მთ

1) ა კორინ. ი. დ მოსე ია: ფსალ. რდ.—2) ბ მოსე წ. ფსალმუნი რდ.—3) ბ მოსე წ. ფსალ. კდ.—4) ბ მოსე ი. ფსალ. რდ.—5) ბ მოსე ი. ფსალ. რდ.

მც ლელსულელნი მათნი თრთულითა ✨ მისცა სეტყვასა საცხოვარი მათი,
 მთ ღ მონაგები მათი ცეცხლსა ✨ მიავლინა მათღა რისსვა გულის წერომი-
 სს მისისა, გულის წერომა ღ რისსვა ღ ჭირი, მივლინებითა ანგელო-
 ნ ზთა მიერ ბოროტთა ✨ გსა უყო ალაგსა რისსვთა მისითა, არა ჭრიდა
 სიკუდილისაგან სულთა მათთასა, ღ საცხოვარი მათი სიკუდილსა
 ნა შეაყენა ✨ ღ ¹⁾ დასცა ყოველი ზირმშო ქუჭყანასა ეკვპტისასა, და-
 სსაბამად ყოვლისა საღმობისა მათისა საყოფელთა შინა ქამისთა ✨
 ნბ ღ წარმოუძართა ვითარცა ცხოვარსა ერსა თვსსა, ღ აღიყვანა იგი
 ნგ ვითარცა სამწესო უდაბნოდ ✨ ღ ²⁾ უძლოდა მათ სასოებითა ღ არა
 ნდ შეეძინა, ღ მტერნი მათნი დაფარნა ზღუბან ✨ ღ შეიყვანნა იგინი
 ნე ჯუჭნემან მისმან ✨ ³⁾ ღ განასხნა ზირისა მათისაგან წარმართნი,
 ღ განუწილა მათ საზომითა დამკვდრებისათა, ღ დააშენა საყოფელთა
 ნვ მათთა ტომები ისრაელისა ✨ ღ განცადეს ღ განამწარეს ღმერთი
 ნზ მაღალი, ღ წამებანი მისნი არა დაიცუნეს ✨ ღ მიაქციეს ღ შეუ-
 რაცხეუნეს, ვითარცა იგი მამათა მათთა, ღ გარდაიქცეს მძულდად
 ნწ ელაბად ✨ განარისხეს იგი ბორცუჭებსა სეღა მათსა, ღ კერპებითა
 ნთ მათითა აშურებდეს მას ✨ ესმა ღმერთსა ღ უგულუბელს ყო, ღ შეუ-
 და რაცხყო ფრიად ისრაელი ✨ ღ ⁴⁾ განიშორა მისგან კარავი სელო-
 და მისი, კარავი რომელ დამკვდრებულ ყო შორის კაცთა ✨ ღ მისცა
 დაბ ტუჭედ ძალი მათი, ღ სიკეთე მათი კელთა მტერისათა ✨ ღ შეა-
 და ჭაბუკნი მათნი შეჭამნა ცეცხლმან, ღ ქალწულნი მათნი არა იგლო-
 და ვნეს ✨ მღღელნი მათნი მასვლითა დაეცნეს, ღ ქურინი მათნი არა
 და იტირნეს ✨ ღ განიღვძა ვითარცა მძინარემან უფალმან, ვითარცა
 და მლიერი რომელი იქარეებენ ღვინოსა ✨ ღ დასცნა მტერნი მისნი
 და მართლ უკუნ, ღ საუჭედრელად საუკუნოდ მისცნა იგინი ✨ განი-
 და შორა მისგან კარავი იოსებისა, ღ თესლი ეფრემისი არა გამოი-
 და რჩია მან ✨ არამედ გამოიჩრია მან თესლი იუდასი, ღ მთა სიონი
 და რომელ შეიყვარა ✨ ღ აღაშენა ვითარცა მარტო რქისა სიწმიდე მი-

¹⁾ ბ მოსე იბ.—²⁾ ბ მოსე ივ.—³⁾ ისო ნაჟე იე.—⁴⁾ ა შეფ. დ.

სი, ქუჭყანასა ზედა დააფუძნა იგი უკუნისამდე ❖ დ გამოიწიან ო
 მან დავით მონა თვისი, დ ¹⁾ შეიწინარა იგი სამწესოსსაგან ცხოვარ-
 თასა ❖ დ ცხოვართა მუცელ ქმნულთაგან გამოიყვანა იგი მწესად ოა
²⁾ იაკობ მონისა თვისისა, დ ისრაელ სამკვდრებელისა თვისისა ❖ დ ობ
 მწესიდა მათ უმანკოებითა გულისა მისისათა, დ გონიერებითა გე-
 ლთა მისთათა უძლოდა მათ. დ¹ ი დ ე ბ ა.

დასასრულსა ფსალმუნნი ასათისი ოს.

ღმერთო შევიდეს წარმართნი სამკვდრებელსა შენსა, დ შეა ა
 გინეს ტამარი წმიდა შენი ❖ დადევს იერუსალემი ვითარცა ხილის ბ
 საცავი, დასსხეს მძორები მონათა შენთა საჭმელად მფრინველთა
 ცისათა, დ კორცნი წმიდათა შენთანი მკეცთა ქუჭყანისათა ❖ და- ბ
 სთხიეს სისხლი მათი ვითარცა წყალი გარემოს იერუსალემსა, დ
 არავინ იყო მფლველ მათდა ❖ ვიქმენით ჩუჭნ საეჭიდრელ მო- დ
 ძმეთა ჩუჭნთა, საცინელ დ საკიცხელ გარემოსთა ჩუჭნთა ❖ ვიდ- ე
 რემდის უფალო განრისხნე სრულიად, დ აღატედეს ვითარცა ცეცხ- ე
 ლი შური შენი ❖ ³⁾ მიჭფინე რისხვა შენი თესლთა ზედა რომელ- ე
 თა არა გიცან შენ, დ მეფეთა ზედა რომელთა სახელსა შენსა არა
 ხადეს ❖ რამეთუ შეჭამეს იაკობ, დ ადგილი მისი მოაოხრეს ❖ ნუ ზ,ჭ
 მოიკსენებ უსჯულოებათა ჩუჭნთა ჰირველთა, მსთჟად მეწინენ ჩუჭნ
 წყალობანი შენნი უფალო, რამეთუ დაგკლასაკენით ჩუჭნ ფრიად ❖
 შემეწინე ჩუჭნ ღმერთო მაცხოვარო ჩუჭნო, დიდებისათჳს სახელი- თ
 სა შენისა უფალო მიკსენ ჩუჭნ დ მილხინე ცოდვათა ჩუჭნთაგან
 სახელისა შენისათჳს ❖ ნუ სადა თქუან წარმართთა, სადა არს ო
 ღმერთი იგი მათი, დ განცხადებულ იყავნ წარმართთა შორის წი-
 ნამე თვალთა ჩუჭნთა შურის გება სისხლისა მის მონათა შენთასა
 რომელ დაითხია ❖ შევედინ შენ წინამე სულთქმა დაბორკილებულ- ია
 თა, სიმდიდრითა ძელავისა შენისათა, დ შეეწიე მუღთა მოკლულ-
 თასა ❖ მიაგე გარემოსთა ჩუჭნთა მუღ წილად წიადთა მათთა იბ
 ეჭიდრება მათი, რომელ გაეჭიდრეს შენ უფალო ❖ ხოლო ჩუჭნ იკ
 ერნი შენნი ვართ დ ცხოვარნი სამწესოსა შენისანი, ადგიარებდეთ

¹⁾ ა მეფეთა ი. ბ მეფეთა ზ. — ²⁾ ბ მეფ. ე. — ³⁾ ერემია ო.

შენ ღმერთო უკუნისამდე, & თესლითი თესლამდე მიუთხრობდეთ ქებულებასა შენსა.

ცვალებადათვის წამება ასაფისი ფსალმუნი ასურისათვის ოთ.

რომელი მწესი ისრაელსა მოიხილეთ, რომელი უძღვ ვითარ-
ცა ცხოვარსა იოსებსა, რომელი ჰყვი ზედა ქერაბინთა განცხადენ
წინაჲმე ეფრემ & ბენიაშენ, & მანასესა, აღადგინე ძლიერება შენი &
მოვედ ცხოვრებად ჩუენდა & ღმერთო მომაქციენ ჩუენ, გამოახი-
ნე ზირი შენი, & ვსცხონდეთ & უფალო ღმერთო ძალთაო, ვიდ-
რემდის განრისხნე ლოცვასა ზედა მონათა შენთასა & მაჰამებ ჩუენ
ჰურსა ცრემლითა, & მასვამ ჩუენ ცრემლთა საწყაულითა & მეუენ
ჩუენ საუეტრეელ გარემოსთა ჩუენთა, & მტერნი ჩუენნი მეკიცხ-
დეს ჩუენ & უფალო ღმერთო ძალთაო მომაქციენ ჩუენ, & გამო-
ახინე ზირი შენი & ვსცხონდეთ & ვენაგი ეგუტით სცვალე, განა-
თსხენ წარმართნი, & დაას იგი & გსა უეავ წინაჲმე მისა, & დანე-
რგენ ძირნი მისნი, & აღავსო ქეტყანა & დაფარნა მთანი ჩრდი-
ლომან მისმან, & ბაბილოთა მისთა ნაძენი ღუთისანი & მისწვა-
დნა რქანი მისნი ზღუამდე, & მდინარემდე მწუტრვალნი მისნი &
აწ რად მოჰსადე ზღუდე მისი, & მოჰურძნიან მას ყოველნი თანა
წარმავალნი გზისანი & განრეუნა იგი ეშუმან მადნარისამან, &
ბრანგუმან მძხვარემან მოძოვა იგი & უფალო ღმერთო ძალთაო
მომაქციენ ჩუენ, გარდამოიხილე ზეცით & იხილე, & მოხედენ ვე-
ნაცსა ამას & დაამტკიცე ესე, რომელ დასსა მარჯუენემან შენ-
მან, & მესა ზედა კაცისასა, რომელ განაძლიერე შენდა & მომწუა-
რი ცეცხლითა & მოოვრებული რისხუთა ზირისა შენისათა წარ-
წუდენ & იუაენ კელი შენი კაცსა ზედა მარჯუენე შენი, & მესა ზე-
და კაცისასა რომელ განაძლიერე შენდა & არა განგეშორნეთ
ჩუენ შენგან, & დიდებისგან წეალობისა შენისა მაცხოვრენ ჩუენ, &
სახელსა შენსა ვსადოდით & უფალო ღმერთო ძალთაო მომაქციენ
ჩუენ, & გამოახინე ზირი შენი ჩუენ ზედა & ვსცხონდეთ.

დასასრულსა საწნახელთათვის ასაფისა 3.

შკალობდეთ ღმერთსა მწესსა ღჩუენსა, დაღადებდით ღუთისა

იაკობისა ❖ აღიღეთ ფსალმუნი ღმრთი ბობღანსა საგალობელი
 სასარულეჲანი ებნითა ❖ დაბერეთ ასლისთჳს თავთა ნესტჳთა,
 ბრწყინვალესა დღესა დღესასწაულისა ჩუწნისასა ❖ რამეთუ ბრძა-
 ნება არს ესე ისრაელისა, ღმრთი საძირკისა არს ღმრთისა იაკობისი ❖
 წამებად იოსების თანა დადგა ესე, რაჲჲს გამოვიდოდა იგი ქუჭ-
 უანით ეგვიპტით, ესა რომელი არა იცოდა ესმა ❖ განაშორნა ტუ-
 რთსა ბეჭნი მისნი, ღმრთი მისნი გოდრითა მონებასა ❖ ჭირსა
 მხადუ მუ, ღმრთი გიგსენ შენ, მესმა შენი დაფარულთა შინა ნიაჲ ქარ-
 სასა, ¹⁾ გამოგცადე შენ წყალთა მათ ზედა ცილობისათა ❖ ისმინე
 ერო ჩემო, ღმრთი გიწამო შენ, ღმრთი ისრაელი ისმინო თუ ჩემი ❖ ²⁾ არა
 იუოს შენ შორის ღმრთი საწუთო, არცა თაჲვანისცე შენ ღმრთისა
 უცხოთა ❖ რამეთუ მე ვარ უფალი ღმრთი შენი, რომელმან აღმო-
 გიყვანე შენ ქუჭუანით ეგვიპტით, განაგრცე ჰირი შენი, ღმრთი აღავსო
 ეგე ❖ ღმრთი ჩემმან არა ისმინა კმისა ჩემისა, ღმრთი ესე მე
 არა მერჩდა ❖ ღმრთი განვალინე იგინი საქმეთა ებრ გულთა
 მათთასა, ³⁾ რათა ვიდოდინ საქმეთა შინა მათთა ❖ უკეთუცა ერსა
 ჩემსა ესმინა ჩემი, ღმრთი ისრაელი თუცა გზათა ჩემთა სრულ იუო ❖
 ვითარცა არა რათამცა მტერნი მათნი დამემდებლნეს, ღმრთი მჭირვებე-
 ლთა მათთა ზედა დამცა მედგა კელი ჩემი ❖ მტერნი უფლისანი
 ეცრუვნეს მას, ღმრთი იუოს ჟამი მათი საუკუნოდ ❖ ღმრთი აჭამა მათ სი-
 ზოხისაგან იუქლისა, ღმრთი კლდისაგან თაჲლისა განამდნა იგინი.

დიდებანი.

ფსალმუნი ასათისი ჰა.

ღმრთი დადგა შესაკრებელსა ღმრთისა ❖ სოლო შორის
 ღმრთნი განიკითხნეს, ვიდრემდის შჯიდეთ სიცრუეჲსა, ღმრთი თვალთა
 აღებდეთ ცოდვილთა ❖ ¹⁾ უსაჯეთ ობოლსა ღმრთი გლახაკსა, მდბალი
 ღმრთი დავრდომილი განამართლეთ ❖ განარინეთ გლახაკი ღმრთი დავრდო-
 მილი, ღმრთი კელთაგან ცოდვილისათა იკსნენით იგი ❖ არა ცნეს, არ-
 ცა გულის სმა ყვეს, ღმრთი ბნელსა შინა ვლენან, შეიმრნედ ეოველნი
 საფუძველნი ქუჭუანისანი ❖ მე ვსთქუ ღმრთნი საქმე სართ, ღმრთი შუ-

1) ბ მოსე იფ.—2) ბ მოსე კ.—3) საქმე იფ.—4) იგავი კფ.

ზ ლნი მალლისანი თქუტნი უოველნი ❖ სოლო თქუტნი ვითარცა კაცნი
 ც მოსწუდებით, ჰ ვითარცა ერთი მთავარტაკანი დაეცემით ❖ აღდეგ
 ღმერთო განსაჯე ქუტყანა, რამეთუ შენ დაიძკვდრო უოველთა შო-
 რის წარმართთა.

ფსალმუნი გალობა ასათისი ჰბ.

ღმერთო, ღმერთო ვინ გემსგავსოს შენ, ნუ დასდუმნები, ნუ-
 ცა დამძუნები ღმერთო ❖ რამეთუ ესერა მტერთა შენთა ისრახეს,
 ჰ მოძულეთა შენთა აღიღეს თავი ❖ ერსა შენსა ზედა ძმაცვდეს
 ღ საკვთ ჰ განიზრახეს წმიდათა შენთათჳს ❖ ჰ თქუტს, მოვედით ჰ
 მოვსრნეთ იგინი თესლთავან, ჰ არღარა მოიკსენოს სახელი ის-
 რავლისა ❖ რამეთუ ზრახეს შეტქმით ურთიერთას, ჰ შენთჳს აღ-
 ვ თქმა ეტუტს ❖ ბანაკმან იღუმელთამან ჰ ისმაიტელთამან, მოაბ ჰ
 ზგარიანთა ❖ გებალ, ამონ ჰ ამაღეგ, ჰ უცხო თესლთა დაძკვდრე-
 ც ბულთა თანა ტჯროსისათა ❖ ჰ რამეთუ ასურცა მოსრულ იყო
 თ მათთანავე, ჰ ექმნეს თანა შემწე მეთა მათ ლოთისთა ❖ ¹⁾ ჰუტუტნი
 იგინი ვითარცა მადიამი ჰ ²⁾ სისარა, ჰ ვითარცა იაბი გეესა მას
 გიძონისასა ❖ მოისრნეს იგინი აენდორს შინა, ჰ ექმნეს იგინი
 ვითარცა სკორე ქუტყანისა ❖ დასსენ მთავარნი მათნი, ვითარცა
 იბ ორებ, ჰ ზიბ, ჰ ზებეე, ჰ სალმანა, უოველნი მთავარნი მათნი ❖
 იბ რომელთა თქუტს, დავიძკვდროთ თჳსა სიწმინდე ღმერთისა ❖
 იკ ღმერთო ჩემო ეტუტნი იგინი ვითარცა ურძის თვალი, ჰ ვითარცა
 იღ ლერწამი წინაშე ჰირსა ქარისასა ❖ ვითარცა ცეცხლმან რა მოწუ-
 ნის მალნარნი, ჰ ვითარცა აღმან რომელმან შეწუნის მთანი ❖
 იე ეგრეთ სდევნე იგინი ნიავქართა შენითა, ჰ რისხუთა შენითა შეა-
 ივ მრწუნე იგინი ❖ აღავსე ჰირი მათი გინებითა, ჰ მოიძიონ სახე-
 იზ ლი შენი უფალო ❖ ჰრცხუტსნოდენ ჰ შემწუნდედ უგუნითი უგუნი-
 იზ სამდე, ჰ სირცხულეულ ექმნედ ჰ წარწემდედ ❖ ჰ ცნედ, რამეთუ
 იზ სახელი შენი უფალ არს, ჰ შენ მხოლო მადალ სარ უოველსა
 ქუტყანასა ზედა.

¹⁾ მსაჯულ. ზ.—²⁾ მსაჯულ. დ.

დასასრულსა საწინახელთათვის ძეთა კორესთა, ფსალმუნი დავითისი 36.

ვითარ საყვარელ არიან საყოფელნი შენნი უფალო ძალთაო ✠ ა
 ჰსურის და მოაკლდების სულსა ჩემსა ეზოთა მიმართ უფლისათა, ბ
 გული ჩემი და კორცნი ჩემნი იხარებდეს ღმრთისა მიმართ ცხოვე- გ
 ლისა ✠ და რამეთუ სირმანცა ჰოვა თავისა თვისისა სახლი, და
 გვრიტმან ბუდე თვისი, სადა დაისხნეს მართულებანი თვისნი, საკურთ-
 ხეველი შენი უფალო ძალთაო, მეუფეო ჩემო და ღმერთო ჩემო ✠
 ნეტარ არიან რომელნი დამკვდრებულ არიან სახლსა შენსა, უკუნო- დ
 თი უკუნისამდე გაქებდე შენ ✠ ნეტარ არს კაცი, რომლისა შეწევნა ე
 მისი შენგან არს, აღსლება გულსა თვისსა დაიდვა ✠ დეღესა მას
 კლოვისასა ადგილსა მას რომელსაცა აღუთქუა, და რამეთუ კურ- ზ
 თხევა მოსცეს რომელმანცა შჯული დადვა ✠ ვიდოდინ ივინი ძა-
 ლითი ძალად, და გამოუჩნდეს მათ ღმერთი ღმერთთა სიონს ✠
 უფალო ღმერთო ძალთაო ისმინე ლოცვსა ჩემისა, ეურად იდე ტ
 ღმერთო იაკობისაო ✠ მწეო ჩუბნო იხილე ღმერთო და მოხედენ თ
 ჰირსა ცხებულისა შენისასა ✠ რამეთუ სჯობს დღე ერთი ეზოთა ი
 შინა შენთა, უფროს ათასთა მათ, ვირჩიე მე მივრდობა სახლსა
 ღმრთისა ჩემისასა უფროს, ვიდრეა რა დამკვდრებად ჩემდა საყო-
 ფელსა ცოდვილთასა ✠ რამეთუ წყალობა და ჭეშმარიტება უფარს ია
 უფალსა, მადლი და დიდება მოსცეს ღმერთმან, უფალმან არა მოა-
 კლოს კეთილი, რომელნი ვლენან უბიწოდ ✠ უფალო ღმერთო იბ
 ძალთაო, ნეტარ არს კაცი რომელი გესაყვს შენ.

დასასრულსა ძეთა კორესთა ფსალმუნი 36.

ვითნა უფალო ქუტყანა შენი, მოაქციე ტუტე იაკობისი ✠ ა
 მიუტევენ უსჯულოებანი ერსა შენსა, დაფარენ ყოველნი ცოდვანი ბ
 მათნი ✠ დააცხრვე ყოველი გულის წერომა შენი, მოაქციე რი- გ
 სხვსაგან გულის წერომისა შენისა ✠ მომაქციენ ჩუბნ ღმერთო დ
 მაცხოვარო ჩუბნო, და გარე წარაქციე რისხვა შენი ჩემგან ✠ ნუ ე
 უკუნისამდე მრისხავნ ჩუბნ, ნუცა განაგრძობ რისხვასა შენსა თე-
 სლითი თესლამდე ✠ ღმერთო შენ მომაქციენ და მაცხოვრენ ჩუბნ, ვ
 და ერი შენი იხარებდეს შენდამი ✠ მიჩუბნენ ჩუბნ უფალო წყალო- ს

ბა შენი, და მაცხოვარება შენი მომეც ჩუენს და ვისძინო მე რასაცა
 მეტეოდის უფალი ღმერთი ჩემი, რამეთუ იტეოდის იგი მძღო-
 ბასა ერისა თვისისასა ზედა, და წმიდათა მისთა ზედა, და მათ ზედაცა
 თ როსელთა მოუქცევინა გულის მისა მიმართ და რამეთუ ასს მოშიშთა
 მისთა მაცხოვარება მისი, დაძვდრებად დიდება მისი ქუენანასა ჩუენ-
 ი ნსა და წყალობა და ჭემმარტება შეიმთსვენეს, სიმართლემან და მძღ-
 ია დობამან ამბორს უევეს და ჭემმარტება ქუენანით აღმოსცენდა, და
 იბ სიმართლე ზეცით გამოჩნდა და რამეთუ უფალმან მოსცეს სიტ-
 იგ კბობა, და ქუენანამან ჩუენმან გამოსცეს ნაყოფი თვისი და სიმა-
 რთლე მის წინაჲე ვიდოდის, და დადვას გზად სლვა თვისი.

დიდება.

ქ ა ნ ო ნ ი ი ბ.

ლოცვა დავითისი, 3ე.

ა მოვაგ უფალო ყური შენი, და ისძინე ჩემი, რამეთუ გლასავ
 ბ დავრდომილ ვარი მე და იცევ სული ჩემი, რამეთუ წმიდა ვარ,
 გ აცხოვნე მონა შენი ღმერთო ჩემო, რომელი გესავ შენ და მიწუალე
 დ მე უფალო რამეთუ შენდამი დაღად ვეავ მარადლე და ასარე სულსა
 ე მონისა შენისასა, რამეთუ შენდამი აღვიდე სული ჩემი და რამეთუ
 შენ უფალი ტკბილ და მართალ ხარ, ¹⁾ და დიდად მოწუალე ყოველ-
 ვ თათვს რომელნი გზადიან შენ და ყურად იდე ღმერთო ღოცვა
 ს ჩემი, და მოკედენ ვმასა ვედრებისა ჩემისასა და დღესა ჭირისა ჩემისა-
 ტ სს დაღად ვეავ შენდამი, რამეთუ ისძინე ჩემი და არა არს მსგავს
 შენდა ღმერთთა შორის უფალო, და არა არს საქმეთა. შენთაებრ და
 თ ყოველი თესლები რაოდენი ჰქმენ მოვიდენ, და თაჟუანის გცენ წი-
 ი ნაჲე შენსა უფალო და ადიდებდენ სასელსა შენსა და რამეთუ დიდ
 ხარ შენ, და მოქმედი საკვრველებათა, შენ ხარ ღმერთი მსოლო და
 ია მიძლოდე მე უფალო გზათა შენთა, და ვიდოდი მე ჭემმარტებთა
 იბ შენითა, ისარებდეს გული ჩემი შიშითა სახელისა შენისათა და აღ-

¹⁾ იონა დ. იოილ ბ. ბ მოსე ლდ.

კარო შენ უფალო ღმერთო ჩემო უოვლითა გულითა ჩემითა, **ბ**
 ვადიდო სასელი შენი უკუნისამდე **✠** რამეთუ დიდ არს წყალობა **იბ**
 შენი ჩემ ზედა **ბ** იკსენ სული ჩემი ჯოჯოხეთისაგან ქრისტესკნელი- **იღ**
 სა **✠** ღმერთო უსჯულონი აღდგეს ჩემ ზედა, **ბ** კრებულმან ძლიერ- **იღ**
 თამან იმიეს სული ჩემი, **ბ** არა შეგრაცხეს შენ წინაშე მათსა **✠**
ბ ¹⁾ შენ უფალო ღმერთო ჩემო შემწენარებელ ხარ **ბ** მოწუალე, **იე**
 სულგრძელ **ბ** დიდად მოწუალე **ბ** ჭეშმარიტ **✠** მოიხილე ჩემ ზედა **ბ** **ივ**
 შემიწუალე მე, ოცე ძალი მონასა შენსა, **ბ** აცხოვნე მე ძველისა შე- **ივ**
 ნისა **✠** უავ ჩემთანა სასწაულ კეთილ, **ბ** ისილედ მოძულებთა ჩემთა **ივ**
ბ **ბ** ჭრცსუნოდის, რამეთუ შენ უფალი შემეწიე მე, **ბ** ნუგეშინის მეც მე.

ძეთა კორესთა ფსალმუნი გალობისა 36.

საფუძესწლნი მისნი მათათ შინა წმიდათასა, უფარან უფალსა **ა**
 ბჭენი სიონისანი უფროს უოველთა საყოფელთა იაკობისათა **✠** **ა**
 დიდებული ითქუა შენთვის ქალაქო ღმთისაო, მოვიკსენო მე რაბ- **ბ**
 ბისი **ბ** ბაბილონისა რომელთა მიცინა მე, აჭა ესერა უცხო თესლნი, **ბ**
ბ ტვროს, **ბ** ერი ჭინდოთა, ესენი იშუენეს მუნ **✠** დედად სიონსა **ბ**
 ჭრქუას კაცმან, რამეთუ კაცი იშუა მას შინა, **ბ** თავადმან დააფუძნა **ბ**
 იგი ძალაღმან **✠** უფალი მიმოდა ითქუას წიგნითა ერისათა, **ბ** **ღ**
 მთავართა ამათვან რომელნი იუენეს მას შინა **✠** ვითარ მხიარულ- **ღ**
 თა უოველთა მკვდრობა შენდაძი არს. **ღ**

დასასრულსა მარეთისათვის მიგებად სიტყუა გონიერებისა ვთამ ის-
რაიტელისა, გალობა ფსალმუნი ძეთა კორესთა 38.

უფალო ღმერთო ცხოვრებისა ჩემისაო, დღისი ვა ვუავ, **ა**
 ღამე წინაშე შენსა **✠** შევედინ შენ წინაშე ლოცვა ჩემი, მოუავ გუ- **ა**
 რი შენი ვედრებასა ჩემსა **✠** რამეთუ აღივსო მჯრთავან სული ჩე- **ბ**
 მი, **ბ** ცხოვრება ჩემი ჯოჯოხეთისა მიიანსლა **✠** **ბ** შევირაცხე მე მათ- **ღ**
 თანა რომელნი მთავიდოდეს ძღუემსა, ვიქმენ მე ვითარცა კაცი **ღ**
 შეუწევნელი **✠** მკუდართათანა თავისუფალი, **ბ** ვითარცა წყალუნი **ე**
 ღამინებულნი სამარებასა, რომელთა არდა მოიკსენეს, **ბ** ესენი გელისა **ე**
 შენისაგან განემორნეს **✠** დამდგეს მე ძღუემსა ქრისტესკნელსა, **ბ** ნელთა **ვ**

¹⁾ ბ მოსე იღ. იოილ ბ. იონა დ.

ზ შინა ზ აწრდილთა სიკუდილისათა ზ ჩემ ზედა განმტკიცნა გულის
 წერომა შენი, ზ უოველნი განსაცხრომელნი შენნი მოავლინენ ჩემ
 ც ზედა ზ განმაშორენ ჩემგან მეცნიერნი ჩემნი, ზ შეძრაცხეს მე სამა-
 თ გელად მათდა, მივეცი ზ არა გამოვიდოდე ზ ზ თუხლნი ჩემნი
 მოუძღურდეს კლასაკობითა, ღაღად ვუავ შენდამი უფალო, ზ მა-
 ი რადღე განვიჰერნე შენდამი გელნი ჩემნი ზ მკუდართათჳს ნუ ჰყო-
 ია საკვრველი, ანუ მკურნელთა აღადგინონ, ზ აღვიარონ შენ ზ მი-
 დე ვინ უთხრობდეს სამარესა შინა წუგალობასა შენსა, ზ ჰქმმარიტე-
 იბ ბასა შენსა წარსაწემედელსა შინა ზ საცნაურ ნუ იქმნესა ბნელსა
 შინა საკვრველება შენი, ზ სიძართლე შენი ქუჭუნანასა მას დავიწყე-
 იგ ბუღსა ზ ზ მე შენდამი უფალო ღაღად ვუავ, ზ ცისკარისა ლოცვა
 იდ ჩემი მიგეწიფოს შენ ზ რადმე უფალო განიშორებ სულსა ჩემსა,
 იე ზ გარე მიიქცევ ჰირსა შენსა ჩემგან ზ კლასაკ ვარი მე, ზ შრო-
 მასა ჩემსა სიერმით ჩემითგან, სოლო ავმაღლდი რა დავმდაბლდი
 ივ ზ შევსტლბი ზ ჩემ ზედა გარდაჰგდეს რისხუანი შენნი, ზ საშინელე-
 იზ ბათა შენთა შემამრწუნეს მე ზ გარე მომადგეს მე ვითარცა წუგალნი,
 იწ მარადღე შემიცვეს მე ერთბამად ზ განმაშორენ ჩემგან მეგობარი ზ
 მასლობელნი, ზ მეცნიერნი ჩემნი კლასაკობითა ჩემითა. დიდება.

გულის კმის ყოფისათვის ეთამ ისრაიტელისა, ფსალმუნი დავითისი პც.

ბ წუგალობათა შენთა უფალო უკუნისამდე უგალობდე, თესლი-
 თი თესლამდე მიუთხრობდე ჰქმმარიტებასა შენსა ჰირითა ჩემითა ზ
 ბ რამეთუ სთქუ უკუნისამდე წუგალობა აღეშენოს, ზ ცათა შინა განე-
 კ მსადოს ჰქმმარიტება შენი ზ ვუავ აღთქმა რჩეულთა ჩემთათანა, ზ
 დ ვეფუცე დავითს მონასა ჩემსა ზ უკუნისამდე განვმსადო ნათესავი
 ე შენი, ზ აღვაშენო თესლითი თესლადმდე საყდარი შენი ზ აღვიარ-
 რებდენ ცანი საკვრველებათა შენთა უფალო, ზ ჰქმმარიტებასა შენ-
 ვ სა ეკლესიასა შინა წმიდათასა ზ რამეთუ ვინ ღრუბელთა შინა ეს-
 წოროს უფალსა, ზ ემსგავსოს უფალსა მეთა შორის ღუთისათა ზ
 ზ ღმერთი დიდებულ არს ზრასვასა შინა წმიდათასა, დიდ არს ზ სა-
 ც შინელ უოველთა ზედა რომელნი არიან გარემოს მისსა ზ უფალო
 ღმერთო ძალთა ვინ კემსგავსოს შენ, ძლიერ ხარ შენ უფალო,

ღ ჭეშმარიტება შენი გარემო არს შესსა ❖ შენ უფლებ ძალსა ზედა თ
 ზღუათასა, ღ აღძრვასა დეღვათა მისთასა შენ დაამძღვებ ❖ შენ ი
 დაამდაბლე ვითარცა წელული ამჰარტავანი, ღ მკლავითა ძლიერე-
 ბისა შენისათა განაბნიენ მტერნი შენნი ❖ შენნი არიან ცანი ღ შე- ია
 ნი არს ქუჭყანა, ¹⁾ სოფელი ღ სასვება მისი შენ დააფუძნე ❖
 ჩღრილო ღ ბღუარი შენ შეჰქმენ, თაბორი ღ ერძონი სასულითა იბ
 შენითა ისარებდენ ❖ შენი მკლავი ძლიერებით, განძლიერდინ გუ- ივ
 ლი შენი ღ ამაღლდინ მარჯუტნე შენი ❖ სიმართლე ღ განკითხვა იდ
 არს განმსადება საყდრისა შენისა, წყალობა ღ ჭეშმარიტება ვიდო-
 დიან წინაშე ჰირსა შესსა ❖ ნეტარ არს ერი იგი რომელმან იცის იუ
 გალობა შენი, უფალო ნათლითა ჰირისა შენისათა ვიდოდინ ❖ ღ ივ
 სასულითა შენითა ისარებდენ მარადლე ღ სიმართლითა შენითა ამა-
 ლდენ ❖ რამეთუ სიქადული ძალისა მათისა შენ ხარ, ღ ნებითა იხ
 შენითა ამაღლდეს რქა ჩუტნი ❖ რამეთუ უფლისა არს შეწევნა, ღ იტ
 წმიდისა ისრაელ მეუფისა ჩუტნისა ❖ მაშინ ეტეოდე ჩუტნებით ნა- ით
 შობთა შენთა, ღ სოქუ, დავდეგ შეწევნა ძლიერსა ზედა, ღ აღვაძალ-
 ლე რჩეული ერისაგან ჩემისა ❖ ²⁾ ვზოვე დავით მონა ჩემი, ღ საც- კ
 ხებელი წმიდა ჩემი ვცხე მას ❖ რამეთუ კელი ჩემი შეეწიოს მას კა
 ღ მკლავმან ჩემმან განაძლიეროს იგი ❖ არა ირგოს მტერმან მი- კბ
 სგან, ღ შჯლმან უსჯულოებისამან ვერ შესძინოს ვნებად მისა ❖ ღ კბ
 მოვსრნე ჰირისაგან მისისა მტერნი მისნი, ღ მოძულენი მისნი
 დავამსრნე ❖ ღ წყალობა ჩემი ღ ჭეშმარიტება ჩემი მისთანა, ღ სა- კდ
 სულითა ჩემითა ამაღლდეს რქა მისი ❖ ღ დავდვა ზღუასა ზედა გუ- კე
 ლი მისი, ღ მდინარეთა ზედა მარჯუტნე მისი ❖ მან მხადოს მე, კვ
 მამა ჩემი ხარ შენ, დმერთი ჩემი, შემწენარებელი ცხოვრებისა ჩე-
 მისა ❖ ღ მე ჰირმძოდ დავადგინო იგი უმაღლეს უფროს მეფეთა კზ
 ქუჭყანისათა ❖ უკუნისამდე დაუმარხო მას წყალობა ჩემი, ღ აღ- კტ
 თქმა ჩემი ერწმუნოს მას ❖ ღ ევოს უკუნითი უკუნისამდე თესლი კო
 მისი, ღ საუდარი მისი ვითარცა დღენი ცისანი ❖ ღ თუ უტეონ ლ
 შჯლთა მისთა შჯული ჩემი, ღ სამართალთა ჩემთა არა ვიდოდინ ❖

1) ა მოსე ლ.—2) ა მეფე ივ. საქმე ივ.

ლა სიძარტლენი ჩემნი თუ შეაბილწნენ, ზ მცნებანი ჩემნი არა დაძარ-
 ლბ სნეს ❖ განვიხილნე კუჭროთსითა უსჯულოებანი მათნი, ზ გუჭმი-
 ლგ თა უსაძარტლოებანი მათნი ❖ სოლო წყალობა ჩემი არავე განვა-
 ლდ ქარვო მისგან, არცა ვეცრუვო ჭეშმარიტებასა ჩემსა ❖ არცა შევა-
 ლე გინო აღთქმა ჩემი, ზ რაჲ იგი აღმოვდა ბაგეთა ჩემთა არა შეუ-
 ლე რაცხ ეო ❖ ერთგვის ვეფუცე წმიდასა ჩემსა დავითს, ზ მე არა
 ლგ ვეცრუვო მას ❖ ნათესავი მისი უკუნისამდე ეგოს, ზ საუდარი მი-
 ლზ სი ვითარცა მზე წინაჲ ჩემსა ❖ ვითარცა მთოვარე განმტკიცებუ-
 ლც ლი უკუნისამდე, ზ ¹⁾ მოწამე სარწმუნო ცათა შინა ❖ სოლო შენ
 ლტ განიმორე ზ შეურაცხ ვავ, ზ განავდე ცხებული შენი ❖ დაქციე
 მ აღთქმა მონისა შენისა, შეავინე ქუჭყანასა ზედა სიწმიდე მისი ❖
 მ დაარღვენ ყოველნი ზღუდენი მისნი, ზ ჭუჭუნ სიმტკიცენი მისნი
 მა შეძრწუნებულ ❖ ზ მიმოდა იტაცებდეს მას ყოველნი თანა წარმა-
 მბ ვალნი გზისანი, ზ იქმნა იგი საუჭდრელ გარემოსთა მისთა ❖
 მგ აღამაღლე მარჯუტნე მაჭირვებელთა მისთა, ზ ახარე ყოველთა
 მგ მტერთა მისთა ❖ გარე მიაქციე შეწევნა მასჯლისა მისისა, ზ არა
 მდ შეეწიე ბრძოლასა შინა ❖ დაჭკსენ სიწმიდე მისი, ზ საუდარი მისი
 მე ქუჭყანასა ზედა დაამეჭ ❖ შეამცირენ დღენი ჟამთა მისთანი, ზ
 მე მიჭფინე მის ზედა სირცხელი ❖ ვიდრემდის უფალო გარე მიიქციე-
 მზ ვი სრულიად, ზ აღატედების ვითარცა ცეცხლი რისხუა შენი ❖
 მტ მოიკსენე შენ, რაჲ არს არსება ჩემი ❖ ანუ ამაჲოდ ნუ შეჭქმენა
 მტ ყოველნი შენი კაცთანი, ვინ არს კაცი რომელი ცხოვნდეს ზ არა
 მტ იხილოს სიკუდილი, ზ იკსნეს სული თჳსი კელთაცან ჯოჯოხე-
 მტ თისათა ❖ სადა არიან წყალობანი შენნი ჰირველნი უფალო, რო-
 მტ მელ ²⁾ ეფუცე დავითს ჭეშმარიტებითა შენითა ❖ მოიკსენე უფალო
 მტ ეჭდრება მონათა შენთა, რომელ დაჭკვრიბე წიაღთა ჩემთა ძრავალ
 მტ თესლთა ❖ რომელ აუჭდრეს მტერთა შენთა უფალო, რომელ
 მტ აუჭდრეს ნაცუალსა ცხებულისა შენისასა, კურთხეულ არს უფალი
 მტ უკუნისამდე, იყავნ იყავნ.

დი დ ე ბ ა .

¹⁾ გამოცხ. ა. — ²⁾ ბ მეფ. ზ.

გალობა მოხესი კაცისა ღუთისა, პო.

უფალო შესავედრებელ ძეგან ჩუწნ ნათესავითი ნათესავად-
 მდე ❖ ჰირველ მათათ დაბადებადმდე, დ შექმნად ქუწყენისა, დ სო-
 ფლისა, დ საუკუნითგან დ უკუნისამდე შენ ხარ ❖ ნუ მიაქცევ კა-
 ცსა სიმდაბლედ, დ სთქუ მოიქეცით მენო კაცთანო ❖ რამეთუ ¹⁾
 ათასი წელი წინაშე თუბლთა შენთა უფალო, ვითარცა გუშინდელი
 დდე, რომელ წარკდა, დ ვითარცა სახმილავი ერთი ღამესა შინა ❖
 წელნი მათნი შეურაცხებით იუენენ, განთიად ვითარცა მწუხანე წარ-
 კდეს განთიად აღუწავდეს დ წარკდეს, მწუხრი დაჭნეს დ განკმეს დ
 დაცვენეს ❖ რამეთუ მოვაკლდით ჩუწნ რისხუთა შენითა, დ გულის
 წერომითა შენითა შევძრწუნდით ❖ დასსენ უსჯულოებანი ჩუწნნი
 წინაშე შენსა, დ ცხოვრება ჩუწნნი წინაშე ნათელსა ჰირისა შენისა-
 სა ❖ რამეთუ ყოველნი დღენი ჩუწნნი მოაკლდეს, დ რისხუთა შე-
 ნითა მოვაკლდით ჩუწნ ❖ წელნი ჩუწნნი ვითარცა დედა ზარდილი
 იწურთიდეს, ²⁾ დღენი წელიწადთა ჩუწნთანი, მათ თანა სამეოცდა
 ათ წელ, ხოლო უკეთუ ძლიერებასა შინა ოთხმეოც წელ, დ უძ-
 რავლესი მათი შრომა დ საღმობა, რამეთუ მოვიდა ჩუწნ ზედა
 სიმძვდე, დ ჩუწნ განვისწავლენით ❖ ვინმე უწეოდის სიმტკიცე რი-
 სხუსა შენისა, შიშითა შენითა გულის წრომისა შენისა აღრაცხვა ❖
 მარჯუწნე შენი ესრეთ მასუწე მე, დ გულითა სწავლულითა სიბრ-
 ძნე შენი ❖ მოიქეც უფალო ვიდრემდის დ ნუგეშინის ცემულ იქ-
 მენ მონათა შენთა ზედა ❖ აღვიკუნით ჩუწნ ცისკარს წვალობითა
 შენითა უფალო, ვისარებდეთ დ ვიძუტბდეთ ❖ ყოველთა დღეთა
 ჩუწნთა ვისარებდეთ, მათ დღეთა წილ რომელთა დამამდაბლე ჩუწნ,
 დ წელთა რომელთა ვინილეთ ჩუწნ ძური ❖ დ მოკედენ მონათა
 შენთა ზედა, დ ქმნულთა შენთა ზედა, დ წარუბელუ მეთა მათთა ❖
 დ იყავნ ნათელი უფლისა ღუთისა ჩუწნისა ჩუწნ ზედა, დ საქმენი
 გელთა ჩუწნთანი წარმართენ ჩუწნ ზედა დ ქმნული გელთა ჩუწნთა
 წარგუძმართე.

1) ბ ჰეტრ. გ. — 2) ზირაჟ იბ.

ქება გალობითი დავითისი, ზედა წარუწერიელი ებრაელთა შორის, ე.

რომელი დამკვდრებულ არს შეწევნითა მადლისათა, საფარ-
ველსა ღუთისა შეცათასა განისუტნოს ❖ ჰქრქვას უფალსა, კელის
ამჟვრობელი ჩემი ხარო მენ, ჰ შესავდრებელი ჩემი, ღმერთი ჩე-
მი, ჰ მე ვესავ მას ❖ რამეთუ მან გიკსნას მენ საბრკისა მისკან
მონადირეთასა, ჰ სიტყუსა მისკან განსაკროთომელისა ❖ ბეჭთ სა-
შუალობათა მისითა გფარვიდეს მენ, ჰ საგრილსა ფრთეთა მისთასა
ესვიდე, საჭურველად გარე მოგადგეს მენ ჰქმმარიტება მისი ❖ არა
გქმინოდის შიშისკან ღამისა, ჰ ისრისკან რომელი ფრინავნ დღი-
სი ❖ ღვაწლისკან რომელნი ვაღნ ბნელსა შინა, შემთხუტვისკან
ღ ეშმაკისა შუადღისა ❖ დაეცნენ მარცხენით შენსა ათასეულნი, ჰ
ბევრეულნი მარჯუტნით შენსა, ხოლო შენ არა მიგიახლენ ❖ ხო-
ლო შენ თვალობათა შენითა ხედვიდე, ჰ მისაკებელი ცოდვილთა
თინილო ❖ რამეთუ შენ უფალი ხარ სასო ჩემდა, ჰ მადალი გიყო-
ფიეს შესავდრებელად შენდა ❖ არა შევიდეს შენდა ძური, ჰ გუტმა
არა მიიხლოს საყოფელთა შენთა ❖ რამეთუ ¹⁾ ანგელოხოთა მისთა
ღ უბრძანებეს შენთჳს, დაცვად შენდა ყოველთა შინა გხათა შენ-
თა ❖ კელთა მათთა ზედა აღგიყრან შენ, ნუ სადა წარსცე ქჳნსა
იგ ფერკი შენი ❖ ასპიტსა ჰ ვასილისკოსა ზედა სჯლოდი, ჰ დასთრ-
იდ გუნო შენ ლომი ჰ ვეშაპი ❖ რამეთუ მე მესჯდა, ჰ ვისხნა იგი, ჰ
იე დავიფარო იგი, რამეთუ იცნა სახელი ჩემი ❖ ხმა ყოს ჩემდამო,
ღ მე ვისმინო მისი, ჰ მისთანა ვიყო ჰირსა შინა, ვიკსნა იგი ჰ
ვადიდო იგი, დღევრემელობით განვაძლო იგი ჰ უჩუტნო მას მა-
ცხოვარება ჩემი.

დიდება.

კ ა ნ ო ნ ი ი ბ.

ფსალმუნი გალობა დავითისა დღისა შაბათისა, ეა.

ქეთილარს აღსარება უფლისა, ჰ გალობად სახელსა შენსა მა-
ბ ღალო ❖ მითხრობად ცისკარს წყალობა შენი, ჰ ჰქმმარიტება შე-

¹⁾ მათე დ. ლუკა დ.

ნი ღამედ ღამედ ❖ ათ ძალითა საფსალმუნისათა, ჰ კმითა ებნი- გ
სათა ❖ რამეთუ მასარე მე დაბადებულითა შენითა უფალო, ჰ ქმნუ- დ
ლითა კელთა შენთათა ვინარებდე ❖ ვითარ განდიდნეს საქმენი შე- ე
ნნი უფალო, ფრიად ღრმა იქმნნეს ზრახვანი შენნი ❖ კაცმან სუ- ვ
ლეღმან არა ცნას, ჰ უგუნუღმან არა გულის სმა ყოს ესე ❖ აღ- ზ
მოცენებასა ცოდვილთასა ვითარცა თივა ჰ გამოსჩნდეს ყოველნი
რომელნი იქმან უსჯულოებასა რათა მოისრნენ უგუნითი უგუნისამ-
დე ❖ სოლო შენ მღალ სარ უგუნისამდე უფალო ❖ რამეთუ ესერა ო,თ
მტერნი შენნი უფალო, რამეთუ ესერა მტერნი შენნი წარწყმდენ, ჰ
განიბნინენ ყოველნი რომელნი იქმან უსჯულოებასა ❖ ჰ ამალღ- ი
დეს ვითარცა მარტო რქისა რქა ჩემი, ჰ სიბერე ჩემი ზეთითა ზო-
სილითა ❖ ჰ ისილა თჳალმან ჩემმან მტერთა ჩემთა, ჰ მათოჯნ- ია
რომელნი აღდგომილ არიან ჩემ სედა ბოროტებით ესმას უურსა
ჩემსა ❖ მართალი ვითარცა ფინიკი აღევავენეს, ჰ ვითარცა ნამჯ- იბ
ლიბანისა განმრავლდეს ❖ დანერგულნი სახლსა შინა უფლისასა, იც
ეზოთა შინა სახლისა ღმთისა ჩუჭნისათა ყვაგოდინა ❖ უფროს- იდ
განმრავლდენ სიბერესა სიპოსისასა, ჰ ფუფუნეულ იუჭნენ თხრო-
ბასა ❖ რამეთუ წრფელ არს უფალი ღმერთი ჩუჭნი, ჰ არა არს იე
სიცრუევი მის თანა.

ფსალმუნი დავითისი, დღესა შაბათსა, რაჟამს დაემტკიცა ქვეყანა,
გალობა 76.

უფალი სუფევს, შუჭნიერება შეიმოსა, შეიმოსა უფალმან ა
ძალი, ჰ გარე შეირტუა; ჰ რამეთუ დაამყარა სოფელი რათა არა
შეიძრას ❖ განმსადებულარს საყდარი შენი მიერთვან, ჰ საუკუ- ბ
ნითვან შენ სარ ❖ აიღეს მდინარეთა უფალო, აიმაღლეს მდინარეთა კ,დ
კმანი მათნი ❖ აღდგენ მდინარენი სლვასა თუსსა კმითა წყალთა მრ- ე
ვალთათა ❖ საკვრველ არიან განცხრომანი ზღვსანი, საკვრველარს
მაღალთა შინა უფალი ❖ წამებანი შენი უფალო სარწმუნო იქმნეს ვ
ფრიად, სახლსა შენსა შუჭნის სიწმიდე უფალო სიგრძესა დღეთასა.

ფსალმუნი დავითისი, მეოთხისა შაბათისა, 76.

ღმერთი შურის ძიებათა უფალი, ღმერთი შურის ძიებათა გან- ა

ბ ცხადნა ❖ ამაღლდი რომელი შვი ქუჭყანასა, მიაგე მისაგებელი ამა-
 გ რტავანთა ❖ ვიდრემდის ცოდვილნი უფალო, ვიდრემდის ცოდვილნი
 დ იქადოდინან ❖ აღმოთქვან ზ იტეოდინან სიცრუეკესა, იტეოდინან ყოველნი
 ე რომელნი იქმან უსჯულოებასა ❖ ერი შენი უფალო დაამდაბლეს,
 ვ ზ დაძვდრებელი შენი განაბოროტეს ❖ ქურვი ზ მწირი მოკლეს,
 ზ ობოლი მოსწევდეს ❖ ზ თქუჭს არა იხილოს უფალმან, არცა
 ც გულის ხმა ეოს ღმერთმან იაკობისმან ❖ გულის კმა ეავთ აწ უგუ-
 თ ნურნო ერისანო, ზ ცოფნო ოდესმე გულის კმა ეავთ ❖ რომე-
 ი ღმან დანერგა ეური, არა ნუ ესმისა, ანუ რომელმან შექმნა თუალი,
 ი არა ნუ ხედავსა ❖ რომელი სწავლის ყოველსა თესლებსა, არა ნუ
 ი ამხილოსა, რომელმან ასწავის კაცთა მეცნიერება ❖ უფალმან მ
 იბ უწყენის ზრახვანი კაცთანი, რამეთუ არიან ამაგო ❖ ნეტარ არს კაცი
 იბ რომელიცა განსწავლო, ზ შჯულისა შენისაგან ასწაო მას ❖ დამ-
 იბ შჯდებად მისა დღეთა ბოროტთა, ვიდრემდის ეთხაროს ვნარცუ ცო-
 იბ დვილსა ❖ რამეთუ არა განიშოროს უფალმან ერი თვისი, ზ სამკუ-
 იბ დრებელი თვისი არა უგულებელს ჰყოს ❖ ვიდრემდის მოიქცეს სი-
 იბ მართლე განკითხვად, ზ მიიხსენებ მას ყოველნი რომელნი წრფელ
 იბ არიან გულითა ❖ ვინ წინა აღმიდგეს მე უკეთურთაგანი, ანუ ვინ
 იბ თანა წირმომიდგეს მე მათგანი რომელნი იქმან უსჯულოებასა ❖
 იბ არა თუძცა უფალი შემეწია მე, კინი ერთღა დამცა ემკვდრე ჯოჯო-
 იბ სეთს სული ჩემი ❖ უკეთუძცა ვიტეოდე, შემიძრწუნდა ფერვი ჩემი,
 იბ წვალობა შენი უფალო შემწევდა მე ❖ ძრავალთა ებრ საღმობათა
 იბ ჩემთა გულსა შინა ჩემსა, ნუგეშინიცემათა შენთა ახარეს სულსა ჩე-
 იბ მსა ❖ ნუ დადგებინ შენ წინაშე საყდარი უსჯულოებისა, რომელი
 იბ იქმენ შრომასა ბრძანებულსა ზედა ❖ მოინადირონ სული მართლი-
 იბ სსა, ზ სისხლსა უბრალოსა ბრალეულ ჰყოფენ ❖ მეყო მე უფალი
 იბ შესავედრებელ, ზ ღმერთი ჩემი შემწე სასოებისა ჩემისა ❖ ზ მია-
 იბ გოს მათ უფალმან უსჯულოება მათი, ზ უკეთურებისა მათისა ებრ
 იბ უჩინო ეწენეს იგინი უფალმან ღმერთმან ჩემმან. დიდება.

1) რომელ. გ.

ქება ვალობისა დავითისი, წარუწერელი ებრაელთა შორის, ედ.

მოვედით უვალობდეთ უფალსა, ვალობდებდეთ ღმერთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩუენისა ❖ აღჯმსთოთ წინაშე ჰირსა მისსა აღსარებითა, და ფსალმუნითა უვალობდებდეთ მას ❖ რამეთუ ღმერთი დიდ არს უფალი, და მეუფე დიდ არს ყოველსა ქუენსანსა ზედა ❖ რამეთუ კელსა შინა მისსა არიან კიდენი ქუენისანი, და სიმაღლენი მათანი მისნი არიან ❖ რამეთუ მისი არს სღუა, და მან შექმნა იგი, და კმელი კელთა მისთა დაბადეს ❖ მოვედით თაყვანისვცეთ, და შეურდეთ მას, და ვსტიროდეთ წინაშე უფლისა შემოქმედისა ჩუენისა ❖ რამეთუ იგი არს ღმერთი ჩუენი, და ჩუენ ერი სამყესოსა მისისა, და ცხოვარნი კელისა მისისანი ❖ ¹⁾ დღეს თუ კმისა მისისა ისმინოთ, ნუ განიფიცებთ გულთა თქუენთა, ვითარცა იგი განმწარებასა მას დღისა მისებრ განცდისა უდაბნოსა ზედა ❖ სადა იგი განცდადეს მე მამათა თქუენთა, გამოცდადეს მე და იხილნეს საქმენი ჩემნი ❖ ორმოც წელ ამისთჳს მოვიწუენე ნათესავი იგი და ვსთქუე, მარადის სცთებინა იგინი გულითა მათითა, და მათ არა იცნეს გზანი ჩემნი ❖ ვითარცა ვფუცე რისსჯთა ჩემითა, უკეთუ შევიდენ იგინი განსასუენებელსა ჩემსა.

ვალობა დავითისი, აღშენებისათვის ტაძრისა შემდგომად ტყეობისა, ეფ.

უვალობდით უფალსა ვალობითა ახლითა, უვალობდით უფალსა ყოველი ქუენა ❖ უვალობდით უფალსა, აუურთხევდით სახელსა მისსა, ახარებდით დღითი დღე მაცხოვარებასა მისსა ❖ მიუთხაროთ წარმართთა შორის დიდება მისი, და ყოველსა ერსა შორის საკურველება მისი ❖ რამეთუ ²⁾ დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად, და საშინელ არს იგი უფროს ყოველთა ღმერთთა ❖ რამეთუ ყოველნი ღმერთნი წარმართთანი ეშმაკ არიან, ხოლო უფალმან ცანი შექმნა ❖ აღსარება და ჰაეროვნება არს წინაშე მისსა, სიწმიდე და დიდად შუენიერება სიწმიდისა მისისა ❖ შესწირევდით უფალსა ტომები თესლებისა, შესწირევდით უფალსა დიდებასა და ჰატვისა ❖ შესწირევდით უფალსა დიდებასა სახელისა მისისასა, აღიღეთ მსხუ-

¹⁾ ებრაელ. გ.—²⁾ ზირაქ მკ.

თ რძლები, და შევიდოდეთ ბჭეთა მისთა და თაყვანისცემით უფალსა
 ეზოსა შინა წმიდასა მისსა, შემრწუნდინ ზირისა მისისაგან უოველი
 ი ქუჭყანა და სთქუთ წარმართთა შორის, რამეთუ უფალი სუფევს, და
 რამეთუ წარმართთა სოფელი რომელი არა შეიძრას, განიკითხნეს
 ია ერნი სიწმინდით და იხარებდინ ცანი და კალობდინ ქუჭყანა, აღი-
 იბ მარნ ზღუა და სავსება მისი და იხარებდინ ველნი, და უოველი რაჲ
 იგ არს მათ შინა, მაშინ იხარებდენ უოველნი ხენი მადნარისანი და ზი-
 რისაგან უფლისა, რამეთუ მოვიდეს იგი განკითხვად ქუჭყანისა,
 განიკითხოს სოფელი სიძარტლით, და ერნი ჭეშმარიტებითა თხსითა.

ესალმუნი დავითისი, ოდეს ქვეყანა მისი დამეკიდრებოდა, წარუ
 წერელი ებრაელთა შორის, ევ.

ა უფალი სუფევს, იხარებდინ ქუჭყანა, და იმუჭბდინ ჭალაკნი
 ბ მრავალნი და ღრუბელი და ნისლი გარემო არს მისსა, სიძარტლე
 კ და განკითხვა წარმართება საუდრისა მისისა და ცეცხლი მის წინა-
 დ შევიდოდის, და შეწუნეს გარემოს მტერნი მისნი და გამოჩნდეს ელ-
 ე ვანი მისნი სოფელსა, იხილა და შემრწუნდა ქუჭყანა და მთანი ვი-
 ვ თარცა ცული დადნეს ზირისაგან უფლისა, ზირისაგან უფლისა უო-
 ვ ლისა ქუჭყანისა და უთხრეს ცათა სიძარტლე მისი, და იხილონ
 ს უოველთა ერთა დიდება მისი და ¹⁾ ჰრცხუჭნოდენ უოველთა რომე-
 ლნი თაყვანისცემენ გელით ქმნულთა, და რომელნი იქადიან კერზე-
 ბითა მათითა, თაყვანისცემით მას უოველთა ანგელოზთა მისთა და
 ც ესმა და იხარებდა სიონი, და იმუჭბდენ ასულნი ჰურისტანისანი,
 თ სამართალთა შენთანთჲს უფალო და რამეთუ შენ უფალი მადალ ხარ
 უოველსა ქუჭყანასა ზედა, ფრიად ამაღლდი შენ უფროს უოველთა
 ი ღმერთთა და ²⁾ რომელთა გიუვარსთ უფალი მოიძულეთ ბოროტი,
 დაიცუნეს უფალმა სულნი წმინდათა მისიანი, და გელთაგან ცოდ-
 ია ვილისათა იყსნეს ივინი და ნათელი გამოუბრწყინდა მართალსა, და
 იბ გულითა წრფელთა სიხარული და იხარებდით მართალნი უფლისა
 მიძარტ, და აუარებდით სავსენებელსა სიწმიდისა მისისასა.

დიდება.

¹⁾ ბ მოსე ც. ბ მოსე კვ. ე მოსე ზ.—²⁾ ა მოსე ე. რომელ. ე.

ფსალმუნი დავითისი 178.

უკალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, რამეთუ საკურველი
 ქმნა უფალმან, აცხოვნა იგი მარჯუტყენებან მისმან, და მკლავებან წმი-
 დამან მისმან *¹⁾ აჩუტნა უფალმან მაცხოვარება თვისი, წინაშე
 თესლთა განაცხადა სიძარტლე მისი * მოიკსენა მოწყალება მისი
 იაკობის თანა, და ჭეშმარიტება მისი სახლსა ზედა ისრაელისასა,
 იხილეს ყოველთა კიდეთა ქუტყენისათა მაცხოვარება ღუთისა ჩუტ-
 ნისა * დაღაღებდით ღუთისა ყოველი ქუტყენა, უკალობდით, და
 იხარებდით, და აქებდით * უკალობდით უფალსა ებნითა, ებნითა,
 და კმითა ფსალმუნისათა * ნესტუთა ჭედლითა, და კმითა ნესტუსა
 რქისათა, დაღაღებდით წინაშე მეუფისა უფლისა * აღიმარნ სღუა
 და სავსება მისი, სოფელნი და ყოველნი დამკვდრებულნი მას შინა *
 მდინარეთა აღიტუტყლონ კელითა თანად, მთანი იხარებდენ * ჰი-
 რისაგან უფლისა, რამეთუ მოვალს რამეთუ მოვიდეს განკითხვად
 ქუტყენისა, განიკითხოს სოფელი სიძარტლით, და ერნი სიწრფოე-
 ბით.

ფსალმუნი დავითისი, წარუწერელი ებრაელთა შორის, 179

უფალი სუფევს, განრისხნედ ერნი, რომელი ზის ზედა ქერო-
 ბინთა, შეიმარნ ქუტყენა * უფალი სიონს დიდ არს, და მალაღარს
 ყოველთა ზედა ერთა * აუარებდენ სახელსა შენსა დიდსა, რამეთუ
 საშინელ და წმიდა არს * და ჰატყვისა მეუფისასა სამართალი უფარს,
 შენ განმსადე სიწრფოება, განკითხვა და სიძარტლე იაკობის თანა
 შენ ჭეაგ * აღამაღლებდით უფალსა ღმერთსა ჩუტნსა, და თაუვანის-
 ცემდით კვარცხლ ბეკსა ფერკთა მისთასა, რამეთუ წმიდა არს * მო-
 სე და ჭარონ მღუდელთა შორის მისთა, და სამოელ მათ თანა რო-
 ძელნი სადიან სახელსა მისისა, ჭხადოდეს უფალსა და მას ესმა მა-
 თი და სუტყითა ღრუბლისათა ეტყოდა მათ, რამეთუ იმარსუდეს
 წამებათა მისთა და ბრძანებათა მისთა რომელ მოსცა მათ * უფა-
 ლო ღმერთო ჩუტნო შენ ისმინე მათი, ღმერთო შენ მომტყვებელ
 ექმენ, და შურის მეძიებელ ყოველთა ზედა საქმეთა მათთა * აღამაღლებ-

1) ესაია ნბ.

კ ა ნ ო ნ ი ი ლ

ლოცვა ვლახკისა, ოდეს მოეწიხოს და განთინოს წინაშე უფლი-
სა თხოვა თვისი, რა.

უფალო ისმინე ლოცვსა ჩემისა, და დაბადება ჩემი შენდა შე-
 ვდინ **✠** ნუ გარე მიიქცევ ზირსა შენსა ჩემგან, რომელსა დღესა
 მჭირდეს მე, მოვაგ ჩემდა ეური შენი, და რომელსა დღესა გსადლოდი
 შენ, მსწრაფლ შეგესმინ ჩემი **✠** რამეთუ მოაკლდა ვითარცა კუბ-
 ლსა დღეთა ჩემთა, და ძვალნი ჩემნი ვითარცა ქარქუჭტი განკმეს **✠**
 იწელა ვითარცა თივა, და განკმა გული ჩემი, რამეთუ დავივიწიე
 ჭამად ჰური ჩემი **✠** კმითა სულთქმისა ჩემისათა შეგმეს გორცნი
 ჩემნი ძვალთა ჩემთა **✠** ვემსგავსე მე ვარსიქსა მას უდაბნოსასა **✠** და
 ვიქმენ მე ვითარცა ბუ ნატამალსა, უძილ ვიქმენ და ვივაგ ვითარცა
 სირი მსოლო სართულსა ზედა **✠** მარადლე მეჭდრდეს მე მტე-
 რნი ჩემნი, და მკებელნი ჩემნი ჩემდამო ფუცვდეს **✠** რამეთუ ნაცა-
 რი ვითარცა ჰური ვჭამე, და სასუძელი ჩემი ტირილითა ჩემითა გა-
 ნეზავი **✠** ზირისაგან რისხვსა და გულის წეროდისა შენისა, რამეთუ
 აღმიღე და დამაკუჭთე მე **✠** და დღენი ჩემნი ვითარცა აჩრდილი
 წარვდეს და მე ვითარცა თივა განვკემ **✠** ხოლო შენ უფალო უკუ-
 ნისამდე ჰკიე, და საკსენებელი შენი თესლითი თესლადმიდე **✠** შენ
 აღსდეგ და შეიწეალო სიონი, რამეთუ ჟამი წეალობისა მისისა მო-
 წევნულ არს ჟამი **✠** რამეთუ სთნდეს მონათა შენთა ქუჩანი მისნი,
 და მიწასა მისსა სწეალობდენ **✠** და ემინოდეს წარმართთა სახლი-
 საგან უფლისა, და ეოველთა მეფეთა ქუჭყანისათა დიდებისაგან მი-
 სისა **✠** და აღაშენოს უფალმან სიონი, და გამოუჩნდეს მას დიდები-
 თა მისითა **✠** მოხედნა ლოცვასა ზედა მდაბალთასა, და არა შეურა-
 ცხეო ვედრება მათი **✠** რამეთუ აიწერენ ესე ნათესავად სსუბად, და
 ერი დაბადებადი აქებდეს უფალსა **✠** რამეთუ მოიხატლა ძაღლით
 წმიდით მისით, უფალმან ზეცით ქუჭყანად გარდამოიხრლა **✠** რათა
 შეისმინოს სულთქმა შებორკილებულთა, და განსვენეს ნამობნი მო-

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ,ზ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ

კა გლულთანი ❖ თხრობად სიონს სახედი უფლისა, ღ ქებულება მისი
 კბ იერუსალიმს ❖ შეკრებად ერისა ერთად, ღ მეფენი მონებად უფლი-
 კვ სა ❖ მიუგო მას გზასა შინა ძლიერებისა მისისასა, სიძვირე დღე-
 კდ თა ჩემთა მითხარ მე ❖ ღ ნუ განმიყვანებ მე კერძოთაგან დღეთა
 კე ჩემთასა, თესლითი თესლადმდე არიან წელიწადნი შენნი ❖ ¹⁾ და-
 კვ საბამსა შენ უფალო ქუჭუანა დააფუძნე, ღ ქმნულნი გელთა შეთანი
 კუ ცანი არიან ❖ ივინი წარკვდებიან, ხოლო შენ ჰკიცე, ღ ყოველნი
 კვ ვითარცა სამოსელნი დაძველდენ, ღ ვითარცა შესამოსელნი სცვალ-
 კვ ნე ივინი, ღ იცვალენ ❖ ხოლო შენ თავადი ივივე ხარ, ღ წე-
 კვ ლიწადნი შენნი არა მოაკლდენ ❖ ძენი მონათა შენთანი დაეძკადრ-
 ნენ, ღ ნათესავი მათი უკუნისამდე წარემართოს.

ფსალმუნნი დავითისი რბ.

ა აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, ღ ყოველი გონება ჩემი სასჯელსა
 ბ წმიდასა მისსა ❖ აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, ღ ნუ დაივიწყებ
 გ ყოველსა მოცემულსა მისსა ❖ რომელმან გილხინა შენ ყოველთა
 დ უსჯულოებათა შენთაგან, რომელმან განჰკურნა ყოველნი სნეულე-
 დ ბანი შენნი ❖ რომელმან იკსნა განხრწნისაგან ცხოვრება შენი, ღ
 ე გვრგვინოსან გუო შენ წყალობითა ღ შეწენარებითა, რომელმან აღა-
 ე ვსო კეთილთა მიერ გულის თქმა შენი ❖ განახლდეს ვითარცა ორ-
 ვ ბისა სიჭაბუკე შენი ❖ ეწნის წყალობანი უფალმან, ღ სამართალი
 ს ყოველთა თვს დაწუნებულთა ❖ აუწენა გზანი მისნი მოსეს, ღ ძე-
 ს თა ისრაელისათა ნებანი მისნი ❖ ²⁾ შეძწენარებელ ღ მოწყალე არს
 თ უფალი, სულგრძელ ღ დიდად მოწყალე ❖ არა სრულიად განრის-
 ი ხნეს, არცა უკუნისამდე ძვრი იკსენოს ❖ არა ცოდვათა ჩუწნთა
 ი ბრ მიუო ჩუწნ, არცა უსჯულოებათა ჩუწნთაებრ მომაგო ჩუწნ ❖
 ია რამეთუ რავდენ ძაღალ არიან ცანი ქუჭუანისაგან, განამლიერა
 იბ უფალმან წყალობა მისი მოძიშთა მისთა ზედა ❖ რაოდენ განმო-
 იკ რებულ არიან აღმოსავალნი დასავალსა, განამორნა ჩუწნგან უს-
 იდ ჯულოებანი ჩუწნნი ❖ ვითარცა სწყალობს მამა შვლთა, შეიწყა-
 იდ ლნა უფალმან მოძიშნი მისნი ❖ რამეთუ მან უწვის დაბადება ჩუწ-

¹⁾ კბრ. ა. — ²⁾ დ მოსე აა.

ნი, მოიკსენა რამეთუ მიწანი ვართ ❖ კაცი ვითარცა თივა არიან იუ
 დღენი მისნი, ვითარცა ვეზვილი ველისა ეგრე აღუვაფნეს ❖ რამე- იუ
 თუ განვლო სულმან მისმან ძის შორის, ზ არღარა იეოს, ზ არცა იზ
 იცნას ადგილი მისი ❖ ხოლო წყალობა უფლისა საუკუნითგან ზ
 ვიდრე უკუნისამდე მოშიძთა მისთა შედა ❖ ზ სიმართლე მისი შ- იზ
 ლითი შულადმდე, რომელთა დაიმარსიან ალექს მისი, ზ მოი-
 კსენიან მცნებანი მისნი ზ ეწინიან ივინი ❖ უფალმან ზეცას გან- ით
 მსადა საედარი მისი, ზ სუფევა მისი ეოველთა შედა ეუფლების ❖
 აკურთხევდით უფალსა ეოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძა- კ
 ლითა რომელნი ჰეოფენ სიტყვასა მისსა, სძენად კმა სიტყვათა მი-
 სთა ❖ აკურთხევდით უფალსა ეოველნი ძალნი მისნი, მსახურნი კა
 მისნი რომელნი ეოფენ ნებასა მისსა ❖ აკურთხევდით უფალსა კბ
 ეოველნი ქმნულნი მისნი, ეოველსა ადგილსა უფლებისა მისისასა,
 აკურთხევს სული ჩემი უფალსა. დ ი დ ე ბ ა .

უსალმუნი დავითისი სოფლისა შესაქმისა რგ.

აკურთხევს სული ჩემი უფალსა, უფალო ღმერთო ჩემო გან- ა
 სდიდენ ფრიად, აღსარება ზ დიდად შუწნიერება შთაიციუ ❖ შეი- ბ
 მოსე ნათელი ვითარცა სამოსელი, გარდაათხენ ცანი ვითარცა კა-
 რავნი ❖ რომელმან დაჰრთნა წელითა ზესკნელნი მისნი, რომელ- კ
 მან დასხნა ღრუბელნი აღსავალად თვსსა, რომელი იქცევის ფრთე-
 თა შედა ქართასა ❖ რომელმან შექმნა ანგელოზნი მისნი სულად დ
 ზ მსახურნი მისნი ალად ცეცხლისა ❖ რომელმან დააფუძნა ქუჭ- ე
 ყანა სიმტკიცესა შედა თვსსა, არა შეიძრას იგი უკუნითი უკუნისა-
 მდე ❖ უფსკრული ვითარცა სამოსელი გარე მოდებულ არს მისსა, ვ
 მათა შედა დადგენ წყალნი ❖ შერისხუთა შენითა ივლტოდინ, ზ
 კმითა ქუხილისა შენისათა შეძრწუნდინ ❖ აღვლენან მთანი, ზ
 შთავლენან ვეღნი ადგილსა მას რომელსაცა დააფუძნენ ივინი ❖
 სასღუბარი დასდევ რომელსა არა გარდავდენ; არცაღა მიაქციონ და- თ
 ფარვად ქუჭყანისა ❖ რომელმან გამოადინნა წყარონი კვენებსა ში- ი
 ნა, შორის მათათა დიოდინ წყალნი ❖ სჴან იგი ეოველთა მკეცთა ია
 ველისათა, განძვენ კანჯარნი წეურვილსა მათსა ❖ მათ შედა იბ

მფრინველთა ცისათა დაიმკვდრონ, შორის კლდეთა მოსცენ ზმა მათი ❖ დაათრობს მათათა ზესენელთა მისთაგან, ნაუოფითა საქმეთა იდ შენთათა განძღეს ქუჭყანა ❖ რომელმან აღმოუცენა თივა ზირუტუჭეთა, იე ჰქუანე სამსახურებელად კაცთა, გამოღებად ჰური ქუჭყანით ❖ ჰ¹⁾ ღჯნო ახარებს გულსა კაცისასა, საცხებელითა მხიარულ უოფად ივ ზირი ჰ ჰური გულსა კაცისასა განამტკიცებს ❖ განძღეს ხენი ვე- ის ლისანი, ჰ ნამუნი ლიბანისანი რომელ დანერგენ ❖ მუნ მფრინველთა მართვე ისხან ჰ ბუდე უარყატთა შერაცხილ მათდა ❖ მათით ნი ძაღლნი ირემთა, კლდენი შესავედრებელად უურდგელთა ❖ შეკ ქნა მთოვარე ჟამათაჲს, მუემან ცნა ჟამი დასლვისა თჯსისა ❖ დასდევ ბნელი ჰ იქმნა ღამე, მას შინა ვიდოდინ უოველნი მკეცნი მანა ღნარისანი ❖ ლეკუნი ლომთანი მუჯრალნი ტაცებად, ჰ თხოვად კბ ღუთისაგან საზრდელსა მათსა ❖ აღმოუბრწუინდა მუე ჰ შეკრბეს ჰ კბ სადგურსავე თჯსსა დაადგრიან ❖ გამოვიდეს კაცი საქმესა თჯსსა, ჰ კდ შრომასა თჯსსა მიმწუსრამდე ❖ ვითარ განდიდნეს საქმენი შენნი უფალო, ჰ უოველივე სიბრძნით ქმენ, აღივსო ქუჭყანა დაბადებულითა კე შენითა ❖ ესე ზღვა დიდი ჰ ვრცელი, მას შინა არიან ქუჭყანარმა- ვალნი, რომელთა თანა არა არს რიცხუ, მკეცნი წვრილნი დიდთა კვ თანა ❖ მას ზედა ნაენი ვლენან, ²⁾ ვეშანი ესე, რომელ დაჰბადე სა- კვ მდერელად მისა ❖ ³⁾ უოველნივე შენგან ელიან მოცემად საზრდე- კვ ლი მათი ჟამსა ❖ მოსცი მათ, ჰ აღიზარდნიან იგინი, სოლო აღადი კთ რა კელი შენი, უოველნი განამლნი სიტკბოებითა ❖ სოლო გარე ლ თუ მიიქცი ზირი შენი, შეძრწუნდიან, მოუღი სული მათი ჰ მათ- ლ კლდიან, ჰ მიწადვე თჯსად მიიქციან ❖ გამოავლინო სული შენი, ლა ჰ დაბადნე იგინი ჰ განაჯლო ზირი ქუჭყანისა ❖ იეავენ დიდება უფლისა უკუნისამდე, ინარებდეს უფალი ქმნულთა ზედა თჯსთა ❖ ლბ რომელი მოხედავს ქუჭყანასა ზედა, ჰ ჰყოფს მას შეძრწურნებულ, ლკ რომელი შეასებს მათათა, ჰ კუმოდინ ❖ ვაქებდე უფალსა ცხოვრე- ლდ ბასა ჩემსა, უგალობდე ღმერთსა ჩემსა ვიდრემდის ვიუო მე ❖ ტუბილ ეეავენ გალობა ჩემი, სოლო მე ვისარებდე უფლისა მიძართ ❖

¹⁾ მსაჯულ თ.—²⁾ იობ მ.—³⁾ ფსალმუნი რმთ.

მოაკლდენ ცოდვილნი ქუჭყანით, & უსჯულონი ნუღარა იპოვებიდ
მას ზედა, აკურთსევს სული ჩემი უფალსა. დ ი დ ე ბ ა.

აღლილუთა რღ.

ქუარებდით ¹⁾ უფალსა, & ხადოდეთ სასელსა მისსა, მიუთსრე-
 ნით წარმართთა შორის საქმენი მისნი & აქებდით მას, & უკა-
 ლობდით მას, მიუთსრობდით ყოველთა საკვრველებათა მისთა &
 იქებოდით სასელითა მისითა წმიდითა, ისარებდინ გული მეძიე-
 ბელთა უფლისათა & მოიძიეთ უფალი, & განძლიერდით, & ეძი-
 ებდით ჰირსა მისსა მარადის & მოიკსენეთ საკვრველებათა მისთა
 რომელ ქმნა სასწაულნი & სამართალნი ჰირისა მისისანი & ნათე-
 საფნი აბრამისნი მონანი მისნი, შულნი იაკობისნი რჩეულნი მი-
 სნი & თავადი არს უფალი ღმერთი ჩუჭნი, & ყოველსა ქუჭყანასა
 ზედა არიან სამართალნი მისნი & მოიკსენა უკუნისამდე აღთქმისა
 თვისისა, & სიტყვა რომელ ამცნო ათასამდე ნათესავად & ²⁾ რო-
 მელ იგი დადგა აბრამის თანა, & ფიცვი მისი ისაკის თანა & ³⁾ დ
 დაამტკიცა იგი იაკობის თანა ბრძანებად, & ისრაელისა აღთქმად
 საუკუნოდ & ჰრქვა მას, შენ მიგეც ქუჭყანა იგი ქანანისა ნაწი-
 ლად მკვდრობისა თქუჭნისა & რამეთუ იუენეს იგინი რიცხვით
 მცირე, მცირე & მსხემ მას შინა & & ვიდოდეს იგინი თესლითი
 თესლად, & მეფეთაგან ერად სხუად & არა აუფლა კაცსა ვნებად
 მათდა, & ამხილა მათთჳს მეფეთა & ⁴⁾ ნუ შეეხებით ცხებულსა ჩე-
 მსა, & წინასწარმეტყუჭლთა ჩემთა შორის ნუ უკეთურობთ & ⁵⁾ დ
 მოუწოდა სიემილსა ქუჭყანასა ზედა, & ყოველი ძალი ჰურისა შე-
 მუსრა & წარავლინა წინასწარ მათსა კაცი, & მონად ⁶⁾ განისყიდა
 იოსები & დაამდაბლნეს ბორკილითა ფერენი მისნი, რკინასა გან-
 ვლო სულმან მისმან & ვიდრე მოწევნადმდე სიტყვსა მისისა, სი-
 ტყვამან უფლისამან გამოახურვა იგი & ⁷⁾ მიავლინა მეფემან & კა-
 ნკსნა იგი მთავრად ერისა & განუტევა იგი & & დაადგინა იგი
 უფლად სახლისა თვისისა, & მთავრად ყოვლისა მონაკებისა მისი-

¹⁾ ნეშტ. ივ. ესაი იბ.—²⁾ ა მოსე კვ. ლუგა ა. კბრ. გ.—³⁾ ა ნეშტისა ივ.
—⁴⁾ ა მოსე ლზ. ა მოსე ით.—⁵⁾ ა მოსე მს. სსქე ზ.

კბ სს ✱ სწავლად მთავართა მისთა ვითარცა თავი თვისი, ჰ მოხუცე-
 კვ ბულთა მისთა განბრძნობად ✱ ჰ ¹⁾ შევიდა ისრაელი ეგვიპტედ, ჰ
 კდ იაკობ დაემკვდრა ქრწყანასა მას ქამისსა ✱ ჰ ²⁾ ალარმინა ვრი
 კე მისი ფრიად, ჰ განამლიერა იგი უფროს მტერთა მისთა ✱ გარდა-
 კვ ქცია გული მისი, მოძულეებად ერისა მისისა, ჰ ზაკვად მონათა
 კვ შორის მისთა ✱ ³⁾ წარავლინა მოსე მონა მისი, ჰ არონ რომე-
 კვ ლი გამოიჩინა თავისა თვისისა ✱ ⁴⁾ დასხნა მათ შორის სიტყვანი
 კვ სასწაულთა მისთანი, ჰ ნიშთა მისთანი ქრწყანასა მას ქამისსა ✱ ⁵⁾
 კვ მიავლინა მათდა ბნელი ჰ დააბნელნა, რამეთუ განამწარნეს სიტყვა-
 კვ ნი მისნი ✱ გარდაქცინა სისხლად მდინარენი მათნი, ჰ მოსწუჯ-
 კვ ღნა თევზნი მათნი ✱ ⁶⁾ განამრავლა ქრწყანამან მათმან მეურნი
 კვ საუნჯეთა შორის მეფეთა მათთასა ✱ ⁷⁾ თქუა ჰ მოჰკვდა ძაღლის
 კვ მწერი, ჰ მუძლი ყოველთა სასდვართა მათთა ✱ დასხნა წჳძანი მათ-
 კვ თნი სეტყვად, ჰ ცეცხლი ალატუდებოდა ქრწყანასა მათსა ✱
 კვ ჰ დასცა ვენაეები მათი, ჰ ლედოვანი მათი, ჰ შემუსრა ყოველი ხე
 კვ სასდვარისა მათისა ✱ ⁸⁾ თქუა ჰ მოჰკვდა მკალი ჰ ბუზი, რომლი-
 კვ სს არა იყო რიცხვ ✱ ⁹⁾ შეჰამა ყოველი თივა ქრწყანასა შინა მათ-
 კვ თსა, ჰ მოჰამა ყოველი ნაყოფი ქრწყანისა მათისა ✱ ჰ ¹⁰⁾ დასცა
 კვ ყოველი ზირმშო ქრწყანასა შინა მათსა, დასაბამად ყოვლისა ტვი-
 კვ ვილისა მათისა ✱ ჰ ¹¹⁾ გამოიევანნა იგინი ოქროთა ჰ ვეცხლი-
 კვ თა, ჰ არა იყო ნათესავსა მათსა სნეულ ✱ ¹²⁾ ისარა ეგვიპტემან გა-
 კვ მოსწლვასა მათსა, რამეთუ დაეცა შიში მათი მათ ზედა ✱ ¹³⁾ განამ-
 კვ რტა ღრუბელი საგრილად მათდა, ჰ ცეცხლი მნათობად მათდა და-
 კვ მე ✱ ¹⁴⁾ ითხოვეს ჰ მოჰკვდა მწეერ მარჯილი, ჰ ზურითა ზეცისათა
 კვ განამდნა იგინი ✱ სცა კლდესა, ჰ გამოეცნეს წყალნი, ჰ ვიდო-
 კვ დეს ურწეულსა მდინარენი ✱ რამეთუ მოივსენა სიტყუსა წმიდისა

¹⁾ ა მოსე მკ. — ²⁾ ბ მოსე ა. საქმე ზ. — ³⁾ ბ მოსე გ. — ⁴⁾ ბ მოსე რ. —
⁵⁾ ბ მოსე ი. ბ მოსე ზ. ფსალმუნნი რზ. — ⁶⁾ ბ მოსე ტ. — ⁷⁾ ფსალმუნნი რზ.
 — ⁸⁾ ბ მოსე ი. — ⁹⁾ ბ მოსე ი. ფსალ. რზ. — ¹⁰⁾ ბ მოსე იბ. ბ მოსე ივ.
 — ¹¹⁾ ფსალმუნნი რზ. — ¹²⁾ ბ მოსე ივ. გ მოსე ივ. — ¹³⁾ ფსალმუნნი რზ. ბ მო-
 სე ია ჰ ივ. — ¹⁴⁾ ბ მოსე იზ. დ მოსე კ. ფსალმუნნი რზ. სიბრძ. ია.

თვისსა, ¹⁾ რომელ ეო აბრასამის მიძარტ მონისა თვისისა ✠ ²⁾ გა-
მოიყვანა ერი თვისი სისხარულით, ³⁾ ⁴⁾ რჩეულნი მისნი შუჭბით ✠ ⁵⁾ ⁶⁾
მისცა მათ სოფლები წარძარტთა, ⁷⁾ ⁸⁾ ⁹⁾ ¹⁰⁾ ¹¹⁾ ¹²⁾ ¹³⁾ ¹⁴⁾ ¹⁵⁾ ¹⁶⁾ ¹⁷⁾ ¹⁸⁾ ¹⁹⁾ ²⁰⁾ ²¹⁾ ²²⁾ ²³⁾ ²⁴⁾ ²⁵⁾ ²⁶⁾ ²⁷⁾ ²⁸⁾ ²⁹⁾ ³⁰⁾ ³¹⁾ ³²⁾ ³³⁾ ³⁴⁾ ³⁵⁾ ³⁶⁾ ³⁷⁾ ³⁸⁾ ³⁹⁾ ⁴⁰⁾ ⁴¹⁾ ⁴²⁾ ⁴³⁾ ⁴⁴⁾ ⁴⁵⁾ ⁴⁶⁾ ⁴⁷⁾ ⁴⁸⁾ ⁴⁹⁾ ⁵⁰⁾ ⁵¹⁾ ⁵²⁾ ⁵³⁾ ⁵⁴⁾ ⁵⁵⁾ ⁵⁶⁾ ⁵⁷⁾ ⁵⁸⁾ ⁵⁹⁾ ⁶⁰⁾ ⁶¹⁾ ⁶²⁾ ⁶³⁾ ⁶⁴⁾ ⁶⁵⁾ ⁶⁶⁾ ⁶⁷⁾ ⁶⁸⁾ ⁶⁹⁾ ⁷⁰⁾ ⁷¹⁾ ⁷²⁾ ⁷³⁾ ⁷⁴⁾ ⁷⁵⁾ ⁷⁶⁾ ⁷⁷⁾ ⁷⁸⁾ ⁷⁹⁾ ⁸⁰⁾ ⁸¹⁾ ⁸²⁾ ⁸³⁾ ⁸⁴⁾ ⁸⁵⁾ ⁸⁶⁾ ⁸⁷⁾ ⁸⁸⁾ ⁸⁹⁾ ⁹⁰⁾ ⁹¹⁾ ⁹²⁾ ⁹³⁾ ⁹⁴⁾ ⁹⁵⁾ ⁹⁶⁾ ⁹⁷⁾ ⁹⁸⁾ ⁹⁹⁾ ¹⁰⁰⁾ ¹⁰¹⁾ ¹⁰²⁾ ¹⁰³⁾ ¹⁰⁴⁾ ¹⁰⁵⁾ ¹⁰⁶⁾ ¹⁰⁷⁾ ¹⁰⁸⁾ ¹⁰⁹⁾ ¹¹⁰⁾ ¹¹¹⁾ ¹¹²⁾ ¹¹³⁾ ¹¹⁴⁾ ¹¹⁵⁾ ¹¹⁶⁾ ¹¹⁷⁾ ¹¹⁸⁾ ¹¹⁹⁾ ¹²⁰⁾ ¹²¹⁾ ¹²²⁾ ¹²³⁾ ¹²⁴⁾ ¹²⁵⁾ ¹²⁶⁾ ¹²⁷⁾ ¹²⁸⁾ ¹²⁹⁾ ¹³⁰⁾ ¹³¹⁾ ¹³²⁾ ¹³³⁾ ¹³⁴⁾ ¹³⁵⁾ ¹³⁶⁾ ¹³⁷⁾ ¹³⁸⁾ ¹³⁹⁾ ¹⁴⁰⁾ ¹⁴¹⁾ ¹⁴²⁾ ¹⁴³⁾ ¹⁴⁴⁾ ¹⁴⁵⁾ ¹⁴⁶⁾ ¹⁴⁷⁾ ¹⁴⁸⁾ ¹⁴⁹⁾ ¹⁵⁰⁾ ¹⁵¹⁾ ¹⁵²⁾ ¹⁵³⁾ ¹⁵⁴⁾ ¹⁵⁵⁾ ¹⁵⁶⁾ ¹⁵⁷⁾ ¹⁵⁸⁾ ¹⁵⁹⁾ ¹⁶⁰⁾ ¹⁶¹⁾ ¹⁶²⁾ ¹⁶³⁾ ¹⁶⁴⁾ ¹⁶⁵⁾ ¹⁶⁶⁾ ¹⁶⁷⁾ ¹⁶⁸⁾ ¹⁶⁹⁾ ¹⁷⁰⁾ ¹⁷¹⁾ ¹⁷²⁾ ¹⁷³⁾ ¹⁷⁴⁾ ¹⁷⁵⁾ ¹⁷⁶⁾ ¹⁷⁷⁾ ¹⁷⁸⁾ ¹⁷⁹⁾ ¹⁸⁰⁾ ¹⁸¹⁾ ¹⁸²⁾ ¹⁸³⁾ ¹⁸⁴⁾ ¹⁸⁵⁾ ¹⁸⁶⁾ ¹⁸⁷⁾ ¹⁸⁸⁾ ¹⁸⁹⁾ ¹⁹⁰⁾ ¹⁹¹⁾ ¹⁹²⁾ ¹⁹³⁾ ¹⁹⁴⁾ ¹⁹⁵⁾ ¹⁹⁶⁾ ¹⁹⁷⁾ ¹⁹⁸⁾ ¹⁹⁹⁾ ²⁰⁰⁾ ²⁰¹⁾ ²⁰²⁾ ²⁰³⁾ ²⁰⁴⁾ ²⁰⁵⁾ ²⁰⁶⁾ ²⁰⁷⁾ ²⁰⁸⁾ ²⁰⁹⁾ ²¹⁰⁾ ²¹¹⁾ ²¹²⁾ ²¹³⁾ ²¹⁴⁾ ²¹⁵⁾ ²¹⁶⁾ ²¹⁷⁾ ²¹⁸⁾ ²¹⁹⁾ ²²⁰⁾ ²²¹⁾ ²²²⁾ ²²³⁾ ²²⁴⁾ ²²⁵⁾ ²²⁶⁾ ²²⁷⁾ ²²⁸⁾ ²²⁹⁾ ²³⁰⁾ ²³¹⁾ ²³²⁾ ²³³⁾ ²³⁴⁾ ²³⁵⁾ ²³⁶⁾ ²³⁷⁾ ²³⁸⁾ ²³⁹⁾ ²⁴⁰⁾ ²⁴¹⁾ ²⁴²⁾ ²⁴³⁾ ²⁴⁴⁾ ²⁴⁵⁾ ²⁴⁶⁾ ²⁴⁷⁾ ²⁴⁸⁾ ²⁴⁹⁾ ²⁵⁰⁾ ²⁵¹⁾ ²⁵²⁾ ²⁵³⁾ ²⁵⁴⁾ ²⁵⁵⁾ ²⁵⁶⁾ ²⁵⁷⁾ ²⁵⁸⁾ ²⁵⁹⁾ ²⁶⁰⁾ ²⁶¹⁾ ²⁶²⁾ ²⁶³⁾ ²⁶⁴⁾ ²⁶⁵⁾ ²⁶⁶⁾ ²⁶⁷⁾ ²⁶⁸⁾ ²⁶⁹⁾ ²⁷⁰⁾ ²⁷¹⁾ ²⁷²⁾ ²⁷³⁾ ²⁷⁴⁾ ²⁷⁵⁾ ²⁷⁶⁾ ²⁷⁷⁾ ²⁷⁸⁾ ²⁷⁹⁾ ²⁸⁰⁾ ²⁸¹⁾ ²⁸²⁾ ²⁸³⁾ ²⁸⁴⁾ ²⁸⁵⁾ ²⁸⁶⁾ ²⁸⁷⁾ ²⁸⁸⁾ ²⁸⁹⁾ ²⁹⁰⁾ ²⁹¹⁾ ²⁹²⁾ ²⁹³⁾ ²⁹⁴⁾ ²⁹⁵⁾ ²⁹⁶⁾ ²⁹⁷⁾ ²⁹⁸⁾ ²⁹⁹⁾ ³⁰⁰⁾ ³⁰¹⁾ ³⁰²⁾ ³⁰³⁾ ³⁰⁴⁾ ³⁰⁵⁾ ³⁰⁶⁾ ³⁰⁷⁾ ³⁰⁸⁾ ³⁰⁹⁾ ³¹⁰⁾ ³¹¹⁾ ³¹²⁾ ³¹³⁾ ³¹⁴⁾ ³¹⁵⁾ ³¹⁶⁾ ³¹⁷⁾ ³¹⁸⁾ ³¹⁹⁾ ³²⁰⁾ ³²¹⁾ ³²²⁾ ³²³⁾ ³²⁴⁾ ³²⁵⁾ ³²⁶⁾ ³²⁷⁾ ³²⁸⁾ ³²⁹⁾ ³³⁰⁾ ³³¹⁾ ³³²⁾ ³³³⁾ ³³⁴⁾ ³³⁵⁾ ³³⁶⁾ ³³⁷⁾ ³³⁸⁾ ³³⁹⁾ ³⁴⁰⁾ ³⁴¹⁾ ³⁴²⁾ ³⁴³⁾ ³⁴⁴⁾ ³⁴⁵⁾ ³⁴⁶⁾ ³⁴⁷⁾ ³⁴⁸⁾ ³⁴⁹⁾ ³⁵⁰⁾ ³⁵¹⁾ ³⁵²⁾ ³⁵³⁾ ³⁵⁴⁾ ³⁵⁵⁾ ³⁵⁶⁾ ³⁵⁷⁾ ³⁵⁸⁾ ³⁵⁹⁾ ³⁶⁰⁾ ³⁶¹⁾ ³⁶²⁾ ³⁶³⁾ ³⁶⁴⁾ ³⁶⁵⁾ ³⁶⁶⁾ ³⁶⁷⁾ ³⁶⁸⁾ ³⁶⁹⁾ ³⁷⁰⁾ ³⁷¹⁾ ³⁷²⁾ ³⁷³⁾ ³⁷⁴⁾ ³⁷⁵⁾ ³⁷⁶⁾ ³⁷⁷⁾ ³⁷⁸⁾ ³⁷⁹⁾ ³⁸⁰⁾ ³⁸¹⁾ ³⁸²⁾ ³⁸³⁾ ³⁸⁴⁾ ³⁸⁵⁾ ³⁸⁶⁾ ³⁸⁷⁾ ³⁸⁸⁾ ³⁸⁹⁾ ³⁹⁰⁾ ³⁹¹⁾ ³⁹²⁾ ³⁹³⁾ ³⁹⁴⁾ ³⁹⁵⁾ ³⁹⁶⁾ ³⁹⁷⁾ ³⁹⁸⁾ ³⁹⁹⁾ ⁴⁰⁰⁾ ⁴⁰¹⁾ ⁴⁰²⁾ ⁴⁰³⁾ ⁴⁰⁴⁾ ⁴⁰⁵⁾ ⁴⁰⁶⁾ ⁴⁰⁷⁾ ⁴⁰⁸⁾ ⁴⁰⁹⁾ ⁴¹⁰⁾ ⁴¹¹⁾ ⁴¹²⁾ ⁴¹³⁾ ⁴¹⁴⁾ ⁴¹⁵⁾ ⁴¹⁶⁾ ⁴¹⁷⁾ ⁴¹⁸⁾ ⁴¹⁹⁾ ⁴²⁰⁾ ⁴²¹⁾ ⁴²²⁾ ⁴²³⁾ ⁴²⁴⁾ ⁴²⁵⁾ ⁴²⁶⁾ ⁴²⁷⁾ ⁴²⁸⁾ ⁴²⁹⁾ ⁴³⁰⁾ ⁴³¹⁾ ⁴³²⁾ ⁴³³⁾ ⁴³⁴⁾ ⁴³⁵⁾ ⁴³⁶⁾ ⁴³⁷⁾ ⁴³⁸⁾ ⁴³⁹⁾ ⁴⁴⁰⁾ ⁴⁴¹⁾ ⁴⁴²⁾ ⁴⁴³⁾ ⁴⁴⁴⁾ ⁴⁴⁵⁾ ⁴⁴⁶⁾ ⁴⁴⁷⁾ ⁴⁴⁸⁾ ⁴⁴⁹⁾ ⁴⁵⁰⁾ ⁴⁵¹⁾ ⁴⁵²⁾ ⁴⁵³⁾ ⁴⁵⁴⁾ ⁴⁵⁵⁾ ⁴⁵⁶⁾ ⁴⁵⁷⁾ ⁴⁵⁸⁾ ⁴⁵⁹⁾ ⁴⁶⁰⁾ ⁴⁶¹⁾ ⁴⁶²⁾ ⁴⁶³⁾ ⁴⁶⁴⁾ ⁴⁶⁵⁾ ⁴⁶⁶⁾ ⁴⁶⁷⁾ ⁴⁶⁸⁾ ⁴⁶⁹⁾ ⁴⁷⁰⁾ ⁴⁷¹⁾ ⁴⁷²⁾ ⁴⁷³⁾ ⁴⁷⁴⁾ ⁴⁷⁵⁾ ⁴⁷⁶⁾ ⁴⁷⁷⁾ ⁴⁷⁸⁾ ⁴⁷⁹⁾ ⁴⁸⁰⁾ ⁴⁸¹⁾ ⁴⁸²⁾ ⁴⁸³⁾ ⁴⁸⁴⁾ ⁴⁸⁵⁾ ⁴⁸⁶⁾ ⁴⁸⁷⁾ ⁴⁸⁸⁾ ⁴⁸⁹⁾ ⁴⁹⁰⁾ ⁴⁹¹⁾ ⁴⁹²⁾ ⁴⁹³⁾ ⁴⁹⁴⁾ ⁴⁹⁵⁾ ⁴⁹⁶⁾ ⁴⁹⁷⁾ ⁴⁹⁸⁾ ⁴⁹⁹⁾ ⁵⁰⁰⁾ ⁵⁰¹⁾ ⁵⁰²⁾ ⁵⁰³⁾ ⁵⁰⁴⁾ ⁵⁰⁵⁾ ⁵⁰⁶⁾ ⁵⁰⁷⁾ ⁵⁰⁸⁾ ⁵⁰⁹⁾ ⁵¹⁰⁾ ⁵¹¹⁾ ⁵¹²⁾ ⁵¹³⁾ ⁵¹⁴⁾ ⁵¹⁵⁾ ⁵¹⁶⁾ ⁵¹⁷⁾ ⁵¹⁸⁾ ⁵¹⁹⁾ ⁵²⁰⁾ ⁵²¹⁾ ⁵²²⁾ ⁵²³⁾ ⁵²⁴⁾ ⁵²⁵⁾ ⁵²⁶⁾ ⁵²⁷⁾ ⁵²⁸⁾ ⁵²⁹⁾ ⁵³⁰⁾ ⁵³¹⁾ ⁵³²⁾ ⁵³³⁾ ⁵³⁴⁾ ⁵³⁵⁾ ⁵³⁶⁾ ⁵³⁷⁾ ⁵³⁸⁾ ⁵³⁹⁾ ⁵⁴⁰⁾ ⁵⁴¹⁾ ⁵⁴²⁾ ⁵⁴³⁾ ⁵⁴⁴⁾ ⁵⁴⁵⁾ ⁵⁴⁶⁾ ⁵⁴⁷⁾ ⁵⁴⁸⁾ ⁵⁴⁹⁾ ⁵⁵⁰⁾ ⁵⁵¹⁾ ⁵⁵²⁾ ⁵⁵³⁾ ⁵⁵⁴⁾ ⁵⁵⁵⁾ ⁵⁵⁶⁾ ⁵⁵⁷⁾ ⁵⁵⁸⁾ ⁵⁵⁹⁾ ⁵⁶⁰⁾ ⁵⁶¹⁾ ⁵⁶²⁾ ⁵⁶³⁾ ⁵⁶⁴⁾ ⁵⁶⁵⁾ ⁵⁶⁶⁾ ⁵⁶⁷⁾ ⁵⁶⁸⁾ ⁵⁶⁹⁾ ⁵⁷⁰⁾ ⁵⁷¹⁾ ⁵⁷²⁾ ⁵⁷³⁾ ⁵⁷⁴⁾ ⁵⁷⁵⁾ ⁵⁷⁶⁾ ⁵⁷⁷⁾ ⁵⁷⁸⁾ ⁵⁷⁹⁾ ⁵⁸⁰⁾ ⁵⁸¹⁾ ⁵⁸²⁾ ⁵⁸³⁾ ⁵⁸⁴⁾ ⁵⁸⁵⁾ ⁵⁸⁶⁾ ⁵⁸⁷⁾ ⁵⁸⁸⁾ ⁵⁸⁹⁾ ⁵⁹⁰⁾ ⁵⁹¹⁾ ⁵⁹²⁾ ⁵⁹³⁾ ⁵⁹⁴⁾ ⁵⁹⁵⁾ ⁵⁹⁶⁾ ⁵⁹⁷⁾ ⁵⁹⁸⁾ ⁵⁹⁹⁾ ⁶⁰⁰⁾ ⁶⁰¹⁾ ⁶⁰²⁾ ⁶⁰³⁾ ⁶⁰⁴⁾ ⁶⁰⁵⁾ ⁶⁰⁶⁾ ⁶⁰⁷⁾ ⁶⁰⁸⁾ ⁶⁰⁹⁾ ⁶¹⁰⁾ ⁶¹¹⁾ ⁶¹²⁾ ⁶¹³⁾ ⁶¹⁴⁾ ⁶¹⁵⁾ ⁶¹⁶⁾ ⁶¹⁷⁾ ⁶¹⁸⁾ ⁶¹⁹⁾ ⁶²⁰⁾ ⁶²¹⁾ ⁶²²⁾ ⁶²³⁾ ⁶²⁴⁾ ⁶²⁵⁾ ⁶²⁶⁾ ⁶²⁷⁾ ⁶²⁸⁾ ⁶²⁹⁾ ⁶³⁰⁾ ⁶³¹⁾ ⁶³²⁾ ⁶³³⁾ ⁶³⁴⁾ ⁶³⁵⁾ ⁶³⁶⁾ ⁶³⁷⁾ ⁶³⁸⁾ ⁶³⁹⁾ ⁶⁴⁰⁾ ⁶⁴¹⁾ ⁶⁴²⁾ ⁶⁴³⁾ ⁶⁴⁴⁾ ⁶⁴⁵⁾ ⁶⁴⁶⁾ ⁶⁴⁷⁾ ⁶⁴⁸⁾ ⁶⁴⁹⁾ ⁶⁵⁰⁾ ⁶⁵¹⁾ ⁶⁵²⁾ ⁶⁵³⁾ ⁶⁵⁴⁾ ⁶⁵⁵⁾ ⁶⁵⁶⁾ ⁶⁵⁷⁾ ⁶⁵⁸⁾ ⁶⁵⁹⁾ ⁶⁶⁰⁾ ⁶⁶¹⁾ ⁶⁶²⁾ ⁶⁶³⁾ ⁶⁶⁴⁾ ⁶⁶⁵⁾ ⁶⁶⁶⁾ ⁶⁶⁷⁾ ⁶⁶⁸⁾ ⁶⁶⁹⁾ ⁶⁷⁰⁾ ⁶⁷¹⁾ ⁶⁷²⁾ ⁶⁷³⁾ ⁶⁷⁴⁾ ⁶⁷⁵⁾ ⁶⁷⁶⁾ ⁶⁷⁷⁾ ⁶⁷⁸⁾ ⁶⁷⁹⁾ ⁶⁸⁰⁾ ⁶⁸¹⁾ ⁶⁸²⁾ ⁶⁸³⁾ ⁶⁸⁴⁾ ⁶⁸⁵⁾ ⁶⁸⁶⁾ ⁶⁸⁷⁾ ⁶⁸⁸⁾ ⁶⁸⁹⁾ ⁶⁹⁰⁾ ⁶⁹¹⁾ ⁶⁹²⁾ ⁶⁹³⁾ ⁶⁹⁴⁾ ⁶⁹⁵⁾ ⁶⁹⁶⁾ ⁶⁹⁷⁾ ⁶⁹⁸⁾ ⁶⁹⁹⁾ ⁷⁰⁰⁾ ⁷⁰¹⁾ ⁷⁰²⁾ ⁷⁰³⁾ ⁷⁰⁴⁾ ⁷⁰⁵⁾ ⁷⁰⁶⁾ ⁷⁰⁷⁾ ⁷⁰⁸⁾ ⁷⁰⁹⁾ ⁷¹⁰⁾ ⁷¹¹⁾ ⁷¹²⁾ ⁷¹³⁾ ⁷¹⁴⁾ ⁷¹⁵⁾ ⁷¹⁶⁾ ⁷¹⁷⁾ ⁷¹⁸⁾ ⁷¹⁹⁾ ⁷²⁰⁾ ⁷²¹⁾ ⁷²²⁾ ⁷²³⁾ ⁷²⁴⁾ ⁷²⁵⁾ ⁷²⁶⁾ ⁷²⁷⁾ ⁷²⁸⁾ ⁷²⁹⁾ ⁷³⁰⁾ ⁷³¹⁾ ⁷³²⁾ ⁷³³⁾ ⁷³⁴⁾ ⁷³⁵⁾ ⁷³⁶⁾ ⁷³⁷⁾ ⁷³⁸⁾ ⁷³⁹⁾ ⁷⁴⁰⁾ ⁷⁴¹⁾ ⁷⁴²⁾ ⁷⁴³⁾ ⁷⁴⁴⁾ ⁷⁴⁵⁾ ⁷⁴⁶⁾ ⁷⁴⁷⁾ ⁷⁴⁸⁾ ⁷⁴⁹⁾ ⁷⁵⁰⁾ ⁷⁵¹⁾ ⁷⁵²⁾ ⁷⁵³⁾ ⁷⁵⁴⁾ ⁷⁵⁵⁾ ⁷⁵⁶⁾ ⁷⁵⁷⁾ ⁷⁵⁸⁾ ⁷⁵⁹⁾ ⁷⁶⁰⁾ ⁷⁶¹⁾ ⁷⁶²⁾ ⁷⁶³⁾ ⁷⁶⁴⁾ ⁷⁶⁵⁾ ⁷⁶⁶⁾ ⁷⁶⁷⁾ ⁷⁶⁸⁾ ⁷⁶⁹⁾ ⁷⁷⁰⁾ ⁷⁷¹⁾ ⁷⁷²⁾ ⁷⁷³⁾ ⁷⁷⁴⁾ ⁷⁷⁵⁾ ⁷⁷⁶⁾ ⁷⁷⁷⁾ ⁷⁷⁸⁾ ⁷⁷⁹⁾ ⁷⁸⁰⁾ ⁷⁸¹⁾ ⁷⁸²⁾ ⁷⁸³⁾ ⁷⁸⁴⁾ ⁷⁸⁵⁾ ⁷⁸⁶⁾ ⁷⁸⁷⁾ ⁷⁸⁸⁾ ⁷⁸⁹⁾ ⁷⁹⁰⁾ ⁷⁹¹⁾ ⁷⁹²⁾ ⁷⁹³⁾ ⁷⁹⁴⁾ ⁷⁹⁵⁾ ⁷⁹⁶⁾ ⁷⁹⁷⁾ ⁷⁹⁸⁾ ⁷⁹⁹⁾ ⁸⁰⁰⁾ ⁸⁰¹⁾ ⁸⁰²⁾ ⁸⁰³⁾ ⁸⁰⁴⁾ ⁸⁰⁵⁾ ⁸⁰⁶⁾ ⁸⁰⁷⁾ ⁸⁰⁸⁾ ⁸⁰⁹⁾ ⁸¹⁰⁾ ⁸¹¹⁾ ⁸¹²⁾ ⁸¹³⁾ ⁸¹⁴⁾ ⁸¹⁵⁾ ⁸¹⁶⁾ ⁸¹⁷⁾ ⁸¹⁸⁾ ⁸¹⁹⁾ ⁸²⁰⁾ ⁸²¹⁾ ⁸²²⁾ ⁸²³⁾ ⁸²⁴⁾ ⁸²⁵⁾ ⁸²⁶⁾ ⁸²⁷⁾ ⁸²⁸⁾ ⁸²⁹⁾ ⁸³⁰⁾ ⁸³¹⁾ ⁸³²⁾ ⁸³³⁾ ⁸³⁴⁾ ⁸³⁵⁾ ⁸³⁶⁾ ⁸³⁷⁾ ⁸³⁸⁾ ⁸³⁹⁾ ⁸⁴⁰⁾ ⁸⁴¹⁾ ⁸⁴²⁾ ⁸⁴³⁾ ⁸⁴⁴⁾ ⁸⁴⁵⁾ ⁸⁴⁶⁾ ⁸⁴⁷⁾ ⁸⁴⁸⁾ ⁸⁴⁹⁾ ⁸⁵⁰⁾ ⁸⁵¹⁾ ⁸⁵²⁾ ⁸⁵³⁾ ⁸⁵⁴⁾ ⁸⁵⁵⁾ ⁸⁵⁶⁾ ⁸⁵⁷⁾ ⁸⁵⁸⁾ ⁸⁵⁹⁾ ⁸⁶⁰⁾ ⁸⁶¹⁾ ⁸⁶²⁾ ⁸⁶³⁾ ⁸⁶⁴⁾ ⁸⁶⁵⁾ ⁸⁶⁶⁾ ⁸⁶⁷⁾ ⁸⁶⁸⁾ ⁸⁶⁹⁾ ⁸⁷⁰⁾ ⁸⁷¹⁾ ⁸⁷²⁾ ⁸⁷³⁾ ⁸⁷⁴⁾ ⁸⁷⁵⁾ ⁸⁷⁶⁾ ⁸⁷⁷⁾ ⁸⁷⁸⁾ ⁸⁷⁹⁾ ⁸⁸⁰⁾ ⁸⁸¹⁾ ⁸⁸²⁾ ⁸⁸³⁾ ⁸⁸⁴⁾ ⁸⁸⁵⁾ ⁸⁸⁶⁾ ⁸⁸⁷⁾ ⁸⁸⁸⁾ ⁸⁸⁹⁾ ⁸⁹⁰⁾ ⁸⁹¹⁾ ⁸⁹²⁾ ⁸⁹³⁾ ⁸⁹⁴⁾ ⁸⁹⁵⁾ ⁸⁹⁶⁾ ⁸⁹⁷⁾ ⁸⁹⁸⁾ ⁸⁹⁹⁾ ⁹⁰⁰⁾ ⁹⁰¹⁾ ⁹⁰²⁾ ⁹⁰³⁾ ⁹⁰⁴⁾ ⁹⁰⁵⁾ ⁹⁰⁶⁾ ⁹⁰⁷⁾ ⁹⁰⁸⁾ ⁹⁰⁹⁾ ⁹¹⁰⁾ ⁹¹¹⁾ ⁹¹²⁾ ⁹¹³⁾ ⁹¹⁴⁾ ⁹¹⁵⁾ ⁹¹⁶⁾ ⁹¹⁷⁾ ⁹¹⁸⁾ ⁹¹⁹⁾ ⁹²⁰⁾ ⁹²¹⁾ ⁹²²⁾ ⁹²³⁾ ⁹²⁴⁾ ⁹²⁵⁾ ⁹²⁶⁾ ⁹²⁷⁾ ⁹²⁸⁾ ⁹²⁹⁾ ⁹³⁰⁾ ⁹³¹⁾ ⁹³²⁾ ⁹³³⁾ ⁹³⁴⁾ ⁹³⁵⁾ ⁹³⁶⁾ ⁹³⁷⁾ ⁹³⁸⁾ ⁹³⁹⁾ ⁹⁴⁰⁾ ⁹⁴¹⁾ ⁹⁴²⁾ ⁹⁴³⁾ ⁹⁴⁴⁾ ⁹⁴⁵⁾ ⁹⁴⁶⁾ ⁹⁴⁷⁾ ⁹⁴⁸⁾ ⁹⁴⁹⁾ ⁹⁵⁰⁾ ⁹⁵¹⁾ ⁹⁵²⁾ ⁹⁵³⁾ ⁹⁵⁴⁾ ⁹⁵⁵⁾ ⁹⁵⁶⁾ ⁹⁵⁷⁾ ⁹⁵⁸⁾ ⁹⁵⁹⁾ ⁹⁶⁰⁾ ⁹⁶¹⁾ ⁹⁶²⁾ ⁹⁶³⁾ ⁹⁶⁴⁾ ⁹⁶⁵⁾ ⁹⁶⁶⁾ ⁹⁶⁷⁾ ⁹⁶⁸⁾ ⁹⁶⁹⁾ ⁹⁷⁰⁾ ⁹⁷¹⁾ ⁹⁷²⁾ ⁹⁷³⁾ ⁹⁷⁴⁾ ⁹⁷⁵⁾ ⁹⁷⁶⁾ ⁹⁷⁷⁾ ⁹⁷⁸⁾ ⁹⁷⁹⁾ ⁹⁸⁰⁾ ⁹⁸¹⁾ ⁹⁸²⁾ ⁹⁸³⁾ ⁹⁸⁴⁾ ⁹⁸⁵⁾ ⁹⁸⁶⁾ ⁹⁸⁷⁾ ⁹⁸⁸⁾ ⁹⁸⁹⁾ ⁹⁹⁰⁾ ⁹⁹¹⁾ ⁹⁹²⁾ ⁹⁹³⁾ ⁹⁹⁴⁾ ⁹⁹⁵⁾ ⁹⁹⁶⁾ ⁹⁹⁷⁾ ⁹⁹⁸⁾ ⁹⁹⁹⁾ ¹⁰⁰⁰⁾ ¹⁰⁰¹⁾ ¹⁰⁰²⁾ ¹⁰⁰³⁾ ¹⁰⁰⁴⁾ ¹⁰⁰⁵⁾ ¹⁰⁰⁶⁾ ¹⁰⁰⁷⁾ ¹⁰⁰⁸⁾ ¹⁰⁰⁹⁾ ¹⁰¹⁰⁾ ¹⁰¹¹⁾ ¹⁰¹²⁾ ¹⁰¹³⁾ ¹⁰¹⁴⁾ ¹⁰¹⁵⁾ ¹⁰¹⁶⁾ ¹⁰¹⁷⁾ ¹⁰¹⁸⁾ ¹⁰¹⁹⁾ ¹⁰²⁰⁾ ¹⁰²¹⁾ ¹⁰²²⁾ ¹⁰²³⁾ ¹⁰²⁴⁾ ¹⁰²⁵⁾ ¹⁰²⁶⁾ ¹⁰²⁷⁾ ¹⁰²⁸⁾ ¹⁰²⁹⁾ ¹⁰³⁰⁾ ¹⁰³¹⁾ ¹⁰³²⁾ ¹⁰³³⁾ ¹⁰³⁴⁾ ¹⁰³⁵⁾ ¹⁰³⁶⁾ ¹⁰³⁷⁾ ¹⁰³⁸⁾ ¹⁰³⁹⁾ ¹⁰⁴⁰⁾ ¹⁰⁴¹⁾ ¹⁰⁴²⁾ ¹⁰⁴³⁾ ¹⁰⁴⁴⁾ ¹⁰⁴⁵⁾ ¹⁰⁴⁶⁾ ¹⁰⁴⁷⁾ ¹⁰⁴⁸⁾ ¹⁰⁴⁹⁾ ¹⁰⁵⁰⁾ ¹⁰⁵¹⁾ ¹⁰⁵²⁾ ¹⁰⁵³⁾ ¹⁰⁵⁴⁾ ¹⁰⁵⁵⁾ ¹⁰⁵⁶⁾ ¹⁰⁵⁷⁾ ¹⁰⁵⁸⁾ ¹⁰⁵⁹⁾ ¹⁰⁶⁰⁾ ¹⁰⁶¹⁾ ¹⁰⁶²⁾ ¹⁰⁶³⁾ ¹⁰⁶⁴⁾ ¹⁰⁶⁵⁾ ¹⁰⁶⁶⁾ ¹⁰⁶⁷⁾ ¹⁰⁶⁸⁾ ¹⁰⁶⁹⁾ ¹⁰⁷⁰⁾ ¹⁰⁷¹⁾ ¹⁰⁷²⁾ ¹⁰⁷³⁾ ¹⁰⁷⁴⁾ ¹⁰⁷⁵⁾ ¹⁰⁷⁶⁾ ¹⁰⁷⁷⁾ ¹⁰⁷⁸⁾ ¹⁰⁷⁹⁾ ¹⁰⁸⁰⁾ ¹⁰⁸¹⁾ ¹⁰⁸²⁾ ¹⁰⁸³⁾ ¹⁰⁸⁴⁾ ¹⁰⁸⁵⁾ ¹⁰⁸⁶⁾ ¹⁰⁸⁷⁾ ¹⁰⁸⁸⁾ ¹⁰⁸⁹⁾ ¹⁰⁹⁰⁾ ¹⁰⁹¹⁾ ¹⁰⁹²⁾ ¹⁰⁹³⁾ ¹⁰⁹⁴⁾ ¹⁰⁹⁵⁾ ¹⁰⁹⁶⁾ ¹⁰⁹⁷⁾ ¹⁰⁹⁸⁾ ¹⁰⁹⁹⁾ ¹¹⁰⁰⁾ ¹¹⁰¹⁾ ¹¹⁰²⁾ ¹¹⁰³⁾ ¹¹⁰⁴⁾ ¹¹⁰⁵⁾ ¹¹⁰⁶⁾ ¹¹⁰⁷⁾ ¹¹⁰⁸⁾ ¹¹⁰⁹⁾ ¹¹¹⁰⁾ ¹¹¹¹⁾ ¹¹¹²⁾ ¹¹¹³⁾ ¹¹¹⁴⁾ ¹¹¹⁵⁾ ¹¹¹⁶⁾ ¹¹¹⁷⁾ ¹¹¹⁸⁾ ¹¹¹⁹⁾ ¹¹²⁰⁾ ¹¹²¹⁾ ¹¹²²⁾ ¹¹²³⁾ ¹¹²⁴⁾ ¹¹²⁵⁾ ¹¹²⁶⁾ ¹¹²⁷⁾ ¹¹²⁸⁾ ¹¹²⁹⁾ ¹¹³⁰⁾ ¹¹³¹⁾ ¹¹³²⁾ ¹¹³³⁾ ¹¹³⁴⁾ ¹¹³⁵⁾ ¹¹³⁶⁾ ¹¹³⁷⁾ ¹¹³⁸⁾ ¹¹³⁹⁾ ¹¹⁴⁰⁾ ¹¹⁴¹⁾ ¹¹⁴²⁾ ¹¹⁴³⁾ ¹¹⁴⁴⁾ ¹¹⁴⁵⁾ ¹¹⁴⁶⁾ ¹¹⁴⁷⁾ ¹¹⁴⁸⁾ ¹¹⁴⁹⁾ ¹¹⁵⁰⁾ ¹¹⁵¹⁾ ¹¹⁵²⁾ ¹¹⁵³⁾ ¹¹⁵⁴⁾ ¹¹⁵⁵⁾ ¹¹⁵⁶⁾ ¹¹⁵⁷⁾ ¹¹⁵⁸⁾ ¹¹⁵⁹⁾ ¹¹⁶⁰⁾ ¹¹⁶¹⁾ ¹¹⁶²⁾ ¹¹⁶³⁾ ¹¹⁶⁴⁾ ¹¹⁶⁵⁾ ¹¹⁶⁶⁾ ¹¹⁶⁷⁾ ¹¹⁶⁸⁾ ¹¹⁶⁹⁾ ¹¹⁷⁰⁾ ¹¹⁷¹⁾ ¹¹⁷²⁾ ¹¹⁷³⁾ ¹¹⁷⁴⁾ ¹¹⁷⁵⁾ ¹¹⁷⁶⁾ ¹¹⁷⁷⁾ ¹¹⁷⁸⁾ ¹¹⁷⁹⁾ ¹¹⁸⁰⁾ ¹¹⁸¹⁾ ¹¹⁸²⁾ ¹¹⁸³⁾ ¹¹⁸⁴⁾ ¹¹⁸⁵⁾ ¹¹⁸⁶⁾ ¹¹⁸⁷⁾ ¹¹⁸⁸⁾ ¹¹⁸⁹⁾ ¹¹⁹⁰⁾ ¹¹⁹¹⁾ ¹¹⁹²⁾ ¹¹⁹³⁾ ¹¹⁹⁴⁾ ¹¹⁹⁵⁾ ¹¹⁹⁶⁾ ¹¹⁹⁷⁾ ¹¹⁹⁸⁾ ¹¹⁹⁹⁾ ¹²⁰⁰⁾ ¹²⁰¹⁾ ¹²⁰²⁾ ¹²⁰³⁾ ¹²⁰⁴⁾ ¹²⁰⁵⁾ ¹²⁰⁶⁾ ¹²⁰⁷⁾ ¹²⁰⁸⁾ ¹²⁰⁹⁾ ¹²¹⁰⁾ ¹²¹¹⁾ ¹²¹²⁾ ¹²¹³⁾ ¹²¹⁴⁾ ¹²¹⁵⁾ ¹²¹⁶⁾ ¹²¹⁷⁾ ¹²¹⁸⁾ ¹²¹⁹⁾ ¹²²⁰⁾ ¹²²¹⁾ ¹²²²⁾ ¹²²³⁾ ¹²²⁴⁾ ¹²²⁵⁾ ¹²²⁶⁾ ¹²²⁷⁾ ¹²²⁸⁾ ¹²²⁹⁾ ¹²³⁰⁾ ¹²³¹⁾ ¹²³²⁾ ¹²³³⁾ ¹²³⁴⁾ ¹²³⁵⁾ ¹²³⁶⁾ ¹²³⁷⁾ ¹²³⁸⁾ ¹²³⁹⁾ ¹²⁴⁰⁾ ¹²⁴¹⁾ ¹²⁴²⁾ ¹²⁴³⁾ ¹²⁴⁴⁾ ¹²⁴⁵⁾ ¹²⁴⁶⁾ ¹²⁴⁷⁾ ¹²⁴⁸⁾ ¹²⁴⁹⁾ ¹²⁵⁰⁾ ¹²⁵¹⁾ ¹²⁵²⁾ ¹²⁵³⁾ ¹²⁵⁴⁾ ¹²⁵⁵⁾ ¹²⁵⁶⁾ ¹²⁵⁷⁾ ¹²⁵⁸⁾ ¹²⁵⁹⁾ ¹²⁶⁰⁾ ¹²⁶¹⁾ ¹²⁶²⁾ ¹²⁶³⁾ ¹²⁶⁴⁾ ¹²⁶⁵⁾ ¹²⁶⁶⁾ ¹²⁶⁷⁾ ¹²⁶⁸⁾ ¹²⁶⁹⁾ ¹²⁷⁰⁾ ¹²⁷¹⁾ ¹²⁷²⁾ ¹²⁷³⁾ ¹²⁷⁴⁾ ¹²⁷⁵⁾ ¹²⁷⁶⁾ ¹²⁷⁷⁾ ¹²⁷⁸⁾ ¹²⁷⁹⁾ ¹²⁸⁰⁾ ¹²⁸¹⁾ ¹²⁸²⁾ ¹²⁸³⁾ ¹²⁸⁴⁾ ¹²⁸⁵⁾ ¹²⁸⁶⁾ ¹²⁸⁷⁾ ¹²⁸⁸⁾ ¹²⁸⁹⁾ ¹²⁹⁰⁾ ¹²⁹¹⁾ ¹²⁹²⁾ ¹²⁹³⁾ ¹²⁹⁴⁾ ¹²⁹⁵⁾ ¹²⁹⁶⁾ ¹²⁹⁷⁾ ¹²⁹⁸⁾ ¹²⁹⁹⁾ ¹³⁰⁰⁾ ¹³⁰¹⁾ ¹³⁰²⁾ ¹³⁰³⁾ ¹³⁰⁴⁾ ¹³⁰⁵⁾ ¹³⁰⁶⁾ ¹³⁰⁷⁾ ¹³⁰⁸⁾ ¹³⁰⁹⁾ ¹³¹⁰⁾ ¹³¹¹⁾ ¹³¹²⁾ ¹³¹³⁾ ¹³¹⁴⁾ ¹³¹⁵⁾ ¹³¹⁶⁾ ¹³¹⁷⁾ ¹³¹⁸⁾ ¹³¹⁹⁾ ¹³²⁰⁾ ¹³²¹⁾ ¹³²²⁾ ¹³²³⁾ ¹³²⁴⁾ ¹³²⁵⁾ ¹³²⁶⁾ ¹³²⁷⁾ ¹³²⁸⁾ ¹³²⁹⁾

მან უთქუა გულის თქმა უდაბნოსა შინა ღ კანცადეს ღმერთი ურ-
 იე წუულსა შინა ზ ღ მოსცა მათ თსოვა მათი, ღ მოუვლინა სავსება
 იე სულსა მათსა ზ ღ განარისხეს მოსე ბანაკსა შინა ღ არონ წმიდა
 იზ უფლისა ზ ¹⁾ განელო ქუჭყანა, ღ დანთქა დათან, ღ დაფარა ბანაკი
 იც აბირონისი ზ ღ ცეცხლი აღატყდა კრებულსა შორის მათსა, ღ აღ-
 ით მან შეწუნეს ცოდვილნი ზ ღ ²⁾ ქმნეს ვბო ქორებს, ღ თაუჭანი
 კ სცეს კერძსა მას ზ ღ ცვალებს დიდება მათი მსგავსად ვბოსა მის
 კა თივის მჭამელისა ზ ღ დაივიწყეს ღმერთისა მაცხოვრისა მათისა,
 კბ რომელმან ქმნა დიდ დიდნი ეგვპტეს შინა ზ სავკრველებანი მისნი
 კტ ქუჭყანასა მას ქამისსა, ღ საშინელებანი მისნი ზღუასა მას ზედა
 კტ შეწამულსა ზ ღ ³⁾ თქუა მოსრვა მათი, არა თუმცა მოსე რჩეული
 კდ მისი, დადგა სრვასა მას წინაშე მისსა, გარე მიქცევად გულის წურო-
 კდ მა მისი, რათამცა არა მოსრნა იგინი ზ ღ შეურაცხეუჭს ქუჭყანა
 კე იგი გულის სათქმელი, ღ არა ჰრწმენა მათ სიტყუსა მისისა ზ
 კე დრტჯნიდეს იგინი კარვებსა მათსა, ღ არა ისმინეს ვმა უფლისა ზ
 კე ღ ⁴⁾ აღილო კელი მისი მათ ზედა, დაცემად მათდა უდაბნოსა ზე-
 კვ და ზ დაცემად თესლისა მათისა წარმართთა შორის, ღ განბნევად
 კც მათდა სოფლებსა შორის ზ ღ შეიბილწნეს იგინი ბელუეგორს, ღ
 კტ ჰამეს ნაგები მკუდართა ზ ღ განარისხეს იგი საქმითა მათითა, ღ
 ლ განმრავლდა მათ ზედა დაცემა ზ ღ ⁵⁾ დადგა ფინეზ, ღ ლხინება
 ლა ეო, ღ დაეყენა სრვა ზ ღ შეერაცხა მას სიმართლედ თესლითი თე-
 ლბ სლადმდე მი უკუნისამდე ზ ⁶⁾ განარისხეს იგი წუალთა მათ ზედა ცი-
 ლგ ლობისათა, ღ განაბოროტნა მოსე მათთჳს ზ რამეთუ მათ განამ-
 ლდ წარეს სული მისი, ღ განუჩინა მათ ბაგითა თჳსითა ზ ღ ⁷⁾ არა
 ლე მოსრნეს ნათესავნი იგი რომელთა ჰრქუა მათ უფალმან ზ ღ აერი-
 ლვ ნეს წარმართთა, ღ ისწავლნეს საქმენი მათნი ზ ღ მონეს კერძთა
 ლს მათთა ღ ექმნა მათ იგი საცთურ ზ ღ დაუკლნეს მენი მათნი
 ლც ღ ასულნი მათნი ემძაკთა ზ ღ დასთხიეს სისხლი უბრალო სისხ-
 ლი მეთა ღ ასულთა მათთა, რომელ იგი უსორეს კერძსა მას ქანა-

¹⁾ დ მოსე ივ. ე მოსე ია. — ²⁾ ბ მოსე ლბ. — ³⁾ ბ მოსე ლბ. — ⁴⁾ დ მოსე კდ. — ⁵⁾ დ მოსე კდ. — ⁶⁾ დ მოსე კ. — ⁷⁾ დ მოსე ზ.

ნისასა, დაკლვით მოისრა ქუჭყანა სისსლითა ❖ დ შეივინა საქმი-
 თა მათითა, რამეთუ ისიძღეს ივინი საქმეთა შინა მათთა ❖ დ გან-
 რისხნა გულის წურომით უფალი ერსა თჯსა ზედა, დ მოიძაგა
 სამკუდრებელი თჯი ❖ დ მისცნა ივინი კელთა მტერთასა, დ ეუ-
 ფლნეს მათ მოშულენი მათნი ❖ დ აჭირვებდეს მათ მტერნი მათნი,
 დ დამდაბლდეს ივინი ქუჭყე კელსა მათსა ❖ მრავალ გზის ივინნა
 ივინი, სოლო მათ განვეამწარეს იგი ზრახუთა მათითა, დ დამდა-
 ბლდეს უსჯულოებითა მათითა ❖ დ მოხედნა უფალმან ჭირსა მათ-
 სა, რაჟამს შეისმინა მან ვედრებისა მათისა ❖ დ ¹⁾ მოივსენა აღ-
 თქმისა თჯისა, დ შეინანა მრავლითა წყალობითა თჯისითა ❖ დ
 მისცნა ივინი საწყალობელად, წინაშე ეოველთა წარმტუჭუნველთა
 მათთა ❖ მაცხოვრენ ჩუჭნ უფალო ღმერთო ჩუჭნო დ შემკრიბენ
 ჩუჭნ წარმართთაგან, რათა აუვართ სახელსა შენსა წმიდასა, დ ვი-
 ქადროდით ჩუჭნ ქებულებითა შენითა ❖ კურთხეულ არს უფალი
 ღმერთი ისრაელისა, ამიერთგან დ უკუნისამდე, დ თქუას ეოველ-
 მან ერმან, იყავნ იყავნ.

ლო
მ
მა
მბ
მგ
მდ
მე
მე
მს
მწ

ალოლილუია რე.

²⁾ **ა**უვარებდით უფალსა რამეთუ ტუბილ არს, რამეთუ უკუნისამ-
 დე არს წყალობა მისი ❖ თქუჭდ გსნილთა უფლისათა, რომელნი
 ივინა კელისაგან მტერთასა ❖ დ ეოველთაგან სოფლებთა შეკრი-
 ბნა ივინი, აღმოსავლით დ დასავლით, დ ჩრდილოთ დ ზღვთ ❖
 შესცთეს ივინი უდაბნოსა ურწუულსა, გზა ქალაქისა სამკუდრებე-
 ლისა არს ჭმოვეს ❖ ჭშიოდა დ სწუუროდა დ სული მათი მათგან
 მოაკლდა ❖ დაღადევეს უფლისა მიძართ ჭირსა მათსა, დ ურვა-
 თა მათთაგან ივინნა ივინი ❖ დ უძლოდა მათ გზასა წრფელსა,
 რათა შევიდენ ივინი ქალაქსა მკუდრობისა მათისასა ❖ აუვარებდით
 უფალსა წყალობანი მისნი, დ საკვრველებანი მისნი მეთა კაცთა-
 სა ❖ რამეთუ განამლო სული გუჭბული, დ სული მსიერი ადავსო
 კეთილითა ❖ მსხდომარენი ბნელსა შინა დ აჩრდილთა სიკუდილი-
 სათა კრულნი გლახაკობითა დ რკინითა ❖ რამეთუ განამწარეს სი-

ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ც
თ
ი
ია

¹⁾ ე მოსე ღ.—²⁾ ბ მოსე ღბ.

იბ ტუქანი ღუთისანი, ღ სრასვა მაღლისა განარისსეს ❖ ღ დამდა-
 ბლდა შრომითა გული მათი, მოუძღურდეს ღ არაფინ იყო მწე მათ-
 იგ და ❖ ღაღად ევეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, ღ ურვათა მათ-
 იდ თაგან განარინნა ივინი ❖ ღ გამოიყვანნა ივინი ბნელისაგან ღ
 აჩრდილთა სიკუდილისათა, ღ საკვრველნი მათნი განსეთქნა ❖
 იე აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი, ღ საკვრველებანი მისნი
 ივ მეთა კაცთასა ❖ რამეთუ შემუსრნა ბჰენი რვალისანი, ღ მოქლონ-
 იზ ნი რკინისანი შეუქქნა ❖ შეეწია მათ გსისა მისგან უსჯულოები-
 იწ სს მათისა, რამეთუ ცოდვითა მათითა დამდაბლდეს ❖ ეოველი ჭა-
 მაღი მოიმაგა სულმან მათმან, ღ მიიასლნეს ბჰეთა სიკუდილისა-
 ით თა ❖ ღაღად ეუწეს უფლისა მიმართ ჭირსა მათსა, ღ ურვათა მათ-
 იგ გან აცხოვნნა ივინი ❖ მოუვლინნა სიტუქა მისი, ღ განჰკურნნა
 იკ ივინი, ღ ივსნა ივინი განმსრწნელთაგან მათთა ❖ აუვარებდით
 უფალსა წყალობანი მისნი, ღ საკვრველებანი მისნი მეთა კაცთა-
 იკ ❖ ღ შეწირედ მისა მსსწრწალი ქებისა, ღ უთსრობდე საქმეთა
 იკ მისთა სისარულით ❖ რომელნი შთავლენენ ზღუასა ნავებითა, ღ
 იკ იქმენ საქმესა წყალთა შინა მრავალთა ❖ მათ იხილნეს საქმენი
 იკ უფლისანი, ღ საკვრველებანი მისნი ღრმათა შინა ❖ თქუა ღ აღ-
 იკ დგა ქარი ნიაჰქარისა, ღ ამაღლდეს ღელვანი მისნი ❖ აღვლენან
 იკ ცამდე შთავლენან უფსკრულადმდე, ღ სული მათი ძვრთა შინა დად-
 იკ ნებოდან ❖ შემფოთნეს, ღ შემრწუნდეს ვითარცა მთრვალნი, ღ ეო-
 იკ ველი სიბრძნე მათი დანთქა ❖ ღაღად ეუწეს უფლისა მიმართ
 იკ ჭირსა მათსა, ღ ურვათა მათთაგან გამოიქუნნა ივინი ❖ ღ უბრ-
 იკ მანა ნიაჰქარსა, ღ იქცა ნიაჰად, ღ დასცხრეს ღელვანი მისნი ❖ ღ
 იხარეს რამეთუ დაუდნეს, ღ მიუძღვა მათ ნავთსაუუდელსა ნებისა
 იკ მისისასა ❖ აუვარებდით უფალსა წყალობანი მისნი, ღ საკვრვე-
 იკ ლებანი მისნი მეთა კაცთასა ❖ აღამაღლონ იგი კრებულსა შორის
 იკ ერისასა, ღ საედრებსა შორის მოხუცებულთასა აქებდენ მას ❖ დასსნა
 იკ მდინარენი ოკრად, ღ გამოსავალნი წყალთანი წყურიელად ❖ ქუწ-
 იკ ყანა ნაუოფიერი ბიცად, უკეთურებისათჳს მკვდრთა მისთასა ❖
 იკ დადგა უდაბნო ტბად წყალთა, ღ ქუწყანა ურწეული გამოსადინე-

ლად წვალთა ❖ ღ დაამკვდრნა მუნ მშიერნი, და იშენეს ქალაქები
საყოფელად მათდა ❖ დაითესეს ყანები, ღ დასსხნეს ვენახები, ღ
ეჭეს ნაყოფი იფქლისა ❖ ღ აკურთხნა ივინი, ღ განმრავლდეს
ფრიად, ღ საცხოვარი მათი არა შეამცირა ❖ ღ მოაკლდეს ღ გან-
ბოროტნეს ჭირისაგან ძურთასა ღ სალმობისა ❖ მიეფინა შეურაც-
ხება მთავართა ზედა მათთა, ღ შეაცთუნნა ივინი უვალსა ღ არა
კსასა ❖ ღ შეეწია კლახაკსა უზოვარებასა შინა მისსა, ღ უძლოდა
ვითარცა ცხოვარსა ტომებისა მათსა ❖ ¹⁾ ისილონ წრფელთა ღ ინა-
რებდენ, ღ ეოველმან უსჯულოებამან დაიეოს ზირი თუსი ❖ ვინ
არს ბრძენ ღ დაიცვას ესე, ღ გულის ხმა ეჭნეს წვალობანი უფ-
ლისანი.

დიდება.

გალობა ფსალმუნნი დავითისი რზ.

²⁾ განმზადებულარს გული ჩემი ღმერთო, განმზადებულარს გუ-
ლი ჩემი, გაქებდე ღ გიგალობდე დიდებითა ჩემითა ❖ განიღვძე
დიდებო ჩემო, განიღვძე ფსალმუნითა ღ ებნითა, მე განვიღვძო
განთიად ❖ აღვიარო შენ ერსა შორის უფალო, ღ გიგალობდე შენ
თესლებსა შორის ❖ რამეთუ დიდ არს ზემთა ცათა წვალობა შენი,
ღ ღრუბელთამდე არს ჭეშმარიტება შენი ❖ ³⁾ ამაღლდი ცათა შინა
ღმერთო, ღ ეოველსა ქუჩყანასა ზედა არს დიდება შენი ❖ რათა
იკსნე საეგარელნი შენნი, მაცხოვრე მე მარჯუჭნითა შენითა, ღ
შეგესემინ ჩემი ❖ ღმერთი იტეოდსა წმიდით გამო მისით, ავმაღლ-
დე ღ განვიო სიკიმა, ღ ღელე ივი საყოფელთა განვზომო ❖ ჩემი
არს გალად, ღ ჩემი არს მანასე, ღ ეოვრემ განმამტკიცებელი თა-
ვისა ჩემისა, იუდა მეუფე ჩემი ❖ მოაბ სიავი სასოებისა, იღუმიან-
დმდე აღვიკვართენ კამლნი ჩემნი, მე უცხო თესლნი დამემორჩილ-
ნეს ❖ ვინ მიმიყვანოს მე ქალაქსა მას შეცუულსა, ანუ ვინ მიმიძ-
ღუჭნს მე იღუმიანდმდე ❖ არა თუ შენ ღმერთი რომელმანცა განმთ-
ხიენ ჩუჭნ, ღ არა გამოხვედ ღმერთი ძალად ჩუჭნდა ❖ მომეც ჩუჭნ
შეწვენა ჭირსა; რამეთუ ამაჲო არს ცხოვრება კაცისა ❖ ღმერთისა
მიერ ვუოთ ძალი, ღ მან შეურაცხეჭუნეს მტერნი ჩუჭნნი.

¹⁾ იობ კბ. — ²⁾ ფსალ. ნე. — ³⁾ ფსალმუნნი რმჭ.

ლვ
ლს
ლჭ
ლო
მ
მა
მბ
მგ
ს
ბ
გ
დ
ე
ზ
ს
ჭ
თ
ბ
იბ
იგ

დასასრულსა ფსალმუნი დაეთისი რც.

ა ლმერთო ქებასა ჩემსა ნუ დაიდუმებ, რამეთუ ჰირი ცოდვილი-
 ბ საკულითა * ბ სიტყუთა სიძულილისათა მომიცვეს მე, ბ ძბრძო-
 ც დეს მე ცუდად * სიყვარულისა ჩემისა წილ, მასმენდეს მე, ხოლო
 დ მე ვილოცვედ * ბ მომაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ, ბ სი-
 ე ძულილი სიყვარულისა წილ ჩემისა * დაადგინე ცოდვილი მის
 გ ზედა, ბ ეშმაკი დადგინ მარჯუწმნით მისა * სასჯელისა მისისაგან
 კამოვედინ დასჯილი, ბ ლოცვა მისი ცოდვად შეერაცხენ მას *
 ზ იქმნედ დღენი მისნი მცირე, ¹⁾ ბ განსაკებელი მისი სწვამან მიი-
 ც,თ ღენ * იუწნედ შულნი მისნი ობოლ, ბ ცოლი მისი ქწრივ * ბ
 ი შერეულნი იცვალებიედ შულნი მისნი, ბ ითხოვედ, განვარდედ
 ი ივინი ნატამალისაგან მათისა * აღიხილენ მოსესხებან უოველივე
 ია რაცა ედვას მას, ბ აღიჭრედ უცხოთა ნაშრომი მისი * ნუ ეპოების
 იბ მას შემწე, ნუძვა იყოფინ შემწენარებელ ობოლთა მისთა * იუწნედ
 იგ ნაშობნი მისნი მოსასურველად, ნათესავსა შინა ერთსა აიკოცენ
 იდ სახელი მისი * აღიკსნედ უსჯულოება მამათა მისთა წინაშე უფ-
 იე უფლისა მარადის, ბ მოსწედ ქწმწანით საკსენებელი მათი * ამის
 ივ წილ რამეთუ არა მოიკსენა მან უოფა წყალობისა, და დევნა მან კა-
 ივ ცი დავრდომილი, ბ კლასაკი, ბ შეწუხებული გულითა მოკჳლ-
 ივ ვად * ბ შეიყვარა წყევა, ბ მივედინ მისა, ბ არა ინება კურთხევა
 ივ ბ განემორენ მისგან * ბ შეიმოსა წყევა ვითარცა სამოსელი, ბ
 ივ შთავდა ვითარცა წყალი ნაწლეფთა მისთა, ბ ვითარცა ზეთი მჭალ-
 ივ თა მისთა * ევაჳნ მას ვითარცა სამოსელი რომელ შთაიცჳმას, ბ
 ივ ვითარცა სარტყელი რომელსა მარადის გარე შეირტყამს * ესე არს
 კ იტუოდეს ძვრსა სულისა ჩემისასა * ბ შენ უფალო, უფალო ეავ
 კ ჩემ თანა სახელისა შენისათჳს, რამეთუ ტკბილ არს წყალობა შე-
 კ ნი * მიკსენ მე, რამეთუ კლასაკ ბ დავრდომილ ვარნი მე ბ გული

¹⁾ იოანე იზ. საქმე ა.

ჩემი შეძრწუნდა ჩემ შორის ❖ ო ვითარცა აჩრდილი მიდრეკასა მის- კბ
 სა მოვაკლდი, განვიყარე ვითარცა მკალთა ❖ მუკლნი ჩემნი მოუ- კბ
 ძლურდეს მარსჯსაგან, ო კორცნი ჩემნი იცვალნეს ზეთისა მიერ ❖ კდ
 ო ვიქმენი მე საუჭრელ მათდა, მისილეს მე ო შესარნეს თავნი კდ
 მათნი, შემეწიე მე უფალო ღმერთო ჩემო, ო მაცხოვრე მე წყალო- კმ
 ბითა შენითა ❖ ო ცნედ რამეთუ გელი შენი ესე არს, ო შენ უფალო კმ
 ჭკავ ესე ❖ იგინი სწევედენ, ო შენ აკურთხო, რომელნი აღდგო- კმ
 მილ არიან ჩემ ზედა ჰრცხუწნოდის, ხოლო მონა შენი ისარებ- კზ
 დეს ❖ შთაიცუტლ კდმა რომელნი მასმენდეს მე, ო გარე შეიმოსედ კზ
 ვითარცა ორკეცი სირცხული მათი ❖ აუარო უფალსა ფრიად ჰი- კტ
 რითა ჩემითა, ო შორის მრავალთასა ვაქებდე მას ❖ რამეთუ დაუდ- კთ
 გა მარჯუწნით გლახასა, რათა იკსნას მღევართაგან სული ჩემი.

დიდება.

კ ა ნ ო ნ ი ი მ.

ფსალმუნი დავითისი ზთ.

¹⁾ **კ**რქუა უფალმან უფალსა ჩემსა, დაჯედ მარჯუწნით ჩემსა, ვი- ა
 ღრემდის დავსსნე მტერნი შენნი ქუტუე ფერკთა შენთა ❖ კუტროსნი ბ
 ძლიერებისა გამოგივლინოს შენ უფალმან სიონით, ო უფლებდი ბ
 შორის მტერთა შენთა ❖ შენ თანა არს მთავრობა დღესა ძლიერებისა ბ
 შენისასა, ბრწეინვალებასა წმიდათა შენთასა, საძოთ მთიებისა წინა ბ
 გჴევ შენ ❖ ²⁾ ფუცა უფალმან ო არა შეინანოს, შენ ხარ ძლუდელ დ
 უკუნისაძდე, წესსა მას ზედა ძელქისედეკისსა ❖ უფალი მარჯუწნით ე
 შენსა, შემუსრნა დღესა რისსჯსა მისისასა ძეფენი ❖ საჯოს წარ- ვ
 მართთა შორის, ო აღავსოს მძორებითა, შემუსრნეს თავნი მრავალ- ვ
 თანი ქუტუანასა ზედა ❖ ნაღვარევისაგან გჴასა ზედა სჴას, ამის- ზ
 თჯს აღამაღლოს თავი.

აღლილუია ზი.

ღღვიარო შენ უფალო ეოვლითა გუღლითა ჩემითა, ზრასვასა ა

¹⁾ მათე კბ. ა კორ. იდ. ებრ. ა. სჴქე ბ.—²⁾ ებრ. ი.

ბ შინა წრფელთასა და შესაგრებელსა * დიდ არიან საქმენი ღმრთისანი,
 გ გამოხადებულ არიან ეოველსა შინა ნებანი მისნი * აღსარებულ
 დ და დიდად შეჭნიერ არიან საქმენი მისნი, და სიძარტლე მისი ჰკიცს
 ე უკუნითი უკუნისამდე * საკსენებელ ჰყო საკვრველებათა მისთა,
 ვ მოწუალე და შემწენარებელ უფალი * საზრდელი მოსცი მოშიშთა მი-
 ზ სთა, მოიკსენოს უკუნისამდე აღთქმისა თვისისა * და ძალი საქმე-
 ზ თა თვისთა უთსრა ერსა თვისსა, მიცემად მათდა სამკვდრებელი წა-
 ზ რმართთა * საქმენი კელთა მისთანი, ჰემშარიტება და განკითხვა,
 ზ საწმუნო არიან ეოველნივე მცნებანი მისნი * განმტკიცებულ
 არიან უკუნითი უკუნისამდე, შექმნულ არიან ჰემშარიტებით და სი-
 თ წრფოებით * კსნა მოუვლინა ერსა თვისსა, ამცნო უკუნისამდე აღ-
 ი თქმა თვისა, წმიდა არს და სამინელ სახელი მისი * დასაბამი ო
 სიბრძნისა შიში უფლისა, ხოლო გულის ხმის ეოფა კეთილი ეო-
 ველთა რომელთა ეონ იგი, და ქება მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე.

აღლილოუი წარწერისათჳს ანგეასა და ზაქარიასა, რია.

ა ნეტარარს კაცი რომელსა ეშინის უფლისა, მცნებათა შინა მი-
 ბ სთა ინებოს ფრიად * ძლიერ იეოს ქუჭყანასა ზედა ნათესავი მი-
 გ სი, და თესლი წრფელთა იკურთხოს * დიდება და სიძიდირე სასლსა
 დ მისსა, და სიძარტლე მისი ეგოს უკუნითი უკუნისამდე * გამოუბრწეი-
 ე ნდა ბნელსა შინა ნათელი წრფელთა, მოწუალე და შემწენარებელ და
 ე ძართალ * ტკბილსა კაცსა ეწუალინ და ავასხის, და განავნეს სიტ-
 ვ, ზ საკსენებელად საუკუნოდ იეოს ძართალი * ამბავისავან ბოროტი-
 ზ სს არა ეშინოდეს * განმზადებულარს გული მისი სასოებასა უფ-
 თ ლისასა, განმტკიცებულარს გული მისი, და არა შეეშინოს, ვიდრემ-
 ი დის იხილოს მტერთა მისთა * ო) განახნია და მისცა კლასაკთა, და
 ი დიდებითა * ცოდვილმან იხილოს და განრისხნეს, კბილთა თვისთა
 იღრჭენდეს და დადნეს, და გულის თქმა ცოდვილისა წარწემდეს.

დიდება.

1) იგავი ა. ზინაჟ ა. — 2) ბ კორ. თ.

აღლილუთა რიბ.

ქებდით ერმანი უფალსა, აქებდით სასჯელსა უფლისასა * ¹⁾ ა
 იუაუნ სასჯელი უფლისა კურთხეულ ამიერთგან უკუნისამდე * მზი- ბ,გ
 სს აღმოსავალითგან ვიდრე დასავალადმდე ქებულარს სასჯელი უფ-
 ლისა * მალაღარს ეოველთა ზედა თესლთა უფალი, ცათა შინა დ
 არს დიდება მისი * ვინ არს ვითარ უფალი ღმერთი ჩუწნი, რო- ე
 ძელი მალაღთა შინა დამკუდრებულარს * ღ მდნაღლთა ზედავს ცა- კ
 თა შინა ღ ქუწყანასა ზედა * რომელმან აღადგინის ქუწყანისაგან ს
 გლასაკი, ღ სკორეთაგან აღამაღლის დავრდომილი * რათა დას- ტ
 ვას იგი მთავართა თანა, მთავართა თანა ერისა მისისათა * რო-
 ძელმან დააშენის ბერწი სახლისა შინა, დედად მუჯლთა ზედა სახარუ-
 ლეგანად.

აღლილუთა რიგ.

გამოსლევასა ისრაელიისასა ეგუპტით, სახლი იაკობისი ერისა ა
 გან ბარბაროსთასა * იყო ურისტანი სიწმიდე მისი, ღ ისრაელი ბ
 საბრძანებელ მისსა * ²⁾ ზღუამან იხილა ღ ივლტოდა, ღ იორდა- კ
 ნე უკუნ იქცა მართლ უკუნ * მთანი იმღერდეს ვითარცა ვერძნი, ღ დ
 ბორცუნი ვითარცა კრავნი ცხოვართანი * რაჲ არს შენდა ზღუაო, ე
 რამეთუ ივლტოდე, ღ შენ იორდანე, რამეთუ უკუნ იქეც მართლ
 უკუნ * მთანი რამეთუ იმღერდით ვითარცა ვერძნი, ღ ბორცუნი კ
 ვითარცა კრავნი ცხოვართანი * ჰირისაგან უფლისა შეიძრა ქუწ- ს
 ყანა, ჰირისაგან ღუთისა იაკობისა * რომელმან გარდააქცია კლდე ტ
 ტბად წყალთა, ღ კლდე განუკვეთელი წყაროებად წყალთა * ნუ თ
 ჩუწნთვს უფალო ნუ ჩუწნთვს, არამედ სასჯელსა შენსა ეც დიდება,
 წყალობითა შენითა ღ ჰემმარიტებითა შენითა * ნუ სადა თქუან წა- ი
 რმართთა, სადა არს ღმერთი იგი მათი * ხოლო ღმერთმან მეუფე- ია
 მან ჩუწნმან ცათა შინა ღ ქუწყანასა ზედა ეოველივ რაჲცა უნდა
 ქმნა * ³⁾ კერზნი წარმართთანი, ოქროსანი ღ ვეცხლისანი, ქმნულ- იბ
 ნი კელთა კაცოანი * ⁴⁾ ჰირ აქუსთ, ღ არა იტყვან, თუალ ასსენ, იგ

1) დანიელ ბ. ფსალმუნი რიგ. მალაქ. ა.—²⁾ ბ მოსე იდ ისო ნაკე გ.—
³⁾ ქეძორ. რლდ.—⁴⁾ სიბრ. იე. ფსალმუნი რლდ.

იდ ზ არა ხედვენ ❖ ურ ასხენ, ზ არა ესმის, ცხურ ასხენ, ზ
 იე არა იენოსენ ❖ კელ ასხენ ზ არა განიხილვენ, ფერგ ასხენ, ზ
 არა ვლენან, არცაღა კმობენ კორკითა მათითა ❖ ემსგავსნედ
 ივ მათ მოქმედნი მათნი, ზ უოველნი რომელნი ესვენ მათ ❖
 იზ სახლი ისრაელისა ესვიდა უფალსა, შემწე ზ შემწუნარებელ არს მა-
 იტ თდა ❖ სახლი აჰრონისი ესვიდა უფალსა, შემწე ზ შემწუნარებელ
 არს მათდა ❖ მოშიშნი უფლისანი ესვიდეს უფალსა, შემწე ზ მუა-
 კრველ არს მათდა ❖ უფალმან მომიკსენა ჩუტნ, ზ მაკურთხნა ჩუტნ,
 კა აკურთხა სახლი ისრაელისა ❖ აკურთხა სახლი აჰრონისი, აკურთ-
 კბ ხნა უფალმან მოშიშნი მისნი, მცირენი დიდთა თანა ❖ შეკმინენ
 უფალმან თქუტნ ზედა, თქუტნ ზედა ზ შჯლთა თქუტნთა ზედა ❖
 კკ კურთხეულ ხარო თქუტნ უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი ზ
 კდ ქუტყანა ❖ ცანი ცათანი უფლისანი არიან, ხოლო ქუტყანა მოსცა
 კე ძეთა კაცთასა, ¹⁾ არა თუ მკუდარნი გაქებდენ შენ უფალო, არცა ეო-
 კვ ველნი შთამავალნი ჯოჯოხეთისანი ❖ ²⁾ არამედ ჩუტნ ცხოველნი
 ვაკურთხევდეთ უფალსა, ამიერიტგან ზ უკუნისამდე.

აღლილუთა რიდ.

ა უევიყვარე რამეთუ ისმინოს უფალმან კმა ვედრებისა ჩემი-
 ბ სა ❖ რამეთუ მოყო უური მისი ჩემდა, ზ მე დღეთა ჩემთა ვხადო-
 გ დე მას ❖ გარე მომადგეს მე საღმობანი სიკუდრისისანი, ზ ჭირთა
 ჯოჯოხეთისათა მხოვეს მე, ჭირი ზ საღმობა ვაოვე, ზ სახელსა
 დ უფლისასა ვხადე ❖ ჳ უფალო იკსენ სული ჩემი, მოწყალე არს
 ე უფალი ზ მართალ, ზ ღმერთი ჩუტნი მწყალობელ ❖ დაიცავს ჩიჯ-
 ვ ლთა უფალი, დავმდაბლდი ზ მცხოვანა მე ❖ მოიქეც სულო ჩემო
 ზ განსასუტნებელად შენდა, რამეთუ უფალმან კეთილი გიყო შენ ❖ იე-
 ზ სენ სული ჩემი სიკუდრისისგან, თუალნი ჩემნი ცრემლთაგან, ზ
 ც ფერენი ჩემნი ბრკოლისაგან ❖ სთნო ვეყო მე წინამე უფლისა სო-
 ფელსა შინა ცხოველთასა. დიდება.

აღლილუთა რიე.

ა ერწმენა მე რომლისათუცა ვიტყოდე, ხოლო მე დავმდაბლ-

¹⁾ ბარაქ. ბ.—²⁾ დანი. ბ.

დი ფრიად ❖ ბ¹⁾ ვთქუ განკურვებასა ჩემსა, რამეთუ ყოველი კაცი
 ცრუ არს ❖ რა მივაგო უფალსა ყოვლისავე თჯს რომელი მოძა-
 გო მე ❖ სასუბელი ცხოვრებისა მოვილო ბ სასელსა უფლისასა ვსა-
 დო ❖ ლოცვანი ჩემნი უფალსა მივსცნე წინაშე ყოვლისა ერისა
 მისისა ❖ ზატორსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მის-
 თა ❖ გ²⁾ უფალო მე მონა შენი, მე მონა შენი ბ მე მკველისა შენი-
 სა, განსეთქენ საკურველნი ჩემნი ❖ შენდა მევსწირო მსხუტრალი
 ქებისა, ბ სასელსა უფლისასა ვსადო ❖ ლოცვანი ჩემნი უფალსა
 მივსცნე, წინაშე ყოვლისა ერისა მისისა ❖ ესოთა სასლისა უფ-
 ლისათა, შორის შენსა იერუსალიმ.

აღლილუია რივ.

3) უკალობდით უფალსა ყოველი თესლები, ბ აქედით მას
 ყოველი ერი ❖ რამეთუ განძლიერდა ჩუტნ სედა წყალობა მისი,
 ბ ჭემპარტება უფლისა ჭვიეს უკუნისამდე.

აღლილუია რიხ.

უარებდით უფალსა, რამეთუ კეთილ რამეთუ უკუნისამდე არს
 წყალობა მისი ❖ თქუნ სასლმან ისრაელისამან, რამეთუ კეთილ რა-
 მეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ თქუნ სასლმან აჭრონის-
 მან, რამეთუ კეთილ რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖
 თქუტლ ყოველთა მოძიშთა უფლისათა, რამეთუ კეთილ რამეთუ
 უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ ჭირსა ჩემსა ვსადე უფალსა, ის-
 მინა ჩემი ბ გამოძიუჴანა მე ფართოდ ❖ 4) უფალი არს მწე ჩემდა,
 არა შემეშინოს რა მიუოს მე კაცმან ❖ უფალი არს მწე ჩემდა, ბ მე
 ვისილნე მტერნი ჩემნი ❖ კეთილ არს მოსავ ყოფა უფლისა მი-
 ძართ, ვიდრე მოსავ ყოფა კაცისა მიძართ ❖ კეთილ არს სასოება
 უფლისა მიძართ, ვიდრე სასოება მთავართა მიძართ ❖ ყოველი თე-
 სლები გარე მოძადგეს მე, ბ სასელითა უფლისათა ვერეოდე მათ ❖
 გარე მოძადგეს მე, ბ მოძიცვეს მე, ბ სასელითა უფლისათა ვერე-
 თადე მათ ❖ მოძადგეს მე ვითარცა ფუტკარნი გოლსა, ბ აღეტყინენს
 ვითარცა ცეცსელი კვალთა შორის, ბ სასელითა უფლისათა ვერეო-

1) კორ. დ. კორ. გ.—2) სობრძ. დ.—3) რომაელ. იე.—4) ებრაელ. გ.

ივ დე მათ ❖ მივდერკ ჭენებით დაცემად ზ უფალმან კელი აღმიწერა
 იდ მე ❖ ¹⁾ ძალი ჩემი ზ ცალობა ჩემი უფალი ზ მეუო მე იგი მაც-
 იე სოვარ ❖ კმა სინარულისა ზ ცხოვრებისა საუოფელსა მართალთა-
 ივ სსა, მარჯუტნემან უფლისამან ქმნა ძალი ❖ მარჯუტნამან უფლი-
 ივ სსამან აღმამაღლა მე, მარჯუტნამან უფლისამან ქმნა ძალი ❖ არა
 იწ მოჰკეჰდე, არამედ ვსცხოვრდე, ზ განვსთქუნე მე საქმენი უფლისა-
 იწ ნი ❖ სწავლით განმსწავლა მე უფალმან, ზ სიკუდილსა არა მიძცა
 ით მე ❖ განმიხუტნით მე ბჭენი სიძარბოლისანი, შევიდე მათ შინა, ზ
 კ აუვარო უფალსა ❖ ესე არს ბჭე უფლისა, ზ მართალნი შევლენ
 კა ამას შინა ❖ აღვიარო შენ, რამეთუ ისმინე ჩემი, ზ იქმენ ჩემდა
 კბ მაცხოვარ ❖ ²⁾ ლოდი რომელ შეურაცხ ეტწს მაქმენებელთა ესე იქ-
 კდ მნა თავ კიდეთა ❖ უფლისა მიერ იუო ესე, ზ არს საკვრველ წი-
 კე ნამე თუალთა ჩუტნთა ❖ ესე არს დდე რომელ ქმნა უფალმან, ვი-
 კვ ხარებდეთ ზ ვიშუტბდეთ ამას შინა ❖ ჟ უფალო მაცხოვრე მე, ჟ
 კვ უფალო წარმიძარბეთ მე ❖ კურთსეულ არს მოძავალი სახელითა
 კვ უფლისათა, გაკურთხენით თქუტნ სახელითა უფლისათა ❖ ღმერთი
 კვ უფალი ზ გამოგუჩნდა ჩუტნ, გამსადეთ დღესასწაული ჟამსა ეტა-
 კვ ვილთასა ვიდრე რქათამდე საკურთხეველისათა ❖ ღმერთი ჩემი ხა-
 კვ რი შენ, ზ აღვიარო შენ, ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ზ აღგამაღლო
 კვ შენ, აღვიარო შენ რამეთუ ისმინე ჩემი, ზ იქმენ ჩემდა მაცხოვარ ❖
 კვ აუვარებდით უფალსა რამეთუ კეთილ რამეთუ უკუნისამდე არს წყა-
 კვ ლობა მისი.

დიდე ბა.

ქ ა ნ ო ნ ი ი ზ.

აღლილუია რიც.

ა ნეტარ არიან უბიწონი გუასა რომელნი ვლენან სჯულსა
 ბ უფლისასა ❖ ნეტარ არიან რომელნი გამოიკუტლევენ წამებათა მის-
 გ თა, ეოჯლითა გუულითა გამოიძინენ ივინი ❖ რამეთუ არა მოქმედ-

¹⁾ ესაია იბ. ბ მოსე იე.—²⁾ ესაია კვ. მათე კა. ლუკა გ. მარკოზ იბ. სს-
 ქმე დ. რომელ. თ. ა ჰეტრ. ბ. მათე კა. მარკ. იე. ლუკა ით.

ნი უსჯულოებისანი, გზათა მისთა ვიდოდეს ❖ შენ ამცენ მცნება-
 თა შენთა დამარხუად ფრიად ❖ წართუძცა მართებულ იუჟნეს გზანი
 ჩემნი დაცვად სიძარტლეთა შენთა ❖ მაძინ არა მრცხუწნოდის,
 რაჟამს ვხედვიდე მე უოველთა მიძარტ მცნებათა შენთა ❖ აღვი-
 რო შენ სიწრფოებითა გულისათა, რაჟამს ვისწავლნე მე განკით-
 ხვანი სიძარტლისა შენისანი ❖ სიძარტლენი შენნი ვიძარხნე, ნუ
 დამაგდებ მე ვიდრე ფრიად ❖ რათამე წარიძარტოს ჭაბუკმან გზა
 თჳსი, არამედ იძარხნეს თუ სიტყუჳანი შენნი ❖ უოვლითა გულითა
 ჩემითა გამოგმიე შენ, ნუ განმაშორებ მე მცნებათაგან შენთა ❖
 გულსა შინა ჩემსა დავიფარენ სიტყუჳანი შენნი, რათა არა შეგცოდო
 შენ ❖ კურთხეულ ხარ შენ უფალო, მასწავენ მე სიძარტლენი შენნი ❖
 ბაგითა ჩემითა მიუთხრენ უოველნი სამართალნი ჰირისა შენისა-
 ნი ❖ გზასა წამებათა შენთასა განვსცხრებოდე, ვითარცა უოვლითა
 სიმდიდრითა ❖ მცნებათა შენთა გულსა ვეტეოდი, ჰ განვიცადენ მე
 გზანი შენნი ❖ სიძარტლეთა შენთასა ვიწურთიდე, ჰ არა დავივიწყო
 მე სიტყუჳა შენი ❖ მომაგე მონასა შენსა, ვსცხოვრდე, ჰ დავიძარ-
 ხნე სიტყუჳანი შენნი ❖ განანათლენ თუხალნი ჩემნი, ჰ განვიცადნე
 საკვრველებანი სჯულისა შენისანი ❖ მწირ ვარი მე ქუწუანასა ზე-
 და, ნუ დაჭფარავ ჩემგან მცნებათა შენთა ❖ სურვიელ იქმნა სული
 ჩემი გულის თქმად სამართალთა შენთა უოველსა ჟამსა ❖ შერისხენ
 შენ ამჳარტავანთა, წეეულ არიან რომელთა გარდაჰციეს მცნებათა-
 გან შენთა ❖ მოსჳე ჩემგან ეტწდრება ჰ შეურაცხება, რამეთუ წა-
 მებანი შენნი გამოვიძიენ ❖ ჰ რამეთუ დასხდეს მთავარნი, ჩემთჳს
 ძჳრსა იტეოდეს, ხოლო მონა შენი ზრახვდა სიძარტლეთა შენთა ❖
 ჰ რამეთუ წამებანი შენნი წურთვა არიან ჩემდა, ჰ ზრახვა ჩემდა
 არიან სიძარტლენი შენნი ❖ მიეახლა სული ჩემი მიწასა, მაცხოვ-
 ნე მე სიტყუჳსაებრ შენისა ❖ გზანი ჩემნი გითხრენ შენ, ჰ ისმინე
 ჩემი, მასწავენ მე სიძარტლენი შენნი ❖ გზა სიძარტლეთა შენთა
 გულის ვა მიეავ მე, ჰ ვიტეოდი მე საკვრველებათა შენთა ❖ მი-
 რულა სულსა ჩემსა მოწეინებითა, დამამტკიცე მე სიტყუჳთა შენი-
 თა ❖ გზა სიცრუვისა განმაშორე ჩემგან ჰ მჯუღლითა შენითა შემი-

დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ

ლ წუალე მე ❖ გზა ჭემპარიტებისა სათხო ვიყავ, ღ სიძარტლენი შენი
 ლა მე არა დავივიწყენ ❖ შევეყავ წამებათა შენთა უფალო, ნუ მარ-
 ლბ ცხუტნი მე ❖ გზასა მცნებათა შენთასა ვრბიოდე, რაჟამს განვრცე
 ლგ გული ჩემი ❖ სჯულიერ მუავ მე უფალო გზასა სამართალთა შენ-
 ლდ თასა, ღ გამოვიძიო იგი მარადის ❖ გულისკმა მიყავ მე, ღ გამოვი-
 ლე ძიო მჯული შენი, ღ დავიმარხო იგი ყოვლითა გულითა ჩემითა ❖ მი-
 ლვ ძლოდე მე ალაგსა მცნებათა შენთასა, რამეთუ იგი მთნდა მე ❖ მო-
 ლზ დრიკე გული ჩემი წამებათა შენთა, ღ ნუ ანგაჭრებასა ❖ მოაქ-
 ლწ ციენ თუალნი ჩემნი რათა არა იხილონ ამავოება, ღ გზათა შენთა
 ლთ მეშინოდის მე შენგან ❖ მოსწე ჩემგან უტდრება იგი რომელსაცა
 მ ვეჭუ მე, რამეთუ სამართალნი შენნი ტებილ არიან ❖ ესერა გულ-
 მან მითქუა მცნებათა შენთა, სიძარტლითა შენითა მაცხოვრე მე ❖
 მ ღ მოვედინ ჩემ ზედა წუალობა შენი უფალო, ღ მაცხოვარება შენი
 მბ სიტყვასებრ შენისა ❖ მიუგო მაუტდრებელთა ჩემთა სიტყუა, რა-
 მგ მეთუ მე სიტყუასა შენსა ვესავ ❖ ღ ნუ განაშორებ ჰირსა ჩემსა სი-
 ტყუასა ჭემპარიტებისასა სრულიად, რამეთუ მე სამართალთა შენთა
 მდ ვესავ ❖ ღ დავიცვა მჯული შენი მარადის, უკუნისამდე ღ უკუნითი
 მე უკუნისამდე ❖ ღ ვიდოდე მე ფართოსა, რამეთუ მცნებანი შენნი გა-
 მგ მოვიძიენ ❖ ღ ვიტყოდე მე წამებათა შენთა წინაშე მეფეთასა, ღ
 მზ არა მრცხუტნოდა ❖ ღ ვიწურთიდ მცნებათა შენთა, რომელნიცა
 მწ შევიუწარენ ფრიად ❖ ღ აღვჭერენ ველნი ჩემნი მცნებათა შენთა
 მიძარტ, რომელნიცა შევიუწარენ, ღ ვზრასევედ სიძარტლეთა შენთა ❖
 მთ მომავსნე სიტყუა შენი მონასა შენსა, რომლისა მოსავ მუავ მე ❖
 ნ ამან ნუგეშინის მცა მე სიმდაბლესა შინა ჩემსა, რამეთუ სიტყუამან
 ნა შენმან მაცხოვნა მე ❖ ამპარტავანნი უსმჯულოებდეს ფრიად, სო-
 ნბ ლო მე მჯულისა შენისაგან არა გარდავაქციე ❖ მოვიკსენენ სამარ-
 ნგ თალნი შენნი საუკუნითგან უფალო, ღ ნუგეშინის მცა მე ❖ ურ-
 ვამან შემიჭრა მე ცოდვლთამან, რომელთა დაუტევეს მჯული შე-
 ნი ❖ საგალობელ იუწენეს ჩემდა სამართალნი შენნი, ადვილსა მას
 ნდ მწირობისა ჩემისასა ❖ მოვიკსენე ღამე სასეფი შენი უფალო, ღ
 ნე

დავიცევ შჯული შენი ❖ ესე მეყო მე, რამეთუ სამართალნი შენნი
 გამოვიძიენ მე ❖ ნაწილი ჩემი ხარ შენ უფალო, ვსთქუ რათა ვი-
 მარხო შჯული შენი ❖ ჰკლოცევდ ზირსა შენსა ეოვლითა გულითა
 ჩემითა, შემწეალე მე სიტყვსაებრ შენისა ❖ განვიზრასევდ გზათა
 შენთა, ზ მოვაქციენ ფერგნი ჩემნი წამებათა შენთა ❖ განვემზადე ზ
 არა შევძრწუნდი, რამეთუ ვიმარხენ მე მცნებანი შენნი ❖ საბელნი
 ცოდვილთანი მომესჯვენს მე, ზ შჯული შენი მე არა დავივიწყე ❖
 შუაღამე აღვსდგი აღსარებად შენდა განკითხუათათჳს სიმართლისა
 შენისათა ❖ შევევაგ მე ეოველთა მოძიება შენთა, ზ რომელთა
 დაიცუნინან მცნებანი შენნი ❖ წყალობითა შენითა უფალო სავსე
 არს ქუჭყანა, სიმართლენი შენნი მასწავენ მე ❖ სიტკბოება ჰქეავ
 მონისა შენისათანა უფალო სიტყვსაებრ შენისა ❖ სიტკბოება ზ
 სწავლულება, ზ მეცნიერება მასწავენ მე, რამეთუ მცნებანი შენნი
 მრწემენეს მე ❖ ზირველ დამდაბლებად ჩემდამდე მე ვსცოდე, ამის-
 თჳს სიტყუა შენი ვიმარხე ❖ ტკბილ ხარ შენ უფალო, ზ სიტ-
 კბოებითა შენითა მასწავენ მე სიმართლენი შენნი ❖ განძრავლდა
 ჩემ ზედა სიცრუვე ამჳართავანთა, ხოლო მე ეოვლითა გულითა
 ჩემითა გამოვიჩინე მცნებანი შენნი ❖ შეიყო ვითარცა სძე გული
 მათი, ხოლო მე შჯულსა შენსა ვიტყოდე ❖ კეთილ არს ჩემდა,
 რამეთუ დამამდაბლე მე, რათა ვისწავლენ მე სიმართლენი შენნი ❖
 კეთილ არს ჩემდა სჯული ზირისა შენისა, უფროს ათასეულისა
 ოქროსა ზ ვერცხლისა.

ნვ
 ნზ
 ნწ
 ნთ
 ღ
 ღა
 ღბ
 ღგ
 ღდ
 ღე
 ღვ
 ღზ
 ღწ
 ღთ
 ო
 ოა
 ობ
 ოც

სასტუცნი ა.

ქელთა შენთა შემქმნეს მე, ზ დამბადეს მე, გულის გმა მივაგ
 მე, ზ ვისწავლენ მე მცნებანი შენნი ❖ მოძიბნი შენნი მსედვიდენ მე
 ზ ისარებდენ, რამეთუ მე სიტყვათა შენთა ვესავ ❖ გულის გმა ვეავ
 უფალო, რამეთუ სიმართლით არიან განკითხვანი შენნი, ზ ჰქემა-
 რიტად დამამდაბლე მე ❖ იყავნ წყალობა შენი, ნუკეძინის მცემელ
 ჩემდა სიტყვსაებრ შენისა მონისა შენისა ❖ მოვედინ ჩემ ზედა მო-
 წყალებანი შენნი, ზ ვცხოვნდე, რამეთუ შჯული შენი არს ზრასვა
 ჩემდა ❖ ჰრცხვენოდენ ამჳართავანთა, რამეთუ სიცრუვით უსჯუ-

ოკ
 ოდ
 ოე
 ოვ
 ოზ
 ოწ
 ოთ

ლოებდეს ჩემდა მოძარტ, სოლო მე გულისა ვეტეოდი მცნებათა შე-
 10 ნთა ✨ მომაქციედ მე მომიშთა შენთა, ზ რომელთა იცნიან წამება-
 3 ნი შენნი ✨ იუაჲნ გული ჩემი უბიწო სამართალთა შინა შენთა,
 23 რათა არა მრცხვენეს მე ✨ მოაკლდების მაცხოვარებისა შენისა მი-
 26 მართ სულსა ჩემსა, რამეთუ მე სიტყვათა შენთა ვესაჲ ✨ მოაკლდეს
 თვალნი ჩემნი სიტყვათა მიძარტ შენთა, მეტევიედ რა ოდე-
 28 სმე ნუგეშინის მეც მე ✨ რამეთუ ვიქმენი ვითარცა თხიერი ნე-
 30 ფხვასა, სოლო სიძარტლენი შენნი მე არა დავივიწყენ ✨ რაოდენმე
 არიან დღენი მონისა შენისანი, ანუ ოდესმე ჰყო სასჯელი ჩემი
 32 მღევართა ჩემთაგან ✨ მითხრეს მე უსჯულოთა ზრახვა, არამედ არა
 33 იყო ვითარ შჯული შენი უფალო ✨ ეოველნი მცნებანი შენნი ჭეშმა-
 35 რიტებით არიან, უსამართლოდ მღევნიდეს, შემეწიე მე ✨ წუთლა
 წარმწყმედდეს მე ქუჭყანასა ზედა, სოლო მე არა დაუტევენ მცნება-
 37 ნი შენნი ✨ წყალობითა შენითა მაცხოვრე მე, ზ დავიმარხნე წამე-
 39 ბანი ზირისა შენისანი ✨ უკუნისამდე უფალო სიტყვა შენი დაა-
 41 დგრების ცათა შინა ✨ ნათესავითი ნათესავადმდე ჭეშმარიტება შენი
 43 დააფუძნე ქუჭყანა, ზ ჰკიეს ✨ ბრძანებასა შენსა ელის დღე, რამე-
 45 თუ ეოვლითურთ გმონებს შენ ✨ არა თუმცა შჯული შენი ზრახვა
 იყო ჩემდა, მაშინვე სამემცა წარვსწემდი სიმდაბლესა შინა ჩემსა ✨
 47 უკუნისამდე არა დავივიწყენ მე სიძარტლენი შენი, რამეთუ ამას ში-
 49 ნა მაცხოვრე მე. შ უ ა.

შენი ვარ მაცხოვრე მე, რამეთუ სიძარტლენი შენნი გამოვიძიენ
 51 მე ✨ მელოდეს მე ცოდვილნი წარწყმედად, რამეთუ მცნებანი შენნი
 53 გულისა გმა ვჭეჭუნ ✨ ეოვლისა დასასრულისა ვიხილე ოხჷანი, ფა-
 55 რთო არს მცნება შენი ფრიად ✨ რაბამად შევიყვარე შჯული შენი
 უფალო, ეოველსა დღესა წურთა არს ჩემდა ✨ უფროს მტერთა ჩე-
 57 მთასა მეცნიერ მუაჲ მე მცნებათა შენთა, რამეთუ უკუნისამდე ჩემნი
 59 არიან ✨ უფროს ეოველთა მასწავლელთა ჩემთასა გულისგმა ვუაჲ,
 61 რამეთუ წამებანი შენნი წურთა არიან ჩემდა ✨ უფროს მოხუცებუ-
 63 რა ღლთასა გულისა გმა ვუაჲ, რამეთუ მცნებანი შენნი გამოვიძიენ ✨ ეო-
 ვლისაგან გზისა უკეთურისა დაჲაყენენ ფერკნი ჩემნი, რათა ვიძარ-

სნე მე სიტყვანი შენნი ❖ სამართალთა შენთაგან არს გარდავაქციე, რამეთუ შენ მჯუღიერ მუავ მე ❖ რაბამად ტკბილ არიან სასასა ჩემსა სიტყვანი შენნი, უფროს თაფლისა ზირსა ჩემსა ❖ მცნებათა შენთაგან გულის ვა ვეავ, ამისთჳს მოვიძულე ყოველი გსა სიცრუვისა ❖ სანთელ არს ფერჯთა ჩემთა მჯუღი შენი, ზ ნათელ ალაგთა ჩემთა ❖ ვფუცე ზ დავამტკიცე, რათა დავიცვინე მე განკითხვანი სიმართლისა შენისანი ❖ დავმდაბლდი ფრიად უფალო, მაცხოვრე მე სიტყვსა ებრ შენისა ❖ ნებსით ზირისა ჩემისა, სათნო იეავ უფალო ზ სიმართლენი შენნი მასწავენ მე ❖ სული ჩემი კელთა შინა შენთა არს მარადის, ზ მჯუღი შენი მე არს დავივიწყე ❖ დამირწყეს მე ცოდვილთა მასე, ზ მცნებათა შენთაგან მე არს შევსცეთ ❖ დავიმკვიდრენ წამებანი შენნი უკუნისამდე, რამეთუ სინარულ არიან გულისა ჩემისა ❖ მოვდრიკე გული ჩემი ყოფად სამართალთა შენთა უკუნისამდე მერმისა მისთჳს მოსაგებელისა ❖ უსჯულონი მოვიძულენ, ხოლო მჯუღი შენი შევიუვარე ❖ შემწე ზ კელის აღმჯურობელი ჩემი ხარი შენ, მე სიტყვათა შენთა ვესავ ❖ მიზდერკით ჩემგან უკეთურნო, ზ გამოვიძინე მცნებანი ღმრთისა ჩემისანი ❖ შემეწიე მე სიტყვსა ებრ შენისა, ზ მაცხოვრე მე, ზ ნუ მარცხუწნ მე სასოებისაგან ჩემისა ❖ შემეწიე მე ზ ვცხოვრდე, ზ ვიწურთიდე სიმართლეთა შენთა ყოველსა ჟამსა ❖ შეურაცხუწუნ ყოველნი რომელნი განდგეს სამართალთაგან შენთა, რამეთუ სიცრუვით იეჳნეს ზრახვანი მათნი ❖ გარდამავლად შევრაცხენ ყოველნი ცოდვილნი ქუწყანისანი, ამისთჳს შევიუვარენ წამებანი შენნი ❖ განმსჯვალენ შიშითა შენითა ვორცნი ჩემნი, რამეთუ სასჯელთა შენთაგან შემეშინა ❖ ვეავ განკითხვა ზ სიმართლე, ნუ მიძცემ მე მავნებელთა ჩემთა ❖ შეიწინარე მონა შენი კეთილსა შინა, ზ ნუ ცილსა შემწამებენ მე ამჳარტავანნი ❖ მოაკლდა თვალთა ჩემთა მაცხოვარებისა მიმართ შენისა, ზ სიტყვათა მათ სიმართლისა შენისათა ❖ ჳეავ მონისა შენისა თანა წვალობისაებრ შენისა, ზ სიმართლენი შენნი მასწავენ მე ❖ მონა შენი ვარ, მეცნიერ მუავ მე, ზ გულისკმა ვუწენე წამებანი შენნი ❖ ჟამი არს მსახურებად უფლისა, რამეთუ

რბ
რგ
რდ
რე
რვ
რზ
რწ
რთ
რი
რიხ
რიბ
რიგ
რიდ
რიე
რივ
რიზ
რიწ
რით
რკ
რკა
რკბ
რკგ
რკდ
რკე
რკვ

რეს განაქარვეს ჰსჯული შენი ❖ ამისთჳს შევიევარენ მცნებანი შენი
 რეს უფროს ოქროსა და ანთრაკისა ❖ ამისთჳს ეოველთა მიმართ მცნე-
 ბათა შენთა წარმართე, და ეოველი გზა სიცრუვისა მოვიძულე ❖
 რეთ საკვირველ არიან წამებანი შენი, ამისთჳს გამოიძინა ესენი სულ-
 მან ჩემძან ❖ განცხადება სიტყვათა მათ შენთა განანათლებს და გო-
 რლას ნიერ ჰყოფს ჩხვლთა ❖ ჰირი ჩემი აღვადე და მოვიღე სული, რა-
 მეთუ მცნებათა შენთა მსუროდა. დიდება.

სასტყენი ბ.

რლბ მოინიღე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე სძმართალთათჳს მოევა-
 რლგ რეთა სახელისა შენისათა ❖ სლვანი ჩემნი წარმართენ სიტყვათა
 რლდ ებრ შენთა, და ნუ მეუფლებინ მე ეოველი უსჯულოება ❖ მისსენ მე
 რლე ცილის წამებისგან კაცთასა, და დავიცუნე მე მცნებანი შენი ❖ გა-
 მოაჩინე ჰირი შენი მონისა შენისა ზედა, და მასწავენ მე სიძმართლე-
 რლვ ნი შენი ❖ ნაკადულნი წყალთანი გარდამოდოდეს თვალთა ჩემ-
 რლზ თა, რამეთუ არა დავიცევ შჯული შენი ❖ ძართალ ხარ შენ უფალო,
 რლწ და წრფელ არიან განკითხვანი შენი ❖ ამცენ სიძმართლე წამებათა
 რლთ შენთა, და ჰქმძარიტ არს ფრიად ❖ განმკაფა მე შურძან შენძან, რა-
 რმ მეთუ დაივიწყეს სიტყვა შენი მტერთა ჩემთა ❖ გამოკურვებულ არს
 რმა სიტყვა შენი ფრიად, და მონაძანცა შენძან შეიევარა იგი ❖ ერმა
 რმბ ვარი მე და შეურაცხ, სოლო სიძმართლენი შენი მე არა დავივიწ-
 რმგ ეენ ❖ სიძმართლე შენი სიძმართლე არს უკუნისამდე, და შჯული შენი
 რმვ ჰქმძარიტ ❖ ჰგირთა და ღვაწლთა მხოვეს მე, და მცნებანი შენი ზრად-
 რმდ ხვა იეუნეს ჩემდა ❖ სიძმართლით არიან განკითხვანი შენი უკუნისა-
 რმე სამდე, გულის სძა მიუაჳ და ვსცხონდე ❖ ღაღადკეჳ ეოველითა გუ-
 რმვ ღლითა ჩემითა, ისმინე ჩემი უფალო, და სიძმართლენი შენი მოვი-
 რმზ ძინე ❖ კმა ვჳჳ შენდამი, მიკსენ მე, და დავიცუნე წამებანი შენ-
 რმწ ნი ❖ აღვიმსთჳწ უჳამოსა და კმა ვჳჳ რამეთუ მე სიტყვათა შენ-
 რმთ თა ვჳსაჳ ❖ აღიმსთჳწს თვალთა ჩემთა განთიად ზრასვად სიტყვათა
 რნ მათ შენთა ❖ კმისა ჩემისა ისმინე უფალო წყალობითა შენითა, და
 რნ სიძმართლითა შენითა მაცხოვრე მე ❖ მიიხსლნეს მღევარნი ჩემნი
 რნა უსჯულოებასა, სოლო სჯულსა შენსა განემორნეს ❖ ახლოს ხარ

შენ უფალო, ღ უოველნი გჳსანი შენნი ჭეშმარიტებით არიან ❖ და-
სახამითგან ვსცან წამებათაგან შენთა, რამეთუ უკუნისამდე დააფუ-
ძნენ შენ იგინი ❖ ისილუ სიმდაბლუ ჩემი ღ მიკსენ მე რამეთუ შჯუ-
ლი შენი მე არა დავიფიწუე ❖ საჯე სჯა ჩემი, ღ მიკსენ მე, ღ სი-
ტუჯთა შენითა მაცხოვრე მე ❖ შორს არს ცოდვილთაგან ცსოვრება
რამეთუ სძმართლნი შენნი არა გამოიძინეს ❖ წუალობანი შენნი
ძრავალ არიან უფალო, სიმართლითა შენითა მაცხოვრე მე ❖ ძრავ-
ალ არიან მღევარნი ჩემნი ღ მანჭირვებელნი ჩემნი ღ წამებათა შენ-
თაგან არა გარდავაქციე ❖ ვინილენ უგულისსმონი ღ დავდნებო-
დე, რამეთუ სიტყვანი შენი არა დაიმარხნეს ❖ ისილუ რამეთუ მცნე-
ბანი შენნი შევიუვარენ, უფალო წუალობითა შენითა მაცხოვრე მე ❖
დასახამი სიტყვათა მათ შენთა ჭეშმარიტება არს, ღ უკუნისამდე
უოველნი განკითხვანი სიმართლისა შენისანი ❖ მთავარნი მღევნი-
დეს მე ცუდად, ღ სიტყვათა შენთაგან შეეშინა გულსა ჩემსა ❖ ვი-
ხარებდე მე სიტყვათა შენთა ზედა, ვითარცა ვინ ჰოვის ტუჭ ღიდ
ძალი ❖ ცოდვა მოვიძულე ღ მოვიძაგე, ხოლო შჯული შენი შევი-
უვარე ❖ შჯდგზის დღესა შინა გაქებდი შენ, განკითხვათათჳს სი-
მართლისა შენისათა ❖ მშჯდობა ძრავალარს მათთანა რომელთა
უევარს შჯული შენი, ღ არა არს მათ თანა საცთურ ❖ ველოდე
მე მაცხოვარებასა შენსა უფალო, ღ მცნებანი შენნი შევიუვარენ ❖
დაიცუნა სულმან ჩემმან წამებანი შენნი, ღ შეიუვარნა იგინი
ფრიად ❖ დავიმარხენ მცნებანი შენნი ღ წამებანი შენნი, რამეთუ
უოველნი გჳსანი ჩემნი წინაშე შენსა არიან უფალო ❖ მიიასლენ
ლოცვა ჩემი წინაშე შენსა უფალო, ღ სიტუჯთა შენითა გულის ხმა
მიუავ მე ❖ შევედინ შენ წინაშე ვედრება ჩემი უფალო, ღ სიტუჯ-
თა შენითა მიკსენ მე ❖ აღმოთქვან ბაგეთა ჩემთა გალობა შენი,
რაჲამს მასწავლნე მე სიმართლენი შენნი ❖ თქუნეს ენამანცა ჩემმან
სიტყვანი შენნი, რამეთუ უოველნი მცნებანი შენნი სიმართლით
არიან ❖ იუავნ ველი შენი მაცხოვრად ჩემდა, რამეთუ მცნებანი შე-
ნნი აღვირჩიენ ❖ მსუროდა მაცხოვარება შენი უფალო, ღ შჯული
შენი არს ზრახვად ჩემდა ❖ ცხოვსდეს სული ჩემი, ღ გაქებდეს შენ,

რნბ
რნგ
რნდ
რნე
რნვ
რნზ
რნწ
რნთ
რდ
რდა
რდაბ
რდგ
რდდ
რდე
რდვ
რდზ
რდწ
რდთ
რო
როა
რობ
როგ
როდ
როე

როგ **ბ** სამართალნი შენი შემიწინენ მე ❖ შევსცეთი მე ვითარცა ცსოვარნი
წ შემედული, მომიძიე მონა შენი, რამეთუ მცნებანი შენი მე არა
 დავივიწყენ. დიდება.

ქ ა ნ ო ნ ი ი ს .

გალობა აღსაველთა, რით.

ა **ქ**ირსა ჩემსა უფლისა მიმართ დაღაღვეავ, **ბ** ისმინა ჩემი ❖
 ბ უფალო იკსენ სული ჩემი ბაკეთაგან ცრუთა, **გ** ენისა მსაკვარისა-
 გ კან ❖ რად მოგეტყეს შენ ანუ რად შეგეძინოს შენ ენისათჳს მსა-
 დ კვარისა ❖ ისარნი ძლიერისა ლესულ არიან ნაკუჭრცხალთა თა-
 ე ნა ოკრებისათა ❖ ვადმე რამეთუ განმიგრძდა მე მწირობა ჩემი, **დ**
 ვ დავიძვდრე მე საყოფელთა თანა კედარისათა ❖ მრავალ ჟამ დაიმ-
 ზ კვდრა სულმან ჩემმან მოძულეთა თანა მძვდობისათა **ბ** მე ვიყავ
 მამძვდებელ ❖ რაჟამს ვეტყოდე მათ, ივინი მბრძოდეს მე ცუდად.

გალობა აღსაველთა, რკ.

ა **ღ**ვინილენ თვალნი ჩემნი მათათა ვინა მოვიდეს შეწევნად ჩემ-
 ბ და ❖ შეწევნა ჩემი უფლისა მიერ, რომელმან ქმნა ცანი **ბ** ქუჭყა-
 გ ნა ❖ ნუ მისცემ შეძრვად ფერცსა შენსა, არცა ჰრულებს მცუჭლსა
 დ შენსა ❖ აჰა არა რულებს, არცა დაიძინოს მცუჭლმან ისრაელისა-
 ე მან ❖ უფალმან გიცვას შენ, უფალი მფარველ კელსა ზედა მარჯუჭ-
 ვ ნესა შენსა ❖ მზემან დღისი შენ არა შეგწვას არცა მთოვარემან ღა-
 ზ მე ❖ უფალმან გიცვას შენ, ყოვლისაგან ბოროტისა დაიცვას სუ-
 ლი შენი უფალმან ❖ უფალმან იცევინ შესლვა შენი **ბ** გამოსლვა
 შენი ამიერითგან **ბ** უკუნისამდე.

გალობა აღსაველთა, რკა.

ა **კ**ისარე რომელთა მრქუჭს მე სახლსა უფლისასა შევიდეთ ❖
 ბ დადგრომილ იუენეს ფერცნი ჩუჭნნი ეზოთა შენთა იერუსა-
 გ ლიმ ❖ იერუსალიმი შენებულარს ვითარცა ქალაქი, რომლისა სა-
 დ ყოფელნი მისნი მისთანა ❖ რამეთუ მუნ აღვდეს ტომნი, ტომნი
 უფლისანი საწამებელად ისრაელისა, აღსარებად სახელისა უფლი-

სა ❖ რამეთუ მუნ დაიდგინეს საუდარნი სასჯელისანი, საუდარნი ე
 სასლსა მას შინა დაფითისსა ❖ იკითხეთ მძუდობა იერუსალიმისა, კ
 და განკებულეებ მოეყვარეთა მენთა ❖ იყავნ მძუდობა ძალითა შენი- ზ
 თა, და იფობა ცოდოლ ტაძრებსა შენსა ❖ ძმათა ჩემთა თჯს, და ტ
 მეგობართა ჩემთათჯს, ვიტყოდე მე მძუდობასა შენთჯს ❖ სასელი- თ
 სათჯს უფლისა ღმთისა ჩუწნისა გამოგჯთსოვე კეთილი შენი.

გალობა აღსაფალთა, რკბ.

შენდაძი აღჯხილენ თვალნი ჩემნი რომელი დამკჯდრებულ ხარ ა
 ცათა შინა ❖ აჯა ესერა ვითარცა თვალნი მონათანი კელთა მიძარტ ბ
 უფალთა მათთასა და ვითარცა თვალნი მკეველისანი კელთა მიძარტ
 დედოფლისა თჯსისათა, ეგრეცა თვალნი ჩუწნნი უფლისა მიძარტ
 ღმთისა ჩუწნისა, ვიდრემდის შემიწუალენ ჩუწნ ❖ მიწუალენ ჩუწნ ბ
 უფალო, მიწუალენ ჩუწნ რამეთუ მრავლითა აღვივსენით ჩუწნ შეუ-
 რაცსებითა ❖ უფროსად აღვივსო სული ჩუწნნი ეწუტდრებითა მდი- დ
 დართათა და შეურაცსებითა აძმარტავანთათა.

გალობა აღსაფალთა, რკვ.

ღრ თუძცა უფალი იყო ჩუწნ თანა, თქუნ ისრაელძმან ❖ არა ა,ბ
 თუძცა უფალი იყო ჩუწნ თანა, რაჟამს კაცნი აღდგებოდეს ჩუწნ
 ზედა, ცხოველნიძცა ვიდრემე შთამთქნეს ჩუწნ ❖ რაჟამს განრისხ- ბ
 ნა გულის წეროძა მათი ჩუწნ ზედა, წუალთაძცა ვიდრემე დამთქ-
 ნეს ჩუწნ ❖ ღმარსა განჯდა სული ჩუწნნი ❖ განჯდა მეა სული დ,ე
 ჩუწნნი წუალსა მას წინა დაუდგროძელსა ❖ კურთხეულარს უფალი ჯ
 რომელძმან არა მიძცნა ჩუწნ ნადირად კბილთა მათთა ❖ სული ზ
 ჩუწნნი ვითარცა სირი განერა მახისა მისჯან მონადირეთასა, საბრ-
 კე შეიმურა, და ჩუწნ განჯერენით ❖ შეწევნა ჩუწნნი სახელითა უფ- ტ
 ლისათა, რომელძმან ქმნა ცანი და ქუწჯანა. დიდება.

გალობა აღსაფალთა, რკდ.

როძელნი ესვენ უფალსა, ვითარცა მთა სიონი, არა შეირყიოს ა
 უკუნისაძდე, რომელი დამკჯდრებულარს იერუსალიძს ❖ მთანი გა- ბ
 რემოს მისა და უფალი კარემოს ერისა თჯსისა აძიერითჯან და უკუ-
 ნისაძდე ❖ რამეთუ არა დაუტეოს უფალძმან კუწრთხი ცოდვილთა, ბ

ნაწილსა ზედა მართალთასა, რათა არა მიჰქუენ მართალთა უსჯუ-
 ლოებად კელნი მათნი ❖ კეთილი უვაჟ უფალო სახიერთა ჰ გული-
 თა წრფელთა ❖ სოლო რომელთა გარდაქციონ გულარმნილებად,
 მიიუვანნეს ივინი უფალმან მოქმედთა თანა უსჯულოებისათა, მძუ-
 დობა ისრაელსა ზედა.

გალობა აღსავეალთა, რკე.

ა რაჟამს მოაქციოს უფალმან ტუქტ სიონისა, ვიქმენით ჩუტნ
 ბ ნუგეშინის ცემულ ❖ მაშინ აღივსო სისარულითა ჰირი ჩუტნი, ჰ
 ენა ჩუტნი გალობითა, მაშინ თქუან წარმართთა შორის განადიდა
 გ უფალმან ყოფა მათ თანა ❖ განადიდა უფალმან ყოფა ჩუტნ თანა ჰ
 დ ვიქმენით ჩუტნ სასარულევან ❖ მოაქციე უფალო ტუქტ ჩუტნი,
 ე ვითარცა ღუარნი ბღუარითა ❖ რომელნი სთესვიდენ ცრემლით, მათ
 ვ სისარულით მოიძკონ ❖ მისლვით მივიდოდეს ჰ ტიროდეს, რომ-
 ზ ელნი სთესვიდეს თესლსა მათსა ❖ მოსლვით მოვიდოდეს ჰ უხარო-
 და, რომელთა მოაქუნდა მჭელეულები მათი.

გალობა აღსავეალთა, რკე.

ა ურა თუძცა უფალმან აღაშენა სახლი, ცუდად შურებისან მამენე-
 ბ ბელნი მისნი ❖ არა თუძცა უფალმან დაიცვა ქალაქი, ცუდად იღუ-
 ძებენ მკუმილაენი მისნი, ცუდ არს თქუტნი ეგე აღმსობა, აღდე-
 გით შემდგომად დასხდომისა რომელნი სჭამთ ჰურსა საღმობისა-
 გ სა, რაჟამს სცეს ძილი მოუვარეთა მისთა ❖ აჭა სამკვდრებელნი უფ-
 დ ლისანი არიან შუტნი, ჰ სასუიდელი მათი ნაყოფი მუცლისა ❖ ვი-
 ე თარცა ისარნი კელთა შინა ძლიერისათა, ეგრეთ იუენენ ძენი გან-
 ურილთანი ❖ ნეტარ არს რომელმან აღავსოს ნება თვისი მათგან,
 არა ჰრცხუტნოდის, რაჟამს ეტუოდინ მტერთა მათთა ბჭეთა შინა.

გალობა აღსავეალთა, რკზ.

ა ნეტარ არიან ყოველნი რომელთა ეშინის უფლისა, ჰ რომელ-
 ბ ნი ვლენან გზათა მისთა ❖ ნაშრომი ნაყოფთა შენთა შუამო შენ,
 გ ნეტარ იყო ჰ კეთილი გეყოს შენ ❖ ცოლი შენი ვითარცა ვენაჟი
 დ მსხმო კიდეთა სახლისა შენისათა ❖ შუტნი შენნი ვითარცა ასაღ
 ე ნერგნი ზეთის ხილისანი, გარემოს ტაბლისა შენისა ❖ აჭა ესერა

ესრეთ იკურთხოვს კაცი რომელსა ეძინოდის უფლისა * გაკურთ-
ხოვს შენ უფალმან სიონით, **ღ** ისილო შენ კეთილი იერუსალიმი-
სა ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა შენისათა * **ღ** ისილნე შენ მუ-
ლნი მულთა შენთან, მშვიდობა ისრაელსა ზედა.

გალობა აღსაველთა, რკვ.

მრავალ გზის მბრძოდეს მე სიერმით ჩემითგან * თქუნ ისრა-
ელმან, მრავალ გზის მბრძოდეს მე სიერმით ჩემითგან, **ღ** მე ვერა
მერეოდეს * ბეჭთა ჩემთა მცემდეს მე ცოდვილნი, **ღ** განაგრძეს
უსჯულოება მათი * უფალმან მართალმან შემუსრნა ქედნი ცოდუ-
ლთანი * ჰრცხუწნოდენ **ღ** მართლ უკუნ იქცენ ყოველნი მოძულე-
ნი სიონისანი * იქმნედ ივინი ვითარცა თივა ერდოთა, რომელი
იგი ვიდრე მოფხურადმდე განკმა * რომლისაგან არა აღივსო კე-
ლი თვისი მოძალმან, **ღ** არცა წიადი რომელი შეჭკრებნ მჭკლეუ-
ლებსა მისსა * **ღ** არა ჰრქუწნ რომელნი იგი თანა წარვიდოდეს,
ვითარმედ კურთხევა უფლისა თქუწნთანა, გაკურთხენით თქუწნ სა-
ხელითა უფლისათა.

დი დ ე ბ ა .

გალობა აღსაველთა, რკთ.

მრმით ამო ღაღადვევა შენდამი უფალო, უფალო შეისმინე
ლოცვსა ჩემისა * იუწნედ ყურნი შენნი მორჩილ კმისა ვედრები-
სა ჩემისასა * უკეთუ უსჯულოებათა ებრ მიაგებდე უფალო, უფა-
ლო ვინმე დაუთმოს, რამეთუ შენ მიერ არს ღსინება * სახელისა
შენისათვის დაგითმე შენ უფალო, დაუთმო სულმან ჩემმან სიტყვასა
შენსა, ესავს სული ჩემი უფალსა * საკმილაფოტგან განთიადისა
მიმწურადმდე, საკმილაფოტგან განთიადისა ესევდინ ისრაელი უფა-
ლსა * რამეთუ უფლისა მიერ არს წყალობა, **ღ** მრავალ არს მის
მიერ გამოკსნა, **ღ** თავადმან იკსნა ისრაელი ყოველთაგან უსჯუ-
ლოებათა მისთა.

გალობა აღსაველთა, რლ.

უფალო არა ამაღლდა გული ჩემი, არცა განსცხრებოდეს
თვალნი ჩემნი, არა ვიდოდე მე მდიდართა თანა, არცა უსაკურვე-
ლესთა ჩემთა თანა * არამედ დავიმდაბლე თავი ჩემი, სოლო აღ-

ვიძალე სული ჩემი, ვიქმენ მე ვითარცა ერმა განუენებული სმისა-
 კ გან დედისა თჯისა, რათამცა მოაგე ესე სულსა ჩემსა ❖ ესევდინ
 ისრაელი უფალსა ამიერიტვან ღ უკუნისამდე.

გალობა აღსავეალთა, რლა.

ბ,ბ მოიკსენე უფალო დავით, ღ ეოველი სიმძდე მისი ❖ ვითარ
 კ იგი ეფუცა უფალსა ღ აღუთქვა ღმერთსა იაკობისსა ❖ უკეთუ შევიდე
 დ მე საუოფელსა სახლისა ჩემისასა, ანუ თუ აღვკდე სარეცელსა ცხედრი-
 ე ჩემისასა ❖ ანუ თუ ვსცე ძილი თვალთა ჩემთა, ღ რული წამთა
 ვ ჩემთა ღ განსჭნება კორცთა ჩემთა ❖ ვიდრემდის ვპოვო მე ადგილი
 ზ უფლისა, ღ საუოფელი ღმერთისა იაკობისი ❖ ესერა გჭსმა ესე ეფუ-
 ზ რათას, ღ ვპოვეთ იგი ველსა მას მალნართასა ❖ შევიდეთ საუო-
 ც უფელთა მისთა, თაუვანის ვსცეთ ადგილსა, სადა დადგეს ფერჯნი მი-
 თ სნი ❖ ¹⁾ აღდგე უფალო განსასჭნებელად შენდა, კიდობანი სი-
 თ წმიდისა შენისა ❖ მღდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე, ღ წმი-
 ი დანი შენნი იხარებდენ ❖ დავითისთჯს მონისა შენისა, სუ გარე
 ია მიიქცევ ჰირსა შენსა ცხებულისაგან შენისა ❖ ეფუცა უფალი და-
 იბ ვითს ჭემპარიტებითა, ღ არა შეურაცყო იგი, ²⁾ ნაუოფისგან მუ-
 იგ ცლისა შენისა დავსჭა საუდართა შენთა ❖ ღ თუ იმარხონ ძვლთა
 იდ შენთა ძჯული ჩემი, ღ წამებანი ჩემნი ესე რომელ ვასწავლნე მათ,
 იე ღ ნაშობნი მათნი დასხდენ უკუნისამდე საუდართა შენთა ❖ რამეთუ
 ივ გამორჩია უფალმან სიონი, ღ სათნო იყო იგი სამკვდრებელად
 იბ თჯსა ❖ ესე არს განსასჭნებელი ჩემი უკუნითი უკუნისამდე, ამას
 იც დავემკვდრო რამეთუ მთნავს ესე ❖ ნადირნი მისნი კურთხევით
 ივ ვაკურთხნე, ღ გლახაკნი მისნი განვამდენ ჰურითა ❖ მღდელთა მი-
 იბ სთა შევმოსო ცხოვრება, ღ წმიდანი მისნი სიხარულით იხარებ-
 იც დენ ❖ ³⁾ მუნ აღმოუცენო რქა დავითს, ღ განუმზადე სანთელი ცხე-
 იც ბულსა ჩემსა ❖ მტერთა მასთა შევმოსო სირცხული, ხოლო მის
 იც ზედა აღუვავენს სიწმიდე ჩემი.

გალობა აღსავეალთა, რლბ.

ბ **ქ**ვ ესერა რაჲმე კეთილ ანუ რაჲმე შჭნირ, არამედ დამკვ-

1) ბ ნეშტ. ვ. — 2) ბ მეფე ზ. საქმე ბ. — 3) მიქია თ.

ღრება ძმათა ერთად ❖ ვითარცა ნელსაცხებელი თავსა ზედა გარდა-
მომავალი წუჭროთა ზედა, წუჭროთა ზედა აჭრონისთა, რომელი გარდა-
მოვალ სამკართა ზედა სამოსლისა მისისათა ❖ ვითარცა ცუბარი
გარდამომავალი აერმონით მთასა ზედა სიონსა, რამეთუ მუნ ამ-
ცნო უფალმან კურთხევა, და ცხოვრება უკუნისამდე.

გალობა აღსაველთა, რღგ.

ესა აკურთხევდით უფალსა ყოველნი მონანი უფლისანი, რო-
მელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ესოთა სახლისა ღუთისა ჩუჭ-
ნისათა ❖ ღამესა აღიზერენით კელნი თქუჭნნი წმიდად მიძართ, და
აკურთხევდით უფალსა ❖ გაკურთხოს მენ უფალმან სიონით, რო-
მელმან ქმნა ცანი და ქუჭუნანა. დ ი დ ე ბ ა.

კ ა ნ ო ნ ი ი თ.

ფსალმუნი დავითისი ალლილუია რღღ.

ესებდით სახელსა უფლისასა, აქებდით მონანი უფალსა ❖ რო-
მელნი სდგათ სახლსა უფლისასა, ესოთა სახლისა ღუთისა ჩუჭ-
ნისათა ❖ აქებდით უფალსა რამეთუ სახიერ არს უფალი, უგალობ-
დით სახელსა მისსა რამეთუ კეთილ ❖ რამეთუ იაკობი თვსად
გამოიწიხა უფალმან, და ისრაელი საბრძანებელად თვისად ❖ რამე-
თუ მე გულის კმა ვეხუ, ვითარმედ დიდ არს უფალი და უფალი
ჩუჭნნი უფროს ყოველთა ღმერთთა ❖ ყოველივე რაოდენი ინება
უფალმან ქმნა, ცათა შინა და ქუჭუნასა ზედა, ზღუათა შინა და ყო-
ველთა უფსკრულთა ❖ ¹⁾ აღმოიფხანის ღრუბელნი დასასრულით
ქუჭუნისათ, და ეღვანი წუძად გარდნაქცივნა, რომელმან გამოიფხა-
ნის ქარნი საუნჯეთაგან მისთა ❖ ²⁾ რომელმან დასცნა ჰირმონი
ეგვიპტისანი, კაცთაგან მიპირუტყუთამდე ❖ გამოავლინნა სასწაუ-
ლნი და ნიშნი შორის მენსა ეგვიპტე ფარაოს ზედა და ყოველთა
მონათა მისთა ❖ რომელმან დასცა თესლები მრავალი, და მოსწუჯ-
და მუფენი ძლიერნი ❖ სეონ მეფე ამორეველთა და ოგ მეფე ბასა-

¹⁾ იერემ. ი. -- ²⁾ ბ მოსე იბ. ფსალ. ოზ, რღ, რღღ. დ მოსე კდ.

იბ ნისა, ჰ უოველნი მეფენი ქუჭყანისანი ❖ ჰ მისცა ქუჭყანა მათი
 ივ სამკვდრებელად, სამკვდრებელად ისრაელსა ერსა თვსსა ❖ უფალო
 იდ სასელი შენი უკუნისამდე, ჰ სასსენებელი შენი თესლითი თესლა-
 იე ზედა ნუგეშინის ცემულ იქმნეს ❖ ¹⁾ კერზნი წარმათთანნი ოქროსა-
 ივ ნი ჰ ვეცხლისანი, ქმნულნი კელთა კაცთანნი ❖ ²⁾ ჰირ აქუს ჰ
 იზ არა იტყვან ❖ თუალ ასსენ ჰ არა სედვენ, ეურ ასსენ ჰ არა უუ-
 იწ რად იღებენ, რამეთუ არცა არს სული ჰირსა მათსა ❖ ემსგავსენ
 ით მათ მოქმედნი მათნი, ჰ უოველნი რომელნი ესვიდენ მათ ❖ სასლი
 კ ისრაელისა აკურთხევდით უფალსა, სასლი აჭრონისი აკურთხევდით
 კ უფალსა ❖ სასლი ლევისი აკურთხევდით უფალსა, მოძიშნი უფლი-
 კ სანი აკურთხევდით უფალსა ❖ კურთხეულ არს უფალი სიონით გა-
 კ მო, რომელი დამკვდრებულ არს იერუსალემს.

აღლილუია რლე.

ა უვარებდით უფალსა რამეთუ კეთილ, რამეთუ უკუნისამდე არს
 ბ წყალობა მისი ❖ აუვარებდით ღმერთსა ღმერთთასა, რამეთუ უკუ-
 გ ნისამდე არს წყალობა მისი ❖ აუვარებდით უფალსა უფალთასა,
 დ რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ რომელმან ჰქმნა საკვი-
 ე რველნი დიდ დიდნი მსოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალო-
 ე ბა მისი ❖ ³⁾ რომელმან ქმნა ცანი გულის სძის ეოფითა, რამეთუ
 ვ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ რომელმან დაამტკიცა ქუჭყანა
 ზ წყალთა ზედა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ რომელ-
 მან ქმნა ნათელნი დიდ დიდნი მსოლომან, რამეთუ უკუნისამდე არს
 ტ წყალობა მისი ❖ მსე მფლობელად დღისა, რამეთუ უკუნისამდე არს
 თ წყალობა მისი ❖ მთოვარე ჰ ვარსკჳლავები კელმწიფებად ღამისა,
 ი რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ ⁴⁾ რომელმან დასცა ეგ-
 ია ჯპტე ჰირმძოთურთ თვსით, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მი-
 იბ სამდე არს წყალობა მისი ❖ კელითა მტკიცითა ჰ მკლავითა მად-

¹⁾ ზემორ. ივ. — ²⁾ სიბრძ. იე. ფსალ. რიგ. — ³⁾ ა მოსე ა. ზირაქ იწ. ფსალ. რმე. — ⁴⁾ ა მოსე ა. იერემ. ია. ⁵⁾ ფსალმ. რმშ. ბ მოსე იბ.

ლითა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ რომელმან განა- იგ
 ნაპო ზღვა მეწამული ორად, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა იდ
 მისი ❖ დ¹⁾ განიუვანა ისრაელი შორის მისსა, რამეთუ უკუნისა- იდ
 მდე არს წყალობა მისი ❖ დ შთასთხია ფარაო დ ძალი მისი ზღვა- იე
 სა მას მეწამულსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ რო- იუ
 მელმან განიუვანა ერი თვისი უდაბნოდ, რამეთუ უკუნისამდე არს
 წყალობა მისი ❖ რომელმან დასცნა მეფენი დიდ დიდნი, რამეთუ იხ
 უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ დ მოსწევდნა მეფენი ძლიერნი, იტ
 რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ სეონ მეფე ამორეველთა, ით
 რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ ²⁾ დ ოკ მეფე ბასანისა, კ
 რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ დ მისცა ქუჩყანა მათი კა
 სამკვდრებელად, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖ სამკვ- კბ
 დრებელად ისრაელსა მონასა თვისსა, რამეთუ უკუნისამდე არს წყა- კბ
 ლობა მისი ❖ რამეთუ სიმდაბლესა შინა ჩუტნსა მომიკსენნა ჩუტნ კბ
 უფალმან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა- მისი ❖ დ მიკსნა კდ
 ჩუტნ მტერთა ჩუტნთავან, რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ❖
 რომელმან მოსცის საზრდელი ყოველსა ვორციელსა, რამეთუ უკუ- კი
 ნისამდე არს წყალობა მისი ❖ აუარებდით ღმერთსა ცათასა, რამე- კპ
 თუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი.

ფსალმუნი დავითისი იერემიასავან რლე.

მდინარეთა სედა ბაბილონისათა მუნ დავსხედით დ ვტიროდით ბ.
 რაყამს მოვიკსენეთ ჩუტნ სიონი ❖ მეწნთა სედა შორის მისსა მუნ ბ
 დაკვიდენით სავალობელნი ჩუტნნი ❖ რამეთუ მუნ მკითხვიდენ ბ
 ჩუტნ წარმტეუტნველნი ჩუტნნი სიტყვათა მათ ქებათასა დ წარ-
 მუვანებელნი ჩუტნნი გალობასა, გვგალობდით ჩუტნ გალობათა
 მათგან სიონისათა ❖ ვითარმე უგალობდეთ გალობასა უფლისასა დ
 ქუტყანასა უცხოსა ❖ უგეთუ დაგივიწყო შენ იერუსალემ, დავივიწვენ ე
 მარჯუტნეცა ჩემი ❖ აექვენ ენა ჩემი სასასა ჩემსა, არათუ მოვიკსენო ვ
 შენ დ არათუ ჰირველ განგდებულ ვეო იერუსალემი, ვითარცა იგი და-
 საბამსა მას სიხარულისა ჩემისასა ❖ მოვიკსენენ უფალო შენი ედო- ლ

¹⁾ ზ მოსე იბ.—²⁾ დ მოსე კა.

მისნი ზღვე იგი იერუსალემისა, რომელნი იტყოდეს, დაარღვეთ
 დაარღვეთ მისაფუძველადმდე მისა ❖ ასულო ბაბილონისაო უბად-
 რუკო, ნეტარ არს რომელმან მიგავოს შენ მისაგებელი შენი, რომელ
 შენ მომაგე ჩუჭნ ❖ ნეტარ არს რომელმან შეიპყრეს ჩხვლნი
 შენნი ზღ შეახეთნეს კლდესა. დიდება.

ფსალმუნი დავითისი ზაქარიასაგან რლზ.

აღვიარო შენ უფალო ეოვლითა გულითა ჩემითა, ზღ წინაშე
 ანგელოზთასა გიგალობდე შენ, რამეთუ ისმინენ ეოველნი სიტყვა-
 ნი ზირისა ჩემისანი ❖ ზღ თაყვანის ვსცე ტაძარსა წმიდასა შენსა, ზღ
 აუვარო სახელსა შენსა წვალობითა შენითა, ზღ ჰეშმარატებითა შე-
 ნითა, რამეთუ განადიდე ეოვლითავე სახელი წმიდა შენი ❖ რო-
 მელსა დღესა გზადოდი შენ, მსთვად შეგესემინ ჩემი, რამეთუ განა-
 დლიერე სული ჩემი ძალითა შენითა ❖ აღვიარებდედ შენ უფალო
 ეოველნი ძეფენი ქუჭყანისანი, რამეთუ ესმნეს ეოველნი სიტყვანი
 ზირისა შენისანი ❖ ზღ გიგალობდენ გზათა შენთა უფალო, რამეთუ
 დიდ არს დიდება უფლისა ❖ რამეთუ ძაღალ არს უფალი, ზღ ძღა-
 ბაღთა ჰხედავს, ზღ ძაღალნი იგი შორით იცნის ❖ ვიდოდია თუ
 შორის ჰირსა, მაცხოვრე მე, რისხვასა მტერისა ჩემისასა მოვაგ ჩე-
 მდა კელი შენი, ზღ მაცხოვრე მე ძარჯვენებან შენმან ❖ უფალმან
 მიავოს ჩემ წილ, უფალო წვალობა შენი უკუნისამდე, ქმნულსა კე-
 ლთა შენთასა ნუ უგულებელს ჰყოფ.

დასასრულსა ფსალმუნი დავითისი, ზაქარიასთვის განთესვასა, რლც.

უფალო გამოძცადე მე, ზღ მიცან მე, შენ სცან დაჯდომე ჩემი,
 ზღ აღდგომა ჩემი ❖ შენ გულის გამ ჰუჭუნ ზრახვანი ჩემნი შო-
 რით ❖ აღავნი ჩემნი ზღ ნაწილნი ჩემნი შენ გამოიკვლიენ, ზღ ეო-
 ველნი გზანი ჩემნი წინასწარ იხილენ ❖ რამეთუ არა არს ზაკვა
 ენასა ჩემსა, აჰა უფალო შენ სცან ❖ ეოველი უკანასკნელი ზღ და-
 საბამისა, შენ შექმენ ზღ დამდეგ ჩემ ზედა კელი შენი ❖ საკვრველ
 იქმნა ცნობა შენი ჩემგან განძლიერდა ზღ ვერ შეუძლო მას ❖ ვი-
 დრევე ვიდე სულისა შენისაგან, ზღ ზირისა შენისაგან ვიდრევე

ვივლტოდი ❖ ¹⁾ ალთუ ვჭხნდე ცად, შენ მუნ სარ ❖ შთათუვსდე ჯო-
ჯოსეთად ასლოსვე სარ, ალთუ ვიპურნე ფრთენი ჩემნი განთიად,
ღ დავეძკვდრო მე დასასრულსა ზღჯსასა ❖ ღ რამეთუ მუნცა კელი
შენი მიძლოდის მე, ღ მარჯუტნემან შენმან შემიწუნაროს მე ❖ ღ
ვსთქუ ბნელმან სამე დამთრგუნოს მე, ღ ღამე განმანათლებელ იეოს
ფუფუნებისა ჩემისა ❖ რამეთუ ბნელი შენ მიერ არა დაბნელდეს, ღ
ღამე ვითარცა დღე განათლდეს, ვითარცა ბნელი მისი, ეგრეცა ნა-
თელი მისი ❖ რამეთუ შენ დაბადენ თირკმელნი ჩემნი, ღ შემიწუნა-
რე მე დედის მუცლით ჩემითგან ❖ აღვიარო შენ, რამეთუ საშინე-
ლად საკვრველ იქმენ, საკვრველ არიან საქმენი შენნი, ღ სულმან-
ცა ჩემმან უწუნის ფრიად ❖ არა დაეფარა ძვალი ჩემი შენგან, რო-
მელი ჭქმენ დაფარულად, ღ სიმტკიცე ჩემი ქუტსკნელთა ქუტსკანი-
სათა ❖ რომელ იგი არა მექმნა იხილეს თჳაღთა შენთა, ღ წიგნ-
სა შენსა ეოველნივე შთაიწერნენ, დღისი დაიბადნენ, ღ არღარა
იეოს ნაკულლოვანება მათ შორის ❖ ხოლო ჩემდა დიდად სადიდე-
ბელ იეუნეს მეგობარნი შენნი ღმერთო, ფრიად განძლიერდეს მთა-
ვარნი მათნი ❖ აღვრაცხნე ივინი, ღ უფროს ქჳშისა განძრავლდენ,
განიღჯმე, ღ მერმეცა მე შენთანა ვარ ❖ უკეთუ მოსწევედ ცოდვილ-
თა ღმერთო კაცნი მოსისხლენი განმეპოროენით ჩემგან ❖ რამეთუ
მედომ ხართ გულის ზრახვთა თქუტსნითა, დაიპურნენ ამაჳოებითა
ქალაქნი შენნი ❖ ანუ არა მოძულენი შენნი უფალო მოვიძულენა,
ღ მტერთა შენთა სედა განვეფდი ❖ სიმულილითა სრულითა მო-
ვიძულენ ღ ივინი მტერად შემექმნნეს მე ❖ განმცადე მე ღმერთო,
ღ ცან გული ჩემი განმიკითხენ ღ გულის ჳმა ჭუტსნ აღავნი ჩემ-
ნი ❖ ღ იხილე, არს თუ გჳს უსჯულოებისა ჩემთანა ღ მიძლოდე
მე გჳსასა მას საუკუნესა.

დასასრულსა ფსალმუნის დავითისი რლთ.

განმარინე მე უფალო კაცისაგან უკეთურისა, ღ კაცისა ცრუ-
საგან მივსენ მე ❖ რომელთა ზრახეს უსჯულოება გულსა შინა
მათსა, ეოველსა დღესა განაწყობენ ბრძოლათა ❖ ²⁾ აღიღესეს ენა

¹⁾ ა მოსე ით. — ²⁾ რომაელ. იე.

მათი ვითარცა გუჭლისა, ჰ კესლი ასპიტთა ბაგეთა მათთა ❖ მი-
 ცევე მე უფალო კელისკან ცოდვილისა, ჰ კაცთა უსამართლოთაგან
 მიკსენ მე, რომელთა ზრახეს დაბრკოლება სლვათა ჩემთა ❖ და-
 მიწივეს მე ამხარტავანთა მასე, ჰ საბლითა განართხეს მასე ფერკთა
 ჩემთათჳს ❖ ჰ გარემოს ალაგთა საცთური დამიდგეს მე ❖ ვარქუ
 უფალსა ღმერთი ჩემი ხარი შენ, ისმინე უფალო ხმა ლოცვისა ჩე-
 მისა ❖ უფალო უფალო ძალო ცხოვრებისა ჩემისაო, მუარველ
 ევაჲ თავსა ჩემსა დღესა ბრძოლისასა ❖ ნუ მიძეგმ მე უფალო გუ-
 ლის თქმისა ჩემისაგან ცოდვილსა, განიზრახეს ჩემთჳს, ნუ დამა-
 გდებ მე ნუ უკუჭ ამაღლდენ ❖ თავმან შესაკრებელისა მათისამან,
 ჰ შრომამან ბაგეთა მათთამან, დაფარნეს იგინი ❖ დაეცემოდინ
 მათ ზედა ნაკუჭრცხალნი ცეცხლისანი, დაამკუნე იგინი გლახაკები-
 თა, ჰ ვერ დაუთმონ ❖ კაცსა ენოვანსა არა წარემართოს ქუჭყანა-
 სა ზედა, კაცი ცრუ ძურმან მოინადიროს განსასწწელად ❖ უწვი
 რამეთუ ეოს უფალმან სასჯელი გლახაკთა, ჰ სამართალი დაგრდო-
 დილთა ❖ ხოლო მართალთა აუვარონ სახელსა შენსა, ჰ წრფელთა
 დაიმკვდრონ წინაშე ზირსა შენსა.

დიღება.

ფსალმუნი დავითისი რმ.

უფალო დაღად ვეაჲ შენდამი, ისმინე ჩემი, მოკედენ კბასა
 ლოცჳსა ჩემისასა, დაღადებასა ჩემსა შენდამი ❖ წარემართენ ლო-
 ცჳა ჩემი ვითარცა საკმეველი შენ წინაშე აზურობა კელთა ჩემთა,
 მსხუჭრალ სამწუხროდ ❖ დასდევ უფალო საცო ზირსა ჩემსა, ჰ
 კარი ძნელი ბაგეთა ჩემთა ❖ ნუ მისდრეკე გულსა ჩემსა სიტყუათა
 მიძართ უკეთურებისათა, მიზეზებად მიზეზთა ცოდვისათა, კაცთათანა
 რომელნი იქმენ უსჯულოებასა ჰ ნუძცა ზიარ ვარი მე რჩეულთა
 მათთათანა ❖ მსწავლოს მე მართალმან წეალობითა ჰ მამსილოს
 მე, ზეთი ცოდვილისა ნუ განაპოხებნ თავსა ჩემსა, ჰ მერძე ნუცა-
 და ლოცჳა ჩემი ნებასა მათსა ❖ დაინთქნეს მახლობელად კლდისა
 მსაჯულნი მათნი, ისმინენ სიტყუანი ჩემნი რამეთუ ტებილ არიან ❖
 ვითარცა სისქე მიწისა განიპო ქუჭყანასა ზედა, განიბნინეს მუალ-
 ნი მათნი ჯოჯოხეთსა შინა ❖ რამეთუ შენდამი უფალო, უფალო

თუაღნი ჩემნი შენდაში ვესავ, ნუ მიმიღებ სულსა ჩემსა ❖ მიცევი
 მე მასისაგან რომელ დამირწყეს მე, ჭ საცთურისაგან რომელნი
 იქმენ უსჯულოებასა ❖ შეითხივნენ სათხეველთა მათთა ცოდვლნი,
 მხოლო ვარნი მე ვიდრემდის თანა წარვკდე.

გულის ხმის ყოფისათვის დავითისა, ოდეს იყო ქუბასა შინა და
 ილოცვიდა, რმა.

ქმითა ჩემითა უფლისა მიმართ ღაღად ვეავ, კმითა ჩემითა
 უფლისა მიმართ ვილოცე ❖ განვჰფინო მის წინაშე ვედრება ჩემი
 ჭ ჭირი ჩემი წინაშე მისსა მიუთხრა ❖ მორაკლდებოდა ჩემგან სუ-
 ლი ჩემი, ჭ შენ უწენი ალაგნი ჩემნი, გზასა ამას რომელსა ვიდო-
 დე დამირწყეს მე მახე ❖ ვხედვედ მარჯულ ჩემსა განვიცდიდ ჭ არა
 ვინ იყო მცნობელ ჩემდა, წარწყმდა სივლტოლა ჩემგან, ჭ არა ვინ
 არს გამოძეიებელ სულისა ჩემისა ❖ ღაღად ვეავ შენდაში უფალო,
 ჭ ვსთქუ შენ ხარ სასო ჩემი, ჭ ნაწილი ჩემი ქუჭყანასა მას ცხო-
 ველთასა ❖ მოხედენ ვედრებასა ჩემსა, რამეთუ დავმდაბლდი ფრიად,
 მივსენ მე მდევართა ჩემთაგან, რამეთუ განმლიერდეს ჩემსა უფროს
 გამოიუჟანე საპრობილით სული ჩემი რათა აუვარო სახელსა შენ-
 სა, მე მელიან მართაღნი, ვიდრემდის მომაგო მე.

ფსალმუნნი დავითისი რმბ.

უფალო შეისმინე ლოცვსა ჩემისა, უურად იღე ვედრება ჩემი
 ჭემმარტებითა შენითა, შეისმინე ჩემი სიძარტლითა შენითა ❖ ჭ
 ნუ შეხვალ სასჯელსა მონისა შენისათანა, რამეთუ არა განძარტლ-
 დეს შენ წინაშე ყოველი ცხოველი, რამეთუ დევნა მტერმან სული
 ჩემი ❖ ჭ დაამდაბლა ქუჭყანად ცხოვრება ჩემი, დამსვა მე ბნელსა
 შინა, ვითარცა მკუდარი საუკუნო ❖ ჭ მოეწყინა ჩემთანა სულსა
 ჩემსა, ჭ ჩემ შორის შემიძრუნდა გული ჩემი ❖ მოვიკსენე დღეთა
 ჰირველთა ჭ ვიწურთიდ ყოველთა მიმართ საქმეთა შენთა, ჭ ქმნულ-
 სა გელთა შენთასა ვზრახვედ ❖ განვიპურენ შენდაში კელნი ჩემნი ჭ
 სული ჩემი ვითარცა ქუჭყანა ურწყული შენდაში ❖ მსთვად შეის-
 მინე ჩემი უფალო, რამეთუ მოაკლდა სულსა ჩემსა, ნუ გარე მიიქ-
 ცევ ჰირსა შენსა ჩემგან, ჭ ვემსგავსო მათ რომელნი შთავლენან

მღვმესა ✱ მასმინე მე განთიად წყალობა შენი რამეთუ მე შენ გე-
 სავ, მაუწვე მე უფალო გსა რომელსაცა ვიდოდი, რამეთუ შენდამი
 აღვიდე სული ჩემი ✱ მიკსენ მე მტერთა ჩემთაგან უფალო რამეთუ
 შენ შეგვედრე ✱ მასწავე მე რათა ვყო ნება შენი, რამეთუ შენ
 ხარ ღმერთი ჩემი, სული შენი სასიერო მიძლოდენ მე ქუჭყანასა
 წრფელსა ✱ სახელისა შენისათჳს უფალო მაცხოვრე მე, ჰ სიძარ-
 თლითა შენითა გამოიყვანო ჭირისაგან სული ჩემი ✱ ჰ წყალო-
 ბითა შენითა მოსრნე მტერნი ჩემნი, ჰ წარსწემიდნე ყოველნი მატე-
 რველებნი სულისა ჩემისანი, რამეთუ მე მონა შენი ვარ. დიდება.

კ ა ნ ო ნ ი კ.

ფსალმუნი დავითისი გოლიათისათვის რმგ.

კურთხეულ არს უფალი ღმერთი ჩემი, რომელმან ასწავა კელ-
 თა ჩემთა ღვაწლი, ჰ თითთა ჩემთა ბრძოლა ✱ წყალობაო ჩემო
 ჰ შესავდრებელო ჩემო, შებწეო ჩემო ჰ მკსნელო ჩემო, შესავდ-
 რებელი ჩემი ჰ მე ვესავ მას, რომელმან დაამორჩილა ერი მისი
 ჩემ ქუჭმე ✱ ¹⁾ უფალო რაჲ არს კაცი, რამეთუ ეცნობე მას, ანუ მე
 კაცისა რამეთუ შერაცხე იგი ✱ კაცი ამაყოებასა მიემსგავსა, ჰ დღე-
 ნი მისნი ვითარცა აჩრდილნი წარვლენ ✱ უფალო მოდრიკენ ცანი
 ჰ გარდამოკედ, შეასენ მათთა, ჰ კუმოდინ ✱ გამოაბრწეინვენ
 ელვანი, ჰ განაბნიენ იგინი, გამოავლინენ ისარნი შენნი, ჰ შე-
 ძრწუნენ იგინი ✱ გამოავლინე კელი შენი მადლით, მიკსენ ჰ გან-
 ძარინე მე წყალობაგან მრავალთა, კელთაგან შჯლთა უცხო თესლთა-
 სა ✱ რომელთა ჰირი იტყოდა ამაყოებასა, ჰ მარჯუტნე მათი იყო
 მარჯუტნე სიცრუვისა ✱ ღმერთო გალობითა ასლითა გაქებდე შენ,
 ჰ ათძალითა საფსალმუნისათა გიგალობდე შენ ✱ რომელმან მის-
 ცა ცხოვრება მეფეთა, რომელმან იკსნა დავით მონა თჳსი მასჯ-
 ლისაგან ბოროტისა ✱ მიკსენ ჰ განძარინე მე კელთაგან შჯლთა
 უცხო თესლთასა, რომელთა ჰირი იტყოდა ამაყოებასა, ჰ მარჯუტ-
 ნე მათი იყო მარჯუტნე სიცრუვისა ✱ რომელთანი ძენი მათნი

¹⁾ ზემორ. ც. ებრაელ. ბ.

ვითარცა ახალ ნერგნი განმტკიცებულ არიან სიჭაბუკესა შინა მათ-
 სა, ასულნი მათნი განმტკიცებულ არიან, და აღმკულ ვითარცა მსგა-
 ვსება ტამრისა და საუნჯენი მათნი სავსე არიან, და გარდაეცემიან
 ურთიერთას, ცხოვარნი მათნი მრავლის მშობელ არიან, განმრავ-
 ლებულ გამოსწლვასა მათსა, და ზროსანი მათნი ზრქელ არიან და
 არს არს დაცემა ზღუდისა, არცა განსავალ არცა ღაღადება უბნებსა
 მათსა და ჭნატრეს ერსა მას რომლისა ესე ესრეთ არს, ნეტარ არს
 ერისა მის რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი.

ოგ
 იდ
 იუ

ქებისათვის დავითისი რმდ.

აღვაძალლო შენ ღმერთო ჩემო და მეუფეო ჩემო, და ვაკურთ-
 ხო სასელი შენი უკუნისამდე, და უკუნითი უკუნისამდე და ყოველსა
 დღესა ვაკურთხო, და ვაქო სასელი შენი უკუნისამდე, და უკუნითი
 უკუნისამდე და დიდ არს უფალი და ქებულ ფრიად, და სიდიდისა მი-
 სისა არს არს დასასწრულ და ნათესავი და ნათესავი აქებდენ საქმეთა
 შენთა, და ძალსა შენსა უთხრობდენ და დიდად მტყნირებასა დიდუ-
 ბისა სიწმიდისა შენისასა იტყოდინ, და საკურველებათა შენთა მიუ-
 თხრობდენ და და ძალი საშინელებათა შენთა თქუან, და სიმდიდრესა
 შენსა მიუთხრობდენ და ვსენება მრავალი სიტკბოებისა შენისა აღ-
 მოთქუან, და სიმართლითა შენითა ისარებდენ და შემწუნარებელ და
 მოწვალე არს უფალი, სულ გრძელ და დიდად მოწვალე და ტკბილ
 არს უფალი ყოველთა მიძარტ, და წყალობანი მისნი ყოველთა ზე-
 და საქმეთა მისთა და აღვიარებდენ შენ უფალო ყოველნი საქმენი
 შენნი, და წმიდანი შენნი ვაკურთხევდენ შენ და დიდება სუფევისა
 შენისა წართქუან, და ძლიერებასა შენსა იტყოდინ და უწებად მეთა
 კაცთა ძლიერება შენი, და დიდება დიდად მტყნირებისა სუფევისა
 შენისა და სუფევა შენი, სუფევა არს ყოველთა საუკუნეთა, და მეუ-
 ფება შენი ყოველსა შორის თესლსა და თესლსა, სარწმუნო არს
 უფალი ყოველთა შინა სიტყუათა მისთა და წმიდა არს იგი ყოველ-
 თა შინა საქმეთა მისთა და განამტკიცნის უფალმან ყოველნი დაცე-
 მადნი, და აღმართნის ყოველნი დაცემულნი და თუაღნი ¹⁾ ყოველ-

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე

1) ფსალმუნი რგ.

ივ თანი შენდამი ესვენ, ზ შენ მოსცი სასრდელი მათი ჟამსა ალა-
 იზ ლებ შენ კელსა შენსა, ზ განაძლებ უოველსა ცსოველსა ნებისა ებრ ა
 იწ მართალ არს უფალი უოველთა შინა გსათა მისთა, ზ წმიდა არს
 ით იგი უოველთა შინა საქმეთა მისთა ა ასს უფალი უოველთა რო-
 კ მელნი ხადიან მას, უოველთა რომელნი ხადიან მას ჭემპარიტებით ა
 კ ნება მოძიშათა მისთა ჭეოს, ზ ვედრებისა მათისა შეისძინოს, ზ
 კ აცსოვნეს ივინი ა დაიცვნეს უფალმან უოველნი მოუვარენი მის-
 კ ნი, ზ უოველნი ცოდვილნი მოსრნეს ა ქებულებასა უფლისასა
 იტუოდის ზირი ჩემი ზ აკურთხევდინ უოველი ვორციელი სახელსა
 წმიდასა მისსა, უკუნისამდე ზ უკუნითი უკუნისამდე. დიდება.

აღლილუთა ანგეასი და ზაქარიასი, რმე.

ბ ა ქებებს სული ჩემი უფალსა, ვაქებდე უფალსა ცსოვრებასა ჩე-
 ბ, გ მსა ა უგალობდე ღმერთსა ჩემსა ვიდრემდის ვიყო მე ა ნუ ესავთ
 დ მთავართა ძეთა კაცთასა, რომელთა თანა არა არს ცსოვრება ა გა-
 ე მოვიდის სული მისი, ზ მიიქციის მუნვე მიწად მისდა, მას დღე-
 ე სა შინა წარსწემდიან უოველნი ზრახვანი მისნი ა ნეტარარს რომ-
 ვ ლისა ღმერთი იაკობისი შემწე არს მისა, ზ სასოება მისი არს უფ-
 ზ ლისა მიმართ ღუთისა მისისა ა რომელმან 1) ქმნა ცანი ზ ქუჭ-
 ზ შმარიტებასა უკუნისამდე ა ევის სამართალი ვნებულთა, ზ სცის სა-
 ც ზრდელი მშიერთა, უფალმან განკსნის კრულნი ა უფალმან განაბ-
 თ რან მართალნი ა უფალმან დაიცუნის მწირნი, ობოლი ზ ქურ-
 ი ვი შეიწუნაროს, ზ გზა ცოდვილთა წარწემიდოს ა სუფევს უფალი
 უკუნისამდე, ღმერთი შენი სიონ თესლითი თესლადმდე.

აღლილუთა ანგეასი და ზაქარიასი, რმე.

ბ ა ქებდით უფალსა რამეთუ კეთილარს ცალობა, ღმერთსა ჩუჭ-
 ბ ნსა ტაბილ ევან მას ქება ა აღაშენოს იერუსალამი უფალმან, ზ
 კ განბნეულნი ისრაელისანი შეკრიბნეს ა რომელმან განკურნის მე-
 დ მუსრვილნი გულითა, ზ შეუსჯვნის წელაულებანი მათნი ა რომელ-

1) ა მოსე ა. საქმე იდ. ფსალ. რღე. ზირაქ იწ. გამოცხ. იე.

მან აღრცების სიმრავლე ვარსკუთავთა, & ყოველთავე მათ სასე-
 ლით უწესნ * დიდ არს უფალი ჩუტნი, დიდ არს ძალი მისი, & ე
 გულის ხმისა მისისა არა არს რიცხვ * შეიწყენარნის მძვინი უფა- ვ
 ლმან, ხოლო დაამდაბლნის ცოდვილნი მიწადმდე * აკურთხევდით ზ
 უფალსა აღსარებითა, & უგალობდით ღმერთისა ჩუტნისა ებნითა *
 რომელმან შეპოხნის ცანი ღრუბლითა, & განუმსადის წვა ქუტყა- ტ
 ნასა, რომელმან აღმოაცენის თივა მათათა, & მწვანე სამსახურებე-
 ლად კაცთა * რომელმან მოსცის სასრდელი ჰირუტყუთა, ¹⁾ & მ- თ
 რთვეთა ყორნისათა რომელნი ხადიან მას * არა თუ ძლიერება ცხენისა ი
 უნდა, არცა სხვილ ბარკაული მამა კაცისანი სთნდეს * არამედ სთნდეს ია
 უფალსა მოძიშნი მისნი, & რომელნი ესვენ წყალობათა მისთა.

აღლილოუია ანგეასი და ზაქარიასი, რმზ.

აქებდ იერუსალიმ უფალსა, უგალობდ ღმერთისა შენსა სიონ * ა
 რამეთუ განამლიერნა მოქლონნი ბჭეთა შენთანი, & აკურთხნა მუ- ბ
 ლნი შენნი შენთანა * რომელმან დასხნა სასღვარნი შენნი მძვლო- კ
 ბით, & სიპოხითა იუქლისათა განგაძლო შენ * რომელმან მოაფ-
 ლინის სიტყვა მისი ქუტყანად, & სწრაფით რბინ ბრძანება მისი * ე
 დადვის თოვლი ვითარცა ძატყლი, & ნისლი ვითარცა ნაცარი მიჭ-
 ფინის * რომელმან დასხნა შეინვარნი მისნი ნებეულად, წინაშე ყი- ვ
 ნულსა მისსა ვინმე დაუდგეს * მოავლინის სიტყვა მისი, & და- ზ
 დუნის იგი, ქროდის სული მისი & დიოდინა წყალნი * რომელნი ტ
 უთხრობს სიტყვათა მისთა იაკობსა, სიძარტლეთა & განკითხვათა
 მისთა ისრაელსა * არა უყო ესრეთ ყოველსა ნათესავსა, & სამა- თ
 რთალნი მისნი არა გამოუცხადნა მათ. დ ი დ ე ბ ა .

აღლილოუია ანგეასი და ზაქარიასი, რმც.

აქებდით უფალსა ცათაგან, აქებდით მას მაღალთა შინა * აქე- ა,ბ
 ბდით მას ყოველნი ანგელოზნი მისნი, აქებდით მას ყოველნი მა-
 ლნი მისნი * აქებდით მას მზე & მთოვარე, აქებდით მას ყოველნი კ
 ვარსკვლავნი & ნათელნი * აქებდით მას ცანი ცათანი, & ²⁾ წყალნი სე-
 კნელს ცათანი * აქებდით სახელსა უფლისასა რამეთუ მან თქვა & ე

¹⁾ იობ ათ. -- ²⁾ ა მოსე ა. დ იერემია ი. ფსალმუნი რლე.

ა იქმნეს, თავადმან ბრძანა ღ დაეხადნეს ❖ ღ დაადგინნა ივინი უკუ-
 ნისამდე, ღ უკუნითი უკუნისამდე, ბრძანება დადვა რომელი არა წა-
 ზ რგდეს ❖ აქებდით უფალსა ქუჭყანით ვეძაზნი ღ ყოველნი უფსკ-
 ც რულნი ❖ ცეცხლი, სეტყვა, თოვლი, მინვარი, ღ სული ნიავეარო-
 თ სა, რომელნი ჰყოფენ სიტყვასა მისსა ❖ ძთანი, ღ ყოველნი ბო-
 ი რცენი, ხენი ნაყოფიერნი, ღ ყოველნი ნამქნი ❖ მკეცნი, ღ ყოვე-
 ის მუენი ქუჭყანისანი, ღ ყოველნი ერნი, ძთავარნი ღ ყოველნი მსა-
 იბ ჯულნი ქუჭყანისანი ❖ ჰაბუენი ღ ქალწულნი, მოხუცებულნი
 იც ყრძათა თანა ❖ აქებდით სახელსა უფლისასა, რამეთუ ამაღლდა სა-
 იდ ხელი მისი მხოლოსა ღ აღსარება მისი ზეცასა ღ ქუჭყანასა ❖ ღ
 ალამაღლოს რქა ერისა თჳსისა გალობად ყოველთა წმიდათა მის-
 თა, ძეთა ისრაელისათა ერი რომელ მახლობელარს მისა.

აღლილუია რძთ.

ა უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, ქება მისი ეკლე-
 ბ სიასა შინა წმიდათასა ❖ ისარებდინ ისრაელ შემოქმედისა მი-
 ძმართ თჳსისა, ღ ძენი სიონისანი უგალობდენ მეუფესა მათსა ❖
 გ აქებდენ სახელსა მისსა განწყობითა, ბობღნითა ღ საფსალმუნითა
 დ უგალობდენ მას ❖ რამეთუ სთნდა უფალსა ერი თჳსი, ღ ალამაღ-
 ე ლნეს მძუღნი ცხოვრებითა ❖ იქადოდინ წმინდანი დიდებითა, ღ
 უ ისარებდენ სარეცელსა ზედა მათსა ❖ ამაღლება დუთისა ჰირსა ში-
 ზ ნა მათსა, ღ მახულნი ორ ჰირნი ველთა შინა მათთა ❖ ყოფად შუ-
 ც რის გება წარძართა შორის, ღ მხილებად ყოველისა ერისა ❖ შე-
 კურად მეუენი მათნი ბორკილითა ღ დიდებულნი მათნი ველ ბორ-
 თ კილითა რკინისათა ❖ ყოფად მათ შორის სასჯელი დაწერილი.
 დიდება ესე არს ყოველთა წმიდათა მისთა.

აღლილუია რ.

ა აქებდით დმერთსა წმიდათა შორის მისთა, აქებდით მას სამყა-
 ბ როთა ძაღისა მისისათა ❖ აქებდით მას ძლიერებითა მისითა, აქე-
 გ ბდით მას მრავლითა სიმდიდრითა მისითა ❖ აქებდით მას კმითა
 დ ნესტჳსათა, აქებდით მას ფსალმუნითა ღ ებნითა ❖ აქებდით მას ბო-

ბღნითა ღ მწუობრითა, აქებდით მას ძნობითა ღ ორღანოთა, აქებდით მას წინწილითა კეთილ კმითა, აქებდით მას წინწილითა ღ ღაღებისათა ღ ყოველი სული აქებდით უფალსა. დ ი დ ე ბ ა . ე

აღლილუთა.

ესე ფსალმუნი თვსაგან აღიწერა დავითის მიერ და გარეშე ას ერგასისთა ფსალმუნთასა, რაჟამს ეწყო გოლიათსა.

შმცირეს ვიყავ მე ძმათა ძორის ჩემთა ღ უძრწემეს სახლსა მინა მამისა ჩემისასა, ღ ვმწესიდი საცხოვართა მამისა ჩემისათა, კელთა ჩემთა ქმნეს საგალობელი, ღ თითთა ჩემთა განაგეს საქებელი. ღ ვინმე მიუთხრეს ესე უფალსა თავადმან უფალმან, უფალმან შეისმინა, ღ თავადმან გამოავლინა ანგელოზი მისი ღ აღმიღო მე საცხოვართაგან მამისა ჩემისათა ღ მცხო მე ზეთითა ცხებულისა მისისათა, ძმანი ჩემნი იუჟნეს კეთილ ღ დიდ, ღ არა სთნდეს ივინი უფალსა, განვედინ მე შემთხვევად უცხო თესლისა მისდა, მწუვედა მე კერძთა მიმართ თვსთა, ხოლო მე ვიყავე მახვილი მისი ღ წარჰკუჭტეთე თავი მისი ღ ავგოცე ეჭმდრება მეთაგან ისრაელითა.

ესეცა საცნაურარს ყოველთათვს.

რამეთუ განგებითა ღუთისათა ითარკმანნეს ძმწლნი წერილნი, ზირველ ქრისტეს მოსლვისა ჰტოლმეონ მეფისა ბრძანებითა, სამეოცდა ათთა თარკმანთა მიერ, მადლითა სულისა წმიდისათა. ხოლო ამისთვს არა მიწუობით არიან, არამედ წინა უკმო ნუ ვის უკვრს, რამეთუ ებრაელნი უძრავლესთა ჟამთა კერძთ მსახურებად მიდრკან, ვითარცა გვაუწიებს წიგნი მეფეთა, ღ ამისთვს ჟამად ჟამად იზოვნინ ღ დაწერიან. ღ ეგრეთვე იქმნა წიგნი ფსალმუნთა, ღ გინათუ ესრა, გინა სსჟამან წინასწარმეტყუწლმან ესრეთ აღწერნეს. ხოლო რომელთა ზედა წარწერილი დავითისად იტყვს არიან ფსალმუნი სამეოცდა ორი. ღ კორეს მეთანი იბ, ღ აღლილუიანი კა. ღ ასაფისნი იბ. ღ ზედა წარწერილნი იე. ღ უსახელონი იხ. ღ ეთამ ისრაიტელისა ა. ღ სოლომონისა ა. ღ მოსეს კაცისა ღუთისა ა. ხოლო უსახელოდ მათ ეწოდების რომელთა ზედა წარწერილი აქუს, ხოლო მთქმელისა გინა მგალობელისა სახელსა არა მოიკსენებს.

გაღობა კალობათა მოსესნი, გამოსლვათა თავი იე.

- ბ ზალობა ვალობათა, მეორე სჯულთა თავი ლბ.
- გ ზალობა ვალობათა ანნა სამოელის დედისა წინასწარმეტყუ-
ეუჭლლისა, ა მეფეთა თავი ბ.
- დ ზალობა, ლოცვა წმიდისა წინასწარმეტყუჭლლისა ამბაკომისა თავი გ.
- ე ზალობა ვალობათა წმიდისა ესაია წინასწარმეტყუჭლლისა თავი ივ.
- ვ ზალობა ვალობათა იონა წინასწარმეტყუჭლლისა თავი ბ.
- ზ ზალობა წმიდათა სამთა ერმათა, ლ წინასწარმეტყუჭლლისა დანიე-
ლისა თავი გ.
- ტ ზალობა ვალობათა სამთა ერმათა, ლ წინასწარმეტყუჭლლისა
დანიელისა თავი გ.
- თ ზალობა ვალობათა ეოვლად წმიდისა დუთის მშობლისა,
ლუკას სახარებასა შინა თავი ა, დასაწყისი დ.
- ი ზალობა ვალობათა წმიდისა საქარია წინასწარმეტყუჭლლისა მამი-
სა წინა მორბედისა, ლუკას სახარებასა შინა თავი ა, დასაწყისი დ.

დასაწყისი იგავთა სოლომონისთა

თ ა ვ ი ა.

ა იგავნი სოლომონისნი მისა დავითისა, რომელი ძეფობდა ის-
 ბ რაელსა ზედა ❖ ცნობად სიბრძნისა ლ სწავლულებისა, ლ ცნობად
 გ სიტყვათა ბრძნობისად ❖ სოლო მეწინარებად ქცევათა სიტყვათა, ლ
 აკნადა იგავთა, სოლო ცნობად სიძარტლისა ჭემმარტებისა, ლ
 დ მსჯავრისა წარმართებად ❖ რათა მისცეს უმანკოთა მეცნიერება, სო-
 ე ლო ერმათა ჭაბუკთა ცნობად ლ გულის სმის ეოფად ❖ რამეთუ
 ამათ რომელთა ესმეს სიბრძნე უბრძნეს იუოს, ლ მეცნიერმან მოღ-
 ვაწება მოიგოს ❖ სოლო ცნას იგავი დაფარული სიტყვანი, სო-
 ვ ლო თქმული ბრძენთა ლ უწებანი ❖ ¹⁾ დასაბამი სიბრძნისა შიში
 უფლისა, სოლო გულის სმის ეოფა კეთილი ეოველთა რომელთა
 ეონ იგი, სოლო კეთილ მსახურება დუთისა შიძარტ დასაბამ ცნო-

¹⁾ ფსალმუნი რი. კელეს. ა.

ბისა, სოლო სიბრძნე და სწავლულება არა წმიდათა შეურაცხველად
 ისმინე შეილო სწავლა მამისა შენისა, და ნუ განუშორები მცნებასა
 დედისა შენისასა და რამეთუ გვრგვნი მადლისა მიიღო თხემსა შე-
 ნსა ზედა, და მანიაკი ოქროსა ეელსა შენსა და შეილო ნუსადა გაც-
 თუნებენ შენ კაცნი არა წმინდანი, და ნუცა ინებებ და უკეთუ გლო-
 ცვდენ და გეტეოდენ, მოვედ ჩუენ თანა, გვეზიარე სისსლსა, სო-
 ლო დაფარნედ ქუეყანად კაცნი მართალნი სიცრუეით და სოლო
 შთავნთქნეთ იგი, ვითარცა ჯოჯოხეთიან ცოცხალი, და აღგოცოთ
 ქუეყანისაგან საკსენებელი მისი და მონაგები მისი მრავალ ფა-
 სისა მოვილოთ, სოლო აღვაგსნეთ სახლნი ჩუენნი ნატყუე-
 ნავითა და სოლო ნაწილი შენი დასდევ ჩუენ თანა, სოლო
 ზოგად ჰავასიკი მოვიგოთ ყოველთა, და ვაშარანი ერთი რათა იყოს
 ჩუენ ყოველთა და ნუ სვალ გზასა შინა მათ თანა, სოლო მოაქ-
 ციენ ფერჯნი შენი კვალთაგან მათთა და რამეთუ ¹⁾ ფერჯნი მათნი,
 ბოროტისა ზედა რბიან, და მოსწრაფე არიან დათხევად სისსლი-
 სსა და რამეთუ არა უსამართლოთ დაურწყმიან მასე მფრინველთა და
 რამეთუ რომელნი იგი კაცის კლავასა თანა შეერთებულნი იუნჯებენ
 თავისა თვისისათვის ძვრსა, სოლო დახსნა კაცთა შჯულისა გარდა-
 მავალთა ბოროტ და ესე გზანი არიან ყოველთა მოქმედთა უსჯუ-
 ლოებისათა, რამეთუ არა წმიდებით სულთა თვისთა მიხმნენ და სი-
 ბრძნე გამოსავალთა შინა იქებინ, სოლო უხანთა ზედა კადნიერე-
 ბით იცევის და სოლო წვერთა ზედა ზღუდისასა იქადაგების, სო-
 ლო ბჭეთა ძლიერთასა დაჯდების, სოლო ბჭეთა ზედა ქალაქისათა
 კადნიერად იტყუნ და რამოდენ უკუე ქამ უმანკონი იპრობდენ სი-
 მართლესა, არა ჭრცხვენოდეს, სოლო უგუნური გონებისანი არიან
 გულის სათქმელ, არა წმიდასა იქმნეს, მოიძულეს მეცნიერება, და
 თანამდებ იქმნეს მხილებითა და აჭა წინა დაგიდებ თქუენ სულთ-
 ქმისა ჩემისა თქმულთა, სოლო გასწავლნე თქუენ სიტყვანი ჩემნი და
 ვინათგან გიწოდე, და არა ისმინეთ, და განვაგრძენ სიტყვანი, და არა
 ერჩილით და არამედ შეურაცხველით სიტყვანი ჩემნი, და მხილებათა

¹⁾ ესაა მთ. რომაელ. გ.

კვ ჩემთა არა მოხედეთ * აწ უკუტ წარწემედასა თქუტნსა მეცა გეცი-
 ნოდე, სოლო მომცხრებოდის რაჟამს მოიწიოს თქუტნ ზედა წარწე-
 კვ მედა * ღ ანუ თუ მოვიდეს თქუტნ ზედა მეესეულად შფოთი, სო-
 ლო დაქცევა მსგავსად ნიაჟქარისა მოვიდეს, ანუ რაჟამს მოგიკდესთ
 თქუტნ ჭირი ღ ქალაქთა დარღვევა, ანუ ოდეს მოიწიოს თქუტნ ზე-
 კვ და წარწემედა * რამეთუ იეოს ოდეს მსადოდეთ მე, სოლო მე არა
 კთ ვისმინო თქუტნი, შეძიებდენ მე უკეთურნი, ღ არა ძჰლონ * რამეთუ
 ლ მოიძულეს სიბრძნე, სოლო შიში უფლისა არა გამოიძიეს * არცა
 რა ჩემნი * ამიერიტგან უკუტ შჰამდენ თვისსა გვისა ნაყოფსა, ღ
 ლბ არა წმიდებითა თვისითა განძენ * ამისთვის რამეთუ ავნებდეს ჩხუ-
 ლთა ღ მოსწევედეს, ღ განკითხვამან არა წმიდათამან წარწემი-
 ლვ დოს * სოლო სასმენელი ჩემი დაემკვდროს სასოებასა, ღ განი-
 სვენოს უშიძრად ეოვლისაგან ბოროტისა.

თ ა ვ ი ა.

ა უკლო, უკეთუ შეიწენარნე სიტუვანი ჩემი, ღ მცნებანი დაიფა-
 ბ რენ თავსა შენსა * ეწიდეს სიბრძნესა ეური შენი, ღ შესმინო გუ-
 ლსა შენსა გულის გამის ეოფა, ღ წინა დაუსჩენ სწავლა მესა შენ-
 გ სა * უკეთუ ხადოდე სიბრძნესა, ღ გულის გამის ეოფასა მისცე გამა
 დ შენი, სოლო მეცნიერება იძიო გამათა დიდითა * ღ უკეთუ გამოე-
 კ მიებდე მას ვითარცა ვეცხლსა, ღ ვითარცა საუნჯესა გამოიკუტევედე
 ე მას * მაშინ გულის გამა ეო შიში უფლისა, ღ მეცნიერება ღუთისა
 ვ ჭჰლო * რამეთუ უფალმან მოსცეს სიბრძნე, ღ ჰირისაგან მისისა
 ზ მეცნიერება, ღ გულის გამის ეოფა * ღ დაიუნჯოს რათა წარმარ-
 ტ თონ ცხოვრება, სოლო შეეწევის სლვასა მათსა * რომელ დაცვად
 გ ზასა სიძარტლისათა, ღ გჰა კეთილ მძარხველთა მისთა დაი-
 თ ცვას * მაშინ გულის გამა ეო სიძარტლე ღ მსჯავრი, ღ წარმართე
 ი ეოველნი საქმენი კეთილნი * რამეთუ მოვიდეს სიბრძნე გონებასა
 ია შენსა შინა, სოლო მეცნიერება სულსა შენსა კეთილად შეირაცხო *
 იბ ზრახვამან კეთილმან დაგიცვას შენ სოლო გული სიტუვამან წმიდა-
 მან დაგიძარსოს შენ * გიყსნეს შენ გვისაგან ბოროტისა, ღ კაცი-

საგან მეტყველისა არა რაღსავე სარწმუნოსა ❖ ვაჟ რომელთა იგ
 დაუტევნეს გზანი წრფელნი, რომელ სლვად გზათა შინა ბნელი-
 სათა ❖ რომელნი იშუჭბენ უკეთურებთათჳს, ჰ ისარებენ გარდა- იდ
 ქცევისათჳს ბორცოთა ❖ რომელთა კვალნი დრკუ ჰ გუჳარძნილ იე
 ბორბალი მათნი ❖ შორ ყოფად შენდა გზისაგან წრფელისა, ჰ უცხო ივ
 მართლისაგან გონებისა, შჯლო ნუ გეწევიან შენ სრასხვა ბორცოთი ❖
 რომელმან დაუტევის მოძღვრება სიჭაბუკისა, ჰ მცნება საღმთო და- იხ
 ივიწყის ❖ რამეთუ დაუდგა სიკუდილისა წინა სახლი თჳსი, ჰ ჯო- იჭ
 ჯოსეთისა თანა ქუჭყანითურთ საქმენი თჳსნი ❖ ყოველნი რო- ით
 მელნი ვლენან მას შინა არა მოიქცევიან, არცა ეწივნენ კვალთა
 მართალთასა, რამეთუ ვერ ეწივნენ წელიწადსა ცხოვრებისასა ❖ რა- კ
 მეთუ უკეთუ სრულ იევენენ კვალთა შინა კეთილთა, ეპოვნესმცა უკუჭ
 კვალნი სიმართლისანი წრფელნი, კეთილ იევენენ მცხოვრებნი ქუჭ-
 ყანისანი, სოლო უძანკონი დაშთენ მას ზედა ❖ რამეთუ წრფელ- კა
 თა დაიძვდრონ ქუჭყანა, ჰ ღირსნი დაეშენენ მას ზედა ❖ გზანი კბ
 არა წმიდათა ქუჭყანისაგან წარწემდენ, სოლო ყოვლად უუსჯულოე-
 სნი განვარდნენ მისგან.

თ ა ვ ი ზ.

უჯლო, შჯუღთა ჩემთა ნუ დაივიწყებ, სოლო ¹⁾ სიტყვანი ა
 ჩემნი დაიმარსენინ გუღმან შენმან ❖ რამეთუ სიგრძე ჟამთა, ჰ წე- ბ
 ლიწადნი ცხოვრებისანი, ჰ მშჯღობისა შეგეძინონ შენ ❖ მოწუა- გ
 ლებანი ჰ სარწმუნოებანი ნუ მოგაკლდებიან შენ, სოლო შეიბენ
 იგინი ეელსა ზედა შენსა, დაწერენ იგინი ფიცარსა ზედა გუღისა
 შენისასა, ჰ ჰპოო მადლი ❖ ჰ წინასწარ განიზრასხჯდე კეთილსა დ
 წინაშე უფლისა ღუთისა ჰ კაცთა ❖ იუაჳ მოსაჳ ყოვლითა გუღი- ე
 თა ღმერთსა ზედა, სოლო სიბრძნისა შენისათჳს ნუ ამაღლდები ❖
 ყოველთა შინა გზათა შენთა იცან იგი, რათა წარმართნე გზანი ვ
 შენნი ❖ ნუ ²⁾ იქმნები ბრძენ თავით თჳსით, სოლო გეძინოდეს ზ
 ღუთისა, ჰ მოიქცე ყოვლისაგან ბორცოთისა ❖ ³⁾ მაშინ კურნება ჭ
 იუოს კორცთა შენთა, ჰ მოღვაწება ძეაღთა შენთა ❖ ⁴⁾ ჰატვი ეც თ

1) ე მოსე იბ. ჰეჳ. ღ.—2) რომ. იბ.—3) ტობ. ღ. სირაქ ღ.—4) ღუკო იდ.

უფალსა ნაშრომთაგან შენთა სიმართლისათა, & დასაბამი მიეც მას
 მართალთაგან შენთა ნაყოფთა ❖ რათა აღივსნეს საუნჯენი შენნი
 სიმრავლითა იფქლისათა, სოლო ღვნითა საწნახელნი შენნი რა-
 თა გარდაეცემოდინა ❖ ¹⁾ ძულო, ნუ სულ-მოკლე იქმნები სწავლა-
 სა უფლისასა ნუცა დაკნინდები მის მიერსა მხილებასა ❖ რამეთუ
 რომელიცა უფარს უფალსა, სწავლის, სოლო გვემს ყოველსა შე-
 სსა, რომელთა შეიწინარეს ❖ ნეტარ არს კაცი რომელმან ჰოვა სი-
 ბრძნე, & მოკუდავმან რომელმან იხილა გონიერება ❖ რამეთუ უძჯო-
 ბეს არს ესე მოკებად, ვიდრეა ოქროსა, & ვეცხლსა საუნჯესა ❖
 სოლო უხატოსნეს არს ანთრავსა ძრავალ სასუიდილისასა, არა რად
 უკდების მას არცა ერთი ბორცოტი, კეთილ საცნობელ არს
 ყოველთა რომელნი მიიხსლებიან მას, სოლო ყოველივე ჰატო-
 სანი ვერ ღირს არს მისა ❖ რამეთუ სიკრძნე ჟამთა & წელნი
 ცხოვრებისანი მარჯუწნით მისსა, სოლო მარცხენით მისსა დიდე-
 ბა & სიმდიდრე, ჰირისაგან მისისა გამოვალს სიმართლე, სოლო
 ძჯული & წყალობა ენასა მისსა ზედა მოსიეს ❖ გზანი მისნი გზა
 კეთილ, & ყოველნი კვალნი მისნი მძუდობისა ❖ ხე ცხოვრებისა
 არს, ყოველთა რომელთა შეიწინარონ იგი, & რომელნი შევედრე-
 ბულ არიან მის ზედა, ვითარცა უფლისა მიერ, სიმტკიცე ❖ ღმე-
 რთმან სიბრძნითა დააფუძნა ქუჩყანა, სოლო განმზანა ცანი გო-
 ნიერებითა ❖ მეცნიერებასა შინა მისსა უფსკრულნი გამოეცნეს,
 სოლო ღრუბელნი აღინებეს ცვარსა ❖ ძულო, ნუ მომედგრები,
 სოლო დაიმარსენ სრასვანი ჩემნი, & მეცნიერება ❖ რათა ცხოველ
 იუოს სული შენი, & მადლი იუოს ქედსა ზედა შენსა, სოლო იუოს
 გურნება კორცთა შენთა, & მოღვაწება ძვალთა შენთა ❖ რათა ვიდოდე
 სასოებით მშვიდობით ყოველთა ზედა გზათა შენთა, სოლო ფერჯნი
 შენნი არა წარსცე ❖ რამეთუ უკეთუ ძჯდე, უშიშად იუო, სოლო უკე-
 თუ გეძინოს, ტკბილასა გეძინოს ❖ & არა შეიძინო შიშისა შენ-
 სრულისა, არცა მოძართებისა არა წმიდათა შეძოსრულისა ❖ რა-
 მეთუ უფალი იუოს ყოველთა ზედა გზათა შენთა, & დაამტკიცეს

1) ებრ. აბ. გამოცხად. 5.

ფერგნი შენნი, არა შეიძრას ❖ ნუ დაიყოფნებ კეთილისა ყოფასა ნა- კს
 კლუღეანისასა, რაჟამს აქჷნდეს კელსა შენსა შეწევნად ❖ ნუ ეტ- კჭ
 ეჯ; წარვედ მიიქეც, ღ სვალე გცე, ძალ თუ გედვას შენ კეთილი-
 სა ყოფად: რამეთუ არა უწეი რაჲ შობოს ზედა მოსრულძან დღემ ❖
 ნუ იქმ მეგობრისა ზედა შენისა ძურსა, მწირს მეოფს ღ მსასოებელ- კთ
 სსა შენ ზედა ❖ ნუ მტერ-მოუჭარე ექმნები კაცსა ამაჲოსსა, ნუ უკუჭ- ლ
 ბოროტი რაჲმე გიყოს შენ ❖ ნუ ¹⁾ მოიკებ კაცთა ბოროტთა მა- ლა
 უვედრებლად, ნუცა ბამავ გსათა ძათთა ❖ რამეთუ არა წმიდა არს ლბ
 წინაშე უფლისა უოველი სჯულის გარდამსლველი, სოლო მართალ-
 თა თანა არა შეუღლდეს ❖ წევვა უფლისა სახლსა ზედა არა წმი- ლტ
 დათასა, სოლო ბჭე მართალთანი იკურთსნეს ❖ უფალი ამჰარტა- ლდ
 ვანთა შემუხრავს, სოლო მდაბალთა მოსცის ძადლი ❖ დიდება ბრძენ- ლე
 თა დაიმკუდრონ, სოლო არა წმიდათა ადამადლენეს უპატობა.

თ ა ვ ი დ.

ისმინეთ ძულნო სწავლა მამისა, ღ ერჩდით ცნობად გულის- ა
 ხმის-ყოფასა ❖ რამეთუ ნიჭსა კეთილსა მოკანნიჭებ თქუწნ, შჯუღ- ბ
 სსა ჩემსა ნუ დაუტევებთ ❖ რამეთუ მე ვივაჲ მეცა მამისა მორზილ, კ
 ღ საუვარელი წინაშე ზირსა დედისასა ❖ რომელნი მეტეოდეს ღ მა- დ
 სწავლებდეს მე, რათა განიმტკიცოს სიტევა ჩუწნი გულსა შინა შენ-
 სსა, დაიცვენ მცნებანი, ღ ნუ დაივიწეებ ❖ მოიკე სიბრძნე, მოი- ე
 ძიე მეცნიერება, ნუ დაივიწეებ ნუცა უკუღებელს ყოფ თქმულთა ზი-
 რისა ჩემისათა, ნუცა გარე იქცევი სიტევათაგან ზირისა ჩემისათა ❖
 ნუცა დაუტევებ მას, ღ გაქჷნდეს შენ, ეტრფიალე მას ღ დაგიცვას ვ
 შენ ❖ დასაბამად სიბრძნედ, მოიკე სიბრძნე ღ უოველთა შინა მოსაგებე- ზ
 ლთა შენთა მოიკე გონიერება ❖ მოზღუდე იგი ღ აღაძადლოს შენ, ტ
 ზატოე ეც მას რათა შეგიტკებოს შენ ❖ რათა მოსცეს თავსა შენსა გზრგჯ-
 ნი ძადლისა, სოლო გზრგჯნი სიტკებობისა გუარვიდეს შენ ❖ ისმინე ი
 ძულო, ღ შეიწენარე სიტევანი ჩემნი, ღ კანმრავლდეს წელნი ცხო-
 ვრებისა შენისანი, რამეთუ იუჷნეს შენდა მრავალ გსა ცხოვრებისა ❖
 რამეთუ გსანი სიბრძნისა გასწავე შენ, სოლო გიძღვე შენ სრბასა ია

¹⁾ ფსალ. ლგ.

იბ ზედა წრფელსა ✠ რამეთუ უკეთუ ხვდოდე, არა გიბრკემს ფერკნი
 ივ შენნი, უკეთუ რბოდე თუ, არა დაშურე ✠ შეეკრძაღე სწავლასა
 იდ ჩემსა, ნუ დაუტყეებ, არამედ დაიძარხე თავისა შენისა ცხოვრებად
 იე იგი შენდა ✠ გზასა ზედა არა წმიდათასა ნუ ხვალ, ნუცა ბაძავ გზა-
 ივ ბრძოლასა გარდამსვლელთა ✠ რომელსა ზედა ადგილსა უკეთუ
 ივ შესცვალე ✠ რამეთუ არა დაიძინიან, უკეთუ არა ბოროტი ქმნიან,
 იხ მიღებულ არს ძილი მათგან, ღ არა დაიძინიან ✠ რამეთუ ივინი
 იწ იზრდებიან საჭმლითა არა წმიდებისათა, ხოლო ღვინითა უსჯულო-
 ით ებისათა დაითრვიან ✠ ხოლო გზანი მართალთანი მსგავს, ნათლი-
 ით ვითარ წარსეთქონ ფერკნი ✠ შულო, ჩემთა სიტყვათა ეკრძაღე,
 იპ ხოლო თქმულთა ჩემთა მიძარხ მიეცე უური შენი ✠ რათა არა მო-
 იპ გაკლდე შენ წყარონი შენნი, დაიძარხენ ივინი გულსა შინა შენ-
 იპ სსა ✠ რამეთუ ცხოვრება არს ყოველთა რომელთა ჰოონ იგი, ღ
 იპ ყოველთა ვორცთა მათთა კურნება ✠ ყოველითა დაცვითა დაი-
 იპ ცვე გული შენი, რამეთუ ამათგან გამოსავალნი ცხოვრებისანი ✠
 იპ განაგდე შენგან გუჟარძნილი ჰირი, ღ შემჭირვებელნი ბაკენი შორს
 იპ თავისა შენისაგან მოსხე ✠ თვალნი შენნი წრფელად რათა ხედვი-
 იპ დენ, ღ წამნი შენნი რათა წამ უყოფდენ სიძარხელსა ✠ წრფელ ყავ
 იპ სრბა ფერკთა შენთა, ღ გზანი შენნი წარიძარხენ ✠ ნუ მიაქცევ ნუ-
 იპ ცა მარჯუტნით ღ ნუცა მარცხენით, ხოლო მოაქციენ ფერკნი შენ-
 იპ ნი გზასაგან ბოროტისა ✠ რამეთუ გზანი მარჯუტნნი უწყის უ-
 იპ ფალმან, ხოლო გარდამავალ არიან, რომელნი ვალნ მარცხენით ✠
 იპ ხოლო შენ წრფელ ყავ სრბანი შენნი, ღ სლვანი შენნი მძდობა-
 იპ სსა შინა შეიმსადენ.

თ ა მ ი მ.

ა უკლო, სიბრძნესა ჩემსა ერჩდე, ხოლო ჩემთა მოძარხ სიტ-
 ბ ეტათა წინა უჭურენ უური შენნი ✠ რათა დაიცვა გონება კეთილი,
 გ ღ მეცნიერებასა ბაკეთა ჩემთასა გამცნებ შენ ✠ ნუ მიხედავ დედა-

კაცსა ბოროტსა: რამეთუ თაფლი გარდამოსწუჭთიან ბაკეთაგან დე-
 და კაცისა მეძსათა, რომელმან წუთ ერთ დაატკბოს სასა შენი ✠
 ხოლო უკანასკნელ უმწარეს ნაღჭლისა ჰპოო, და უმკუჭთლეს უფ-
 როს მასჯლისა ლესულისა ორზირისა ✠ რამეთუ უგუნურებისა დ
 ფერკთა, შთავლენ შემეოფელნი მისნი თანა სიკუდილისა შემდგომად ე
 ჯოჯოხეთსა, ხოლო კუხლნი მისნი არა დაეპტკიცებიან ✠ რამეთუ ვ
 გზასა შედა ცხოვრებისასა არა მივიდეს, სოლო ცთომილ სრბა
 მისი, და არა კეთილ საცნაურ ✠ აწ უკუჭ შჯლო ისმინე ჩემი, და უ
 ნუ განაგდებ თქმულსა ჩემსა ✠ შორს ეავ მისგან გზანი შენნი, და ც
 ნუ მიიხსლები კართს მიმართ სახლისა მისისათა ✠ რათა არა წინა თ
 უეო უცხოთა ცხოვრებასა შენსა, და მონაგებისა შენისა უწვალო-
 თა ✠ რათა არა განძენენ სხუანი შენისა ძალისად, და ნაშრომი ი
 შენი შევიდეს სახლსა შინა სხუათასა ✠ და ინანდე უკანასკნელსა ია
 შედა შენსა რაჟამს განკფდეს ვორცნი გუბამისა შენისა, და სთქუა ✠
 ვითარ მოვიძულენ სწავლულება, და მხილებისაგან მირიდა გულმან იბ
 ჩემმან ✠ და არა ვისმინე ემა მსწავლეულისა ჩემისა, და მოძლუარსა ივ
 ჩემსა არა მიუჭყარ ეური ჩემი ✠ მცირედლა ვიუავ ეოველსა შინა იდ
 ბოროტსა, შორის შესაკრებელსა, და კრებულსა ✠ შჯლო, სუ წვალი იე
 შენთაგან ჭურჭელთა, და შენთაგან ჯურღმულთა წყაროსათა ✠ რა- ივ
 თა გარდამოითხივნენ შენდა წვალნი შენისაგან წყაროსა, ხოლო
 შენსა შინა გზასა რათა განვლიდენ წვალნი შენნი ✠ რათა ის
 იუჭენენ შენდა ერთი მონაგები და რათა არა ვინ უცხო გეხიაროს
 შენ ✠ წყარო წელისა შენისა რათა იუავენ შენი შენდა და შუჭბა იც
 ცოლისათანა, რომელი სიურმითგან შენისა ✠ ხეთი სიუჭარულისა, ით
 და წილი შენთა მადლთა, რათა გეხრახებოდეს შენ, ხოლო შენი რა-
 თა წინა გიძლოდეს შენ, და რათა იუოს შენთანა ეოველსა ჟამსა შინა,
 რამეთუ მოესობასა შინა ესე ებოს, და განმრავლებულ იქმნე ✠
 მცირედ იუავ უცხოთათანა, ნუცა მოიხვევ მიჩქმულს, რომელი არა კ
 იუოს შენი ✠ რამეთუ წინაშე თუალთა ღუთისათა არიან გზანი კა
 კაცისა, ხოლო ეოველსა სრბასა მისსა შედავს ✠ შჯულისა გარ- კბ
 დამავლობა მოინადირებენ კაცსა, ხოლო საკრველთა ცოდვათა

კბ თქსთასა შეიკრვიან თუთეული ❖ ესე აღესრულების უსწავლელთა-
 თანა, ხოლო მრავლისა ცხოვრებისა თქსისაგან განვარდების, ღ
 არწყმდების უგუნურებისა წილ.

თ ა ვ ი ვ.

ს უჯლო უკეთუ თავს მდებ იქმნე მეგობრისა წილ შენისა, მიუც
 ბ გელი შენი მტერსა ❖ რამეთუ საბრკე ძლიერი არს კაცისა თქსი
 ბ ბაკენი, ღ დატეუჭკლების ბაკეთაგან თქსისა ჰირისათა ❖ ჭყოფდი
 ძჯლო, რომელსა მე გამცნებ შენ, ღ სცხოვნდე, რამეთუ შესვიდე
 კელთა შინა ბოროტისათა, მეგობრისა შენისათს, ნუ იქმნები და-
 დ გსნილ, ხოლო განმსადე მეგობარცა შენი, რომლისა თავს მბდებ
 ე ხარ ❖ ნუ სცემ ძილსა თუჯლთა შენთა, ნუცა რათა გრულის წამი-
 ე თა შენითა ❖ რათა განერე ვითარცა კურციკი საფრკისაგან ღ ვი-
 ვ თარცა მფრინველი მახისაგან ❖ მივედ ჯინჭულის მიძართ, ❖ მცო-
 ზ ნარო, ღ ბაძევიდი მხილველი გხათა მისთა, ღ იქმენ უბრძნეს მის-
 ზ სა ❖ რამეთუ მას, არა მეოფს მისა ქუჭყანის მოძქმედსა არცა
 ც მწვაფლსა მისა მქონებელს, არცა ველმწიფებასა ქუჭყე არს ❖ გა-
 ნიმზადის ამან მკასა შინა სასრდელი, ღ მრავალი ზაფხულსა შინა
 ჭქოს განმზადებული, ანუ მივედ ფუტკრისა მიძართ, ღ შეისწავე,
 ვითარი მოქმედი არს, ხოლო მოქმედობას რავდენ ჰატოოსანსა
 ჭქოფს, რომლისა ნაშრომსა მეფენი ღ გლახაკნი სიცოცხლედ დას-
 დებენ, ხოლო საეყარელ არს ყოველთა ღ დიდებულ, უკეთუ ძალით
 უძლურ მეოფი, არამედ სიბრძნითა ჰატოვცემული გამოიყვანების ❖
 თ ვიდრემდე ❖ მცონარო სწევხარ; ხოლო ოდეს ძილისაგან აღდგე ❖¹⁾
 ი მცირედ უკუჭ კეძინოს, ხოლო მცირედ სჯდე, ხოლო მცირედ
 ია გრულოდის, ხოლო მცირედ დაისხენ გელნი მკერდსა ❖ ხოლო
 მერმედა, მოიწიოს შენდა, ვითარცა ბოროტი მოგზაური სიგლა-
 ხაკე, ხოლო ნაკლულოვნება ვითარცა კეთილი მსრბოლი, ხოლო
 უკეთუ უძცონარო იქმნე, მოვიდეს ვითარცა წყარო სამკალი შენი,
 ხოლო მოკლება ვითარცა ბოროტი მსრბოლი შენგან გეგლტო-
 იბ დის ❖ კაცი უგუნური, ღ უმჯულო ვალნ გხათა შინა გჭლარძ-

¹⁾ ჰემორე კდ.

ნილთა ❖ იგი არს წამ უყოფენ თუბლითა, ღ აუწუებენ ფერკითა, იგ
სოლო ასწავებს ხრითა თითთათა ❖ სოლო გულებრძნილითა გული- იდ
თა ზმნიან ბოროტსა, ყოველსა ზედა ჟამსა, ესე ვითარი შოთსა
ჰყოფენ ქალაქსა ❖ ამისთვის მოიწიოს მუის წარსაწუმედელი მისი, იე
განგუჭთა ღ შემუსრვა უკურნებელი ❖ რამეთუ უხარინ ყოველთა- იფ
თვის, რომელნი სმულან ღმერთსა, სოლო შეიმუსრვის არა წმინდე-
ბისა წილ სულისა ❖ თუბლნი მაგინებელნი, ენა ცრუ, კელნი იხ
დაძთხეველნი მართლისა სისხლისა ❖ ღ გული რომელი ზმნის იწ
სრასხვასა ბოროტსა, ღ ფერკნი ისწრაფიან ბოროტის ყოფად, მო-
სზოლვად ❖ აღავხნის ტყუილი მოწამემან ცრუმან, ღ მოავლინის ით
სასჯელი შორის ძმათა ❖ შჯლო, დაიმარსე შჯული ძამისა შენისა კ
ღ ნუ განაგდებ საწუჭლსა დედისა შენისასა ❖ სოლო შეჰქარ იგი- კა
ნი სულსა შენსა ზედა მარადის, ღ შეიბენ იგინი ქედსა შენსა
მიერ ❖ რაჟამს ხვდოდე, წარისვენ იგინი, ღ შენთანა რათა იეჭნედ, კბ
სოლო ოდეს გემინოს, რამეთუ გცვდენ შენ, რათა რაჟამს აღდგე
შენ, იტეოდეს შენთანა ❖ რამეთუ სახთელ არს მცნებუ შჯულისა, კგ
ღ ნათელ, ღ გუა ცხოვრებისა ღ მხილება, ღ ხწავლეულება ❖ რო- კდ
მელმან დაგიცვას შენ დედა-კაცისაგან ქრმის ცოლისა, ღ დასმენი-
საგან ენისა უცხოსა ❖ შჯლო, რათა არა გძლეოდეს შენ გულის კე
თქმა სიკეთისა, ნუცა მოინადირები თუბლითა შენითა, ნუცა რა-
თა თანა წარიტაცები წამითა მისითა ❖ რამეთუ სასყიდელი მე- კვ
ძუსა, რაოდენ ერთისა ზურისა, სოლო დედა კაცმან კაცთა ჰატო-
სანთა სულნი მოინადირნის ❖ გამოიკრის თუ ვინ ცეცხლი წიად- კზ
თა შინა, სოლო სამოსელი თუსი არა დაიწვას თუ ❖ ანუ ვინ კწ
ვალს ნაკუჭრცხალთა ზედა ცეცხლისათა, სოლო ფერკნი არა მოი-
წუნას თუ ❖ ეგრეთ რომელი შევიდეს დედა კაცისა მიმართ ქრმის კთ
ცოლისა, არა უტანჯველ იუოს, არცა ყოველი, რომელი შეესოს
ძას ❖ არა საკურველ არს უკეთუ ვინ დაეპერას ჰარვასა, რამეთუ ლ
იპარავნ რათა განიძღოს სული თუსი მშიერი ❖ სოლო უკეთუ ლა
შეპრობილ იქმნეს, შჯდ წილად იხლვოს, ღ ყოველი მონაგები თ-
სი მისცეს, ღ იკსნას თავი თუსი ❖ სოლო შემრუშემან ნაკლელო- ლბ

ვანებისა წილ გონებისათა წარწყმედა სულისა თვისსა მოატყუას ❖
 ლგ ხოლო საღმობა ღ უპატობა იტვროთს, ხოლო ექსტდრება მისი
 ლდ არა ჩაინთქას უკუნისამდე ❖ რამეთუ სავსე არს შურითა გულის
 ლე ვერ შესცვალოს არცა ერთითა ფასითა მტერობისა, არცა განიკს-
 ნას მრავლითა ძღუწნიითა.

თ ა ვ ი ზ.

ს უკლო, დაიძარხენ სიტყუანი ჩემნი, ხოლო მცნებანი ჩემნი
 დაიფარენ შენთანა, მულო, პატივ ეც უფალსა ღ განძლიერდე, ხო-
 ბ ლო მისა გარეშე ნუ გეძინის სხვსა ❖ დაიციენ მცნებანი ჩემნი ღ
 გ სცხოვნდე, ხოლო სიტყუანი ჩემნი, ვითარცა გუგა თუალისა ❖ ხო-
 ლო გარე მოიხუწნ იგინი თითთა შენთა, ღ გამოიწერენ იგი ფი-
 დ ცარსა ზედა გულისა შენისასა ❖ ჰსთქუ სიბრძნესა დიდად შენდა
 ე უოფად ხოლო მეცნიერება მცნობელ ჰუავ შენდა ❖ რათა დაგიცვეს
 შენ დედა კაცისაგან უცხოთა ღ ბოროტისა, უკეთუ შენ სიტყუითა ცბიე-
 ვ რითა მოძრახვიდეს ❖ რამეთუ სარკლმით სახლისაგან მისისა გზა-
 სსა ზედა ჭვრობს ❖ რომლისა უკეთუ იხილოს მე უკუნურთაგან,
 ლ ჭაბუკი მოკლე გონებისა ❖ თანა წარმავალი კიდესა გზასა სახლი-
 თსა მისისასა ❖ ღ მეტყუწლსა მწუხრ ბნელესა შინა, ოდეს განსუწ-
 ი ნება იეოს ღამისა ღ წუქუდიადი ❖ ხოლო დედა კაცი შეემთხვოს
 მას, სახე მქონებელი მეძხსა, რომელი ეოფს ჭაბუკთა გულის ად-
 ია ფრენად ხოლო ფრთოვან არს ღ მეძავ ❖ ხოლო სახლისა შინა არა
 იბ განიხუწნებს ფერხი მისი ❖ რამეთუ ჟამსა რომელსამე გარე დამუ-
 რებინ, ხოლო ჟამ გზასა ზედა თანა ეოველთავე კიდეთა დაჯდების ❖
 იგ მერმედა შეიპურას ამბორს უეოს მას, ხოლო ურცხვნოთა ჰირითა
 იდ ჰრქუას მას ❖ მსხუწრწლი მძუღობისა არს ჩემდა, დღეს მივცე
 იე ლოცუანი ჩემნი ❖ ამისთვს გამოველ შემთხვევად შენდა, მსურო-
 ივ და ჰირი შენი გპოე შენ ❖ არდაგითა გარდავთხენ სარეცელნი ჩემ-
 ის ნი, ხოლო გოლოთა ორკეცითა მოფიენე რომელი ეკვპტურის-
 იწ გან ❖ სურნელებითა ვაბკურე სარეცელი ჩემი, ღ სახლი ჩემი კი-
 ნადმოთა ❖ მოვედ ღ დავატკობთ სიუწარული ვიდრე განთიადამდე,

მოვედ და ვგორვიდეთ გულის თქმათა შინა და რამეთუ არს არს ქმა- ით
 რი ჩემი სასლსა შინა, განვიდა გზასა შორესა და კმა საყოფელი კ
 ვეცხლი აღილო მისთანა, მრავალთა დღეთა შემდგომად მოიქცეს სა-
 ხლსა შინა თვისსა და და ცთუნა იგი მრავლითა ზრახვითა, ბადითა კბ
 ბაკეთა მისთა სიძვასა შინა მოითრივა იგი და სოლო იგი მეუჭ- კბ
 სეულად შეუდგა მას განცოფებული, და ვითარცა კარი დასაკლავად
 მიიუჭანების, და ვითარცა ძაღლი დაბბად და ანუ ვითარცა ირემი კბ
 მოწეული ისრითა თირკმელსა შინა, და მიისწრაფა ვითარცა
 მფრინველი მასისა არა უწყის რამეთუ სულისა ზედა თვისსა რბის და
 აწ უკუტ მჯლო ისმინე ჩემი, და განეგრძალე სიტყუბათა ჰირისა კდ
 ჩემისათა და რათა არა მიაქციო გზასა შინა მისსა გული შენი და კე
 და რათა არა სცთე კუბალთა შინა მისსა, რამეთუ მრავალნი წელულ- კვ
 ნი შთაიუჭანნა, და ურიცხუ არიან რომელნიცა მოწეულდ ილ არიან და
 გზა ჯოჯოხეთისა სახლი მისი, შთამუჭანებელი საუნჯესა სიკუ- კზ
 დილისასა.

თ ა ვ ი ც.

სოლო მით შენ სიბრძნე ქებადგე, რათა მეცნიერება გერჩდეს ა
 შენ და რამეთუ ძაღალთა ზედა კიდეთა არს, და შორის კვალთა ბ
 დგას და რამეთუ ბჭეთა ზედა ძლიერთასა თანა ზის, სოლო შეს- კ
 ვალთა შორის გალობს და და თქუტნ კაცნო გევედრები, და მოგცემ დ
 კმასა ჩემსა მეთა კაცთასა და გულის სმა ჭევა უმანკოთა მანქანება, ე
 და სოლო უსწავლელთა დაიდევით გულსა შინა და ისმინეთ ჩემი, ვ
 რამეთუ ჰატოხსანსა ვიტყუ, და აღვადებ ბაკეთაგან სიწრფოებასა და
 რამეთუ ჭემძარტებასა იწურთვის სასაჟ ჩემი, სოლო სამაკელ წი- ზ
 ნაშე ჩემსა ბაკენი ცრუნი და სიძარტლით არიან ეოველნი სიტყვანი ჭ
 ჰირისა ჩემისა, და არა რაივე მათ შორის გულარძნილ არცა გარ-
 დაქცეული და ეოველივე წმიდა არს მათდა რომელი გულის სმა ჭეოფ- თ
 დენ, და წრფელ რომელთა ევაებ გონება და ') მიიღეთ სწავლა და ნუ ი
 ვეცხლი, და მეცნიერება უფროს ოქროსა გამოცდილსა, სოლო ი
 შეიკრიბეთ უწყება უფროს ოქროსა წმიდისა ძვირ ფასისა და რამე- ია

1) სემორ. გ. იაბ კლ. სიბრძ. 9.

იბ თუ უმჯობეს არს სიბრძნე ქუასა, რამეთუ ყოველი ძვირ ფასი არა
 იც ღირს არს მისა ❖ მე სიბრძნესა შინა დავამკვიდრე ზრახვა ზ მეც-
 ნიერება, ზ გულის სმის ყოფასა მე მოუწოდე ❖ შიშის უფლისასა
 სძულს უსამართლოება, სოლო გინება, ზ ამჰარტავანება ზ გზანი
 იდ უკეთურთა, სოლო მოვიძულე მე გზა გარდაქცეული ბოროტთა ❖
 იე ჩემი არს ზრახვა ზ სიმტკიცე, ჩემი არს სიბრძნე, სოლო ჩემი არს
 ივ ძლიერება ❖ ჩემ მიერ ბუფენი მეფობენ, ზ ძლიერნი სწერენ სიმა-
 იც რთლესა ❖ ჩემ მიერ დიდ შემძლენი დიდებულებენ, ზ მძლავრნი
 იზ ჩემ მიერ იპყრობენ ქუჭყანასა ❖ მე მოვეარენი ჩემნი მივეარან, ზ
 იწ რომელნი მეძიებდენ მე ჰოონ მადლი ❖ სიმდიდრე ზ დიდება ჩემი
 ით არს, ზ მონაგები მრავალთა ზ სიმართლე ❖ უმჯობეს არს ნაყო-
 ია ფად ჩემდა უფროს ოქროსა, ზ ანთრაკისა ჰატოოსნისა: სოლო ნა-
 ია ყოფნი ჩემნი უმჯობეს ვეცხლისა რჩეულისა ❖ გზათა შინა სიმარ-
 ია თლისათა ვალ, ზ შორის კვალთა განმართლებისათა ვსცხოვრებ ❖
 ია რათა განუყო მოვეარეთა ჩუჭნთა მონაგები, ზ საუნჯენი მათნი
 ია ალავსნე კეთილითა, უკეთუ მოგიტხრა თქუჭნ ყოფადი ყოველსა სე-
 ია და დღეთა, მოვიკსენო რომელი საუკუნითგან აღრაცხვად ❖ ¹⁾ უფა-
 ია ლმან აღმაგო მე დასაბამად გზათა თჯსთა, ზ საქმეთა შინა თჯს-
 ია თა ❖ ²⁾ უწინარეს საუკუნეთა დამაფუძნა მე, დასაბამ ჰირველ ვიდ-
 ია რელა ქუჭყანისა შექმნისა ❖ ზ ჰირველ ვიდრელა უფსკრულთა ქმნი-
 ია სსა, ჰირველ ვიდრელა გამოკდომად წყაროთა წყალთათა ❖ ჰირ-
 ია ველ ვიდრელა მათათა დამტკიცებისა, სოლო ჰირველ ყოველთა ბო-
 ია რცუთასა მშვა მე ❖ უფალმან შექმნა სოფელნი დაუშენნი, ზ კი-
 ია დენი სოფლისანი ცასა ქუჭყმე ❖ ოდეს განმზადებდა ცათა, მისთა-
 ია გწ ნა ვიყავ: ზ ოდეს განაჩინებდა საყდართა თჯსთა ქართა ზედა ❖ ზ
 ია ოდეს განაძლიერებდა ზესკნელთა ღრუბელთა, ზ ოდეს მტკიცეთ
 ია დასდებდა წყაროთა ცასა ქუჭყმე ❖ სოლო ოდეს დაუდვა სღვასა
 ია საზღვარი მისი, ზ წყალნი არა გარდადენ კიდესა მისსა, ზ ძლიერ
 ია ჰყოფდა საუკუველსა ქუჭყანისასა, ვიყავ მისთანა მსგზავსი ❖ მე
 ია ვიყავ, რომლისა თჯს უხაროდა ყოველსა დღესა ზედა ზ ვინარებ-

¹⁾ სიბრძნ. თ. ²⁾ ზინაქ კლ.

დი წინაშე ჰირსა მისსა ეოველსა ზედა ჟამსა ❖ ოდეს იხარებდა სო-
 ფლისა შესრულებასა და იხარებდა ძეთა თჳს კაცთასა ❖ აწ უკუტ მუ-
 ლო ისმინე ჩემი და ნეტარარინა, რომელთა გზანი ჩემნი დაიძარხნენ ❖
 ისმინონ სიბრძნე, და განბრძნდენ, და არა განეშორნენ ❖ ნეტარ არს
 კაცი, რომელმან ისმინოს ჩემი და კაცი რომელმან გზანი ჩემნი
 დაიტყუნეს, იღუპებდეს კართა თანა ჩემთა ძარადის, სცუდეს შესავალსა
 ზღრუბლთა ჩემთასა ❖ რამეთუ გამოსავალნი ჩემნი, გამოსავალ ცხოვ-
 რებისა, და განემსადების ნება უფლისაგან ❖ სოლო რომელი სცოდვი-
 დეს ჩემდამო, უღმრთოებენ სულსა ზედა თჳსსა, და მოძულეთა ჩემთა
 უფვარხან სიკუდილი.

თ ა ვ ი თ.

სიბრძნემან იშენა თავისა თჳსისა სახლი, და ქუტუშე შეუდგინა
 მას მუდანი სტუტნი ❖ დაკლა თჳსი საკუთველი, და განუზავა ტაკუ-
 კთა შინა თჳსი ღვინო, და განუმსადა თჳსი ტაბლა ❖ წარავლინნა
 თჳსი მონანი, მოწოდებად მადლითა ქადაგებითა ტაკუკთა ზედა,
 მეტუტუტლმან ❖ რომელი არს უგუნური, რათა მოიქეცინ ჩემდა ❖ და
 რომელთა გიჟმთ გონებითა ჭრქუა, მოვედით, ჭამეთ ზური ჩემი, და
 სუთ ღვინო, რომელი განგიმსადე თქუტნ ❖ დაუტევეთ უგუნურება, და
 სცხოვნდეთ რათა უგუნისამდე სუფევდეთ ❖ და მოიძიეთ გონიერება
 რათა ცხოველ იეუნეთ, და წარიძარეთ მეცნიერებით გულის სძის
 ეოფა ❖ რომელი ასწავებდეს უკეთურსა, მოიღოს თავისა თჳსისა
 უპატობა, სოლო რომელი ამხილებდეს არა წმიდასა განსწწნილ
 ეოს თავი თჳსი, რამეთუ მამხილებელი არა წმიდათა სწულავს მას ❖
 ნუ ამხილებ უკეთურთა, რათა არა მოგიძულონ შენ, ამხილე ბრძე-
 ნსა და შეგიფვარონ შენ ❖ ეც ბრძენსა მიზეზ, და უბრძენს იეოს, აუწ-
 ეე ძართალსა, და შესძინოს შეწყნარებად ❖ დასაბამი ¹⁾ სიბრძნისა
 შიში უფლისა, და ზრახვა წმიდა, გონებით რამეთუ ცნობა სჯუ-
 ლისა, გონებისაგან არს კეთილისა ❖ რამეთუ ამით სახითა ძრ-
 ვალ ჟამ სცხოვრდეს, და შეგეძინნენ შენ წელნი ცხოვრებისა შენისა ❖
 მულო, უკეთუ ბრძენ იეო, თავისა შენისა ბრძენ იეო, და მოუვასთა-

1) შემორ. ა. ფსალმუნი რი. ზირაჟ ა.

ცა შენთა: სოლო უკეთუ ბოროტ იყო, აღმოივსო მხოლოდმან ბო-
 როტი, მე წრტვლი ბრძენ იეოს, სოლო უგუნური მსახურათ იკმა-
 რების, რომელი დაემტკიცების სიცრუეეთა ზედა, ესე მწესის ქართა,
 იგივე სდევნის ფრინველსა ფრთოვანსა: დაუტევნა უკუტ გზანი თვ-
 სისა ვენაგისა, სოლო კვალთა შინა თვისისა ქუტყენის მო-
 ქმედებისასა შესცთა, სოლო წინა ვალს შორის უდაბნოსა ურ-
 წუულსა ღ ქუტყენასა განჩემებულსა წუურვილთა შინა, სოლო შეი-
 კრებს კელითა უნაყოფობასა ზ დედა-კაცი უგუნური ღ ცხარი ნაკ-
 იე ლულევან იეოს ჰურისა, რომელმან არა იცის სირცხული ზ დაჯ-
 და წინაშე კართა სახლისა თვისისა, სავარძელსა ზედა, განცხადე-
 ივ ბულად უბანთა ზედა ზ უწოდენ თანა წარმავალთა, ღ რომელთა წა-
 იხ რუმართების გზა თვისი ზ რომელი არს ჩუტნკან უუგუნურესნი მოი-
 ქცენ ჩემდამო ღ ნაკლულევანთა გონებითა უბრძანებ მეტუტწლი ზ
 იწ ჰურითა ფარულითა სიტკბოებასა შინა შემოიხეთ ჯეროვანი ღ წუა-
 ით ლი ჰარეული ტკბილად სჯთ ზ სოლო მან არა უწეის, რამეთუ
 ქუტყენისა ნაშობნი მის თანა წარწმედებიან, ღ დღესა შინა ჯო-
 კ ჯოხეთსა მოიპოვებენ ზ არამედ ივლტოდე, ღ ნუ ყოვნი ადგილსა
 ზედა მას, ღ ნუცა მიადგამ თვალთა შენთა მისა მიმართ: რამეთუ
 ესრეთ თანა წარკედ, ვითარცა წყალსა უცხოთა, ღ წარკედ მდინარესა
 უცხოთა, სოლო წელისაგან უცხოთასა განეშორე, ღ წყაროსაგან
 უცხოთა ნუ სვამ, რათა მრავალ ჟამ სცხონდე, ღ შეგეძინეს შენ წე-
 ლნი ცხოვრებისანი.

თ ა ვ ი ი:

ა ქემან ბრძენმან ახარის მამასა, სოლო მე უგუნური მწუსარება
 ბ დედისა ზ ვერა სარკებელ ეუწენს საუნჯენი უძჯულოთა, სოლო
 გ სიმართლემან ივსნას სიკუდილისაგან ზ სიემილით არა მოაკუდი-
 ნოს უფალმან სული მართალთა, სოლო ცხოვრება არა წმიდთა დაემე-
 დ ვას ზ სიგლასაკემან კაცი დაამდბლის, სოლო კელნი მენეთანი გა-
 ე მდიდრდენ ზ მჯლი სწავლული ბრძენ იეოს, სოლო უგუნური ვი-
 თარცა მონა იმსახუროს, განერეს სიცხისაგან მჯლი გონიერი,
 ვ სოლო ქარისა მიერ განიხრწნას მკასა ზედა მე უსჯულო ზ კურ-

თხევა უფლისა თავსა ზედა მართალთასა, სოლო ჰირი არა წმიდა-
 თა დაფაროს ტირილმან უჟამომან ❖ კსენება მართალთა ქებითურთ, სოლო
 სახელი არა წმიდათა დაძრტეს ❖ ბრძენმან გუღითა შეიწ-
 წყნარნის მცნებანი, სოლო დაუფარველმან ბაგითა ბრემით შეუბრ-
 კძეს ❖ რომელი ვიდოდეს სიწრფოებით, ვალს სასოებით, სოლო
 გარდაქცეველი გზისა თჯისა მცნობელ იუოს ❖ წამის მეოფე-
 ლი თვალითა საცთურითურთ შეუკრებს კაცთა მწუხარებასა, სოლო
 მამხილებელი თანა კადნიერებითა მძჯდობასა ჰყოფენ ❖ წყარო
 ცხოვრებისა კელთა შინა მართალთასა, სოლო ჰირი არა წმიდათა
 დაფარის წარსაწემდეღლმან ❖ სიძულილმან აღადგინის ბრჭობა:
 სოლო ეოჟელნი მოლაღენი დაჰფარავს სიუფარულთა ❖ რომელი
 ბაგეთაგან წარმოიღებენ სიბრძნესა, კუჭროთით გუჭმენ კაცსა უგუ-
 ლოსა ❖ ბრძენი დაჰფარავს მეცნიერებასა, სოლო ჰირი წარმდე-
 ბი მიახლებიან შემუსრვასა ❖ მონაგები მდიდართა ქალაქი მტკიცე,
 სოლო შემუსრვა არა წმიდათა სიკლახსაჟე ❖ საქმემან მართალმან ცხო-
 ვრება ეჯს, სოლო ნაყოფი უღთოთა ცოდვაა ❖ გზათა ცხოვრებისათა
 სცავს სწავლულება, სოლო სწავლულებითა უმხილებელი შესცთების❖
 დაჰფარინ მტერობამან ბაგენი მართალთანი, სოლო გამომღებელი
 საცთურთა უუგნურეს არიან ❖ მრავლისაგან მეტეჟელებისა ვერ
 განერე ცოდვასა, სოლო მრიდებელი ბაგისა გონიერ იუოს ❖ ვეც-
 სლი გამოკურვებული ენა მართლისა, სოლო გული არა წმიდისა
 განკძეს ❖ ბაგეთა მართალთა უწეიან ძალაღნი, სოლო უგუნურნი
 ნაკლულეჟანებასა შინა აღესრულენენ ❖ კურთხევა უფლისა თავსა
 ზედა მართალთასა, ესე განამიდდროს, ზ არა აქწეს შემინებად მას
 მწუხარება გულსა შინა ❖ სიცილი უგუნურთა ჰყოფენ ბოროტთა,
 სოლო სიბრძნით კაცნი შობენ სიბრძნესა ❖ წარსაწემდეღლსა შინა
 არა წმიდანი შეიმოსნეს, სოლო სურვილი მართლისა შეწყნარე-
 ბულ ❖ გარდასრულმან კრიგაღმან არა წმიდანი განავმოს, სოლო
 მართალნი მიიქცენ ცხოვრდეს უგუნისამდე ❖ ვითარცა კაწახი მანუი-
 ნებელ კბილთა, ზ კუამლი თვალთა, ეგრეთ მჯუღლის გარდამავლო-
 ბა მოქმედთა მისთა ❖ მიძმან უფლისამან შესძინოს დღენი, სოლო

ს
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ

კლ წელიწადი არა წმიდათა შემცირდეს ❖ ეგოს მართალთა შვება, სო-
 კთ ლო სასოება არა წმიდათა წარწყმდეს ❖ სიმტკიცე ღირსთა შიში
 ლ უფლისა, სოლო შემუსრვილება მოქმედთა ბოროტისათა ❖ მართა-
 ლი უკუნისამდე არა შეირყეს, სოლო არა წმიდათა ვერ დაიმკვდ-
 ლა როს ქუჭუნა ❖ ბაკენი მართალთანი სწოთვან სიბრძნესა, სოლო
 ლბ ენა უსამართლოსა წარწყმდეს ❖ ჰირსა კაცთა მართალთასა გარდა-
 მოსწვეთინ მადლი, სოლო ჰირი არა წმიდათა გარდაიქცეს.

თ ა მ ი ი ა.

ა უღელი საკული საძაგელ წინაშე უფლისა, სოლო სასწორი
 ბ მართლისა სათნო მისსა ❖ სადაცა უკეთუ შევიდეს გინება, მუნცა
 კ უნატიოება, სოლო ჰირი მდაბალთანი იწერთიდენ სიბრძნესა ❖
 ლ მოკუდა მართალი ღ დაუშთა სინანული, სოლო ჯეროვან იმყოფის
 დ ღ საცინელ არა წმიდათა წარწყმედა ❖ სრულება მართალთა უძღვს
 ე მათ, ღ შებორკილება უარ მყოფელთა ატყვევებს მათ, ¹⁾ არა სასრე-
 ე ბელ ეუწნეს მონაგები დღესა შინა გულის წერომისსა, სოლო
 ე სიმართლემან იკსნას სიკუდილისაგან ❖ სიმართლემან უბიწომან
 ვ წარუმართნის კსანი, სოლო არა წმიდა შთავარდეს უმართლობასა
 ზ შინა ❖ სიმართლემან კაცთა მართალთამან იკსნას ივინი, სოლო
 ზ განუზრახველობითა მოინადირნენ უსჯულონი ❖ ²⁾ აღსრულებსა
 ც კაცისა მართლისა არა წარუწყმდეს სასოება, სოლო სიქადული არა
 ც წმიდათა წარწყმდეს ❖ მართალი მომნადირებელისაგან განერყეს,
 თ სოლო მის წილ მიეცეს არა წმიდა ❖ ჰირსა შინა არა წმიდათა სა-
 ბრკე მოქალაქეთა, სოლო ცნობა მართალთა კეთილ მოსწრება ❖
 ი მართალმან კეთილსა შინა წარმართის ქალაქი, ღ წარწყმედა არა
 ია წმიდათა სისარული ❖ კურთხევითა წრფელთასა აღემართოს ქალა-
 იბ ქი, სოლო ჰირი არა წმიდათა დაიქცეს ❖ შეურაცხეუწნის მოქალა-
 იკ ქენი ნაკულეფანმან გონებითა, სოლო კაცი ბრძენი მუდროებით
 იდ იქცევიან ❖ კაცი ორ ენა განაცხადებს ზრახვასა კრებულთა შორის,
 იდ სოლო მორწმუნე სულთა დაჭფარავს ნივთთა ❖ რომლისა არა არს
 წარმართება დასცვდენ ვითარცა ფურცელნი, სოლო ცხოვრება არს

1) ზირაქ ა. ეზკია ა. სოფ. ა. — 2) სიბრძ. ე.

მრავალთა შორის განსწრაფებათა ❖ უკეთური ბოროტსა უყოფს ოდეს
 შეეგოს მართალთა თანა, სოლო სმულს სიმტკიცე კმისა ❖ დედა-
 კაცი მადლიანი აღუდგინებს დიდებასა ქმარსა, სოლო საუღარი
 არს გინებისა დედა-კაცი რომელსა სმულს სიმართლე, მცონარე სი-
 მდიდრისა მოკლებულ იქმნებიან, სოლო ძლიერნი დაამტკიცებენ
 სიმდიდრითა ❖ სულსა თვისსა კეთილ ჭყოფს კაცი მოწყალე, სო-
 ლო წარწყმედს გორცსა თვისსა უწყალო ❖ არა წმიდა ჭყოფს სა-
 ქმესა უსამართლოსა, სოლო თესლი მართალთა სასყიდელი ჭემ-
 ძარტიკების ❖ შული მართალი იშვას ცხოვრებასა შინა, სოლო დე-
 ვნულება არა წმიდისა სიკუდილად ❖ სამაგელ უფლისა გზანი გჳ-
 ლარმნილნი, სოლო შესაწყნარებელ მისა უოველნი უბიწონი კსა-
 სა შინა თვისთა ❖ რომელმან კელი კელსა მისცეს სიცრუევით, არა
 უტანჯველ იეოს ბოროტთა, სოლო რომელი სთესვიდეს სიმართ-
 ლესა მიიღოს სასყიდელი სარწმუნოებისა ❖ ვითარცა საყურენი
 ოქროსანი ცხვრსა ღორისასა, ეგრეთვე დედა-კაცი ბოროტ გონების
 ძმუნჩიერებისა ❖ გულის თქმა მართალთა უოველივე კეთილ, სო-
 ლო სასოება არა წმიდათა წარწყმედს ❖ არიან რომელნი თვისსა
 სთესვენ, უმრავლესსა ჭყოფენ, სოლო არიან შემკრებელნიცა უცსოსა
 მოაკლდებიან ❖ უოველი სული კურთხეული წრფელ, სოლო კაცი
 გულმწყრალი არა კეთილ სასოვან ❖ რომელმან შეიკრძალოს იფ-
 ქლი დაუბთეს იგი წარმართთა, ღ რომელნი ფრდიდენ იფქლსა ძვ-
 რად წყეულ თემთავან, სოლო კურთხევა უფლისა თავსა ზედა მი-
 მნიჭებელისასა ❖ მოქმედი კეთილისა ეპიებს მადლსა კეთილსა,
 სოლო მეძიებელსა ბოროტისასა ეწიოს იგი ❖ მოსავი სიმდიდრი-
 სა თვისსა ესე დაეცეს, ღ რომელი შეეწეოდეს მართალთა იგი გა-
 ნბრწყინდეს ❖ განუკებელი თვისსა სასლისა დაიმკვდრებს ქარსა,
 სოლო მონებდეს უგუნური გონიერსა ❖ ნაყოფისაგან მართლისა
 აღმოსცენდეს სე ცხოვრებისა, სოლო მიუხუნენ უჟამოდ სულნი
 უსჯულოთა ❖ უკეთუ ¹⁾ მართალნი მნად განეწნეს, სოლო არა
 წმიდანი ღ ცოდვილნი სადაღა გამოჩნდენ.

იე
 ივ
 ის
 იწ
 ით
 მ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 ლ
 ლა

1) ა ჰეტრ. დ.

თ ა ვ ი ი ა.

რომელს უფარს სწავლა, უფარს მეცნიერება, ხოლო მოძულე
 მხილებიან უგუნურ, უძჯობეს არს რომელმან ზოგა ძაღლი უფლი-
 საგან ღუთისა ❖ ხოლო კაცი მჯულის გარდამავალი დადუმებულ
 იქმნეს ❖ არა წარებაართოს კაცსა უსჯულოებისაგან, ხოლო ძირნი
 მართალთანი არა აღიფსურნენ ❖ დედა-კაცი მკნე გვრგვნი არს
 ქმრისა თვისისა, ვითარცა ძლილი ძელსა, ეგრეთ წარწეძედს ქმარ-
 სა დედა-კაცი ბოროტის მოქმედი ❖ გონიერება მართალთა სა-
 მსჯავრო, ხოლო წარმართებენ არა წმიდანი საკვასა, სიტყვანი არა
 წმიდათა საკვენ სისსლთა შინა ❖ ხოლო ზირმან მართლისამან
 იკსნას ივინი ❖ სადაცა მიიქცეს არა წმიდანი მოკუდეს, ხოლო სა-
 ხლნი მართალთანი ეგნეს ❖ ზირი გონიერისა იქების კაცისაგან,
 ხოლო გული დაგსნილი შეურაცხ იქმნეს ❖ ¹⁾ უძჯობეს არს კაცი
 შეურაცხებასა შინა მსახურებდეს თავსა თვისსა, ვიდრეა რომელი
 შეიძინებდეს თავისა თვისისა ზატყვსა ღ ნაკლულევან იუოს ჰური-
 სა ❖ მართალი სწეალობენ სულსა ცხოვართა თვისთასა, ხოლო ნა-
 წლევი არა წმიდათა უწეალო ²⁾ მოქმედი ქუჭყანისა თვისისა, გან-
 ძდეს ჰურითა, ხოლო მდევარი ამოებისა, ნაკლულევანი გონებისა,
 რომელი არს ტუბილნი ღვნოსა შინა ღ მოფელნი თვისთა შინა
 სიმტკიცეთა დაუტევა უზატყოება ❖ სურვილი არა წმიდათა ბო-
 როტი, ხოლო ძირი ღუთის მსახურთანი სიმტკიცეთა შინა ❖ ცო-
 დვისათვის ბაგეთასა შევარდეს საბრკესა შინა ცოდვილი, ხოლო გა-
 ნერეს მისგან მართალი მშინჯველი წენარად, შეწეალებულ იქმნეს:
 ღ რომელი შეემთხვოს ბჭეთა შინა, შეაწუხის სულნი ❖ ნაყოფი-
 საგან ზირისა სული კაცისა აღივსოს კეთილითა, ხოლო მისაგებე-
 ლი ბაგეთა მისთა მიეცეს მას ❖ კსანი უგუნურთანი მართლ წინა-
 შე მათსა, არიან ზრახვასა ბრძენნი ❖ უგუნურნი წელსა შინა დღე-
 სა მიუთხრობენ რისხვასა თვისსა, ხოლო დაჭყარავს თვისსა უა-
 ტობასა ბრძენნი ❖ ³⁾ ცხადად სარწმუნოებასა მიუთხრობენ მა-
 თალნი, ხოლო მოწამე ცრუთა საკულ ❖ არიან რომელნი მეტეუჭ-

¹⁾ ზირაქ ი. — ²⁾ ჭეპორე კჭ. ზირაქ ე. — ³⁾ ჭეპორე ი.

ლებენ მოსწულენ ვითარცა მასჯლი, სოლო ენანი ბრძენთანი გან-
 ჭურნებენ ❖ ბაგესა ჭეშმარიტსა წარმართებენ წაძება, სოლო მო-
 წამესა მოსწრაფესა აქჲს ენა ცრუ საკვა ❖ გულისა შინა მოქმედსა
 ბოროტისასა, სოლო ძნებებელი მძვდობისა იხარებენ ❖ არა რაი-
 ვე ცრუსა სათნო არს მართალთა, სოლო არა წმიდა აღივსენ
 ბოროტითა ❖ სამაგელ უფლისა ბაგენი მტუუარნი, სოლო მოქმე-
 დი სარწმუნოებისა შესაწინარებელ მისა ❖ კაცი გულის გმის მეოფე-
 ლი საედარი არს მეცნიერებისა, სოლო გული უგუნურთა შეე-
 მთხვოს წყევასა ❖ კელმან რჩეულმან დაიწერას ჯეროვანი, სოლო
 საკულ იქმებიან ტუვევანსა შინა ❖ სიტყვამან სამინელმან შეამრ-
 წუნის გული კაცისა მართლისა, სოლო ამაგამან კეთილმან ასარის
 მას ❖ გულის გმის მეოფელი მართალი თავისა თვისისა მეგობარ
 იქმების, სოლო ნება არა წმიდათა უმძვდებელ შემცოდებელთა
 ეწიოს ბოროტი, სოლო გჴასა არა წმინდისასა შეატოუნებს იგი ❖
 ვერ მიემთხვოს მსაკვარი ნადირსა, სოლო მონაგები ჰატოსანნი
 კაცთა ჰატოსანთა ❖ გჴასა შინა მართალთა ცხოვრება, სოლო
 გჴანი ძვრის მოსხენეთანი სიკუდილსა შინა.

თ ა ვ ი იზ.

უჯლი კეთილ გონიერი მოწილი მამისა, სოლო ძე ურჩი
 წარწემედსა შინა ❖ ნაყოფისაგან მართლისა ჭამოს კეთილმან,
 სოლო სულნი უსჯულოთა წარწემდენ უქამოდ ❖ რომელი ეგრძა-
 ლებოდეს ჰირსა თვისსა დაიცვას სული თვისი, სოლო გამოკადნიე-
 რებამან ჰირისამან შეამრწუნოს თავი თვისი ❖ გულის თქმათა ში-
 ნა არს ყოველი უქმი, სოლო კელნი ძენეთანი მოღვაწებსა შინა ❖
 სიტყვა ცრუ სძულს მართალსა, სოლო არა წმიდათა სცხვენოდის,
 ღ არა აქჲს კადნიერება ❖ სიმართლემან დაიცუნეს უმენკონი, სო-
 ლო არა წმიდამან ბოროტი ევს ცოდვა ❖ არიან მდიდრად გამო-
 მანიებელნი თავისა თვისისა, ღ არა რაჲ აქჲს, ღ არიან რომელთა
 დამდაბლინ მრავალსა შინა სიმდიდრესა ❖ სასწრაღ სულისა კა-
 ცისა სიმდიდრე თვისი მას, სოლო გლახაენი ვერ დაითმობენ შე-

ით
კ
კა
კბ
კგ
კდ
კე
კვ
კზ
კთ

ო რისხვასა ❖ ¹⁾ ნათელი მართალთა მარადის, ხოლო ნათელი არა
 წმიდათა დაშრტეს, სულნი მსაკვართა შესცოებიან ცოდვათა შინა, ხო-
 ოლო მართალთა ეწეაღვინ ო სწეაღობს ❖ ბოროტნი გინებათა თა-
 ო ნა ჰეოფენ ბოროტსა, ხოლო თავისა თვისისა მეცნიერნი ბრძენ
 ო არიან ❖ ²⁾ მონაკები მოსწრაფე უსჯულოთა თანა ნაკლულეფან
 ო იქმნებიან: ხოლო რომელი შეუგრებდეს თავსა თვისსა თანა კეთილ
 ო მსახურებით გარდამატებულ იქმნეს მართალსა ეწეაღვინ ო მისცემს ❖
 ო უმჯობეს დამწეებელი შეწევნად გულითა, აღმოქმელს ო სასოებასა
 ო შინა შემეშანელს, რამეთუ ხე ცხოვრებისა სურვილი კეთილი ❖ რო-
 ო მელი უგულებელს ეოფს ნიეთთა, უგულებელ იქმნეს მისგან, ხო-
 ოლო რომელსა ეშინოდეს მცნებისა, ესე ცხოვრდეს ❖ მისა ბოროტი-
 ო სსა არა რაჲ არს კეთილი, ხოლო მონისა ბრძნისა კეთილ მოსწრა-
 ო ფებულ იქმნენ საქმენი, ო წარემართოს გჳა მისი ❖ რჯული ბრძნი-
 ო სანი წეარო ცხოვრებისა, ხოლო უგუნური მახისაგან მოკუდეს ❖
 ო მეცნიერებამან კეთილმან მისცეს მადლი, ხოლო ცნობად მჯულისა
 ო გონება არს კეთილი, ხოლო გჳანი უგულებელს მეოფელთა წარ-
 ო საწემედელსა შინა ❖ ეოფელი კელოვანი ჰეოფს მეცნიერებითა, ხო-
 ოლო უმეცარი განავრცელებს თვისთა ბოროტებასა ❖ მეფე კადნიე-
 ო რი შთავარდეს ძვირსა შინა, ხოლო მოამბე ბრძენი ივსნის მას ❖
 ო სიკლასაჲ ო უნატოება კვებულ ჰეოფს სწეაღლასა, ხოლო მცეყ-
 ო ლი მხილებისა იდიდეს ❖ სურვილი კეთილ მსახურთა დაატებობენ
 ო სულსა, ხოლო საქმენი არა წმიდათანი შორს მეცნიერებისაგან ❖
 ო უკეთუ თანა უვიდოდი ბრძენთა ბრძენ იეო, ო მავალი უგუნურე-
 ო ბითა საცნაურ იეოს ❖ მცოდველთა ეწიოს ბოროტი, ხოლო მარ-
 ო თალთა ეწიოს კეთილი ❖ სახიერმან კაცმან დაიძუდროს მენი ძე-
 ო თანი, ხოლო დაეუნჯოს მართალთა სიმდიდრე არა წმიდათა ❖ მარ-
 ო თალთა დაიტებობიან სიმდიდრესა შინა წელსა მრავალსა, ხოლო
 ო ცრუნი მსწრაფლ წარსწემდენ ❖ რომელი ³⁾ რიდებდეს კვერთხსა
 ო თვისსა, სძულს ძე თვისი, ხოლო რომელსა უევარდეს გულსმოდგო-

1) ჰეომორ. კდ. — 2) ჰეომორ. კვ. — 3) ჰეომორ. კვ. შინაჲ. ლ.

ნედ სწავლის ❖ მართალი შჳამდეს ღ ცანიძლოს სული თვისი, სო-
ლო სულნი არა წმიდათა მოკლებულნი.

თ ა ვ ი ი ლ .

ღედათა ბრძენთა აღაშენეს სახლნი, სოლო უგუნურმან აღ-
მოთსარა კელითა თვისითა ❖ ¹⁾ რომელი ვიდოდეს მართლიად ემი-
ნის უფლისა, სოლო რომელი გარდაგუჳლარმნიდეს გვისა თვისისა,
უხატო იქმნეს ❖ ზირისაგან უგუნურთასა კვერთხი გინებისა, სო-
ლო ბაგენი ბრძენთანი დაიცუნენ მას ❖ სადაცა არა არს კარნი ბა-
განი წმიდა არიან, ღ სადაცა ნაყოფი მრავალ არიან ცხად არს კა-
რისა ძალი ❖ მოწამე საწმუნო არა ტეუენ, სოლო ²⁾ აღაგზნის
ტეუვილი მოწამემან ცრუმან ❖ რომელი ეძიებს სიბრძნესა უკეთურ-
თა თანა ღ ვერა ზოვის, სოლო მეცნიერება ბრძენთა თანა ჯერო-
ვან ❖ ყოველიუ წინააღმდეგომ არიან კაცისა უმეცრისა, სოლო
საჭურველი საცნობლისა ბაგენი ბრძენი ❖ სიბრძნე კელოვანთა იც-
ნობების გზათა მათთა, სოლო სიცოფე უგუნურთა შეცთომილება-
სა შინა ❖ სახლეულნი უსჯულოთა იკმევენ განწმედასა, სოლო
სახლეული მართლთა შეწენარებულ ❖ გული კაცისა მეცნიერისა
მოწყენილ არს სული ძისი, სოლო ოდეს იმჯობდეს არა შეირვეის
გინებასა ❖ სახლნი არა წმიდათა განქარდეს, სოლო სავანენი მართლ
მყოფელთა ეგოს ❖ ³⁾ არს გზა რომელი იკონების კაცთა წრეულ
ყოფად, სოლო უკანესკნელი ძისი შემოვალნ ფსკერსა შინა ჯოჯო-
ხეთისასა ❖ სისარულითა მიმართ არა შეირვეის მწუსარება, სოლო
უკანასკნელი სისარულისა მწუსარებად შემოვალნ ❖ გზათა თვისთა
ადივსებს კადნიერი გულისა, სოლო განსრასვათაგან თვისთა კაცმან
სასიერმან ❖ უმანკონი საწმუნოდ მიიღებს ყოველსა სიტყვასა,
სოლო კელოვანი მოვიდა სინანულსა შინა ❖ ბრძენსა შეეძინა,
მოიქცა ბოროტისაგან, სოლო უგუნური ესავენ თავსა სედა თვისსა,
ადერიან უსჯულოთა თანა ❖ გულფიცხელი განუსრასველად ჭყოფს,
სოლო კაცი ბრძენი მრავალს მოითიმენს ❖ განიყოფენ უგუნურნი
ბოროტს, სოლო ხელოვანთა დანიჳრან საცნობელი ❖ უბრკემს

კვ
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
ივ
იგ
იღ
იე
ივ
იზ
იწ
ით

¹⁾ იობ იბ.—²⁾ ზემორე იბ—³⁾ ჭემორე ივ

უკეთურთა წინაშე კეთილთა, ღ ღრწ მიდანი მსახურებდენ. წინაშე
 კ კართა მართლისათა ზ მეგობართა მოიძულონ მეგობარი გლახაკი,
 კ სოლო მეგობარი მდიდართა მრავალ ზ შეურაცხის მეოფელი გლახ-
 კ ხაკისა სცოდავს, სოლო რომელსა ეწეაღვინ სანატრელარს ზ შე-
 კ ცთომილნი ცრუნი იქმენ ბოროტსა, სოლო წეალობასა ღ ჭეშმად-
 კ რიტებასა იქმენ სასიერნი, არა იცინან წეალობა ღ სარწმუნოება
 კ მოქმედთა ბოროტისათა, სოლო ქეჭლის საქმე ღ სარწმუნოება
 კ მოქმედთა თანა კეთილთა ზ ეოფელთა შინა სრუნვასა არს აღმატე-
 კ ბა, სოლო ტბილი ღ უმწესარო ნაკლულეგანებასა შინა იეოს ზ
 კ გვრგვნი ბრძენთა სიმდიდრე მათი, სოლო ცხოვრება უგუნურთა
 კ ბოროტ ზ იცინან სული ბოროტისაგან მოწამემან სარწმუნომან,
 კ სოლო აღატყინოს ტუევილი მსაკვარძან ზ შიშსა შინა უფლისა-
 კ სასოება ძლიერი, სოლო შჯლთა თჯსთა დაუტეოს სიმტკიცე
 კ მძდობისა ზ შიში უფლისა წეარო ცხოვრებისა, სოლო ევის მო-
 კ ქცევა საფრგისაგან სიკუდილისა ზ მრავალთა შორის ნათესავთა დი-
 კ დება მეფისა, სოლო მოკლებასა შინა ერისსა შემუსრვა ძლიერთა ზ
 კ სულგრძელი კაცი მრავალ გონიერებასა შინა, სოლო სულმოკლე
 კ ძლიერ უგუნური მდაბალი კაცი გულის მეურნალ არს, სოლო
 კ მდილი ძვალთა, გული მეცნიერი ზ ¹⁾ ცილის მწამებელი გლახაკი-
 კ სა განარისხებს შემოქმედსა მისსა, სოლო რომელი ჰატვისცემს
 კ მას სწეალობს გლახაკსა ზ უკეთურებასა შინა თჯსსა განვარდეს არა
 კ წმიდა, რომელი ესვიდეს უფალსა სიწმინდითა თჯსითა ძართალ-
 კ არს ზ გულსა შინა სახიერისა კაცისასა განისვენებს სიბრძნე,
 კ სოლო გულსა შინა უგუნურთასა არა საცნაურ იეოს ზ სიმართლე-
 კ მან აღმართნის ნათესავნი, სოლო შეამცირენ ტომნი ცოდვამან ზ
 კ სათნო მეფისა მსახური გონიერი, სოლო თჯსითა კეთილ ქცევითა
 კ მოისპოს უნატოება.

თ ა ვ ი იე.

ს რისხუამან წარწემილის ბრძენიცა, სოლო სიტყჯს კება მდაბა-
 ლი გარე მოაქცევს გულის წერომასა ღ სიტყუამან ფიცხელმან აღ-

¹⁾ ქეჭმორე იზ.

მართოს რისსუა ❖ ¹⁾ ენამან ბრძენთამან კეთილი იცის, სოლო ბ
 ჰირმან უკუნურმან მიუთხრას ძური ❖ ყოველსა ადგილსა შედა გ
 თუბლნი უფლისანი სედვენ კეთილთა ღ ბოროტთა ❖ კურნება ესო დ
 სა სე ცხოვრებისა, სოლო რომელმან დაძაწოს იგი ალივის ს
 სულითა ❖ უკუნურნი ბასრობენ სწავლასა ძამისასა, სოლო დამ- ე
 ცუჭლი მცნებისა უუსელოვნესეს მრავალთა შინა, სიმართლესა
 ძლიერება ფრიად, სოლო არა წმიდანი ქუჭუნისაგან ალიფხვრენ ❖
 სასლსა შინა ძართაღთასა ძლიერება მრავალი, სოლო ნაყოფი ვ
 არა წმიდათა წარწემდეს ❖ ბაგეთა ბრძენთასა მოსიეს მეცნიერება, ზ
 სოლო გული უკუნურთა არა მტკიცე არს ❖ ²⁾ მსხუჭრალი არა ზ
 წმიდათა სამაგელ უფლისა, სოლო ლოცვანი წარმძარბებელთა,
 შესწუნარებელ მისა ❖ სამაგელ უფლისა გსანი არა წმიდისანი, თ
 სოლო მღვარნი სიმართლისა უეჭარან ❖ სწავლა უმანკოთა იც
 ნობის თანა წარმავალთაგან, ღ მოძულენი მსილებისა აღესრულენ
 სამაგელად ❖ ჯოჯოსეთი ღ წარსაწემედელი ცხად წინაშე უფლი- ია
 სა: ვითარ არა ღ გული კაცისა ❖ ვერ შეიუწაროს უსწავლელმან მსი- იბ
 ლებანი მისი, სოლო ბრძნისა თანა არა ზრასჯდეს ❖ ³⁾ გულისა იგ
 მხიარულისა, ჰირიცა ეჭავინ, სოლო მწუხარებასა შინა მეოფისა,
 მჭუნვარებს ❖ ⁴⁾ გული ძართალი ეძიებს მეცნიერებასა, სოლო ჰი- იდ
 რი უსწავლელთა გულის სმა ჰყოფნ ძურსა ❖ ყოველსა ჟამსა შედა იე
 თუბლნი უკეთურთა მოიღებენ ბოროტსა, სოლო სახიერი უშფო-
 თველობენ მარადის ❖ სჯობს მცირედი ნაწილი თანა შიშითა უფ- ივ
 ლისათა, ვიდრეღა საუნჯესა დიდი უშიშობით ❖ სჯობს სტუმრობა იწ
 მსლითა სიუწარულითა ღ მადლითა, ვიდრეღა წინა დადგმასა ზუბ-
 რაქისასა თანა მტერობითა ❖ კაცი გულმწინარი განემხადებინ ლა- იწ
 ლვად, სოლო სულგრძელმან ყოფადიცა დაამძდის, სულგრძელმან
 კაცმან დაშრიტოს სასჯელნი, სოლო არა წმიდამან ალაღვინის
 უფროს ❖ გსანი უქმთა დაფენილ ეკლითა, სოლო მკნეთანი წელტუ ❖ ით
 მე ბრძენი ახარებს ძამასა, სოლო მე უკუნური განარისხებს დე- ბ
 დასა თქსსა ❖ უცნობელისა კუბლნი ნაკლულეფან გონებისა, სო- კა

¹⁾ ქუჭმორე კე. ²⁾ ზირაქ ლდ. ქუჭმორე კა. ³⁾ ზირაქ ლწ. ⁴⁾ ქუჭმორე იწ.

კბ ლო კაცი გონიერი წარმართებულად ვაღბნ ზ კარდასდებენ განზ-
 რასვასა არა ზატვიცემულნი კრებულისა, ხოლო გულისა შინა
 კბ მზრასხუტლთასა დადგრეს ზრასვა ზ არცა ერჩდეს მას უკეთური,
 კდ არცა თქუას საზგო რაჲ ღ კეთილი საზოგადო ზ კსა ცხოვრები-
 სსა, განზრასვა გონიერებისა, რათა მოაქციოს ჯოჯოხეთისაგან
 კე ცხოვრებად ზ სახლნი მაგინებელთანი დაამსუნეს უფალმან, ხოლო
 კვ დაამტკიცნეს სახლუარნი ქერივთანი ზ სამაგელ უფლისა გულის
 კს სიტუქანი ცრუნი, ხოლო წმიდა სიტუქანი ზატვიცისანი ზ წარი-
 წემილის თავი მექრთამემან, ხოლო მოძულე ქრთამისა ცხონდეს,
 მოწყალეობითა ღ სარწმუნოებითა განწმდებიან ცოდვანი, ხოლო ში-
 ზღ შითა უფლისათა მოაქციოს ყოვლისაგან ბოროტისა ზ გული
 მართალთა ისწავლიან სარწმუნოებასა, ხოლო ზირი არა წმიდათა
 მიუგებს ბოროტსა, შესაწინარებელ წინაშე უფლისა გზანი მართალ-
 კთა კაცთანი, რომლისადაცა მტერნი მოეუარე იქმნებიან ზ შორს
 განძორებულ არს ღმერთი არა წმიდათაგან, ხოლო ლოცვანი მარ-
 თალთანი ისმინოს, უძჯობეს არს მცირე მისაღებელი სიმართლით,
 ვიდრეღა მზავალსა საცხოვრებელსა სიცრუეთ.

თ ა ვ ი ივ

ა გული კაცისა რათა ზრასხუდინ სიმართლესა, რათა ღუთისაგან
 ბ წარემართოს სლვანი მისნი ზ მხედველ თუალი კეთილისა, ისა-
 კ რებს გული, ხოლო ამბავმან კეთილმან დააზონის ძვალნი ზ სძენა
 მხილებისა ცხოვრება, საძუალ ბრძენთა განისუტუნებს, რომელი
 ღ შურაცხეოფს სწავლასა, სძულს თავი თვისი, ხოლო დამძარსხუტლ-
 ღ სა მხილებისასა უუქარს სული თვისი ზ შიში უფლისა სწავლუ-
 ლება, ღ სიბრძნე, ღ დასაბამი დიდებისა მიეგოს მას; ხოლო წინა
 წარკდეს სიმდაბლითა დიდება კაცისა არს გონების განმსადებად,
 ხოლო უფლისა არს ენისა წარმართებად, ყოველი გზანი კაცთანი
 გამოჩენილ არიან წინაშე თუალთა მისთა, განმსომელ არს სუ-
 ლითა ღმერთი, ¹⁾ განუცხადე უფალსა საქმენი შენნი, ღ წარკე-
 მართოს გულის სიტუქანი შენნი კაცისა წინა დადება გულისა, ღ

¹⁾ ფსალ. ლზ. ა ჰეტრე ე.

უფლისაგან მოგება ენისა, რაგდენ დიდ ხარ ეგოდენ დაიმდაბლე თავი,
 ღ წინაშე უფლისა ჰყოლო მაღლი ❖ ყოველნი საქმენი მდაბლისანი ე
 ცხად არიან წინაშე ღმთისა ღ განუმტკიცე სული უფალსა, მიეახლე
 უფლისა მიმართ საქმენი შენნი ღ განგიმტკიცოს განზრახსაებრ
 შენისა, ყოველნი შექმნა უფალმან ამისთვის სოლო არა წმიდანი
 დღესა შინა ბოროტსა წარწყმდენ ❖ უხატო წინაშე უფლისა ყო-
 ველი მაღალი გუფითა, სოლო რომელმან მთაუდვას კელი კელსა
 შინა სიცრუევით, არა უბრალო იყოს ❖ დასაბამ გზისა კეთილისა, ს
 რომელმან ევის სიძარტლე, სოლო შესაწყენარებელ წინაშე ღმთისა
 უფროს, ვიდრეღა მისუჭრბლთა შეწირვისა ❖ მემიებელმან უფლი-
 საძმნ ჰოოს მეცნიერება სიძარტლისათანა, სოლო მართლიად მე-
 მიებელმან მისძმნ ჰოოს მძუღობა ❖ ყოველნი საქმენი უფლისანი თ
 სიძარტლით, სოლო იმარხეს არა წმიდა დღესა შინა ბოროტსა ❖
 განრჩევა ბაგეთა შინა მეფისათა, სოლო სამჯავროსა შინა არა
 სცთეს ჰირი მისი ❖ უღელი სასწორისა სიძარტლე უფლისათანა,
 სოლო საქმენი მისნი სასწორ სიძარტლისა ❖ საძაგელ მეფისა მო-
 ქმედი ბოროტისა, რამეთუ სიძარტლით განემსადების საუდარი და-
 საბამისა ❖ სათნო მეფისა ბაგენ მართალნი, სოლო სიტყუბანი
 წრფელთანი უუვაზან უფალსა ❖ რისხვა მეფისა მოანზე სიკუდი-
 ლისა, სოლო კაცი ბრძენი დადუმებასა მას ❖ ნათელსა შინა ცხო-
 ვრებისასა მე მეფისა, სოლო შეწყენარებულ მისა ვითარცა ღრუბე-
 ლი გჯანი ❖ მართუწნი სიბრძნისა რჩეულ ოქროსა, სოლო სა-
 ვანენი მეცნიერებისა უმვირეს ვეცხლისა ❖ გჯანი ცხოვრებისანი
 მოაქცევს ბოროტისაგან, სოლო სიგრძე ცხოვრებისა გჯანი მარ-
 თალთა, შემწყენარებელი სწავლისა კეთილთა შინა იყოს; სოლო
 დამცუჭელი მხილებისა განბრძნდეს, რომელი იცავს თჯსა გჯასა,
 დაიმარხავს სულსა თჯსა, სოლო მოეუარე ცხოვრებისა თჯისა
 რიდებს თჯსა ჰირსა ❖ ჰირველ შემუსრვისა წინა უძღვნ გინება, მ
 სოლო უწინარეს დაცემისა ბოროტ განზრახვა ❖ უმჯობეს მძუდი
 სულითა თანა სიმდაბლითა, ვიდრეღა რომელი განიყოფდეს ნატ-
 უწნავსა მაგინებელისათანა ❖ გულის კმის მეოფელნი ნივთთა ში-

ნა მოძპოვნებელი კეთილთა, სოლო მსასოებელი უფლისა ზედა
 კა სანატრელ ზ ბრძენი დ გონიერი ბოროტითა იწოდნენ, სოლო
 კბ ტკბილნი სიტყუათა შინა მრავალთა სასმენელ იუშენ ზ წყარო
 ცხოვრებისა გონიერება, რომელთა მოიგეს იგი, სოლო სწავლა
 კბ უგუნურთა ბოროტ ზ კული ბრძნისა სცნობს რომელი არს თვთ
 კდ გოლი თაფლისა სიტყუანი კეთილნი, სოლო სიტკბოება მათი კურ-
 კე ნება სულისა ზ არიან ¹⁾ გზანი რომელი იგონების მართლ ყოფად
 კვ კაცისა, გარნა უკანასკნელი მათი სედავენ ფსკერსა ჯოჯოხეთისსა ზ
 კვ კაცნი შრომათა შინა შურების თავისა თვისისათვის, დ აიძულებს
 კზ თვისსა წარსაწმედელსა ზ გულარძნილსა ზირთა შინა თვსთა, მო-
 სიეს წარსაწმედელი კაცი უგუნური აღმოითხრის თავისა თვისისა
 კც ბოროტსა, დ ბაკეთა შინა თვსთა ცეცხლი დაიუნჯის ზ კაცი გულ-
 არძნილი აღმოიტყუნ ბოროტსა, დ სანთელსა ზაკუსა ანთებს ბო-
 კთ როტითა, დ განაშორებს მეგობართა ზ კაცი შჯულის კარდამავა-
 ლი განსცდის მოყუასსა, დ განიუჟანს მათ გზასა შინა არა კეთილ-
 ლ ზ განიმტკიცებნ თუადსა თვისსა, განიზრახვენ კარდაქცევასა
 მებენელი ბაკეთა თვისთა, განასამძღვრებს ყოველსა ბოროტსა, ესე
 ლა სასმილი არს უკეთურებისა ზ გვრგვნი სიქადულისა მცხოვანება,
 ლბ სოლო გზათა შინა სიმართლისათა იპოების ზ უძჯობეს კაცი სუ-
 გრძელი ძლიერსა, დ კაცი მქონებელი გონიერებათა ქუჭყანის მო-
 ქმედისა დიდისა, სოლო რომელმან დაიპყრას რისსვა უძჯობეს რო-
 ლგ მელმან აღიღო ქალაქი ზ წიადსა შინა უვალნ ყოველი ცრუთა, სო-
 ლო უფლისაგან ყოველი მართალი.

თ ა ვ ი იზ.

ს უძჯობეს ნამუსრევი ჰურისა სიტკბოებით მძჯობასა შინა,
 ვიდრედა სახლი აღსავსე კეთილითა მრავლითა, დ უსამართლოთა
 ბ შესაწირავთა ბრძოლითა ზ მონა გონიერი იპყრობს მეფესა უგუ-
 ხურსა, სოლო მათა შორის განიყოფის მონაგები წილსა ზედა ზ ²⁾
 გ ვითარცა გამოიცდების ოქრო დ ვეცხლი საკმილსა შინა, ეგრეთ

¹⁾ ზემორ. იდ. — ²⁾ ქუჭმორე კზ. წინაქ ბ.

გული რჩეულთა უფლისა მიერ ❖ ბოროტნი უსმენენ ენასა მჯუ- დ
 ლისა გარდამავალთასა, ხოლო მართალნი არა ეურად იღებენ ბა- ე
 გეთა მსაკუთრთასა ❖ ¹⁾ მბასრობელი გლახაისა განარისხებს შე- ე
 მოქმედსა მისსა, ხოლო რომელი იხარებს წარწყმედილთათჳს, არა
 უბრალთ იყოს, ხოლო რომელსა ეწეაღვინ შეწეალებულ იქმნეს ❖
 გვრკვნი მოხუცებულთა მჯლი მჯლთანნი, ხოლო სიქადული მჯლ- ვ
 თანი მამანი მათნი, მოწმუნენსა ყოველი მძვდობათა სიმდიდრე,
 ხოლო უწმუნოსა არცა ²⁾ მწულილი ❖ არა ღირს არიან უგუ- ს
 ნურისა ბაგენი სარწმუნონი, არცა მართლისა ბაგენი ცრუნი ❖ სა- ტ
 სუიდელი მადლისა სწავლა მკმარებელთა ღ სადაცა უკეთუ მიიქცეს
 წარმართოს ❖ რომელი ჭფარვიდეს უსამართლოებასა ეძიებს სი- თ
 უწარულსა, ღ რომელსა სძულს დაჭფარვად განაშორებს მეგობარ-
 თა ღ სახლეულთა ❖ შემუსრავს შერისხვა გულსა ბრძნისასა, ხო- ი
 ლო უგუნურნი ცემითაცა ვერა სცნობენ წულულებასა ❖ წინა აღ- ია
 მდგომსა სიტუქასა აღადგენს ყოველი ბოროტი, ხოლო უფალი ან-
 გელოხსა უწეალოსა მოაგლენს მას ზედა ❖ დაეცემის ზრუნვა იბ
 კაცსა გონიერსა, ხოლო უგუნური განიზრახავს ბოროტსა ❖ ³⁾ ივ
 რომელი მიაგებს ბოროტსა კეთილისა წილ, არა დაიმძრას ბორო-
 ტი სახლისაგან მისისა ❖ კელმწიფებასა მისცემენ სიტუთა დასა- იდ
 ბამი სიმართლეთა, ხოლო წინა უძღვს შფოთი ღ ლაღვა სიკლა-
 ხაკესა ❖ რომელი მჯის უსამართლოდ მართალსა, ხოლო უსამარ- იე
 თლოსა მართლად, არა წმიდა ღ სამაგელ არს უფლისა მიერ ❖
 რაჲსამე იქმს მონაკები უგუნურისა, რამეთუ მოგებად სიბრძნისა ივ
 უგულოს არა ძალუც, რომელისან ძაღალ ყოს სახლი თჳსი, ეძიებს
 შემუსრვასა, ხოლო რომელი იწურთიდ გულარძნილსა დაეცეს ბო-
 როტსა შინა ❖ ყოველსა ზედა ჟამსა რათა იყოს მენდა მეგობარი, ის
 ხოლო მძანი ჭირსა შინა საკმარ არიან, რამეთუ ამისთჳს იშო-
 ბიან ❖ კაცი უგუნური ტუქლენ ღ მოსცნობიან თავით თჳსით, იტ
 ვითარცა თავს იდებდენ, თავს დებასა თჳსისა მეგობრისასა, ხოლო
 თჳსთა ზედა ბაგეთა ცეცხლსა იუნჯებს ❖ ცოდვის მოეჭარე იხა- ით

1) ზემორ. იდ. 2) ზენაზი 3) რომაელ. აბ. 5 თესალ. ე. 5 პეტრე გ.

რებს ლაღვითა, ხოლო გულ ფიცხელი არა მიემთხვოს კეთილთა ❖
 კაცი უჯერო მტუენი ენითა შთაფარდეს ძვრსა შინა, ხოლო გული
 უგუნურთა საღმობა მომკებლისა მისისა ❖ არა იხარებს მამა მი-
 სსა თვს უსწავლელისა, ხოლო მე ბრძენი ახარებს დედასა თვსსა ❖
 გულმან მხიარულმან კეთილი სიმთელე ქმნას, ხოლო კაცისა მწუ-
 ხარისა განკმინ ძვალნი ❖ რომელი მიიღებდეს ქრთამსა წიაღთა
 შინა სიცრუეთ, არა წარემართნეს გზანი, ხოლო არა წმიდანი
 მიაქცევენ გზასა წრფელსა ❖ ჰირი კაცისა გულის კმის მყოფელი
 ბრძენ, ხოლო თვალნი უგუნურთანი კიდეთა ზედა ქრწენისათა ❖
 რისხვა მამისა შული უგუნური, ხოლო საღმობა მშობელისა მი-
 სისა ❖ ცუდ შეთქმის. ყოფად კაცისა მართლისა არა კეთილ, არცა
 ღირს საცთურებად ძალითა მართალთა ❖¹⁾ რომელი ერიდებოდეს
 სიტყუასა, განტევებად ფიცხელსა, გონიერი: ხოლო სულგრძელი კა-
 ცი ბრძენ, ხოლო უმჯობეს მეძიებელთა სწავლისა ❖ უგუნურსა
 ჰკითხე სწავლისათვს, სიბრძნედ შეერაცხეოს, ხოლო უცუჷად ვინ
 თავი თვსი ჰყო, იკონა ბრძენ ყოფად.

თ ა ვ ი ი ს.

გიზეზსა ეძიებნ კაცი მნებებელი განშორებად მეგობრისაგან,
 ხოლო ეოველსა ზედა ჟამსა საფედრელ იეოს ❖ არა უკმს სიბრძ-
 ნე კაცსა გონება ნაკლულევანსა, რამეთუ უფროსდა მოიზიდვენ
 უგუნურთა ❖ რაჟამს მიიწიოს არა წმიდა სიღრმესა უკეთურებისა-
 სა, მაშინ შეურაცხეუს, ხოლო მოუგდის მას უზატობა დ ეუჭდრება ❖
 წვალი ღრმა სიტყვა გულსა შინა კაცისასა, ხოლო მდინარე ადმო-
 დინარე დ წუარო ცხოვრებისა ❖ თვალდება არა წმიდისა არა კეთილ,
 არცა ღირს განდრეკად სამართალი სასჯელსა ზედა ❖ ბაკენი უგუნურ-
 თანი მიიყვანებენ მას ბოროტსა ზედა, ხოლო ჰირისა მისისა კად-
 ნიერება სიკუდილსა მიუწოდნ ❖ ჰირი უგუნურისა შემუსრვა
 მისი, ხოლო ბაკენი მისი საბრვე სულსა მისსა ❖ მცონარეთა
 დასცემს შიში, ხოლო სული კაცთა მსგავსთა დედათა მოემიან ❖
 არა განიკურნოს თავი თვსი საქმეთა შინა თვსთა, მამ არს წარწე-

¹⁾ ზემორე გ. — ²⁾ იაკობ ა.

მედელისა თავისა თხისა ზღვებისა მიერ ღ ძალისა სასე- ია
 ლი უფლისა, მისავე მიმართ მიმჭტოლვენი მართალნი ამაღლ-
 დენ ზ მონაგები მდიდრისა კაცისა ქალაქი მტკიცე, ხოლო დი-
 დება მისი ძალა დაიკარგებს ზ ზირველ შემუსრვისა ამაღლდეს იბ
 გული კაცისა, ღ ზირველ დიდებისა დამდაბლდეს ზ რომელი მიუ- იგ
 გებდეს სიტყვასა ზირველ სმენისა, უგუნურება მისა არს ღ უჭმდრე-
 ბა ზ რისხვასა კაცისასა დამძღვებს მონა გონიერი, ხოლო სულ- იდ
 მოკლესა კაცსა ვინ დაუთმობს ზ გული გონიერისა მოიგებს ცნო- იე
 ბასა, ხოლო უური ბრძენთა ეძიებს გონიერებასა ზ მოქმედება კა- ივ
 ცისა განავრცელებს მას, ღ ძლიერთა თანა დასვამს მას ზ მართალი ის
 თავისა თხისა შემასმენელი ზირველსავე სიტყვასა შინა, ხოლო რა-
 ქამს შესძინოს მკლამან იმხილების ზ წინა აღმდგომსა სიტყვასა ის
 დააცხრობს მდუძარ, ხოლო კელძწიფებასა შინა განსამხდვრებს ზ
 მძა ძმისაგან შეწვენილ იქმნების, ვითარცა ქალაქი მტკიცე ღ ძა- ით
 ლალი, ხოლო განძლიერებს ვითარცა საუუძველი სამეუფო ზ ნა- კ
 ყოფთაგან ბაგეთა კაცი განიძლებს ნაწლევსა თვისსა, ღ ნაყოფთა-
 გან ზირისა თხისათა განძლეს ზ სიკუდილი დაცხრება კელსა ში- კა
 ნა ენისასა, ხოლო რომელი იპრობდეს მას ჭამოს ნაყოფი მი-
 სი ზ ¹⁾ რომელმან ზოოს ცოლი კეთილი, უპოვნიეს მადლი, ხო- კბ
 ლო მიუღებთ სიწინარე უფლისა მიერ ზ რომელი განდევნის ცო- კბ
 ლსა კეთილსა, განდევნის კეთილთა, ხოლო რომელმან იპრობს მე-
 ძავი უგუნურ ღ არა წმიდა არს ზ უგუნურება კაცისა წარწყმედს კდ
 გზასა მისსა, ღ ღმერთსა ამისესებს გულსა შინა თხსით, ვედრება-
 სსა იტყვს კლახაკი, ხოლო მდიდარი მიუგებს ფიცხელათ ზ კაცი კე
 მოყვარული მოუქისა მიმართ, ღ არს მოყვასი თანა მიკრული
 უფროს ძმისა.

თ ა ვ ი ით.

შეჯობეს არს კლახაკი რომელი ვალს სიწრფოებასა შინა ა
 თხისა, ვიდრეა მდიდარი კვლარძნილი ბაგითა თხსითა ღ უგუ-
 ლისძმიერო ზ სადაცა არა არს სწავლა სულისა, ირა არს კეთილად, ბ

¹⁾ ქვემოთ ით.

გ ზსადაცა საცხოვარი არს ფერჯითა შეუბრკენეს. ✠ უმეცრება კაცისა
 განჯრწნის გსასა მისსა, სოლო ღმერთსა ძისეს ჰყოფს გულსა ში-
 დნა თჯსითა ✠ სიმდიდრე შესძინებს მეგობარსა ძრავალსა, სოლო
 ე სიკლახსავე შეოფისაგანცა მეგობრისა დატყვებულ იქმნების ✠ ¹⁾
 მოწამე ცრუ არა უტანჯველ იეოს, სოლო შემასმენელი არა მართ-
 ვ ლად, ვერ გენერეს მას ✠ ძრავალნი სათნო ეყოფიან ჰილისა მეფე-
 ზსასა ✠ ეოველმან რომელმან ძმა კლახაკი მოიძულოს, ზ შემეგო-
 ბრებისაგან შორს იეოფის, გონება კეთილი მხილველთა მისთა
 მიახლებულ ჰყოფს, სოლო კაცმან ბრძემან ჰოოს იგი, ძრავლისა
 ბოროტისა მოქმედი შეასრულებს ბოროტსა, ზ რომელიცა განარ-
 ცსებს სიტყვასა, არა ცხოვრდეს ✠ მომკებელსა სიბრძნისასა, უე-
 ვარს თავი თჯსი ზ რომელმან დაიძარხოს გონიერება, ჰხოვებს კე-
 თთილსა ✠ მოწამე ცრუ არა უტანჯველ იეოს, ზ რომელმან ალატ-
 იინოს ბოროტი წარწყმდეს მისგან ✠ არა ერგების უგუნურსა სი-
 იანტებო, ზ უკეთუ იწეოს მონამან გინებითა კელმწიფებად ✠ მოწეა-
 იბ კაცი სულგრძელებს, სოლო სიქადული მისი აღემატების შჯუ-
 იგ ლომისა, ზ ვითარცა თივასა ცვარი ეგრეთ სიწინარე მისი ✠ სი-
 იდ ეიდლისაგან მეძვისა ✠ სახლთა ზ მონაგებთა განუყოფენ ძამანი შჯ-
 იე ლთა, ²⁾ უფლისა მიერ შეეყოფის ცოლი ქმარს ✠ შიშისა შეუწრის
 ივ ქმარს ცოლს ჩვეულებისა, სოლო სული უქმისა მოემეს ✠ რომე-
 იზ უღებ იეოს გზათა თჯსთა თჯს წარწყმდეს ✠ რომელი სწეალობს
 იც მას ✠ აწწავე მესა შენსა, რამეთუ ესრეთ იეოს კეთილსა შინა სა-
 ით სოებასა, სოლო გინებასა შინა ნუ აღიევანებ სულსა შენსა ✠ გო-
 იც ლარს სულიცა თჯსი დავეირთოს ✠ ისმინე შჯლო სწავლა ძამი-

¹⁾ ე მოსე ით. — ²⁾ ზემოც. იც.

სა შენისა, რათა ბრძენ იყო უკანასკნელსა შინა შენსა ❖ მრავალნი
 ზრახვანი გულისა შინა კაცისასა, სოლო ზრახვა უფლისა ჰკიცს
 უკუნისამდე ❖ ნაყოფი კაცისა, მოწუალება, ¹⁾ სოლო უმჯობეს არს
 გლახაკი მართალი, ვიდრეღა მდიდარი მტყუარი ❖ შიში უფლისა
 ცხოვრებასა შინა კაცისა, ღ უშიში განისვენებდეს ადგილთა ზედა,
 სადაცა არა სცეგდეს მეცნიერება ❖ ²⁾ რომელმან დაიბაღნეს კელნი
 წიაღსა შინა თვისსა სიცრუვით, არცა ბაგეთა მიძარტ თვისთა მოი-
 ღოს ივინი ❖ ³⁾ უსჯულოსა წარსაწემედელს წელულის მიძღე-
 ბელს, უგუნური უვიბაგეს იქმნეს, სოლო უკეთუ ამხილო კაცსა
 გონიერსა, გულის სმა ჰქოს მეცნიერება ❖ უზატო მყოფელი მა-
 მისა ღ განმგდებელი დედისა თვისისა სირცხულს მიიღებს ღ
 ეჭმდრებასა ❖ მე დამტყვეველი მამისა სწავლისა იწურთის სიტყ-
 ვათა ბოროტთა ❖ რომელი თავს მდებ იქმნას ერმისა უგუნურისა,
 აგინებს სიმართლესა, სოლო ზირი არა წმიდათა შთანთქამ მსჯა-
 ჳრსა ❖ განემსადებიან წელულებანი მოუთმენელთა, ღ ტანჯვა მსგა-
 ვსად უგულისხმოთა.

თ ა ვ ი ა .

ერა აღუთმენელ ღვნო, ღ საუვედრელ სიმთრვაღე, ღ ყოველი
 ცოფად მავალი ვერ იქმნეს ბრძენ ❖ არა განეყოფის შერისხვა მე-
 ფისა გულის წეროძისაგან ლამისა, სოლო რომელ განარისხოს
 იგი, ღ შემრეველი მისი სცოდავს სულსა თვისსა შინა ❖ დიდება
 არს კაცისა რომელმან მირიღა გინებასა, ღ ყოველი უგუნური ამთ
 თანა შეეთსზუნინან ❖ ეჭმდრებასა მცონარი არა ერცხვს, ეგრეთვე
 იფქლისა მკასა შინა მსესხებელი ❖ წყალი ღრმა განზრახვა გულსა
 შინა კაცისასა, სოლო კაცმან გონიერმან აღმოივოს იგი ❖ დიდ
 ნივთი კაცი, ღ მერ ფასი კაცი ჰქოფს წყალობასა, სოლო კაცისა
 სარწმუნოსა დიდი საქმე იპოოს ❖ რომელი უბრძვილოდ ცხოვრებ-
 დეს სიმართლესა შინა, ნეტარება მკლთაცა თვისთა დაუტეოს ❖
 ოდეს დაჯდეს მეფე მართალი საუდარსა ზედა, ვერ აღუდგეს წინაშე
 თვალთა მისთა არა რაღვე ბოროტი ❖ ¹⁾ ვინ იქადოს წმიდა ყო-

¹⁾ ქვემ. კლ. — ²⁾ ქვემ. კა. — ³⁾ ქვემ. კე — ⁴⁾ ვ. მეფ. ჭ. ბ კორ. ვ. ზირაქ ზ. ა იოანე ა.

ფა გულისა: ანუ ვინ იკადროს თქმა წმიდა ყოფა თავისა ცოდვი-
 ი საგან ❖ ¹⁾ ძვირის მეტყველსა მამისასა ანუ დედისასა დაუძრტეს
 ია ლამძარი, სოლო გუგა თვალისა მისისა იხილავნ ბნელსა ❖ ნა-
 იბ წილი იძულებული დასაბამსა შინა, უკანასკნელსა შინა არა
 ივ იკურთხოს ❖ ნუ ²⁾ იტუჯ შურს ვაკებ მტერსა, არამედ მოუთ-
 ივ მინე უფალსა რათა შეგეწიოს შენ ❖ სასწორი დიდთა ღ მცირეთა,
 იდ ღ საწყაული ორი წილი, არა წმიდა წინაშე უფლისა ორივე, ღ
 იე რომელნი ჰყოფენ მათ ❖ დაწყებათა შინა თვსთა უბრკმეს ჭაბუკსა
 იე ღირსთა თანა ღ მართალ გზა მისი, ❖ ეურსა ესმის, ღ თვალი ხე-
 ივ დავს, უფალმან ქმნა ორივე ❖ ნუ გიუვარს შემასძენელი, რათა არა
 იზ აღვაძაღლოს, განასჭუნ თვალნი შენნი, ღ განსძეს ჰურითა ❖ სა-
 იტ მაკელ უფლისა ორ კეცი სასწორი, ღ საწყაუო მტეუარი არა კე-
 იტ თილ წინაშე მისსა ❖ უფლისაგან წარმართებიან სლვა კაცისა,
 ით სოლო მოკუტდავმან ვითარ სცნას გზანი თვსი ❖ მასე კაცისა
 იკ მსწრაფლ, რაიძე თვსთაგან წმიდა ყოფად, რაძეთუ შემდგომად აღ-
 იკ თქმისა სინანული იქმნების ❖ განიავებულარს არა წმიდა მე-
 იკ აფე ბრძენი, ღ დასდებს მათ ზედა ეტლსა ❖ ნათელი უფლისა სუ-
 იკ ღლთქმა კაცთა, რომელი გამოიკუტლევს საიდუმლოს მუცლისასა ❖
 იკ მონწყალება ღ ჰემძარიტება მცველი მეფისა, ღ გარე მოიცავს საუდა-
 იკ კბ რსა მისსა სიმართლე ❖ შვენიერება არს ჭაბუკთა სიბრძნე, სოლო
 იკ კდ დიდება მოხუცებულთა მცცოვანება ❖ წელულება ღ შემუხსრვა შეე-
 იკ მთხვევიან ბოროტთა, სოლო წელულება საუნჯეთა შინა მუცლისასა.

თ ა ვ ი ა.

ს **ვ**ითარცა ჩქერა წელისა, ეგრეთ გული მეფისა კელთა შინა
 ბ ღჭეთისასა, სადაცა უკეთუ ენებოს მიეცევაღ, მუნ მიდრიკოს იგი ❖
 ბ უოველი კაცი ჩანს თავისად მართალ, სოლო წარმართებს გულსა
 ბ უფალი ❖ ყოფად სიმართლისა ღ ჰემძარიტებისად სათნო არს უფ-
 ბ როს, ვიდრეღა მსხუტრზლთა. სისწლიანთა ❖ დიდ ბრძენი გინება-
 ბ სსა შინა გულ კადნიერი, სოლო ლამძარი არა წმიდათა ცოდვა ❖

¹⁾ ბ მოსე კა. მათ. იე. — ²⁾ ე მოსე ლბ. ზემ. იზ. ჰემ. კდ. რომ. იბ. ა თეს. ე. ა ჰეტ. გ.

განზრასვა მოსწრაფისა აღმატებასა შინა, ღ უოველი ორგული ე
 მოკლებასა შინა ❖ რომელი მოქმედებს საუნჯესა ენითა ტყუილი- კ
 სათა, ამაოება სდევნის საფრკესა შინა სიკუდილისა ❖ უოველი წა- ზ
 რსაწყმედელი არა წმიდათა ზედა მოიწიოს, რამეთუ არა ნებავსთ
 უოვად სიმაართლისა ❖ გულარძნილთა შიმაართ გულარძნილი გზა ტ
 მოუვლისა დქერთან, რამეთუ წრფელ საქმენი მისი ❖ უძჯობეს ¹⁾ თ
 ცხოვრება კუთსესა შინა დაუბურველთა, ვიდრეა კანკოზილთა
 სიცრუითა ღ სასლსა შინა საზოგადოსა ❖ სული არა წმიდისა ი
 არა შეიწუალოს არცა ერთთა კაცთაგან ❖ ²⁾ ზღვევასა მიძღე- იან
 ბელობს დაუთმენელს, უველოვნეს იქმნეს უმანკო, სოლო გუ-
 ლის ზმა მეოფელმან ბრძენმან მიიღოს მეცნიერება ❖ გულის ზმა იბ
 ეწინის მართალმან გულნი არა წმიდათა ღ შეურაცხყოფს არა წმი-
 დათა ბოროტთა შინა ❖ რომელმან დაიუწნეს უურნი თუსი რომე- იგ
 ლი არა სძენად უძღურისა, ღ იგიცა ზადოდის, ღ არა იეოს რო-
 მელმანცა ისმინა მისი ❖ მისაცემელმან იღუმელმან გარე მიაქ- იდ
 ციოს რისსვა, სოლო რომელი რიდებდეს ძღუჭნთა, გულის წერო-
 მა აღაგზნის ძლიერად ❖ სინარუდი მართალთა ჰყოფს სასჯელ- იე
 სა, სოლო ღირსი არა წმიდა ძურის მოქმედთა ❖ კაცი შეცთო- ივ
 მილი გზისაგან მართლისა, შესაკრებელსა შინა გვირთასა განისუჭ-
 ნებს ❖ კაცსა ნაკლულევენსა უვეარს მუჭბა, სოლო რომელსა უე- იზ
 ვარდეს ღჯნო ღ სეთი, არა განმდიდრდეს ❖ სოლო ნარჩევი მარ- იტ
 თალ უძჯულო ❖ ³⁾ უძჯობეს არს ცხოვრება ქუჭყანასა შინა უდა- ით
 ბნოსა, ვიდრეა ცხოვრება დედა-კაცისა თანა მოლაზლისა, ღ ენო-
 ვანისა, ღ მრისსანისა ❖ საუნჯე გულის სათქმელი განისვენებს კ
 ჰირსა შინა ბრძნისასა, სოლო უგუნურთა კაცთა შთანთქიან იგი-
 ნი ❖ გზა სიმაართლისა ღ წუალობისა ჰოებს ცხოვრებასა ღ დი- კა
 დებასა ❖ ქალაქთა შინა მტკიცეთა შევიდის ბრძენი, ღ დამჯუნეს კბ
 სიმტკიცე რომელსა ზედა ესვიდეს არა წმიდანი ❖ რომელმან დაი- კბ
 ცვას ჰირი თუსი ღ ენა, დაიძაროს სრუნვისაგან სული თუსი ❖
 კადნიერსა, ღ მდიდებელს ღ ამპარტავანსა წარწყმედა ეწოდების, ღ კდ

1) ჰემ. კე.—2) უემორ. ით.—3) ჰემ. კე. ზირაქ კე.

კპ რომელი ძვრს იკსენებდეს უძჯულოებს ❖ გულის თქმთა მოაკუ-
 კკ დინიან მცონარი, რამეთუ არა ნებავს კელთა მისთა ყოფად რადას-
 კს მე ❖ არა წმიდასა სურს ყოველსა დღესა გულის თქმასა ბოროტისა,
 კც სოლო მართალსა ეწეაღვის და სწეალობს ურიდად ❖ მსსწრწალი
 კთ არა წმიდათა სამაგელ უფლისა, რამეთუ უსჯულოებით შესწირვენ
 ლ იტუენ ❖ კაცი არა წმიდა ურიცხვად აღუდგების ჰირსა, სოლო
 ლ წრეული თვთ სცნობს გზასა თვსსა ❖ არა არს სიბრძნე, არა არს
 ლა სიძნე, არა არს განსრასვა არა წმიდასათანა ❖ ¹⁾ ცხენი განემსა-
 დების დღესა შინა ბრძოლისასა, სოლო უფლისა მიერ შეწვენა.

თ ა მ ი აზ.

ა ²⁾ უძჯობეს სახელი კეთილი, ვიდრე სიძდიდრესა მრავალსა,
 ბ სოლო უფროს იქროსა და ვეცხლისა მადლი კეთილი ❖ მდიდარი
 ბ და გლახაკი შეემთხვა ურთიერთას, სოლო ორნივე უფალმან შექმნა ❖
 გ ვერაგმან იხილა უკეთური ტანჯული ძლიერად თვთ ისწავების,
 დ სოლო უკუნური თანა წარბდის და იზღვის ❖ ნათესავი სიბრძნისა
 ე შიში უფლისა, და სიძდიდრე და დიდება, და ცხოვრება ❖ კუროს თა-
 ვი და საფრკენი გზათა ზედა გჟლარძნილთასა, სოლო რომელი
 ვ იმარხავს სულსა თვსსა ივლტის მათგან ❖ მდიდართა აქეთ გლა-
 ზ ხაკთა ფლოფად ❖ და მონანი თვსთა უფალთა სესხად მისცემენ ❖
 ც რომელმან სთესოს ბოროტი ბოროტიცა მოიძეოს, სოლო წელუ-
 თ ლებითა საქმენი თვსნი აღასრულოს ❖ ³⁾ კაცსა წენარი და მიძცემი
 ი უევარს უფალსა, სოლო ამავობით საქმეთა მისთა არა მოიკსე-
 ი ნებს ❖ მოწეაღე გლახაკისა თვთ გამოიხარდოს, რამეთუ თვსთა-
 ი გან ჰურთა მისცა გლახაკსა: ძლევისა და ჰატევისა წარმართებს მი-
 ი ძცემი ძღუნისა, გარნა სულსა წარსწემედს მონაგები ❖ განსდევნე
 ი კრებულისაგან წარმწემედელი, და განვიდეს მის თანა ბრჭობა, რა-
 ი მეთუ ოდეს დაჯდეს კრებულთა შორის ყოველთა უნატიო ჰეოფს ❖
 ი უევარს უფალსა გული წმიდა, სოლო სათნო არს მისა ყოველი
 ი უბიწო გზათა შინა თვსთა, ბავითა მწესის ძეფე ერსა თვსსა ❖

¹⁾ ფსალმენი ლბ. ²⁾ კელეს. ვ. ³⁾ ბ კორ. თ.

თვალნი უფლისანი იძარსვენ საცნობელთა, შეაგინებს სიტყვათა ივ
 შჯულისა გარდამავალი ❖ მისესსა ეძიებს ღ') იტყვს მცონარი, იდ
 ლომი გზასა ზედა, ხოლო შარათა ზედა ავასაკნი, მთხრებლი
 ღრმა ❖ ზირი შჯულის გარდამავალთა, ხოლო მოძულეებული უფ- იე
 ლისაგან შთავარდეს მას შინა, არიან გზანი ბოროტნი წინაშე კაცთა,
 ღ არა უეგარნ მოქცევა მისგან, ხოლო ჯერ არს მოქცევა გზისაგან
 გულარძინილისა, ღ ბოროტისა ❖ უგულისსმოება ჭკიდავს გულსა ივ
 ზედა ჭაბუკისასა, ხოლო კუჭრთხი ღ სწავლა შორს მისგან ❖
 რომელი ცილსა სწამებს დავრდომილსა, მრავალსა ბოროტსა უყოფს იზ
 თავსა თვსსა, ხოლო მისცემს მდიდარი მთკლებასა შინა თავსა ❖
 სიტყვათა მიძარტ ბრძენთასა მიუწყარ ყური შენი, ღ ისმინე სიტყვ- იწ
 სა ჩემისა, ხოლო გული შენი განამტკიცე მის მიძარტ რათა სცნა
 რამეთუ კეთილ არიან ❖ ღ უკეთუ დაიდვა იგი გულსა შინა შენსა, ით
 განარებდენ შენ ერთბაშად ბაკეთა შინა შერთა ❖ რათა იუოს შენი კ
 სასოება უფალსა ზედა, ღ კიჩვენოს შენ გზა თვისი, ხოლო შენ გა-
 მოიწერე იგი თავისად სამ გზის, ზრახვად, ღ გონიერებად, ღ მე-
 ცნიერებად, სივრცესა ზედა გულისა შენისასა ❖ გასწავო უკვე შენ კა
 ჭემძარიტი სიტყვა, ღ მეცნიერებისა კეთილისა დამორჩილება, მი-
 გებად სიტყვათა ჭემძარიტებისათა წინა დადებულთა შენდა, ნუ კბ
 მძლავრებ გლახაკსა, რამეთუ გლახაკ არს, ღ ნუ უპატიო ჭყოფ
 უძლურსა ბჭეთა შინა ❖ რამეთუ უფალი შჯის საშჯელსა მისსა, კბ
 ღ ივსნა თვისი უნივეთებელი სული ❖ ნუ იქმნები მოუქნას კაცისა კდ
 გულ მწერალისა, ღ მეგობრისა თანა გულ ფიცხელისა ნუ განი-
 სწუნებ ❖ ნუ თუ ოდეს ისწავო გზანი მისნი, ღ მიიღო ბადე სუ- კმ
 ლისა შენისა ❖ ნუ მისცემ თავს მდებობასა შინა სასირცხოდ ზირ- კვ
 სა ❖ რამეთუ ოდეს არა იუო ქონებად რითმე მოუიღვად, აღიღონ კზ
 სარეცელი რომელი ქუჭრე გუჭრდსა შენსა ❖) ნუ დასდებ საზღუარ- კწ
 თა საუკუნეთა, რომელი დასდევს მამათა შენთა ❖ გამოძჭურეტი კა- კთ
 ცი ღ მასჯლი საქმეთა შინა თვსთა ჯერარს მეფისა წინაშე დგო-
 მად, ღ არა დადგომად წინაშე კაცთა ლიტონთა.

1) ჭკემორ. კზ.—2) ჭკემორ. კბ.

თ ა ვ ი კ ზ .

ა უკეთუ დაჯდე სერობად ტრანჰესსა ზედა ძლიერისასა, გონი-
 ბ რად გულის კმა ეავ წინა დაგებული შენი ზ დასდეჲ კელი შენი,
 გ იხილე რამეთუ ესე ვითარი ჯერ არს შენდა განძხადებად ზ სოლო
 უკეთუ უძღებ ხარ, ნუ გნებაჲს საჭმელი მისი, რამეთუ ესე აქუსთ
 დ ცხოვრება მტყუართა ზ ნუ განივრცელებ გლახაკ თუ ხარ მდიდარ-
 ე თათანა, სოლო შენსა გონებასა განემორე ზ უკეთუ განმარტო მას
 ზედა თჳალნი შენნი, არა ოდესჲე გამოხნდეს, რამეთუ შეემზადა
 მას ფრთენი მისნი ვითარცა ორბისა ზ მიიქცევის სასლსა შინა ზე
 გ მდგომელისა თჳსისა ზ ნუ ისერებ კაცისა თანა მოშურნისა, ნუცა
 ზ გული გითქამს საჭმელსა მისსა ზ რამეთუ რომლითა სახითა
 უკეთუ ვინ შთანთქას ბეწვი, ეგრეთ სჳამს ზ შჳამს, ნუცა მოიუჳა-
 ტ ნებ შენთანა მას, ზ შჳამ შენ ზურსა მისთანა ზ რამეთუ აღმოანთ-
 თ სეჲს მას, ზ განრეუენეს სიტუჳანი შენნი კეთილნი ზ ეურსა შინა
 უგულისხმოსა ნურა რასა იტყუ, რათა არა ოდეს ეცინოდეს გუ-
 ი ლისხმიერს სიტუჳათა შენთა ზ ¹⁾ ნუ დასდებ სახლჳარსა საუკუ-
 ია ნოთა, ზ მონაგებსა შინა ობოლთასა ნუ შესვალ ზ რამეთუ მკსნე-
 ლი მათი უფალი ძლიერ არს, ზ საჯოს საშჯელი მათი შენთანა ზ
 იბ მიეც სწავლასა შინა გული შენი, სოლო ეურნი შენნი განუძადენ
 იკ სიტუჳათა საცნობელთა ზ ²⁾ ნუ წინა დაუდებ ჩხვლსა სწავლად,
 იდ სოლო უკეთუ კუჭრთხითა სცე მას არა მოკუდეს მისგან ზ რამეთუ
 შენ სცე მას კუჭრთხითა, სოლო სული მისი იკსნა სიკუდილისა-
 იე გან ზ შჯლო უკეთუ ბრძენ იეოს გული შენი, ახარო გულსაცა ჩემ-
 იგ სა ზ ზ ეგნენ სიტუჳათა შინა ბაგისა შენისა ჩემთა მიძართ ბაგეთა
 იზ უკეთუ წროფელ იუჳენენ ზ ³⁾ ნუ ეშურებინ გული შენი ცოდვილთა,
 იტ არამედ შიშსა შინა უფლისასა იჲავ მარადლე ზ რამეთუ უკეთუ დაი-
 მარხნე იგი, გექმნენ შენ შჯლის შჯლი, ზ სასოება შენი არა გან-
 ით მემოროს ზ ისმინე შჯლო, ზ ბრძენ იქმნე, ზ წარმართე გონება
 კ გულისა შენისა ზ ნუ იყოფი ღჳნის მსმელ, ნუცა შეიძინები შე-
 ჳა წუობის მიძართ ვორცთა ზ მოეიდებათა ზ რამეთუ ყოველი შემთჳრა-

¹⁾ ზემორ. კბ. — ²⁾ ზემორ. ივ. ზინაჲ ა. — ³⁾ ფსაღ. ლვ. ქემორ. კდ.

ლე და შეძავი დაგლახანეს და შეიმოსნეს დაწებული, და ყოველმან
 მოძილემან დაბეგული და ისმინე ძულო მშობლისა შენისა მამისა,
 და ნუ შეურაცხყოფ ოდეს დაბერდეს დედა შენი და ჭემძარიტება მოი-
 გე, და ნუ განიშორებ სიბრძნესა, და სწავლასა, და მეცნიერებასა და
 მამა მართალი გამოზრდის კეთილად, ხოლო მისთა თუხ ბრძენთა
 იხარებს სული მისი და იხარებდეს მამა და დედა შენთვის, რათამცა
 მხიარულ იუწნეს მშობელნი შენნი და მოძეც მე ძულო გული შენი,
 ხოლო თვალნი შენნი გზათა ხემთა რათა დაიცევდე და რამეთუ ჭუ-
 რი განაგრეტილარს სასლი უცხო, და ჯურღმული იწრო უცხოდას და
 რამეთუ ესე მოსწრაფედ წარწემდის, და ყოველი შჯულისა გარდამა-
 ვალი მოიხშოს და ვისა ვაჟ, ვისა შფოთი, ვისა სასჯელი, ვისა
 ურვანი და ლაღვა, ვისა შემუსრვა ამაფოსა შინა, ვისა ლიბრი თვა-
 ლნი და არა დაძოფელთა ღვინოსა შინა, და რომელნი არა შედვენ
 თუ სადა სმანი იქმნებიან და ნუ დაითრობით ღვინითა, არამედ ზრ-
 ახდით კაცთა მიძარტ მართალთა, და ზრახვდით განსლვასა შინა,
 რამეთუ უკეთუ ფიალობასა და ჭიქოვანსა მისცე თვალნი შენნი,
 უკანასკნელი გაქუნდეს სლვად უშიშულეს საცესხელის ხისა და
 დასასრულ ვითარცა გუჭლისაგან მოწელული განიროხსა, და ვითარ-
 ცა კერასთასაგან კანკეხაოს კესლი და თუბლთა შენთა რაჟამს ინი-
 ლო დედა კაცი უცხო, მაშინ ჰირი შენი აღმოიტეოდინ გულარძ-
 ნილსა და დასდვა ვითარცა გულსა შინა ზღვსასა, და ვითარცა
 ნავის მართებელი მრავალთა შინა დეღვათა და ხოლო სთქუა: მცეს
 მე, და არა მელმოდა, მეკიცხოდეს მე, ხოლო მე არა ვსცან, ოდეს
 განთიადი იეოს, რათა მოვიდეს და მოვიძიო რომლისათანა შევიდე.

კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე

თ ა ვ ი კლ.

1) უკლო ნუ ბამავ კაცთა ბჭროტთა, ნუცა გსურის ყოფად
 მათთანა და რამეთუ სიცრუეკესა იწურთის გული მათი, და სალმობა-
 სა ბაგენი მათი იტეუან და სიბრძნითა აღშენდების სახლი, და გუ-
 ლის ვმის ყოფითა წარემძროტების და საცნობელითა აღივსებიან
 საუნჯენი ყოვლისაგან ჰატოხსნისა სიმდიდრისა და კეთილისა და

ა
 ბ
 გ
 დ

1) ფსალმუნი კმ. ზემორ. კვ.

უძჯობეს არს ბრძენი ძლიერსა, და კაცი მქონებელი გონიერებისა
 ქრისტეანის მოქმედებისა დიდისა და თანა წარმართებით იქმნების
 ბრძოლა, სოლო შეწევნა თანა გულითა განმსრავსთა და სიბრძნე
 და გონება კეთილი ბჭეთა შინა ბრძენთათა, ბრძენნი არა მიდრკებიან
 სჯულისაგან უფლისა, არამედ განიხრავსუნენ კრებულთა შინა და
 უსწავლელთა შექმთხვეის სიკუდილი და სოლო მოკუდების უკუ-
 ლის გამო ცოდვათა შინა, არა წმიდება კაცისა წარწყმედა და შეი-
 გინოს დღესა შინა ბოროტსა, და დღესა შინა მწუხარებისასა, ვი-
 დრემდისცა მოაკლდეს და იკსენ მიმეუწანებელი სიკუდილისა ზედა,
 და მოუიდვათა მოსიკუდიდთა ნუ რიდებ და სოლო უკეთუ სთქუთ: არა
 უწეი იგი, უწეოდე რამეთუ უფალმან ეოველთა გულნი უწენის, და
 რომელმან შექმნა სულთქმა ეოველთა, ამან უწეის ეოველივე, რო-
 ძელი მიაკებს თუთეულსა საქმეთაებრ მათთასა და მჯლო ჭამე თაფ-
 ლი, რამეთუ კეთილ არს გოლი, რათა დატკბეს სასა შენი და ესრეთ
 სცნას სიბრძნე სულმან შენმან, რამეთუ უკეთუ ჭბოო, კეთილ იუოს
 აღსასრული შენი და სასოებამან არა დაგიმტკიცოს შენ და ნუ მიი-
 ეუწანებ არა წმიდასა არავესა ზედა მართალთასა, ნუცა მოსტეუვდე-
 ბი უძღებებითა მუცლისათა და რამეთუ მჯდ გზის დაეცეს მართალი
 და აღდგეს, სოლო არა წმიდა მოუძღურდენ ბოროტთა შინა და უკე-
 თუ დაეცეს მტერი შენი, ნუ გიხარინ მისა, სოლო წაბოროცილებასა
 ზედა მისსა ნუ განასლდები და რამეთუ ისილოს უფალმან, და არა
 სათნო იუოს მისა, და მოაქციოს გულის წყრომა თვისი მისგან და
 ნუ გიხარინ ბოროტ მოქმედებათათს, და ნუ ეშურებინ ცოდვილ-
 თა და რამეთუ არა ეგნენ მჯლის მჯლნი ბოროტთა, სოლო
 ლამძახარნი არა წმიდათა დაძრტეს და მჯლო კეშინოდეს ღუთისა და
 მეფისა, და ნუცა ერთსა მათთა წინა აღუდგები და რამეთუ მეესეუ-
 ლად მიეგნენ არა წმიდათა, სოლო ტანჯუანი ძრწობლთავე ვინა
 უწეის, სიტყუსა ღამძარხავი მე თხნიერ წარწყმედისა იუოს, სოლო
 შემწყნარებელმან შეიწუალოს იგი, არა რაივე სიცრუვე ენისაგან
 მეფისა რათა ითქმიან, და არცა ერთი ტეუვილი ენისაგან მისისა

1) ფსალ. 35.—2) ფსალ. 49.—3) ზემორ. ივ.

რათა გამოვიდეს, მსხულ არს ენა მეფისა, და არა კორციელ, და რომელი უკეთუ მიცემულ იყოს, შეიმუხროს, რამეთუ უკეთუ აღეტყინოს გულის წერობა მისი, მარღვთურთ კაცსა, წარსწემედს და მვალნი კაცთანი შეჭამოს: და დასწავას ვითარცა აღი, ვითარცა უჭმელ მეოფნი მართუწნი ორბთანი, მულა ჩემთა სიტუჭათა გეშინოდეს, და მიმთავლაველმან ამათმან შეინანე და სოლო¹⁾ ამას გეტუჯ თქუწნი მეცნიერთა გულის გამის ეოფად: ურცხვნო ჰირი არა კეთილ არს სამსჯავროსა შედა და²⁾ რომელმან თქუას არა თანა რამეთუ მართალ არს, წვეულ იყოს ერისგან, და სამულველ წარმართთა შინა და სოლო რომელი ამხილებდეს უმჯობეს გამოსჩინდეს, სოლო მათ შედა მოვიდეს კურთსევა კეთილი და და ბაგესა ამბორს უფონ მიმგებელსა სიტუჯსა კეთილისასა და განამხადენ გამოსავალსა შედა საქმენი შენნი, და განემხადე ავარაკსა შედა, და შემომიდეგ მე, და აღაშენო სასლი შენი და ნუ იქმნები მოწამე ცრუ მოქალაქისა შენსა შედა, ნუცა განჭრცნები ბაგითა თვსითა და³⁾ ნუ იტუჯ, რომლითა სახითა მიუო მე, უფოუ მას, და მივაგებ მას რომლითა შემაჭირვა მე და ვითარცა ქუჭყანისა მოქმედი კაცი უგუნური, და ვითარცა მევენავე კაცი მოკლე ჭკუისა და უკეთუ დაუტეო იგი განგამეს, და შეაშთუნეს მდელოთა სრულიად, და იქმნეს დატევებულ, სოლო ზღუდენიცა მისნი ქვსანი დაითხარნეს და უკანასკნელ მე შევიანანე, მივსედე გამოჩევად სწავლისა და⁴⁾ მცირედ მრულის, სოლო მცირედ მძინავს, და მცირედ ვიკრებ გელთა მკერდსა და სოლო უკეთუ ესე ჭყო, მოვიდეს წინა მომავალი სიგლასხაკე შენი, და ნაკლულოვანება შენი, ვითარცა კეთილ მსრბოლი.

თ ა ვ ი კ მ.

ესე იგავი სოლომონისა განუსრასველნი, რომელი დაწერეს მეგობართა ესეკიასთა, მეფისა ურიასტანისათა და დიდება დუთისა და ჭფარბავს სიტუჯსა, სოლო დიდება მეფისა ჰატკისცემს საქმესა მისსა და ცა ძალადი, სოლო ქუჭყანა ღრმა, სოლო გული მეფისა

გვ
კდ
კე
კვ
კზ
კტ
კთ
ლ
ლბ
ლგ
ლდ

1) გ მოსე ით. ე მოსე ა. ზირაქ მბ. — 2) ესაია ე. — 3) ა ჰეტრ. გ. — 4) სემორ. გ.

დ არა უმხილებელი ❖ ეც კამოუცდელსა ვეცხლსა, ზ კანწმდეს წმი-
 ე დ უოველი ❖ მოსწევდნე არა წმიდანი ზირისაგან მეფისა, ზ წა-
 ვ რმართოს სიძარტლესა შინა საყდარი მისი ❖ ნუ იამპარტავნებ წი-
 ნაჲე ზირთა მეფისათა, ზ ნუ დაადგრები ადგილსა ზედა ძლიერთა-
 ზ სა ❖ რამეთუ ¹⁾ უძჯობეს შენდა არს, ოდეს გრქვას აღმოვედ ჩემდა-
 ჭ მო, ვიდრელა დამდაბლებად შენდა წინაჲე ზირსა ძლიერისასა ❖ რო-
 ძელი იხილვების თვალთა შენთა იტყოდო, ნუ მთავარდები სიმძიმე-
 სა შინა მსწრაფლ, რათა არა შეინანო უკანასკნელ, ოდეს გავინე-
 თ ბდეს შენ მეგობარი შენი ❖ განემორე მართლ უკუნ, ზ ნუ შეურა-
 ი ცხუოფ რათა არა გაუვედროს უკუ²⁾ შენ მეგობარმან ❖ ხოლო ლა-
 ლვა შენი ზ მტერობა შენი არა განემოროს, არამედ იქმნეს შენდა
 სწორ სიკუდილისა, მადლი ზ სიუვარული ათავისუფლებს, რომე-
 ია ლთა შინა დამტკიცე თავი, რათა არა ვუვედრებასა შინა იქმნე, არა-
 იბ მედ დაიძარხენ გზანი შენნი კეთილ წარმართებულნი ❖ ვითარცა
 ვაშლი ოქროსა მანიაკსა შინა სარდიონის ქვისა, ეგრეთ თქმად სი-
 ივ ტვუსა წინაჲე განშუ³⁾წნებულისა მისისა ❖ ზ ვითარცა საყურესა ში-
 იდ ეგრეთ სიტუ⁴⁾ბა ბრძენთა კეთილ სასმენელ უურსა შინა ❖ ვითარცა
 გამოსავალნი თოვლისა მკასა შინა სიცხისასა სარკებლობს, ეგრეთ
 მახარობელი სარწმუნო მსმენელთა მისთა, რამეთუ სულსა მნებე-
 იე ბელსა მისსა შეწვევის ❖ ვითარცა ქარი ზ ღრუბელნი ზ წვბა სა-
 ჩინო არიან, ეგრეთ მოქადულიცა მისაცემელისათჳს სიცრუვისა ❖
 ივ ²⁾ სულგრძელებასა შინა კეთილ შემთხვევა მეფეთა, ხოლო ენა
 იზ ლბილ შემუსრავს ძვალთა ❖ თაფლი ჳხოლო სჭამე კმა საუოფელი,
 იწ რათა არა განსძლე განსთხო ❖ ნუ დასძირებულ აღიუვან ფერკსა
 მეგობრისა მიძარტ შენისა, რათა არა ოდეს განძლეს შენგან მოგი-
 ით მულოს შენ ❖ შუბი ზ მახვილი, ზ ისარი მკუ⁵⁾წთრი, ეგრეთ კა-
 კ ციცა რომელი წამებს მეგობარსა თჳსსა ზედა წამებსა სიცრუვისა-
 კ სა ❖ გზა ბოროტისა, ზ ფე⁶⁾ვი მჯულის გარდაძვალისა წარწე-
 კა მდენ დღესა შინა ბოროტსა ❖ ვითარცა ძმარი არა სარკებელ არს

¹⁾ ლუკა იდ.—²⁾ ზემორ. იე.

წელულისა, და კვამლი თვალთა, ეგრეთ ვნებათა შინა შთავარდნილი
 ვორცი გულსა შეაჭირვებს და ვითარცა მდილი საძოვსელსა შინა,
 და მატლი ძელსა შინა, ეგრეთ მკმუნვა კაცისა აწეენს გულსა და
 უკეთუ ¹⁾ შიოდეს მტერსა შენსა, ჰური ეც მას, და უკეთუ სწურო-
 დეს ასუ მას და რამეთუ ესე რომელი ეო შეუკრიბო ნაკუჭრცხალი
 ცეცხლისა თავსა ზედა მისსა, სოლო უფალმან მოგაცოს შენ კე-
 თილი და ქარი ჩრდილოსა აღადგეს ღრუბელსა, სოლო ჰირი ურ-
 ცხვნო აღატეინებს ენასა და ²⁾ უმჯობეს არს ეოფა ეურესა შინა
 სართულისასა, ვიდრეღა სახელსა შინა საერთოს დედა-კაცისასა თა-
 ნა მაგინებელისა და ვითარცა წყალი გრილი სულსა მწუურვალისა-
 სა განუსუჭნებს, ეგრეთვე ამბავი კეთილი ქუჭუნისაგან შორი-
 სა და ვითარცა უკეთუ ვინ წყარო დაკმას, და გამოსავალი წყალ-
 თა განრეჭნას, ეგრეთ არა მჟენიერ მართლისა მწესად წინაშე არა
 წმიდათა და ³⁾ ჰამა თაფლისა ფრიადისა არა კეთილ არს, სოლო
 ჰატყვემად ჯერ არს სიტყუსა დიდებულისა და ვითარცა ქალაქი
 სდუდითა დარღვეული და არა მოსდუდვილი, ეგრეთვე კაცმან რომელ-
 მან ეოს რაჲ განუსრასველად.

კბ
 კბ
 კდ
 კმ
 კპ
 კპ
 კს
 კჭ
 კთ
 ლ

თ ა მ ი კვ.

ვითარცა ცვარი ძკასა შინა და წუმა ეინულსა ზედა, ეგრეთ არა
 არს უგუნურიან ჰატყვი და ვითარცა ფრინველნი და სირნი, ეგრეთ
 წევეა ამავობისა არა მივიდეს ვისსა ზედა და ვითარცა შოლტი
 ცხენსა და საწერტელი ვირსა, ეგრეთ კუჭრთხი ნათესავსა რჯულის
 გარდამავალსა და ნუ მიუკებ უგულის ხმოსა უგუნურებისა მიმართ მი-
 სისა, რათა არა იქმნე მსგავს მისსა და არამედ მიუკე უმეცარსა უმე-
 ცრებისაებრ მისისა, რათა არა ჩნდეს ბრძენ თავსა თანა და გსათავან
 თჯსთა ეჭრდრება ეოს რომელმან წარგსავნოს მოციქული უგუ-
 ნურითა სიტყუთა და განაგდეს სლვა მისი მსაყვარი და მჯულის
 გარდამავალისა ჰირისაგან უგუნურთასა და რომელი შეჰკრავს ქვა-
 სასა შურდულსა შინა, მსგავს არს მიმცემელი უგუნურისა სიტყუსა-
 სა და ეკალნი აღმოცენებიან ეელსა შინა შემთურალისასა, სოლო

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 გ
 ს
 ლ

¹⁾ რომელ. იბ.—²⁾ შემორე კა.—³⁾ კელისისტე გ.

ი მონება კელთა შინა უგუნურთასა ❖ მრავლად იღელვების ეოველი
 ია კორცი უგუნურთა, რამეთუ შეიმუსრვიან ნაწევარნი მათნი ❖ ვი-
 თარცა ¹⁾ ძაღლი რა მიიქცეს თვისსა ზედა ნათხევარსა, ღ იქმნეს სა-
 ძაგელ, ეგრეთ უგუნური თვისთა ბოროტითა მიქცეული თვისთა ზედა
 იბ ცოდვათა (არს სირცხული მომატეუქმბელი ცოდვისა, ღ არს სირცხუ-
 ივ ლი დიდებაღ ძაღლი) ❖ ვისილე კაცი მგონებელი თავისა თვისისა ბრძენ
 იდ ეოფად, სოლო სასოება აქეს უფროს უგუნურთა მისა ❖ ²⁾ იტევს
 იდ მცონარი წარგ სახანილი კხასა ზედა, ლომი არს კხასა ზედა, სოლო
 იე ავახანი უბანთა ზედა ❖ ვითარცა კარი იქცევის ზღრუბლსა ზედა,
 იე ეგრეთ მცონარი სარეცელსა თვისსა ზედა ❖ ³⁾ იძაღვენ მცონარნი
 ივ გელსა თვისსა წიაღსა შინა, არა ძალუცს მოღებად ჰირთა მიმართ ❖
 ივ უბრძენს თავსა შორის თვისსა ჩანს მცონარი, სიმაძღრესა შინა გა-
 იზ მომღებელი აძბისა ❖ ვითარცა მჭვრობელი ძაღლის კუდისა, ეგრეთ
 იწ წინა მჯდომელი უცხოთა სასჯელისა ❖ ვითარცა განკურნებული
 ივ ჰყრიან სიტუჯსა კაცთა ზედა, სოლო შემთხვეული სიტუჯთა ჰირ-
 ით კელ შეიბრკოლების ❖ ეგრეთ ეოველი კელოვნებული თვისთა მე-
 კ გობართა ზედა, ოდესცა ხილულ იუწინენ იტუჯან, რამეთუ მღერა
 კ შექქემენ ❖ მრავალთა შინა ხეთა აღიზრდების ცეცხლი, სადაცა არა
 კა არს განმარისხებელი, დასცხრების ლაღვა ❖ ⁴⁾ ნაბერწეალი ნა-
 კბ კუქცხლისა ღ შემა ცეცხლისა, სოლო კაცი ძავინებელი შფოთსა
 კბ შინა ლაღვისასა ❖ ⁵⁾ სიტუჯანი მღიქნელისა ლბილ, სოლო ესე-
 კბ ნი ცემით სცემენ საუნჯეთა შორის ნაწლეფთასა ❖ ვეცხლი მიცე-
 კდ მული ზაკუთა, ვითარცა კეცი ძერაცხილი, ბაგესა სწორსა გული და-
 კე ჰფარვენ მწუსარებასა თანა ❖ ბაგითა ეოველი აღითქმის მტირალი
 კე მტერთა, სოლო გულსა შინა მოქმედებს ზაკვასა ❖ უკეთუ კევე-
 კე რებოდეს შენ მტერი ჳმითა დიდითა, ნუ გრწამენ მისა, რამეთუ
 კე მჯდი უკეთურება არს სულსა შინა მისსა ❖ რომელი ჰფარავს მტე-
 კე რობასა შეამხადებს ზაკუასა, სოლო რომელი დაჰფარავს ცოდვასა

¹⁾ ბ ჰეტრ. ბ.—²⁾ ზემორე კბ.—³⁾ ზემორ. ით.—⁴⁾ ზინაქ კწ.—⁵⁾ ზე-
 მორე იწ.

იხ მესაწენარებელი ეწოდების ❖ რკინა რკინასა გალესავს, კაცსა აღ-
 იწ ლესავს ჰირი მეკობარისა ❖ რომელმან დანერგოს ლელუ ჭაბოს ნა-
 ეოფი მისი, სოლო რომელი იცავს უფალსა თვისსა, ჰატოსან
 ით იუოს ❖ ¹⁾ ვითარცა არა მსგავს არიან ჰირი ჰირისა, ეგრეთ არცა
 კ გული კაცთანი ❖ ჯოჯოხეთი წარსაწემედელი არა განძღების ²⁾
 ეგრეთვე თვალნი კაცისა არა განძღებიან, სამაგელ უფლისა განმა-
 კა მტკიცებელი თვალისა, ღ უსწავლელობა ღ დაუჭერობელობა ენი-
 კა ❖ ³⁾ გამოცდილება ვეცხლისა ღ ოქროსა გამოხურვებითა, სო-
 ლო კაცი გამოიცდების ჰირთა მაქებელთა მისთასა, გული უსჯუ-
 კბ ლოსა ეძიებს ბოროტსა, სოლო გული წრფელი ეძიებს მეცნიერება-
 კბ სსა ❖ უკეთუ სცე უგუნურსა შორის კრებულისა, საკიცხველ მისა ღ
 კბ ვერ მიუღო უგუნურება მისი ❖ მეცნიერებით აუწყე სულსა სამ-
 კდ წესოსა შენისა, ღ რათა დაადგინე გული შენი სამწესოთა შენთა
 კდ მიძარტ ❖ რამეთუ არა უგუნისამდე კაცისა ძვერობელობა ღ ძლიე-
 კე რება, არცა მიეცეს ნათესავითგან ნათესავსა შინა ❖ შესძინე მწვა-
 კე ნვილოვანთათჳს მეოფთა ველსა სედა ღ მოიძვე თივა, ღ შეკრიბე
 კე თივა მადნარისანი ❖ რათა ⁴⁾ გაქუნდენ ცხოვარნი სამოსლად ჰა-
 კვ ტივ ეც ველსა, რათა გექმნენ შენ კრავნი ❖ შჯლო ჩემგან გაქუნ-
 კვ დინ თქმანი ძლიერნი ცხოვრებასა შინა შენსა, ღ ცხოვრებასა შინა
 შენთა სათნო მეოფელ.

თ ა ვ ი ავ.

ა ივლტვის არა წმიდა არცა ერთისავე განდევნილი, სოლო
 ბ მართალნი ესვენ ვითარცა ლომი ❖ ცოდვათა თჳს არა წმიდათა
 გ სასჯელი აღდგებიან, სოლო კაცი კელოვანი დაშრეტს მას ❖ მკა-
 დ დნიერნი არა წმიდებათა შინა შესამენს გლახაკთა ❖ ვითარცა წჯმა
 მძლავრი ურკებ არს, ეგრეთ რომელთა დაუტეონ შჯული აქებ-
 ე დენ არა წმიდასა, სოლო მოყვარენი შჯულისანი გარე მოივლე-
 ე ბენ თავისა თვისისა ზღუდესა ❖ კაცი ბოროტი არა გულის სმა
 ჭყოფს სასჯელსა, სოლო მეძიებელნი უფლისანი გულის სმა
 ვ ჭყოფენ ყოველთა თჳს ❖ ⁵⁾ უმჯობეს არს გლახაკი მავალი ჭეშმა-

¹⁾ ა კორ ბ. — ²⁾ ზირაქ იდ. — ³⁾ ზემო იხ. — ⁴⁾ ა ტიმ. ვ. — ⁵⁾ ზემორე იდ.

რიტებისა შინა, ვიდრეღა მდიდარი მატეუვარი ❖ ძემან ბრძენმან ზ
დაიცვას შჯული, ჰ რომელი მწესიდეს უძღებებსა, უხატო ჰყოფს
მამასა თვისსა ❖ რომელი განამრავლებს სიმდიდრესა თვისსა აღნა- ც
დგინებითურთ ჰ სარგებლით, წყალობად გლახსაკისა შეიკრიბოს
იგი ❖ რომელმან შიიდრიკოს უური თვისი არა სძენად შჯულისა, თ
თვთ ვედრება თვისი სძაგელ ჰყო ❖ რომელი აცთუნებდეს წრფე-
ლსა გზასა ზედა ბოროტთა, განსახრწნელსა შინა თვისით შევარ-
დეს, სოლო უსჯულონი თანა წარჯდებიან კეთილსა, ვერ შევიდენ
მას შინა ❖ ბრძენი კაცი თავსა შორის თვისსა მდიდარი, გლახაკი
გონიერი შეურაცხყოფს მას ❖ შეწევნითა მართალთა მრავლად იქმ- იბ
ნების დიდება, სოლო ადგილსა შინა არა წმიდათასა წარწემდებიან
კაცნი ❖ რომელი იფარავს არა წმინდებსა თვისსა არა ეწიოს კეთი- ივ
ლსა შინა, სოლო მქადგებელი მხილებისა, საყვარელ იქმნეს ❖
ნეტარარს კაცი რომელმან შეიშინოს ყოველთა კეთილ მსახურები- იდ
სათვის, ჰ ფიცხელი გულითა შევარდეს ბოროტსა შინა ❖ ლომი იე
მშიერი, ჰ ძველი მწეურვალი, ეგრეთ რომელი მტანჯველობს
გლახაკი მყოფი წარმართთა ზედა დავრდომილთა ❖ მეფე ნაკლუ- ივ
ლეგანი შემოსავალითა, დიდად ცილის მწამებელ იქმნების, სოლო
რომელსა სძულდეს უსამართლოება მრავალ წელ ცხოვრებდეს ❖
კაცისა რომელი მიზეხსა შინა სასიკუთღილოსა მოთავს მდები, იზ
მლტოლვარე იმყოფის, ჰ არა დამამტკიცებელი, სწავლე მე ჰ შეგი-
ევაროს შენ, ჰ მისცეს სამკაული სულსა შენსა, არა უსმინოს ენასა
სჯულის გარდამავალსა ❖ რომელი ვიდოდეს სიმართლით, შეწევნა იწ
მოიგოს, სოლო რომელი ვიდოდეს გულარმნილსა გზასა, შეიბო-
რკოს ❖ ¹⁾ მოქმედი თვისისა ქრწენისა განმდეს ჰურიითა, სოლო ით
რომელი სდევნიდეს უდებებსა, აღივსოს სიგლახაკითა ❖ კაცი ღირსი კ
მორწმუნე, ფრიად იკურთხოს, ²⁾ სოლო ბოროტი არა უტანჯველ
იქმნეს ❖ რომელსა არა ჰრცხუწნეს ჰირისაგან მართალთა, არა კე- კა
თილ, ესე ვითარნი ნამუსრევისათვის ჰურიისა მისცემს კაცსა ❖ ის- კბ
წრაფის განმდიდრებად კაცი მომურნე, ჰ არა უწვიან რამეთუ მო-

¹⁾ ზემ. იბ. ზინაჟ კ. — ²⁾ ზემ. ივ.

კვ წყალენი ჭფლობენ მათ ❖ რომელი ამხილებდეს კაცისა კსასა, მა-
 კდ დლი აქჲს უფროს ტკბილ ენისა ❖ რომელი განსდევნიდეს მამასა
 კე ანუ დედასა, ზე ჭკონებდეს არა ცოდვად, ესე თანა ზიარ არს კაცი-
 კვ სა არა წმიდისა ❖ ურწმუნო კაცი სჯის ცოდვასა, ზე რომელი
 კვ ესავს უფალსა ზედა გულისავსებასა შინა იქმნეს ❖ რომელი ესავს
 კვ კადნიერებასა ზედა გულისასა, ესე ვითარე უგუნურ არს, ზე რომელი
 კვ ვალს სიბრძნით, ცხონდეს ❖ რომელი მისცემს გლახაკსა, არა
 კვ მოაკლდეს: ზე რომელი მიაქცევდეს თვალსა თვსსა, ნაკლულევანება-
 კვ სსა შინა იყოს მრავალსა ❖ აღგილთა ზედა არა წმიდათასა კუნესენ
 მართალნი, ხოლო წარსწემედელსა შინა მათსა განმრავლდებიან
 მართალნი.

თ ა ვ ი კ თ.

ა უმჯობეს არს კაცი მამხილებელი, ვიდრეა კაცი ქედ ფიცხელი,
 ბ რამეთუ მეის მომწერიასა მისისა არა არს კურნება ❖ ქებასა მართ-
 გ ლისასა იხარებს ერი, ხოლო მთავართა არა წმიდათა კუნესის კა-
 გ ცნი ❖ კაცსა რომელსა უეგარდეს სიბრძნე, იხარებს მამა მისი, ზე
 დ რომელი მწყისს მეძავთა, წარსწემელსა სიმდიდრესა ❖ მეფე მართა-
 ე აღმოსთხრის ❖ რომელი განუმხადებს ჰირსა ზედა თვსსა მეგობ-
 ვ რისასა ბადეს შთაინთხევს იგი ფერკთა თვსთა ❖ რომელი სცოდ-
 ვ იდეს კაცსა დიდ არს საბრკე, ხოლო მართალი სიხარულით ზე
 ზ მხიარულებით იყოს ❖ უწყის მართალმა სასჯელი ყოფა გლახაკთა,
 ზ არა ვითარცა არა გულის ხმა ჭყოფს მეცნიერებასა, ზე გლახაკი-
 ზ სა არა არს უური მეცნიერებისა ❖ კაცთა უსჯულოთა დაწვეს ქალა-
 თ ქი, ხოლო ბრძენნი უკუნ აქცევენ რისხვასა ❖ კაცი ბრძენი მჯის
 წარმართთა, ხოლო კაცი ბოროტი მერისხული საცინელ იქმნების,
 ი ზ არა შეეშინის ❖ კაცთა მოსისხლეთა მოზიარეთა მოიძულონ ღი-
 ია რსნი, ხოლო წრფელთა მოიძულონ სული მისი ❖ ყოველსა რი-
 იბ სხვასა თვსსა გამოიღებს უგუნური, ხოლო ბრძენნი ჭფარვენ ნა-
 ივ წილისაებრ ❖ მეფისა მორჩილისა სიტყუსა ცრუსა, ყოველი რო-
 ივ მელი ქუჭმე მისა სჯულის გარდამავლობენ ❖ მავასხებელისა ზ

თანამდებობისა მეგობარი მეგობართა თანა შესცუვენ, მსედველობასა მრჩობლთაჲე ჰყოფს უფალი ❖ მეფისა ჰემპარიტად მსაჯულისა იდ
 გლანსაკთა საუღარი მისი საწამებელად აღეშენოს ❖ წელულებანი იე
 ზ მსილებანი მისცემენ სიბრძნესა, სოლო ყრმა მეძავი არცხჳწნს
 მშობელთა თუსთა ❖ მრავალ მეოფთა არა წმიდათა, მრავლად იქმ ივ
 ნებიან ცოდვანი, სოლო მართალნი მათითა დაცემითა მოძიშე იქმ
 ნებიან ❖ სწავლე მესა შენსა ზ განგისვენოს შენ, ზ მისცეს შჳწ- იზ
 ნიერება სულსა შენსა ❖ არა იყოს მოძთსრობელი წარმართისა იწ
 რჯულის გარდამავლისა, ზ მმარსველი შჯულისა სანატრელ ❖
 არა განისწავლოს სიტყუთა მონა ფიცხელი, უკეთუძცა გულის ხმა ით
 ყოს, არამედ არა ისმინოს ❖ უკეთუ ისილო კაცი მოსწრაფე სი- ბ
 ტყუათა შინა, უწყოდე რამეთუ სასოება აქჳს უფროს მისსა უგუნ-
 რსა ❖ რომელი მატყუარ იყოს სიყრმიდგან იმონების, სოლო კა
 უკანასკნელსა ზედა მტკივნეულად იყოს ამათ თუს ❖ კაცი მრისხანე კბ
 აღადგენს ლაღვასა, ზ კაცი გულფიცხელი აღმოითხრის ცოდვასა ¹⁾ ❖
 გინება კაცსა არცხვენს, ზ მღაბაღთა დაამტკიცებს უფალი დიდება- კბ
 თა შინა ❖ რომელი შეაერთებს ნატყვენავსა მზარავთა თანა, სმულს კდ
 სული თუსი, სოლო უკეთუ ზ ფიცის დამდებთა ისმინონ არა მიუ-
 თხრან ❖ მოძიშნი ზ მორცხჳწნი კაცთაგან შეიმუხრენ, სოლო რრ- კმ
 მელი ესავს უფალსა ისარებდენ ❖ არა წმიდება კაცსა მისცემს შე- კმ
 ცთომასა, სოლო მოსავი მეუფისა ზედა ცხონდეს ❖ მრავალნი სა- კზ
 თნო ეყოფიან ზირითა წინამძღვართასა, სოლო უფლისაგან იქმნე-
 ბის სიმართლე კაცისა ❖ სამაგელ მართლისა კაცი უსამართლო, კწ
 სოლო სამაგელ რჯულის გარდამავლისა მართლ მცნობელი გზისა.

თ ა ვ ი ლ.

(იკავმა თქჳ კაცი იფილისა მიმართ, იფილისა მიმართ ზ უსა- ა
 ლისა). ამას იტყუეს კაცი მორწმუნეთა ღჳთისათა, ზ განვისვენებ ❖ რა- ბ
 მეთუ უგუნურეს ვარ ეოველთაგან კაცთა, ზ მეცნიერება კაცისა გ
 არა არს ჩემთანა ❖ სოლო ღმერთმან მასწაოს მე სიბრძნე, ზ გო-
 ნიერებანი წმიდათანი ვსცან ❖ ვინ აღკდა ცად ზ გარდამოკდა, ვინ დ

¹⁾ იობ კ.

შეიკრიბა ქარნი წიაღთა შინა, ვინ მოაქცივნა წუხლნი სამოსელსა
 შინა, ვინმე იპურნა უოველნი კიდენი ქუჭრანისანი, ვინ არს სასე-
 გლი მისი, ანუ ვინ არს სასელი მისა მისისა რათა სცნან ❖ რამეთუ
 უოველი სიტყუთა ღუთისათა გამოკურგებულარს, ხოლო ეკმარე-
 ვ ბოდეს თუთ მოშიშებული მისი ❖ ნუ ¹⁾ შესძინებ სიტყუათა მიმართ
 შ მისთა, რათა არა გამხილოს შენ, ღ იქმენ ცრუ ❖ ორსა ვითხოვ შე-
 ც ნგან, ნუ გვებულ უოფ მადლისა მისგან ჰირველ სიკუდილისა ჩემი-
 ც სა ❖ ამაჟო სიტყუა ღ ცრუ შორის ჰყავ ჩემგან, ხოლო სიმდიდრე-
 თ ღ სიგლახაკესა ნუ მიმცემ მე, ხოლო განმიწესე მე ვითარცა სა-
 თ ეკმარებელი ღ კმა საუოფელ ❖ რათა არა გაუმაძღარი მტყუარ ვიქ-
 ი მნე, ღ ვთქუა ვინ ძვედავს მე, ანუ დავგლახაკე ვიპარო ღ ვფუცო
 ი სასელითა ღუთისათა ❖ ნუ მისცემ მონასა ველსა შინა უფლისასა,
 ია რათა არა ოდეს გწეოს შენ, ღ მოაკლდე ❖ შულსა ბოროტსა
 იბ სწევეს მამა ღ დედა არა აკურთხევეს ❖ შული ბოროტი სიმართლესა
 ი თავსა შორის სჯის, ხოლო გამოსავალი თუსისა არა განიბანოს ❖
 იგ შულსა ბოროტსა აქენ თვალნი მდალნი, ხოლო წამითა მისითა
 იდ მადლოის ❖ შულსა ბოროტსა აქენ კბილნი თუსნი მახულ, ღ შუა-
 ი ენი ვითარცა მკვეთლ რომელ წარსწემედად ღ შეჭმად მდაბალნი ქუჭ-
 ი ე უანისაკან, ღ დაგრდომილნი მათნი კაცთაკან ❖ წურებელსა ესხნეს
 ი ე სამ ასულ, სიევარულით საუვარელნი, ღ სამნი ესენი ვერ განამ-
 ი ე ღებდეს მას, ღ მეოთხესა არა კმა ეყო თქმად: კმა არს ჩემდა ❖ ჯო-
 ი ე ჯოხეთი, ღ გულის თქმა დედა-კაცისა, ღ ქუჭრანა არა განმღე-
 ი ბ ის არს ❖ თვალნი მახასრობელნი მამისა ღ მაგინებელი სიბერედ დე-
 ი ც დისა რათა აღმოფხურან იგი ყორანთა მადნარისაკან ღ რათა შე-
 ი ც ჭამნეს იგინი მართვეთა ორბისათა ❖ სამნი არიან ჩემდა შეუძლე-
 ი თ ბელ გულის ხმის ყოფად, ღ მეოთხესა ვერა ვცნობ ❖ კვალი ორ-
 ბისა მფრინველისა ჰყარსა ზედა, ღ ცსა გველისა მცურავისა შემდ-
 ბ გომად კლდესა, ღ კვალი ნავისა მცურავისა ზღუასა ზედა, ღ ცსა
 კაცისა სიჭაბუკესა შინა მისსა ❖ ეგრეთვე ცსაცა დედა-კაცისა შემდ-

¹⁾ ე მოსე ღ ღ იბ.

რუშისა, რომელი ოდეს ქქენეს, ღ განიბნეს არა რაღსავე იტუეს
 ქმნად უჯვროსა ✥ სამთა მიერ შეიძრვის ქუჭყანა, სოლო მეოთხი- კა
 სა ვერ ძალუც ტვრთვად ✥ უკეთუ მონა გაძეფდეს, ღ უგუნური კბ
 აღივსოს საჭმლითა ✥ ღ მკევალმან უკეთუ განსდევნოს დედოფალი კგ
 თვისი, ღ დედა-კაცი საძაგელი უკეთუ მიხვდენ კაცსა კეთილსა ✥ სო- კდ
 ლო ოთხნი არიან უძციოესნი ქუჭყანასა ზედა, სოლო ესენი არიან
 უბრძნეს ბრძენთა ✥ ჯინჯველნი რომლისა არა არს ძლიერება, ღ განი- კე
 მსადებს მკასა შინა საზრდელსა ✥ ღ მძარბნი ნათესავნი არა კვ
 ძლიერნი, რომელნი იქმენ კლდეთა შინა სასლთა თვისთა ✥ უძე- კზ
 ფო არს მკალი, ღ ამკედრდების ერთისაგან ბრძანებისა კეთილ კტ
 მწუობრედ ✥ ფსვენნი კელითა დაურდნობილი, ღ ადულ მოსანადი- კტ
 რებელი, მეოფი დამკვდრებულ არს სიმტკიცეთა შინა მეფეთასა ✥ კთ
 სამნი არიან რომელნი კეთილ მოსწრაფეთ ვლენან, სოლო მეოთხე
 რომელი კეთილათ განვალს ✥ ლეკვ ლომისა უძლიერეს მკეცთა ლ
 რომელი არა უკუნ იქცევის არცა ეშინის ცხოვართა ✥ ღ მამალი ლა
 მავალი დედალთა შორის კეთილ სულ, ღ ვაცი წინამძღვარი არვი-
 სა, ღ მეფე მეტეუჭლი ერთა შინართ წარმართთა შინა ✥ უკეთუ ლბ
 მისცე თავი სინაზულსა შინა, ღ განმარტო კელი შენი თანა ლა-
 ლვითა, საკიცხველ იქმნე ✥ სწველდი სძესა, ღ იქმნეს ერბო, უკე- ლვ
 თუძცა გამოიფხანნე ნესტუნი, გამოკდეს სისხლი, სოლო უკეთუ
 აღმოიხიღვიდე სიტუშათა, გამოკდენ სასჯელი ღ ცილებანი.

თავი ლა.

სიტევანი ჩემნი ითქუნეს ღუთისაგან, მეფისა წინასწარ- ა
 მეტეველება რომელიცა განსწავლა დედამან მისმან ✥ რაი დაი- ბ
 მარხო თუ შჯლო რა თქმული ღუთისა, ზირმყო შჯლო შენ მეტეუ, ბ
 რაჲ შჯლო მუცლისა ჩემისაო ✥ რაჲ შჯლო ჩემთა ლოცვა- გ
 თა, ნუ მისცემ დედა-კაცთა სიმდიდრესა შენსა, ღ შენსა გონებასა
 ღ ცხორებასა უკანასკნელსა შინა განზრახვასა ✥ განზრახუთურთ დ
 ყოველი ქმენ, განზრახუთ სჯ ღჯნო, ძლიერნი ძრისხანე არიან,
 ღჯნოსა რათა არა სმიდენ ✥ რათა თუ დაითრონ დაივიწყონ სიბ- ე
 რძნე, ღ მართლ მსაჯულობად უძღურთა ვერ შეუძლონ ✥ მიეცით ვ

თაფლუჭი მყოფთა მწუსარებათა შინა, ღ ღ ღ ღ სმად მყოფთა ტვი-
 ვნეულებათა შინა ❖ რათა დაივიწყონ სიგლახაკე, ღ ტვივილნი არა
 მოიკსენონ მერმელა ❖ შჯლო ალაღე ჰირი შენი სიტყვათა ღუთისა
 თ თანა, ღ შჯიდე ეოველთა ცოცხლად ❖ ალაღე ჰირი შენი ღ შჯიდე
 ი მართლიად, უსაჯე გლახაკსა ღ უძლურსა ❖ დედა-კაცი მკნე ვინ
 ია ზოოს, უძვირეს არს ქვისა მრავალ სასყიდლისათა ❖ კადნიერ არს
 მის ზედა გული ქმრისა მისისა, ესე ვითარი კეთილთა ნატუჟუნაგ-
 იბ თა არა დააკლდეს ❖ რამეთუ იქმს ქმრისა თვისისა კეთილსა ეო-
 იკ ველსა შინა ცხოვრებასა ❖ მოიგო მატყლი ღ სელი, ქმნა კეთილ-
 იკ საკმარი კელითა თვისითა ❖ იქმნა ვითარცა ნავი მოვასჯრე მოქმედი,
 იე შორით შეიკრიბოს თავისა თვისისა სიმდიდრე ❖ ღ აღდგის ღამი-
 ივ თგან ღ მისცის საზრდელი სახლეულთა, ღ საქმე მკევალთა ❖ მნი-
 ლველმან აგარაკი მოიუიდა ხოლო ნაყოფთაგან კელთა თვისთასა ღ
 იზ დანერგა ვენავი ❖ მოირტუნა ძლიერად წელთა თვისთა, დაამტკი-
 იწ ცნა მკლავნი თვისნი საქმესა ზედა ❖ ღ იხილა კემო, რამეთუ კე-
 თილ არს საქმედ, ღ არა დაშრტეს სანთელი მისი ღამე ეოველ ❖
 ით მწურთა თვისნი განმარტა სასარკებლოსა ზედა, ხოლო კელსა თვ-
 კ სსა განამტკიცებს ტარსა ზედა სთვად ❖ ღ კელნი თვისნი განუსუნა
 კა გლახაკსა, ხოლო ნაყოფნი მიუზურნა დავრდომილსა ❖ არა სრუ-
 კბ ნავს მყოფთათვის სასლსა შინა ქმარი მისი ოდეს სდა ეოვნოს ❖
 კბ რამეთუ ეოველი მისთანანი შემოსილ არიან, მჩხობლი სამოსელი
 კბ უქმნა ქმარსა თვისსა, ხოლო ბისონისაგან ღ ჰორფირისა თავისა
 კბ თვისისა სამოსელი ❖ დიდებულ იქმნების ბჭეთა შინა ქმარი მისი,
 კბ ოდესცა უკეთუ დაჯდის კრებულთა შორის მოხუცებულთა თანა
 კბ მკვდრთა ქუჭნისათა ამცნო ❖ არდაგები უქმნა, ღ განუეუნა ფინიკელ-
 კე თა, ხოლო სარტყლები ქანანელთა ❖ ჰირი თვისი ალაღო კრძალუ-
 კე ლებად, ღ სჯულიერად, ღ წესი მცნებისა ენასა თვისსა ❖ ძალითა
 კე ღ შვენერებითა შეიმოსა ღ ისარა უკანასკნელთა დღეთა შინა ❖
 კე იწრო არიედ ალაგნი სასლისა მისისა, ხოლო საზრდელი სიცო-
 კე ნილისა არა ჭამა ❖ ალაღო ჰირი თვისი ბრძნად ღ შჯულიერად ❖
 კთ ხოლო ქველის საქმემან მისმან ალაღგინა შჯლნი მისნი, ღ გან-

მდიდრებს, ქმარმანცა მისმან აქო იგი ❖ მრავალთა ასულთა მო-
 ცეს სიმდიდრე, მრავალთა ეუჭს ძლიერება, სოლო შენ გარდარე
 ღ გარდამატე უოველთა ზედა ❖ სათნოებანი ტეუილით ღ ამოებით
 სიკეთე დედათა არა არს შენ თანა, რამეთუ დედა-კაცი გონიერი კუ-
 რთხეულ არს, სოლო მოძიძნი უფლისანი ამას რათა აქებდეს ❖ მი-
 ცით მას ნაუოფთაგან ბაკეთა მისთასა, რათა იქებოდინ ბჭეთა ზე-
 და ქმარი მისი.

დასასრული იგავისა სოლომონისა, აქეს თავსა შორის თავი ლა.

წიგნი ეკლესიასტე

ესე იგი არს საეკლესიო მეფისა სოლომონისა.

თ ა ვ ი ა.

სიტყვანი ეკლესიასტესანი ძისა დავითისა, მეფისა ისრაელისა
 იერუსალიმსა შინა ❖ ამავოება. ამავოთა, თქვა ეკლესიასტე, ამავოება
 ამავოთა, უოველივე ამავო ❖ რაი უმეტესობა კაცისა უოველსა მი-
 ნა შრომასა მისსა, რომელი შურების მზესა ქუჭშე ❖ ნათესავი წა-
 რვალს, ღ ნათესავი მოვალს, ღ ქუჭყანა ჰკიეს უკუნისამდე ❖ აღ-
 მოვდების მზე, ღ დაჯდების მზე, ღ ადვილადვე თვსდა მიიზიდავს,
 ესე აღმოაბრწეინებებს მუნ, მივალს სამსრით კერძო, ღ გარე მოვ-
 ლის ჩრდილოთ კერძო ❖ გარემოს გარე მოვლით ვალს სული,
 ღ სიმკრეველესა თვსსა გარე მოიქცევის სული ❖ ¹⁾ უოველნი ღვა-
 რნი შესდიან ზღუასა შინა, ღ ზღუა არა არს აღვსებულ, ადვილსა
 ზედა სადაცა ღვარნი მივლენ, მუნცა იგინი მიიქცევიან მისწულად ❖
 უოველნი სიტყვანი შრომისა ვერ შემძლეებელ არს მამა-კაცი თქმად,
 ღ არა აღივსების თვალი ზედვითა, ღ არცა სავსე იქმნების ეური
 სმენისაგან ❖ რაჲ უოფილი, იგივე უოფადი: ღ რაჲ ქმადი; იგი-
 ვე ქმული ❖ ღ არა რაჲ არა არს უოველივე ახალ მზესა ქუჭშე,
 რომელი აღმოიტყვის ღ თქვას, აჭა ესე ახალარს; აწ იქმნა საუკუ-
 ნეთა შინა ქმულთა წინასწარ ჩუჭნსა ❖ არა არს კსენება ზირველ-

¹⁾ ზირაქ მ.

თა, ჰ უკანასკნელთა ქმნილთა: არს იუოს მათდა გსენება ეოფადთა
 იბ თანა უკანასკლელ ზ მე ეკლესიასტე მეფე ვიუაჲ ისრაელსა სედა, იე-
 ივ რუსალიძსა შინა ზ ჰ მივეც გული ჩემი რომელ გამოძიებად ჰ
 კანხილვად სიბრძნით ეოველთა თჯს ეოფილთა ცათა ქუჭშე, რამე-
 იდ ბად მას შინა ზ ვიხილენ თანად ეოველნი ქმნილნი ნაქმარნი მზე-
 იე სა ქუჭშე, ჰ აჭა ეოველნი ამაოება, ჰ აღრჩევა სულისა ზ გარდა-
 ივ ჟეუელი არა შესაძლებელარს შემკობად, ჰ ნაკლული არა შესაძ-
 ივ ლებელარს აღრიცხვად ზ ვთქუ მე გულსა შინა ჩემსა, რომელი
 თქმა, აჭა მე კანვდიდენ, ჰ შევიძინე სიბრძნისა მიძართ უფროს
 ივ ეოველთა, რომელნი იეუნეს უწინარეს ჩემსა იერუსალიძსა შინა ზ
 იბ ჰ გული ჩემი მივეც ხედვად სიბრძნისა ჰ მეცნიერებისა, ჰ გულმან
 იწ ჩემმან იხილა ძრავალი, სიბრძნე ჰ მეცნიერება, იგავნი ჰ გელოჲ-
 ნებანი, ვიცნენ მე, რამეთუ ესეცა არს აღრჩევა სულისა ზ რა-
 მეთუ სიმრავლესა შინა სიბრძნისასა სიმრავლე მეცნიერებისა, ჰ
 რომელმან შეიძინა მეცნიერება, შეიძინა ღმობა.

თ ა ვ ი ბ.

ა ვთქუ მე გულსა შინა ჩემსა: მოვედ უკუჭ რათა გამოცხადო
 ბ შენ სინხარულსა შინა, ჰ იხილე კეთილთა შინა, ჰ აჭა ესეცა ამაოე-
 ბ ზ სიცილსა ვარქუ, მოღვაწეობასა, ჰ სინხარულსა რაღსა ჰეოფ
 გ ამას ზ ჰ თანად ვიხილე უკეთუ გულმან ჩემმან მოიხილოს ვითარ-
 ცა ღჯნო კორცი ჩემი, ჰ გული ჩემი მიძლოდეს მე სიბრძნესა ში-
 ნა ჰ რომელი ჰეობად სინხარულისა, ვიდრემდე ვიხილო ვიხი კეთილი
 დ მეთა კაცთა, რომელსა ჰეოფენ მზესა ქუჭშე, რიცხვსა დღეთა ცხ-
 ე დოფრებისა მათისათა ზ კანვადიდენ ქმნულნი ჩემნი, აღვიშენენ ჩემდა
 ე სახლნი, დავნერკე ჩემდა ვენაჲნი ზ ვიქმნენ ჩემდა მტილნი ჰ სა-
 ვ მოთხენი, ჰ დავნერკენ მათ შინა ხენი ეოვლისა ნაეოფისა ზ შე-
 ვ ვიქმნენ ჩემდა საბანელნი წყალთანი, რომელი რწევად მათგან ნორ-
 ზ ჩოვანთა ხეთასა ზ მოვიკე მონანი ჰ მკევალნი, ჰ სახლის წულნი
 იქმნეს ჩემდა, ჰ მოკებაცა სამროწლისა ჰ სამწესო იქმნა ჩემდა
 ძრავალი, უმეტეს ეოველთა ჰირველ ჩემსა ეოფილთა. იერუსალიძ-

სა შინა ❖ შევიერიბე მე ვეცხლი და დაქრო, და სიმდიდრე მეფეთა, და
 ქუჭყანისა, ვუჭუნ ჩემდა მეძღვრენი მამანი და დედანი და დასატუბო-
 ბლად მისა კაცისა მეწდენი მამანი და დედანი ❖ და განვდიდენ და შე-
 ვიძინე სიბრძნე უფროს ეოველთა მეოფთა ჰირველ ჩემსა იერუსა-
 ლიმს შინა, და სიბრძნე ჩემი დავადგინენ ჩემდა ❖ და ეოველი რო-
 ძელი ითხოვეს თვალთა ჩემთა, არა დავაკლე მათგან, და არა დავა-
 უენე გული ჩემი ეოვლისაგან სიხარულისა ჩემისა, რამეთუ გულმან
 ჩემმან განიშტუნა ეოველსა ზედა შრომასა ჩემსა, და ესე იქმნა ნაწილ
 ჩემდა ეოვლისაგან შრომისა ჩემისა ❖ და მივიხილე მე ეოველთა
 ზედა ნაქმნართა ჩემთა, რომელი ქმნეს გელთა ჩემთა, და რუდუნებისა
 რომელი ვირუდუნე ქმნად, და აჭა ესეცა ამაგო, და აღრჩევა სულისა,
 და არა არს ნამეტნავობა მსესა ქუჭმე ❖ და მივიხილვე მე ხილვად
 სიბრძნისა და საცთურისა და უგუნურებისა, რამეთუ ვინ არს კაცი,
 რომელი მივიდეს შემდგომად განზრახსა ეოვლისა რაოდენი ქმნა
 მას შინა ❖ და ვიხილე მე რამეთუ არს უმეტესობა სიბრძნისა უფ-
 როს უგუნურებისა, ვითარცა უმეტესობა ნათლისა უფროს ბნელი-
 სასა ❖ ბრძნისა თჳალნი მისი თავსა შინა მისსა, და უგუნურისა
 ბნელსა შინა ვალს, და ვსცან მეცა ვითარცა შემთხვევა ერთი შემ-
 თხვევის ეოველთავე ამათ ❖ და ვთქუ მე გულსა შინა ჩემსა: ვითარ-
 ცა შემთხუჭვა უგუნურისა, და შემემთხუჭვის მეცა, და რად განვბრძ-
 დი მე უმეტეს; ვთქუ გულსა შინა ჩემსა, რამეთუ ესეცა ამოება ვი-
 ნათგან უგუნური ნამეტნავისაგან იტუჯს ❖ რამეთუ არა არს გსენე-
 ბა ბრძნისა უგუნურთათანა უკუჭ, რამეთუ აწ დღეთა შინა მომა-
 ვალთა ეოველნი დავიწეებულ იქმნეს და ვითარ მოკუდების ბრძენი
 უგუნურთათანა ❖ და მოვიძულე ცსოვრება, რამეთუ ბოროტ ჩემდა
 ქმნულისა ქმნილნი მსესა ქუჭმე, ვინათგან ეოველნი ამაგო და აღ-
 რჩევა სულისა ❖ და მოვიძულე მე ეოველი სოფლისა, და შრომა ჩე-
 მი, რომელსა მე ვშტრები მსესა ქუჭმე, რამეთუ დაუტევებ მას კაც-
 სა ეოფადსა შემდგომად ჩემსა ❖ და ვინ უწეის ბრძენ იუოს ანუ
 უგუნურ; და კელმწიფებად აქუს ეოველთა, შრომათა ჩემთა რომელ-
 სა დავშუჭრ, და რომელსა ვბრძნობდი მსესა ქუჭმე, და ესეცა ამა-

კ ვოება ზ ზ მივაქცივე მე განეებად გული ჩემი უოველთათჳს
 კა შრომისა, რომელსა ვძჭრ მსესა ქუჭშე ზ რამეთუ არს კაცი, ზ
 შრომა მისი სიბრძნით ზ მეცნიერებით ზ სიძნით, ზ კაცი რო-
 კბ ძელი არა დაჭრვა მისთჳს, მისცეს მას ნაწილი თჳსი, ზ ესეცა
 კგ ამაჳოება ზ სიბორცე დიდი ზ რამეთუ იქმნების კაცისა უოველსა
 კგ შინა შრომისა მისსა, ზ აღრჩევასა შინა გულისა მისისასა, რომელ-
 კგ სა იგი შურების მსესა ქუჭშე ზ რამეთუ უოველნი დღენი მისნი
 კგ საღმობა ზ გულის წერომა ზრუნვისა მისისა რამეთუ ღამესა შინა
 კგ არა სძინავს გულსა მისსა: ზ ესეცა ამაჳოება არს ზ არა არს კე-
 კგ თილ კაცისა არამედ თჳნიერ რომელ ჭამოს ზ სუას, ზ რომელ
 კგ უჩუჭნოს კეთილი სულისა თჳსისა შრომისა შინა თჳსსა, ზ ესე
 კგ ვინილე მე რამეთუ კელისაგან ღუთისა არს ზ რამეთუ ვინ ჭამოს
 კგ ზ სუას თჳნიერ მისა ზ რამეთუ კეთილსა კაცსა წინაშე ზირსა მი-
 კგ სსა მისცა სიბრძნე, ზ მეცნიერება, ზ სიხარული: ზ მცოდველთა
 კგ მისცა ზრუნვა რომელი შუძინებად ზ შეკრებად, რომელსა შინა მი-
 კგ ცუბად კეთილი წინაშე ზირსა ღუთისასა, რამეთუ ესეცა ამაჳოება ზ
 კგ აღრჩევა სულისა.

თ ა ვ ი ა.

ა უოველთავე ჟამი, ზ ჟამი უოველისა ნიუთისა ცათა ქუჭშე ზ
 ბ ჟამი შობად, ზ ჟამი სიკუდილად, ჟამი დანერგვად, ზ ჟამი აღმოფ-
 გ ხურად დანერგულისა ზ ჟამი წელულებად, ზ ჟამი გურნებად, ჟამი
 დ დარღვევისა ზ ჟამი შენებად ზ ჟამი ტირილად, ზ ჟამი სიცილად,
 ე ჟამი გოდებად, ზ ჟამი განცხრომად ზ ჟამი განურად ქუათა, ზ ჟამი
 ვ შეკრებად ქუათა, ჟამი გარდახვევად, ზ ჟამი განძორებად გარდამ-
 ვ ხვეველისაგან ზ ჟამი ძიებისად, ზ ჟამი წარწუმედისად, ჟამი ზ მარ-
 ზ ხუსად, ზ ჟამი აღმოთხრისად ზ ჟამი განსევისად, ზ ჟამი შეკერვი-
 ლ სად, ჟამი ღუძილისად, ზ ჟამი მეტუჭლეებისად ზ ჟამი სიჳუარუ-
 ლისად, ზ ჟამი სიძულვილისად, ჟამი ბრძოლისად, ზ ჟამი მძუდობი-
 თ სად ზ რაა უმეტესობა მოქმედისა, რომელსა შინა თჳთ იშრომის ზ
 ი ვინილე ზრუნვა უოველისავე, რომელი მოსცა ღმერთმან ძეთა კაც-
 ი თა, რომელ მიძოსწრაფება ძათ შინა ზ უოველნი რომელნი ქმნა

კეთილ არიან ჟამსა თვისსა, რამეთუ ყოველივე საუკუნენი მისცა
 გულთა შინა მათთა, რამეთუ რათა არა მოაქციოს კაცმან ქმნილნი,
 რომელნი ქმნა ღმერთმან დასაბამითგან ვიდრე სრულიადცა ✠ გუ- იბ
 ლის კმა ვყავ, რამეთუ არა არს კეთილი მათ შინა, არამედ გარნა
 რომელ ისაროს, ღ რომელმან ქმნას კეთილი ცხოვრებასა შინა
 თვისთა ✠ რამეთუ ყოველმან კაცმან, რომელმან ჭამოს ღ სჭას, ღ ივ
 ისილოს კეთილი ყოველსა შინა შრომასა თვისსა, ესე ნიჭი ღუთი-
 სსა არს ✠ ვსცან რამეთუ ყოველი, რაოდენი ქმნა ღმერთმან, ესენი იდ
 იქმნებიან საუკუნენი, მათ მიმართ არა არს შეძინებად, ღ მათგან
 არა არს გამოსჭებად, ღ ღმერთმან შექმნა, რათა შეიძინონ ზირი-
 სიგან მისისა ✠ ქმნადი ეგერა არს, ღ რაოდენი აქუნ ყოფად, ეგე- იუ
 რა იქმნა, ღ ღმერთმან მოიძიოს დევნული ✠ ღ მერმეცა ვისილე ივ
 მზესა ქუჭშე ადგილი სასჯელისა, ღ მუნ იყო უღმრთო: ღ ადგი-
 ლი ძარბოლისა, მუნ კეთილ მსასურნი ✠ ღ ვთქუ მე გულსა შინა იხ
 ჩემსა: ძარბოლსა ღ უღმრთოსა სჯის ღმერთი, რამეთუ ჟამი ყოფ-
 ლისა ნივთისა, ღ ყოველთა ზედა ქმნილსა მუნ ✠ ვთქუ მე გულსა იწ
 შინა ჩემსა, ზრანვათათჳს მეთა კაცთასა, რამეთუ განსჯის მათ ღმერ-
 თი, ღ რომელ უჩუჭუნებს, რამეთუ ესენი საცხოვარნი არიან ✠ რა- ით
 მეთუ მითცა ვითარცა შემთხვევა მეთა კაცთასა, ღ შემთხვევა საცხო-
 ვართა, ღ შემთხვევა ერთი მათდა, ვითარცა სიკუდილი ძისი, ეგრეთ
 სიკუდილი ამათი, ღ სული ერთი ყოველთა შინა, ღ რათა უბეტეს
 აქუს კაცს ზირუტუთა; არა რავე ✠ რამეთუ ყოველნი ამავე ყო- კ
 ველნი მივლენ ადგილსა ერთსა შინა ყოველნი შეჰქმენ მიწისაგან,
 ღ ყოველნი მიიქცევიან მიწადვე ✠ ღ ვინ უწიის სული მეთა კაც- კა
 თასა, უკეთუ იგი აღვაღს მადლად; ღ სული საცხოვართა, უკეთუ
 მთავადის იგი დაბლად ქუჭუნად ✠ ღ ვისილე რამეთუ რა არს კეთი- კბ
 ლი, არამედ გარნა რომელ ისაროს კაცმან ქმნილთა თვისთა ზედა,
 რამეთუ ესე ნაწილი მისი: ვინათგან ვინ მოიუჟანოს იგი სილვად
 მან, რომელიცა იქმნებიან შემდგომად მისა.

თ ა ვ ი დ.

და მივიქვც მე, ღ ვისილე ყოველისა ცილის წამებისა ქმნი- ა

ესე ამაჳოება, ჰ აღრჩევა სულისა ✠ დაიცევ ფერგნი შენნი, ოდეს უკეთუ ვიდოდი სახლსა შინა ღუთისასა, ჰ მიეხსლე რომელ სმენად უფროს მისაცემელსა უგუნურთასა მსხუტრპლი შენი, ვინათგან არა უწყიან რამეთუ ჰყოფენ ბოროტსა.

თ ა ვ ი მ.

ნუ ისწრაფი ჰირითა შენითა, ჰ გული შენი რათა არა სწრაფობდეს გამოღებად სიტყვასა წინაშე ჰირსა ღუთისასა, რამეთუ ღმერთი ცათა შინა მალლა, ჰ შენ ქუტყანასა ზედა დაბლა, ამისთჳს რათა იუჳნეს სიტყვანი შენნი მცირე ✠ რამეთუ მოიწვევის სიზმარი მრავალთა შინა განსაცდელთათა, ჰ ვა უგუნურისა სიმრავლეთა შინა სიტყვათათა ✠ ვითარცა უკეთუ აღსთქუვა აღთქმა ღმერთსა, ნუ ყოფნი მიცემად მას, რამეთუ არა არს ნება უგუნურთა თანა, შენ უკუტრამოდენი უკეთუ აღსთქვა მიეც ✠ კეთილარს რომელ არა აღუთქმად შენდა, ვიდრეღა აღთქმასა შენდა ჰ არა მისცემად ✠ ნუ მისცემ ჰირსა შენსა რომელ საცოდველად გორცთა შენთა, ჰ რათა ნუ იტუჳ წინაშე ჰირსა ღუთისა, რამეთუ უმეცრება არს, რათა არა განრისხნეს ღმერთი ვმისა თჳს შენისა, ჰ განხრწნეს ქმნილნი კელთა შენთანი ✠ რამეთუ სიმრავლეთა შინა სიზმართათა ჰ ამაჳოებათათა ჰ სიტყვათა მრავალთათა, ზოლო შენ ღუთისა კემინოდენ ✠ უკეთუ ვნებულება დაჳრდომილისა, ჰ მტაცებელობა მსჯავრისა ჰ სიმართლისა იხილო სოფელსა შინა, ნუ ჰ გიკჳრდების ნივთისათჳს რამეთუ მალალი ზედა მალალს სცავს, ჰ მალლოინ მათ ზედა ✠ ჰ აღმატება ქუტყანისა ყოველსა ზედა არს, მეფე აგარაკისა მოქნილისა ✠ მოუვარე ვეცხლისა ვერ განძღეს ვეცხლითა ჰ ვინ შეიუვარა სიმრავლესა შინა მათთა ნაყოფი; ესეცა ამაჳოება ✠ სიმრავლესა შინა კეთილისა განმრავლდეს მჳამელნი მისი, ჰ რამ სიმჳნე მეოფისა მისგან; რამეთუ დასაბამ რომელი ხილვად თვალთა თჳსთა ✠ ტკბილარს მილი მონისა, უკეთუ მცირედ ანუ ფრიად ეჳამოს, ჰ განიძღოს განმდიდრებად: რამეთუ არა არს რომელმან უტეოს მას მიღად ✠ არს სნეულება რომელი ვინილე მჳესა ქუტყშე, სიმდიდრე დამარსული მისგან განბოროტებასა შინა მისსა ✠

ის
ბ
ბ
ბ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ბ

იგ ზ წარწემდების სიმდიდრე იგი ზრუნვასა შინა ბოროტსა, ზ შუა
 იდ მე ზ არა არს კელსა შინა მისსა არა რაჲ ❖ ¹⁾ ვითარცა გამოვი-
 და მეცლით დედისაგან თვისისა შიშველი, მიიქცეს მისვლად ვითა-
 რცა მოვიდაცა, ზ არა რაჲ მიიღოს შრომათა შინა მისთა, რათა
 იე მივიდეს კელსა შინა მისთა ❖ ზ ესე სნეულება ბოროტი რამეთუ
 ვითარცა მოვიდა, ეგრეთვე ზ განვიდეს, ზ რაჲ მეტობასა მისსა,
 ივ რომელსა შერების ქარისა ზედა ❖ რამეთუ ყოველნი დღენი მისი
 ბნელსა შინა, ზ ტირილსა შინა, ზ გულის წყრომასა შინა მრავა-
 იბ ლსა ზ სნეულებასა შინა ზ რისხვასა შინა ❖ ესე ვისილე მე კეთი-
 ლი, რომელ არს კეთილი, რომელ ჭამა ზ რომელ სუმა, ზ რო-
 მელ ხილვად კეთილობისა ყოველთა შინა შრომასა თვისთა რომ-
 ლისადა დაძურა მესესა ქქტშე რიცხუსა დღეთა ცხოვრებისა მისისა-
 იტ რამეთუ ყოველისა კაცისა, რომელსა მისცა ღმერთმან სიმდიდრე, ზ
 საქონელი, ზ კელმწიფება მისცა მას ჭამად მისგან, ზ მიღებად ნა-
 წილსა თვისსა, ზ მხიარულ ყოფად ნაშრომითა თვისითა, ესე ნიჭი
 ით ღუთისა არს ❖ რამეთუ არა მრავალთა ვსოვნად აქნით დღეთა ცხო-
 ვრებისა მისისათა, ვინათგან ღმერთი მიუხვამს მას მხიარულბასა
 შინა გულისა მისისასა.

თ ა ვ ი ვ.

ა არს სიბოროტე რომელი ვისილე მესესა ქქტშე, ზ მრავალ
 ბ არს კაცთა ზედა ❖ კაცი, რომელსა მისცეს ღმერთმან სიმდიდრე ზ
 საქონელი, ზ დიდება ზ არა ნაკლულევან არს სული მისი ყოვე-
 ლთაგან რომელთა გულმან უთქუვა, ზ არა მისცემს მას ღმერთი
 ფლობად მისგან ჭამად, რამეთუ კაცმან უცსომან ჭამოს მისგან, ზ
 გ ესე ამაყოება ზ სნეულება ბოროტი არს ❖ უკეთუ შუნეს კაცმან
 ასი (მუხნი), ზ მრავალთა წელთა ცხოვნდეს, ზ ფრიად იყოს დღე-
 ნი წელიწადთა მისთანი, ზ სული მისი არა განიძლოს კეთილთა-
 გან ზ დაფლვა არა იქმნა მისი ვსთქუა: კეთილ უფროს მისა განგდე-
 ბა ❖ რამეთუ ამაყოებასა შინა მოვიდა, ზ ბნელსა შინა ვალს, ზ

¹⁾ იობ ა. ა ტიმ. დ.

ბნელსა შინა დაიფაროს სახელი მისი ❖ და მზე არა იხილა, და არცა სცნა განსუტნება, ამისი უფროს ამისა ❖ და სცხოვრა ათას წელ მრავალ-გზის, და კეთილი არა იხილა, სუ თუ არა ერთსა შინა აღვიღოსა თუ მივლენ ყოველნი ❖ ყოველი შრომა კაცისა ჰირსა შინა მისსა, და სული მისი არა აღივსოს ❖ რამეთუ რამ უმეტესობა კაცისა ბრძნისა უფროს უგუნურთასა, ვინათგან გლახაკმან სცნა სღვა წინაჲ ცხოვრებისა ❖ კეთილ არს სეღვა თვალთა უფროს მსლველისა სულითა, და აჰა ამაჲოება და აღჩევა სულისა ❖ უკეთუ რამ იქმნა, ეგერა წოდებულარს სახელი მისი, და იცნობა რომელი არს კაცი, და ვერ შემძლებელ არს განსჯად უძლიერესისა თანა უფროს თავისა თვისსა ❖ რამეთუ არიან სიტყვანი მრავალნი განმამრავლებელნი ამაოებისა.

თ ა ვ ი ზ.

1) რა უმეტეს კაცისა, რამეთუ ვინ უწეის რამ კეთილი კაცისა ცხოვრებასა შინა მისსა, რიცხუსა დღეთა ცხოვრებისა ამაოებისა მისისასა, და ეუნა იგინი აჩრდილსა შინა, რამეთუ ვინ მიუთხრას კაცსა, რამ იუოს შემდგომად მისსა მესესა ქუტუე ❖ 2) კეთილ არს სახელი უფროს ზეთისა კეთილისა, და დღე სიკუდილისა უფროს დღისა შობისა მისისასა ❖ კეთილ არს სღვად სახლსა შინა გლოვისასა, ვიდრე სღვად სახლსა შინა სუმიასასა, ვინათგან ესე აღსასრული ყოვლისა კაცისა, და ცოცხალმან მისცეს კეთილი გულსა შინა მისსა ❖ კეთილ არს გულის წერობა უფროს სიცილისა, რამეთუ შეკუმუნვასა შინა ჰირისასა ისანატრელოს გული ❖ გული ბრძენთა სახლსა შინა გლოვისასა, და გული უგუნურთა სახლსა შინა სისარულიასა ❖ კეთილ არს რომელ სძენად შერისხვასა ბრძნისა, უფროს კაცისა მსმენელისა სიმღერასა უგუნურთა ❖ ვითარცა კმა ეკალთა ქუტუე სიავისა, ეგრეთვე სიცილი უგუნურთა, და ესეცა ამაოება ❖ რამეთუ ცილის წამება შეაძფოთებს ბრძენსა, და წარსწებედს გულსა კეთილშობილობისა მისისასა ❖ კეთილ არ სუკანასკნელი სიტყვა უფროს დასაბამისა მისისა, კეთილ არს სულ კრძელი

1) ზირაჲ ზ. — 2) იგავი გბ.

ი უფროს მადლისა სუელითაჲ ნუ მოსწრაფე სარ სუელსა შინა თუხითა გუ-
 ია ლისწერობად, რამეთუ გულისწერობა წიხლთა შინა უგუნურთასა განი-
 იბ სუტნებს ოთა ნუ იტუჯ, რა იქმნა, რამეთუ დღენი ჰირველნი კეთილ
 ივ იუენეს უფროს ამათსა, რამეთუ არა სიბრძნესა შინა იკითხე ამის-
 იდ თუს ო კეთილ არს სიბრძნე დამკვდრებით, დ აღმატება მხედველთა
 ივ მხისათა ო რამეთუ აზრდილსა შინა მისსა სიბრძნე ვითარცა აზრ-
 ივ დილსა ვეცხლისასა, დ აღმატება მეცნიერებისა სიბრძნისა, სიბრ-
 ივ ძნესა ცხოველ ჰყოფს მისგან ო იხილენ ქმნილნი ღუთისანი, რა-
 ივ მეთუ ვის ძალუცს შემკობად, რომელიცა უკეთუ ღმერთმან გარდაა-
 ივ ქცოის ო დღესა შინა კეთილობისა მისისა ცხონდი კეთილსა შინა,
 ივ დ იხილე დღესა შინა ბორტისასა, დ იხილე ამით თანა ქმნა
 ივ ღმერთმან თქმათათუს, რათა არა ჰოოს კაცმან უკანით მისა არა
 ივ რაჲ ო ყოველივე ვიხილე დღეთა შინა ამაოებისა ჩემისასა, არს
 ივ მართალი წარწყმედილ სიძარტლესა შინა თუსსა, დ არს არა წმი-
 ივ და გებული სიბორტესა შინა თუსსა ო ნუ იქმნები მართალ
 ივ ფრიად, ნუცა ბრძნობ ნამეტნავად, ნუ თუ არა ოდეს განცუფრდე ო
 ივ დ ნუ არა წმიდებ ფრიად, ნუ იქმნები ფიცხელ, რათა არა მოკუდე
 ივ არა ჟამსა შინა შენსა ო კეთილარს შენდა დაჰურობად მისი, დ ამი-
 ივ სავან ნუ შეამწიკულებ გელსა შენსა, რამეთუ მოშიში ღუთისა მოა-
 ივ სწრებს ყოველსა ო სიბრძნე შეეწვიის ბრძენსა უფროს ათთა გე-
 ივ ლმწიფეთა ქალაქსა შინა ო რამეთუ ¹⁾ არა არს კაცი მართალი ქუტ-
 ივ ეანასა ზედა, რომელმან ქმნეს კეთილი დ არა ცოდოს ო დ ყოვე-
 ივ ლთა შინა სიტყვათა რომელთა ამოიტყვიან არა წმიდანი, ნუ დაი-
 ივ დებ გულსა შენსა, რათა არა ისმინო მონისა შენისა მწეკვარისა
 ივ შენდა ო რამეთუ მრავალ გვის ბორტებს შენ ზედა, დ მოსლვითა
 ივ მრავლითა განაბორტოს გული შენი, დ ვითარცა შენ სწევე სხვა-
 ივ თა მრავალთა ო ყოველნი ესე გამოვიცადენ სიბრძნესა შინა ო
 ივ ვოქუ, განვბრძნდე, დ ესე განმემორა ჩემგან შორს უფროს ჳიდრე
 ივ იუენეს, დ უფსკრულსა სიღრმისასა ვინ ჰჰოოს ივი ო გარე მოვი-
 ივ ცევი მე დ გულმან ჩემმან რომელ ცნობად, რომელ მიხედვად, დ რო-

1) გ მეფე ს. ბ. ნუშტთა ო. იგავი ა. დ ი.

მელ მისედვად, ზ რომელ მიებად სიბრძნისა ზ მეცნიერებისა, ზ რომელ ცნობად არა წმიდისა უმეცრებისა, ზ გულ ფიცსელობისა ზ საცთურისა ❖ ზ ვაჟებ მე მას ვრქუ უმწარეს უფროს სიკუდილისა დედა-კაცისა, რამეთუ არს მომხადირებელ, ზ საფრკე გული მისი ზ საკურფელი კელთა შინა მისთა, კეთილი წინაშე ჰირსა ღუთისასა მიიღების მისგან, ზ მცოდველი მიღებულ იქმნეს მისგან ❖ აჰა ესე ვაჟვე, თქუა ეკლესიასტე, ერთი ერთისა რომელ ჰოვნად გულის სიტყუსა, რომელი იძია სულმან ჩვენმან, ზ არა ვიზოვე, ზ კაცი ერთი ათასისაგან ვაჟვე, ზ დედა-კაცი ამათ ყოველთა შორის არა ვაჟვე ❖ გარნა აჰა ესე ვაჟვე, რომელ შექმნა ღმერთმან კაცისა წოფელისა, ზ ამათცა მოიძიეს გულის სიტყვანი მრავალთა, ვინ უწეის ბრძენი, ზ ვინ უწეის განჯსნა სიტყუსა.

თ ა ვ ი ც.

სიბრძნე კაცისა განანათლებს ჰირსა მისსა, ზ ურცხვინო მამაგებულ იქმნეს ჰირითა მისითა ❖ ჰირი მეფისა დაიცევ, ზ სიტყუსათუს ფიცისა ღუთისა ნუ მოსწრაფე ხარ ❖ ჰირისაგან მისისა განხვალ, ნუ დასდგები სიტყვასა შინა ბოროტსა, რამეთუ ყოველი რომელიცა უკეთუ ინებოს ქმნას ❖ ვითარცა მეფე კელმწიფებელი, ზ ვინ ჰრქუას მას, რაჲ ჰეაჲ ❖ ზ მცველმან მცნებისამან არა იცის სიტყვა ბოროტი, ზ ჟამი სასჯელისა უწეის გულმან ბრძნისამან ❖ რამეთუ ყოველისავე ნივთისა არს ჟამი ზ სასჯელისა, რამეთუ მეცნიერება კაცისა მრავალ არს მას ზედა ❖ რამეთუ არა არს მეცნიერ რაჲ ყოფადი, რამეთუ ვითარცა იყოს, ვინ უთხრას მას ❖ არა არს კაცი მაველმწიფებელ სულითა რომელ დაგენებად სულისა ზ არა არს მაველმწიფებელი დღესა შინა სიკუდილისასა, ზ არა არს მოციქულობა დღესა შინა ბრძოლისასა, ზ არა ცხოვნდეს არა წმიდა მეოფი მათ შინა ❖ ზ ყოველივე ესე ვიხილე, ზ მივეც გული ჩემი ყოველისა შინა ქმნილისა რომელი ქმულარს მსესა ქუჭმე, ყოველსა რაოდენსა კელმწიფა კაცი კაცსა ზედა განბოროტებად მისა ❖ ზ მაშინ ვიხილე არა წმიდა საფლავსა შინა მიყვანებულნი, ზ წმიდისაგან, ზ განვიდეს, ზ ქებულ იქმნეს ქალაქსა შინა, რამეთუ ეს-

იბ რეთ ევეს, ჰ ესეცა ამაოებაჲ რამეთუ არა არს ცილებიისა მყოფელისა
 მოქმედთაგან ბოროტისათა მსწრაფადსა შინა, ამისთჳს ირწმუნებს
 იბ გული მეთა კაცთა ქმნად ბოროტისაჲ რომელმან ცოდა ქმნა ბოროტი,
 მიერითგან ჰ სიშორისაგან მეფეთა, რამეთუ უწყი მე, რამეთუ არს
 ივ კეთილი მოშიშისა ღუთისა რათა ეშიოდეს ჰირისაგან მისისაჲ ჰ ჰ
 კეთილი არა ევოს არა წმიდისა, ჰ არა განაგრძობს დღეთა ჰრდილისა
 იდ შინა, რომელი არა არს მოშიში ჰირისაგან ღუთისაჲ არს ამაოება,
 რომელი შექმნულარს ქუჭყანასა ზედა, რამეთუ არიან მართალნი,
 ვინათგან მიიწვევის მათდა ზედა ვითარცა ქმნილი არა წმიდათა, ჰ
 არიან არა წმიდანი, ვინათგან მიიწვევის მათდა ზედა ვითარცა ქმნი-
 ივ ლი მართალთა, ვთქუ: რამეთუ ესეცა ამაოებაჲ ჰ ჰ ვაქე მე შევბუ-
 ლება, რამეთუ არა არს კეთილი კაცისა მხესა ქუჭყე, არამედ თჳ-
 ნიერ რომელ ჳამად ჰ სუმად, ჰ რომელ შეჭბულებად ჰ ივი სასა-
 რგებლო მისი შრომასა შინა მისსა დღეთა შინა ცსოვრებისა მისი-
 ივ სსსა, რომელი მისცა მას ღმერთმან მხესა ქუჭყე ჰ რომელთა ში-
 ნა მივეც გული ჩემი ცნობად სიბრძნისა, ჰ უწეებად ჳრუნვა ქმნუ-
 ლი ქუჭყანასა ზედა, რამეთუ დღესა შინა ჰ ღამესა შინა მილისა
 იბ თვალთა შინა თჳსთა არა არს მსედველი ჰ ჰ ვისილე ყოველთა
 ქმნილთა ღუთისათა, რამეთუ ვერ ძალუცს კაცსა ჰოვნად ქმნილი შე-
 ქმნული მხესა ქუჭყე, რადენ უკეთუ დაშურეს კაცი მიებად, ჰ
 არა ჰოოს ჰ რადოდენ უკეთუ თჳსას ბრძენმან ცნობად, ვერ შე-
 მძლებელ იქმნეს ჰოვნად, რამეთუ ყოველი ესე მივეც გულსა ში-
 ნა ჩემსა ჰ გულმან ჩემმან იხილა ესე ყოველი.

თ ა ვ ი თ.

ა ვითარცა მართალნი ჰ ბრძენნი, ჰ საქმენი მათნი კელსა შინა
 ღუთისა, ჰ სიუვარულისაცა ჰ სიძულილისა არა არს მეცნიერ კაცი
 ბ ყოველნი წინაშე ჰირსა მათსა, ამაოება ყოველთა შინა ჰ შემოსვე-
 ვათა მხოლოდ მართლისა ჰ არა წმიდისა, კეთილისა ჰ ბოროტი-
 სსა, წმიდისა ჰ არა წმიდისა, მემსხუჭრზლისა ჰ უმსხუჭრზლოსა,
 ვითარცა სახიერნი ჰ ეგრეთ შეცოდებულნი, ვითარცა მფუცავნი ჰ
 გ ეგრეთ მოშიშნი ფიცასანი ჰ ესე სიბოროტე ყოველთა შორის

იდ ჩემდა მომართ * ქალაქი მცირე, ზე კაცნი მას შინა მცირენი, ზე მო-
 ვიდეს მას ზედა მეფე დიდი, ზე გარემო მოიცვას იგი, ზე შეუქმნას
 იე მას ზედა საწერტელი დიდი * ზე იზოვის მას შინა კაცი გლახაკი
 ბრძენი, ზე ამან აცხოვნის ქალაქი სიბრძნითა თვისითა; ზე კაცმან
 ივ არა მოიკსენოს კაცისა მის გლახაკისა * ზე ვსთქუ მე კეთილარს
 იზ სიბრძნე უფროს ძალისა ზე სიბრძნე გლახაკისა შეურაცხ ზე სიტყვა-
 იზ ნი მისნი არა არიან სმენილ * სიტყვანი ბრძენთანი განსჭუნებასა
 იზ შინა * კეთილარს სიბრძნე უფროს ჭურჭელთა ბრძოლისათა ზე
 იზ მცოდველმან ერთისამან წარწემიდის კეთილი მრავალი.

თ ა ვ ი ი.

ა მწერნი მწუდარნი ხენუმ ჰყოფენ ზეთისა სიტკბოსა, ჰატოისან
 არს მცირედ ბრძნისა უფროს დიდებასა დიდსა უგუნურებისასა *
 ბ გული ბრძნისა მარჯუჭნით მისა, ზე გული უგუნურისა მარცხენით
 ბ მისა * ზე გზასა შინა რაჟამს ვიდოდის უგუნური, ნაკლულევან იქ-
 დ მნების გული მისი, ზე რომელთაცა განიზრახეს, ეოველივე უგუნუ-
 დ რებანი არიან * უკეთუ სული კელმწიფებისა აღჯდეს შენ ზედა,
 ადგილსა შენსა ნუ მიუტევებ, რამეთუ კურნება დააცხრობს ცოდვა-
 ე თა დიდთა * არს სიბოროტე რომელიცა ვინილე მისესა ქუჭმე, ვი-
 ვ თარცა უვნებელად გამოვიდა ჰირისაგან კელმწიფეთასა * მიეცა
 უგუნური სიმძალეთა შინა დიდთა, ზე მდიდარნი სიმდაბლითა დას-
 ზ ხდეს * ვინილენ მონანი ცხენთა ზედა, ზე მთავარნი მახალად ვითა-
 ზ რცა მონანი ქუჭყანათა ზედა * აღმომთხრელი მთხრებლისა მთა-
 ვარდეს მას შინა, ზე დამარჯველსა ღობისასა უკბინოს მას გუჭ-
 თ, ი ლმან * მიძღებელი ქვათა ტვიფნეულებს მათგან * მკოდელი შეშა-
 იას თა, ჭირისა მიეცეს მათ შინა * უკეთუ განვარდეს მოკვეთილი ზე
 იბ თვთ ჰირითა შეამწუნის, ზე ძალსა განამლიერებს, ზე აღმატება კა-
 ივ ცისა სიბრძნე * უკეთუ უკბინოს გუჭლმან არა ჩურჩუნვით ზე არა
 ივ არს ნაკლულევანება მსახურველისა * სიტყვათა ჰირისა ბრძნისასა
 იდ მადლი, ხოლო ბაკენო უგუნურთანი დანთქმენ მას * დასაბამ სი-
 ტყვათა ჰირისა მისთასა უგუნურება, ზე უკანასკნელ ჰირისა მისისა

საცთური ბოროტი, უგუნური განამრავლებს სიტყვათა ❖ ვერ ცნა
 კაცმან რაჲ ქმნილი, ზ რაჲ ეოფად, რაჲ შემდგომი მისი, ზ ვინ
 მიუთხრას მას ❖ შრომამან უგუნურთამან განაბოროტოს იგინი,
 რომელმან ვერა სცნა მისლვად ქალაქსა შინა ❖ ვაჲ შენ ქა-
 ლაქო, რომელსა შინა მეფე შენი ჭაბუკ, ზ მთავარნი შენნი ადრე
 ჭამენ ❖ ნეტარ ხარ შენ ქქტყანაო, რომლისა მეფე შენი მე აზნა-
 ურისა, ზ მთავარნი შენნი ჟამიერად შკამენ ძლიერებასა შინა, ზ
 არა ჭრცხტყნეს ❖ მცონარებათა შინა დამდაბლდეს კრძალვა, ზ უქ-
 მობასა შინა კელთათა წითლად იწეებს სახლი ❖ სიცოცხსა ჭყოფენ
 ჰური, ზ ღვინო, ზ ზეთი, რომელი შუჭბულ ჭყოფს ცოცხალთა, ზ ვეცხ-
 ლსა თანა სიმდაბლით დაემორჩილონ ეოველსა ❖ ზ სჯნიდისსა ში-
 ნა უკტტ შენსა ნუ სწევე მეფესა, ზ საუნჯესა შინა საწოლისა შე-
 ნისათა ნუ სწევე მდიდარსა, რამეთუ მფრინველმან ცისამან წარი-
 ღოს კმა შენი, ზ მქონებელმან ფრთისამან მიუთხრას სიტყვა შენი.

თ ა ვ ი ი ა .

წარეც ჰური შენი ჰირსა ზედა წელიასა, რამეთუ სიმრავლეს
 შინა დღეთასა ჰპოო იგი ❖ ეც ნაწილი მჯდთა, ზ მერვეთაცა, რა-
 მეთუ არა უწეი რა იუოს ბოროტი ქტყანასა ზედა ❖ უკეთუ აღი-
 ვსოს ღრუბელი წჯმითა, ქტყანასა ზედა გარდაადინებენ ❖ ზ უკე-
 თუ დაეცეს სე ბღვარსა ზედა, ზ უკეთუ ჩრდილოსა ზედა, ადგილ-
 სა ზედა სადაცა დაეცეს სე მუნცა იუოს ❖ მოკრძალე ქართა, არა
 სთესავს, ზ მხედველი ღრუბელთა შინა არა მოიმკის ❖ რომელთა
 შორის არა არს მეცნიერება ვითარ არს გზა სულისა, ვითარცა
 მგალნი მუცელსა შინა მიდგომილისასა, ეგრეთ არა უწეი ქმნილნი
 ღუთისანი, რაოდენი შექმნა თანად ეოველნი ❖ განთიად სთესე თეს-
 ღი შენი, ზ მწუსრი რათა ნუ დაუტევენ კელი შენი, რამეთუ არა
 უწეი თუ რაჲ მოჰკდეს ესე ანუ იგი, ზ უკეთუ ორივე ერთბაბად
 კეთილ ❖ ზ ტკბილ არს ნათელი, კეთილ თვალთა სედვად მზისა ❖
 რამეთუ უკეთუ ზ წელთა მრავალთა იცოცხლოს კაცმან, ზ ეოველ-
 თათჯს მათ თანა იშუჭბდეს, ზ იკსენებდეს დღეთა ბნელისათა, რა-
 მეთუ მრავალ იუტენ, ეოვლისავე მომავალისა ამაოდ ❖ ინარებდი

ა ჭაბუკი სიჭაბუკესა შინა შენსა, და რათა გნატრიდეს შენ გული შენი
 დღეთა შინა სიჭაბუკესა შენსა, და ვიდრედი გზათა შინა გულისა შე-
 ნისათა უბიწოდ, და არა სედვასა შინა თვალთა შენთასა, და სცან
 რამეთუ ამათ ყოველთა ზედა მოვიყვანოს შენ ღმერთმან სასჯელსა
 ა ზედა და და განაგდე გულის წერომა გულისაგან შენისა და განი-
 შორე სიბოროტე ვორცისაგან შენისა, რამეთუ სიჭაბუკე და უკუ-
 ნურება ამაჲო არს.

თ ა ვ ი ი ბ.

ა და მოივსენე დამბადებელი შენი დღეთა შინა სიჭაბუკისა შენი-
 სათა, ვიდრემდის არა მოიწივნენ დღენი ბოროტისა შენისანი, და
 წარმოვიდგენ წელნი რომელთა შინა სთქვა, არა არს მათ შინა ნე-
 ბა ჩემი და ვიდრემდე არა დაბნელდეს მზე და ნათელი და მთო-
 ვარე, და ვარსკვლავნი, და მიიქცენ ღრუბელნი უკანით წაშათა და
 ბ დღესა შინა, რომელსა შინა შეიწყვიტენ მცველნი სასლისანი, და
 გ იცვალნენ მამა კაცი, ძლიერებისანი, და უქმ იქმნეს მფქველნი რა-
 დ მეთუ შემციროდენ, და დაბნელდეს მსედველნი ნაპრალოთა შინა და და
 დაეკშენ კარნი უბანთა ზედა, უძლურებათა შინა ვმისა მფქველთა-
 სსა და აღდგენ კმათა ზედა სირისათა დამდაბლდენ ყოველნი ასულნი
 ე კალობისანი და და მძალათა ზედა გამოიხედენ და საკვრველებათა
 გზასა ზედა და აღუვაფეს ნუში, და განსწუნეს მკალი, და დაიწვეს
 კანარი, რამეთუ წარვიდა კაცი სახლსა შინა საუკუნისა თვისისასა,
 ვ და მოიცვეს უბანთა ზედა მტეებართა და ვიდრემდის არა შესცვალოს
 საბელი ვეცხლისა, და არა შეიმუსროს გამოცდა ოქროსა, და შეიმუ-
 სროს საწყული წყაროსა თანა, და შეიმუსროს ბორბალი მღვმესა
 ზ ზედა და და მიიქცეს მიწა ქუჭყანასა შინა ვითარცა იყო, და სული
 ც მიიქცეს ღმრთისა მიმართ, რომელმან მისცა იგი და ამაოება ამაოება-
 თა, თქუა ეკლესიასტე, ყოველნივე ამაჲო და და უმეტესად, რამეთუ
 იქმნა ეკლესიასტე ბრძენ, და რამეთუ ასწავა მეცნიერება კაცთა, და
 ი უერთა გამოიკუთლიონ სამკაული იგავთა და ფრიად იძია ეკლესიას-
 ტე, რომელ ჰოვანად სიტყვათა ნებისათა, და დაწერილთა სიწრფო-
 ან ებისა, სიტყვათა ჭემპარიტებისათა და სიტყვანი ბრძენთანნი, ვითარ-

ცა კარის საკუჭთელნი, ჰ ვითარცა სამსჭვალნი განმსჭვალულნი, რომელნი შეწუობილებისაგან მოეცნეს მწუემსისა ერთისაგან ❖ ჰ იბ
 მრავალნი მათგან შულო ჩემო განეკრძალე, ქმნად წიგნთა მრავალ-
 თა არა არს დასრულება, ჰ სწავლა მრავალი შრომა არს კორცთა ❖
 დასასრული სიტუჯსა უოველი ისმინე: ღუთისა გეშინოდენ, ჰ მცნე- იგ
 ბანი მისნი დაიცვენ, რამეთუ ესე უოველსა კაცსა ❖ რამეთუ უოვე- იდ
 ლი ქმნილი მოიუგანოს ღმერთმან სასჯელსა ზედა, ჰ უოველთათჳს
 შეცოდებისა, უკეთუ კეთილი ჰ უკეთუ ბორროტი.

დაესრულა წიგნი ეკლესიასტე და აქენ თავსა შორის თვისსა თავი იბ.

წიგნი კაბა კაბათა მეფისა სოლომონისა,

თ ა ვ ი ა.

1) **ს**ებორს მიეგეს მე ამბორის უოფისაგან ჰირისა თჳსისათა, რა- ა
 მეთუ უმჯობეს არიან მუბუნი შენნი უფროს ღჳნისა ❖ ჰ სულნე- ბ
 ლება ნელსაცხებელთა შენთა უფროს უოველთა სულნელებათა,
 ნელსაცხებელ წარმოდარდელებულ სასელი შენი, ამისთჳსცა ქალ-
 წულთა შეგიუჭარეს შენ ჰ მიგიზიდეს შენ ❖ შემდგომად შენსა სუ- გ
 ლნელებასა შინა ნელსაცხებელთა შენთასა ვრბიოდით, შემეუჭანა მე
 მეუფემან საწოლსა შინა თჳსსა, ვინარებდეთ ჰ ვიშეებდეთ შენდამი,
 შევიუჭარნეთ მუბუნი შენნი უფროს ღჳნისა: სიწროფობამან შეგი-
 უჭარა შენ ❖ შავ კარ მე ჰ კეთილ, ასულნო იერუსალემისანო, ვი- დ
 თარცა საუოფელნი კედარისნი, ჰ ვითარცა კრეტსაბმელი სოლო-
 მონისი ❖ ნუ მხედავთ მე რამეთუ მე ვარ დაშავებული, რამეთუ, ე
 მომხედა მე მსემან, შენი დედისა ჩემისანი ილაღვიდეს ჩემთჳს,
 დამადგინეს მე მცველად ვენასთა შინა, სავენაკე ჩემი არა დავიცევე ❖
 მითხარ მე რომელი შეგიუჭარა სულმან ჩემმან, სადა მწუსი; სადა ვ
 განისუჭნებ შუა დღესა შინა; რათა არა ოდეს ვიქმნე ვითარცა ვინ
 კარე მოიცვან არგეთა ზედა სსუათა შენთათა ❖ უკეთუ არა იცნა ზ
 თავი შენი, კეთილო დედათა შორის, განვედ შენ კუბლთა შინა სა-

1) სადაც მისწული სწერია რუსულში მას სწერია.

მწესოთა ღ დაძვესენ თიკანნი შენნი, ხარკოთათანა მწვემსთათა ❖ ლუ-
 ნითა ჩემითა ეტლთა შორის ფარაოსთა გამსგავსე შენ მახლობელო
 თ ჩემო ❖ რაბამ განშუქნდეს ღაწუნი შენნი, ვითარცა გურტიტისანი,
 ი ველი შენი ვითარცა ფარული ❖ მსგავსი ოქროსა გქმენით შენ სი-
 ია ჭრელითურთ ვეცხლსა ❖ ვიდრემდის იუოს მეფე მიდრეკილებას
 იბ შედა თვსთა, ნარდიონმან ჩემმან გამოსცა სულნელება თვსი ❖ შე-
 იგ რული შტახსი ძმისწული ჩემი ჩემდა, შორის ძუძუსა ჩემსა განი-
 ივ სუქნებს ❖ ტევანი კვართა ძმისწული ჩემი ჩემდა შორის ვენაგო-
 იდ ვანსა შინა მისსა გადისათა ❖ აჭა კეთილი ხარ მოევასო ჩემო,
 იე აჭა კეთილი ხარ; თუალნი შენნი ტრედისა ❖ აჭა კეთილ ხარ ძმის-
 ივ წულო ჩემო, ღ კუა ლად შუქნიერ, ცხედარსა ჩუქნსათანა საგრი-
 ივ ლი ❖ სართულნი სახლისა ჩუქნისა ნაძუსანი ღ ფიცარი ჩუქნი
 საროსანი.

თ ა ვ ი ბ.

ა, ბ მე ვეავილი სავსე, ღ შრომანი დეღეთა ❖ ვითარცა შრო-
 გ მანი ეკალთა შინა ეგრეთ მოუქსანი ჩემი შორის ასულთა ❖ ვითარ-
 ცა ვაძლი შორის სეთა ტევითა, ეგრეთ ძმისწული ჩემი შორის
 დ მეთა, საგრილსა ქუჭსე მისსა გულმან მითქუა ღ დაჯვად, ღ ნა-
 ე ეოფი მისი ტუბილ სასასა შინა ჩემსა ❖ შემეყვანეთ მე სახლსა ში-
 ე ნა ღვნისასა, ღ განაწესეთ ჩემ შედა სიუხარული ❖ დამამტკიცეთ
 მე ნელსაცხებელთა შინა, დამდევით მე ვაძლთა შინა რამეთუ მოწ-
 ვ ულულ ვარ მე სიუხარულითა ❖ მარცხენე მისი თავსა ჩემსა შედა,
 ხ ღ მარჯუქნამან მისმან შემეწინაროს მე ❖ გაფუცებ თქუქნ ასულ-
 ნო იერუსალემისნო ძალთა შინა, ღ ძლიერებათა აგარაკისათა,
 უკეთუ აღსდგეთ, ღ განაღვძოთ სიუხარული ვიდრემდისცა ინებოს ❖
 ც გმა ძმისწულისა ჩემისა, აჭა იგი მოვალს ხლდომით მათა შედა,
 თ ღ მოხლტლის ბორცუთა შედა ❖ მსგავს არს ძმისწული ჩემი ქურცი-
 კისა, ანუ ნუკრსა ირმისასა, მათა შედა ბეთელისათა, აჭა ესე
 დვას უკანა ზღუდესა ჩუქნსა, განმსტრობელი სარკლმით გარდამო-
 ი მხედავი შორის არდაბაგათა ❖ მოძიკებს ძმისწული ჩემი ღ მეტ-
 ევს მე: აღდეგ, მოვედ მახლობელო ჩემო, კეთილო ჩემო, ტრედო

ჩემო ❖ რამეთუ აჭა სამთარი, წარკდა წკმა, განვიდა, განვიდა თა-
 ვსა თვსსა შინა ❖ უწავილნი გაპოხნდეს ქუჭუნანასა ზედა, ჟამი
 სსუღვისა მოიწია, ჳა გურიტისა ისმა ქუჭუნანასა შინა ჩუჭნსა ❖
 ლელუმან გამოიღო უწავილი თვისი, ვენაჳნი მწიფებულმან მოსცეს
 სულნელება, აღდგე მოვედ მასლობელო ჩემო, კეთილო ჩემო, ტრე-
 დო ჩემო, ჳ მოვედ ❖ შენ ტრედო ჩემო საფარდულსა შინა კლდი-
 სასა, მასლობელად ზღუდისათანა, მიჩუჭნე მე ჳირი შენი, ჳ მას-
 მინე ჳა შენი, რამეთუ ტკბილ არს ჳა შენი, ჳ სახე შენი შუჭ-
 ნიერ ❖ მიპურენით ჩუჭნ შელნი მცირენი განმრუწნელნი ვენაჳთა-
 ნი, ჳ ვენაჳნი ჩუჭნნი თანა მწიფობენ ❖ მძისწული ჩემი ჩემდა, ჳ
 მე მისა რომელი ჳმწესი შრომანთა შორის ❖ ვიდრემდის შერიჳრა-
 ჟდეს დღე, ჳ შეიძრენ აჩრდილნი, მოიქეც, ემსგავსე შენ მძისწულო
 ჩემო ქურციკსა, ანუ ნუგრსა ირემისასა, მათათა ზედა ველოჳანთა.

თ ა ვ ი ზ.

სარეცელთა ჩემთა ზედა ლამესა შინა ვეძიებდ რომელი შეი-
 ეუწარს სულმან ჩემმან, ვეძიებ მას, ჳ არა ვპოვე იგი: ვსადოდე მას,
 ჳ არა მისმინა მე ❖ აღვდგე უკუჭ ჳ მოვლო ქალაქსა შინა სავაჳ-
 როთა ზედა, ჳ უბანთა ზედა, ჳ მოვიპიო რომელი შეიეუწარს სულ-
 მან ჩემმან, ვეძიებდ მას ჳ არა ვპოვე იგი, ვსადოდე მას, ჳ არა მი-
 სმინა მე ❖ მპოვეს მე მცველთა რომელნი მოვლიდეს ქალაქსა ში-
 ნა, ისიღეთ თუ რომელი შეიეუწარს სულმან ჩემმან ❖ რამეთუ კინ
 ოდენ წარვლე მათგან, ვიდრემდის ვპოვე რომელი შეიეუწარს სულ-
 მან ჩემმან, შევიჳარ იგი ჳ არა განუტევე იგი, ვიდრემდის შევი-
 ეუწანე იგი სახლსა შინა დედისა ჩემისასა, ჳ საუნჯეთა შინა
 მპობელისა ჩემისათა ❖ გაფუცებ თქუჭნ ასულნო იერუსალემისნო
 ძალთა შინა, ჳ მლიერებათა შინა აგარბაკისათა, უკეთუ შესძრათ ჳ
 აღადგინოთ სიეუწარული, ვიდრემდის უკეთუ ინებოს ❖ ვინ არს ესე
 რომელი აღმოჳალს უდაბნოსაგან, ვითარცა რტო კუბამლისა კუმეუ-
 ლისა მურისა ჳ გუნდრუეკი, ყოველთაგან სულნელთა მენელსაც-
 სებლეთასა ❖ აჭა ესერა ცხედარი სოლომონისი, სამეოცი მლიერ-
 ნი უარემოს მისსა მლიერობაგან ისრაელისათა ❖ ყოველთა მქონე-

ბელთა საჭურველთა წურთვილი ბრძოლასა ზედა კაცთა საჭურველ
 თ მისი ჭირსა ზედა მისსა, განკრთობისაგან დაძმეთა შინა ❖ კავალ-
 კნი იქმნა თავისად მეფემან სოლომონ ძელთაგან ლიბანისათა ❖
 ი სუტტნი მისი შექმნნა ვეცხლისანი, დადრეკილი მისი ოქროსა, აღ-
 სავალი მისი მეწაძული, შინაგანი მისი ქუაფენილ, სიუჟარული
 იასულთაგან იერუსალემისათა ❖ ასულნო სიონისანო განვედით ღ
 იხილეთ მეფესა შინა სოლომონს გვრგვინთა მით, რომლითა გვრ-
 გვინოსან უო იგი დედაძან მისმან დღესა შინა სიმობისა მისისასა,
 ღ დღესა შინა სისარულისა გულისა მისისასა.

თ ა ვ ი დ.

ს **ღ**კა კეთილ ხარ მასლობელო ჩემო, აჭა კეთილ ხარ, ოჟალ-
 ნი შენნი ტრედ არიან, თჯნიერ დუმილისა შენისა, თმა შენი ვი-
 ბთარცა არჟე თხათა, რომელნი გამოხნდეს კალადისაგან ❖ კბილნი
 ბ შენნი ვითარცა არჟე მორისულთა, რომელნი აღმოვდეს საბანელით,
 ბ უოველნივე ორთ გორცნი, ღ ბერწი არა არს მათ შორის ❖ ვი-
 თარცა საბელი მოწეული ბაკენი შენნი, ღ სრახვა შენი შუტნიერ
 ვითარცა ნაქურცვენი ვარდისა ვაძლი შენნი თჯნიერ დუმილისა
 დ შენისა ❖ ვითარცა გოდოლი დავითისა ქედი შენი, რომელი აღ-
 შენებულ არს თალაიოსთ, ათასი ფარი დამოკიდებულ მას ზედა,
 ე უოველი ისარი ძლიერთა ❖ ორნი ძუმუნი შენნი ვითარცა ორნი
 თიკანნი მარჩბივნი ქურციკისანი რომელი სმოვდეს შორის შრო-
 ვ მანთა ❖ ვიდრემდის დღესა შერიჟურებადმე ღ აჩრდილთა შეძრვად
 მივიდე თჯთ მთისა მიმართ შურისასა, ღ ბორცვისა მიმართ ღიბა-
 ზ ნისსა ❖ უოვლად შუტნიერ ხარ მასლობელო ჩემო, ღ ბიწი არა
 ც არს შენთანა ❖ მოვედ სძალო ლიბანით, მოვედ ლიბანით, მოხვდე
 ღ წარმოვლო დასაბამით სარწმუნოებისა, თავისაგან სანირისა ღ
 ჰერმონისასა, საუოფელთაგან ლომთასა, მათათაგან ვეფხთასა ❖
 თ გული ჩუტნი მიიხიდე დაო ჩუტნო სძალო, გული ჩუტნი მიიხი-
 ი ერთითა თუალთაგან შენთათა ერთითა მძივსა შინა ევლისა შე-
 ნისათა ❖ რაბამ განშუტნდეს ძუმუნი შენნი დაო ჩემო სძალო რაჲ
 განშუტნდეს ძუმუნი შენნი უფროს ღჯნისაგან, ღ სულნელება სა-

მოსელთა შენთა უფროს ეოველთა ნელსაცხებელთა ❖ გოლი ბ
 მოსწუჭთის ბაკეთა შენთა სძალი, თაფლი ბ სძე ქუჭშე ენასა შენ-
 სა ბ კეთილ სულნელება სძამოსელთა შენთა ვითარცა კეთილ სულ-
 ნელება ლიბანისა ❖ მტილი დაკშული და ჩემი სძალი, მტილი იბ
 დაკშული წყარო დაბეჭდული ❖ მოციქულებანი შენნი სამოთხე იგ
 ვარდთა ნაყოფსა თანა ვაძლთათა, კუპრი ნარდანიითურთ ❖ ნარ- იდ
 დანი ბ ქურქუმა ლერწმისა ბ კინამო, ეოველთაგან ხეთა ლიბა-
 ნისათა, მური ბ ალო ეოველთა თანა ზირველთა ნელსაცხებელთა ❖
 წყარო მტილისა ბ ჯურღმული წყლისა ცხოველისა ბ გამომავა- იე
 ლისა ლიბანისაგან ❖ აღდგე ჩრდილო, ბ მოვედ ბღვარო ბ მოჭ- ივ
 ბერე ქარი მტილსა ჩემსა, ბ რათა დიოდენ ნელსაცხებელნი ჩემნი.

თ ა ვ ი ა.

ჩა შთახედინ მძისწული ჩემი მტილსა შინა თუსსა, ბ რათა შუა- ა
 მენ ნაყოფი ხილნართა თუსთა, შევედ მტილსა შინა ჩემსა დაო
 ჩემო სძალი, მოვისთქლე მური ჩემი თანა ნელსაცხებელით ჩემით,
 ვჭამე ზური ჩემი თაფლითურთ ჩემითა, ვსუ ღვინო ჩემი სძითა ჩემი- ბ
 თა, ჭამეთ მახლობელნი ბ სუთ, ბ დაითურენით მძისწულნი ❖ მე ბ
 მძინავს ბ გული ჩემი მღვდარე არს, ვმა მძისწულისა ჩემისა ჭრეკს
 კარსა შინა, განმიღე მე დაო ჩემო მახლობელო ჩემო, ტრედო ჩე-
 მო სრულო ჩემო, რამეთუ თავი ჩემი აღივსო ცუხართა, ბ თმანი
 ჩემნი წუჭთითა ღამისათა ❖ განვიძარცვე სამოსელი ჩემი, ვითარ ბ
 შევიძოსო მას შინა, დავიბანენ ფერჯნი ჩემნი ვითარ შევაგინნე მათ ❖
 მძისწულმან ჩემმან მოყო კელი თუსი სარკმლით ნამუთ გამო ბ
 მუცველი ჩემი აღიძრა მისგან ❖ აღვდგე მე განღებად მძისწულისა ბ
 ჩემისა, კელთა ჩემთა დასწუჭთღეს მური, თითთა ჩემთა მური სავ- ბ
 სედ კელთა ზედა სავსუჭლისათა ❖ განუღე მე მძისწულსა ჩემსა, ვ
 მძისწული ჩემი წარვიდა, სული ჩემი განვიდა სიტყუასა შინა მისსა,
 ვკიებდ მას ბ არა ვზოვე იგი, უგმობდ მას, ბ არა მისძინა მე ❖
 მზოვეს მე მძმიღავთა რომელნი მოვლიდეს ქალაქთა შინა, მცეს მე ზ
 ბ მწელეს მე, ბ განმძარცუჭს ზეითი სამოსელი ჩემგან მცუჭლთა
 ზღუდისათა ❖ გაფუცებ თქუჭს ასულნი იერუსალემისანო ძალთა ლ

შინა ზე ძლიერებათა შინა აგარაკისათა, უკეთუ კჳოცოთ ძმისწული
 თ ჩემი უთხაროთ მას, რამეთუ წყლულ ვარ მე სიუჳარულითა ზე რად
 ძმისწული შენი ძმისწულისაგან, კეთილო დედათა შორის, რად ძმის-
 წული შენი ძმისწულისაგან, რამეთუ ეგრეთ გჳეჭყუცე ჩუწნ ზე
 ი ძმისწული ჩემი მწესარ ზე ძმითურ, გამორჩეულ ბევრეულთაგან,
 ია თაფი მისი ოქროსა რჩეულისა ზე თმანი მისნი ხუჭუჭნი შავნი
 იბ ვითარცა უორანი ზე თვალნი მისნი ვითარცა ტრედისანი სავსებასა
 ივ ზედა წყალთასა, განბანილნი სძეთა შინა, ძჯდომარე სავსებასა ში-
 ივ ნა წყალთასა ზე დაწვნი მისნი ვითარცა ფიალნი ნელსაცხებელთა-
 იდ ნი ფშვან კეთილ სულნელებასა, ბაგენი მისნი შრომან მოძ-
 იე წთოლვარე მურისა სავსედ ზე გელნი მისნი შემოთლილ ოქროსა-
 იე ნა აღვსებულ თარძითა, მუცელი მისი ჳურჭელი სპილოს ძელი-
 ივ ნა ქუასა ზედა საფირონსა ზე წვნი მისნი, სჳეტნი მარმარილო-
 ივ თარცა ლიბანე, რჩეული ვითარცა ნაძენისანი ზე ვორვი მისი სი-
 ივ ტებოება, ზე უოკლად საწადელ, ესე ძმისწული ჩემი, ზე ესე მასლო-
 ივ ბელი ჩემი, ასულნო იერუსალიმისანო ზე სად წარვიდა ძმისწული
 შენი კეთილო დედათა შორის, სად მიდრიკა ძმისწულმან შენმან: ზე
 ვიძიოთ იგი შენთანა.

თ ა ვ ი ვ.

ა ძმისწული ჩემი შთავიდა მტილსა შინა თჯსსა, ზე ადგილსა
 ბ შინა საკმეველთასა, მწესად მტილთა შორის, დაკრებად შრომან-
 ბ თა ზე მე ძმისწულისა ჩემისა, ზე ძმისწული ჩემი ჩემდა, რომელი მწესის
 ბ შრომანთა შინა ზე კეთილ ხარ მასლობელი ჩემო: ვითარცა სათნოება,
 დ შუწნიერ ვითარცა იერუსალიმი, საკვრველ ვითარცა დაწესებულნი ზე
 დ მოაქციენ თვალნი შენნი. ჩემგან, რამეთუ მათ ფროთოვან მევეს მე, თმა
 ე შენი, ვითარცა სამწესო თხათა, რომელნი გამოჩნდეს ცალადისაგან ზე
 ე კბილნი შენნი, ვითარცა არვე შორისულთა, რომელნი აღმოკდეს სა-
 ე ბანელისაგან, უოველნი მარხბივ მსხმელ, ზე ბერწი არა არს მათ შო-
 რის, ვითარცა საბელი მოწეული ბაგენი შენნი, ზე ზრახვანი შენი.
 ვ შუწნიერ ზე ვითარცა ნაქურცვენი ვარდისა ვაშლნი შენნი, თჯნიერ

დუმილისა შენისა ❖ სამეოც არიან დედოფალნი, ღ ოთხმეოც ხარ-
 ჭნი, ღ ქალწულნი რომელთა არა არს რიცხუ ❖ ერთ არს ტრედი
 ჩემი, სრული ჩემი, ერთარს დედისა მისისა, რჩეულარს მშობელისა
 იგი, ისილეს იგი ასულთა, ღ ნატრიან ძას, დედოფალთა, ღ ხარჭ-
 თა, ღ აქეს იგი ❖ ვინ არს ესე რომელი აღმოიჭვრეების ვითარცა
 ცისკარი, კეთილ ვითარცა მთოვარე, რჩეული ვითარცა მხე, საკურ-
 ველი ვითარცა განწესებული ❖ მტილთა შინა ნიგზოვანთასა შთა-
 ვედ ზილვად ნაყოფთა ღვარისა, სილვად უკეთუ აღუვაუნა ვენაგი, ღ
 აღორძინდეს ვარდნი ❖ მუნ მოგცე მუშუნი ჩემნი შენ, ვერ სცენ
 სულმან ჩემმან, დამდეგ მე ეტლსა ზედა ამინადაბისასა ❖ მოაქციე,
 მოაქციე სულამითინ, მოიქეც, მოიქეც, ღ ვისილოთ შენ შორის.

თ ა ვ ი ზ.

ჩაჲ ისილეთ სულამიტიდისა მოძავალისა ვითარცა მწეობრნი
 ბანაკთა: რაჲ განმუჭნდეს სლვანი შენნი კამლთა შინა შენთა ასუ-
 ლო ამინადაბისო, ნასხამნი გვერდისა შენისა მკსავს მანიაკთა,
 ქმნილი კელთა კელოვნისათა ❖ უჰე შენი სასუბელი გამოქმნილი,
 არა მოკლებული სიზოხისა მუცელი შენი ვითარცა ზვაჳი იუქლი-
 სსა, გარე მოცული შრომანთა შინა ❖ ორნი მუშუნი შენნი, ვითარ-
 ცა ორნი თიკანნი მარჩბივნი ქურციკისანი ❖ ქედი შენი ვითარცა
 გოდოლი სვილოს ძვალისა, თვალნი შენნი ვითარცა ტბა ესებონ-
 სსა შინა, ბჰეთა შორის ასულთა მრავალთა, ცხვრი შენი ვითარცა
 სვეტი ლიბანისა, მსედველი ჰირსა დამასკოსა ❖ თავი შენი შენ ზე-
 და ვითარცა მთა კარმელი, ღ ნათსენი თავისა შენისა ვითარცა
 ჰორფირი სამეუფო, შეკრული თანა წარმავალთა შორის ❖ რაბამ
 განმუჭნდი, ღ რაბამ დასტკები საუვარელი სიტკბოთა შინა შენთა ❖
 ესე დადებულება შენი მიაძსავსე ფინიკსა, ღ მუშუნი შენნი ტევა-
 ნთა ❖ ვთქუ: აღვიდე ფინიკსა ზედა, დავიჭერნე სიმაღლე მისი ღ
 იუშენ მუშუნი შენნი ვითარცა ტევანნი ვენაგისანი, და ეოსსა ცხვრ-
 თა შენთა ვითარცა ვაშლისა ❖ ღ სასა შენი ვითარცა ღჯნო კეთი-
 ლი; სულვა ძმისა მიმართ ჩემისა სიწრფოებით, კმა არს ბაკეთა
 ჩემთა ღ კბილთა ❖ მე ძმისა ჩემისა, ღ მოქცევა მისი ჩემდამო ❖

იბ მოვედ ძმაო ჩემო განვიდეთ ავარაკსა ზედა, განვისვენოთ დაბათ
 იბ შინა ❖ აღუძმთოთ ვენაკთა შინა, ვისილოთ უკეთუ აღუვაგნა ვენაკი,
 იგ მუნი ჩემნი ❖ მანდაგორთა გამოსცეს სულნელება, ჭ კართა თანა
 ჩუწნთა ყოველნი ნიგოზთანნი ასალ მუწლთადმდე ძმაო ჩემო დაგი-
 მარხენ შენ.

თ ა ვ ი ც.

ა შინა მოგცეს შენ ძმაო ჩემო წოვანად მუძუნი დედისა ჩემისანი,
 ბ გზოვე შენ ვარე ამბორს ვიყავ შენ, ჭ მერმე არა შეურაცხ მეო მე ❖
 გ შეგიპუარ შენ, ჭ შეგიუვანო შენ სახლსა შინა დედისა ჩემისასა, ჭ
 დ საძოსა მუცლად ღებულისა ჩემისათა, მუნ მასწაო მე, ვასუ შენ
 ე ღვინისაგან სულნელითურთ შენებულისა, ჭ წელისაგან ვაშლთა ჩე-
 ვ მთა ❖ მარცხენა მისი თავსა ჩემსა ზედა, ჭ მარჯუწნა მისი მომე-
 ვ სჯოს მე ❖ გაფუცებ თქუწნ ასულნო იერუსალიმისანო ძალთა ში-
 ვ ნა ჭ ძლიერებათა ავარაკისათა, უკეთუ შესძრათ ჭ აღადგინოთ სი-
 ვ უვარული, ვიდრემდის უკეთუ ინებოს ❖ ვინ არს ესე აღმომავალი
 გ განსწევაკებული, დაფამტვიცოთ ძმისა თვისისა თვს, ვაშლსა ქუწმე
 ვ განგაღვძე შენ, მუნ ეშევ შენ დედასა შენსა, მუნ ელმო შენ თანა
 ვ მშობელსა შენსა ❖ დამდვეს მე ვითარცა ბეჭედი გუღსა ზედა შენსა,
 ვ ვითარცა ბეჭედი მკლავსა ზედა შენსა, რამეთუ ძლიერ არს ვითარცა
 ვ სიუჭედილი სიუვარუდი, ფიცხელ ვითარცა ჯოჯოსეთი შური, ფრთე
 ვ მისა ფრთე ცეცხლისა (ნაკვერცხალი ცეცხლისა) ალი მისი ❖ არ
 თ ძალუც წყალსა მრავალსა დაშრეტად სიუვარულისა, ჭ მდინარე ვერ
 თ წარღუნის მას, უკეთუ მისცეს კაცმან ყოველი მონაკები მისი სიუ-
 თ ვარულსა შინა, შეურაცხყოფით შეურაცხუოს იგი ❖ დაჲ ჩუწნი
 თ მცირე, ჭ მუძუნი არა ასხენ, რაჲ უეოთ დასა ჩუწნსა, დღესა შინა
 თ რომლისა შინა უკეთუ ითქმის ❖ უკეთუ ზღუდე არს, აღვაშენეთ
 თ მას ზედა წარსამატებელნი ვეცხლისანი, ჭ უკეთუ კარ არს, დავსწე-
 თ როთ მას ზედა ფიცარი ნამვისა ❖ მე ზღუდე, ჭ მუძუნი ჩემნი ვი-
 თ თარცა გოდოლნი, მე ვიყავ თვალთა შინა მათთა, ვითარცა მხოვ-
 თ ნელი მშუდობისა ❖ ვენაკი იყო სოლომონისა ველამონსა შინა, ჭ

მისცეს ვენაჯი თუხი მცველთა, კაცმან მოიღოს ნაყოფი მისი ათა-
 სისა ვეცხლისა ❖ ვენაჯი ჩემი წინამე ჩემსა ათასი სოლომონისა, იბ
 ჯ ორასი მცველთა ნაყოფისა მისისა ❖ ძჯდომარე მტილთა შო- იგ
 რის, ჯ მოუვასნი შეპკრძალველნი ჯმისა შენისა მასმინე მე ❖
 ივლტოდი ძმაო ჩემო, ჯ მიემსგავსე ქურციკსა, ანუ ნუკრსა ირმი- იდ
 სასა მთასა ზედა ნელსაცხებელისასა.

დასასრული წიგნთა ქება ქებათასა, აქუს თავსა შორის ჟვისსა თავი ც.

წიგნი სიბრძნისა სოლომონისა

თ ა ვ ი ა.

უეიუვარეთ ¹⁾ სიმართლე მსაჯულთა ქუჭყანისათა, ბრძნობდით ა
 უფლისათუხ სახიერებათა შინა, ჯ სიწმინდობათა შინა გულისათა
 ჭპოთ იგი ❖ ²⁾ რამეთუ ჭპობენ მას რომელნი არა განსცდიან ბ
 მას, ხოლო გამოეცხადების რომელი არა ურწმუნო ექმნების მას ❖
 რამეთუ გუღარმნილნი გონებითა განეყოფიან ღუთისაგან, ხოლო კ
 გამოცდილი ძალი ამხილებს უგუნურთა ❖ რამეთუ სულსა ბოროტ გე- ღ
 ლოვანსა შინა არა შევიდეს სიბრძნე, არცა დაემკვდროს ჯორცსა შინა
 თანა მღებსა ცოდვათასა ❖ ³⁾ რამეთუ სული წმიდა განსწავლასა ე
 განელტვის მსაჯვარისასა, ჯ განემორების გულის სიტყუსაგან უგუ-
 ნურთასა, ჯ მხილებულ იქმნეს მომავალისაგან უსამართლოსა ❖
 რამეთუ კაცთ მოუვარე არს სული სიბრძნისა, ჯ არა უბრალო ვ
 ჭყოფს მემობართა ბაგეთაგან მისთა: რამეთუ თირკმელთა მისთა
 მოწამე არს ღმერთი, ჯ გულისა მისისა გამოემძიებულცა ჭემმარ-
 ტება, ჯ ენისა მასმენელ ❖ რამეთუ სულმან უფლისამან ადავსო ზ
 ქუჭყანა, ჯ უზურისე ეოველივე მეცნიერებითა მქონებელი ჯმისა ❖ ⁴⁾ ლ
 ამისთუხ მიმთხვეველთა უსამართლოსა არავისვე დაეფარვის, ჯ არა
 თანა წარკდეს მას სასჯელთა მხილებულნი ❖ რამეთუ განსრანგა- თ
 თა შინა არა წმიდათასა გამოძიება იქმნების, ხოლო სიტყვანი მი-
 სნი სასმენელ უფლისა ეოველისა მიმართ მიიწიოს საძმხილებელსა

¹⁾ ესაია ნვ. — ²⁾ ბ მოსე დ. ბ ნესტ. იე. — ³⁾ იერემია მგ. — ⁴⁾ იერემია დ.

ი შინა უსჯულოებისა მისისა ❖ რამეთუ ყური შურის მკებელი ის-
 იბ მენს ყოველსა, და შოთი დრტუნვა არა დაჭყაროს ❖ დაიცევით
 უკუტ დრტუნვივისაგან უსარგებლოსა, და ზრახვისაგან რიდეთ ენა,
 იბ რამეთუ მითხრობა ფარული ცუდად არა გამოვალოს, სოლო ჰირი
 იგ მტყუვარი მოჭკლვენ სულსა ❖ ¹⁾ ნუ ეშურებინ სიკუდილად მაცთუ-
 იდ ქმნა, არცა იხარებნ წარწემედასა ცხოველთასა ❖ რამეთუ შექმნა
 იე ჯოჯოხეთისა სუფევა ქუტყანასა ზედა ❖ რამეთუ სიძარტლე უკუ-
 დავ არს, (ხოლო უსამართლოება შესწევს სიკუდილსა,) ხოლო არა
 წმიდათა კლითა და სიტუჯთა მოუწოდს მას, მოუვასად შესცვლიდენ
 მას, განჭკოდეს და აღთქმა და დადვენს მის მიძარტ, რამეთუ ღირს
 არიან მისა წინაწილ უოფად.

თ ა ვ ი ბ.

ა რამეთუ თქვეს თავსა შორის თვისა განზრახვა არა ძარტალ,
 ბ მცირე არს და საჭმუნავ ცხოვრება ჩუტნი, და არა არს კურნება აღს-
 ბ რულებასა შინა კაცისასა, და არა არს ცნობა განხწონილი ჯოჯოხე-
 ბ თისაგან ❖ რამეთუ თვთ შემთხვეულ ვმობილვართ, და შემდგომად
 ამათსა ვიქმნეთ ვითარცა არა მყოფნი, ვინათგან კუამლი არს სამძ-
 ბ ნველი ცხვრსა შინა ჩუტნთა, და სიტუჯა ნაბერწკალი მერისა გუ-
 ბ ლისა ჩუტნისასა ❖ რომლისა დაშრტის ნაცარ იქმნეს გორცი, და
 დ სული ჩუტნი განიფინოს ვითარცა რბილი ჭყერი ❖ და სახელი ჩუტ-
 ე ნი დავიწუებულ იქმნეს ჟამსა შინა, და არაჲინ მოიკსენენს საქმენი
 ე ჩუტნნი, და წარკდეს ცხოვრება ჩუტნი ვითარცა კუალი ღრუბლისა,
 ე და ვითარცა ნისლი განჭქარდეს განდევნილი შარავანდისაგან მზისა-
 ე თა, და მკურვალეებისაგან მისისა დამძიმებული ❖ ²⁾ რამეთუ აჩრდილ
 ე წარმავალ არს ჟამი ჩუტნი და არა არს მოქცევა აღსასრულისა ჩუტ-
 ე ნისა: რამეთუ დაბეჭდილ არს, და არაჲინ მოიქცეს ❖ ³⁾ მოვედით

¹⁾ ბ მოსე დ. — ²⁾ ეფკაია იტ. — ³⁾ ა ნეშტ. კთ. — ⁴⁾ ესაია ნვ. ა კორ. იე.

უკუ^სმ^ს დავიტყვებნეთ მდგომარეთა ამათ კეთილთა, და გავასაყმაროთ
 მოსაგებელი, ვითარცა სიჭაბუკისა მოსწრაფება და ღვინთა მრავალ^ს
 სასუიდელისა და მირონისა კეთილ სულენელითა აღვივსნეთ, რათამცა^ს
 არა წარგუჯდეს ჩუ^სნი ევაგილი ჟამოვანი და გვრგვინოსან ვიქმნეთ^ს
 ვარდითა ნარცისითა ჰირველ ვიდრე დაჭნობადმდე და ნურცა ერთი^ს
 ჩუ^სნიგანი უნაწილო რათა იქმნების ჩუ^სნისა შეტკობისა, არავი-
 სცა ჩუ^სნიგან განვარდნილ რათა იეოს შეტკობისა ჩუ^სნისა, ევე-
 ლგან დაუტეოთ ნიში სისარულისა, რამეთუ ესე წილი ჩუ^სნი და
 ნაწილი ესე და ვმძლავრობდეთ გლახაკსა მართალსა, და ნუ შევიწ-
 უალებთ ქურთვისა, ნურცა მოხუცებულისა. გურცხვენის მკცოვნისა
 მრავალ წლოვანთა და სოლო რათა იეოს ჩუ^სნიდა ძალ სჯული სი-
 მართლისა, რამეთუ უძღურსა ურგებება ეპოების და სოლო უმსი-
 რეთ საცთურითა მართალსა, რამეთუ შეუტკობელარს ჩუ^სნიდა, და
 წინა აღუდგების საქმეთა ჩუ^სნითა, და გვაუვიდრებენ ჩუ^სნი ცოდვანი
 შჯულისანი, და ბოროტ გვისიტყვავს ჩუ^სნი ცოდვა სწავლულებისა
 ჩუ^სნისა და ¹⁾ მოკუთხრობს თავისა თვისისა ქონებად ღუთისა, და
 მედ ღუთისა თავსა თვისსა სახელსდებს, ²⁾ იქმნა ჩუ^სნიდა მხილებასა
 ზედა გონებათა ჩუ^სნითა და ³⁾ მძიმე არს ჩუ^სნიდა და სილულისა მძ-
 მართ, რამეთუ არა მზგავს არს სხვათა ცხოვრება მისი, და შეცვალე-
 ბულ არიან სლვანი მისნი და ევედრებასა შინა შევსცვლიდით მას,
 და განემორების გზათგან ჩუ^სნითა ვითარცა არა წმიდათაგან, ნატ-
 რის უკანასკნელსა მართალთასა, და იდიდების მამისა ქონებად თ-
 სად ღუთისა და ვისილოთ უკეთუ სიტყვანი მისნი ჭეშმარიტ, და
 გამოვიცადოთ რომელი იქმნებიან მისი და ⁴⁾ რამეთუ უკეთუ არს ჭე-
 შმარიტი მე ღუთისა, შეეწიოს მას, და იცნას იგი კელისაგან წინა
 აღმდგომთასა და ვინებითა და ტანჯვითა გამოვიძიოთ იგი, რათა
 ვსცნათ სიმდაბლე მისი, და გამოვიცადოთ უმანკოება მისი და სი-
 კუდილისა უშვერებითა დავსაჯოთ იგი, რამეთუ იეოს მისა მისედვა
 სიტყვათაგან მისთა და ესე განიზრახეს, და შესცთეს, რამეთუ დაბ-
 რმო იგინი უკეთურებამან მათმან და და არა სცნობდეს საიდუმლოთა

¹⁾ მათე კვ. — ²⁾ იოანე ვ. — ³⁾ ესაია ნგ. — ⁴⁾ ფსალ. კვ. მათე კვ.

კბ ღუთისათა, არცა ესვიდენ სასუადელსა ღირსებისასა, არცა უსაჯეს
 ნაწილნი სულთა უბიწოთასა ❖ ¹⁾ რამეთუ ღმერთმან შექმნა კაცი
 უბრწუნელებასა შინა, ზე ხატად მსგავსებისა შინა თვისისა ქმნა
 კბ იგი ❖ ²⁾ რამეთუ შურითა ეშმაკისათა სიკუჭდილი შემოჰჭდა სოფელ-
 სა შინა, ხოლო განსცდიან მას, (სიკუჭდილი) რომელიცა ნაწილი-
 სა მისისაგან არიან.

თ ა ვ ი ზ.

ს ³⁾ ვართალთა სულნი ჯელთა შინა ღუთისათა, ზე არა შეეხოს
 ბ მათ ტანჯვა ❖ ⁴⁾ საგონებელ იქმნეს თვალთა შინა უგუნურთასა მკუ-
 გ ღრად, ზე შერაცხა ბოროტად განსლვა მათი ❖ ზე რომელი ჩუწნგან
 დ განსლვა შემუსრვისა: ხოლო იგინი არიან მძუღობასა შინა ❖ ზე
 ე მათ უკუდავებით სავსე არს ❖ ზე მცირეთლა თუ ისწავნეს, მდიღრად
 ვ ქუჭლეოფილ იუჟნენ, ⁵⁾ რამეთუ ღმერთმან გამოსცადნა იგინი, ზე
 ზ ზოვნა იგინი ღირსად თავისა თვისისა ❖ ⁶⁾ ვითარცა ოქრო ბრძმედ-
 ზ შინა გამოცადნა იგინი, ზე ვითარცა ყოველი ნაყოფი მსხუტრ-
 ზ ზლთა შეიწყენარა იგინი ❖ ⁷⁾ ზე ჟამსა შინა მოხედვისა მათისასა გა-
 ზ მობრწყინდენ, ზე ვითარცა ნაბერწკალი ლერწამსა შინა რბილ-
 ზ დიან ❖ ⁸⁾ შჯიდენ წარმართნი ზე დანიჰირიან ერნი, ზე სუფუვდეს მათ
 თ შინა უფალი უგუნისამდე ❖ რომელი ესვიდენ მას გულის ხმა ჰქონ
 ზ ჰეშმარტი, რამეთუ მორწმუნენი სიყვარულისა შინა ეგნენ მისსა.
 ი ხოლო მადლი ზე წყალობა ღირსთა მისთა, ზე მისედვა მისი რჩეუ-
 ი ლთა მისთა ❖ ხოლო არა წმიდანი ვითარცა განიზრახეს მიიღონ
 ი შერისხვა, რომელთა არა სწირდათ მართლისათვის, ზე უფლისაგან
 ი განემორჩნეს ❖ რამეთუ სიბრძნე ზე სწავლა რომელმან შეურაცხუოს,
 ი უბადრუკება ზე უქმი სასოება მათი, ზე შრომანი უნაყოფონი, ზე
 ი უწესურ არს საქმენი მათნი ❖ ცოლნი მათნი უგუნურნი არიან, ზე
 ი ბენი მათნი ბოროტნი, წუეულ ნამობნი მათნი ❖ რამეთუ ⁹⁾ სანატ-

¹⁾ ა მოსე ა.—²⁾ ა. მოსე გ.—³⁾ ე. მოსე დგ.—⁴⁾ ჰევ. ე.—⁵⁾ ე. მო-
 სე გ.—⁶⁾ ზირაჟ ბ.—⁷⁾ დანიელ იბ. მათე ივ.—⁸⁾ მათე ით. ა კორ. ე.—⁹⁾
 ესაია ნდ. ლექს კბ. გად. დ.

რელარს ბერწობა შეუგინებელი, რომელმან არა სცნო საწოლი ცოდვასა შინა, აქუნდეს ნაყოფი მიხედვასა შინა სულისასა ❖ და საჭურისი რომელმან არა ქმნა გელითა თვსითა უსჯულოება, არცა განიზრასა უფაღსა სედა ბოროტი, რამეთუ მიეცეს მას სარწმუნოებისა ძადლი რჩეული, და წილი ტაძარსა შინა უფლისასა უსათნოესი ❖ რამეთუ კეთილთა შრომათა, ნაყოფი კეთილ დიდებულ, და დაუცემელი ძირი გულის სმის ყოფისა ❖ ხოლო ძულნი მემრუშენი უსრულ იქმნეს, და უსჯულოსაგან საწოლისა თესლი უჩინო იქმნეს ❖ უკეთუძცა დღეგრძელ იქმნეს, არა რაიფე შეირაცხნეს, და უპატო უკანასკნელსა სედა სიბერე მათი ❖ ხოლო უკეთუ მსწრაფლ აღესრულნენ, არა აქუნ სასოება, არცა დღესა შინა სასჯელისასა ნუკეპინისცემულ ❖ რამეთუ ნათესავისა უსამართლოსა უკეთურებისა აღსასრული.

თ ა ვ ი დ.

შეჯობეს არს უძულოება კეთილ მოღვაწეობით, რამეთუ უკუდავება არს ვსენებასა შინა მისსა, რამეთუ ღმრთისა მიერცა იცნობები და კაცთაგანცა ❖ ხოლო მყოფი ებადვიან მას და სურინ განსლვად, და საუკუნესა შინა გვრკვინოსანსა ჰატივცემენ, შეუგინებელსა მოღვაწეთა სძლევეს ვრიენენ ❖ ხოლო მრავალ ნაყოფიერება არა წმიდათა სიმრავლესა არა შეეცევენის, და მრუშებათა ნერგმან არა განიბას ძირი სიღრმესა შინა, არცა დაადგრეს ძლიერად ❖ უკეთუ შტონიცა ჟამსა შინა აღუვავილონ, არა ძლიერ არს, სედა მოსულისა ქარისაგან შეირვიოს, და სასტიკისაგან ქარისა აღმოიფსურას ❖ შეიმურსნეს რტონი აღსრულებულნი, და ნაყოფი მათი უშვერ კბილთ მომჭრელ ჭამადსა შინა, და არა რაჲდ საჲმარ ❖ რამეთუ უსჯულოთაგან ძილთა მეთა შვილნი შობილნი ძოწამე არიან სიბოროტისა გამომიებასა შინა მშობელთა მათთა ❖ ხოლო მართალი უკეთუ მიიწიოს აღსასრულად, განსწმენებასა შინა იყოს ❖ რამეთუ სიბერისა ჰატიოსნება არა მრავალ წელ, არცა რიცხვ წელთა აღირიცხვს ❖ ხოლო მცტოვნება არს სიბრძნე კაცთა, და ასაკი სიბერისა

ი ცხოვრება უბიწო ❖ ¹⁾ სათნო ღმთისა იყო, შეეგარებულ იქმნა: ჰ
 ია ცხოვრებოდნა შორის ცოდვილთა კარდაცვალებულ იქმნა ❖ წარ-
 იბ ტაცებულ იქმნა, რათა არა უკეთურებამან ცვალოს გულის ხმის
 იგ ეოფა მისი, ანუ საკრებამან აცთუნოს სული მისი ❖ რამეთუ შური
 იდ სიხენებისა დააბნელებს კეთილსა, ჰ გურიობმან გულის თქმისამან
 იე ცვალის კონება უმანკოთა ❖ აღესრულნეს მცირედ აღავსნა წელნი
 ივ გრძელნი ❖ რამეთუ სათნო იყო უფლისა სული მისი, ამისთვის
 იზ ისწრაფა სამუალისაგან უკეთურებისა ❖ ხოლო ერთა იხილეს ჰ
 იწ არა გულის ჯმა უჭლს, არცა დაიდვენ კონებასა შინა ესე ვითარნი,
 ით რამეთუ მადლი ჰ წებლობა ღირსთა შინა მისთა, ჰ მისედვა მისი
 ივ რჩეულთა შინა მისთა ❖ ხოლო უსაჯოს მართალმან მოკუდავსა
 იზ ცხოვრებულთა არა წმიდათა, ჰ სიჭაბუკესა აღესრულა მოსწრაფედ
 იწ წელ მრავლობისა სიბერე უსამართლოსა ❖ რამეთუ იხილოს აღ-
 ით სასრული ბრძნისა, ჰ არა გულის ჯმა უონ რაჲ კანიწრასა მისთვის,
 ივ ჰ რასა შინა განამტკიცა იგი უფალმან ❖ იხილონ ჰ შეურაცხ უონ
 ივ იგი, ხოლო უფალი ეცინოდეს მათ ❖ ჰ იქმენ შემდგომად ამისა
 ივ დასაცემელ უპატოდ, ჰ საგინებელ მკუდართათანა უკუნისამდე, რა-
 ივ მეთუ შთაფარნეს იგინი უგმონი ჰირდადმა, ჰ შეარყიოს იგინი სა-
 ივ ფუძველთაგან, ჰ ვიდრე უგანასკნელამდე განკმენ, ჰ იუწენს საღმო-
 ივ ბასა შინა, ჰ საკსენებელი მათი წარწემდეს ❖ მოვიდენ გულის სი-
 ივ ტეჭათა შინა თვისთა ცოდვათა მოძიშნი, ჰ ამხილოს მათ წინა აღ-
 ივ მდგომთა უსჯულოება მათი.

თ ა ვ ი ე.

ა **ე**შინ დადვენ კადნიერებათა შინა მრავალსა მართალნი წინა-
 ბ შე ჰირთა მაჭირვეებლთა მისთა, ჰ შეურაცხის მეოფელთა საღმო-
 ბ ბათა მისთა ❖ მხილველნი შემწუნდენ შიშითა მძიმითა, ჰ გან-
 გ ცუფრდენ დიდებულისათვის ცხოვრებისა ❖ ჰ თქნან თავსა შორის
 ივ თვისსა შევინანეთ, ჰ შეჭირვებასა შინა სულსა სულით ითქმიდენ,
 ივ ესე იყო რომელიცა გუბაქუნდა ოდესმე საცინელ, ჰ იგავად უჭლდ-
 ივ რებისა ❖ უკულის კმოდ ცხოვრება მისი შევრაცხეთ ცოფად, ჰ

¹⁾ ა მოსე ე. ზირაქ მდ. ებრ. აა.

აღსასრული მისი უნატიოდ ❖ ვითარ შერაცსა მეთა შორის ღუთი-
 სათა, ღ წმიდათა შორის ნაწილი მისი არს ❖ უკუტ შესვცოით
 გზისაგან ჭეშმარიტებისა, ღ სიძარტლისა ნათელი არა აღმოკვბრ-
 წეინდა ჩუტნ, ღ მსე არა აღმოკველვარდა ჩუტნ ❖ უსჯულოებითა
 აღვსენით გზანი ღ წარსაწედეღლითა, ღ განვღეთ უდაბნოთა შინა
 უვალთა, სოლო გსა უფლისა არა ვსცანით ❖ რაჲ სარკებელ
 გვეო ჩუტნ ამხარტავანება, ღ სიძდიდრე დიდებითა რაჲ მოკუტტკო
 ჩუტნ ❖ წარგდეს ყოველნი იგინი ვითარცა აჩრდილნი, ღ ვითარ-
 ცა ამბავი მსრბოლი ❖ ვითარცა ნავი განმავალი წელსა მღელვა-
 რესა, რომლისა განსლვასა არა არს კუალი ზოვნილად, არცა გზი-
 სა სლვისა მისისა ღელვასა შინა ❖ ანუ ვითარცა ფრინველნი
 მფრინავი ჭავრსა ზედა, არცა ერთი იპოების სასწაული გზისა, სო-
 ლო წელულება შემამრწუნებელი გუტმული სულთა მსუბუქი, ღ
 განმკუტთელი ძალითა მგრკუნავლითა აღმრფითა ფრთეთათა ფრი-
 ნვენ ღ შემდგომად ამისა არცა ერთი ნიში იპოების განსლვასა მას
 შინა ❖ ანუ ვითარცა ისრითა ტეორცებულითა სომიერსა ზედა აღ-
 გილისა განკუტთა ჭავრისა მევესეულად თვთ თავით თვსით შეიერ-
 თების, რამეთუ არა იცნობების განსავალი მისი ❖ ეგრეთ ჩუტნცა
 შობილნი მოვაკლდით: ღ კეთილ მოქმედნი უკუტ არცა ერთისა ნი-
 შისა ძალკვც ჩუტნებად, სოლო უკეთურებასა შინა ჩუტნსა მოვა-
 კლდით ❖ რამეთუ სასოება არა წმიდათა, ვითარცა მტუტრი ქარი-
 საგან მობერული, ღ ვითარცა ქაფი თრთვლისა გრიგალისაგან
 განიდევნების, ღ ვითარცა კუამლი ქარისაგან განითხევის, ღ ვი-
 თარცა სასსენებელი მწირისა ერთსა დღესა წარგდა ❖ სოლო
 მართალი უკუნისამდე ცხონდეს, ღ უფლისა მიერ სასყიდელი
 მათი, ღ ზრუნვა მათი ძაღლისათანა ❖ ამისთვს მოიღონ მეფო-
 ბა მუტნიერებისა, ღ მარავანდელი სიკეთისა კელისაგან უფლისა
 რამეთუ მარჯუტნითა დაიფარნეს იგინი, ღ მკლავითა თვსითა შეე-
 წიოს მათ ❖ მოიღოს ყოვლად საჭურველი შურისა თვსისა, ღ შე-
 ჭურნეს ქმნულნი ადგილთა შინა მტერთა ❖ ღ შეიმოსოს ჯაჭვი
 სიძარტლესა შინა, ღ დაადვას ჩაფსუტი, სასჯელისა არა მლიქნე-

ე
 ვ
 ზ
 ს
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ

ით ლობისა ❖ მოიღოს ფაზრი უძლეველი ღირსებისა, სოლო აღლუ-
 კ სოს თუალ უხვევი ❖ ღ რისსუბა საჭურველსა შინა სოლო ბრძო-
 კა დის მას თანა სოფლისა უკუნურთა ზედა ❖ ვიდოდინ მმართვე-
 კბ ლად ისარნი ელვათან, ღ ღრუბელთაგან ვითარცა კეთილითა მო-
 კბ მკრუბლებითა მშუღლისათა ზომიერებასა ზედა სრბოდენ ❖ ღ
 კბ კლდისაგან ხატეორცისა გულის წერომითა სავსე დაეცემოდინ სე-
 კბ ტეუანი, ღ კსნიდეს მათ ზედა წვალი ზღვსა, სოლო მდინარენი
 კბ წარღუნიდენ მეისად ❖ ღ წინა აღუდგენ მათ სული ძლიერებისა,
 კბ ღ ვითარცა აღმურძან განაქარუნეს იგინი ❖ ღ მოაოკროს ეო-
 ველი ქუჭუნა უსჯულოებამან ღ ძვრის საქმემან დაამხუნეს საყდარ-
 ნი ძლიერთანი.

თ ა ვ ი ვ

ს ოსმინეთ უკუჭ მეფენო ღ გულის ვმა ეავთ, ღ ისწავეთ მსა-
 ბ ჯუღთა კიდეთა ქუჭუნისათა ❖ უურად იდეთ რომელთა გიუჭარს
 ბ სიმრავლენი ღ იამპარტავნეთ ერთათუხ თესლებითა ❖ 1) რამეთუ
 ბ უფლისაგან მოცემულ არს თქუჭუნდა სიმტკიცე, ღ ძლიერება მალ-
 ბ ლისაგან, რომელი გამოიკითხავს საქმეთა თქუჭუნთა, ღ გულის სი-
 ბ ტეუბთა გამოიძიებს ❖ რამეთუ მსასურნი იეავნით სუფევისა მისი-
 ბ სა, ღ არა საჯეთ მართლიად, არცა დაიმარსეთ სჯული, არცა ნე-
 ბ ბისაებრ ღუთისა ხვდოდით ❖ ღ სამიძრად მეფესეულად გამოგიც-
 ბ ხადნეს თქუჭუნ, რამეთუ სასჯელი უუფიცესეს გარდამატებულთა იქმ-
 ბ ნებიან ❖ რამეთუ მცირე ღ ღირს არს წვალობისა, სოლო ძლიე-
 ბ რი ძლიერისა გამოძიებულ იუენენ ❖ რამეთუ არა რიდებს ჰირსა
 ბ უოველთა მეუფე, არცა ჭრცხუჭუნის დაბალთა 2) რამეთუ მცირე ღ
 ბ დიდი ამან შეჭქმნა, სოლო მსგავსად განიზრახავს ეოველთათუხ ❖
 ბ სოლო ძლიერთა ძლიერი წარმოუდგების გამოძიება ❖ თქუჭუნდა
 ბ მომართ უკუჭ ❖ ძლიერთ სიტეუანი ჩემნი, რათა ისწავთ სიბრძ-
 ბ ნე, ღ არა დაეცეთ ❖ რამეთუ რომელმან დაიცივას ღირსებით ღირ-
 ბ სება ღირს იქმნეს, სოლო მქადაგებელნი ამისნი ჭპობენ მიკება-

1) რომ. იგ. ა ზეტ. ი. ტიტე. გ. ზირაქ იფ.—2) კ მოსე ი. ბ ნესტ. კთ. იობ ღღ. ზირაქ ლე. რომ. ბ. გალ. ბ. ეფეს. ვ. კოლას. გ. საქმე ი. ა ზეტ. ა.

სა ❖ გული ვითქმიდეთ უკუ^ლ სიტყუასა ჩემსა, ვიუჭარდენ **ბ** ვა- ია
 ნისწავლეთ ❖ ბრწყინვავლე **ბ** დაუჭკნობელ არს სიბრძნე, **ბ** აწულ იბ
 იხილავების მოყვარეთაგან მისთა, **ბ** ეპოების მეძიებელთა მისთა ❖ იგიდ
 წინა უძღვს მოსურნეთა წინა ცნობად ❖ რომელიმან აღიმსთვოს
 მისდა მიმართ, არა დაშურეს, რამეთუ რომელი თანა ზის ჰპოებს
 ბჭეთათანა თვსთა ❖ რამეთუ რომელი განისრანსჯდეს მისთვს, კო- იე
 ნიერება არს სრული: **ბ** რომელი იღუპებდეს მისთვს, ადრე უსრუ-
 ნველ იქმნას ❖ რამეთუ ღირსთა მისთა თვთ მიმოვალს **ბ** ეძიებს, ივ
ბ ალაგთა სედა ეჩუ^ლნების მათ კეთილ შესაწინარებელად, **ბ** ყო-
 ველთა შინა წინა სედვისა შეემთხვევის მათ ❖ რამეთუ დასაბამი იზ
 მისი უჭემძარიტესი სწავლისა სურვილი ❖ სოლო ზრუნვა სწავ- იწ
 ლისა სიუჭარული, სოლო უეჭარს მცველი შჯულისა მას ❖ სო- ით
 ლო დაცვა შჯულისა განმტკიცება არს უსრწნელებისა, სოლო უს-
 რწნელება ჰყოფს მასლობელ ყოფად ღუთისა ❖ გულის თქმა უკუ^ლ კ
 სიბრძნისა მიიუჭანებს სუფევისა მიმართ საუკუნოსა ❖ ¹⁾ უკეთუ კა
 უკუ^ლ დაიტკებნით საუდარნი **ბ** სკიპტრა, **ჟ** მძლავრო ერთანო,
 ზატყე ეცთ სიბრძნესა, რაჲ უკუ^ლ სუფევდეთ ❖ სოლო რაჲ არს სიბ- კბ
 რძნე, **ბ** ვითარ იქმნა ❖ მიგითხრა, **ბ** არა დაფარო თქუ^ლნგან კტ
 საიდუმლო, არამედ დასაბამითგან შობისა გამოვიკუ^ლლიო ❖ **ბ** დაფ- კდ
 დუა ნათელსა სედა მეცნიერება მისი, **ბ** არა გარდავსდე ჰემძარი-
 ტებასა ❖ არცა შურითა დადნობილისა თანა მოვკ საურობდე, რა- კმ
 მეთუ ესე არა ესიაროს სიბრძნესა ❖ სოლო სიმრავლე ბრძენთა კვ
 ცხოვრება არს სოფლისა, **ბ** მეფე ბრძენი სიმტკიცე ერთა ❖ ამის- კს
 თვს მიიღეთ სწავლა სიტყუათა ებრ ჩემთა, **ბ** სარგებელ გეუოს
 თქუ^ლნ.

თ ა ვ ი ზ.

²⁾ ვითარ უკუ^ლ მეცა კაცი მოკუდავი, მსგავს ყოველთა, **ბ** მი- ა
 წის მძობელისა მიხესთა ზირველ მენებულისა ❖ **ბ** მუცელსა შინა ბ
 დედისასა გამოვისატე ვორცი მეთესა შინა თვ^ლთა ჟამისა, სისრქე
 სისხლთა შინა თესლისაგან მამა-კაცისა **ბ** დატკობისა მილისათა

¹⁾ ლუკ. იზ. ბ მეფ. იდ. ვ მეფ. გ.—²⁾ იოზ ს.

გ შესრულისათა ❖ დ მე შობა მოვიღე სასოგადო ჭაერისა, დ მსგავს
 ვნებულისა ქრწენასსა, დავეცი ზირველისა ვმისა მსგავსად ეოველთა
 დ განუტევე ტირილი ❖ დ მწერთა აღჯსარდე, დ დედითურთ თანა სურ-
 ე ვილითა ❖ რამეთუ არცა ერთსა მეფესა სხუასა აქენდა შობისა დასაბა-
 ვ მი ❖ რამეთუ ¹⁾ ერთი არს შემოსლვა ეოველთა ცხოვრებასა შინა,
 სოლო მზგავსი განსლვაცა ❖ ამისთჳს ვევედრე, დ მომცა მე მე-
 ც ცნაერება, მოუწოდე დ მოვიდა ჩემ ზედა სული სიბრძნისა ❖ წინა
 ვსაჯე მისი უფროს სკიპტრათა დ საუღართა, დ სიძლიდრე არა რა-
 თ ივე შევსცვალე თანასწორ შენდამო ❖ ²⁾ არცა ვამსგავსე იგი ქვასა
 უფასოსა, რამეთუ ეოველივე ოქრო წინაშე მისსა ქჳშა უმცირე, დ
 ი ვითარცა უეე შეირაცხოს წინაშე მისსა ვეცხლი ❖ უფროსდა სო-
 ცოცხლისა დ მჯწნიერებისა შევიუვარე იგი, დ წინა გამოვირჩიე იგი
 ადგილ ნათლისა ქონებად, რამეთუ განუბნეველ არს ეღვარება მისი ❖
 ია სოლო ³⁾ მოვიდა ჩემდა კეთილნი ეოველნი ერთბაშად მისთანა, დ
 იბ ურიცხუნი სიძლიდრე კელსა შინა მისსა ❖ დ ვისარბედი ეოველთა-
 თჳს, რამეთუ მით ჭფლობს სიბრძნე, სოლო ვერა ვსცან იგი მშო-
 იგ ბელისა ეოფად ამათთა ❖ უსაკველად ვისწავე, უშურველად მი-
 იდ ვსცემ, დ სიძლიდრესა მისსა არა დავჭფარავ ❖ რამეთუ მოუკლებელი
 არს საუნჯე კაცთა, რომელიცა გასაკმრებული ღუთისა მიძართ წა-
 რიგსავენეს თანა მეკობრად, სწავლისაგან ნიჭითა დადგინებულთა ❖
 იე სოლო მომცა მე ღმერთბან სიტყვად მეცნაერებისა ებრ, დ გონებად
 ღირსებისა მონიჭებულთათჳს, რამეთუ იგი სიბრძნისადა წინა
 ივ მძღვარ არს, დ ბრძენთა განმძართეველ ❖ რამეთუ კელსა შინა მი-
 ისსა ჩუწნცა დ სიტყვანნიცა ჩუწნნი, ეოველივე მეცნაერება, დ სა-
 იბ ქმეთა კელოვანება ❖ რამეთუ ამან მომცა მე მეოფთა თჳსი მეცნო-
 ბა უტეუველად, ცნობად სოფლისა დგომისა დ მოქმედება ნივთთა ❖
 იც დასაბამი დ აღსასრული დ საშუალი ჟამითა მოქცევათა შეცვალეა,
 ით დ ცვალეებანი ჟამთა ❖ წელთა სიმკრკველე დ ვარსკვლავთა განი-
 კ სხდომანი ❖ ჰუნებანი ცხოველთანი, დ რისხვანი მკეცთა, ქართ-
 მძღვარება, დ გულის სიტყვანი კაცთანი, მრავალ ფეროვან ნერკთა,

¹⁾ იობ ა. ა ტომ. ვ. — ²⁾ იობ ბ. ივავი ც. — ³⁾ გ მეფ. გ.

ღ ძალნი ძლიერთანი ❖ ღ რაოდენსი არიან დაფარულ ღ გამოცხადებულ ვსცან: რამეთუ ვოველთა ველოვანმან მასწავა მე სიბრძნე ❖
 რამეთუ არს მას შინა სული მეცნიერებისა წმიდა, მსოლოდ შობილი მრავალ წილნი წუელილი, კეთილ მოძრავი, ნათელი შეუგინებელი, ბრწეინვალე უწეინარი, კეთილის მოყვარე, მკუჭთრ, დაუბრკოლებელი, ქუჭლის მოქმედი ❖ კაცთ მოყვარე, უწეებულ, ძლიერი, ესრუნველ, ვოვლად ძლიერი, ვოველთა მსედველი, ღ მორის ვოველთა გამღველი სულთა გონიერთა წმიდთა, უუწუელილთა ❖ რამეთუ ვოველთა მოძრავთა უმოძრავესი არს სიბრძნე, სოლო მისწუდების ღ განვლის შორის ღ იტვეს ვოველსავე თვისისა სიწმინდისათჳს ❖ რამეთუ აღმურ არს ძალნი ღუთისანი, ღ გარდმოთხეული ვოვლის მწერობელისა დიდება წმიდა, ამისთჳს არს რაჲვე შეგინებული მის ზედა დაეცეს ❖ რამეთუ ბრწეინვალეა არს ნათლისა საუკუნოსა, ღ სარკე არს შეუბლაველი ღუთისა მოქმედება, ღ სატი სასიერებისა მისისა ❖ სოლო ერთი მეოფი ვოვლისა კაცისა შემძლებელი, ღ რომელი დაადგრების თავსა შინა ვოველსა განაანსლებს: ღ ნათესავთა ებრ სულსა შინა ღირსთა წარვდების, მეგობართა ღუთისათა ღ წინასწარ-მეტყუჭლთა განმხადებს ❖ რამეთუ არს რაივე შეივაროს ღმერთმან, თჳნიერ მისა რომელი სიბრძნისა თანა ეგოს ❖ რამეთუ არს ესე კეთილ მოქმედებ მისისა, ღ უუროს ვოველთა ვარსკვლავთა მსდომარეთა, ნათლად შესწორებული იპოვების ჰირველი ❖ რამეთუ ამას შეიწენარებს ღამე, სოლო სიბრძნესა ვერა სძლევს ბოროტი.

თ ა ვ ი თ

სოლო მისწუდების კიდითგან ვიდრე კიდემდი ღ ძლიერად, განაკებს ვოველსავე კეთილად ❖ ესე შევივარე, ღ ვიძიე სიჭაბუკითგან ჩემისა, ღ მოვიძიე სძლად მოყვანებად თავისად, ღ მოყვარე ვექმენ მუწნიერებისა მისსა ❖ გუარ კეთილობა აღიდებს თანა ცსოვრების მქონებელთა ღუთისა ღ ვოველთა მეუფემანცა შეივარო იგი ❖ რამეთუ საიდუმლო არს ღუთისა ველოვსუბად; ღ მოძოვნებელი საქმეთა მისთა ❖ ღ კუალად სიმდიდრე არს გულის სათქმელი

მოსაგებელ ცხოვრებასა შინა, რაჟ სიბრძნისა უმდიდრესი, რომლისა
 ვ იქმნების იქმნებიან ეოველი ❖ სოლო უკეთუ მეცნიერება მოქმედე-
 ზდეს, ვინ მისა მეოფთავან უმჯობეს კელოვან არს ❖ ღ უკეთუ
 ვის სიძარტლე უევაწს, შრომანი მისნი არიან კეთილ მოქმედ რამე-
 ტ თუ სიწმიდესა ღ მეცნიერებასა ასწავებს, სიძარტლესა ღ სიმცნესა,
 ღ რომლისა საკმარ არა რაივე არს ცხოვრებასა შინა კაცთასა ❖ სო-
 ლო უკეთუ მრავალსა ვისმე გამოცდილება სწადის, იცის დასაბამი-
 თსა, ღ ეოფად მნებელთა გულის სმას ჭყოფს, იცის ქცეულება სი-
 ტევათა, ღ განკნა იგავთა, სასწაულნი ღ ნიშნი წინასწარ იცნის,
 თ ღ შექმნა ჟამთა ღ წელთა ❖ ვსაჯე უკუწ ამისა მოევანებად ჩემდა
 თანა ცხოვრებასა შიძარტ, უწეი რამეთუ იქმნების ჩემდა თანა
 მზრახუწლ კეთილთა, ღ ნუგეშინის მცემელ ზრუნვისა ღ მწუ-
 ი ხარებისა ❖ მექმნების ამისთჳს დიდება თემთა შორის, ღ ჰატევი
 ია წინაშე მოსუცებულთა ჭაბუკ მეოფთა ❖ მკუწთრი ვიპოვნო სასჯე-
 იბ ლსა შინა, ღ ჰირსა ძლიერთასა საკვრველ ვიქმნე მე ❖ დამადუმე-
 ბელ ჩემდა ღ ითმენენ ღ მეტეუწლებასა მაქუნდეს მე, ღ რომელი
 მეტეოდეს მე მრავლისათჳს, კელი დასდვას ჰირსა 'სედა თჳსსა ❖
 ივ ამის მიერ მისთჳს მოვილო უკვდავება, ღ სახსენებელი საუკუნო
 იდ მეოფთა შემდგომთა ჩემთა დაუტევეო ❖ განვაცო ერი, ღ წარმართ-
 იე დაემორჩილნეს მე ❖ ეშინოდეს ჩემი მსმენელთა ძძლავრთა სა-
 ივ შინელთა, სიმრავლესა შინა ვაჩუწნო კეთილი ღ ბრძოლასა შინა
 მენედ ❖ შევიდე სახლსა შინა ჩემსა განვისვენო მას თანა, რამეთუ
 იბ არა აქუს სიძარტე მისთანა შეერთებასა მისსა, არცა საღმობა თა-
 იბ ნა ცხოვრებასა შენსა, არამედ შუწბა ღ სინარული ❖ ესე განვი-
 ზრახე შორის ჩემსა, ღ ვიწუწითიდი გულთა შინა ჩემთა, რამეთუ
 იწ უკუდავება არს თანა მონათესაობა სიბრძნისა ❖ ღ მოკება მისი
 სიტკბოება კეთილი, ღ შრომასა შინა კელთა მისთასა სიძდიდრე
 მოუკლებელი, ღ თანა განსწავლასა შინა ზრახვისა მისისასა მე-
 ცნიერება, ღ კურთხევა ზიარებასა შინა სიტევათა მისთასა, გარე მო-
 თ ვლე მეძიებელმან რათა მოვილო იგი თავისა შიძარტ ❖ სოლო ვრძა
 კ ვიუავ გულ-მასვილ ღ სულით შევიძთსჳ სასიერნი ❖ სოლო უფ-

როს სასიერ გიუავ მოვედ სორცსა შინა შეუგინებელსა ❖ სოლო კა
 ვსცან რამეთუ არა სხვსა ღ ვიქმენ მძარხუჭლ, უკეთუ არა დმერთ-
 მან მომცეს, ღ ესე სოლო იყო მეცნიერებისა, რომელი ცნობად
 ვისი მადლი: მოვედ უფლისა მიმართ ღ ვევედრე მას, ღ ჭთქუ ეო-
 ვლისაგან გულისა ჩემისა:

თ ა ვ ი თ.

მდერთო მამათაო, ღ უფალო წყალობათა შენათაო, რომელმან ბ
 შეჭქმენ ეოველი სიტყუთა შენითა ❖ ღ სიბრძნითა შენითა დაბადე ბ
 კაცი; რათა უფლებდეს შენ მიერ ქმნილთა დაბადებულთა ❖ ღ გა- გ
 ნაგებდეს სოფელსა ღორსებათა შინა ღ სიმართლეთა, ღ სიწროფო-
 ბასა შინა სულისა სჯა რათა საჯოს ❖ მომეც მე შენთა საუდართა დ
 თანა ჯდომილობისა სიბრძნე, ღ ნუ განმამორებ მე მონათაგან შენ-
 თა ❖ ¹⁾ რამეთუ მე მონა შენი, ღ მე მკველისა შენისა; კაცი უძ- ე
 ლური, ღ მცირედ ჟამეულ, ღ მოკლებულ გონებათა შინა სასჯელი-
 სა ღ სჯულისა ❖ უკეთუ ვინმე იყოს სრულიცა მეთა შორის კაც- ვ
 თასა, ღ განმორებულ სიბრძნისა შენისა, არა რაადვე შეერაც-
 ხოს ❖ ²⁾ შენ მე გამომიჩინე შეფედ ერთა შენთა; ღ მსაჯულ მე- ზ
 თა შენთა, ღ ასულთა ❖ ღ მაქუს მე აღშენებად ტაძრისა მთასა ში-
 ნა წმიდასა შენსა, ღ ქალაქსა შინა საყოფელსა შენსა საკურთხევე-
 ლი, მკსაგსად კარვისა წმიდისა შენისა, რომელი წინარე განმხადენ
 დასაბამითგან ❖ ღ ³⁾ შენ თანა სიბძნე ხილული საქმენი შენნი, ღ თ
 თანა შემსაჯულელებელი მაშინ სოფელი შეჭქმენ, ღ ვისილო რაჲ არს
 სათნო წინაშე თვალთა შენთა, ღ რაჲ წრფელი მცნებათა შინა შენ-
 თა ❖ გამოავლინე იგი ზეცით წმიდით, ღ საუდრისაგან დიდებისა ი
 შენისა გამოავლინე იგი: რათა ჩემთანა იყოს მშრომელ, ღ უწეოდე
 რაჲ სათნო არს წინაშე შენსა ❖ რამეთუ უწეის მან ეოველივე ღ ია
 გულის ხმა ჭეოფს, ღ მიძლოდეს მე საქმეთა შინა ჩემთა სიწმინდით,
 ღ დამიცვას მე დიდებათა შინა თვისსა ❖ ღ იყოს შესაწყნარონი სა- იბ
 ქმენი ჩემნი, ღ უსაჯო ერსა შენსა სიმართლით, ღ ვიქმნე ღირს

¹⁾ ფსალ. რე. — ²⁾ გ მეფ. გ. ა. ნეშტ. კლ. ბ ნეშტ. ა. — ³⁾ ა. ნეშტ. კლ. იგავ. ჭ. იოანე ა.

იგ საუღრისა მამისა ჩემისასა ❖ რამეთუ ¹⁾ ვინ კაცთაგანმან სცნა განს-
 იდ რახვა ღუთისა, ზ ვინ მოიგონოს რაჲ ნებაჲს ღმერთსა ❖ რამეთუ
 გულის სიტყვანი მოკუდავთანი მოშიძ, ზ შესაცოდებელ განსრახვა-
 იე ნი ჩუწნნი ❖ რამეთუ განსრწნადი კორცი დაამძიმებს სულსა, ზ
 ივ მიწიერი ცხოვრება დასტვრთავს გონებასა ძრავალ ზრუნვათა ❖ ზ
 იზ მნიად ვსცნობთ რომელი ქუწყანასა ზედა, ზ რომელი კელთა შინა
 იზ ვაოვებთ შრომითურთ, ზ რომელი ცათა ზედა ვინ მოიკუთლია ❖ სო-
 ილ განსრახვა შენი ვინ სცნა, უკეთუძცა შენ მოსცე სიბრძნე, ზ
 ილ მოავლინენ სული წმიდა შენი მას ზეგარდაძო ❖ ზ ესრეთ წარება-
 ით რთნეს გჴანი მეოფთა ქუწყანასა ზედა, რომელი სათნო შენა ისწა-
 ით ვეს კაცთა ❖ ზ სიბრძნითა ცსონდენ.

თ ა ვ ი ი.

სე ჰირველ შექმნილი მამა სოფლისა, მხოლოდ შექმნილი, დაი-
 ბ ცვენ, ზ გამოიყვანე იგი ცოდვისაგან მისისა ❖ სოლო ²⁾ მიეც მას
 ბ ძალი ჰერობად ეოველთა ❖ სოლო განემორა მისგან უსამართ-
 ლოება რისხუთა შინა თჴსთა, ³⁾ თანა ძმის მკლაველობითა წარწე-
 ლ მდა გულის წერობითა ❖ სოლო ⁴⁾ ამისთჴს წარღუნილი სოფელი
 ლ კვალად აცსოვნა სიბრძნება, მცირითა სითა, ძართალი დაიცვა ❖
 მ ზ ⁵⁾ ესე შეთქმულთა შინა წარძართთა სიბოროტისათა შერეულთა
 კ ზოვა ძართალი, ზ დაიცვა იგი უბიწოდ ღუთისა, ზ ვითარცა მკლ-
 კ თა ზედა წყალობითა ძლიერითა დაიცო ❖ ⁶⁾ ესე ძართალსა წარწე-
 ზ მედვილთაგან არა წმიდათა იჴსნა ძლტოლჴარე, ცეცხლისაგან ვარ-
 ზ დამომავლისა ხუთ ქალაქთასა ზედა ❖ რომლისა კუბალად საწამე-
 ზ ბელად სიბოროტისა მემოლჴარე დგას ქუწყანასა უდაბნოსა, უსრუ-
 ლთა ჴამთა ნაუოჴ გამოძღები ნერგისა, ზ ურწმუნოსა სულსა სა-
 ლ სსოფრად დაუდგინა ძეგლ ძარილისა ❖ რამეთუ სიბრძნისა მიძომ-
 ლ სვლელთა არა ვარწნა აწუინებდეს რომელი ცნობად კეთილისა, არა-
 ლ მედ უგუნურებისაცა თჴსისა დაუტევეს ცხოვრებისა საჯსენებელი,
 თ რათა რომელთა შინა ცოდეს არცა დაფარვად შეუძლონ ❖ სოლო

1) ესაია მ ზ რდ. რომ. აა. ა კორ. ბ. — 2) ა მოსე ბ. — 3) ა მოსე დ. —
 4) ა მოსე ზ. — 5) ა მოსე აა. — 6) ა მოსე ით.

სიბრძნე მსახურთა მისთა საღმობათაგან იესისა ✠ ესე ¹⁾ საღტო-
 ლველი რისსჯავან ძმისა მართლისა, უძღვა გვასა ზედა წრფელ-
 სა, ჰ უჩუჭნა მას სასუფეველი ღუთისა, ჰ მისცა მას მეცნიერება
 წმიდათა, ჰატვისცა მას შრომათა შინა, ჰ განამრავლნა შრომა მი-
 სი ✠ შეჭირვებასა შინა მისსა მაჭირვებელთა, წინა დაუდგა მას, ჰ
 განამდიდრა იგი ✠ დაიცო იგი მტერთაგან, ჰ მსაცთურებელთაგან
 დაიფარა იგი, ჰ ღვაწლი მღიერი მღევასა ზედა მისცა მას, რათა
 სცნას რამეთუ ყოველთა უძლიერეს არს კეთილ მსახურება ✠ ესე ²⁾
 განსეიდული მართალი არა დაუტევა, არამედ ცოდვისაგან იესნა
 იგი: შთავიდა მას თანა ჯურღმულსა შინა ✠ ჰ საკვრველთა შინა
 არა დაუტევა იგი, ვიდრებმდის მიუღო მას სკიპტრა მეფობისა, ჰ
 გელძწიფება მაჭირვებელთა მისთა ზედა, ხოლო ცრუთა უჩუჭნა
 ბრძვილი მეოფელნი მას ზედა, ჰ მისცა მას დიდება საუკუნო ✠ ³⁾
 ამან ერი მართალნი ჰ თესლი უბიწო იესნა, წარმართთაგან მაჭირ-
 ვებელთა ✠ ⁴⁾ შევიდა სულსა შინა მონისა უფლისასა ჰ აღუდგა წინა
 აღმდგომ მეფეთა საშინელთა სასწაულთა შინა ჰ ნიშებითა ✠ მია-
 გო ღირსთა სასეიდელი შრომათა მათთა, უძღვა მათ გვასა შინა
 საკვრველსა, ჰ იქმნა მათდა საფარველ დღეთა შინა, ჰ ალად ვარ-
 სკუელავთა ღამესა შინა ✠ ⁵⁾ ჰ განიყვანნა იგინი ზღუასა მიერ მე-
 წამულსა, ჰ განიყვანნა იგინი შორის წყალსა მრავალსა ✠ ხოლო
 მტერნი მათნი წარღუნნა ჰ სიღრმესა უფსკრულისასა, შთავარნა
 იგინი ✠ ⁶⁾ ამისთჳს მართალთა აღიღეს ნატუქუჭნავი არა წმიდა-
 თა, ჰ ⁷⁾ აქეს უფალო სასეფი შენი წმიდა, ჰ ბრძოლა გელისა შე-
 ნისა აქეს ერთსუფად ✠ რამეთუ სიბრძნემან განუკუნა ჰირნი უტ-
 ვუთა, ჰ ენანი ჩჩვლთანი ყო ცხადნი.

თ ა ვ ი ი ა.

¹⁾ წარმართა საქმენი მათი გელსა შინა წინასწარმეტყუჭლისა
 წმიდისათა ✠ განვლეს უდაბნო უსავანო, ჰ უვადითა შინა აღმარ-
 თეს კარავი ✠ წინა აღუდგეს წინა აღმდგომთა, ჰ მიაგეს მტერ-

¹⁾ ა მოსე კჭ.—²⁾ ა მოსე ღზ.—³⁾ ბ მოსე ბ.—⁴⁾ ბ მოსე გ.—⁵⁾ ბ
 მოსე იდ.—⁶⁾ ბ მოსე იბ.—⁷⁾ ბ მოსე ივ.—⁸⁾ ბ. მოსე ივ.

ღთაჲ ¹⁾ სწუროდათ და მოგიწოდეს შენ, და მიეც მათ წყალი კლდისაგან გამოუკვეთელისა, და კურნება იქმნა წუერვილისა კლდისაგან ფიცხელისა ²⁾ რამეთუ რომლისადა განსწავლულ იქმნეს მტერნი მათი ³⁾ ამით ესენი მოკლებასა შინა. მეოფნი ქუჭლის მოქმედ იქმნეს ⁴⁾ წუაროსათჳს უკუჭ მარადის გამომდინარისა, სისხლ დათხუელითა ⁵⁾ შეძრწუნებულნი მხილებასა შინა ჩხვლთა სვრისასა ბრძანებულნი, მისცენ მათ აღმატებული წყალი უსასოდ ⁶⁾ უზვენენ მაშინ წუერვილისა ვითარ წინა აღმდგომნი სტანჯნე ⁷⁾ რამეთუ ოდეს გამოიცადნეს, და წუალობათა შინა განსწავლილნი სცნეს ვითარ რისხვთა შინა დასჯილნი არა წმიდანი იტანჯნეს ⁸⁾ რამეთუ ესენი ვითაცა მამამან მწუროთუჭლმან გამოიცადენ, ხოლო იგინი ვითარცა ჰეფე ფიცხელითა სასჯელითა გამოიძიენ ⁹⁾ ხოლო განდგომილნი და შემსაჯულებულნი ეგრეთვე იტანჯნეს ¹⁰⁾ რამეთუ მრჩობლი მიიღეს მწთ მწუხარება, და სულთქმა საკსენებელად გარდასულთა ¹¹⁾ რამეთუ ოდეს ესმა თვთა ტანჯვათა ქუჭლის მოქმედებათა მათთა, სცნობდეს უფლისასა ¹²⁾ რამეთუ რომლისა ჰირველ განსხმასა შინა დაკუჭთებულისა უარ ჰევეს ეკიცხოდეს, აღსასრულისა თანა ვოფისსა განცუფრდეს, არა მსკავსად მართალთა სწუროდეს ¹³⁾ ხოლო გულის სიტყვათათჳს უგუნურისა უსამართლოება მათი, ხოლო რომელთა შინა შესცთეს ჰატვიცცემდეს ჰირუტუეთა მძრომთა, და მხეცთა მძნვარეთა, მოუვლინა მათ სიმრავლე უსიტუეტლთა ცხოველთა შურის გებასა შინა ¹⁴⁾ რათა სცნან რამეთუ რომელთა ვინ სცოდეს, ამით იტანჯნეცა ¹⁵⁾ რამეთუ ¹⁶⁾ არა რაჲ შეუძლებელ უოვლად ძლიერითა კელითა შენითა, რომელმან შეჰქმენ სოფელი უსახოსა ნივთისა, მოვლინებად მათ ზედა სიმრავლე დათვთა, ანუ ბოროტთა ლომთა ¹⁷⁾ ანუ ახალ ქმნულთა რისხვთა სავისეთა, მკეცთა უცნაურთა, ანუ ცეცხლითა მბერვლითა სულითა ანუ სიმერალე გამოტანილთა კუამლთა, ანუ საშინელი თვალთაგან ნაბერწვალისა გამოძკროლოვარებათა ¹⁸⁾ რომელთა არა მხოლო ვნება შეუძლებდა მოსწრვად მისა, არამედ სახეცა შეაშინებდა წარწემედად ¹⁹⁾

¹⁾ ბ მოსე იხ. ფსალ. ოზ. ა კორ. ბ. ესაია მწ. — ²⁾ ბ მოსე კზ. ეფ. ტ.

ღ თუნიერ ამათსა, ერთითა სულითა მწყესად შეუძლებდა სასჯელი- კა
 სან განდევნითა, ღ დაწულილდებოდეს სულისაგან შენისა ძლიერ-
 რისა, არამედ ყოველივე საზომითა ღ რიცხვითა ღ სასწორითა გა- კბ
 ნაწყესენ ზ რამეთუ რომელი მრავალ შემძლებლობა ჰქვიეს შენდა მა- კბ
 რადის, ღ ძალსა ძკლავისა შენისასა ვინ წინა აღუდგეს ზ ვინათ- კკ
 გან ვითარცა წამი სასწორთა შინა, ეგრეთ ყოველი სოფელი წინაშე
 შენსა, ღ ვითარცა წუჭთი ცვარისა განთიად გამოვალს ქუჭყა-
 ნასა სედა ზ ¹⁾ სოლო შეიწყალეს ყოველთა, რამეთუ ყოველივე კდ
 ძალგიც, ღ უგულებელს ჰყოფ ცოდვასა კაცთასა სინანულსა ში-
 ნა ზ სოლო გიუვარნ ყოველივე მეოფნი, ღ არა რადსავე მოიძა- კე
 გებ, რომელი შეჰქმენ: რამეთუ არცა მოიძულო რად შემსადენ ზ
 სოლო ვითარ ეგოსმცა რად უკეთუძცა შენ არა გთნდეს, ანუ რომე- კვ
 ლი არა წოდებულ იქმნა შენ მიერ ღ დაიცო ზ სოლო ჰკრიდებ კს
 ყოველსა, ვითარცა შენნი არიან, მეუფეო სულთ მოუვარეო.

თ ა ვ ი იზ.

რამეთუ უხრწნელ არს სული შენი ყოველთა შორის ზ ვინძცა ა,ბ
 შეცთომილთა მცირედ ამხილებს, ღ რომელთაცა შინა ცცოდვენ მო-
 საკსენებელად სწავლი, რათა შეიცვალნენ ბოროტისაგან ღ რწმენესთ
 შენდა უფალო ზ რამეთუ ²⁾ ზირველნიცა მკვდრნი ქუჭყანისა წმი- გ
 დისა შენისა მოიძულენ ზ საქმეთათჳს ბოროტთა რომელთა შინა დ
 ჰყოფდეს მოგებათა, ღ მსხუჭრზლთა უღირსთა ზ ძულთა მკულე- ე
 ლობთა უწყებლოთა, ღ ნაწლევთა მჭამელნი კაცობრივთა გორცთა, ვ
 ღ სისხლისა სძასა, შესასაგან წმიდათა შენთა ზ ღ უფალოთა მმო- ვ
 ბელთა სულთა შეუწყვნელთათა მონებენ წარწყმედად გელითა ძამათა უ
 ჩუჭნთათა ზ რათა ღირსად შეიწყნარეს საყოფელთა ერძათა ღუთი- ლ
 სათა, რომელ შენთანა ყოველთა უზატოისნეს არს ქუჭყანა ზ არა- ლ
 მედ ამათთაცა ვითარცა კაცთა ჰკრიდენ, სოლო წარავლინენ წინა
 მორბედნი მკედრისა შენისა ვითარცა ბზიკნი, რამეთუ რათა იგინი
 შემდგომად მცირედისა მოსწყუჯდნეს ზ არა შეუძლებელ ხარ ბრძო- თ
 ლასა შინა დამორჩილებს არა წმიდათა მართალთჳ, ვინა მკეცთა

¹⁾ რამ. ბ. მთ. წ.—²⁾ ბ მსსე.

მრისსანეთა, ანუ სიტყვთა ფიცხელითა, ვითარცა ერთისა შემუსრ-
 ვად ❖ ¹⁾ სოლო უსჯიდი შემდგომად მცირედისა მისცემდი ადგილ-
 სა სინანულისასა, არა უმეცარ იუჟნეს რამეთუ ბორცოტი შობანი
 მათნი, ჭ ბუნებრივი სიბორცოტე მათი, ჭ რამეთუ არა შეიცვალე-
 ბის გულის სიტყვა მათი უკუნისამდე ❖ რამეთუ თესლი იყო წყუ-
 ლისა დასაბამითგან, არცა ეშინოდათ ოდეს მიტყუებასა მისცემდი
 ცოდვითა მათ ❖ ²⁾ რამეთუ ვინ გრქმას შენ: რაჲ ჰქმენა; ანუ ვინ
 წინა აღუდგეს სასჯელსა შენსა; ხოლო ვინ გამოვიძიოს შენ წარ-
 მართთათჳს წარმწემდეღლთა, რომელნიცა შენ შეჰქმენ, ანუ ვინ წინა
 წარმოდგომასა შენდა მოვიდეს, შურის მკებელი უსამართლოებასა
 შედა კაცთასა ❖ ³⁾ რამეთუ არა არს სხვა ღმერთი თჳნიერ შენსა,
 რომელსა გჭირს ეოველთათჳს, რათა აჩუწნო რამეთუ არა უსამ-
 რთლოდ უსაჯუნ ❖ არცა მეფემან, ანუ მძლავრმან წინა აღმდგომ
 შენდა მიხედვად შეუძლოს, რომლისათჳს წარწემდენ ❖ ხოლო მა-
 რთალ რომელ ხარ მართლიად ეოველსა განაგებ, ხოლო უთანამდე-
 ბოს მძლავრსა დასჯი ჭ უცხოდ ჰგონებ შენსა ძალსა ❖ რამეთუ
 ძალი შენი სიძარბოელისა დასაბამ, ჭ რამეთუ ეოველთა შედა
 შენ ჰფლობ ჭ ეოველთა რიდებით ჰყოფ ❖ რამეთუ ძალი უჩუწნო
 ურწმუნოთა სრულისათჳს ძალთა, ჭ უმეცრებასა შინა კადნიერება
 ამხილო ❖ ხოლო შენ მეუფებ ძლითა სიმძუდესა შინა შჯი, ჭ დიდი-
 თა რიდებითა განვაგებ ჩუწნ, რამეთუ შენთანა არს ოდეს კენებოს
 რომელი შეწევნა ❖ ხოლო ასწავენ ერსა შენსა ესე ვითარითა სა-
 ქმეთა, რამეთუ შუწნის მართალთა ეოფად კაცთა მოეფარებისა, ჭ
 რამეთუ კეთილ სასოსა ექმენ მეთა შენთა, რამეთუ მისცემ ცოდვა-
 თათჳს სინანულისა ❖ ხოლო უკეთუ მტერნი ერმათა შენთა ჭ თა-
 ნამდებთა ზიკუდილისა ესე ვითარითა სტანჯენ შეწუნარებითა ჭ
 რიდებითა, რამეთუ მიეც უბი ჭ ადგილი, რომლითა შეიცვალნეს
 სიბორცოტისგან ❖ რაჲოდენითა კრძალულებითა უსაჯუნ მეთა შენ-
 თა: რომელთა მამათა ფიცნი ჭ აღთქმანი მისცენ კეთილთა აღთ-
 ქმათა ❖ ჩუწნ უკუწ გუწწავლი, მტერთა ჩუწნთა ბევრეულად გუწმ,

1) ბ მოსე კვ. ე მოსე ზ. — 2) რომ. თ. — 3) ა ჰეტრ. ე.

რათა სახიერებითა შენითა ვისრუნოთ ღმრთისა და ვსაჯოთ, სოლო დასჯილ-
 ნი მოველოდეთ წყალობასა და სოლო ვოვლითურთ და უსამართ-
 ლოთა უგუნურებასა შინა ცხოვრებულთათა ცხოვრებასა სჯინდისი-
 თა მათითა სამაგელითა საჯენ და რამეთუ საცთურისა გზათა უპო-
 რესად შესცთეს ღმერთად ჰგონებდეს რომელსა, და ცხოვრებათა ში-
 ნა მტერთა უზატოთასა ვითარცა ჩხვლთა უგუნურთა შესცთენს და
 ამისთვის ვითარცა ერმათა უგუნურთა სასჯელი საკიცხვად მოუვლი-
 ნენ და რომელთა განკიცხვთა შერისხვსათა არა განისწავლეს,
 ღირს სამართალსა ღმრთისასა განსცდიან და რამეთუ რომელთაცა ში-
 ნა იგინი ივანებდეს განრისხდებოდეს, ამათ შინა რომელთა ჰგო-
 ნებდეს ვოფად ღმრთაებად, მათ შინა ტანჯვით იხილეს რომელსა
 ზირველ უარ ჰყოფდეს ცნობად, ღმერთსა ჰუმმარტისა სცნობდეს,
 ამისთვისცა და აღსასრული სასჯელისა მოვიდა მათ ზედა.

ბბ
 ბდ
 ბმ
 ბპ
 ბჟ

თ ა ვ ი იზ.

შეგო ვართ უკუტ ვოველნი კაცნი ბუნებით რომელთაცა შინა
 იპოების უცნობელობა ღმრთისა მიერი ¹⁾ და სილულთაგან კეთილ-
 თა ვერ შეუძლეს ცნობად მეოფისა, არცა საქმითა მიხედვითა სცნეს
 ველოვანი და არამედ ანუ ცეცხლი, ანუ სული, ანუ მსწრაფლი ჰაერი, ანუ
 სიმერგულე ვარსებულავთა, ანუ მხერვალეა წელისა, ანუ მნათობნი
 ცისანი, ქმნილნი სოფლისანი ღმრთად ვოფად ჰგონებდეს და რომელთა
 უკეთუ უკუტ შუტნიერებითა დატკობილნი ამას ღმრთად ჰგონებდეს,
 რათა სცნან რამოდენ ამათა მეუფე არს უმჯობეს: რამეთუ შუტნიე-
 რება ნათესავთა დასაბამან შექმნა იგინი და სოლო უკეთუ ძალნი
 და მოქმედებანი განაკვრებდეს რათა ამათგან გულის ჯმა ეონ რა-
 ბამ შემოქმედი ამათი უძლიერეს არს და რამეთუ დიდებისგან შუტნიე-
 რებისა და ქმნილთა შეთანასწორებად ნათესავ მქმნელი მათი იცნო-
 ბებოდეს და არამედ გარნა ამათ ზედა არს შეურაცხება მცირე, რამეთუ
 თვთ ესენი თულა შესცთენ, ღმრთისა მეძიებელნი, და მნებებელნი ზო-
 ვნისა და ²⁾ რამეთუ საქმეთა შინა მისთა მცხოვრებელნი გამოიკუ-
 ლევენ, და აუწევებენ სახითა, რამეთუ კეთილარს სილულნი და გარ-

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ჟ

¹⁾ რომ. ს.—²⁾ რომ. ს.

თ ნა არცა ესენი შენდობისა ღირსნი ❖ რამეთუ უკეთუ ესოდენ შეუ-
 ძლეს უწეებად, რათა შეუძლონ გულის სმის ყოფად საუკუნოსა,
 ი სოლო ამით მეუფე ვითარ მეესეულად არა ჰოვეს ❖ სოლო უბადრუკ
 არიან ზე მკუდართა თანა სასოება მათი, რომელთა უწოდეს ღმერთებად
 ქმნილთა გელთა კაცთასა ოქრო, ზე ვეცხლი, გელოვნებისა განზრ-
 ხვა, ზე მსგავსება ცხოველთა, ანუ ქუათა უმართა ქმნილთა გელის
 ია ზირველისა ❖ ¹⁾ სოლო უკეთუ ვინ ხეთა მკუჭთელმან სურთ
 მოძღვარმან საკმარი ხე მოუკუჭთენეს, განთაღნო კეთილ სწავლუ-
 ლებითა. ყოველი ქერქი მისი, ზე გელოვნებითა მუჭნიერ ჭყოფს სა-
 იბ სმარი ჭურჭელი საკმარსა შინა ცხოვრებისასა ❖ სოლო ნემტი
 იუ საქმისა განსამხადებასა ზედა ჭამადთა ივია განსამდებელად ❖ სო-
 ლო ნემტი, რომელი ამოდგან არცა რაივე კეთილ საკმარ, ხე მრუ-
 დი ზე როკითა სავსე, მოიღო გამოაქანდაკა გულს მოდგინეთ უქმო-
 ბად თვისითა, ზე გამოცდილებითა გონებისა გამოსასა იგი, ზე მია-
 იდ მსგავსა იგი ხატსა კაცისასა ❖ ანუ რაჟსამე ცხოველსა შეურაცხსა
 მიაძგ სავსა იგი ზე ცხო ფერთა ზირად ზირადითა ზე მეწამულ ჭყო-
 ჩენა მისი, ზე ყოველი ბიწოვნება რომელი მას ზედა არს სცხო ❖
 იე ზე ყო მისა ღირსად იგი, სავანედ, სლუდესა ზედა დაადგინა იგი,
 იუ დაამტკიცა რკინითა ❖ რათა ნუ უკუჭ დაეცეს, წინა განიზრასა მი-
 ის სთუს მხილველმან რამეთუ არა ძალუცს შეწევნა თავისა თვისისა,
 ის რამეთუ კერზ არს, ზე უხმს მას შეწევნა ❖ სოლო მონაგებთათუს ზე
 ქორწილისათუს მისისა ზე შულთა თუსთა მავედრებელი, არა
 ის რცხუჭნის უსულოთა მიმართ მეტყუელსა ❖ ზე სიმართელისათუს
 უკუჭ უძღურისა მოუწოდებს, ზე ცხოვრებისათუს მკუდრისა ევე-
 ით დრების, ზე შეწევნასა შინა უკმარსა უწოდს ❖ ზე თანა მოგსაურო-
 ბისათუს სთხოვს, არცა სლვად შემძლებელისა, ზე მონაგებთათუს
 ზე საქმეთა ზე გელ ქუჭმ განმტკიცებათათუს უძღურისა გელითა სი-
 ძენესა ითხოვს მისგან, რომელი ყოველთა უუძღურეს არს.

თ ა ვ ი იღ.

ს სურვად კუთლად ვინ განიზრასა, ზე მძვნავრებისა ღელვათა

¹⁾ ესაა მდ. იერუშა ი.

განსლვად, მტვრთველისა მის ნავისა განსწრწნადსა ძელსა მოუ-
 წოდს ❖ რამეთუ იმისი უკუტ წადილ მოძხიდველობისა განიხრ- ბ
 სა რამეთუ კელოვანმან სიბრძნითა შემსადა ❖ სოლო ¹⁾ შენი მა- გ
 ძაო, განეგების განსრახსსა, რამეთუ მისცენ სდუათა შინა გსა, ზ
 ღელვათა შორის სავალი უმტვიცესი ❖ აჩუტნო რამეთუ ძლიერ ღ
 ხარ უოვლისაგან ცხოვრებად, უკეთუ ზ თუნიერ კელოვებისა ვინ
 განვლოს ❖ ხოლო გნებავს რათა არა იუტნენ უქმ საქმე სიბრძნი- ე
 სა შენისა, ამისთვსცა უძვირესსა ძელსა არწმუნებენ კაცნი სულსა
 თვსთა, ზ განძლეულნი ღელვათა ნავითა გსნილ არიან ❖ ზ ²⁾ რა- გ
 მეთუ დასაბამითგანცა წარწემედითა ამჰარტავანთა გძირთა, სასო-
 ება სოფლისა ნავსა შინა ივლტოდა, დაუტევა საუკუნო თესლი
 შობილისა, კელითა შენითა აკებული ❖ რამეთუ კურთხეულ არს ხე, ზ
 რომლითა იქმნებიან სიძარტლე ❖ სოლო ³⁾ კელით ქმნილი, ტ
 წეულ არს ზ ქმნა იგი, სოკი შექმნა, ამასავე განსწრწნადსა ღმერ-
 თად სახელ სდვა ❖ რამეთუ ⁴⁾ სწორედ სამულველ არიან ღუთისა
 არა წმიდაცა ზ არა წმინდება მისი ❖ რამეთუ ქმნილნი მოქმედთა-
 თანა ტანჯულ იუოს ❖ ამისთვს ზ კერძთა შინა წარმართთასა
 იუოს განგებულება, რამეთუ ქმნილთა შორის ღუთისათა საძაგელ
 იქმნენ, ზ საცთურ სულთა შორის კაცთათა, ზ საბრკე ფერკთა ში-
 ნა უკულის კმთა ❖ რამეთუ დასაბამი მეძაობისა განსრახსა კერ- იბ
 ჰთა, სოლო მოძოვნება მათი განმსწრწნელ ცხოვრებისა ❖ რამეთუ იგ
 არცა იუტნეს დასაბამითგან, არცა იუტნენ უკუნისამდე ❖ რამეთუ იდ
 ამავო დიდებათა კაცთათა შემოვიდეს სოფლად, ზ ამისთვს შემოკ-
 ლებულად აღსასრული მათი შეერაცსა ❖ რამეთუ მწარითა ტირი- იე
 ლითა მელოვარემან მამამან მოსწრწაფედ წარტაცებულისა შულისა,
 ხატი შეჭქმნა, რომლისა მამინ მომეჭდრისა კაცსა, აწ ვითარცა
 ღმერთსა ჰატვი სცა: ზ მისცა კელთა ქუტქე საიდუმლო, ზ მსხუტ-
 რწლი ❖ შემდგომად ამისა ჟამითა შეუძლეს არა წმიდათა ჩუტულე- ივ
 ბა, ვითარცა სჯული დაცულ იქმნა, ზ მძლავრთა ბრძანებითა ჰა-
 ტვიცემულ იქმნენ, გამოქანდაკებულნი ❖ რომლისა ჰირსა შინა ვერ იზ

1) ბ მოსე იდ.—2) ა მოსე ზ ბ იზ.—3) ფსალ. რიგ. ბარუქ ე.—4) ფსალ ე.

შეუძლებდეს ზატყვემად კაცნი სიძორისათჳს მკუდრობისა, შო-
 რითგან ჰირსა გამოსასხუდენ, ცხადთა სატითა ზატყვის ცემისა მე-
 ფეთა ჰქმნეს, რამეთუ რათა განძორებულსა ვითარცა მასლობელსა
 იწ მოფოს ლიქნიან წადიერებითურთ ზ სოლო სიგრძესა შინა ბოროტ
 მსახურებისასა ღ უმეცართა კელოვნებად ღ მჭირვა ზატყვის მოეჭა-
 ით რება ზ რამეთუ ამის მნებებელი სათნო ყოფად მჭერობლისა, გა-
 კ ნიეჭიანა კელოვნებითა თჳსითა მსგავსება უძჯობესსა ზედა ზ სო-
 კა ლო სიძრავლე კაცთა მიისიდოს კეთილ სატითა საქმისა, ჰირველ
 კა მცირედსა შინა კაცისა ზატყვისა, აწ ღმერთად შერაცხევდეს ზ ღ
 ესე იქმნა ცხოვრებისა შეცთომასა შინა რამეთუ ანუ ბოროტ შეჭე-
 კბ ლი სასელი ქუათა ღ მეღთა გარე მოიდგეს ზ შემდგომად ამათა
 არა კმა იყო შეცთომად ღუთისა მეცნიერებისათჳს, არამედ ღ დიდ-
 კბ ბოროტსა მძუდობად უწოდდენ ზ რამეთუ ანუ შჳლთა მკუღელსა
 კდ სსუათაგან რჯულთა ლხინობასა მოფელნი ზ არცა ცხოვრება,
 კე არცა ქორწილთა წმინდათა კუაღად დაიცვენ, სოლო ერთი მეორე-
 კე სა, ანუ საცთურითა მოჰკლავს, ანუ შეცთომილი აჭირვებს ზ ყო-
 კე ველივე შერეულ არიან სისხლსა ღ კუელასა, ზარვასა ღ ზაკუასა,
 კე განსწწნად ურწმუნობა ღ შოთი ზ ფუცვა ლაღვა კეთილთა, მა-
 კე დლისა დავიწება, სულთა შეგინება, დაბადებისა შეცვალება, ქორ-
 კე წილთა უწესობა, მრუშება, ღ სასირცხო მოქმედება ზ რამეთუ
 კე უღირსთა სასელისა კერძთა მსახურება, დასაბამი ყოვლისა ბოროტ
 კე დასაწყისისა ღ მიზეზი ღ აღსასრული არს ზ რამეთუ ანუ რომე-
 კო ლი იხარებდეს ცბიერებენ, ანუ წინასწარმეტყუშლებდენ ცრუდ, ანუ
 ლ ცხოვრებდენ უსამართლოდ, ანუ ფუცვდენ მოსწრაფედ ზ რამეთუ
 ლ უსულოთა ზედა კერძთა ესვიდეს, ბოროტად ფუცვდეს, ტანჯვათა
 ლ ყოფად არა ელიან ზ სოლო ორისავესათჳს მათ ზედა მოვიდეს
 მსჯავრი, ვინათგან ბოროტს ბრძნობდეს ღუთისათჳს მკრძალველნი
 კერძთა ღ არა მართლად ინანდეს საცთურითა, უგულებელს ევის

ღირსნი ❖ რამეთუ არა ძალი მათი ცნობითა, არამედ შემცოდებელთა ლა
სჯა შემოვალს მარადის გარდასლვასა ზედა უსამართლოთა.

თ ა ვ ი ივ.

სოლო შენ ღმერთი ჩუენი ტკბილ ღ ჭეშმარიტ, სულ გრძელ ა
ღ წყალობასა შინა, განმკებელი ყოველთა ❖ სოლო უკეთუ ცცო- ბ
დეთ შენნი ვართ, უწუით ძალი შენი: ღ უკეთუ არა ცცოდოთ, გ
უწუით რამეთუ შენდა შევიწახცხენით ❖ რამეთუ რომლისა ცნობად გ
შენდა, ყოვლად სრულ არს სიძნობელე, ღ უწუებად მპყრობილობი-
სა შენისა ძირი არს უკვდავებისა ❖ რამეთუ არცა გუბადუნეს ჩუენ ღ
კაცთა ბოროტ კელოვანთა განზრახუამან, არცა აწრდილთა მწერალ-
თამან შრომაძმან უნაყოფოძმან ხილვამან გამოქანდაკებულძმან, ზი-
რად ზირადთა ფერთამან ❖ რომლისა ჭკრეტა უკუნურთა შემოი- ე
უენანს გულის თქმასა შინა, ღ უუარსთ მკუდარისა ხატისა ხილვა
უსულოთა ❖ ბოროტთა მოუწარენი ღირსნი ეგრეთთა სასოებათა ვ
ღ მყოფელნი ღ მოუწარენი ღ ზატვიის მცემელნი ❖ რამეთუ მეკეცე უ
ჩულსა მიწასა მკონებელი შრომითურთ იქმს, მსასურებისა მიძნობ
თუთუელისა, არამედ მისგანვე თივისა შექმნა, ღ რომელი წმინდა-
თა საქმე სამსახურებელად ჭურჭელნი, ღ წინა აღმდგომთა ყოვლი-
სა მსგავსად, სოლო ესენი ორთავე ვისა არს საკმარნი, მსაჯულ ც
არს თინის მოქმედი ❖ ღ ბოროტ მშრომელი ღუთისა ამაჟოსა
მისგანვე თინისა შეიქმს, რომელი მცირედ ზირველ ქუწყანისაგან
შექმნილ იყო შემდგომად მცირედისა წარვიდეს რომლისაგან მოღე-
ბულ იქმნა, გამოძამიებელი სულიერთათუც გრძელად ❖ არამედ არს თ
მისა კრძალვა, არა ვითარცა აქუს შრომად, არცა ვითარცა მეჭლე-
ლი სრულებისა ცხოვრება აქუს, არამედ ემურების ოქროს მოქმე-
დთა, ღ ვეცხლის მდნობელთა ღ რვალის მჭედელთა ებარვის, და-
დებად ჭკონებს რამეთუ კელოვნებით იქმს ❖ რამეთუ ნაცარ არს ი
გული მისი, ღ მიწის სიავე სასოება მისი, ღ თივის უზატვიოესი
ცხოვრება მისი ❖ რამეთუ არა იცნა შემოქმედი მისი, ღ რომელისა ია
მოჭებერა მას სული მოქმედებისა, ღ მთაბერა სული ცხოვრებისა ❖
არამედ შერაცხა სამროკუწლ ყოფად ცხოვრება ჩუენი, ღ ყოველსა იბ

ცხოვრებასა შრომა ღ თანა მოქცევასა ზედა, რამეთუ იტყუან ვითარცა ჯერ არს სადითგან ნუ თუ უკეთუ ღ ბოროტისაგან თანა მოქცევად ზ რამეთუ ესე უფროს ეოველთასა ზედავს რამეთუ სცოდავს, ნივთთაგან ქუჭუნიერისა შემუსრვისა მიმართ ჭურჭელისა ღ გამოქანდაკებულისა შექმნილი ზ სოლო ეოველნივე უუგუნურეს ღ უუბადრუკესი, უფროს ჩუღთა სულისა, მტერნი ერთა შენტა მფლობელობდეს მათ ზ რამეთუ ¹⁾ ეოველნი კერძნი წარმართთანი შერიაცხებოდეს ღუთაებად, რომელთა არცა თვაღთა საკმარება ზედვისა მიმართ, არცა ცხუროთა მოსიღვა ჭერისა, არცა უური სმენად, არცა თითნი კელთანი განსიღვად, ღ ფერჯნი მათნი უქმ არიან სღვისა მიმართ ზ რამეთუ კაცმან შექმნა იგინი, ღ სულმან შესებულმან აღიღო აღაგო იგინი, რამეთუ არცა ერთი კაცი შემძლებელ არს თუსად შექმნად მსგავსად ღუთისსა ზ სოლო მოკუდავ არს, ღ მკუდარსა იქმს კელითა უსჯულოთა: რამეთუ უძობეს არს კერძთა თუსთა რამეთუ ესენი უკუჭ ცხოველ არიან, სოლო იგინი არა ოდეს ზ სოლო ცხოველთა საძაგელთა ჰატოვ იცემებიან, რამეთუ უკულისსმოებანი შეთანასწორებულ სხვათა უარეს არიან ზ არცა არაოდენ სურვიელ ვითარცა ჰირსა შინა ცხოველთათა კეთილ არიან, სოლო განივლტოდენ ღუთისსაცა ქებისა ღ კურთხევისა მისისა.

თ ა ვ ი ი მ.

ამისთუხ მსგავსთაგან ნებულობდეს ღირსად, ღ სიმრავლითა მსეცთასა დაისაჯენ ზ ნაცუღად ტანჯვასა უქუჭლის მოქმედებდი ერთა შენტა, გულის სათქმელსა შინა სურვილისა უცხოთა გემოვნებისა, საზრდელათ განუმხადე მწეერ მარსილი ზ რათა მათ უკუჭ გული უთქმიდეს საზრდელისა ჩუჭუნებითა მოვლინებულთა, ღ მჭიროსაგან ნდომისა მოაქციენ, სოლო ესენი მცირედლა ნაკლულევან იქმნეს, ღ უცხოთა გემოვნებასა შუჭნოდეს ზ რამეთუ ჯერ იყო მათთა უკუჭ არა ლტოლვა სიგლასაეისა მოსუღად მძღაგრობელთა, სოლო ამით თუნიერ ჩუჭუნებად, ვითარ მტერნი მათი იტანჯებო-

¹⁾ ფსალ რღგ ღ რღღ.

დენ ❖ რამეთუ ¹⁾ ამათ ოდეს გადმოვიდა მკეცთა ფიცხელი რისხუბა, ე
 დ კბენითა გულარძნილითა გუჭლთასა განისწვნებოდეს ❖ არამედ ვ
 არა სრულიად ეგო რისხუბა შენი: სოლო სასწავებელად მცირედნი
 შეძრწუნდეს, ნიძი აქენდეს ცხოვრებისა, მოსასსენებელად მეცნიერე- ს
 ბისა შჯულისა შენისა ❖ რამეთუ მოიქცეს, უნიეთოსა კედვითა
 განიკურნებოდეს, არამედ შენითა ეოველთა ცხოვრებითა ❖ დ ამით ლ
 უჩუტნე მტერთა ჩუტნთა, რამეთუ შენ ხარ მკსნელი ეოვლისაგან
 ბოროტისა ❖ რამეთუ ²⁾ რომელთა თაგუთა დ მკალთა მოსწუჯტნეს თ
 კბენითა, დ არა ეპოვა კურნება სულთა მათთა, რამეთუ ღირს იუჭ-
 ნეს ესოდენისაგან ტანჯვად ❖ სოლო მეთა შენთა არცა გუჭლთა ი
 კესლიანთა კბილთა სძლეს, რამეთუ წყალობა შენი გარდამოვიდა
 დ განკურნა იგინი ❖ რამეთუ საკსენებელად სიტყუბთა შენთა იწ- ია
 რიტებოდეს, დ მეესეულად განიკურნებოდეს, რათა არა სიდრძესა
 დავიწეებისასა შთაცვანეს, განყოფილნი შენისა ქუჭლის მოქმედე-
 ბისა ❖ რამეთუ არცა მწვანემან, არცა შეკურამან განკურნა იგინი, იბ
 არამედ სიტყუბა შენი თანა მკურნალი არს ეოველთა ❖ რამეთუ ³⁾ ივ
 შენ გაქუხ ცხოვრებისა დ სიკუდილისა კელმწიფება, დ შთაიუჴან
 ვიდრე ბჭეთამდე ჯოჯოხეთისა, დ აღმოიუჴან ❖ სოლო კაცი მო- იდ
 კუდების უკუჭ სიბოროტითა თჯნითა, სოლო გამოვიდა სული
 მისი დ არღარა მოიქცა, არცა კუხლად უწოდოს სულსა რომელი
 მიეღო ❖ რამეთუ კელისა შენისაგან ლტოლვა შეუძლებელ არს ❖ ⁴⁾ იე
 რამეთუ უარის მეოფელთა უსჯულოთა გინილონ შენ, ძლიერითა ივ
 მკლავითა შენითა იგუჭმნეს, უცხოთა წჯძითა, დ სეტყუთა, დ ღუბ-
 რითა განდევნით განულტოლველათ, დ ცეცხლითა განლივნეს ❖
 რამეთუ უდიდებულეს წყალობა შინა ეოველთა დამძრეტელისა სიძ- ის
 რავლე მოქმედებდეს ცეცხლი, რამეთუ მბრძოლი არს სოფელი მარ-
 თალთათჯს ❖ რამეთუ ოდესმე უკუჭ დამძვდებოდა ალი, რათა არა ის
 შესწვას წარმოკსავნილთა ზედა ცხოველთა არა წმიდათა, არამედ
 ამათ მხედველთა სცნან, რამეთუ ღუთისაგან სასჯელისა ივნებინ

¹⁾ დ მოსე კ. 5 კორ. ი. — ²⁾ ვ მოსე ი. გამოცხ. თ. — ³⁾ ე მოსე ლბ. 5 მეფ. 5. ტობ. ივ. — ⁴⁾ ა მოსე თ.

ით დევნულნი ❖ ხოლო ოდესმე შორისცა წელითა ზევით ძალი ცეც-
 ხლისა მოსწავს, რათა უსჯულოსა ქრესტიანისა ნაშობნი განსწრწ-
 კ ნეს ❖ ხოლო ¹⁾ ამათ წილ ანგელოზთა სახრდელითა გამოსარდნე
 ერი შენი, ჰ განმსადებული ჰური ზევით წარმოუგზავნე მათ უბუ-
 კა რველად, ყოვლისა დატკობისა თავსა შორის მქონებულნი, ჰ ყო-
 ველსა მიმართ შემთხრულნი გემოს იხილვიდა ❖ რამეთუ თვსე-
 კბ ბანი შენისა სიტკობებისა ძეთა მიმართ შენთა გამოუცხადა, ჰ სია-
 მედ ერთისა თუთეულისა ნებისა ვითარცა ვის ენებოდათ კაცად კა-
 კბ ცადსა კარდაექცეოდენ ❖ ხოლო თოვლი ჰ ყინული მოითქმენ-
 დეს ცეცხლსა ჰ არა დადნებოდეს, რათა სცნან რამეთუ ნაყოფი
 კკ მტერთა განრეუნა ცეცხლმან აღტყინებულმან სეტყუათა შორის, ჰ
 კდ წუძათა შინა ელვითა ❖ ივინივე რათა კუბლად გამოიზარდნენ მარ-
 თალნი, ცეცხლს კუბლად თვსითაცა დაავიწყდა ძალი ❖ რამეთუ
 კე ქმნილი შენი შემოქმედსა ყოველთასა კმსახურებდეს, განვრცების
 ტანჯვასა ზედა წინა აღმდეგ არა წმიდათა, ჰ მსუბუქ იქმნების კე-
 კე თილ მოქმედობათვს მოსავთა შენთა ზედა ❖ ჰ ამისთვის მაშინ ყოვ-
 კვ ლისა შინა გამოსასული ყოველთა გამომსრდელი ძადლი შენი
 მსახურებდა ნებისა მიმართ მკმარებელთა ❖ რათა ისწაონ ძეთა
 შენთა რომელიცა შეიუწარგენ უფალო, რამეთუ არა ნაყოფი ნაშობ-
 თა ზრდის კაცთა, არამედ სიტყუა შენი მოწმუნეთა შენთა დაი-
 კხ ცავს ❖ რამეთუ რომელი ცეცხლითა არა განსწრწილნი მსწრაფლ
 მცირისაგან მზისა შარვეანდისა განსურვებული აღორძინდებოდა ❖
 კც რათა საცნაურ იყოს ყოველთა, რამეთუ ჯერ არს წინა ძლოლად
 მზისა ძადლობასა ზედა შენისა, ჰ აღმოსავლეთისა მიმართ ნათლი-
 კთ სსა შენდა თაყუანის ცემად ❖ რამეთუ უმაღლოსა სასოება ვითარ-
 ცა ზამთრისა თრთული დადნების, ჰ მოედინების ვითარცა წყალი
 უკმარი .

თ ა ვ ი ი ზ .

ა რამეთუ დიდ არიან სასჯელნი შენნი უფალო, ჰ მნიად გამე-
 ბ სათქმელ: ამისთვის უწრთველნი სულნი შესცთეს ❖ რამეთუ ჰკონე-

¹ ბ მოსე ივ. დ მოსე ია. ფსალ. ოზ. იოანე კ. დ ეზდრ. ა.

ბდეს უსჯულონი ძალ ეოფად წარმართთასა წმიდასა, ¹⁾ კრულ-
 ნი ბანლისანი ღ კრძელითა ლამითა შეკრულნი, ღ კრძალულნი
 საფარველსა ქუჭშე, სალტოლველსა საუკუნესა მიუვანებულნი მდე-
 ბარებდენ ზ რამეთუ დაფარვად ჰკონებდეს საუნჯეთა შინა ცოდვი-
 ლთა, უნათლოსა დავიწეებისა საბურველითა განიბნივნეს, განლი-
 ნებულნი უკეთურად, ღ საშინელებითა შეპრწუნებულნი ზ რამეთუ
 არცა მწერობელნი მათი საფარველსა უშიშებისასა დაიცევდა, სო-
 ლო ოხრანი გამოძავალნი შეამრწუნებდეს მათ, ღ მოჩვენება შეჭმუ-
 ნვილნი მწუნარითა ჰირითა გამოეცხადებოდეს ზ ღ ცეცხლისა უკუჭ
 არცა ერთი ძალი შეუძლებდა განათლებად, არცა ვარსკჳლავთა
 ბრწეინვალენი აღნი შეუძლებდა განათლებად მუნ ღამესა საშინელ-
 სა ზ სოლო გამოუჩნდებოდა მათ გარნა მოსწრაფე ცეცხლი შიში-
 თა სავსე, სოლო საშინელებითა იმით საოცრებითა ჰკონებდენ
 უმწარეს ეოფად ხილულსა ზ სოლო მოკვობისა ეელოვნებისასა
 წინა დაიდებდეს საკიცხველსა, ღ სიბრძნისათჳს მოქადულთა მხი-
 ლებითა კინებულნი ზ რამეთუ აღეთქმოდათ გადევნად შიში ღ ძრწო-
 ლა სულისაგან მოშიშებისა, ესენი საცინელითა შიშითა დასწეულ-
 დებოდეს ზ რამეთუ უკეთუძცა არა რაჲ მათ შესამრწუნებელი შეა-
 შინებდა, მკეცნი მოჯდომებით, ღ გუჭლთა მსტვენელებითა აღდგინე-
 ბა წარსწემედდეს ძრწოლანი, ღ ჰაერსა ეოვლითურთ ვერ განსალ-
 ტოლველსა უარის მეოფელნი ხილვად ზ რამეთუ მოშიშისა ბორტოტი
 თჳსითა წამებითა დასჯილნი, მარადის მიიღებს გონებასა შინა
 უბადრუკი დაწერობითა სვინდისისათა ზ რამეთუ არა რაჲვე არს
 შიში, გარნა განცემა შემწეთა გულის სიტყუსაგან ზ სოლო შინა-
 გან უმცირეს მეოფისა მოსალოდლებელი, უფროს საკონებელ უც-
 ნობელობისა მიხეზის მიმცემელისა ტანჯჳსა ზ ღ რომლისა უძ-
 ლურებასა შინა შემდგომად ჰქმძარიტად ღამესა, ღ უძღურისაგან
 ჯოჯოხეთისა ქვაბთა შთასვლისა, იმავეთა ძალითა მძინარენი ზ სო-
 ცი უკუჭ საშიშრებისა ოცნებითა დევნულებით იეუნენ, სოგთა სუ-
 ლი განრევნეს განცემითა, რამეთუ მეუწსეულად მათ მოულოდებე-

¹⁾ ბ მოსე თ.

ე ლი შიში მოუკდა ❖ შემდგომად ამისა ეგრეთ ვინათუცა ოდეს იყო
 მუნით, დაცემულნი დაიძარსოდეს საპრობილესა შინა ურკინოდ
 ივ დაკმულნი ❖ უკეთუ ვინ მიწის მოქმედი იქმნა, ანუ მწვემს, ანუ
 უდაბნოს მოქმედ შრომით წინაშე პრობილ იქმნა განუტოლოვე-
 იზ ლითა მოითმენს საჭიროსა ❖ რამეთუ ერთითა ჯაჭვთა ბნელისათა
 ეოველნი შეკრულ იუვნეს, უკეთუ სული მსტჯნავი, ანუ შორის წი-
 იწ ლი წულისა მსროლი ძლიერად ❖ ანუ ოსრსა ფრიადნი შთამო-
 გორვებულთა ქუათა, ანუ მსლტომარეთა ცსოველთა სრბა უხილა-
 ვი, ანუ შევირალეთა უკეთურთა მკეცთა კმანი, ანუ მგრკვირვალეებ
 მანართავან შთათასა კმა, მოღებოდენ იმათით შემინებულნი ❖
 თ რამეთუ ეოველი სოფელი ბრწეინვალითა ნათობს ნათლითა, ჰ გა-
 მ ნუვენებელთა საქმეთა თანა იპრობებოდან ❖ ხოლო ერთსა მათ სე-
 და განვრცელდებოდან მძიმე ღამე, სახე მომავალისა ბნელისა შეიწ-
 ყნარებოდან მით, ხოლო თუთ თავისად იუვნეს ბნელი უძმიქსნი.

თ ა ვ ი ი ს.

ა ხოლო ღირსთა შენთა ეოვლად დიდ იყო ნათელი, რომელთა
 უკუწ კმანი ესმოდეს ხოლო სახესა ვერს ხედვიდეს, ხოლო ვინათ-
 ბ გან იგინი უკუწ იმავესა ვერ ავნებდეს განტრიდეს ❖ ჰ რამეთუ არა
 ვნებულობენ წინაშე მაჭირვებელთა, კმადლობდეს, რომელნიცა მო-
 ბ ლებად მადლისა გევედრებოდეს ❖ ამისთუც სუწტი აღტეინებული
 ცეცხლი უძლოდათ უკუწ უმეცართა გ'ხისა სღვისასა, ხოლო მხე
 ღ უვნებელი ჰატვიის მოყვარესა უცხოებასა მისცენ ❖ რამეთუ ღი-
 რსნი იგინი მოკლებად ნათლისა, დაკრძალვად წუჭდიადსა შინა,
 რომელნი დაკრძალვით სცუდეს მეთა შენთა, რომელთა აქუნ-
 დათ უხრწნელისა სჯულისა ნათელი საუკუნოსა მიცემად ❖
 ე ხოლო ¹⁾ განმწრახველთა მათ მოწვევად ჩხვლთა ღირსთა,
 ჰ ერთისა განსხმულისა შულისა ჰ ცსოვნებულისა, სამხილე-
 ბელთა შინა მათთა აღიღეს სიმრავლე შულთა, ჰ შეთქმულნი წარ-
 ვ სწემიდენ წუალთა შინა ფრიადითა ❖ ²⁾ რამეთუ იგი ღამე წინაშე

¹⁾ ბ მოსე ა.—²⁾ ბ მოსე იდ.

ცნობილ იქმნა მამათა ჩუქნთა, რათა მტკიცედ იხილონ რომელთა-
 ცა ფიცით დაერწმუნეს, გაკეთილსულებულდენ ❖ სოლო შეწყ-
 ნარებულ იქმნა ერთგან შენთა ცხოვრება უკუტ წინამე მათთა, სო-
 ლო მტკინი მოისრინენ ❖ რამეთუ ვითარცა საჯენ წინა აღმდგომ-
 ნი ჩუქნნი, ამით ჩუქნ მოკვიწოდენ განკვადიდენ ❖ რამეთუ და-
 ფარულად შესწირვიდენ ღირსნი ერძანი კეთილთა, ჰ სჯულსა სამ-
 ღრთოსა ერთ გონიერებით აღსთქმიდეს, იგივე მსგავსად სოლო კე-
 თილთა დაქენჯნილთა მიღებად წმიდათა, ეგერა მამათა წინა მგა-
 ლობელთა ქებითა ❖ სოლო წინა აღმდგომ კმობდენ შეუთქმელნი
 მტკერთა ღაღადება, ჰ ტირილოვანს ისმენდეს კმათა მტირალთა
 ერძათა ❖ სოლო ¹⁾ მსგავსათ ადგილითა მონა ერთბამად უფალთა
 თანა წრთვილ იქმნეს, ჰ ლიტონნი კაცი მეფისა თანა იმავესავე
 ივენებს ❖ სოლო ერთ სულობათ ყოველსავე ერთა შინა სასელთა
 სიკუდილისათა აქუნდათ მეუღართა ურიცხვთა, რამეთუ არცა დაფლ-
 ვისა მიძართ ცხოველნი იუვნეს კმა საყოფელნი, ვინათგან ერთთა
 შინა წამთა უპატოისნესი ნათესავი მათი განიხრწნეს ❖ რამეთუ
 ყოველთათუც ურწმუნონი მწამლელობისათუც, ჰ ჰირმძოთათუც
 მოსპოლვისა აღიარნეს ერნი ღუთისა მედ ყოფად ❖ რამეთუ წენა-
 რისა დუმილითა ყოვლითა შეეპყრნეს, ჰ დამისა თუხითა შინა სრბა
 გამანახევრებელისა ❖ ყოვლისა შემძლეებელი სიტყვა შენი უფალო
 შეცით საედრისაგან სამეუფოთასა ფიცხელი მბრძოლი შორის აღ-
 მომუხტრელისა ძირისა ქუჭყანისა გარდამოგდა ❖ მაკული მეჭტო-
 რი მეუორგულებელი ბრძანებასა შენსა ტვირთავს ჰ დადგა აღას-
 რულა ყოველი სიკუდილისა, ჰ ცასა უკუტ შეეხებოდა, სოლო
 მდგომარება ქუჭყანასა სედა ❖ მაშინ მეესეულად ჩუქნებანი უკუტ
 სისძმართანი უკეთურად შეადრუწუნებდა მათ, სოლო შიშინი წარმოუ-
 დგებოდეს მოულოდებელი ❖ ჰ სხვაჲ სხვითა შთავარდა სეთს
 ცხოელს, რომლისა მიხევისათუც მოჭკუელიდეს, გამოეცხადა ❖ რა-
 მეთუ ჩუქნებანი შეადრუწუნებდეს მათ, ესე წინა მოასწავებდა რათა
 არა უწოდეს რომლისათუც ბოროტად ევნებიან, წარწყმდენ ❖ სო-

¹⁾ ბ მსკ აა.

ლო შეესო ოდესმე მართალთაცა გამოცდა სიკუდილისა, ზ სავნებე-
 ლი უდაბნოსა შინა იქმნა მრავალთა, არამედ არა ცრმლად დადგა
 კა რისხვა ❖ რამეთუ ¹⁾ ისწრაფა კაცმან უბიწომან წინა ბრძოდა, თუ-
 სისა მსახურებისა საჭურველი, მოიღო ლოცვა ზ საკმეველი ღნი-
 ნებისა, ნაცულად წინა აღუდგა რისხვასა, ზ უკანასკნელ დადგა ჭი-
 კბ რნი, აჩუქნა რამეთუ შენი არს მონა ❖ ხოლო სძლო ძაწებელსა
 არა ძალითა კორციელითა, არცა საჭურველთა საქმითა, არამედ სი-
 ტუჯთა დაიმორჩილა განსწავლული, ფიცნი მამათანი ზ აღთქმა
 კკ მოიკსენა ❖ რამეთუ ხორითა უკუწ დაცემულთა მკუდართა ურთიერ-
 თსა ზედა, შორის სდგა, დადგა მოჭკუწთა რისხვა, ზ განჭუო ცხო-
 კდ ველთა მიძართ გზა ❖ რამეთუ სამოსელსა ზედა ზეწარი იუო უოვე-
 ლი სოფელი, ზ მამათა დიდება ოთსს კუთხედითა ქვასა ზედა გა-
 კე მოქანდაკებული, ზ დიდება შენი დიადიმისა ზედა თავისა მისისა-
 სსა ❖ ამათ უკუსდექ აღმომფხუწრელი, ხოლო ამით შეეძინა, რამეთუ
 იუო თუნიერ გამოცდილება კმა რისხვსა.

თ ა ვ ი ი თ.

ა ხოლო არა წმიდათა სრულიად უწვალო გულის წერობა წა-
 ბ რმოუდგა, რამეთუ წინარე იხილა მათი ზ უოფადიცა ❖ რამეთუ
 ივინი განტევებულნი რომელი განსლვად, ზ თანა მოსწრაფებით
 წინა წარავლენდეს მათ, სდევნიან უკანასკნელსა შინა შეინანდეს ❖
 კ რამეთუ კუზლად კვლთა შინა აქუნდეს გონება, ზ ივლოვდეს საფ-
 ლავსა ზედა მკუდართასა, სხვა თავისა თუხისა აღმოიღეს გულის
 სიტუვა უმეცრებისა, ზ რომელთა ევედრებოდეს განასხმიდეს, ამათ
 დ ვითარცა რაჲ საღტოლველთა სდევნიდეს ❖ რამეთუ მიიხილვიდა
 მათ მისდა მიძართ აღსასრული დირსებისა საჭირო ზ შემთხვეულ-
 თა დავიწეება დასდვა, რათა სხვათაცა ტანჯვათა მიძართ თანა აღუ-
 ე სრულოს ტანჯვანი ❖ ზ ერი უკუწ შენი დიდებულთა გვისა
 სლვითა განსცადე, ხოლო ივინი უცხოსა მიიქცენ სიკუდილსა ❖
 ვ რამეთუ უოველი ქმნილი თუხთა შინა მას ნათესავსა კუზლად ზეგა-
 რდამო გამოისახოდეს, მსახურებად თუხთა შენთა ბრძანებათა, რა-

¹⁾ დ მოსე ივ.

თა ერძანი შენნი დაცუენ უენებელად ❖ რომელსა ბანაკსა ავრი-
 ლობდა ღრუბელი მათი, ჰ ჰირველ ეოფილისაგან წულისა გამოც-
 სადებისა ქუჭყანა გამოჩნდა, ჰ სღუსაგან მეწამულისა გჳა დაუბრ-
 კოლებელი, ჰ ველი მწვანვილოვანი ღელვისაგან ძლიერისა ❖
 რომლისა ეოველმან ერძან განვლო, კელითა შენითა დაფარულთა, ტ
 მსილველთა სასწაული საკვრველი ❖ რამეთუ ვითარცა ცხენნი გან-
 ძღეს ჰ ვითარცა კრავნი ხლტოდეს, გაქებდეს შენ უფალსა მესნელ-
 სა მათსა ❖ რამეთუ მოიკსენებდეს კუხლად რომელი სამკვდრებელსა ი
 შინა მათსა, ვითარ უკუჭ ნაცვლად შობისა ცხოველთასა აღმოაცე-
 ნებდა ქუჭყანა მუძისა, ჰ ნაცულად თევზთა აღმოაცენებდა მდი-
 ნარე სიმრავლესა მეურთასა ❖ ხოლო ¹⁾ შემდგომად იხილეს ახალ ია
 შობილნიცა ფრინველნი, ოდეს გულის თქმისაებრ იღვწოდენ, ით-
 ხოვეს საზრდელი სიტკბოსი ❖ რამეთუ ნუგეშინის საცემად შინა იბ
 მათდა გამოჰკვდა ზღვისაგან მწვერ მარჯილი, ჰ ცოდვილთა სატან-
 ჳველი გარდამოკდა, არა თჳნიერ ქმულთა ნიშთა ძალითა მესნი,
 რამეთუ სამართლად ევენებოდა თჳსთა თჳს უკეთურებათა ❖ რამეთუ უფი- ივ
 ცხელესი სიმძულვარე უცხოთ შეასრულნეს: იგინი უკუჭ რომელთაცა
 არა სცნობდეს არა შეიწუნარებდეს მწირთა, ხოლო ესენი ქველის მოქ-
 მედსა უცხოთა დაიმონებდეს ❖ ჰ არა თჳნიერ არამედ უკეთუ ვისი განმ- იდ
 გებელობა იეოს მათი, რამეთუ იძულებით შეიწუნარებდეს უცხოთა ❖
 ხოლო ესენი მედღესასწაულობითა შეიწუნარებდეს თანა შეერთებუ- იე
 ლთა, ეგერა მათთა ჩუჭულებითა, უფიცხელესობით განბორცტნეს
 შრომითა ❖ ხოლო გუჭმულ იქმნეს უსედველობითაცა, ვითარცა ივ
 იგინი კართა თანა მქადაგებელისა, ოდეს დიდითა გამოხვეულნი
 ბნელითა, თჳთეული განსავალსა თჳსთა კართასა ეძიებდა ❖ რამე- იხ
 თუ თჳთ თჳსით ნივთნი შეიცვალნეს, ვითარცა ებანთა შორის კმა-
 ნი შეაწეობენ სახელსა შესცვლიან, მარადის მცველი ოვრანთა, რომ-
 ძელი არს სედვად ხილვისაგან ეოფადთა საცნობელი ❖ რამეთუ იტ
 ქუჭყანა წულოვანსა შინა დაიდებოდეს, ჰ მცურვალი განვლიდეს
 ქუჭყანასა ზედა ❖ ცეცხლი შეეწეოდა წუალსა შინა უმაღლეს თჳ- ით

¹⁾ ბ მოსე ივ. ლუკა ია.

კ სისა ძალისა, ზ წუალსა დამძრეტელი ძალი დაავიწედებოდა ზ ალი
 წინა აღმდგომი ადვილ განსასრწნელთა ცხოველთათა არა აწეინე-
 ბდა გორციელთა მათ შინა განმავალთა, არცა დადნობადისა ყინვის
 მსგავსად, ადვილ მდნობელთა ნათესავთა ტკბილისა საზრდელისა ზ
 კან რამეთუ შემდგომად ეოვლისა უფალო განსდიდენ ერი შენი, ზ დი-
 დებულ ჭეავ, ზ არა უგულებელს ჭევენ ეოველსა ესაშა შინა, ზ
 ადვილსა წინა უდექ.

დასასრული წიგნისა სიბრძნეთა სოლომონისთა, აქეს თავსა შორის
 თვისსა თავი ით.

წიგნი სიბრძნისა ისო ძისა ზირაჲისა

თ ა ვ ი ა.

ს უოველი სიბრძნე უფლისაგან, ზ მისთანა არს საუკუნითგან ზ
 ბ ქუშანი ზღუხანი, ზ ცუბარნი წუძისანი, ზ დღენი საუკუნენი ვინ
 გ აღრაცხნეს ზ სიმაღლე ცისა, ზ სივრცე ქუჭყანისა, ზ უფსკრული
 დ ზ სიბრძნე ვინ გამოიკუთიოს ზ ზირველ ეოველთასა ადეგო სი-
 ე ბრძნე, ზ მეცნიერება სიბრძნისა საუკუნითგან ზ წუარო სიბრძნისა
 სიტყვა ღუთისა მაღალთა შინა, ზ სლვანი მისი მცნება საუკუნო ზ¹⁾
 ვ მიწი სიბრძნისა ვისამე გამოეცხადა; ზ კელოვნება მისი ვინმე სცნა ზ
 ზ ერთი არს ბრძენ საშინელ ფრიად, მჯდომარე საუდარსა თუსსა ზედა ზ
 ტ,თ უფალმან თუთ აღავო იგი, ზ იხილა ზ აღრაცხა იგი ზ ზ მიჭფი-
 ნა იგი ეოველსა ზედა საქმესა თუსსა თანა ეოვლითა, გორციელთა
 ი მიმაღლებისა ებრ მისისა, ზ მიანიჭა იგი მოეგარეთა მისსა ზ მი-
 ი უფლისა დიდება ზ ქება, ზ მუჭება, ზ გვრგვინი სინარულისა ზ
 ია მიძი უფლისა ახარებს გულსა, ზ მოსცემს მუჭებასა, ზ სინარულ-
 იბ სა, ზ დღეთა სიგრძესა ზ მოძიშსა უფლისასა კეთილი ეეოს უკა-
 ნასკენელთა ზედა, ზ დღესა შინა აღსრულებისა მისისასა ზოოს მაღ-
 იგ ლი ზ²⁾ დასაბამი სიბრძნისა მიძი უფლისა, ზ მორწმუნეთათანა სა-
 შოსავე შინა შეიქმნეს მის თანა, ზ კაცთათა საფუძველმან საუკუნე-

¹⁾ ესაია მ. სიბრძ. თ. რომ. აა.—²⁾ იგავ. ა.

მან დაიბუდა, ჰ თესლისა მათისა თანა სარწმუნო იქმნეს ❖ სიმა- იდ
 ძლრე სიბრძნისა რომელი ეძიშვის უფალსა, ჰ დაათრობს მათ ნა-
 ეოფთავან მისთა ❖ ჰ უოველსა სახლსა მათსა აღავსებს საწადე- იე
 ლითა თვსითა, ჰ ჭურჭელთა ნაეოფთავან მისთა ❖ ¹⁾ გვრვანი ივ
 სიბრძნისა შიში უფლისა, აღმუფავებელი მძვდობისა ჰ სიმრთელე
 გურნებისა ❖ ჰ იხილა ჰ აღრაცხა იგი, კელოვნება ჰ უწება მე- იზ
 ცნიერებისა აწუმა, ჰ დიდება მწერობელთა მისთა აღამაღლა ❖ ძირი იწ
 სიბრძნისა რომელი ეძიშვს უფალსა, ჰ მწუჭრვალთა მისი დღეთა
 სიგრძე ❖ შიში უფლისა მოფხურის ცოდვასა, ხოლო რომელი ით
 ჭგეის მას შინა მოაქცევს რისხვათა ❖ არ მალუც გულის წერო- ბ
 მასა უსამართლოსა განმართლებად, რამეთუ მძლავრება გულის
 წერომისა მისისა დაცემა მისი ❖ ჟამადმდე მოითმენს სულგრძელი, კა
 ჰ უკანასკნელი მოაგებს მას შუჭბასა ❖ ჟამადმდე დაჭყარავს სი- კბ
 ტევათა მისთა, ჰ ბაკენი მოწმუნეთანი აღიარებენ ქმცნიერებასა
 მისსა ❖ საუნჯეთა შინა ბრძენთასა იგავნი ჰ კელოვნებანი, ხოლო ბბ
 სამაგელ ცოდვილისა ღმრთის-მსახურება ❖ რომელსა გსურის სი- კდ
 ბრძნე დაიძარხე მცნება, ჰ უფალმან მოგცეს იგი შენ ❖ რამეთუ კე
 სიბრძნე ჰ სწავლულდება შიში უფლისა, ჰ სათნოება მისი სარწმუ-
 ნოება ჰ სიმძვდე ❖ ნუ შეორგულდები შიშისათვს უფლისა, ჰ ნუ კვ
 მიეახლები მისა მიძართ გულისთა ორკეცითა ❖ ნუ ორგულე, ჰი- კზ
 რითა კაცობრივითა, ჰ ბაკითა შენითა ეკრძალე ❖ ნუ ამადლდები, კწ
 რათა არა დაეცე, ჰ მოაწიო სულსა შენსა უპატოება ❖ ჰ განა- კთ
 ცხადნეს უფალმან საიდუმლონი შენნი, ჰ შორის კრებულისა და-
 გაძკვას შენ ❖ რამეთუ არა მიეახლენ ჭემძარიტებასა შინა შიშსა ლ
 უფლისასა, ჰ გული შენი სავსე არს ზაკვითა.

თ ა ვ ი ბ.

²⁾ უჯლო უკეთუ მიეახლო უფალსა ღმერთსა მონებად, განუ- ა
 მსადე სული შენი განსაცდელსა შინა ❖ განუძარტე გული შენი მო- ბ
 თმინებადცა, ჰ ნუ ისწრაფი ჟამსა შინა განსაცდელისასა ❖ მიეა- კ
 ხლე მას ჰ ნუ განემორები, რათა აღაორძინო უკანასკნელი შენი ❖

¹⁾ ივან. გ. — ²⁾ მათე დ. ბ ტიმ. გ. ა ჰეტ. დ.

დ ეოველი რაოდენი უკეთუ მოღებულ იუოს შენ ზედა მიითვალე, და
ე ცვალებათა შინა სიმდაბლისა შენისათა სულგრძელ იქმენ * 1) რამე-
თუ ცეცხლსა შინა გამოიდგების ოქრო და კაცნი შემწუნარებელნი
ვ საკმილსა შინა სიმდაბლისასა * გრწმენინ მისი, და შეგეწიოს შენ,
ზ და წარმართენ გზანი შენნი, და ესევდი მას ზედა * მოძიძნი უფ-
ლისანი, ელოდით წყალობასა მისსა, და ნუ მისდრკებით, რათა არა
ც დაეცნეთ * მოძიძთა უფლისათა გრწმენინ მისი, და არა აქუს გან-
თ ვრდობა სასუიდელსა თქუტნსა * მოძიძნი უფლისანი ესევდით კე-
ი თილთა ზედა, და შუტბასა ზედა საუკუნოსა და წყალობასა * მიხე-
დათ ზირველთა ზედა ნათესაეთა და იხილეთ, 2) ვის ჭრწმენა უფლი-
ისა, და ჭრცხუტნეს * ანუ ვინ ეგო შიძსა შინა მისსა, და დაუტევა;
იბ ანუ ვინ ხადა მას, და უგულებელს ეო იგი * რამეთუ შემწუნარებელ
და მოწყალე არს უფალი, და მიუტევებს ცოდვასა და აცხოვნებს
ივ უამსა შინა ჭირისასა * ვითარცა გულითა მოძიძთა, და კელითა და-
კსნილთა 3) და ცოდვილსა მავალსა მრჩობლთა ზედა გზათა *
იღ ვაჲ გულსა დაკსნილსა რამეთუ არა ჭრწამნ, ამისთჳს არა დაფა-
იე რულ იუოს * ვაჲ თქუტნ წარმწემედელთა მოთმინებისათა *
ივ, იზ და რაჲ ჭყოთ ოდეს მოგხედნესთ უფალმან * 4) მოძიძი უფლისა
არა წინა აღუდგების სიტყვათა მისთა, მოუვარენი მისნი დაიძარხვენ
იწ გზათა მისთა * მოძიძნი უფლისანი ეძიებენ სათნობასა მისსა, და
ით მოუვარენი მისნი აღასრულებენ რჯულსა * მოძიძნი უფლისა გა-
ნუმსადებენ გულსა თჳსსა, და წინაშე მისსა დაიმდაბლებენ სულთა
კ თჳსთა * 5) რათა შევარდეთ კელთა შინა უფლისათა, და ნუ კელთა შინა
კა კაცთასა * რამეთუ ვითარცა სიმდიდრე მისი ეგრეთცა წყალობა მისი.

თ ა ვ ი ბ.

ა ჩემ მამისა ისმინეთ მჯლნო, და ესრეთ ჭყავთ რათა სცხოვნ-
ბ დეთ * რამეთუ 6) უფალმან ადიდა მამა მჯლთა ზედა, და მსჯავრი
გ დედისა დაამტკიცა მეთა ზედა * რომელი ზატვისწყმის მამასა განწ-
დ მედს ცოდვასა * და ვითარცა რომელი დაიუნჯებდეს მადიდებელი დე-

1) სიბრძ. გ. იგავ იზ.—2) ფსალ- ლე.—3) გ მეფ. იწ.—4) იოან. იდ.—
5) ა მეფ. კდ.—6) ბ მოსე კ. ე მოსე ე. ეფესელ. ვ.

დისა თვისისა ❖ ჰატივის მცემელი მამისა იხარებდეს შეთა მიერ, ჰ
 დღესა შინა ვედრებისა მისისასა სასმენელ იქმნების ❖ რომელი ჰ
 ადიდებს მამასა დღევრმელ იქმნების, ჰ მოწილი უფლისა განუ-
 სწუწნებს დედასა თვისსა ❖ მოშიში უფლისა ჰატივისცემს მასა, ჰ
 ვითარცა დედოფლისა მსახურის მშობელსა მისსა ❖ ¹⁾ საქმით ჰ სიტ-
 უთ ჰატივეც მამასა შესსა ჰ დედასა, რათა გარდამოვიდეს შენ სე-
 და კურთხევა მათგან ❖ რამეთუ კურთხევა მამისა დაამტკიცებს სასლ-
 თა შჯლთასა, ხოლო წევვა დედისა აღმოფხურის საფუძველამდე ❖
 ნუ იდიდები უჰატიოვებსა შინა მამისა შენისასა, რამეთუ არა არს
 შენდა დიდება უჰატიოვება მამისა ❖ რამეთუ დიდება კაცისა ჰატიო-
 საგან მამისა მისისა, ჰ ეწუდრება შჯლთა დედისა უდიდებულოებასა
 შინა ❖ შჯლო შეწიე სიბერესა შინა მამასა შესსა, ჰ ნუ აჭირვებ
 მას ცხოვრებასა შინა მისსა ❖ უკეთუცა მოაკლდეს იგი მეცნიერე-
 ბასა შენდობა აქუს, ჰ ნუ უჰატიოვო ჰყოფ მას ყოვლითა ძალითა
 შენითა ❖ რამეთუ წყალობა მამისა არა დავიწეებულ იქმნების ჰ
 ნაცვლად ცოდვისა შენისა. აღგევოს ❖ დღეს ჰირისა შენისასა მო-
 გვესენოს შენ ❖ ვითარცა ვინულისი სიცხისაგან ეგრეთ დადნენ ცო-
 დვანი შენნი ❖ რამეთუ ვინადგან მკობარნი დამტყვებელი მამისა,
 ჰ წვეულ უფლისა მიერ განმარისხებელი დედისა თვისისა ❖ შჯლო,
 საქმენი შენნი სიმძლით აღიუვასე, ჰ კაცისა მიერ შემწუნარბელი-
 სა სუვარელ იქმნა ❖ ²⁾ რაჟოდენ დიდ სარ, ეგოდენ დამდაბლდი,
 ჰ წინაშე უფლისა ჰბოლო მადლი ❖ მრავალნი არიან მალაღნი ჰ
 დიდებულნი, არამედ სიმდაბლით გამოიცხადებიან საიდუმლონი ❖
 რამეთუ დიდ არიან მალნი უფლისანი, ჰ მდაბალითა ადიდებს ❖ ³⁾ კა
 უმაღლესობასა თავისა შენისასა ნუ ეძიებ, ჰ უძლიერესსა თვისად
 ნუ გამოეძიებ ❖ რომელი ბრძანებულარს შენდა, ესე გულის ხმა
 ეავ, რამეთუ არა არს შენდა საჯარ საიდუმლოთა ❖ ნამეტნავთა ში-
 ნა საქმეთა შენთასა ნუ სიუვარულის გამოცდელით ❖ რამეთუ უძე-
 ტეს გულის ხმის ყოფისა კაცისა ჩვენებულ შენდა. არიან ❖ რამეთუ
 კკ

¹⁾ ქუჭმორე ზ. ბ მოსე გ. ე მოსე ა. მათე იე. მარგ. ზ. ეფეს. ვ. ა მო-
 სე კზ. ე მოსე ლგ. — ²⁾ ფილიპ. ბ. — ³⁾ ივანე კე.

მრავალთა შეატუნეს განსრახვა მათი, ჰ განსრახვა უკეთურად წა-
 კს რსწემიდა გონება მათი ❖ ჰ მოუვარენი ჭარისა მთაცვანეს მას ში-
 კჭ ნა: გულფიცხელი განბორროტნეს უკანახელსა ზედა ❖ გულფიცხე-
 კო ვასა ზედა ❖ განსაცდელსა შინა მოქადულთასა არა არს გურნება,
 ლ რამეთუ ნერგი სიბორროტისა განფესჭბულარს მათ შორის ❖ გუ-
 ლა მენიერთა გულის ხმა ჰყოფს იგავთა, უური მსმენელი საწადელ
 ლბ ბრძნისა ❖ ¹⁾ ცეცხლს ალტყინებულს დაშრეტს წყალი, ჰ ქველის
 საქმენი განსწმედს ცოდვათა ❖ მისაკებელი მადლისა, მოკსენებით
 იქმენებთან შემდგომად ამათთა ჰ ჟამსა შინა დაცემისა თჯისასა
 ჰპოებს სიმტკიცესა.

თ ა ვ ი დ.

ბ **უვილო** ²⁾ ცხოვრებასა გლახაკისასა ნუ კუჭბულ ჰყოფ, ჰ ნუ
 ბ მიაქცევ თვალსა მთხოველისაგან ❖ სულსა მძიერისასა ნუ შეაჭირვებ,
 კ ჰ ნუ განარისებ კაცსა სიგლახაკესა შინა მისსა ❖ გულსა გან-
 რისხებულსა ნუ შეაძრწუნებ, ნუ განუგრძნობ რომელსა უგმდეს ში-
 დ საცემელი ❖ მონასა შეწუხებულსა ნუ აჭირვებ, ჰ ნუ მიიქცევ ზირ-
 ე სა შენსა გლახაკისაგან ❖ ნუ მიიქცევ თვალსა მთხოველისაგან,
 ვ ჰ ნუ სცემ ადგილსა კაცსა წვევად შენდა ❖ რამეთუ რომელი გწე-
 ვდეს შენ სიმწარესა შინა სულისა მისისათა ვედრებასა მისსა ის-
 ლ მენს დამბადებელი მისი ❖ შემწუნარე შესაკრებელისა იქმენ თავი-
 ლ შენისათჯს ჰ მთავართა დაუძდაბლე თავი შენი ❖ მიუჰყარ უური
 შენი გლახაკთა მიმართ ჰ მიუგე მას მძდობათა შინა სიმძდო-
 თთა ❖ იჯსენ შეწუხებული კელისაგან შემაწუხებელისა ჰ ნუ სულ
 ი მოკლე იქმენები ოდეს სჯიდე ❖ იუავ ობოლთა ვითარცა მამა, ჰ
 ია ნაცვალ ქმრის დედისა მათისა ❖ ჰ იქმენ ვითარცა მე მადლისა, ჰ
 იბ შეკიეუაროს შენ უფროსად დედისა შენისა ❖ სიბრძნემან შენი თჯ-
 იგ სნი აღამაღლნა, ჰ შეეწევის მეძიებელთა მისთა ❖ რომელსა უევარს
 იგი უევარს ცხოვრება, ჰ რომელნი აღმსთობენ მის მიმართ, აღი-
 იდ ვსებთან სინარულითა ❖ რომელი იჯრობს მას დაიმკვდრებს დი-

¹⁾ ფსალმუნი მს. საქმე დ. მათე ე. — ²⁾ ჰეპ. იდ. ე მოსე იე. ტობია დ.

დებსა, ჰ სდაცა გამოვალს, აკურთსევეს მას უფალი ❖ ¹⁾ რომელი
 მსახურებს მას მსახურებს წმიდასა ჰ რომელსა უევარს იგი უევარს
 უფალსა ❖ მოჩილსა მისსა სჯად აქჲს წარმართნი, ჰ რომელი
 იკრძალავს მას, დაუმენოს სასოებით. ❖ უკეთუ გრწმენეს, დაიპყდ-
 რო იგი, ჰ ძლიერებასა შინა იქმნენ ნათესავნი მისნი ❖ რამეთუ
 გარდაქცეული ვალს მის თანა ჰირველთა შინა, სოლო კრთობა ჰ
 შიში მოიქვანოს მას ზედა ❖ ჰ ტანჯოს იგი სწავლათა ზედა თვ-
 სთა, ვიდრე სარწმუნოება აქჲნდეს სულსა მისსა ჰ გამოსცდის მას
 განმართლებასა შინა მისსა ❖ ჰ კუხლად მოაქციოს წრფელად მი-
 სდა მიმართ, ჰ აუაროს მას ❖ ჰ განუცხადოს მას დაფარულნი თვ-
 სნი ❖ უკეთუ შესცთეს დაუტეოს იგი, ჰ მისცეს იგი კელსა შინა
 დამცემელისა მისისასა ❖ დაიძარსე ყამი, ჰ დაიცვა ბოროტისა-
 გან ❖ ჰ სულისა შენისათჳს არა გრცხუწნეს ❖ რამეთუ სირცხუ-
 ლარს შემთხვევა ცოდვისა, ჰ არს სირცხული დიდება ჰ ძადლი ❖
 ნუ მიიღებ ჰირსა სულსა ზედა შენსა, ნუ გრცხუწნის დაცემისათჳს
 შენისა ❖ ნუ აყენებ სიტყვასა ყამსა შინა ცხოვრებისასა ❖ რამეთუ
 სიტყვათა შინა იცნობების სიბრძნე, ჰ სწავლა მეტყველებათა შინა
 ენისათა ❖ ნუ იცილები წინა აღმდგომ ჰუმმარიტებისა, ჰ უსწავ-
 ლელობისა შენისათჳს გრცხუწნოდეს ❖ ჰ ნუ გეშინის აღსარებად
 ცოდვისა შენისა, ჰ ნუ აიძულებ ჩქერასა მდინარისასა ❖ ჰ ნუ დაე-
 გები ქჲჭ კაცსა ცოფსა, ჰ ნუ მიიღებ ჰირსა ძლიერისასა ❖ სიკჲ-
 დილადმდე იღვაწე ჰუმმარიტებისათჳს, ჰ უფალმან ღმერთმან ბრძოს
 ზენ წილ ❖ ნუ იქმნები მოსწრაფე ენითა შენითა, ჰ უღებ ჰ დაკ-
 სნილ საქმეთა შინა შენთა ❖ ნუ იქმნები ვითარცა ლომი სასლსა
 შინა შენსა, ჰ ფიცხელ ცბიერი მონათა შორის შენთა ❖ ნუ იქმ-
 მნების კელი შენი განმარტებულ სესხსა ზედა, ჰ მიცემად მომუჭულ.

იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ,კე
 კვ
 კზ,კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე

თ ა ვ ი ე.

ნუ სასოებ მონაკებთა ზედა შენთა, ჰ ნუ იტყუ კმა არიან ჩე-
 მდა ❖ ნუ შეუდგები სულსა შენსა ჰ ძლიერებასა შენსა, რომელ
 სღვად გულის თქმასა შინა გულისა შენისასა ❖ ჰ ნუ იტყუ, ვინ

ა
 ბ
 გ

¹⁾ ა მეფ. იე. იოსია ე. მათე თ.

მე შემიძლოს; რამეთუ უფალი რომელი შურ აგებს შურ გაცოს
 შენ ❖ ნუ იტყვ, ვცოდე, ღ რაჲ იქმნას ჩემდა; რამეთუ უფალი არს
 სულგრძელ ❖ განწმედისათჳს ნუ იქმნები უშიშ შეძინებად ცოდვისა
 ცოდვასა ზედა ❖ ღ ნუ იტყვ: წყალობა მისი მრავალარს, სიმრავლე
 ცოდვითა ჩემთა განწმიდოს ❖ რამეთუ წყალობა ღ რისხვა მის თანა, ღ
 ცოდვილთა ზედა განისვენებს გულის წერომა მისი ❖ ნუ ჰყოფნი
 მოქცევად უფლისა მიმართ, ნუ დამატებ დღეს დღითგან ❖ რამეთუ
 მყის გამოკდეს რისხვა უფლისა, ღ ჟამსა შინა სასჯელისასა წარ-
 წემდე ❖ 1) ნუ ესავ ქონებასა ზედა უსამართლოსა, რამეთუ არა რა-
 თავე სარგებელ გექმენ დღესა შინა განსაცდელისასა ❖ ნუ აქრო-
 ლებ თავსა ეოვლითა ქართთა, ღ ნუ ზვალ ეოვლითა გზითა, ესრეთ
 ცოდვილი ორ ენა ❖ იყავ მტკიცე 2) მეცნიერებასა შინა შენსა, ღ
 ერთი ოდენ იყოს სიტყვა შენი ❖ იყავ მსწრაფლ სასმენელითა შე-
 ნითა, ღ სულგრძელებით მიუგე მიგება ❖ უკეთუ არს შენ შორის
 მეცნიერება, მიუგე მოუწასა ღ უკეთუმცა არა, მამინ იყავნ კელი
 შენი ზირსა შენსა ზედა ❖ ჰატვი ღ უჰატვიოვება სიტყვასა შინა,
 რამეთუ ენა კაცისა დაცემა მისი ❖ ნუ იწოდები განმაქიქებელ, ღ
 ენითა შენითა ნუ მოინადირები ❖ რამეთუ მჰარავსა ზედა არს სირ-
 ცხელი, ღ ზრახვა ბოროტი ორ ენათა ზედა ❖ დიდისათჳს ღ მცი-
 რისათჳს ნუ უგულისკმოებ.

თ ა ვ ი ვ.

ღ ნაცვლად მეგობრისა ნუ იქმნები მტერ, რამეთუ სახელი
 ბოროტი სირცხელი ღ ეუწდრება დაგიკვდროს, ესე ცოდვილი
 ორ ენა ❖ ნუ ამაღლდები თავით შენით ზრახვასა სულისა შენისასა,
 რათა არა წარიტაცოს ვითარცა კურო სული შენი ❖ ფურცელი
 შენი შემჭამო, ღ ნაყოფი შენი წარსწემიდო, ღ დაუტეო თავი შენი
 ვითარცა სე კმელი ❖ სული ბოროტი წარსწემედს მონაგებსა მის-
 სა, ღ სიხარულსა მტერთა მისთასა ჰყოფს ❖ სასა ტკბილი განა-
 მრავლებს მეგობართა თჳსთა, ღ ენა კეთილ მეტყველი განამრავ-
 ლებს კეთილ მეტყველებასა ❖ მძვდობის მეოფელნი შენ თანა რა-

1) იგავ. ია. ეზკია წ. — 2) იობ კ.

თა იუჟნენ მრავალნი, სოლო თანა მზრახველი შენნი ერთი ათას-
 თაგან ❖ უკეთუ მოიგებდე მეგობარისა, განსაცდელსა შინა მოიგე
 იგი, ჰ ნუ მსწრაფლ გწმენინ მისი ❖ რამეთუ არს მეგობარი
 ჟამსა შინა მისსა ჰ არს დაადგრეს ჟამსა შინა ჭირისა შენისასა ❖
 ჰ არს მეგობარი გარდაცვალებად მტრად ჰ ლაღვა ეჭვდრებისა შე-
 ნისა განაცხადოს ❖ ჰ არს მეგობარი სიარ ტაბლათა, ჰ არს და-
 დგრების ჟამსა შინა ჭირისა შენისასა ❖ ჰ კეთილთა შინა შენთა
 იქმნეს ვითარცა შენ, ჰ მონათა შენთა ზედა კადნიერ ❖ უკეთუ და-
 მდაბლდე, იყოს შენ ზედა ჰ ზირისაგან შენისა დაიფაროს ❖ მტე-
 რთაგან შენთა განემორე, ჰ მეგობართაგან შენთა განეგრძაღე ❖
 მეგობარი სარწმუნო, საფარდული ძლიერი, სოლო რომელმან
 ზოოს იგი უზოფნიეს საუნჯე ❖ მეგობრისა სარწმუნოსა არა არს
 ნაცვალი, ჰ არა არს საზოძი სიკეთისა მისისა ❖ მეგობარი სარ-
 წმუნო წამალ ცხოვრებისა, ჰ მოძიშნი უფლისანი ჰპოებენ მას ❖
 მოძიშმან უფლისამან წარმართოს მეგობარი თუსით, რამეთუ ვი-
 თარცა თუთ ეგრეთ ჰ მოუვასნი მისი ❖ მულო სიერძითგან შენსა
 შეიკრიბე სწავლულება, ჰ ვიდრე მცხოვანებადმდე ჰპოო სიბრძნე ❖
 ვითარცა მკვნიელი, ჰ მთესველი მიეახლე მისა მიმართ, ჰ მოელოდე
 კეთილთა ნაყოფთა მისთა ❖ რამეთუ მუშაკობასა შინა მისსა მცირედ
 დაშერე, ჰ მსწრაფლ სჭამო ნაყოფნი მისნი ❖ რამეთუ რავდენ ღრუე არს
 ფრიად უსწავლულობითი, ჰ არა დაადგრეს მას შინა უკუნური ❖
 ვითარცა ლოდი გაძოსაცდელი ძლიერ იყოს მას ზედა, ჰ არა ეო-
 ვნოს გარდაგდებად მისსა ❖ რამეთუ სიბრძნე სასელისაებრ მისისა
 არს, ჰ არა მრავალთა არს განცხადებულ ❖ ისმინე შვილო ჰ მიი-
 ლე ნება ჩემი, ჰ ნუ განავდებ განზრახვასა ჩემსა ❖ ჰ მოივანენ
 ფერვნი შენნი ბორკილსა შინა მისსა, ჰ მანიაკსა შინა მისსა ქედი
 შენი ❖ მიუზღარ ბეჭი შენი ჰ იტვრეთ იგი, ნუ მოიძაგებ საკრველსა
 მისა ❖ ეოვლითა სულთა შენითა მიეახლე მისა მიმართ, ჰ ეო-
 ვლითა ძალითა შენითა დაიცვეკ ესანი მისნი ❖ გაძოიკუელიე, ჰ
 მოიგე ჰ გაცნობოს შენ, მჭერობელის წილ ნუ დაუტევებ მას ❖ რამე-
 თუ უკანასკნელსა ზედა ჰპოო განსწმენება მისი, ჰ მოიქცეს შენდა

ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ

სისარულსა ზედა ❖ ღ იოს შენდა გზად მისი განსწესნება ძლიერი,
 ღ მანიაკი მისი შესამოსელ დიდებისა ❖ რამეთუ სამკაული ოქრო-
 სსა არს მას ზედა, ღ საკრველი მისი შათსზულ იაკინთისა ❖ სამკა-
 ული დიდებისა შემოსოს მას, ღ გვრგვნი სისარულისა დაადგას
 შენ ზედა ❖ უკეთუ გნებავს, შჯლო, სწავლულ იქმენ, ღ უკეთუ მი-
 სცე სული შენი, გრმნეულ იქმნე ❖ თუ შეიფვარო სმენად, მითვა-
 ლე, ღ უკეთუ მიუჭურა ეური შენი ბრძენ იქმნე ❖ ¹⁾ სიმრავლესა
 შინა მოსუცებულთასა დაადგერ, ღ უკეთუ ვინ ბრძენ, მას მიეასლე,
 ფოველნივე მოთხრობანი სადმერთონი ინებენ სმენად, იგავნი მე-
 ცნიერებისა რათა ნუ ივლტინან შენგან ❖ უკეთუ იხილო მეცნიე-
 რი, აღიმთოჭ მისდა მიძრთ, ღ სარისსსა კარისა მისისა ვიდო-
 დეს ფერვნი შენი ❖ გულის სმა ეავ ბრძანებათა შინა უფლისათა,
 ღ მცნებათა მისთა იწურთიდი მარადის, მან დაამტკიცოს გული შე-
 ნი, ღ სურვილი სიბრძნისაჲ მოცემულ შენდა იქმნეს.

თ ა ვ ი ზ.

ნუ ჰყოფ ბოროტსა, ღ არა გეწიოს შენ ბოროტი ❖ განემო-
 ბ რე უსამართლოსა, ღ მიდრკეს შენგან ❖ მეო ნუ სთესავ ნაკვალეფ-
 თა ზედა უსამართლოთა, ღ არა გაქნდეს მოძკად ივინი შჯდ წი-
 ღ ლობით ❖ ნუ ითხოვ უფლისა მიერ მეუფობასა, ნუცა მეფისაგან
 მ სჯდომასა დიდებისასა ❖ ²⁾ ნუ გამართლდები თავით თჯსით წინაშე
 მ ღჭთისა, ღ წინაშე მეფისა ნუ ბრძნობ ❖ ნუ სთხოვ რათა იქმნე
 მსაჯულ, ნუ უკუჭ ვერ შეუძლო აღებად უსამართლოსა, რათა არა
 ოდეს გეშინოდეს ჰირისა ძლიერისა, ღ დადვა საცთური სიმართლესა
 ზ შენსა შინა ❖ ნუ სცოდავ სიმრავლესა შინა ქალაქისასა, ღ ნუ და-
 ღ სდებ თავსა შენსა ერსა შინა ❖ ღ ნუ შეიკრვი ორგზის ცოდვითა,
 თ რამეთუ ერთითცა არა უბრალო იქმნები ❖ ღ ნუ იტყუ, სიმრავლე-
 სსა ზედა ძღუწნთა ჩემთასა მოხედავს, ღ შესაწირავსა ჩემსა ღმერთი
 ი მაღალი მითვალავს ❖ ნუ მოუძღურდები ლოცვასა შინა შენსა, ღ
 ი ქველის საქმის ეოფასა ნუ უკულებეფს ეოფ ❖ ნუ ჰკიცნავ კაცსა მეი-
 იფსა სიმწარესა შინა სულისჲ მისისა, რამეთუ ³⁾ არს რომელი და-

¹⁾ ჰეპ. მ.—²⁾ იობ თ. ფსალმუნი იდ. სირაქ ზ. ლუკა იმ.—³⁾ ა მეფ. ბ.

აძდაბლებს, ღ რომელი აღმაბლებს ❖ ნუ კნავ ტუუვილსა მძასა
 შენსა ზედა, ნუცა მეგობარსაჲ მასვე უყოფ ❖ ნუ ცნებავს მოტუუებად
 ყოვლითა ტუუვილითა რამეთუ დაჰძირება მისი არა კეთილსა სე-
 და ❖ ნუ ისწრაფი დიდ მეტუშელ ყოფად სიმრავლესა შორის მო-
 სუცებულთასა, ნუ ამეორებ სიტუვასა ლოცვასა შინა შენსა ❖ ნუ
 მოიძაგებ შრომისა საქმესა, ღ ქუჭუანის შოქმედება მადლისაგან
 შექმნილ არს ❖ ნუ შერაცხავ თავსა შენსა სიმრავლესა შინა ცო-
 დვილთასა ❖ დაიმდაბლე სული შენი ფრიად ❖ მოიკსენე რამეთუ
 რისსეა არა ჭყოვნის ❖ ვინათგან ადგილი უსჯულოსა ცეცხლი ღ
 ძატლი ❖ ნუ გამოიცვლი მეგობარსა უსარგებლობისათჳს, ნუცა
 მძასა სამარადისოსა ოქროსა ზედა საფირონითა ❖ ნუ განიშორებ
 დედა-კაცსა ბრძენსა ღ კეთილსა, რამეთუ მადლი მისი უფროს ოქ-
 როდსა ❖ ¹⁾ ნუ ძურს უყოფ მონასა მოქმედსა ჭემპარიტებასა შინა,
 ნუცა სასყიდლით დადგინებულთა მიცემათა შინა სულისა თჳსისა ❖
 მონა მეცნიერი უეგარდეს სულსა შენსა, ღ ნუ კუჭბულ ჭყოფ მას
 განთავისუფლებისაგან ❖ ²⁾ არს თუ შენდა ჰირუტუჯ, მიხედე მას, ღ
 უკეთუ იოს შენდა მოსაგმარ, რათა ეგოს შენდა ❖ არიან თუ შენდა
 ძულნი, სწავლენ ივინი, ღ მოუდრიკენ სიყრმითგან ქედნი მათი ❖
 არიან თუ შენდა ასულნი, ეგრძალე გორცსა მათსა, ჰირსა შენსა ნუ
 მსიარულ ჭყოფ მათდა მიძარტ ❖ მსილგული ასულისა, ღ იქმნები
 აღმასრულებელ საქმისა დიდისა, ღ კაცსა მეცნიერსა მიეც იგი ❖
 არს თუ შენდა ცოლი სულისა ებრ, ნუ განაძებ მას ❖ ³⁾ ყოვლითა
 გულითა ადიდე მამა შენი, ღ დედისა სალმობასა ნუ დაივიწყებ ❖
 მოიკსენე რამეთუ მათით შობილ ხარ, ღ რაჲ მიაგო მათ ვითარცა
 მათ შენ ❖ ყოვლითა გულითა შენითა გრწმენეს უფალი, ღ მღუდელ-
 თა მისთა ჰატვი ეც ❖ ყოვლითა ძალითა შენითა შეიეყარე რომელ-
 მან შეგქმნა შენ, ღ მსასურთა მისთა ნუ დაუტეევებ ❖ კეშინოდეს
 უფლისა, ღ ადიდე მდღელი, ღ ⁴⁾ მიეც ნაწილი მისი ვითარცა გე-
 მცნო შენ ❖ დასაბამი, ღ ცოდვისათჳს ღ მისაცემელი მკართა, ღ შე-

იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ, იძ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ, კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ

¹⁾ ქვემ. ლდ. მოსე ით. — ²⁾ ე მოსე კვ. — ³⁾ ზემორე გ. ტობია დ. —
⁴⁾ გ მოსე ბ. დ მოსე იძ.

ლე სწორი განწყობისა, დასაბამი წმიდათა ✠ ღ კლასკისა განუმარ-
 ლვ ტე კელი შენი, რათა სრულ იქმნას კურთხევა შენი ✠ მადლი მისა-
 ცემლისა წინაშე ყოველთა ცხოველთა, ღ მკუდართა სედა ნუ აეყნებ
 ლზ მადლსა ✠ ნუ დააკლდები მტირალთაგან, ღ მკლოვარეთა თანა იგ-
 ლწ ლოვდი ✠ ნუ გცოჩის მისედად სნეულისა, რამეთუ მათ თანა შე-
 ლთ ყვარებულ იქმნე ✠ ყოველთა შინა სიტყვათა შენტა მოიკსენებდი
 უკანასკნელსა შენსა, ღ უკუნისამდე არა სცოდო.

თ ა შ ი ც.

ა ნუ ილაღვი კაცსა თანა ძლიერსა, რათა არა ოდეს შთავარდე
 ბ კელსა შინა მისთა ✠ ¹⁾ ნუ მოიკებ კაცისათანა მდიდრისა, რათა
 გ არა ოდეს დაგიძიმოს შენ სასწორი ✠ რამეთუ ²⁾ მრავალნი წარ-
 დ სწყმიდნა ოქრომან, ღ გულნი მეფეთანი მიდრიენა ✠ ნუ ილა-
 ე კაცისა თანა ენოანისა, ღ ნუ დაურთავ ცეცხლსა მისსა სედა
 ვ შემასა ✠ ნუ იძღერი უსწავლელთათანა, რათა არა მოიღონ უზა-
 ვ ტიოება ჰირველთა მშობელთა შენტა ✠ ³⁾ ნუ ჰეჭუდრი კაცსა
 ზ მოიკე ✠ ⁴⁾ ნუ უზატო ჰეოფ კაცსა სიბერესა შინა მისსა, რამეთუ
 ც შენცა თვთ დაჰბერდე ✠ ⁵⁾ ნუ იხარებ მკუდართათვს შემტერეთა
 თ შენტა, მოიკსენე რამეთუ ყოველნი მოჰჰეუდებით ✠ ⁶⁾ ნუ უგულე-
 ბელს ჰეოფ მოთხრობასა ბრმენტასა, ღ იგავთა შინა მათთა სცხო-
 ი ვრებდე ✠ რამეთუ მათგან ისწავლო სწავლა, ღ მსახურებად ღ დიდ
 ია შემძლეთა ჯეროვან ✠ ნუ განეშორები მოთხრობისაგან მოხუცე-
 იბ ბულთასა, რამეთუ იგინი განისწავლენს მამათაგან თვსთა ✠ რამე-
 თუ მათგან ისწავო მეცნიერება, ღ ქამსა შინა საგმარისა მიცემად
 იგ არა დაიწვა ცეცხლისა აღისა მისისათა ✠ ნუ აღუდგები ჰირისა
 იდ სედა მავინებელისა, რათა არა დაისვა ვითარცა საცთური ჰირსა
 იე შენსა ✠ ნუ ⁷⁾ ავასხებ კაცსა უძლიერესსა შენსა, ღ უკეთუ ავასხო,
 იე იქმნე ვითარცა წარმწყემდელი ✠ ნუ თავსმდე ექმნები უმაღლესსა

¹⁾ მარკ. ე.—²⁾ ჰეპ. ლა.—³⁾ ბ კორ. ბ. კალატ. ე.—⁴⁾ გ მოსე ით.—
⁵⁾ ზემორ. ე.—⁶⁾ ე მოსე ი.—⁷⁾ ჰეპ. ეთ.

ძალისა შენისასა, ო უკეთუ თავსმდე ექმნა, ვითარცა მიმცემელმან
 ისრუნე ❖ ნუ ილაღვი მსაჯულსა თანა, რამეთუ დიდებისაებრ მ- ივ
 თისა იქმნეს შჯანი მისი ❖ კადნიერთათანა ნუ სვალ გზასა ზედა, იხ
 რამეთუ რათა არა დამძიმებულ იქმნეს შენ ზედა, რამეთუ მან ეოს
 ნებისაებრ თვისისა, ო სიცოფისა მისისათანა წარსწემდე ❖ გულ- იტ
 მწერალთა თანა ნუ ილაღვი, ო ნუ სვალ მისთანა შორის უდაბ-
 ნოსა ❖ რამეთუ წინაშე თუაღთა მისთა სისხლი ვითარცა არა ით
 რაღვე არს, ო სადაცა არა არს შეწიგნა მუნ დაგცეს შენ ❖ ცოფია-
 ნისათანა ნუ ზრახავ, რამეთუ არა შეუძლოს დამტკიცებად სიტყვ-
 სა ❖ წინაშე უცხოთა ნუ ჰყოფ დაფარულსა, რამეთუ არა უწეი რაღ
 გიუოს შენ ❖ ვოველსა კაცსა ნუ განუცხადებ გულისა შენსა, რათა
 არა მოგაგოს შენ ძადლი ტყუილისა. კბ

თ ა ვ ი თ.

ნუ გპურს დედა-კაცსა ზედა წიაღისა შენისასა, ნუცა ასწავებ
 თავსა შენსა ზედა სწავლასა ბორბოტსა ❖ ნუ მისცემ დედა-კაცსა
 სულისა შენსა, რომელი წარგდეს იგი ძალსა შენსა ❖ ნუ შეემთ-
 ხეწვი დედა-კაცსა მეძავსა, რათა არა ვითარ შთავარდე საბრსესა
 შინა მისსა ❖ მოძღვრისა მიმართ ნუ აღერევი, რათა არა ვითარ
 შეიკრა დასაწიისსა შინა მისსა ❖ ქალწულსა ნუ სვერაჱ, რათა არა
 ოდეს დაჭბრკოლდე შევნიერესასა შინა მისსა ❖ ნუ მისცემ მეძავთა
 სულისა შენსა, რათა არა წარსწემილო სამკვდრებელი შენი ❖ ნუ
 ზედაჱ უბანთა ქაღაქისასა, ო უდაბნოთა შინა მისთა ნუ შესტებთ
 მიიქციე თვალი შენი დედა-კაცისაგან შუწნიერისა, ო ნუ განმსტგ-
 რი უცხოთა სიკეთესა ❖ სიკეთასა შინა დედა-კაცისასა მრავალნი
 სცთეს, ო ამის ცრფილაღებისაგან ვითარცა ცეცხლი აღეტყინის ❖
 ქმრიანისა დედა-კაცისა თანა ნურათურთ ნუ დასჯდები, ო ნუ ჰყო-
 ვნი მის თანა სახლსა შინა ❖ რათა არა ოდეს მიდრკეს სული შენი
 მას ზედა, ო სულითა შენითა შეიბორკილო წარსწემედელსა ში-
 ნა ❖ ნუ დაუტევებ მეგობარსა მუწლსა, რამეთუ არა არს ახალი
 მსგავს მისა ❖ დჯნო ახალი მეგობარი ახალი, უკეთუ დამუწლდეს
 სისხრულით სვა იგი ❖ ნუ გპურს დიდება ცოდვილისა, რამეთუ

იე არა უწეი ვისა იქმნას მოქცევა მისი ❖ ნუ გნებავს სათნო უოფა
 არა წმიდათა, მოიკსენე რამეთუ ვიდრე ჯოჯოსეთაძდე არა განმარ-
 ივ თლდებიან ❖ შორს განემორე კაცთაგან, რომელსა აქუნდეს გელმ-
 იზ წიფება სიკუდილისა, ჰ ნუ იშიძვი შიშსა სიკუდილისასა ❖ ჰ უკეთუ
 იწ მიეახლო, ნუ სცოდავ, რათა არა მიგიღოს ცხოვრება შენი ❖ უწ-
 ეოდე რამეთუ შორის საფრეეთასა წარვლი ჰ გარე ქალქისა ჯები-
 ით რისა ზვალ ❖ ძალისაებრ შენისა განისილე მოეგასი, ჰ ბრძენთა
 კ თანა ზრასჯდე ❖ მეცნიერთა თანა იეოს გულის ზრასჯა შენი, ჰ
 კა უოველი მოთხრობა შენი სასჯელსა შინა ძაღლისასა ❖ კაცნი ძა-
 კბ რთაღნი რათა ისერებდენ შენ თანა, ჰ შიშისა შინა უფლისასა
 კბ იევენ სიქადული უოველნი ❖ გელსა შინა გელოვანთათა საქმე სა-
 კბ ქებელ იქმნებიან, ჰ წინამძღვარი ერისა ბრძენ სიტყვათა შინა მის-
 კბ თა ❖ საშინელ ქალაქსა შინა თჯსთა კაცი ენოვანი, ჰ კადნიერი
 სიტყვათა შინა თჯსთა საძულელ იქმნების.

თ ა ვ ი ი.

ა გრძენი მსაჯული სწავლის ერსა თჯსსა, ჰ სუფევა მეცნიერისა
 ბ კეთილ წესებულ იქმნების ❖ ვითარცა მსაჯული ერთა თჯსთა, ეგ-
 ბ რეთცა მსახურნი მისნი, ჰ ვითარცა მეუფე ქალაქისა, ეგრეთცა ეო-
 ბ ველნი მუოფნი მას შინა ❖ მეუფე უსწავლელი წარსწემედს ერსა
 დ თჯსსა, ჰ ქალაქნი აღშენდებიან მეცნიერებითა ძლიერისათა ❖ გე-
 ე ლთა შინა უფლისათა გელმწიფება ქუჭყანისა, ჰ საგმარსა აღუდგი-
 ე ნებს ქამსა შინა მათ ზედა ❖ გელთა შინა უფლისათა კეთილი სლვა
 ე კაცისა, ჰ ზირსა ზედა მწიგნობრისასა დასდებს დიდებასა თჯს-
 ე სსა ❖ ¹⁾ უოველსა ზედა უსამართლოებასა ნუ იზერობ რისსვასა მო-
 ე ვარესა ზედა, ჰ ნუ იქმ ნურა რასავე საქმესა შინა გინებისასა ❖
 ზ სამაგელ არს წინაშე უფლისა კაცთაცა ამჰარტავანება, ჰ ორთაგა-
 ც ნვე განიმორების უსამართლოდ ❖ მეფობა წარმართთაგან, წარმა-
 რთთა შორის მოიევანების უსამართლოთათჯს, ჰ გინებათა ჰ სა-
 თ ქონელთა საცთურთა ❖ რაღსაძე ამჰარტავანებს მიწა ჰ ნაცარი ❖
 ი,ი,ი რამეთუ ცხოვრებასავე შინა განვსთხიე შინაგანი მისი ❖ გრძელსა

¹⁾ გ მოსე ით.

საღმობასა მოჰქუეთს მეურნალი ❖ დ დღეს მეფე, დ სუალ მოკუ- იბ
 დეს ❖ რამეთუ ოდეს მოკუდეს კაცი, დაიძვდრბ ქუჭწარმავალმან ივ
 დ მეცმან დ მატლმან ❖ დასაბამი ამჰარტავანებისა, კაცისა განშო- იდ
 რება უფლისაგან, რამეთუ დამბადებელისაგან მან განიშორა გული
 მისი ❖ რამეთუ დასაბამი ცოდვისა ამჰარტავანება, დ რომელსა ეპ- იე
 ურას იგი აღმოეცენოს სამაგელი ❖ ამისთჳს არა დაიდუმა უფალ- ივ
 მან განსაცდელსა, დ გარდმიაქცია ივინი აღსასრულადმდე ❖ საე- იზ
 დარი მთავართა დამკუნა უფალმან, დ დასხნა მძდნი ნაცვლად მა-
 თდა ❖ ძირნი წარმართთა ამჰარტავანთა აღმოფსურნა უფალმან, იტ
 დანერგნა მდაბალნი მათ წილ ❖ სოფელი წარმართთა მიაქცივნა ით
 უფალმან, დ წარწეპიდნა ივინი საფუძველადმდე ქუჭწანისა ❖ კა- კ
 ნაჲმო მათგანი, დ წარწეპიდა ივინი, დ მოსჰო ქუჭწანისაგან საე-
 სენებელი მათი ❖ არა შექმნა კაცთათჳს ამჰარტავანება, არცა რისხვა კა
 გულის წერომისა ნაშობთა დედათასა ❖ თესლი ჰატოისანი რომელ; კბ
 თესლი კაცისა, თესლი ჰატოისანი რომელ; მოშიშნი უფლისანი ❖
 თესლი უჰატოო რომელ; თესლი კაცისა, თესლი უჰატოო რომელ; კბ
 რომელნი გარდაცდებიან მცნებასა ❖ შორის მმათა უხუცესი მათი კდ
 ჰატოისან, დ მოშიშნი უფლისანი წინაჲ თვალთა მისთა ❖ მდიდ- კე
 რისა დ დიდებულისა დ გლახაკისა, სიქადული მათი შიძი უფლი-
 სა ❖ უსამართლო არს ჰარგად გლახაკისა მეცნიერისა, დ არა ჯერ კე
 არს დიდებად კაცისა ცოდვილისა ❖ დიდ შემძლე დ მსაჯული დ კზ
 ძლიერი იდიდონ, დ არა არს მათგანი არცა ერთი უფუროსეს მო-
 შიშსა უფლისასა ❖ მონასა მეცნიერსა თავისუფალნი მსახურებს, კტ
 დ კაცი კელოვანი არად დრტჳნავს სწავლათა ❖ ნუ ბრძნობ ეოფად კთ
 საქმესა შენსა, დ ნუ იდიდები თავით თჳსით ჟამსა შინა სიმავრისა
 შენისასა ❖ უმჯობეს არს მუშაკი დ აღმატებული ეოველთა შინა, ლ
 ვიდრე მადიდებელი დ მოკლებული ჰურისა ❖ მჯლო ძლიერებითა ლა
 ადიდე სული შენი, დ ეც ჰატოვი მას ღირსებისაგებრ მისისა ❖ რო- ლბ
 ძელმან სცოდოს სულსა ზედა თჳსსა ვინ განამართლოს, ვინ ადი-
 დოს რომელმან უჰატოო ეოს ცხოვრება თჳსი ❖ ¹⁾ გლახაკი დიდე- ლვ

¹⁾ იგავ ობ.

ბით არს კელოვნებათათჳს მისთა, ჳ მდიდარი დიდებით არს სიმ-
 ლდ დიდრისათჳს მისისა ჳ სოლო რომელი იდიდების სიგლასაკეთა
 შინა, ჳ სიმდიდრეთა შინა, რაოდენ უფროს, სოლო უდიდებულო
 სიმდიდრეთა შინა, ჳ სიგლასაკეთა შინა, რაოდენ უფროს.

თ ა ვ ი ი ა.

ა 1) სიბრძნეჲმან მდაბლისა აღამაღლნა თავი მისი ჳ შორის დიდ
 ბ შემძლეათასა დასვა იგი ჳ ნუ აქებ კაცსა შევნიერებათა შინა მისთა,
 გ ჳ არა იუოს სამაგელ შენდა კაცცი სახითა მისითა ჳ მცირე არს
 დ მფრინველთა შორის ფუტკარი, ჳ დასაბამ სიტკბოებისა ნაყოფი
 ე მისი ჳ 2) შემოსილსა სამოსელთა შინა ნუ იქადი, ჳ დღესა შინა
 ე დიდებისასა ნუ ამაღლდები, რამეთუ საკურველ არიან საქმენი უყ-
 ვ ლისანი, ჳ დაფარულ არიან საქმენი მისნი წინაშე კაცთა ჳ მრავალნი
 ვ მძლავრნი დასხდენ მიწასა ზედა, სოლო უეჭველნი შეიკრენ გვრგვნი-
 ჳ თა ჳ მრავალნი ძლიერნი უზატო იქმნეს ფრიად, ჳ დიდებულნი მიე-
 ჳ ცნეს კელთა სხვათასა ჳ ჰირველ ვიდრე არა განიკითხო ნუ უზრასავ,
 ჳ ჰირველ გულის სმა ვავ, ჳ მაშინ შეჭრისხენ ჳ ჰირველ ვიდრედა
 თ სმენისა ნუ მიუკებ, ჳ ნუ შესვალ ორთა შორის სიტყვათა ცილებასა ჳ
 ი საქმეთათჳს რომელი შენდა არა არს საკმარ ნუ ცილობ ჳ სასჯელსა
 ი ზედა ცოდვისათა ნუ დასჯდები ჳ მულო, შენნი საქმენი რათა არა იუჭ-
 ი ნენ მრავალთა თჳს, უკეთუ განამრავლო არა იქმნე უბრალო, ჳ უკეთუ
 ი აჭა დევნა უყო ვერ ეწიო, ჳ ვერ განეყლტო მღტოლუვარე ჳ არს მძრო-
 ი ბელი ჳ ოფლიან ჳ მოსწრაფე ჳ ესოდენ უფროს გამოეგჭმბის ჳ არს
 ი ბაგსნილი ჳ მოქენე შეწევნისა, მოაკლდების ძალითა სიგლასაკითა გა-
 ი ბნუმრავლდების ჳ ჳ თვალნი უფლისანი მიხედან მას კეთილსა შინა, ჳ
 ი ბადმართა იგი სიმდაბლისაგან მისსა, ჳ აღამაღლა თავი მისი, ჳ სა-
 ი ბკურველ ყვნა მისთჳს მრავალნი ჳ 3) კეთილი ჳ ბოროტი, ცხოვრება
 ი ბ ჳ სიუფილი, სიგლასაკე, ჳ სიმდიდრე, უფლისაგან არიან ჳ ნიჭი
 ი ბ უფლისა ჳ კიეს კეთილ მსახურთა ჳ სათნოება მისა კეთილ წარე-
 ი ბ მართების უკუნისამდე ჳ არს სიმდიდრე განკრძალვითა ჳ სიმჯრისა
 ი ბ თჳსისათა, ჳ ესე ნაწილი სასუიდილისა მისისა ჳ 4) ოდესმე თქვას

1) ა მოსე მს. დანიელ ვ.—2) საქმე იბ.—3) იობ ა.—4) ლუკა იბ.

მან, ვაჟვე განსუჭნება, ღ აწ ვჭამო კეთილთა ჩემთაგან ზ ღ არა იტ
 უწუის რომელი ჟამი მოვიდეს, ღ დაუტეოს იგი სხვათა ღ მოკუდეს,
 დაადგერ აღთქმასა შინა შენსა ღ სრახვედი მას შინა, ღ საქმეთა ში-
 ნა შენთა დაძუტლდი, ნუ გიკვრნ საქმენი ცოდვილისანი, ზოლო
 გრწმენინ უფლისა ღ დაადგერ შრომასა შინა შენსა ზ რამეთუ აღ- ით
 ვილარს წინაშე თვალთა უფლისათა მსწრაფ შეის განმდიდრება გლა-
 ხაკისა ზ კურთხევა უფლისა სასუიდელსა ზედა კეთილ მსახურთა- კ
 სა, ღ ჟამსა შინა მსწრაფლ აღაუვაგებს კურთხევა მისი ზ ნუ იტვე: კა
 რამე ჩემდა საგმარარს, ვისა იეჭნენ ამიერთგან კეთილი ჩემი ზ
 ნუ იტვე: კმა არიან ჩემდა, ღ რომლითა ამიერთგან განბოროტე- კბ
 ბულ ვიყო ზ დღეთა შინა კეთილთასა დაივიწეებიან ბოროტნი, კბ
 სოლო დღესა შინა ბოროტსა არა მოიკსენებიან კეთილნი ზ რამეთუ კდ
 ადვილარს წინაშე ღუთისა დღესა შინა სიკუდილისასა მიცემად კა-
 ცისა საქმისა ებრ მისისა, განბოროტებას ჟამისასა შეიქმს დავიწეება
 ჭამადთა, ღ აღსრულებასა შინა კაცისასა გამოცხადების საქმე მი-
 სი, ზირველ სიკუდილისა ნუ ჭნატრი ნუცა ერთსა, ღ შჯლთა თჯს-
 თა ცნობილ იქმნების კაცი ზ ნუ ვოველსა კაცსა მიიევიან სახლ- კვ
 სსა შინა შენსა, რამეთუ მრავალნი არიან საფრეე მსაკვარისა ზ ვი- კვ
 თარცა კაკაბი მონადირებული ვალიათა შინა მიმოიხედავს, ეგრეთ
 გული ამჰარტავანისა, ღ ვითარცა მსირი უმზერს დაცემასა ზ რა- კტ
 მეთუ კეთილთა ბოროტთა ზედა მოაქცევს, ქვედასმულ ჭყოფს ღ კე-
 თილთა საქმეთა ზედა დასდებს ბრძვილსა ზ ნაბერწკლასაგან ცე- კთ
 ცსლისა განმრავლდების ნაკუჭრცხალი, ღ კაცი ცოდვილი სისხლ-
 სსა ზედა დაჯდების ზ ეგრძალე ძჯრის მოქმედისაგან, რამეთუ ბო- ლ
 როტსა შეიქმს, ოდესმე ბრძვლი მოგეცეს შენ უკუნისამდე ზ და-
 მკვდრე უცხო სახლსა შინა შენსა, ღ მოგაქციოს შენ შფოთითა, ღ ღა
 უცხო გეოს შენ შენთაგან.

თ ა ვ ი იზ.

უკეთუ კეთილსა ჭყოფდე, გულის სმა ეავ ვისა უყოფ, ღ იუოს ა
 მადლი კეთილთა შენთა ზ კეთილი უეავ კეთილ მსახურთა, ღ ჭპო- ბ
 ვო მოსაგებელი, ღ უკეთუ არა მისგან, მაშინ მადლისაგან ზ არა კ

იქმნების კეთილი შემინებული ბოროტთა შინა, ღ მიუცემელი ქვე-
 დ, ე ლის საქმე ზ¹⁾ მიუც კეთილსა ღ ნუ შეეწევი ცოდვილსა ზ კეთილი
 უფავ მდაბალსა, ღ ნუ მისცემ არა წმინდასა, დაუენე ზური შენი, ღ ნუ
 ვ მისცემ მას, რათა არა მით შენ გძლიოს ზ რამეთუ ორკეცსა ბო-
 როტსა ჰპაოებ უოველთა შინა სასხიერებათა, რომელიცა უკეთუ უო
 მას, რამეთუ მდაბლმანცა მოიძულა ცოდვილი, ღ არა წმინდათა მია-
 ზ, ც გო სასჯელ ზ ეც სასხიერსა, ღ ნუ შეეწევი ცოდვილსა ზ არა სა-
 უვედრელ იქმნების სასხიერებათა შინა მეგობარი, ღ არა დაიფაროს
 თ ბოროტთა შინა მტერი ზ ოდეს კეთილსა შინა იუოს კაცი, მტერ-
 ნი მისნი მწუსარებით არიან, ბოროტსა შინა მისსა მეგობარნიცა
 ი განეუაროს ზ ნუ გაქუს დარწმუნება მტერისა შენისა უკუნისამდე,
 რამეთუ ვითარცა რვალი დაუანგდებოეს, ეგრეთ სიბოროტეცა მისი ზ
 ია ღ უკეთუ დამდაბლდეს ღ ვიდოდეს მოხრით, აღმართე სული შენი,
 ღ დაიცვა მისგან, ღ ექმნები მას ვითარცა განწმედილი სარკე, ღ გუ-
 იბ ლის სმა ეავ რამეთუ არა სრულიად დაჯანგდე ზ ნუ დაადგენ მას
 შენთანა, რათა არა გარდაგაბრუნოს შენ ღ დგეს ადვილთა შენთა
 თანა, ნუ დასვამ მას მარჯუწნით შენსა, რათა არა იძიოს საჯდო-
 მი შენი, ღ უკანასკნელ სცნა თქმულნი ჩემნი, ღ სიტყვათა ჩემთა-
 იგ თჯს ლმობილ იქმნე ზ ნუ შეიკრვი ორჯელ ცოდვითა, რამეთუ
 ერთითაცა არა დაუნაძავებულობ, ვინ შეიწყნაროს მსახრვალი კბენი-
 ლი გველითა, ღ უოველნი მიხსლებულნი შეცტთა მიძართ, ეგრეთვე
 იდ მაგალი კაცთა თანა ცოდვილთა, ღ რომელი აღეროდეს ცოდვასა
 მისსა ზ ჟამსა შენთანა ეგოს, ღ უკეთუ მიდრკე ვერ დაითმინოს ზ
 ბაგითა თჯსითა დატების მტერი, ღ მრავლად გჩურჩნიდეს, ღ თქვას
 კეთილი სიტყვანი, თვალითა თჯსითა ცრემლოის, ღ გულითა თჯ-
 სითა განიხრასავს შთაგდებად შენდა მთხრებლსა შინა, ღ ოდეს ზო-
 იე ოს ჟამი არა განძღების სისხლითა ზ თუ შეგემთჯოს შენ ბორო-
 ივ ტი, მუნ ჰპაოო იგი ზირველ შენსა ზ ღ ვითარცა შემწემან უბრკმას
 ის ბრჭალსა შენსა ზ ღ სრიდეს თავსა თჯსსა, ღ იტეუწლვიდეს კელთა
 თჯსთა, ღ მრავლად ჩურჩნიდეს ღ შეცვალოს ზირი თჯსი.

1) გალატ. კ.

თ ა ვ ი ი მ.

რომელი შეესოს ფისსა გაშავდეს, და რომელი ესიაროს ამ-
 ზარტავანსა მიემსგავსოს მას და ტურთსა უფროს თავისა შენისასა
 ნუ შესძრავ, და უძლიერესსა, და უძლიერესსა შენსა ნუ დაეხიარები და
 რაღსა ესიაროს ქოთანნი ქუჩებისათანა ესე ეგუჭითოს, და იგი შეი-
 მუსროს და მდიდარმან იუსამართლოა, და თვთ განრისხნა, სოლო
 გლასაკი დაისაჯა და თვთ ვედრებულ იქმნა და უკეთუ მოკამს იქმ-
 ნე მოკამარების შენდა, სოლო უკეთუ მოკლებულ იქმნე დაგიტეოს
 შენ, უკეთუ გაქუს, ცხოვრებდეს შენთანა, და ცარიელ გეოს შენ, და
 თვთ არა ელმოდეს და უკეთუ გეკმარვის შენ, გაცთუნოს შენ და გე-
 ცინოდეს, და მოგცეს შენ სასოება: იტეოდის შენდა კეთილსა და და
 გრქუას შენ: არს თუ რაღ საჯმარ შენდა, და გარცხუნოს შენ საჭმე-
 ლითა თვსითა, ვიდრემდის წარმოგცა შენ ორჯერ ანუ სამჯერ, და
 უკანასკნელსა ზედა გევიცხოდეს და შემდგომად ამისა გიხილოს
 შენ, და დაგიტეოს შენ, და თავსა თვსსა სრიდეს შენ ზედა და ეგრძა-
 ლე რათა არა სცთე, და რათა არა დამდაბლდე შუჭბათა შინა შენთა და
 ოდეს მიგიწოდოს შენ ძლიერმან განემორე, და ესოდენ უფროს მი-
 გიწოდოს შენ და ნუ ზედა დაეცეძი რათა არა გაგდებულ იქმნე, და
 ნუ სდგები განმორებულ, რათა არა დააფიწდე და ნუ დასდებ ზრ-
 ხვასა მისთანა, და ნუ გრწამს მრავალთა სიტყუათა მისთა, რამეთუ
 მრავლითა მეტეუჭლებითა გამოგცადოს შენ და შევითარცა მკიცხველი
 გამოსცდის საიდუპლოსა შენსა და უწეალო არს რომელი არა
 დაიმარხავს სიტყუათა, და არა გრიდებს (დახსნად) ბოროტებისა
 შენისა საკრველსა და დაიცევ და ეგრძალე ფრიად რამეთუ დაცე-
 მითა შენითა ხვიდოდე და უოველსა ცხოველსა უეფარს მსგავსი თა-
 ვისა, და უოველი კაცი მოუქანსა თვსსა და უოველი კორცი ნათე-
 სობისაებრ შეიკრიბების, და მსგავსსა თავისსა შეეეოს კაცი და რაღ¹⁾
 ზიარება აქუს მგელსა კრავისათანა, სოლო ეგრეთ ცოდვილსა კე-
 თილ მსახურთა თანა და რაღ მძდობა დათვისა ძაღლისათანა და
 რაღ მძდობა მდიდრისა გლასაკისათანა და სანადირო ლომთა გან-

1) ბ კორ. ე.

ჯარი უდაბნოსა შინა, ეგრეთვე სამუღველ მდიდართა გლახაკნი *
 სამაგელ ამჟარტავანისა მდაბალი, ეგრეთვე სამუღველ მდიდრისა
 გლახაკი * მდიდარი შერყეული განემტკიცების მეგობართაგან, სო-
 ლო გლახაკი დაცემულ განიკლების მეგობართაგან * მდიდრისა
 შებორკილებულისა მრავალ არიან შემწენი, მეტყუაზნი უშვერ და
 განამართლესცა იგი * სოლო გლახაკი შეიბორკილა და შეჭრისსდეს
 მას, მიუთხრა მეცნიერებისა, და არა სცეს მას ადგილი * მდიდარი
 იტეოდა, და ყოველნი დადუმეს, და სიტყუა მისი აღამაღლეს ვიდრე
 ღრუბელთამდე * გლახაკი იტეოდა, და თქუა: ვინ არს ესე; და
 უკეთუ უბრემეს, კუბადად არა მოაქციონ იგი * კეთილ არს სიმ-
 დიდრე, რომელსა შინა არა არს ცოდვა, ბოროტ არს სიგლახაკე
 ზირთა შინა არა წმიდათასა * გული კაცისა შესცვლის ზირსა
 მისსა, გინა კეთილსა ზედა, გინა ბოროტსა ზედა * კუბალი გული-
 სა კეთილსა შინა ზარსა მსიარულისასა და ჰმოფინან იგავთა განხ-
 რახვანი შრომისათა.

თ ა ვ ი იღ.

1) ნეტარ არს კაცი რომელი არა დაბრკოლდეს ზირითა თვი-
 ბსითა, და არა ლმობიერ იქმნა მწუნარებასა შინა ცოდვისასა * ნე-
 ტარ არს რომელმან არა აღიშუროს სულსა თვისსა, და რომელი
 არა დაეცა სასოებისაგან თვისისა * კაცისა ძვირისა არა შეჭნიერ
 დ არს სიმდიდრე, და კაცისა მოშურნისა რა არს ქონება * რომელი
 შეუბრემეს სულისაგან თვისისა, სხვათა შეუკრებს და კეთილსა მისსა
 ე შინა სსჟანი დაიმკვიდრებენ * რომელი ბოროტ თავით, ვისა კე-
 ვთილ იუოს და ვერ იხარებდეს მონაგებთა შინა თვისთა * მოშურ-
 ნისა თავისა თვისისა თვით არა არს უბოროტესი, ესე მისაგებელი
 სიბოროტისა მისისა * უკეთუ და კეთილსა ჰყოფდეს, დავიწყებასა
 შინა ჰყოფდეს უგანასკნელსა ზედა გამოაცხადებს სიბოროტესა
 თვისსა * ბოროტ არს მოშურნე თვალითა, გარდამქცეველი ზირისა,
 და შეურაცხის ძეოფელი სულისა * 2) თვალი ანგარისა არა გა-
 ძლების ნაწილითა და უსამართლო ბოროტისა განახმობს სულსა *

1) ჰჰჰ. ით. აკობ გ. ფსალ. ლგ. — 2) იგავ. კვ.

თვალი ბორბოტი მოჰურნე და ჰურისათვის და ტაბლასა თვისსა შედა ი
 მოკლებულ და შჯლო ვითარცა გაქუნდეს კეთილი უყავ თავსა შენ- ია
 სა, და შესწირავი უფლისა ღირსებით შესწირე და მოივსენე რამეთუ იბ
 სიკუდილი არა ყოვნის, და აღთქმა ჯოჯოხეთისა არა გეჩუქნების
 შენ და ¹⁾ ვიდრე ჰირველ სიკუდილამდე შენდა კეთილი უყავ მეგო- იგ
 ბარსა და ძალისაებრ შენისა განუშარტე და მიეც მას და ნუ მოაკლ- იდ
 დები დღისაგან კეთილისა, და ნაწილი სურვილის კეთილისა რათა
 არა განვიდეს შენდა და ნუ თუ სსჭათა დაუტევებ მონაგებსა შენსა იე
 და შრომასა შენსა განსყოფელსა წილად და მიეც და მოიდე და გა- ივ
 ნანათლე სული შენი და რამეთუ არა არს ჯოჯოხეთს შინა მიე- იხ
 ბად და საზრდელისა ²⁾ ყოველი კორცი ვითარცა სამოსელი დაძვე- იწ
 ლდეს, რამეთუ აღთქმა საუკუნითგან, სიკუდილითა მოკუდე და ვი- ით
 თარცა ფურცელი იხრდებინ ხესა შედა სშირსა, ზოგი უკუჭ დას-
 ცვდების, ხოლო სსჭანი აღორძინდების: ეგრეთვე ნათესავიცა კო-
 რცისა და სისხლისა, ზოგი უკუჭ მოკუდების, ხოლო ზოგი იშო-
 ბების და ყოველივე საქმე განსწრწადი მოაკლდების, და მოქმედი კ
 მის თანა განვალს და ნეტარ არს კაცი რომელი მოკუდეს სიბრძ- კა
 ნესა შინა, და რომელი გულის კმის ყოფასა შინა თვისთა ისწავებს
 სიწმიდესა და მეცნიერისა გზანიცა მისი გულთა შინა თვისთა, და კბ
 დაფარულთა შინა მისთა გულის ხმა იყოფების და გამოვედ უკუნით კბ
 მისა ვითარცა მეკვალე, და გზასა შედა მისსა დასჯედ და რომელი კდ
 მოიხრიდეს სარკმელთა მისთა და კართა მისთა ისმენდეს და რომელ- კე
 მან დაივანოს მახლობელ სახლსა მისსა, და უგმიროს მანათა ზღუ-
 დესა შინა მისსა, დაიდგას კარავი თვისი კიდესა მისსა, და დავანება
 ყოს სავანესა შინა კეთილთა და დასხნეს შჯლნი თვისნი საფარველ- კვ
 სა შინა მისსა, და ქუჭმე რტოთა მისთა განისჭუნოს და დაიფა- კხ
 როს მის მიერ სიცხისაგან, და დიდებათა შინა მისთა დაივანოს.

თ ა ვ ი იე.

რომელსა ეშინის უფლისა ყოს ესე, დამმარხუჭლსა სიბრ- ა
 მნისა შჯულისასა ეწიოს იგი და მიეგებოს მას ვითარცა დედა, ბ.

¹⁾ შემორე დ. ტობ. დ. ლუკა იდ.—²⁾ ესაია მ. აკობ ა. ივანე ა.

ბ ღვთაობა და-კაცსა ქალწულებს შეეწინაღობს იგი *¹⁾ ეს უზუ-
 როს მას ზური მეცნიერებისა, ღ წელითა სიბრძნისათა მორწეოს
 დ იგი * დაემტკიცოს მას ზედა ღ არა მიდრეკეს, ღ მასამდე დაადგ-
 ე რეს ღ არა ჭრცხუჭნეს * ღ აღამაღლოს იგი უფროს მოყუასთა
 ვ მისთა, ღ შორის ეკლესიისა აღაღოს ჰირი მისი * შუჭბა ღ გვრ-
 ზ გვნი სისარულისა, ღ სასელი საუკუნო იაუშკვდროს * არა ეწიოთ
 მათ კაცთა უგულის გამოთა ღ კაცთა ცოდვილთა ვერ იხილონ
 ჭ იგი * შორს არს ამხარტავანთაგან ღ კაცთა ცრუთა არა აქუსთ
 თ მოკსენებად მისი * არა შუჭნიერ ქება ჰირთა შინა ცოდვილისათა,
 ი რამეთუ არა უფლისაგან მოივლინა * რამეთუ სიბრძნითა ითქმის
 ია ქება, ღ უფალმან კეთილი წარუძარტოს მას * ნუ იტუჯ რამეთუ
 უფლისათვს განვეძორე, რამეთუ რომელიცა მოიძულნა ნუ ჭეოფ *
 იბ ნუ იტუჯ რამეთუ თვთ მაცთუნა მე, რამეთუ არა ეგოს კაცისა ცო-
 იკ დვილისა * ყოველი სასაგელი მოიძულა უფალმან, ღ არა არს
 იდ საუჭარელ მოძიშთა მისთა *²⁾ თვთ დასაბამსა შექმნა კაცი, ღ
 იე დაუტევა მას კელსა შინა ნებისა მისისასა * უკეთუ გენებოს, და-
 ივ მარხო მცნებანი, ღ სარწმუნოებისა ჭქმენ სათნოება * წინა და-
 იზ გიდვა შენ ცეცხლი ღ წყალი, ღ რომლისაცა ზედა გენებოს განუ-
 იწ მარტყ კელი შენი *³⁾ წინაშე კაცთა სიცოცხლე ღ სიკუდილი, ღ
 ით რომელიცა უკეთუ ინებოს მიეცეს მას * ღ თუალნი მისი მოძიშ-
 თა ზედა მისთა, ღ მან სცნას ყოველი საქმე კაცისა * რამეთუ
 მრავალ არს სიბრძნე უფლისა, ძლიერი ძალითა ღ სედავს ყოველ-
 კ თა * ხოლო არა ამცნო არცა ერთიცა უსჯულოებად, ღ არა მისცა
 დასსნანი არცა ერთისაცა ცოდვად.

თ ა ვ ი ი ვ.

ა უჯლო ნუ გსურის სიმრავლე უსასურთა, ნუცა იშუჭბ მეთათვს
 არა წმიდათა, ოდეს განგიმრავლდეს ნუ იშუჭბ მათათვს უკეთუ არა
 ბ არს შიში უფლისა მათთანა * ნუ გრწამს ცსოვრება მათი, ნუ დას-
 გ წვები სიმრავლესა მათთა ზედა * რამეთუ უძჯობეს არს ერთი-
 დ მართალი, ვიდრედა ათასთა ცოდვილთა * ღ სიკუდილი უძჯლოდ,

1) მათე დ. იუდა დ. იოანე დ. — 2) ა მოსე ა. მათე ით. — 3) იერემია კდ.

კე შენითა ❖ გამოგიცხადო ზომასა შინა სწავლა, ზ თანა გამოძიე-
 კე ბითა მოგითხრობ კელოვნებასა ❖ სასჯელითა უფლისათა საქმენი
 მისნი ზირველითგან, ზ შესაქმითგან მათისა განუყო ნაწილი მათი
 კზ ❖ შეამყო უკუნისამდე საქმენი თვისნი, ზ დასაბამი მათი ნათესაყსა
 შინა მათსა, კაცად კაცადი მოუქასსა თვისსა ნუ აჭირვებ ❖
 მტ.კით ზ ვიდრე უკუნისამდე ნუ წინა აღუდგები სიტყუასა მისსა ❖ ზ შემდგომად
 ამათ უფალმან ქუჭყანასა ზედა მოხედა, ზ აღავსნა იგი კეთილთაგან
 ლ თვისთა ❖ ზ სულმან ყოვლისა ცხოველისამან დაიფარა ზირი მისი,
 ზ მას შინა მოქცევანი მათი.

თ ა ვ ი. იზ.

ა უფალმან ¹⁾ შექმნა კაცი მიწისაგან, ზ კვალად მიაქცია იგი
 ბ მას შინა ❖ დღესა რიცხუნი ზ ჟამნი მისცნა მათ, ზ მისცა მათ კელმწიფება
 მას ზედა ზედ მყოფთა, ვითარცა იგინი თვთ, შემოსა იგინი ძალითა,
 გ ზ ²⁾ სატებისაებრ თვისისა ჰყო იგი ❖ ზ დასდვა შიში მისი ყოველსა
 ლ ზედა კორციელსა, ზ უფლედ ბად მკეცთა, ზ საცხოვართა,
 ე ზ მფრინველთა ❖ განზრასვა, ზ ენა, ზ თვალნი, ზ ყურნი,
 ვ ზ გული მისცა მათ გულის სმის ყოფად ❖ კელოვნებათა
 ზ მკეცნიერებით აღავსო იგი ზ კეთილი ზ ბორბოტი უჩვენა
 ზ მათ ❖ დაუდვა თვალნი თვისნი გულსა შინა მათ, უწევად მათ
 ზ დიდებულებისა საქმეთა თვისთა ❖ რათა სასელსა წმიდასა
 მისსა აქებდენ რჩეულნი, ზ რათა მიუთხრობდენ დიდებულებასა
 საქმისა მისისასა ❖ წინა დაუდვა მათ კელოვნება, ზ მჯუთლი
 ცხოვრებისა დაძკვდრებად მათ ❖ აღთქმა საუკუნო დადვა მათ
 ი თანა ზ სასჯელი თვისნი უჩვენა მათ ❖ დიდებულება დიდებისა
 იხ ილეს თვალთა მათ, ზ დიდება კმისა მათისა იხმინეს ყურთა მათ ❖
 იბ ზ ჰრქუა მათ ეგრძალებით ყოვლისაგან უსამართლოსა, ზ ამცნო მათ
 ივ მათ თვთეულისა მოუქსისათვის ❖ კხანი მათნი წინაშე მათსა მარადის,
 არა დაიფარონ თვალთაგან მისთა ❖ ³⁾ თვთეულისა წარმართსა დაუდგინა
 წინამძღვარი ⁴⁾ ზ ნაწილი უფლისა იერუსალიმ არს ❖

¹⁾ ა მოსე ა ზ ე.—²⁾ საბბძ. ბ. ა მოსე ბ.—³⁾ საბბძ. ე. რამ. ივ.—⁴⁾ ე მოსე ლბ.

ყოველნი საქმენი მათნი ვითარცა მსე წინაშე მისსა, **ღ** თვალნი იდ
 მისნი მარადის გსასა ზედა მათსა **ჴ** არა დაფარნა უსამართლონი იე
 მათნი მისგან, **ღ** ყოველი ცოდვა მათი წინაშე უფლისა **ჴ** მოწუა- იუ
 ლებანი კაცისანი ვითარცა ბეჭედი მისთანა, **ღ** მადლსა კაცისასა ვი-
 თარცა გუგასა დაიფარავს **ჴ** შემდგომად ამათსა აღდგეს, **ღ** მიაგოს მათ, იზ
ღ მისაგებელი მათი თავსა მათსა მიაგო **ჴ** გარნა მონანულსა მი- იტ
 სცა მოქცევა **ღ** ნუგეშინისცა უძლურთა მოთმინებითა **ჴ** მოქცევად ით
 უკუტ უფლისა მიძარტ, **ღ** დაუტევე ცოდვანი **ჴ** ევედრე წინაშე ზი- კ
 რისა, **ღ** შეამცირო შებორკილებანი **ჴ** აღიყვანე მადლისა მიძარტ, კა
ღ მოიქეც უსამართლოსაგან, **ღ** ფრიად მოიძულე სამაგელი **ჴ** ¹⁾ მა- კბ
 ლალი ვინ აქოს ჯოჯოხეთს შინა შორის ცხოველთა წილ, **ღ** რო-
 ძელთაცა მოსცა აღსარება **ჴ** მკუდრისაგან. რამეთუ არა რაჲ იუოს კბ
 აღსარება წარწემდეს, სოლო ცხოველნი **ღ** მთელნი აქებდენ უფალ-
 სა **ჴ** რავდენ დიდ არს წყალობანი უფლისანი, **ღ** ლხინება მისა მი- კდ
 ძარტ მოქცეულთა **ჴ** რამეთუ არა შესაძლებელარს ყოველთა კაცთა კმ
 შორის ყოფად, რამეთუ არა უკუდავ არს ქე კაცისა **ჴ** რაჲ უნათლე კვ
 არს მსესა **ღ** იგიცა მოაკლდეს, **ღ** ბოროტი მოიგონოს კორცმან
ღ სისსლმან **ჴ** ძალნი მადლანი ცისანი თუთ ივინი მოხედავს, სო- კზ
 ლო ყოველნი კაცნი მიწა **ღ** ნაცარ.

თ ა ვ ი ი ს.

²⁾ **ჩ**ომელი ცხოველარს უკუნისამდე შექმნა ყოველნი საერთოდ ა
ღ უფალი მხოლო განმართლდეს **ჴ** არაფინ ქმნა აღსარებად საქმე- ბ
 თა მისთა **ჴ** **ღ** ვინ გამოიკუთლივნეს საქმენი მისნი **ჴ** სიმტკიცე ბ.დ
 დიდებულებისა მისისა ვინმე არიცხუნეს; **ღ** ვინ შესძინოს აღსარე-
 ბად წყალობისა მისისა **ჴ** არა არს დამცირებად, არცა შემინებად, ე
ღ არა არს გამოკუთლევად საკურველებათა უფლისათა **ჴ** ოდეს აღე- ჟ
 სრულოს კაცი მაშინ იწეოს: **ღ** ოდეს დასცხრეს მაშინ შეორკულ-
 დეს **ჴ** რაჲ ³⁾ არს კაცი; **ღ** რაჲ კეთილ მოქმედება მისი; **ღ** რაჲ კე- ზ
 თილი მისი; **ღ** რაჲ ბოროტი მისი **ჴ** რიცხუ დღეთა კაცისათა ტ

¹⁾ ფსალმუნი ე **ღ** რიგ. ბარ. ბ.—²⁾ ა მოსე ა. ფსალ. რლე **ღ** რიე. საქმე იდ. გამოცხ. იდ.—³⁾ ფსალ. ვთ.

მრავალ ას წელ: ვითარცა ცვარნი სღვსა წელისანი, & მარცვალნი
 თ ქუშისა, ეგრედ მცირედ წელ დღეთა შინა საუკუნენი & ამისთვის
 სულგრძელ იქმნა უფალი მათ ზედა, & მიჭყინა მათ ზედა წყალო-
 ი ბა თვისი & იხილა & სცნა გარდაქცევა მათი რამეთუ ბოროტ &
 აა, აბ ამითვის განამრავლა მოწყალებსა თვისი & წყალობა კაცისა მოყუ-
 სსა ზედა თვისსა, ხოლო წყალობანი უფლისანი ყოველსა ზედა
 ივ ვორციელსა & ამხილა & აუწვა & ასწავა & მოაქცია ვითარცა მწვე-
 იდ მსმან სამწესო თვისი & შემწყნარებელთა სწავლისათა სწყალობს,
 იე & რომელნი ისწრაფიან სამართალთა თვის მისთა & შვილო სა-
 ივ ხიერებასა შინა ნუ მისცემ ნაბრძვლსა & ყოველსა ნიჭსა მწუხარე-
 იზ ბისა სიტყვათა & არაჲ სიცხე განაქარვოს ცვარმან; ეგრეთ უძ-
 იწ ჯობეს არს სიტყვა ვიდრეღა ნიჭი & არა აჭა თუ სიტყვასა უფ-
 ით როს ნიჭისა კეთილისა, ხოლო ორივე კაცისათანა მიმადლებულ-
 კ ლსა & ცოფი უმაღლო ჭეუჭდრის, & ნიჭი მოშურნისა სტანჯავს თვა-
 კ ლე & ჰირველ ვიდრეღა იტეოდე ისილე, & ჰირველ სენისა იწამ-
 კა ლე & ჰიველ სასჯელსა გამოიძიე თავისად, & ჟამსა შინა მოხედვი-
 კბ სასა ჰხოვო განწმედა & ჰირველ ვიდრე სნეულებისა ნუ დაეცემი &
 კდ დამდაბლდი, & ჟამსა შინა ცოდვისასა აჩვენე მოქცევა & ნუ უკუნ
 კე იქცევი მიცემად აღთქმათა კეთილ ჟამეულ, არამედ ნუ სდროებ ვიდ-
 კვ რე სიკუდილადმდე განმართლებად & ჰირველ ვიდრე მოკლების
 კგ განუმხადე თავი შენი, & ნუ იქმნები ვითარცა კაცი განმცდელი
 კი უფლისა & მოიკსენე რისხვა დღესა შინა აღსასრულისასა, & ჟამი
 კკ სასჯელისა მოქცევასა შინა ჰირისასა & მოიკსენე ჟამი სიყმილისა
 კე ჟამსა შინა სიმამღრისასა, სივლახაკე & უზოვარება დღესა შინა სი-
 კვ მდიდრისასა & დილითგან მწუხრამდე იცვალების ჟამი, & ყოველი
 კზ მუის არიან წინაშე უფლისა & კაცი ბრძენი ყოველსა შინა კეთილ
 კთ მმარხველ იქმნების & დღესა შინა ცოდვათა ეგრძაღვის შეცოდები-
 კწ სათვის & ყოველმან გულის ხმის მეოფელმან სცნას სიბრძნე, &
 კი რომელმან ჰოოს იგი მისცეს აღსარება & გულის ხმის ყოფასა
 კლ სიტყვათა შინა, & იგინი განაბრძნეს & განმრავლდეს იგაფთა გა-
 ლ მოძიება, მოთმინება სულისა & კვალსა შინა გულის თქმისა შენი-

სათა სუ სვალ, ღ ნებათაგან შენთა დაევენე ✠ უკეთუ მისცე სულ-
 სა შენსა სათნოებანი სურვილისანი, გექმნეს შენ სასარულეგან
 მტერთა შენთა ✠ ნუ იშუჭბ მრავლისა სიტკბოსათჳს, ნუ შეეკრვი
 თანა შეერთებასა მისსა ✠ ნუ იქმნები მოღსინე გლახაკი მაგიერო-
 ბისაგან ღ არა რაჲ იუოს შენდა ვაჰკარანსა შინა.

თ ა ვ ი ით.

მუშაკი მომთრვალე არა გამდიდრდეს ღ მუურაცხის მეოფელი
 მცირეთა შემდგომად მცირედისა დაეცეს ✠ ღჯნო ღ დედა-კაცნი მი-
 აქცევენ მეცნიერთა ღ რომელი შეეძინოს მეძავთა კადნიერ იქმნე-
 ბის ✠ მდილი ღ მატლი დაიმკვდრებენ მას, ღ სული კადნიერი ✠
 შეიცვალოს ადიდოს მსწრაფლ მორწმუნე, სუბუქ გუფითა ღ მცო-
 დველი სულსა ზედა თჳსთა სცოდებ ✠ რომელი იშუჭბდეს გული-
 თა საცნაურ იქმნეს, რომელსა სმულდეს მეტეუჭლება შეამცირებს
 ბოროტსა ✠ სიტყვასა ნურა ოდეს აორებ, ღ არა რაჲ შენდა მე-
 მცირედეს ✠ მეგობარსა ზედა ღ მტერსა ზედა ნუ მეტეუჭლებ, ღ
 უკეთუ არა იუოს შენდა ცოდვა, ნუ განაცხადებ ✠ რამეთუ ესმნეს
 შენთანა დაგიცავს შენ, ღ ჟამსა შინა მოგიძულოს შენ ✠ გესმას
 თუ სიტყვა, რათა მოკუდეს შენთანა, ნუ გეძინინ ვერ განგსეთქოს
 შენ ✠ ზირისაგან სიტყუსა ელძის ცოფსა, ვითარცა შობილი ზირი-
 საგან ჩჩვლისა ✠ ისარი განწონილი ასოთა შორის ჯორცისასა,
 ეგრეთ სიტყვა მუცელსა შინა ცოფისასა ✠ ამხილე მოეფასსა ოდეს
 კვალად არ ექმნას, ღ უკეთუ ექმნას რათა არა შესძინოს მერმედა,
 ამხილე მეგობარსა თუღა არ ეთქვას, ღ უკეთუ ეთქვას ერთ ჯერ რა-
 თა არა განაძორნეს ✠ ამხილე მეგობარსა რამეთუ მრავალ ჯერ
 იქმნებიან საცთური ✠ ნუ ეოვლისა სიტყუსა გაქუს რწმუნება ✠¹⁾
 არს სარგებელ სიტყუთა; ღ არა სულითა, ღ ვინ არა ცოდა ენითა
 თჳსითა ✠ ამხილე მოეფასსა შენსა ზირველ შერისხვისა, ღ ეც ად-
 გილი სჯულსა მადლისასა ✠ ეოველი სიბრძნე შიში უფლისა, ღ
 ეოველსა შინა სიბრძნესა ქმნა სჯულისა ✠ ღ არა არს სიბრძნე
 სიბოროტისა კელოვნება, ღ არა არს მეცნიერება სადაცა განზრბა-

1) ზემოთე იდ.

ით სუა ცოდვილთა ❖ არს სიბოროტე და იგიცა სამაგელ არს უგუნუ-
 კ რება დაკლებულ სიბრძნითა ❖ უძჯობეს არს მოკლებული სიბრ-
 ძნესა შინა შიშითა, ვიდრელა წარმტაცებელი სიბრძნითა და კარ-
 კა დამკდომელი სჯულისა ❖ არს მანქანება გამოძიებულ, და იგიცა
 კბ უსამართლო, და არს კარდამქცეველი მადლისა მოკსენებად მდომი
 კბ სასჯელისა ❖ არს სიბოროტე მოდრევილი ძელნითა, და შინაგანი
 კბ მისი სავსე საკუთა ❖ მოდრევილი ზირითა და შემცვალბელი ყრუთ,
 კდ სადაცა არა იცნობ წინა გიძვს შენ ❖ და უკეთუ უძლებლობითა
 კმ ძალისათა დაკენებულ იქმნას შეცოდებად, უკეთუ ზოოს ჟამი ბო-
 კმ როტ იუოს ❖ სახისაგან იცნობების კაცია, და შემთხუჭვითა ზირი-
 კს სათა იცნობების გონიერი ❖ სამოსელი კაცისა, და სიცილი კბილ-
 თა, და სღვსა კაცისა, მიუთხრობს რომელ მისთვს ❖ არს მსილე-
 ბა რომელი არა არს შუჭნიერ, და არს მდუმარე და იგი ბრძენ.

თ ა ვ ი კ.

ა **ჩ**აბამ კეთილ არს მკილება ვიდრელა გულის წყრომად, საიდუ-
 ბ მლოთა და აღმსარებელი დამცირებისაგან დაყენებულ იუოს ❖ სუ-
 გ რვილი საჭურისისა განხრწნის თუ ქალწულსა, ეგრეთვე მოყოფილი
 გ დაჭირვებით სასჯელისა ❖ არს დუმილი მომზოვნებელი სიბრძნისა,
 დ და არს მოძულე მრავლისაგან მეტუჭვლებისა ❖ არს დუმილი, რა-
 ე მეთუ არა აქვს მიგება, და არს დუმილი მხედველი ჟამისა ❖ კაცი
 გ ბრძენი დუმს ჟამადმდე, სოლო კადნიერი და უგუნური თანა წარჭვდე-
 ვ ბის ჟამსა ❖ განმამრავლებელი სიტყვსა სამაგელ იქმნების, და წარ-
 ზ მტაცებელი კელმწიფებისა მოძულეებულ იქმნეს ❖ არს კეთილ მო-
 ტ სწრაფება უკეთურებასა შინა კაცისასა, და არს მოზოვნება დამცი-
 ტ რებასა ზედა ❖ და არს ნიჭი რომელი შენ არა სარკებელ გეუოს,
 თ და არს ნიჭი, რომლისა მოსაგებელი ორკეც ❖ არს დამამცრობელ
 დიდებისათვს, და არს რომელმან სიმდაბლითა აღიმაღლა თავი ❖
 ი არს მოვაჭრე მრავლისა მცირითა, და კარდამქცეველი მათი მჯდ
 ია წილ ❖ ბრძენი სიტყვათა შინა საუვარელ ჭეოფს თავსა თვსსა,
 იბ სოლო მადლი უგუნურთა განიბნივნიეს ❖ ნიჭი უგუნურისა არა სა-
 რკებელ გეუოს შენ, რამეთუ თვალნი მისნი ერთისა წილ მრ-

ვალნი მიღებისა მიძარტ ზ მცირედი მისცეს, ზ მრავალი აუვედ- ივ
როს, ზ განაღოს ზირი თვისი ვითარცა ქადაგმან ზ დღეს ავასსოს, იდ
ზ სვალ სსსოოს, სამუდელ კაცთა ესე ვითარი ზ ცოფი იტყუს, არა იე
მივის მეგობარი, ზ არა არს ქება კეთილთა ჩემთა ზ მჭამელი ზუ- ივ
რისა ჩემისა საკვავს ენითა ზ რაოდენ ჯერ ზ რაოდენი ეცინო- იზ
დენ მას, დაბორკილება ქუჭუნასა სედა უმჯობეს არს ვიდრელა
ენისაგან ზ ესრეთ დაცემა ბოროტთა თანა მოსწრაფებით მოვი- იტ
დეს ზ კაცი უმაღლო ზღაპარი უქამო, ზირთა შინა უსწავლეღთასა ით
მარადის იუოს ზ ზირისაგან ცოფისა განგდებულ იქმენ. იგავნი, კ
რამეთუ არა აქუს მას თქმად ქამსა შინა მისისა ზ არს დამეენებელ-ცოდვად კა
ზ ნაკლულევანებისაგან, ზ განსჭუნებასა შინა თვისთა არა ლმობიერ კბ
იქმნების ზ არს წარმწემედელი სულისა თვისისა სირცხვლისათვის, ზ კბ
ზირისაგან უგუნურიისა წარწემედს იგი ზ არს სირცხვლისათვის აღმთქ- კკ
მელი მეგობრისა, ზ მოიპოო იგი მტერისა უსასყიდლოდ ზ ბრძვი- კდ
ლი ბოროტისა კაცისა ცრუსა, ზ ზირსა შინა უსწავლეღთასა მარადის
იუოს ზ უმჯობეს არს მპარავი, ვიდრელა მარადის ცრუ, სოლო კე
ორნივე წარსაწემედელსა დაიპკვდრებენ ზ ჩუჭულება კაცისა ცრუ- კვ
სა უმატივოება, ზ სირცხვილი მისი მარადის მისთანა ზ ბრძენმან კზ
სიტყვანი შემოიყვანა თავით თვისით, ზ კაცი ბრძენი სათნო
იუოს დიდ შემძლეთა ზ ¹⁾ მუშაკმან ქუჭუნისამან აღამაღლოს მჭე- კტ
ლეული თვისი, ზ რომელი სათნო ეუოს დიდ შემძლეთა, განიწმი-
დოს უსამართლოება ზ სასყიდელი ზ ძღუჭნი დააბრძობს თვალთა კთ
ბრძენთასა, ზ ვითარცა კვალნი ზირთა სედა გარე მიაქცევს მსილე-
ბასა ზ სიბრძნე დაფარული, ზ საუნჯე გამოუჩენელი, რა სარგე- ლ
ბელ არს ორთავეთა შინა ზ უმჯობეს არს კაცი დამფარველი სი- ლა
ცოფისა თვისის, ვიდრელა კაცი მფარველი სიბრძნისა თვისისა.

თ ა ვ ი ა.

უჯლო, ცოდვილთა თუ ხარ, ნუ შესმინებ მერმელა, ზ ზირვე- ა
ლთა თვის შენთა ევედრე ზ ვითარცა ზირისაგან გუჭლისა ივლტო- ბ
დე ცოდვისაგან, რამეთუ უკეთუ მიეახლო მისა მიძარტ, კიკბინოს

¹⁾ ჭკე. აბ

კ შენ ❖ კბილნი ლომისა კბილნი მისნი, მოჰკლავს სულსა კაცისა-
 დ სა ❖ ვითარცა მასჯლი ორ-პირი მკუჭთრი უოველი უსჯულობა,
 ე წელულისა მისისა არა არს ჟურნება ❖ შერისხვა ზ გინება მოაო-
 გრებს სიძლიდრესა, ეგრეთ სახლიცა ამპარტავანთა მოაგრდეს ❖
 ვ ვედრება გლახაკისა პირისაკან უურადდე მისა, ზ მსჯავრი მისი
 ზ თანა მოსწრაფებით მოვალს ❖ მოძულე მხილებისა შეუდგეს ცოდ-
 ც ვასა, ზ მოშიში უფლისა მოიქცეს გულითა ❖ საცნაურარს შორი-
 თვე ძლიერი ენითა, ზ მეცნიერმან უწეის ოდეს ისარგებლებს ❖
 თ აღმაშენებელი სახლისა თვისისა უცხოთა საქონლითა, ვითარცა შე-
 ი მკრებელი ქვათა საფლავსა ზედა თვსად ❖ განძარცვე კრებანი შე-
 საკრებელისა უსჯულობთა, ზ აღსასრული მათი აღი ცეცხლისა ❖
 ია გსა ცოდვილთა განსწორებული ქვათავან, ზ უკანასკნელი მისი
 იბ ვნარცუ ჯოჯოხეთისა ❖ დამცველი სჯულისა იპურობს გულის სი-
 იგ, იდ ტყვასა თვისსა ❖ ზ აღსრულება შიშისა უფლისა სიბრძნე ❖ უსწავ-
 იე ლელ იქმნების რომელი არა არს მანქანა ❖ რამეთუ არს მანქანება
 ივ რომელი განამრავლებს სიმწარესა ❖ მკცნიერება ბრძნისა ვითარცა
 იზ ღრღუნა განმრავლდების, ზ ზრახვა მისი ვითარცა წუარო ცხოვრე-
 იწ ლსა მეცნიერებასა ვერ დაიჭერს ❖ სიტყვა ბრძნისა უკეთუ ისმინოს
 ით გულის სმის მეოფელმან აქოს იკი, ზ მისდა მიმართ დადვას ზ ის-
 ით მისი უკანით ❖ მოთხრობა ცოფისა ვითარცა ტვრთი გსასა ზედა,
 კ სოლო ბაკეთა ზედა მეცნიერისასა იპობის მადლი ❖ პირი ბრძნი-
 კა სოლო ბაკეთა ზედა მეცნიერისასა იპობის მადლი ❖ პირი ბრძნი-
 კა უოფელ იქმნეს გულსა შინა ❖ ვითარცა სახლი დარღვეული, ეგრეთ
 ცოფისა სიბრძნე, ზ მეცნიერება უგუნურთასა, ნუ გამოეძიებ სიტ-
 კბ ევასა ❖ გსა ფერკთა ზედა უგუნურთასა სწავლა, ზ ვითარცა კელ-
 კბ ბორკილი კელსა ზედა მარჯვენესა ❖ ცოფმან სიცილსა შინა აღა-
 კდ მადლა კმა თვისი, სოლო კაცმან კელოვანმან მნიად მცირედ განი-
 კდ ღიმა ❖ ვითარცა სამკაული ოქროჲსა ბრძნისა სწავლა, ზ ვითარცა
 კმ სალტე მარჯვენესა მკლავსა მისსა ❖ ფერკი ცოფისა მსწრაფელ

იე სნე უმეცრებისა მისისათანა ❖ უფროს ტევვისა რაჲ მძიმე იმყო-
 ივ ფის, ჰ რაჲ მისი სახელი თჳნიერ ცოფისა ❖ ¹⁾ ქჳმა ჰ მარლი
 იზ ჰ ვიდა რკინისა უსუბუქეს ტჳროვად ვიდრე კაცისა უმეცარისა ❖
 იწ ძელი გარდაჭედლი შეკრული შენებულსა ზედა სასლისასა შეპრ-
 ით ძასა ზედა არა განიზოს, ეგრეთვე ჰ გული დამტკიცებული გან-
 კ ძრახვასა ზედა ზრახვასა ჟამსა შინა შიშისასა არა შეშინდეს ❖
 კთ გული დაფუძნებული გულის სიტუჳასა ზედა მეცნიერისასა, ვითარცა
 კ შუწნიერება ქჳშისა იწროსა ზედა კედელსა ❖ ვითარცა ქარქვეტი
 კ ძალაღსა ზედა მდებარე წინაშე ქარისა ვერ მოითმენს ❖ ეგრეთ
 კ გული მოშიში განზრახვასა შინა ცოფისასა, წინაშე ეოვლისა ში-
 კ შისა ვერ მოითმენს ❖ განგვრემული თჳალი გარდამოაცუნებს ცრე-
 კ ძმლსა, განგურემული გამოაცხადებს საცნობელსა ❖ გარდამდები
 კ ქჳსა მფრინველსა ზედა, განსდევნის მას, ჰ რომელი აუწმდრებს
 კ მკობარსა, დაკნა მოესობა ❖ მოუჳასა ზედა უკეთუ იხადო მ-
 კ ზულისა ნუ ესავ მის წილ მისგან) ❖ მკობარსა ზედა უკეთუ აღ-
 კ ლო ზირი ნუ გეშინის, რამეთუ დაგება არს ❖ თჳნიერ უწმდრები-
 კ სსა ჰ ამჳარტავანებისა, ჰ გამოცხადებისა საიდუმლოსა, ჰ წელუ-
 კ ლებისა ზაკვსა, რამეთუ ამითჳს ივლტის ეოველი მკობარი ❖
 კ სარწმუნოება მოიგე სიგლახსაკესა შინა მოუჳასათანა, რათა კე-
 კ თილსა შინა მისსა ზოგად იშუწმდე ❖ ჟამსა შინა ჭირისასა დად-
 კ გრე მისთანა, რათა სამკვდრებელსა შინა მისთანა დაიკვდრო ❖
 კ ზირველ ცეცხლისა საკმილისა აღმური ჰ კჳამლი, ეგრეთ ზირველ
 კ სისხლისა გინება ❖ მკობრისა შეწვენად ნუ გრცხუწნის, ჰ ზირი-
 კ სსა მისისაგან ნუ დაიფარვი ❖ უკეთუ მე შეემთხვოს ბოროტიცა
 ლა მისთჳს, ეოველი მსმენელი დაიცვეს მისგან ❖ ვინ მომცეს შე ზირ-
 ლ თა შინა ჩემთა საცო, ჰ ბაგეთა ჩემთა ბეჭედი მეცნიერებისა, რათა
 ლ არა დავეცე მისგან, ჰ ენამან ჩემმან რათა არა წარმწეიდნეს მე.

თ ა ვ ი კზ.

ს **უფალო მამაო ჰ მეუფეო ცხოვრებისა ჩემისაო, ნუ დამაგ-**

¹⁾ იგვ. კზ.

კა მესამე მოიუწიანს რისხვასა ✨ სული ტფილი, ვითარცა ცეცხლი
 კბ აღტყინებული, არა დაძრეტს ვიდრემდის მთანთქმულ იეოს ✨ და კა-
 კც დის ენთებოდეს ცეცხლი ✨ კაცისა მეძვისა ყოველი ჰური ტკბილ,
 კდ არა დასცხრეს ვიდრემდის მოკუდეს ✨ კაცი მწოლი სარეცელსა
 კე თვისსა, ეტეჯს სულსა შინა თვისსა ✨ ვინ მხედავს მე, ბნელი გა-
 კვ რემოს ჩემსა, და ¹⁾ არჩილი დამფარვენ მე, და ვერაფერს მხედავს მე,
 კზ რაფსა მეძინის, ცოდვათა ჩემთა არა მოიკსენებს ძაღალი ✨ და თუ-
 კწ ლნი კაცისანი შიში მისი ✨ და არა ვულის სმა ყო რამეთუ თუბლ-
 კთ როძელი ხედავს ყოველსა გზასა კაცისასა, და განმნიღველი საიდუ-
 ლ ესე გზათა ზედა ქალაქთა შორგებულ იეოს, და სადაცა არა ჰკონე-
 ლა ბდეს შეჰურობილ იქმნეს ✨ ეგრეთვე დედა-კაციცა დამტევებელი
 ლბ ქრმისა თვისისა, და შემეუწანელი მეძკვდრისა სსჯსაგან ✨ რამეთუ
 ლგ ჰირველ უკუტ სჯულისაგან ძაღლისა განეტევა: და მეორედ ქმარსა
 ლდ თვისსა სცოდა: და მესამედ მეძავთა ეძრეშა, უცხოისაგან ქმრისა შჯლ-
 ლე ნი ჰყო ✨ წინაშე კრებულისა ესე მოიუწიანებულ იქმნეს, და შჯლთა
 ლვ ზედა მისთა მოხედვა იქმნეს ✨ არა განიფესვნეს შჯლნი მისნი მი-
 ლვ თათა შინა, და რტოთა მისთა არა ქმნიან ნაყოფი ✨ წევვასა ზედა
 ლვ დაუტევეოს სავსენებელი თვისი, და უტუდრება მისი არა აღვოცოს ✨
 ლვ და გულის სმა ყონ დატევებელი, რამეთუ არა რაფ უძჯობეს შიშსა
 ლვ უფლისასა, და არა რაფ უტკბილეს გარნა კრძალვად მცნებათა უფ-
 ლვ ლისათა ✨ დიდება დიდი რომელი შეუდგების დმერთსა, ხოლო
 ლვ სიგრძე დღეთა რომელი შეწინარებისა ყოფად შენდა მისგან.

თ ა ვ ი კ დ.

ა სიბრძნეებანი ზყო სული თვისი, და შორის ერთა თვისთა იქადოდეს,
 ბ და ეკლესიასა შინა ძაღლისა ჰირი თვისი აღადოს, და მართლ ძაღლისა
 ბ მისისა იქადოდეს ✨ მე ჰირისაგან ძაღლისა გამოველ, და ვითარცა

¹⁾ ესაია კთ.

ლი, რომელიცა ამცნო მოსეს, სამკუდრებელად კრებულისა იაკობისა ❖ სიმაძლრე ვითარცა ბისონი სიბრძნითა, ჰ ვითარცა ტიგრი-
 კს სი დღესა შინა ახალთა (ნაუოფთა) ❖ აღავსებს ვითარცა ეფუროთი
 კც მეცნიერებასა, ჰ ვითარცა იორდანე დღესა შინა მკისასა ❖ კანცხა-
 დებულ ვითარცა ნათელი სწავლისა, ჰ ვითარცა გეონი დღესა შინა
 კთ სთვლისასა ღვინო ❖ არა აღასრულა ჰირველმან გულის კმის ეო-
 ლ ფად მისსა, ეგრეთვე ჰ უკანასკნელმან არა გამოიკუთლია იგი ❖ რა-
 ლ მეთუ ზღვსაგან უფროს განმრავლდა განზრახვანი მისნი, ჰ განზრ-
 ლა ხვა მისი უფროს უფსკრულისაგან დიდისა ❖ ჰ მე ვითარცა განარ-
 ლბ ცვი მდინარისაგან, ჰ ვითარცა წყალი ნაკადული გამოვედ სამოთ-
 ლბ სით ❖ ვთქუ მოვირწყო მტელი ჩემი, ჰ დავითრო თვსად მწვანო-
 ლგ ვანითა ❖ ჰ აჰა არმოთხრა ჩემდა იქმნა მდინარედ, ჰ მდინარე ჩე-
 ლდ მი იქმნა ზღვად ❖ ვინათვან სწავლასა ვითარცა განთიად ვანათებ,
 ლე ჰ გამოვაცხადნე ივინი ვიდრე შორადმდე ❖ კუთლად სწავლა ვითარ-
 ლვ წინასწარმეტყველება მივჭფინო, ჰ დაუტეო იგი ნათესავად საუკუ-
 ლვ ნოდ ❖ იხილეთ, რამეთუ არა ჩემთვს მხოლოდ დავშუტრ, არამედ
 ჰ ეოველთათვს მეძიებელთა მისთა.

თ ა ვ ი კ მ.

სამითა განვშუტნდი, ჰ აღვდეგ შუტნიერ წინაშე უფლისა ჰ კა-
 ბ ცთა ❖ ერთგონიერებითა მმათა, ჰ სიყვარულითა მოყვასთათა, კა-
 გ ცი ჰ დედა-კაცი ურთიერთსა თავისად შეთქმულნი ❖ ხოლო სამი
 სახილავი მოიძულა სულმან ჩემმან, ჰ ფრიად ჩემდა საძაგელ ცხო-
 დ ვრება მათი ❖ კლასაკი ამჰარტავანი, ჰ მდიდარი მტყუვარი, ჰ მო-
 ე სუცებული მეძრუშე, მოკლებული გონებითა ❖ რომელნი სიჭაბუ-
 ვ კესა შინა არა შეიკრიბენ, მისი ვითარ ძალგიც ჰოვნად სიბერესა
 ვ შინა შენსა ❖ რაბამ შუტნიერ არს მკცოვანთა მსჯავრი, ჰ მოხუცე-
 ზ ბულთა გულის ხმის ეოფად ზრახვსა ❖ რავდენ შუტნიერ მოხუცე-
 ზ ბულთა სიბრძნე ჰ დიდებულთა გულის ხმის ეოფა ჰ ზრახვა ❖
 ც კვრკვნი მოხუცებულთა ჰირად ჰირადი გამოცდილება ჰ სიქადული
 თ მათი შიში უფლისა ❖ ცხრათა გულის სიტყვათა დავნატრე გუ-
 ი ლითა ჩემითა, ჰ მეათე ვთქუა ენითა ❖ კაცი რომელი იშუტბს შვი-

ლთათჳს სიცოცხლითა, ჳ ისილოს დაცემულება მტერთაჳ ნეტარ- ია
 არს რომელი ცხოვრებს ცოლისა თანა მეცნიერისა, ჳ რომელმან იბ
 ენითა თჳსითა არა იუსარგებლა, ჳ რომელმან არა ჳმონა უდირ-
 სსა თავისად ჳ ნეტარ არს რომელმან ჳოვა სიბრძნე, ჳ მიუთხრა იბ
 უურთა შინა მსმენელთასა ჳ რავდენ დიდარს რომელმან სიბრძნე ჳო- ივ
 ვა, არამედ არა არს უფროს მოძიძსა უფლისასა ჳ შიში უფლისა იდ
 უფროს უოვლისა წინა მოსწრებისა, ჳ რომელმან იპურა იგი ვისა-
 მე მიაძსგავსა ჳ ეოველსა წელულებასა ჳ არა წელულებასა გული- იე
 სსა ჳ ეოველსა სიბოროტესა ჳ უბოროტებასა დედა-კაცისასა ჳ
 ეოველსავე დაცემასა ჳ არა დაცემასა მოძულეთასა, ეოველსა შურ- ივ
 გებასა ჳ არა შურგებასა მტერთასა ჳ არა არს თავი უფროსჴთა- იხ
 ვისა გჴწლთასა, ჳ არა არს გულის წერომა უფროს გულის წერო-
 მისა მტერთასა ჳ უძჯობესარს ცხოვრება ლომთა თანა ჳ ვეძახთა, იწ
 ვიდრე ცხოვრება დედა-კაცისა ბოროტისა თანა ჳ სიბოროტე დედა- ით
 კაცისა შესცვლის სახესა მისსა, ჳ დაიბნელებს ჳირთა თჳსთა,
 ვითარცა ძაძა ჳ შორის მოეგასთა თჳსთა დაწვეს ქმარი მისი, ჳ კ
 ესძა სულთ ითქუნა მწარედ ჳ მცირე არს ეოველი სიბოროტე წი- კა
 ნააღმდევ სიბოროტესა დედა-კაცისასა, წილი ცოდვილისა დაეცეს
 მას ჳედა ჳ ვითარცა აღსლვა ქჳძასა ჳედა ფერჯითა მოგუცებული- კბ
 სათა, ეგრეთ დედა-კაცი ენოანი ქრმისა მღუძარისა ჳ ნუ შეუვრ- კვ
 დები შჴწნებასა ჳედა დედა-კაცისასა, ჳ დედა-კაცისასა გულის თქმა-
 თა შინა ნუ გსურის ჳ რისსვა ჳ ურცხვნობა ჳ კდება დიდი დე- კდ
 დაკაცისა უკეთუ კელმწიფებს ქმარსა თჳსსა ჳ გული მდამალი, ჳ კე
 ჳირი მჴმუნვარე ჳ წელულება გულისა დედა-კაცი ბოროტი ჳ კე- კვ
 ლით უძლური, ჳ მუკლით დანსნილი დედა-კაცი, რომელიცა არა
 ჳნატრის ქმარსა თჳსსა ჳ დედა-კაცისაგან დასაბამი ცოდვისა, ჳ კხ
 მით მოკვჴდებით ეოველნი ჳ ნუ მისცემ წეალსა განსავალსა, ნუცა კწ
 დედა-კაცსა ბოროტსა კადნიერებასა ჳ თუ არა ვიდოდეს კელსა კთ
 ქჴწმე შენსა, მოიკჴწთე იგი კორცისაგან შენისა.

თ ა ვ ი კვ.

დედა-კაცისა კეთილისა სანატრელარს ქმარი, ჳ რიცხვ დღეთა ა

ბ მისთა მრჩობლ კეც ზ დედა-კაცი კეთილი ახარებს ქმარსა თჯსსა,
 გ ზ წელთა მისთა ადავსებს მძვდობითა ზ დედა-კაცი კეთილი ნაწი-
 დ ლი კეთილისა, წილსა შინა მოძიშსა უფლისასა მიეცეს ზ ხოლო
 ე წუნარი ზ სამთავან შეაშინეს გული ჩემი, ზ ჰირისაგან მეოთხისა
 ვ შევშინდი ზ განცემასა ქალაქისასა, ზ შეკრებასა ერისასა, ზ ტუუვილ-
 ზ სასიკუდიანესა ზედა, ეოველივე სამძიმო ზ სიბინდე გულისა ზ
 ც მგლოვარება დედა-კაცი მოშურნე ზ დედა-კაცისათჯს, ზ წელუღე-
 თ ბისა ენისა ეოველთა თანა მოსიარეთა ზ გარისა უღელი შერეუ-
 ლი, დედა-კაცი ბოროტი, შემძვრობელი მისი, ვითარცა შემძვრობე-
 ი ღრიანკალისა ზ რისხვა დიდი, დედა-კაცი შემთრვალე, ზ კდე-
 ი მასა თჯსსა არა დაჭყაროს ზ მეძავობა დედა-კაცისა წამწამებითა
 იბ თვალისათა, ზ წამწამითა მისითა იცნობებისა ზ ასულისა ზედა ურ-
 ცხვნოსა დაამტკიცენ მცველნი, რათა არა მიშეჭბითა ჰხოვო წარწ-
 იკ ემედად ზ უკანით ურცხვნოსა თვალისა დაიცვე, ზ ნუ გიკვრს უკე-
 იდ თუ გცოდოს შენ ზ ვითარცა მწუერვალე მოგსაური განამდებს ჰი-
 იე რსა, ზ ეოვლისაგან წელისა მიახლებულმან დალიოს ზ სწორ ეო-
 ივ ვლისა მანასა დაჯდეს, ზ სწორ ისრისა განადოს კაპარჭი ზ მად-
 ლი დედა-კაცისა ახარებს ქმარსა მისსა, ზ მქალთა მისთა განაპო-
 იზ ხებს ეელოვნება მისი ზ ნიჭი უფლისა დედა-კაცი მდუმარე ზ ზ
 ით არა არს მოყიდვა განსწავლულისა სულისა ზ მადლი მადლისა ზე-
 კ და ზ დედა-კაცი მორცხუედი, ზ არა არს ეოველი შესწორებულ
 კ ღირსი, რომელი იმარხვიდეს სულსა ზ მზე ადმოვალს მადალთა
 ზედა უფლისათა, ზ სიკეთე დედა-კაცისა კეთილისა სამკაულსა ზე-
 კ და სახლისა მისისა ზ სანთელი ჰნათობს სასანთლესა ზედა წმი-
 კბ დასა, ზ სიკეთე ჰირისა ჰსასაკსა ზედა მეუდროებით ზ სჭეტნი
 კდ ოქროსანი საფარველთა ზედა ვეცხლისათა, ზ ფერგნი შეტნიერნი
 კე წჯვსა ზედა კეთილად მდგომარისა ზ ორისათჯს მწუსარე იქმნა გუ-
 კე ლი ჩემი, ზ მესამეთათჯს გულის წერობა მომიკდა მე ზ კაცი მბრძო-
 კვ მოკლებული ნაკლულევანებისა წილ, ზ კაცი გულის კმის
 კვ მოფელი უკეთუ ჯერკვალ იქმნეს ზ მიაქციოს სიმართლისაგან

ცოდვასა სედა, უფალმან განმზადა იგი მასჯლსა სედა ❖ მნად იუ-
სნეს ვაჭარი ცოდვისაგან ღ არა განძართლდეს ღჯნის მოფარდუ-
ლი ცოდვისაგან.

თ ა ვ ი აჲ.

ნაკლულოვანებისათჳს მრავალი სცოდეს, ღ გლახაკმან განმ-
დიდრებად მიაქციოს თვალი ❖ შორის შეკრებათა ლოდისასა შეე-
სოს მონა, ღ შორის გამსყიდველისა ღ მომსყიდველისა აღესრუ-
ლოს ცოდვა ❖ უკეთუ არა იპყრას შიში უფლისა, თანა მოსწრაფე-
ბით, სწრაფსა შინა გარდაიქცეს სახლი მისი ❖ განბერტყითა სა-
ცერსა დაადგრების მურკლი, ეგრეთვე ჯერკვალი კაცისა გულის
სიტყვასა შინა მისსა ❖ ჭურჭელსა შეეცისასა გამოსცდის საჲმი-
ლი, ღ გამოცდელი კაცისა გულის სიტყვასა შინა მისსა ❖ მუშაკი
ხისა გამოაჩინს ნაყოფსა მისსა, ეგრეთ სიტყვა გულის სიტყვასა
გულსა შინა კაცისასა ❖ ჰირველ განზრახსასა ნუ აქე კაცსა, რა-
მეთუ ესე გამოცდელ კაცისა ❖ უკეთუ დევნი სიმართლესა, ეწიო
მას, ღ შეიმოსო მის მიერ ვითარცა ჳოდირთა შინა დიდებისათა ❖
მფრინველნი მსგავსისა მათისა თანა დაივანებენ, ღ ჭეშმარიტება
მოქმედთა თანა მისთა მოაქცევს ❖ ლომი მოინადირებს ნადირსა,
ეგრეთვე ღ ცოდვანი მოქმედთა უსამართლოსა ❖ მოთხრობა კეთილ
მსახურთა მარადის სიბრძნე, ღ უგუნური ვითარცა მთვარე იცვალე-
ბის ❖ შორის უგუნურთასა დაიცევ ჟამი, ღ შორის გულის ხმის
მყოფელთასა დაუხშირე ❖ მოთხრობა ცოფთა სამაკელ, ღ სიცილი
მათი წარმდებება ცოდვისა ❖ მეტყველება მრავლად მფუცავსა აუშ-
ლის თმათა, ღ ღაღვა მისი დაჭკმავს უურთა ❖ დათხევა სისხლისა
ღაღვა ამჳარტავანთა, ღ გინება მათი სასმენელ მძიმე ❖ განმაცხა-
დებელი საიდუმლოსა წარსწემდეს სარწმუნოებასა, ღ არა ეპოოს
მეგობარი წინა აღძგომ სულსა მისსა ❖ შეიყვარე მეგობარი ღ
გრწმენინ მის თანა ❖ უკეთუძცა განაცხადე საიდუმლო მისი, ნუ
გაქჳს დევნად შემდგომად მისა ❖ რამეთუ ვითარცა წარსწემილოს კაცმან
მტერნი თჳსნი, ეგრეთ წარსწემილო მოუწრება მოუწისისა ❖ ვითარცა
მფრინველი კელითა შენითა განუტეო, ეგრეთ განუტევე მოუწასიცა

კზ
ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ია
იბ
ივ
იე
ივ
იზ
იწ
ით
კ

კა ზნუ მოინადირებ მას ❖ ნუ სდევნი მას წილ, რამეთუ შორს განემორა,
 კბ ზ განივლტო, ვითარცა ქურციკი მახისაგან ❖ ვითარცა წელული
 კტ არს შესვეულად, ზ მაგინებელი არს მონაცვალე ❖ ზ გამომანენელ-
 კდ მან საიდუმლოსამან წარსწემიდა სარწმუნოება ❖ რომელი წამს
 კე უყოფს თვალთა ბოროტსა შობს, ზ არავინ დაუტევოს იგი მის-
 კვ გან ❖ ¹⁾ წინაშე თვალთა შენთა დაატკობს ზირსა თვისსა, ზ სიტყ-
 კგ ვათა შენთა განჰკვრდეს ❖ სოლო უკანასკნელ გარდაქციოს ზირი
 კზ თვისი ზ სიტყვათა შინა შენთა მოგცეს საცთური ❖ მრავალი მოვი-
 კტ რომელი დასდებს ქვასა სიმაღლესა ზედა, თავსა ზედა თვისსა და-
 კთ დებს ზ წელულება მსაკვარისა განლევს წელულებასა ❖ აღმომთს-
 ლ დეს საფრგესა შეიკვრის მას შინა ❖ ²⁾ მოქმედი ბოროტისა შეკო-
 ლა რდეს მას შინა, ზ ვერ სცნას სადიდგან მოუგდა მას ❖ ზ კიცხვა ეჭლ-
 ლბ დრება ამჰარტავანთა, ზ მისაგებელი ვითარცა ლომი მოინადირებს
 ლგ მათ ❖ საბრკითა მოინადირების რომელი იხარებენ დაცემასა კე-
 თილ მსახურთასა, ზ საღმობამან შეაწუხოს იგინი ზირველ სიკუ-
 დილისა მათისა ❖ ზ რისხვა გულის წერომა ზ ესენი არიან საძა-
 გელ, ზ კაცი ცოდვილი შეიჭრობის მით.

თ ა ვ ი კვ.

ა მურის მკებელი უფლისაგან ზოებს შურის გებასა, ზ ცოდვისა
 ბ თვისისა დამმარხულნი დაიმარხოს ❖ ³⁾ მიუტევე უსამართლოება
 გ მოუვასსა შენსა, ზ მაშინ ვედრებასა შენსა ცოდვანი შენნი განი-
 კ გსნეს ❖ კაცი კაცსა ზედა უმარხავს რისხვასა, ზ უფლისაგან ეძი-
 კ ეებს კურნებასა ❖ კაცთა მსგავსთა თავისა ზედა არა აქუს წყალობა,
 ე ზ ცოდვათა თვსთათვს ევედრების ❖ თვთ რომელ კორც ხარ ზ
 იმარხავ რისხვასა ვინ განწმიდოს ცოდვანი მისნი, მოიკსენე უკანა-
 სკნელი, დასცხერ მტერობად ზ ნუ რისხავ მოუვასსა განკრწნით ზ
 ვ სიკუდილით: ზ დაადგერ მცნებათა შინა ❖ მომკსენებელი აღთქმისა ზ
 ზ ნუ განრისხდები მოუვასსა ზედა ❖ ზ მცნება მადლისასა, ზ უგუ-

¹⁾ ივან. ა. — ²⁾ ივან. კვ. — ³⁾ ა ჰეტ. გ. მათე ვ.

ლეებელს ეავ უმეცრება * კანემორე ლაღვისაგან ზე შეამცირე ცო-
 დვანი * რამეთუ კაცი გულ მწერალი აღავსნებს ლაღვასა, ზე კა-
 ცი ცოდვილი შეამფოთებს მეგობარსა, ზე შორის მძუღობათა და-
 სდებს წუევასა * ხოლო ვითარცა ნივთიერება ცეცხლისა, ეგრეთ
 აღევსნების, ხოლო ვითარცა ძლიერება ლაღვისა, ეგრეთვე ცე-
 ცხლიცა აღეტყინოს * ზე ვითარცა ძალი კაცისა, ეგრეთვე გულის
 წერომა მისი იეოს, ზე ვითარცა სიმდიდრე მისი აღამაღლებს რი-
 სხვასა მისსა * ცილებამან მსწრაფლ აღანთოს ცეცხლი, ზე ლაღ-
 ვა ანახდი დასთხვეს სისხლსა * უკეთუ შჭებერო ნახერწეალსა ზე-
 და აღევსნეს, ზე უკეთუ შეჭნერწეო მას ზედა დაძრტეს, ხოლო ორ-
 ნივე ჰირისაგან შენისა გამოვალნ * მრწურჩნელისა ზე ორ-ენასი
 ჯერარს წუევა, რამეთუ მრავალნი მძუღობის მეოფელნი წარწეძი-
 დნა * ენამან მესამემან მრავალნი შეამფოთნა, ზე კანეო იგი წარ-
 მართისაგან წარმართთა შინა * ზე ქალაქნი მტკიცენი დაარღვნა ზე
 სასლნი დიდ შემძლეობა გარდაქცია * ენამან მესამემან დედა-კაცნი
 კეთილნი განსდევნნა, ზე მოაკლნა იგინი შრომათაგან მათთა *
 მსმენელსა მისსა არა აქუს ზოვნად განსჭნება, ზე არცა ივანოს უშ-
 ფოთველად * წელულს ქენჯნისა ჰეოფს წელულებათა, ხოლო
 წელულება ენისა შეჭმუსრავს ძვალთა * მრავალნი დაეცნეს მეჭნ-
 თრითა მახვლითა, არამედ არა დაეცნეს ვითარცა ენითა * ნეტარ
 არს რომელი დაეფაროს მისგან რომელნიცა არა განვიდა გულის
 წერომასა შინა მისსა, რომელმან არა მოიზიდა უღელი მისი ზე
 საკრველითა მისითა არა შეიკრა * რამეთუ უღელი მისი, უღელი
 რკინისა, ზე აჭურნი მისი, აჭურნი რუალისა * სიკუდილი ბოროტ
 არს სიკუდილი მისი, ზე ფრიად უმჯობეს მისსა არს ჯოჯოხეთი *
 ნუ ეუფლებინ კეთილი მორწმუნეთა, ზე აღსა შინა მისსა ნუ შეი-
 წნენ * დამტყვებელნი უფლისა შთაცვადენ მას შინა, ზე მათ შინა
 აღევსნას, ზე არა დაძრტეს, მივლინებულ იქმნეს მის ზედა ვითარცა
 ლომი, ზე ვითარცა ვეფხუშმან წარწეძიდნეს იგინი * ისილე მო-
 ზღუდე მონაგები შენი ეკლითა * ვერცხლი შენი ზე ოქროჲ შენი
 შეჭკარ * ზე სიტყვათა შენთა უქმენ სასწორი ზე საზომი, ზე ჰირთა

ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ

კთ შენთა უქმენ კარი ღ მოქლონი ზ ვერძალე რათა არა შებორკილდე მით, არცა შევარდე მართლ მონადირესა.

თ ა ვ ი კ თ.

ა როძელმან ეოს წუალობა ავასსებს მოუვასსა, ღ როძელი გა-

ბ ნამტკიცებს კელსა თჯსა იმარსავს მცნებასა ზ ეც ვასხი მოუვასსა

გ ჟამსა შინა საჟმარსა მისსა, ღ კვალად მიეც მოუვასსა ჟამსა შინა ზ

დ დაამტკიცე სიტყვა ღ გრწმენინ მისთანა, ღ ეოჟელსა ჟამსა შინა

ე ჰოკო საჟმარი შენი ზ ¹⁾ მრავალნი ვითარცა ნაჰოვნსა ჰგონებდეს

ვ ვასხსა, ღ მისცა შრომა შეძწეთა მათ ზ ვიდრემდე მოიღოს ამბორს

ზ უოფს კელსა მისსა, ღ მონაგებსა ზედა მოუწისა დაიმდაბლებს

გ კმასა ზ ღ ჟამსა შინა მიცემისასა მიიზიდავს ჟამსა ღ მიაგებს სი-

ზ ტევასა მოწუენებისასა ღ ჟამსა დამიზეხებს ზ ხოლო უკეთუ შეუ-

ტ მოღოს მიცემად მნიად ნახევარი მოიღოს, ღ შესცვალის მას ვითარ-

ტ ცა ნაჰოვნსა ზ უკეთუცა არა მოაკლო იგი მონაგებთა თჯსთა, ღ

თ მოიგო იგი მტერად არა ცუდად ზ წევვა ღ გინება მიაგოს მას, ღ

ი დიდებისა წილ მიაგოს მას უზატყოება ზ მრავალთა უკჳტ უკე-

თ თურებისათჯს უვარ ივენეს, ღ მოაკლდეს ცუდად შეშინდეს ზ გარნა

ი მდაბალთა ზედა სულგრძელ იქმნენ, ღ მოწუალებითა ნუ უგულებელს

იბ ეოფ მას ზ მცნებისათჯს შეეწიე დაგრდომილსა, ღ სიკლასაკისა-

იკ თჯს მისისა ნუ მიაქცევ მას ცალიერსა ზ წარსწემიდე ვეცსლი მძი-

იდ სსათჯს ღ მეგობრისა ღ რათა არა დაჟანგდეს ქვასა ქვეშე წარსა-

იე წუმედელსა შინა ზ დადეჟ საუნჯენი შენნი მცნებისაებრ მადლისა,

იე ღ გესარკებლოს შენ უფროს ვიდრედა ოქრო ზ ²⁾ დაგშე ქველის

ივ საქმე საუნჯეთა შინა შენთა, ღ მან გიჯსნას შენ ეოვლისაგან უკე-

ივ თურებისა ზ უფროს ფარისა მტკიცისა, ღ უფროს შუბისა მძიმე-

იზ სსა წინაშე მტერსა ბრძოდეს შენ წილ ზ კაცი სახიერი თავსმდე

იწ იქმნების მოუწისა, ღ წარმწემედელი სირცხვლისა დაუტეგებს მას ზ

იწ მადლსა თავსმდებისასა ნუ დაივიწყებ, რამეთუ მისცა სული თჯნი

იო შენთჯს ზ კეთილსა თავს მდებსა მიაქცევს ცოდვილი, ხოლო უძა-

კ დლომან კონებითა დაუტეოს მისნელი მისი ზ თავს მდებთა მრავ-

1) ზემორ. ტ. — 2) ტობას. დ.

ვალნი წარსწემიდნეს კეთილ წარმართებელნი, და შეარქუნა ივინი
 ვითარცა ღელვამან სღვსამან და კაცნი ძლიერი დაამკვდრნა, და კა
 შეატუნნა წარმართთა შინა უცხოთა და ცოდვილი თავს მდებობასა კბ
 შინა დაეცეს, და მღევარი საქმისა უცხოთა შთავარდეს სასჯელსა ში-
 ნა და შეეწიე მოყვასისა ძალისაებრ შენისა, და ეგრძაღუ თავით შენით კბ
 რათა არა შევარდე და დასაბამი ცხოვრებისა კაცისა ჰური და წყალი, და კდ
 სამოსელი, და სახლი დამფარველ სირცხვლისა და უმჯობეს არს კე
 ცხოვრება გლახაკისა ქუჭმუ საფარველსა ძელთათა, ვიდრეღა საჭ-
 ძელსა კეთილსა უცხოთა შორის და მცირესათჳს და დიდისათჳს კმა კვ
 იუაჳ და ცხოვრება ბოროტი სახლისაგან სახლსა შინა, და სადაცა კზ
 დაემკვდრო არა განაღო ჰირი თჳსი და უსტუმრე და ასჳ უმაღლო- კტ
 თა, და მათ თანა ბოროტი ისმინო და მიეახლე მწირსა და შეუძვევ კთ
 ტრანჳესი, და უკეთუ რაჲ კელთა შინა შენტა, მაჳამე მე და გამოვედ ლ
 მწირო ჰირისაგან დიდებისა, რამეთუ მოვიდა ჩემდა სტუმრად მმა,
 და სახმარ სახლისა და მძიმეა ესე კაცისა რომელსა აქჳს მეცნიერე- ლა
 ბა, შერისსჳა სახლისა, და ეუჭდრება მავასნებელისა.

თ ა ვ ი ლ .

1) რომელსა შევარდეს მე თჳსი, დაუხშირებს მას წელულებასა, ა
 რათა იხარებდეს უგანასკნელსა შინა თჳსსა და განმსწავლეი მისა ბ
 დაიტკობობის მის მიერ, და შორის მეცნიერთა მის მიერ იქადოდის და
 რომელი სწავლის მესა თჳსსა ეძურების მტერსა, და წინამე მეგო- ბ
 ბართა მის მიერ იხარებს და მოკუდეს რა მამა მისი, და ვითარცა დ
 არა მომკუდარა, რამეთუ მსგავსი თავისა თჳსისა დაუტევა შემდგო-
 მად თავისად და ცხოვრებასა შინა თჳსსა იხილა და განიხარა მის ე
 მიერ, და სიკუდილსა ზედა თჳსსა არა მწუხარე იქმნა და წინამე კ
 მტერთა დაუტევა ნაცვლისკება, და მეგობართა მიმცემელი მადლისა და
 საონო მყოფელი მისა შეაკრავს წყალობასა მისსა, და ეოველთათჳს ზ
 ღაღადებისა აღიმრას ნაწლევი მისი და ცხენი შეუკავლი მრისხანე ტ
 იქმნების, და მე თჳთ ნებისა კადნიერ იუოს და ფუფუნებულ ეაჳ თ
 მჯლო და შეგაშინოს შენ, და იმღერე მისთანა და შეგაწუხოს შენ და

1) ივ. ა. ბ.

ი ნუ იცინი მისთანა რათა არა გელმოდეს მის მიერ, დ უკანასკნელ
 ია იღრჭენდე კბილსა შენსა ზ ნუ სცემ მას კელმწიფებასა სიჭაბუკესა
 იბ შინა, დ ნუ შეურაცხყოფ უცნობელობასა მისსა ზ მოსოკე ქედი
 მისი, სიჭაბუკესა შინა შეუძუსრენ გუჭრდნი მისნი, ვიდრემდის
 ჩხვილ არს რათა არა ოდეს განფიცხნე დაუმორჩილებელად ზ
 ივ სწავლე ძესა შენსა, დ იმოქმედე მისდა, რათა ურცხოება მისი არა
 იდ გეკუჭტოს ზ უძჯობეს გლახაკი დ მთელი ძლიერი ძალსა შინა
 იე თვსსა ვიდრელა მდიდარი მოწულული გუბითა თვსითა ზ სიმთე-
 ივ ლე დ ძლიერება უძჯობეს არს ფოველსა ოქროსა, დ კორცი მთე-
 ივ ლი ვიდრელა სიმდიდრესა ურიცხუსა ზ არა არს სიმდიდრე უძჯო-
 იზ ლსა სიმდიდრესა კორციელსა, დ არა არს შუჭბა უფროს სისარუ-
 იზ მწარესა ანუ სენსა გრძელსა ზ კეთილნი დაითხევინა წინაშე ზირსა
 იზ დაკრძალულსა, წინა დაგებული ჭამადი წინა მდებარე საფლავისა
 ით თანა ზ რა საბაგელ არს კრავისა მსხუჭრზლისაგან, რამეთუ არა
 კ აქუს ჭამად არცა ფნოსად ზ ეგრეთვე ლტოლვილსა უფლისასა ზ
 კა მხილველი თუალითა დ სულთ ითქუამს, ვითარცა საჭურისი შემსე-
 კბ ბელი ქალწულისა დ სულთ მთქმული ეგრეთ მყოფელი საჭირო-
 კბ თა ებრ მსჯავრნი ზ ნუ მისცემ მწუსარებასა სულსა შენსა, დ ნუ
 კბ აჭირვებ თავსა შენსა სრახვითა შენითა ზ სისარული გულისა ცხო-
 კდ ვრება კაცისა, დ მსიარულება კაცისა დღეგრძელობა ზ გიუწარდეს
 კე სული შენი, დ ნუგეშინის ეც გულსა შენსა, დ მწუსარება შენგან
 კე განაგდე შორად ზ რამეთუ მრავალნი მოსრნა მწუსარებამან, დ არა
 კვ არს სარკებელ მას შინა ზ შური დ გულის წურომა დაამცრობენ
 დღეთა, დ მწუსარება ზირველ ჟამისა სიბერესა გარდამოიუვანს.

თ ა ვ ი ლ ა.

ა მღჯძარება სიმდიდრისა გაადნობს კორცთა დ ზრუნვა მისი
 ბ განსდევნის ძილსა ზ ზრუნვა მღჯძარებისა განსთხევს ჰრულსა, დ
 გ სნეულება მძნვარე განაფრთხობს ძილსა ზ დაშურების მდიდარი
 გრებულსა შორის. სიმდიდრისასა, დ განისუჭნებს განმუბის საზრ-
 დ დელითა თვსითა ზ დაშურების გლახაკი ნაკლულღოვანებასა შინა

ცხოვრებისას, და განსწრებისა მოკლებულ იქმნა და მოუხარე ოქროდსა არა განმართლდეს, და რომელი სდევს განსწრნადსა თვთ განმდების და ¹⁾ მრავალნი დაეცნეს ოქროსათვის, და იქმნა წარწყმედა მათი წინაშე ზირსა მათსა და ძელი შებრკოლებისა არს ეოველთა რომელნი გამოსცდიან მას, და ეოველი უგუნური შეზერობილ იქმნეს მით და ნეტარ არს მდიდარი რომელმან ჰოვოს უნაბრძლოდ, და რომელი უკანა ოქროსა არა ვიდოდა და ვინ არს ესე და ვნატრიდეთ მას, რამეთუ ქმნა საკვრველი ერთა შორის თვსთა და ვინ გამოცდილ იქმნა მით და აღასრულა, და იეოს საქებელ და ვინ შეუძლო განრომად და არა მიეახლა, და ბოროტის ეოფად არა ქმნა და დაამტკიცნა კეთილნი მისნი, და მოწულებანი მისნი აღასრებად ეკლესიასა და დასჯედ თუ ტრავჳსა თანა დიდსა ნუ განაღებ სასასა შენსა მას ზედა და და ნუ იტყუ, მრავალი მას ზედა არს, მოიკსენე რამეთუ ბოროტ არს თუაღნი უკეთურისანი და და უბოროტეს თუაღლისა რაჲ არს შექმნილ, ამისთვის ეოვლისაგან ზირისა ცრემლოის, სადაცა უკეთუ იხილო და ნუ განუძარტებ კელსა, და ნუ მოიკრები მისთანა ზინაკსა შინა და გულის კმა ეავ რომელი არიან მოუქსისა შენისაგან თვთისა, და ეოვლისათვის ნიუთისა გულის კმა ეავ და ჭამე ვითარცა კაცმან წინა დაგებული შენი, და ნუ განსცრცვი, რათა არა მოძაგებულ იქმნე და დასცხერ ზირველ განსწავლისათვის და ნუ განმდებო რათა არა შებრკოლდე და და უკეთუ სჯდე შორის მრავალთა, ნუ განმარტებ კელსა შენსა ზირველ მათსა და რავდენ სწავლულისა კაცისა კმა არს მცირედი, და ცხედარსა ზედა თვსთა არა ევნების ბოროტი და ძილი სიმთელისა მუცლისათვის შეზავებული აღდგა განთიად და სული მისი მისთანა და შრომა მღვძარებისა და სლოკინი და მუცლისა საღმობა კაცისათანა უძღებისა და და უკეთუ დამძიმდე ჭამადსა, აღდეკ ვლიდი ანთსიო და ვანისწუნო და ისმინე მუცლო ჩემი, და ნუ შეურაცხ მეოფ მე, და უკანასკნელ ჰოვო სიტყუა ჩემი და ეოველსა შინა საქმესა შენსა ეეავ მოსწრაფე, და ეოველი უძღურება არა შეგემთვოს შენ და მოწუალისა ჰურითა იკურთხოს,

¹⁾ შემოტ. ც. ივავ. ივ.

კ^ტ ბაკე ჰ სმინება სიკეთისა მისისა სარწმუნო ¹⁾ სიმძრესა ზედა
 ზურისასა დრტუნავს ქალაქი ჰ სმინება სიბოროტისა მისისა მოთ-
 კ^თ ხრობილი^ჰ ღვნოსს შინა ნუ განმკნდები, რამეთუ მრავალნი წარსწემი-
 ლ^ლ დნა ღვნომან ^ჰ საკმილი გამოსცდის რკინას ფოლადსა შინა: ეგრეთ
 ლ^ლ გულისცა ღვნო ლაღვასა შორის აძნარტავანთასა ^ჰ სარკველ
 ცხოვრებისა კაცთასა ღვნო, უკეთუ სწა იგი საზომისაებრ მისისა ^ჰ
 ლ^ლ ვინ ცხოვრებასა მოაკლდა ღვნითა, რამეთუ ესე საშუებლად კაცთა
 ლ^ლ შექმნილ არს ^ჰ ღვნო სიხარულ გულისა ჰ შუჭბა სულისა, კმა
 ლ^ლ საუოფელად მსმელსა ჟამსა შინა ^ჰ სიმწარე სულისა სმა მრავლი-
 ლ^ლ სსა ღვნისა, ლაღვათა შინა ჰ წევეითა ^ჰ განამრავლებს გულის
 წერომასა უგუნურიისასა სიმთვრალე, წაბორკილებასა ზედა შემამ-
 ლ^ლ ცირებელი ძალისა, ჰ მომატეუჭბელი წელულებისა ^ჰ სმასა შინა
 ღვნისასა ნუ ამხილებ მოუწასსა, ჰ ნუ შეურაცხ ჰეოფ მას სიხარუ-
 ლ^ლ ლსა შინა მისსა ^ჰ ჰ სიტუწასა ეჭჭდრებისასა ნუ ეტეჯ მას; ჰ ნუ
 შეაჭირვებ მას ტანჯვასა შინა.

თ ა ვ ი ლ.

ა წინამძღუარ თუ დავადგინეს შენ, ნუ ამაღლდები არამედ იქ-
 ბ მენ მათ შორის ვითარცა ერთი მათგანი ^ჰ იზრუნე მათდა ეგრეთ
 კ სჯედ, ჰ ეოველი საკმარი შენით ქმნულთა გარდასდევ ^ჰ რათა ინა-
 ლ რებდე მათთვს, ჰ შემკობისათვს მიიღო გვრკვნი ^ჰ ეტეოდი მო-
 ე ნუ აყენებ მუსიკსა ^ჰ სადაცა სასმენელ იეოს, ნუ მიჭევენ თქმასა,
 ვ ჰ უჟამოდ ნუ ბრძნობ ^ჰ ბეჭედი ანთრაკისა სამკაულსა ზედა ოქ-
 ზ როსასა, ჰ ტკბილ მეტეუჭლება მუსიკთა სმასა შინა ღვნისასა ^ჰ
 ზ ჰ შემკობითა შინა ოქროსათა ბეჭედი სამარბადოსა, ტკბილ გალო-
 ტ ბასა მუსიკთასა თანა ტკბილითა ღვნისა ^ჰ იტეოდი ჭაბუკო უკეთუ
 თ შენდა საკმარ არს, მნიად ორგზის, უკეთუ კითხულ იქმენ ^ჰ შემო-
 ი მეცნიერ ჰ ზოგად დუმენ ^ჰ შორის დიდ შემძლეთა ნუ შეესწორები
 ეოფადსა, ჰ სხვსა მეტეუჭლისა, სადაცა არიან უხუცესნი ნუ მრავ-

1) იგავი გ.

ვალ მეტეუტლებ ზირველ ქუხილისა წინა უძღვს ელვა, ზ ზირ-
 ველ სირცხლისა წინა უძღვს მადლი ზ ჟამსა შინა აღსდევ, ზ ნუ
 შეუდგები (სხვათა), განვედ სახლით ზ ზ ნუ მცონარე იქმნები,
 მუნ იძღვრდი ზ ქვენ გულის სიტყუა მენი, ზ ნუ სცოდავ სიტყუთა
 ამჰარტავანთა ზ ზ ამათ მიერ აკუროთე რომელმან შეგქმნა შენ, ზ
 დაგათრო შენ კეთილთაგან მისთა ზ რომელსა ემინის უფლისა
 მიითვალავს სწავლასა, ზ რომელნი აღიმსთობენ ჰჰოებენ კეთილ
 სათნოებასა ზ მეძიებელი სჯულისა განძღების მისგან, ზ შეორგუ-
 ლებუდი დაბრკოლდეს მის მიერ ზ მოშიში უფლისა ჰჰოებს მსჯა-
 ვრსა, ზ განსართლება ვითარცა ნათელნი აღენთებიან ზ კაცი ცო-
 დვილი ძიდრკების მსილებისაგან, ზ ნებისაებრ თვისისა ჰჰოებს
 თანა სწორსა ზ კაცი განმსრახველი არა უგულებელს ჰჰოფს გუ-
 ლის სიტყუასა, ზ უცხო რომელი ზ ამჰარტავანი არა შეუშინდების
 შიშსა, ზ შეძღვომ ქმნისა თვისთა განუსრახველი ზ თვნიერ გან-
 ზრახვისა ნუ რა რასა იქმ, ზ ოდეს ჰქმენ ნუ შეინანებ ზ გზასა
 ზედა დაცემისასა ნუ სვალ, ზ არა წარეკუტთო ქვსა მიერ ზ ნუ
 გრწმენის გზისა რომელსა შინა არა წაბრკოლდე, ზ ძულთაგან შენ-
 თა დაიმარხე ზ ეოველთა შინა საქმეთა არწმუნე სულსა შენსა, რა-
 მეთუ ესე არს დამარხვა ძჯულისა ზ რომელსა ჰრწამს სჯული ეკ-
 რძალვის მცნებათა, ზ რომელი ესავს უფალსა არა ნაკულევიან
 იქმნების.

თ ა ვ ი ლ ბ.

მოძიშსა უფლისასა არა შეემთხვოს ბოროტი, ზ უკეთუ გან-
 საცდელსა შთავარდეს, კუხლად დაიხსნების იგი ზ კაცი ბრძენი არა
 მოიძულებს სჯულსა, ხოლო შეორგულებული მის მიერ ვითარცა
 ნავი გრივალთა შინა ზ კაცი მეცნიერი დაერწმუნების სჯულსა, ზ
 სჯული მისსა სარწმუნო ზ ვითარცა საკითხავი მართალთა განუმ-
 ზადე სიტყუა, ზ ეგრეთ ისმინე. შეაუღლე სწავლასა, ზ მაშინ მიუ-
 კე ზ ბორბალი ეტლისა ნაწლევი ცოფისა, ზ ვითარცა ღერძი
 მბრუნავი განსრახვა მისი ზ ცხენი საჯდომად ვითარცა მეგობარი
 მლიქნელი ეოველთა ქუტყე ძჯდომარისა კვკის ზ რადდმდე დღე

დღესა მოესწრობის, ზე ეოველი ნათელი წლისა დღისანი მისისა-
 ც გან ზე შეცნიერებითა უფლისათა განიყოფების, ზე შესცვალა ჟამი ზე
 თ დღესასწაული ზე ამათგან აღამაღლა ზე წმიდა ეო, ზე ამათგან დას-
 ი სნა რიცხუნი დღეთანი ზე ზე კაცნი ეოველნი მიწისაგან, ¹⁾ ზე მი-
 ია წისაგან შექმნა აღამ ზე ზე სიმრავლითა მცნობიერებისათა უფალმან
 იბ განეო ივინი, ზე შესცვალა გსა მათი ზე ამათგან აკურთხა ზე აღამ
 მალლა ზე მათგან წმიდა ეო, ზე თავისად მიმართ მიიხლა, მათგან
 დასწევვა, ზე დაამდაბლა, ზე მოაქცივნა ივინი სადგომისაგან მათი-
 ივ სსა ზე ²⁾ ვითარცა თივა შეკაცისა კელთა შინა მისთა, ეოველნი
 ივ გზანი მისნი ნებისაებრ მისისა, ეგრეთვე კაცნიცა კელსა შინა შე-
 ივ მოქმედისა მათისა მიცემად მათდა სასჯელისაებრ მისისა ზე ვითარ-
 ივ ცა წინა აღმდგომ ბოროტისა კეთილი, ზე წინა აღმდგომ სიკუდი-
 ივ ლისა ცხოვრება, ეგრეთ წინა აღმდგომ კეთილ მსახურისა ცოდვი-
 ივ ლი, ზე ესრეთ მიხედვე ეოველსა საქმესა შინა მალლისასა, ორი ორი
 ივ ერთი წინა აღმდგომ ერთისა ზე ხოლო მე უგანასკნელ ვქმენ ზე შეუ-
 ივ დგე ვითარცა დასაბამითგან, ვითარცა მომცვრეველნი შემდგომად
 ივ მომკრეფელისა ვენაჯთასა ზე კურთხევასა შინა უფლისასა მივიწივე,
 ივ ზე ვითარცა მომსთჟელეთა აღვაგსე საწინეხელი ზე განიხილეთ რამე-
 ივ თუ არა თავისად მხოლოდ დავშვერ, არამედ ეოველთა შეძიებელთა
 ივ სწავლისათა ზე ისმინეთ ჩემი დიდ შემძლეთა ერისათა, ზე მფლო-
 ივ ბელთა კრებისათა ეურად იღეთ ზე მესა ზე ცოლისა, მძასა ზე მეგო-
 ივ ბარსა, ნუ მისცემ კელმწიფებასა შენ ზედა ცხოვრებასა შინა შენ-
 ივ სსა ზე ზე ნუ მისცემ სხვასა მონაგებსა თვსსა, რათა არა ინანო რო-
 ივ კა მელი გიკმდეს მათ ზე ვიდრემდის ცხოველ სარ ზე სულთქმა შენსა
 ივ კბ შინა არს, ნუ განსცჷლი თავსა ეოველსა ზედა გორციელსა ზე რა-
 ივ ბეთუ უძჯობეს არს შენდა რათა შენ გევედრებოდენ შენი შენნი, ვი-
 ივ ბბ დრვლა შენ უმხირდე კელთა შინა შეთა შენთათა ზე ეოველთა შინა
 ივ კდ საქმეთა შენთა იქმნე მისწრებულ ზე ნუ სცემ ბრძვილსა დიდებასა
 ივ ზედა შენსა ზე დღესა შინა აღსრულებისასა დღეთა ცხოვრებისა შე-
 ივ ნისასა, ზე ჟამსა შინა სიკუდილისა შენისასა განჰვაგ სამკვდრებელი

¹⁾ ა მსკ ა. — ²⁾ რამ. თ.

ივ მათი მაცხოვარსა ზედა მათსა ❖ მოძიშსა უფლისასა არა რისა
 იდ ეძინის, ღ არცა ეძინოდეს, რამეთუ იგი არს სასოება მისი ❖ მო-
 იე შიშისა უფლისა სანატრელ არს სული ❖ რით უჭერიეს ღ ვინ მისსა
 ივ სიმტკიცე ❖ ¹⁾ თვალნი უფლისანი მოუვარესა მისსა ზედა, შემწე
 იხ ძალისა ღ დამატკიცებულ ძლიერებისა ❖ საფარველ კორძავისა, ღ
 იწ საფარველი სამკრისაგან, მცველი შებრკოლებისაგან, ღ შემწე დაცუ-
 ით მისაგან ❖ აღმადგინებულ სულისა, ღ განმანათლებულ თვალთა, კუ-
 ით რწების მომცემელ ცხოვრებისა ღ კურთხევისა ²⁾ შესაწირავი უსამა-
 კ რთლოსაგან წინა დაკებული განკრწნილი, ღ არა არიან სათნოდ
 კ ძღუტნი უსჯულოთა ❖ ³⁾ არა სათნო იჩინებს ძალადი შესაწირავსა
 კა არა წმიდათასა, არცა სიმრავლე მსხუტრწლთა განსწმედს ცოდვა-
 კბ წისა ❖ ვითარცა დაკლვა მისა წინაშე მამისა მისისა, ვერეთ შესა-
 კბ წირავი მსხუტრწლთა მონაკებთაგან გლახაკთასა ❖ ჰური გლახაკთა
 კბ ცხოვრება გლახაკთა, ⁴⁾ რომელი მოაკლებს მას კაცი მოსისხლე ❖
 კბ მოჭკლავს მოუვასსა მომსმელი მისისა საცხოვრებელისა ❖ დასთ-
 კბ ხევს სისხლსა რომელი მოაკლებს სასუიდელსა სასუიდლით დადგი-
 კმ ნებულსა ❖ ერთი მაშენებელი, ღ ერთი დამარღუტველი რა ეწიოს
 კმ უფროს თჯიერ შრომისა ❖ ერთი ლოცვიდეს, ღ ერთი სწუევდეს,
 კმ რომლისა კმისა ისმინოს მეუფემან ❖ ⁵⁾ განბანილი მეჭდრისაგან,
 კმ ღ კვალად შემსებელი მისსა, რა სარგებელ მისა აბანოსაგან ❖ ⁶⁾ ეკ-
 კმ რეთვე კაცი რომელი იმარწვიდეს ცოდვათა თჯსთაჯს, ღ კვალად
 კმ რომელი ვიდოდეს, ღ იგივე რომელმან ჰყოს, ლოცვსა მისისა ვინ
 კმ ისმინოს, ღ რა მოისწრას სიმდაბლითა თჯსითა.

თ ა ვ ი ლ.

ა დამმარხველი შჯულისა განამრავლებს შესაწირავსა, შესწირავს
 ბ მსხუტრწლსა ცხოვრებისასა რომელი ეკრძალვის მცნებათა ❖ მო-
 გ საკებელ მადლისა ვითარცა ¹⁾ შემწირველი სამინდოსა, მეოფელი
 გ ქველის საქმისა, ვითარცა შემწირველი მსხუტრწლლი ქებისა ❖ სათ-
 გ ნო უფლისა რომელი განემორების ბოროტისაგან, ღ ლხინება

¹⁾ ფსალ. ლწ.—²⁾ ივან. კა.—³⁾ ივან. იე ღ კა.—⁴⁾ ზემ. 9. ე მოსე კდ.—
⁵⁾ დ მოსე ით.—⁶⁾ ა ჰეტ. ბ.—⁷⁾ ფილ. დ.

რომელი განემორება უსამართლოებისაგან ❖ ¹⁾ ნუ გამოსჩნდები
 წინაშე უფლისა ცალიერ, რამეთუ ყოველივე ესე მცნებისათჳს ❖ ²⁾
 შესაწირავი მართლისა განაპოხებს საკურსეველსა, და სულნელებს
 მისი წინაშე მადლისა ❖ მსხუჭრძლი კაცისა მართლისა შეწენარე-
 ბული, და საკსენებელი მისი არა დაივიწყოს ❖ თვალითა სახიე-
 რითა ადიდე უფალი, და ნუ დაამცრობ დასაბამითგან კელთა შენ-
 თა ❖ და ყოველსა მისაცემელსა შინა მხიარულ ყავ ჰირი შენი, და
 სინარულით წმიდა ყავ ათეული ❖ ³⁾ ეც მალალსა მოცემისაებრ მი-
 სისა, და სახიერითა თვალითა მოპოვნებული კელისა ❖ რამეთუ უფა-
 ლი ნაცვლის მკებლარს, და შუდ წილ მოგაგოს შენ ❖ ძღვენსა ნუ
 ამცირებ რამეთუ არა მიიღებს ❖ და ნუ შეიკრძალავ მსხუჭრძლსა უსა-
 მართლოსა, რამეთუ უფალი მსაჯულარს, და არა არს მისთანა დიდება
 ჰირისა ❖ ⁴⁾ არა მიიღებს ჰირსა გლახაკსა ზედა, და ვედრებასა უსა-
 მართლო ქმნილთასა ისმენს ❖ და არა უგულებელს ჰყოფს ვედრე-
 ბასა ობოლთასა, არცა ქურივისასა, ოდეს დასთხიოს თხოვანი ❖
 არა ცრემლნი თუ ქურივისა შემდგომად უჭრიძალთა კარდამოედინე-
 ბის, და ღაღადება მისი აღიუვანებს მას ❖ მსახურე (ღმერთსა) კე-
 თილ სათნოებასა შინა შეწენარებულ იქმნეს, და ვედრება მისი ღრუ-
 ბელთამდე აღიწიოს ❖ ლოცვა მდაბლისა აღკდა ღრუბელსა, და
 ვიდრემდის მიეხლოს არა სუგეშინისცეს ❖ და არა განემოროს ვი-
 დრემდის მოხედოს მადლმან, საჯოს სიმართლესა შინა, და ქმნეს
 მსჯავრი ❖ და უფალმან არა ყოვნოს, და არცა აქუს სულგრძელება
 მათ ზედა, ვიდრემდის შემუსრნეს წელნი უწებლოთა ❖ და წარმარ-
 თთა მიაგოს სასჯელი, ვიდრემდისცა მოისპოს სიმრავლე მაგინე-
 ბელთა, და სკიპტრა უსამართლოთა შემუსროს ❖ ვიდრემდის მია-
 გოს კაცსა საქმისაებრ მისისა და საქმეთაებრ კაცთასა გულის სი-
 ტყუვათაებრ მათთა ❖ ვიდრე საჯოს სასჯელი ერისა თჳსისა, და
 ახაროს მათ წყალობითა მისითა ❖ რავდენ მუჭნიერ წყალობა ეხ-

დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იკ
იდ
იე
ივ
იზ
იჭ
ით
ი
იკა
იკბ
იკგ

¹⁾ ბ მოსე კვ და ე მოსე ივ. — ²⁾ ა მოსე დ. — ³⁾ ტობ. დ. რომ. თ.
 — ⁴⁾ ე მოსე ი. ბ ნუშტ. ით. იობ. ლდ. სიბრ. ე. საქ. ი. რომ. ბ. გალატ. ბ.
 ეფეს. ვ. კოლას. გ. ა ჰეტრ. ა.

მსა შინა ჭირისა მისისასა, ვითარცა ღრუბელი წვიმისა ჟამსა შინა უწუმროებისასა.

თ ა ვ ი ლ.

შეგვწყალენ ჩუენ მეუფეო ღმერთო ეოველთაო, ჰ მოსედე ^ა ^{ბ,გ} ჰ დასდეგ შიში შენი ეოველთა შედა წარმართთა ^ა ¹ აღიმაღლე კელი შენი წარმართთა შედა უცხოთა, ჰ იხილონ ძალი შენი ^დ ვითარცა წინაშე მათსა წმიდა იქმენ ჩუენ შორისცა, ეგრეთვე წინაშე ჩუენსა განსდიდენ მათ შედა ^ე ჰ რათა გიცნან შენ, ვითარცა ჩუენცა გიცნით შენ, რამეთუ არა არს ღმერთი თუნიერ შენსა უფალო ^{ვ,ს} ^ა განაახლე სასწაული, ჰ შესცვალე საკვრველი ^ა აღიდე კელი ჰ მარჯუენე მკლავი შენი, აღადგინე გულიწყრომა, ჰ მიჰფინე რისხვა ^{ტ,თ} ^ა აღვოცენ წინა აღმდგომნი ჰ მოსვენ მტერი ^ა ისწრაფე ჟამსა, ჰ მოიკსენე ფიცისა, ჰ მიუთხოვდენ დიდებულებასა ^ი შენსა ^ა რისხუთა ცეცხლისა შეჭმულ რათა იქმენ განრინებულნი, ჰ განმაბოროტებულნი ერისა შენისანი რათა მოიქცენ წარსაწყმედელსა ^{იბ} ^ა შემუსრენ თაენი თავართანი მეტეუტლთა, არა არს გარეშე ჩუენსა ^{ივ} ^ა შეჰკრიბენ ეოველნი ტომნი იაკობისნი, ჰ დაიბკვდრენ ივინი ვითარცა დასაბამითგან ^{ივ} ^ა ² შეიწყალე უფალო ერი წოდებული სახელითა შენითა, ჰ ისრაელი რომელიცა ზირმშოთა უწოდე ^{იდ} ^ა შეიწყალე ქალაქი წმიდა შენი, იერუსალიმი, ქალაქი განსასვენებელი შენი ^{იე} ^ა აღავსე სიონი აღებად სიტყუსა შენისა, ^{ივ} ჰ დიდებისაგან შენისა ერი შენი ^ა ჰ მიეც წამება მეოფთა დასაბამითგან ქმნილთა შენთა, აღადგინე წინასწარმეტეუტლება მეოფნი სახელისა შენისათჳს ^{იზ} ^ა მიეც სასუიდელი რომელი მოვითმენენ შენ, ჰ წინასწარმეტეუტლნი შენნი რათა სარწმუნო იქმენ ^ა ³ ისმინე უფალო ვედრება მეედრებელთა შენთა კურთხევისაებრ ჰარონისა ერთათჳს შენთა ^{იწ} ^ა ჰ გულის ჳმა ეონ ეოველთა მეოფთა ქუტლჳნასა შედა, რამეთუ შენ უფალი სარ ღმერთი უკუნისამდე ^კ ^ა ეოველსა საჭმელსა სჭამს მუცელი, ხოლო არს საჭმელი საჭმელისა უძჯობეს ^{კა} ^ა სასა განიცნობს საჭმელსა ნადირისაგან, ეგრეთ გული

¹) იერ. ი.—²) ბ მოსე დ.—³) დ მოსე ვ.

მეცნიერი სიტყვასა ცრუთასა ❖ გული მოკრძალებული მისცემს მწუ- კბ
 ხარებასა, დ კაცბან მრავალ გამოცდილმან ნაცვალ აგოს მას ❖ ყო- კგ
 ველსა მამალსა შეიწინარებს დედა-კაცი, სოლო არს ასული
 ასულისა უმჯობეს ❖ სიკეთე დედა-კაცისა ახარებს ჰირსა, დ ყოველ- კდ
 თა ზედა სურვილი კაცთა წინა მოასწრობს ❖ უკეთუ არს ენა- კე
 სა ზედა მისისა წყალობა დ სიმძვდე, არა არს ქმრისა მისისა მსგავს
 ძეთა კაცთასა ❖ მოძებები ცოლისა იწეებს ქონებად მოგებასა, შეე- კვ
 წევის თავით თვისით დ სულტად განსულტებისა ❖ სადა არა არს კზ
 მოზღუდვილი, წარტაცებულ იყოს მონაგები, დ სადაცა არა არს
 დედა-კაცი, სულთ ითქვამნ განუსვენებელი ❖ რამეთუ ვინ ერწმუნოს კტ
 შეჭურვილსა ავაზაკსა მავალსა ქაღალქთაგან ქალაქთა შინა ❖ ეგრე- კთ
 თვე კაცსაცა არა მქონებელსა ბუდისასა, დ რომელი დაივანებდეს
 სადაცა დაიმწუხრებდეს.

თ ა ვ ი ლ.

ყოველი მეგობარი იტუჯს, დავემეგობრე მას მეცა, არამედ არს ა
 მეგობარი სახელით გარნა მეგობარი ❖ მწუხარება არა დაადგრების ბ
 თუ სიკუჭდილაბდმდე, მოყვარე დ მეგობარი შეიცვალნენ მტერად ❖ ჟ კ
 ბოროტო გულის სიტყვაო, სადათ დაცორდი, დაფარვად კმელეთი-
 სა საკუთა ❖ მოყუასი სინარულისათჯს მეგობრისა თანა ინარებს, დ
 დ ჟამსა შინა ჭირისასა წინა აღმდეგ იყოს ❖ მოყვასი მეგობართა ე
 თანა დაშურების მუცლისათჯს, დ წინაშე ბრძოლისა აღიღოს ფა-
 რი ❖ ნუ დაივიწეებ მეგობარსა სულსა შინა შენსა, დ ნუცა დაი- ვ
 ვიწეებ მას ქონებასა შინა შენსა ❖ ყოველმან თანა მზრანხველმან ზ
 გამოიღოს ზრანხვა, არამედ არს თანა მზრანხველი თავით თვისით ❖ ტ
 თანა მზრანხველისაგან დაიცევ სული შენი, დ გულის ხმა ყავ ჰირ-
 რველ რად მისა სახმარ არს, რამეთუ თჯთ თავისა თჯისისათჯს განი-
 ზრანხავს ❖ რათა ნუ ოდეს დადვას შენ ზედა წილი, დ გრქუას შენ: თ
 კეთილარს გზა შენი, დ დადგეს წინა განსილვად, რად აღსასრუ-
 ლისა შენისა ❖ ნუ თანა ეზრანხები ქუჭ მხედველსა შენსა, დ მო- ი
 მურნეთაგან შენთა დაჭფარე განზრანხვა ❖ დ დედა-კაცისაგან მომუ- ია
 რნისათჯს მისისა დ თანა მოშიშისა ბრძოლისათჯს, დ ვაჭრისა

თანა შემცვალელებისათვის, ღ მომსყიდველისაგან სყიდვისათვის, თანა
 იბ მოპურნისა მადლობისათვის ❖ ღ უწყალოსა თანა მოწყალებისა-
 იკ თვის, მცონარისა თანა ვოველთა საქმეთათვის ❖ ღ სასყიდლით და-
 იღ დგინებულთა თანა წელითა აღსასრულისათვის, მონასა ღ უთქმისა
 იე მრავლისათვის ❖ ნუ ჰკრძალავ ამათ ვოველთათვის განზრახვასა ❖
 იუ არამედ გარნა კაცისა თანა მოწმუნისა მარადის იყავ, რომლისა
 იუ უკეთუ სცნა დამარხვა მცნებისა ❖ რომლისა სულითა თვისითა, სუ-
 ივ ლისაებრ შენისა, ღ უკეთუ სცოდო, ელმოდის შენ თანა ❖ ღ ზრ-
 იზ ხვა გულისა დაადგინე, რამეთუ არა არს შენდა უსარწმუნოეს მის-
 იწ სა ❖ რამეთუ სული კაცისა მიუთხრობს ოდესმე ჩვეულებ, ვიდრე-
 ით ღ შეიდი მრიდებელი მაღალთა მჯდომარე სატანჯველსა ზედა ❖
 კ რითა ამათთვის ვოველთა ევედრე მაღალსა, რათა წარგიმართოს ჭემმა-
 კ რიტებით გზა შენი ❖ დასაბამი ვოვლისა საქმისა სიტყვა, ღ ჰირ-
 კ ველ ვოვლისა საქმისა განზრახვა ❖ კჳალი შემცვალეებისა გულისა
 კ ჰირი ოთხ კერძოთ აღმოვალს, კეთილი, ღ ბოროტი, ცხოვრება, ღ
 კ ბ სიკუდილი, დამმარხველი მათი მარადის ენა არს ❖ არს კაცი მან-
 კ ბ ქანა ღ მრავალთა მასწავლებელი, ღ თვისისა სულისა არა შეყო-
 კ ბ ფილ არს ❖ არს განმბრძნობილი სიტყუთა შინა საძაგელ, ამას
 კ ბ ვოველი საზრდელი მოაკლდეს ❖ რამეთუ არა მიეცა მას უფლისა-
 კ ბ გან მაღლი, რამეთუ ვოვლისა სიბრძნისა მოკლებულ იქმნა ❖ არს
 კ ბ ბრძენი სულისა თვისისა, ღ ნაყოფი მეცნიერებისა მისისა ჰირთა
 კ ბ შინა მოწმუნეთასა ❖ კაცმან ბრძენმან ერი თვისი განსწავლოს, ღ
 კ ბ ნაყოფნი გულის ზმის ვოფისა მისისანი სარწმუნონი ❖ კაცი ბრძე-
 კ ბ ნი აღივსოს კურთხევითა ღ ნატრიდეს მას ვოველი მხილველი ❖
 კ ბ ცხოვრება კაცისა რიცხუსა შინა დღეთასა, ღ დღენი ისრაელისანი
 კ ბ ურიცხუ ❖ ბრძენი ერთა შორის თვისთა დაამკვდრებს სარწმუნოე-
 კ ბ ლ ბასა, ღ სახელი მისი ცხოველ ივოს უკუნისამდე ❖ მულო ცხოვ-
 კ ბ რებასა შინა შენსა გამოიცადე სული შენი, ისილე რაჲ არს მისა
 კ ბ ლა ბოროტ ღ ნუ მისცემ მას ❖ რამეთუ ვოველი ვოველთა სარგებელ-
 კ ბ ლსა ზედა, ღ არა ვოველსა სულსა ვოველსა შინა სათნო ევოს ❖ ნუ
 კ ბ უძღებ ექმნები ვოველსა სასმელსა შინა, ღ ნუ გარდაეფინები ჰი-

რად ჰირადსა და საჭმელსა და რამეთუ მრავალთა შინა საჭმელთა
 საღმობა შემოვაღს, და უძლებება მიიხსლები ვიდრე ჭირადმდე და
 რამეთუ უძლებებით მრავალნი მოსწედეს, სოლო რომელი ეგრძალო-
 ვის შესძინებს ცხოვრებასა.

თ ა ვ ი ლს.

კატოვ ეც მკურნალსა ჰატვიითა საკმარისა მისისათა, რამეთუ
 უფალმან შექმნა იგი და რამეთუ ძალისაგან არს კურნება, და მე-
 ფისაგან მიიღოს ნიჭი და კელოვნება მკურნალისა აღამაღლებს
 თავსა მისსა, წინაშე დიდ შემძლეეთა საკვრველ იქმნების და უფალმან
 შექმნნა ქუჭყანით სამკურნალო, და კაცი ბრძენი არა მოიძულებს
 მათ და ¹⁾ არა ხისაგან დატკებებისა წყალი, რათა საცნაურ იქმნეს
 ძალი მისი და და მან მისცა კელოვნება კაცთა რათა სადიდებულად
 საკვრველებათა შინა მისთა და მათ მიერ განკურნა და აღიღო საღ-
 მობა მათი და მირონის მებოლი ზმით ჰყოფს შერევასა, და არა
 აღასრულოს საქმე მისი, და მძუღობა მისგან არს ჰირსა ზედა ქუჭ-
 ყანისასა და ²⁾ შულო საღმობასა შინა შენსა ნუ უგულებელს ჰყოფ,
 არამედ ევედრე უფალსა, და მან განგკურნოს შენ და განემორე ცო-
 დვისაგან, და წარმართენ კელნი, და უოვლისა ცოდვისაგან განიწმი-
 დე გული შენი და მიეც კეთილ სულნელება და მოიკსენე სამინდო,
 და განაზოხე შესწირავი ვითარცა არა შენი, და ეც ადგილი მკურ-
 ნალსა და რამეთუ უფალმან შექმნა იგი, არამედ ნუ განიმორებ შენ-
 გან რამეთუ საკმარ არს შენდა და რამეთუ არს ჯამი ოდეს კელსა
 შინა მისსა კეთილ სულნელებისა და რამეთუ შენცა უფალსა ევედრე,
 რათა წარმართოს მათ და განსჭუნება და კურნებისათჳს განმთელე-
 ბისა და შემცოდე წინაშე შემოქმედისა მისისა, შთავარდეს კელსა ში-
 ნა მკურნალისასა და ³⁾ შულო მკუდარსა ზედა კარდამოადინენ ცრუ-
 მლნი, და ბოროტ ვნებულმან იწეე ტირილი, და ვითარცა ღირს არს
 მისსა დაჰფარე გუამი მისი, და ნუ უგულებელს ჰყოფ დაფლვასა
 მისსა და მწარე ვაჲ ტირილი, და გოდება მსურვალე, და ქმენ გლო-
 ვა ვითარცა მისსა ღირს არს, დღე ერთ და ორ, ქებისათჳს და ⁴⁾

¹⁾ ბ მოსე იე.—²⁾ ესაია ღმ.—³⁾ თესაღ. ა.—⁴⁾ იგავ. იე.

ლვ
 ღღ
 ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ

ნუგეშინის ეს მწუნარებისათვის, რამეთუ მწუნარებისაგან სიკუდი-
 ით ლი იქმნების, & მწუნარება გულისა მოსდრეკს ძალსა & განსაც-
 დელსა შინა დაადგრების მწუნარებაცა, & ცხოვრება გლახაკისა
 კ გულსა შინა & ნუ მისცემ მწუნარებასა გულსა შენსა, დაუტყვე იგი,
 კა მოიკსენე უკანასკნელი & ნუ დაივიწყებ, რამეთუ არა არს მოქცევა,
 კბ & სარგებელ მას არა უყო, & თვთ განბოროტნე & მოიკსენე
 კგ მსჯავრი მისი, რამეთუ ესრეთ ვითარცა შენიცა გუშინ ჩემდა &
 კდ დღეს შენდა & შესუწნებასა შინა მკუდრისასა განასავენე ვსენება მი-
 კე სი, & ნუგეშინის ცემულ იქმნე მისთვის განსლვასა შინა სულისა
 კვ მისისასა & სიბრძნე მწიგნობრისა კეთილ ჟამსა შინა მოცალეობი-
 კე სასა, & შემამცირებელი საქმისა თვისისა განბრძნდების & რომლი-
 კვ თა განბრძნდეს მჟვრობელი გუთნისა, მოქადული საკვეთლითა, გან-
 კვ მდევნელი კართა & შემქცევი საქმეთა შინა მისთა, & მოთხრობა
 კვ იგი კბოთა ძეთა შორის & გულმან თვსმან მისცეს განკვალვად
 კვ ორნატისა, & მღვიძარება მისი განძლებათა დიაკეულთა & ესრეთ
 კვ უოველნი სურონი & სუროთ მოძღუარნი, რომელნი ღამესა ვითარ-
 კვ ცა დღესა განვლის & საქმე გამომაქანდაკებელისა ბეჭედი, & გულს
 კვ მოდვინება მისი შეცვალებად ჰირად ჰირადად, გულსა თვისსა მის-
 კვ ცემს მსვავსად & მხატვრისა ცხოველისა, & მღვიძარება მისი რო-
 კვ მელ აღსრულებად საქმისა & ეგრეთვე მჭედელიცა მასლობელ
 კვ მჯდომარე გრდემლისა, & განმსტრობელი რეინისა საქმისა & აღ-
 კვ მური ცეცხლისა დააშრობს გუჟამსა მისსა, & სიცხითა საკმილისა
 კვ დააშრობს & კმაჲ კუჭრისა განახლებს უურსა მისსა, & სწორ მი-
 კვ მსგავსებად ჭურჭლისა თუალნი მისნი & გული თვისი მისცეს აღ-
 კვ სრულებად საქმესა ზედა, & მღვიძარება მისი შემკობად სრულიად &
 კვ ეგრეთვე მეკეცეცა მჯდომარე საქმესა ზედა თვისთა, დამბრუნებელი
 კვ ფერხითა თვისითა ბორბლისა & რომელი ზრუნვასა ზედა მეს მა-
 კვ რადის საქმესა ზედა თვისსა, აღმრიცხველი ფოვლისა საქმისა მისი-
 კვ სსა & მარჯუწნითა თვისითა გამოსახოს თიკა, & წინაშე ფერხითა
 კვ მოდრიკოს ძალი თვისი & გული თვისი მისცეს აღსრულებად ჭურ-
 კვ ჭლისა, & მღვიძარება მისი განწმედად საკმილსა & ესე უოველი

გელთა ზედა თვსთა ესაეს, ჰ კაცად კაცადი საქმესა შინა თვსსა
 განბრძნდეს ❖ თვნიერ ამათსა არა დაეშენოს ქალაქი, ჰ არა დაემ-
 კვდრნენ, არცა ვლიდენ, ჰ შესაკრებელსა შორის არა აღიღონ ❖
 ხოლო საუდარსა ზედა სამსჯავროსა არა დაჯდენ ჰ აღთქმა სას-
 ჯეღლისა არა გულის ხმა ეოს, არცა აქენ მითსრობა სწავლისა ჰ
 მსჯავროისა, ჰ იგავთა შინა არა იზოვნენ ❖ არამედ ოდენ ქმნილნი
 საუკუნენი დაამტკიცონ, ჰ ვედრება მათი საქმეთა შინა კელოვნები-
 სათა, თვნიერ მიცემისა სულისა თვისისა, ჰ გულის ხმის უოფა-
 სა სჯულსა შინა ძაღლისა.

ლ
 ლ
 ლ
 მ

თ ა ვ ი ლთ.

სიბრძნე უოველთა ჰირველ მოიძიოს (მართალთა), ჰ წინას-
 წარმეტყველებათა შინა სწავლად იქმნეს ❖ მოთსრობა კაცთა სასე-
 ლოვანთა დაიძარხოთ, ჰ მითსრობასა შინა იგავთასა შევიდეს ❖
 დაფარულნი იგავთანი მოიძიოს, ჰ გამოცნობასა შინა იგავთასა
 სცხოვრებს ❖ შორის დიდ შემძლეთა მსასუროს, ჰ წინაშე მოხუცე-
 ბულისა გამოჩნდეს ❖ ქმენასა შორის უცხოთა წარმართთასა გა-
 ნვლოს, რამეთუ კეთილი ჰ ბოროტი კაცთა შორის გამოიცადა ❖
 გული თვისი მისცეს აღმსობად უფლისა მიმართ შემოქმედისა მი-
 სისა, ჰ წინაშე ძაღლისა ვეედროს, ჰ აღაღოს ჰირი თვისი ლოცვა-
 სა ზედა, ჰ ცოდვათა თვსთა თვს ვეედროს ❖ უკეთუ უფალმან დი-
 დმან ინებოს, სულითა გულის ხმის უოფისათა აღივსოს ❖ მან
 უწძმოს სიტყვანი სიბრძნისა თვისისანი, ჰ ლოცვათა შინა აღია-
 რებდეს უფალსა ❖ მან წარმართოს განხრახვა მისი ჰ კელოვნება,
 ჰ დაფარულთა შინა მისთა გულის ხმის მეოფელ ეოს ❖ მან მო-
 გავსენოს სწავლა სწავლისა მისისა, ჰ სჯულსა შინა მცნებისა უფ-
 ლისასა იქადოდეს ❖ მრავალნი აქებდენ მეცნიერებასა მისსა, ჰ
 უკუნისამდე არა წარწმდეს ❖ არა წარკდეს საცსენებელი მისი, ჰ
 სასელი მისი ცხოველ ეოს ნათესავითი ნათესავსა შინა ❖ სიბრ-
 ძნესა მისსა მიუთსრობდენ წარმართნი, ჰ ქებასა მისსა აღიარებს
 ეკლესია ❖ უკეთუ ეგოს, სასელი დაუტეოს უფროს ათასი, ჰ უკე-
 თუ განისვენოს თანა შეიერთოს თავისად ❖ კუბლად გულის ხმის

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე

ივ უოჲად მოკეთსრას, დ ვითარცა მთვარე სავსე აღვივსე ❖ ისმინეთ
 ჩემი ღირსნო მენო, დ აღმოაცენეთ ვითარცა ვარდი აღმოცენებული
 იზ წინაშე ნაღვარევის აგარაკისასა ❖ დ ვითარცა ლიბანმან გამოეცით
 იწ კეთილ სულნელება ❖ დ აღუვადის ევაგილი ვითარცა შრომანი,
 ით წინა მოსცემდეს სულნელსა, დ უგალობდით გალობასა ❖ აკურთ-
 კ სევდით უფალსა უოველსა შინა საქმესა მისსა, მიეცით სახელსა
 კ მისსა დიდება, დ აუარებდით ქებასა შინა მისსა ❖ გალობითა ჰი-
 კა რისათა დ ებნითა, დ ესრეთ არქუთ აღსარებათა შინა ❖ ¹⁾ საქმენი
 უფლისანი უოველნი რამეთუ კეთილ ფრიად, დ უოველნი ბრძანება
 კბ ჟამსა შინა თჯსსა იქმნეს ❖ დ არა არს თქმა რაჲ ესე, რაჲედ ესე, რამეთუ
 კბ უოველსა ესე ჟამსა შინა თჯსსა მოძიებულ იქმნენ ❖ სიტყუთა მისი-
 კდ თა შეკრბა წყალი ვითარცა სჯნი, დ სიტყუთა ჰირითა მისითა შე-
 კდ საწენარებელი წყალთა ❖ ბრძანებანი მისნი უოველნი სათნოება, დ
 კე არა არს რომელმან შეამციროს მაცხოვარება მისი ❖ საქმე უოვე-
 კვ ლნი გორციელთანი წინაშე მისსა დ არა არს დაფარვად თვალთაგან
 კვ მისთა ❖ საუკუნითგან უკუნისამდე იხილას, დ არა რაიყე არს სა-
 კვ კვრველ წინაშე მისსა ❖ არა არს თქმა რაჲ ესე, რაჲსა ზედა ესე,
 კწ რამეთუ უოველი საკმარად მათთა შექმნულ იქმნა ❖ კურთხევამან მი-
 კთ სმან ვითარცა ძდინარემან დაჭყარა, დ ვითარცა ღვარმან კმელი
 ლ მორწეო ❖ ეგრეთ რისსვა მისი წარმართთა დაიმკვდრონ, რამეთუ
 ლ შესცვალა წყალი ძლასედ ❖ გჴანი მისნი ღირსთა წრფელ, ეგრეთ
 ლბ უსჯულოთა შესაბრკოლებელ ❖ კეთილი კეთილითა შექმნა იქმნა
 ლბ ჰირველითგან, ეგრეთცა ცოდვილთა ბოროტი ❖ დასაბამი უო-
 ლვ ელსა საკმარ ცხოვრებასა შინა კაცისა, დ ცეცხლი დ წყალი, დ
 ლვ რკინა, დ მარლი, დ სამინდო იუქლი, დ თაფლი, დ სმე, სისხლი ეუ-
 ლვ რმნისა, დ ზეთი დ საცმელი ❖ უოველი ესე კეთილ მსახურთა კე-
 ლდ თილსა შინა, ეგრეთ დ ცოდვილთა შეეცვალოს ბოროტსა შინა ❖
 ლე არიან სულნი რომელნი აღებულ იქმნეს შურის კებასა ზედა, დ
 ლე გულის წერომითა თჯსითა დაამტკიცა წელულებანი მათნი ❖ ჟამსა
 შინა აღსრულებისასა მიჭფენენ ძალსა, დ გულის წერომასა შემო-

¹⁾ ა მოსკ ა.

ია ეოველი, ღ ამათოჯ იქმნა რღუნა ❖ ¹⁾ ეოველი რაოდენი ქჭტყა-
 ნისაგან ქჭტყენად მიიქცევი, ღ წუალნი ზღვასა შინა მიიქცევი ❖
 იბ ღ ეოველი ნიჭი ღ უსამართლო აღიკოცოს, ღ სარწმუნოება უკუ-
 იგ ნისამდე დაადგრეს ❖ მონაგები უსამართლოთა ვითარცა გვეი გან-
 გებების, ღ ვითარცა ქუხილი დიდი წვიმასა შინა იგრკვინებს ❖
 იდ ოდეს განიკნასა კელი, იხარებდეს, ეგრეთ კარდამავალნი აღსასრუ-
 იე ლსა ზედა მოაკლდეს ❖ შვილო ენობა არა წმიდათა ვერ განამრავ-
 ივ კლდისასა ❖ მწვანენი ეოველთა წუალთა ზედა, ღ ნაზირსა ზედა
 იზ მდინარისასა, ზირველ ეოველისა ბალახისა აღმოიფხურებიან ❖ მა-
 იწ ნისამდე ეგოს ❖ ²⁾ ცხოვრება თუთ კბა საეოფელი მუშაკისა და-
 ით ტკბეს, ღ უფროს ორთავე მოზოვნებულისა საუნჯისასა ❖ ძენი
 კ შენებასათა ქალაქისასა დაუბტვიცებენ სასელსა, ღ უფროს ორ-
 კ თავე დედა-კაცი უბიწო შეიცვალების ❖ ღჯნო ღ მუსიკი ახარებს
 კა გულსა, ღ უფროს ორთავე სიეგარული სიბრძნისა ❖ ებანი ღ ფსა-
 კბ მადლი ღ სიკეთე მოისურვოს თვალმან შენმან, ღ უფროს ორთავე
 კბ თესლი მწვანისა ❖ მოეგარე ღ მეგობარი შეემთხვიენეს ჟამსა შინა,
 კდ ღ უფროს ორთავე დედა-კაცი ქმრისა თანა ❖ ძმანი ღ შეწეგნანი
 კმ ჟამსა შინა ჭირისასა, ღ უფროს ორთავე მოწუალება იკნის ❖ ოქ-
 კვ კეთილ სათნო იქმნების ❖ ქონება ღ ძალი აღამადლებს გულსა ღ
 კზ უფროს ორთავე შიში უფლისა ❖ არა არს შიშსა შინა უფლისასა
 კწ შეძცირება, ღ არა არს ძიებად მისა მიმართ შეწეგნისა ❖ შიში უფ-
 კთ ლისა ვითარცა სამოთხე კურთხევისა, ღ უფროს ეოველისა დი-
 ლ ნუ სცხოვრებ, უძჯობეს სიკუდილი, ვიდრეღა თხოვნა ❖ კაცი მნი-
 ლველი უცხოსა ზედა ტრანჰისა, არა არს ცხოვრება მისი რიც-
 ლხუნსა შინა ცხოვრებისასა, შეგინებს სულსა მისსა საჭმლითა უც-

¹⁾ ჭკუბ. მს. კვლეს. ა. — ²⁾ ფილიპ. დ. ა ტიმ. ვ.

ხოთა ❖ ხოლო კაცი კელოვანი ღ კანსწავლული დაიცოს ❖ ლა
 ზირსა შინა ურცხვინოსა სათხოველი დატყებების, ღ მუცელსა შინა ლბ
 მისსა ცეცხლი აღეგზნას.

თ ა ვ ი ბა.

❖ სიკუდილო, რავდენ მწარე არს გსენება შენი კაცისა დამპყ- ა
 დებულისა ქონებასა შინა მისსა მცხოვრებელისა ❖ კაცისა უმყო- ბ
 თველისა ღ კეთილ შემთხვეულისა ეოველთა შინა, ღ კვალად რო-
 ძელი შემძლებელარს შეწენარებად საზრდელისა ❖ ❖ სიკუდილო, გ
 კეთილ არს სასჯელი შენი კაცისა რომელსა უკამს ღ მოკლებულ-
 სა ძალითა ❖ შემდგომად სიბერისა მეოფთა ღ მზრუნველისა ეო- დ
 ველთათჳს, ღ წინა აღმდგომელისა ღ წარმწემედელისა მოთმინები-
 სა ❖ ნუ გეშინის სასჯელისა სიკუდილისა, მოიკსენენ ზირველნი ე
 შენნი ღ უკანასკნელნი, რამეთუ ესე არს სასჯელნი უფლისაგან
 ეოველისა კორციელისა ❖ ღ რადსათჳს ეშურები კეთილ სათხოება- ვ
 სა ძაღლისასა, უკეთუ ათი, უკეთუ ასი, ღ უკეთუ ათასი წელი ❖
 არა არს ჯოჯოღეთსა შინა მხილება ცხოვრებისა ❖ ძენი იქმნე- ზ, ც
 ბიან საძაგელ, ძენი ცოდვილთანი, ღ მეოფნი სავანეთა შინა უს-
 ჯულოთასა ❖ ძენი ცოდვილთანი წარსწემედენ სამკვიდრებელსა, ღ
 თესლისა მათისა თანა ძარადის ეუჭდრება ❖ ძამასა უღმრთო-
 სა აგინებენ ძენი, რამეთუ მისთჳს ეუჭდრება მიიღონ ❖ ვაჲ ია
 თქუჭნდა კაცნო უღმრთონო, რომელთა დაუტყვეთ სჯული ღუთისა
 ძაღლისა ❖ ღ უკეთუ იმევით წეევასა ზედა იმევით, ღ უკეთუ მო- იბ
 სწუდეთ წეევასა შინა განიბნივნეთ ❖ ') ეოველი რაოდენი ქუჭყანი- იკ
 საგან მიწად მიიქცეს, ეგრეთვე უღმრთო წეევისაგან წარსაწემედელ-
 სა შინა ❖ გლოვა კაცთა გვამთა შინა მათთა, ხოლო სასელი ცო- იდ
 დვილთა არა კეთილისა აღიხოცოს ❖ იზრუნე სასელისათჳს, რა- იე
 მეთუ იგი დადგრების ძენდა უფროს ათასთა დიდთა საუნჯეთა ოქ-
 როსათა ❖ კეთილ ცხოვრება რიცხუნი დღეთანი, ღ კეთილი სასე- ივ
 ლი უკუნისამდე დადგრების ❖ სწავლანი მშვიდობასა შინა დაიმა- იზ
 რსეთ ძენო, ხოლო სიბრძნე დაფარული ღ საუნჯე გამოუჩენელი,

1) ჭკმ. მ. ა მოსე გ.

იტ რაჲ სარგებელ ორთავეთა შინა ❖ უმჯობეს კაცი მფარველი სიცო-
 ფისა თვისისა, ვიდრელა კაცი გამოუჩენელი სიბრძნისა თვისისა ❖
 თ,კ რაჲსათჳს უკუტ გრცხუტნის სიტყვათა ჩემთა ❖ რამეთუ არა არს
 კა უოველი სირცხული დამარხვად კეთილისა, დ არა უოველი უოველ-
 კბ თა სარწმუნოსა შინა კეთილ სათნო იჩინებიან ❖ გრცხუტნოდეს
 კბ მამისა დ დედისა სიძესათჳს, დ ძლიერისაგან დ ძველმწიფებელისა
 კბ სიცრუისათჳს ❖ მსაჯულისაგან დ მთავრისა ცოდვისათჳს, კრე-
 კბ ბულისაგან დ ერთა უსჯულთაგანათჳს ❖ ზიარისაგან დ მეგობ-
 კდ რისა უსამართლოებისათჳს დ ადგილისაგან სადა მკუდრ სარ ქუ-
 კდ რდობისათჳს ❖ დ ჭეშმარიტებისაგან დ აღთქმისა დუთისა, დ ზი-
 კმ რველ ჯდომასა ტაბლასა ზედა დ შეცთომისაგან მოღებისა დ მი-
 კმ ცემისა ❖ დ მოძიეთსაგან დუმილისათჳს, სილვისაგან დედა-კა-
 კმ ცისა მეძავისა, დ მიქცევისაგან ნათესავისა ზირისა ❖ დ გამოხუტ-
 კმ ბისაგან ნაწილისა დ მისაცემელისა, დ თანა განსილვისაგან დედა-
 კმ კაცისა ქმრიანისა ❖ შემოსისაგან ძველისა დ არა წარსდგე სარე-
 კმ ცელისა მიძრთ მისისა ❖ მეგობართაგან სიტყვისათჳს უტტდრები-
 კმ სს, დ ნუ უტტდრებად შემდგომად მიცემისა ❖ დ გაორებისაგან დ
 კმ სიტყვისა სძენისა, დ განცხადებისაგან საიდუმლოთა სიტყვითა, დ
 კმ იქმნე სარცხულო შემდგომად, დ ჰპოვო მადლი წინაშე უოველითა კაციითა.

თ ა ვ ი ა.

* ნუ გრცხუტნის ამათჳს, ნუ მიიღებ ღირსა რომელ ცოდვად ❖
 ბ სჯულისათჳს მადლისა, დ მცნებისა დ მსჯავრისათჳს რომელ გან-
 გ მართლებად არა წმიდათა ❖ სიტყვსათჳს ზიარისა, დ მოკსაურთა-
 გ თჳს, მიცემისათჳს სამკუდრებელისა მეგობრისა ❖ სიმართლისა-
 გ თჳს სასწორისა დ საზომისა, მოკებისათჳს მრავალთა დ მცირეთა ❖
 ე დ ვაჭართა მრავალ ფერთა მოსყიდვისათჳს, დ სწავლათათჳს ძეთა
 ე მრავალთა, დ რომელ მონისა ბოროტისა გუტრდის მოკრებად ❖
 ვ დედა-კაცსა ზედა ბოროტსა კეთილ არს ბეჭედი დ სადაცა კელნი
 ვ მრავალნი, დაკამ ❖ რომელი უკეთუ მისცე, რიცხვსა შინა დ სა-
 ვ ზომსა მიეც, დ მოიღე უოველი წერილითა ❖ სწავლისათჳს უმეც-
 ვ რისა დ ცოფისა, დ მოხუცებულისა სასჯელისა ჭამისათა, დ იქმნ

განსწავლულ ჭეშმარიტად, და გამოცდილ წინაშე ეოველისა ცხოვე-
 ლისა და ასულისა მამისა დაფარული მღუძარება, და ზრუნვა მის-
 თვის განსდევნის ძილსა, სიჭაბუკესა შინა მნიად არა ოდეს უგულუ-
 ბელს ჭეოფს, და თანა მცხოვრებელი (ქრმისა თანა) რათა არა ოდეს
 მოძულებულ იქმნეს და ქალწულებასა შინა რათა არა ოდეს შეიგი-
 ნოს, და მამეულთა შინა მისთა არა უქმ იქმნეს, და ქმრისათანა მეო-
 ფი რათა არა ოდეს გარდაგდეს, და თანა ცხოვრებული რათა არა
 ოდეს ბერწ იქმნეს და ასულისა ზედა უსირცხვილოსა განამტკიცე-
 მცველი რათა არა ოდეს გეოს შენ სარცხუჭნელ მტერთა, მზრ-
 ხველი ქალაქთა შინა, და განუენებული ერთაგან, და საკიცხველ
 გეოს შენ თემთა შინა მრავალთა და ნუ მიხედავ სიკეთესა ეოველისა
 კაცისასა, და შორის დედა-კაცისა ნუ სჯდები და რამეთუ სამოსლი-
 საგან გამოვალს მღილი, და დედა-კაცისაგან სიბოროტე დედლური და
 უძვობეს ბოროტი კაცისა, ვიდრეა კეთილის ეოფა დედა-კაცისა,
 და დედა-კაცი ურცხვ საუჭრელ და მოვიკსენე უკუჭ საქმენი უფ-
 ლისანი, და რომელი ვინილე უთხრობდეთ სიტყუთა შინა უფლისა-
 თა საქმენი მისნი და მზე განანათლებს ეოველსა ზედა მოხედვითა,
 და დიდებითა მისითა სავსე არს საქმენი მისნი და არა ეო თუ წმი-
 დათა უფალმან მოთხრობად ეოველი საკვრველება მისი, რომელი
 დამტკიცა უფალმან ეოველისა მზურობელმან, დამტკიცებად ეოველი-
 სავე სიტყუთა შინა მისითა და უფსკრული და გული გამოიკუთიან,
 და მანქანებათა შინა მათი გულისა ვა ეო, რამეთუ სცნა უფალმან
 ეოველისა ზრახვისა, და მოხედა სასწაულსა ზედა საუკუნესა და მო-
 თხრობად გარდასრულთა და მომავალთა, და განცხადებად კუთლთა
 საიდუმლოთა და არა წარკაბა მისსა ეოველი გულის სიტყუა და არა
 დაეფარა მისგან არცა ერთი სიტყუა და დიდებულება სიბრძნისა
 თვისისა განაჰქენა, რომელი არს ჰირველ საუკუნით და უკუნისამ-
 დე და არცა შემატოს და არცა მოაკლდეს, არცა იკამსა არცა ერთი
 თანა მზრახველი და რაზამ ეოველნი საქმენი მისნი სასურველ, და
 ვიდრე ნაბერწუაღმდე არს სიღვად და ეოველი ესე ცხოვრებენ, და
 ჭეიენ უკუნისამდე ეოველთა შინა საგმართა, და ეოველი ერჩიან და

თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 იფ
 იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ

კ) უოველი მრჩობლ ერთი წინააღმდეგომ ერთისა, ზ არა ქმნა არა
 კვ რაივე მოკლებად ❖ ერთი ერთისგან დაამტკიცა კეთილნი, ზ ვინ
 განძღეს მხედველი დიდებისა მისისა,

თ ა ვ ი მზ.

ა დიდება მადლისანი სიმტკიცე სიწმიდისა, სასე ცისა სილვათა
 ბ შინა დიდებისათა ❖ მზე გამოცხადებასა შინა მიუთხრობს გამოც-
 გ ლვასა შინა, ჭური საკვრველ საქმე მადლისა ❖ საშუადლოსა შინა
 დ თვისთა განაჯობს კერძოსა ზ სწორ სიცხესა მისსა ვინ დაუდგეს ❖
 ე საკმილსა ბერავს საქმეთა შინა სიცხისათა, სამწილად მზე შესწავს
 ვ მათა, აღმურსა ცეცხლისასა უბერავს, ზ განმრთხმელი სხივისა და-
 კ აბნელებს თუხალთა ❖ დიდ არს უფალი შემოქმედი მისი, ზ სიტ-
 ვ ევთა თვისთა ისწრაფა სლვანი ❖ ზ მთოვარემან უოველთა ჟამსა
 ზ შინა თვისსა გამოუჩინოს წელიწადი, ზ სასწაული საუკუნო ❖
 ზ მთოვარისაგან ნიში დღესასწაულისა მნათობი შემამცირებელი აღ-
 ც სასრულსა თანა ❖ მთოვარე სასწაულისა მისისაებრ არს: აღმაო-
 თ რმინებელ საკვრველ შეცვალებასა შინა ❖ ჭური, განწეობალი მა-
 ი ღალთა ზედა, სამეაროსა ზედა ცისასა ბრწეინვალე ❖ სიკეთე ცისა
 ი დიდება ვარსკეჭლავთა, მჭწნიერება უფლისა განანათლებს მადალთა
 იბ შინა ❖ სიტევთა წმიდისათა დაადგრების წესისაებრ, ზ არა აქქს
 იბ დაკნნად მცველთა შორის მისთა ❖ ¹⁾ იხილე მძულდი, ზ აკურთხე
 იგ შემოქმედი მისი, ფრიად უოვლად მჭწნიერ ბრწეინვალეებითა თვისი-
 იდ თა ❖ შემოერტყა ცასა შემორტყემითა დიდებისათა, კელთა მადლი-
 იე სათა განართხეს იგი ❖ ბრძანებითა მისითა ისწრაფის თოვლი, ზ
 იე ისწრაფიან ელვანი მსჯავრითა თვისითა ❖ ამისთვს განეხუნეს საუნ-
 ივ ჯენი, ზ აღფრინდენ ღრუბელნი ვითარცა მფრინველი ❖ დიდებუ-
 ივ ლეებითა თვისითა განამლიერა ღრუბელი, შემურსნა ლოდნი სეტ-
 იზ ევსანი ❖ მოხედვითა მისითა შეიმრნეს მთანი, ზ ნებითა მისითა
 იწ ქროდეს ბღუარი ❖ ჯამან ქუსილისა მისისამან შეამრწუნა ქჭჭეა-
 ით ნა ❖ ზ ნიაჟარი ჩრდილსა ზ ბორიო ქარისა, ვითარცა მფრი-
 ნველსა აღფრენილსა მოაფრქეჭვს თოვლსა, ზ ვითარცა მკალი

¹⁾ ა მოსე 10.

მსხდომარე თანა დაცემა მისი ❖ სიკეთე სისწეტავისა მისისა განი- კ
კვირებს თვალთა, წვიმიხათვს მისისა განუკვირდეს გული ❖ დ კა
თრთვილსა ვითარცა მარილსა მოაფრქუტვს ქუტყანასა სედა დ უი- კბ
ნვა იქმნების სრულიად აღმასული ❖ ცივმან ქარმან ჩრდილოსამან კბ
იქროლოს, დ მეჭეინოს ყინული წელისაგან, ეოველთა შესაკრებელ-
სა სედა წელისათა სვანობად აქუს, დ ვითარცა ჩაფხუტითა შეჭმო-
სოს წყალი ❖ შეჭამოს მთანი, დ შეწუას უდაბნო, დ დაშრიტოს კბ
მწვანვილი ვითარცა ცეცხლმან ❖ კურნება ეოველთა თანა სისწრა- კდ
ფითა ნისლისა, ცვარი შემთხუტული სიცხისაგან დაწყნარებს ❖
გულის სიტყვათა მისთათა დააცხრო უფსკრული, დასსა მას უფალ- კე
მან ჭალაგანი ❖ მცურავნი ზღვსა ებრ მიუთხრობენ შეჭირვებასა კვ
მისსა, დ სასმენელითა ეურისა ჩუტნისათა დ გვკვრდების ❖ დ კს
მუნ არიან უდიდებულესნი დ საკვრველნი საქმენი მისნი, ჰირად-ჰი-
რადობა ეოვლისა ცხოველისა, შექმნა ვეძანთა ❖ მათ კეთილ შე- კტ
მთხვევა აღსასრულისა თვსსა შეემთხვევენ, დ სიტყვათა მისთა გა-
ნიწუენენ ეოველნივე ❖ მრავალსა აქუს თქმად დ არა აქუს მიწე- კთ
ვანად დ აღსასრული სიტყვათა ეოველი არს იგი ❖ მადიდებელნი ლ
მისნი სადათ განვძლიერდებოდეთ; რამეთუ იგი დიდ უფროს ეო-
ველთა საქმეთა თვსთა ❖ საძინელ უფალი ფრიად, დ დიდ საკვ- ლა
რველ შეძლება მისი ❖ ¹⁾ მადიდებელნი უფლისა ამადლდენ, რაო- ლბ
დენ უკეთუ შეგეძლოსთ, რამეთუ მიიწივნეთ კვალადცა ❖ აღმაძ- ლვ
ღებელნი მისნი გამრავლდით ძლიერებითა, ნუ დაშვრებით, რამე-
თუ ვერ მისწუდებით ❖ ვინ იხილა იგი, დ მიუთხრასა დ ვინ აღი- ლდ
დოს იგი, ვითარცა არს ❖ დ მრავალ დაფარულ არიან უფროს ლე
ამათსა: რამეთუ მცირენი ვინილეთ საქმენი მისნი ❖ რამეთუ ეოვე- ლვ
ლივე ქმნა უფალმან, დ კეთილ მსახურთა მისცა სიბრძნე.

თ ა ვ ი მღ.

შაკებდეთ უკუტ კაცთა დიდებულთა, მამათა ჩუტნთა, შესაქმეთ ა
მინა ❖ მრავალი დიდებულება შექმნა უფალმან მათ შინა დიდებუ- ბ
ლებითა თვსითა საუკუნითგან ❖ უფლებასა დ მეფობასა შინა თვ- ც

¹⁾ ფსალ. ლგ.

სთა, ჰ კაცნი სახელოვანი ძალითა, განმზრახველნი მეცნიერებ-
 და თა თვსითა, მომთხრობელნი წინასწარმეტყველებათა შინა ჰ უხუ-
 ცესნი ერთა განზრახვათა შორის ჰ მეცნიერებისა წერილისა ერთა
 ე სიბრძნე სიტყვისა ჰ სწავლათა შინა მათთა გამოძეიებელნი კმა
 ვ მუსიკისა, ჰ შემომეყანებელნი მოთხრობასა წერილთა შინა ჰ კა-
 ცნი ძდიდარნი მინიჭებულნი ძლიერებითა, მშვიდობით მცხოვრებე-
 ზ ლნი საყოფელთა შინა თვსთა ჰ ვოველნი ესე ნათესავთა შორის
 ც დიდებულ იქმნეს, ჰ დღეთა შინა მათთა საქებელ ჰ არიან მათგან
 რომელმან დაუტევა სახელი რომელ მოთხრობად ქებისა, ჰ არიან
 რომელნი არა არს სახსენებელად, ჰ წარწემდეს ვითარცა არა მეოფნი
 ჰ იქმნეს ვითარცა არა ქმნილნი ჰ მენი მათნი შემდგომად მათსა ჰ
 თ არამედ კაცნი ესენი მოწვალენი, რომელთა სიმართლენი არა დავი-
 ი წეებულ იქმნეს ჰ აყსლთა მათთა თანა ეგოს კეთილი, სამკვდრე-
 ბელისა შვილოვანობათა მათთა, მათთვს აღთქმათა შინა ჰ
 ია დადგა თესლი მათი აღთქმათა შინა, ჰ ქმილნი მათი შემდგომად
 იბ მათთა ჰ უკუნისამდე ეგოს თესლი მათი, ჰ დიდება მათი არა აღი-
 იგ ხოცოს ჰ გვამნი მათნი მშვიდობასა შინა დაიმარწნეს, ჰ სახელი
 იდ მათი ცხოველ იუჭენ ნათესავთა შინა ჰ სიბრძნესა მათსა მიუთ-
 იე ხრობენ ერნი, ჰ ქებასა მათსა აღიარებენ ეკლესიანი ჰ ¹⁾ ენუქ სა-
 ივ თნო ეჟო უფალსა ჰ შეიძინა სახე სინანულისა ნათესავთა ჰ ²⁾
 ინოე იზოვა სრულ, მართალ, ჟამსა შინა რისხვცისასა იქმნა შეცვა-
 იზ ლება ჰ ამისთვს იქმნა დანარჩომი ქუჭყანისა, ოდეს იქმნა რღუნა ჰ
 იწ აღთქმა საუკუნო დადებულ იქმნეს მისთანა, რათა არა აღვოცოს
 ით ღრღუნითა ვოველი ვორცი ჰ ³⁾ აბრაამ დიდ მამა მრავალთა ნათე-
 კ სავთა, ჰ არა იზოვა მსგავს დიდებასა შინა მისსა ჰ რომელმან
 კა დაიმარსა სჯული ძაღლისა, ჰ იქმნა აღთქმასა შინა მისთანა ჰ ჰ
 კოორცსა ზედა მისსა განაჩინა აღთქმა, ჰ განსაცდელსა შინა იზო-
 კბ საწმენო ჰ ამისთვს ფიცი დადგა მისთანა კურთხევად წარმა-
 ბბ რთთა თესლისა მიერ მისისა ჰ განმრავლებად იგი ვითარცა ქვიშა
 ქუჭყანისა, ჰ ვითარცა ვარსკუთლავნი აღდგინებად თესლისა მისი-

¹⁾ ა მოსე ე.—²⁾ სიბრძ. ბ. ებრ. ია. ა მოსე ვ.—³⁾ ა მოსე იზ. რომ. დ.

სა, ჰ დამკვდრებად მათდა ზღვითგან ზღვადმდე, მდინარითგან კი-
 დედმდე ქუჭუნისა ზ ჰ¹⁾ ისაკისათჳს განამტკიცა ესრეთ აბრამისთჳს კდ
 მამისა მისისა ზ კურთხევად ეოველთა კაცთა ჰ აღუთქვა²⁾ ჰ ჰ გა- კმ
 ნისუჭნა თავსა ზედა იაკობისასა ზ სცნა იგი კურთხევეითა თჳსი-
 თა, ჰ მისცა მას სამკვიდრებელი, ჰ განუყო ნაწილი მისი ტომთა კვ
 ზედა ათორმეტთა ზ ჰ გამოიყვანა მისგან კაცი მოწყალე, მზოვნე- კზ
 ლი მადლისა წინაშე თვალთა ეოვლისა კორციელისა.

თ ა ვ ი მ.

სევაარელ ღუთისა მიერ ჰ კაცთა მოსე, რომლისა საკსენებე- ა
 ლი კურთხევათა შინა ზ მიემსგავსა იგი დიდებითა წმიდათა ჰ გა- ბ
 ნადიდა იგი საშინელად მტერთა ზ სიტყუთა შინა მისითა სასწაუ- კ
 ლი განაჩინა³⁾ ჰ დიდებულ ეო იგი წინაშე ჰირთა მეფეთა, ამცრო-
 მას ერთა მიძართ თჳსთა ჰ უჩვენა მას დიდება თჳსი ზ სარწმუ- დ
 ნობათა შინა ჰ სიმძვდითა წმიდა ეო იგი, გამოიჩნია იგი ეოფ-
 ლისაგან კორციელისა ზ⁴⁾ სმენილ ეო იგი სიტყუასა თჳსსა, ჰ ე
 შეიყვანა იგი ნისლსა შინა ზ ჰ მისცა მას წინაშე ჰირის მცნებანი, ვ
 სჯული ცსოფრებისა ჰ უწყებულება რომელ სწავლად იაკობისა
 აღთქმისა, ჰ სასჯელთ მისი ისრაელისა ზ⁵⁾ აჭრონ აღამადლა წმი- ზ
 და, მძა მი:ი მსგავსი მისი ტომისაგან ლევისა ზ დაუდგა მას აღ-
 თქმა საუკუნო, მისცა მას მღვდელობა ერისა: სანატრელ ეო იგი
 კეთილ შუჭნინერებითა, ჰ შეარტყა იგი სამოსლითა დიდებისათა ზ
 შეჭმოსა მას სისრულესა შინა ქებისასა ზ ჰ დამტკიცა იგი ჭურვილთა თ,ი
 ძლიერებისათა, საბარკულითა ჰ ჰორირითა, ჰ ეპომიდითა ზ ჰ⁶⁾ ია
 მოარტყა მას ვარდი ოქროსა, ჰ ეუჭნითა მრავლითა გარემოს, კმო-
 ბად კმისა ხარისხთა შინა მისთა, სასმენელ ეოფად კმა ეკლესიასა
 შინა სახსენებელად ძეთა ერისა მისისა ზ სამოსლითა წმიდითა იბ
 ოქროჲსა ჰ იაკინთისათა ჰ ჰორფირითა, ქმნილი ჭრელ ქმნულისა,
 სიტყუათა მსჯავრისა გამოცხადებითა ჭეშმარიტებისა ზ შეწმანნი- იგ
 ლი მეწამულისა საქმეთა კელოვნებისათა, ქვეითა მრავალ ფასითა

1) ჰ მოსე აა.—2) ჰ მოსე ვ.—3) ჰ მოსე დ.—4) ჰ მოსე კა.—5) ჰ
 მოსე დ. ჰ მოსე კა.

გამოქანდაკებული ბეჭდად ზე შვედური ოქროსა საქმითა ქვის მოქ-
 მედთა, საკსენებელსა ზედა წერილთა შინა გამოქანდაკებულითა
 იდ რიცხვსაებრ ტომთა ისრაელთასა ❖ გვრგვნი ოქროსა ზეით ვარ-
 შამანგისა გამოხატული ბეჭდისა სიწმიდისა სიქადული ჰატვიისა
 საქმე ძლიერებისა, გულის სათქმელ თვალთა შუწნიერთა უოვლად
 იე შუწნიერ ❖ ჰირველ მისსა არა იქმნეს ესე ვითარ უკუნისამდე ❖
 ივ არა შემოსა სხვსა ნათესავნი, გარნა მენი მისნი, ზე შვილი შვილნი
 იზ მისნი მარადის ❖ მსხუტრზლნი მათნი შეწირულ იუენეს უოველსა
 იწ შინა დღესა დაუცხრომელად ორგზის ❖ ¹⁾ აღივსო მოსე კელნი, ზე
 ით სცხო იგი ზეთითა წმიდითა ❖ იქმნა მისსა აღთქმად საუკუნოდ, ზე
 კ თესლსა მისსა დღეთამდე ცისა, მსახურებად მისსა ერთბამად ზე
 კ მღვდელობად, ზე კურთხევად ერისა მისისა სასელითა მისითა ❖ გა-
 მოიარნია იგი უოველთაგან ცხოველთა შემწირველად მსხუტრზლსა
 უფლისასა, საკმეველი ზე კეთილ სულნელება საკსენებელსა ზედა,
 კა საღსინებელად ერთა შენთა ❖ მისცა მას მცნებანი თვისნი კელმ-
 კბ წიფებად აღთქმათა შორის სასჯელთასა, სწავლად იაკობისა წამებად
 ზე სასჯელსა შინა მისსა, განათლებად ისრაელისა ❖ ²⁾ აღდგეს მას
 ზედა უცხონი, ზე ეშურნეს მას უდაბნოსა შინა კაცნი რომელნი
 კვ დათანისა თანა, ზე აბირონისა, ზე კრებული კორესი გულის წერო-
 კვ მათა შინა ზე რისხვთა ❖ იხილა უფალმან ზე არა სათნო ინი-
 კვ ნა, ზე აღესრულნეს რისხვთა ზე გულის წერომითა ❖ ქმნა მათ
 კვ შინა სასწაული, წარწეპიდნა იგინი ალითა ცეცხლისა უფლისათა ❖
 კვ ზე შესძინა აჭრონს დიდება, ზე მისცა მას სამკვდრებელი: დასაბამი
 კვ ჰირველთა ნაყოფთა განუყო მას, ჰური განუმზადა განსამღებელად
 კვ ჰირველ ❖ რამეთუ მსხუტრზლნი უფლისანი ჭამად იუენენ რომელი
 კვ მისცა მას ზე თესლსა მისსა ❖ გარნა ქუტყანასა შინა ერისასა არა
 კვ დამკვდრებად, ზე ერთა შინა არა ჰქონდეს მას წილი, რამეთუ თვთ
 კვ ნაწილი შენი სამკვდრებელი ❖ ზე ფინეზ ძე ელიაზარისი მესამე სა-
 კვ დიდებელად, ოდეს შურვიდა შიშსა უფლისა დადგა მოქცევასა შინა
 კვ ერისასა სასნიერებითა გულს მოდგინებითა სულისა თვისისათა, ზე

¹⁾ გ მოსე ც. — ²⁾ დ მოსე ივ.

ვეედრებოდეს ისრაელისათჳს ❖ ¹⁾ ამისთჳს დაადგრა მისი აღთქმა კთ
 მშვიდობისა, შუამდგომელ წმიდათა ღ ერთა მისთა, რათა იეოს მი-
 სი ღ თესლისა მისისა მღდელობა საუკუნო უკუნისამდე ❖ ღ აღთ- ლ
 ქმა დავითისა მისა იესესა ტომისაგან იუდასა, სამკვდრებელად მე-
 ფობისა მით მემდე მხოლოდსა, ღირსეულობა აჭრონისა ღ თესლი-
 სა მისისა ❖ ²⁾ მოგჭყენ ჩუწნ სიბრძნე გულთა შინა ჩუწნთა, სჯად ლბ
 ერისა მისისა სიმართლეთა შინა, რათა არა აღიკოცოს კეთილნი
 მათნი, ღ დიდება მათი ნათესავთა შინა მათთა.

თ ა ვ ი მ.

ქლიერ ბრძოლასა შინა ისო მე ნავესი, ღ მიძღები მოსესი ა
 იქმნა წინასწარმეტეტწლებასა შინა ❖ რომელი იქმნა სახელისა- ბ
 ებრ მისისა დიდ, ღ ცხოვრებად რჩეულთა მისთა, შურისგებად აღ-
 დგომილთა მათ ზედა მტერთა, რამეთუ რათა დაიმკვდრონ ისრაე-
 ლთა ❖ რავდენ დიდებულ იქმნა ამაჴლებითა კელი მისი, ოდესმე გ
 იყადა მახვილი ქალაქსა ზედა ❖ ვინ ჰირველ მისსა ესრეთ სდგა, დ
 რამეთუ ბრძოლა უფლისა შენ განმართე ❖ არა კელითა თუ მი- ე
 სითა, დააყენა ¹⁾ მზე, ღ დღე ერთი იქმნა ვითარცა ორ ❖ უწოდა ვ
 მაღალსა ძლიერსა, ოდეს აჭირვებდენ მას მტერნი გარემონი, ღ
 ისმინა მისი დიდმან უფალმან ლოდებითა სეტყუსათა ძალითა
 ძლიერითა ❖ შემუსრა ბრძოლა წარმართთა, ღ შემოსვლითა წარწ- ზ
 უმინდა წინა აღმდგომნი ❖ რათა სცნან წარმართთა ეოველი სა-
 ჳურველი მისი, რამეთუ წინაშე უფლისა ბრძოლა მისი, რამეთუ
 შეუდგა შემძლებელსა ❖ ღ დღეთა შინა მოსესთა ქმნა წებალობა ესე, თ
 ღ ქალებ მემან იოფონისამან, დგომად წინა აღმდგომად მტერისა, და-
 ეენებად ერისა ცოდვათაგან, დაცხრომად დრტუნვისა ბოროტისა ❖ ⁴⁾
 ღ ესენი ორნი მეოფნი ცხონდეს ექუსასი ასი ათასთაგან ქვევით- ი
 თა, შეეჯანებად მათდა სამკვდრებელსა შინა, ქუჭყანისა რომელსა
 გამოსდის სმე ღ თაფლი ❖ ღ მისცა უფალმან ქალებს ძალი, ღ ია
 ვიდრე სიბერედმდე დაადგრა მისთანა, განსლვად მისსა ქუჭყანასა
 ზედა მაღალსა, ღ თესლსა მისსა ეპერა სამკვდრებელი ❖ რამეთუ იბ

¹⁾ ა მოსე კე. ა მაკაბ. ბ.—²⁾ ფსალ. პთ.—³⁾ ისო ი.—⁴⁾ დ მოსე იჯ.

რათა ისილონ ეოველმან მეძან ისრაელისაძან, რამეთუ კეთილარს
 ივ სლვად შეძგომ უფლისა ზ და მსაჯულმან თუთოეულმან სასელითა
 იდ თუსითა, რადენთა არა ისიძვეს გულითა, და რადენი არა მიი-
 იე ქცეს უფლისაგან, და სასენებელი მათი კურთხეულთა შინა ზ ძალ-
 ივ თი შეცვალებული მეთა ზედა, დიდებულთა ეოფილითა მათდა ზ სა-
 იზ ევარელ უფლისა თუსისა სამოელ წინასწარმეტყველი უფლისა,
 იწ დაძელმან დაადგინა მეფობა, და სცხო მთავრად ერსა ზედა მისსა ზ
 ით და სჯულითა უფლისათა უსჯიდა კრებულსა, მიხედა უფალმან
 ით იაკობს ზ საწმუნოებითა მისითა გამომიებულ იქმნა წინასწარმე-
 კ ტეველი, და საცნაურ იქმნა საწმუნოებასა შინა, საწმუნო სილ-
 კ ვითა ზ ¹⁾ და მოუწოდა უფალსა ძლიერსა, ოდეს აჭირვებდეს მას
 კ მტერნი მისი გარემონი, შესაწირავითა კრავითა მუძუს მწოვარისა
 კ სძისა ზ და იქუსა ცით უფალმან, და კმითა დიდითა სასმენელ ეო-
 კ კმა თუსი ზ ²⁾ მოსრნა მეფე ტვროსი, და ეოველნი მთავარნი ფი-
 კ ლისტიმისანი ზ და ³⁾ ზირველ ჟამისა საუკუნოსა მიცვალებისა, წამა
 კ წინაშე უფლისა და ცხებულისა მისისა: საძმარისა და კამლაძე, ეო-
 კ ველისაგან ეორციელისა არა მიიღოს, და არა უეო მას ეუჭედრება
 კ (არცა ერთმან) კაცმან ზ და შეძგომად მიძინებისა თუსითა იწინასწარ-
 კ მეტეველა და აუწესა მეფესა აღსრულება მისი, და აღიმაღლა ქუჭანისა
 კ გან კმა თუსი წინასწარმეტყველებითა ავოცად უსჯულოებისა ერისა.

თ ა ვ ი მ.

ა ¹⁾ შეძგომად ამისა აღდგა ნათან წინასწარმეტველებად დღეთა
 ბ შინა დავითისთა ზ ვითარცა ცმელი განუენებული მსხუჭრწლისაგან
 კ მძდობისა ეგრეთ დავით მეთაგან ისრაელისათა ზ ²⁾ ლომთა თანა
 კ მოძღვრადი ვითარცა თიკანთა თანა და დათვთა თანა ვითარცა კრა-
 დ ვთა თანა ცხოვართასა ზ სიჭაბუკესა შინა თუსსა ³⁾ არა მოა-
 ე კუდინა თუ კმირი, და აღვოცა ეუჭედრება ერისაგან ზ ოდეს კანი-
 ე რთსა კელი შურდულითა თანა ქვისათა, დაცემად ამჰარტავანებისა

¹⁾ ა მეფე ზ. — ²⁾ ბ მეფ. ზ. — ³⁾ ა მეფ. აბ. — ⁴⁾ ბ მეფ. ზ. — ⁵⁾ ა მეფ. აზ. — ⁶⁾ ა მეფ. აზ.

გოლიათისა ❖ რამეთუ მოუწოდა უფალსა ძალასა, და მისცა მ- 3
 რჯუტნესსა მისსა ძალი, დამკობად კაცისა ძლიერისა ბრძოლასა ზე- 4
 და, და აღდგინებად რქისა ერისა თჯისათა ❖ ¹⁾ ესრეთ ბევრეულთა 5
 შორის აღიდა იგი, და აქო იგი კურთხევათა შინა უფლისათა ოდეს- 6
 მე შეჰმოსა მას გვირგვინი დიდებისა ❖ რამეთუ ²⁾ მოსრა მტერი 7
 გარემოსა, და შეურაცხო ფილისტიმელნი წინა აღმდგომნი, ვიდრე 8
 დღედმდე შეუმუსრნა მათ რქა ❖ ყოველთა შინა საქმეთა მათთა, მი- 9
 სცა აღსარება წმიდა ძალასა სიტყვითა დიდებისათა ❖ ყოველთა 10
 გულთა თჯითა აქო, და შეიფარა შემოქმედი მისი ❖ და დაადგინნა 11
 მგალობელნი წინაჲმე საკურთხეველისა, და ექუნიებითა მათითა და- 12
 ტკობად გალობისა ❖ მისცა დღესასწაულთა შინა კეთილ მუტნიე- 13
 რება, შეამკო ჟამი ვიდრე აღსასრულამდე, ოდესმე გალობად მათდა 14
 წმიდისა სასხელისა მისისა, და განთიადითგან კმობად სიწმიდეთა 15
 შორის ❖ უფალმან აღკოცა ცოდვა მისი, და აღამაღლა რქა მისი 16
 უკუნისამდე, და მისცა მას აღთქმა მეფეთა, და საუდარი დიდებისა 17
 იერუსალემსა შორის ❖ შემდგომად ამისსა აღდგა მე ბრძენი, და 18
 ამისთჯს დაივანა სივრცესა შინა ❖ ³⁾ სოლომონ გამეფდა დღესა 19
 შინა მშვიდობისასა, რამეთუ ღმერთმან განუსუტნა გარემოთა, რა- 20
 თა აღიშენოს სახლი სასხელისა მისისა, და რათა განუმზადოს სი- 21
 წმიდე უკუნისამდე ❖ ⁴⁾ რაბამ განბრძნდა სიჭაბუკესა შინა თჯისა, 22
 და აღივსო ვითარცა მდინარე გულის კმის ყოფითა ❖ და ქუტყანა 23
 დაფარა სულმან შენმან, და აღავსენ იგავითა გამოცნობისა ❖ გა- 24
 ნჯდა ვაჲ შენი ჭალაკთა შინა შორ, და საუვარელ იქმნა მშვიდობასა 25
 შინა შენთანა ❖ გალობათა შინა და იგავთა შინა და სწავლითა გა- 26
 ნაკვირვე შენ სოფელი ❖ სასხელითა უფლისა ღმუთისა, წოდებული- 27
 სა ღმუთისა ისრაელისა ❖ შეკრიბა ვითარცა რვალი ოქრო, და ვი- 28
 თარცა ბრძენი განამრავლნა ვეცხლი ❖ მისცენ გუტრდნი შენნი დე- 29
 დათა, და დამონე კორცთა შენთა ❖ მისცენ ნაბრძვილნი დიდებასა შენსა, 30
 და შეაკინე თესლი შენი მოღებად რისხვისა მეთა შენთა სედა, და- 31
 სლბი უკუნურებათათჯს შენთა, რომელ ყოუად ორთა სედა სამე- 32

¹⁾ ა მეფ. იტ. — ²⁾ ბ მეფ. ია. — ³⁾ გ მეფ. დ. — ⁴⁾ გ მეფ. დ.

კდ ფოთა ზ ეურემისაგან დაწუებად მეფობისა ურჩებისა ზ სოლო უფა-
 ლმან არა დაუტეოს წებალობა თვისი, ზ არა განგწინეს საქმეთაგან
 კე საუგარელისა მისისა არა მოსწოვს ზ ზ იაკობს მისცა ნეშტი, ზ
 კვ დავითს მისგან ძირი ზ ზ განუსუტნა სოლომონს მამათა თანა თვს-
 კზ თა ზ ზ დაუტევა შემდგომად თვისსა თესლისაგან თვისისა ზ ერი-
 კტ უმეცრება, ზ შემცირდა მეცნიერებითა რობოამ, რომელმან განუ-
 კტ ტევა ერი თვისისა განზრახვისაგან ზ ზ იერობამ მე ნავატისი,
 კტ რომელმან ქმნა მეცოდებად ისრაელისა, ზ მიცა ეფრემს გზა ცო-
 კტ დვისა მიძარტ ზ ზ კანმრავლდეს ცოდვანი მათნი ფრიად, განშორებად
 ლ მათდა ქუტყანისაგან მათისა ზ ზ ეოველი უკეთურება მოიძიეს,
 ლ ვიდრემდის შურის ძიება მოვიდეს მათ ზედა.

თ ა ვ ი მს.

ა **ღ**დგა ელია წინასწარმეტყუტელი ვითარცა ცეცხლი, ზ სიტყვა
 ბ მისი ვითარცა ლამძარი ეგზებორა ზ რომელმან მოიწია მათ ზედა
 გ სიემილი, ზ შურითა თვისითა შეამცირნა ივინი ზ ¹⁾ სიტყუთა უფ-
 დ ლისათა შეიპურა ცაჲ, გარდამოიყვანა ეგრეთ სამგზის ცეცხლი
 ე ცით ზ რაბამ დიდებულ იქმნა სასწაულთა შენთა ელია, ზ ვინ იქ-
 ე დოს მსგავსება შენი ზ რომელმანცა აღადგინე მეუღარი სიკუდილი-
 ვ საგან ზ ზოჯოხეთით სიტყუთა ძაღლისათა ზ შთაიყვანენ მეფენი
 ზ წარსაწემედელსა შინა, ზ დიდებული სარეცელთაგან მათთა ზ რო-
 ზ მელმან ისმინე სინას შინა მხილება, ზ ქორებს შინა სასჯელნი
 ზ შურისგებისა ზ რომელმან სცხენ მეფენი მისაგებელად ზ წინასწარ-
 ზ მეთყუტლნი მიძლებელნი შემდგომად თვისად ზ ²⁾ აძაღლდი გრიგა-
 ი ლითა ცეცხლისათა, ეტლთა ზედა ცხენებითა ცეცხლისათა ზ რომე-
 ლი სწერ ჟამსა ზედა მხილებასა შინა, დაცხრომად რისხვასა ზირ-
 ი ბ ველ გულისწერომისასა, ზ მოქცევად გულნი მამათა მეთა მიძარტ
 ი ბ ზ დადგინებად ტომთა ისრაელისათა ზ ნეტარნიან მხილველნი შე-
 ი ბ ნნი, ზ სიუვარულით შემკობილნი ზ რამეთუ ჩუტნცა ცხოვრებითა
 ი ბ ვცხოვრდებოდე ზ ზ ელია რომელი გრიგალითა დაიფარა, ზ ელისე

¹⁾ გ მეფ. აზ.—²⁾ დ. მეფ. ბ.

აღვისო სულითა მისითა, ჰ დღეთა შინა თუსთა არა შეიძრა მთა-
 ვართაგან, ჰ ვერცა შეუძლეს მას ვერაფერს აზროვანი სიტყვა არა
 აღვიდა მისსა ჰ მიცვალებასა შინა იწინასწარმეტყუელა გვაგამან
 მისმან ა¹⁾ ჰ ცხოვრებასა შინა თუსთა ეო საკურველნი, ჰ მიცვა-
 ლებასა შინა უცხოლსა საქმე მისი ა ამით ეოველსა შინა არა შეი-
 ნანა ერმან, ჰ არა განეშორნეს ცოდვითაგან თუსთა, ვიდრე ტყვე
 იქმნეს ქრისტეანისაგან თუსისა, ჰ განაბნივნეს ეოველსა შინა ქრის-
 თანასა ა ჰ დაშთა ერი მცირე, ჰ მთავარნი სახლსა შინა დაუთი-
 სსა ა რამეთუ რომელთამე უკუტ მათგანთა ქმნეს სათნოება, ჰ სხვა-
 მან განამრავლნა ცოდვანი ა ეხეკიამ დაამტკიცა ქალაქი თუსი, ჰ
 შემოიყვანნა შორის მისსა წყალი, აღმოთხარა რკინითა კლდე, ჰ
 აღაშენა წყარონი წყალთა ა²⁾ დღეთა შინა მისთა აღმოვიდა სე-
 ნაქერემ, ჰ წარგზავნა რასფაკა, ჰ აღიმაღლა კელი თუსი სიონსა
 ზედა, ჰ განადიდა აძმარტავანება თუსი ა მაშინ შეიძრნეს გულნი
 ჰ კელნი მათნი, ჰ ელმოდათ ვითარცა შობადთა ა ჰ ევედრნეს
 უფალსა მოწეალებსა, აღიპურნეს კელნი თუსნი მისდა მიმართ ა ჰ
 წმიდამან ზეცით მსწრაფლ ისმინა მათი, ჰ იცნა იგინი კელითა
 ესაიასითა ა³⁾ დასცა ბანაკი ასურსტანელთა, ჰ შემუსრნა იგინი
 ანგელოზმან მისმან ა რამეთუ ქმნა ეხეკია სათნო უფლისა, ჰ გა-
 ნაძლიერა გზასა ზედა დავით მძისა მისისასა, რომელიცა ამცნო
 ესაია წინასწარმეტყუელმან დიდმან ჰ საწმუნომან ჩვენებასა ში-
 ნა ა⁴⁾ დღეთა შინა მისთა უკუნ იქცა მზე, ჰ შესძინა ცხოვრება
 მეფესა ა სულითა დიდრთა იხილა უკანასკნელი, ჰ ნუგეშინისცა
 მგლოვარეთა სიონსა შინა ა ვიდრე უკუნისამდე აუწეა ეოფადი, ჰ
 დაფარული, ჰირველ ვიდრე არა წარსვლად მათდა.

თ ა ვ ი მთ.

ქსენება იოსიასი შეწეობასა შინა საკმეველითა, თანა შეზავე-
 ბულითა საქმითა მეძირონეთასა ა ეოველთა შორის ჰირთა ვითარ-
 ცა თაფლი დადტკებინს, ჰ ვითარცა მუსიკისა ლექსსა შინა ღჯნო ა

1) დ მეფ. ივ.—2) დ მეფ. ივ. ბ ნეშტ. ლბ. ესაია ლვ.—3) დ მეფ. ით.
 ესაია ლზ. ა მკაბ. ზ. ბ მკაბ. ივ.—4) დ მეფე გ. ესაია ლჭ.

გ¹⁾ მან წარმართებულ უო მოქცევასა შინა ერისა, ჰ აღიღო სამაგე-
 დ ლება უსჯულოებისა ❖ წარმართა უფლისა მიძართ გული თვისი,
 ჰ დღეთა შინა უსჯულოებისათა განამლიერა კეთილ მსახურება,
 ე თვნიერ დავითისა ❖ ჰ ეზეკიესა, ჰ იოსიასა, უოველთა ცოდეს
 ვ ცოდვითა ❖ რამეთუ დაუტევეს სჯული მადლისა, მეფენიცა იუდას-
 ზ ნი მიდრკეს ❖ რამეთუ მისცეს რქა თვისი სსჴათა, ჰ დიდება თვისი
 ც წარმართთა უცსოთა ❖ ²⁾ შეწვეს რჩეული ქალაქი სიწმიდისა, ჰ
 თ მოაოხრეს გზა მისი კელითა იერემიასითა ❖ რამეთუ ³⁾ განაბო-
 როტებდეს მას ჰ იგი მუცელსა შინა წმიდა იქმნა წინასწარმეტყველად,
 აღმოფხურად ჰ განბოროტებად ჰ წარწემედად, ეგრეთვე აღმენებად
 ი ჰ დანერგვად ❖ ⁴⁾ ეზეკია რომელმან იხილა ხილვა დიდებისა, რო-
 ია მელ უნჴწნა მას ეტლის თჴალად ქერაბინისა ❖ რამეთუ მოივსენა
 იბ მტერთა წვმათა შინა, ჰ კეთილ უოფად წარმმართებულთა გზათა-
 ივ სა ❖ ჰ ათორმეტთა წინასწარმეტყჴწლთა, რათა აღუვაზენ ძვალ-
 ივ ნნიეს იგინი სარწმუნობითა სასოებისათა ❖ ⁵⁾ ვითარ ვადიდებდეთ
 ზორაბაბელს, ჰ ესე ვითარცა ბეჭედი მარჯჴწნესა კელსა ❖ ⁶⁾ ეგრე-
 ივ თვე ისო მე იოსედექისა, რომელთაცა დღეთა შინა მათთა აღემენა
 ივ სახლი, აღადგინეს ტაძარი წმიდა უფლისა, განმზადებული სადიდე-
 ივ ბელად საუკუნოდ ❖ ჰ ნემი იუავნ საცსენებელად მრავალთა ჴედა,
 რომელმან აღკვიდგინნა ჩჴწნ სღუდენი დაცემულნი, ჰ დაკვიდგი-
 ივ ნნა ჩჴწნ ბჴენი ჰ მოქლონნი, ჰ აღკვიდგინა სახლი დაცემული
 ივ ჩჴწნი ❖ ⁷⁾ არა ვინვე აკებულ იქმნა ეგრეთ ვითარცა ენუქ ქჴწყა-
 ივ ნასა ჴედა, რამეთუ იგი ამაღლდა ქჴწყანისაგან ❖ ⁸⁾ ვინათგან
 ივ რამეთუ იოსებ იქმნა წინამძღვარი მმათა, ჰ სიმტკიცე ერისა, ჰ ⁹⁾
 ივ ძვალნი მისნი შეწენარებულ იქმნეს ❖ სეით ჰ სემ დიდებულ იქ-
 ივ მნნეს კაცთა შორის, ჰ უფროს უოვლისა ცხოველისა შესაქმესა
 შინა ადამ.

¹⁾ დ მეფ. კბ. ბ ნეშტ. კდ. — ²⁾ დ მეფ. გე. — ³⁾ იერემ. ა. — ⁴⁾ ეზეკ. ა. —
⁵⁾ სოფონ. ბ. — ⁶⁾ ზაქ. გ. გ. ეზდრ. ვ. — ⁷⁾ ა მოსე ე. — ⁸⁾ ა მოსე მდ. —
⁹⁾ ა მოსე ნ.

თ ა შ ი ნ.

1) სიმეონ ძე ონისა, მღვდელი დიდი, რომელმან ცხოვრებასა
 შინა თვისსა აღაშენა სახლი ❖ და დღეთა მისთა დაამტკიცა ტაძარი,
 და მით დაფუძნებულ იქმნა სიმაღლე ორკეცისა, და აღაჯერობა სი-
 მაღლისა, მოზღუდვა ეკლესიისა ❖ დღეთა შინა მისთა მოაკლდეს
 ჭურჭელნი წყალთანი, ჯურღმული ვითარცა ზღვა გარმოდებული ❖
 ზრუნვიდა ერისათვის თვისისა დაცემისაგან, და განაძლიერა ქალაქი
 გარმოდგომასა შინა ❖ რავდენ დიდებულ ეოფად საყოფელსა შინა
 ერისასა, გამოსლვასა შინა სახლისა კრეტსაბმელისა ❖ ვითარცა
 ვარსკვლავი განთიადისა შორის დრუბელთა, ვითარცა რაჲ მთოვა-
 რე სავსე დღეთა შინა თვისთა ❖ ვითარცა მზე ბრწყინვალე ტაძარსა
 ზედა მაღლისასა და ვითარცა რაჲ მძულდი განანათლებს დრუბელთა
 ზედა დიდებისსა ❖ ვითარცა ყვავილი ვარდისა დღესა შინა გასა-
 ფსულისასა, ვითარცა შროძანი თანა წარსადინელსა წყალთასა, ვი-
 თარცა ნორჩი ლიბანისა დღესა შინა მკისასა ❖ ვითარცა ცეცხლი
 და ლიბანო სასაკმევლესა შინა ❖ ვითარცა ჭურჭელი ოქროსა მტკი-
 ცე შემკობილი ყოფლითა ქვითა მრავალ ფასისათა ❖ ვითარცა ზე-
 თისნილი გამოძებელი ნაყოფისა, და ვითარცა სარო აძლებელი
 დრუბელთაძღე ❖ ოდესმე მიღებად მისსა საძოხელი დიდებისა, და
 შეიმოსს მას სისრულესა შინა სიქადულისასა, აღსლვასა შინა სა-
 კურთხეველსა წმიდასა ადიდა შესაწირავი სიწმიდისა ❖ ხოლო
 ოდესმე შეწირვად წილნი კელთაგან მღვდელთასა, და იგი მდგომარე
 წინაშე ხარისსსა საკუროსეველისასა ❖ გარემოს მისსა გურგუნი
 ძმათა, ვითარცა აღმოცენება ნამუსა ლიბანსა შინა, და მოიცვეს იგი
 ვითარცა ნორჩთა ფინიკისათა ❖ და ეოფელნი ძენი აჭრონისნი
 დიდებათა შინა მათთა, და შესაწირავი უფლისა კელთა შინა მათთა
 წინაშე ეოფელთა კრებულთა ისრაელისათა ❖ და სისრულე მსახურ-
 თა საკურთხეველსა ზედა, რომელ შემკობად შესაწირავისა მაღლისა
 ეოფელისა მჭერობეჲლისა ❖ განიჯერა სასმელსა ზედა კელი მისი,
 და მიიღო სისხლისაგან ყურძნისა, დაასსა საფუძველსა ზედა საკუ-

1) ბ მკაბ. გ.

იტ რთხვეელისასა სულად კეთილ სურნელად ძაღლისა ყოველთა მეფე-
 სსა ❖ მაშინ დაღაღებდეს ძენი აჰრონისნი საუჯრთა ჭედილებითა, ზ
 კ ბერვიდეს სძენილ ვეეს კმა დიდი, საკსენებელად წინაჲე ძაღლისა-
 ით ❖ მაშინ ყოველმან ერმან ზოგად ისწრაფეს, ზ დაეცნეს ჰირსა სედა
 კ ქუჭუნისათა, თაუვანისცემაღ უფლისა ძათისა ყოველისა მჰყრობელისა
 კ ღუთისა ძაღლისა ❖ ზ აქებდენ მკალობელნი კმითა თჯსითა, დი-
 კა დებით სახლსა შინა დატკებეს საგალობელი ❖ ზ ევედრნეს ერი უ-
 კბ შუაღლსა ძაღალსა, ლოცვითა სეძთა მოწეაღესა, ვიდრე აღსრულდეს
 კბ შუჭნიერება უფლისანი, ზ მსახურება თჯსი აღასრულეს ❖ მაშინ
 კბ კარდამოკდა აღიჰყრნა კელნი თჯსნი ყოველთა სედა კრებულთა ძე-
 კბ თა ისრაელისათა, მიცემაღ კურთხევა უფლისა ბაკეთაგან თჯსთა, ზ
 კბ სასელითა მისითა იქადოდეს ❖ ზ განიმეორეს თაუვანისცემა, შე-
 კდ წენარებად კურთხევისა ძაღლისაგან ❖ ზ აწ კურთხევა ღუთისა ყო-
 კდ ველთა, დიდ არს რომელმან მსოლომან ქმნა ყოველნი, რომელმან
 კე აღამაღლნა დღენი ჩუჭნნი საძოთგან, ზ რომელმან ყო ჩუჭნთანა
 კე წეაღობისაებრ თჯსისა ❖ რათა მოგუჭცეს ჩუჭნ სინარული გული-
 კე სსა, ზ რათა იყვნეს მშვიდობა დღეთა შინა ჩუჭნთა ისრაელსა შინა
 კე ვითარცა დღენი საუკუნენი ❖ ზ დარწმუნებად ჩუჭნთანა წეაღობა
 კე თჯსი, ზ დღეთა შინა მისთა კსნად ჩუჭნდა ❖ ორნი წარმართნი
 კე მოიძაგა სულმან ჩემმან, ზ მესამე არა არს წარმართ ❖ მჯდომარე-
 კე ნი მთასა სედა სამარისა, ზ ფილისტიმისასა, ზ ერი ცოფი და-
 კე მკვიდრებული სიკიძასა შინა ❖ განსწავლა გულის სძის ყოფისა, ზ
 კე ცნობისა მოგსაზე წიგნსა ამას შინა, ისო ძემან ზირაქისმან, იერუ-
 კე სალემელმან, რომელმან აწჯმა სიბრძნე გულისაგან თჯსისა ❖ ნე-
 კე ტარ არს რომელი ამათ შინა სცსოფრებდეს, რომელმანცა ესენი
 კე დაიდვას გულთა შინა თჯსთა, განბრძნდეს ❖ რამეთუ უკეთუ ესენი ყოს,
 კე ყოველთა მიძართ განძლიერდეს, რამეთუ ნათელი უფლისა კვალი მისი.

თ ა ვ ი ნ ა.

ლოცვა ისოსი ძისა ზირაქისა.

ა **ღ**კვიარებ შენ უფალო მეუფეო, ზ გაქებ შენ ღმერთსა მაცხო-
 ბ ვარსა ჩემსა, აღუვარებ სახელსა შენსა ❖ რამეთუ შემწე ზ მუარველ

მექმენ მენ, ჰ იკსენ გორცნი ჩემნი წარწემედისაგან, ჰ მახისაგან
 შემასმენელთა ენისათა ❖ ბავისაგან მოქმედთა სიცრუვისათა, ჰ
 წინა აღმდგომთა ჩემთა მექმენ შემწე ❖ ჰ მიკსენ მე მრავლისა
 ებრ სახელის წყალობისა შენისა ღრჭინებისაგან განმსადებულთა
 შეჭმად ჩემდა ❖ კელთაგან მეძიებელთა სულისა ჩემისათა, მრავალ-
 თაგან ჭირთა რომელთა მაქენ ❖ შემაურვებელთაგან ცეცხლთა გა-
 რემოსთა, ჰ საშუალისაგან ცეცხლისა, სადაცა არა შევიწვა ❖ ჰ
 სიღრმისაგან მუცლისა ჯოჯოსეთისა, ჰ ენისაგან არა წმიდისა, ჰ
 სიტყვათხ ცრუთა, მეფისა მიმართ შემასმენელისაგან, ენისა უსამა-
 მართლოსა ❖ მიეხსლა ვიდრე სიკჳდილამდე სული ჩემი ❖ ჰ ცხო-
 ვრება ჩემი იყო მახლობელ ჯოჯოსეთისა ქეჭსენელისა ❖ გარე
 მოძიცვეს მე ყოველთაგან, ჰ არა იყო შემწე, აღვიხილნე შეწევანსა
 ზედა კაცთასა, ჰ არა იყო ❖ ჰ მოვიკსენე წყალობა შენი უფალო,
 ჰ ქმნილნი შენნი რომელი საუკუნითგან ❖ რამეთუ იკსნი რომელ-
 ნი დაგითმობენ შენ უფალო, ჰ იკსნი მათ კელთაგან მტერთასა ❖
 ჰ აღვამაღლე ქეჭსენისაგან ვედრება ჩემი დაკსნისათჳს სიკჳდილი-
 საგან ვევედრე ❖ ჰ მოუწოდე უფალსა, მამასა უფალსა ჩემსა, ნუ
 დამიტევებ მე დღესა შინა ჭირისასა, ჟამსა შინა ცოდვათასა შეუწე-
 ვნელად ❖ უგალობდე სახელსა შენსა დაუცხრომელად, ჰ გიგალო-
 ბდეთ შენ აღსარებათა შინა, ჰ ისმინე ვედრებისა ჩემისა ❖ რამეთუ
 მიკსენ მე წარწემედისაგან, ჰ აღმიღე მე ჟამისაგან ბოროტისა ❖
 ამისთჳს აღვიარებ შენ, ჰ გაქებ შენ, ჰ ვაკურთხევ სახელსა შენსა
 უფალო ❖ კვალად ჭაბუკ ვარ მე ზირველ ვიდრე ვმწირობდი, მო-
 ვიძიე სიბრძნე ცსადად ლოცვასა შინა ჩემსა, წინაშე ტაძრისა ვევე-
 დრე მისთჳს ❖ ჰ ვიდრე უკანასკნელადმდე მოვიძიე მისი, უვაფი-
 ლისაგან რამეთუ იხილვების ტევანნი ❖ ისარებდეს გული ჩემი მის
 მიერ, აღვიდა ფერკი ჩემი სიწრფოებათა შინა, სიერმით ჩემითგან
 შეუდევ მას ❖ მიუდრიკენ მცირე ეურნი ჩემნი, ჰ მოვიღე, ჰ მრავალი
 ვჭპოვე თავით თჳსით სწავლა ❖ წინა მოსწრებულ იქმნა ჩემ-
 მდა მას შინა ❖ რომელმან მომცა მე სიბრძნე მივსცენ დიდება ❖
 რამეთუ განვიზრახე ყოფად ამისა, ჰ ვეშურე კეთილსა ჰ არა

გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ,თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ

კკ მრცხუტწესსა ზ მბრძოდა სული ჩემი მისთვის, ზ ქმნასა შინა ჩემსა
 კკ გამოვიძიე ზ კელი ჩემი აღვიპყრენ მალლისა ზედა, ზ უმეცრება
 კზ,კვ მისი ვსყან ზ სული ჩემი წარვმართე მისა მიმართ ზ ზ განწმენდა-
 სსა შინა ვპოვე იგი; გული მოვიკე მის თანა დასაბამსა, ამისთვის
 კთ არა დატყუებულ ვიქმნა ზ ზ მუცელი ჩემი შეძრწუნდა ძიებასა მი-
 კლ სსა, ამისთვის მოვიკე კეთილი მოსაგებელი ზ მცა უფალმან ენა
 კლ ჩემი სასუიდელობა ჩემითა, ზ ამის მიერ ვაქო იგი ზ მოძეახლენით
 ლბ ჩემდა მიმართ უსწავლელნი, ზ განისვენეთ სახლსა შინა სწავლისა-
 ლგ სა ზ რად ნაკლულევან იტყოდით ამის შინა, ზ სულსა თქუტწესსა
 ლდ სწუურის ფრიად ზ აღვალე ჰირი ჩემი ზ ვთქუ: მოიკე თავისა თუ-
 ლდ სისათვის თუნიერ ვეცხლისა სიბრძნე ზ ქედნი თქუტწესნი მოუდრი-
 ლე კეთ უღელსა ქუტწე, ზ რათა მიითვალოს სულმან თქუტწესმან სწავლა,
 ლე მასლობელ არს ზოვნად იგი ზ იხილეთ თვალითა თქუტწესითა, რა-
 ლე მეთუ მცირედ დავმუტწრ, ზ ვპოე ჩემდა მრავალი განსუტწნება ზ
 ლვ ესიარეთ სწავლულებასა მრავლითა რიცხვითა ვეცხლისათა, მრავლი-
 ლვ თა ოქროთა მოიკებთ მით ზ რათა იხარებდეს სული თქუტწესნი წებლო-
 ლვ ბითა მისითა, ზ რათა არა გრცხუტწესსა ქებასა შინა მისსა ზ ქმენით
 ლვ საქმენი თქუტწესნი ჰირველ ჟამისა ზ მოგცესთ სასუიდელო თქუტწესნი
 ლვ ჟამსა შინა თუსსა.

დასასრული წიგნთა ისო ძისა ზირაქისთა, რომელსა აქეს თავსა შორის თუსსა თავი ნა.

წინასწარმეტყველება ესაიასი

თ ა ვ ი ა.

ა სილვა რომელი იხილა ესაია ძემან ამოსისმან, რომელი იხი-
 ბ ლა ძვინად იუდეასა, ზ ძვინად იერუსალიმისა, მეფობასა შინა
 ბ ოზიასსა ზ იოათამისა, ზ აქაზ, ზ ესეკიასისა, რომელნი მეფობ-
 ბ დეს იუდეას ზ ისმინე ცაო, ზ უორად იღე ქუტწესანაო, რამეთუ უფა-
 ბ ლი იტყოდა, ძენი ვძვენ ზ აღვამაღლენ, სოლო მათ შეურაცხმევეს
 ბ მე ზ იცნა კარმან მოძებელი, ზ ვირმან ბავა უფლისა თუსისა,

სოლო ისრაელმან მე არა მიცნა, & ერმან ჩემმან მე არა გულის
 ხმა მეო & ვაჲ ნათესავსა ცოდვილსა, & ერსა სავსესა ცოდვითა, &
 თესლი ბოროტი ძენი უსჯულონი: დაუტყვევთ უფალი, განარისხეთ
 წმიდა ისრაელისა, & უცხო ექმნენით, & განსდექით & რად მერმეცა
 იწუღვით დამრთველნი უსჯულოებასა: ეოველი თავი ტკივლად, &
 ეოველი გული მწუსარებად & ფერკთავან ვიდრე თავადმე არა არს
 მის შორის სიმრთელე, არცა წყლული, არცა ნაგეტჭმი, არცა ბრძ-
 ლი განსივებული: არა არს საღებური დასადებელად, არცა ზეთი,
 არცა შესაკრველნი & ¹⁾ ქუჭყანა თქუჭნი ოკერ, ქალაქნი თქუჭნნი
 ცეცხლით მომწუარ, სოფელსა თქუჭნსა წინაშე თქუჭნსა უცხონი
 მოსკამენ მას, & მოკრებულარს გარდაქცეული ერისა მიერ უცხო-
 თასა & დატყვევებულ იქმნეს ასული სიონისა ვითარცა კარავი ვენ-
 კსა შინა, & ვითარცა სილის საცავი ნესოანსა შინა, ვითარცა ქალა-
 ქი გამოღებული & ²⁾ & არა თუმცა უფალმან სამოთ დამიტყვა
 ჩუჭნ თესლი, ³⁾ ვითარცა სოდომიამცა ვიქმნენით, & ვითარ გომორ-
 რადმცა ვემსგავსენით & ისმინეთ სიტყვა უფლისა მთავართა სო-
 დომისათა, ეკრძაღეთ მჯულსა ღმუთისასა ერი გომორრზაჲსა & ⁴⁾
 რად ჩემდა სიმრავლე მსხუჭრზლთა თქუჭნთა, იტყუეს უფალი რამე-
 თუ სავსე ვარ მე ეოვლად დასაწველებითა ვერძთა, & ცმელთა კრავ-
 თათა, & სისხლი კუროთა & ვაცთა არა მნებავს & არცა მოხვიდეთ
 ჩუჭნებად ჩემდა, ვინ გამოიძინა ესენი ველთავან თქუჭნთა დათრგუ-
 ნვად, ესოჲსა ჩემისა არა შესძინოთ & უკეთუ მომართვათ სამინდო-
 ამაო, საკმეველი სამაგელარს ჩემდა, ახალ თოჭნი თქუჭნნი, &
 მახათნი, & დღე დიდი არა თავს ვიდვა & მარხვა & უქმოზა, & დღე-
 სასწაულნი თქუჭნნი, მულან სულსა ჩემსა, მექმნენით მე სიმამლ-
 რედ, არღა მერმე უღხინო ცოდვათა თქუჭნთა & ოდეს განიზურნეთ
 კელნი თქუჭნნი ჩემდამო, მივაქცინე თვალნი ჩემნი თქუჭნგან, &
 უკეთუ განამრავლოთ ვედრება, არ შევისძინო თქუჭნი ⁵⁾ რამეთუ
 კელნი თქუჭნნი სისხლითა სავსე & ⁶⁾ განიბანენით, წმიდა იქმნენით,

დ
 ე
 ვ
 ხ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ

¹⁾ ქვემოთ ე. — ²⁾ რომ. თ. — ³⁾ დახად. ით. — ⁴⁾ იერემ. კ. ამოს. ე.
⁵⁾ ქვემ. კთ. — ⁶⁾ ა პეტრ. ბ.

მოსპენით უკეთურებანი სულთაგან თქუწნთა წინაშე თვაღთა ჩემ-
 ის თა, დასცხერით ბოროტთაგან თქუწნთა **ჟ** ისწავეთ კეთილისა ქმნა,
 გამობიეთ მსჯავრი, ავსენით მიმძლავრებული, უსაჯეთ ობოლსა,
 იწ **ღ** განამართლეთ ქურივი **ჟ** **ღ** მოვედით **ღ** შევიტყუენეთ, იტყუეს უფა-
 ლი, **ღ** უკეთუ იუწენ ცოდვანი თქუწნნი ვითარცა ლებილნი, ვი-
 თარცა თოვლი განვასწავტაკო, ხოლო უკეთუ იუწენ ვითარცა მო-
 თ **წ** უეულნი მეწაბულნი, ვითარცა მასული განვასწავტაკო **ჟ** **ღ** უკეთუ
 კ **კ** გინდესთ, **ღ** ისმინოთ ჩემი, კეთილნი ქუწყანისანი მტკამნეთ **ჟ** სო-
 ლო უკეთუ არ გინდესთ, არცა ისმინოთ ჩემი, მასულმან შეგტამნეს
 კა **კ** თქუწნ, რამეთუ ჰირი უფლისა იტყოდს ამათ **ჟ** ვითარ იქმნა მეძავ
 ქალაქი სარწმუნო სიონ, რომელსა შინა სიძარტლე განისვენებდა,
 კბ **კ** ხოლო აწ კაცის მეტლელნი **ჟ** ვეცხლი თქუწნი გამოუცდელ, სა-
 კკ **კ** მარნი თქუწნნი შერევენ ღვინოსა წულითა **ჟ** მთავარნი თქუწნნი
 ურწმუნო, ზიარებ მჰარავთა, მოუტარე ძღვენთა, მღევარ მოსაგებულ-
 თა, ¹⁾ ობოლთა არა მძველ, **ღ** მსჯავრსა ქურივთასა არ მიმსედ-
 კდ **კ** ველ **ჟ** ამისთვის ამათ იტყუს მეუფე, უფალი საბაოთ ძლიერი ის-
 რაელისა, ვაჟ ძლიერთა ისრაელისათა, რამეთუ არ დასცხრეს გუ-
 ლის წყრომა ჩემი წინა აღმდგომთა შორის, **ღ** მსჯავრი მტერთა
 კე **კ** ჩემთაგან ვეო **ჟ** **ღ** მოვაწიო ხელი ჩემი შენ ზედა, **ღ** გამოკასურ-
 ვო შენ სიწმიდედ, ხოლო უსმნი წარვწყმინდე, **ღ** მოვსწვე უოველ-
 კვ **კ** ნი უსჯულონი შენგან, **ღ** ეოველნი ამჰარტავანნი **ჟ** **ღ** დავადვინნე
 მსჯულნი შენნი ვითარცა ჰირველ, **ღ** თანა მზრახველნი შენნი ვი-
 თარცა დასაბამსა, **ღ** ამის შემდგომად გეწოდოს ქალაქი სიძარტლი-
 კზ **კ** სა, დედა ქალაქი სარწმუნო სიონ **ჟ** რამეთუ მსჯავრისათანა ცხონ-
 კწ **კ** ღეს ტუქობა მისი, **ღ** მოწუალებისათანა **ჟ** **ღ** შეიმუსრნენ უსჯუ-
 ლონი **ღ** ცოდვილნი ერთბამად, **ღ** დამტყვებელნი უფლისანი მოე-
 კთ **კ** სრულნენ **ჟ** მით რამეთუ სირცხვილეულ იქმნენ კერძთა მათთა ზე-
 და რომელნი მათ ინებნეს, **ღ** ჰრცხუწნეს გამოქანდაკებულთა მათთა
 ზედა რომელნი მათ ქმნეს, **ღ** კდემულ იქმნეს მტილთა მათთა ზე-
 ლ **ღ** და რომელთა გული უთქმიდა **ჟ** რამეთუ იუწენ ვითარცა ბელეგო-

¹⁾ იერემია ე.

ნი განმკრელი ფურცელთა, ზ ვითარცა სამოთხე არ მქონებელი
 წელისა ზ ზ იუოს ძალი მათი ვითარცა ლელწამი სელისა, ზ
 მოქმედებანი მათნი ვითარცა ნაბერწეხალი ცეცხლისა, ზ დაიწუნენ
 უსჯულონი ზ ცოდვილნი ერთბაზად, ზ არა იუოს დამშრეტელ.

თ ა ვ ი ბ.

სიტყუა ქმნილი ესაიას მიმართ მისა ამოსისა, იუდასათჳს
 ზ იერუსალემისა ზ ვითარმედ იუოს უკანასკნელთა დღეთა სახინო
 მთა უფლისა, ზ სახლი ღუთისა მწუჭრვალთა ზედა მთათასა, ზ
 ამაღლდეს ზეშთა ზედათ ბორცუთასა, ¹⁾ ზ მოვიდოდინ მისდამი
 ეოველნი წარმართნი ზ ზ მოუხდენ ნათესავნი ძრავალნი ზ იტუო-
 დინ, მოვედით აღვიდედ მთად უფლისა, ზ სახიდ ღუთისა იაკობი-
 სსა, ზ მოძითხრას ჩუჭნ გზა თჳსი, ზ ვიდოდით მას შინა: რამე-
 თუ სიონით გამოვიდეს შჯული, ზ სიტყუა უფლისა იერუსალე-
 მით ზ ზ შჯიდეს შორის ნათესავთასა, ზ ამხილოს ერსა ძრავალ-
 სსა, ზ თანად დაშჯრიდენ მახჯლებსა მათსა საჯნისად, ზ ლახჯრე-
 ბსა მათსა მანგლად: ზ არა აღიღოს ნათესავმან ნათესავსა ზედა
 მახჯლი, ზ არღა ისწავებდენ მერმე ბრძოლასა ზ ზ აწ მენ სახლო
 იაკობისაო მოვედით, ზ ვიდოდით ნათელსა უფლისასა ზ რამეთუ
 დაუტევა ერთი თჳსი სახლი იაკობისი, რამეთუ აღივსო ვითარცა და-
 საბაშსა სოფელი მათი, მისნობითა, ვითარცა უცხო ტომთა, ზ შჯლ-
 ნი ძრავალნი უცხო ტომნი იმუნეს მათდა ზ რამეთუ აღივსო სო-
 ფელი მათი ვერცხლითა ზ ოქროთა, ზ არა იუო რიცხვი საუნჯე-
 თა მათთა, ზ აღივსო ქუჭყანა მათი ცხენებითა, ზ არა იუო რი-
 ცხვი ეტლებისა მათისა ზ ზ აღივსო ქუჭყანა სამაკვლებათაჯან სა-
 ქმთა კელთა მათთასა, ზ თაეუანის სცეს, რომელნი ქმნენ თით-
 თა მათთა ზ ზ მოდრკა კაცი, ზ დამდაბლდა მამა კაცი, ზ არა ულ-
 ხინო მათ ზ ზ აწ შევედით კლდეთა მიმართ, ზ დაიმაღენით ქუჭ-
 ყანასა შინა, ზირისაჯან შიშისა უფლისა, ზ დიდებისაჯან ძალისა
 მისისა, ოდეს აღდგეს მოსრვად ქუჭყანისა ზ რამეთუ თუხლნი
 უფლისანი მადალ, სოლო კაცი მდაბალ, ზ დამდაბლდეს სიმაღლე

1) მიქაა დ.

იბ კაცთა, ღ ამაღლდეს უფალი მხოლო მას დღესა შინა ზ რამეთუ
 დღე უფლისა საბაოთისა მოიწიოს ეოველსა ზედა მავინებელსა, ღ
 ამაღლდეს, ღ ეოველსა ზედა მალასა, ღ განსაცხრომელსა, ღ
 იგ დამდაბლდენ ზ ღ ეოველსა ზედა ნამესა ლიბანისსა მალათა, ღ
 იდ განსაცხრომელთა, ღ ეოველსა ზედა ხესა რეოსასა ბასანურსა ზ ღ
 ეოველსა ზედა მთასა მალასა, ღ ეოველსა ზედა ბორცვსა მალა-
 იე სა ზ ღ ეოველსა ზედა ზღუდესა მალასა, ღ ეოველსა ზედა გო-
 ივ დოლსა მალასა ზ ღ ეოველსა ზედა ნავსა ზღვასა, ღ ეოველსა
 იზ ზედა ხილვასა ნავთა შუჭნიერებისასა ზ ღ დამდაბლდეს ეოველი
 იწ კაცი, ღ დაეცეს სიმაღლე კაცთა, ღ ამაღლდეს უფალი მხოლო მას
 ით დღესა შინა ზ ღ კელით ქმუნლი ეოველნი დამალნენ ზ ')
 ით შემსშემელთა ქვაბებისა მიმართ, ღ დანახეთქებისა კლდეთასა ღ ნაწრა-
 კ ლთა მიმართ ქუჭყანისათა, ზირისაგან შიშისა უფლისა, ღ დიდები-
 კ სავან მალისა მისისა, ოდეს აღდგეს სრვად ქუჭყანისა ზ რამეთუ
 მას დღესა გამოიხუნეს კაცმან სამაგელნი თჳსნი ოქროსანი ღ ვე-
 კა ცხლისანი, რომელნი ქმნეს თაყვანის საცემელად ამაოთა ღ მია-
 კა მიობთა ზ შესვად ნაწრალებსა მუარისა კლდისასა, ღ ვურელებსა
 კლდეთასა, ზირისაგან შიშისა უფლისა ღ დიდებისაგან ძლიერებისა
 კბ მისისა, ოდეს აღდგეს სრვად ქუჭყანისა ზ დასცხერით კაცისაგან,
 რომლისა სამშენველი მისი ცხვრთა შინა მისთა არს, რამეთუ რა-
 სსა შერაცხილ იქმნა მათდა.

თ ა ვ ი ზ.

ა ქა მეუფე უფალი საბაოთ, მოსპოლავს იერუსალემისაგან ღ
 იუდეასაგან, შემძლებელსა მამა-კაცსა, ღ შემძლებელსა დედა-კაცსა,
 ბ ძალსა ზურისასა, ღ ძალსა წელიასა ზ გმირსა, ღ შემძლებელსა კაცსა,
 გ მბრძოლსა, ღ მსაჯულსა, ღ წინასწარმეტყველსა, ღ მოჭაზრესა, ღ მო-
 გ სუცებულსა ზ ღ ერვასის თავსა, ღ საკრველსა თანა მზრახველსა, ღ
 ბრძენსა სუროთ მოძღვარსა, ღ გულის ხმის მყოფელსა მსძენელსა ზ
 დ ღ დაუადგინე ჭაბუკნი მთავრად მათდა, ღ შემძერენი ეუფლებოდინ
 ე მათ ზ ღ დაეცეს ერი, კაცი კაცისა მიმართ, ღ კაცი მოუქსისა მი-

') ოსე ი. ლუკა კვ. გამოცხ. ვ.

მართ მისისა, წარვეჭტოს ერმა მოხუცებულისა მიმართ, უპატოო
 პატოოსნისა მიმართ ❖ რამეთუ შეიპყრას კაცმან მძა თვისი, ანუ სა-
 ხლეუელი მამისა თვისისა, მეტყუტლმან, შესამოსელი გაქტს, წინა-
 მძღვარ ჩტწნდა იქმენ, ზ ჭამადი ჩემი შენ ქტწმე იგოს ❖ ზ მიძგე-
 ბელმან მას დღესა შინა თქტას, არა ვიგო მე თქტწნდა წინამძღვარ,
 რამეთუ არა არს სახლსა შინა ჩემსა ზური, არცა სამოსელი, არა
 ვიგო მე წინამძღვარ ერისა ამის ❖ რამეთუ დატყვებულ იქმნა იე-
 რუსალემი, ზ იუდეა დაეცა, ზ ენანი მათნი უსჯულოებით უფლისა
 მიმართ ურწმუნოებენ ❖ მით რამეთუ აწ დაძაბლდა დიდება მათი, ზ
 სირცხული ჰირისა მათისა აღუდგა მათ, ზ ცოდვა მათი ვითარცა
 სოდომელთა მიუთხრეს ზ გამოაჩინეს ვაჟ სულისა მათისა,
 მით რამეთუ განიხრახეს განზრახვა ბოროტი ძვინად თავთა მათ-
 თა ❖ ზ მეტყუტლთა შევკრათ მართალი, რამეთუ ძნელ საკუძმეველ
 არს ჩტწნდა, აწ სადმე ნაშრომთა საქმეთა მათთასა ჭამდენ ❖
 ვაჟ უსჯულოსა, ბოროტნი საქმეთა ებრ მისთათანა შთავიდენ
 მისსა ❖ ერო ჩემო, მესარკენი თქტწნნი მოგპიან თქტწნ, ზ მი-
 ძხედელნი გუფულებიან თქტწნ, ერო ჩემო, ძნეტარეზელნი თქტწნნი
 ცაცთუნებენ თქტწნ ზ კვალებსა ფერკთა თქტწნთასა აღაშფოთე-
 ბენ ❖ არამედ აწ დადგის სასჯელად უფალი, ზ დაადგინოს სჯად
 ერი თვისი ❖ თვთ უფალი სასჯელად მოვიდეს მოხუცებულთა თა-
 ნა ერისათა, ზ მთავართა თანა მისთა, სოლო თქტწნ რად მოსწვით
 ვენავი ჩემი, ზ ნატაცები გლახაკისა სახლთა შინა თქტწნთა ❖
 რად ძძღვარობთ თქტწნ ერსა ჩემსა, ზ ჰირსა გლახაკთასა არცხვენთ,
 ამას იტყვის უფალი, მეუფე საბაოთ ❖ ამათ იტყვის უფალი მათ
 წილ რომელ ამალდეს ასულნი სიონისანი ზ ვიდოდეს ქედითა
 ძაღლითა, ზ წამის ეოფითა თვალთათა, ზ სღვასა ფერკთასა თანა
 მთრეველნი სამოსელთანი, ზ ფერკებითა თანად მოძღერალნი ❖ ზ
 დაამდაბლებს უფალი მძთავრობათა ასულთა სიონისათა, ზ უფალი
 გამოაცხადებს სიბილწესა მათსა ❖ მას დღესა შინა, ზ მოსპობს
 უფალი დიდებასა შემოსილებისა მათისასა, ზ შეწყობილებასა მათ-
 სა ❖ ზ შესაყრველთა ფესტტლთა ზ ქედისა სახუტწველთა მკობილ-

გ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ

კ თა ზ ზ მოსაბლარდნელსა, ზ სამკაულსა ჰირისა მათისასა, ზ შეწუ-
 კა, კბ ბასა სამკაულისა დიდებისასა, ზ დასტანაკებსა, ზ სალტებსა, ზ შეთსუ-
 კბ ლებსა ზ ზ ბეჭდებსა, ზ სამარჯუწნეებსა, ზ საურებსა ზ ზ ჰორფი-
 კდ რის გარეთა, ზ საშუალოთა ჰორფირთა, ზ ზედ დასასხმელთა სასე-
 კდ ლითა ზ საჩინოთა ლაკონიკურთა ზ ზ ბისსონისათა, ზ იაკინთისათა,
 კდ ზ მოწუელთა ზ ბისსონსა ოქროსა თანა ზ იაკინთისა თანა მოქსოილსა,
 კდ ზ თერისტროთა განტყეცილთა ზ ზ იუოს ნაცვლად საუნოსისა ტკბი-
 კდ ლისა სიძურაღე, ზ ნაცვლად სარტელისა საბელი მოირტყა: ზ ნა-
 კდ ცვლად თავის სამკაულისა ოქროანისა სიძტიერე გაქვანდეს საქმეთა-
 კდ თვს შენთა, ზ ნაცვლად შესამოსლისა შუა ჰორფირისასა კარე მოირ-
 კდ ტყა ძაძა ზ ზ ძე შენი უკეთესი რომელი გიყვარს, მანჯლითა დაეცეს,
 კდ ზ შემძლებელნი თქუწნნი მანჯლითა დაეცენ ზ ზ დამდაბლდენ, ზ
 კდ გოდებდენ შთასადებელნი სამკაულისა თქუწნისანი, ზ დამთე მხო-
 კდ ლო, ზ ქუწყანად მიძართ დაიატაკდედ.

თ ა ვ ი დ.

ს და შეიპურან შეიღთა დედათა ერთი მამაცი მეტყუწლთა, ჰური
 ბ ჩუწნი ვჭამოთ, ზ სამოსელნი ჩუწნნი შევიძოსნეთ, ოდენ სასელი
 ბ იწოდენ ჩუწნ ზედა, მოძისზე ყუწდრება ჩუწნი ზ სოლო მას დღე-
 ბ ქუწყანასა ზედა, ამაღლებად ზ დიდებად ნეშტსა ისრაელისასა ზ ზ
 ბ იუოს დატყევებული სიონს, ზ დამთომილი იერუსალიმს შინა,
 ბ წმიდად იწოდებოდინ ეოველნი დაწერილნი ცხოვრებად იერუ-
 ბ სალიმს შინა ზ რამეთუ განჭრცხის უფალი მწიკუტლსა მეთა ზ
 ბ ასულთა სიონისათასა, ზ სისხლსა იერუსალიმისასა განსწმედს, სა-
 ბ შუალისაგან მისისა სულითა განკითხვისათა, ზ სულითა დაწვისა-
 ბ თა ზ ზ მოვიდეს, ზ იუოს ეოველი ადგილი მთისა სიონისა, ზ
 ბ ეოველნი გარემონი მისნი, ავრილობდეს ღრუბელი დღისი, ზ ვი-
 ბ თარცა კვამლითა ზ ნათლითა ცეცხლისა მკსებარისათა დამე, დი-
 ბ დებითა დაიფაროს ეოველი ზ ზ იუოს საჩრდილობელად სიცხისა-
 ბ გან ზ საფარველისა შორის ზ დაფარულსა შინა, სიფიცხისაგან ზ
 ბ წვძისა.

თ ა ვ ი ე.

1) უკალობ აწ შეეყარებულსა ქებასა, საეყარელისა ვენაჲსა ჩემსა ❖ ვენაჲი ექმნა შეეყარებულსა რქისა' მიერ ადგილსა შინა ზოხილსა და ზღუდე გარე მოვსდევ, და მოვიკრძალებ, და დაზნერგე ვენაჲი სორექსა და აღვაშენე გოდოლი საშუალ მისსა, და წინ სასაწინებლელ მოვთსარე მას შინა, და ველოდე ეოფად ეურძნისა, ხოლო ევნა ეკალნი ❖ და აწ მკვდრთა იერუსალიმისათა და კაცმან იუდასმან, საჯეთლა ჩემ შორის, და საშუალ ვენაჲისა ჩემისა ❖ რაჲ უეო მერმე ვენაჲსა ჩემსა, და არა უეავ მას, მით რამეთუ ვგონებდი რათა ეოს ეურძენი, ხოლო ევნა ეკალნი ❖ აწ უგუჭ მიგიტხრა თქუჭნ, თუ რაჲ უეო მე ვენაჲსა ჩემსა, მოვმარცო ღობე მისი და ეოს დასატაცებელ, და დავარღვიო ზღუდე მისი, და ეოს დასათრგუნველ ❖ და დაუტევი ვენაჲი ჩემი, და არა მოისხლას და არცა მოითოჯნოს, და აღმოსცენდენ ვითარცა კორდსა შინა ეკალნი, და ღრუბელთა ვამცნებ არა წუჲად მის ზედა წუჲა ❖ რამეთუ ვენაჲი უფლისა საბათისი სახელი ისრაელისა არს, და კაცი იუდასი, ახალ ნერგი შეეყარებული, ველოდე რათამცა ეო მსჯავრი, ხოლო ეო უსჯულოება, და არა სიძარტლელ, არამედ ღაღადება ❖ ვაჲ რომელნი შეაეოფენ სახლსა სახლისა მიძარტ, და აგარაკსა აგარაკისა მიძარტ შეახლებენ, რათა მოეჴასსა მორამე ჰხუჭუნონ, ნუ ძარტონი დაემკვდრნეთა ქუჭუნანასა ზედა ❖ რამეთუ ისმინეს ეურთა უფლისა საბათისთა ესენი, რამეთუ უკეთუ იქმნენ სახლნი მრავალნი, საოკრად იეუნენ, დიდნი და კარგნი და არა იეუნენ შორის მკვდრნი ❖ რამეთუ სადა იქმოდის ათი უღელი გართა, ქმნას ლაგვინი ერთი, და მთესველმან სათუჭლისა ექუისისამან, ქმნას საწუაული სამი ❖ ვაჲ რომელნი აღდგებიან განთიად და თაფლუჴსა სდევენ, დაადგრებიან მუხრამდე, რამეთუ ღვინომან შეწუნეს ივინი ❖ რამეთუ ქნარისათანა და საუსალმუნისა დავლთა, ღვინოსა სუძენ, ხოლო საქმეთა უფლისათა არა ზედვენ, და საქმეთა კელთა მისთასა, არ განიცდიან ❖ ვინაცა ტუვე იქმნა ერი ჩემი, არ ცნობისა თუხს მათგან უფლისა, და სიმრავლე

1) იერემიას ბ. მათე კა.

იდ მკუდართა შეიქმნა სიემილისა მიერ, **ბ** წუურვილისა წელისა **ჴ** **ბ**
 განავრცო ჯოჯოხეთმან კვაძი თუსი **ბ** აღაღო ჰირი მისი არა მო-
 იე კლებად, **ბ** შთავიდედ დიდებულნი **ბ** დიდნი **ბ** მდიდარნი, **ბ** ბილ-
 იე წებ მისნი, **ბ** მოხარულნი მას შინა **ჴ** **ბ** დამდაბლდეს კაცი, **ბ** შეუ-
 იე რაცს იქმნეს მამაკაცი **ბ** თვალნი განმცხრომელნი დამდაბლდენ **ჴ**
 იე **ბ** ამაღლდეს უფალი საბაოთ სასჯელსა შინა, **ბ** ღმერთი წმიდა
 იწ იდიდოს სიძარტლესა შინა **ჴ** **ბ** მოვდენ განთესულნი ვითარცა კუ-
 იწ რონი, **ბ** უდაბნოთა დაქადებულთასა კრავნი ჭამდენ **ჴ** ვაჲ რომე-
 ლნი მოიხილვენ ცოდვათა მათთა ვითარცა საბლითა გრძელთა,
ბ **ბ** ვითარცა უღლითა ევნითა დიაკეულისათა რომლითა უსჯულოები-
 ით **ჴ** რომელნი იტყუან, მაღიად მოეხსენიან რომელთა ჭეოფს რა-
 ბ ვცნათ **ჴ** ვაჲ რომელნი იტყუან ბოროტსა კეთილად, **ბ** კეთილსა
 ბ ბოროტად, რომელნი დასდებენ ბნელსა ნათლად, **ბ** ნათელსა ბნე-
 კა რედ **ჴ** ¹⁾ ვაჲ რომელნი ბრძენ არიან თავით თუსით, **ბ** წინაშე მა-
 კბ თსა ზედ მიწევნულებ **ჴ** ვაჲ რომელნი გამლავრობენ თქუტნ, რო-
 მელნი ღვინოსა სუმენ, **ბ** ძლიერნი რომელნი წდევენ თაფლუჭსა **ჴ**
 კბ რომელნი განამართლებენ უთნოსა ქრთამისათუს, **ბ** სამართალსა
 კდ მართლისასა აღიღებენ **ჴ** ამისთუს ვითარ სახედ დაივიწეების ლე-
 ლწამი ნაკუტრცხლისაგან ცეცხლისა, **ბ** თან დანიწვას აღისაგან
 აღტყინებულისა, ძირი მათი ვითარცა ნაცარი იეოს, **ბ** ევავილი
 მათი, ვითარცა მტუტრნი აღვიდეს, რამეთუ არა ინებეს შჯული უფ-
 ლისა საბაოთისა, არამედ სიტყვა წმიდისა ისრაელისა, განამვი-
 კი ნეს **ჴ** **ბ** გულ მწერალ იქმნა რისხვა უფლისა საბაოთისი, ერსა მი-
 სსა ზედა **ბ** მიუო კელნი მისი მათ ზედა, **ბ** დასცნა იგინი, **ბ** გა-
 ნმგინდეს მთანი, **ბ** იქმნეს მძორნი მთანი, ვითარცა სკორე შორის
 გზასა, **ბ** ამას ეოველსა ზედა არა მოიქცა გულის წერობა მისი,
 კვ არამედ მერმეცა კელი მისი მაღალ **ჴ** ესრეთ უკუტ აღიღოს სასწაუ-
 ლი წარმართთა მიძართ შორიელთა, **ბ** მოიხილნეს იგინი კიდით

¹⁾ ივანე გ. რომ. ბ.

ქქუანისათ, ღ აჭა მსწრაფლ სუბუქად მოვლენ ზ არა შიისა, არცა დაშურებიან, არცა ჭრულის, არცა დაიბინებენ, არცა განიკსნიან სარტყელთა მათთა, წელთა შინა მათთა, არცა მოერდუნენ ბაწარნი კამლთა მათთანი ზ რომელთანი ისარნი მასჯლ არიან, ღ მძულდნი მათნი გარდაცემულებ, ფერგნი ცხენთა მათთანი ვითარცა ძუარნი კლდე შეირაცხნეს, ეტლნის თვალნი ეტლთა მათთანი ვითარცა ნიავქარი ზ მიიმართებენ ვითარცა ლომნი, ღ წარმოდგეს ვითარცა ლეკუნი ლომისანი, ღ შეიპურას ღ კმა უოს ვითარცა მკეცმა, ღ განკადოს, ღ არა იუოს მკსნელი მათი ზ ღ კმა უოს მის მიერ მას დღესა, ვითარცა კმა ზღვსა მღელვარისა, ღ მიიხილონ ცად მიმართ ზე, ღ ქქუანად ღ მართლ ქქუ, ღ აჭა ბნელი ფიცხელი სღვასა შინა მათსა.

თ ა ვ ი ვ.

ღა იქმნა წელსა რომელსა მოკუდა ოზია მეფე, ვინილე უფალი მჯდომარე საუდარსა ზედა ძალაღსა ღ აღმატებულსა, ღ სავსე იუო სახლი დიდებითა მისითა ზ ღ სერაფიმი დგეს გარემოს მისსა, ღ ექუსნი ფრთენი ერთსა, ღ ექუსნი ფრთენი ერთსა, ღ ორითა უკუტ ღაიბურვიდეს ზირსა, სოლო ორითა დაიბურვიდეს ფერკთა, ღ ორითა ფრინვიდეს ზ ღ ღაღადებდეს მოუქასი მოუქსისა მიმართ ღ იტეოდეს, ¹⁾ წმიდა არს წმიდა არს, წმიდა არს, უფალი საბაოთ, სავსე არს უოველი ქქუანა დიდებითა მისითა ზ ღ ამაღლდა ზემთა გარისა, კმისაგან რომელ ღაღადებდეს, ღ სახლი აღივსო კვამლითა ზ ღ ვთქუ, ზ უბადრუკ მე, რამეთუ შეკდემულ ვარ, რამეთუ კაცად მეოფი, ღ არა წმიდათა ბაგეთა მქონებელი საშუალ ერისა არა წმიდათა ბაგეთა მქონებელისა მკუდრ ვარ მე, ღ მეუფე უფალი საბაოთ ვინილე თვალითა ჩემითა ზ ღ მოივლინა ჩემდამო ერთი სერაფიმი მთავანი, ღ კელსა შინა აქუნდა ნაკუტრცხალი, რომელი მარწუსითა შოილო საკურთხეველისაგან ზ ღ ძეასო ზირსა ჩემსა ღ თქუ, აჭა შევასე ესე ბაგეთა შენთა, ღ მოკისპნეს უმჯულოებანი შენნი, ღ ცოდვანი შენნი განწმიდნეს ზ ღ ძესმა კმისა უფლისა მეტეუტლი-

¹⁾ გამოცხად. დ.

სა, ვინ მივაგლინო ღმრთი წარვიდეს ერისა ამის მიმართ, ღმრთი ვით
 თ აჰა მე წარმაგლინე მე ღმრთი და თქვა ვიდრე, ღმრთი ერისა ამას: ¹⁾
 სმენით გესმასთ ღმრთი გულის ხმა ჰყოფთ, ღმრთი მხედველნი სედავთ ღმრთი
 ი არა იხილოთ ღმრთი რამეთუ განსრქა გული ერისა ამის, ღმრთი ეურითა
 მათითა მძიმედ ისმინენ, ღმრთი თვალნი მათნი დაიწუსნეს ნუ შექმნა ღმრთი
 იხილონ თვალითა, ღმრთი ეურითა ისმინონ ღმრთი გულითა გულის ხმა
 იხ ეონ, ღმრთი მოვიქცე ღმრთი განვეკურნე ივინი ღმრთი და ვითუ, ვიდრემდის უფა-
 იხ ლო, ღმრთი თქვა ვიდრემდისცა მოკრდენ ქალაქნარ დამკვდრებითა, ღმრთი
 იხ სხსლნი არ ეოფითა კაცთათა, ღმრთი ქმნესა დატევებულ იქმნეს კ-
 იხ რად ღმრთი და ამისთვის შემდგომად, განაგრძობს ღმრთი კაცთა, ღმრთი გან-
 იხ მრავლდენ დაშთომილნი ქმნესანასა ზედა ღმრთი და მერმეცა მას ზედა
 იხ არს, ათეული, ღმრთი კუხლად იეოს წარსატევენველ ვითარცა ბელეგუ-
 იხ ნი, ღმრთი ვითარცა რეო ოდეს გამოვარდეს ბუდისაგან მისისა, ცომ
 იხ წმიდა დადგომა მისი.

თ ა ვ ი ზ.

ა ¹⁾ და იქმნა დღეთა შინა აქაზისთა ღმრთი იოამისთა მისა ოზიასთა
 ბ მეფისა იუდასთა, აღმოვიდა რაასონ მეფე არამისა, ღმრთი ფაკე მე რო-
 ბ მახელისი, მეფე ისრაელისა, იერუსალიმისა. ზედა ბრძოლად მისსა,
 ბ ღმრთი ვერ შეუძლეს გამოღება მისი ღმრთი და მითხრობილ იქმნა სხსლისა
 ბ მიმართ დაავითისისა თქუმითა, შეერთგმავდა არამ ეურემისთანა, ღმრთი
 ბ განჰკრთა სული მისი ღმრთი სული ერისა მისისა, ვითარ სხხედ ოდეს
 ბ მალნარსა შინა ხე შეირეიოს ქარისა მიერ ღმრთი და თქვა უფალმან
 ბ ესაიას მიმართ, გამოვედ შემთხმწვად აქაზისსა, შენ ღმრთი დაშთომილი
 ბ იასუთ მე შენი, საბანელსა თანა ზენასა გზისა აგარაკისა მმრკუნ-
 ბ ველისასა ღმრთი და ჰქრქვა მას დაიცევ დაწენარებულად ღმრთი ნუ გეძინინ, ნუ-
 ბ ცა მოუძღურდებიან სული შენი ორთაგან შემათა, მუგუხთა ამათ
 ბ მკუძოლვარეთა: (რამეთუ ოდეს რისხვა გულის წერომისა ჩემისა
 ბ იქმნეს, კუხლად განვეკურნო:) ღმრთი შემან არამისმან ღმრთი შემან რომაელი-
 ბ სმან ღმრთი რამეთუ განიზრახეს განსრახვა ბოროტი შენთვის მეტ-
 ბ ექმნა ღმრთი ადვიდეთ იუდად, ღმრთი შესრახებულთა მათთა, მოვაქცი-

¹⁾ მათე ივ. მარ. დ. ლუკა მ. იოანე იბ. საქმე კმ. რომ. ია.—²⁾ დ მეფე ია.

ნეთ ივინი ჩუწნდამო, ზ მუფე მათდა ვუოთ ძე ტაბავეელისა ზ ამათ
 იტუვს უფალი საბათო, არა დაადგრეს განზრახვა ესე, არცა არ
 იუოს ზ არამედ თავი არამისსა დამსკო, ზ თავი დამსკოსა რა-
 სინ, არამედ სამეოცთა ზ ხუთთა წელიწადთა ზე, მოაკლდეს მეფო-
 ბა ეფრემისი ერისაგან ზ ზ თავ ეფრემისსა სომორონ, ზ თავ სო-
 მორონისსა ძე რომაელისი, ზ უკეთუ არა ირწმუნოთ, არცა გუ-
 ლის ხმა ჰყოთ ზ ზ შესძინა უფალმან სიტყვად აქაზისსა მეტუწ-
 ლმან ზ ითხოვე თავისა შენისა სასწაული უფლისა მიერ ღუთისა
 შენისა სიღრმედ მიმართ ანუ სიმაღლედ მიმართ ზ ზ თქუა აქაზ,
 არა ვითხოო არცა განვცადო უფალი ზ ზ თქუა ისაიამან, ისმი-
 ნეთ აწ სახლო დავითისო, ნუ მცირესა ღუაწლსა მიატუწბთ კაც-
 თა, ზ ვითარ უფალსა მიატუწბთ ღუაწლსა ზ ამისთვს თვთ უფა-
 ლმან მოგცეს სასწაული თქუწნ: ¹⁾ აჰა ქალწულმან მუცლად იღოს
 ზ შვეს ძე, ზ უწოდონ სახელი მისი ეძმანული ზ ერბოსა ზ თაფ-
 ლსა ჭამდეს, ზირველ ანუ ცნობამდე მისსა ანუ წინა აღრჩევად ბო-
 როტისა, გამოიჩიოს კეთილი ზ რამეთუ ვიდრე ცნობამდე ერმი-
 სა მის, კეთილისა გინა ბოროტისა, შეურაცხუოს ბოროტი, ზ გა-
 მოიჩიოს კეთილი, ზ დაშთომილ იქმნეს ქუწყანა რომლისად შენ
 გუშინის ზირისაგან ორთა მეფეთასა ზ არამედ მოაწინეს უფალმან
 შენ ზედა, ზ ერსა შენსა ზედა, ზ სახლსა ზედა მამისა შენისასა
 დღენი, რომელნი აროდეს მოიწინეს დღითგან რომლით განეკუბა
 ეფრემ იუდასგან, მეფე ასსურასტანელთა ზ ზ იუოს მას დღესა ში-
 ნა, მოუწოდს უფალი მწერთა, რომელნი უფლებენ კერძოსა ზედა
 მდინარისა ეკვპტისასა, ზ ფუტკარსა რომელ არს სოფელსა ასუ-
 რასტანელთასა ზ ზ შევიდენ ზ განისტუწნონ უოველთა კვენებთა ში-
 ნა სოფლისათა, ზ ნაზრალეებსა შორის კლდეათასა, ზ ქუბათა შინა
 ზ უოველთა დანახეთქთა, ზ ქუწმე უოველსა ხესა ზ მას დღესა ში-
 ნა აუწუწვიოს უფალმან საუწუწველსა დიდთა ზ განწმედელთა, წიად
 კერძო მდინარესა მეფისა ასსურასტანელთასა, თავი ზ თმანი ფერ-
 თანი, ზ წუწრი მოუღოს ზ ზ იუოს მას დღესა შინა, განხარდოს

¹⁾ მათე 5. ლუკა 5.

კბ კაცმან დიაკუელი ზროხათათა, ჰ ორნი ცხოვარნი ზ ჰ იუოს სავსედ
 კბ ქმნისაცან სძისა ერბოსა ჰ თაფლსა სჭამდეს, ყოველი დაძთოდელი
 კბ ქუჭყანასა ზედა ზ ჰ იუოს მას დღესა შინა ყოველი ადგილი სადა-
 კბ ცა უკეთუ იუჭენ ათასნი ვენახნი, ათასთა სიკილათანი, კორდად
 კბ იუჭენ ჰ ეკლად ზ ისრებისა თანა ჰ მშუღდვისა შევიდენ მუნ, რა-
 კბ მეთუ კორდ ჰ ეკლებ იუოს ყოველი ქუჭყანა ზ ჰ ყოველი მთა მო-
 კბ კნვით მოიკნას: ჰ არა ზედა მივიდეს მუნ შიში, რამეთუ იუოს სი-
 კბ კორდისაცან ჰ ეკლისა, სამოვარ ცხოვრისა ჰ დასათრგუნველ ზრო-
 კბ ხისა.

თ ა ვ ი ტ.

ა და თქუა უფალმან ჩემდამო მიიღე შენდად გრავნილი ქარტისა
 ბ ახლისა დიდისა, ჰ დაწერე მას ზედა საწერელითა კაცისათა, მა-
 ბ ლიად ქმნა იავარსა ნატყუწნავთასა, რამეთუ მოწევნულარს ზ ჰ
 ბ მოწამე მივეენ მე სარწმუნონი კაცნი, ურია მღდელი, ჰ საქარია მე
 ბ ბარუქისი ზ ჰ მისლვა ვეავ წინასწარმეტყველას მიძართ ჰ მუცლად
 ბ ილო ჰ შვა მე, ჰ თქუა უფალმან ჩემდამო, უწოდე სახელი მისი,
 ბ მალიად წარმოტყუწნე, მსწრაფლ იავარ ეავ ზ მით რამეთუ ჰირველ
 ბ ვიდრე ცნობადმდე ერძისა ზდად მამისა ანუ დედისა, მოილო ძილი
 ბ დამსკისა ჰ ნატყუენახნი სამარიასნი, წინაშე მეფისა ასსურასტანე-
 ბ ლთასა ზ ჰ შესძინა უფალმან სიტყვად ჩემდა მეწმე თქუა ზ არნდო-
 ბ მისათჯს ერისა ამის წყალი სილოამისა მავალი მეუდროდ, არამედ
 ბ ნდომისა ქონებად მე რაასინისი, ჰ მე რომაელისი მეფედ თქუა
 ბ თქუწნ ზედა ზ ამისთჯს აჭა აღმოიყვანებს უფალი თქუწნ ზედა
 ბ წყალსა მდინარისასა ძლიერსა ჰ ფრიადსა, ასსურასტანელთა მეფი-
 ბ სსა, ჰ დიდებასა მისსა, ჰ აღმოვიდეს ყოველსა ზედა კევებსა თქუწ-
 ბ ნსა, ჰ ვლოს ყოველსა ზედა ზღუდესა თქუწნსა ზ ჰ მოსპოს
 ბ იუდუასაცან კაცი, რომელი შემძლებელ იუოს ადებად თავისა, ანუ
 ბ ძალედუას სრულ ყოფად რაამე: ჰ იუოს ბანაკი მისი ვიდრე აღვსე-
 ბ ბამდე სივრცესა სოფლისა შენისასა ზ ჩუწნთანა ღმერთი, ცანა
 ბ წარმართთა, ჰ იძლიენით თქუწნ, ისმინეთ ვიდრე დასასრულამდე
 ბ ქუჭყანისა, ჰ კანძლიერებულნი იძლიენით, რამეთუ უკეთუ კუჭლად

განმლიერდეთ კუალად იძლიენით **ჟ** **ღ** რომელიცა სრასვა ისრა-
 სოთ განაქარვოს უფალმან, **ღ** სიტყვასა თუ იტყოდით არა დაადგ-
 რეს თქუენ შორის რამეთუ ჩუენთანა უფალი ღმერთი არს **ჟ**
 ესრეთ იტყვის უფალი, ძლიერთა კელითა ურჩ არს სლვა ერისა
 ამის მეტუენლისა **ჟ** ნუ სადა თქუენ ფიცხელნი, რამეთუ უოველი
 რომელიცა თქუას ერმან ამან ფიცხელ არს, სოლო შიში მათი არ
 შეიშინოთ, არცა არ შეშფოთნეთ **ჟ** სოლო უფალი ძალთა იგი წმი-
 და ვავთ **ღ** იგი იუოს შენდა შიძ: **ღ** უკეთუ მისდამი მოსავ იუო **ჟ**
 იუოს შენდა წმიდა მოუფელად: ¹⁾ **ღ** არა ვითარცა ლოდსა შებრკო-
 ლებისასა შეემთხვნეთ მას, არცა ვითარ კლდესა დაცემულებისა-
 სა, სოლო სახლნი იაკობისნი მასეთა შორის **ღ** დელეთა ში-
 ნა მსხდომარენი იერუსალემს შინა **ჟ** ამისთჳს უძლურ იქმენ
 მათ შორის მრავალნი, **ღ** დაეცენ **ღ** შეიმუსრენ, **ღ** მიეხლნენ
ღ წარიტუენენ კაცნი მოფნი მოკრძალულსა შინა **ჟ** მაშინ
 ცხად იუენენ აღბეჭდულნი იგი არ სჯულის სწავლად **ჟ** **ღ** თქუას,
 ვკებდე ღმერთსა რომელმან გარე მიიქცია ჰირი თჳსი სახ-
 ლისაგან იაკობისსა: **ღ** მოსავ ვიუო მისდამი **ჟ** აჰა მე **ღ** ერმანი
 რომელნი მომცნა მე ღმერთმან, **ღ** იუენენ სასწაულებ **ღ** ნიჭებ სა-
 ხლსა შორის ისრაელისასა, უფლისა მიერ საბაოთისსა რომელი
 მკვდრ არს მთასა შინა სიონსა **ჟ** **ღ** უკეთუ თქუან თქუენდამი, იძიე-
 ნით მუცლით მეხლარენი, **ღ** ქუენით გამოკმობელნი, ცუდ მსი-
 ტეველნი, რომელნი მუცლით გამოკმობენ. არა ნათესავია ღმთისა
 მიმართ მისისა: რად გამოეძიებენ ცოცხალთათჳს მკუდართა **ჟ** რა-
 მეთუ შჯული შესაწევნელად მოსცა რათა თქუან, არა ვითარცა სი-
 ტევა ესე რომლისა თჳს არა არს ძღუენი მიცემად მისთჳს **ჟ** **ღ** მოვიდეს
 თქუენ ზედა ფიცხელი სიყმილი, **ღ** იუოს ვითარცა მოკემშიოსთ შე-
 სწუნეთ, **ღ** ბოროტსა ეტყოდით მთავარსა **ღ** ტომთა, **ღ** აღიხილნენ
 ზეცად მიმართ ზე **ჟ** **ღ** ქუენანად მიმართ დახედნენ ქუენ, **ღ** აჰა
 უღონოება იწრო, **ღ** ჰირი **ღ** იწროება **ღ** ბნელი ვიდრე არ ხედვად-
 მდე **ღ** არ წარიწიროს იწროებასა შინა მოუფმან, ვიდრე ჟამადმდე.

¹⁾ ლუკა ბ. რომ თ. ა. ჰუტ. ბ.

თ ა ვ ი თ.

ს ესე ჰირველ სუ ადრე სუ სოფელო საბულონისო, ქუჭყანაო
 ნეფთალემისო გზამან ზღვსამან, დ სსვათა რომელნი ზღვს კიდესა
 მკვდრ არიან დ წიად იორდანესა კალილემან წარმართთამან: კერ-
 ბ მოთა იორდანისათა ✠ ერმან მავალმან ბნელსა შინა იხილე ნათე-
 გ ლი დიდი: დამკვდრებულნო სოფელსა შინა დ აჩრდილთა სიკუდი-
 ლისათა, ნათელი განბრწეინდა თქუჭნ ზედა ✠ უმრავლესი ერისა
 მთაიუვანე მუჭბით, დ იმუჭბდენ შენ წინაშე, ვითარცა მუჭბულნი
 სალეწავსა ზედა, დ ვითარ სახედ განმყოფელნი ნატუჭუნავისანი ✠
 დ მით რამეთუ აღებულ არს უღელი მათ ზედა მდებარე, დ კუჭრთსი
 ქედისა ზედა მათისა, რამეთუ კუჭრთსი მიმკვდელთა განაქარვა, ¹⁾
 ე ვითარცა დღე მადიამის ზე ✠ რამეთუ ყოველი სამოსელი შეკრებუ-
 ე ლი ზაკვით, დ შთასსმული ცვალებისა თანა, მიუზღონ დ ინებონ
 უკეთუცა იქნეს ცუცსლით დამწვარ ✠ რამეთუ ერმა იმვა ჩუჭნდა მე,
 დ მოგუჭცა ჩუჭნ: რომლისა მთავრობა იქმნა მკარსა ზედა მისსა:
 დ ქუჯან სახელი მისი, დიდისა განზრახვისა ანგელოზი: საკვრვე-
 ლი თანა განმზრახნი დმერთი ძლიერი კელმწიფე მთავარი მძუდობი-
 ს: მამა მერმეთა საუკუნოსა ✠ რამეთუ მოვილო მძუდობა მთავარ-
 თა ზედა, მძუდობა დ სიმართლე მას: დიდ არს მთავრობა მისი,
 დ მძვიდობისა მისისა არა არს საზღვარ: საუდარსა ზედა დავი-
 თისსა დაჯდეს: დ მეფობასა მისსა წარმართებად მისსა, დ სიმარ-
 ტლისა მიერ დ მძჯავრისა შეწევნად მისსა, ამიერიტგან დ უკუნი-
 ტ სამდე შურმან უფლისა საბათისმან ვენა ესე ✠ სიკუდილი მოავ-
 თ ლინა უფალმან იაკობსა ზედა დ მოვიდა ისრაელსა ზედა ✠ დ
 ცნას ყოველმან ერმან ეფრემისმან, დ მსხდომარეთა სამარისა შინა,
 ი გინებისა მიერ დ მადლისა გულისა მეტუჭლთა ✠ ალიზნი დაეც-
 იან სულელნი და ნამენი, დ ვიშენოთ თავისა თვისისა კოდოლი ✠ დ
 დაუჭუნეს დმერთმან ზედ აღდგომილნი მთასა ზედა სიონსა, მას
 იბ ზედა, დ მტერნი იუდასნი განაქვრენეს ✠ ასურნი მზისა აღმოსა-

¹⁾ მსაჯ. 9.

ვაღლათ, **ღ** ელლინნი ძისა დასავალთათ: რომელნი შეშჳამენ ის-
 რაელსა ეოველითა ჰირითა, ამათ ეოველთა ზედა არა გარე მიიქ-
 ცა გულის წერობა ჩემი: არამედ მერმეცა კელი მალალი **ჟ** **ღ** ერი იგ
 არა მოიქცა ვიდრემდის იწულა: **ღ** უფალი არა გამოიძიეს **ჟ** **ღ** მო- იდ
 სზობს უფალი ისრაელისაგან თავსა **ღ** ბოლოსა, დიდსა **ღ** მცირე- იე
 სა ერთსა შინა დღესა **ჟ** მოხუცებული **ღ** რათა დაუკვრდებოდინ იე
 ჰირნი, ესე არს დასაბამი, **ღ** წინასწარმეტყველი მასწავლელი უშჯუ-
 ლოთა, ესე არს ბოლო **ჟ** **ღ** იუჳენენ მნატვრელნი ამის ერისანი, ივ
 მაცთუნებელნი **ღ** აცთუნებენ რათა შთანთქნენ იგინი **ჟ** ამისთჳს იხ
 ჳაბუკთა მათთა ზედა არა იშუჭბდეს ღმერთი: **ღ** ობოლნი მათნი
ღ ქჳრივნი მათნი არ შეიწებულეს, რამეთუ ეოველნი უშჯულო **ღ**
 უკეთურ, **ღ** ეოველი ჰირი იტუჳს ცრუთა: ამათ ეოველთა ზედა არა
 გარე მიიქცა გულის წერობა მისი, არამედ მერმეცა კელი მისი
 მალალ **ჟ** **ღ** აღეტეინოს ვითარცა ცეცხლი უშჯულოება **ღ** ვითარცა იჭ
 კლერტი კმელი შეიჭამოს ცეცხლისა მიერ: **ღ** აღეტეინოს **ღ** სოთა
 შორის მადნარისათა, **ღ** თანად შეჭამნეს გარემონი ბორცუთანი
 ეოველნი **ჟ** გულის წერობისა მიერ რისხვისა უფლისა, თანა დაი- ით
 წვას ქჳტყანა სრული, **ღ** იეოს ერი ვითარცა შემწვარი ცეცხლისა
 მიერ: კაცმან მმა თჳსი არ შეიწებლოს **ჟ** არამედ მიანქციოს მარ- კ
 ჳჳტნით კერძო, რამეთუ ჳმიოდის **ღ** ჳამოს მარცხენითგან, **ღ** ვერ
 განძღეს კაცი მჳამელი კორცთა მკლავისა თჳსისათა: რამეთუ ჳამ-
 დეს მანასსი ეფრემისსა, **ღ** ეფრემ მანასისსა **ჟ** რამეთუ ერთბამად კა
 მოადგენ იუდასა: ამათ ეოველთა ზედა არ გარე მიიქცა გულის
 წერობა მისი, არამედ მერმეცა კელი მისი მალალ არს.

თ ა ვ ი ი.

ჳად მწერალთა უკეთურებისათა, რამეთუ წერდენ რაჲ, უკეთუ- ა
 რებასა წერენ **ჟ** მიმდრეკელნი მძჯავრსა გლახაკათასა, აღმტაცებელ- ბ
 ნი საშჯელსა დაზრდომილთა ერისა ჩემისათასა, რათა იუჳენეს მათ-
 და ქჳრივი დასატაცებელად, **ღ** ობოლი წარსატუჳტნელად **ჟ** **ღ** რაჲ კ
 ეონ დღესა მას მოხედვისასა რამეთუ ჳირი თქჳტნი შორით მოვი-
 დეს, **ღ** ვისსა მიმართ მიივლტოდით შესაწევენელად, **ღ** სადა დაუ-

დ ტეოთ დიდება თქუწნი ზ არ შთავრდომად სამნაურსა, ზ ქუწმე
 კერძო მოკლულთასა დაეცნენ, ამათ ყოველთა ზედა არ ვარე მიიქ-
 ე ცა გულის წერობა მისი, არამედ მერმეცა კელი მისი ძალად ზ ვაჟ
 ასსურასტანელთა, კუწრთხი გულის წერომისა ჩემისა ზ რისხვას
 ე ჩემისა არს კელთა შინა მათთა ზ რისხუა ჩემსა ნათესავისა მიძართ
 უმჯულოსა მივაჯლინო, ზ ერსა ჩემსა დაუწესო ყოფა ტუწტდ ზ
 იავარად: ზ დათრგუნვად ქალაქთა, ზ დასხდად მათდა მტუწრად ზ
 ხ ხოლო იგი არა ესრეთ იგონებს ზ სულითა არა ესრეთ გულის
 სიტუქუავს, არამედ შეცვალოს გულის სიტუქუა თვისი ნათესავისაცა
 ზ მოსრვად არა მცირისა ზ ზ უკეთუ ჭრქუან მას შენ მხოლო ხარ
 თთავარ, ზ თქუას ზ არა მოვილე სოფელი ზენა კერძო ბაბილო-
 ნისა, ზ ტალანისა სადა გოდოლი აღეშენა, ზ მოვილე არაბია ზ
 ი დამასკო ზ სამარია ზ ვითარ სახედ ესენი მოვიხვენ ყოველნი
 მთავრობანი მოვიხუენე, ვაღალაებდით ქანდაკებულნი იერუსალიმს
 ა შინა ზ სამარიას შინა ზ რამეთუ ვითარ სახედ უეავ სამარიასა ზ
 კელით ქმნილთა მისთა ეგრეთ უყო იერუსალიმსაცა ზ კერზთა მი-
 ბ სთა ზ იეოს ოდეს შესრულენეს უფალმან ყოველთა მოქმედმან,
 შორის მთასა სიონსა ზ იერუსალიმსა, ზ მოაწიოს გონებასაცა
 ზედა დიდსა, ¹⁾ მთავარსა ზედა ასსურასტანელთასა, ზ სიმაღლესა
 გ ზედა დიდებისა თვალთა მისთასა ზ რამეთუ თქუა, ძალითა კელისა
 ჩემისათა ვყო, ზ სიბრძნითა გულის ხმის ყოფისა ჩემისათა, მო-
 ვიპურნე სახლვარნი წარმართთანი, ზ ძალითა მით წარმოვტუწუნო
 დ ზ შევძრნე ქალაქნი დამკვდრებულნი ზ ზ მკვდროსანი სრული მო-
 ვილო ზ ვიპურა კელითა ჩემითა ვითარცა ბუდე ზ ვითარცა დატე-
 ვებულნი კუწრცხნი აღვიხუენე, ზ არა ვინ იეოს რომელი განმე-
 როს მე ანუ განმსიტეოს მე, ზ აღმიღებეს ზირთა ზ მჭრტინავთა ზ
 ე ამას იტევს უფალი, ნუ იდიდოს ცული თვნიერ მკუწთელისა მის
 მიერ, ანუ ამაღლდეს ხერხი თვნიერ მზიდველისა მისისა, ეგრეთვე
 ე უკეთუ ვინ აღიღოს კუწრთხი ანუ ხე ზ არა ესრეთ ზ არამედ
 ე მოავლენს უფალი საბაოთ ჰატვისა შენსა ზედა უზატოებასა, ზ

¹⁾ დ მეფ. ით. ჰეპორე ბ.

დიდებასა შენსა ზედა, ცუცხლი მოტყუინარე აღევზნასა ✽ და იუოს
 ნათელი ისრაელისა ცუცხლად, და განვწმიდო იგი ცუცხლითა მკზე-
 ბარითა, და ჭამდეს ვითარცა თივასა ნივთსა მას დღესა ✽ და მრტენ
 მთანი და ბორცუნი და მალნარნი, და შეიჭამოს სულითგან ვიდრე
 კორცთამდე, და იუოს მლტოლვარე ვითარცა მლტოლვარე აღისაგან
 მკზებარისა ✽ და დაშთომილნი მათნი იუენენ რიცხვეულ და ერმა-
 მან დაწერნეს იგინი ✽ და იუოს მას დღესა შინა არღა მერმე შეე-
 ძინოს დაშთომილი ისრაელსა, და განრომილნი იაკობისანი არღა
 მერმე არ მოსავ იუენენ მიმძლავრებულთა მიმართ მათთა, არამედ
 იუენენ მოსავ ღუთისა მიმართ წმიდისა ისრაელისსა ჭემძარე ტები-
 თა ✽ და იუოს დაშთომილი იაკობისი ღუთისა მიმართ ძლიერი-
 სა ✽ და ¹⁾ უკეთუ იქმნეს ერი ისრაელისა ვითარცა ქუზა ზღვსა
 ნეშტი მათი ცხოვრდეს, რამეთუ სიტყვა შემასრულებელი და თანა
 მკუჭთი სიმართლესა შინა ✽ რამეთუ სიტყუა თან შეკუჭთებული
 უოს უფალმან ძალთამან, მკვდროანსა შინა სრულსა ✽ ამისთვის
 ამას იტყვის უფალი, უფალი საბაოთ, ნუ ემინინ ერსა ჩემსა და-
 მკვდრებულთა სიონს შინა ასურასტანელთაგან, რამეთუ კუჭროხი-
 თა დაგცეს შენ, რამეთუ წელულება მოაწიოს შენ ზედა, ხილვად
 გზა ეგვტისა ✽ მერმე რამეთუ მცირედლა, და დასცხრეს რისხვა,
 ხოლო გულის წერომა ჩემი, განზრახვასა ზედა მათსა ✽ ²⁾ და ზედ
 აღუდგინნეს მათ ღმერთმან გუჭმანი ³⁾ წელულებისაებრ მადიამისა
 ადგილსა შინა ჭირისასა, და გულის წერომა მისი გზასა ზღუად
 მიმართსა, ეგვტით კერმოსა ✽ და იუოს მას დღესა შინა აღებულ
 იქმნეს უღელი მისი ქედისაგან შენისა და შიში მისი შენგან, და გა-
 ნირუენას უღელი მისი მკართაგან შენთა ✽ რამეთუ მივიდეს ქალა-
 ქად ანკედ და წარვლოს მაგედო, და მაქმას შინა დადვას საჭურვე-
 ლი თვისი ✽ და წავლოს ღელედ, და მოვიდეს გაბაონად და ისადგუ-
 როს, შიშმან შეიჭრას რამა ქალაქი საულისი, ივლტოდის ✽ ასუ-
 ლი იერუსალიმისა კიძანებდ კბითა შენითა, ესმეს ლაისასა ესმეს
 ანათოლსა ✽ განჭკრთა მადეინა, და დამკვდრებულნი გივვიმისანი

იზ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 კლ

¹⁾ რომ. თ. ჰემ. აა.—²⁾ ჰემ. იზ.—³⁾ მსაჯ. ზ.

ლბ ივედრების ❖ დღეს კვასა ზედა დადგრომად კელითა ივედრების
 ლვ მთა ასული სიონისა, & ბორცუნი იერუსალემს შინანი ❖ & აჰა
 ლდ მეუფე უფალი საბაოთ, თან აღაშოოთებს დიდებულთა ძალისა მიერ,
 & ძალაღნი გინებთა შეიმუსრნენ ❖ & დამდაბლდენ & დაეცნენ მა-
 ლაღნი მახვილითა: ხოლო ღიბანი ძალაღთა თანა დაეცეს.

თ ა ვ ი ი ა.

ა 1) და გამოვიდეს კუჭრთხი ძირისაგან იესესსა, & უვაგილი მი-
 ბ რისაგან აღმოკდეს ❖ & განისუჭნოს მის ზედა სულმან ღუთისა-
 მან, სულმან სიბრძნისა & გულის ხმის ყოფისა, სულმან განზრ-
 გ სჯსა & ძლიერებისა, სულმან მეცნიერებისა & ღუთის მსახურები-
 ლ სჯოს, არცა ზრახსჯა ებრ ამხილოს ❖ არამედ სჯოს სიძარ-
 ლისა მიერ: მდაბლითა საშჯელითა. & ამხილოს წარმართებულებით
 ე დიდებულთა ქუჭრანისათა 2) & დასცეს ქუჭრანა სიტყუთა ჰირისა მი-
 ე სისათა, & სულითა ბაკეთა მიერ, მოაკუდინოს უღთო ❖ & იუჭ-
 ვ ნენ სიძარტლით მორტყემულ წელნი მისნი, & ჰემპარტებით ცხე-
 ზ ბულ კუჭრდნი მისნი ❖ 3) მაშინ მოვდეს მკელი კრავთა თანა & ვე-
 ზ ფხი თიკანთა თანა განისუჭნებდეს, & ზურაკი & ლომი & კურო,
 ზ ერთად მოვდენ: & ერმამან მცირემან მოიყვანეს იგინი ❖ & კარი &
 ც კარი ბხესა ჰამდეს ❖ & ერმამან მცირემან კურელსა ზედა ასპიტ-
 თ სსსა & საწოლსა ზედა ნამობთა ასპიტისათა კელი დასდვას ❖ &
 ა რა რაჲ ძვირი უფონ, არცა არა შეუძლონ წარწემედად ვერცა ერ-
 თისა, მთასა ზედა წმიდასა ჩემსა, რამეთუ აღივსო თანა ყოველი
 ქუჭრანა მეცნიერებითა უფლისათა, ვითარცა წყალმან მრავალმან
 ი დარაფარნის ზღვანი ❖ 4) & იუოს მას დღესა შინა ძირი იესესი, &
 ა ლდგომად იგი მთავრად წარმართთა, მიხდამი წარმართნი ესვიდენ
 ი ა & იუოს განსუჭნება მისი ჰატვიით ❖ & იუოს მას დღესა შინა შე-
 ი სძინოს უფალმან ჩუჭნებად კელი მისი შურვებად დაშოთმილსა
 ე რისასა, რომელი უკეთუ დაშთეს ასსურასტანელთაგან, & ეკვპტი-

1) სჰჰე ივ.—2) ბ თეს. ბ.—3) ჰჰჰ. აჰ.—4) რომ. ივ.

საგან; **დ** ბაბილონისაგან, **დ** ეთიოპისაგან, **დ** ელამიტელთაგან, **დ** მზისა
 აღმოსავალთაგან არაბისაგან **დ** ჭალაეთაგან **დ** ზღვსათა **დ** აღილოს სა- იბ
 სწაული წარმართთა მიმართ, **დ** შეკრიბნეს წარწყმედულნი ისრაელისა-
 ნი, **დ** განთესულნი იუდასნი შეკრიბნეს ოთხთაგან ფრთეთა ქუჭრანისა-
 თა **დ** მოისპოს შური ეფრემისი, **დ** მტკერი იუდასნი წარწყმედნ, ეფრემ იკ
 არა ეშურგოს იუდას, **დ** იუდაძან არა აჭირგოს ეფრემს **დ** ფრინ- იდ
 ვიდენ ნავებითა უცხო ტომთათა, ზღვასა ერთბაჲდ ტუჭრნივიდენ, **დ**
 მზის აღმოსავალით კერძოთა, **დ** იღუმეასა **დ** მოაბსა ზედა, ჰირვე-
 ლად მიუონ კელები, სოლო ძეთა ამმონისთა ჰირველად შეისმი-
 ნონ **დ** მთაოვროს უფალძან ზღვა ეგვიპტისა, **დ** მიუოს კელი იე
 მისი მდინარესა ზედა სულითა მაიძულეებელითა, **დ** დასცეს იგი მუ-
 დთა კევენებთა მიმართ, ვიდრემდის განვლამდე მისსა ფერგთ შესასხ-
 მელთა **დ** იუო საგზაურ დაშთომილისა ერისა ჩემისა ეგვიპტეს მი- იგ
 ნა: **დ** იუოს ისრაელი ვითარცა დღესა ოდეს გამოვიდა ქუჭრანისა-
 გან ეგვიპტისა.

თ ა ვ ი იზ.

და სთქუა მას დღესა შინა გაკურთხევ შენ უფალო, მით რამე- ა
 თუ განმარისხენ მე, **დ** გარე მიაქციე კულის წერობა შენი ჩემგან **დ**
 შემიწყალე მე **დ** აჰა ღმერთი ჩემი მაცხოვარი ჩემი უფალი, **დ** მო- ბ
 საგ ვიუო მისდამი **დ** ვცხოვრდე მის მიერ, **დ** არ შევიშინო ¹⁾ მით რა-
 მეთუ დიდება ჩემი **დ** ქება ჩემი არს უფალი, **დ** მეუო მე მაცხოვარ **დ** აღ- გ
 მოივსეთ წყალი მსიარულეებითა წყაროთაგან ცხოვრებისათა **დ** დ
 სთქუა მას დღესა შინა უგალობდით უფალსა კმა ვაჲთ სასხელი მი-
 სი, მიეთხრენით წარმართთა შორის დიდებულნი მისნი, მოივსენეთ
 რამეთუ ამაღლდა სასხელი მისი **დ** საგალობელ ვაჲთ სასხელი უფ- ე
 ლისა რამეთუ ძალაღნი ქმნნა, მიუთხრენით ესენი შორის ეოვლისა
 ქუჭრანისა **დ** ინარებდით **დ** იმუჭბდით დამკვდრებულნი სიონს, რა- ვ
 მეთუ ამაღლდა წმიდა ისრაელისა, საშუალ მისსა.

თ ა ვ ი იზ.

ხილვა რომელი იხილა ისაია მეძან ამოსისამან, ძუნად ბაბი- ა

¹⁾ გამოს. იე. ფსალ. ია.

ბ ლონისა ❖ მთასა ზედა ველოანსა აღიდეთ სასწაული: აუმაღლეთ
 კმა მათ, ნუგეშინი, ნუგეშინისეცით კელითა, აღადეთ მთავართა ❖
 გ მე დავაწესო, განწმედინი არიან, ღ მე შევერიბნე ივინი, კმირნი
 მოვლენ, ღ ცხოვრებად რისხსა ჩემისა, მოსარულნი ერთბაშად ღ
 დ მაგინებელნი ❖ კმა ნათესავთა მრავალთა, მათთა ზედა მსგავსი ნა-
 თესავთა მრავალთა, კმა მეფეთა ღ ნათესავთა შეკრებულთა უფაღმან
 ე საბაოთ უბრძანა ნათესავსა საჭურველით მბრძოლსა ❖ მოსლვა ქქტყა-
 ნისაგან შორიელისა, მწუჭრვალისაგან საფუძველისა ცისასა უფაღ-
 მან, ღ საჭურველით მბრძოლთა მისთა, განსრწნად ეოვლისა მკვდრო-
 ვინისა, ღ ცოდვილთა წარწემედად მისგან ❖ ვკოდებდით რამეთუ ახლოს
 ზ არს დღე უფლისა, ღ შემუსრვა ღმთისა მიერ მოიწიოს ❖ ამისთჳს ეო-
 ტ ველი კელი დაიკნანას ღ ეოველი სული კაცისა შემინდეს ❖ ღ შემფო-
 თნენ მოციქულნი, ღ საღმობაშან შეიპურნეს ივინი ვითარცა დედა-კა-
 ცისა მშობიერისამან ღ ძურ სილულ იქმნენ მოეჭასი მოეჭისამიძართ,
 თ ღ განკრთენ ღ ჰირი მათი ვითარცა აღი შეცვალონ ❖ რამეთუ აჰა დღე
 უფლისა მოვალს უკურნებელი გულის წერომისა ღ რისხსა, დადებად
 ი მკვდროანი სრული ოხრად ღ ცოდვლთა წარწემედად მისგან ❖ რამეთუ
 1) ვარსკვლავთა ცისათა ღ ორიონმან, ღ ეოველმან სამკაულმან ცისამან
 არ მოსცენ ნათელი მათი ღ დაბნელდეს მისისა აღმომავლისა ღ მთოვა-
 იბ რემან არ მოსცეს ნათელი თჳსი ❖ ღ ვამცნო სოფლისა ეოველსა ძურნი
 ღ უთნოთა ცოდვანი მათნი, ღ წარწემიდო გინება უმჯულოთა, ღ გინება
 იბ ამჰარტავანთა დავამდაბლო ❖ ღ იუწენ დატევებულნი ჰატიოსან უფ-
 როს ვიდრე ოქრო უცეცხლო, ღ კაცი უფროს ჰატიოსან იუოს ქვა ვიდ-
 იგ რე სოფირისა ❖ რამეთუ ცაჲ გულ მწერალ იქმნას, ღ ქქტყანა შეირ-
 ვიოს საფუძველთაგან მისთათ, გულის წერომისა მიერ რისხსა უფლი-
 იდ საბაოთისა, დღესა შინა რომელსაცა მოიწიოს რისხვა მისი ❖ ღ
 იუენენ დაშთომილნი ვითარცა ქურციკი მლტოლვარე, ღ ვითარცა
 ცხოვარი ცთომილი, ღ არა იუოს შემკრებელ, ვიდრემდის კაცისა
 ერისა მიძართ თჳსისა მიქცევად ღ კაცისა სოფლისა მიძართ თჳ-
 იე სისა დვენად ❖ რამეთუ რომელიცა შევიცვა იძლიოს ღ რომელნი

1) ენკ. ლბ. იოელ გ. მათ კდ. მარკოზ ივ. ლუკა კა.

შეკრებულნი არიან მახვლითა დაეცნენ ❖ ¹⁾ ღ შუღნი მათნი წინა- ივ
 შე მათსა განსეთქნენ ღ ცოლნი მათნი მიიყვანნენ, ღ სახლნი მათნი
 წარიტყუწნენ ❖ აჰა აღვადკენ თქუწნ შედა მიდთა, რომელნი ვუ- იზ
 ცხლსა არ შერაცხენ, არცა ოქროსა ვსენება აქვს ❖ მშუღდვანი ჳ- ის
 ბუკთანი შემუსრნენ, ღ შუღნი არ შეიწუალნენ, არცა ძეთა შენთა
 შედა ერიდნენ თვალნი მათნი ❖ ღ იეოს ბაბილონი რომელი იწო- ით
 დების დიდებულ მეფისაგან ქაღდეველთასა, ²⁾ ვითარ სახედ დააქცი-
 ნა უფალმან სოდომა ღ გომორრაჲ ❖ არ დაძკვდრებულ იქმნეს საუ- ბ
 კუნესა ჟამსა, არცა არ შევიდენ მისდაძი მრავალთა მიერ ნათესავთა,
 არცა არ განვლონ იგი არაბთა, არცა მწუეძსთა არ განისუწნონ
 მას შინა ❖ ღ განისუწნებდენ მუნ ძვეცი, ღ აღივსნენ სახლნი კა
 კძითა, ღ განისუწნებდენ მუნ სირინოსნი ღ ეშმაკები როკვდენ
 მუნ ❖ ღ ვირკინტავროსნი დაეძკვდრნენ მუნ, ღ ბუდე შექმნან კბ
 გრძობათა ექინთა სახლთა შინა მისთა.

თ ა ვ ი იღ.

მსწრაფლ მოვალს ღ არა ჰყოვნის, ღ დღენი მისნი არ მო- ა
 შიდულ იქმნენ, ღ შეიწუალოს უფალმან იაკობი ღ გამოიჩიოს
 მერმე ისრაელი, ღ განისუწნებდეს ქუწყანასა შედა მათსა, ღ მე-
 ქუწყანე შეეძინოს მათ თანა, ღ შეეძინოს სახლისა მიძართ იაკო- ბ
 ბისსა ❖ ღ მიიხუნენ ივინი ნათესავად, ღ შეიყვანნენ ადგილად მა-
 თდა, ღ დაძკვდრნენ ღ განამრავლენ, ღ განიყოფდენ მათ მენი ის-
 რაელისანი ქუწყანასა შედა ღუთისსა, მონებად ღ ძვევლებად, ღ
 იუწენ ტუწუბ ტუწუ მქნელნი მათნი, ღ იუფლებოდინ უფლე-
 ბელნი მათნი ❖ ღ იეო მას დღესა შინა რომელსაცა განგისუწ- ბ
 ნოს შენ უფალმან სალმობისაგან შენისა, ღ გულისწეროდისა შე-
 ნისა, ღ მონებისა შენისა ფიცხლისა, რომლითა ჰმონებდი მათ ❖
 ღ მოიღო გოდება ესე მეფისა შედა ბაბილონისასა, ღ სთქუა მას დ
 დღესა შინა, ვითარ განსუწნებულარს მიძკდელი, ღ განსუწნებუ-
 ლარს მოსწრაფე ❖ შემუსრა უფალმან ცოდვილთა უღელი მოავარ- ე
 თა ❖ ღ ძვემელი ნათესავი გულისწეროდითა წელულებითა უკურ- ვ

¹⁾ ფსალ. რღვ.—²⁾ დაბად. ათ. იერემია ნ.

ნებელისათა, მკუჭმელი ნათესავი გულის წეროპითა წელგისათა
 ზ როძელსა არა ერიდა ❖ განისუჭნა მინდობით ყოველმან ქუჭყანა-
 ტ მან, ჰ კმობს შუჭბულებით ❖ ჰ სეთა ლიბანისათა განიშუჭს შენ
 ზედა, ჰ ნამუძან ლიბანისამან თქუას, რათგან შენ დაიძინე, არა
 თ აღვიდა მკაფელი ჩუჭნი ❖ ჯოჯოხეთი ქუჭ განმწარდა შეგემთსუა
 რად შენ, თანა აღდგეს შენსა ყოველნი გძირნი მთავრობანი ქუჭ-
 უანისანი, რათა აღადგინეს საუდართგან მათთა ყოველნი მეფენი
 ი წარმართთანი ❖ ყოველთა მოციგონ ჰ გრქუან შენ, ჰ შენცა ტუეჭ
 ია იქმენ ვითარცა ჩუჭნ, ჰ ჩუჭნ თანა შეირაცხე ❖ ხოლო მთავდა
 ჯოჯოხეთად დიდება შენი, ჰ მრავალი შუჭბულება შენი, ქუჭშე შე-
 იბ ნსა ჰ გირეცონ დაღზოლვა, ჰ სავანე შენდა მატლი ❖ ვითარ გან-
 ვარდა ცისგან მთიები განთიად აღმომავალი, შეიმუსრა ქუჭყანასა
 იგ ზედა განმავნელენი ყოველთა წარმართთა ❖ ხოლო შენ სთქუ გულ-
 სა შინა შენსა ზეცად მიძართ აღვიდე ზედათ ვარსკუჭლავთა ცისათა
 დავღვა საუდარნი ჩემნი ჰ ვჯდე მთასა ზედა მალაღსა, მათთა ზედა
 იდ მალაღთა ჩრდილოთ ❖ აღვიდე ზედა ღრუბელთა ჰ ვიყო მსგავს
 იე მადლისა ❖ ხოლო აწ ჯოჯოხეთადმი მთაჰჯდე ჰ საფუძველთა მი-
 ივ მართ ქუჭყანისათა ❖ მხილველთა შენთა, დაუკვირდეს შენ ზედა, ჰ
 იზ თქუას შენტუს, ესე კაცი განმამუხებელი ქუჭყანისა, შემარევეელი
 მუფეთა ❖ დამდებელი მკვდროვნისა სრულისა უდაბნოდ, ჰ ქალაქ-
 იტ მისთა დამარღუჭველი, მოსაწევართა შინანი, (არ კსნილ ვენა,
 იტ სახლებთა შორის მათთა ❖ ყოველთა მეფეთა წარმართთასა), დაი-
 თი ძინეს ზატვიით, კაცმან სახლისა შორის თუსისა ❖ ხოლო შენ დაჰ-
 ვარდე მათთა ზედა ვითარცა მკუდარი მომაკებული, მრავალთათანა
 მომკუდართა ჰ წერტ განგემერილთა მახვილითა ჰ მთამავალთა ჯო-
 ჯოხეთად, ვითარ სახედ სამოსელი შებღალული სისხლითა არა
 მ არს წმიდა ❖ ეგრეთვე არცა შენ იყო წმიდა, მით რამეთუ ქუჭყა-
 მ ნა ჩემი წარსწემიდე, ჰ ერი ჩემი მოჰსარ, არა ეგო საუკუნოსა
 კა ქამსა, თესლი ბოროტი ❖ განჰმზადენ შულნი შენნი, მოსრვად ცო-
 ჳებითა მამათა მათთათა, რათა არა აღდგენ ჰ დაიმკვდრონ ქუჭყა-
 გბ ნა, ჰ აღავსონ ქუჭყანა ბრძოლათა მიერ ❖ ჰ ზედა აღუდგე მათ

ბ ნი მკლავნი შეკუჭთილებ ზ უბანთა ზედა მისთა, კარე მოირტეთ
 ძაძები, ზ იტყებდით ერდოებსა ზედა მისსა, ზ ურაკაზარაკთა შორის
 დ მისთა, უოველნი ვალაღებდით ტირილით ზ რამეთუ დაღად ეო
 ესსეგონმან ზ ელეაღმან, ვიდრე იასსამდე ისმა დაღადება მათი,
 ე ამისთჳს წელნი მოაბელისნი, კმობენ, სულმან მისმან ცნას ზ გუ
 ლი მოაბელასი კმობს თავსა შორის თჳსსა, ვიდრე სიგორამდე,
 რამეთუ დიაკეული არს სმნიერი, სოლო აღსავალსა ზედა ლუითი
 სსასა, მტირალნი აღვიდენ შორის გზასა არონი იმისასა, სმობს
 გ შემუსრვა ზ სარება ზ შერეევა ზ წყალი ნევრიძისა ოკერ იუოს ზ
 თივა მისი უოველი მოაკლდეს; რამეთუ თივა ნედლი არა იუოს ზ
 ზ ნუ ეკრეთცა ეგულების კანრომა, რამეთუ დავასხნე კეენებსა ზედა
 ც არაბნი ზ მიიღონ იგი ზ რამეთუ შეერთო კმობა საზღვრისა მოა
 ბელასი თაილიადმდე, ზ ვალაღები მისი, ვიდრე ჯურღმულამდე
 თ ელიძისა ზ რამეთუ წყალი დეიბონისა აღივსოს სისსლითა, რამე
 თუ დავასს დებონსა ზედა არაბნი, ზ აღვიდო თესლი მოაბისა ზ
 არიელისა ზ ნეშტი ადამაჲსა (კანვაკლინო ვითარცა ქუჭ წარმძრო
 მელნი ქუჭყანასა ზედა.)

თ ა ვ ი ი მ.

ა,ბ ნუ კლდე ოკრებისა არსა მთა ასული სიონისა ზ რამეთუ
 იუოს ვითარცა მფრინვლისა აღფრინვებულისა ბუდე მოძლილი ასუ
 ბ ლი მოაბისა ზ სოლო ამისა შემდგომად არონოსათჳს უმრავლეს
 თა კანიზრახევედ, ეავთ. საფარველი გოდებისა მათისა სამარადისოდ
 დ სამხრისა შორის სიბნელედ ივლტიან ზ გაჭნკრთეს, ნუ შესწუსნე
 ბი, მისემ კექმნებიან შენ ლტოლვილნი მოაბისანი, იეუნენ საფა
 რველ თქუწნდა ჰირისკან მდევარისა, რამეთუ წარჯდა თანა მბრძო
 ე ლები შენი, ზ მთავარი წარწემა რომელი თრგუნვიდა ქუჭყანასა
 ე ზედა ზ ზ კანემართო წყალობით საუდარი, ზ დაჯდეს მას ზედა
 ჳემმარიტებისათანა, კარავსა შინა დავითისსა, კანმკითხველი ზ გა
 ვ მომეძიებელი მძჯავრსა, ზ მომწრაფე სიძარტლესა ზედა ზ ¹⁾ გუჭ
 სმა გინება მოაბისა, მაკინებელი ფრიად, ამჳარტავნება მისი აღვი

¹⁾ იერემ. 38.

ღე და გინება მისი და ბორცა მისი არა ესრეთ მისწობა შენი და არა ესრეთ ვალაღაებს მოაბ, რამეთუ მოაბელას თანა უოველნი ვალაღაებენ დამკვდრებულთა სეთეკისათა წურთასა, და არა ჰრცხტნეს და ველთა ესსებონისათა, იგლოოს ვენაკმან სევამაღსმან: შთამთქმელთა წარმართთა, დათრგუნენით ვენაგნი მისნი, ვიდრე იაზირამდე არა შეიუვანეთ: შესცთეთ უდაბნოს: მოვლინებული მის მიერ დაშთომილ იქმნეს, რამეთუ წიაღსდეს ზღუასა და ამისთჯს სტიროდინ ვითარცა ტირილსა იაზირისსა, ვენაკსა სევამაღისსა: ხვენარი შენნი დაამხუნა ესებონ, და ელეალამ, რამეთუ სამკალსა ზედა და სასთულეებელსა ზედა შენსა, ძწეობრი და მთრგუნველთა დაეცა, და უოველი დაეცეს და აღებულ იქმნეს შტტბა და სისარული, ვენაკთაკან: და ვენაკთა შინა შენთა არა იშტტბდენ, და არ დაწინისონ ღჯნო საწნესელთა შინა რამეთუ დასცხრა ბრძანება და ამისთჯს მუცელი ჩემი მოაბსა ზედა, ვითარცა ქნარი: კმა სცემდეს: და შინაკან ჩემნი ვითარცა ზღუდე რომელი განახლე და იეოს ვიდრე შერცხუნებული შენ რამეთუ დაშურა მოაბა ბომონთა მისთა ზედა, და შევიდეს კელით ქმულთა მიმართ მისთა ზედა რათა ილოცოს, და ვერ შეუძლონ განრინებად მისსა და ესე სიტუჟა რომელი თქუა უფალმან მოაბსა ზედა, ოდეს იგი თქუა, და აწცა თქუა უფალმან მეტუჟტლმან და სამთა წელთა შინა მოსასეიდლითსა, უჰატეგო იქმნას დიდება მოაბისა, უოველსა შინა სიმდიდრესა, მრავალსა: და დატეკებულ იქმნეს შემცირებული, და არა ჰატეკებული.

თ ა ვ ი იზ.

სიტუვა დამასკისა.

და დამასკოჲ აღებულ იქმნეს ქალაქთაკან, და იეოს დაცემულებად და დატეკებული უკუნისამდე, საწოლად სამწესოთა და განსასტტნებელად, და არა იეოს მღევარი და არა შერმეცა იეოს მაგარ, მისალტოლველად მუნ ეფრემისსა, და არღა შერმე იეოს მეფობა დამასკეს შინა, და ნეშტი ასურთა, რამეთუ არა შენ უმჯობეს სარმეთა ისრაელისათასა და დიდებისა მათისა, ამათ იტეჯს უფალი საბაოთ და იეოს მას დღესა შინა, მოკლება დიდებისა იაკობისი,

ე **ღ** სიპოხენი დიდებისა მისისანი შეირუინენ **Ⴣ** **ღ** იეოს ვითარ სა-
 ხედ, უკეთუ ვინ შეკრებნ მნასა მდებარესა მკლავსა ზედა თჳსსა, **ღ**
 თესლი კუვილისა გამოქუცნის, **ღ** იეოს ვითარ სახედ უკეთუ ვინ
 ვ შეკრებნ კუვილთა კევნებსა შინა მუარსა **Ⴣ** **ღ** დაძთის მას შინა
 ლელწამი, ანუ ვითარცა კუფხალნი მოსთულებულისა ზეთის ხი-
 ლისანი, ორნი ანუ სამნი, მწუჭრავალსა ზედა ზენა კიდესა, ანუ
 ოთხნი ანუ სუთნი რტოთა ზედა მისთა დაძთომილნი ზენა კიდეთა,
 ზ ამათ იტუვს უფალი ღმერთი ისრაელისა **Ⴣ** მას დღესა შინა მოსავ
 იეოს კაცი შემოქმედისა მიძართ თჳსისა, ხოლო თვალნი მისნი
 ტ წმიდისა მიძართ ისრაელისა ჰხედვიდენ **Ⴣ** **ღ** არ მოსავ იევენ ბო-
 მონთა ზედა, **ღ** საქმეთა ზედა კელთა მათთასა, რომელნი ქმნეს
 თითთა მათთა **ღ** არ მისედვიდენ ხეთა, არცა სამაგელთა მათთა **Ⴣ**
 თ მას დღესა იუჳნენ ქალაქნი შენნი დატევებულებ, ვითარ სახედ დაუ-
 ტევენს ამორეველთა **ღ** ეველთა, ჰირისაგან ძეთა ისრაელისათა, **ღ**
 ი იუჳნენ მოოხრებულ **Ⴣ** მით რამეთუ დაუტევე ღმერთი მაცხოვარი
 შენი, **ღ** უფლისა შემწისა შენისა არ მოიკსენე ამისთჳს დაჰხერგო
 იან სანერგე ურწმუნო, **ღ** თესლი ურწმუნო **Ⴣ** ხოლო დღესა რომელსა
 დანერგო სცთე, **ღ** განთიად თუ სთესო ეჳაოდის სამკალად, რო-
 მელსა დღესა მოიძკო, დაუძკვდრო, **ღ** ვითარცა მამამან კაცისამან
 იბ დაუძკვდრო ძეთა შენტა **Ⴣ** ვამ სიმრავლესა ნათესავთა მრავალთა-
 სსა, ვითარცა ზღუბ მღელვარე ეგრეთ აღიმრნეთ, **ღ** ჩრდილომან ნა-
 ივ თესავთა მრავალთამან, ვითარცა წყალმან იოსროს **Ⴣ** ვითარცა წყა-
 ლი მრავალი ნათესავნი მრავალნი, ვითარცა ოსრა წელისა მრავ-
 ლისა იძულებით ევანებულისა, **ღ** განადნეს იგინი, **ღ** შორად წარ-
 დვენეს იგინი, ვითარცა მტუჭრი კჳისა განმფიწლველთასა, ჰირის
 ჰირ ქარისა, **ღ** ვითარცა ქარტლსა ურმის თვალისასა, მოძლებელი
 იდ ნიაჳქარი **Ⴣ** მიძწუსრი იეოს გოდება, ჰირველ ვიდრე ცისკრამდე,
ღ არა მერმე იეოს, ესე ნაწილი წარმტყუტწნველთა თქუტწნთა, **ღ** სა-
 მკვდრებელი, თქუტწნთა დამამკვდრებულთა.

თ ა ვ ი ივ.

ბ **ჳ**ამ ქუტყანისა უმრავლესთა ნათესავთა ფრთეთა მიერ კერძო

მდინარეთა ეფთიოპისათასა ♣ რომელი მიავლენდა ეოველთა წარ- ბ
 მართთა ზღვსა შორის ომირაჯსსა, ღ ეპისტოლეთა წიგნედთა ზე-
 და კერძო წულისა, რამეთუ ვიდოდინ ქადაგნი სუბუქნი ნათესავისა
 მიმართ განსაცხრომელისა, ღ უცხოთა ერისა ღ უსახურისა, ვინ
 მისსა მიერ კერძო, ნათესავი უსასო ღ დათრგუნილი ♣ აწ დაიტა- ბ
 ცეს მდინარეთა ქუჭყანისათა ეოველთა, ვითარცა სოფელი დამკუ-
 ღრებული დამკუჯდრებულ იქმნეს სოფელი მათი, ვითარცა ნიშანი
 აღებულ იქმნეს მთისაგან, ვითარცა კმა საუჯრისა სასმენელ იუოს ♣
 მით რამეთუ ესრეთ მრქუა მე უფალმან, კრძალულებ იუოს ქალაქსა ღ
 შინა ჩემსა, ვითარცა ნათელი სიცისისა შუადლისა, ღ ვითარცა ღრუ-
 ბელი ცუჭარისა დღესა ლეწვისასა ♣ იუოს წინასწარ მკისა, ოდეს ე
 დასრულდეს ევაჟილი, ღ კაწასი აღევაჟნეს ევაჟილი მკაწასობი ღ
 მიუხუწნეს ტევნები მცირენი მანგალთა, ღ რტოებნი მიუთხრნეს ღ
 აღმოჭრნეს ♣ ღ დაუტევენს ერთბამად მფრინველთა ცისათა, ღ მკე- ჰ
 ცთა ქუჭყანისათა, ღ შეკრბენ მის ზედა მფრინველნი ცისანი ღ ეო-
 ველნი მკეცნი ქუჭყანისანი მას ზედა მოვიდენ ♣ მას ჟამსა შინა ზ
 შესწირონ ძღუწნი ღმერთსა საბაოთს, ერისაგან შეიწროებულისა
 ღ განკაფულისა, ღ ერისაგან დიდისა, ამიერთგან ღ საუკუნომდე
 ჟამად, ერი მოსავი ღ დათრგუნილი, რომელ არს ნაწილსა შინა
 მდინარისა სოფლისა მისისასა. ადგილსა რომელსა სახელი უფ-
 ლისა საბაოთისი ზედ წოდებულ არს მთა სიონი.

თ ა ვ ი ი თ.

სილვა ეგვტისა: აჭა უფალი ზის ღრუბელსა ზედა სუბუქსა, ა
 ღ მოვალს ეგვტედ, ღ შეიძრნენ კელით ქმნულნი ეგვტისანი, ჰი- ბ
 რისაგან მისისა, ღ გულნი მათნი იძლინენ მათ შორის ♣ ღ ზედ
 აღდგენ მეგვტელნი მეგვტეელთა ზედა, ღ ებროლოოს კაცი ძმასა
 თჯსსა, ღ კაცი მოუქასსა თჯსსა ქალაქი ქალაქსა ზედა, ღ მჯული
 მჯულსა ზედა ♣ ღ შემფოთდეს სული მეგვტეელთა მათ შორის ღ გ
 განზრახვა მათი განვაქარვო, ღ ჰკითხვიდენ ღმერთთა მათთა ღ ქა-
 ნდაკებულთა მათთა, ღ ქუჭყანით მკობელთა ღ მუცლით მესღაპრე-
 თა ♣ ღ მივსცე ეგვტე კელთა კაცთა უფალთა ფიცხელთასა, ღ ღ

მეფენი ფიცხელნი ეუფლნენ მათ, ამათ იტუჯს უფალი საბაოთ მეუ-
 ეფე ❖ დ სუმიდენ მეკვპტელნი წყალსა ზღვს კიდისასა, სოლო
 მდინარე მოაკლდეს, დ განკმეს ❖ დ მოაკლდენ მდინარენი, დ მთხრე-
 ბლნი მდინარისანი, დ განკმეს ეოველი შესაკრებელი წყლისა, დ
 ზ ეოველი ძირი ლელწმისა დ ჭილისა, დ მდელი ❖ ნედლი ეოველი
 გარემოს მდინარისა, დ ეოველი დათესული მდინარისა ძლით, გან-
 ც კმეს ქარის მხრწნელობითა ❖ დ სულთ ითქმიდენ მეთევზურნი, დ
 დ სულთ ითქმიდენ ეოველნი შთამკვდებლნი სამჭედურისანი მდი-
 თ ნარედ, დ შთამერლნი ბადეთანი დ მესათხეველნი იგლოვდენ ❖ დ
 ი სირცხულმან შეიპურნეს მოქმედნი სელისა ჰებულისანი დ მოქმედნი
 ი ბისსონსა ❖ დ იუენენ მოქმედნი ამათნი საღმობასა შინა დ ეოვე-
 იას ლნი მოქმედნი სასუმელთანნი შეწუხნენ, დ სტკიოდინ გულნი ❖ დ
 სულელ იქმნეს მთავარნი ტანეოსსა ბრძენი თანა მზრახველნი მე-
 ფისანი დ იოს განზრახვა ძათი სულელ ვითარ ეტუჯთ მეფესა მე-
 იბ ნი გულის სმის მეოფელთანნი ჩუწნ მენი მეუფთა დასაბამითგანთა-
 იგ ნი ❖ სადა არიან აწ ბრძენნი შენნი, დ მიგითხრან შენ დ თქვან
 იგ რასა განიზრახავს უფალი საბაოთ ეკვპტესა ზედა ❖ მოაკლდეს
 იგ მთავარნი ტანეოსნი, დ ამაღლდეს მთავარნი მეფისანი, დ აცთუ-
 იგ ნებენ ეკვპტესა ტომობათა ებრ ❖ რამეთუ უფალმან განუხავა მათ
 იგ სული ცთომილებისა, დ შეაცთუნა ეკვპტე ეოველთა შინა საქმეთა
 იგ მათთა, ვითარცა შესცთების მთრვალი დ მთხევარი ერთბამად ❖ დ
 იგ არა იოს მეკვპტელთათჯს საქმე რომელმან ეო თავი დ ბოლო,
 იგ დაწეება დ დასასრული ❖ მას დღესა იუენენ მეკვპტელნი ვითარცა
 იგ დედანი ძრწოლასა შინა, დ შიშსა ჰირისაგან უფლისა საბაოთისა,
 იგ რომელი მან ზედა დასდვას მათ ❖ დ იოს სოფელი იუდენთა მე-
 იგ კვიპტელთათჯს საშიშად ეოველმან რომელმანცა მათგანმან
 იგ სახელ სდვას, შეპინდენ, განზრახვანათჯს რომელი უფალსა
 იგ ღმერთსა საბაოთს განუზრახავს მას ზედა ❖ მას დღესა იუე-
 იგ ნენ ქალაქნი სუთნი ეკვპტეს შინა, მზრახვალნი ენითა ქანანურითა
 იგ დ მეუცავნი სახელსა უფლისა საბაოთისსა, ქალაქი ესედეკ ეწოდოს
 იგ ერთსა ქალაქსა ❖ მას დღესა იოს საკურთხეველი უფლისა სოფე-

ლსა მეკვტელთასა, ჰ მეკლი საზღვარსა მისსა თანა ზ ჰ იეოს
 სასწაული საუკუნოდ, უფალი სოფელსა ეკვტისასა რამეთუ და-
 ლადებდენ უფლისა მიმართ მაჭვირებელთა მათთა თჯს, ჰ მოუვლი-
 ნოს მათ უფალმან კაცი რომელმან აცხოვნეს იგინი სასჯელით
 აცხოვნეს იგინი ზ ჰ საცნაურ იეოს უფალი ეკვტელთა ჰ იცნან
 ეკვტელთა უფალი მას დღესა შინა ჰ შეწირონ მსხუტრალი ძღუტ-
 ნსა, ჰ აღუთქმიდენ აღთქმათა უფალსა, ჰ აღუსრულებდენ ზ ჰ
 დასცეს უფალმან მეკვტელთა წელულება, ჰ განკურნეს იგინი, ჰ
 მოიქცენ უფლისა მიმართ, ჰ შეისმინოს მათი, ჰ განკურნეს იგინი
 კურნებითა ზ მას დღესა იეოს გზა ეკვტით ასსურასტანელთა მი-
 მართ ჰ შევიდენ ასსურასტანელნი ეკვტედ, ჰ მეკვტელნი წარვი-
 დენ ასსურასტანელთა მიმართ, ჰ ჰმონებდენ მეკვტელნი ასსურას-
 ტანელთა ზ მას დღესა იეოს მესამედი ისრაელისა მეკვტელთა
 შორის, ჰ ასსურასტანელთა შორის, კურთხეულ ქუტყანასა შინა ზ
 რომელსა აკურთხა უფალმან საბაოთ მეტეუტლმან, კურთხეულარს
 ერი ჩემი ეკვტეს შინა, ჰ ასსურასტანელთა შორის, ჰ სამკვდრე-
 ბელი ჩემი ისრაილ.

თ ა ვ ი ა.

წელსა რომელსა შევიდა ტანათან აზოტედ, მორაივლინა არ-
 ნას მიერ მეფისა ასსურასტანელთსა, ჰ ებრძოლა აზოტესა ჰ გა-
 მოიღო იგი ზ მაშინ თქუა უფალმან ესაიას მიმართ მისა ამოისისა
 მეტეუტლმან, ვიდოდე ჰ მოიძარცვე მამა წელთაგან შენტა ჰ სან-
 დალნი შენნი მოიკსნენ ფერკთაგან შენტა, ჰ ქმნა ეგრეთ ესაია,
 მავალმან შიშველმან ჰ უკამლიერომან ზ ჰ თქუა უფალმან, ვითარ
 სახედ ვალს მონა ჩემი ესაია შიშუტლი ჰ უკამლიერო სამწელ, იეოს
 სასწაულებად ჰ ნიშებად მეკვტელთა ჰ ეთიოპელთა ზ ვითარმედ
 ესრეთ გულის სმა ეონ ჰ მიიუვანეს მეფემან ასსურასტანელთამან
 ტეუტლ მეკვტელნი ჰ ეთიოპელნი: ჰაბუენი ჰ მოხუცებულნი, ში-
 შუტლნი ჰ უკამლიერონი, ჰ გამომაცხადებელნი სირცხულსა ეკვ-
 ტისასა ზ ჰ სირცხულეულ იქმნეს ძღეულნი მეკვტელნი, ეთიო-
 პელთა ზედა, რომელთა მიმართ იუტნეს მოსავ მეკვტელნი, რო-

მეღნი იუჲნეს დიდება მათდა ზღ და თქუან დამკვდრებულთა ჭალაჲსა ამაჲს შინა მას დღესა შინა, აჲჲ ჩუჲნ ვოუჲწნით მოსაჲ მათდა მიმართ შესაწვენელად, ჲ იგინი ვერ შემძლებელ არიან განრომად მეფისაგან ასსურასტანელთასა, ჲ ვითარ ჩუჲნ განვერნეთ.

თ ა ვ ი აა.

ხილვა უდაბნოსა ზღვისა ვითარცა ნიაჲქარი უდაბნოსა განვიდეს უდაბნოდ მოძავალისა ქუჲწყანისაგან სამინელისა, სოლო საშინელ არს ჩუჲნება ზღ და ფიცხლად მომეთხრა მე, შეურაცხის მეფელი, შეურაცხ ჰყოს, უშჯულო ქმნილი, უშჯულოებს ჩემდამო, ელაპიტელნი ჲ მოციქულნი სწარსთანი, ჩემდამო მოვლენ აწსულთ ვითქუნე ჲ ნუ გეშინის ვიცე ჩემ ზედა ზ ამისთჲს აღივსნეს წყლნი წემნი დაცნისა შიერ, ჲ საღმობათა შემიჲურეს მე ვითარცა მშობიერი, ვჲმძლავრე არა სმენად, ვისწრაფე არა ხედვად ზ გული ჩემი მეცთომილარს, უშჯულოება ჩემი დაანთქამს, სული ჩემი განჲკრთა შიშად ზ განჲმსადეთ ტაბლა, განამსტურეთ სამსტრო, სუთ, ჲამეთ, აღდგომილთა მთავართა განმსადეთ ფარები ზ რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ჩემდამო, ვიდოდე თავი შენი დაადგინე მსტორად, ჲ რომეჲიცა იხილო მიუთხარ ზ ჲ ვისილენ მკედარნი საჲედართა ორთა მკედარი ვირისა, ჲ მკედარი აქლემისა, ისმინედ სასმენელი მრავალი, ჲ მიხადე ურიას სამსტუროდ უფლისა ჲ თქუა ზ ¹⁾ დავდეკ სრულსა შინა დღესა საჲუმილავსა ზედა ჩემსა, ჲ ბანაკისასა ჩემისა დავდეკ მე, სრულსა ჲამესა ზ ჲ აჲჲ იგი მოვალს მკედარი ორბისა, ჲ მიგებელმან თქუა: ²⁾ დაეცა ბაბილონი, ჲ ეოველნი ქანდაკებულნი მისნი ჲ კელით ქმნულნი მისნი შეიმურნეს ქუჲწყანად მიმართ ზ ისმინეთ დაშთომილთა, ჲ საღმობიერთა ისმინეთ, რომელნი მესმნეს უფლისა საბათისაგან, რომელნი ჲმერთმან ისრაელისამან მომითხრნა ჩუჲნ ზ სიტყუა იღუმეასა ჩემდამო, ვმობდ სიერით გამოსცევდ არდაბაგთა რასა ჲგაღაღაუბ მცველი, ჲამითგან ვთქუ ზ მცველი მოვიდა განთიად ჲ ჲამეცა, უკეთუ ეძიებდ მოიქეცით მოვედით, ჲ ჩემთანა დამკვდრენით

¹⁾ ამაჲ. ბ. — ²⁾ იერემიას კა. გამოცხად. იდ.

მღნარსა შინა ❖ სიტყვა არაბიასათჳს მღნარსა, მღნარსა შინა იგ
 მწუხრო დაიძინონ გზასა ზედა დედანისსა შემთხუჭვასა შინა ❖
 წყურდიელსა წყალი ძოჯრთვით, დამკვდრებულთა სრფლისა შორის იდ
 თემანისსა ზური მიაგებეთ მღტოლვარეთა ❖ სიმრავლისათჳს იე
 მღტოლვარეთსა, ჳ სიმრავლისათჳს ცთომილთასა, ჳ სიმრავლი-
 სათჳს მასჯლისა, ჳ სიმრავლისათჳს შორთსმულთა მშვილდგვათასა,
 ჳ სიმრავლისათჳს დაცემულთასა ბრძოლასა შინა ❖ რამეთუ ესრეთ იუ
 მრქეა მე უფალმან: მერმეცა წელიწადი ვითარცა წელიწადი მოსა-
 სუიღლისა, მოაკლდეს დიდება მეთა კედარისა ❖ ჳ ნეშტი მძულდგა- იზ
 თა რიცხვსა მლიერთა მეთა კედარისათა იუოს მცირე, რამეთუ უფა-
 ლმან ღმერთმან ისრაელისამან ესრეთ ზრასა.

თ ა ვ ი აბ.

სიტყვა გვეისა სიონისა, რა იქმნა შენდა აწ რამეთუ აღხუჭდით ა
 ყოველნი ერდოებთა ამათთა ❖ აღივსო ქალაქი მღლაღებულთაგან, ბ
 ქალაქი მოსახული წელუღნი შენნი, არა წელუღნი მაგვილისანი, ი
 არცა მკუდარნი შენნი, მკუდარნი ბრძოლისანი ❖ ყოველნი მთავა- კ
 რნი შენნი წარვიღტნეს ერთბამადმ ჳლდისა მიერ, ჳ წარსმულნი
 ფიცხლად შეკრულნი არიან, ჳ შემძლებელნი შენ შორის შორად
 წარვიღტოდეს ❖ ამასთჳს ვთქუ, ფლობილ მუავთ მე მწარედ ფიტ- დ
 რო, ნუ განსმლიერდებით ნუ გეშინის ცემაღ ჩემდა, შემუსრვასა ზე-
 და ასულისა ერისა ჩემისასა ❖ რამეთუ დღე შოთებისა ჳ წარ- ე
 წემედისა ჳ დათრგუნვილებისა ჳ შეცთომილებისა უფლისა
 მიერ საბათისსა, შორის გვესა სიონისასა სცთებიან მცირითგან
 ვიდრე დიდადმე სცთებიან მთათა ზედა ❖ ხოლო ელამიტელნი, კ
 მოიღეს ფარები ამკედრებულთა კაცნი ცხენთა ზედა, ჳ შესაკრებ-
 ლი განწყობილისა ❖ ჳ იუჟენ რჩეულნი გვენებნი შენნი, აღი- ზ
 ვსნენ ეტლებითა: ხოლო ცხენთა, აღმოყორნენ ბჭენი შენნი ❖ ჳ ტ
 გამოაჩინენ ბჭენი იუდასნი, ჳ მიჭხედვიდენ მას დღესა რჩეულთა
 მიძართ სახლთა ქალაქისათა ❖ ჳ გამოაცხადებდენ დაფარულთა თ
 სახლებისა მწუჭრვალისა დავითისთა, ჳ ვისილე რამეთუ უმრავლე-
 სნი არიან, ჳ გარე მიაქციეთ წყალი ბუჭლისა საბანელისა ქალა-

ი ქისა შორისა და და სახლნი იერუსალიმისისი აღრიცხუწნით, და და
 ი ვარდუვენე სიმაგრედ ზღუდედ ქალაქისათა და და ჰქმენით თავისა თუ-
 ი სისა წყალი საშუალ ორთა ზღუდეთასა უშინაგანეს ძველისა საბა-
 ი ნელისა, და და მიხედენით ჰირველითგანვე მოქმედისა მიმართ მი-
 ი სისა, და და მოძებელი მისი შორით არა იხილეთ და და მოუწოდა უ-
 ი ფალმან საბაოთ მას დღესა შინა, ტირილსა და ტუებასა, და და აღმარსვასა და
 ი მორტემასა ძამისასა და ხოლო მათ უწესსა შუჭბა და და მხიარულება
 ი დამკლველთა ზეარაკებთასა, და და დამწეუწდელთა ცხოვართასა, რათა
 ი ჭამონ კორცი და სვან ღვინო ¹⁾ მეტეუწლთა ვჭამოთ და ვსვათ, რამე-
 ი თუ ხვალე მოვკუდებით და და აღსაბურველებულ არიან ესენი, უუ-
 ი რთა შორის უფლისა ღმთისა საბაოთისთა და არ მიგეტეოს თქუწნ
 ი ცოდვა ესე, ვიდრემდისცა მოჰქუდეთ, თქუა უფალმან ღმერთმან მა-
 ი ლთამან და ამათ იტევის უფალი ღმერთი: ვიდრდე შევედ ჰასტო-
 ი ფორ იონად სომანისის მიმართ მეუნჯისა, და არქუ მას და რა შე-
 ი ნდა აქა, და რაჲ არს შენი აქა რამეთუ გამოჰქუწთე თავისა შენისა
 ი საფლავი, და და ჰუავ თავისა შენისა ძალალი სამარე, და დასწერე თავი-
 ი სსა შენისა კარავი კლდესა შორის და აჰა აწ უფალი საბაოთ გამო-
 ი ავლენსა კაცსა აღსაოლვად შენდა, და მიგიღოს შესამოსელი შენი და
 ი კიდარი შენი და და გვრგვანი შენი დიდებული, და განგაგდოს შენ
 ი სოფლად დიდად და განუზომელად, და მუნ მოჰქუდეთ, და დასდვა სა-
 ი ჭურველი შენი რჩეული შეურაცხ ქმნილად, და სახლი მთავრისა შე-
 ი ნისა დასათრგუნველად და და მოგსპოს შენ განმკეობისაგან შენისა,
 ი დადგომისაგან შენისა დაგამეჭას შენ და და იუოს მას დღესა შინა,
 ი უწოდო ერმასა ჩემსა ელიაკიმს ქელკისსა და და შევმოსო მას შესა-
 ი მოსელი შენი, და გვრგვანი შენი მივსცე მას, დამპრობლობა და და
 ი საკებელი შენი მივსცე კელთა მისთა და იუოს ვითარცა მამა, და იე-
 ი რუსაღემს შინა დამკვდრებულთა შორის, და კაცთა იუდასთა და ²⁾ და
 ი მივსცე მას კლიტე სახლსა და ვითისა მყართა ზედა მისთა მიიღოს
 ი და არა იუოს მდომ მისა და დაკლიტოს და არა იუოს გამოძლებელ
 ი მისა, და განაღოს და არავინ იუოს დამკლევტელ მისა და მივსცე მას

¹⁾ სიბრძ. ბ. კორ. იე. — ²⁾ იობ იბ. გამოც. ბ.

დიდება დავითისი, და მთავრობდეს, და არა იუოს მაცვილობელ და
 დაუბდეს იგი მთავრად ადგილსა შორის სარწმუნოსა, და იუოს
 საუდრად დიდებისა სახლისა მამისა მისისა და და იუოს მოსავ მის-
 დამი ყოველი დიდებული, სახლსა შინა მამისა მისისასა, მცირით-
 გან ვიდრე დიდამდე, ყოველი ჭურჭელი მცირე, ჭურჭლისაგან ავა-
 ნოთასა: და იუენენ დამოკიდებულ მისსა და მას დღესა შინა, ამათ
 იტყვის უფალი საბაოთ აღიმრას კაცი დამტყვიცებული ადგილსა სა-
 რწმუნოსა, და დაეცეს და მოიხპოს, და მოესრულოს დიდება მეოფი
 მის ზედა, რამეთუ უფალი იტყოდა.

თ ა ვ ი კვ.

სილვა ტვროსისა: სტიროდით ვალაღაებდით ნაენი კარქიდონი
 სანი, რამეთუ წარწემდეს და არღა მერმე მოვლენ ქუჭყანისაგან კიტყე-
 ლთასა, მოიუვანნეს ტყუჭნი და ვისსა მსგავს იქმნეს დამკვდრებულ-
 ნი ჭალაკსა ამას შინა: ვაჭარნი ფინიკიათა, წილ მგლეღნი ზღვსანი
 წუღლსა ზედა მრავალსა და თესლი ვაჭარნი მათ ვითარცა სალექვაი-
 სა შემოდებულისა, მფრდელნი ნათესაეთა და ჭრცხუჭნოდენ სოდო-
 ნსა, თქუა ზღუამან, ხოლო ძალმან ზღვსამან თქუა არა ძელმოდა,
 არცა ვმობდ, არცა აღვსარდენ ჭაბუენი, არცა აღვამაღლნე ქალწულნი და
 ხოლო ოდეს სასმენელ იქმნეს ეგვპტისა, მიიხუენეს იგინი საღმობა-
 მან ტვროსისა ძლით და წარვედით კარქიდონად, სტიროდით ვალა-
 ლაებდით დამკვდრებულნი ჭალაკსა ამას შინა და არა იგი იუო გინე-
 ბა თქუჭნი ჰირველითგან ჰირველ მიცემად მისდამდე, წარიუვანებდენ
 მას ფერგნი მისნი შორიელად გარდასახლებად და ვინ განიზრახსა
 ესენი ტვროსსა ზედა ანუ კინიებ არსა ანუ ვერ ძალუც ვითარცა
 ვაჭარნი მისნი მთავარნი ქანანისანი, და მფრდელნი მისნი დიდებულ
 ქუჭყანისანი და უფალმან საბაოთ განიზრახსა განქარვებად გინება
 დიდებულთა და უპატყო ყოფად ყოველი დიდებული ქუჭყანასა ზე-
 და და იქმოდე ქუჭყანასა შენსა, და რამეთუ ნაენი არა მერმეცა მო-
 ვლენ კარქიდონით და ხოლო კელი შენი არღა მერმე შემძლებელ
 არს ზღვსა მიმართ განმამუხებელი მეფეთა, უფალმან საბაოთ ამ-
 ცნო ქანანისათვს წარწემედად ძალი მისი და და თქუნს არღა მერმე

ბ
კ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ი
ბ

არა შევსძინოთ გინებად და მძლავრებად ქალწული ასული სიდონი-
 ისა, არამედ ადგდე ფერკითა ზღუასა, და უკეთო მიხვიდე კიტეულთადმი,
 არცა მუნ იუოს განსტყნება შენი და დაქუცყანად ქალდეველთად ერი არ-
 ღარა დამთა ასური დამკვდრა და წარტყუცნეს იგინი რამეთუ ზღუდე-
 მისი დაეცა და სტიროდით ვალაღებდით ნაფნი კარქიდონისანი, რამე-
 თუ წარწყმდა სიმაგრე თქუცნი და იუოს მას დღესა შინა, დატე-
 ვებულ იქმნეს ტვროსი წელთა სამეოცდა ათთა, ვითარცა ჟამსა მე-
 ფისა ეროისასა, ვითარცა ჟამსა კაცისასა, და იუოს შემდგომად სა-
 მეოცდა ათთა წელთასა, იუოს ტვროსი ვითარცა ემა მემკსა და
 მიიღე ქნარი, იმუცბდ ქალაქი მემკვი დატევებული, კეთილად მექ-
 ნარეობდ, მრავლად ვმანელობდ, რათა სახსენებელი შენი იქმნეს და
 იუოს შემდგომად სამეოცდა ათთა წელთასა, მოხედვა ეოს უფალ-
 მან ტვროსისა, და კუბლად მოეგოს ზირველებრვე, და იუოს სავაჭრო
 ყოველთა მეფობათა მკვდრობისათა, ზირსა ზედა ყოვლისა ქუცყა-
 ნისასა და იუოს ვაჭრობა მისი და სასყიდელი წმიდა უფლისა,
 არა სამისოდ შეკრებულ იქმნეს, არამედ დამკვდრებულთად წინაშე
 უფლისა იერუსალემს შინა, იუოს ყოველი ვაჭრობა მისი ჭამად და
 სუბად და განძლომად სახსენებულად წინაშე უფლისა.

თ ა ვ ი კ დ.

ესა უფალი განჭხრწნის მკვდროანსა და მოაოგროს იგი, და
 კამოაცხადოს ზირი მისი, და განთესავს დამკვდრებულთა მის მო-
 რის და და¹⁾ იუოს ერი ვითარცა მღდელი, და ერმა ვითარცა უფალი,
 და მკეველი ვითარცა უფალი, და იუოს მსუიდელი, ვითარცა განმსუი-
 დელი, და მოვასხე, ვითარცა მავასხეველი, და თანა მღები, ვითარცა
 რომლისა თანა ეღვას და ხრწნილებით განიხრწნას ქუცყანა და
 ტყუცობით წარტყუცნოს ქუცყანა რამეთუ ზირმან უფლისამან თქუნა
 ესენი და იგლოვა ქუცყანამან და განიხრწნა მკვდროანი, იგლოვეს
 მადალთა ქუცყანისათა და ქუცყანამან იუსჯულოთა დამკვდრებულ-
 თა ზედა მისთა, მით რამეთუ თანა წარჭკდეს მჯუღსა, და შეცვალ-
 ნეს ბრძანებანთ, განაქარვეს აღთქუმა საუკუნო და ამისთჳს წევეამან

1) ესე დ.

შეჭამოს ქუჭყანა, რამეთუ ცოდეს დამკვდრებულთა მისთა, ამისთვის
 გლახანნი იუენენ მკვდრნი შორის ქუჭყანისა, და დაშთენ კაცნი მცი-
 რენი და იგლოოს ღვინომან, იგლოვოს ვენავმან, სულთ ითქუნენ
 ეოველთა მოხარულთა სულთა და დაცხრომილ არს სინხარული
 ბობღანთა, დაცხრომილ არს თავკედობა და სიძდიდრე უთნობა, და
 დაცხრომილ არს კმა ქნარისა და სირცხვლეულ იქმნეს, არ სმიდეს
 ღვინოსა, მწარე იქმნა მსუბელთათჳს თაფლუჭი და მოოხრდა ეოვე-
 ლი ქალაქი, დაიკლიტნენ სახლებნი არ შესლვად და ვალაღაებდით
 ღვინისათჳს ეოვლით კერძო, დაცხრომილ არს ეოველი სინხარული
 ქუჭყანისა, წარვიდა ეოველი შუჭბა და დაშთომილ იქმნენ ქალა-
 ქნი ოკერნი, და სახლი დატევებულნი წარწემდენ და ესე ეოველნი
 იუენენ ქუჭყანისა შორის საშუალ წარმართთასა, ვითარ სახედ უკე-
 თუ ვინ მოკუთნის ზეთის ხე, ეგრეთ მოკუთნენ იგინი, და უკეთუ
 დასცხრეს მსთულებელი და ესენიცა კმითა ჭეიოდინ, რამეთუ დაშ-
 თომილნი ქუჭყანასა ზედა, იშუჭბდენ ერთბამად დიდებითა უფლი-
 სათა, რამეთუ აღიმღურეს წყალი ზღვსა მის შორის და ამისთვის
 დიდება უფლისა ჭალაკთა შორის იეოს ზღვსათა, მათ შორის სა-
 ხელი უფლისა დიდებულ იეოს, უფალო ღმერთო ისრაილისაო და
 ფრთეთაგან ქუჭყანისათა ნიშნი გუჭტმნეს, სასოებად კეთილ მოთ-
 ნობისა, და თქუა, საიდუმლო ჩემი, მე და ჩემთა, და იტყუან ვაჲ შეუ-
 რაცხის მეოფელთა, რომელნი მეურაცხ ჭეოფენ შჯულსა და მიძი და
 მთხრებელი და მახე იეოსთქუტნ ზედა დამკვდრებულთა ქუჭყანასა
 ზედა და ¹⁾ და იეო რომელი ევლტოდის შიშსა, შთავარდეს მთხრებ-
 ლსა, ხოლო თანა წარსრული მთხრებლისაგან, შეპურობილ იქმნეს
 მახისა მიერ, რამეთუ სარკუმელნი ცისანი განეხტნეს და შეიძრენ
 საფუძველნი ქუჭყანისანი და შეოთებით შემეოთდეს ქუჭყანა, და
 წარწირვით წარიწიროს ქუჭყანა (მიდრკა) და და შერეევით შეირ-
 ვიოს ქუჭყანა ვითარცა მთრვალნი და მებრუე, და შეიძრას ვითარცა
 ხილის საცავი ქუჭყანა, და დაეცეს და ვერ ეძლოს აღდგომად, რა-
 მეთუ განმლიერდა მის ზედა უსჯულოება და და იეოს მას დღესა

¹⁾ იერემ. 38.

პინა მონაწიოს უფალმან სამკაულსა ზედა ცისასა კელი მისი, ჰმე-
 კბ უფთა ზედა ქუჭრანისათა ❖ ჰმეკრიბნენ ჰმეაწუედინენ სამკარესა
 კბ პინა შესაკრებელი მისი ჰმეწაწრობილესა პინა, მრავალთა ნათესავ-
 კბ თა ძლით მოსახილავი იუოს მისი ❖ ჰმედადნეს ალიზი, ჰმედაცეს
 ჰმეზღუდე, ჰმესირცხვილუელ იქმნეს მთოვარე, დაკდემულ იქმნეს მზე,
 რამეთუ განმეფნეს უფალი სიონს პინა ჰმეიერუსალიმს პინა, ჰმეწი-
 ნამე მოხუცებულთასა იდიდოს.

თ ა ვ ი აჲ.

ს უფალო ღმერთო ჩემო გადიდო შენ, საგალობელ ვუო სახე-
 ბ ღმერთი: რამეთუ ჰმექმნენ საკვრველნი საქმენი, განზრახვა დასაწეი-
 ბ სისა ჰმეგმარტი ❖ იუავნ უფალო, რამეთუ დასხენ ქალაქნი მიწად,
 კბ ქალაქნი ძლიერნი დაცემად საფუძუტლნი მათნი, ქალაქი უთნოთა
 კბ საუკუნოდ არ აღეშენოს ❖ ამისთჳს გაკურთხოს შენ ერმან კლა-
 კბ ხაკმან, ჰმექალაქნი კაცთა მიძძლავრებულთა მოძიძთა შენთანი, გა-
 კბ კურთხევდენ შენ ❖ რამეთუ ექმენ უოველსა ქალაქსა მდაბალსა, მემ-
 კბ წე, ჰმეშეურვებულთა ნაკლუღეგანებისათჳს, საფარველ, კაცთაგან
 კბ უკეთურთა იკსნი მათ ❖ საფარველი წეურთიელთა, ჰმესული კაცთა
 კბ მიძძლავრებულთა, ვითარცა კაცნი სულკინინი წეურთიელნი სიონს
 კბ პინა, რამეთუ იკსნის მათ კაცთაგან უთნოთა, რომელთაცა მიძცენ
 კბ ჩუტნი, სიცხე საფარველსა შორის ღრუბლისასა, ნერგი ძლიერი
 კბ დაამდაბლოს ❖ ჰმეუეოს უფალმან საბაოთ, მთასა ამას ზედა უო-
 კბ ველთა ზედა ნათესავთა სასუმელი კმაჲ ნელობათა სასუმელი თხლე-
 კბ თა, სუმიდენ მხიარულებით, სუმიდენ ღჯნოსა იცხებდენ ძირონ-
 კბ თა ❖ ჰმეიცხო ზეთი მთასა ამას შორის განცემასა მიეც ესე უო-
 კბ ველთა წარმართთა, რამეთუ ზრახვა ესე უოველთა მიძმართ წარმარ-
 კბ თთა ❖ მთანთქნა სიკუტდილმან ჰმეშეუძლო, ¹⁾ ჰმეკუჭლად ღმერთმან
 კბ მოსწო უოველი ცრემლი, უოველისაგან ჰმეირისა, ეწუტდრება ერისა მი-
 კბ სისა, მოსწო უოველისაგან ქუჭრანისა, რამეთუ ჰმეირი უფლისა იტ-
 კბ უოდა ამათ ❖ ჰმეტქუა უფალმან მას დღესა, აჭა უფალი ღმერთი
 კბ ჩუტნი რომლისა მიძმართ მოსავ ვართ, ჰმემხიარულ ვართ მაცხოვ-

¹⁾ გამოცხად. 9.

რებისა ჩუწნისა ზედა, რამეთუ ესე არს უფალი რომლისა არს მოლოდება, ვისარებდეთ და ვიძუტბდეთ მაცხოვრებისა ჩუწნისა და ვიძუტბთ, რამეთუ განსუწნება მოსცეს ღმერთიან მთისა ამის ზედა, და დაითრგუნოს მოაბელ ადგილსა შინა თვისსა, ვითარ სახე დასთრგუნვენ კალოსა ურემთა ზედა და აღიხუნეს კელნი თვისნი ვითარ განჭმარტებს მბანელი საცურავად, ვითარ სახედ მანცა დაამდაბლა წარსაწემედელად, ეგრეთ დამდაბლდეს და დაამდაბლოს გინება მისი, რომელთა ზედა მიუწნა კელნი და სიმაღლე მისალტოლველისა სახლისა შენისასა, დაამდაბლოს, და შთავიდეს ვიდრე იატაკადმდე, ვიდრე მტუტრამდე.

თ ა ვ ი ავ.

ქას დღესა შინა გალობდენ გალობასა ამას ქუწყანასა ზედა იუდასსა მეტუტწლნი, აჰა ქალაქი მტკიცე და საცხოვრებელი ჩუწნი, მოსდვას ზღუდე და გარე ზღუდე და განახუწნით ბჰენი, შევედინერი დამცველი სიმაართლისა და დამცველი ჰემმარიტებისა, შემწე სიმაართლისა, და დამცუტწლი მმუდობისა და რამეთუ შენდამი უფალო ვესევედით ვიდრე საუკუნოსამდე, ღმერთიან დიდმან საუკუნემან რომელმან დამდაბლებით შთაიუვანენ დამკვდრებულნი მალათა შინა, ქალაქთა მტკიცეთა შთაამხოზ, და შთაიხუნამ ვიდრე იატაკადმდე და დასთრგუნვიდენ მათ ფერგნი მმუდთანნი, და მდაბალთა კუწალნი დაფრდომილთანნი და გზა კეთილი მსახურთა წრფელ იქმნა, და განმსადებულ გზა კეთილ მსახურთა და რამეთუ გზა უფლისა განკითხვა, ვესევედით სახელისა მიმართ შენისა, და სახსენებელისა მიმართ რომლისა გულის მთქუმელ იყო სული ჩემი და ღამითგან აღიმსოობს სული ჩემი შენდამი ღმერთო მით რამეთუ ნათელ არს ბრძანებანი შენნი ქუწყანასა ზედა, ისწავეთ სიმაართლე დამკვდრებულთა ქუწყანისათა და რამეთუ დადუმნა უღმერთო, და რომელმან არა ისწავოს სიმაართლე ქუწყანასა ზედა, ჰემმარიტება არა ეოს, მოისვენ უღმერთო, რათა არა იხილონ დიდება უფლისა და უფალო მალა შენი მკლავი და არა იცოდეს, ხოლო მცნობელნი სირცხლეულ იქმნენ, შურმან მიიღოს ერი უსწავლეული; და აწ ცუცხლმან შეჰამნეს

იბ წინა აღმდგომნი **✠** უფალო ღმერთო ჩუტნო მძუღობა მომეც ჩუტნ,
 იკ რამეთუ ეოველნი მომაგენ ჩუტნ **✠** უფალო ღმერთო ჩუტნო მომი-
 იღ გენ ჩუტნ უფალო, თუნიერ შენსა სხვა არა ვიცით, სახელსა შენსა
 იე სახელ ვსდებთ **✠** ხოლო მკუტარითა სიცოცხლე არა იხილონ, არ-
 იე ცა მკურნალთა არა ვერ აღადგინონ ამისთუხ მოჭხადე, **ღ** წარწყმი-
 იე დე, **ღ** აღიღე ეოველი წული მათი **✠** დაჭრთენ მათ ძუნი უფალო,
 იე დაჭრთენ ძუნი დიდებულთა ქუტყანისათა, **ღ** დაჭრთენ ეოველნი
 იე კიდენი ქუტყანისანი **✠** უფალო ჭირსა შინა მოგისსენეთ შენ ჭირ-
 იხ სა შინა მცირესა, ანუ წურთა შენი ჩუტნდა **✠** **ღ** ვითარცა ლმობი-
 იტ შორის მუცლისა მივიღეთ **ღ** ვიღმეთ დაგმევით, სული მაცხოვარე-
 ით დაძვდრებულნი ქუტყანასა ზედა **✠** აღდგენ მკუტარნი, **ღ** აღემართ-
 კ დაძვდრებულნი ქუტყანასა ზედა **✠** აღდგენ მკუტარნი, **ღ** აღემართ-
 კ ნენ საფლავთა შინანი, **ღ** იმუტბდენ შორის ქუტყანისა, რამეთუ
 კ ცვარი შენ მიერი საკურნებელ მათდა არს, ხოლო ქუტყანა უთნო-
 კ თა დაეცეს **✠** აბიჯე ერო ჩემო, შევედ საუნჯეთა შენთა, დაგძენ კა-
 კ რნი შენნი, დამიძალე მცირედ, რაბამ, ვიდრემდისცა წარგდეს რისსუა
 კ უფლისა **✠** ¹⁾ რამეთუ აჭა უფალი წმიდისაგან ადგილისა, მოაწევს
 რისსუასა მისსა დაძვდრებულთა ზედა ქუტყანისა შორის, მოხილ-
 ვად უსჯულოებასა დაძვდრებულთა ქუტყანისათასა ძუნად მთად, **ღ**
 გამოაცხადოს ქუტყანამან სისხლი მისი, **ღ** არა დამაღნეს მოკლუ-
 ლნი მერმე.

თ ა ვ ი კ.

ა **გ**ას დღესა მოაწიის უფალმან მახული წმიდა **ღ** დიდი **ღ** ძლიე-
 ბ რი, ვეძასა ზედა გუტლსა მტოლვარესა ვეძასა ზედა გუტლსა გუ-
 ბ ლარმნილსა **ღ** მოკლას ვეძანი მას დღესა ზღუასა შინა **✠** მას დღე-
 ბ სსა შინა ვენაჟი კეთილი, გულის სათქმელი გალობად მის ზედა **✠**
 ბ მე ქალაქი მაგარი, ქალაქი ვარე მოცულნი, ამაოდ ვასვამ მას, რა-
 ბ მეთუ გამოღებულ იქმნეს ღამე ხოლო დღისი დაეცეს ზღუდე **✠**

¹⁾ მიქაა 5.

არა არს რომელი არა ზედა დაესსა მას, ვინ დამდვას მე ცვაღ ლე-
 დაწმისა ველსა შინა, ბრძოლისა ამისთჳს, შეურაცხვეუკ იგი, აწ
 უკუტ ამისთჳს ქმნნა უფალმან ყოველნი რაოდენნი განაჩინნა და
 ვიწუსენ, კობდენ ყოველნი დამკვდრებულნი მათ შორის, ვჳოთ
 მძუდობა მისსა, მძუდობა ვჳოთ მომაფაღთა და მჳლნი იაკობისნი
 გამორჩინენ, და აღევაფენ ისრაელ, და აღივსოს მკვდროანი ნაყოფი-
 თა მისითა და ნუ ვითარცა მან დასცა იგიცა იწელასა ეგრეთ მოი-
 კლასა და მბრძოლმან და მეუტდრებელმან განაფლინნეს იგინი, არა
 შენ ხარა მწურთელი სულითა შენითა მძნვარედ მოწუტდისა მა-
 თისა, სულითა გულის წერომისათა და ამისთჳს მოისპოს უსჯუ-
 ლოვება იაკობისი, და ესე არს კურთხევა მისი, ოდეს მოუსპო მას
 ცოდვა, ოდეს დაისხნენ ყოველნი ქვანი ბომონთანნი დაჭრილებად,
 ვითარცა მტუტრი წულილი, და არა ეგნენ კერპნი მათნი და და სენი
 მათნი მოკუტთილებ, ვითარცა მახნარი შორიელი, დამკვდრებული
 სამწესო განჭრილ იყოს, ვითარცა სამწესო დატევებული, და იყოს
 მრავალ ჟამ სამოვნელად, და მუნ განისუტნებდენ სამწესონი და და
 შემდგომად ჟამისა არა იყოს მისსა არა რაჲ მწვანე განკობისათჳს,
 დედანი მომაფალნი სილვისაგან, მოვედით, რამეთუ არა ერთი არს
 მქონებელი გულის სძის ყოფისა, ამისთჳს არა შეიწეალნეს იგი,
 რომელმან შექმნნა იგინი, არცა რომელმან აღზილნა იგინი, არ
 მოწეალე ექმნეს მათ და და იყოს მას დღესა შინა აღმოღობოს უფა-
 ლმან დანახეთქით მდინარისათ ვიდრე რინო კუსურომდე, სოლო
 თქუტნ შეკრიბენით შენი ისრაელისანი თითოეულნი და და იყოს მას
 დღესა შინა დაჰბერონ საევირსა დიდსა და მოვიდენ წარწემედულნი
 სოფელსა შინა ასსურასტანელთასა, და წარწემედულნი ეკვპტეს ში-
 ნა, და თაჳვანისცეს უფალსა მათსა ზედა წმიდასა იერუსალიმს.

თ ა ვ ი კს.

ჳაჲ გვრკვინსა გონებისასა, მიზღურნი ეფრემისნი, ევაგილი და
 მოვრდომილი დიდებისა, თსემსა ზედა მთისა ზრქელისასა, მთრვა-
 ლნი თჳნიერ ღჳნისა და აჰა ძლიერი და ფიცხელი უფლისა მიერ გუ-
 ლის წერომა უფლისა და რისხვა, ვითარცა სეტეჳა ვარდამომავალი, არ

მქონებელი სართულსა, იძულებით გარდაბომავალი, ვითარცა წელი-
 სა ფარდისა სიმრავლემან წარმდებმან სოფლისამან, შორის ქუჩე-
 ნისა ევის განსუტნება კელთა ღ ფერკთა ზ ღ დაითრგუნოს გზრ-
 გ გზნი გინებისა, მიზღურნი ეფრემისნი ზ ღ იეოს ევავილი ღ მო-
 ვრდომილი სასოებისა დიდებისა მისისა, მწუჭრვალსა ზედა
 მთისა მადლისასა, ვითარ წინა მორბედი ლედუსა, რომლისა მხი-
 ლეელმან მისმან, ზირველ კელითა თვისითა ზერობამდე, ინების
 შთანთქმა მისი ზ მას დღესა ეეოს უფალი საბაოთ გზრგზნ სასოე-
 ბისა, მეთსუელ დიდებისა, დაშომილსა ერისასა ეკვანტეს შინა ზ
 ღ დაშეთს სულითა საძველისათა, სასჯელისა მიერ ღ ძალისა მა-
 ვენებელი მოკლვად ზ რამეთუ ესენი ღზნითა შეცთომილნი არიან,
 შესცთეს თაფლუჭისა მიერ, მღდელი ღ წინასწარმეტყუტელი განჭკ-
 რთეს ღზნისა მიერ, შეირყინეს მთვრალობისაგან თაფლუჭისასა, შე-
 ცცთეს ესე იგი არს განკრთეს ზ განზრახვასა ამას სადმე წევვასა
 ღამდენ, რამეთუ ესე განზრახვა, ანჭკარებისათჳს არს ზ ვის მიუთ-
 ხრენით ძურნი, ღ ვის მიუთხარით ჰამბავი, განსძებულთა სძისაგან,
 განყენებულთა ძუძუსაგან ზ ჭირი ჭირსა ზედა შეიწენარე, სასოე-
 ბასა ზედა სასოება, მერმე მცირედლა შემწიკულება ბაკეთა ზ¹⁾
 ენისა მიერ სხვისა, რამეთუ ესრახებოდინ არსა ამას ზ მეტყუტლ-
 ნი მათნი ესე განსუტნება მსუძელისა, ღ ესე შემუსრვა ღ არს ინე-
 ბეს სძენად ზ ღ იეოს მათდა სიტყვა იგი უფლისა ჭირი ჭირთა
 ზედა შეიწენარეთ, სასოებასა ზედა სასოება, მცირედლა მერმე მცი-
 რედ, რათა წარვიდენ, ღ დაეცნენ მართლ უკუნ, ღ შეიმუსრნენ, ღ
 ზღვეულ იქმნენ ღ წარწემდენ ზ ამისთჳს ინძინეთ სიტყვა უფლისა
 კაცთა შეიწრებულთა, ღ მთავართა ერისა ამისთა იერუსალიმს ში-
 ნა ზ რამეთუ სთქუთ ვუავთ აღთქმა ჯოჯოხეთისათანა, ღ სიკუდი-
 ლისა თანა ზაფნი: გრიგალი მოღებული უკეთუ მოვიდეს არა თქუან
 ზედა მოვიდეს, დავდევით ტყუილით სასოება ჩუტნი, ღ ტყუილითა
 დავეფარნეთ ზ ამისთჳს ესრეთ იტყუს უფალი ღმერთი ჩუტნი²⁾
 აჭა ესერა დავსდებ საფუძველთა სიონისათა ღოდსა ფრიად ჰატო-

¹⁾ ა კორ. დ. — ²⁾ ფსალ. რიზ. მათე კა. სსქე. დ. რამ. თ. ა ჰეტ. ბ.

სანსა რჩეულსა თავსა კიდურსა ჰატოსანსა, საფუძველთა მისთა,
 ღ რომელსა ჰრწმენეს იგი არა სადა ჰრცხუწნეს ❖ დავდგა სასჯე-
 ლი სასოებად სოლო მოწყალება სასწორით, რომელი ესვენ ამაოდ
 ტუევისა არა თანა წარგუხდეს ჩუწნ გრივალი ❖ ნუ უკუტ მიგუ-
 ლოსცა ჩუწნ აღთქმა იგი სიკუდილისა ღ სასოება ჩუწნი არა ჯო-
 ჯოსეთისა თანა დაადგრეს, გრივალმან მოძაუალმან უკეთუ წარუ-
 ლოს იუოს იგი დასათრგუნველად ❖ ოდეს წარვლოს ადგისუნეს
 თქუწნ, განთიად წარვდეს დღე ღ ღამესა შინა იუოს სასოება ბო-
 როტი, ისწავეთ სმენად შეიწროებულნო ❖ ვერ ძალ გუც ბრძოლად,
 სოლო ჩუწნ უძღურებთ შეკრებად ჩუწნდა ❖ ¹⁾ ვითარცა მთა უთ-
 ნოთა ²⁾ აღდგეს უფალი ღ იუოს კევსა შინა გაბაონისასა, გულის
 წერომისა თანა ვენეს საქმენი მისნი, სიმწარისა საქმე, სოლო გუ-
 ლისწერომა მისი უცხომან იუემიოს, ღ სიმწარე მისი, გაუცხოე-
 ბულმან ❖ ღ თქუწნ ნუ ისარებთ ნუცა განძლიერდებიან საკრველ-
 ნი თქუწნნი, მით რამეთუ შესრულებულნი ღ შემკუწთებელნი საქმე-
 ნი, მესმნეს უფლისაგან საბაოთისა, რომელნი უწნეს უოველსა ზე-
 და ქუწნეანისა ❖ უურად იღეთ ღ ისმინეთ კმისა ჩემისა, მოიხილეთ
 ღ ისმინეთ სიტუწანი ჩემნი ❖ ნუ სრულსა დღესა ჰგულავს მენვე-
 ლსა გნვა, ანუ წინ განძადება თესლისა ჰირველ ქუწნეანის მოქ-
 მნისა ❖ არა ოდეს მოაწრფელი ჰირი მისი მაშინ დასთესის მცი-
 რედ სონჯი: ანუ ძირაკი, ღ კუწლად დასთესის იფელი ღ ქრთი-
 ლი, ღ ფეტუ, ღ ასლი საზღვართა შინა შენთა ❖ ღ განისწავლო
 მძჯავრითა ღუთისა შენისათა ღ განიშუა ❖ რამეთუ არა სიფიცნით
 განიბერტეების სონიჯი, არცა თვალი ურმისა მოავლის ძირაკსა
 შედა, არამედ კუწრთსითა განიბერტეების სონიჯი ❖ სოლო ძირაკი
 ჰურისა თანა იჭამოს, რამეთუ არა უკუნისამდე განგირისსნე თქუწნ
 არცა კამან სიმწარისა ჩემისამან დაგორგუნენეს თქუწნ ❖ ღ ესე
 უფლისაგან საბაოთისა განვიდა ნიშები, ზრასეთ ღ აღაძალეთ
 ამაო ნუგემინისცემა.

იხ
 იწ
 ით
 ბ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ

¹⁾ ბ მეფე ე.—²⁾ ა ნუშტ. იღ. ისო ა.

თ ა ვ ი კ თ.

ა ჯამ ქალბატონს არიილსა რომელსა დავით ებრძოლა, შეკრიბე-
 ბ ნით ხუარბაღნი წელიწდისანი წელიწადსა ზედა რამეთუ შჭა-
 გ მოთ მოაბსა თანა ზ რამეთუ ვაჭირვო არილსა ზ იეოს ძალი მი-
 კ სი ზ სიმდიდრე ჩემდა ზ ზ მოვადგე შენ ზედა ვითარცა დავით, ზ
 დ განვაწყო შენთვის ზატნეზი, ზ დავადგინე შენთვის გოდოლნი ზ ზ
 დამდაბლდენ სიტყვანი, შენნი ქუჭყანად ზ დავდენ სიტყვანი შენნი
 ქუჭყანად მიძარტ, ზ იეოს ვითარცა მემობელნი, ქუჭყანით გამო-
 ე კმაჲ შენი ზ იატაკისა მიძარტ ვმა შენი მოუძღურდეს ზ ზ იეოს
 ვითარცა მტუჭრი ურძის თვალისაგან, სიმდიდრე უთნოთა, ზ ვი-
 ვ თარცა ბრე მიმოდებული ზ ზ იეოს ვითარცა წერტილი ძევისა ში-
 ზ ნა უფლისა მიერ საბაოთისა, რამეთუ ზედ მოხედვა იეოს ქუსილი-
 ზ სა თანა ძრვისა ზ კმისა დიდისა, ნიაქარნი მოძავალი ზ ალი ცუც-
 ზ ხლისა, შემჭამელი ზ ზ იეოს ვითარცა ზმანებული ძილსა შინა,
 სიმდიდრე უოველთა წარძარტთა, რავდენტა ილაშქრეს იერუსალიმსა
 ზ ზედა ზ უოველთა გალაშქრებულთა ისრაელსა ზედა, ზ უოველნი
 ტ შეკრებულნი მის ზედა ზ მაჭირვებელნი მისნი ზ ზ იუჟენ ვითა-
 რცა ძილსა შინა მსუქელნი ზ შჭამელნი, ზ აღრადგიან ამაო იევის
 სიზმარი მათი, ზ ვითარ სახედ იზმანებს წუურელი, ვითარცა მსუ-
 მელი, ზ აღრადგის მერმე სწუურინვე, ხოლო სული მისი ცალიე-
 რად ესვიდა, ეგრეთ იეოს სიმდიდრე უოველთა წარძარტთა, რავდენ-
 თ თა განილაშქრეს იერუსალიმსა ზედა ზ მთასა სიონსა ზ ზ იესნე-
 ნით ზ განკერთით, ზ მებრეე იქმენით, არა თაფლუჭისაგან არცა
 ი ღუნისაგან ზ რამეთუ გუასვა ჩუჭნ უფალმან სული ღმობიერები-
 სსა, ზ დაუწუნეს თვალნი მათნი, ზ წინასწარმეტყუჭლთა მათ თანა
 ია ზ მთავართა მათთანი რომელნი ხედვენ ფარულთა ზ ზ იუჟენ
 თქუჭნდა უოველნი ესე სიტყვანი, ვითარცა სიტყვანი წიგნისა ამის
 დაბეჭდულისანი, რომელნი იგი მისცინან კაცსა ზედ მიწევნულსა
 წერილთასა, ზ ჭრქვან აღმოიკითხე ესე ზ ჭრქვს ვერ ძალ მიც აღ-
 იბ მოკითხვად რამეთუ დაბეჭდულარს ზ ზ მიეცეს წიგნი ესე გელთა
 კაცისა არ ზედ მიწევნულისა წერილთასასა, ზ ჭრქვან მას, წარბი-

კითხე ესე, ღ თქუას არ ზედ მიწვეულ ვარ წერილითა ზ ღ თქუა ივ
 უფალმან ¹⁾ მასს მე ერი ესე, ბაგებითა ზატოვმცემენ მე, სოლო გუ-
 ლი მათი, შორს განყენებულარს ჩემკან, ღ ამაოდ თნობენ ჩემდა-
 მო, მასწავლელნი ნამცნებთა კაცთასა ღ მოძღურებთა ზ ამისთვის იდ
 აჭა მე შევსძინო გარდაცვალება ერისა ამის, ღ კარდავცვალებე იგი-
 ნი; ღ ²⁾ წარვეწყმიდო სიბრძნე ბრძენთა, ღ გულის სძის ეოფა გუ-
 ლის კმიერთა დაფუარო ზ ³⁾ ვაჟ რომელნი ღრმასა განზრასვასა იე
 ჰყოფენ, ღ არა უფლისა მიერ, ვაჟ რომელნი ფარულსა განზრა-
 სვასა ჰყოფენ, ღ არიან ბნელსა შინა საქმენი მათნი, ღ იტყუან,
 ვინ გვლსინა ჩუწნ, ღ ვინ გვცნენეს ჩუწნ, ანუ რომელთა ჩუწნ
 ვეოფთ ზ არა ვითარცა თიკა მეკეცისა შეირაცხოსა ნუ ჰქვასა აღ ივ
 ზეფილმან აღმსელელსა არა შენ აღმზილე მე, ანუ შექმნულმან შე-
 მოქმედსა არა გულის კმიერად შექმენ მე ზ არღა მეძფე მცი იზ
 რედ ჟამისა, ღ გარდაიცვალოს ღიბანი ვითარცა მთა ქერმელი,
 ღ მთა ქერმელი მდნარად შეირაცხოს ზ ღ ისმენდეს მას დღესა იტ
 შინა, ეურნა სიტყვათა წიგნისათა: ღ ბნელის შინანი ღ ნისლის
 შინანი თვალნი ბრმათანი ზედვიდენ ზ ღ იშუტბდენ გლასაკნი უფ- ით
 ლისა მიერ მსიარულეებით, ღ განწირულნი კაცთაგანი სისარუ-
 ლით ზ მოაკლდა უძჯულო, ღ წარწყმდა ამჰარტავანი, ღ მოისრ- კ
 ნეს რომელნი უძჯულოებდეს უკეთურებასა ზედა ზ ღ რომელნი კ
 მცოდველ ჰყოფენ კაცთა სიტყუსა მიერ, სოლო ეოველთა მამსილე-
 ბელთა ბჭეთა ზედა, საბრკესა დაუდებენ, ღ გუწრდ ქცეულ ევეს
 უსამართლოთა მიერ მართალი ზ ამისთვის ამათ იტყუს უფალი სა კბ
 ხლსა ზედა იაკობისსა რომელი განისაზღვრა აბრაჰამისაგან არ
 სირცხულეულ იქმნეს აწ იაკობი, არცა ჰირი გარდაცვალოს აწ
 ისრაელმან ზ არამედ ოდეს ისილნე შჯლთა მათთა საქმენი ჩემნი კბ
 ჩემთვის წმიდა ეონ სასელი ჩემი, ღ წმიდა ეონ წმიდა იგი იაკობი-
 სი ღ დემერთსა ისრაელისსა ემიშკოდინ ზ ღ ცნან სულითა ცთო- კდ
 მილთა გულის სძის ეოფა, სოლო მღრტუნავთა; ისწაონ შორჩი-
 ლება ღ ენათა ბრგვნილთა ისწაონ თქუმაღ მძჯლობა.

¹⁾ მათე ევ. მარკ. 8.—²⁾ 1 კორ. 1.—³⁾ აბღია 1.

თ ა ვ ი ლ.

ა ჯამ მკლთა განდგომილთა, ამათ იტყვს უფალი, ჰეავთ გან-
 ბ ზრახვა არა ჩემ მიერ, & სავნი არა სულისა მიერ ჩემისა, შეძინე-
 ბ ბად ცოდვანი ცოდვათა ზედა * რომელნი ვიდოდეს შთასლვად ეგვ-
 გ მეგვრეტელთა მიერ * რამეთუ იუოს საფარველი ფარაოსი, სირ-
 ბ ცხვლად თქუენდა, & მოსავათვს ეგვრტისა მიმართ, საუტრდრელ *
 ბ რამეთუ არიან შორის ტაიანისა მთავარნი & ქადაგნი ბოროტნი *
 ბ ცუდად შურებთან ერისა მიმართ, რომელმან არა არგოს მათ; არცა
 ბ შესწევნელად არცა სარკებელად, არამედ სირცხვილად & უტრდრე-
 ბ ბად * ხილვა ოთხფერკთა უდაბნოსა შინათა * ჭირსა შინა & იწ-
 ბ როებასა ლომი & ლეკვი ლომისა, მუნით ასწიდნი, მკლის წულ-
 ბ ნი ასწიდთა მფრინველთანი, რომელთა მოჭქონდა ვირთა ზედა &
 ბ აქლემთა, სიმდიდრე მათი, ნათესავისა მომართ რომელმან არა არ-
 ბ გოს მას შესწევნელად, არამედ სირცხვლად & უტრდრებად * მე-
 ბ გვრტელნი ამოდ & ცუდად ვარკებენ თქუენ, მიუთხარ მათ ვითა-
 ბ რმედ ამოდ არს ნუგეშინისცემა ეგე თქუენი * აწ უკუტ დაჯდომი-
 ბ ლმან დაწერენ ფიცარსა ზედა ესენი, & წიგნსა შინა, ვითარმედ
 ბ იუენენ დღეთა მიმართ ჟამად ესენი, & უკუნისამდე * რამეთუ ერი
 ბ ურჩი არს, ძენი ძტეუარნი რომელთა არა ნებავს სმენად მჯული
 ბ დუთისა * რომელნი ეტყვან წინასწარმეტყუტლთა, ნუ მოძით-
 ბ ანობთ ჩუტნ სსვასა მეცთომილებასა * & მიმაქცევთ ჩუტნ გვისა ამის-
 ბ გან, & მიმიხუამთ ჩუტნგან ალაგთა ამათ, & აწ აღიღეთ ჩუტნ-
 ბ გან სიტყვანი წმიდისა ისრაელისა * ამისთვს ესრეთ იტყვს წმი-
 ბ და ისრაელისა, ვითარმედ ურჩ ექმნენით სიტყვათა ამათ, & მოსავ
 ბ ექმნენით სიტყუევსა ზედა, & იდრტვიენით & მოსავ ექმენ სიტ-
 ბ ვასა ამას ზედა * ამისთვს იუოს თქუენდა ცოდვა ესე, ვითარცა
 ბ ზღუდე დაცემული მეესეულად ქალაქისა მავრისა გამოსლებულისა,
 ბ რომლისა მეესეულად წარმოდგის დაცემა * დაცემა მისი იუოს
 ბ ვითარცა შემუსრვა კეცისა ჭურჭლისა, კეცისაგან წულილებად, ვი-
 ბ დრე არ ზოვნადმდე მათ შორის ნაღეწისა, რომლისა მიერ აღიღო

ცუცსლი, და რომლისა მიერ აღმოივსო მცირედი წყალი და ესრეთ იე
 იტყვის უფალი ღმერთი წმიდა ისრაელისა, ოდეს მოქცეულმან
 სულთ ითქუნე, მაშინ სცსოვნდე, და სცნა სადა იყავ, რამეთუ ესევდი
 ამართა მიმართ, ამო იქმნა ძალი თქუენი და არა ცნებავს სმენა და
 არამედ სთქუთ ცსენებითა ვივლტოდით ამისთჳს, ივლტოდით და იე
 სთქუთ სუბუქთა ზედა ვიქმნეთ მკედარ, ამისთჳს სუბუქნი იევენ
 მდევარნი თქუენნი და ვმისა მიერ ერთისათა ივლტოდინ ათასნი, და იხ
 ვმისა მიერ სუთთასა, ივლტოდინ მრავალნი, ვიდრემდის დათეს ვი-
 თარცა საეე მთასა ზედა, და ვითარცა ნიშანი ქონებული ბორცუქსა
 ზედა და დაკვალად ეგოსვე ღმერთი შეწყალებად თქუენდა ამისთჳს იტ
 ამაღლდეს წუალობის ეოფად თქუენდა, მით რამეთუ მსაჯულ არს
 უფალი ღმერთი ჩუენნი, და სადა დატევებულ იქმნეს დიდება თქუენ-
 ნი ნეტარ არიან ეოველნი დადგრომილნი მისთასა და მით რამეთუ ით
 ერმან წმიდამან სიონს შინა დაიმკვდროს, და ისრაელმან ტირილით
 იტირა შემიწყალე მე, შეგიწყალოს შენ ვმისა დადადებისა შენისა
 რაჲამს ისილა შეგიწყალა შენ და და მოკცეს თქუენ უფალმან ჰური კ
 ჭირისა, და წყალი იწრო, და არლა მერმე არ მიგეასლენ შენ მა-
 ცთუნებელნი შენნი, რამეთუ თვალნი შენნი ჰხედვიდენ მაცთურთა შე-
 ნთა და და უერთა შენთა ესმოდინ სიტყვანი უკანა შენსა მაცთომ- კა
 თანი რომედნი იტყოდინ, ესე არს გჳს, ვიდოდით ამას შინა, გი-
 ნა მარჯუტნით გინა მარცხენით და და აღისუნე კერზნი მოვეცსლეუ- კბ
 ლნი, და მოქროვებულნი, დაწულილებულ იქმნე და განჰფიწლენე
 ვითარცა წუალნი და შტანისა და ვითარცა სკორე დასთხინე იგინი და
 მაშინ იწეოს წვიმა თესლსა ქუტყანისა შენისასა, და ჰური ხუარბ- კგ
 ღისა შენისა იეოს. საკსებით, და მსუეედ, და მოვდენ საცსოვარნი
 შენნი მას დღესა შინა, ადვილსა ჰოსიერსა და ვრცელსა და კურო- კდ
 ნი თქუენნი და კარნი მოქმედნი ქუტყანისანი ჰამდენ ბჳესა აღქმნი-
 ლსა ქრთლითა განფიწულითა და და იეოს ეოველსა ზედა მთასა მა- კე
 ღალსა და ეოველსა ზედა ბორცუქსა განსაცსრომელსა წყალი წარ-
 მდვინარო, მას დღესა შინა ოდეს წარწემდენ მრავალნი, და ოდეს
 დაეცენ გოდოლნი და და იეოს ნათელი მთოვარისა ვითარცა ნათელი კვ

მზისა, ღ ნათელი მზისა იეოს შუღ წილ დღესა შინა, ოდენ განჭკუ-
 რნებდეს უფალი შემუსრვილებასა ერისა თვისისასა, ღ სალმობაცა
 კს წელულისა შენისა განიკურნოს ზ აჰა სასელი უფლისა, აჰა მოვალს
 ჯამისა მიერ მრავლისა მკ სებარე გულის წერომა დიდებისა თანა, სი-
 კტევა ბაკეთა მისთა, სიტევა რისსვითა სავსე, ღ რისსვა გულის წერომი-
 კტ შინა ვითარცა ცეცხლი შემჭამდეს ზ ღ სული მისი ვითარცა წეალი კვესა
 შინა მქანარი მოვიდეს ვიდრე კისრამდე, ღ განიწვალოს შემწუნე-
 ბად ნათესავი საცთურსა ზედა ამაოს, ღ დევნა უეოს მათ საცთომე-
 კთ ლად, ღ ეწიოს მათ, ჰირის ჰირ მათსა ზ არა მარადის ჯერ არს
 თქტნდა სისარული, ღ შესლვა სიწმიდეთა მიმართ ჩემთა მარადის,
 ვითარცა მედღესასწაულებთა ღ ვითარცა მოზარულთა შესლვად ავლი-
 სს თანა მთად მიმართ უფლისა ღუთისა მიმართ წმიდისა ისრაელი-
 ლს ზ ღ სასმენელ ეოს ღმერთმან დიდებამ ჯმისა მისისა / ღ გულის
 წერომა მკლავისა მისისა, აჩტნოს გულის წერომისა თანა ღ
 რისსვისა ღ ალისა, შემჭამდეს ღ ტეხა მაიმულებელი ღ ვი-
 ლს თარცა წეალი ღ სეტევა გარდამოსრული დაზატეებით ზ რა-
 მეთუ ხმისაგან უფლისა იძლიენ ასურასტანელნი წელულებითა,
 ლბ რომლითაცა დასცნეს იგინი ზ ღ იუან მისსა გარემოს ვინა იეოს
 მისსა სასოება შემწვენისა, რომლისა მიმართ ესვიდა, ესენი ბო-
 ბღნითა ღ ნესტუთა ღ ქნართა ბრძოდენ მას განცხრომისა მიერ,
 ლვ რამეთუ უწინარეს დღეთასა მიეკადოს ზ ნუ შენცა განქმსადე გამე-
 ფებად, კევი ღრმა, ხე ნამძსა, ცეცხლი ღ შემანი მრავალნი, გუ-
 ლის წერომა უფლისა, ვითარცა კევი წუნწუბისა მიერ მკ სებარე.

თ ა ვ ი ლა.

5 **კ**ამ შთამავალთა ეგვტედ შემწვენისათჳს, რომელნი მოსავ
 არიან ცხენთა მიმართ ღ ეტლთა მიმართ, რამეთუ არიან მრავალ,
 ღ ცხენებსა ზედა სიმრავლე ფრიად, ღ არა იუწენს მოსავ წმიდისა
 6 ისრაელისა, ღ უფალი არა გამოიძიეს ზ ღ თავადმან ბრძემან მოა-
 წინა მათ ზედა ძვრნი, ღ სიტეუბა მისი არა შეურაცხს იქმნეს, ღ ხე-
 და აღდგენ სახლთა ზედა კაცთა ბოროტთასა ღ სასოებასა ზედა
 7 მათსა ამაოს ზ მეგვტეკლისა კაცისა ღ არა ღუთისა მიმართასა

ვორცებისა ცხენთასა, და არა არს შეწევნა, სოლო უფალმან მოა-
 წიოს კელი, მისი მათ ზედა, და დაშურებთან შემწენი, და ერთბამდ
 ეოველნი წარწემდენ და რამეთუ ესრეთ მრქეა მე უფალმან ვითარ
 სახედ ოდეს იუჯრეს ლომმან ანუ ლეკუმან ლომისამან ნადირსა
 ზედა რომელი შეიპერა, და დაიხახნეს მას ზედა, ვიდრე არა აღივს-
 ნიან მთანი გელითა მისითა, და იძლინეს და სიმრავლითა გულის
 წერომისათა წიწნეულ ექმნეს, ეგრეთ გარდამოვიდეს უფალი საბაოთ
 მოლაშქრებად მთასა ზედა სიონსა, მათა ზედა მისთა და ვითარ-
 ცა მფრინველნი მფრინვალენი, ეგრეთ შეეწევის უფალი საბაოთ
 იერუსალიმისა, შეეწევის და განარინებს, და მოურნე ექმნეს და აცხო-
 ვნოს და მოიქცით ღრმასა განზრახვასა განმზრახსნი და უშჯულოსა,
 ძენი ისრაელისნი და რამეთუ მას დღესა უარეუენენ კაცთა კელით
 ქმნულნი მათნი, ვეცხლისანი და თქროსანი რომელნი ქმნეს კელით
 მათთა და დაეცეს ასურ არა მასჯლითა მამა-კაცისათა, არცა მა-
 სჯლმან კაცისამან შეჭამოს იგი და ივლტოდის არა ჰირისაგან მა-
 სჯლისა, სოლო ჭაბუკნი იუენენ მოუძღურებულ და რამეთუ კლდესა
 შეეეუენენ ვითარცა ჰატნესითა და იძლინენ, სოლო მლტოლვარე
 მოისპოს ამათ იტევს უფალი, ნეტარარს რომელსა აქუნდეს თესლი
 სიონს შინა, და სახლეული იერუსალიმს შინა,

თ ა მ ი ლ ა .

რამეთუ აჭა მეფე მართალი მეფობდეს და მთავარნი მსჯავრისა თანა
 მთავრობენ და იეოს კაცი მფარავი სიტყუათა თჯსთა, და დაიფა-
 როს ვითარცა წელისა მიერ მქანრისა, და გამოჩნდეს სიონს შინა
 ვითარცა მდინარე მქანარი დიდებული შორის ქუჭყანასა წეურიელ-
 სა და არღა მერმე იუენენ მოსავ კაცთა მიმართ, არამედ ეურნი
 მათნი მისცნენ მოწილეებად მათდა და გულმან უძღურთამან
 მოისილოს მოწილეებად, და ენათა ბრგუნვილთა მალიად ისწავონ
 ზრახვა მძჯდობისა და არღა მერმე არა ჭრქუან სულელსა, მთა-
 ვრობად, და არღა მერმე არა ჭრქუან მსახურთა შენთა დუმენ და რა-
 მეთუ სულელმან სულელნი თქუნეს, და გულმან მისმან ამოანი გა-
 ნიგონნეს, სრული ეოფად უშჯულოებითა, და თქუმად ღუთისა მი-

მარტ შეცთომილებიან, განთესვად სულთა მძიერთა, ჰ სულთა წუუ-
 რიელთა ცალკიერ უოფად ზ რამეთუ განსრასვა ბოროტთა უმჯუ-
 ლოთა განიზრასვას, განსრწნად მდაბალთა სიტუჭათა მიერ ცრუთა,
 ჰ განქარვებად სიტუჭათა მდაბალთა სამჯეელსა შინა ზ სოლო კე-
 თილ მსახურთა გულის ხმიერნი განიზრასნეს, ჰ განსრასვა იგი
 ჰგეეს ზ დედანი მდიდარნი აღდეგით ჰ ისმინეთ გმისა ჩემისა,
 ასულთა სასოებით ისმინებით სიტუჭანი ჩემნი ზ დღეთა წელიწ-
 დისათა გსენება უავთ საღმობით სასოებისა თანა, განკაფულ არს
 მსთულებელი, დაცხრომილ არს თესლი, არღარა მოვიდეს მერძე ზ
 განჭკრთით შეწუსენით მოსავანი, განიძარცუჭნით, შიშუჭლ იქმ-
 ნით, კარემოისხთ ძაძა წელთა თქუჭნთა ზ ჰ ძუძუთა ზედა იტ-
 უებდით, აგარაკისათუც გულის სათქმელისა ჰ ვენაგისა ნაუოფისა ზ
 ქუჭყანასა ზედა ერისა ჩემისა ეკალნი ჰ თივა აღმოსცენდეს, ჰ უო-
 ველთაგან სახლთა სიხარული აღებულ იქმნეს, ქალაქი მდიდარი ზ
 სახლნი დატევებულნი, სიმდიდრე ქალაქისა დაუტეონ, სახლნი გუ-
 ლის სათქმელნი, ჰ იუენენ დაბნებნი ქუბაბე ვიდრე უკუნისამდე.
 სიხარულ ვირთა ველურთა, სასამოვრე მწეემსთა ზ ვიდრემდისცა
 მოვიდეს თქუჭნ ზედა სული მალლისაგან, ჰ იეოს უდაბნო ქერმე-
 ლი: ჰ ქერმელი მალნარად შეირაცხოს ზ ჰ განისუჭნებდეს უდაბ-
 ნოს შინა მმჯავი, ჰ სიმართლემან შორის კარმელისა დაიძკვდ-
 როს ზ ჰ იუენენ საქმენი სიმართლისანი მძუდობით, ჰ იპერას
 სიმართლემან განსუჭნება ჰ მოსავებ იუენენ ვიდრე საუკუნოსამდე ზ
 ჰ დაიძკვდროს ერმან მისმან ქალაქსა შინა მძუდობისასა, ჰ მკვდრ
 იქმნეს სასოებით, ჰ განისუჭნებდენ სიმდიდრისათანა ზ ხოლო
 სეტუჭა გარდამო თუ ვიდეს, არა თქუჭნ ზედა მოვიდეს ჰ იუენენ
 მკვდრ ქმნილნი მალნართა შინა, მინდობილ ვითარცა ველობსა
 ჰ ზედა ზ ნეტარ არიან მთესველნი უოველსა ზედა წყალსა, სადა კარი
 ჰ ვირი თრგუნავს.

თ ა ვ ი ლ.

ვაჲ შეურაცხის მყოფელთა თქუჭნთა, ხოლო თქუჭნ არა ვინ
 გეოფს შეურაცხ, ჰ შეურაცხის მყოფელი თქუჭნი, არ შეურაცხის

მეოფელი, ტუტ¹⁾ იქმენ შეურაცხის მეოფელი და მიეცნენ, და ვი-
 თარცა მდილი სამოსლისა სედა ეგრეთ იძლინენ და უფალო შეგ-
 წვალენ ჩუტნ რამეთუ შენდაძი კესავთ, იქმენინ თესლი ურწმუნო-
 თა წარსაწყმედელად, სოლო მაცხოვარება ჩუტნი ჟამსა შინა ჭირი-
 სასა და კმისათჳს შიშისა შენისა, განჭკრთეს ერნი შიშისაგან შენი-
 სა და განითესეს ნათესავნი და სოლო აწ შეკრბენ ტუტნი თქუტნი
 მცირითგან და დიდით, ვითარ სასედ უკეთუ ვინ შეჭკრბენ მკალთა,
 ეგრეთ გემდერდენ თქუტნი და წმიდა არს ღმერთი დამკვდრებული მ-
 ღალთა შინა, აღივსო სიონი მშჯავრითა და სიმართლითა და მჯუ-
 ლისა მიერ განეცნენ საუნჯეთა შორის მაცხოვარება თქუტნი, მუნ
 სიბრძნე და სედ მიწვენულობა და კეთილ მსახურება უფლისა მიმართ,
 ესე საუნჯენი სიმართლისანი და აჴა შიშისა მის მისისა, ივინი
 შეშინდენ, რომელთა ეშიძვით შეშინდენ თქუტნგან, რამეთუ ქადაგნი
 მოივლინენ მთხოელნი მძუღობასა, მწარედ მტირალნი მვედრებელ-
 ნი მძუღობისანი და რამეთუ გჴანი მესამეთანი მოოკრდენ, დაცხო-
 ძილ არს შიში წარმართთა, და ამათდა მიმართ აღთქუმა აღიღების,
 და არა შეჭრაცხდეთ მათ კაცად და ივლოვა ქუტყანამან, ჴრცხუტნა
 ღიბანსა, საწყალობელ იქმნა სარონ, საჩინოდ იეოს გალილეა და
 კარმელი და აწ აღვდგე იტუჯს უფალი, აწ ავმადლდე, აწ ვიდიდო და
 აწ იხილოთ აწ სირცხვლეულ იქმნეთ, ამაო იეოს ძალი სულისა
 თქუტნისა, ცეცხლი შეგჴამდეს თქუტნი და და იუენენ წარმართნი აღ-
 ტუენებულ, ვითარცა ეკალნი ვანობირსა შინა, მივრდომილნი და
 დათრგუნვილნი და ესმეს შორიელთა რომელნი ვქმენ, და ცნან მას-
 ღობელთა ძალი ჩემი და განდგეს სიონს შინანი უმჯულონი, რა-
 მეთუ ცეცხლი ეტუენების მრწოლამან შეიპურეს უთონი, ვინ მი-
 გითხრას თქუტნი ადგილი საუკუნო და ¹⁾ მავალი სიმართლისა მიერ,
 მხრასველი წრფელსა გჴასა, მოპულე უმჯულოვებისა და უმართ-
 ღობისა, და კელთა განმაყენებელი ქრთამთაგან, დამაძმიებელი ეუ-
 რთა, რათა არა ისმინოს მშჯავრი სისხლისა, დამწუსველი თვალთა,
 რათა არა იხილოს უსამართლოება და ესე დამკვდროს მატალსა

¹⁾ ფსალ. 142.

მინა ქუაბსა, კლდისა მლიერისასა, ჰური მიეცეს მას ღ წყალი მი-
 იხ სი სარწმუნო ზ მეფე დიდებით იხილოთ, ღ თუალთა თქუწნთა
 იწ იხილონ ქუწუნა მორიელი ზ სულმან თქუწნმან იწვართოს ში-
 მი ¹⁾ სადა არიან ღრამბატკოსნი, სადა არიან თანა მზრასველნი,
 ით სადა არს რიცხუ მიმოქცევთა, მცირე ღ დიდი ერი ზ რომელთა
 არ თან განიხრასეს არცა, ვა ძაღლისა მიერვე არ სძენად ერისა
 კ ბიწინა ს, ღ არა არს მსმენელისა გულის ვმის ეოფა ზ აჰა სიო-
 ნი ქალაქი მაცხოვარებისა ჩუწნისა თუალთა შენთა იხილნენ იე-
 რუსალიმ ქალაქო მდიდარო, კარავნი რომელნი არ შეირვიენენ,
 არცა შეიძრნენ მანანი კარვისა მისისანი საუკუნესა ჟამსა, არცა
 კა საბელნი მისნი არა განირღუწნ ზ რამეთუ სასელი უფლისა დიდ
 არს თქუწნდა, ადგილ თქუწნდა იუოს, მდინარენი ღ დანახეთქნი
 კბ ბრტყელნი ღ ვრცელნი, არა ვიდოდის გზას ამას ნავი მართებული,
 რამეთუ ღმერთი ჩემი დიდ არს არ თანა წარმგდეს მე ზ უფალი
 მამა ჩუწნი უფალი მსაჯული ჩუწნი, უფალი მთავარი ჩუწნი, უფალი
 მეუფე ჩუწნი, უფალი მაცხოვარი ჩუწნი ღ მან გუხაცხოვნეს ჩუწნ ზ
 კგ განირღუწნ საბელნი შენნი, რამეთუ არ განმლიერდა, ნაქუსი შენი
 მიდრკა არ შთამოიკსენენ აფრის ქსელნი, არა აღიღოს ნიშანი,
 ვიდრემდის არა მიეცეს ტუწწდ, ვინაცა მრავალნი თანა მკელობელ-
 კდ თა ჰყოფდენ ტუწწობასა ზ ღ არა თქუას მათ შორის მან ერმან,
 დაგშუწრ, რამეთუ მიეტეოს მათ ცოდვა.

თ ა ვ ი ლღ.

ბ უემოკრიბენით ნათესავნი, ღ ისმინეთ მთავარნო, ისმინეთ
 ქუწუნამან, დამკვდრებულთა მას შინა, მკვდროანმან ღ ერმან მის
 ბ შორისმან ზ მით რამეთუ გულის წერომა უფლისა ეოველთა ზე-
 და წარმართთა, ღ რისხვა რიცხუსა ზედა მათსა, წარწყმედად მათდა
 გ ღ მიცემად მათდა მოსასრველად ზ ხოლო წელულნი მათნი და-
 ცვვენ ღ მკუდარნი, ღ აღვიდეს საუნოსი მათი, ღ დასოვლდენ მთა-
 დ ნი სისხლისაგან მათისა ზ ღ დადნენ ეოველნი ძალნი ცისანი, ღ
 წარიგზავნოს ცაჲ ვითარცა წიგნი, ღ ეოველნი ვარსკუთავნი ღ

¹⁾ კორ. ა.

მოცუვენ ვითარცა ფურცელნი ვენახისაგან, და ვითარცა დაცვიან
 ფურცელნი ლელვსაგან და დაითრო კრძალი ჩემი შორის ცისა აჭა
 იდუშეასა ზედა გარდამოვიდეს, და ერსა ზედა წარწემედისასა, მძჯა-
 რისა თანა და მახული უფლისა, აღივსო სისხლითა, განხრქა ცმე-
 ლისაგან კრავთასა, და ცმელისაგან ვაცთა და ვერძთასა, რამეთუ
 მსხუტრძლი უფლისა ბოსორს, და დაკლვა დიდი იდუშეას შინა და და
 დაეცნენ მდიდარნი და ვერძნი და კურონი, და დაითრონ ქუჭყანა სი-
 სხლის მიერ, და განძღეს მიწა ცმელითა მათითა და რამეთუ დღე
 სასჯელისა არს უფლისა და წელიწადი კვალად გებისა სასჯელისა
 სიონისა წარმოდგა და და კარდაიქცენ კევნებნი მისნი ფისსად, და
 ქუჭყანა მისი წუნწუბად და იუოს ქუჭყანა მისი ვითარცა ფისი მგზე-
 ბარე და ღამე და დღე და არ დაშრტეს საუკუნესა ჟამსა, და აღვიდეს
 კვამლი მისი ზემო ნათესავთადმი, და ჟამსა შინა მრავალსა მოოსრ-
 დეს და დაემკვდრნენ მას შინა მფრინველნი და გრძობნი, და მერა-
 ნი და ეორანნი, და დადებულ იქმნეს მის ზედა საბელი ქუჭყანის
 სასომელი ოკრებისა, და ვირკენტავროსნი და დაემკვდრნეს მის შო-
 რის და მთავარნი მისნი არა ივენენ, რამეთუ მეფენი მათნი და მთა-
 ვარნი, და დიდებულნი მისნი ივენენ წარსაწემედელად და და აღმო-
 სცენდენ ქალაქთა შინა მათთა საეკლენი ხენი, და სიმაკრეთა შორის
 მისთა: და იუოს საყოფელ სირინოსთა, და ესოებ სირაქლეთა და
 და შეემთხვნენ ეშმაკნი ვირკენტავროსთა, და კმობდენ მოუვასი მო-
 ვესისა მიძართ, მუნ განისუტნებდენ ვირკენტავროსნი, რამეთუ ჰო-
 ვოს თავთა თვსთა განსუტნება და მუნ დაიბუდა გრძობბან, და დაჭ-
 მარხნა ქუჭყანამან ერძანი მისნი კრძალულებით, მუნ შეიმთხვნეს
 ირემნი და ახილნეს ჰირნი ურთიერთასნი და რიცხუტულად წარვლეს
 და ერთი მათგანი არ წარწემდა, მოუწესმან მოუვასი არა გამოიძიეს,
 რამეთუ უფალმან ამცნო მათ და სულმან მისმან შეკრიბნა ივინი და და
 მან დააგდოს მათ ზედა წილი, და კელმან მისმან განნაწილნა, მოუნად
 საუკუნედმდე ჟამად დაიმკვდრეთ ნათესავთამდე ნათესავთასა, განი-
 სუტნებდენ მის ზედა.

ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ

თ ა ვ ი ლე.

ა ისარებდ უდაბნო წუერიელი, ზ იმუტბდინ უდაბნო, ზ ევაგო-
 ბ დენ ვითარცა შროშანი ❖ ზ აღუვავენ ზ იმუტბდენ მდინარენი
 იორდანისანი, ზ დიდება ლიბანისა მოეცეს მას, ზ ჰატვი კარმე-
 ლისა, ზ ერმან ჩემან იხილოს დიდება უფლისა ზ სიმაღლე ღუ-
 გ თისა ❖ განძლიერდით გელნი დაკსნილნი, ზ მუხლნი განრღუტულ-
 დნი ❖ ნუ გეშინის ეცით სულ მოკლეთა გაცონებითა, განძლიერდით
 ნუ გეშინის აჭა ღმერთი ჩუტნი საძველსა ნაცვლად მიაგებს, ზ ნა-
 ე ცვალ აგოს, თუთ მოვიდეს ზ მაცხოვნნეს ჩუტნი ❖ მაშინ აღესუნეს
 ვ თვალნი ბრძთანნი, ზ ფურთა ერუთასა ესმოდის ❖ მაშინ ვლდებო-
 დის კოჭლი ვითარცა ირემი, ზ ცხად იყოს ენა ძლით მზრახველი,
 რამეთუ გამოეცა უდაბნოს შინა წყალი, ზ კევი შორის ქუტყანასა
 ზ წუერიელსა ❖ ზ ურწუელი იყოს მწუერნებად, ზ ქუტყანასა შინა
 წუერიელსა წყარო წელისა იყოს, მუნ სიხარული მფრინველთა,
 საყოფელი სამწესოთა, ზ მწუერნები ლერწმისა, ზ არა წარგდეს
 ზ მუნ არა წმინდა ❖ იყოს მუნ გზა წმიდა, ზ გზად წმიდად ეწოდოს
 არა წარვიდეს მიერ არა წმიდა, არცა იყოს მუნ გზა არა წმიდა,
 თ ხოლო განთესულნი ვიდოდინ მას ზედა, არა შესცთეს ❖ ზ არა
 იყოს მუნ ლომი, არცა მკეცთა ბოროტთაგანი, არა აღვიდეს მის
 ზედა, არცა იზოოს მუნ: არამედ ვიდოდინ მას ზედა გამოხსნილნი, ზ
 ი შკრებულნი უფლისა მიერ ❖ მოიქცენ, ზ მოვიდენ სიონად სიხა-
 რულისა თანა, ზ სიხარული საუკუნო ზემთა თავისა მათისა, ქება
 ზ მხიარულება ზ შუტბა ეწიოს მათ, წარგდა სალმობა ზ მწუხარე-
 ბა ზ სულ თქმა.

თ ა ვ ი ლე.

ა და ¹⁾ იქნა ოთხ ზ მათესა წელსა მეფე ეოფისა ესეკიასსა,
 აღმოვიდა სენაქირიმ მეფე ასურსსტანელთა, ქალაქთა ზედა იუდეასა-
 ბ თა მაგართა, ზ გამოიხუნა ივინი ❖ ზ მიავლინა მეფემან ასურს-
 სტანელთამან რაფსაკი, ლაქისით იერუსალიმად, მეფისა მიძარტ
 ესეკიასსა, ძალისა თანა მრავლისა, ზ დადგა სლვასა თანა წელი-

¹⁾ დ მეფ. ზ. ბ ნემტ ლბ.

სა საბანელისა ზენაჲსასა, შორის გზასა აგარაკისა მშურენველისა-
 სა და გამოვიდა მისდა მიმართ ელიაკიმ ქელკიასი განმგე, და სო-
 მნა მწიგნობარი, და იოას ასაფისი მოსახსენებელთ მწერალი და
 და ჭრქუა მათ რაფსაკმან თქუთ სადმე ესეკიას მიმართ, ამათ იტუეს
 მეფე დიდი, მეფე ასსურასტანელთა, ვისსა მოსავ ხარ და ნუ განზრ-
 სვითა ანუ სიტყუებითა ბაკეთათ იქმნების წუობა, და აწ ვისსა
 მიმართ ესავ რამეთუ ურჩ ხარ ჩემდა და აჭა მოსავ ხარ კუჭროთისსა
 მიმართ ლელწმისსა შეფქულისა ამის, ეგვპტედ მიმართ, რომელსა
 მითუვინ ეერდნას მის ზედა, შევიდეს კელად მისსა, ესე არს ფარაო
 მეფე ეგვპტისა და უოველნი მოსავნი მისდამი და სოლო უკეთუ
 იტუეთ ჩემდამო უფლისა მიმართ ღუთისა ჩუჭნისა ვესავთ არა იგი
 არსა რომელსა მიუსუნა ესეკიამან მაღალნი მისნი და საკურთხე-
 ველნი მისნი, და ჭრქუა იუდასა და იერუსალიმს, ჰირის ჰირ საკუ-
 რთხეველისა ამის თაჲვანის ეცი და აწ მოუხედით უფალსა ჩემსა მეფისა
 ასსურასტანელთასა, და მიცყე თქუწნ ორათანი ცხენი, უკეთუ შეუ-
 ძლოთ მიცყმად მხედართა მათ ზედა და და ვითარ შემძლებელ ხართ
 გარე მიცყვად ჰირისა მიმართ ადგილთ მთავრისა ერთისა, მწწყებ
 არიან მოსავნი მეგვპტელთა მიმართ, ცხენისა და მედრისა და და აწ
 ნუ თჯნიერ უფლისა აღმოვედითა სოფელსა ამას ზედა ბრძოლად
 ამისსა, უფალმან თქუა ჩემდამო აღვედ მის ზედა, და განგრწენ იგი და
 და თქუწნ მისდა ელიაკიმ და სომნა და იოას, ზრასევედ მონათა მო-
 მართ შენთა ასურებრ, რამეთუ გუჭნმის ჩუჭნ, და ნუ სზრასავთ
 ჩუჭნდამო იუდეანებრ, და რად ზრასავ ეურებისა მიმართ კაცთა
 მდგომარეთასა ზღუდესა ზედა და და თქუა რაფსაკმან მათდამი, ნუ
 უფლისა მიმართ თქუწნისა ანუ თქუწნდა მიმართ მომავლინა მე
 უფალმან ჩემმან თქუმად სიტყუათა ამათ, არა კაცთა მომართ მსხდო-
 მარეთა ზღუდეთა ზედა, რათა ჭამონ სკორე მათი, და სუნ ფსელი
 მათი თქუწნითურთ ერთბამად და და დადვა რაფსაკი, და კმა ეო
 კმითა დიდითა იუდიანებრ, და თქვა, ისმინენით სიტყუანი მეფისა
 ასსურასტანელთასანი და ამათ იტუეს მეფე, ნუ კაცთუნებს თქუწნ
 ესეკია სიტყუებითა რომელთა ვერ შემძლებელ არს კსნად თქუწნ-

ბ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ

იე და * ზ ნუ გეტყვნ თქვენ ესეგია ვითარმედ გვკსნიეს ჩვენ ღმერ-
 თმან, ზ არა მიეცეს ქალაქი ესე გელთა მეფისა ასსურასტანელთა-
 ივ სათა ნუ ისმენთ ესეგიასსა, ამათ იტყვს მეფე ასსურასტანელთა,
 უკეთუ გნებაჲს ქველ მეტყველების, ზ გამოსლვად ჩემდამო, ზ ჭა-
 მეთ კაცადმან ვენაგი თვისი ზ ლელუნი, (ღ სუთ წუღანი ჯურღმე-
 იზ ლისა თქვენისა * ვიდრემდის მოვიდე ზ მიგიუვანნე თქვენ ქვე-
 იწ ქვეყანისა ჰურისა ზ ვენაგთასა * ნუ გაცთუნებენ თქვენ ესეგია
 მეტყველი, ღმერთმან მიგსნეს ჩვენ ნუ ისსნესა ღმერთთა ნათე-
 თ საფთასა თითოეულმან სოფელი თვისი გელისაგან მეფისა ასსურასტა-
 ნელთასა * სადა არს ღმერთი ემთისა ზ არფათისა, ზ დასდა ღმერთი
 კ ქალაქისა შემფარუემისა, ნუ განაძინეს სამარია გელისაგან ჩემისა *
 ვინ არს უოველთა ამათ ღმერთთაგან რომელმან განარინა ქვეყანა თვ-
 კ სალიმი გელისაგან ჩემისა * ზ დადუმეს ზ არავინ მიუგო მას სი-
 კბ ტევა, ბრძანებისათვის მეფისა არას მიგებად მისსა * ზ შევიდა
 ელიაკიმ ქელკიასი განმკე, ზ სომნა მწიგნობარი ძალისა, ზ იოას
 ასაფისი მოსახსენებელთ მწერალი, მომბძრველნი სამოსელთანი
 ესეგიას მიმართ, ზ მიუთხრეს მას სიტყვანი რაფსაკისნი.

თ ა ვ ი ლ ზ.

ა და ¹⁾ იუო სმენასა შინა მეფისა ესეგიასსა, განსეთქნა სამოსე-
 ბ ლნი თვისნი ზ გარე მოისსა ძამა, ზ აღვიდა სახიდ უფლისა * ზ
 ძიავლინა ელიაკიმ გამკე, ზ სომნა მწიგნობარი ზ მოხუცებულნი
 ძღდელთანი, მორტყმულნი ძამებითა, ესაიას მიმართ მისა ამოსისა
 კ წინასწარმეტყველისა * ზ ჰრქვენ მას, ამათ იტყვს ესეგია, დღე
 ჰირისა ზ უწლდრებისა ზ მსილებისა ზ რისხვსა არს დღესისა,
 დღე, რამეთუ მოიწია ღმობა მშობისა, სოლო ძალი არა აქუს მო-
 დ ბად * მეთუ ვითარ ისმინეს უფალმან ღმერთმან შენმან სიტყვანი
 რაფსაკისნი, რომელნი მოავლინა მეფემან ასსურასტანელთამან,
 უწლდრებად ღმთისა მაცხოვრისა, ზ უწლდრებად სიტყუათა რომე-

¹⁾ დ მეფ. ლ.

ღნი ესმნეს უფალსა ღმერთსა შენსა, ჰ ვედრება ეავ უფლისა მი-
 მართ ღმუთისა შენისა, დატყვებულთა ამათ თჯს ❖ ჰ მოვიდეს ურმა- ე
 ნი მეფისა ესეკიასნი ესაიას მომართ ❖ ჰ ჰრქუა მათ ესაიამან, ეს- ვ
 რეთ სთქუათ უფლისა მიმართ თქუწნისა, ამათ იტყუს უფალი, ნუ
 შეშინდები სიტყვათაგან რომელნი გესმნეს, რომელნი მაუჭუდრნეს
 მე მოციქულთა მეფისა ასსურასტანელთასათა ❖ აჰა შევაჯლინო მის- ს
 დამი სული, ჰ მსმენელი ამბვისა მიიქცეს სოფლად მისსა, ჰ დაე-
 ცეს მახულითა ქუჭყანასა შინა მისსა ❖ ჰ მიიქცა რაფსაკი დაეწია ღ
 მეფისა ასსურასტანელთასა, მორეცვა მას ლობნაჲ: ჰ მსმენელ იქ-
 მნა მეფე ასსურასტანელთა რამეთუ ლტოლვილ იქმნა ლაქის ❖ ვი- თ
 თარმედ გამოვიდა თარათა მეფე ეთიოპელთა დასხმად მისსა, ჰ
 მსმენელი შეიქცა, ჰ მიაჯლინნა მიმთხრობნი ესეკიას მიმართ მეტ-
 ყუჭლმან ❖ ესრეთ არქუთ ესეკიასა მეფისა იუდიასასა, ნუ გაცთუ- ი
 ნებნ შენ ღმერთი შენი, რომლისა შენ მოსავ ხარ მისდამი მეტყუჭ-
 ლი, არ მიეცეს იერუსალიმი, (გელთა მეფისა, ასსურასტანელთასა-
 სა ❖ ანუ არა გესმნეს რომელნი უეუენეს მეფეთა ასსურასტანელ- ია
 თასა, ეოველსა ქუჭყანასა ვითარ წარწემიდეს, ხოლო შენ განმე-
 რება ❖ ნუ განარინნეს იგინი, ღმერთთა წარმართთასა რომელნი იბ
 წარწემიდნეს მამათა ჩემთა, ღოზანი, ხარრანი) ჰ რამვისი რომე-
 ღნი არიან სოფელსა შინა თეემათისასა ❖ სადა არიან მეფენი ემა- იგ
 თისანი ჰ არფათისანი, ჰ სადა ქალაქისა სამზფარუმიისანი ენა ჰ
 ღავან ❖ ჰ მოიღო ესეკიამან წიგნი მიმთხობელთაგან, ჰ აღმოი- იდ
 კითხა იგი, ჰ აღვიდა სახიდ უფლისა, ჰ განაღო იგი წინაშე უფ-
 ღლისა ❖ ჰ ილოცა ესეკიამან უფლისა მიმართ მეტყუჭლმან ❖ უფა- იე, ა
 ღლო საბაოთ, ღმერთო ისრაელისო, მჯდომარეო ქერუვიმთა ზედა,
 შენ ხარ ღმერთი მხოლო, ეოველისა მეფობისა, მსოფლიოსა, შენ
 შექმნენ ცაჲ ჰ ქუჭყანა ❖ მოყავ უფალო უური შენი, ისმინე უფა- ის
 ღლო: განაჯუჭუნ უფალო თვალნი შენნი, მოიხილე უფალო ჰ ისი-
 ღენ სიტყუანი რომელნი მოაჯლინნა სენაქირიმ მეფემან ასსურას-
 ტანელთამან, ეუჭუდრებად ღმუთისა მაცხოვნისა ❖ რამეთუ ნანდვი- იტ
 ღვე მოაოგრეს მეფეთა ასსურასტანისთა მკუდროანი ეოველი ჰ

ით სოფელი მათი ❖ ღ შეუარნეს კერზნი მათნი ცეცხლად, რამეთუ არა
 ღმერთნი იუჲნეს, არამედ საქმეებ კელებისა კაცთასა, ძელ ღ ქვა ღ
 კ წარწყმიდნეს იგინი ❖ ხოლო შენ უფალო ღმერთო ჩუწნო გვჯსნენ
 ჩუწნ კელისაგან მათისა, რათა ცნას ეოველმან მეფობამან ქუწყა-
 კა ნისამან ვითარმედ შენ მხოლო ხარ ღმერთო ❖ ღ მიავლინა ესაია მე
 ამოსისი ეხეკიას მიძართ ღ ჭრქუა მას ამათ იტუჯს უფალი ღმერთი
 კბ მეფისა ასსურასტანელთასა ❖ ესე არს სიტყუა რომელი თქუა მი-
 სთჯს ღმერთმან განგმო შენ ღ განკებასრა შენ ქალწული ასული
 კგ სიონისა, შენ ზედა თავი შესარბ ასულო იერუსალიმისაო ❖ ვის
 აუჭდრე ღ განამჯნე, ანუ ვისსა მიძართ აღიძალე ვმა შენი, ღ
 კდ არა აღიხუწნ სიძალედ თვალნი შენნი წმიდისა მიძართ ისრაე-
 ღლისსა ❖ რამეთუ მიძთხრობელთა მიერ აუჭდრე უფალსა, რამე-
 თუ შენ სთქუ სიმრავლითა ეტლთა ჩემთათა, მე აღვედ სიძალდისა
 მიძართ მთათასა, ღ დასასრულთა მიძართ ღიბანისთა, ღ მოკვაფე
 სიძალდე ნამჯსა მისისა, ღ სიკეთე კჯზაროსისა, ღ შევედ სიძალ-
 კე ღმერთთა მალნარისათა ❖ ღ დავდეკ ვიდი ღ მოვაოჯრენ წუა-
 კვ ღლი, ღ ეოველი შესაკრებელი წულისა ❖ არა კესმენს ესენი ძუწ-
 კზ აწ განჯახინე მოჯრებად ნათესავნი სიძაჯრეთა შორის ❖ ღ დამ-
 კჯ კჯდრებულნი შორის ქალაქთა მაგართა, დავაყენენ კელნი ღ განკ-
 კტ რტი ❖ ხოლო აწ განსუწნება შენი ღ გამოსლვა შენი ღ შესლვა
 კთ შენი, მე უწეი ❖ ხოლო გულის წერომა შენი რომელსა განსწეერ,
 ღ სიმწარე შენი აღმოვიდა ჩემდამო, ღ განვაჯტუა ხრატუკი ცხჯრსა
 ღ შენსა ღ აღვირ ზირსა შენსა, ღ მიგაქციო შენ კჯსასა რომელსა მო-
 ღ ხუწდ მას ზედა ❖ ხოლო ესე შენდა სასწაულ, ჭამენ წელიწადსა
 ამას რომელნი სთესენ, ხოლო წელიწადსა მეორესა, (ნეპტი ხო-
 ღლო მესამესა,) დამთესველთა გალეწეთ, ღ დაჯნერკენით ვენჯანი, (ღ
 ღ ჭამეთ ნაყოფი მათი ❖ ღ იუჲნენ დაშთომილნი იუდეას შინა, კანი-
 ღბ ბან ძირი,) ქუწ, ღ ეუჲნენ თესლნი ზე ❖ რამეთუ იერუსალიმით

გამოვიდენ დაშოპილნი, დ განრინებულნი მთისაგან სიონისა, ლგ
 შურმან უფლისა საბაოთისამან ეუნეს ესენი ა მისთვს ესრეთ
 იტევს უფალი მეფესა ზედა ასსურასტანელთასა, არ შემოვიდეს ქა-
 ლაქსა ამას არცა სტეორცოს მას ზედა ისარი, არცა ზედა დადვას ლდ
 მის ზედა ფარი, არცა ამრგულიფოს მის ზედა ჰატნეზი ა არამედ
 გზასა რომელსა მოვიდა მის მიერჲე მიიქცეს, დ ქალაქსა ამას შინა
 არ შემოვიდეს, ამათ იტევს უფალი ა შეწვენა ეო მწედ ქალაქისა ლე
 ამის განრინებად მისსა ჩემთვს მათთვს მონისა ჩემისა დავითი
 სა ა დ ¹⁾ გამოვიდა ანგელოზი უფლისა, დ მოკლა ბანაკისაგან ლვ
 ასსურასტანელთასა, ას ოთხმოცდა ხუთი ათასეული, დ ადღკომ-
 ლთა განთიად, ჰოენეს ეოველნი სხეულნი მკუდარნი ა დ უკუნ ლზ
 ქცეული წარვიდა სენაქირიმ მეფე ასსურასტანელთა, დ დადგრა ნი-
 ნეეს შინა ა დ თაუვანისცემასა შინა მისსა, შორის სახლსა ასარას ლტ
 ღმთისა მისისასა, ადრამელიქ დ სარასარ ძეთა მისთა, დასცეს იგი
 მახვლებითა, ხოლო იგინი განროპილ იქმნეს სომხეთად, დ მეფე
 იქმნა ასორდან მე მისი მის წილ.

თ ა ვ ი ლვ.

და იყო მას ჟამსა შინა ¹⁾ მოუსუსურდა ეზეკია, ვიდრე სიკუ-
 დიდმდე, დ მოვიდა მისსა ესაია მე ამოსისი წინასწარმეტყუტელი, დ
 თქუა მისდამი: ამათ იტევს უფალი: განაწესე სახლისათვს შენისა,
 მოჭედე რამეთუ შენ, დ არა სცხოვნდე ა დ მიიქცია ეზეკიამან ბ
 ჰირი თვისი კედლად მიმართ, დ ილოცა უფლისა მიმართ ა მეტ- გ
 ყუტლმან ა უფალო, მოიკსენე უფალო ვითარ ვიდოდე წინაშე შენ-
 სა ჰეშმარიტებისა თანა გულისა მიერ ჰეშმარიტისა, დ სათნონი
 წინაშე შენსა ვევენ, დ ტიროდა ეზეკია ტირილსა დიდსა ა დ იქმ- დ
 ნა სიტყვა უფლისა ესაიას მიმართ მეტყუტელი ა ვიდოდე დ არქუ ე
 ეზეკიასა ამათ იტევს უფალი ღმერთი დავითის მამისა შენისა, მესმა
 ლოცვისა შენისა, დ ვილხინე ცრემლნი შენნი, აჰა შევსმინე ჟამსა
 ზედა შენსა წელიწადი ათხუთმეტი ა დ კელისაგან მეფისა ასსურას- ზ

¹⁾ დ მეფ. ით ტობა ა. ზირაქ მშ დ კდ. მაკა ვ. ბ მაკ. ტ.—²⁾ დ მეფ. გ. ბ ნეპტ. ლბ.

სტანელთასა გიკსნა მე შენ, ღ მწედ ქალაქისა ამის შეწევნა ვუო ✨
 სოლო ესე შენდა სასწაულ უფლისა მიერ, ვითარმედ უოს უფალმან
 სიტყვა ესე ✨ აჰა მოვაქცევ აწრდილთა აღსავალთასა, რომელთა
 მთავიდა მზე ათთა ხარისხთა სახლისა მამისა შენისათა, უკუნ ქცე-
 ვად მზე ათთა ხარისხთა, ღ აღმოვიდა მზე ათთა აღსავალთა რომე-
 ლთა მთავიდა აწრდილი ✨ ლოცვა ესეკია მეფისა რაჟამს დასწეუ-
 ლდა, ღ აღდგა ✨ მე ვთქუ სიმაღლესა შინა დღეთა ჩემთასა, წარ-
 ვიდრე ბჭეთა მიმართ ჯოჯოხეთისათა, დაუტევნე წელიწადნი ნემტ-
 ნი ✨ ვთქუ, არღა მერმე არ ვიხილო მაცხოვარება ღმრთისა ქრტყა-
 ნასა ზედა ცხოველთასა არღა მერმე არ ვიხილო კაცი მერმე დამკვ-
 იბ დრებულთა თანა ✨ მოვაკლდი ნათესაობისაგან ჩემისა, დაუტევნე
 ნემტი ცხოვრებისა ჩემისა, განვიდა ღ წარვიდა ჩემგან, ვითარცა
 დამძლევი კარავსა, აღმარებულსა, სული ჩემი იქმნა ჩემთანა ვი-
 იკ თარცა ქსელი მიმხდურისა მიხსლებულისა გამოკრტყათად ✨ მას დღე-
 იღ რნა ყოველნი ძუალნი ჩემნი ✨ რამეთუ დღისაგან ვიდრე ღამისამ-
 დე მივეცი ვითარცა მერცხალმან ეგრეთ ვაა ეო ღ ვითარცა ტრედ-
 მან ეგრეთ ვიწუართო, რამეთუ მოაკლდეს თვალნი ჩემნი მიხედვასა
 ჩემსა ცაჲდ უფლისა მიმართ, რომელმან განმარინა მე ღ მომიხლო
 იუ ჩემი სალმობა სულისა ✨ რასა ვიტყოდე ანუ რასა მეტყოდეს ოდუ-
 სცა იქმოდეს, რამეთუ მან განავო ყოველნი წელიწადნი ჩემნი, სი-
 იუ მწარით სულნი ჩემნი ✨ უფალო რამეთუ მისთვს მიკეთსრა შენ, ღ
 იზ აღადგინე ცხოვრება ჩემი, ღ ნუგეშინისცემული ვცხოვნი ✨ აჰა
 მძღობა ჩემი მიიქცა სიმციროდ, ულხინე სულსა ჩემსა რათა არა
 წარწყმდეს, ღ განჭვარენ უკანაგან ჩემსა ყოველნი ცოდვანი ჩემნი ✨
 იწ რამეთუ არა ჯოჯოხეთს შინანი გაქებდენ შენ არცა მოკრტყდანი
 გაკურთხევდენ შენ არცა ესვიდენ ჯოჯოხეთისა შინანი მოწუაღე-
 ით ბასა შენსა ✨ ცოცხალნი გაკურთხევდენ შენ ვითარ სახედ ღ მე, რა-
 მეთუ დღეისითგან ერმანი ვქმნე, რომელნი მიუთსრობდენ სიმაწ-
 კ თლესა შენსა ✨ უფალო მაცხოვარებისა ჩემისაო, ღ არა დავსცნრე
 მაკურთხეველი შენი საფსალმუნისა თანა, ყოველთა დღეთა ცხოვ-

რებისა ჩემისათა, წინაშე სახლისა ღმრთისა ❖ და თქუა ესაია ესე-
კიას მიმართ, მოიღე კუჭრი ლელუთაგან, და დაგაღე და იცხე და
მრთელ იყო ❖ და თქუა ესეკიამან, ესე სასწაულ რამეთუ აღვიღე
მე სახიდ უფლისა ღმრთისა.

თ ა ვ ი ლთ.

ესა კამსა შინა ¹⁾ მოავლინნა მაროდან შემან ლაადამისმან, მე-
ფემან ბაბილოვნისამან ეპისტოლენი და მოციქულნი და მღვწნნი
ესეკიასსა რამეთუ ესმა ვითარმედ მოსუსურდა ვიდრე სიკუდიდმდე
და აღდგა ❖ და განიხარა მათ ზედა ესეკიამან სიხარული დიდი და
უჩუწნა მათ სახლი ნეხოთასა და შტასისისა, და საკუმეველთა და მიჭ-
რონთა, და ვეცხლისა და ოქროსა, და ყოველნი სახლნი ჭურჭელთა
ფასისათანი, და ყოველნი რავდენნი იუენენ საუნჯეთა შინა მისთა,
და არა იყო არა რაჲ რომელი არა უჩუწნა მათ ესეკიამან სახლსა
შინა მისსა ❖ და მოვიდა ესაია წინასწარმეტყუწლი ესეკიას მო-
მართ, და თქუა მისდამი, რასა იტუჯან კაცნი ესე, და ვინა მოვიდეს
შენდა, და თქუა ესეკიამან, ქუჭუანისაგან შორიელისა მოვიდეს ჩემ-
დამო, ბაბილონისაგან ❖ და თქუა ისაია, რა იხილეს სახლსა ში-
ნა შენსა, და თქუა ესეკიამან ყოველნი სახლისა ჩემისა შინანი იხი-
ლნეს, და არა არს სახლსა შინა ჩემსა რომელი არა იხილეს არა-
მედ და საუნჯეთა ჩემთა შორისანიცა ❖ და ჭრქუა მა' ესაიამან, ის-
მინე სიტყვა უფლისა საბათისა ❖ აჰა დღენი მოვლენ, და მიიხუ-
ნენ ყოველნი სახლისა შენისა შენისანი, და რავდენნი შეკრიბნეს
მამათა შენთა ვიდრე დღისამდე ამის, ბაბილონად შთაიხუნენ, და
არცა ერთი რაჲ არ დაუტეონ ❖ ხოლო თქუა ღმერთმან, ვითარ-
მედ შჯლთაგან შენთა რომელნი ჰმვენ მიიყვანნენ, და ეუნენ საჭუ-
რისებრ სახლსა შინა მეფისა ბაბილოვნელთასსა ❖ და თქუა ესე-
კიამან ესაიას მიმართ, კეთილარს სიტყუა უფლისა რომელსა იტ-
უოდა, იქმნენით აწ მშვიდობა და სიმართლე დღეთა შინა ჩემთა.

თ ა ვ ი მ.

ნუ გემინის სცემდით, ნუ გემინის სცემდით ერსა ჩემსა იტ-

¹⁾ და მეფ. კ.

ბ უკს უფალი ✨ მღჭდელნი ეტეოდეთ გულის იერუსალემისასა, ნუ
 გეძინის ეცით მას, რამეთუ აღივსო სიმაღლე მისი, რამეთუ დაგ-
 სნილ არს ცოდვა მისი, რამეთუ შეიწუნარნა კელისაგან უფლისა
 გ მრჩობლნი ცოდვანი მისნი, ✨ ¹⁾ კმა მლაღაღებელისა უდაბნოსა ში-
 ნა, განმსადეთ გზა უფლისა, წრფელ ევენით ალაგნი ღმთისა
 დ თქუწნისანი ✨ უოველი გევი აღივსოს, ღ უოველი მთა ღ ბორცვი
 დამდაბლდეს, ღ იუწენ უოველნი გულარმნილნი, წრფელად, ღ ღირ-
 ე ღოანნი გზებად ვაკებად ✨ ღ გამოჩნდეს დიდება უფლისა ღ ისი-
 ღოას უოველმან გორცმან მაცხოვარება ღმთისა რამეთუ უფალი იტ-
 ვ უოდა ✨ კმამან მლაღაღებელისამან კმაჲ უაჲ ღ თქუ, რაჲ კმა ვეო: ²⁾
 უოველი გორცი თივა ღ უოველი დიდება კაცისა ვითარცა ევაგილი
 ზ თივისა ✨ განკმა თივა, ღ ევაგილი ღ მოსცვივა, რამეთუ სულმან
 უფლისამან განგლო მის შორის რამეთუ მართლიად თივა არს ერი
 ტ ესე ✨ განკმა თივა ღ ევაგილი ღ მოცვივა ზოლო სიტყუა ღმთი-
 თ სა ჩუწნისა ჰკიეს უკუნისამდე ✨ მთასა ზედა მალასა აღვედ
 მასარებელი სიონისა აღიმალეჲ მალითა კმა შენი მასარებელმან
 იერუსალიმისამან, აღამალეჲთ ნუ შეძინდებით, მეტეუწლნი ქალაქ-
 ი თა იუდასთანნი ✨ აჰა ღმერთი ჩუწნი, აჰა უფალი უფალი მალი-
 სა თანა მოვალს ღ მკლავი უფლებისათანა, აჰა სასყიდელი მისი
 იას მის თანა, ღ საქმე წინაშე მისსა ✨ ³⁾ ვითარცა მწეემსი მწესიდეს
 სამწესოსა მისსა, ღ მკლავითა მისითა შეკრიბნეს კრავნი ღ მუცელ
 იბ ქმნულთა ნუ გეძინის სცეს ✨ ვინ აღწეო კელითა წეალი, ღ ცაჲ
 მტკავლითა ღ უოველი ქუწუნანა მჯილითა ვინ აწონნა მთანი სას-
 ივ წორითა, ღ ბორცუნი უღლითა ✨ ⁴⁾ ვინ სცნა გონება უფლისა
 ანუ ვინ თანა მზრახველ მისსა იქმნა, რომელმანცა მოზავებულ უო
 იდ იგი ✨ ანუ რასამე მიმართ განაზრახსა, ღ მოაზავა იგი, ანუ
 ვინ უჩუწნა მას მშავარი ანუ გზა გულის კმის ეოფისა ვინ უჩუწ-
 ნა მას, ანუ ვინ წინასწარ მისცა მას ღ ნაცლვად მიაგოს მას ✨
 იე უკეთუ უოველნი წარმართნი ვითარცა ნაწუწლნი კარდალისაგან, ღ

¹⁾ მათე გ. მარკ. ა. ლუკა გ იე ა.—²⁾ ზინაჲ იდ. იაკობ ა. ზეტრე ა.—
³⁾ იოანე ი. ეზკია ღდ.—⁴⁾ რომელთა ია. ა. გორ. ბ. სიბრძ. თ.

ვითარცა წაძი სასწოროისა შეირაცხსეს, **ღ** ვითარცა ნერწევა შეირაც-
 ხსნენ **✠** სოლო ღიბანე ვერ კმა არს საგსებლად, **ღ** ეოველნი
 ოთს ფერენი ვერ კმა ეოვლად დასაწულად **✠** **ღ** ეოველნი წარ-
 მართნი ვითარცა არა რაჲ არიან, **ღ** არა რა სადმე შეირაცხსეს **✠** ¹⁾
 ვის მიაძგავსეთ უფალი, **ღ** რასა მსგავსებასა ამსგავსეთ იგი **✠**
 ნუ სატი შექმნა სურომან, ანუ ოქრო მჭედელმან გამოდნობელმან
 ოქროსამან მოოქროვილ ეო იგი, მსგავსება შექმსადა იგი **✠** რა-
 მეთუ ულპოლველსა სესა, გამოარჩევს სურო, **ღ** სირბინით ეძიებს
 ვითარ აღჭმართოს მისი სატი, **ღ** რათა არა იძვოდის **✠** არა სცა-
 ნთა არა გესძაე, არა მიგეთსრა დასაბამითგან თქუწნ, არა სცნეთ
 საფუძველნი ქუწყანისანი **✠** რომელსა უპერიეს სიმრგულე ქუწყა-
 ნისანი **ღ** დამკვდრებულნი მას ზედა ვითარცა მკალნი: რომელმან
 დაადგინა ვითარცა კამარა ცაჲ, **ღ** გარდაართსნა ვითარცა კარავი
 დამკვდრებად **✠** რომელმან მისცნა მთავარნი არა რასა მიმართ მთა-
 ვრობად, სოლო ქუწყანა ვითარცა არა რაჲ შექმნა **✠** რამეთუ არა
 ნუ სთესვიდენ არცა არ დაწნერგონ, არცა არ განძირნეს ქუწყანად ძირი
 მათი, მოჭებრა მათ ზედა **ღ** განემეს **ღ** ნიაექარმან ვითარცა ქარ-
 ქუწტნი აღიხუნეს იგინი **✠** აწ უკუწ რასა მამსგავსეთ მე, **ღ** ავ-
 მადდე იტუეს წმინდა **✠** აღისილენით სიბაღლედ მიმართ თვალნი
 თქუწნნი, **ღ** ისილეთ ვინ აჩვენსა ესე ეოველნი, გამოძევანებელმან
 რიცხუსა ებრ სოფლისა, თვისისამან, ეოველთა სახელით უწოდის,
 მრავლისაგან დიდებისა **ღ** სიმტკიცისა ძლიერებისასა: არა რა შეგ-
 ცილდა შენ **✠** რამეთუ ნუ იტუე იაკობ, **ღ** რაჲ იზრასე ისრაილ,
 დაეფარა გზა ჩემი ღუთისაგან, **ღ** ღმერთმან ჩემმან მძჯავრი ჩემი
 მიმიღო **ღ** განმემორა **✠** **ღ** აწ არა სცან არა თუმცა გესმა, ღმერთი
 საუგუნე, ღმერთმან რომელმან შემჭსადნა კიდენი ქუწყანისანი, არ
 მოემძიოს არცა დაშურეს, არცა არს მოპოვნება ცნობიერებისა მი-
 სისა **✠** მიძცემელი მშიერთა ძალსა, **ღ** არ ღმობილთა მწუსარება-
 სა **✠** რამეთუ მშიერ იქმნენ ჭაბუკნი, **ღ** დაშურენ ჭაბუკანი **ღ**
 რჩეულნი უძალო იუწენ **✠** სოლო მოთმინეთა ღუთისათა, იცვა-

ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კჭ
 კტ
 ლ

1) საქმე აზ.

ნუგეშინი შჯლო ჩემო იაკობ, შემცირებულო ისრაილ, მე შეგეწიე
 შენ იტევს ღმერთი მკსნელი შენი წმიდა ისრაილ ❖ აჰა გეავ შენ
 ვითარცა თვალნი ურძისანი, მღეწველნი ასალთანი სერხის სასედე,
 ჰ განჭლეწო მთა, დაწულნე ბორცუნი, ჰ ვითარცა მტეტრი დასს-
 ნე ❖ ჰ განჭოწილნე, ჰ ქარძან აღიხუნეს ივინი, ჰ ნიაჲმან განა-
 ბნინეს ივინი, სოლო შენ იმეტბდე წმიდათა შორის ისრაელისა-
 თა ❖ ჰ ისარებდენ კლასაკნი ნაკლუღევანნი, რამეთუ ეძიებდენ
 წეალსა ჰ არა იუოს, ენა მათი წეურთილისაგან განკმა, მე უფალმან
 ღმერთმან მე შევისძინო ღმერთმან ისრაელისამან, ჰ არ დაუტევენ
 ივინი ❖ არამედ აღვასუნე მთათა ზედა მდინარენი, ჰ საშუალ ველ-
 თასა წეარონი. შეჲქმნა უდაბნო მწეურნებად, ჰ ქეტეანა წეურთიელი
 წელის სადინელთა შორის ❖ დავდვა ურწეულსა ქეტეანასა ნამჲ, ჰ
 ბზაჲ ჰ მკრსინი ჰ კვაროსი ჰ ვერკვ ❖ რათა ისილონ ჰ ცნან
 ჰ კულის ზმა ეონ, ჰ ზედ მიიწინენ ერთბამად, ვითარმედ კელმან
 უფლისამან ქმნა ესენი, ჰ წმიდამან ისრაელისამან აჩეტნა ❖ მოას-
 ლებულარს საშჯელი თეტენი იტევს უფალი ღმერთი, მოეახლნეს გან-
 შრასვანი თეტენი, იტევს მეფე იაკობისი ❖ მოგეახლნედ ჰ მიგი-
 თხრნედ თეტენ რომელნი შეგემთხვენ თეტენ, ანუ ჰირველნი რანი
 იეტუნეს, თეტუთ ჰ ზედ მივაწიოთ გონება ჰ ვცნათ რანი უკანასკნელნი,
 ჰ ზედ მომაჲალნი ❖ მითხრენით ჩეტენ, მიუთხრენით ზედ მომაჲალნი
 უკანასკნელისა ზე, ჰ ვსცნათ ვითარმედ ღმერთნი ხართ, ქველის მეო-
 ფლობდით, ჰ მეძვრვობდით, ჰ დავკვრდეს ჰ ვისილოთ ერთბა-
 მად, ვითარმედ ვინა ხართ თეტენ ❖ ჰ ვინა საქმიერობანი თეტენი
 ქეტეანისაგან სამაგელი გამოგირჩია თეტენ ❖ სოლო მე აღვადგინე
 ბლუარით გამო, ჰ მხის აღმოსავალთათ გამო, იწოდნენ სახელითა
 ჩემითა მოვიდოდედ მთავარნი, ჰ ვითარცა იაკვა ძეჲგისა ჰ ვითა-
 რცა ძეჲგე დამთრგუნველი თიკისა, ეგრეთ დაითრგუნნეთ ❖ რამე-
 თუ ვინ მიუთხრობს დასაბამისათა რათა ვცნნეთ, ჰ წინასწართა ჰ
 ვიტეოდით ვითარმედ ჰემმარიტ არს, არა არს ჰირველ მეტეტული
 არცა მსმენელი თეტენთა სიტყვათა ❖ დასაბამი სიონსა მივსცე ჰ
 იერუსალიმსა, ნუგეშინის ვსცე კზასა ზედა ❖ რამეთუ წარმართთა-

იღ
 იე
 იუ
 იხ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კტ
 კდ
 კმ
 კპ
 კზ
 კტ

კან, აჰა არცა ერთი, დ კერძთაგან მათთა არა იყო მიმთხრობი, დ
 კო უკეთუ ვჰკითხო მათ ვინა ხართ არა მომიგონ მე ზ რამეთუ არიან
 მოქმედნი თქუტნნი, დ ამაოდ შემაცთუნებელნი თქუტნნი.

თ ა ვ ი ვ.

ა იაკობ ¹⁾ ერმა ჩემი შევეწიო მას ისრაილ რჩეული ჩემი, შეიწ-
 უნარა იგი სულმან ჩემდან, მივეც სული ჩემი მის ზედა, სამართალი
 ბ წარმართთა გამოართუას ზ არ ღაღადებდეს არცა დააცადოს, არცა
 გ სასმენელ იქმნეს კარე კმა მისი ზ ლელწამი განტეხილი არა შემუს-
 დ როს, დ ჰატრუქი მეუმოლვარე არა დაშრიტოს ზ არამედ ჰემმარი-
 ე ტებად გამოიღოს მჰჯავრი, განაბრწეინვოს დ არ მოესრულოს, ვიდ-
 რემდის დაღვას ქუტყანასა ზედა მჰჯავრი, დ სახელისა მიმართ მისისა
 წარმართნი ესვიდებ ზ ესრეთ იტუვს უფალი ღმერთი რომელმან შექმნა
 ცაჲ დ ქუტყანა, დ დაამტკიცა იგი, დ დაამყარა იგი მისსა შორისნი
 დ მისცა ერსა მისსა სამუხნველი რომელი არს მას ზედა, დ სული
 ზოველთა მთრგუნველთა მისთა ზ მე უფალმან ღმერთმან ციწოდე
 მენ სიმათლისა მიერ, დ გიპურა კელისა შენისა, დ განკამლიერო
 მენ: ²⁾ დ მივეც შენ აღთქუმაღ ნათესავსა, ნათლად წარმართთა ზ
 ზ განხუმაღ თუალებსა ბრძათასა, დ გამოეფანებად საკრველთაგან შე-
 ც კრულთა, დ სახლისაგან საპურობილისა, მსხდომარეთა ბნელსა ში-
 ტ ნა ზ ³⁾ მე ვარ უფალი ღმერთი, ესე არს სახელი ჩემი, დიდება ჩე-
 თ დასაბამისანი აჰა მოვიდეს დ ახალთა მე მიუთხრობ, დ ჰირველ მი-
 ი თხრობისა განგეცხადა თქუტნ ზ უგალობდეთ უფალსა კალობა
 ახალი მთავრობა მისი აღიდეთ, სახელი მისი, კიდითგან ქუტყანი-
 ისათ შთამავალთა ზღვად მცურვალეთა მისთა, ჰალაკთა დ მკვდრთა
 მათთა ზ იშუტბდინ უდაბნო არვე დ დამკვდრებულნი კიდარისანი
 იშუტბდენ დამკვდრებულნი კლდისანი მწუტრვალისგან მათათსა კმა
 იბ ეონ ზ მისცენ ღმერთსა დიდება სათნოებათა მისთა ჰალაკთა შო-
 იკ რის მიუთხრობენ ზ უფალი ღმერთი ძალთა გამოვიდეს დ შემუ-
 სროს ბრძოლა, აღადგინოს შური, დ კმა ეოს მტერთა მისთა ზე-

¹⁾ მათე მ. — ²⁾ ჰემორე მკ. — ³⁾ ჰემორე მწ.

და ძალინათა ❖ დავდუმენ, ნუ მარადისცა ვდუმენ და თავს ვიდვა
 მოვიტოვებინე ვითარცა მშობიერმან, განვაცვიბრო და განვავძო ერთბა-
 მად ❖ და დავსწნე მდინარენი ჭალაკებად, და მწუწრენი განვავძენე ❖
 და მოვიუფანნე ბრძანნი გზასა ზედა რომელსა არა იცნობდეს, და ალა-
 გნი რომელნი არა იცნობდეს მთრგუნელ ვენე იგინი, ვუო ბნელი
 მათი ნათლად, და გულარძნილნი წრფელად, ესე სიტყვანი ვეუენ და
 არ დაუტყვენ იგინი ❖ სოლო იგინი გარე მიიქცეს მართლუკუნ, იხ
 შეარცხვნეთ სირცხვლი მოსაუთა ქანდაკებულთა მიძართ, რომელნი
 ეტყუთ გამოდნობილთა თქუენ სართ ღმერთი ჩუენნი ❖ ერუთა იტ
 ისმინეთ, და ბრძანთა აღიხილენით ზედვად ❖ და ვინ არს ბრძა არა-
 მედ ერმანი ჩემნი, და ერუ არამედ რომელნი ეუფლებიან მათ და და-
 ბრძმეს მონანი ღუთისანი ❖ სოლო იხილეთ მრავალ გზის და არა კ
 დაიცვიით, განსძულ არიან ერნი და არა ისმინეთ ❖ უფა- კა
 ლსა ღმერთსა ენება რათა განმართლდეს, და განადიდოს ქება ❖
 და ვინილე და იუო ერი წარტყუენულ და მიძო დატაცებულ, რამე- კბ
 თუ საბრკე საუნჯეთა შინა უოვლით კერძო და სახლთა შინა ერთ-
 ბამად სადა დამაღნეს იგინი, იქმნა საიაფროდ და არა იუო განმა-
 რინებელი ნატაცები და არა იუო რომელმან თქუას უკუნ ეც ❖ ვინ კდ
 თქვენ შორის რომელმან უურად იხუენეს ესენი, შეისმინეთ ზედ მო-
 მავალთა შინა ❖ ვინ მისცა დასატაცებულად იაკობი, და ისრაელი კბ
 წარმტყუენველთა მისთა, არა ღმერთმანა რომელსა შესცოდეს მას
 და არა ინებებდეს გზათა შინა მისთა სლვასა, არცა სმენასა სჯუდი-
 სა მისისასა ❖ და მოაწია მათ ზედა რისხვა გულის წურომისა მისი- კმ
 სა, და განამლიერა მათ ზედა ბრძოლა და თანად მომწუენნი გარე-
 მო მათსა, და არა ცნეს თითოეულმან მათმან, არცა დაიდგეს გუ-
 ლსა ზედა.

თ ა მ ი მ მ.

და აწ ესრეთ იტყუეს უფალი ღმერთი რომელმან შეკემნა შენ ა
 იაკობ, რომელმან აღვზილა შენ ისრაელ, ნუ გეძინინ რამეთუ გა-
 მოგვიყენ შენ, გიწოდე სახელი შენი, ჩემი ხარ შენ ❖ და უკეთუ ბ
 განსჯდე შორის წელისა, შენთანა ვარ, და მდინარენი არ წარგლუ-

ნიან შენ, **ღ** უკეთუ განსჯდე შორის წყლისა, შენთანა ვარ, **ღ** მდინარენი არ წარგლუნიათ შენ, **ღ** უკეთუ განსჯდე შორის ცეცხლისა, არა დაიწუტ, აღმან არა შეგწვას შენ **Ⴣ** რამეთუ მე უფალი ღმერთი შენი წმიდა ისრაელისა მაცხოვრებელი შენი, ვუავ შენდა ნაცვალ ეგვტე **ღ** ეთიოპია, **ღ** სვლინე შენ წილ **Ⴣ** ვინათჳან ჰატოისან იქმენ წინაშე ჩემსა, იდიდე **ღ** მე შეგიუვარე შენ, **ღ** მივსცნე კაცნი მრავალნი შენ ძლით, **ღ** მთავარნი თავისა წილ შენისა **Ⴣ** ნუ გეშინინ, რამეთუ შენთანა ვარ აღმოსავალთაჳან ძოფიუვანო თესლი შენი, **ღ** დასავალთაჳან შეგკრიბო შენ **Ⴣ** ჰქრქუა ბლოარსა მოიუჴანენ, **ღ** ჩრდილოსა, ნუ აყენებ, მოიუჴანენ მკლნი ჩემნი ქუჭყანისაჳან შორიელისა, **ღ** ასულნი ჩემნი მწუჭრვალისაჳან ქუჭყანისსა **Ⴣ** უოველნი რავდენნი ზედ წოდებულან სახელითა ჩემითა, რამეთუ დიდებისა მიერ ჩემისა შეგჳმხადე იგი, **ღ** შეგქმენ იგი **Ⴣ** **ღ** გამოვიუვანე ერი ბრმა, **ღ** თვალნი მათნი ვითარცა თუთ იგინი არიან ბრმა, უურთა ურუთა მქონებელთა **Ⴣ** უოველნი წარმართნი შეგვრბეს ერთბამად, **ღ** შეგვრბენ მთავარნი მათჳან, ვინ მიუთხრნეს ესენი, ანუ დასაბამითჳანნი ვინ მიგითხრნეს თქუტნ, მოიუჴანედ მოწამენი მათნი, **ღ** განმართლდედ, **ღ** ისმინედ **ღ** თქუტნ ჰეშმარიტი **Ⴣ** მქმენით მე მოწამე, **ღ** მე მოწამე ვარ იტყუს უფალი ღმერთი **ღ** ერმა რომელი გამოვირჩიე, რათა სცნათ **ღ** გრწმენესეუ **ღ** გულის ვაჰჳოთ ვითარმედ მე ვარ, წინასწარ ჩემსა არა იყო სხვა ღმერთი, **ღ** შემდგომად ჩემსა არა იყოს **Ⴣ** ¹⁾ მე ვარ ღმერთი **ღ** არა არს თუნიერ ჩემსა, მაცხოვრებელი **Ⴣ** მე მიუთხარ **ღ** ვაცხოვნე, ვაუჭედრე **ღ** არა იყო თქუტნ შორის უცხო, თქუტნ ჩემდა მოწამე **Ⴣ** **ღ** მე უფალი ღმერთი მერმეცა დასაბამითჳან, **ღ** არა არს რომელმან განარინოს კელთაჳან ჩემთა, ვეო ვინ კარე მიხეციოს იგი **Ⴣ** ესრეთ იტყუს უფალი ღმერთი, მკსნელი თქუტნი წმიდა ისრაელისა, თქუტნ ძლით მივაფლინო ბაბილონად, **ღ** აფვადგანსე მეოტნი უოველნი, **ღ** ქალდეველნი ნაყებითა შეიკრნენ **Ⴣ** მე ვარ უფალი ღმერთი წმიდა თქუტნი, რომელმან ვაჩუტნე ისრაელი მეფე თქუტნი **Ⴣ** ესრეთ

¹⁾ ოსე იგ.

იტყვს უფალი, რომელმან მისცა გსა ზღუესა ზედა, და წყალსა ზედა ძლიერსა ალაგი და გამოძევანებელი ეტლებისა და ცხენისა და ირისა ძლიერისა არამედ დაიძინეს და არა აღდგენ, და შრტეს ვითარცა ჰატრუკი და შრეტელი და ნუ მოიკსენებთ ჰირველთა, და დასაბამისთა ნუ ჰკულის სიტყუავთ და ¹⁾ აჰსა მე ვჰყოფ ახალთა, და აღმოვდეს და სცნათ, და ვუო უდაბნოსა შინა გსა, და ურწუელსა შინა მდინარენი და მაკურთხევდენ მე ნადირნი ველისანი, სირინოსნი და ასულნი სირთანნი, რამეთუ მივეც შორის უდაბნოსა წყალი, და მდინარენი შორის ურწუელისა, სუმაღ ნათესავისა ჩემისა რჩეულისა და ირისა ჩემისა რომელი ვიდვასწე, სათნოებათა ჩემთა, მიუთხრობდით და და არა აწ გიწოდე შენ იაკობ, არცა შემამურალე გუავ შენ ისრაელ და არამედ მომკურენ მე ცხოვარნი ეოვლად დასაწუჭლისა შენისანი, არცა მსხუჭრზლთა მიერ შენთა გადიდე შენ, არა დაგამონე შენ მსხუჭრზლთა მიერ, არცა შემამურალე გუავ შენ გუნდრუკისა მიერ და არცა მომიკე მე ვეცსლითა საკმეველი, არცა ცემელსა მსხუჭრზლთა შენთასა გული მითქმედა, არამედ ცოდვათა შინა შენთა, და უსამართლოებათა შინა შენთა წარმოსდგე შენ და მე ვარ მე ვარ, იგივე აღმოცეული უმჯულოებათა შენთა და ცოდვათა შენთა, და არა მოვიკსენნე და ხოლო შენ მოიკსენენ და განვისაჯნეთ ერთბამად, იტყოდე შენ უსჯულოებათა შენთა ჰირველად რათა განმართლდე და მამათა შენთა ჰირველთა და მთავართა თქუწნთა იუსჯულოეს ჩემდამო და და შეაგინნეს მთავართა წმიდანი ჩემნი, და მივეც იაკობი წარსაწემედელად და ისრაელი საუჭუჭრელად.

თ ა ვ ი აღ.

²⁾ ხოლო აწ ისმინე იაკობ ერმაო ჩემო, და ისრაელ რომელი გამოვირჩიე და ესრეთ იტყვს უფალი დემრთი რომელმან შექმნა შენ, და გამოგ სილა შენ მუცლითგან, მერმე შეგეწიო შენ, ნუ გეშინის ერმაო ჩემო იაკობ, და შეეჭარებულო ისრაელ რომელი გამოვირჩიე და რამეთუ მე მივსცე წყალი წყურილსა შინა, მავალთა შორის ურწუელისა და ვდვა სული ჩემი თესლსა

¹⁾ ბ კორ. ე. გამოც. კა. — ²⁾ იერემია ლ.

დ ზედა შენსა, ღ კურთხევანი ჩემნი შულთა ზედა შენსა ❖ ღ აღმოჰ-
 ე ზღენ ვითარცა საშუალ წულისა თივა, ღ ვითარცა ძეწნი წარსადინე-
 ვ ლსა თანა წულისასა ❖ ესრეთ თქუას ღუთისა ვარ, ღ ესრეთ კმა
 ზ ეოს სახელსა ზედა იაკობისსა, ღ სხვამან ზედა წარწეროს კელითა
 ზ თუხითა, ღუთისა ვარ, ღ სახელსა ზედა ისრაელისსა კმა ეოს ❖ ¹⁾
 ესრეთ იტყუას უფალი ღმერთი მეუფე ისრაელისა, ღ მესნელი მი-
 ზ სი ღმერთი საბაოთ, მე ვარ ზირველი ღ მევე ამათსა შემდგომად,
 ზ ჩემსა გარეშე არა არს ღმერთი ❖ ვინა ვარ მე დადგინ, უწოდენ,
 ზ განემზადენ, ოდითგან შევექმენ კაცი საუკუნესა, ღ ზედ მომავალ-
 ზ ნი მიგითხრნედ თქუტნ ❖ ნუ განჰკვრდებით ნუცა სცდებით არა
 თ დასაბამითგან უურად იდეთ ღ მიგითხარ თქუტნ, მოწამე თქუტნ
 თ ხართ, უკეთუ არს ღმერთი თუნიერ ჩემსა, ღ არა იუტნეს ❖ მწმა-
 თ სნელნი ღ მწერალნი, ეოველნი ამაო მოქმედნი საწადელთა მათათა-
 თ ნი, რათა არა არკონ მათ, ღ თქუტნვე ხართ მოწამენი მათნი, რა-
 თეთუ ვერა ზედვენ, ღ ვერცა გულის სმა ჰყოფენ, არამედ სირცხუ-
 თ ლეულ იქმენ ეოველნი ❖ მწმასნელნი ღმერთთანი ღ მქანდაკე-
 თ ბელნი ურგებსა ❖ ღ ეოველნი სადათ იქმენს, განკმეს, ღ ერუნი
 თ კაცთაგან, შეკრბედ ეოველნი ღ დადგედ ერთბამად, კდემულ იქმენ ღ
 თ ჰრცხუტნეს ეოველთა ერთბამად ❖ ²⁾ რამეთუ აღმასხუა სურომან,
 თ რკინა ეჩუთა შექმნა იგი, ღ სხუსა მიერ მოხუტწა იგი, ღ შექმნა
 თ მკლავისა მიერ ძალისა თუხისა, ღ მოემძიოს ღ მოუძლურდეს ღ
 თ არა სუას წყალი ❖ გამომრქეველმან სურომან სისამან, აღმართა
 თ იგი განზომით, ღ სახთან ეო იგი მოწერილ, შექმნა იგი გამო-
 თ უურვისა მიერ, ღ შედგმულებისა მიერ შენაწევრა იგი, ღ შექმნა
 თ იგი ვითარცა მსგავსება მამა კაცისა, ღ ვითარცა შუტნიერება კაცი-
 თ სსა დადგა იგი სახლსა შინა ❖ რომელმან მოჰკუტნთნა თავისა თუ-
 თ სისად ნამუნი, ღ მოიღო ველისა რკო, ღ მუსა ღ შეექცა მას, ხე
 თ მადნარისაგან რომელი დანერგა უფალმან, ღ წუამან განკრძელა ❖
 თ რათა იეოს საგსებელ კაცთა, ღ მომღებელი მისგან განტფა, ღ
 თ აღმაგსებელთა შეაცხუტნეს ჰურნი მათ ზედა ხოლო ნემტი შექმნეს

¹⁾ ზემორე მ. ჰემორე მწ. გამოც. ა.—²⁾ სიბრძ. ივ.

ღუთაებად, ღ თაუჲანისცემენ მათ ❖ არა ნასევარი მისი დაწვა ცე-
 ცხლითა, ღ შეაცხუნეს ნაკუჭრცხალთა მისთა ზედა ჰურნი, ღ შემ-
 წუჭლმან მას ზედა კორცისამან ჭამა ღ განძა, ღ განმტყარმან
 თქუა, მეჭამა რამეთუ განვტეფ ღ ვიხილე ცეცხლი ❖ ზოლო ნემტი,
 შექმნა ღმერთად ქანდაკებულად, ღ თაუჲანის სცემს მას, ღ ილოცავს
 მისდამი მეტუჭლი, განძარინე მე რამეთუ ღმერთი ჩემი ხარ შენ ❖
 ვერა იგრძნეს ცნობად, რამეთუ დაბავრეს ხედვად თვალებითა მათი-
 თა, ღ გულის კმის უოფად გულითა მათითა ღ არა ისიტუა სულ-
 მან მათმან არცა აგრძნა ცნობამან, ვითარმედ ნახევარ მისი დაწუა
 ცეცხლისა მიერ, ღ შეაცხვნა ნაკუჭრცხალთა მისთა ზედა ჰურნი,
 ღ შემწუჭლმან კორცისამან ჭამა, ღ ნემტი მისი, სამაგელად შექმ-
 ნა, ღ თაუჲანის სცემენ მას ❖ ცნედ ვითარმედ ნეტარ არს გული
 მათი ღ სცთებინან, ღ ვერვის ძალუც განრინება სულისა თუხისა,
 იხილეთ არა სთქუთ ვითარმედ სიცრუეე არს შორის ძარჯუჭნისა
 ჩემისა ❖ მოიკსენენ ესენი იაკობ ღ ისრაელ, რამეთუ ერმა ჩემი
 ხარ შენ, აღვხილე შენ ემად ჩემდა, ღ შენ ისრაელ ნუ დაივიწყებ
 ჩემსა ❖ რამეთუ აჭა აღვოცე ვითარცა ღრუბელი უშჯულოებანი
 შენნი, ღ ვითარცა ნისლი ცოდვანი შენნი, მოიქეც ჩემდამო ღ გა-
 მოგვიხნა მე შენ ❖ იშუჭბდით ცანი რამეთუ შეიწყალა ღმერთმან
 ისრაელი დაჭნესტუჭთ საფუძუჭლთა ქუჭუანისათა, კმაჲ ეავთ მთა-
 თა მხიარულება, ბორცუთა ღ უოველთა ზეთა მათ შორისათა, რა-
 მეთუ იკსნა უფალმან იაკობი, ღ ისრაელი იშუჭბდეს ❖ ესრეთ
 იტყვს უფალი მკსნელი შენი, ღ გამომშელი შენი მუცლითგან, მე
 ვარ უფალი შემასრულებელი უოველთა გარდავართხ ცაჲ ძარტო-
 მან, ღ დავამყარე ქუჭუანა ❖ ვინ სხუამან განაქარვნა სასწაულნი
 მუცლით მეზღაპრეთანი; ღ მისნობანი, გულით გამონი, მიმაქცე-
 ველმან ცნობილთამან მართლ უკუნ, ღ განზრანჯსა მათისა სუ-
 ლელ მეოფელმან ❖ ღ დამადგენელმან სიტუჲასა ერმისა მისისასა,
 ღ განზრანჯასა ანგელოზთა მისთასა ჭემმარიტ მქმნელმან, მეტ-
 უჭლმან იერუსალემისამან, მკვდროან იქმენ, ღ ქალაქთა იუდეა-
 სათამან აღეშენებით, ღ ოკერნი მისნი აღმობრწეინდით ❖ მეტუჭ-

იუ
 იზ
 იჭ
 იო
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ

ღმან უფსკრულისამან მოოკრდი, ზ მდინართა შენთა განვაგძობ, მეტეუჭლმან კვროსისმან ბრძნობად, ზ ნებანი ჩემნი ეუნეს, მეტეუჭლმან იერუსალიმისამან აღეშენე, ზ სახლი წმიდაჲ ჩემი დავაფუძნო .

თ ა ვ ი მ .

ა ესრეთ იტევს უფალი ღმერთი, ცხებულსა ჩემსა კვროსს რომელსა ჟამსა უზჳარ კელი, მარჯუჭნა მისი წინაშე მისსა წარმართნი მორჩილებდენ, ზ ძალი მეფეთა განვხეთქო განვახუნე წინაშე მისსა კარნი, ზ ქალაქნი არა შეივინენ ზ მე წინაშე მისსა ვიდრდი, ზ მთანი დავავაკნე, ბჳენი რვალისანი შევმუსრნე, ზ მოქლონნი რკინისანი შევფუქუნე ზ ზ მიცცნე შენ საუნჯენი ბნელნი, დაფარულნი უხილავნი განგისუნე შენ, რათა სცნა ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი რომელმან გიწოდე სახელი შენი ღმერთი ისრაელისა ზ დ ერმისათჳს ჩემისა იაკობისსა, ზ ისრაელ რჩეულისა ჩემისა, მე გიწოდო შენ სახელითა ჩემითა, ზ შეგიწინარო შენ ხოლო შენ არა მიცან მე ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი, ზ არა არს მერმე გარემე ჩემსა ზ მე ვარ უფალი ზ არა ვინ არს გარემე ჩემსა ღმერთ, ვ განგაძლიერე შენ ზ არა მიცან მე ზ რათა ცნან აღმოსავალთავან მხისათათ ზ დასავალთათგან, ვითარმედ არა არს მერმე გარემე ჩემსა, მე უფალი ღმერთი ზ არა არს მერმე ზ მე ვარ რომელმან შევმხადენ ნათელი ზ ვქმენ ბნელი, მე ვარ რომელი ვიქმ მძუღობასა ზ აღვაკებ ბოროტთა, მე ვარ უფალი ღმერთი მოქმედი ამათ ეოველთა ზ იმუჭბდინ ცაჲ სეგარდამო ზ ღრუბელნი წთოდედ სიმართლესა, აღმოაცენენ ქუჭუნამან ზ აღმოამორჩენ წყალობა ზ სიმართლე აღმოაცენენ ერთბამად, მე ვარ უფალი რომელმან აღვაკე შენ, ზ შემქმნელმან უმჯობესად ზ შეკმხადე, ვითარცა თიგა მკეცემან, ნუ მეურნატე მეურნატობს დღე ეოველ ¹⁾ ნუ რქვას თიგამან მკეცესა რასა ჳსამ, რამეთუ არა ჳშურები არცა გქონან გელნი, ნუ მიუგოს აღსელილმან აღმსელელისა მიმართ თჳსისა, ი რასათჳს ესრეთ შემქმენ მე ზ ვაჲ რომელმან ჳრქუას მამასა რა

¹⁾ რომ. თ. იერემიას ის.

არს შობა ღ დედასა რად საღმობა ზ რამეთუ ესრეთ იტევს უფალი ია
 ღმერთი წმიდა ისრაელისა, რომელი იქმს ზედ მოძვალთა, მკითხეთ იბ
 მე მეთა ღ ასულთა ჩემთათჳს, ღ საქმეთათჳს კელთა ჩემთასა მამ- იბ
 ცენით მე ზ მე შევქმენ ქუჭყანა ღ კაცი მას ზედა, მე კელითა ჩე- იბ
 მითა დავამყარე ცაჲ, მე ყოველთა ვარსკულაფთა ვამცენ ზ მე აღვა- იუ
 დგინებ სიმაღლისა თანა მეფედ, ღ ყოველნი გსანი მისნი წრფე-
 ლებენ, ამან აღაშენოს ქალაქი ჩემი, დატეუჭობა ერისა ჩემისა მოა-
 ქციოს, არა საჯსართა მიერ არცა ქრთამითა თქუა უფალმან სა-
 ბათ ზ ესრეთ იტევს უფალი საბათ, დაშურა ეგვპტე ღ ვაჭრობა იდ
 ეთიოპელთა, ღ საბაიელნი კაცნი ძალაღნი შენ ზედა გარდაგდენ,
 ღ შენდა იუჴნენ მონებ, ღ უკანა შენსა შეკიდგენ შეკრულნი კელ
 ბორკილებითა, ღ თაყვანის გცემდენ შენ, ღ შენდაძი ილოცვიდენ,
 რამეთუ შენ შორის ღმერთი არს ღ თქუან, არა არს ღმერთი თჳ-
 ნიერ შენსა ზ რამეთუ შენ ხარ ღმერთი, ღ არა უწუოდეთ, ღმერთი იე
 ისრაელისა მაცხოვარი ზ სირცხულეულ ღ კდემულ იქმნენ ყოველნი იუ
 წინა აღმდგომნი მისნი, ღ ვიდოდინ სირცხულსა შინა, განახლდე-
 ბოდეთ ჩემდამო ჳაღაენი ზ რამეთუ ისრაელი ცხოვნდების უფლისა იზ
 მიერ მაცხოვარებითა საუკუნოთხ, არა ჳრცხუჭნესეე არცაღა ჳკდემეს,
 ვიდრე საუკუნედმდე მერმე რამეთუ არღა მერმე ჳკდემესეე, დაღათუ
 საცთურისათჳს კერზთასა ჳკდემეე ზირველ ზ რამეთუ ესრეთ იტევს იტ
 უფალი რომელმან შექმნა ცაჲ, ესე ღმერთი რომელმან გამოაჩინა
 ქუჭყანა ღ შექმნა იგი, მან განსაზღვრა იგი, არა ცუდად შექმნა
 იგი, არამედ სამკვდრებულად, მე ვარ უფალი ღ არა არს მერმე ზ
 არა ფარულსა შორის ვიტყოდე, არცა ადგილსა შინა ქუჭყანისა ით
 ბნელისსა, არა ვარქუ თესლსა ~~აბობისსა~~ ამაო იმიეთ, მე ვარ უფა-
 ლი მეტეუჭლი სიმაღლისა, ღ მიმთხრობელი ჳემშარიტებისა ზ
 შეკერბით ღ მოვედით განისრახეთ ერთბამად რომელნი სცხოვნდით კ
 წარმართთაგან, ვერ ცნეს აღმღებელთა ძელისათა ქანდაკებული ძა-
 თი, ღ მლოცველთა ღმერთთა მიმართ, რომელნი ვერ აცხოვნე-
 ბენ ზ უკეთუ მიუთხრობენ, მიეხლნედ რათა ცნან ერთბამად, ვინ კა
 სასმენელ უჴნა ესენი, დასაბამით მაშინდითგან მიგეთხრა თქუჭნ, მე

ვარ უფალი ღმერთი, & არა არს სხვა თჳნიერ ჩემსა, მართალი & მაცხოვარი არა არს გარეშე ჩემსა & მოიქცით ჩემდამო & სცხოვნდეთ ქუჭყანისა დასასრულისანი, მე ვარ ღმერთი & არა არს სხვა & თავისა მიმართ ჩემისა ვფუცავ, გამოვიდეს თქუწნდა ჰირისა ჩემისაგან სიმართლე & სიტყვანი ჩემნი არა გარე მოიქცენ & ¹⁾ რამეთუ ჩემდა მოდრეკეს ყოველი მუკლი, & ფუცვიდეს ყოველი ენა ღმერთსა & მეტუჭლი, სიმართლე & დიდება მისსა მიმართ მივიდეს, & სირცხვლეულ იქმნენ ყოველნი განსამსღვრებელნი თავთა თჳსთანი უფლისაგან & განმართლდეს & ღუთისა მიერ დიდებულ იქმნეს, ყოველი თესლი მეთა ისრაელისათა.

თ ა ვ ი მ.

დაეცა ბილ შეიმუსრა დაგონ, იქმნეს ქანდაკებულნი მათნი მკეცად & საცხოვრად, აღიხუნენ იგინი შეკრულნი ვითარცა ტჯრთი მაშურალისა & მძიერისა & დაჯსნილისა ვერ შემძლებელისა ერთბამად, რომელნი ვერ შემძლებელ იქმნენ განრინებად ბრძოლისაგან, სოლო იგინი თჯთ ტუჭლ წარიხუნეს & ისმინეთ ჩემი სასლო იაკობისაო & ყოველო ნეშტო ისრაელისაო, აღებულთა მუცლითგან, & განსწავლულთა სიერმითგან & ვიდრე სიბერემდე, მე ვარ, & ვიდრემდის დაცაჰბერდეთ მევე ვარ, მიგითავსებ თქუწნ მე ვეზ & მე ულსინო, მე აღვაძალდნე & გაცხოვნნე თქუწნ & ვის მამსგავსეთ მე, ისილეთ მოიკელოვნეთ ცთომილთა & ²⁾ & შემკრებელთა ოქროსათა ჰავასიკისაგან, ვეცხლსა სასწორისა მიერ, & აღსწონნე სასწორითა, & მომმზიდებელთა ოქროს მჰედლისათა, შექმნეს კელით ქმნულნი, & მოდრეკით თავიანის სცემენ მას & აღიღებენ მას მკართა ჴედა & ვლენან. & უკეთუ დადვან იგი მკართა ჴედა ეგოს & არა შეიმრას, & უკეთუ ვინ კმა ეოს მისდამი, არ შეისმინოს, მჯრთაგან ვერ იგნნას იგი & მოიკსენენით ესე & სულთ ითქუწნით, შეინანეთ ცოთმილნი, მოიქეცით გუულითა & & გეკსენნედ ჰირველნი საუკუნითგანნი, რამეთუ მე ვარ ღმერთი, & არა არს სხვა თჳნიერ ჩემსა & მიმთსრობელი ჰირველად უკანასკნელთა წინავე ქმნისა მათისა, & ერთ-

¹⁾ რამ. იდ. ფილიპ. ბ.—²⁾ ხარქ. გ.

ბამად შესრულდა, და ვთქუ, ყოველი განსრასვა ჩემი დამტკიცდეს, და ყოველნი რაოდენნი განმიზრასვან ვეუნე ❖ მწოდებელნი აღმოსავალთათა მფრინველსა, და ქუჭყანისაგან შორიელისა რომელთა თვს განმსრასველი და ვიტყოდეცა და მოვიყვანე, და აღვაგე და ვეაგ, მოვიყვამი იგი წარუძართე გსა მისი ❖ ისმინეთ ჩემი რომელთა წარგიწუშედიეს გული შორიელთა სიმართლისაგან ❖ მივახსლე წიმაართლე ჩემი და არღარა განმორდეს ჭეშმარიტება და მაცხოვარება ჩემ მიერი არ მივაძეოვნო, მივეც შორის სიონისა მაცხოვარება ისრაელისა სადიდებელად.

თ ა მ ი აზ.

უთავედ დაჯედ ქუჭყანად, ქალწული ასული ბაბილონისა, დაჯედ, შევედ ბნელსა ასულო ქალდეველთაო არღა მერმე შესმინო წოდებად ჩჩელი და შუჭბული ❖ მიილე წისქული, დაფქევ ფქული, აღსმარცუჭ, საბურველი შენი აღიკრიბენ მკეცნი გამაჩინენ სსჯლ ბარკალნი წიაღკედ მდინარესა ❖ ¹⁾ გამოცსადნეს უშუჭრება შენი, გამოჩნდენ უჭრებანი შენი საძართალი შენგან მოვიდო, არღა მერმე განცცემ შენ კაცთა ❖ მესნელი შენი უფალი საბათო სასელი მისი წმიდა ისრაილისა ❖ დაჯედ შენსეული, შევედ ბნელთა ასული ქალდეველთა: არღარა მერმე გეწოდოს ძალი მეფობისა ❖ განძნდი ერსა ზედა ჩემსა, შეაგინე სამკვდრებელი ჩემი, მე მივსცენ იგინი კელსა შენსა, სოლო შენ არა მიეც მათ წეალობა, მოხუცებულისა დაამძიმე უღელი ფრიად ❖ და სთქუ, უკუნისამდე ვიუომმთაფრობი, არ გულის სმა ჭევენ ესენი გულსა შინა შენსა, არცა მოიკსენენ უკანასკნელნი ❖ სოლო აწ ისმინენინ ესენი შუჭბულმან მჯდომარემან სასოებით, მეტეუჭლმან გულია შინა მისსა ²⁾ მე ვარ და არა არს სსვა, არა დავჯდე ქურივად არცა ვაგრძნა სიობლე ❖ ³⁾ სოლო აწ მოვიდენ შენ ზედა ორნი ესე ერთსა შინა დღესა, უმჯლოება და ქურივობა მოიწინეს მეეჭესეულად შენ ზედა, მწამლველობისა მიმართ შენისა, და ძალისა მიმართ მსახრვალთა შენთასა ❖ ფრიად არს სასოება სიბორტისა შენისა, რამეთუ შენ სთქუ მე

¹⁾ ნამ. გ. — ²⁾ გამოც. ის. — ³⁾ ჭევე. ნა.

ვარ ღ არა არს სსვა, ცან ვითარმედ გულის სმის ეოფა ამთი
 იეოს, ღ სიძვა შენ სირცხვლად შენდა, ღ სთქუ გულსა შინა შესსა
 მე ვარ ღ არა არს სსჭა ❖ ღ მოიწიოს შენ ზედა წარწეჲდა ღ ვერ
 აგრძნა წმიდა ეოფად, ღ მოიწიოს შენ ზედა საარებულება, ღ ვერ
 კეძლოს წმიდაჲ ქმნად, ღ მოიწიოს შენ ზედა მეესა შინა წარწეჲ-
 და ღ ვერ ცნა ❖ დადგე აწ სასრვათა მიერ შენთა, ღ მრავლისა
 მწამლველოზისა შენისა, რომელთა ისწავებდ სიჭაბუკით შენითგან,
 უკეთუ შეუძლო რგებად შენდა ❖ უკეთუ ვერ უძლო განძლიერებად
 დაჭმჭტრ განზრახვათა შინა შენთა, დადგედ განგამართლედ შენ ვა-
 რსკვლავთ მეტეუჭლთა ცისათა, ამღებელთა ვარსკვლავთასა მიგი-
 თსრედ შენ, რად გულებად არს მოსლვად შენ ზედა ❖ აჭა ეოველ-
 ნი ვითარცა ქარქუჭტნი ცეცხლისა მიერ დაიწუნენ, ღ ვერ განარჩი-
 ნონ მათ აღისაგან, რამეთუ გქონან საკუჭრცხალნი ცეცხლისანი
 დაჯდომად მათ ზედა ესენი იევენენ შენდა შეწევენა ❖ ღ დაძვრე შენ
 ვაჭრობითა შენითა სიჭაბუკითგან, კაცი თავით თჯნით შესცთა,
 სოლო შენდა არა იეოს მაცხოვარება.

თ ა ვ ი მს.

ოსმინეთ ესენი სახლმან იაკობისმან, წოდებულთა სახელსა
 ზედა ისრაელისასა, ღ წვეილისაგან იუდასა გამოსრულთა, რომე-
 ლნი ჭფუცავთ სახელსა უფლისა ღუთისა ისრაელისასა, მომკსენე-
 ბელნი არა ჭეშმარიტებით არცა სიმართლით ❖ ღ მოსაზნი სასე-
 ლსა ქალაქისა წმიდისსა, ღ ღუთისა მიმართ ისრაელისასასა და-
 მტკიცებულნი, უფალი საბაოთ სახელი მისი ❖ ჰირველნი მერმე
 მიუთსრენ, ღ ჰირისაგან გამოვიდა ღ სასმენელ იქმნა, მეესა შინა
 ვეავ ღ ზედ მოიწია ❖ უწეი მე ვითარმედ ფიცხელ ხარ, ღ მარღუ
 რკინისა ქედი შენი, ღ შუბლი შენი რვალისა ❖ ღ მიგითსრა შენ
 ძუჭლადნი, ჰირველ მოსლვამდე შენ ზედა სასმენელ გიეავ, ნუ სა-
 და სთქუან კერზთა ჩემთა ევეს ესე, არამედ რომელთა არა სთქუა
 გამოქანდაკებულთა ღ გამომდრობელთა მამცნეს მე ❖ ისმინენით
 ეოველნი ღ თქუტნ არა სცნენით, არამედ ღ სასმენელ შენდა ვევენ
 ახალნი, ამიერიტგან რომელთა ეგულვების ქმნა ❖ ღ არა სთქუა აწ

იქმნების და არა მქუცლად და არა ზირველთა დღეთა ისმინენ ივინი,
 ნუ იტყუვ ჰქუ უწენი ივინი და არცა სცან არცა უწეოდე არცა დასაბამი
 გან განახტუნ უურნი შენნი, რამეთუ უწეოდე ვითარმედ შეურაცს მეოფე-
 ლი შეურაცს ჰყოფდა უმჯულოდ მერმე მუცლითგანვე გეწოდოს და სა-
 ხელისათვს ჩემისა გიჩუტნო შენ გულის წერომა ჩემი, და დიდებუ-
 ლნი ჩემნი მოვაწინე შენ ზედა, რათა არა მოგასრულო შენ და აჭა
 განვიდე შენ არა ვეცხლისათვს, ხოლო განგარინო შენ საკუმილი-
 საგას სიგლახაკისა და თვთ ჩემთვს გიყო შენ, რამეთუ სახელი ჩე-
 მი შემწიკულებულ არს, ¹⁾ და დიდება ჩემი სხვასა არა მივსცე და
 ისმინე ჩემი იაკობ და ისრაილ რომელსა მე გიწოდ ²⁾ მე ვარ, მე ზი-
 რველი და მე ვარ უკუნისამდე და დაკლმან ჩემმან დააფუძნა ქუტყანა, და
 მარჯუტუნემან ჩემმან დაამყარა ცაჲ, უწოდო მე მათ და დაადგენ ერთ-
 ბამად და და შეკრბენ ერთბამად ეოველნი, და ისმინონ ვინ მიუთხრნა
 მათ ესენი, სიფვარულითა შენითა ვეჲვ ნება შენი ბაბილონსა ზედა:
 აღებად თესლი ქალდეველთა და მე ვთქუ და მე უწოდე მოვიყვანე ივი
 და წარვჭმართე გსა მისი და მოვიყვანენით და ისმინენით ესენი, არა
 დასაბამითგან დაფარულად ვიტყოდე, არცა ადგილსა შინა ქუტყა-
 ნისა ბნელისასა, ოდეს იქმნა შენ ვიყავ, და აწ უფალმან უფალმან
 მომაფლინა მე და სულმან მისმან და ესრეთ იტყვს უფალი მესნელი
 შენი წმიდა ისრაელისა, მე ვარ ღმერთი შენი, გიჩუტნე შენ ზოვნად
 შენდა გსა რომელსა შინა ზვიდოდი მას ზედა და და უკეთუმცა გე-
 სმეს მცნებანი ჩემნი, ქმნილ იუომცა ვითარცა მდინარე მშვიდობა
 შენი და სიძარტლე შენი, ვითარცა ღელვანი ზღვსანი და და იქნამცა
 ვითარცა ქუშა თესლი შენი, და ნამობნი შენნი ვითარცა მიწა ქუტ-
 ყანისა, არცა აწ არა მოისრას, არცა წარწემდეს სახელი შენი წი-
 ნაშე ჩემსა და ³⁾ გამოვედ ბაბილონით, მღატოლვარე ქალდეველთა-
 გან, კამაჲ სინარულისა მიუთხარო, და სასმენელ იქმენინ ესე მიუ-
 თხარო ვიდრე დასასრულამდე ქუტყანისა, და სასმენელ იქმენინ ესე
 იტყოდეთ ვითარმედ ⁴⁾ ივსნა უფალმან მონა თვისი იაკობი და ⁵⁾ და
 უკეთუ სწუროდის უდაბნოთა მოიყვანნეს ივინი, წყალი კლდისა-

ტ
თ
ი
ია
იბ
ივ
იდ
იე
ივ
იზ
იტ
ით
ბ
კა

¹⁾ ზემოა. მ. — ²⁾ ზემ. მ. — ³⁾ იერემ. გ. — ⁴⁾ გამოს. თ. — ⁵⁾ რიცხ. გ.

გან ზ გამოგიყვანოს მათდა, განიპოს კლდე ზ დიოდის წყალი, ზ სჷმიდეს ერი ჩემი ¹⁾ არა არს სისარული უთხოთა იტყვს უფალი.

თ ა ვ ი პი.

ს
ბ
ბ
რ
ე
მ
მ
ფ
თ
ი

ისმინეთ ჭალაკთა, ზ მოიხილეთ წარმართთა, მრავლით ჟამით-
გან დეგით იტყვს უფალი მუცლითგან დედისისათ გიწოდა შენ სასე-
ლი ჩემი ❖ ²⁾ ზ დადვა ზირი ჩემი ვითარცა მასული მკუჭთი, ზ
საფარველსა ქვეშე კელისა მისისა, დამფარა მე, დამდვა მე ვითარცა
ისარი რჩეული ზ კარზაჭსა შინა მისსა დამფარა მე ❖ ზ მრქეა
მე, მონა ჩემი ხარ ისრაილ, ზ შენ შორის ვიდიდო ❖ ზ მე ვთქუ
ცუდად დავმუჭრ, ამათა მიმართ ზ არა რათა მიმართ მივეც ძალი
ჩემი, ამისთვის საშჯელი ჩემი უფლისა მიერ, ზ შრომა ჩემი წინაშე
ღმთისა ჩემისა ❖ ზ აწ ესრეთ იტყვს უფალი აღმსელელი ჩემი
მუცლითგან მონად თავისა თვისისა, შესაკრებელი იაკობისი, ზ ის-
რაილ მისთანა შევკრიბო ზ ვიდიდო მე წინაშე უფლისა, ზ ღმერთი
ჩემი იუოს ძალ ჩემდა ❖ ზ თქუა ჩემდამო დიდ არს შენდა ესე წო-
დება შენი მონად ჩემდა, დადგენა ტომთა იაკობისთა, ზ კანთესუ-
ლებასა ისრაელისასა მოქცევა: ³⁾ აჭა დაგდევ შენ აღთქმად ნათე-
სავთა, ნათლად წარმათთა ეოფად მაცხოვარებად ვიდრე უკანასკნე-
ლამდე ქუჭყანისა ❖ ესრეთ იტყვის უფალი მკსნელი ღმერთი ის-
რაელისა წმიდა ყავთ რომელი ბიწიან ჰყოფს სულსა მისსა, მომა-
გებული წარმართთა მიერ მონათა მთავართასა, მეფეთა ისილონ
იგი ზ აღდგენ მთავარნი ზ თავუანისცემდეს უფალსა რამეთუ სარ-
წმუნო არს წმიდა ისრაელისა, ზ გამოგირჩიე შენ ❖ ⁴⁾ ესრეთ
იტყვს უფალი ჟამსა შეწენარებულსა სევისმინე შენი, ზ დღესა ში-
ნა მაცხოვარებისასა შეგეწიე შენ, ზ მიგეც შენ აღთქმად წარმართთა
დაწენარებად ქუჭყანისა, ზ დამკვდრებად სამკვდრებელთა უშენთა ❖
მეტყველად წარმართთთა, საკვრველთ შინანი გამოვედით ზ ბნელის
შინანი გამოჩნდით შორის ეოველთა გზათა მოვდენ ზ შორის ეო-
ველთა ალაგთა სამოვარი მათი ❖ ⁵⁾ არ მოემპიოს, არცა მოე-
წეუროს, არცა დასცნეს იგინი სიცხემან არცა ავნოს მზემან არამედ
რომელსა ეწუბლიან იგინი ნუგეპინისცემს მათ წუაროებისა მიმართ

¹⁾ ჭემ. ნფ.—²⁾ ჭემ. ნა.—³⁾ ზემ. მბ. სსქ. იგ.—⁴⁾ ბ კორ. გ.—⁵⁾ გამოც. ზ.

კდ ნუ მიმევიინ იღისა გპირისაგან ნატყვევანავი, უკეთუ წარმოსტყვევოს
 გე ვინმე უსამართლოდ განერესა ❖ ესრეთ იტყვის უფალი უკეთუ ვინ
 წარტყუწნოს გპირი, მიიღონ ნატყუწნავი სოლო მიმღებელი ძლიე-
 რისაგან განერესა: სოლო მე სამჯელი შენი ვსაჯო ღ მე შენი შენ-
 გვ ნი ვიკსნე ❖ ღ ჭამდენ მასჭირვებელნი შენნი კორცთა მათთა, ღ
 სუმიდენ ვითარცა ღჯნოსა ახალსა სისსლსა მათსა, ღ დაითრვენენ,
 ღ მკრძნობელ იქმნეს უოველი კორცი ვითარმედ მე ვარ უფალი
 მკსნელი შენი, ღ შემწე ძალისა იაკობისი.

თ ა ვ ი ნ.

ა ესრეთ იტყვს უფალი, ვქმენ ესე წიგნი დედისა თქუწნისა,
 რომლითა განვაგლინე იგი, ანუ ვისმან მოვალებმან განგვიდენ
 ბ თქუწნ, აჰა ცოდებათა მიერ თქუწნთა, განისყიდენით, ღ უმჯულოე-
 ბ ბათა თქუწნთათუს, განვაგლინე დედა თქუწნი ❖ მია რამეთუ მო-
 ვედ ღ არა იუოს კაცი უწოდდი, ღ არა იუო მსმენელი ¹⁾ ნუ ვერ
 ძალ უცა კელსა ჩემსა გამოკსნად, ანუ ვერ შემძლებელ ვარ გან-
 რინებად, აჰა მხილებითა ჩემითა მოვაოჯრე ზღუა, ღ დავსენე მდი-
 გ ღ მოკუდენ წუურილისა მიერ ❖ შევჭმოსო ცასა ბნელი, ღ ვითარ-
 დ ცა ძაძა შევქმენა შესამოსელი მისი ❖ უფალმან უფალმან მცეს მე
 ე ენა სწავლულებისა ცნობად ოდეს ჯერ არს თქუმად სიტყუსა დამ-
 ე დვა მე განთიად, შემძინა მე უურის სმენად ❖ სწავლა უფლისა გა-
 ვ ნანსვამს უურთა ჩემთა სოლო მე არა ურჩ ვარ არცა ვაცილობ ❖ ²⁾
 ვ სურგი ჩემი მივეც გუწმათა, ღ ღაწუნი ჩემნი უურიმლის ცემათა,
 ზ სოლო ზირი ჩემი არ განვაყენე სირცსულისაგან ნერწუუვათასა ❖
 ზ ღ უფალი შემწე ჩემდა იქმნა, ამისთუს არა მრცსუწნა არამედ დავ-
 ც დევ ზირი ჩემი ვითარცა მუარი კლდე, ღ ვავრემენ ვითარმედ არა
 ც მრცსუწნეს ❖ ³⁾ რამეთუ მასლობელ არს განმამართლებელი ჩემი,
 თ ვინ არს მოსაჯული ჩემი წინა აღმიდგინ მე, ღ ვინ არს განმკით-
 ხველ ჩემდა, მომეხსლნენ მე ❖ აჰა უფალი შემეწევის მე ვინ გან-
 მბბორტოს მე: აჰა უოველნი თქუწნ ვითარცა სამოსელი დას-

¹⁾ ჭკემ. ნთ.—²⁾ მათე კვ.—³⁾ რომ. ც.

ძეწლდეთ, ზ ვითარცა მღილმან შეკჳამნეს თქუწნ ზ ვინ არს
 თქუწნ შორის მოშიში უფლისა, ისმინედ კმა მონისა მისისა რო-
 მელნი ვლენან ბნელსა შინა, არ არს მათღა ნათელი ესეველით სა-
 ხელისა მიმართ უფლისა, ზ გამტკიცლით ღუთისა შიმართ ზ აჰა
 ეოველნი თქუწნ ცეცხლსა ალაგსებთ ზ განამლოურებთ აღსა, ვი-
 დოდეთ ნათლითა ცეცხლისა თქუწნისათა, ზ აღითა რომელი
 ალაგსენით ჩემთჳს, იქმნეს თქუწნდა ესენი, მწუხარებასა შინა
 დაიბინოთ.

თ ა ვ ი ნ ა.

ისმინეთ ჩემი რომელი სდევთ სამართალსა, ზ ეძიებთ უფალს
 სა, მისედენით მყარისა მიმართ კლდისა რომელი გამოჰქუწითეთ,
 ზ მთხრებლად მღუძმესა რომელი აღმოჰჳნარცუწთ ზ მისედენით აბ-
 რაჰმის მიმართ მამისა თქუწნისა, ზ სარრა მღმობეელისა თქუწ-
 ნისა რამეთუ ერთი იყო ზ უწოდე მას, ზ ვაკურთხე იგი, ზ შევი-
 უწარე იგი, ზ განვაძრავლე იგი ზ ზ შენცა აწ ნუ გემინის გცე
 სიონ, ზ ნუგემინის ვსცე ეოველთა ოკერთა მისთა ზ დავსხნე
 ოკერნი მისნი, ვითარცა სამოთხე შუჭბისა ზ დასავალით კერძონი
 მისნი ვითარცა სამოთხე უფლისა შუჭბა ზ მხიარულება ჰბოონ
 მას შინა, აღსარება ზ კმა ქებისა ზ ისმინეთ ჩემი ერმან ჩემმან, ზ
 მეფეთა ჩემდრო ეურად იღეთ, რამეთუ შჯული ჩემ მიერ გამოვიდეს
 ზ სასჯელი ჩემი ნათლად წარმართთა ზ მოასლებულ არს აღრე
 სიმართლე ჩემი, ზ გამოვიდეს ნათლად მაცხოვარება ჩემი, ზ მკლავ-
 ვისა მიმართ ჩემისა წარმართნი ესვენ, მე ჰხალაგნი მელიან ზ მკლავ-
 ვისა მიმართ ჩემისა ესვენ ზ აღიხუწნით ცუდ მიმართ თვალნი
 თქუწნნი ზ დაჰხედენით ქუწყანად თქუწნ ქუწ, რამეთუ ცნა ვითარ-
 ცა კუამლი დაემარა, სოლო ქუწყანა ვითარცა სამოსელი დამუწლ-
 დეს, სოლო დამკვდრებულნი მისნი ვითარცა იგინი მოკუდებიან ¹⁾
 სოლო მაცხოვარება ჩემი, უკუნისამდე იეოს ზ სიმართლე ჩემი არს
 მოაკლდეს ზ ისმინეთ რომლეთა იცით შჯა, ერო ჩემო რომლისა შჯუ-
 ლი ჩემი გულსა შინა არს თქუწნსა, ნუ ეშიშვით ეწლდრებასა კაც-

¹⁾ ფსალმუნა ლე.

ც თასა, ჰ გმობასა მათსა ნუ იძლევით ❖ რამეთუ ვითარცა სამოსე-
 ლი შეიჭამოს ჟამისაგან, ჰ ვითარცა მატყელი შეიჭამოს ძლილისა
 მიერ სოლო სიმართლე ჩემი უკუნისამდე იეოს, ჰ მაცხოვრება
 თ ჩემი ნათესავეებსა ნათესავთასა ❖ აღდეგ აღდეგ იერუსალიმ, ჰ შეი-
 მოსე ძალი მკლავისა შენისა, აღდეგ ვითარცა დასაბამის შორისსა
 ი დღესა ვითარცა ნათესავი საუკუნე არა შენ სარა უამჰარტავნო იგი
 ი რომელმან მოსწვალ ვეშაპი ❖ ¹⁾ არა შენ სარა მოაოკრე ზღუბ
 წყალი სიმრავლე უფსკრულისა, რომელმან დასდევ სიღრმე ზღუბსა
 იბ ცხად წიაღსავლად გამოკსნილთა, ჰ განრინებულად ❖ რამეთუ უფ-
 ლისა მიერ მოიქცენ ჰ მოვიდენ სიონდ შუჭბითა ჰ მსიარულე-
 ბითა საუკუნოდთა, რამეთუ თავსა მათსა ზედა შუჭბა ჰ მსიარულეობა
 იბ ეწიოს მათ, წარკდა საღმობა მწუნსარება, ჰ სულთქმა ❖ მე ვარ მე
 ვარ ნუგეშინის მცემელი შენი, ცან ვითარად მეოფი შიშნეულ იქმენ,
 კაცისაგან მოკუდავისა, ჰ მისაგან კაცისა, რომელნი ვითარცა თი-
 იკ ვანი განკმეს ❖ ჰ დაივიწყე ღმერთი შემოქმედი შენი, ჰ შემოქმე-
 დი ცისა ჰ ქუჭუანისა, ჰ ეშიშოდე ეოველთა დღეთა ჰირსა გულის
 წერომისა მაჭირვებელისა შენისასა, ვითარ სახედ განიზრახსა ალებს
 იდ შენი, ჰ აწ სადა არს გულის წერომა მაჭირვებელისა შენისა ❖
 იდ რამეთუ ცხოვრებასა შინა შენსა არა დადგეს არცა დაიოვნოს, არ
 იე მოაკუდინოს განსახრწნელად, ჰ არა მოაკლოს ჰური მისი ❖ რა-
 მეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი შენი რომელი შევძრავ ზღუბასა, ჰ
 იე ვაოკრებ დღევათა მისთა, უფალი უფალი საბათ სახელი ჩემი ❖ ²⁾
 იე დავსუნე სიტყუანი ჩემნი ჰირსა შინა შენსა, ჰ საგრილსა ქუჭუ-
 კელისა ჩემისასა დაგფარო შენ, რომლისა მიერ დავამტკიცე ცად
 იბ ჰ დავაფუძნე ქუჭუანა, ჰ ვარქუ სიონსა ერი ჩემი სარ ❖ აღდეგ
 აღდეგ აღმებრთე იერუსალიმ, მსმელო კელისაგან უფლისა სასუ-
 მელსა, გულის წერომისა მისისასა, რამეთუ სასუმელი დაცემისა,
 იბ ბარძიმი გულის წერომისა ჩემისა, შესვი ჰ წარმოაცალიერე ❖ ჰ
 არა იეო ნუგეშინის მცემელი შენი, ეოველთაგან მჯლთა შენთა რო-
 მელნი ჰშუჭნ, ჰ არა იეო შემწე კელისა შენისა, არცა ეოველთა-

¹⁾ გამოს. იდ.—²⁾ ზემოთ. მო.

გან მეთა შენთა რომელნი აღამაღლენ ❖ ¹⁾ ორნი ესე მკდომ შენ-
 და, ვინ შეწუნეს შენთანა, დაცემა ღ შემუსრვა, სიუბილი ღ მასჯ-
 ლი ვინ ნუგეშინის გცეს შენ ❖ მენი შენნი წარწირულნი, მძინა-
 რენი კიდესა ზედა უოვლისა გამოსავალისასა, ვითარ ჭაკუნტელი
 კერძო მეგობარი, რომელნი სავსე არიან გულის წერომითა უფლი-
 სათა, ღ კსნილნი უფლისა მიერ ღუთისა ❖ ამისთჳს ისმინე დამ-
 დაბლებულმან ღ მთვრალმან არ ღჯნისაგან ❖ ესრეთ იტყჳს უფა-
 ლი ღმერთი განმკითხუტლი ერისა მისისა, აჰა მოვიდე კელისაგან
 შენისა სასუმელი ღ კუტუებისა, ბარძიმი გულის წერომისა ჩემისა,
 ღ არა შესძინო სუმაღ მისსა ❖ მერმე მივსცე იგი კელებსა მიმ-
 ძლავრებულთა შენთასა, ღ დამდაბლებულთა შენთასა, რომელთა
 ჭრქუტს სულსა შენსა, მოდერე რათა წარჰვლოთ, ღ დაჰსსენ სწო-
 რედ ქუტუანისა საშუალნი შენნი, ვარემე თან წარმავალთათჳს.

თ ა ვ ი ნ ა.

აღდეგ აღდეგ სიონ, შეიმოსე ძალი შენი სიონ, ღ შენ შეი-
 მოსე დიდება შენი იერუსალიმ ქალაქმან წმიდამან, არღა მერმე შე-
 სძინოს განვლად შენ შორის, დაუცუტთელმან ღ არა წმიდამან ❖
 განიყარე მტუტრი ღ აღდეგ, ღ დაჯედ იერუსალიმ, განიძარცუტ
 საკრველი ქედისა შენისა, ტუტუტმან ასულმან სიონისამან ❖ რამეთუ
 ამათ იტყჳს უფალი, მედად განისყიდენით, ღ არა ვეცხლისა მიერ
 გამოიყსნნეთ ❖ ესრეთ იტყჳს უფალი ²⁾ ეგჳტედ მთავიდა იერი ჩე-
 მი ჰირველად მსხემობად მუნ, ღ ასსურასტანელთადმი იძულეებით
 მიუჴანებულ იქმნეს ❖ ღ აწ რად აქა ხაროთ ამათ იტყჳს უფალი,
 რამეთუ ერი ჩემი წარიტუტუნა მედად გიკჯრს ღ ვალბალებოთ, ამათ
 იტყჳს უფალი ³⁾ თქუტუნ მიერ მარადის სასელი ჩემი, იგმობვის
 წარმართთა შორის ❖ ამისთჳს ცნას ერმან ჩემმან სასელი ჩემი მას
 დღესა შინა, ვითარმედ მე ვარ თავადი, მეტუტუტლი აქა ვარ ❖ ⁴⁾
 ვითარ ჰუტნიერ არიან მთათა ზედა ვითარცა ფერჯნი მასარებელისა-
 ნი სასმენელსა მჰჯდობისასა, ვითარცა მასარებელისანი კეთილთა,

1) ზემორ. მჳ—2) დაბად. მჳ.—3) რომ. ბ. ეგჳტა ღ.—4) რომელ-
 თა ი. ნაომ. ა.

რამეთუ სასმენელ ვუო მაცხოვრება შენი, მეტყუებულმან სიონისა მან, იმეფოს ღმერთმან შენმან ❖ რამეთუ ვა მცველთა შენთა ამაღლდა, ღ კმითა ერთბამად იხარებდენ, რამეთუ თვალნი თვალთა მით მართ ხედვდენ, ოდესცა შეიწყალოს უფალმან სიონი ❖ ვა ეცით სიხარული ერთბამად, ოკერთა იერუსალიმისათა, რამეთუ შეიწყალა უფალმან იგი ღ გამოიყნა იგი ❖ ღ გამოაცხადოს უფალმან მკლავი თვისი წმიდა წინაშე უოველთა წარმართთასა ❖ ¹⁾ ღ იხილონ უოველთა მწუჭრვალთა ქუჭყანისათა მაცხოვრება ღმთისა ჩუჭნისა მიერი ❖ განემორჩენით, განემორჩენით, გამოვედით მიერ ❖ ²⁾ არა წმიდასა ნუ შეეხებით, გამოვედით საშუალ მისსა, განესაზღვრენით მოძღვებელნი ჭურჭელთა უფლისათა ❖ რამეთუ არა შოთებით გამოხვდეთ, არცა სივლტოლით ხვდოდით, რამეთუ წინა ვიდოდის უპირველეს თქუჭნისა უფალი, ღ რომელმან შეკვირბნა თქუჭნ ღმერთი ისრაელისა ❖ აჰა გულის ვა ეოს ერმამან ჩემმან, ღ ამაღლადეს ღ იდიდოს, ღ განიცხროს ფრიად ❖ ვითარ სახედ განკვრდეს შენ ზედა მრავალნი ეგრეთ უდიდებლობდეს კაცთაგან, სახეები ღ დიდება შენი, მეთაგან კაცთასა ❖ ესრეთ უკვრდეს წარმართთა მრავლად მის ზედა, ღ შეიუონ მეფეთა ჰირი მათი ³⁾ რამეთუ რომელთა არ მიეთხრა მისთჳს იხილონ, ღ რომელთა არ ესმა გულის ვა ეონ.

თ ა ვ ი ნ ბ.

⁴⁾ უფალო ვის ჰრწმენა სასმენელი ჩუჭნი, ღ მკლავი უფლისა ვის გამოეცხადა ❖ მიუთხართ წინაშე მისსა, ვითარცა ერმა ღ ვითარცა ძირი ქუჭყანისა წუურიელსა, არა არს სახე მისი არცა დიდება, ღ ვიხილეთ იგი ღ არა აქუნდა სახე მისი არცა სიკეთე ❖ ⁵⁾ არამედ სახე მისი უპატვიო ღ მოკლებულ უფროს უოველთა მეთა კაცთასა, კაცი მეოფი წელულებასა შინა, ღ მეცნიერი თავსდებად გუჭმულებასა რამეთუ გარე მიიქცია ჰირი მისი, უპატვიო იქმნა ღ არ შეირაცხა ❖ ⁶⁾ ესე გუჭმულებათა ჩუჭნთა იტვრთავს ღ ჩუჭნ ძლით ღმობილ არს, ღ ჩუჭნ შევრაცხეთ იგი უოფად ტვივილსა

¹⁾ ფსალ. ჟზ.—²⁾ ბ ვორ. ვ.—³⁾ რომ. თ.—⁴⁾ იოანე ბ. რომ. ი.—⁵⁾ მარკოზ. თ.—⁶⁾ მათე ღ.

შინა, **ღ** წელულებასა შინა ღმთისა მიერ, **ღ** განბოროტებასა შინა **ჟ** ¹⁾ სოლო იგი იწელა ცოდვათა ჩუწნთა თჳს **ღ** გუწმულ არს უსჯულოებათა ჩუწნთა თჳს წურთა მძუდობისა ჩუწნისა მის სედა წელულებითა მისითა ჩუწნ განვიკურნენით **ჟ** უოველნი ვითარცა ცხოვარნი შევსცეთით კაცი გსასა შესცთა, **ღ** უფალმან განსცა იგი ცოდვათა ჩუწნთა თჳს **ჟ** **ღ** იგი განბოროტებისა თჳს არა აღადებს ჰირსა თჳსსა, ვითარცა ცხოვარი კლუად მიძართ მიიუვანა, **ღ** ვითარცა კრავი წინაშე მრისველისა თჳსისა უკმო ²⁾ ეგრეთ არა აღადებს ჰირსა თჳსსა **ჟ** სიმდაბლესა შინა მსჯავრი მისი აღებულ იქმნა ნათესავი მისი ვინ მიუთხრას რამეთუ აღებულ არს ქუწყანისაგან ცხოვრება მისი, უსჯულოებათაგან ერისათა მოვიდა სიკუდილი **ჟ** **ღ** მივსცნე უკეთურნი დაფლვისა მისისა წილ, **ღ** მდიდარნი სიკუდილისა მისისა წილ ³⁾ რამეთუ უსჯულოება არა ქმნა, არცა იპოვა საკვა ჰირსა შინა მისსა **ჟ** **ღ** უფალსა ჰნებავს განწმედა მისი წელულებისაგან, უკეთუ მისცნეთ ცოდვათა ძლითნი, სულმან თქუწმან ისილოს თესლი გრძელ საწუთო, **ღ** ჰნებავს უფალსა კელითა მისითა მოსზობა ტკივილისაგან სულისა მისისა **ჟ** ჩუწნებად მისსა ნათელი, **ღ** აღსელად გულის სმის ყოფითა, განმართლებად მართალი კეთილ მძონებელი მრავალთა, **ღ** ცოდვანი მათნი მან აღიხუნეს **ჟ** ამისთჳსცა მან თავადმან დაამკვდრნეს მრავალნი, **ღ** ძლიერთა განანაწილოს იავარი, ამის წილ რომელ განეცა სიკუდილი სული მისი ⁴⁾ **ღ** უსჯულოთა თანა შეირაცხა, **ღ** მან ცოდვანი მრავალნი აღიხუნა, **ღ** ცოდვათა მათთა თჳს მიეცა:

თ ა ვ ი ნღ.

⁵⁾ **წ**სარებდ ბერწი არ მძობელი, დაღადებდ **ღ** კმობდ არ მლმობელ, რამეთუ მრავალ არიან მჯლნი ოკრისანი უფროს ვიდრე მქონებელისანი ქმარსა, რამეთუ თქუა უფალმან **ჟ** განავრცელე ადგილი კარვისა შენისა, **ღ** მოსაკიდელნი ესოთა შენთანი აღჰმართენ ნუ ჰჭრიდებ, განავრძელებს საბელნი შენნი, **ღ** მანანი შენნი განამ-

¹⁾ ა კორ. აე.—²⁾ მათე კვ. საქმე ც.—³⁾ ა ჰუტ. ბ. ა იოანე გ.—⁴⁾ მარკ. აე. ლუკა. გბ.—⁵⁾ ლუკა კბ. გალატ. დ.

ბ ლიერენ ❖ მერმეცა მარჯუტნით კერძო, ზ მარცხენით კერძო გა-
 ნაჭფინენ, ზ თესლმან შენმან წარმართნი დაიძკუდრნეს ზ ქალაქნი
 დ მოთკრებულნი დაიძკუდრნე ❖ ნუკეშინინ რამეთუ გრცხუტნა, ნუცა
 ე კეკლიძების რამეთუ იუტდრე, რამეთუ სირცხული საუკუნო დაივიწ-
 ე უოს, ზ უტდრება ქურობისა შენისა არა მოიკსენოს მერმე ❖ რა-
 მეთუ უფალი შემოქმედი შენი უფალი ¹⁾ საბაოთ სასელი მისი, ზ
 ვ გამოძსნელი შენი, თუთ იგი ღმერთი ისრაილისა, ეოველსა ქუტყა-
 ვ ნასა იწოდოს ❖ არა ვითარცა დედა-კაცსა დატევებულსა ზ სულ მო-
 უკლესა გიწოდა შენ უფალმან არცა ვითარცა დედა-კაცსა სიჭაბუკით-
 უ გან მოძულებულსა, თქუა ღმერთმან შენმან ❖ არა მცირედსა ჟამსა
 უ დაგიტევიე შენ, ზ წუალობისა მიერ დიდისა შეგიწუალო შენ ❖ გუ-
 უ ლის წერომისა მიერ მცირისა გარე მივიქციე ზირი ჩემი შენგან, ზ
 თ წუალობისა მიერ საუკუნოსა შეგიწუალო შენ თქუა მკსნელმან შენმან
 თ უფალმან ❖ ²⁾ წელიდგან ქმნილით, ნოეს ზე ესე არს ჩემდა, ვითარ
 იგი ვეფუცე მას ჟამსა მას შინა ქუტყანასა არა განწერომად შენ ზედა
 ი მერმე ❖ არცა ქადებითა ჩემითა გარდაცვალებად მათთა, არცა ბორ-
 ცუნი შენნი გარდაიძრნენ, ესრეთ არცა ჩემ მიერი წუალობა მოგაკ-
 ი ლღეს შენ, არცა აღთქმა მძუდობისა შენისა, გარდაიცვალოს, რა-
 იბ მეთუ თქუა მლხინებელმან შენმან უფალმან ❖ ლხინება იუავ შენდა
 მღაბალ ზ დაუწყნარებელ მეოფად იწოდო, ვიდრე ნუკეშინისცეს
 შენ, აჭა განკიმზადო შენ ანთრაკი ქვად, ზ საფუძველთა შენთა სა-
 იბ ფირონი ❖ ზ აღვაშენე გოდოლი შენი იასპითა, ზ ბჭეთა შენთა
 ივ ქვანი ბრძოლისანი, ზ ზღუდენი შენი ქუთა რჩეულითა ❖ ³⁾ ზ ეო-
 იღ ველნი შენი შენნი განსწავლულნი ღუთისანი, ზ მრავალი მძუდ-
 იღობა მუჯლთა შენთა ❖ ზ სიმართლისა მიერ აღეშენო, განეეენე უსა-
 იე მართლოსგან, ზ არა შეკეშინოს ზ მრწოლა არ მიგეახლოს შენ ❖
 იე აჭა მწირნი მოვლენ შენდა ჩემ მიერ, ზ გამსხემენ შენ, ზ შენდა
 ივ მომართ მოილტოდინ ❖ აჭა მე აღგაგე შენ არა ვითარცა მჭედელ-
 მან მბერავმან ცეცხლისა მიერ ნაკვერცხალთამან ზ გამოძლებლმან
 ჭურჭელსა საქმედ, ხოლო მე აღგაგე შენ არა წარსაწემედელად ხრწნი-

¹⁾ ლუკა 1. — ²⁾ დაბად. თ. — ³⁾ იოანე 3.

ლებისა ❖ ყოველსა ჭურჭელსა განსწნადსა შენდამი არ წარგმა-
 რთოს, და ყოველი ვაჟი უკეთუ აღდგეს შენ ზედა სამჯელად, მათ
 ყოველთა სძლო, სატთა მდებნი შენნი იუვნენ წუსილსა შინა, არს
 სამკვდრებელი აღმაშენებელია უფლისათა, და თქუენ იუვნეთ ჩემდა
 მართალ იტყვს უფალი.

თ ა მ ი ნ ა.

1) წუერიელნი წარვედით წელიწადის მიმართ, და რავედეთა არა გაქუ-
 ვეცხლი მოარულთა იყიდეთ, და ჭამეთ და ვიდოდეთ, და იყიდეთ თუნიერ
 ვეცხლისა და ფასისა ❖ ღვინო და ცმელი, რადასათუჲს ჰატივისცემთ ვე-
 ცხლსა, შრომა თქუენი არა ჰურთა თუჲს არს, და რუდუნება თქუენი
 არა სიმაძღვრედ ისმინეთ ჩემი და ჭამენით კეთილნი, და განიძვეს კე-
 თილთა შინა სულმან თქუენმან ❖ ეკრძალებით ყურითა თქუენი-
 თა, და შეუდევით გზათა ჩემთა, შეისმინეთ ჩემი და ცხონდეს კეთილ-
 თა შინა სული თქუენი, და აღგიტუება თქუენ აღთქმა საუკუნო 2)
 ღირსნი დავითისნი სარწმუნონი ❖ აჴა საწამებელად წარმართთა
 შორის მივეც იგი მთავრად და მბრძანებლად წარმართთა ❖ აჴა წარ-
 მართნი რომელთა არა გიცოდეს, შენ გიწოდენ შენ, და ერნი რომ-
 ელნი არა გიცნობდეს შენ შენდამი მოივლტოდინ, უფლისა თუჲს
 ღვთისა შენისა, და წმიდისა ისრაელისა რამეთუ გადიდა შენ ❖ იმიეთ
 უფალი და ჰპაოთ რაჲ მოხადეთ, ხოლო რაჲმს მოგეახლოს
 თქუენ ❖ დაუტყვევეთ უთნომან გზანი მისნი, და კაცმან უმჯულო-
 მან განსწრახანი მისნი, და მოიქცით უფლისა მოძრთ, და შეწყა-
 ლებულ იქმნეს, რამეთუ ფრიად მიგეტყვენეს ცოდვანი თქუენნი ❖
 რამეთუ არა არიან განსწრახანი ჩემნი, ვითარცა განსწრახანი
 თქუენნი, არცა ვითარცა გზანი თქუენნი გზანი ჩემნი, იტყვს
 უფალი ❖ არამედ ვითარცა განმორებულარს ცაჲ ქუტყანისაგან,
 ეგრეთ განმორებულარს გზა ჩემი გზათაგან თქუენთა, და გაგონე-
 ბანი თქუენნი გაგონებისაგან ჩემისა ❖ რამეთუ ვითარ იგი უკეთუ
 გარდამოვიდეს წუჴა ანუ თოვლი ცისაგან, და არა მიიქცეს ვიდრემ-
 დის არა დაათროს ქუტყანა, და გამომჴას და გამომორჩოს 3) და მო-

1) ზირაქ ივ. — 2) ს. აქმე ივ. — 3) ბ კორ. თ.

ია სცეს თესლი მთესველსა, და ჰური ჭამად და ეგრეთ იუოს სიტყვა ჩემი, რომელი უკეთუ გამოვიდეს ჰირისაგან ჩემისა არა მოიქცეს ჩემდამო ცალიერი, ვიდრემდის არა აღესრულოს უოველნი რაოდენნი ვინებენ, და წარვძარბთუ გსანი შენნი, და ბრძანებანი ჩემნი დაიცვნე და რამეთუ შეჭბისა მიერ გამოხვდეთ და სისარულისა მიერ განისწავლნეთ, რამეთუ მთანი და ბორცუნი ვლდებოდინ, შემწუნარებელნი თქუჭნნი სისარულსა შინა, და უოველთა სეთა ვედლისათა დაიტუჭლნენ რტოებითა და ტვკისა წილ აღმოსცენდეს გვზაროზი, და ღვკისა წილ მურტი, და იო სული სახელად და სასწაულად საუკუნოდ და არა მოაკლდეს.

თ ა ვ ი 63.

ა მათ იტუვს უფალი ¹⁾ დაიცევით მსჯავრი და ეავთ სიძარბო, რამეთუ მოეასლა მაცხოვარება ჩემი მოსლვად და წყალობა ჩემი გამოჩინებად და ნეტარარს მამა-გაცი რომელმან ეუნეს ესენი, და კაცი კელმეოფი ამათი, და დამცველი შაბათთა არ შეგინებად, და დამცველი კელთა მისთა, არა ქმნად ცრუთა და ნუ იტუვზ სხვა ნათესავი შეასლებული უფლისა მიძარბ მეტუჭლნი გამოსაზღურებით გამოძისაზღურებს მე უფალი ერისაგან ჩემისა, და ნუ იტუვზ საჭურისი, ვითარმედ მე ვარ ხე კმელი და რამეთუ ამათ იტუვს უფალი, საჭურისთა რაოდენთაცა დაიმარჯვენ ბრძანებანი ჩემნი, და აღირჩინენ რომელნი მე მნებვან, და შეეწოდინ აღთქმათა ჩემთა და მივსცე მათ სახელსა შორის ჩემსა, და ზღუდესა შინა ჩემსა ადგილი სახელოანი უძჯობესი მეთა და ასულთასა, და სახელი საუკუნო მივსცე მათ, და არა მოაკლდეს და უცხო ნათესავნი შეასლებულნი უფალსა, მსახურებად მისსა, და შეევარებად სახელი უფლისა, ეოფად მისსა მონებად და მკეველებად, და უოველნი დამძარბველნი შაბათთა ჩემთანი არ შეგინებად, და შემწუნარებელნი აღთქმისა ჩემისანი და შევიევანნე იგინი მთად წმიდად ჩემდა, და ვახარო მათ სახლსა შინა ლოცვსა ჩემისასა, ეოვლად დასაწუჭლნი მათნი, და მსხუჭრზლნი მათნი იუჭენ მითვალულ მსხუჭრზლის საცავსა სედა ჩემსა ²⁾ რამეთუ სა-

¹⁾ სიბრძ. ა.—²⁾ მოთე კა. მარგ. ია. ლუკა ით.

ხლი ჩემი სახლ ლოცვას იწოდოს ეოველთა თვს წარმართთა და
 თქუა უფალმან ღმერთმან შემკრებელმან განთესულთა ისრაელისა-
 თამან, ვითარმედ შევერბო მის ზედა შეკრებული, ეოველნი მკეცნი
 ველურნი და მოვედით ჭამეთ ეოველთა მკეცთა მადნარისათა და ისი-
 ლეთ რამეთუ დაბრძეს ეოველნი, არა ცნეს გაგონებად, ეოველნი
 ძაღლებ უკმო ვერ შემძლებელნი ეოფად, მესიზმრენი საწოლითა,
 მოეუარენი ჭრულისანი და ზ ძაღლნი ურცხვნონი სულითა, არ მკეც-
 ნიერნი განძლომად, ზ არიან უკეთურნი, არ მცოდნელნი გულის
 სმის ეოფასა, ეოველნი გზათა თვსთა შეუდგეს, თითოეული
 ძუნად თვსსა ანგაჭრებს კიდითგან მისით და მოვედით მოვიდოთ
 ღვინო ზ ვისუმიოთ იგი სიმთრავლედ, ზ არს ესე ვითარი დღე ზვა-
 ლე დიდ შენთვს ვითარმედ ფრიად.

თ ა ვ ი ნ ზ .

ისილეთ ვითარ წარწემდა მართალი, ზ არა ვინ მოელის გუ-
 ლითა, ზ კაცნი მართალნი აღიხუმიან, ზ არა ვინ გულის სმა
 ჭყოფს, რამეთუ ზირისაგან სიცრუისასა აღებულარს მართალი და
 იეოს მძვდობით დაფლვა მისი, აღებულარს შორისაგან და ხოლო
 თქუენ მოიუვანეთ აქა მენო უსჯულონო, თესლნი მემრუშისა ზ მე-
 ძსანო და ვისსა შორის იშუჭბდით, ზ ვისსა შორის აღაღეთ ზი-
 რი თქუენი ზ ვისსა ზედა განსმართ ენა თქუენი, არა თქუენ ხარ-
 თა მულნი წარწემდისანი, ნათესავნი უმჯულონი და რომელი ევედ-
 რებოდეს კერზთა ზეთა ქუენზე ვარჯოვანთა, დამფლიველნი მულთა
 თქუენთანნი ევეთა შინა ზ შორის უვალ კლდეთასა და ადგილ ლე-
 ღოვანსა იგი შენდა ნაწილ, ესე შენდა სამკვდრებელ, მათ განუფენდ
 მსხუტრზლებსა, ზ მათ მიათუტმდ საკლველებსა, ამათ ზედა უეუტ
 არ განვირისხნეა, იტყვს უფალი და მთასა ზედა ძაღალსა ზ განსაც-
 სრომელსა მუნ საწოლი შენი ზ მუნ აღიხუტენ მსხუტრზლი შენი და
 ზ უკანა წყრთილთა კარისა შენისათა დაჭკსენ საკსენებელნი შენი,
 მკონებელმან ვითარმედ უკეთუ განსდგე ჩემგან უმეტესი რამე გაქუს,
 შეიუტარენ მძინარნი შენთანა, ზ განამრავლე სიძვა შენი მათთანა და
 ზ მრავალნი ჭუტენ მრუშებად შორიელნი შენგან: მიავლინენ მო-

ციქულნი მიერ კერძო სასლუართა შენთა, ღ კარე მიიქეც ღ დამჭ-
 ი დაბლდი ვიდრე ჯოჯოხეთამდე ❖ მრავალ ცსობათა შენთა დაჭმჭტრ,
 ია ღ არა სთქუ დავსცხრე განმლიერებული, იქმოდე ამათ ამისთჯს,
 ია არმემოქენე მე ❖ შენ ვისგან წიწნეულსა შეგეშინა, ღ მეცრუტ მე,
 ია ღ არ მომიჯსენე მე, არცა მომიღე მე გაგონებისა შორის შენისა,
 ია არცა გულისა შორის შენისა, ღ მე მხილველი შენი უგულებელს
 ია გეოფ, ღ ჩემგან არ შეიშინე ❖ ღ მე მიუთსრობ სიმართლესა ჩემსა
 ია ღ ძვრთა შენთა, რათა არა რაჲ გარგონ შენ ❖ ოდეს ჳმა ჳყო გან-
 გარინედ შენ ჳირსა შინა შენსა, რამეთუ ესე ყოველნი ქარმან მიი-
 ხუნეს, ღ არა რაჲ ეუნეს ივინი ნიაგქარმან, ხოლო შემოდგომილ-
 თა ჩემთა მოიგონ ქტტყანა, ღ დაიმკვდრონ მთა წმიდა ჩემი ❖ ¹⁾
 ია ღ თქტტნ განწმიდენით ჳირისაგან მისისა გჳანი, ღ აღიღეთ საბრ-
 ია სე გჳისაგან ერისა ჩემისა ❖ ამათ იტყჯს უფალი ძაღალი, ძაღალ-
 თა შინა დამკვდრებულნი საუკუნე, წმიდა წმიდათა შორის, სასელი
 ია მისი უფალი ძაღალი წმიდათა შორის, განსტტნებული, ღ სულ
 მოკლეთა მიმცემელი სულგრძელებისა, ღ მიმცემელი ცხოვრებისა
 ია შემუსრვილთა გულითა ❖ არა საუკუნომდე შურ ვიგო თქტტნგან,
 ია არცა მიმდემად განცარისხნე თქტტნ, რამეთუ სული ჩემგან გამო-
 ია ვიდეს, ღ მძნვა ყოველი მე შეჳქმენ ❖ ცოდჯსათჯს მცირისა შეგა-
 ია წუსე იგი, ღ დავეც იგი, ღ მივიქციე ჳირი ჩემი მისგან, ღ შეწუნსა
 ღ ვიდოდა მჳმუნვარე წინაშე ჩემსა, გჳათა შორის გულისა მისისა-
 ია თა ❖ გჳანი მისნი ვისილენ, ღ განვეურნე იგი ღ ნუგეშინის ვეც
 ია მას, ღ მივეც მას ნუგეშინის ცემა ჳემძარიტი მგლოვარეთა მათ ❖
 ია დავბადე ნაყოფი მძვდობა მძვდობასა ჳედა, რომელნი ახლოს ღ
 ია რომელნი შორს არიან, ღ თქტა უფალმან განვეურნნე ივინი ❖ ხო-
 ია ლო ცრუნი ვითარცა ჳღტა აღდულებული ეგრეთ იღელეგებოდინ, ღ
 ია განსტტნებად ვერ შემძლებელ იუტუნენ ❖ ²⁾ არა არს სისხრული
 უთნოთა, იტყჯს უფალი ღმერთი.

თ ა ვ ი ნ ე.

ა ქმაჲ უაჲ ძლიერად ღ ნუ ჳრიდებ, ვითარცა საეჯრმან აღიმა-

¹⁾ ჳემორე აბ.—²⁾ ჳემორ. მტ.

დღე კმა შენი, & მიუთსრენ ერსა ჩემსა ცოდვანი მათნი, & სასლსა
 იაკობისსა უსჯულოებანი მათნი * მე დღესა დღისაგან შემიებენ, ბ
 & ცნობად გსათა ჩემთა გული უთქუამს, ვითარცა ერსა სიმაართლის
 მოქმედსა, & მსჯავრსა ღუთისა მისისასა არ დამტყვებელსა, მთხონ
 მე მსჯავრსა მართალსა, & მიახლებად ღუთისა გული უთქუამს *
 მეტყუებლთა ვითარმედ ვიძარხეთ & არა იხილე, დავიძაბლენით გ
 სულნი ჩუენნი & არა სცან, რამეთუ დღეთა შინა ძარხვათა თქუენ-
 თასა იპოებიან ნაბანი თქუენნი, & ყოველთა კელის ქუენშეთა
 & ჰქენჯნით * სასჯელთამი, & ლაღვათა იძარხავთ, & ჰკუენშით დ
 თითთ მწუღველობით მდაბალსა, რასა იძარხავთ ჩემდად, რათა დღეს
 სასმენელ იქმნეს ღაღადებისა მიერ კმა თქუენნი * ¹⁾ არა ესე მა- ე
 რხვა გამოვირჩიე, & დღე დამდაბლებისა კაცისა სულისა თვისისა,
 არცა მოთუიდრიკო ვითარცა გრკალი ქედი შენი, & მამა & ნაცა-
 რი დაირცო, არცა ეგრეთ ეწოდოს მარხვა შეწენარებული, & დღე
 სათნო უფლისა * არა ეგე ვითარი მარხვა, გამოვირჩიე მე იტუეს ზ
 უფალი, არამედ განკსენ ყოველი საკრველი სიცრუისა, დაარღვენ
 გულარმნილებანი მძლავრებითთა, თან ცვალებათანი, განავლინენ
 შეპყრობილნი მიტყვებით & ყოველი აღწერილი უსამართლო გან-
 სეთქე * & ²⁾ უნეცვე მშიერსა ჰური შენი, & გლახაკნი უსართუ- ზ
 ლონი შეიყუანენ სასიდ შენდა, იხილო თუ მიშველი შეჭმოსე &
 თვისთაგანი თესლისა შენისათა არა უგულებელს ჰყო * მაშინ გა-
 ნეფინოს მსთჳად ნათელი შენი, & კურნებანი შენნი მალე აღმოგდენ
 & წინა გვიდოდეს წინაშე შენსა სიმაართლე შენი, & დიდებამან
 ღუთისამან, გარე შევიცვას შენ * მაშინ კმა ჰყო & ღმერთმან ის- თ
 მინოს შენი, მერმე იტეოდება შენ გრქუას აჰა აჰა ვარ უკეთუ მო-
 სპო შენგან საკრველი & კელის დაღება, & სიტუჳა დრტუნვისა *
 & სცე მშიერსა ჰური სულით გამო შენით, & სული დამდაბლებული ი
 აღავსო, მაშინ აღმობრწუნდეს ბნელსა შინა ნათელი შენი & ბნე-
 ლი შენი ვითარცა შუადღე * & იუოს ღმერთი შენი შენთანა მარა- ია
 დის, & განძლე ვითარცა გული უთქუამს სულსა შენსა, & ძუაღნი

¹⁾ ზირაქ 8.—²⁾ ეზეკ. 18. მათე 6.

შენნი განაპოხნენ, & იყო ვითარცა მტელი დამთრვალი, & ვითარცა წყარო რომელსა არა მოაკლდის წყალი, & ქვალნი შენნი ვითარცა მდელი აღმოცენდენ, & განაპოხნენ, & დაიმკვდრონ ნათესავთა შორის ნათესავთასა * & ¹⁾ აღემენენ ოკერნი შენნი საუკუნნი, & იუენენ საფუძველნი შენი საუკუნებ, ნათესავთა შორის ნათესავთასა, & გეწოდოს მამენებელ ზღუდისა, & ალაგნი სამუაღ მყოფნი დააცხრენე * უკეთუ მოაქციო ფერგი შენი შაბათთაგან, არა ქმნად ნებათა შენთა დღესა შინა წმიდასა, & უწოდი შაბათთა ფუფუნეულ წმიდა ღმთისა შენისა, არა აღილო ფერგი შენი საქმესა ზედა, არცა სთქუა სიტყუა რისსუთ ჰირისაგან შენისა * & იყო მოსავ უფლისა მიმართ, & აღგიუბანოს შენ კეთილთა ზედა ქუჭყანისათა, & გაჭამოს შენ სამკვდრებელი იაკობ ძამისა შენისა, რამეთუ ჰირი უფლისა იტყოდა ამით.

თ ა მ ი ნთ.

ნუ ვითარ შეძმლე არსა: ²⁾ კელი უფლისა ცხოვნებად შენდა, ანუ დაამძმა უური თუსი არ სმენად * ³⁾ არამედ ცოდვანი თქუწნნი განსწვალებენ შორს თქუწნსა & ღმთისა, & ცოდვათა თქუწნთათუს მიიქცა ჰირი თუსი თქუწნგან, არ შეწვალებად, ⁴⁾ რამეთუ კელნი თქუწნნი შებღალულ არიან სისხლითა & თითნი თქუწნნი ცოდვათა შინა, სოლო ბაგეთა თქუწნთა თქუწს უსჯულოება, & ენა თქუწნი სიცრუევსა იწურთიდა * არც ერთი იტუჯს სიმართლეთა, არცა არს სასჯელი ჭემმარტი მოსავ იქმნეს იმათა მიმართ, & ზრახვენ ცუდთა ⁵⁾ რამეთუ მიუდგებიან ტკივილსა, & შობენ უსჯულოებასა * კუჭრცხნი ანაიტანნი განტენსენ, & ქსელსა ზედა ზარდილისსა ქსოენ, & მკულებელმან კუჭრთსთა მათთა ჭამისამან შერამუსრნა ღრიაკალი ზოვა, & მას შინა ვასილისკოსი * ქსელი მათი არ იყოს შესამოსლად, არცაღა გარე მოისხან საქმეთაგან მათთა, რამეთუ საქმენი მათნი საქმე უსჯულოებისა * ⁶⁾ სოლო ფერგნი მათნი უკეთურებასა შინა რბიან, მალენი დათხევად სისხლ-

¹⁾ ჭემ. თუ. — ²⁾ რიცხ. აა. — ³⁾ ზომ. ბ. — ⁴⁾ ზემ. ა. — ⁵⁾ იობ. იგ. ფსალ. 5. — ⁶⁾ ფსალ. აგ. იგავ. იგ. რომ. გ.

სა უმიზეზოსა, ზ გულის სიტყვანი მათნი გულის სიტყვანი უცნობო-
 ბოთანი, შემუსრვა ზ სარებულება კსათა შორის მათთა ზ ზ კსაჲ
 მძღობისა არა უწეიან, ზ არა არს მსჯავრი კსათა შინა მათთა,
 რამეთუ ალაგნი მათნი გჟლარმნილ არიან, რომელთა მოკსაურო-
 ბენ ზ არა უწეიან მძღობა ზ ამისთვის განეყენა სამართალი მათ-
 გან, ზ არა ეწიოს მათ სიძარტლე მორაელოდეს იგინი ნათელსა,
 იქნა მათდა ბნელი, მოძლადენი ცისკრისანი უჟამოსა შინა ვიდო-
 დეს ზ ეძიებენ ვითარცა ბრმა კლდესა, ზ ვითარცა არ მქონებულნი
 თვალთანი ეძიებენ, დაეცნენ შუა სამკრის ვითარცა შუაღამე ვითარცა
 მოსიკჟიდინი სულთ ითქჟმენ ზ ვითარცა დათვი ზ ვითარცა ტრე-
 დი ერთბამდ ვიდოდინ, ვჰკებდით მსჯავრსა ზ არა არს მაცსოვა-
 რება, შორად განდვა ჩჟწნკან ზ რამეთუ მრავალ არს უსჯულოე-
 ბა ჩჟწნი წინაჟე ბენსა, ზ ცოდვანი ჩჟწნნი აღმიდგეს ჩჟწნ, რა-
 მეთუ უსჯულოებანი ჩჟწნნი ჩჟწნ შორის, ზ სიცრუევი ჩჟწნნი
 ვცნენით ზ ვიუშნოეთ ვეცრუწნით უფალსა განუდგით წინაჟე
 დგომისაგან ღჟთისა ჩჟწნისა, ესრახენით ცრუნი ზ ვიურწმუნოეთ,
 მიუდგით ზ ვიწვართენით გულისაგან ჩჟწნისა სიტყვანი ცრუნი ზ
 ზ განუდგით უჟანაგან მსჯავრისა, ზ სიძარტლე შორად განგწჟართა
 რამეთუ განკფდა კსათა შორის მათთა ჰემძარიტება ზ უკვარმნი-
 ლოსა მიერ ვერ ეძლო განვლად ზ ზ ჰემძარიტება მოედო, ზ გა-
 რდაჟციეს გაცონება მათი გულის ხმის უოფისაგან, ზ იხილა უფა-
 ლმან ზ არა სთნდა მას, რამეთუ არა იყო მსჯავრი ზ ზ იხილა ზ
 არა იყო მამა-გაცი, ზ განიცადა ზ არა იყო შემწე, ზ მიავო მათ
 მკლავითა თვისითა, ზ მოწეალება დაამტკიცა ზ ზ '1) შეიმოსა სი-
 ძარტლე ვითარცა ჯაჰჟ ჰჟური ზ გარე მოიღვა თავის გარემო ჩა-
 ფხუტი მაცსოვარებისა თავსა ზედა მისსა, ზ მოიბლარდნა შესამო-
 სელი შურის ძიებისა, ზ გარე მოსასხმელი, ვითარცა შურის გე-
 ბა ზ ზ უწდრება წინა აღმდგომთა ზ ჰალაგთა შური იძიონ შუ-
 რის გებითა ზ ზ ეძიშვოდინ დასავალითნი სასწელსა უფლისასა, ზ
 მისი აღმოსავალითნი სასწელსა დიდებულისასა, რამეთუ მოვიდეს

'1) ეფეს. გ. ა თეს. ე.

ვითარცა მდინარე მამულებელი რისსვა უფლისა მიმართ მოვიდეს
 კ გულის წერომისა თანა ¹⁾ და მოვიდეს სიონისათვის მკსნელი და
 კა გარე წარაქციოს უთნობა, იაკობისაგან იტუჯს უფალი და ესე
 არს ჩემ მიერ აღთქმა მათდა, თქუა უფალმან, სული ჩემი რომელი არს
 შენ ზედა, და სიტყვანი რომელნი მივსცენ ჰირსა შენსა არა მოაკლდენ
 ჰირისაგან შენისა, და ჰირისაგან თესლისა შენისა, თქუა უფალმან,
 ამიერთგან და საუკუნოდმდე.

თ ა ვ ი ღ.

ა განათლდი, განათლდი იერუსალიმ, რამეთუ მოიწია ნათელი
 ბ შენი, და დიდება დღითისა შენ ზედა აღმობრწყინდა და აჰა ბნელმან
 დაფაროს ქუჩუანა, და ნისლი წარმართთა ზედა, სოლო შენ ზედა
 კ გამოჩნდეს უფალი, და დიდება მისი შენ ზედა იხილვოს და ვი-
 დოდინ მეფენი ნათელსა შენსა, და წარმართნი ბრწყინვალებასა შენ-
 დსა ²⁾ აღიხილენ აღასწყნნ გარემოს თვალნი შენნი და იხილენ
 ე შენნი მგართა ზედა აღებულ იქმნენ და მაშინ იხილო და გინარო-
 ვსა და განჰკრთე გულითა, რამეთუ გარდამოცვალოს შენდა მით სი-
 ვ მდიდრე ზღვსა, და წარმართთა და ერთა და და მოვიდეს შენდა კოლ-
 ტები აქლემთა, და დაგფარონ შენ აქლემთა მადიამისათა და გეფა-
 რისათა, ყოველნი საბაოთ, მოვიდენ მოძლებელნი ოქროსა, და გუ-
 ხ უფლისათა ხარებულ იყვნენ და ყოველნი ცხოვარნი კედარისანი
 შემოკრბენ შენდა, და ვერძნი ნაბეთისნი მოვიდენ შენდა, და შეიწი-
 ტ სალოცველისა ჩემისა იდიდოს და ვინ ესენი რომელნი ვითარცა
 თ დრუბელნი ფრინვენი, და ვითარცა ტრედნი მართვეთა თანა ჩემდა მო-
 რველთა შორის მოყვანებად შულთა შენთა შორით, და ოქროსა და
 ი ვეცხლსა მათსა მათთანა, სასლისათვის უფლისა წმიდისა, და წმიდისა-
 თვის ისრაელისა დიდებულ ყოფად და აღაშენენ უცხო ტომთა

¹⁾ რომ. ბ.—²⁾ ზემორ. მთ.

ზღუდენი შენნი, და შეფენი მათნი წარმოგიდგენ შენ, რამეთუ რის-
 სჯობა ჩემითა დაგეც, და წყალობითა ჩემითა შეგიუვაოენ შენ და ¹⁾ და ია
 განესწუნენ ბჭენი შენნი სამარადისოდ დღე და ღამე არა დაეკნენ, ბი
 შემოღებად შენდა ძალსა ნათესავთასა და შეფეთა მოგჭრილთა და რა-
 მეთუ ნათესავი და შეფენი რომელნი არა გამსასურებდენ წარწეძდენ,
 და ნათესავნი მოოჯრებით მოოჯრდენ და და დიდება ღიბანისა შენდა ივ
 მოვიდეს, საროჯსსა მიერ და ფიჭუსა და ნაძუსა, ერთბამად დიდებად
 ადგილი წმიდა ჩემი, და ადგილი ფერჯთა ჩემთა ვადიდო და და მო-
 ვიდოდინ შენდაძი ძენი დამამდაბლეთა შენთანი, და განმამჯნებულთა
 შენთანი შეშინებულნი თაფვანის სცემენ კვალთა ფერჯთა შენთასა ეო-
 ველნი რომელნი გაჭირვებდენ შენ, და გეწოდოს ქალაქ უფლისა
 სიონ წმიდისა ისრაელისა და ქმნისათჳს შენისა დატყვებულ, და იე
 მოძულეებულ, და არა იყო შემწე, და დაგდვა შორის სინარულ საუკუ-
 ნო მხინარულება ნათესავთასა და და სწოვდე სძესა წარმართთასა, და ივ
 სიძიდრქესა შეფეთასა შჭამდე შენ, და სცნა ვითარმედ მე ვარ უფა-
 ლი მაცხოვრებელი შენი, და გამომკსნელი შენი ღმერთი ისრაელი-
 სსა და და რვალისა წილ მოგართვან შენ თქრო, ხოლო რკინისა წილ იზ
 მოგართვან ვეცხლი, და ძელისა წილ მოგართვან რვალი, ხოლო
 ქსა წილ რკინა, და მივისცნე მთავარნი შენნი მშჯდობით, და შედა
 მხედველნი შენნი სიძმართლით და და არა ისმეს ქრტყანასა შინა შე-
 ნსა უსამართლოება, არცა შემუსრვა, არცა სასოება, საზღვართა
 შორის შენთა, არამედ ეწოდოს მაცხოვარება ზღუდეთა შენთა, და
 ბჭეთა შენთა წასნაგებულ და ²⁾ და არა იყოს შენდა მზე ნათლად
 დღისა, არცა აღმოსავალი მთოვარისა განგინათლებდეს შენ ღამე-
 სსა, არამედ იყოს შენდა უფალი ნათელ საუკუნე, და ღმერთი დიდება
 შენდა და რამეთუ არა დაჭედეს მზე შენი, და მთოვარე შენი არა მოა-
 კლდეს, რამეთუ იყოს შენდა უფალი ნათელ საუკუნე, და აღესრულ-
 ნენ დღენი გლოვისა შენისანი და და ერი შენი ეოველი მართალ, და კა
 დაიმკვდრონ ქრტყანა საუკუნოდ, და მცველი ნერკსა საქმესა კვლთა

1) ე მსახ. კა.—2) მოხილ. კა და კბ.

კბ მისთვის სადიდებელად ❖ შემცირებული იყოს ათასეულად, & კნი-
ნი ნათესავად დიდად, მე უფალმან ჟამად ჟამად შეგვიკრიბნე ივინი.

თ ა ვ ი ღ ა.

ს 1) სული უფლისა ჩემ ზედა რომლისა ძლით მცხო მე, მახა-
რებელად გლახაკთა მომავლინა მე, განკურნებად შემუსრვილთა გუ-
ბ ლითა, ქადაგებად ტუჭტთა განტევებასა & ბრმათა ახილვასა ❖ წო-
დებად წელიწადი უფლისა შეწენარებული, & დღე ნაცვლის მოკე-
ბისა ღუთისა ჩემისა 2) ნუგეშინის ცემად ეოველთა მგლოვარეთა ❖
გ მიცემად მგლოვარეთა სიონი დიდებად, ნაცრისა წილ საცხებელი
შუჭბისა მგლოვარეთა, სამკალი დიდებისა სულისა წილ მოტყინე-
ბისა, & იწოდნენ ნათესავებ სიმაართლისა, დანერგულ უფლისა
დ სადიდებელად ❖ 3) & აღამენენ ოკერნი საუკუნითგანნი მოოკრე-
ე თა, მოოკრებულთა ნათესავთაგან ნათესავადმდე ❖ & მოვიდენ უცხო
ნათესავნი მმწესელნი ცხოვართა შენთანი, & უცხო ტომნი მენვე-
გ ლნი & ვენაკის მოქმედნი ❖ ხოლო თქუწნ მდღელ უფლისა გეწო-
დოს & მელიტანიე ღუთისა ჩუწნისა გეწოდოს თქუწნ, ძალსა წა-
რძართათსა შუამდეთ, & სიმდიდრესა მათსა ზედა საკურველ იეუ-
ზ ნეთ ❖ ნაცვლად სირცხულისა თქუწნისა ძრჩობლი სისარული, &
ნაცვლად ჰატეისა თქუწნისა მსიარულება, ესრეთ მეორედ დაიპკ-
დრონ ქუწყანა, & სისარული საუკუნო ზეშთა თავისა მათისა ❖
წ რამეთუ მე ვარ უფალი მოყვარე სიმაართლისა, & მოძულე ნატაცებ-
თა სიცრუისაგანთა, & მივსცე შრომა მათი მართალთა, & აღთქმა
თ საუკუნო აღუთქუა მათ ❖ & საცნაურ იყოს წარმართთა შორის თე-
სლი მათი, & შულის ნაშობნი მათნი საშუალ ერია, ეოველი მსი-
ლველნი მათნი იცნობდეს მათ, ვითარმედ ესე არიან თესლნი კურთ-
ხეულნი ღუთისა მიერ, & შუჭბით იშუჭბდენ უფლისა მიმართ ❖
ი ისარებს სული ჩემი უფლისა მიმართ, რამეთუ შემძოსა მე სამოსე-
ლი მაცხოვარებისა, & კვართი მსიარულებისა, ვითარცა სიმესა გა-
ი რე მომდვა მიტრა, & ვითარცა სძალი შემამკო მე სამკაულითა ❖ &

1) ლუკა 2. — 2) მათე 2. — 3) ზემოთ. წს.

ვითარცა ქუჩუნა ადამორმინებელი ეჭავილსა მისსა, და ვითარცა მტელი განამორჩებს რა თესლთა მისთა, ეგრეთ აღმოიცენებს უფალი სიძარტლესა და სიხარულსა, წინაშე ყოველთა წარმართთასა.

თ ა ვ ი მ.

სიონისათვის არა დადუმენ, და იერუსალიმისათვის არ დაუცადო, ვიდრემდისცა გამოვიდეს ვითარცა ნათელი სიძარტლე ჩემი, სოლო მაცხოვარება ჩემი ვითარცა ლამაზი აღენთოს და ისილონ ნათესავთა სიძარტლე შენი, და მეფეთა დიდება შენი, და გეწოდის შენ სასელი შენი ახალი, რომელი უფალმან სასელი სდვას მას და იყო გვრვან შეჭრიერების კელსა შინა უფლისასა, და მარავანდ მეფობისა კელსა შინა ღმთისა შენისასა და არღა მერმე გეწოდოს დატევებულ, და ქუჩუნასა შენსა არა ერქვას ოკერ, რამეთუ შენ გეწოდოს ნება ჩემი, და ქუჩუნასა შენსა მკვდროანი, და სათნო იუოს უფალმან შენ შორის და ქუჩუნა შენი დამკვდრებულ იქმნედ და ვითარცა ჭაბუკმან დამკვდრებულმან ქალწულსა თანა, ეგრეთ დაიმკვდრონ მეთა შენთა, და იუოს ვითარ სასედ იხარებს სიძე სძალსა ზედა, ეგრეთ იხარებდეს უფალი შენ ზედა და ზღუდეთა შენთა ზედა იერუსალიმ, დაუადგინენ მცველნი სრულსა დღესა და სრულსა ღამესა, რომელნი სრულიად არა დადუმენ მომკვსენებელნი უფლისანი და რამეთუ არა არს თქუჩუნდა მსგავს, უკეთუ განჭმართო და ჭყო იერუსალიმი სიქადულ ქუჩუნასა ზედა და ფუცა უფალმან დიდებისა მიმართ თვისისა, და ძაღისა მიმართ მკლავისა თვისისა, უკეთუ მერმე მივსცე იფქლი შენი, და ჭამადნი შენნი მტერთა შენთა, და უკეთუ მერმე სუმიდენ შენი უცხონი ღვინოსა შენსა რომელსა ზედა დაჭმულ და არამედ შემკრებელნი ჭამდენ მათ და აქებდენ უფალსა, და შემკრებელნი სუმიდენ მათ ეზოთა შინა ჩემთა წმიდათა და ¹⁾ განვედით ბჭეთა მიერ ჩემთა, და ვსა უფავთ ერსა ჩემსა, და ქვანი გზისაგან განასრიეთ, აღიღეთ სასწაული წარმართთა მიმართ და რამეთუ აჭა უფალმან ეო სასმენელ, ვიდრე დასასრულამდე ქუჩუნისა: ²⁾ არქუთ ასულსა სიონისასა აჭა მაცხოვარი მოვი-

¹⁾ ზემ. ნზ. — ²⁾ ზირაქ. თ. მათე კ.

და შენდა, მქონებელი სასიყიდელსა თვისსა, და საქმე მისი წინაშე ზი-
 იბ რსა მისსა და და უწოდოს მას ერი წმიდა გამოკსნილ უფლისა მიერ,
 ხოლო შენ გეწოდოს გამოძიებულ ქალაქ, და არ დატყვებულ.

თ ა ვ ი მ ბ.

• ვინ არს ესე მომაჯადო ედომით გამო, სიმეწაძულე სამოსელთა
 მისთა ბოსორით გამო, ესე ქუჩნიერ სამოსლისა თანა მისისა, მაი-
 ბ მსჯავრსა მაცხოვარებისასა და ¹⁾ რაღსათუს შენნი მეწაძულ შესამო-
 გ სეღნი, და საბლარდნელნი შენნი ვითარცა წნესისაგან საწნესლისა,
 ბ საესედ დარგუნვილისა და საწნესელი დავთრგუნე მარტომან და ნა-
 დ თესავთაგანი არა არს მამა-კაცი ჩემთანა და დავთრგუნენ იგინი გუ-
 ე ლის წურომისა მიერ, და დავვქვენ იგინი ვითარცა ქუჩუანა, და შთავი-
 ღ დი და სისხლი მათი ქუჩუანად მიმართ და შეისვარა სამოსელი ჩე-
 ე მი და ²⁾ რამეთუ დღე მისაგებელისა მოიწია მათ ზედა, და წელიწა-
 ვ დი გამოკსნისა წარმოდგა და და მე ვიხილე, და არა იყო შემწე, და
 კ განვიცადე და არა ვინ თანა იღუწიდა, და გამოიკსნნა იგინი მკლავ-
 კ მან ჩემმან, და გულის წურომა ჩემი ეწია და და დავთრგუნენ იგინი
 რისხუთა ჩემითა, და შთავიყვანე სისხლი მათი ქუჩუანად მიმართ და
 ზ წყალობა უფლისა მოვიკსენე, სათნოებანი უფლისანი ყოველთა
 შინა რომელ მომაგეს ჩუჭნ, უფალი მსაჯულ სასიერ სახლისა ის-
 ტ რაელისა მოაწევს ჩუჭნ ზედა წყალობისა ებრ მისისა, და სიმრავ-
 ტ ლისა ებრ სიმართლისა მისისა და და თქუა არა ერი ჩემი არსა შუ-
 თ ლებ, არა უარ იქმნენ, და ექმნა მათ მაცხოვარება და ყოვლისაგან
 ჭირისა მათისა, არ მოციქულმან არცა ანგელოზმან, არამედ თუთ
 უფალმან აცხოვნნა იგინი, სიყვარულისათუს მათისა და რიდებისა
 მათისა, თუთ მან იკსნნა იგინი, და აღიხუწნა იგინი, და აღამაღლნა
 ი იგინი ყოველთა დღეთა საუკუნოსათა და ხოლო იგინი ურჩ ექმნეს, და
 ი განაძუნეს სული წმიდა მისი, და გარდაექცა მათ უფალი მტერად და
 ი იგი ებრძოლა მათ და და მოიკსენა დღეთა საუკუნეთა, სადა არს მო-
 ი ა სე და ერი მისი: ³⁾ სადა არს რომელმან აღმოიყვანა ქუჩუანისაგან

¹⁾ მოხა ით. — ²⁾ ზემორ. ღდ. — ³⁾ გამოს. იდ.

მწეემსი ცხოვართა თვსთა, სადა არს რომელმან დადვა მათ შორის სული წმიდა ✱ რომელმან აღმოიყვანა მარჯუტნითა მოსე, მკლავ- იბ
 მან დიდებისა მისისამან, ესრეთ მოიყვანე ერი შენი, განძლიერდა წყალი ჰირის ჰირ მისსა, ქმნად თავისა თვსისა სასხელსა საუკუნე-
 სა ✱ განიყვანნა იგინი უგზოსა მიერ, ვითარცა ცხენი უდაბნოსა- იგ
 გან, და არა დაშურეს ✱ და ვითარცა საცხოვარი ველისაგან, ეოფე- იდ
 ღთა მოვიდა სული უფლისა მიერ და გზა უყო მათ, ესრეთ განიუჭა-
 ნე ერი შენი ეოფად იგი სასხელად დიდებისა ✱ ¹⁾ მოიქცე შეცით იე
 უფლისა გამო და იხილე სახლით გამო წმიდით შენით და დიდებით,
 სადა არს შური შენი, და ძალი შენი, სადა არს სიმრავლე წყალო-
 ბისა შენისა, და შემწენარებელობათა შენტა, რამეთუ თავს მისხენ
 ჩუტნ ✱ რამეთუ შენ ხან მამა ჩუტნი, რამეთუ აბრაჰამმან არა მიც- იგ
 ნა ჩუტნ, და არცა ისრაელ შემისწავლნა ჩუტნ, არამედ შენ უფალო
 მამათ ჩუტნო მიკსნენ ჩუტნ, დასაბამითგან სახელი შენი ჩუტნ ზედა
 არს ✱ რაჲსა შემაცთუნენ ჩუტნ უფალო გვისაგან შენისა, განაფი- იზ
 ცხენ გუღნი ჩუტნნი არ შეშინებად შენგან, მოიქცე მონათა შენტა
 თვს, და ნათესავისათვს სამკუდრებელისა შენისა ✱ რომელთა მცი- იწ
 რედ დავიმკუდროთ მთისა წმიდისა შენისა: წინა აღმდგომთა ჩუტნ-
 თა შეგვაიწროეს ჩუტნ, და დათრგუნეს სიწმიდე შენი ✱ ვიქმნენით ით
 ვითარცა დასაბამსა ოდეს არა გქმთავრობდ ჩუტნ, არცა იწოდა
 სახელი შენი ჩუტნ ზედა.

თ ა ვ ი ლ.

შეეთუ განაღო ცაჲ ძრწოლამან შეიპურნეს შენგან მთანი ✱ და ა,ბ
 დადნენ ვითარცა ცვლი დადნების ცეცხლისაგან, და შეწუნეს ცეცხ-
 ლმან წინა აღმდგომნი, და საჩინო იეოს სესხელი უფლისა წინა
 აღმდგომთა შორის: ჰირისაგან შენისა წარმართნი შემფოთნენ ✱
 ოდეს ჰყოფდე დიდებულთა, ძრწოლამან შეიპურნეს შენგან მთანი ✱ ¹⁾ გ
 საუკუნეთგან არა გუტნსმა არცა თვალთა ჩუტნთა იხილეს ღმერთი დ
 თვნიერ შენსა, და საქმენი შენნი რომელთა ჰყოფ მოძლოდეთა თვს
 წყალობისათა ✱ რამეთუ მიეკებოს მოქმედთა სიმართლისათა, და გ

¹⁾ ბ შუულ. კვ. ბარუქ. ბ.—²⁾ ა კორ. ბ.

კხანი შენნი მოკსენებულ იქმენ, აჰა შენ განგარისხენ ჩუტნ და ვცო-
 ჳდეთ, ამისთჳს შევსცეთით და ვიქმენით ვითარცა არა წმიდანი
 ჩუტნ უოველნი, და ვითარცა პონძი უწმინდური უოველი სიმართლე
 ჩუტნი, და დამოსცვენით ვითარცა ფურცელნი უსჯულოებათა ჩუტნ-
 თა თჳს, ესრეთ ქარმან წარმისტუნეს ჩუტნ, და არა არს მხდელი სა-
 სეელისა შენისა და მომკსენებელი შედგომისა შენისა, რამეთუ მიიქციე
 ზირი შენი ჩუტნგან, და მიძყენ ჩუტნ ცოდვათა ჩუტნთათჳს და აწ უფა-
 ლო მამა ჩუტნი სარ შენ, ხოლო ჩუტნ თიჳა, საქმე კველთა შენთა უო-
 ველნი და ¹⁾ ნუ ძრისხავ ჩუტნ უფალო ფრიად, და ნუ ქამსა შინა
 მოიკსენებ ცოდვათა ჩუტნთასა, და აწ მოიხილე უფალო რამეთუ
 ერი შენი ვართ ჩუტნ უოველნი და ქალაქი წმიდისა შენისა, იქმნა
 ოხერ, სიონი, ვითაცა უდაბნო იქმნა, იერუსალიმი და საწუვეარ სახ-
 ლი წმიდა ჩუტნი, და დიდება ჩუტნი, რომელი აკურთხეს მამათა ჩე-
 მთა, იქმნა ცეცხლით მოძწვარ, და უოველნი დიდებულებანი დაეც-
 ნეს და ამათ უოველთა ზედა თავს იდევე უფალო, და დაიდუმე და
 დამაძაბლენ ჩუტნ ფრიად.

თ ა ვ ი ლ.

²⁾ სჩინო ვექმენ ჩემთა არა მეძიებელთა, კვალოვე ჩემთა არ გა-
 მოძიებულთა, ვარქუ აქა ვარ ნათესავსა, რომელთა არა ხადეს
 სახელსა ჩემსა და განვიზურენ კელნი ჩემნი უოველსა დღესა ერისა
 მიმართ ურჩისა და მაცლილობელისა, რომელნი არა ვიდოდეს გსასა კე-
 თილსა, არამედ შემდგომად ცოდვათა მათთა და ერი ესე განმაძნებე-
 ლი ჩემი, წინაჲ ჩემსა მარადის ესენი უხორავენ მხილებათა შინა,
 და უკმევენ ალიზთა შინა და ეშმაკთა რომელნი არა არიან, და სა-
 ფლავთა შინა და ქვაბთა შინა დაიძინებენ სიხმართათჳს, რომელნი
 ჭამენ კორცსა ღორისასა და წუტნსა ნაკებთასა, შეგინებულ არიან
 უოველნი ჭურჭელნი მათნი და რომელნი იტყუან შორს ჩემგან ნუ
 შემომხებები მე რამეთუ წმიდა ვარ, ესე კვამლი გულის წერობისა
 ჩემისა, ცეცხლი ალატუდების მის შორის უოველთა დღეთა და აჰა
 დაწერილ არს წინაჲ ჩემსა არ დავიდუმო ვიდრემდისცა მივაგო, და

¹⁾ ფსალ. ოტ.—²⁾ რომ. ა.

კვალად ვაგე წიაღთა მათთა ❖ ცოდვანი მათნი, & მამათა მათთანი
 ერთბაშად იტყვს უფალი, რომელი უკმევდეს მათთა ზედა & ბორ-
 ცქეთა ზედა მუჭუჭდრეს მე, კვალად ვაგენე საქმენი მათნი წიაღსა მათ-
 თსა ❖ ესრეთ იტყვს უფალი, ვითარ სახედ იპოების კუფსალი
 ტევანსა შინა, & იტყვან ნუ განჭრუენი მას, რამეთუ კურთხევა
 უფლისა არს მის შორის, ეგრეთ ვყო მძონებელისათჳს ჩემისა,
 ამისთჳს არა წარუწყმიდნე ეოფელნი ❖ & კამოვიევიანო იაკობისაგან
 თესლი & იუდასაგან, & დაიმკვდროს მთა წმიდა ჩემი, & დაიმკვდ-
 რონ რჩეულთა ჩემთა & მონათა ჩემთა, & დაემენენ მუნ ❖ & იეფ-
 ნენ ძაღნარსა შინა ესონი სამწესოთანი, & ჰევი აქორისი განსა-
 სტუნებელად ძროწყულთა ერისა ჩემისათა რომელთა გამოძიიეს
 მე ❖ ხოლო თქუენ დაძტევებელნი ჩემნი, & დამვიწყებელნი მთისა
 წმიდისა ჩემისანი, & განმზადებელნი ეშმაკისათჳს ტაბლისანი, &
 აღმავსებელნი ბედისათჳს განზავებულსანი ❖ მე განგცნე თქუენ
 მასჯლისა მიძარტ, ეოფელნი კლვითა დაეცნეთ: ¹⁾ რამეთუ გიწოდე
 თქუენ & არ შეისმინეთ, ვიტყოდე & ურჩ იქმნენით, & ჰევათ ბო-
 როტი წინაშე ჩემისა, & რომელნი არ მინდეს გამოიჩინეთ ❖ ამის-
 თჳს ამათ იტყვს უფალი აჰა მძონებელნი ჩემნი ჰამდენ, ხოლო
 თქუენ გპიოდის, აჰა მძონებელნი ჩემნი სუმიდენ, ხოლო თქუენ
 გწყუროდის, აჰა მძონებელნი ჩემნი იშვებდენ, ხოლო თქუენ
 გრცხუენოდის ❖ აჰა მძონებელნი ჩემნი იხარებდენ მსიარულებით,
 ხოლო თქუენ ჰლადადებდეთ ტკივილისათჳს გულისა თქუენისა,
 & შემუსრვისაგან სულისა ჰვაებდეთ ❖ რამეთუ დაუტევეთ სასელი
 თქუენი სამაძღროდ რჩეულთა ჩემთა, ხოლო თქუენ მოგსრავს
 უფალი, ხოლო მძონებელთა ჩემთა ეწოდოს სასელი ახალი ❖ რო-
 მელი იკუროხოს ქუჭუენასა ზედა, აკურთხევედენ ღმერთსა ჰემძარი-
 ტსა, & ძეფუცავნი ქუჭუენასა ზედა ფუცავნ ღმერთსა ჰემძარიტსა,
 რამეთუ დაივიწყონ ჰირი მათი ჰირველი, & არა აღჯდეს გულსა
 ზედა მათსა ❖ ²⁾ რომელი იყოს ცაჲ ახალი & ქუჭუენა ახალი, &
 არღა მოიკსენონ ჰირველთა მათ არცა არა მოუკდეს გულსა მათსა

¹⁾ ივკ. ა. იერემ. 5. ჰეგ. ავ. — ²⁾ ჰეგ. ავ. გამოც. კა. ბ ჰეტ. გ.

იტ ზედა * არამედ შუშბა და მხიარულება ჰოვონ მას შინა რამეთუ აჭა
 ით მე ვჭყოფ იერუსალიმსა სიხარულად და ერსა ჩემსა შუშბად * და
 ვინარებდე იერუსალიმსა ზედა, და ვიშუშბდე ერსა ჩემსა ზედა, და
 არღა მერმე არა ისმეს მის შორის მერმე კმაჲ ტირილისა, არცა
 კ კმაჲ ეივილისა * არცა იქმნეს მუნ უყამო და მოხუცებული, რომე-
 ლმან არა ადავსოს ყამი თუხი რამეთუ იეოს ჭაბუკი ასთა წელთა,
 კა რომელი მოკუტდეს ცოდვილი ასთა წელთა და წყეულ იეოს * და
 აშენებდენ სახლთა, და იგინი დაემკვდრნენ, და ჭნერკვდენ ვენაჲთა და
 კბ იგინი ჭამდენ ნაყოფთა მათთა * და არა აღაშენენ და სხვანი დაე-
 მკვდრნენ, და არა ჭნერკვდენ და სხვანი ჭამდენ: რამეთუ დღეთა ებრ
 სისა ცხოვრებისათა იუჲნენ დღენი ერისა ჩემისანი, საქმეთა ნა-
 კგ შრომთა მათთასა დაამტყლებენ * რამეთუ რჩეულნი ჩემნი არ და-
 შურებინან ცუდად, არცა შვილ ისხმენ საწყეუარად, რამეთუ თესლი
 კდ იუჲნენ * ¹⁾ და იეოს ჰირველ ვიდრე კმობადმდე მათდა, მე ვისმინო
 კე მათი, ჯერეთ თქუმასადა მათსა ვრქვა რაჲ არს * მაშინ ²⁾ მკელნი
 და კრავნი მოვდენ ერთბაზად, და ლომი ვითარცა ხარი ბჲესა ჭამდეს,
 ხოლო გტყლი ქუტყანასა ვითარცა ჰურსა, და არა ავნებდენ, არცა
 განჭრეჲნიდენ მათსა წმიდასა ჩემსა, იტყუეს უფალი.

თ ა ვ ი მ.

ა ¹⁾ ესრეთ იტყუეს უფალი, ცაჲ საუღარ ჩემდა, ხოლო ქუტყანა კვარ-
 ბ ცხლბეკ ფერეთა ჩემთა რომელი სახლი ადგილი მიშენოთ მე, თქუა უფა-
 ლმან, და რომელი ადგილი განსტყნებისა ჩემისა * რამეთუ ესე
 ეოველი შექმნა კელმან ჩემმან, და ჩემნი არიან ეოველნი ესე იტყუეს
 უფალი, და ვის ზედა მივისილო არამედ ანუ მდაბალსა ზედა და მეუ-
 გ დროსა და მძრწოლარესა სიტყვათაგან ჩემთა * ხოლო უსჯულო და
 მკლველი ჩემდა სვარაკისა ვითარცა მცემელი კაციისა, და მემსხუტრ-
 ზლე სამწესოთ ვითარცა დამკლველი ძაღლისა, და მომღებელი სა-
 მინდოსა, ვითარცა სისხლი ღორებრი, მიმცემელი გუნდრუკსა მო-
 საჯსენებელად, ვითარცა მემობარი, და ამათ გამოირჩინეს გზანი მ-

¹⁾ ფსალ. ლა.—²⁾ ზემორ. აა.—³⁾ საქმე დ.

თნი, & სამაგელებანი მათნი, რომელნი შეიუვარნა სულმან მათმან & დ
 & მე გამოვარჩინე სამაგელებანი მათნი, & ცოდვანი მათნი, კვალად
 ვაკნე მათ ¹⁾ რამეთუ უწოდე მათ & არა მერჩდეს მე, ვეტუოდე & ე
 არა ისმინეს, & ქმნეს ბოროტი წინაშე ჩემსა, & რომელნი არა მნე-
 ბვიდეს აღიჩინეს & ისმინეთ სიტყვა უფლისა მძრწოლარეთა სი-
 ტყვსაგან მისისა არქუთ ძმად თქუწნდა მოძულეთა თქუწნთა & ე
 მოძულეებულთა, რათა სახელი უფლისა იდიდოს, & იხილვოს სი-
 ხარულსა შინა მათსა, & იგინი სირცხვლეულ იქმნენ & კმა ზახი-
 ლისა ქალაქისაგან, კმა ტაძრისაგან კმა უფლისა რომელი მიაგებს
 მისაგებელსა წინა აღმდგომთა & ჰირველ ვიდრე ღმობისა შობა, & ს
 & ჰირველ ვიდრე მოსლვად ტკივილისა ღმობათასა განერა & შვა
 წული & ვის ესმა ესე ვითარნი & ვინ იხილა ესრეთ, უკეთუ ილმო
 მიწამან ერთსა შინა დღესა, ანუ იშვა ნათესავი ერთ გზის, რამეთუ
 ილმო & შუნა სიონმან ერმანი თჯნნი & სოლო მივიეც სასოება
 ესე, & არ მომიჯსენე მე & თქუა, უფაღმან, არა აჭა მე მშობელი & დ
 ბერწი შევქმენა, თქუა ღმერთმან & იხარებდ იერუსალიმ & კრება
 ეავთ მას შინა ეოველთა მოუვარეთა მისთა, & დამკვდრებულთა მი-
 სთა, იხარეთ სიხარული ეოველთა, რავდენნი ჰკოდებდეთ მის ზე-
 და & რათა სწოვდეთ & განძდეთ მუძუდსაგან ნუგეშინისცემისა მი-
 სისა, რათა მწოვნელნი იმუჭბდეთ შემოსლვისაგან დიდებისა მი-
 სისა & ამათ იტყვს უფალი, აჭა მე მოვაქციო მათ ზედა ვითარცა
 მდინარე მძვდობისა, & ვითარცა ღვარი წარმრღუნელი დიდებისა
 წარმართთასა, ერმანი მათნი მკართა ზედა აღისუნენ, & მუკლთა ზე-
 და ნუგეშინისცემულ იქმნენ & ვითარ დედა ვინმე ნუგეშინის სცემნ, ე
 ეგრეთ მეცა ნუგეშინის ცცე თქუწნ, & იერუსალიმს შინა ნუგეშინის
 ცემულ იქმნეთ & & იხილეთ & განიხაროს გულმან თქუწნმან, & დ
 ძვალნი თქუწნნი ვითარცა მდელი აღმოსცენდეს & ეცნობოს კელი
 უფლისა მოშიძთა მისთა, & უთქმიდენ ურჩითა მათ & რამეთუ აჭა
 უფალი ვითარცა ცეცხლი მოიწიოს, & ვითარცა გრიგალი ეტლნი
 მისნი კვალად გებად შურის მიებისა გულის წურომით, & დვენად

¹⁾ იგავი ა. იერემ. 9. ზემ. 49.

ივ აღითა ცეცხლისათა ზ რამეთუ ცეცხლითა უფლისათა ისჯოს
 უოველი ქუჭუნა, ზ მახჯლისა მიერ მისისა უოველი ჯორცი, მრ-
 იზ ვალნი წელუღნი იუჟენ უფლისა მიერ ზ უბიწო ქმნილნი, ზ გა-
 ნწმედლილნი მტლილთა შორის, ზ წინა ბჰეთა შორის მჰამელნი კო-
 იწ რცსა ღორისასა, ზ სამაგელებანი ზ თაგუნი, ერთბამად აღისოც-
 იო მენიერ ვარ, ზ მივაგო მათ, აჰა მოვალ შეკრებად უოველთა ნათე-
 მათ თანა სასწაული, ზ განვაგლინე მათგან ცხოვნებულნი წარმართთა
 მიმართ, თარშიდ ზ ფუდდ, ზ ლუდდ, ზ მოსოსდ, ზ თოველდ, ზ
 ელლადად მიმართ, ზ ჭალაკთა მიმართ შორიელთა, რომერთა არა
 ესმა სახელი ჩემი, არცა იხილეს დიდება ჩემი წარმართთა შორის ზ
 კ ზ მოჰგუარნენ მძანი თქუწნი უოველთაგან წარმართთა ძღვნად
 უფლისა, ცხენებისა თანა, ზ ეტლებისა კარაულებისა ზ კერძო ვი-
 რთასა, საჩრდილობელთა თანა წმიდად ქალაქად იერუსალიმად,
 თქუა უფალმან, ვითარ იგი მოიღებდეს მენი ისრაილისანი მსხუჭ-
 რჯლებსა მათსა ჩემდამო მსიარულებისა თანა, ზ ფსალმუნისა სასიღ-
 კა მიმართ უფლისა ზ ზ მათგანცა მოვიუვანე ჩემდა ძღუდელნი ზ ლე-
 კბ ვიტელნი, თქვა უფალმან ზ ¹⁾ რამეთუ ვითარ სახედ ცაჲ ახალი
 ზ ქუჭუნა ახალი რომელთა მე ვიქმ, რათა ეგოს მარადის წინაშე
 ჩემსა, იტყვს უფალი, ეგრეთვე ეგოს თესლი თქუწნი ზ სახელი
 ბბ თქუწნი ზ ზ იუოს თთუჭ თთუსაგან, ზ მბათი მბათისაგან, მო-
 ვიდეს უოველი ჯორცი თაყვანის ცემად წინაშე ჩემსა იერუსალიმს
 კდ შინა, თქვა უფალმან ზ ზ განვიდენ ზ იხილონ მვალეები კაცთა,
 კარდამავალთა ჩემდამო, ²⁾ რამეთუ მატლი მათი არა დაესრულოს
 ზ ცეცხლი მათი არა დაშრტეს, ზ ივენენ სახილველ უოველისა ჯო-
 რცისა.

დასასრული წიგნისა ესაია წინასწარმეტყველისა, აქვს თავისა შორის
 თვისსა თავი მე.

¹⁾ გამოც. კა. — ²⁾ მარკ. თ.

წინასწამეტყველება იერემიასი

თ ა ვ ი ა.

სიტყვა ღმთისა რომელი იქმნა იერემიას ზედა ექელკისი-
სა მდდელთაგანსა, რომელი მკუდრ იყო ანათოთს შინა, შორის
ქუჭყანასა ბენიამენისსა ❖ რომელი იქმნა სიტყვა უფლისა მისდა
მიმართ, დღეთა შინა იოსიასთა მისა ამონისთა მეფისა იუდასთა,
წელსა მებათცამეტესა მეფობისა მისისასა ❖ ღ დღეთა შინა იოაკი-
მისთა, მისა იოსიასთა მეფისა იუდასთა, ღ მიაღსასრულთამდე მე-
თერთმეტისა წლისა სედეკიასისა მისა იოსიასა, მეფისა იუდასსა,
ვიდრე ტვეობამდე იერუსალიმისა, *მესუთესა შინა თთუჭსა ❖ ღ
იყო სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუელნი ❖ ზირველ ჩემგან აღზე-
ლადე მუცელსა შინა გიცი შენ, ღ ზირველ გამოსლვისა შენისა სა-
შოთ განგწმიდე შენ, წინასწარმეტყველად ნათესავისა მიმართ დაგ-
დეგ შენ ❖ ღ ვარქუ მოფო მეფეო უფალო, აჭა ვერ ზედ მიმწოდო
ვარ ზრახვად, რამეთუ უჭახუკეს ვარ მე ❖ ღ თქუა უფალმან ჩემდა-
მო, ნუ იტუვ ვითარმედ უჭახუკეს ვარ მე, რამეთუ უოველთა მიმართ
რომელთაცა განგავლინო შენ მიხვდე ღ უოველთა ებრ რაოდენნიცა
გამცნნე შენ იტეოდი ❖ ნუ შეშინდები ზირისაგან მათისა რამეთუ
შენთანა ვარ მე, განრინებად შენდა, იტუვს უფალი ❖ ღ განეო უფა-
ლმან კელი მისი, ღ შეასო ზირსა ჩემსა, ღ თქვა უფალმან ჩემდა-
მო, აჭა მე გცენ სიტყვანი ჩემნი ზირსა შენსა ❖ აჭა დაგადგინე
შენ დღეს ნათესავსა ზედა ღ მეფობას ¹⁾ აღმოფხურად ღ აღთხრად
ღ წარწემედად, ღ აღშენებად ღ დანერგვად ❖ ღ იქმნა სიტყვა უფ-
ლისა ჩემდამო მეტყველი, რასა ზედავ შენ იერემია, ღ ვარქუ არგა-
ნსა ნიგჭისისასა ვხედავ მე ❖ ღ თქუა უფალმან ჩემდამო, კეთილად
იხილე, მით რამეთუ მღვძარე ვარ მე სიტყვათა ზედა ჩემთა ქმნად
მათდა ❖ ღ იქმნა სიტყვა უფლისა მეორედ ჩემდამო მეტყველი, რა-
სა ზედავ შენ, ღ ვარქუ, სიავსა ქუჭმეთ მკზებარესა, ღ ზირი მისი

¹⁾ ქვემოთ .

იდ ზირისაგან ჩრდილოსა ❖ ¹⁾ და თქუა უფალმან ჩემდამო ზირისაგან
 ჩრდილოსა, აღევსენ ბოროტნი ყოველთა ზედა დაძვდრებულთა
 იე ქუჩუანისათა ❖ რამეთუ აჰა მე მოუწოდო ყოველთა მეფობათა
 ჩრდილოსაგან ქუჩუანისა, იტყვს უფალი, და მოვიდენ და დადვენ
 თითოეულმან საუღარი თვისი წინა კართა ზედა ბჭეთა იერუსალე-
 მისათასა და ყოველთა ზედა ზღუდეთა გარემოს მისსა, და ყოველ-
 იე თა ზედა ქალაქთა იუდასთა ❖ და ვისრასო მათღა მიმართ მსჯა-
 ვრისა თანა ყოვლისათჳს უკეთურებისა მათისა, ვითარ დაძიტე-
 ვეს მე და უკეს ღმერთთა უცხოთა, და თაყვანის სცეს ნაქმრებსა
 იხ ყელთა მათასა ❖ და შენ მოირტყენ წელნი შენნი და აღდეგ და
 თქუენ მათდამი ყოველთა რაოდენთა გამცნებ მე შენ, ნუ შეიძინებ
 ზირისაგან მათისა, ნუცა სწწნეულობ წინაშე მათსა რამეთუ შენთანა
 იწ ვარ მე, განრინებად შენდა, იტყვს უფალი ❖ ²⁾ აჰა დაგდეგ შენ დღე-
 ინდელსა შინა დღესა ვითარცა ქალაქი ძნელი და ვითარცა სუტტი
 რკინისა და ვითარცა ზღუდე რვალისა ძლიერი, ყოველთა მეფეთა იუ-
 დასთად, და მთავართა მისთა და მღდელთა მისთა და ერისა ქუჩუანი-
 თსად ❖ და გბრძოდინ შენ და ვერ უძლებდენ შენდამი, მით რამეთუ მე
 შენთანა ვარ, განრინებად შენდა, იტყვს უფალი.

თ ა ვ ი ბ.

ა,ბ და იყო სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუესელი ❖ ვიდოდე და აღმო-
 იკითხე უერთა მიმართ მეთა იერუსალიმისათასა მეტყუესელმან, ამათ
 იტყვს უფალი, მოვიკსენენ წყალობანი სიჭაბუკისა შენისანი და სი-
 ევარული სრულებისა შენისა, შეუდეგ რაჲ შენ წმიდა ისრაილისასა,
 გ იტყვს უფალი, უდაბნოსა ქუჩუანასა უთესველსა ❖ წმინდა უფლისა ის-
 რაელი, დასაბამი ნაშრომთა მისთა ყოველნი მჭამელნი მისნი ცოდვეს,
 დ ბოროტნი მოიწინენ მათ ზედა, იტყვს უფალი ❖ ისმინეთ სიტყვა უფ-
 ლისა სახლო იაკობისო, და ყოველნი ტომნი სახლისა ისრაელი-
 ე სნო ❖ ამათ იტყვს უფალი ³⁾ რაჲ ზოეს მამათა თქუენთა ჩემთანა
 შეცოდება, რამეთუ განდგეს ჩემგან, და ვიდოდეს შემდგომად ამაო-სა-
 ვთა, და ამაო იქმნენ ❖ და არა თქუეს სადა არს უფალი აღმომეწინე-

¹⁾ ჰევ. დ. — ²⁾ ჰევორე ვ. — ³⁾ მიქია ვ.

ბელი ჩუწნი ქუწყანისაგან ეგვპტისა, დ გვძოდა ჩუწნ უდაბნოსა
 ზედა, ქუწყანასა მას უქმსა დ უვალსა, ქუწყანასა შინა ურწუელსა
 დ უნაყოფოსა, დ აჩრდილსა სიკუდილისასა, ქუწყანასა რომელსა
 შინა არ განვლო მის შორის მამა-კაცმან, არცა დაემკვდრა მუნ მე
 კაცისა ზ დ შემუწანებელი ჩუწნი კარმელისა მიმართ, ჭამად ნაყო-
 ფოა მისთა დ კეთილთა მისთა, დ შესუწდით დ შეაგინეთ ქუწყანა
 ჩემი დ სამკვდრებელი ჩემი დასდევით სამაგელეზად ზ მღღელთა
 არა თქუწს, სადა არს უფალი, დ მეცნავთა სჯულისა ჩემისათა არა
 მიცნეს მე, დ მუეემსნი უთხოობენ ჩემდამო, დ წინასწარმეტყუწლ-
 ნი უწინასწარმეტყუწლებდეს ბაალსა, დ უკანა ურგებთასა ვიდო-
 დეს ზ ამისთჳს მერმეცა განვისჯებოდო თქუწნდამი, იტუვის უფალი,
 დ ძეთა მიმართ ძეთა თქუწნთასა განვისაჯოვე ზ რამეთუ განვლეთ
 ჭალაკთა მიმართ ქეტიმიმისთა დ იხილეთ, დ კიდა რადმი მიავლი-
 ნეთ დ გულის სმა ეავთ ფრიად, დ იხილეთ უკეთუ იქმნეს ესე ვი-
 თარნი ზ უკეთუ სცვალებენ წარმართნი ღმერთთა ძათთა, დ იკინი
 არა არიან ღმერთნი, სოლო ერმან ჩემმან შეიცვალა დიდება თჳსი,
 რომლისაგან არა რგებულ იქმნეს ზ განჭკრთა ამას ზედაცა დ გა-
 ნცვფრდა უფროს ფრიად, იტუჯს უფალი ზ რამეთუ ორნი ძურნიცა
 ქმნა ერმან ჩემმან, მე დამიტევეს წუარო წუელისა ცხოველისა დ
 უთსარნეს თავთა ძათთა ჯურღმულნი განკურეტილნი, რომელნი
 ვერ შემძლებელ არიან დაჭურობად წუელისა ზ ნუ მონა არსა ისრაე-
 ლი, ანუ სახლის ნაშობი არს იაკობი, რადსათჳს წარსატყუწნველ
 იქმნა ზ მის ზედა იზახდეს ლომნი დ მოსცეს კმა ძათი რომელთა
 დააწესეს ქუწყანა მისი უჩინო საქმელად, დ ქალაქნი მისნი დაი-
 ქცეს არა დამკვდრებისა მიერ ზ დ ძეთა მამფისათა დ ტაფანასათა
 გიცნეს შენ დ კემღერდეს შენ ზ არა ესენი გიუვნაა შენ დატევებუ-
 ლმან შენგან ჩემმან, იტუჯს უფალი ღმერთი შენი, ჟამსა მოუვანები-
 სა შენისასა გზასა ზედა ზ დ აწ რად არს შენი დ გზისა ეგვპტი-
 სა, სუმაღ წუალი გიონისა, დ რად შენი დ გზისა ასურასტანელ-
 თასა, სუმაღ წუალი მდინარეთა ზ კსწავლენ შენ განდგომილება-
 მან შენმან, დ უკეთურებამან შენმან გამსილენ შენ, დ ცან დ იხილე

ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ

ვითარმედ მწარე არს შენდა დატყვება ჩემი, იტყუეს უფალი ღმერთი
 შენი, და არა სათნო ვიყო შენ ზედა, იტყუეს უფალი ღმერთი შენი და
 რამეთუ საუკუნით განსაძეგნეს შენ უფალი შენი, და განჭსეთქენ ანაურ-
 ნი შენნი და სთქუ, არა გმონო შენ, ¹⁾ არამედ წარვიდე ყოველსა
 ზედა ბორცუთა მალასა, და ქუჩებზე ყოველსა ხესა ჩრდილოვანსა,
 შენ დავითხოვი სიძვისა მიერ ჩემისა და ²⁾ სოლო მე დაგნერგე შენ
 ვენაჯი ნაყოფის გამოძლებელი ყოვლად ჭეშმარიტი, ვითარ გარდაი-
 ქვეც სიმწარედ ვენაჯი უცხო და უკეთუ განიბანო ბავრუკითა, და გა-
 ნიმრავლენ თავისა შენისა მდელონი, შევიწებულვე ხარ უსამართ-
 ლობებათა მიერ შენთა წინაშე ჩემსა, იტყუეს უფალი და ვითარ იტ-
 ყუეს არ შევიგინე, და უკანა ბაალისსა არა ვიდოდე, ისილენ გზანი
 შენნი სამრავალ კაცოს შინა, და ცან რაჲ ჭეაჲ და მწუსრი კმითა
 მისითა ვალაღებდა, გზანი მისნი განავრცნა წყალთა ზედა უდაბ-
 ნოსათა, გულის თქმათა შინა სულისა მისისათა სულ შემოსილო
 ბდა, მიეცა ვინ მოაქციოს იგი, ყოველნი შემეიბებლნი მისნი არა
 დაშტრენ, სიმდაბლესა შინა მისსა ჰოონ იგი და მოაქციე ფერვი შე-
 ნი გზისაგან ფიცხელისა, და კორკი შენი წყურილისაგან, სოლო
 მან თქუა ვმხნდები, ვმხნდები რამეთუ შეიფუარნა უცხონი, და შემდ-
 გომად მათსა ვიდოდა და ვითარცა სირცხული მხარავისა ოდეს შეი-
 ზურას, ეგრეთ სირცხულეულ იქმნენ შენი ისრაელისანი, რამეთუ
 მათდა მეფეთა მათთა, და მთავართა მათთა და მღვდელთა მათთა, და
 წინასწარმეტყველთა მათთა და მელსა ჭრქუჭ, ვითარმედ მამა ჩემი
 ხარ შენ, და ქვასა შენ მძევ, ³⁾ და მომაქცინეს მე ზურგნი, და არა
 ჰირნი მათნი, და მას ჟამსა ძურთა მათთასა თქუან, აღდეგ და გან-
 კვარინენ ჩუენ და და სდა არიან ღმერთნი შენნი რომელნი უქმნენ
 თავსა შენსა, უკეთუ აღდგენ და განგარინონ შენ ჟამსა შინა განბო-
 როტებისა შენისასა, ⁴⁾ რამეთუ რიცხვსაებრ ქალაქთა შენთასა,
 იუენეს ღმერთნი შენნი იუდა, და რიცხვსაებრ საგსაურთა იერუსა-
 ლიმიდათა უხორვიდეს ბაალსა და რაჲსათჳს იტყუთ ჩემდამო, თქუენ
 ყოველნი უთნო იქმენით ჩემდამო, იტყუეს უფალი და და თქუენ

¹⁾ ჭეშმარიტ გ. — ²⁾ ესაია ე. მათე კა. — ³⁾ ჭეშმარიტ ლა. — ⁴⁾ ჭეშმარიტ იუ.

ყოველი უსჯულოებით, მამად მოვსრენ შულნი თქუტნი, წურ-
 თა არ შეიწინარეთ: მასჯლმან მასჯამნა წინასწარმეტუტნი თქუტნი-
 ნი ვითარცა ლომმან მომსრეკლმან, ჰ არ შეიძინეთ ❖ ისძინეთ სი-
 ტუტუ უფლისა: ამათ იტუჯს უფალი, ნუ უდაბნო ვექემს ისრაელსა,
 ანუ ქუტუენა განკორდებულ, მით რამეთუ თქუა ერმან ჩემმან, ჰ
 უუფლო ვიუტნეთ, ჰ შენდა არლა მოვიდეთ მერმე ❖ ნუ დაივიწ-
 ეის სძალმან სამკაული თუსი, ჰ ქალწულმან მკერდის შესაკრავი
 თუსი, სოლო ერმან ჩემმან დამივიწუა მე დღეთა რომელთა არა არს
 რიცხვ ❖ რადა კეთილი მოიველოვნო გუათა შინა შენთა მიებად
 შეუტარებისა, არა ესრე არამედ შენცა უკეთურებდე შევინებად გუათა
 შენცა ❖ ჰ გელთა შინა შენთა იზოვა სისხლები სულთა უბრალო-
 თა, არა შეთხრასა შინა ჰჰოვენ იგინი, არამედ ნუ ყოველთა თანა
 მუსათა ❖ ჰ სთქუ უბრალო ვარ, არამედ მიიქეცინ გულის წერო-
 მა მისი ჩემგან, აჰა მე განვისაჯები შენდამი თქუმიხათუს შენგან,
 არა ვცოდე ❖ რამეთუ უკულებელს ჰჰავ ფრიად ჰ მრჩობლები
 გუათა შენთა, ჰ ეგჯტითცა სირცხლეულ იქმენ, სირცხლეულ
 იქმენ ასურეთით ❖ რამეთუ ამიერცა განვეხვიდე, ჰ გელნი შენნი
 თავსა ზედა შენსა, რამეთუ განავდო უფალმან სასოება შენი, ჰ არ
 წარგემართოს მას შინა.

თ ა ვ ი ა.

უკეთუ განავდინოს ქმარმან ცოლი თუსი, ჰ წარვიდეს მის-
 გან, ჰ იქმენს ქმრისა სხუსა, ნუ მოიქცევით მოქცესა მისდამი მერ-
 მე, არა შევინებით შევიგინოსა დედა-კაცი იგი, ჰ შენცა განჰმეძვენ
 მწუემსთა შორის ძრავალთა, ჰ მოაქციე ჩემდამო, იტუჯს უფალი ❖
 აღისუტნი თუბლნი შენნი მართლიად, ჰ ისილე სადა არ შეიმწიკუ-
 ლე, გუათა ზედა დასჯდე მათ თანა ვითარცა ევაგი, მოკურებული
 მარტო, ჰ შეავინეს ქუტუენა სიძვათა მიერ შენთა, ჰ უკეთურებათა
 მიერ შენთა ❖ ჰ გაქუნდეს მწუემსნი ძრავალნი საბრკედ თავისა თ-
 სისა, შესახედავი მეძუსა იქმნა შენდა უსირცხლეობად ყოველთა
 მიმართ ❖ არა ვითარცა სახელი მიწოდე მე, ჰ მამა წინამძღვარ
 ქალწულებისა შენისა ❖ ნუ დაადგურეს უკუნისამდე, ანუ დაცვულ

იქმნეს სამღვეველად, აჰა სთქუტნ ღ ჰქმნენ ძურნი ესე ღ შეუძლე ✨
 3 ღ თქუა უფალმან ჩემდამო დღეთა შინა იოსია მეფისათა: ¹⁾ ისილენ
 რომელნი მიუტნა მე სახლი ერობამან ისრაელისამან, წარვიდა ეო-
 6 ველსა ზედა მთასა მალალსა, ღ ქუტმე ეოველსა ხესა ვარჯოანსა,
 8 ღ ისიძვა მუნ ✨ ღ ვარქუ შემდგომად სიძუსა მისისა ამათ ეოველ-
 10 თასა, ჩემდა მოაქციე ღ არ მოაქცია, ღ ისილა უსაობა მისი უსა-
 12 ჳობამან იუდა ✨ ღ ვინილე რამეთუ ეოველთათჳს რომელთა დატევებულ
 14 იქნა, რომელთა შინა იმრუშებდა სახლობა ისრაელისა, ღ განვავლი-
 16 ნე იგი, ღ მივეც მას წიგნი განტევებისა ჳელთა ზედა მისთა, ღ
 18 არა შეძინდა უსავი იუდა დაჲ მისი, ღ წარვიდა ღ ისიძვა მანცა ✨
 20 ღ იქმნა არა რაჲდ სიძვა მისი, ღ შესვარა ქუტმეანა, ღ იმრუშა
 22 მელი ღ ქვა ✨ ღ ამათ ეოველთა ზედა არა მოიქცა ჩემდამო უსავი
 24 იუდა ღ დაჲ მისი, ეოვლით გამო გულისა მისისათ, არამედ ტუუი-
 26 იას ჳამო, თქუა უფალმან ✨ ღ თქუა უფალმან ჩემდამო, განიმარ-
 28 თლა სუელი თჳსი ცთომილმან ისრაელმან, უსავობისა მიერ იუდა-
 30 ის ✨ ვიდოდენ ღ წარვიკითხენ სიტუტანი ესე - ჩრდილოდ მიმართ ღ
 32 თქუ, მოიქეცით ჩემდამო სახლობა ისრაელისა, იტუჯს უფალი, ღ
 34 არ განვიტკიცო ჳირი ჩემი თქუტნ ზედა, რამეთუ მოწუალე ვარ
 36 მე, იტუჯს უფალი, ღ აგრე ძურის მჳსენებელო თქუტნ უკუნისამდე ✨
 38 ოდენ ცან უსამართლოება შენი, ვითარმედ უფლისა მიმართ ღუთი-
 40 სსა შენისა უთნო იქმენ, ღ გარდასთხიენ გჳანი შენნი უცხოთა მი-
 42 მართ, ქუტმე ეოვლისა ხისა ვარჯოანისა, სოლო ჳმისა ჩემისა არა
 44 ისმინე, იტუჯს უფალი ✨ მოიქეცით შენი განდგომილისანი, იტუჯს
 46 უფალი, მით რამეთუ მე დაგეუფლო თქუტნ ღ მიგინუნე თქუტნ
 48 ერთი ქალაქისაგან, ღ ორნი ტომისაგან, ღ შეგიუტანნე თქუტნ
 50 სიონად ✨ ღ მიგცნე თქუტნ მწუემსნი გულისაებრ ჩემისა, ღ გმწესი-
 52 დენ თქუტნ მმწესელნი ჳელოვნებით ✨ ღ იუოს უკეთუ გამრავლდეთ
 54 ღ აღორანდეთ ქუტმეანასა ზედა, იტუჯს უფალი, ღ მათ დღეთა შინა,
 56 არა თქუან მერმე კიდობანი აღთქუძისა წმიდისა ისრაილისა, არა
 58 აღვიდეს გულსა ზედა, არცა სახელ იდვას მის შორის, არცა ზედ
 60 განიხილვოს ღ არა იქმნას მერმე მათ დღეთა შინა ✨ ღ იუოს მას

ის

1) ჳე. ბ.

ჟამსა შინა უწოდდენ იერუსალიმსა საედარ უფლისა, ჰ შეკრბენ
 მისდამი ყოველნი წარმართნი, სასელითა უფლისათა იერუსალი-
 მად, ჰ არა ვიდოდინ მერმეცა შედგომად მოგონებათა მათთა გუ-
 ლისა უკეთურისათა ✱ მათ დღეთა შინა თანად მოვიდენ სახლი
 იუდასი, სახლსა თანა ისრაილისსა, ჰ მოვიდენ ერთბამად ჩრდი-
 ლოთ ვამო, ჰ ყოველთაგან სოფლებთა ქუჭყანისა მომართ რომე-
 ლი დაუძვდრეს მამათა მათთა ✱ ჰ მე ვთქუ იუავნ უფალო, ოდეს
 დაგაწესო შენ შეილად, ჰ მიგცე შენ ქუჭყანა რჩეულად, სამკვდ-
 რებელად სასელოვანი, ღუთისა ყოვლისა მჰყრობელისად წარმარ-
 თთასა, ჰ ვთქუ მამად მსადო მე ჰ ჩემგან არა განსდგე ✱ გარნა
 ვითარ იცრუის დედა-კაცმან თანა მეოფისამე თვისსა, ეგრეთ იც-
 რუნ ჩემდამო სახლმან ისრაილისამან, იტყვს უფალი ✱ კმა ბაგე-
 თაგან ისმა ტირილისა ჰ ვედრებისა მეთა ისრაილისათა, მით რა-
 მეთუ იმპლავრნეს გზათა მათთა შინა, დაივიწყეს ღუთისა წმიდისა
 მათისა ✱ მოიქცეთ მენო მომქეველნო ჰ გაჭნგუონნე შემუსრვი-
 ლებანი თქუჭყნნი: აჰა მისილენ ჩუჭნ შენნი ვართ, რამეთუ შენ
 უფალი ღმერთი ჩუჭნი სარ ✱ ნანდულ ტყუილი სადმე იუჭნეს
 ბორცუნი, ჰ მადლი მათთა გარნა უფლისა მიერ ღუთისა ჩუჭნისა,
 მაცხოვარება ისრაილისა ✱ ხოლო სირცსულმან განლინა რუდუ-
 ნებანი მამათა ჩუჭნთანი სიჭაბუკითგან მათით, ცხოვარნი მათნი ჰ
 სჭარაგნი მათნი, მენი მათნი ჰ ასულნი მათნი ✱ დავიძინეთ სირ-
 ცსულსა შინა ჩუჭნსა, ჰ ზედ დამფარნა ჩუჭნ უხატყოებამან ჩუჭნ-
 მან, მით რამეთუ წინამე ღუთისა ჩუჭნისა ვცოდეთ ჩუჭნ, ჰ მამა-
 თა ჩუჭნთა სიჭაბუკით ჩუჭნითგან, ვიდრე ამის დღისამდე ჰ არა
 ვისძინეთ კმისა უფლისა ღუთისა ჩუჭნისა.

იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე

თ ა ვ ი დ.

უკეთუ მოიქცევით ისრაილ, იტყვს უფალი, ჩემდა მომართ
 მოიქცეს, ჰ უკეთუ მოიძნეს საძაგელნი მათნი ჰირისაგან მისისა,
 ჰ ჰირისაგან ჩემისა შეიძინოს ✱ ჰ ფუცოს ცხოველ არს უფალი
 ჰემმარტებისათანა, ჰ მსჯავრისა მიერ ჰ სიძარტლისა ჰ აკურთ-
 სევდენ მის შორის ნათესავნი, ჰ მისთანა აქებდენ ღმერთსა იერუ-

ა
 ბ

გ სალიმს შინა ✠ რამეთუ ამით იტყუეს კაცთა იუდასთა ღ დაძვდრე-
 ბულთა იერუსალიმს ¹⁾ იანეულებით თავთა თჯსთად ანეულნი, ღ ნუ
 დ სთესავთ ეკალთა ზედა ✠ წინ დაცვიითე ღუთისა თქუწნისად, ღ წინა
 დაგეცვთოს დაუცუწთილობა გულისა თქუწნისა კაცნო იუდასნო,
 ღ დაძვდრებულნო იერუსალიმს, ნუ გამოვიდეს ვითარცა ცეცხლი
 ე გულის წერომა ჩემდა აღეტყინეთ, ღ არა იუოს დამშრეტელ ჰირი-
 ე საგან უკეთურებისა სიმარჯვეთა თქუწნთასა ✠ იქადაგენ იუდას
 შორის, ღ სასმენელ იქმენინ იერუსალიმს შინა, არქუთ და ეცით
 საეჯრსა ქუწყანასა ზედა, ღ დაღაღავთ დიდად, არქუთ შეკერბით ღ
 ე შევიდეთ ქალაქთა მიმოზღუდვილთა ✠ აღმძვებლნი შეივლტოდეთ
 სიონად, ისწრაფეთ ნუ სდგათ, ²⁾ რამეთუ ძურთა მოვაწევ მე ჩრდი-
 ზ ლოთ გამო, ღ შემუსრვასა დიდსა ✠ აღმოვიდა ლომი საუუდლისა-
 გან თჯისა, ღ მომსრველმან ნათესავი აღიღო, ღ გამოვიდა ად-
 გილისაგან თჯისა დაღებად ქუწყანა შენი მოსაოჯრებელად, ღ
 ტ ქალაქნი მენნი დაირღუწნ, უძვდრობისა მიერ მათისა ✠ ამით ზე-
 და გარე მოირტეთ მამები, ღ იტყებდით ღ ვალაღებდით,
 მით რამეთუ არა მოიქცა გულის წერომა რისსჯსა უფლისა თქუწნ-
 თ გან ✠ ღ იუოს მას დღესა შინა, იტყუს უფალი, წარწემდეს გული
 მეფისა ღ გული მთავართა, ღ მღვდელნი განკრთენ, ღ წინასწარმე-
 ი ტუწლნი განჭკვრდენ ✠ ღ ვარქუ ✠ მეუფეო უფალო ნუსადა ცთუ-
 ნებით აცთუნე ერი ესე ღ იერუსალიმი მეტუწლმან მძვდობა იუოს
 ია თქუწნდა ღ შეასო მასჯლმან ვიდრე სულად მათდამდე ✠ მას ქამსა
 შინა ჭრქუნ ერსა ამას ღ იერუსალიმსა, სული შეცთომილობისა
 უდაბნოსა შინა გზად ასულისა ერისა ჩემისა არა გაწმედა მიმართ
 იბ არცა ღ სიწმიდელ ✠ სული, წმიდისა მიმართ სავსებისა მოვიდეს
 ჩემდა ამათგან, სოლო აწ მე ვთქუნე სასჯელნი ჩემნი მათდა მი-
 იკ მართ ✠ აჭა ესერა ღრუბელა აღმოჯდეს, ღ ვითარცა ნიავექარი, სა-
 ჭურველნი მათნი, უსუბუქესი არწივთასა ცხენნი მათნი, ვად ჩუწნ
 იდ რამეთუ დავკლასაკენით ✠ განბანე უკეთურებისაგან გული შენი
 იერუსალიმ, რათა სცხოვნდე, ვიდრემდის არიან შენ შორის გულის

¹⁾ ისაი ოზ.—²⁾ ზემოთე ა.

სიტყვანი ტკივილად შენდა ❖ მით რამეთუ ვაძ მიმთხრობელისა და-
 ნით მოიწია ჰ სასმენელ იქმნეს ტკივილი მთით ეფრემისით ❖
 მოიკსენენით ნათესავნო, აჰა მოვიდეს მიუთხართ იერუსალიმს მო-
 რის, გუნდნი მოვლენ ქუჭყანისაგან შორიელისა, ჰ მოსცეს ქალა-
 ქთა ზედა იუდასთა ვაძ მათი ❖ ვითარცა მცველნი აგარაკისანი იქ-
 მნეს მათ ზედა გარემოს, რამეთუ მე უგულუებელს მეავ იტყვს უფა-
 ლი ❖ ¹⁾ გზათა შენთა ჰ სიმარჯუჭთა შენთა გიუჭნეს ესენი შენ, ჰ
 ესე უკეთურება შენი, რამეთუ მწარე არს, რამეთუ შეესო ვიდრე გუ-
 ლად შენდამდე ❖ მუცელი ჩემი მუცელი ჩემი მელმის ჰ საგრძნო-
 ბელნი ჩემისა შეირევიან გულისნი, სული ჩემი განიჭრების, ჰ
 გული ჩემი არა დავსდუმე, რამეთუ ვმისა საუჯრისა ისმინა სულ-
 მან ჩემმან, ღაღადება ბრძოლათა და საარება ❖ შემუსრვათა შემუს-
 რვასა ზედა ხადეთ, რამეთუ საარებულ იქმნა ყოველი ქუჭყანა მვის,
 საარებულ იქმნა კარავი, ჰ იკსნეს ზღუდენი კარვისა ჩემისანი ❖
 ვიდრემდის ვხედვიდე მტოლვარება, მესმის ვაძ საუჯრთა ❖ მით
 რამეთუ წინამძღვართა ერისა ჩემისათა მე არა მიცოცეს, შენი უც-
 ნობონი არიან, ჰ არა გულის ხმის მყოფელნი ბრძენ არიან ბო-
 როტის ყოფად, ხოლო კეთილისა ქმნასა ვერ შეეძცნეს ❖ მივხე-
 დე ქუჭყანასა ზედა ჰ აჰა არა რაჲ, ჰ ცად მიმართ ჰ არა იუჭნეს
 ნათელნი მისნი ❖ ვიხილენ მთანი ჰ იუჭნეს მძწოლარე, ჰ ყოველ-
 ნი ბორცუნი შერეულ ❖ მივხედენ ჰ არა იყო კაცი, ჰ ყოველთა
 მფრინველთა ცისათა ეშინოდა ❖ ვიხილე ჰ აჰა კარძელი მოოჯრე-
 ბულ ჰ ყოველნი ქალაქნი მომწვარ ცეცხლითა ჰირისაგან უფლისა
 ჰ ჰირისაგან რისხვსა გულის წერომისა უჩინო იქმნეს ❖ ამათ
 იტყვს უფალი, ოკერ იყოს ყოველი ქუჭყანა ხოლო აღსასრული
 არა ყო ❖ ამას ზედა იგლოვდინ ქუჭყანა, ჰ დაბნელდინ ცაჲ ზე-
 გარდამო, რამეთუ ვიტყოდე ჰ არა შევინანო, მივიმართე ჰ არა გა-
 რე მივიქცე მისგან ❖ ვმისაგან ცხენობისა ჰ მორთსმულისა მმუ-
 ლდისა, განემორს ყოველი სოფლები შეიმაღნეს ქუაბებთაძი, ჰ სა-
 მალავთა შინა დაიმაღნეს, ჰ კლდეთა მიმართ აღვიდეს, ყოველი ქა-

იე
იუ
იზ
იჭ
ით
კ
კა,კბ
კბ
კდ
კე
კვ
კზ
კჭ
კთ

¹⁾ სიბრძ. ა.

წ ლაქი დაშთა არა მკვდრ არს მათ შინა კაცი ❖ ო შენ რაჲ ჰყო, უკეთუ შეიმოსო მოწეული, ო შეიმკოს სამკაული ოქროსა ო უკეთუ იცხო თვალთა შენთა საგრემილველი ამაოსა მიმართ არს მომკაულები შენი, განვიშორეს შენ ტრფიალთა შენთა, სულსა შენსა გმიებენ ❖ რამეთუ კმაჲ ვითარცა მღმობეელისა მესმა, სულთქმათა შენთა, ვითარცა ჰირველ მშობიარისა კმაჲ ასულისა სიონისა განიკსნას ო წარადგინეს კელნი მისნი, ვაჲ მე რამეთუ მოაკლდა სული ჩემი მოკუტილთა ზედა.

თ ა ვ ი ა.

ს რბიოდეთ გზათა შორის იერუსალიმისათა, ო იხილეთ ო ცნათ, ო იძიეთ უბანთა ზედა მისთა უკეთუ ჰხოოთ კაცი, ანუ არს მოქმედი მსჯავრისა, ო მეძიებელი სარწმუნოებისა, ო მღსინებელ ვიო ბ მათდა, იტყვს უფალი ❖ ცხოველ არს უფალი იტყვან ამისთვს არა გ ტუილსა ზედა ფუცვენ უფალი ❖ თვალნი შენნი სარწმუნოებად მიმართ, ჰკუჭმენ იგინი ო არა სტკიოდა, მოსრენ იგინი ო არა ინებეს მითვალვად წუერთაჲ, განიმეარნეს ჰირნი მათნი უფროს დ კლდისა ო არა ინებეს მოქცევა ❖ ო მე ვთქუ ნუ უკუჭ კლასაკნი არიან მით რამეთუ ვერ შეუძლეს, რამეთუ არა იცნეს გზა უფლისა, ე ო სასჯელი ღუთისა ❖ მივიდე მდიდართა მიმართ ო ვეზრასო მათ, რამეთუ მათ იცნეს გზა უფლისა ო სასჯელი ღუთისა, ო აჰა ერთბამად ვ შემუსრეს უღელი, განსეთქნეს საკრველნი ❖ ამისთვს დაესსა მათ ლომი მადნართ, ო მეკლმან ვიდრე სასლთამდე მოსწევიდნა იგინი, ო ვეფხმან იღვიბა ქალაქთა მათთა ზედა, ვოველნი გამოძავალნი მათგან მონადირებულ იქმნენ, რამეთუ განმრავლდეს უთნობანი ზ მათნი, მლიერად გარე მიქცევასა მათსა შინა ❖ რომელთა ამათ თვს მღსინებელ გეო შენ, მეთა შენთა დამიტევეს მე, ო ფუცვიდეს არა მეოფთა მიმართ ღმერთთა, ო განვამღენ იგინი ო იმრუშებდეს ო სალ ზლებსა შინა მეძავთასა ისადგურეს ❖ ¹⁾ ცხენებ დედალთ მბორკელ თ იქმნენ, თითოეული ცოლსა მოყუისისა თვისისასა შეჰკვოდა ❖ ნუ ამათ ზედა მოვიხილთა, იტყვს უფალი, ანუ ნათესავსა ზედა ესე ვი-

¹⁾ ეზგ. ბ.

თარსა შურ იგოს სულმან ჩემმან ✱ აღვედით კაცის თაფოანსა მი-
 სსა ზედა ზ დაარღვენით, სოლო აღსასრულსა ნუ ჰყოფთ, დაუტევე-
 ნით საფუძველნი მისნი, რამეთუ უფლისანი არიან ✱ რამეთუ შეუ-
 რაცხოფით შეურაცხება ეო ჩემდამო სახლმან ისრაელისამან, სა-
 ხლმან იუდასმან, თქუა უფალმან ✱ უტეუა უფალსა თუსსა, თქუა
 უფალმან, ზ თქუტს არა არიან ესე, არა მოვიდენ ჩემ ზედა ბორო-
 ტნი, ზ მახული ზ სიუმილი არა ვიხილოთ ✱ წინასწარმეტყუტლნი
 ჩუტნნი იუტნეს ქარად, ზ სიტყვა უფლისა არა იეო მათ შორის,
 ესრეთ იეოს მათდა ✱ ამისთუს ამას იტეუს უფალი ღმერთი, ეო-
 ვლისა მჰერობელი, ამის წილ რომელ სთქუთ სიტყვა ესე, აჰა მე
 მივსცენ სიტყვანი ჩემნი ზირსა შენსა ცეცხლად, ზ ერი ესე შეშებ,
 ზ შეჰამენით იგინი ✱ აჰა მე მოვაწიო თქუტს ზედა ნათესავი შო-
 რით სახლო ისრაელისაო, იტეუს უფალი: ნათესავი ძლიერი, ნათე-
 სავი დასაბამისა არს ზირველ ნათესავი საუკუნითგანი, ნათესავი
 რომლისა არ გესმოდის ენა მისი, ზ არცა გესმნეს რომელსა გე-
 ტეოდეს ✱ კაზარტნი მისნი ვითარცა სამარე აღებული, ეოველნი
 ძლიერ ✱ ზ შეშამდენ სამკალსა თქუტსსა, ზ ჰურთა თქუტსთა, ზ შე-
 შამდენ ძეთა თქუტსთა ზ ასულთა თქუტსთა, ზ შეშამდენ ზუარაკთა
 თქუტსთა, ზ ცხოვართა თქუტსთა, ზ შეშამდენ ვენაკთა თქუტსთა,
 ზ ლელოანსა თქუტსა, ზ ზეთის ზეოანსა თქუტსსა, ზ განლექნენ
 ქალაქნი მტკიცენი ჩუტნნი, რომელთა ესევედით მათდა მიმართ ზ
 მაკვლისა ✱ ზ იეოს მათ დღეთა შინა, იტეუს უფალი ღმერთი შე-
 ნი, არა გეუნე აღსაფხვრელ ✱ ¹⁾ ზ იეოს ოდეს სთქვათ, რაჟსათუს
 მიუტნა უფალმან ღმერთმან ჩუტს ეოველნი ესე, ზ ჰრქუა მათ, მის
 ძლიო რომელ დამიტევეთ მე, ზ ჰმონეთ ღმერთთა უცხოთა ქუტ-
 ვანასა შინა თქუტსსა, ეგრეთ ჰმსახუროთ უცხოთა ქუტუანასა შინა
 არა თქუტსსა ✱ მიუთხრენით ესე სახლისა მიმართ იაკობისსა, ზ
 სასმენელ იქმნენინ სახლისა მიმართ იუდასსა ზ არქუ ✱ ისმინენ
 ესენი ერმან სულელმან ზ უგულომან, თვალნი მათდა ზ არა ზედვენ,
 ყურნი მათდა ზ არა ესმისეუ ✱ ნუ ჩემგან არა შეიძინოთ, იტეუს

ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ
იწ
ით
კა
კბ

¹⁾ ჰეპ. იე.

უფალი, ანუ ზირისა ჩემისაგან არ იწიწკოდით, რომელიმან დავაწესე
 ქვა საზღვრად ზღვსა, ბრძანებად საუკუნოდ, და არა შემთა აჭკდეს
 მას, და აღიძრას და ვერ შეუძლოს, და აღიტყველონ ღელვათა მისთა,
 და არა შემთა ჰხდენ მას და სოლო ერისა ამის იქმნა გული ურჩი
 და ურწმუნო, მიაქციეს და წარვიდეს და არა თქუტს გულთა შინა
 მათთა, შევიძინოთ უფლისაგან ღმთისა ჩუტნისა, მომცემელისა
 ჩუტნდა წუძისა მსთუასა და მცხუტდესა ჟამსა შინა დასრულებისასა
 ბრძანებასა მკისასა და დამიცვნა ჩუტნ და უსჯულოებათა თქუტნ-
 თა განდრიკენეს ესენი, და ცოდვათა თქუტნთა მოაკლენეს კეთილნი
 თქუტნგან და რამეთუ იხოვნეს ერსა შორის ჩემსა უღმრთონი, და
 მახენი ვითარცა საბრკენი, და საბრკენი ვითარცა სახე მონადირისა
 დაარწმუნეს განსაკრწნელად კაცთა და შეიპერობდეს ვითარცა
 მახე აღფოლხუტბული სახესე მფრინველებითა: ეგრეთ სასლნი მათ-
 ნი სახესე საკუთთა, ამისთჳს განდიდნეს და გამდიდრდეს და განასუ-
 ქნეს და განპოსნეს, და გარდაჭედეს სიტუვათა ჩემთა და მსჯავრსა: ¹⁾
 და არა მჯიდეს მსჯავრსა ობლისასა, და მსჯავრსა ქურივისასა არ
 სჯიდეს და ნუ ამათ ზედა არ მოვიხილოა, იტყუეს უფალი, ანუ ნა-
 თესავისაგან ესე ვითარისა არა შურ იგოს სულმან ჩემმან და გან-
 კრომა და შეძრწუნებანი იქმნეს ქუტყანასა ზედა და წინასწარმე-
 ტყუტლნი წინასწარმეტყუტლებენ უმართლოთა, და მღდელთა აღი-
 ტყუტლნეს კელნი მათნი, და ერმან ჩემმან შეიევაზო ესრეთ, და რამ
 ჰყავთ ამის შემდგომადთა შინა.

თ ა ვ ი ვ.

განძლიერდით მენი ბენიამისნი საშუალისაგან იერუსალიმი-
 სსა, და თეკუბათ გამოანიშნეთ საუჯრითა, და შემთა ბეთაქარისა აღი-
 ღეთ ნიშანი, რამეთუ ძურთა წარმოიჭურეს ჩრდილოთ, და შემუსრვა
 დიდი და იეოს მუტნიერისა მის და ფუფუნეულისა, და მიგედოს სი-
 ძაღლე მენი ასულო სიონისა და მისსა მიმართ მივიდენ მწეემსნი
 და სამწესონი მათნი, და აღდგენ მას ზედა კარავი გარემო მისა, და
 მწესიდეს თჳთოეული კელითა თჳსითა და განემსადენით მას ზედა

¹⁾ ესაია ა. ზაქარ. ზ.

ბრძოლად, აღდგეთ და აღვიდეთ მის ზედა ზუადლე, ვაჟ ჩუწნდა
 რამეთუ მიბრკა დღე, რამეთუ მოაკლდებიან აჩრდილნი მწუსრისა-
 ნი და აღდგეთ და აღვიდეთ დაბე, და განვსრწნეთ საფუძველნი მი-
 სნი და რამეთუ ამათ იტევს უფალი ღმერთი ძალთა, აღმოკაფენით
 სენი მისნი, და განმფენელი იერუსალიმსა ზედა ძალითა, და ქალაქი
 მტყუარნი სრული, მძლავრება მის შორის და ვითარ განაცვივის ჯურ-
 ღმუღმან წყალი მისი, ეგრე განაცვიოს უკეთურებამან მისმან, უმთ-
 ნოობა და საარება ისმეს მას შინა წინაშე ზირსა მისსა მარადის,
 ტკივილითა და გუჭმითა და იწუართოს იერუსალიმი, ნუ განკეძო-
 როს სული ჩემი შენგან, ნუ გეო შენ ქუჭყანად უვალად, რომელი
 არ დამკვდრებულ იქმნეს და რამეთუ ამათ იტევს უფალი ძალთა,
 მოჭკუფსლევდით ვითარცა ვენახსა ნებტსა ისრაილისსა, ზედ მიიქე-
 ცით ვითარცა მსთჴლებელი კუფხალთა ზედა მისთა და ვიეთ მიძარ-
 თოქუა და უწამებდე და სასმენელ იქმნეს, აჰა უმეტეუჭლე უურნი ძა-
 თი, და ვერ ძალუც სმენა, აჰა სიტუქა უფლისა იქმნა მათდა ეჭდ-
 რებად მიძართ, არა ინებონ სმენა მისი და და გულის წერობა ჩემი
 აღვაჴსე, და დავაჴენე, და არა მოვასრულენ იგინი, მიფინო ჩხუ-
 თა ზედა ვარემე, და შესაკრებელსა ზედა ჳაბუკათასა ერთბამად, რამე-
 თუ ქმარი და ცოლი შეპურობილ იქმნენ, მოსუცებული საჯისისა თა-
 ნა დღითა და და ვარდაცვალენ სასლნი მათნი სსვათა ველთამე და
 ცოლები მათი ეგრეთვე, რამეთუ განვირთსამ კელსა ჩემსა, დამკვდ-
 რებულთა ზედა ამის ქუჭყანისათა, იტევს უფალი და ¹⁾ რამეთუ მცი-
 რითგან მათით, და ვიდრე დიდადმდე ყოველთა აღასრულენს უსჯუ-
 ლონი, მღდელითგან და ვიდრე ცრუ წინასწარმეტეუჭლამდე ყოველთა
 ქმნეს ტეუილი და და ჳკურნებდეს შემუსრვილებასა ასულისა ერისა ჩემი-
 სასა, შეურაცს მეოფნი და მეტეუჭლნი მძდობა, მძდობა, და სადა არს
 მძდობა და სირცხლეულ იქმნეს რამეთუ მოაკლდეს, და არცა ვი-
 თარ სირცხლეულთა შეიკრიძეს, და უნატოვობა მათი ვერ აგრმნეს,
 ამისთჴს დაეცნენ დაცემულებასა შინა მათსა, და ჳამსა შინა მოსე-
 დესა მათისასა მოუძღურდენ, თქუა უფალმან და ამათ იტევს უფა-

ე
 ვ
 ხ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 იფ

¹⁾ ესაია ნკ. ჳკმ. ც.

ლი დადგეით გზათა ზედა და იხილეთ, და იკითხენით ალაგნი უფ-
ლისანი საუკუნენი, და იხილეთ რომელი არს გზა კეთილი, და ვი-
დოდეთ მას ზედა: ¹⁾ და ჰქოთ უბიწო ეოფა სულთა თქუტნთა, და
იზ თქუტს არა ვიდოდით და დავადგინენ თქუტს ზედა ებგურნი, ის-
იზ მინეთ კმა ნესტუსა, და თქუტს არა ვისმინოთ და ამისთუს ესმა წარ-
ით მართთა, და რომელნი მწესიდეს სამწესოთა მათ შორის, და რაოდე-
მ ვეაჲ მათ შორის და ისმინე ქუტყანათა, აჲჲ მოვაწევ მე ერსა ამას
ზედა მკითა, ნაუოფსა მიქცევისა მათისასა, რამეთუ სიტყუასა ჩემსა
და არა ერჩდეს, და მჯუღი ჩემი განიმორეს და ²⁾ რაჲსათუს გუნდრუ-
კა საბაოთ მომართვამთ მე, და კინამოდოსა ქუტყანით შორით, ეო-
ვლად დასაწუტლნი თქუტნნი არა არიან მითუაღუღ და მსხუტრუტლნი
თქუტნნი არ მეტკბენეს მე და ამისთუს ამათ იტყუს უფალი, აჲჲ მე
მივსცემ ერსა ამას ზედა უძღურებასა, და მოუძღურდენ მის შორის
მამანი და მენი ერთბამად, მეზობელი და მომე მისი წარწემდენ და
კბ ამათ იტყუს უფალი, აჲჲ ერი მოვალს ჩრდილოთ, და ნათესავი დი-
დრი, და მეფენი მრავალნი აღდგენ დასასრულისაგან ქუტყანისა და
ბბ მძუდი და მასრავი ეპურას მძუნვარე არს და არ შეიწყოლოს, კმა მისი
ვითარცა ზღუა მღელვარე, ცხენებისა მიერ და საჭურველისა წვა-
ლობა ჰეოფს ვითარცა ცეცხლი ბრძოლად მენდამი ასულო სიო-
ბდ ნისაო და გუტსმა სასმენელი ეგე, და იგსნეს კელნი ჩუტნნი, ჭირ-
ბმ მან მომიცუნა ჩუტს სალმობათა ვითარ მშობიარისათა და ნუ გან-
ხვალთ ავარაკებად, და გზათა ზედა ნუ სვალთ, რამეთუ მასული
ბბ მტერთა მკვდრ არს გარემოს და ასულო ერისა ჩემისაო, გარე
მოირტე მამა, გარდაისს ნაცარი გლოვისაებრ სიურალისა, ეაჲ თა-
ვისა შენისა ტეება საწეალობელი, რამეთუ მეესა შინა მოიწიოს
კზ საარება თქუტს ზედა და გამოსაცდელად მივეც შენ ერთა შორის შე-
უენებულთა, და ცნობად გამოცდასა შინა ჩემდა გზისა მათისა და
კლ ეოველნივე უსმნი მავალნი დრკუდ, ვითარცა რვალი და რკინა ეო-
კო ველნი განხწწნილ არიან და მოაკლდა საბერველი ცეცხლისაგან,
მოაკლდა ბრუნე, ცუდი სადმე ვეცხლის მტედლობს, უკეთურებანი

¹⁾ მათე ია. — ²⁾ ესაია ი.

მათნი არა დადნეს ❖ ვეცხლ გამოუცდელ უწოდეთ მათ, რათა გამოსცადოს ივინი უფალმან (ისმინეთ სიტყუა უფლისა ეოველმან იუდეამან).

თ ა ვ ი ზ.

სიტყუა რომელი იყო იერემიას მიმართ უფლისა მიერ და ჰრქუა ❖ დადევ ბჭეთა სახლისა უფლისათა, და აღმოიკითხე სიტყუა ესე და არქუ ისმინეთ სიტყუა უფლისა ეოველმან იუდეამან რომელნი შეხვალთ ბჭეთა ამათ თაყუანისცემად უფლისა ❖ ამათ იტყვს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა: ¹⁾ განჰმაროენით გზანი თქუენნი და სიმაღუენნი თქუენნი, და დაგამკვდრნე თქუენ შორის ადგილსა ამას ❖ ნუ ეწავთ თავთა თვსთა სიტყუათა ზედა მტეუართა ვითარმედ რამთურთით არას მარგებენ ჩუენ მეტეუენნი ტამარი უფლისა, ტამარი უფლისა, ტამარი უფლისა არს ❖ რამეთუ უკეთუ განმმართებელთა განმართნეთ გზანი თქუენნი, და სიმაღლენი თქუენნი, და მეოფელთა ჰყოთ მსჯავრი შორის კაცისა და შორის მოუენისა მისისა ❖ და მწირსა და ობოლსა, და ქერივსა არა ჰმძლავრობდეთ, და სისხლსა უბრალოსა არა დასთხევდეთ ადგილსა ამას შინა და შედგომად ღმერთთა უცხოთასა არა ზვიდოდით, განბოროტებად თქუენდა ❖ და დაგამკვდრნე თქუენ ადგილსა შინა თქუენსა, ქუენანასა ზედა რომელი მივეც მამათა თქუენთა, საუკუნითგან და ვიდრე საუკუნომდე ❖ ხოლო უკეთუ თქუენ ესჯდეთ სიტყუათა მიმართ ცუდთა, ვინაჲ არას ირგებთ ❖ და ჰმკლველობდეთ და იმრუშებდეთ, და იზარვიდეთ, და ჰფუცვდეთ უსამართლოსა ზედა, და უკმევდეთ ბაალსა, და ზვიდოდით შემდგომად ღმერთთა უცხოთა, რათა არა უწეით (ბოროტ ეოფა თქუენდა) ❖ და მოხუენდით და დასდევით წინაჲ იემსა, სახლსა შინა სადა წოდებულ არს სახელი ჩემი მას ზედა, და სთქუთ განვემორენით ქმნად ეოველთა ამათ სამაკელებათა ❖ ²⁾ ნუ ქუაბ ავახავთა სახლი ჩემი რომელსა ზედა წოდებულ არს სახელი ჩემი მას ზედა მუნ წინაჲ თქუენსა, და აჰა ვიხილე, იტყვს უფალი ❖ რამეთუ ზვიდოდით ადგილსაჲ ჩემისა სილომს შინა რომელსა დაი-

¹⁾ ჰქემ. კვ.—²⁾ ესაია ნე. მათე კა. მარ. ია. ლუკა ით.

კარგა სახელმან ჩემდნ, მის ზედა მუნ უწინარეს, ღ იხილეთ რანი
 იუ უეჭუნ მას ჰირისგან უკეთურებისა, ერისა ჩემისა ისრაელისა ზ ღ
 აწ ამის წილ რომელ ჰქმნენით ყოველნი ესე საქმენი, ღ ვიტყოდე
 თქუნიდაძი, განთიად ვიტყოდი ღ არა ისმინეთ ჩემი, თქუა უფალ-
 იდ მან, ზ ღ გიწოდეთ თქუნი ღ არა მომიკეთ ზ ¹⁾ მეცა უკუტ უყო
 სახლსა ამას, რომელსა წოდებულ არს სასელი ჩემი მას ზედა რო-
 მლისაძი თქუნი ესავთ მის ზედა, ღ ადგილისა რომელი მიგეც
 იე თქუნი ღ მამათა თქუნითა ვითარ იგი უეავ სილოძსა ზ ღ განგვა-
 რნე თქუნი ჰირისგან ჩემისა, ვითარცა განვვარნე მძანი თქუნინი
 ივ ყოველი თესლი ეფრემისი ზ ²⁾ ღ შენ ნუ ილოცავ მწედ ერისა ამის,
 ღ ნუ იოხ შეწვალებად მათდა, ღ ნუ ილოცავ, ღ ნუ მოსვალ ჩემდა
 იხ ამათოჯს, რამეთუ არა ვისმინო შენი ზ ანუ არა ჰსედავ რასა ეგენი
 იტ ჰყოფენ ქალაქთა შორის იუდასთა, ღ გზათა შორის იერუსალემისა-
 თა ზ მენი მათნი შეჰკრებენ შემათა, ღ მამანი მათნი აღატყინებენ
 ცეცხლსა, ღ ცოლნი მათნი ზელენ ცმელსა, ქმნად ხავონანი ძალთა
 ცისათა და უგნეს საგებნი ღმერთთა უცხოთა რათა განძარისხონ მე ზ
 თ ნუ მე განძარისხებენა იგინი, თქუა უფალმან, არა თავთა თჯსთა რა-
 კ თა ჰრცხუნიწნეს ჰირთა მათთა ზ ამისთჯს ამათ იტყუს უფალი აწჰ
 რისხვა ღ გულის წეროძა ჩემი განეფინოს ადგილსა ამას ზედა, ღ
 კაცთა ზედა ღ საცხოვართა, ღ ყოველსა ზედა ხესა ველისასა, ღ
 ყოველთა ზედა ნაშროძთა ქუტყანისათა, ღ აღეგზნას ღ არა დაძრ-
 კა ტეს ზ ამით იტყუს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა, ყოვლად
 დასაწუტლნი თქუნინი, შეკრიბენით მსხუტრძლთა თქუნითათანა, ღ
 კბ ჰამეთ ვორცი ზ რამეთუ არა ვთქუ მამათა მიძართ თქუნითა, ღ არა
 ვამცენ მათ დღესა რომელსა შინა აღმოვიუტანენ იგინი ქუტყანი-
 საგან ეგვიპტისა, ყოვლად დასაწუტლთათჯს ღ მსხუტრძლთა ზ
 კგ არამედ ესე სიტყუა ვამცენ მათ, მეტყუტლმან დღესა რომელსა შინა
 აღმოვიუტანენ, ისმინეთ გმისა ჩემისა, ღ ვიყო მე თქუნიდა ღმერ-
 თად, ღ თქუნი იუენეთ ჩემდა ერად, ღ ვიდოდეთ ყოველთა ზედა
 გზათა ჩემთა, რომელნიცა გაძცენ თქუნი, რათა კეთილ იყოს

¹⁾ ივავი ხ. ესაია. მ. — ²⁾ ხ. მეფე დ. — ³⁾ ჰეგ. იდ.

თქუენდა ❖ ღ არა ისმინეს ჩემი, არცა მოუჭეს უური მათი, არამედ
 ვიდოდეს მოკონებათა შინა გულისა მათისათა ბორცოცისათა; ღ
 იქმნეს უკუპართანი, ღ არა წინა მართანი ❖ დღითგან რომლით
 გამოვიდეს მამანი მათნი ქუჭუანით ეგვტით, ღ ვიდრე დღისამდე
 ამის ღ გამოვაჟღინენ თქუენდამო ყოველნი მონანი ჩემნი წინას-
 წარმეტუჭლნი დღისა ღ ცისკარსა ღ მივაჟღინე ❖ ღ არა ისმი-
 ნეს ჩემი, ღ არა მოუჭეს უური მათი, ¹⁾ ღ განიფხეს ქედი მათი
 უფროს მამათა მათისა ❖ ღ ჭრქუა მათ სიტყუა ესე ღ არა ისმი-
 ნონ შენი, ხადრდი მათ ღ არა რაჲ მივაგონ შენ ❖ ღ ჭრქუა მათ
 ესე ნათესავი, რომელმან არა ისმინა კმისა უფლისა ღუთისა მისი-
 სსა, არცა შეიწინარა წურთილებაჲ, მოაკლდა სარწმუნოება ღ მოღე-
 ბულ არს ჭეშმარიტება ჰირისაგან მათისა ❖ აღზარსე თავი შენი ღ
 განაგდე, ღ აღიდე ბაგეთა ზედა გალობა, რამეთუ შეურაცხ გყო-
 უფალმან, ღ განიშორა ნათესავი მოქმედი ამათი ❖ რამეთუ ქმნეს
 მეთა იუდასთა ბორცოტი წინაჲჲ ჩემსა, იტყვს უფალი, ღ აწ ესმნეს
 სამაგელნი მათნი შორის სახლისა რომელსა წოდებულ არს სახე-
 ლი ჩემი მის ზედა, შეგინებად მისსა ❖ ღ აღაშენეს ბომონი ტაფე-
 თისი რომელ არს კევსა შინა მისა ენრომისსა, დაწვად მეთა მათთა,
 ღ ასულთა მათთა ცეცხლისა მიერ რომელი არა ვამცენ მათ, არცა
 მოვიდა გულსა შინა ჩემსა ❖ ამისთჳს აჴა დღენი მოვლენ, იტყვს
 უფალი, ღ არღა თქუან მერმე ბომონი ტაფეთისი, ღ ხევი მისა
 ენრომესი, არამედ კევი მოწუჭდითა, ღ დაჭოლენ ტაფეთს შინა
 არ ყოფისათჳს ადგილისა ❖ ღ იუენენ მკუდარნი ამის ერისანი,
 საჭმელ მფრინველთა ცისათა ღ მხეცთა ქუჭუანისათა, ღ არა იუოს
 წარმდეგენელი ❖ ²⁾ ღ მოვაკლო ქალაქთაგან იუდასთა, ღ საგსაურ-
 თაგან იერუსალემისათა კმა კეთილ მშუჭბიარისა, ღ კმა მოსარუ-
 ლისა, კმა სიძისა, ღ კმა სძლისა, რამეთუ მოსაოკრებელად იუოს
 ყოველი ქუჭუანა.

კდ
 კმ
 კპ
 კზ
 კტ
 კლ
 კლბ
 კლგ
 კლდ

1) ჰეპორე ოგ. — 2) ეზეკია კმ.

თ ა ვ ი ა.

ა **გ**ას ჟამსა შინა, იტყუეს უფალი, გამოისჯნენ ძვალნი მეფეთა
 იუდასთან, **ბ** ძე ძვალნი მთავართა მათთან, **გ** ძე ძვალნი წინასწარმეტ-
 ყუჭლთა მათთან, **დ** დამკვდრებულთანი იერუსალიმს საფლავთაგან
 მათთა **ე** **ვ** **გ**ანაჟმენ ივინა წინაჟე მისისა, **დ** წინაჟე მთოვარისა,
ე **ვ** წინაჟე ყოველთა ვარსკულავთა, **გ** წინაჟე ყოველისა ძვედრობისა
 ცისასა, რომელნი შეიყვარნეს **დ** რომელთა ჭმსახურეს, **ე** რომელ-
 თასა ვიდოდეს შემდგომად მათსა, **გ** რომელთა ერჩდეს, **დ** რომელ-
 თა თაჟვანისცეს მათ, არა ვინ ეტყუებდეს **ე** არცა ტიროდენ, არა შეი-
 კრიბნენ არცა დაეფლნენ, **გ** იუჟინ სამაგალითოდ ჰირისაგან ქუჭყა-
 ნისა **ე** რამეთუ აღიწიეს სიკუჭდილი ვიდრე ცხოვრება **დ** ყოველ-
 თა ნეშტთა დაშთომილთა ნათესავისა მისგან უკეთურისა, ყოველსა
 შინა ადგილსა დაშთომილი, რომელსაცა განჯვადნე ივინი მუნ, რა-
 მეთუ ამათ იტყუეს უფალი ძალთა **ე** **დ** ჭრქუა მათ ვითარმედ ამას იტყუეს
 უფალი, ნუ დაცემული არ აღდგების, ანუ მიქცეული არ მოიქცევის **ე**
ე რასათუჲს მიიქცია ერმან ამან **დ** ისრაელმან მიქცევითა ლიბრითა,
გ **დ** დაჟრობილ იქმნეს აღრჩევასა მათსა შინა, **დ** არა ინებეს მოქცე-
 ვად **ე** ყურად იღეთ **დ** ისმინეთ, არა ესრეთ იტყუდიან, არა არს
 კაცი შემნანებელი უკეთურებისაგან მისისა მეტყუჭლი რაჲ ვეჲ არა
 მოაკლდა მსრბოლი სასრბოსაგან თჯისა, ვითარცა ცხენი ოფ-
ბ ლიერი ჯვივილსა შინა მისსა **ე** **დ** ასიღამან ცათა შინა სცნა ჟამი თჯი,
 გურიტმან **დ** მჭურინავმან **დ** მერცხალმან, ველისა სირთა დაიცვნეს
 ჟამნი შემოსლვისა მათისანი, ხოლო ერმან ჩემმან არა ცნა სასჯე-
ც ლნი უფლისანი **ე** ვითარ იტყუთ ვითარმედ ბრმენნი ვართ ჩუჭნ,
დ სჯული უფლისა ჩუჭნ თანა არს, ამაოსა მიმართ იყო წილი
თ მტყუარი მწიგნობართა **ე** ერცხვნა ბრმენთა, **დ** დაინაბნეს **დ** მო-
 მედგოდეს, რამეთუ სიტყვა უფლისა შეურაცხუვეს, სიბრმე რაჲ არ
ი მათ შორის **ე** ¹⁾ ამისთუჲს მივსცნე ცოლნი მათნი სხვათა, **დ** ავარა-
 კნი მათნი მემკვდრეთა უცხოთა, რამეთუ მცირითგან მათით ვიდრე
 დიდადმდე მათთა ყოველივე ჭანვრობენ ანგრებსა, წინასწარმეტყუჭ-

¹⁾ ესაჲ ნვ. ზემორე ვ.

ლთავან ვიდრე მღვდელადმე მათთა, ყოველივე იქმენ სიცრუეჭსა ❖
 ღ ულხენდეს შემუსრვილებასა ას ულისა ერისა ჩემისსა უხატოდ, ღ ია
 იტყოდეს მძულობა, მძულობა, ღ სადა არა არს მძულობა ❖ რცხუჭ- იბ
 ნა რამეთუ საბაგელ იქმნეს, ღ სირცხული არავე შეირცხუნეს, ღ
 კდემულება არა ცნეს, ამისთვის დაეცნენ დაცემულთა თანა: ჟამსა მო-
 ხედვისა მათისასა მოუძღურდენ, თქუა უფალმან ❖ ღ შეჭკვებდენ იე
 ნამრომთა მათთა, იტყუეს უფალი, არა არს ურემენი ვენახთა შინა, ღ
 არს ლელუ ღელთანთა შორის, ღ ფურცელნი ღ მოსცუვეს, რომელ იდ
 მივეცით მათ, გარე წარგდა ❖ რასათუ ვსსეთთ ჩუჭნ შეკრებულად
 ღ შევიდეთ ქალაქებსა მადართა, ღ შევცვკეთ მუნ, რამეთუ ღმერთმან
 განმეარნა ჩუჭნ, ღ მასჩუ ჩუჭნ წყალი ნაღვლისა, რამეთუ ვცოდეთ
 წინაშე მისსა ❖ ¹⁾ შევეკრებით მძულობისათუ, ღ არა არიან კეთილ- იე
 ნი ჟამსა კურნებისასა, ღ აჭა სწრაფა ❖ დანით გუჭსმა ჟმა სიმა- ივ
 ხჯლისა ცხენთა მისთასა, ჟმისაგან ჟჯვილისა ცხენონსობისა ცხენ-
 თა მისთასა, შეიძრა ყოველი ქუჭყანა, ღ მოვიდეს ღ შეჭამოს
 ქუჭყანა, ღ საფსება მისი, ქალაქი ღ შინა დამკვდრებულნი მის შო-
 რის ❖ მით რამეთუ აჭა გამოვაჯღენ თქუჭნდამი გუჭლთა მაკუდი- იზ
 ნებელთა, რომელთა არა არს სასრვა, ღ გებენდენ თქუჭნ, იტყუეს
 უფალი ❖ უკურნებელად საღმობიერებითა გულისა თქუჭნისა უღო- იწ
 ნო ქმნულისათა ❖ აჭა ჟმა ღაღადებისა ასულისა ერისა ჩემისა
 ქუჭყანისაგან შორიელისა, ნუ უფალი არა არს სიონსა შინა, ანუ
 მეფე არა არს მუნ, მით რამეთუ განმარისხეს მე, ქანდაკებულთა მათ
 თუხს მიერ, ღ ამათა მიერ უცხოთა ❖ წარგდა მკაჲ, ღ წარვიდა კ
 ლეწვა, ღ ჩუჭნ ვერ განვერენით ❖ შემუსრვათა სედა ასულისა ერის- კა
 სა ჩემისათა დაბნელდა შეცბუნებულობა, მძლე მექმნეს მე ვითარცა
 საღმობანი მძობიარისანი ❖ ნუ რიტინი არა არს გალაადს, ანუ კბ
 მკურნალი არა არს მუნ, რადსათუხს არა აღვიდა კურნებად ასული
 ერისა ჩემისა.

თ ა ვ ი თ.

ვინ მოსცეს თავსა ჩემსა წყალი, ღ თვალთა ჩემთა წყარო. ბ

¹⁾ ჰეპორე იდ.

ცრემლთა, ღ ვსტიროდი ერსა ამას ჩემსა დღე ღ ღამე, მოწყულულთა
 ბ ასულისა ერისა ჩემისათა ზ ვინ მომცეს მე უდაბნოს შინა სადგუ-
 რი უკანასკნელი, ღ დაუტევო ერი ჩემი, ღ წარვიდე მისგან, რამეთუ
 გ ყოველნი იმრუშებენ კრებული მეურაცს მეოფელთა ზ ღ მორთხმულ
 ეჭს ენა მათი, ვითარცა მძვლდი: ტუილი ღ არ სარწმუნოება გა-
 დ ნმლიერდა ქუტყანასა, რამეთუ ბოროტთაგან ბოროტთა მო-
 დ მართ გამოვიდეს, ღ მე არა მიცნეს, იტევის უფალი ზ კაცად
 კაცადი მოეჭისსაგან თვისისა ერიდენით, ღ მათა თქუტნთა ნუ ესავთ,
 რამეთუ ყოველი მმა წიხლითა წიხლვიდეს, ღ ყოველი მეგობარი
 ე საკულად ვიდოდის ზ კაცად კაცადი ძუნად მოეჭისსა თვისისა მო-
 კიცხარობს, ჭეშმარიტება არა თქუას, ისწავა ენამან მათმან თქმა
 ვ ტუილისა, მიჭხუტყდეს ღ არა მოაკლეს მიქცევად ზ ვანში ვანშსა
 ზ ზედა, საკვა საკვასა ზედა, არა ინებეს ცნობა ჩემი, იტეჯს უფალი ზ ამი-
 ზ სთჯს ამათ იტეჯს უფალი ძალთა, აჭა მე გავავურჯნე ივინი, ღ გამო-
 ვცადნე ივინი, რამეთუ ვუო ზირისაგან უკეთურებისა ასულისა ერის
 ზ სს ჩემისა, (ისარ მწყელველ) ზ ¹⁾ ენა მათი მსაკვარებ სიტყვანი ზი-
 რისა მათისანი, მოეჯსსა თვისსა ჭზრასავს მძვიდობითა, ღ გულსა
 თ თვისსა შორის აქუეს მტერობა ზ ნუა მათ ზედა არ მივისილოა, იტ-
 ეჯს უფალი, ანუ ერსა ზედა ესე ვითარსა არ შური აგოსა სულმან
 ი ჩემმან ზ მათათ ზედა აღიღეთ ტუება, ღ ალაგთა ზედა უდაბნოსა-
 თა გოდება, რამეთუ მოაკლდეს არ ყოფისაგან კაცთა მრავალთასა:
 არა ისძინეს ვმა მეოფობისა, მფრინველთაგან ცისათა, ღ ვიდრე
 ია საცხოვართამდე, განჭკრთეს თქრომით ზ ღ მივსცე იერუსალიმი
 გარდასახლებად, ღ სამკჯდრებელად ვემაშთა, ღ ქალაქნი იუდასნი
 იბ უჩინო საქმნელად დავსხნე, არ დამკვიდრებისაგან ზ ვინ არს კაცი
 გულის ხმის მეოფელი ღ გულის ხმა უუო ესე, ღ რომელმან სი-
 ტუვა ზირისა უფლისა ამას თანა მიგიტხრას თქუტნ, რომლისა თჯს
 წარწემა ქუტყანა, დაიტევა ვითარცა უდაბნო არ საგსაურობისა-
 ივ გან მისისა ზ ღ თქუა უფალმან ჩემდამო დატევებისათჯს მათგან
 სჯულისა ჩემისა, რომელი მივეც წინაშე ზირსა მათსა, ღ არა ის-

¹⁾ ფსალ. კზ.

მინეს ხმისა ჩემისა ❖ არამედ ვიდოდეს შემდგომად სათნოთა გუ- იდ
 ლისა მათისა უკეთურისათა, და შემდგომად კერპთა, რომელნი ასწა-
 ვნეს მათ მამათა მათთა ❖ ამისთვის ამით იტყვს უფალი ძალთა იე
 ღმერთი ისრაელისა: ¹⁾ აჰა მე ვაჰამნე მათ ჭირნი, და ვასვა მათ წყა-
 ლი ნაღვლისა ❖ და განვაბნინე ივინი წარმართთა შორის, რომე- იუ
 ლთაში არა უწოდეს მათ და მამათა მათთა: და მოვაფლინო მათ ზე-
 და მახვილი, ვიდრემდის აღვკოცნე ივინი მის მიერ ❖ ამით იტყვს იხ
 უფალი ძალთა, მოუწოდეთ შემსხმელთა გოდებისათა, და მოვიდეთ,
 და ბრძენთა დედათა მიაფლინენით და იტყოდინან ❖ და ისწრაფეთ და იწ
 მოიღეთ თქუენ ზედა გოდება, და დამოადინედ თვალთა თქუენთა
 ცრემლნი, და წამთა თქუენთა სდროდეთ წყალი ❖ რამეთუ ვაა საწ-
 ვალობლობისა ისმა სიონს შინა, ვითარ დავკლასაკენით გუტრცხუტრ-
 ნა ფრიად, რამეთუ დაუტყვეთ ქუტყანა განვთხიენით კარვები ჩუტ-
 ნნი ❖ ისმინეთ დედანო სიტყვა ღმერთისა, და შეიწუნარენ უერთა მ
 თქუენთა სიტყვანი ჰირისა მისისანი, და ასწავეთ ასულთა თქუენ-
 თა გუტრინვა, და დედა-კაცმან მოუვასსა თუსსა გოდება ❖ რამეთუ კა
 აღმოვიდა სიკუდილი საჩუქელთა თქუენთა, და შევიდა ქუტყანად
 მიმართ თქუენად, მოსწოლვად ჩხვლთა გარეგნით, და ჰაბუკთა
 უბანთაგან ❖ ესრეთ იტყვს უფალი, და იუენენ მეტადარნი კაცთანი კბ
 მაგალითებად ჰირისა ზედა ველისა ქუტყანისა თქუენისასა, და ვი-
 თარცა თივა უკუანა მთიბელისა, და არა იყოს შემკრებელ ❖ ამით კბ
 იტყვს უფალი: ²⁾ ნუ იქადინ ბრძენი სიბრძნისა მიერ თუსისა,
 და ნუ იქადინ ძლიერი ძლიერებისა მიერ თუსისა, და ნუ იქადინ
 მდიდარი სიმდიდრესა ზედა თუსსა ❖ არამედ ამას ზედა იქა- კდ
 დოდენ მოქადული, გულის ხმის ეოფასა, და ცნობასა ჩემსა, რა-
 მეთუ მე ვარ უფალი მოქმედი წყალობისა, და მსჯავრისა, და სიძარ-
 თლისა ქუტყანასა ზედა, რამეთუ ამით შინა არს ნება ჩემი, იტყვს
 უფალი ❖ აჰა დღენი მოვლენან, იტყვს უფალი, და მიხედვა ვეო ეო- კმ
 ველთა ზედა მეტკუტითლთა და უტკუტითლობისა მათისათა ❖ ეკვზ- კმ
 ტესა ზედა, და იღუემასა ზედა, და ედომსა ზედა, და მეთა ზედა ამმო-

¹⁾ ქვემ. კბ.—²⁾ ა კორ. ა. ბ კორ. ბ.

ნისთა, ღ მეთა ზედა მოაბისთა, ღ ყოველთა ზედა კარე მოკუჭტცი-
ლსა, ზირით კერძო მისით: დამკვდრებულთა უდაბნოს შინა, რამე-
თუ ყოველნი წარმართნი უმეტეტუწთილო არიან ჯორცითა, ღ ყოვე-
ლი სახლი ისრაელისა უმეტეტუწთილებ გულებითა მათითა.

თ ა მ ი ი.

ბ **||** სმინეთ სიტყვა რომელი თქუა უფალმან თქუწნ ზედა სახლო
ბ ისრაელისაო ❖ ამათ იტუჯს უფალი, გსათა ებრ წარმართთასა, ნუ
გ ისწავებთ, ღ სასწაულთაგან ცისათა ნუგეშინისეე, რამეთუ ეშიშვიან
დ ივინი ზირისაგან მათისა ❖ რამეთუ სასჯელნი წარმართთანი
ღ ამაოება ძელთა არს მოკუჭტთილი ძაღნარით, ქმნილი ხუროსა ❖ ¹⁾
ღ გამონადნობი ვეცხლითა ღ ოქროთა შეგეულნი არიან: კუჭტთ-
სებითა ღ სამსკუჭლებითა განამაგრნეს ივინი ღ არა შეიძრნენ, ვეც-
ხლი წახნაკებული არს, არა ვიდოდინ, ვეცხლი დასხმული არს თა-
ე რძით მოვიდა ოქრო ოფაზისა ❖ (ღ ოქრო მსკედელთა გელი, საქ-
მე გელოვანთა, ყოველნი) იაკინთსა ღ ზორფირსა შეჭმოსენ მათ,
აღსუბით აღისუნან ივინი, რამეთუ ვერ ვლენედ, ნუ გეშინისეე მათ-
გან რამეთუ ბოროტი ვერ ქმნან, ღ კეთილი არა არს მათ შო-
ვ რის ❖ ²⁾ ვინ არს ვითარ შენ უფალო დიდ ხარ შენ ღ დიდარს სა-
ზ ხელი შენი ძალითა ❖ ³⁾ ვის არა ეშინოდის შენდა მეუფეო წარმა-
რთთაო შენნი არიან, რამეთუ ყოველთა შორის ბრძენთა წარმართ-
თასა, ღ ყოველთა შორის მეფეთა მათთა ვინ არს ვითარ შენ უფა-
ლო ❖ რამეთუ ერთგვის აღგზნენ ღ მოუძღურდენ გულნი ამაო-
ტ თანი ძელი არს ❖ ვეცხლ გამოჭედილი თარძით მოღებული, ღ ოქ-
რო ოფაზით ქმნილი ხუროსა ღ გელთა ოქრო მსკედელისათა იაკინთე
ი ღ მოწეული სამოსლად მთა ქმნილი ბრძენთა ❖ ხოლო უფალი ღმერთი
წაჭნი ჭეშმარიტ არს ღმერთი ცხოველი, ღ მეუფე საუკუნო, გულის
თა წერომითა მისითა შეიძრას ქუჭტყანა, ღ არა ეონ წარმართთა რისხვა მი-
სი ❖ ესრეთ არქუთ მათ, ღმერთთა რომელთა ცაჲ ღ ქუჭტყანა არ შექმნეს
იბ წარწემდედ ქუჭტყანისაგან, ღ ქუჭტყე კერძოსაგან ცისა ამის ❖ ⁴⁾ უფალო-
მან შექმნა ცაჲ ღ ქუჭტყანა ძალისა მიერ თვისისა ღ აღჭმართა მკვდროანი

¹⁾ სიბრძ. ივ.—²⁾ მიქია ზ.—³⁾ გამოც. იე.—⁴⁾ დახად. ბ. ქვეშ. ნა.

სიბრძნისა მიერ მისისა, **დ** ცნობისა მიერ თვისსა გარდაართსა
 ცაჲ **ჟ** **დ** კმისა მის მოცემისა მისისათა სიმრავლე წელისა ცისა ივ
 შორის, **დ** აღმოიყვანნა ღრუბელნი დასასრულით ქუჭყანისა: ¹⁾ ელ-
 ვანი წუძად ქმნა, **დ** გამოიყვანნა ქარნი **დ** ნათელი საუნჯეთაგან იდ
 მათთა **ჟ** განსულელნა ყოველნი კაცნი მეცნიერებისაგან, სირსუ-
 ლეულ იქმნა ყოველი ოქროს მჭედელი წახნაგებულთა თვისთა იე
 ზედა, რამეთუ ცული გამოადნვეს, არა არს სული მათ თანა **ჟ** ამო-
 ნი არიან საქმენი ნამდერნა, **ქ** ამსა შინა მოხილვისა მათისასა წა-
 რწუდენ **ჟ** არა არს ესე ნაწილი იაკობისი: რამეთუ შემოქმედი ყო- ივ
 ველთა თვთ არს ნაწილ მისსა, **დ** ისრაელი ქუჭროს მკვიდრობისა
 მისისა, უფალ ძალთა არს სახელი მისი **ჟ** შეკრიბა გარემით გვა- იზ
 მები, დაძვდრებულო რჩეულთა შორის **ჟ** რამეთუ **ქ** ამათ იტყუ- იტ
 უფალი, აჰა მე უსაფრკეებ დაძვდრებულთა ქუჭყანისა ამისთა ჭი-
 რისა მიერ, **დ** ვაჭირვო მათ, რათა იპოოს **ჟ** ვაება შემუსრვასა ით
 მენსა ზედა, საღმობიერ არს წელული შენი, მეცა ვთქუ, ნანდვილ-
 ვე ესე არს წელულება ჩემი **ჟ** მეწია მე კარავი ჩემი, საარებულ იქ- კ
 მნა, წარწუდა, **დ** ყოველნი ესონი ჩემნი განირღუჭს, მენი ჩემნი **დ**
 ცხოვარნი ჩემნი არა არიან: არა არს მერმე ადგილი კარვისა ჩემი-
 სა, ადგილი ესოთა ჩემთა **ჟ** რამეთუ მწვემსთა იუმიცნობოეს **დ** უფა- კა
 ლი არ გამოიძიეს, ამისთჳს არა გულის სძა ყო ყოველმან სამწე-
 სომან **დ** განიბნინეს **ჟ** ხოლო სასმენელისა აჰა მოვალს, **დ** ძრვა კბ
 დიდი ქუჭყანისაგან ჩრდილოსა, დასხმად ქალაქთა იუდასთა უჩინო
 საქმედად, **დ** საბუდრად სირთა **ჟ** უწვი უფალო ვითარმედ არა კა- კპ
 ცისა არს **კ** ზა მისი, არცა მამა-კაცი ვიდოდის, **დ** წარჭმართოს
 სლვა თვისი **ჟ** ²⁾ გვასწავლენ ჩუჭნ უფალო, კარნა განკითხვისა, **დ** კდ
 ნუგულის წერომისა მიერ, რათა არა შემცირებულ მეუნე ჩუჭნ **ჟ** ³⁾ კე
 გარდასს გულის წერომა შენი წარმართთა ზედა არ მეცნიერთა
 შენტა, **დ** მეუობათა ზედა რომელთა სახელსა შენსა არა სადეს, რა-
 მეთუ შეჭამეს იაკობი, **დ** მოასრულეს ისრაელი, **დ** სამოვარი მისი
 მოაოკრეს.

¹⁾ ფსალმუნი ივ. ჰევ. ნა. — ²⁾ ფსალ. ვ. — ³⁾ ფსალ. ოტ

თ ა ვ ი ი ა.

სიტყვა რომელი იყო იერემიას მიმართ უფლისა მიერ, **ბ**
ბ თქუა **ჴ** ისმინე სიტყვა ანდერძისა ამის, **ბ** სიტყვა კაცთა მიმართ
გ იუდასთა, **ბ** დამკვდრებულთა იერუსალიმის **ჴ** **ბ** იტყოდი მათდამი,
დ ამათ იტყვს უფალი ღმერთი ისრაელისა, **ბ** წყეულ იყავნ კაცი რო-
დ მელმან არა ისმინეს სიტყვანი ამის ანდერძისანი **ჴ** რომელი ვამ-
 ცენ მამათა თქუწნთა, დღესა შინა რომელსა აღმოვიყვანენ იგინი
 ქუწუანისაგან ეგვტისა, სავუმილისაგან რკინისა, მეტყუწლმან, ის-
 მინეთ ვმისა ჩემისა, **ბ** უწუწნით ეოველნი რომელნიცა ვამცენე
 თქუწნ, **ბ** იუწნეთ ჩემდა ერად, **ბ** მე ვიყო თქუწნდა ღმერთად **ჴ**
ე რათა დავამტკიცო ფიცა რომელსა ვეფუცე მამათა თქუწნთა, მიცე-
 მად მათდა ქუწუანა მადინებელი სმესა **ბ** თაფლსა, ვითარცა დღესა
ვ ამას, **ბ** მოგება უწუწნ **ბ** თქუწნს, იყავნ უფალი **ჴ** **ბ** თქუა უფალმან
 ჩემდამო, წარვიკითხენ სიტყვანი ესე ქალაქთა შორის იუდასთა, **ბ**
 ვარეშე იერუსალიმისა მეტყუწლმან, ისმინეთ სიტყვანი ამის ანდერ-
ს ძმისანი **ბ** უწუწნით იგინი **ჴ** რამეთუ წამებით უწამე მამათა თქუწ-
 ნთა დღესა მას რომელსა გამოვიყვანენ იგინი ქუწუანით ეგვტით
ბ ვიდრე აქა დღედმდე აღიმსთობდ, უწამებდ, **ბ** ეტყოდე, ისმინეთ ვმისა ჩე-
ტ მისა **ბ** არა ისმინეს **ჴ** **ბ** ვარეწარ უწნეს სასმენელნი მათნი, **ბ** ვი-
 დოდა კაცადნი ნებასა გულისა თვისისა ბოროტსა **ბ** მოვიწუწნ
 მათ ზედა სიტყვანი ესე ამის ანდერძისანი რომელ ვამცენ მათ ეო-
თ ფად **ბ** არა ისმინეს **ჴ** **ბ** თქუა უფალმან ჩემდამო: იპოვა საკრვე-
ი ლიმი **ჴ** მიიქცეს უსამართლოებათა მიმართ მამათა მათთა ჰირველ-
 თასა, რომელთა არა ინებეს სმენად სიტყვათა ჩემთა, **ბ** აჭა ესენი-
 ცა ვლენან უკანა ღმერთთა უცხოთასა მსახურებად მათდა **ბ** განაქა-
ი რვეს სახლმან ისრაელისამან **ბ** სახლმან იუდასმან ანდერძი ჩემი,
ი რომელი მამათა მათთა მიმართ **ჴ** ამისთვს ამათ იტყვს უფალი,
 აჭა მე მოვანწინე მათ ზედა ძვრნი რომელთაგან ვერ შექმლებულ
ი იუწენ გამოსლვად მათგან, **ბ** ღაღადებდენ ჩემდამო **ბ** არა ვისმინო
ი მათი **ჴ** **ბ** ვიდოდინ ქალაქნი იუდასნი, **ბ** მკვდრნი იერუსალიმი-

სანი ღ ღაღადებდენ ღმერთთა მიძარტ მათთა, როძელთა იგინი უკუძევენ მათ, სოლო მათ ვერ იგსენ იგინი ჟამსა შინა განბოროტებისა მათისასა ❖ ¹⁾ რამეთუ რიცხუსა ებრ ქალაქთა შენტასა იუჟნენ ღმერთნი შენნი იუდა, ღ რიცხუსა ებრ გამოსავალთა იერუსალიმისათა, დაწესნეს ბომონნი სირცხვილისა საკმეველი, კუძევედ ბააღისასა ❖ ²⁾ ღ შენ ნუ ილოცავ ერისა ამისთჳს, ღ ნუ მევედრები მათთჳს ვედრებისა მიერ ღ ლოცვისა, რამეთუ არა შესმენილ იქმნენ ჟამსა შინა როძელისა მსადლოდინ მე, ჟამსა შინა განბოროტებისა მათისასა ❖ რად შეევარებულმან სახლსა შინა ჩემსა ქმნა საძაგელი: ნუ აღთქმანი ღ კორცი წმიდა მოგისზობენ შენგან ბოროტთა შენთა: ანუ ამათ განარინონ ❖ ჴეთის სილი შუწნიერი ჩრდილ კეთილი სილვით გიწოდა უფალმან სახელი შენი: გამსა ჴედა მეტკუწთილობისა მისისა აღატედა ცეცხლი მის ჴედა: დიდი ჴირი შენ ჴედა: გინებულ იქმნეს რტონი მისნი ❖ ღ უფალმან ძალთამან დამნერკველმან შენმან თქუნა შენ ჴედა მვირნი უკეთურებისა წილ სახლისა ისრაელისა, ღ სახლისა იუდასსა: რამეთუ ქმნეს თავთა მათთად განრისხება ჩემი უკმევედეს რა იგინი ბააღსა ❖ უფალო გულის სძა მიუავ მე ღ ვცნა, მაშინ ვისილენ სიძარჯუწნი მათნი ❖ მე ვითარცა კრავმან უძანკომან მიუვანებულმან დაკლვად არა ვცან, ჩემ ჴედა ისიტუწეს გუფის სიტევა ბოროტი მეტუწლთა, მოვედით ღ შეურიოთ ძელი ჳურსა თანა მისთა, ღ აღგოცოთ იგი ქუწუანით ცოცხალთათ: ღ სახელი მისი არა მოსსენებულ იქმნეს ძერძე ❖ ³⁾ უფალო საბაოთ მსჯელო ძართალო, გამომცდელო თირკმელთა ღ გულისაო, მისილავსძცა შენ მიერი ძურის გება მათ ჴედა, რამეთუ შენდა მიძარტ განვაცხადე სამართალი ჩემი ❖ ამისთჳს ამათ იტუჯს უფალი კათცა ჴედა ანნათოელთა, მეძიებელთა სულისა ჩემისათა, მეტუწლთა არ წინასწარმეტუწლედე სახელითა უფლისათა, თუ არა მოკუდე კელთა მიერ ჩუწნთა ❖ ამისთჳს ამათ იტუჯს უფალი საბაოთ, აჴა მე ჴედ მივისილო მათ ჴედა, ჴაბუენი მათნი მასვილისა მიერ მოკუდენ: ღ ძენი მათნი აღესრულენ სი-

იგ
იღ
იე
ივ
იზ
იწ
ით
ბ
კა
კბ

¹⁾ ჴემ. ბ.—²⁾ ჴემ. ივ. ჴემ. იღ.—³⁾ ჴემ. ივ.

კმ ემილისა მიერ * ღ დანაშთომი არა იყოს მათი: რამეთუ მოვაწინე მვირნი მკვდრთა ზედა ანათოთისთანა, წელიწადსა მოსედვისა მათისასა.

თ ა ვ ი | ი ბ.

ბ ვართალ ხარ შენ უფალო, რამეთუ მივიგო შენდამი, გარნა სასჯელნი ვთქუნნე შენდამი, ¹⁾ რად რამეთუ გზა უთნოთა წარემართების, იეფის ეოველთა უგულებელს მეოფელთა უგულებელს ეოფათასა * დაჭნერგენ ივინი, ღ განიძირეს, მკლიერ იქმნეს ღ ევეს ნაყოფი: მასლობელ ხარ შენ ზირისა მათისა, ღ შორს თირკმელთაგან მათთა * ღ შენ უფალო მიცი მე, გამოსცადე გული ჩემი წინაშე შენსა ღ შეკრიბენ ივინი ვითარცა ცსოვარნი კლვადნი: უბიწოდ ჰევენ ივინი დღისათჳს დაკლვისა მათისა * ვიდრემდის იგლოვდეს ქუჭყანა, ღ ეოველი თივა ველისა განკმეს: უკეთურებისაგან დამკვდრებულთა მას ზედა უჩინო იქმნეს საცსოვარნი ღ მფრინველნი, ე რამეთუ თქუჭს არა იხილნეს უფალმან გჳსანი ჩუჭნნი * შენნი ფერგნნი რბიან, ღ დაკსსნიან შენ: ვითარ განემზადები ჰუნეთა ზედა ღ ქუჭყანასა ზედა მძვდობისასა შენ ესავ ვითარ ეოფ ოხრასა ზედა იორდანისასა * რამეთუ მძანიცა შენნი, ღ სასლი მამისა შენისა, ღ ივინიცა გეცროუნეს შენ, ღ მათცა ვა ეუჭს უკუნისაგან შენისა: ზედა შეკრბეს ნუ ირწმუნებ მათდამი, რამეთუ იტეოდინ შენდამი მძვდობითა * დაუტევე სასლი ჩემი, ღ დავაგდე სამკვდრებელი ჩემი, მე ვეც შეევარებული სული ჩემი კელთა მტერთა მისთასა * იქმნა სამკვდრებელი ჩემი ჩემდა ვითარცა ლომი მანარსა შინა თ მოსცა ჩემ ზედა ვა მისი, ამისთჳს მოვიძულენ ივი * ნუ ქვაბი აფთრისა სამკვდრებელი ჩემი ჩემდა: ანუ ქვაბნი გარემოს მისსა მას ზედა ვიდოდეთ: შეკრიბენით ეოველნი მკეცნი ველისანი ღ მოვიდენ ჭამად მისსა * მწუემსთა მრავალთა განრუჭნეს ვენავი ჩემი, შეაბილწებდეს ნაწილსა ჩემსა, მისცეს ნაწილი გულის სათქმელი ჩემი ია უდაბნოდ მიუალად * დაიდვა უჩინო საქნელად წარწემედისა: ჩემ მიერ უჩინო ეოფითა უჩინო იქმნა ეოველი ქუჭყანა, რამეთუ არა

¹⁾ იობ. კა. ამაკო 5.

არს მამა-კაცი დამდებელი გულსა შინა ❖ ეოველთა ზედა ალაგთა იბ
 უდაბნოსა შორის მოვიდეს საარებულნი, რამეთუ მასჯღმან უფლი-
 სამან შეჭამოს კიდიტგან ქუჭყანისათ, ზ ვიდრე კიდედგე ქუჭყანი-
 სა არა არს მძუდობა ეოვლისა გორცისა ❖ სთესყენით იფქლნი, ზ იგ
 ეკაღნი მოიბკენით: ნაწილნი მათნი არ სარგებელ ეევენენ მათ: სი-
 რცსჯლეულ იქმენით სიქადულისაგან თქუჭნისა, ყუჭდრებისაგან
 წინაშე უფლისა ❖ რამეთუ ამათ იტუჯს უფალი, ეოველთათჯს მე იდ
 სობელთა ბოროტთა, შეძებელთა სამკუჯდრებელისა ჩემისათა, რო-
 ძელი განვიკერძე ერი ჩემი ისრაელი, აჯა მე აღვიხზუნე იგინი ქუჭ-
 ყანისაგან მათისა, ზ სასლი იუდასი გამოვიყვანო შორის მათსა ❖
 ზ იუოს შემდგომად გამოეყანებისა მათისა ჩემგან მოვაქციო ზ შე იუ
 ვიწუალნე იგინი, ზ დავამკუჯდრნე იგინი კაცადი სამკუჯდრებელსა
 ზედა თჯსსა, ზ კაცადი ქუჭყანასა ზედა თჯსსა ❖ ზ იუოს უკეთუ იუ
 მსწავლელთა ისწავონ გზა ერისა ჩემისა ფუცვად სასლისა მიმართ
 ჩემისა, ცხოველ არს უფალი, ვითარცა ასწავეს ერსა ჩემსა ფუცვად
 ბააღლისა მიმართ, ზ აღეშენენ საშუალ ერისა ჩემისა ❖ სოლო იბ
 არა თუ მოიქცენ, ზ მოვსაზო ნათესავი იგი მოსაზობით ზ წარწემე-
 დით, თქვა უფალმან.

თ ა ვ ი ი ბ.

ესრეთ იტეოდა უფალი ჩემდამო, ვიდრედ ზ მოიგე თავისა ა
 შენისა გარე მოსარტემელი სელისა ზ გარე მოიდევ გარემო წელ-
 თა შენტა, ზ წუალსა შინა არა განვიდეს ❖ ზ მოვიგე მოსარტემე- ბ
 ლი სიტყვისაებრ უფლისა ზ მოვიდევ წელთა გარემო ჩემთა ❖ ზ გ
 იუო სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტეუჭლი ❖ მოიდე მოსარტემელი დ
 რომელი მოგიგიეს რომელ არს გარემოსი წელთა შენტა: ზ აღდეგ
 ზ ვიდრედ ეფურატად მიმართ, ზ დამალე ეკე მუნ სიგურელესა ში-
 ნა კლდისასა ❖ ზ წარუედ ზ დავმალე იგი ეფურატასა ზედა ვითარ- ე
 ცა მამცნო მე უფალმან ❖ ზ იუო ეოვლად დღეთა მრავალთა ზ თქუ- ვ
 უფალმან ჩემდამო, აღდეგ ვიდრედ ეფურატად მიმართ, ზ აღიდე მუ-
 ნით მოსარტემელი, რომელი გამცენ შენ დამალვად მუნ ❖ ზ წარ- ზ
 ვედ ეფურატად მიმართ მდინარედ ზ ვთსარე, ზ მოვიდე მოსარტემე-

ლი ჯდგილისაგან რომელსა დაგჭყალ იგი მუნ: ჳ აჰა განსწრწნილი
 ც იყო რომელი არა იკმაროს არა რად ჳ ჳ იქმნა სიტყვა უფლისა
 თ ჩემდამო მეტყუებელი ჳ ამას იტყვს უფალი: ესრეთ განვგრწნა გი-
 ი ნება იუდასაი ჳ გინება იერუსალიმისა ჳ ქალაქისა ამის ჳ ერისა
 ჩემისა გინება, არ მნებებელთა სმენად სიტყვათა ჩემთა, ჳ მავალ-
 თა ნებასა გულისა მათისათა უკანა ღმერთთა უცხოთასა, მსახურე-
 ბად მათდა ჳ თაუვანისცემად მათდა: ჳ იუჲნენ ვითარცა მოსარტუ-
 ია მელი ესე, რომელი არა იკმაროს არა რად ჳ რამეთუ ვითარ იგი
 მოსარტუმელი წელთა ზედა კაცისათა ეგრეთ შემოვიანსლე თავისა
 მიმართ ჩემისა სახლი ისრაელისა ჳ ყოველი სახლი იუდასაი, თქუა
 უფალმან, ყოფად ჩემდა ვრად სახელოვნად, სიქადულად ჳ დიდებად
 იბ ჳ არ შეისმინეს ჩემი ჳ ჳ სთქუა ერისა მიმართ სიტყვა ესე, ამას
 იტყვს უფალი ღმერთი ისრაელისა, ყოველი თხიერი აღივსოს
 ღვინითა ჳ იოს უკეთუ თქვან შენდამი, არ მცნობთა ვერ ვცანით,
 ივ ვითარმედ ყოველი თხიერი აღივსოს ღვინითა ჳ ჳ სთქუა მათდამი:
 ამათ იტყვს უფალი, აჰა მე აღვაგსებ ყოველთა დამკვიდრებულთა
 ამის ქუჭყანისათა: ჳ მეფეთა მათთა მსხდომარეთა, მეთა დაუთის-
 თა, საუდართა ზედა მისთა: ჳ მღღელთა, ჳ წინასწარმეტყუებლთა
 ჳ იუდას: ჳ ყოველთა დამკვიდრებულთა იერუსალიმს მთრვალობი-
 იდ თა ჳ ჳ განვაბნევ მათ, ჳ მამა-კაცსა ჳ მძასა მისსა ჳ მამათა მათ-
 თა, ჳ მეთა მათთა, მის შორის არა ვისურვო, იტყვს უფალი: ჳ
 იე არა ვარიდო ჳ არა შევიწეალნე განსწრწნისაგან მათისა ჳ ისმინეთ
 ჳ ესრად იღეთ ჳ ნუ აღჰმაღლდებით რამეთუ უფალი იტყოდ ჳ
 ივ მიეცით უფალსა ღმერთსა ჩუჭნსა დიდება ჰირველ შერიჲჭებისა, ჳ
 ჳ ჰირველ წარგუჭებებისა ფერგთა თქუჭნთა მათთა ზედა ბნელთა,
 ჳ მოელოდნით ნათელსა, ჳ მუნ აჩრდილი სიკუჭდილისა ჳ დაისხ-
 იბ ნენ სიბნელედ ჳ არა თუ ისმინოთ დაფარულად ტიროდეს სული
 თქუჭნი ჳირისა გინებისათა, ¹⁾ ჳ ცრემლოდეთ ცრემლით, ჳ გარდა-
 მოადინეთ თვალთაგან თქუჭნთა ცრემლნი, რამეთუ შეიმუსრა სამწ-
 იტ ესო უფლისა ჳ არქუთ მეფესა ჳ მძლავრებელთა: დამდაბლდით, ჳ

¹⁾ გოდება ა.

დასხედით, რამეთუ დაიკვნა თავისა თქუტნისა გვრგვნი დიდებისა
 თუტნისა ❖ ქალაქნი ბღუართით კერძონი შეიკმნეს, დ არა იყო გან- ით
 მღები, გარდაისახლა იუდა, აღასრულა გარდასახლება სრული ❖
 აღიხვენ თვალნი შენნი იერუსალიმ დ იხილენ მოძავალნი ჩრდი- ბ
 ლოთ, სადა არს სამწყსო რომელი მიგეცა შენ ცხოვარნი დიდები-
 სა შენისანი ❖ რაჲ სთქუა ოდეს აღვლვიდენ შენ, დ შენ ას- კა
 წავენ მათ შენ ზედა სასწავლელნი დასაბამად სალმობათა მოციცვან
 შენ ვითარცა დედა-კაცი მშობი ❖ დ უკეთუ სთქუა გულსა შინა კბ
 შენსა რასათუხ დამემთხუნეს მე ესენი, სიმრავლისათუხ უძართლობი-
 სა შენისა აღგესაფურველენეს უკანა კერძონი შენნი, განსაქიქებუ-
 ლად ქუსლთა შენთა ❖ უკეთუ ცვალოს ეთიოპემან ტყავი თუხი დ ბბ
 ვეფხუმან სიჭრელენი მისნი, დ თქუტნცა შეუძლოთ კეთილსა მოს-
 წავლეთა ბოროტთასა ❖ დ განვსრწინენ იგინი ვითარცა ქარქუტტი კდ
 მიღებული ქარისაგან უღაბნოდ ❖ ესე არს ნაწილი შენი, დ ხუტ- კე
 დრი ურჩებისა თქუტნისა ჩემდა, იტუჯს უფალი, ვითარცა დამივიწეე
 მე, დ ესევდი ცრუთა მიძართ ❖ დ მეცა აღვსაბურველენე უკანა კერ- კმ
 ძონი შენნი წინაშე ჰირსა შენსა, დ იხილოს გინებულება შენი ❖ დ კს
 მრუშება შენი, დ გჯვილი შენი, დ უცხო ქმნილება სიძვისა შენისა
 ბორცუთა ზედა, დ ველთა შორის ვიხილენ საძაგელნი შენნი, ვაჲ
 შენდა იერუსალიმ, რამეთუ არა განსწმდი უკანა ჩემსა, ვიდრემდის
 იყო შენ.

თ ა ვ ი იღ.

სიტყუა უფლისა რომელი იყო იერემიას მიძართ უწკროები-
 სათუხ ❖ იგლოვა იუდეამან, დ ბჭენი მისნი დაცალიერდენ დ და- ბ
 ბნელდეს ქუტუანასა ზედა, დ ღაღადება იერუსალიმისა აღვიდა ❖
 დ დიდ დიდთა მისთა წარავლინენეს ჭაბუკნი მათნი მერწეულად, მი- ბ
 ვიდეს ჯურღმულთა ზედა, დ ვერ ჰოვეს წყალი, დ მიაქცინეს ჭურ-
 ჭელნი მათნი ცარიელად, ჰრცხუტნა დ კდემულ იქმნეს დ დაიფარ-
 ნეს თავნი მათნი ❖ დ საქმენი ქუტუანისანი მოაკლდეს, რამეთუ არა დ
 იყო წკმა, სირცხულეულ იქმნეს მუშაკნი, დაიფარნეს თავი მათი ❖
 ირემნი ველთა ზედა იმუტბვოდეს, დ დაუტევებდეს, რამეთუ არა ე

მ იუო მწვანე ❖ ვიწნი ველურნი დაღვეს ბორცვთა ზედა, მოიზიდეს
 ქარნი ვითარცა ვეშაშან მოაკლდა თვალთა მათთა, რამეთუ არა იუო
 ზ თივა ❖ უკეთუ ცოდვანი ჩუწნნი წინა დამიდვეს ჩუწნ, უფალო
 მეუწნ ჩუწნ სასელისა შენისათჳს, რამეთუ მრავალ არიან ცოდვანი
 ც ჩუწნნი წინაშე შენსა, შენ შეგცოდეთ ❖ თმენაო ისრაელისაო უფა-
 ლო, ჰ გვიხსნი ჟამსა შინა ბორცვსა რაჟსათჳს იქენ ვითარცა
 რაჟ, მსხემი ქუჭყანასა ზედა, ჰ ვითარცა მის ქუჭყანისა მიმქცევი
 თ საჯანედ ❖ ნუ იუოფი ვითარცა კაცი მძინარი, ანუ ვითარცა მძა-
 კაცი შემძლებელი განრინებად, ჰ შენ ჩუწნ შორის სარ უფალო, ჰ
 სასელი შენი ზედ წოდებულ არს ჩუწნ ზედა, ნუ დამივიწეებ ჩუწნ ❖
 ი ესრეთ ეტეჳს უფალი ერსა ამას, შეიუვარეს ძრვა ფერკთა მათთა,
 ჰ არა ჰრიდეს ჰ ღმერთმან არ სათნო იუო მათ შორის, აღმოიკ-
 სენოს უსჯულოებათა მათთა, ჰ ზედ მიიხილოს ცოდვათა მათ-
 ია ❖ ¹⁾ ჰ თქუა უფალმან ჩემდამო, ნუ ილოცავ ერისა ამისთჳს
 იბ საკეთილოდ ❖ რამეთუ უკეთუ იმარხვიდენ, არა ვისძინო ვედრები-
 სა მათისა, ჰ უკეთუ შემოსწირვიდენ ეოვლად დასაწუწლთა ჰ
 მსხუჭრწლთა, არა სათნო ვიუო მათ შორის, რამეთუ მასჯლისა
 ივ მიერ ჰ სიემილისა ჰ სიკუდილისა მე მოვასრულენე იგინი ❖ ჰ ვთქუ
 მეოფო უფალო მეუფეო, აჰა წინასწარმეტყუწლნი მათნი წინას-
 წარმეტყუწლებენ ჰ იტეჳან: ²⁾ არა იხილოთ მასჯლი, ჰ სიემილი
 არა იუოს თქუწნ შორის, რამეთუ ჰქმძარიტება ჰ მსჯდობა მივსცე
 იდ ქუჭყანასა ზედა, ჰ ადგილსა ამას შინა ❖ ჰ თქუა უფალმან ჩემდა-
 მო, ცილსა წინასწარმეტყუწლებენ წინასწარმეტყუწლნი სასელსა
 ზედა ჩემსა, არა მივაგლინენ იგინი, ჰ არა ვამცენ მათ, ჰ არა ვი-
 ტეოდე მათდა მიძართ, რამეთუ სილვათა ცრუთა, ჰ მისნობათა, ჰ
 სასრვათა, ჰ აღრჩევათა გულისა მათისათა გიწინასწარმეტყუწლე-
 იე ბენ თქუწნ იგინი ❖ ამისთჳს ამათ იტეჳის უფალი წინასწარმეტ-
 ყუწლთათჳს მწინასწარმეტყუწლებთა სასელითა ჩემითა ჰ მე
 არ მოვაგლინენ იგინი, რომელნი იტეჳან მასჯლი ჰ სიემილი არა
 იუოს ქუჭყანასა ამას ზედა, სიკუდილისა მიერ ვითარცა ვიტეჳი

1) ზემ. ზ.—2) ჰქემორ. ივ.

მოკუდენ, & სიემილისა მიერ მოესრულენ წინასწარმეტყუელნი *
 & ერი რომელთა ეგენი უწინასწარმეტყუელეებენ მათ, & იუზენ იუ
 დაცვებულ საგსაურთა ზედა იერუსალიმისათა, ჰირისაგან მახზ-
 ლისა, & სიემილისა, & არა იუოს დამფლველი მათი, & ცოლნი იბ
 მათნი, & ძენი მათნი, & ასულნი მათნი, & კარდავასსნე მათ ზედა
 ძუზნი მათნი * & სთქუა მათდა მიმართ სიტუა ესე: ¹⁾ & მოადი იბ
 ნენით თვალთაგან თქუწნთა ცრემლნი დღე & ღამე & ნუ მოაკლდე-
 ბინ, რამეთუ შემუსრვითა დიდითა შეიმუსრა ქალწული ასული ერი-
 სა ჩემისა, & წელულებითა საღმობიერთა ფრიად * განთუ ვიდე იბ
 ველად, & აჰა წელულებანი მახვილისანი, & შეთუ ვიდე ქალაქად,
 & აჰა ტკივილი სიემილისა, რამეთუ მღრელი & წინასწარმეტყუ-
 ლი წარვიდეს ქუწყანად რომელი არა იცოდეს * ნუ შეურაცხყო- ით
 ფელმან შეურაცხ ჰყავ იუდა, & სიონით განემორა სული შენი, რად-
 სათუჯს დამცენ ჩუწნ, & არა არს ჩუწნდა კურნება: ²⁾ დავითმინეთ
 მშვიდობისათუჯს, & არა არიან კეთილნი ჟამად კურნებისად, & აჰა
 შფოთი * ვაკრძნენით უფალო ცოდვანი ჩუწნნი, უსამართლოებანი ბ
 მამათა ჩუწნთანი, ვითარმედ ვცოდეთ წინაშე შენსა * დააცხრვე კა
 სახელისა შენისათუჯს, ნუ წარწემედ საუდარსა დიდებისა შენისასა:
 მოიკსენე ნუ განაქარვებ აღთქმასა შენსა ჩუწნთანა * ნუ არსა კერ- კბ
 ზითა შორის წარმართთასა მწვიმებელი, & უკეთუ ცამან მოსცეს სი-
 მამღრე თუჯსი, არა შენ სარა თავადი უფალი ღმერთი ჩუწნი & და-
 გითმობთ შენ, რამეთუ შენ ჰქმნენ ყოველნი ესე.

თ ა ვ ი ი მ.

და თქუა უფალმან ჩემდამო, უკეთუ დადგეს მოსე & სამუილ ა
 წინაშე ჩემსა, არა არს სული ჩემი მათდა მიმართ; განავლინე ერი ბ
 ესე ჰირისა ჩემისაგან, განვიდენ * & იუოს, უკეთუ თქუან შენდამი,
 სადა განვიდეთ, & სთქუა მათდამი, ამათ იტუჯს უფალი რაოდენნი ³⁾
 სიკუდილადმი, სიკუდილადმი, & რაოდენ მახზლადმი, & რაოდენ-
 ნი სიემილადმი, სიემილადმი, & რაოდენნი ტყულობადმი, ტყულო-
 ბადმი * & შურ ვაგო მათ ზეა ოთხ გვარად, იტუჯს უფალი, მახზ- კ

¹⁾ გოდ. ივ. & ბ. — ²⁾ ზემორ. ტ. — ³⁾ ზაქ. აა.

ლი სიკუდიდ მიძარტ: ღ ძალენი, განბძარვად მიძარტ: ღ მკეცნი
ქუჭყანისანი, ღ მფრინველნი ცისანი ჭამისა მიძარტ, ღ განსრწ-
დ ნისა ზ ღ განვსცნე ეგენი ჭირთა მიძარტ ეოველთა მეფობათა
ე ქუჭყანისათა ზ ¹⁾ მანასისთუხს მისა ეხეკიასა, მეფისა იუდასთა,
ვ ეოველთათვის რომელნი ქმნეს იერუსალიმს შინა ზ ვინ რიდოს
შენ ზ შედა იერუსალიმ, ღ ვინ შეიძინოს შენ ზედა, ანუ ვინ მოაქ-
ზ ციოს მშვიდობისა მოძარტ შენისა ზ შენ გარე მიმექეც მე, იტყუ-
ტ შენ ღ არღარა ულხინო მათ ზ ღ განვსთესნე იკინი განთესვი-
თ წუძღეს ერი ჩემი მკვიდრობისათუხს მათისა, ღ არა მოიქცეს ზ გან-
ძრავლდეს ქუჭრინი მათნი უფროს ქვიშისა ზღვისა: მოვაწიე დედა-
ი სსა ზ შედა ჭაბუკთასა საარება შუადღე, მივადგე მის ზედა მის ძრწო-
ი ლა ღ სწრაფა ზ უშვილო იქმნა მშობელი შვილთა, შებოროტნა
სული მისი ²⁾ ღ ჰკდა მზე მის ზედა ჯერეთ განმძოვლებასა დღი-
ისასა, სირცხვილეულ იქმნა ღ ევედრა: ნემტი მათნი მახლსა მი-
ი სცნე წინაშე მტერთა მათთა, თქუა უფალმან ზ ვაჟ ჩემდა დედაო
ვითარცა ვინ მშევე მე: მამა კაცი დასჯილი ღ განმკითხუჭლი ეო-
იბ ძალი ჩემი მოაკლდა მწევეართა ჩემთა შორის ზ იყავნ უფალო
წარძარტება მათდა, არა თუმიცა წარმოვდეგ შენდა ჟამსა შინა ძურთა
მათთასა: ღ ჟამსა შინა ჭირისა მათისასა საკეთილოდ მტერთა მი-
იძარტ ზ უკეთუ იცნობოს რკინა, ღ ზღუდედ რვალისად, ძალი შენი,
ღ საუნჯენი შენნი იავრად მივსცნე ნაცვლად ეოველთათუხს ცოდვათა
იღ შენთა, ეოველთა შორის საზღუართა შენთა ზ ღ დაგამონო შენ გა-
რემო მტერთა შენთა, ქუჭყანასა ზედა რომელ არა იცი: რამეთუ
ციცხლი აღატყდა გულის წერომისა ჩემისაგან თქუჭნ ზედა ღ აე-
ი გზანს ზ უფალო მომიჯსენე მე ღ მომხედე მე, ღ უბრალო მუავ მე
იღ ძღევეართა ჩემთაგან, ნუ სულგრძელეებისა შენისადმი დამძარსავ მე:
იღ ცან ვითარ მოვიდე შენ ძლით ეჭუჭღრება ზ უგულეებელს მოოფელ-

¹⁾ დ. მეფ. კა. — ²⁾ ა. მეფ. ბ. ა. მოსე ტ.

თავან სიტუჟათა შენთასა: მოასრულეს იგინი დ იუან სიტუჟა შენი ჩემდა ნუ გეძინის საცემელ, დ სინარულ გულისა ჩემისა, რამეთუ ზედ წოდებულ არს სასელი შენი ჩემ ზედა, უფალო ეოვლისა მწერობელო ზ ¹⁾ არა დაჯედ შესაგრებელსა შორის მათ თანა იმ-
 ლერიედ რაჲ, არამედ ვიძიპვოდე ზირისაგან კელისა შენისა, მარ-
 ტოვებით ვჯდე, რამეთუ სიმწართა აღვივსე ზ ²⁾ რაჲსათჳს შემა-
 წუხებელნი ჩემნი მძლევენ, წელულება ჩემი მტკიცე არს, ვინა განა-
 ვიკურნო ქმნილ იქმნა ჩემდა ვითარცა წელი ცრუ, არ მქონებელი
 რწმენისა ზ ამისთჳს ამათ იტუჳს უფალი, უკეთუ მოაქციო დ კჳ-
 ლად ვაგო შენ, წინაშე ზირსა ჩემსა დასდგე დ გამოთუ იუვანო ზა-
 ტიოსანი უღირსისაგან ვითარცა ზირი ჩემი იუო: დ მოაქციონ მათ
 შენდა, დ შენ არა მიაქციო მათღამი ზ დ მიგცე შენ ერსა ამას,
 ვითარცა ზღუდე რვალისა მაგარი: დ გბრძოდიან შენ, დ ვერ უძ-
 ლებდენ შენღამი, მით რამეთუ მე შენთანა ვარ ცხოვნებად შენდა,
 თქუა უფალმან ზ დ განრინებად შენდა კელისაგან ბოროტისა, დ
 გიკვნა მე შენ კელისაგან სიუმილთასა, იტუჳს უფალი ღმერთი ის-
 რაელისა.

ის
 იტ
 ით
 ბ
 ბ

თ ა ვ ი ი ზ.

და იუო სიტუჟა უფლისა ჩემდამო მეტუჳწელი ზ დ შენ ნუ
 ისვამ ცოლსა, დ არა იმჳწეს შენდა მე, არცა ასული აღვილსა. ამას
 შინა ზ რამეთუ ამათ იტუჳს უფალი მეთათჳს დ ასულთა, ქმნილთა
 აღვილსა ამას შინა დ დედათა მათთათჳს მღმობელთა მათთა, დ მა-
 მათა მათთათჳს მშობელთა მათთა ქუწუანასა ამას შინა ზ სიკუდი-
 ლისა მიერ ვითარცა ვიტუვი, მოკუდენ, არა იტუებენ დ არა დაი-
 ფლენენ, სამაკალითოდ ზირსა ზედა ეოვლისა ქუწუანისსა იუჳნენ,
 დ მასვილისა მიერ დაეცენენ, დ სიუმილისა მიერ მოესრულენენ დ
 იუჳნენ მძორნი მათნი საჳმელ მფრინეელთა ცისათა, დ მკეცთა.
 ქუწუანისათა ზ ამათ იტუჳს უფალი, ნუ შესვალ გლოვასა მათსა,
 დ ნუ მისვალ ტუებად, დ ნუ ეგლოჳ მათ, რამეთუ განმიშორებიეს
 მშვიდობა ჩემი ერისა ამისგან, იტუჳს უფალი, დ წეალობა ჩემი დ

ბ, ბ
 ბ
 ღ

¹⁾ ფსალ. ა. დ კე. — ²⁾ ჰეპორ. ლ.

ვ მუწუნარებანი ჩემნი ✱ ღ მოკუდუნ დიდნი ღ მცირენი ქუჭყანასა ამას
 შინა, არა დაეფულნენ არცა ეტყებდენ მათ, არცა რადმთურით ქმნან
 ზ არა რად ღ არა აღიზარს ღ არცა იტირნენ ✱ ღ არცა განტუდეს
 ზური გლოვასა შინა მათასა ნუ გეშინის საცემელად მკუდარსა
 ლ ზედა, არა ასუან მას სასუმელი ნუგეშინის საცემელად მამასა მის-
 თ სა ზედა, ღ დედასა მისსა ზედა ✱ სასიღ განცხრომისა მათისა არა
 თ მესვიდე ოდესცა თან დაჯდომად მათთანა ჭამად ღ სუმაღ ✱ მით
 რამეთუ ამათ იტყვს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა: აჭა მე
 დავარღუჭე ადგილისა ამისგან, წინაჲ თვალთა თქუჭნთა, დღეთა
 შინა თქუჭნთა გამასა სისარულისასა, ღ გამასა შუჭნიისასა: ღ გამასა
 ი სიძისასა ღ გამასა სძლისასა ✱ ღ იეოს ოდეს მიუთხრნე ერსა ამას
 ყოველნი ესე სიტყვანი ღ თქუან შენდამო, ¹⁾ რასათუხ თქუნა უფალ-
 მან ჩუჭნ ზედა ყოველნი ესე მვირნი, რად არს სიცრუეჭნი ჩუჭნი,
 ღ რად ცოდვა ჩუჭნი რომელი ვცოდეთ წინაჲ უფლისა ღმთისა
 ია ჩუჭნისა ✱ ღ ჭრქუა მათ, მის წილ რომელ დამიტყვეს მამათა თქუჭ-
 ნთა, იტყვს უფალი, ღ ვიდოდეს უკანა ღმერთთა უცხოთასა, ღ ჭმსა-
 იბ სურეს მათ, ღ თაუჭანის სცეს მათ: ღ მე დამიტყვეს, ღ სჯული ჩე-
 მი არა დაიმარხეს ✱ ²⁾ ღ თქუჭნცა იუკეთურეთვე უფროს მამათა
 თქუჭნთასა, ღ აჭა თქუჭნ სუაღთ კაცადნი უკანა სათნოთა გული-
 ივ სა თქუჭნისათა არ სმენად ჩემდა ✱ ³⁾ ღ განგთინე თქუჭნ ქუჭყა-
 ნისა ამისგან, ქუჭყანად მიმართ რომელი არა იცით თქუჭნ ღ მა-
 მათა თქუჭნთა, ღ ჭმსახუროთ მუნ ღმერთთა უცხოთა დღე ღ ღამე,
 იღ რომელთა არა მოგცენ თქუჭნ წუაღობაჲ ✱ ამისთუხ აჭა დღენი
 მოვლენ, იტყვს უფალი, ღ არა თქუან მერმე ცხოველ არს უფალი,
 რომელმან აღმოიყვანნა მენი ისრაელისანი ქუჭყანით ეგვიპტით ✱
 იე არამედ ცხოველ არს უფალი რომელმან აღმოიყუანნა მენი ისრაე-
 ლისანი ქუჭყანისაგან ჩრდილოსა, ღ ყოველთაგან სოფლებთა, სადა
 ივ განივადნეს მუნ, ღ კუაღად ვაგნე იგინი ქუჭყანასა მათსა, რომელი
 ივ მივეც მამათა მათთა ✱ აჭა მივაკლენ მრავალთა მონადირეთა ღ მოინა-
 დირნენ იგინი, ღ ამათსა შემდგომად მივაკლენ მრავალთა მთსეკლართა,

1) ზეკორ. ე. — 2) ზეკორ. ზ. — 3) ჭეკორ. თ.

იტყვს უფალი, ღმერთსეველს ივინი ზედა კერძო ეოვლისა მთისა ღ
 ზედა კერძო ეოვლისა ბორცვისა, ღ გურგლებისაგან კლდეთასა ❖ რა- ის
 მეთუთჳალნი ჩემნი ეოველთა ზედა გსათა მათთა, ღ არ დაიფარნენ
 უსამართლოებანი მათნი წინაჲ თვალთა ჩემთა ❖ ღ ნაცვალ ვაგო ის
 მწიობლეულად სიცრუჳტა მათთა ღ ცოდვათა მათთა, მათ წილ რო-
 მელ შეაგინეს ქჳტყანსა ჩემი, მორებისა მიერ სამაგელებათა მათთასა:
 ღ უსჯულოებათა მათთა მიერ, რომლითა შესცოდეს სამკვიდრებელ-
 სსა ჩემსა ❖ უფალო ძალო ჩემო ღ შემწეო ჩემო, ღ მისალტოლვე- ით
 ლო ჩემო დღეთა შინა მვირთა ჩემთასა, შენდამი წარმართნი მოვი-
 დენ დასასრულით ქჳტყანისათ, ღ თქვან, ვითარმედ ნაცილად მოი-
 გნეს მამათა ჩჳტნთა კერძნი, ღ არა არს სარკებელი მათთანა ❖
 უგეთუ ეჳნეს კაცმან თავისა თვისისად ღმერთნი, ღ ივინი არა კ
 არიან ღმერთ ❖ აჳა მე განუცხადო მათ ჟამსა ამას შინა კელი ჩე- კა
 მი, ღ ვაცნობო მათ ძალი ჩემი, ღ ცნან ვითარმედ სასელი
 ჩემი უფალ.

თ ა ვ ი ი ზ .

ღმთ იტყვს უფალი, ცოდვა იუდასი შთაწერილ არს ნაწერსა ა
 შინა, რკინასა შინა ფრსილითა ადამანტინისათა, შთაწებული
 მკერდსა ზედა ფიცრისა გულისა მათისასა, ღ რქათა შორის საკუ- ბ
 რთსეველთა მათთასა ❖ ესრეთ ოდესცა მოიგსენნენ მეთა მათთა სა-
 კურთსეველთა მათთა, ღ სერტუთა მათთა გესა შორის ვარჯობანსა,
 ღ ბორცუთა ზედა განსაცხრომელთა ❖ ღ მათთა ველსა შორის ძა- ბ
 ლი შენი, ღ ფასნი შენნი იაფრად მივსცნე, ღ ძალაღნი შენნი ცო-
 დვათა შენთათჳს, ეოველთა შორის სასღჳართა შენთა ❖ ღ დაშთე დ
 მარტო, ღ დაჳმდაბლდე სამკვდრებელისაგან შენისა, რომელი მიკეც
 შენ: ღ დაგამონო შენ მტერთა შენთა ქჳტყანასა შინა რომელი არა
 უწეოდა, რამეთუ ცეცხლი აღვსებულ არს გულის წერომისაგან
 ჩემისა, ვიდრე საუკუნომდე ეგსებოდის ❖ ესრეთ იტყვს უფალი: ¹⁾ ე
 წეულ იყავნ კაცი, რომელსა სასოება აქჳს კაცისა მიძართ, ღ გა-
 ნიმტკიცოს კორცი მკლავისა თჳსისა, ღ უფლისაგან განდგეს გუ-

¹⁾ ესაია ლ.

ჯ ლი მისი ❖ ¹⁾ ზ იუოს ვითარ ველური გრიკი უდაბნოს შინა, რომელი არა ისილავს ოდეს მოვიდენ კეთილნი: ზ დაემენოს აღდაჰსა, ქრწყანასა უდაბნოსა, ქრწყანასა შინა მარლილანსა, რომელი არ

ზ დაიძვდრების ❖ ზ კურთსეულ არს კაცი რომელი ესვიდა უფლისა მიძართ, ზ იუოს ეოველი სასო მისსა ❖ ²⁾ ზ იუოს ვითარცა სენოეიერი წეალსა ზედა, ზ ნოტიასა ზედა განიჭუნეს ძირნი მისნი: ზ არა შეშინდეს ოდეს მოვიდეს სიცსე, ზ იუოს მის შორის მორჩები სერტოფნები: წელიწადსა უწვძროებისასა არა შეშინდეს, ზ არა

თ მოაკლოს ეოფად ნაყოფი ❖ ღრმა არს გული უფროს ეოველთასა,

ი ზ კაც არს, ზ ვინ ცნას იგი ❖ ³⁾ მე უფალი გამწულილველი გულთა, გამომცდელი თირკმელთა, მიცემად კაცადისა გსათა ებრ მისთა, ზ ნაყოფთა ებრ სიძარჯუტთა მისთასა ❖ ⁴⁾ კმა ეო კაკაბმან

ია შეიკრიბნა რომელნი არა შენა მეოფელმან სიძიდრესა მისსა არა განკრთხვით, განზოგებასა დღეთა მისთასა დაუტეონ იგი, ზ უკანასკნელთა შინა მისთა იუოს უცნობელ ❖ საუღარ დიდების ამაღლე

იბ ბულ სიწმიდე ჩუწნი ❖ დასაბამითგან ადგილ სიწმიდისა ჩუწნისა თმენა ისრაელისა: უფალო ეოველნი დამტევებელნი შენნი სირცსულეულ იქმნედ: განმდგომნი ქრწყანასა ზედა დაიწერნედ, რამეთუ

იდ დაუტევეს წეარო ცხოვრებისა უფალი ❖ განმკურნე მე უფალო, ზ განვიკურნო, ზ მაცხოვრე მე, ზ ვცხოვრდე, რამეთუ სიქადული ჩემი

იე შენ ხარ ❖ აჰა ესენი იტყუან ჩემდამო, სადა არს სიტყვა უფლისა,

ივ მოვედინ ❖ ხოლო მე არა დავშუტრ შედგომილი უკანა შენსა, ზ დღესა კაცისსა გულმან არ მითქვა, შენ უწეი გამომავალნი ბაკეთა

იზ ჩემთაგან, წინაშე ზირსა შენსა არიან ❖ ნუ მექმნები მე უცხო ძრი

იტ დებელი ჩემი დღესა შინა ბოროტსა ❖ სირცსულეულ იქმენინ მღევარნი ჩემნი, ზ ნუ მერცხვნებინ მე, შემრწუნდედ ივინი ზ ნუცა შევძრწუნდები მე, მიაწიე მათ ზედა დღე ბოროტი, მრჩობლითა შემუსრვითა შემუსრენ ივინი ❖ ესრეთ თქუა უფალმან ჩემდამო, ვიდოდე ზ დადეკ ბჭეთა ზედა მეთა ერისა შენისათასა, რომლისა მიერ შეველენ მათ მიერ მეფენი იუდასნი, ზ რომელთა მიერ გამოვლენ

¹⁾ ესაია ლა.—²⁾ ფსალ. ა.—³⁾ მოხილ. ბ. ფსალ. 9.—⁴⁾ 5 მეფ. ივ.

შინა შინთა, ღ კვალად შექმნა იგი ჭურჭლად ღ სხვად ვითარცა
 1 სთნდა წინაშე შინსა ქმნად ❖ ღ იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო
 2 მეტყუტლი, არქუ მათ ❖ ¹⁾ უკეთუ ვითარცა შეკეცეს ამას ვერ ძალ-
 3 მიც ქმნად თქუტნდა სასლო ისრაელისაო, აჰა ვითარცა თივა გელსა
 4 შინა შეკეცისასა, ეგრეთ თქუტნ სართ გელთა შინა ჩემთა, სასლო
 5 ისრაელისაო ❖ აღსასრული ვთქუა ნათესავსა ზედა, ანუ მეფობასა,
 6 ²⁾ მოსპოლვა მათდა ღ წარწყმედად ❖ ღ მოაქციოს ნათესავმან უკე-
 7 თურებათაგან მათთა, ღ შევინანო ბოროტათაჲს რომელთა ვსიტ-
 8 უტუტვად ეოფად მათდა ❖ დასასრული ვთქუა ნათესავსა ზედა, ღ მე-
 9 ფობასა ზედა, აღმენებად ❖ ღ დანერგუად, ღ ბოროტი ქმნენ წინაშე
 10 ჩემსა, არ სმენად გმისა ჩემისა, ღ შევინანო კეთილთა თჲს რომელ
 11 ნი ვთქუტნ ქმნად მათდა ❖ ღ აწ თქუ მამა-კაცთა მიმართ იუდასთა,
 12 ღ დამკვიდრებულთა მიმართ იერუსალიმს, ესრეთ იტუჲს უფა-
 13 ლი: ³⁾ აჰა მე აღვზელ თქუტნ ზედა ბოროტთა, ღ ვსიტუჲვ თქუტნ ზე-
 14 და გულის სიტყვასა: ⁴⁾ მოიქეცინ კაცადი გვისაგან თჲსისა ბო-
 15 როტისა, ღ უკეთეს ჰევენით სიძარჯუტნი თქუტნი ღ გჲანი თქუტ-
 16 ნი ❖ ღ თქუტს ვმგნდეთ, რამეთუ უკანა განდრეკილებათა ჩუტნთასა
 17 ვიდოდით, ღ კაცადმან სათნონი გულისა ჩუტნისა ბოროტისანი
 18 ვქმნეთ ❖ ამისთჲს ამათ იტუჲს უფალი, იკითსეთ წარმართთა მო-
 19 რის, ვის ესმენს ესე ვითარნი განსაკრთომელნი ფრიად, რომელნი
 20 ქმნა ასულმან ქალწულმან იერუელისამან ❖ ნუ მოაკლდეს კლდი-
 21 სავან მუძუნი ანუ თოფლი ლიბანისაგან, ანუ მიაქციის წყალი მია-
 22 მულებელისა ქარისა მობერვამან ❖ რამეთუ დამივიწუა მე ერმან
 23 ჩემმან, ცუდისადმი აკმედეს, ღ მოუძღუოდენ გჲათა მათთა ზედა,
 24 საბელთა საუკუნეთა ზედ სღვისა თჲს აღავტა არ მქონებელთა
 25 გჲისათა სავალად ❖ ⁵⁾ დაწესებად ქუტყანა მათი უჩინო საქმედად,
 26 ღ სასტვინველად საუკუნოდ, ეოველნი წარმავლელნი მის მიერ გან-
 27 ცუფრდენ, ღ შესარნენ თავნი მათნი ❖ ვითარცა ქარმან შემწუტლ-
 28 მან განვაბნინე ივინი წინაშე ჰირსა მტერთა მათთასა, ქედი ღ არა

¹⁾ ესაია მე. რომ. გ.—²⁾ ზემ. ა.—³⁾ ჰემ. ჰე. ღ ლე.—⁴⁾ იონა გ.—
⁵⁾ ჰემ. ით, მთ, ღ ნ.

ჰირი უსუტნო მათ დღესა შინა წარწეძედისა მათისასა ❖ დ თქუტს
 მოვედით ვსიტყოთ იერემიას სედა გულის სიტყვა, რამეთუ არა
 წარწეძედს შუალი მდღელისაგან, დ განსრასვა გულის ხმიერისა-
 გან, დ სიტყვა წინასწარმეტყულისაგან, მოვედით დ ვეტუტმოთ ენით
 დ არა ვისძინეთ ეოველნი სიტყვანი მისნი ❖ ისძინე, ჩემი უფა-
 ლო, დ ისძინე ვამა სამართლისა ჩემისა ❖ უკეთუ მიეკებინ
 ბოროტნი კეთილთა წილ, რამეთუ შეთქუნეს სიტყვანი ძვინად სუ-
 ლისა ჩემისა, დ ტანჯვა მათი დამირწუტს მე, მოივსენე დგომა ჩე-
 მი წინაშე ჰირსა შენსა, თქმად მათ ძლით კეთილთა, გარე მიქცევად
 გულის წერომა შენა მათგან ❖ ამისთვს მისცენ შენი მათნი სიუ-
 მილსა, დ შეაწუდინ იგინი კელთა მასვილისათა, იქმენინ ცოდნი
 მათნი უშვილო დ ქერიეებ, დ ქარნი მათნი იქმენინ მოწუტდილ
 სიუდილითა, დ ჭახუნნი მათნი დაცემულ მასვილითა ბრძოლასა
 შინა ❖ იქმენინ ღაღადება სასლებსა შინა მათსა, მოავლინენ მათ
 სედა ავასაკნი მუის, რამეთუ კელ ეტს სიტყვა შეჰვრობად ჩემდა,
 დ მასენი დაარწუტნეს ჩემ სედა ❖ დ შენ უფალო სცან ეოველი გა-
 ნსრასვა ჩემ სედა სასიკუდინედ, ნუ აუბრალოებ უმართლობათა
 მათთა დ ცოდვათა მათთა ჰირისა შენისაგან ნუ აჭკოც, იყავნ უძ-
 ლულება მათი წინაშე შენსა, ჟამსა შინა გულის წერომისა შენისასა
 ეავ მათ შორის.

იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 ა
 ბ
 გ
 დ

თ ა ვ ი ით.

ეშინ თქუა უფალმან ჩემდამო ვიდოდე, დ მოიკე კარბა, გამო-
 სელილი მექცისა, დ მოიევანენ მოსუცებულთაგან ერისათა, დ მო-
 სუცებულთაგან მდღელთასა ❖ დ განსვიდე სამრავალკაცოდ მეებისა
 შვილთა მათთასა, რომელი არს წინა კართა სედა ბჭისა ხარსიდი-
 სისა, დ წარკითხენ შენ ეოველნი სიტყვანი, რომელნიცა ვთქუნე
 შენდამი ❖ დ ჭრქუა მათ, ისძინეთ სიტყვა უფლისა მეფეთა იუდას-
 თა, დ კაცათა იუდისთა დ დამკვიდრებულთა იერუსალიმს, დ შემავალ-
 თა ამათ ბჭეოა შინა, ამათ იტუჯს უფალი ღმერთი ისრაელისა აჭა
 მე მოვაწევ ერსა ამას სედა ძვირთა, ვიდრედა ეოველსა მსმენელსა
 მათსა აღუევიდენ ეურნი მანსი ❖ მათ წილ რომელ დამიტევეს მე,

ღ განაუცხოეს ადგილი ესე, ღ უკმევდეს ამის შორის ღმერთთა
 უცხოთა, რომელნი არა იცოდნეს მათ ღ მამათა მათთა, ღ მეფეთა
 იუდასთა, აღავსეს ადგილი ესე სისხლებითა უბრალოებითა ზ. ღ
 უშენეს მაღალნი ბაალსა, დაწვად პენი მათნი ცეცხლითა, უოვლად
 დასაწუჭლად ბაალისსა, რომელნი არა ვამცნენ მათ, არცა მომე-
 კონა გულსა შინა ჩემსა ზ ამითუღ აჰა დღენი მოვლენან იტევს
 უფალი, ღ არა ეწოდოს მერმე ადგილსა ამას დაცემულება, ღ სამ-
 რავალკაცო მისა ენნომისსა, არამედ სამრავალკაცო სრვისა ზ
 ზ მოვსრა განზრახვა იუდასი, ღ განზრახვა იერუსალიმისა ადგილ-
 სს ამას შინა, ღ დავსხნე იგომი მახვლისა მიერ წინაშე მტერთა
 მათთასა, ღ ხელებსა შინა მაძიებელთა სულებისა მათისათასა, ღ
 მივსცნე მკვდარნი მათნი საჰმელად მფრინველთა ცისათა ღ მხეცთა
 ღ ქუჭენისათა ზ ¹⁾ ღ დავდვა ქალაქი ესე უჩინო საქმელად, ღ სას-
 ტუნვლად, უოველი თანა წარმღველი მის სედა დაწუხნეს, ღ დაის-
 ტვნოს უოვლისა ამის წელულებისათუ ზ ღ ჰამდენ გორცებსა
 მეთა მათთასა, ღ გორცებსა ასულთა მათთასა, ღ თითოეული გორ-
 ცთა მოუვისსა თვისისათა ჰამდეს გარე მოცუვლებასა შინა, ღ გარე
 მოდგომილებასა შინა, რომელითა გარე მოადგენ მათ მტერნი მათ-
 ნი, ღ მაძიებელნი სულთა მათთანი ზ ღ შემუსრო კარბა წინაშე
 თვალებსა კაცთა გამოსრულთასა შენთანი ზ ღ სთქუა მათდა მიძარტ
 ამათ იტევს უფალი მალთა, ესრეთ შემუსრო ერი ესე ღ ქალაქი
 ესე, ვითარცა შეიმუსრვის ჭურჭელი კეცისა რომელი არ შესამლე-
 ბელ იუოს განკურნებად მერმე, ღ ტაფეთს თანა დაჭფლვიდენ რამე-
 თუ არა იუოს ადგილი დაფლვად ზ ესრეთ უო, იტევს უფალი,
 ადგილსა ამას ღ დამკვდრებულთა მას შინა მიცემად ქალაქი ესე
 ღ ქუჭენად დაკუჭტებულად ზ ღ იუშენ სახლებნი იერუსალიმისანი,
 ღ სახლი მეფეთა იუდასთანი, ვითარცა ადგილი დაკუჭტებული, არა
 წმინდებათათუ ღ რომელნი ქმნეს სახლთა შინა, რომელთა შინა
 უკუშევდეს ერდოებსა სედა მათსა უოველსა მკედრობასა ცისასა, ღ
 უკებდეს საგებელთა ღმერთთა უცხოთა ზ ღ მოვიდა იერემია დაცე-

¹⁾ ზემორ. იტ. ჰემორ. მე ღ ნ.

მულებიანგან ტაფეთისა, ვინა მიავლინა იგი უფალმან წელულებად მუნ, ჳ დადგა ესოსა შინა სახლისა უფლისსა ჳ თქუა ყოვლისა მიძართ ერისა ❖ ამას იტყვის უფალი ძალთა ღმერთი ისრაილისა, აჰა მე მოვჰყადენ ქალაქსა ამას ზედა ჳ ყოველთა ზედა ქალაქთა მისთა, ჳ დაჰბათა მისთა, ყოველნი ძვირნი რომელთა ვიტყუოდე მის ზედა, რამეთუ განიფიცხეს ქედი მათი არ სმენად სიტყუათა ჩემთა.

თ ა ვ ი ა.

და ესმა ზასქორს ძესა ემძირისა ძღველსა, ჳ იგი იყო დადგინებულ სახლსა უფლისსა, იერემიას წინასწარმეტყუტლება სიტყუათა ამით ❖ დაუხეთქნა ზასქორმან იერემიას წინასწარმეტყუტლესა, ჳ შთააგდო იგი ძღვძემს რომელი იყო ბჰესა თანა ბენიამინისსა სახლისა განკიდებულისა ქორედისა რომელი იყო სახლსა შინა უფლისსა ❖ ჳ იყო სვალისაგან ჳ გამოიყვანა ზასქორმან იერემია ძღვიძით, ჳ ჰქრქუა მას იერემია, არა ზასქორ გიწოდა უფალმან სახელი შენი არამედ გარდასახლებულ ❖ მით რამეთუ ამით იტყვს უფალი, აჰა მე მივცემ შენ გარდასახლებად ყოველთა თანა მოყუარეთა შენთა, ჳ დაეცნენ მასჯლითა მტერთა მათითათა, ჳ თჳალთა შენთა ისილონ, ჳ შენდა ყოველი იუდა მივსცე კელთა მეფესა ბაბილოვნისათა ჳ გარდასახლენ იგინი ბაბილოვნად ჳ დაჰრან იგინი მასჯლითა ❖ ჳ მივსცნე ყოველი ძალი ქალაქისა ამის, ჳ ყოველნი ნაშრომნი მისნი, ჳ ყოველი ჰატივი მისი, ჳ ყოველნი საუნჯეინი მეფისა იუდასნი მივსცნე კელთა მტერთა მათითანა, ჳ წარისჴნენ იგინი ბაბილოვნად ❖ ჳ შენ ზასქორო ჳ ყოველნი დამკვდრებულნი სახლსა შინა შენსა წარსჯდეთ ტყუტობად, ჳ ბაბილონად მიხჯდეთ, ჳ მუნ მოჰჰედე, ჳ მუნ დაეფლა შენ ჳ ყოველნი მეკობარნი შენნი რომელთა უწინასწარმეტყუტლებდ მათ ცრუსა ❖ შემაცთუნე მე უფალო ჳ შევსცეთ, შემძჳარ ჳ მძღე ვიქმენ საცინელად ყოველი დღე წარვლე განკიცხულმან ❖ რამეთუ განმწარებულითა სიტყუთა ჩემითა ვიცინოდნი, უდებლობასა ჳ საარებლობასა მოვსადო, რამეთუ იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდა საუტდრელად ჳ საგინებელ ყოველსა დღესა ❖ ჳ თქუ არა სახელ ვსდვა სახელ-

ზედა, უკეთუ ეოს ვითარ უფალმან ჩუწნთანა ეოველთა ებრ საკვირვე-
 ლებათა მისთა და წარვიდეს ჩუწნგან და დათქუა მათდა მიმართ იერემია
 ესრეთ თქუთ სედეკიას მიმართ და ამათ იტყუს უფალი ღმერთი ისრაე-
 ლისა, აჰა მე გარდავაქცინე საჭურველნი საბრძოლველნი თქუწნნი რო-
 მელი არს კელთა თქუწნთა რომელთა მიერ ებრძუთ თქუწნ მათ მიერ
 მეფესა ბაბილონისასა, და ქალდეველთა შემკველთა თქუწნთა გარეთ
 სლუდისა, და შემოვიუქანე ივინი საშუალ ქალაქისა ამის და დაგებრ-
 ძლო თქუწნ მე, კელითა განმარტებულითა და მკლავითა ძლიერითა,
 გულის წურომისა თანა და რისხვისა დიდისა და მოვსრნე ეოველნი
 დამკვიდრებულნი ქალაქსა ამას შინა, კაცნი და საცხოვარნი სიკუდი-
 ლისა მიერ დიდითა და მოკუდენ და შემდგომად ამათსა, ესრეთ იტყუს
 უფალი, მივსცე სედეკიას მეფე იუდასი, და ერმანი მისნი, და ერი დაძო-
 მილი ქალაქსა ამას შინა სიკუდილისაგან და მახვილისა და სიემილისა,
 კელსა ნაბუქოდონოსორ მეფისა ბაბილონისასა და კელთა შინა მტერ-
 თა მათთ, და კელთა შინა მეძიებელთა სულთა მათთასა, და დაჭრენ ივი-
 ნი ჰირითა მახვილისათა, არა ვერიდო მათ ზედა, და არ შევიწყალნ ივი-
 ნი და არცა უღსინო მათ და ერისა ამის მიმართ სთქუა, ამათ იტყუს
 უფალი, აჰა მე მიგეც წინაშე ჰირსა თქუწნსა გჴა ხარებისა და გჴა სი-
 კუდილისა და ¹⁾ მჯდომარე ქალაქსა ამას შინა მოკუდეს მახვილისა მიერ
 და სიემილისა მიერ, და გამოძავალი განშორებისათჳს ქალდეველთა
 მიმართ შემაწუდველთა თქუწნთა ცხონდეს, და იეოს სული მისი
 სიავროდ და ცხონდეს და მით რამეთუ განვიტკიცე ჰირი ჩემი ქალა-
 ქსა ამას ზედა საბოროტოდ, და არ საკეთილოდ, თქუა უფალმან,
 კელთა მეფისა ბაბილონისათა მიეცეს, და მოწუას ეგე ცეცხლი-
 თა და სასლმან მეფისა იუდასმან ისმინეთ სიტუვა უფლისა და სას-
 ლო დავითისო ამათ იტყუს უფალი, ²⁾ შვიდით განთიად სასჯელსა
 და წარმართებდით, და განარინებდით მისუტყილსა კელისაგან მიმ-
 სუტყელთა მისთასა, რათა არა აღეკუნას ვითარცა ცეცხლი რისხვა
 ჩემი, და დასწვიდეს და არა იეოს დამშრეტელ, ჰირისაგან სიცრუისა
 სიმარჯუტათ თქუწნთასა და აჰა მე შენდამი დამკვიდრებულისა ღე-

გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ას,აბ
 იკ

¹⁾ჰემ. ლტ.—²⁾ ჰემ. კბ.

ლესა სორისსა, ველობსა, ეტეუს უფალი მეტეუჭლთა, ვინ შემამი-
 იდ ნეს ჩუჭნ, ანუ ვინ შევიდეს სამკვიდრებელსა ჩუჭნსა და ზედ მო-
 ვიხილო თქუჭნ ზედა, ბოროტთა ებრ სიმაღჯუჭთა თქუჭნთა, თქუჭ-
 უფალმან, და აღვაგზნე ცეცხლი მალნარსა მისსა შორის და შეჭამ-
 ნეს უოველნი გარემოსნი მისნი.

თ ა ვ ი აბ.

ამათ იტეუს უფალი ვიდოდე და მთახედე სახიდ მეფისა იუდას-
 სა, და სთქუენე მუნ სიტყვანი ესე და ჰქრქუა ისმინე სიტყვა უფლი-
 სა მეფემან იუდასმან მჯდომარემან საედარსა ზედა დავითისასა შენ,
 და ერმათა შენთა, და ერმან შენმან, და რომელნი შემოვლენ ბჭეთა და
 ამათ იტეუს უფალი, ¹⁾ ჰყოფდით სასჯელსა და სიმაღრთლესა და განარჩი-
 ნებდით მიმძლავრებულსა კელისაგან მიმძლავრებულისა მისისა, და მწი-
 რსა და ობოლსა და ქურვისა ნუ ჰმძლავრობთ, და ნუ უმთხოვთ, და სის-
 დლსა უბრალოსა ნუ დასთხვეთ ადგილსა ამას შინა და მით რამეთუ უკე-
 თუ მოოფელთა ჰყოთ სიტყვა ესე, და შევიდოდინ ბჭეთა ამის სახლისათა
 მეფენი და მთავარნი, მსხდომნი საედარსა ზედა დავითისსა, და ზედ აღმა-
 ვალნი ეტლებსა ზედა და ცხენებსა იგი და ერმანი მისნი და ერი მისი და
 ხოლო არა თუ ჰუენეთ სიტყვანი ესე, თავისა ჩემისადმი ვუყუცე, იტეუს
 უფალი ვითარმედ მოსაოჯრებელად იუოს სახლი ესე და რამეთუ ამათ
 იტეუს უფალი, ძვინად სახლისა მეფისა იუდასისა, გალაად შენ ხარ
 ჩემდა დასაბამ ლიბანისა, უკეთუ არა დაგდვა შენ უდაბნოდ ქალაქე-
 ბად არ დასკვიდრებულეებად და და მოვწივნე და წმიდა ვუენე შენ ზე-
 და მომსრველნი, მამა-კაცი და ცული მისი, და მოჰქუჭნენ რჩეულნი
 ნამჭნი შენნი და შეეარნენ ცეცხლსა და და განვიდენ წარმართნი მრ-
 ვალნი ქალაქისა ამის მიერ, და თქუას კაცადმან მოუჭისსა მიმართ
 თვისისა: ²⁾ რაჟსათუს უეო უფალმან ესრეთ ქალაქსა ამას დიდსა და
 და ჰქრქუან მათ წილ რომელ დაუტევეს ანდერძი უფლისა ღუთისა
 მათისა და თაუვანისცეს ღმერთთა უცხოთა და ჰმსახურეს მათ და ნუ
 სტირთ მომკუჭდარსა ნუცა ეგლოვთ მას, და იტირეთ ტირილით გან-
 მავალი, რამეთუ არღა მოიქცეს მერმე, არცა იხილოს ქუჭუნა მა-

1) ზემ. აბ.—2) ბ შუულ. კთ. დ მეფ. თ.

მულისა მისისა ❖ მით რამეთუ ამათ იტყუეს უფალი სელიმის ზედა ია
 მისა იოსიასსა, მეფისა იუდასსა, რომელი მეფობდა იოსიას წილ
 მამისა მისისა, რომელი გავიდა ადგილისა ამისგან, არა უკმოქცეს
 მუნ არა მერმე ❖ რამეთუ ადგილსა მას რომელსა გარდასასხლეს
 იგი მუნ მოკუდეს ღ ქუჭანსა ესე არა იხილოს მერმე ❖ ❖ მაშენ-
 ბელსა სახლისა თვისისა, არა სიძარტლისა მიერ, ღ ქორებსა
 თვისსა არ განკითხვისა მიერ, მის მიერ მოყუასი მისი მოქმედებს
 ცუდად ღ სასუიდელსა მისსა არ მისცემს მას ❖ მეტყუელნი უშენე
 თავსა შენსა სახლი ზომითი, ქორები სასიზოები განკებულებისა
 სტუტნად, ღ მოწივთულები ნამვითა, განგლესილები წარნაქითა ❖
 ნუ ჰმეფობ რამეთუ შენ განსმვინდი, აქაზისებრ მამისა შენისა, არა ჰამონ
 ღ სწან, ღ ქმნა მსჯავრისა ღ სიძარტლისა კეთილისა არა ცნეს ❖ არა
 საჯეს სასჯელი მდაბალთა არცა სასჯელი დაგრდომილისა, არა ესე
 არსა შენგან ვერ ცნობა ჩემი შენი, იტყუეს უფალი ❖ რამეთუ შენ-
 და აჰა არა არიან თვალნი არცა გული შენი კეთილ, არამედ ანგა-
 რებასა ზედა შენსა, ღ სისხლსა ზედა უბრალოსა, დათხევად მისსა,
 ღ ცილის წამებისა ზედა ღ უსამართლოებასა, ღ მკლველობასა,
 ქმნად მათდა ❖ ამისთუ ამათ იტყუეს უფალი იოაკიმის ზედა მისა
 იოსიასსა მეფისა იუდასსა, ვაჟ ვაცსა ამას ზედა არა ეტყებდენ მას,
 ვაჟ მე უფალო, ღ ვაჟ მე მძაჲ ვაჟ მე დაო, არცა სტიროდინ მას
 ❖ საყვარელო ❖ დაფლვითა ვირისათა დაეფლას, განთრევით ვითარ-
 ცა სკორე განითხიოს მიერ კერძო ბჭესა იერუსალიმისასა ❖ აღვედ
 ლიბანსა ზედა ღ ლაღადეჲ, ღ ბასანადმი მიეც კმა შენი, ღ კმა
 ეჲჲ წიაღკერძოდ მიძარტ სღვისა, რამეთუ შეიმუსრნეს ყოველნი
 ტრფიალნი შენნი ❖ ვიტყოდე შენდამი დაცემულებასა შინა შენსა,
 ღ სთქუ არა ვისმინო შენი, ესე არს გჲა შენი სიჭაბუკით შენთა-
 გან რამეთუ არა ისმინე კმისა ჩემისა ❖ ყოველთა მწყემსთა შენთა
 ჰმესის ქარი, ღ ტრფიალნი შენნი ტუტობად მიძარტ წარვიდენ რა-
 მეთუ მამინ შეარცხვინო, ღ უზატვიო იქმნე ყოველთაგან მოყუარეთა
 შენთა ❖ დამკვიდრებულმან შორის ლიბანსა, დაბუდებულმან ნამუთა
 ზედა, სულთ ითქუნე, მოსლვასა შენდა სალმობათა ვითარცა შობა-

ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 ბ
 კა
 კბ
 კგ

გდ დისათა ❖ ცსოველ ვარ მე, იტყუხ უფალი, უკეთუ ქმნით იქმნეს
 იექონია მე იოაკიმისი მეფე იუდასი, აღმონაბეჭდავ კელისა ჩემისა
 გე მარჯუჭნისა, ვითარმედ მუნიტვან გამოგუსჭრა შენ ❖ ზ მიცეცე შენ
 კელებსა მეძიებელთა სულისა შენისათა, ზ კელებსა რომელთა შენ
 იმიძვი ზირისაგან მათისა, კელსა შინა ნაბუქოდონოსორ მეფისა
 გვ ბაბილონისა, ზ კელსა შინა ქალდეველთასა ❖ ზ განგაგდო შენ ზ
 დედა შენი მშობელი შენი ქუჭყანად სსჭად, ქუჭყანადმი რომელსა
 კზ არა იმჭყნით მუნ ზ მუნ მოჰკუდეთ ❖ სოლო ქუჭყანად რომელსა
 კჭ ივინი ილოცვენ სულითა მათითა არა მოიქცენ ❖ შეურაცს იქმნა
 იექონია ვითარ ჭურჭელი რომლისა არა არიან საყმარება მისი,
 რამეთუ განიგდო იგი ზ თესლი მისი, ზ განიყადა ქუჭყანად რო-
 კთ მელი არა უწეოდა ❖ ქუჭყანაო, ქუჭყანაო, ქუჭყანაო ისმინე სიტ-
 ლ ევა უფლისა ❖ ამათ იტყუხ უფალი, დაწერე მამა-კაცი ესე, განაქიქე
 კაცი, რამეთუ არა აღორძინდეს თესლისა მისისაგან კაცი მჯდომა-
 რე საუდარსა ზედა დავითისსა, მთავარი მერმეცა იუდას შორის.

თ ა ვ ი კ ზ.

ა ❖ მწეემსო წარმწემედელნო ზ განმახნეველნო ცსოვართა
 ბ სამოვარისა ჩემისათა, იტყუხ უფალი ❖ ამისთუხ ამათ იტყუხ უფა-
 ლი ღმერთი ისრაელისა, მწეემსთა ზედა მწეესეელთა ერისა ჩემისა-
 თა თქუჭნ განახნიენით ცსოვარნი ჩემნი, ზ განგარეენით ივინი,
 ზ არ მოიხილენით ივინი, აჰა მე შურ ვიგო თქუჭნ ზედა, ბორო-
 გ ტთა ებრ სიმარჯუჭნთა თქუჭნთა, თქუჭა უფალმან ❖ ზ მე შევიწყნა-
 რნე ნემტნი ერისა ჩემისანი ეოვლისაგან ქუჭყანისა სადა განვარინე
 ივინი მუნ, ზ დავადგინე ივინი სამოვარსა მათსა ზედა, ზ აღორ-
 დ მდენ ზ განმრავლდენ ❖ ზ აღუდგინე მათ მწეემსნი რომელნი ჰმწესი-
 დენ მათ, ზ ზრდა ემინოდის მერმე, არცა ეწიწვოდინ არცა ორკმა-
 მ ობდენლა, იტყუხ უფალი ❖ ო) ესერა დღენი მოვლენ, იტყუხ უფა-
 ლი, ზ აღუდგინო დავითს აღმოსავალი მართალი, ზ მეფობდეს მე-
 ფე მართალი, ზ გუფის ხმა ეოს ზ ქმნას განკითხვა ზ სიმართლე

ო) ეზეკ. ივ ზ კდ. — ო) ჰეკ. ლვ. ესაია დ, მ ზ მე. ეზეკია ლდ. ლ-
 ნიელ თ. იოველ ა.

ქუჭყანასა ზედა ❖ დღეთა შინა მისთა ცხონდეს იუდა და ისრაელი დაემკვდროს სასოებით, და ესე სახელე მისსა, რომელი უწოდოს მას, უფალი სიმაართლე ჩუჭნი (იოსედეკ თვით წინასწარმეტყველთა შორის) ❖ ამისთჳს აჰა დღენი მოვლენ, იტუჳს უფალი, და არა თქუნიან მერმე. ცხოველ არს უფალი აღმომეყვანებელი მეთა ისრაელისათა ეგჳპტით ❖ ¹⁾ და ცხოველ არს უფალი აღმომეყვანებელი, და მომეყვანებელი თჳსლსა სასლისა ისრაელისასა ქუჭყანისაგან ჩრდილოსა და ეოველთაგან სოფლებთა სადაცა განვაზნიენ იგინი მუნ, და დემკვდრენ ქუჭყანასა ზედა მათსა ❖ წინასწარმეტყუჭლთათჳს შეიმუსრა გული ჩემი ჩემ შორის, შეირუენეს ეოველნი ძვალნი ჩემნი, ვიქმენ ვითარცა მამა-კაცი შემუსრვილი, და ვითარცა კაცი შეზერობილი დუნისა მიერ ჰირისაგან უფლისა და ჰირისაგან დიდებისა მისისა ❖ რამეთუ მრუშებათა მიერ აღივსოა ქუჭყანა, რამეთუ ჰირისაგან ამათისა იგლოვა ქუჭყანამან, განკმეს სამოვარნი უდაბნოსანი და იქმნა სრბა მათი ბოროტ, და ძალი მათი არა ესრე ❖ რამეთუ მდღელი და წინასწარმეტყველნი შეიმწიკულებეს, და სახლსა შინა ჩემსა ვისილენ უკეთურებანი მათნი, თქუა უფალმან ❖ ამისთჳს იქმენინ გჳს მათი მათდა საბრკე აღმურსა შინა, და შებრკოლდენ დაეცნეს მას შინა, მით რამეთუ მოგვადნე მათ ზედა ძურნი, წელიწადსა შინა ზედ მისედვისა მათისსა, თქუა უფალმან ❖ და წინასწარმეტყველთა შორის სამარისათა ვისილენ უსჯულოებანი, წინასწარმეტყველებდეს სახელსა ზედა ჩემსა ბაალისთჳს და შეაცთუნეს ერი ჩემი ისრაელი ❖ და წინასწარმეტყველთაცა შორის იერუსალიმისათა ვისილენ განსაკრთომელნი, შემრუშე ქმნილთა და მავალთა სიცრუჭლთა შინა, და შემწეთა ჯელთა ბოროტასა არ მოქცევვისათჳს კაცადისა გჳსისაგან მისისა ბოროტისა, იქმნეს ჩემდა ეოველნი ვითარცა სოდომა, და მკვდრნი მისნი ვითარცა გომორრა ❖ ამისთჳს იტუჳს უფალი რომელთა წინასწარმეტყუჭლთა ზედა, ²⁾ აჰა მე ვაჰამებ მათ სალმობასა, და ვასვამ მათ წყალსა მწარესა რამეთუ წინასწარმეტყველთაგან იერუსალიმისათა გამოვდა შემწიკულება ეოველისა

3
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

¹⁾ ზემ. ე. ბ უფულ. კვ. — ²⁾ ზემ. თ.

ივ ქუჭყანისად ❖ ესრეთ იტყუას უფალი ყოვლისა მჰყრობელი, ¹⁾ ნუ
 ისმენთ სიტყვათა წინასწარმეტყველთასა, რომელნი გიწინასწარმე-
 ტყველებენ თქუენ, რამეთუ გაამაოებენ თქუენ ივინი: სილვასა გუ-
 ისა მათისასა იტყუან, დ არა ჰირისაგან უფლისა ❖ ეტყუან ურ-
 ისა სიტყუასა უფლისათა, ²⁾ მძდობა იეოს თქუენდა, დ ყოველ-
 თა მავალთა ნებათა ებრ მათთა, ყოვლისა მავალისა საცთურით-
 თა გულისა მისისათა, ჰრქუას არა მოვიდენ შენ ზედა ძვრ-
 ის ❖ რამეთუ ვინ დადგა სახილავსა შორის უფლისსა, დ ისი-
 ლა დ ესმენს სიტყუანი მისნი, ვინ უურად ილო სიტყუა მისი დ ის-
 მინა ❖ ³⁾ აჰა ძრვა უფლისა მიერ, დ რისხვა გამოვალს თანად
 კ შესარყეველად, კვალად ქცეული უთნოთა ზედა მოიწია ❖ არდა მე-
 რმე მიიქცეს გულის წყრომა უფლისა, ვიდრემდის ეოს ივი, დ ვი-
 დრემდის დადგინოს ივი კელ ყოფანი გულისა მისისანი უგანა-
 კა სენელთა დღეთასა გულის სმა უწენენ ივინი ❖ არ მივაგლინებდ წი-
 წინასწარმეტყველთა დ ივინი რბიოდეს, არ ვიტყოდე მათდა მიძართ
 კბ დ ივინი წინასწარმეტყველებდეს ❖ დ თუძცა დგეს განზრასვასა
 ჩემსა შორის, დ ისმინენს სიტყუანი ჩემნი, ასწავებდესძცა ერსა ჩე-
 მსა, დ მოაქცევდეს მათ გზისაგან მათისა ბოროტისა, დ ბოროტ-
 კტ თაგან სიმარჯუტთა მათთა ❖ დმერთი მასლობელი მე ვარ, იტყუას
 კდ უფალი, დ არა დმერთი შორიელი ❖ ნუ დამბალოს კაცი სამალავ-
 სა შინა, დ მე არა ვიხილო ივი, იტყუას უფალი, ნუ არა ცასა დ
 კე ქუჭყანასა მე ადვავსებ, იტყუას უფალი ❖ მესმენს რომელთა იტყუან
 წინასწარმეტყუტენნი, რათა წინასწარმეტყველებენ სახელითა ჩემი-
 კვ თა ცრუთა მეტყველნი, ვიხილე ძილი შინა ❖ ვიდრემდის ეოს
 გულისა შინა წინასწარმეტყველთასა, რომელნი წინასწარმეტყველებენ
 ცრუთა, დ წინასწარმეტყველებენ ნებათა გულისა მათისათა, რომელ-
 კზ ნი ივინებენ ❖ დავიწუებასა ერისა ჩემისაგან სახელისა ჩემისასა,
 ძილსა შინათა მათთა მიერ რომელთა მიუთსრობდა კაცადი მოყუ-
 კტ ჩემი ბაალის ძლით ❖ წინასწარმეტყველი რომლისა თანა ამს

¹⁾ ჰემ. კდ დ კთ.—²⁾ ზემ. ე, დ იდ.—³⁾ ჰემ. მ.

მ ძამათა თქუწნთა ჰირისაგან ჩემისა ❖ ¹⁾ ზ მივცე თქუწნ სუდა უწუდრება საუკუნო ზ უხატოება საუკუნო რომელი არ დავიწყებულ იქმნეს.

თ ა ვ ი კ ლ.

ბ და მიჩუწნნა უფალმან ორნი კიბტენი ლელჯსანი მდებარენი წინაჲ ჰირსა ტაძრისა უფლისასა, შემდგომად გარდასასწლებისა, ნაბუქოდონოსორისაგან მეფისა ბაბილონისა, იექონიასსა ძისა იოაკიმ მეფისა იუდასსა, ზ მთავართა იუდასთა, ზ კელოვანთა შემწირავთა ზ მდიდართა იერუსალიმით, ზ მთაუვანებისა მათისა ბაბილონად ❖ კიბტე ერთი ლელჯ ტკბილი ფრიად ვითარცა ლელჟნი მსთჟანი, ზ კიბტე სსჟა ლელჯ ჯერკჟალი ფრიად უჟამი ჯერკჟლევისაგან მისისა ❖ ზ თქუა უფალმან ჩემდამო, რასა ჰხედავ შენ იერემია, ზ ვთქუ ლელჟთა ზ ტკბილთა ლელჟთა ტკბილთა ფრიად ზ ჯერკჟალთა ლელჟთა ჯერკჟალთა ფრიად, რომელნი არა იჟამენ ჯერკჟლობისაგან მათისა ❖ ზ იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტუწლი ❖ ამათ იტევს უფალი ღმერთი ისრაილისა, ვითარცა ლელჟნი ესე ტკბილნი, ეგრეთ დავემონო გარდასასწლებულთა იუდასთა, რომელნი განვაგლინე ადგილისა ამისგან ქუწყნად ქალდეველთად კეთილთათჳს ❖ ზ კვალად ვაგნე იგინი ქუწყნადვე ამად, ზ განვიმტკიცნე მათ სუდა თვალნი ჩემნი კეთილთათჳს, ზ აღვაშენე იგინი, ზ არ დავარდუნე, ზ დაწერგნე იგინი ზ არ მოფუხჳრნე ❖ ზ მივსცე მათ გული მცნობელი მათგან ჩემი ვითარმედ მე ვარ უფალი: ²⁾ ზ იუწენ ჩემდა ერად, ზ მე ვიყო მათდა ღმერთად, რამეთუ მოიქცენ ჩემდა ფლობითა გულისა მათისათა ❖ ³⁾ ზ ვითარცა ლელჟნი ჯერკჟალნი რომელნი არ იჟამებინა ჯერკჟლობისაგან მათისა, ამათ იტევს უფალი, ეგრეთ განვსცე სედეკია მეფე იუდასი, ზ დიდ დიდნი მისნი ზ ნემტი იერუსალიმისა, დაშთომილნი ქუწყანასა ამას შინა, ზ დაძვდრებულნი ეგჳტეს შინა ❖ ზ განვსცნე იგინი განსაბნეველად უოველთა მეფობათა ქუწყანისათა, ზ საიგავოდ, ზ სამუღელად, ზ სწუეგარად უოველსა შინა ადგილსა რომელსა განვაგრეგნე

1) ზებ. გ.—2) ზებ. გა.—3) ჰებ. გო.

გენი მუნ ❖ დ მივაფლინო მათდა მასული დ სიემილი, დ სიკუ-
დილი ვიდრე მოაკლდენ ქუჭყანისსაგან, რომელი მივეც მათ დ მამა-
თა მათთა.

თ ა ვ ი კი.

სიტყვა ქმნილი იერემიას მიმართ უოველსა ერსა ზედა წელსა
მეოთხესა იოაკიმისსა ძისა იოსიასსა მეფისა იუდაჲსა (ესე წელიწა-
დი ჰირველი ნაბუქოდონოსორ მეფისა ბაბილონისა ❖ სიტყვა)
რომელ თქუა იერემია წინასწარმეტყველმან უოველისა მიმართ ერ-
სა იუდაჲსსა, დ დამკვიდრებულთა მიმართ იერუსალიმისათა მეტ-
ყველმან ❖ მეათცამეტით წლითგან იოსია ძისა ამონისსა, მეფისა
იუდაისსა, დ ვიდრე დღისადმე ამის ოცსა დ სამსა წელსა იქნა
სიტყვა უფლისა ჩემდამო დ ვეტყოდე თქუწნდამი აღმსთობი დ მე-
ტყველი, დ არა ისმინეთ ❖ დ მიმავლინენ თქუწნდამი მონანი ჩე-
მნი წინასწარმეტყველნი, ცისკარს მივაფლენდ დ არა ისმინეთ დ არა
მოჰქუწნით ურნი თქუწნნი სმენად ❖ ¹⁾ დ ვთქუ მოიქეცით კაცადი
გზისაგან თჯისა ბოროტისა, დ ბოროტთაგან სიმარჯუწნთა
თქუწნთა, დ დამკვიდრენით ქუჭყანასა ზედა რომელი მივეც თქუწნ
დ მამათა თქუწნთა, საუკუნითგან დ ვიდრე საუკუნომდე ❖ დ ნუ
ზვალთ უკანა ღმერთთა უცხოთა მსახურებად მათდა დ თაყვანის ცე-
მად, რათა არა განმარისსოთ მე საქმეთა მიერ კელთა თქუწნთასა
განბოროტებად თქუწნდა ❖ დ არა ისმინეთ ჩემი, იტყუს უფალი,
რამეთუ განმარისესთ მე საქმეთა მიერ კელთა თქუწნთა განსაბო-
როტებულად თქუწნდა ❖ ამისთჯს ამათ იტყუს უფალი ძალთა, ვი-
ნათგან არა ირწმუნეთ სიტყვათა ჩემთა ❖ აჰა მე მივაფლენ დ მო-
უწოდ უოველთა ტომთა ბღვარისათა, იტყუს უფალი, დ ნაბუქოდო-
ნოსორ მეფე ბაბილონისა მონა ჩემი, დ მოვაწინე ივინი ქუჭყანასა
ამას ზედა, დ დამკვიდრებულთა ზედა მისთა, დ უოველთა ზედა ნათე-
სავთა გარემოისთა მისთა, დ მოვაოხრნე ივინი, დ მივსცნე ივინი
უჩინო საქმელად, დ სასტჯუნელად, დ საუჭუჭდრელად საუკუნოდ ❖

²⁾ დ წარვეწმიდო მათგან კმა სინარულისა, დ კმა შუჭბისა, კმა სი-

¹⁾ დ მეფ. ივ. ზემო ივ. ქვე. ჯგ. — ²⁾ გამოც. ივ.

მისა, ღ ვმა სძლისა, ღ ვმა საფქუჭლისა, ღ ნათელი ბაზმაკისა ✠
 ია ¹⁾ ღ იეოს ყოველი ესე ქუჭყანა განსაქარვებულად, ღ ჰმონებდენ
 იბ წარმართთა შორის მეფისა ბაბილონისასა სამეოც ღ ათ წელ ✠ ღ
 დარაესრულენ სამეოც ღ ათნი წელნი შური ვიძიო მეფესა ზე-
 ივ ივინი განსაქარვებულად საუკუნოდ ✠ ღ მოვაწინე ქუჭყანასა მას
 ზედა ყოველნი სიტყვანი ჩემნი რომელთა ვიტყოდე ძუნად
 იდ მისსა, ღ ყოველნი დაწერილნი წიგნსა ამას, ღ რაოდენი წინასწარ-
 ილ მეტყველნა ძუნად ყოველთა ნათესავთა ✠ რამეთუ ჰმონეს მათ
 იე შორის რამეთუ დაიმონენ ივინიცა ნათესავთა მრავალთა, ღ მეფეთა
 იე დიდთა, ღ მივაგო მათ საქმეთა მათთა ებრ ღ სიმარჯუჭტთა ✠ ესრეთ
 თქუა უფალმან დმერტმან ისრაელისამან ჩემდამო, მიილე სასუძელი
 ივ ღუნისა, ურწუოსა ამის კელისაგან ჩემისა, ღ ასუბა ყოველთა ნა-
 ივ თესავთა, რომელთა მიძართ მე მივაგულენ მენ მათდამი ✠ ღ სჟან
 ღ დასთხიონ ღ განბორცენ ჰირისაგას მასჯლისა, რომელსა მე
 იზ მივაგულენ შორის მათსა ✠ ღ მოვილე სასუძელი კელისაგან უფლი-
 იჭ სსა, ღ ვასუ ყოველთა ნათესავთა რომელთა მიძართ მიძავლინა მე
 იტ უფალმან მათ ზედა ✠ იერუსალიმსა ღ ქალაქთა იუდასთა, ღ მე-
 იტ ფეთა მისთა, ღ მთავართა მისთა დასსმად ივინი მოსაოხრებულად, ღ
 იტ უვალად, ღ სასტჯნველად, ღ საყვედრელად დღისა ამის ებრ ✠ ღ ფა-
 იტ რაოს მეფისა ეკჯტისასა, ღ ერმათა მისთა, ღ დიდ დიდთა მისთა.
 კ ღ ყოველსა ერსა მისსა ✠ ღ ყოველთა თან მრევთა მისთა, ღ ყოველ-
 კა თა მეფეთა ქუჭყანისა უცხო ტომთაქათა, ღ ასკალონსა, ღ ღასასა,
 კბ ღ აკარონსა, ღ ნემტსა ახოტისასა ✠ ღ იღუმეასა, ღ მობიტელსა,
 კგ ღ მეთა ამმონისთა ✠ ღ ყოველთა მეფეთა ტჯროსისა ღ სიდონის-
 კგ თა, ღ ყოველთა მეფეთა ჭალაკთასა წიად კერძოთა ზღჯსათა ✠ ღ
 კდ დედანსა და თემანსა ღ მოსსა, ღ ყოველსა გლისჰსა ჰირის ჰირ
 კდ მისსა ✠ ღ ყოველთა მეფეთა არაბიასათა, ღ ყოველთა თან მრევთა
 კე რომელნი მევანეობენ უდაბნოს შინა ✠ ღ ყოველთა მეფეთა ზამე-
 კე რისთა, ღ ყოველთა მეფეთა ელაძისათა, ღ ყოველთა მეფეთა დიდთა

1) დან. თ. ჰემ. კვ. ბ ნუშტ. ლუ. ბ ეზდრ. ა.

ღ სპარსთასა ზ ღ ყოველთა მეფეთა ანთითოტაჯსათა, მასლობელ-
 თა ღ შორიელთა, კაცადსა მძისა მიძართ მისისა, ღ ყოველთა მე-
 ფობათა ჰირის ზედათა ქუჭყანისათა, ღ მეფემან სისას სუას შე-
 მდგომად მათსა ზ ღ სთქუა მათდა მიძართ, ამათ იტუვს უფალი
 ღმერთი ისრაილისა ყოვლისა მჰერობელი, სუთ ღ დაითრგენით,
 დასთსიეთ ღ დაეცენით, ღ არა აღსდგეთ ჰირისაგან მასჯლისა, რო-
 ძელი მე მივავლინო საშუალ თქუჭნსა ზ ღ იუოს ოდეს არ ენე-
 ბოსყე ძაღება სასუძელისა გელისაგან შენისა რათა სუან, ღ ჰურქუა
 მათ ესრეთ თქუა უფალმან, სუძით სუათ ზ ¹⁾ რამეთუ აჰა ქუჭყანისა-
 გან რომელსა ზედა იწორდა სახელი ჩემი მის ზედა მისგან ვიწყო მე
 ბოროტებად, ღ თქუან განწმედითა განწმდით, არავე განსწმდეთ, რამე-
 თუ მასჯლსა მოუწეს მე ყოველთა ზედა მსხდომარეთა ქუჭყანა
 ზედა, თქუა უფალმან ძალთამან ზ ღ შენ წინასწარმეტყუჭლებდ
 მათ ზედა სიტყვათა ამათ ჩემთა, ღ სთქუა მათდა მიძართ ²⁾ უფალი
 ძალლით გამოცხადებულ ჰყოფს, ღ წმიდისაგან სამკვდრებელი-
 სა მისისა მოსცეს ჰმა თჯნი, სიტყვასა გამოცხადება ჰყოფს ადგი-
 ლისაგან თჯნისა, ღ იგინიცა ვითარცა საწნესლის მწნესელნი,
 მიუგებდენ ყოველთა მიძართ მსხდომარეთა ქუჭყანასა ზედა ზ
 მუნ მოსრუა კერძოსა ზედა ქუჭყანისასა, რამეთუ სასჯელი უფ-
 ლისა წარძართთა შორის, საჯოს მან ყოვლისა მიძართ კორცისა,
 სოლო უთნონი მიეცნეს მასვილსა, იტუვის უფალი ზ ესრეთ თქუა
 უფალმან ძალთამან, აჰა ძვირნი მოვლენ ნათესავისაგან ნათესავისა
 მიძართ ღ გრიგალი დიდი გამოვალს დასასრულით ქუჭყანისათ ზ
 ღ იუტენენ წელულებანი უფლისა მიერ დღესა შინა უფლისასა, კერ-
 ძოსაგან ქუჭყანისა მიკერძოდმდე ქუჭყანისა: არა დაბურენ, არცა
 შეკრიბენ, ღ არა დაეფლენენ, ვითარცა სკორენი ქუჭყანისანი იუ-
 ტენენ ზ დაღადეავთ მწუემსთა ღ ჰმა ეავთ, ღ იტუებდით ვერძნი ცხო-
 ვართანი, რამეთუ სრულ იქმნეს დღენი თქუჭნნი ღ კვალადმი, ღ
 განბნევანნი თქუჭნნი, ღ დაეცნეთ ვითარცა ვერძნი რჩეულნი ზ ღ
 წარწუდდეს სილტოლა მწუემსთაგან, ღ მაცხოვარება ვერძთაგან

კვ
 კზ
 კტ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე

1) ს ჰეტრ. კთ. — 2) იოვ. ლ. ამოს. ა.

ლვ ცხოვართასა ზ ვმა ღაღადებისა მწეემსთასა ღ ღაღადება ვერძებისა
 ლზ ცხოვართასა რამეთუ მოსზნა უფალმან სამოვარნი მათნი ზ ღ დაა
 ლწ მისა უფლისა ზ დაუტევა კაცადმან ვითარცა ლომმან საუუდელი
 თჳსი, რამეთუ იქმნა ქუჭყანა მათი უვალ, ჰირისაგან რისსვისა მა-
 ხვილისა დიდისა ღ ჰირისაგან რისსვისა გულის წერომისა მისისა.

თ ა ვ ი ა მ.

ა **ღ**ასახამსა მეფისა იოაკიმისსა მისა იოსიასსა მეფისა იუდას-
 ბ სა იქმნა სიტყვა ესე უფლისა მიერ მეტყუჭლი ზ ესრეთ თქუა უფა-
 ლმან, დადევ ესოსა შინა სახლისა უფლისასა, ღ აუწყო ეოველსა
 იუდასა მომავალთა თაუვანისცემად შორის სახლისა უფლისა ეოვე-
 გ ლნი სიტყვანი რომელნი გიბრძანენ შენ უწეებად მათდა, ნუ დაა-
 გ ლებ სიტყვასა ზ ნუ უკუჭ ისმინონ ღ მოიქცენ, კაცადი გსისაგან
 დ თჳსისა ბოროტისა, ღ დავსცხრე მე ბოროტთაგან რომელთა ვსი-
 დ ტუჭავ მე ეოფად მათდა, ბოროტთა თჳს სიმარჯუჭთა მათთა ზ ღ
 სთქუა მათდა მიმართ ესრეთ იტყვის უფალი არა თუ ისმინოთ ჩე-
 მ ი სლვად შჯულოთა შინა ჩემთა რომელნი მივსცენ წინაშე ჰირთა
 ე თქუჭნთა ზ სმენად სიტყუჭბსა ერმათა ჩემთა წინასწარმეტყუჭლ-
 თასა, რომელთა მე მივაგლენ თქუჭნდა განთიად, ღ მივაგლინენ ღ
 ვ არა ისმინეთ ზ ¹⁾ ღ მივსცე სახლი ესე ვითარცა სილომი, ღ ქალა-
 ჳ ი ესე მივსცე საწეევარად ეოველთა წარმართთა ეოვლისა ქუჭყა-
 ჳ ნისათა ზ ღ ისმინეს მდღელთა ღ ცრუ წინასწარმეტყუჭლთა ღ ეო-
 ჳ ველმან ერმან, იერემიასაგან თქმასა ამათ სიტყვათასა, სახლსა შინა
 ჳ უფლისასა ზ ღ იყო დარასცხრა იერემია მეტყუჭლი ეოველთა
 რომელნი უბრძანნა მას უფალმან თხრობად ეოვლისა ერისა ღ შეი-
 ჳ ჳერეს იგი მდღელთა ღ ცრუ წინასწარმეტყუჭლთა, ღ ეოველმან
 თ ერმან, მეტყუჭლმან, სიკუდილითა მოკუდეს ზ რამეთუ წინასწარმე-
 თ ტყუჭლებდი სახელითა უფლისათა მეტყუველი, ვითარცა სილომი
 იუოს სახლი ესე, ღ ქალაქი ესე მოკუკრდეს, მკვიდრთაგან, ღ
 განკვირვება ეოველი ერი იერემიას ჳედა სახლსა შინა უფლი-

¹⁾ ა მეფ. დ.

სასა ❖ დ ესმა მთავართა იუდასთა სიტყვათა ამათ, დ აღვიდეს
 სახლისაგან მეფისა სახლად უფლისა, დ დასხდეს წინა კა-
 რთა ბჭეთა კარვისა უფლისათასა ❖ დ თქუტს მღდელთა დ ცრუ წინა-
 სწარმეტყუტლთა მთავართა მიმართ დ ეოვლისა ერისა, მეტყუტლ-
 თა, სასჯელი სიკუდილისა კაცსა ამას, რამეთუ იწინასწარმეტყუტ-
 ლა ძვინად ქალაქისა ამის ვითარცა გესმა უურითა თქუტსნითა ❖ დ
 თქუა იერემია მთავართა მიმართ დ ეოვლისა ერისა მეტყუტლმან: ¹⁾
 უფალმან. მოძავლინა მე წინასწარმეტყუტლებად სახლსა ამას ზედა,
 დ ქალაქსა ამას ზედა, ეოველთა ამათ სიტყვათა რომელნი გესმენ-
 სუე ❖ ²⁾ დ აწ უძვობეს ეტსნით გზანი თქუტსნი დ საქმენი თქუტ-
 სნი, დ ისმინეთ კმისა უფლისა ღუთისა თქუტსნისა, დ დასცხრეს
 უფალი ძვირთაგან რომელნი თქუნა თქუტსნ ზედა ❖ დ აჰა მე კელ-
 თა შინა თქუტსნთა, მიუავთ მე ვითარ შეჰგავს, დ ვითარ უძვობეს
 კინსუე თქუტსნ ❖ არამედ მცნობელთა ცანთ, მოთუ მკლათ მე ვი-
 თარმედ სისხლსა უბრალოსა თქუტსნ მისცემთ თქუტსნ ზედა დ ქა-
 ლაქსა ამას, დ დამკვიდრებულთა ზედა მას შინა, რამეთუ ჰემდარი-
 ტებით მოძავლინა მე უფალმან თქუტსნდა მიმართ თქმად უურთა
 შორის თქუტსნთა ეოველთა ამათ სიტყვათა ❖ დ თქუტსნ მთავართა
 დ ეოველმან ერმან მღდელთა მიმართ დ ცრუ წინასწარმეტყუტლთა
 მიმართ, არა არს კაცისა ამის სასჯელი სიკუდილისა, რამეთუ სა-
 ხელითა უფლისა ღუთისა ჩუტსნისათა იტუოდა ჩუტსნდამო ❖ დ აღ-
 დგეს კაცნი მოსუცებულთა ქუტსნანისათანი, დ ჰრქუტს ეოველსა შე-
 საკრებელსა ერისასა მეტყუტლთა ❖ მიქეა მორათელი იუო წინას-
 წარმეტყუტლ დღეთა შინა ესეკია მეფისა იუდასთა, დ ჰრქუა ეოვე-
 ლსა ერსა იუდასსა, მეტყუტლმან: ³⁾ ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან
 სიონი ვითარცა უანა მოერქუნოს, დ იერუსალემი ვითარცა ხილის
 საცავი იუოს, დ მთაჲ სახლისა იუოს სერტე მალნარისა ❖ ნუ თუ
 მომკლველმან მოკლა იგი ესეკია მეფემან იუდასმან, დ ეოველმან
 იუდამან, არა რამეთუ შეიძინეს უფლისა, დ რამეთუ ევედრნეს ზი-
 რსა უფლისასა, დ დასცხრა უფალი ბოროტთაგან რომელნი თქუნა

¹⁾ ზემ. იე.—²⁾ ზემ. ზ.—³⁾ მიქაა გ.

ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ
იტ
ით

მათ ზედა, ჰ ჩუტნ კქმენით ძვირნი დიდნი სულთა ჩუტნთა ზედა
 ბ ჰ კაცი ვინმე იყო მწინასწარმეტყუტებელი სასელითა უფლისათა,
 ურთა მე სამეასი კარითარობით ჰ წინასწარმეტყუტებდა ქალა-
 კსა ამას ზედა, ჰ ქუტუნისა ამის თჯს უოველთა ებრ სიტყვათა იერე-
 კა მისათა ჰ ჰ ესმა მეფესა იოაკიმს, ჰ უოველთა ძლიერთა მისთა, ჰ
 კბ უოველთა მთავართა სიტყვანი მისნი ჰ ეძიებდეს მოკლვად მას, ჰ ესმა
 ურთას ჰ შეეძინა ჰ ივლტოდა, ჰ შევიდა ეკვიპტედ ჰ ჰ განაფლინსა
 მეფემან იოაკიმ იელდათარ, მე ოსრისი, ჰ კაცი მისთანა ეკვი-
 კბ ჰტედ ჰ ჰ გამოიუწანეს იგი მიერ ჰ მოიუვანეს იგი მეფისა მიმართ
 იოაკიმისსა, ჰ მოკლა იგი მასვილითა, ჰ შთაავდო იგი სამარესა
 კდ ძეთა ერისა მისისათსა ჰ გარნა კელი აქიკამისი მისა საფა-
 ნისი იყო იერემიას თანა, არა მიცემად იგი კელთა ერისათა არ
 მოკლვად იგი.

თ ა ვ ი კ ზ.

ბ სასაბამსა მეფისა იოაკიმისსა მისა იოსიასსა, მეფისა იუდასსა,
 ბ იქმნა სიტყვა ესე იერემიას მიმართ უფლისა მიერ მეტყუტელი ჰ
 ბ ესრეთ თქუა უფალმან ჩემდამო, უქმენ თავსა შენსა შესაკრავნი ჰ
 ბ სავიანი, ჰ მოისხენ გარემოს ქედსა შენსა ჰ ჰ წარჰკსავნი იგი-
 ბ ნი მეფისა მიმართ იდუმიასა, ჰ მეფისა მიმართ მოაბისა, ჰ მეფი-
 ბ სსა მიმართ ძეთა ამონისთასა, ჰ მეფისა მიმართ ტვიროსისა, ჰ მე-
 ბ ფისა მიმართ სიდონისა, კელითა მიმთხრობელთა მათთა მოძავალ-
 ბ თათ შემთხუტვად მათდა იერუსალემს, სედეკიას მიმართ მეფისა
 ბ იუდასსა ჰ ჰ მიუძცნო მათ, უფალთა მათთა მიმართ თქმად, ესრეთ
 ბ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაელისამან, ესრეთ თქუთ უფალთა მი-
 ბ მართ თქუტნთა ჰ ვითარმედ მე შევექმენ ქუტუნსა ჰ კაცი ჰ საცხო-
 ბ ვარნი რაოდენნი არიან ჰირსა ზედა ქუტუნისა, ძალითა ჩემითა
 ბ დიდითა ჰ ძკლავისა მიერ ჩემისა ძალითა, ჰ მივსცე იგი რომელი-
 ბ სსა სთხრდეს თვალთა ჩემთა ჰ ჰ აწ მე ვარ რომელი მივეც ქუტ-
 ბ უანს ნაბუქოდონოსორს მონებად მისსა, ჰ მეცნი ველისანი საქმ-
 ბ რად მივეცნ მას ჰ ჰ მონებად მისსა უოველნი ნათესავნი, ჰ მესა
 ბ მისსა, ჰ მესა მისა მისისასა: ვიდრემდისცა მოიწიოს ჟამი რისხვი-

მეთუ ცრუთა გიწინასწარმეტყუტლებენ ივინი თქუტნ, ზ არ მივაგ-
 ის ლინენ ივინი, ზ არს არს სიტყვა უფლისა მათ შორის ზ ნუ უს-
 მენტ მათ, ჳმსასურეთ მეფესა ბაბილოვნისასა, ზ ცოცსლებდით, ზ
 იწ რადსათუხ იქმების ქალაქი ესე ოკერ ზ სოლო წინასწარმეტყუტ-
 ლნი თუ არიან, ზ არს სიტყვა უფლისა მათ შორის შემემთხვინედ
 მე რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან, ზ ნემტნი ჳურჭელნი, რომელი
 არს მიულო მეფემან ბაბილონელთამან, რაჟამს წარტყუტნა იექონია
 იერუსალიმით, ბაბილონად მივიდეს, იტყვის უფალი ძალოთ, არა-
 მედ არა მისრულთა თუხ, ნემტთა ჳურჭელთა სახლისა უფლისა ზ
 ით სახლისა მეფისა იუდასნი, ზ იერუსალიმისა ბაბილოვნად ზ რამე-
 თუ ესრეთ იტყუხ უფალი ძალოთ ¹⁾ სტტთა თუხ ზ ზღვისა თუხ,
 ზ მექონოთთა თუხ, ზ ნემტა ჳედა ჳურჭელთა რომელნი დაშთომილ
 კ არიან ქალაქსა ამას შინა ზ რომელნი არს წარისუნა ნაბუქოდონ-
 სორ მეფემან ბაბილოვნისამან, ოდეს წარტყუტნა იექონია ზ იოაკიმ
 მეფენი იუდასნი იერუსალიმით ბაბილონად ზ ეოველნი მთავარნი
 კა იუდასნი ზ იერუსალიმი ზ რამეთუ ესრეთ იტყუხ უფალი ძალოთ
 ღმერთი ისრაილისა, ჳურჭელთა ჳედა დაშთომილთა სახლსა შინა
 უფლისასა, ზ სახლსა შინა მეფისა იუდასსა, ზ იერუსალიმს ში-
 კბ ნა ზ ბაბილონად წარისუნენ ზ მუნ იეუნენ ვიდრე დღედმდე მოძიე-
 ბისა მათისა, ესრეთ იტყუხ უფალი, ზ აღმოვიხუნე ივი ზ მოვაქ-
 ცინე ამას ადვილსა.

თ ა ვ ი კ ს.

ა და იქმნა წელსა დასაბამით მეფე ეოფასა სედეკია მეფისა იუდა-
 სსა, წელსა მეოთხესა, თუტსა შინა მეხუთესა თქუა ანანია მემან
 აზორისმან ცრუ წინასწარმეტყუტლმან გაბაონემან, სახლსა შინა
 უფლისსა, წინაშე თუალებსა მდღელთასა, ზ ეოველისა ერისა მეტ-
 ბ ეუტლმან ზ ესრეთ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაელისამან, შევმუ-
 გ სრე უდელი მეფისა ბაბილონისა ზ შემდგომად ორისა წლისა დღე-
 კ თა, ზ მოვაქციო მე ადვილსა ამას ეოველი ჳურჭლები სახლისა
 უფლისა რომელ წარილო ნაბუქოდონოსორ მეფემან ბაბილონისა-

¹⁾ დ მეფ. კვ.

მან ამის ადგილისაგან და შეიღო იგი ბაბილონად და იექონია მე
 იოაკიმისი მეფისა იუდასი, და ეოველი ტვეე იუდასი, რომე-
 ლნი მივიდეს ბაბილონად, მე მოვაქციო ამსვე ადგილსა უფალმან
 ეგრე, და იექონია და ნატეუტნავი იუდასი, რამეთუ შევმუსრო უღე-
 ლი მეფისა ბაბილონისა და თქუა იერემია ანანიას მიძარტ ცრუ
 წინასწარმეტეუტლისა წინაშე თუალებსა მდღელთასა და ეოვლისა
 ერისა მდგომარეთასა სახლსა შინა უფლისასა და თქუა იერემია
 წინასწარმეტეუტლმან ჭეშმარიტად ეგრეთ ვაჲნ უფალმან, დაამტკი-
 ცენ უფალმან სიტყუა შენი რომელსა შენ წინასწარმეტეუტლებ, მო-
 ქცევად ჭურჭელთა სასლისა უფლისათა, და ეოვლისა განსასლები-
 სათა ბაბილონით ადგილისა ამის მოძარტ და თუნიერ ისძინეთ სო-
 ტევა უფლისა რომელსა ვიტევი მე ეურთა მოძარტ თქუტნთა, და
 ეურთა მოძარტ ეოვლისა ერისათა და წინასწარმეტეუტლნი ქმნილ-
 ნი უწინარეს ჩემსა და უწინარესნი თქუტნსა საუკუნითგან, და წინა-
 სწარმეტეუტლებდეს ქუტყანასა ზედა მრავალსა, და მეფობათა
 ზედა დიდთა ბრძოლისათუხ და მვირთა და სიკუდილისა და
 წინასწარმეტეუტლი რომელი წინასწარმეტეუტლებდა მპვიდო-
 ბად, მოსლვასა სიტყვისასა იცნობებოდა წინასწარმეტეუტლი
 რომელი მოავლინა მათდა უფალმან საწმუნოდ და მოი-
 ხუნა ანანია წინაშე თუალებსა ეოვლისა ერისასა სასიენი ქედისა-
 გან იერემია წინასწარმეტეუტლისა და შემუსრნა იგინი და თქუა
 ანანიას წინაშე თუალთა ეოვლისა ერისათა მეტეუტლმან, ესრეთ
 თქუა უფალმან, ესრეთ შევმუსრო უღელი ნაბუქოდონოსორ მეფი-
 სა ბაბილონელისანი დღეთა შინა ორთა წელიწადთასა ქედისაგან
 ეოველთა ნათესავთასა და წარვიდა იერემია წინასწარმეტეუტლი
 გზასა თუხსა და იქმნა სიტყუა უფლისა იერემიას მიძარტ შემდგომად
 შემუსრვისა ანანიას ცრუ წინასწარმეტეუტლისა საკვითასა ქედისაგან
 მისისა მეტეუტლი და ვიდოდე და თქუ ანანიას მიძარტ მეტეუტლმან,
 ესრეთ თქუა უფალმან საკვინი შეშისანი დაჰმუსრენ, და ვქმნე მათ
 წილ საკვინი რკინისანი და რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან
 დმერთმან ისრაელისამან, უღელი რკინისა დავსდევ ქედსა ზედა ეო-

დ
 ე
 ვ
 ს
 ტ
 თ
 ი
 ან
 იბ
 იგ
 იდ

იე გელთა ნათესავთასა, რათა უქმოდინ ნაბუქოდონოსორ მეფესა ბა-
ბილოვნისასა, ღ მონებდენ მას ღ მკეცნოცა ველისანი მივე ვსცენ
ივ მას ზ ღ ჭრქუა იერემია წინასწარმეტყუტლმან ანანიას ცრუ წინა-
ივ სწარმეტყუტლსა, ისმინე ანანია არა მოგავლინა შენ უფალმან, ღ
ივ შენ მოსავ ჭეავ ერი ესე ცრუთა ზედა ზ ამისთჳს ესრეთ თქუა უფა-
ივ ლმან აჭა მე განგავლენ შენ ზირისგან ქუტყანისა თჳთ ამას საუკუ-
ივ ნესა მოსიკუდიდ რამეთუ განდრეკა სთქუ უფლისა მიძართ ზ ღ მო-
ივ კუდა ანანია ცრუ წინასწარმეტყუტლ მას წელიწადსა შინა თთუტლსა
მეშვიდესა.

თ ა ვ ი კ თ.

ა და ესე სიტყვანი რომელნი წარგზავნნა იერემია წინასწარმე-
ბ ტყველმან იერუსალიემით მოსუცებულთა მიძართ განსასკლებისათა
ღ მდდელთა მიძართ ღ ცრუ წინასწარმეტყველთა, ღ უოვლისა მი-
ბ ძართ ერისა ეპისტოლე ბაბილონად მიძართ განსასკლებისა, ღ უო-
ბ ვლისა მიძართ ერისა, რომელნი განსასკლნა ნაბუქოდონოსორ იე-
ბ რუსალიემით ბაბილონად ზ მეძდგომად გამოსლვასა იექონია მეფისა
ღ მეფიაჲს ღ საჭურისთა, ღ მთავართა იუდასთა იერუსალიემით, ღ
ბ უოვლისა ახნაურისა ღ კელოვნისა ღ ზერობილისა იერუსალი-
ბ მით ზ კელითა ელიასან მისა საფანისითა, ღ გამარია მისა ქერკა-
ბ სილა რომელნი წარავლინნა სედეკია მეფემან იუდასმან მეფისა მი-
ბ ძართ ბაბილონისა ბაბილონად, მეტყუტლმან ზ ესრეთ თქუა უფა-
ბ ლმან ძალთამან ღმერთმან ისრაელისამან, განსასკლებასა ზედა რო-
ბ ე მელი განისასკლა იერუსალიემით ბაბილონად ზ იშენეთ სასკლები ღ
ბ დაემკვდრენით, ღ დაჭნერგეთ სამოთხეები, ღ ჭამენით ნაყოფნი მათ-
ბ ნი ზ ღ მიიუვანენით ცოლნი, ღ მჳლ ისხენით მენი ღ ასულნი:
ბ ღ მიიუვანენით მეთა თქუტლთად ცოლებნი, ღ ასულნი თქუტლნი მი-
ბ სცენით ქმართა, ღ მუნენ მენი ღ ასულნი, ღ განმრავლდით მუნ
ბ ღ ნუ შემციოდებით ზ ღ იძიეთ მძუღობად ქუტყანისა, რომლისა
ბ მიძართ განგასასკლენ თქუტლ მუნ, ღ ილოცევდით მის ძლით უფ-
ბ ლისა მიძართ, რამეთუ მძუღობასა მისსა შინა იეოს მძუღობა თქუტ-
ბ ლნი ზ რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაელისამან,

1) ნუ აღვარწმუნებენ თქვენ ცრუ წინასწარმეტყველნი თქვენნი შორისნი თქვენსა და ნუ აღვარწმუნებენ თქვენ მისანნი თქვენნი და ნუ ისმენთ ძილის შორისთა თქვენთასა რომელთა იძილის შორისებთ თქვენ და რამეთუ ცრუთა გიწინასწარმეტყველებენ თქვენ ივინი სასელითა ჩემითა, არ მივაფლინენ ივინი, თქუა უფალმან და
 2) რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ოდეს ეგულების სრულ ეოფა ბაბილონს სამეოც და ათსა წელსა ზედ მოვისილოთ თქვენდა, და ვადგინე თქვენ ზედა სიტუვანი ჩემნი კეთილნი, მოქცევად თქვენდა ადგილისა ამის მოძარბთ და რამეთუ მე უწვი გულის სიტუვა რამეთუ მე ვარ, და ვსიტუვაჲ თქვენ ზედა, თქუა უფალმან, გულის სიტუვასა მძვდობისასა და არა მჯრთა მიცემად თქვენდა ამათ სასოება კეთილი და მსადლოდით მე და სჯდოდით და ილოცეთ ჩემდამო და ვისმინო თქვენნი და და გამოძიიეთ მე და გეპოვო თქვენ რაჟამს მიძიოთ მე ეოვლითა გულითა თქვენითა და გამოგეცხადო თქვენ თქუა უფალმან, და მოვაქციო ტუტობა თქენნი, და შეგკრიბნე თქვენ ეოველთაგან წარმართთა, და ეოველთაგან ადგილთა სადა განკთესენ თქვენ მუნ, თქუა უფალმან, და მოვაქცინე თქვენ ადგიდ ვინაჲ განგასასლენ თქვენ მიერ, თქუა უფალმან, და მოვაქცინე თქვენ ადგილსა ამას ვინა იგი წარგტუტენე თქვენ და რამეთუ სთქუთ დამიდგინნა ჩვენ წინასწარმეტყუტლნი ბაბილონს და რამეთუ ამათ იტუეს უფალი მეფისა მიძარბთ მჯდომარისა საუდარსა ზედა დავითისსა, და ეოველსა ზედა ერსა დამკჯდრებულსა ქალაქსა ამას შინა, მმათა თქვენთა არა განსრულთა თქვენ თანა განსასლებასა შინა და ამათ იტუეს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელიისა: 3) აჰა მე განვაფლენ მათდამი მახჯლსა და სიემილსა და სიკუდილსა, და მივსცე მათ ვითარცა ლელენი სუარი მისნი რომელნი არა იჭამენ სიჯორკულისაგან და დაღვენ ვეო უკანა მათსა მახჯლითა და სიემილითა და სიკუდილითა და მივსცნე ივინი სარევევლად ეოველთა მეფობათა ქუტყანისათა, და საფიცრად და განსაქარვებელად და სასტჯნველად, და

თ

ი

ია

იბ

ივ

იდ

იე

ივ

იზ

იწ

1) ზემ. იდ და ივ. — 2) ზემ. იე. ბ ნეშტ. ლვ. ა ეზდრ. დან. თ. — 3) ზემორ. დ.

ყოფი მათი ❖ ო ადმოიკითხა სოფონია მდღელმან წიგნი ესე ურ- კო
 თა მიმართ იერემია წინასწარმეტყუელისათა ❖ ო იუო სიტყვა უფ- ლ
 ლისა იერემიას მიმართ მეტყუელი ❖ მხავლინე ყოვლისა მიმართ ლა
 განსახლვისა მეტყუელნი, ესრეთ იტყუეს უფალი სამეას ზედა ელა-
 მიტელისა მეტყუელსა ვინათგან გიწინასწარმეტყველათ თქუენ სამეას,
 ო მე არ მოვაფლინე იგი, ო მოსავ გუენა თქუენ ცრუსა ზედა ❖
 ამისთჳს ესრეთ თქუა უფალმან აჰა მე ზედ მივისილო სამეას ზედა ლბ
 ელამიტელსა, ო ნათესავსა ზედა მისსა, ო არა იუოს მისი კაცი
 მჯდომარე შორის თქუენსა, სილვად კეთილთა რომელნი მე გიუენე
 თქუენ, თქუა უფალმან, რამეთუ განდრეკა თქუა ძუნად უფლისა.

თ ა ვ ი ლ.

სიტყუა ქნილი უფლისა მიმართ იერემიას მიმართ წინასწარ- ა
 მეტყუელისა მეტყუელი ❖ ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან, დმერ- ბ
 თმან ისრაელისამან მეტყუელმან, დაწერენ შენდად სიტყუანი ყო-
 ველნი რომელნი გამოვაცხადენ შენდამი წიგნსა ზედა ❖ რამეთუ გ
 აჰა დღენი მოვლენ, იტყუეს უფალი ყოვლისა მჰყრობელი, ო მოვაქ-
 ციო განსახლვა ერისა ჩემისა ისრაილისა ო იუდასი, თქუა უფალმან,
 ო კუალად ვაქცინე ივინი ქუტყანად რომელი მივეც ძამათა მათთა, ო
 ეუფლენენ ❖ ესე მას სიტყუანი რომელნი თქუნა უფალმან ისრაელ- დ
 სა ზედა, ო იუდასა ❖ ესრეთ იტყუეს უფალი კმა შიშისა ისმინეთ, ე
 კმა შიშისა ო ვალაღაებისა რომელსა მრწოდენ წელნი თქუენნი
 ო არა არს ცხოვრება ო მძდობა ❖ იკითხეთ ო ისილეთ უკეთუ ვ
 შუა წული, ო შიშისათჳს რომლითა შეჰყრობილ იუენენ წელნი, ო
 განრინება, მით რამეთუ ვისილე ყოველი კაცი, ო ხელნი მისნი
 წელთა ზედა მისთა ვითარცა შობადისანი, გარდაიქცა ჰირები დან-
 დალუკიან იქმნა ❖ ¹⁾ ვამ რამეთუ დიდ დღე იგი ო არა არს ეგე ზ
 მლევანი, ო ჟამი იწროებისა არს ო ჰირისა იაკობისისა, ო ამის-
 განცა განერეს ❖ მას დღესა შინა, თქუა უფალმან ძალთამან, შევბუ- ტ
 სრო უღელი მისი ქედისაგან შენისა, ო საკრველნი მისნი განვსე-
 თქნე, ო არა უქმოდინ მერმე ივინი უცსოთა ❖ ო უქმოდინ უფალ- თ

¹⁾ იოკულ ბ. ა მოსე ე. ფსალ. ა.

ი სა ღმერთის მათსა, ღ დავით მეფე მათი აღუდგინო მათ ¹⁾ სო-
 ლო მენ ნუ გეძინის ერძაო ჩემო იაკობ, თქუა უფალმან, ნუ იწი-
 წვი ისრაილ აჭა მე გაცხოვნებ შენ შორით, ღ თესლსა შენსა
 ტუჭობისაგან მათისა, ღ მოიქცეს იაკობი ღ დაუდნეს ღ იკეთილ-
 ია ვნებოს, ღ არა იყოს შემაძინებელ ²⁾ რამეთუ შენთანა მე ვარ, თქუა
 უფალმან, კანრინებად შენდა, რამეთუ ვუო მოკლება ყოველთა შო-
 რის წარმართთა რომელთა მიძარტ გავახნიე შენ მუნ, კარნა შენ არა
 იბ გო მოკლებულად ღ გწვართო შენ მსჯავრითა ღ კანძართლებით
 იგ არს განკანძართლო შენ ³⁾ რამეთუ ამათ იტყუეს უფალი იძულებითი
 იდ არს შემუსრვა შენი, სალმობიერ წელულები ⁴⁾ არა არს მსჯელ
 იე და ⁵⁾ ყოველთა მოეჭართა შენთა დაგივიწყეს შენ, არა გამოიკით-
 იე შენნი, განძლიერდეს უსჯულოებანი შენნი ⁶⁾ რასა ჭკობა შემუსრ-
 ივ გიუწნეს შენ ესენი ⁷⁾ ამისთჳს ყოველნივე მჭამელნი შენნი შეიჭამ-
 იბ ეწნესა შენ ესენი ღ ამისთჳს ყოველნივე მჭამელნი შენნი შეიჭამ-
 იტ მისი ⁸⁾ ამათ იტყუეს უფალი აჭა მე მოვაქციო განსასლვა საყოფე-
 ით მისი ⁹⁾ ღ გამოვიდენ მათგან მძნობარნი ღ ვძაჲ შემღერეთა, ღ

1) ესაია მგ ღ მდ. ლუკ. 5.—2) ზემ. ბ.

განვაძრავლენ იგინი ღ აწა შემცირდენ, ღ განფინე იგინი ღ არა შეკნი-
 ნდნენ ზ ღ შევიდენ მენი მათნი ვითარცა ზირველად, ღ წამებანი მათ-
 ნი წინაშე ზირსა ჩემსა განმართლდენ, ღ ზედ მივიხილო უოველთა
 ზედა მაჭირვებელთა მათთა ზ ღ იუჟენენ უძლიერესნი მათნი მათ ზედა,
 ღ მთავარი მათი მათგან გამოვიდეს, ღ შევკრიბნე იგინი ღ მოიქცენ
 ჩემდა, რამეთუ ვინ არს ესე რომელმან მისცა გული თუნი მოქცე-
 ვად ჩემდამო, თქუა უფალმან ზ ღ იუჟენთ ჩემდა ერად ღ მე ვიყო
 თქუენდა ღმერთად ზ რამეთუ რისხვა უფლისა გამოვიდა გულისწუ-
 რომით, გამოვიდა რისხვა მიქცეული უთნოთა ზედა ზ მივიდა ღ
 არა უკუნ იქცეს რისხვა გულის წერომისა უფლისა, ვიდრემდის ეოს
 ღ ვიდრემდის დაადგინოს ველ ეოფა გულისა მისისა, უკანასკნელთა
 დღეთასა ცნენით იგინი.

თ ა ვ ი ლ ა .

მას ჟამსა შინა, თქუა უფალმან, ვეყო მე ღმერთად ნათესავსა ისრაე-
 ლისასა, ღ იგინი იუჟენენ ჩემდა ერად ზ ესრეთ თქუა უფალმან
 ვაჟო სიტყო უდაბნოს შინა მოსრველთა თანა მახვილითა მიძავალ-
 ნი მაწამებელთაში ისრაელისათა, ვიდოდეთ ღ ნუ მოსრავთ ისრაე-
 ლსა ზ რამეთუ შორით უფალი გამოუჩნდეს მას, სიევარულითა საუ-
 გუნოღთა შეგიუვარებენ, ამის თუხ მოგიზიდენ შეწუალებად ზ მერმე
 აღგაშენო შენ, ღ აღეშენოს ქალწული ისრაელისა, მერმე მოიღო
 ბობლანი შენი ღ გამოხვიდე მწეობრსა შორის შემდერეთასა ზ მე-
 რმე დაჭნერგენით ვენაგებნი მათთა შინა სამარისათა, დამნერგუ-
 ლთა დაჭნერგენით ღ აქებდით ზ რამეთუ არს დღე ჩინებისა სიტ-
 ეუს მკებელთასა მათთა შორის ეფრემისთა: ¹⁾ აღდგით ღ აღვიდეთ
 სიონად უფლისა მიძართ ღმერთისა ჩუენისა ზ რამეთუ ამათ ეტყუს
 უფალი იაკობსა, განიშუთ ღ დაიხვივლეთ თავსა ზედა წარმართთა-
 სა, სასმენელებ ეავთ ღ აქებდით ღ თქუთ იკნა უფალმან ერი თუნი
 ნეშტი ისრაელისა ზ აჭა მე მოვიუვანებ მათ ქუენისაგან ჩრდი-
 ლოსა, ღ შევკრიბნე იგინი დასასრულით ქუენისათ დღესასწაულ-
 სა ზასეკისასა, ღ შვილთა მისას ერი მრავალი მათ შორის კოჭლი ღ

1) ესაია ბ. მიქაა დ.

ბრმა, მუცელ ქმული ღ მშობელი ერბამად ეკკლესიამ დიდი ღ
 თ მოიქცენ აქა ზ ტირილით განვიდეს შენგან ღ ნუგეშინისცემით მო-
 ვიუვანე იგონი, გამსჭნემან ნაკადულებსა ზედა წინასწარმეტყუ-
 ლთასა, გზასა შინა წრფელსა, ღ არღა სცთებოდინ მას ზედა მერძე, ¹⁾
 ი რამეთუ ვექმენ ისრაელსა ძამად, ღ ეფრემი ჰირმშო ჩემი არს ზ ისმი-
 ნეთ სიტუვა უფლისა წარმართთა, ღ მიუთხარო ჭალაკთა შორიელთა,
 თქუთ განფილწლავმან ისრაელისამან შეკრიბოს იგი ღ შეკრიბოს იგი
 ია ვითარცა მძოვნებელმან სამწესო თჯსი ზ რამეთუ იგნა უფალმან
 იბ იაკობი, განარინა იგი კელისაგან უმტკაცესთა მისთასა ზ ღ მოვი-
 დენ ღ იმჭბდენ, ღ ისარებდენ მთასა ზედა სიონისასა, ღ მოვი-
 დენ ღ განცვიფრდენ კეთილთა ზედა უფლისათა ქუჭყანასა ზედა
 იუქლისა ღ ღვინისა ღ ნაყოფთასა, ღ საცხოვართა ღ ცხოვართა ღ
 შროხათასა, ღ იუოს სული მათი ვითარცა ხე ნაყოფიერი, ღ ვითა-
 ივ რცა სამოთხე ღ მთრვალი, ღ არ მოემძიესე მერძე ზ მამინ ისარე-
 ბდენ ქალწულნი შესაკრებელთა შორის ჭაბუკთათა, ღ მოხუცებუ-
 ლნი მხიარულ იუჩენ ერთბამად, ღ გარდავაქციო გლოვა მათი სი-
 ხარულად, ღ ვეუნე იგინი განმხიარულებულ ღ ვასარო მათ ჭუი-
 იდ ლისაგან მათისა ზ განვადიდო ღ დავათრო სული მღღელთა მეთა
 ლევისთა, ღ ერი ჩემი კეთილთა ჩემთაგან აღივსოს, თქუა უფალ-
 იუ მან ზ ესრეთ თქუა უფალმან, ²⁾ ვმა რამათ ისმა გოდებისა ღ ტი-
 რილისა ღ გლოვისა რაქილისა, მტირალისა მეთა მისთა ზედა, ღ
 ივ არა ინება ნუგეშინის ცემის მეთა თჯსთა, რამეთუ არა არიან ზ ეს-
 რეთ თქუა უფალმან, ნუ შოაკლდებინ ვმა შენი ტირილისაგან, ღ
 თვალნი შენნი ცრემლთაგან, რამეთუ არს სასუიდელი საქმეთა შენ-
 იზ თა, თქუა უფალმან: ღ მოიქცენ ქუჭყანისაგან მტერთასა ზ ღ იუოს
 სასოება აღსასრულისა შორის შენისა, თქუა უფალმან, ღ მოიქცენ
 იტ შენი შენნი საზღვართა მათთა ზ მსმენელსა მესმა ეფრემის გოდე-
 ბისა, მწვართე მე ღ განვიწვართე, ხოლო მე ვითარცა სვარაკი არ
 განვიწვალე, მომაქციე მე ღ მოვიქცე, რამეთუ შენ უფალი ღმერთი
 ით ჩემი ხარ ზ რამეთუ შემდგომად ტყულობისა ჩემისა შევინანე, ღ შემდ-

¹⁾ ბ. კორ. ვ.—²⁾ მათე ბ.

გომად გულის სმის ყოფისა ჩემისა ვიცემდი თებოთა ზედა, ^ბ და სულთ
 ვითქუტმდ დღეთა ზედა სირცხვილისა ჩემისათა, ^ბ და მკდმაცა, ^ბ და შე-
 გივრდი შენ, რამეთუ მოვიღე ეჭმდრება სიჭაბუკით ჩემითგან ^ბ და მე
 საუჭარელი ფურემ ჩემი ერმა მშუტბელი, რამეთუ ვინათგან სიტყვა-
 ნი ჩემნი მის შორის არიან კსენებით მოვიკსენო მისი მერმე ამის-
 თჳს ვისწრაფი მის ზედა, მწუალობელმან შევიწვალო იგი, თქუა
 უფალმან ^{კა} და დღენი შენდად სიონ ებგურნი, ეავ შენდად, ტანჯვა,
 მიეც გული შენი ბჭეთა შენთჳ, კსასა რომელსა ზუალ მოიქეც ქალ-
 წულო ისრაელისაო, მიიქეც ქალაქთა მიმართ შენთა მგლოვარე ^{კა}
 ვიდრემდის მიიქეცი ასული შეურაცს ქმნილი, რამეთუ აღგავო შენ ^{კა}
 უფალმან მაცხოვარებად, და სანერგველად ასლად რომლისა მაცხო-
 ვარებასა გარე უვიდოდინ კაცნი ^{კა} ესრეთ თქუა უფალმან: ძალთამან ^{კა}
 ღმერთმან ისრაელისამან, მერმეცა თქუან სიტყვა ესე ქუტყანასა
 შორის იუდასსა, და ქალაქთა შორის მისთა, ოდეს მოვაქციო
 ტყუტობა მათი, კურთხეულარს უფალი მთასა ზედა მართალსა წმი-
 დასა მისსა ^{კა} და დამკვიდრებულნი მუნ: იუდა და ყოვლენი ქალაქ-
 ნი მისნი მოქმედებითურთ ქუტყანისათ: და აღებულ იქმნეს შორის
 სამწყსოსა ^{კა} რამეთუ დავათრვი ყოველი ქუტყანა წყურიელი და ყო-
 ველი სული მშიერი აღვახვე კეთილებითა ^{კა} ამისჯს აღვდეგ და ვი-
 ხილე, და მილი ჩემი ტკბილ იქმნა ჩემდამო ^{კა} და აჭა დღენი მოვლენ, იტ-
 ეჯს უფალი, და დავთესო სასლსა ისრაელისსა და სასლსა იუდასსა
 თესლი კაცთა და თესლი საცხოვართა ^{კა} და იუოს ვითარცა ვიღვი-
 მებდ მათ ზედა, აღფსურად და აღკურდვად, და დარღუტვად, და ბო-
 როტებად და წარწემადად, ეგრეთ ვიღვიძო მათ ზედა აღშენებად და
 დანერგუბად, თქუა უფალმან ^{კა} მათ დღეთა შინა არღარა თქუან მერ-
 მე, ¹⁾ მაძათა ჳამეს კაწახნი და კბილნი შვილთანი მოლხუტს ^{კა} არამედ
 კაცად ცოვასა შინა თჯსა მოკუდეს ყოველი კაცი, და კაწახნის მჭამე-
 ლისანი მოლხუტს კბილნი მისნი ^{კა} ²⁾ აჭა დღენი მოვლენ, იტეჯს უფა-
 ლი, და აღუთქუა სასლსა ისრაელისსა, და სასლსა იუდასსა ადთქმა
 ახალი ^{კა} არა ადთქმისა ებრ რომელი აღუთქუ მაძათა მათთა დღესა ^{კა}

1) ეჭეა იტ.—2) კბ. ტ.

შინა ჰერობის ჩემგან კელისა მათისასა გამოყვანებისათჳს მათისა
 ჯქუჭუანით ეგვიპტით, რამეთუ იგინი არა დაადგრეს აღთქმისა მო-
 ლგ რის ჩემისა, ჳ მე უღებ ვუჭუნ იგინი, თქუა უფალმან ჳ რამეთუ ესე
 აღთქმა რომელი აღუთქუა სახლსა ისრაელისასა, ჳ სახლსა იუდა-
 სსა შემდგომად მათ დღეთა, თქუა უფალმან: 1) მიმცემელმან შჯულოთა
 ჩემთამან გაგონებათა მიმართ მათთა ჳ მკერდსა ჳედა გულოთა მათ-
 ლდ მდა ერად ჳ ჳ არა ანწავებდენ კაცადი მოუჭასსა თჳსსა, ჳ კაცადი ძმასა
 თჳსსა მეტუჭული, იცან უფალი, რამეთუ ყოველთა მიცოდინ მე მცირი-
 ლე თგან მათით ვიდრე დიდადმდე მათდა, თქუა უფალმან, რამეთუ მლხინე-
 ბელ ვეყო მე უსჯულოებათა მათთა, ჳ ცოდვათა მათთა არა მოვიკსენო
 მერმე ჳ 2) ესრეთ თქუა უფალმან მომცემელმან მზისამან ნათლად დღი-
 სსა სიმაყვრისა მთოვარისა ჳ ვარსკუტლავთასა სინათლედ ღამისა ჳ
 მიმცემან ღაღადებასა ჳღვისა შორის, ჳ ბგერედ დელვანი მისნი,
 ლე უფალ ყოვლისა მჳერობელ სახელი მისი ჳ უკეთუ დასცხრენ შჯულნი
 ესე ჳირისგან ჩემისა, თქუა უფალმან, ჳ ნათესავიცა ისრაელისა ჳ
 სცხრეს ყოფადი ნათესავად წინაშე ჳირსა ჩემსა ყოველთა დღეთა ჳ
 ლზ ამათ იტუჯს უფალი აღთუ მადლდეს ცა განსაცხრომელადმი ჳ დათუ
 მდაზლდეს იატაკი ქუჭუანისა ქუჭ მე არ გამოუცდელ ვყო ნათესა-
 ლტ ვი ისრაელისა, თქუა უფალმან, ყოველთათჳს რომელნი ქმნეს ჳ აჳა
 დღენი მოვლენ, იტუჯს უფალი, ჳ აღემენოს ქალაქი უფლისა, გო-
 ლითგან ანამეილისით ვიდრე ბჳედმდე კუთხისა ჳ ჳ გამოკდეს მე-
 რმეცა სასოება, საბელი განზომისა წინაშე მათსა ვიდრე ბორცუამ-
 დე ღარისსა, ჳ კარემო ემრგულოს მრგულივ რჩეულთაგან ქვათა
 მ კაბათადმი ჳ ჳ ყოველსა დელესა ფანგარიმითასა ჳ სანაჯრისა, ჳ
 ყოველსა ანარიმითასა ვიდრე ნაღუარევაძდე ნამუჭბისათა, ვიდრე
 კუთხემდე ბჳის ცხენთასა აღმოსავლისა სიწმიდედ უფლისა, ჳ არ-
 ლა მერმე აღმოიფხურას, ჳ არა დაირღუჭს მისაუკუნომდე.

თ ა ვ ი ლ.

სიტუა ქმნილი უფლისა მიერ იერემიას მიმართ, წელსა მე-

1) ჳემორ კდ. ლუკა ა. კბრ. ი.—2) საქმე. ი.

თესა სედეკია მეფისა იუდასსა, ესე წელი რვა ღ მეთე ნაბუქოდონ-
 ნოსორ მეფისა ბაბილონისა ზღ და ძალმან მეფისა ბაბილონისამან ბ
 შეიცვეს იერუსალიმი, ღ იერემია იცვებოდა ესოსა შინა საზერობი-
 ლისასა რომელ არს სასლსა შორის მეფისა იუდასსა ზღ რომელსა ბ
 შინა შეაუნა იგი მეფემან სედეკია მეტეუჭლმან, რად წინასწარმეტ-
 ეუჭლეს შენ მეტეუჭლი, ესრეთ თქუა უფალმან აჰა მივსცემ ქალაქ-
 სა ამას კელსა შინა მეფისა ბაბილონისასა ღ დაიპურას იგი ზღ დ
 სედეკია მეფე იუდასი არა განერეს კელთა ქალდეველთასა, რამეთუ
 მიმცემელმან მივსცე კელთა მეფისა ბაბილონისათა, ღ იხრახოს
 ჰირმან მისმან ჰირისა მიმართ მისისა ღ თუალთა ამისთა თუალნი
 მისნი იხილნენ ზღ ბაბილონად შევიდეს სედეკია ღ მუნ დაჯდეს, ე
 ვიდრე არა ზედ მივჭხედო მას, თქუა უფალმან, რამეთუ ჰბრძავს ქა-
 ლდეველთა, რომელთა მიმართ ვერ წარემართოს ზღ იუო სიტუჴა ე
 უფლისა ჩემდამო მეტეუჭლი ზღ აჰა ანამეილ მე სალომისი, ძმისა
 მამისა შენისა, მოვალს შენდა მეტეუჭლი, მოიგე თავისა შენისად
 აგარაკი ჩემი ანათოთს შინა, რამეთუ შენი არს სამართალი ნათე-
 საფობისა ღ აზერობად იგი მოსაგებულად ზღ მოვიდა ჩემდა ანა-
 მეილ მე სალომისი, ძმისა მამისა ჩემისა, სიტუჴსა ებრ უფლისა, ბ
 ესოსა საზერობილისასა, ღ მრქუა მე, მოიგე აგარაკი ჩემი ანათოთს
 შინა ქუჭყანასა ბენიაძენისსა, რამეთუ შენი არს სამართალი ღ შენი
 ნათესაფობა, მოგებად სამევიდრებულად, ღ შენ უსუცეს ხარ ღ ვცან
 რამეთუ სიტუჴა უფლისა არს ზღ მოვიგე აგარაკი ანამეილისაგან თ
 მისა სალომისსა, ძმისა მამისა ჩემისა, ანათოთს შინა ქუჭყანასა
 ბენიაძენისსა, ღ მიუწონე მას ვეცხლი შუდთა სიკილათა, ღ ათთა
 ვეცხლთა ზღ დავწერე წიგნსა შინა ღ დავჰბეჭდე, ღ ვიმოწმენ მო-
 წამენი, ღ მიუწონე ვეცხლი სასწორითა ზღ მოვიღე წიგნი მო-
 ცებისა დაბეჭდული ღ მცნება ღ სამართალნი ღ აღმოკითხული ღ
 გამოცხადებული ზღ მივეცე წიგნი მოცებისა ბარუქს ძესა ნირის-
 სა, მისა მასისსა, წინაშე თუალთა ანამეილისთა მისა სალომისთა,
 ძმისა მამისა ჩემისათა, ღ წინაშე თუალებსა მდგომარეთასა, ღ დამ-
 წერელთა წიგნსა მოცებისასა, ღ წინაშე თუალებსა ეოველთა იუ-

ბ
 ბ
 დ
 ე
 ე
 ბ
 თ
 ი
 ია
 იბ

იგ დენათასა, მსსდომარეთა ეხოთა სანჳრობილისასა ✨ ღ მიუწერე ბა
 იდ რუქს წინაჲ თუბლთა მათთა მეტეუჭლმან ✨ ამათ იტყვს უფალი
 ეოვლისა მჳერობელი ღმერთი ისრაელისა, მიიღე წიგნი მოგებისა
 ესე დაბეჭდული ღ წიგნი ესე აღმოკითხული ღ გამოცხადებული,
 ღ დაუსხნე ესენი ჭურჭელსა შინა კეცისასა, რათა ეკენ ვიდრე დღე-
 იე თამდე მრავალთა ✨ რამეთუ ესრეთ თქუბა უფალმან მიერთისა
 ივ ქუჭყანასა აჲას შინა ✨ ღ ვილოცე უფლისა მიმართ შედგომად მი-
 იზ მან ✨ მეოფო უფალო უფალო, აჲა შენ შეჭქმენ ცაჲ ღ ქუჭყანა
 იწ ღლოს შენგან არა რა ✨ " მეოფელისა წყალობასა ათასეულთამდე,
 ით ღმიგებელისა ცოდვათა მამათასა წიაღთა შჯლთა მათთასა მათთა,
 კ ღმერთო დიდო ღ ძლიერო, უფალი ძალთა სასელი მისი ✨ რომე-
 კ ხელ დიდ არს განსრახვითა, ღ ძლიერ საქმეებითა, ეოვლისა მჳერო-
 ბელი სასელ დიდი უფალი, თუბლნი შენნი განღებულ ეოველთა
 გ მიმართ გ ხათა მეთა კაცთასა, მიცემად თითოეულისა გ ხისა მისისა
 ებრ, ღ ნაყოფთა ებრ სიძარჯუჭლთა მათთასა ✨ რომელმან ჭქმენ
 კ სასწაულნი ღ ნიშნი ქუჭყანასა შორის ეგვპტისასა, ვიდრე დღისამ-
 კ დე ამისდა ისრაელისა შორის ღ კაცთა შორის, ღ ჭეჲვ შენდა სა-
 კ ხელ ვითარცა დღე ესე ✨ ღ გამოიუვანე ერი შენი ისრაელი ქუჭ-
 კ ყანისაგან ეგვპტისასა სასწაულებისა მიერ ღ ნიშებისა, ღ კელი-
 კ სს მიერ მტკიცისა, ღ მკლავისა მიერ მადლისა, ღ ჩუჭნებათა
 კ მიერ დიდთა ✨ ღ მიეც მათ ქუჭყანა ესე რომელსა ეფუცე მამათა
 კ მათთა, მიცემად მათდა ქუჭყანა მადინებელი თაფლსა ღ სძესა ✨ ღ
 კ შემოვიდეს ღ მიიღეს იგი, ღ არა შეისძინეს კმისა შენისა ღ შჯულ-
 კ სს შინა შენსა არა ვიდოდეს, ეოველნი რაოდენთა ამცნებდ მათ
 კ ქმნად არა ქმნეს, ღ ჭეჲვ შემთხუჭვა მათი ეოველთა ამათ ძურთა ✨
 კ აჲა ერი მოსრულ არს ქალაქსა აჲას ზედა დაჳრობად მისსა, ღ
 კ ქალაქი მიეცა კელთა ქალღვევლთა მბრძოლთა მისთასა ჰირისაგან

1) გამოს. ღღ. ბ სჯულ. ე.

მასჯლისა და სიემილისა და სიკუდილისა, ვითარცა სთქუ ეგრეთ იქ-
 მნა აჰა შენ ჰსედავ და შენ იტუვ ჩემდამო მეუფეო უფალო, მოი-
 გე თავისა შენისად აგარაკი ვეცსლითა, და მოვიგე და დავწერე წი-
 გნი და დავებუდენ და ვიწამენ მოწამენი, და ქალაქი მიეცა გელთა
 ქალდეველთასა და იქმნა სიტუა უფლისა ჩემდამო მეტუქული და
 მე ვარ უფალი ღმერთი ეოვლისა ვორცისა ნუ ჩემგან დაიძაღვის
 რადმეა და ამისთვის ამათ იტუვს უფალი ღმერთი ისრაელისა, მი-
 ცემული მიეცეს ქალაქი ესე გელთა ქალდეონ და გელთა მეფისა
 ბაბილონისათა და წარიღონ იგი და მოვიდენ ქალდეველნი მბრძო-
 ლნი ქალაქსა ამას ზედა, და მოწუნ იგი ცეცხლითა, და დაწუნს სა-
 სლები რომელთა შორის უკუთმეგდეს ერდოებსა მათსა ზედა ბაალსა,
 და უგებდეს საგებთა ღმერთთა სსუათა განსამწარებელად ჩემდა და
 რამეთუ იუენეს მენი ისრაილისანი, და მენი იუდასნი მხოლონი მეო-
 ფელ ბოროტისა წინაჲმე თუაღთა ჩემთა, სიკსაბუკითგან მათით,
 გარნა რამეთუ მეთა ისრაილისათა განმარისხეს მე საქმესა ზედა
 გელთა მათთასა, თქუა უფალმან და რამეთუ რისხუასა ზედა ჩემსა
 და გულის წერომასა ზედა ჩემსა იეო ქალაქი ესე რომლით დღით-
 გან აღაშენეს იგი, და ვიდრე დღისამდე ამის შევსცვალო იგი ჰირი-
 სგან ჩემისა და ეოვლისათვის უკეთურებისა მეთა ისრაელისათა და
 მეთა იუდასთა, რამეთუ ექუს განმწარება ჩემი მათ და მეფეთა მათ-
 თა, და დიდებულთა მათთა და მღდელთა მათთა, და წინასწარმეტუქულ-
 თა მათთა, კაცთა იუდასთა და მკვდრთა იერუსალემისათა და მოაქ-
 ციეს ჩემდა ზურგი და არა ჰარი მათი, და ვასწავი მათ აღმსობ-
 მან, და მასწავლელმან, და არა ისმინეს და არა ინებეს მიღებად სწავ-
 ლა და დასხნეს სიბილწენი მათნი სახლსა შინა სადა წოდებულ
 არს სახელა ჩემი მის ზედა და შებილწებად მისსა არა წმიდებათა
 მიერ მათთა, და უშენეს ბომონნი ბაალსა გევსა შინა მისა ენომის-
 სა, გოდოლნი გევს შინა, შეწირვისათვის მეთა მათთასა და ასულთა
 მათთასა მოლოქისსა, რომელნი არა ვაძენენ მათ, არცა აღვიდა
 გულსა ზედა ჩემსა ქმნა სამაგველებისა ამის საცოდველად იუდას-

კე
კმ
კს
კტ
კთ
კლ
კლბ
კლგ
კლდ
კლე

1) დ. მეფ. კა.

ლვ სა ზ და აწ ესრეთ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაილისამან ქალაქ-
 ლზ სხა ზედა, რომელსა შენ იტუჯ არ მიცემად კელთა მეფისა ბაბილო-
 ნისათა მასჯლითა და სიემილითა და განვლენითა ზ აჰა მე შევე-
 რიბნე იგინი ეოველთაგან ქუჭყანათა, სადა განვსთესენ იგინი
 მუნ გულის წეროძითა ჩემითა და რისხვითა ჩემითა და განძუნებითა
 დიდითა, და მოვაქცინე იგინი ადგილსა ამას, და დავსსნე იგინი სა-
 ლტ სოებით ზ ') და იუჟნენ ჩემდა ერად და მე ვიყო მათდა ღმერთად ზ
 ლთ და მივსცე გული სსუჶ რათა მეშიშოდინ ეოველთა დღეთა, რათა კე-
 მ თილი იყოს მათდა, და მეთა მათთა ზ და უხანდერძო მათ ანდერძი
 საუკუნო, რომელი არ მოვაქციო უკანაგან მათსა, რათა კეთილ
 უყო მე მათ, და შიში ჩემი მივსცე გულთა შორის მათთა, არ გან-
 მა დგომისათჯს მათისა ჩემგან ზ და მოვიძინე იგინი და ვისარებდე მე
 მათ ზედა, კეთილის ეოფასა შინა ჩემგან მათსა, და დაგჶნერგნე იგი-
 მბ ნი ქუჭყანასა ამას ზედა ჶემძარიტებითა, და ეოვლითა გულითა ჩე-
 მბ მითა, და ეოჶლითა სულითა ჩემითა ზ რამეთუ ესრეთ თქუა უფალ-
 მან ძალთამან ღმერთმან ისრაელისამან, ვითარცა მოვაწიენ ერსა ამას
 ზედა ეოველნი ესე დიდნი ძჯრნი, ეგრეთ მოვაწინე მე მათ ზედა
 მკ ეოველნი კეთილნი რომელნი მე ვთქუტუნ მათ ზედა ზ და მოიგნენ
 მერმეცა აგარაკნი ქუჭყანასა შინა, რომელსა შენ იტუჯ ვითარმედ
 უფალ არს კაცთაგან და სსცსოვართა, და განეცნეს კელსა ქალდეველ-
 მდ თასა ზ და მოიგნენ აგარაკნი ვეცსლითა, და დაიწეროს წიგნსა
 შინა და დაიბეჯდოს, და იწამებდენ მოწამეთა ქუჭყანასა შინა ბენია-
 მენისსა და გარემოს იერუსალემსა, და ქალაქთა შორის იუდასთა, და
 ქალაქთა შორის მთისათა, და ქალაქთა შორის სეფილასთა, და ქა-
 ლაქთა შორის ნაკვევისთა, რამეთუ მოვაქცინე განსასლვანი მათნი,
 თქუა უფალმან.

თ ა ვ ი ლ ბ.

ა ბ და იქმნა სიტუვა უფლისა მეორედ იერემიას მიძარტ, და იგი
 იყო კრულ ესოსა შინა საჯჯრობილისასა, მეტყუტლი ზ ესრეთ
 თქუა უფალმან შექქმნელმან ქუჭყანისამან და განმსეულელმან მისმან

') ეზკკაა აა.

აღმართებად იგი, უფალ სახელი მისი ❖ ხოლო დაუავ ჩემდამო და
მოგიგო მე შენ, და მივითხრნე შენ დიდნი და ძლიერნი, რომელნი არა
იცოდენ ივინი ❖ რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ღმერთმან ის-
რაელისამან, სასლათუხ ამის ქალაქისათა, და სასლისათუხ მეფისა
იუდასსა, დარღუჭულთათუხ ჰატნეზებად და წინ საბრძოლებად და მა-
ხვლისათუხ ❖ მოძავალისა ბრძოლად ქალდეველთა მიძართ, და აღ-
ვსებად იგი მეუღართავან კაცთა რომელნი მოვსრენ რისსუთა ჩემი-
თა და გულის წყროძითა ჩემითა, და მივიქციე ჰირი ჩემი მათუან
უოველთა უკეთურებათა მათთათუხ ❖ აჰა მე აღვიღებ მათ ზედა მა-
ხვლასა, და აჰა მე მოვაწიო მათ ზედა შებრძვლავა და კურნება და გა-
ნკურნნე ივინი, და ვუო მათუხ მშჯდობა და სარწმუნოება ❖ და
მოვაქციო განსასლავა იუდასი, და განსასლავა იერუსალიმისა, და აღ-
ვაშენნე ივინი ვითარცა ჰირველ ❖ და განვწმიდნე ივინი უოველთა-
გან სიცრუეშტთა მათთა, რომელნი შემცოდნეს მე, და არ მოვიხსენ-
ხო ცოდვათა მათთაჲ რომელნი შემცოდნეს მე, და ულხინო ცოდვათა
მათთა, რომელთა მიერ განდგეს ჩემგან ❖ და იუენენ ჩემდა სასელად
სიხარულისა და საქებელად და განსადიდებელად უოველთა მიერ ნა-
თესავთა ქუჭყანისათა, რომელთა ესმენ უოველნი კეთილნი რო-
მელთა მე უოფ მათ, და განჰკრთენ და განმწარდენ უოველთათუხ კე-
თილთა, და უოვლისათუხ მშჯდობისა რომელსა მე უოფ მათ ❖
ესრეთ თქუა უფალმან მერმეცა ისმეს ადგილსა ამას რომლისათუხ
თქუენ იტევთ, უდაბნო არსო კაცთავან და საცხოვართა ქალაქებსა
შინა იუდასსა, და გარემოს იერუსალიმისა მოოხრებულთა არ ეო-
ფისავან კაცთა და საცხოვართასა ❖ კმა სიხარულისა და კმა მხია-
რულეებისა, კმა სიძისა და კმა სძლისა, კმა მეტეუჭლთა აღუვარებდით
უფალსა ეოვლისა მჰვრობელსა, რამეთუ სახიერი უფალი, რამეთუ
საუკუნეთა არს წვალობა მისი, და შეიხუნენ ძღუჭნნი ღხინებისა-
თუხ სასიდ უფლისა, რამეთუ მოვაქციო განსასლავა ქუჭყანისა მის
უოველი ჰირველებრვე, თქუა უფალმან ❖ ესრეთ იტევს უფალი მა-
ლთა ღმერთი ისრაელისა, მერმც იეოს ადგილსა ამას უდაბნო
ქმნილსა, არ ეოფითა კაცთა და საცხოვართათა, და უოველთა შინა

ბ
დ
ე
ვ
ზ
ც
თ
ი
ია
იბ

იკ ქალაქთა მისთა სავანებთა მწუქმთასა და მანვენელთა სამწყსოთა მათათასა და ქალაქთა შორის მითით კერძოთა, და ქალაქთა სეფილადასთა, და ქალაქთა ნაკვეთისათა, და ქუჩუანასა შინა ბენიამენისსა, და გარემოსთა შორის იერუსალიმისათა, და ქალაქთა შორის იუდასთა, მერმე წარვდენ ცხოვარნი კელსა ზედა მრიცხველისასა, თქუა უფალმან და 1) აჰა დღენი მოვლენ, იტუჯს უფალი, და აღვადგინო სიტყვა ჩემი კეთილი, რომელი ვთქუ სასლსა ზედა ჩემსა ისრაელსა, და სასლსა ზედა იუდასსა და მათ დღეთა შინა და მას ჟამსა შინა აღმოუვლინო დავითს აღმოცხადი მართალი, და ქმნას მსჯავრი და სიძარბო ქუჩუანასა ზედა და 2) მათ დღეთა შინა ცხონდეს იუდა და იერუსალემი დამკვდროს სასოებით, და ესე სასელი რომელი ეწოდოს, უფალი სიძარბო ჩუჭნი და რამეთუ ამათ იტუჯს უფალი არა მოაკლდეს დავითს მამა-კაცი, მჯდომარე საუდარსა ზედა სასლისა ისრაელისსა და მდღელთა ლევიტელთა არა მოაკლდეს მამაკაცი ჰირისაგან ჩემისა, აღმოძრომელი ყოვლად დასაწყველისა, და მუჭმეველი საჭმეველისა, და მყოფელი საჭმურთსსა ყოველთა დღეთა და იქმნა სიტყვა უფლისა იერემიასა მიმართ მეტყველი და ამათ იტუჯს უფალი, უკეთუ განქარდეს აღთქმა ჩემი დღისა, და აღთქმა ჩემი ღამისა, არ ყოფითა დღისა და ღამისათა, ჟამსა შინა მათსა და და აღთქმაცა ჩემი განქარდეს დავითის თანა მონისა ჩემისა, არ ყოფად მისა ჟე მყოფობი საუდარსა ზედა მისსა და მდღელთა მიმართ და ლევიტელთა მწირველთა ჩემთა და ვითარცა ვერ აღირაცხუს ძალი ცისა ვერცა აღითვალვის ქუძა ზღუსა, ეგრეთ გავამრავლო თესლი დავითის მონისა ჩემისა, და ლევიტელთა მწირველთა ჩემთა და იქმნა სიტყვა უფლისა იერემიას მიმართ მეტყველი და არა სადმე იხილება რაჟ ერმან ამან, თქუა მეტყველმან, ორნი ტომნი რომელნი გამოიჩინა უფალმან მათ შორის, და აჰა განიშორნა იგინი და განამჯნეს ვრი ჩემი, არ ყოფად მერმე ნათესავად წინაჟე მათსა და ამათ იტუჯს უფალი, უკეთუ აღთქმა ჩემი დღისა და ღამისა, სიმკაცრენი ცისა და ქუჩუანისანი არ განვაწყსენ და თესლიცა სადმე ია-

1) ე ზემორ. კვ.—2) ბ შჯულ. ლგ.

კობისი და დავით მონისა ჩემისა გამოუცდელ ვეო, არ მოყვანებად მთავარი თესლისაგან მისისა, ნათესავისა მიმართ აბრაჰამისსა, და ისაკისსა, და იაკობისსა, რამეთუ მოვაქციო მოქცევა მათი, და შევიწყალნე ივინი.

თ ა ვ ი ლდ.

სიტყუა ქმნილი იერემიას მიმართ უფლისა მიერ, და ნაბუქოდონოსორ მეფე ბაბილონისა, და ყოველი ლაშქარი მისი, და ყოველნი მეფობანი ქუჭყანისა მთავრობისა მისისანი, და ყოველნი ერნი ჰბრძოდეს რა იერუსალიმსა ზედა და ყოველთა ქალაქთა იუდასთა, მეტეტული და ესრეთ თქუა უფალმან ისრაილისამან, ვლე სედეკიას მიმართ მეფისა იუდასსა და სთქუა მას მათდამი, ესრეთ თქუა უფალმან, განსცემით განეცეს ქალაქი ესე კელთა მეფისა ბაბილონისათა, და გამოიღოს იგი, და დაწუნას იგი ცუცსლითა და მენ არ განერე კელისაგან მისისა, რამეთუ შეპყრობით შეპყრობილ იქმნა, და კელთა მისთა მიეცე, და თუალთა შენთა თუალნი მისნი ისილნენ, და ჰირი მისი ჰირისა შენისა თანა იტყოდის, და ბაბილონად შესჯდე და არამედ ისმინე სიტყვა უფლისა სედეკია მეფეო იუდასო: ესრეთ თქუა უფალმან არა მოჰკვდე მასჯლითა და მძღობით მოჰკვდე და ვითარცა სტიროდეს მამათა შენთა მეფე ყოფილთა უპირატეს შენსა, ეგრეთ გტიროდინ შენცა, ვაჲ ვაჲ უფალო და ჯოჯოხეთამდე გეტეებლენ შენ, რამეთუ დიდნი ვსთქუნენ, თქუა უფალმან და იტყოდა იერემიას წინასწარმეტეტული სედეკიას მიერ მეფისა იუდასსა, ყოველთა ამათ სიტყვათა იერუსალიმს შინა და რომელი მეფისა ბაბილონისა ჰბრძოდა იერუსალიმს ზედა, და ქალაქთა ზედა იუდასთა და მთომილთა ქალაქისსა ზედა და აზიკასსა, რამეთუ ესენი და მთეს ქალაქთა შორის იუდასთა ქალაქნი მტკიცენი და სიტყუა ქმნილი იერემიას მიმართ უფლისა მიერ, შემდგომად სრულ ყოფისა მეფისა სედეკიასაგან, კადთქმასა ერისა მიმართ იერუსალიმს შინასა, წოდებისათვის მითყუებისა და რათა განავლინოს კაცმან ერმა თვისი და კაცადმან ერმა თვისი ებრაელნი და ებრაელაჲ თავის უფალნი, რათა არა ჰმონებდენ ივინი კაცსა იუდასაგან შმა

ს
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ

ი მათი ❖ ზ მოიქცეს უოველნი დიდებულნი, ზ უოველი ერი, შეს-
 რულნი აღთქმასათანა, განვლინებად კაცადი ერმისა თჯისა ზ კა-
 ცადი ერმაჲ თჯისა კაცი ებრაელი დედა-კაცი ებრაელი რათა არ
 ია დაიმონნეს ივინი მერმე, ზ ისმინეს ზ განავლინნეს ❖ ზ მოაქ-
 ციეს შემდგომად განვლინებისა მის, ზ უკუნ იქცნეს ერმანი, ზ
 იბ ერმანი რომელნი განვევლინნეს თავის უფლად, ზ დაუტყვებდეს მათ
 ივ მერმეებად, ზ ერმეაებად ❖ ზ იქმნა სიტყვა უფლისა იერემიას მიმართ
 ივ მეტყუელნი ესრეთ ❖ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაილისამან, მე
 დავდეგ აღთქმა მამათა თქუწნთა მიმართ რომელსა დღესა განვარი-
 ნებ მათ ქუწყანისაგან ეგჯტისასა სასლისაგან მონებისა მეტყუელ-
 ლი: ¹⁾ ოდეს განესრულოს შჯდი წელი განავლინო მამა შენი ებ-
 რაელი რომელ მიგეყიდოს შენ, ზ გიქმოდის შენ ექუს წელ, ზ გა-
 ნავლინო იგი თავის უფლად შენგან, ზ არა მერჩდეს მე მამანი
 იდ თქუწნნი, ზ არა მოუქცეს უური მათი ❖ ზ მოიქცით დღე ქმნად
 იე სიწრფო წინაშე თუაღთა ჩემთა წოდებად კაცადისაგან მიტყვება
 მოუქსისა თჯისა, ზ სრულ ჭვათ აღთქმა წინაშე ზირსა ჩემსა,
 იე სახლსა შინა სადა წოდებულ არს სახელი ჩემი მის ზედა ❖ ზ
 მიხეციეთ ზ შეაბილწეთ სახელი ჩემი, უკუნ ქცევით კაცადისაგან
 ერმისა თჯისა, ზ კაცადისაგან ერმაჲს თჯისა, რომელნი განავ-
 ლინენით თავის უფლად სული მათი, ზ დაიმორჩილენით ივინი
 ივ უოფად თქუწნდა ერმეებად ზ ერმეაებად ❖ ამისთჯს ამათ იტყვს უფა-
 ლი, თუწნ არა ისმინეთ ჩემი წოდებად მიტყვება კაცადმან შმისა
 თჯისა, ზ კაცადმან მოუქსისა თჯისა, აჰა მე გიწოდ თქუწნ მი-
 ტყვეებად, თქუა უფალმან, მახჯლისადმი ზ სიკვდილისა ზ სიემილი-
 ისა ❖ ზ მიგცნე თქუწნ განსათესველად უოველთა მეფობათა ქუწ-
 ყანისათა, ზ მივსცნე კაცი იგი გარდამავალნი მცნებისა ჩემისანი,
 არ დამამტკიცებელნი სიტყუათა აღთქმისა ჩემისათა რომელ უქუს
 წინაშე ზირსა ჩემსა, ვბოჲ რომელ ქმნიეს საქმედ მისსა, ზ გარდა-
 ივ მავალნი შორის ორ განკუწტთილებასა მისსა ❖ მთავართა იუდასთა
 ზ მთავართა იერუსალიმისათა ძლიერთა ზ მღდელთა, ზ უოველმან

¹⁾ ბ მოს. კ. ბ შჯუელ. იე.

ერმან ქუჭუნისამან განმავალთა საშუალ ორ განკუჭთილებათა კბო-
 სათა ზ და მივსცნე იგინი კელსა მეძიებელთა სულისა მათისათა, ით
 და კელსა მტერთა მათთასა, და მივსცნე მძორნი მათნი საჭმელად
 მფრინველთა ცისათა, და მეცთა ქუჭუნისათა ზ და სედგია მეფე მ
 იუდასა და მთავარნი მისნი მივსცნე კელსა მტერთა მათთასა და კელსა
 მეძიებელთა სულისა მათისათასა, და კელსა ძალისა მეფისა ბაბი-
 ლონისასა, მტოლველნი მათგან ზ აჰა მე უწესო მათ, იტუჯს უფა- კა
 ლი, და უემოვაქცინე იგინი ქალაქად ამათ, და მბრძოლის მეოფელ-
 თა მის ზედა დაიპყრან იგი, და დაწუნან ცეცხლითა, და ქალაქნი იუ-
 დასნი მივსცნე იგინი განსაქარვებლად არუოფისათჳს მკუდრთასა.

თ ა ვ ი ლ.

სიტუქა ქმნილი იერემიას მიმართ უფლისა მიერ, დღეთა ში- ა
 ნა იოაკიმისთა მისა იოსიასთა მეფისა იუდასთა, მეტუქუჭლი ზ ვი- ბ
 დოდე სახილმი რექაბისა და დამიუწოდე მათ სახიდ უფლისა, ერთსა
 ეზოთავანსა და ასე მათ ღზნო ზ და მოვიყვანე იესონია მე იერემიასნი ბ
 მისა ჩავაზინისი და მმანი მისნი, და მენი მისნი, და ყოველი სახლი
 რექაბისი ზ მევიუქანე სახიდ უფლისა და ჰასტოფორიონსა მისა დ
 ანანისსა, მისა დოდოლიასსა კაცისა ღუთისასა, რომელი არს მას-
 ლობელ სახლისა მთავართასა, ზენადთ ჰასტოფორიონსა მასესა
 მისა სელომისსა, რომელი სცვიდა სადგურსა ზ და ვდგი წინაშე ე
 ჰირსა მათსა მეთა სახლისა რექაბისთასა ლავჯნები სავსეები ღ-
 ზნითა, და სასძლები, და ვთქუ მათდამი, ესრეთ იტუჯს უფალი სუთ
 ღზნო ზ და თქუჭს ვერ ვსუათ ღზნო რამეთუ იონადაბ მეძან რექა- ზ
 ბისმან მამამან ჩუჭნმან მამცნო მეტუქუჭლმან ჩუჭნმან არა სუათ ღ-
 ზნო თქუჭს, და მეთა თქუჭნთა ვიდრე საუკუნომდე ზ და სახლნი არ
 აღიმენნეთ, და თესლი არს დასთესოთ, და ვენაჯთა ნუ დასსხამთ, ნუცა
 იუქნენ თქუჭნდა რამეთუ კარაჯთა შინა ჰმკუდრობდეთ ყოველთა
 დღეთა ცხოვრებისა თქუჭნისათა, რათა ცოცხალ იუქნეთ დღეთა
 მრავალთა ქუჭუნასა ზედა, რომელსა ზედა თქუჭს სჯდოდით მას
 ზედა ზ და ვისმინეთ კმისა იონადაბისისა მამისა ჩუჭნისა, მისა
 რავაგისა ყოველთაებრ რავდენნი კვამცნა ჩუჭს, არ სმისათჳს ღზნი-

თ სს უოველთა დღეთა ცსოვრებისა ჩუწნისათა ჩუწნ ღ ცოლთა ჩუწნ
 თ ნთა ღ მეთა ჩუწნთა ღ ასულისა ჩუწნთა ზ არ აღშენებისათჳს
 ი სსსლთასა დამკვდრებად მუნ, ღ ვენაჳი ღ აგარაკი ღ თესლი არა იქ-
 ი მნა ჩუწნდა ზ ღ დავეშენენით კარავთა შინა, ღ ვისმინეთ ღ ვუავთ
 ია უოველთა ებრ რავდენნი მამცნა ჩუწნ იონადაბ მამამან ჩუწნმან ზ
 ია ღ იქმნა ოდეს აღმოვიდა ნაბუქოდონოსორ მეფე ბაბილონიელთა
 ი ქუწუნანასა მას ზედა, ღ ვთქუთ ზღსრულნი შუვიდეთ იერუსალიმად
 ი ზირისაგან ძალისა ქალდეველთასა, ღ ზირისაგან ძალისა ასურას-
 იბ ტანელთასა, ღ დავეშენენით მუნ იერუსალიმს შინა ზ ღ იქმნა სი-
 ივ ტუქა უფლისა ჩემდამო მეტუქუწლი ზ ესრეთ იტუჯს უფალი ღმერ-
 თი ისრაილისა წარვიდოდე ღ არქუ კაცსა იუდასსა დამკვდრებულ-
 იდ ჩემთა, თქუა უფალმან ზ ღ დაამტკიცეს სიტუქა მეთა იონადაბისთა
 ი მისა რექაბისთა, რომელი ამცნო შვილთა მისთა არა სუმაღ ღჯნი-
 სს, ღ არა სუწს ვიდრე დღისამდე ამის, რამეთუ ისმინეს მცნებისა
 იე მამისა მათისა, ღ მე ვითარ ვიტყოდე თქუწნდამი აღმმსთობი ღ მე-
 იე ტუქუწლი ღ არა ისმინეთ ჩემი ზ ღ მივაგლინენ თქუწნდამი მონა-
 ნი ჩემნი წინასწარმეტყუწლნი აღმმსთობმან ღ მიმავლენელმან ¹⁾ ღ
 მეტუქუწლმან, მოიქუცით კაცადი კზისაგან თჳსისა ბოროტისა, ღ
 უმჯობესებ უწნით სიმარჯუწნი თქუწნნი, ღ ნუ ზვალთ უკანა
 ღმერთთა სსვათა მსახურებად მათდა, ღ დაემკვდრენით ქუწუნანასა ზე-
 და რომელი მიგეც თქუწნ ღ მამათა თქუწნთა, ღ არა მოჰუწნით
 ივ უურნი თქუწნნი, ღ არა ისმინეთ ჩემი ზ ღ მეთა იონადაბისთა მი-
 სს რექაბისთა დაამკიცეს მცნება მამისა მათისა, რომელი ამცნო
 იბ მათ, ხოლო ჭყრმან ამან არა ისმინა ჩემი ზ ამისთჳს ესრეთ თქუა
 უფალმან ჰალთამან ღმერთმან ისრაილისამან, აჰა მე მოვიხზენე იუ-
 დას ზედა ღ დამკვდრებულთა ზედა იერუსალიმისათა ძვირნი რომელ-
 თა ვიტყოდე მათ ზედა უოველნი, მის წილ რამეთუ ვიტყოდე მათ-
 იწ დამი ღ არა ისმინეს, ღ უწოდე მათ ღ არა მომიგეს ზ ღ სსსლ-
 სს რექაბისსა ჰრქუა იერემია, ამისთჳს თქუა უფალმან ძალთამან

¹⁾ ზემოთ. იწ ღ კე. იონა გ.

დემეტრის ისრაილისამან ვინათგან ისძინეს ძეთა იონადაბისთა მისა რეჩაბისთა, მცნება მამისა მათისა იონადაბისი, ზ დაიცუნეს უოველნი მცნებანი მისნი ქმნად უოველთაებრ რაოდენნი ამცნა მათ მამამან მათმან ზ ამისთჳს ამათ იტყჳს უფალი ძალთა დემეტრის ისრაილისა, არა მოაკლდეს მამაკაცი ძეთა იონადაბისთა, მისა რეჩაბისთა, წინა მდგომი წინაჲ ზირსა ჩემსა უოველთა დღეთა ქუჭუნისთა.

ით

თ ა ვ ი ლ

და იქმნა წელსა მეოთხესა ძოაკიმ მისა იოსიასსა, მეფისა იუდასსა, იქმნა სიტყჳს უფლისა ჩემდამო მეტყუჭლი ზ მოიღე თავისა შენისად ქარტა წიგნისა ზ დაწერენ მას ზედა უოველნი სიტყჳნი, რომელნი გამოტვიცხდენ შენ ისრაილსა ზედა ზ იუდასსა ზედა ზ უოველთა ზედა ნათესავთა, რომლით დღითგან ვიტყოდე მე შენდამი დღეთაგან იოსია მეფისა იუდასსთა ზ ვიდრე დღისამდე ამის ზ ნუ უკუჭ ისძინეს სახლმან იუდასმან უოველნი ძვირნი რომელთა მე ვსიტყუებ უოჲად მათდა, ზ მოიქცენ კაცადი გზისაგან თჳსისა ბოროტისა, ზ მღხინებელ ეჲო სიცრუჭმთა მათთა ზ ცოდვათა მათთა ზ ზ მოუწოდა იერემია ბარუქს ძესა ნირისსა, ზ დაწერნა ბარუქმან ზირისაგან იერემიასსა უოველნი სიტყჳნი უფლისანი, რომელნი გამოაცხადნა მისდამი, ქარტასა ზედა წიგნისასა ზ ამცნო იერემია ბარუქსა მეტყუჭლმან, მე ფიცგები ზ ვერ ძალმიც შესლვა სახიდ უფლისა ზ ზ შეხვიდე შენ ზ აღმოკითხო ქარტასა ამას შინა, რომელნიცა დაწერენ ზირისაგან ჩემისა სიტყჳნი უფლისანი ურთა მიძართ ერისათა სახლსა შინა უფლისასა დღესა მარხვისასა, ზ ურთა შორის უოველისა იუდასთა, რომელნი მოკლენ ქალაქთაგან მათთა აღმოკითხო მათ ზ ნუ უკუჭ დავარდეს წყალობა მათი წინაჲ ზირსა უფლისსა, ზ მოიქცენ გზისაგან მათისა ბოროტისა რამეთუ დიდ არს გულის წერომა, ზ რისსა უფალი რომელ თქუა ერსა ამას ზედა ზ ევნა ბარუქმან უოველთა ებრ რაოდენნი ამცნა იერემია წინასწარმეტყუჭლმან, აღმოკითხვა წიგნსა შინა სიტყჳთა უფლისათა, სახლსა შორის უფლისსა ზ იქმნა

ა ბ გ დ ე ვ ზ ც თ

წელსა მესუთესა იოაკიმისსა მისა იოსიასა, მეფისა იუდასა, თქულისა
 შინა მეცხრესა, იეკელესიეს მარსება წინაჲმე ჰირსა უფლისასა, ყოვე-
 ლმან ერმან ისრაელისამან და ყოველმან ერმან მოძავალთა ქალაქ-
 თაგან იუდასთა იერუსალიმად სასლისა იუდაჲსმან და იყო და
 იკითხვიდა ბარუქ წიგნსა შინა სიტყვათა იერემიასთა შორის სას-
 ლისა უფლისა სახლსა შინა გამარისსა, მისა საფანისა მწიგნვე-
 ლისასა, შორის ეზოსა ზენათ კარის წინათ თანა, ბჭეთა სასლისა
 ახლისათა, უერთა მიმართ ყოვლისა ერისათა და ესმენს მიქეას
 მესა გამარისსა, მისა საფანისსა, ყოველნი სიტყვანი უფლისანი
 წიგნისაგან და მთავიდა სახიდ მეფისა, სახიდ მწიგნველისა, და აჭა
 მუნ სხდეს ყოველნი მთავარნი, ელისამა მწიგნველი, და სალე მე სა-
 მელსი, და ელდათან მე აქობორისა, და გამარია მე საფანისი, და სე-
 დეკია მე ანანიასი, და ყოველნი მთავარნი და მიუთხრნა მათ მი-
 ქეა ყოველნი სიტყვანი, რომელნი ესმენს აღმოკითხვიდა რა ბა-
 რუქ უერთა მიმართ ერისათა და მთავლინეს ყოველთა მთავართა
 ბარუქის მიმართ იუდი მე მათანისი, მისა სელიმისი მისა ხუსისი,
 მეტეუჭლთა, წიგნსა რომელსა შენ აღმოკითხავ მას შინა, უერთა
 მიმართ ერისათა, მიიღე იგი გელსა შენსა და მოვედ, და მიიღო ბა-
 რუქ მემან ნირისმან წიგნი კელსა ზედა თჯსსა, და მთავიდა მათდა-
 მი და ჰქრუჭეს მათ მთავართა კვალად აღმოკითხე უერთა მოძართ
 ჩუჭნთა, და აღმოკითხა ბარუქმან უერთა მიმართ მათთა და იყო
 ვითარცა ესმენს ყოველთა მთავართა ყოველნი იგი სიტყვანი, გა-
 ნიზრახეს კაცადმან მოუქსისა მიმართ თჯსისა და თქულისა ბარუქის
 მიმართ, მიმთხრობელნი მიუთხრობთ მეფესა ყოველთა ამათ სიტყ-
 ვათა და ბარუქს კითხეს მეტეუჭლთა, მომითხარ ჩუჭნ, ვინა დასწე-
 რენ ყოველნი ესე სიტყვანი და თქუა ბარუქმან ჰირისაგან იერე-
 მიასისა, რამეთუ მომითხრობდა იგი ჩემდამო ყოველთა ამათ სიტ-
 ვათა, და მე ვწერდ წიგნსა შინა მელნითა და ჰქრუჭეს ყოველთა
 მთავართა ბარუქს, წარსრული დაიმალე შენ და იერემია, კაცი ნუ
 სცნობნ სადა თქუჭნ და შევიდეს მეფისა მიმართ ეზოდ, და წიგნი
 მისცეს დასამარსვად სახლსა შინა ელისამა მწიგნველისასა, და მიუ-

თსრნეს მეფესა ეოველნი ესე სიტყვანი **ჟ** **ღ** მიაფლინა მეფემან **კა**
 იუდი მოღებად წიგნისა მის, **ღ** მოილო იგი იუდი სასლისაგან **კა**
 ელისამისა მწიგნველისა, **ღ** აღმოიკითხა იუდი უერთა მიმართ **კა**
 მეფისათა, **ღ** უერთა მიმართ ეოველთა მთავართა მდგომარეთასა **კა**
 რემოს მეფისა **ჟ** **ღ** მეფე ჯდა სასლსა შინა სასამთროსა, თქლსა **კბ**
 მეცხრესა, **ღ** კერაჲნი ცეცხლისანი ჰირის ჰირ მისსა **ჟ** **ღ** იყო აღ- **კბ**
 მორაიკითისი იუდი სამი კეფი ანუ ოთხი მოჭკუტოდის მათ საჭრე- **კბ**
 ლითა მწიგნველისათა, **ღ** მთავადებდის ცეცხლსა კერაჲსა მას ზედა, **კდ**
 ვიდრემდის არა დააკლდა წიგნისა ცეცხლსა მას კერაჲთასა **ჟ** **ღ** **კდ**
 არა გამოიძიეს, არცა დაიზნეს სამოსელნი მათნი მეფემან **ღ** ეოვე- **კდ**
 ლთა ერმათა მისთა, რომელთა ესმნეს ეოველნი ესე სიტყვანი **ჟ** **ღ** **კე**
 ელდათან **ღ** გოდოლია, **ღ** დაგება, ღამარია ჰმოქენობდეს მეფესა, **კე**
 არა წუთისათჳს წიგნისა, **ღ** არა ისმინა მათი **ჟ** **ღ** ამცნო **კვ**
 მეფემან იერემელიას მესა მეფისასა, **ღ** სარეას მესა ეზრილიისასა, **კვ**
 სელამეას მესა ამილიისასა, შეჰერობა ბარუქისი მწიგნობრისა **ღ** **კვ**
 იერემია წინასწარმეტყუტლისა **ღ** დაიმაღნეს უფლისა მიერ **ჟ** **ღ** **კვ**
 იქმნა სიტყვა უფლისა იერემიას მიმართ შემდგომად დაწვისა მეფი- **კვ**
 სსა მიერ ქარტასა მქონებელსა ეოველთა ამათ სიტყვათასა, რომე- **კვ**
 ლნი დაწერნა ბარუქმან ჰირისაგან იერემიასსა, მეტყუტლი **ჟ** კვა- **კვ**
 ლად მოიღებინ წიგნი სსვაჲ, **ღ** დაწერენ ეოველნი ესე სიტყვანი **კვ**
 მეოფნი ქარტასა შინა, რომელი დაწუა იოაკიმ მეფემან იუდას- **კვ**
 მან **ჟ** **ღ** იოაკიმის მიმართ მეფისა იუდასსა სთქუა, ესრეთ თქუა უფა- **კთ**
 ლმან შენ დასწვი ქარტა ესე მეტყუტლმან, რასათჳს დასწერე მას **კთ**
 ზედა მთქმელმან ვითარმედ შემომავალი შემოვიდეს მეფე ბაბილო- **კთ**
 ნისა **ღ** მოსრას ქუტყანა ესე, **ღ** მოაკლდეს მისგან კაცი **ღ** საცხო- **კთ**
 ვარი **ჟ** ამისჳს ესრეთ თქუა უფალმან იოაკიმს ზედა მეფისა იუდა- **კთ**
 სსა, არა იეოს მისსა მჯდომარე საუდარსა ზედა დავითისსა, **ღ** მო- **კთ**
 რი მისი იეოს დაგდებულ სიცსესა დღისასა, **ღ** ნაფხუასა ღამისა- **კთ**
 სსა **ჟ** **ღ** ზედა მივისილო მის ზედა **ღ** თესლსა ზედა მისსა, **ღ** ერმა- **კთ**
 თა ზედა მისთა, **ღ** მოვიწინე მათ ზედა **ღ** მკვიდრთა ზედა იერუსა- **კთ**
 ლიძისათა, **ღ** ქუტყანასა ზედა იუდასსა ეოველნი ძვირნი რომელთა

ლბ ვიტყოდე, ღ არა ისმინეს ჩემი ზღ მოიღო ბარუქმან ქარტა სხვა, ღ დაწერნა მას ზედა ჰირისაგან იერემიასსა ეოველი სიტყვანი წიგნისანი რომელნი დაწუნა იოაკიმან მეფემან იუდასმან, ღ მეტყვა შეეძინეს მას სიტყვანი უმრავლესნი ვითარ ივინი.

თ ა ვ ი ლ ზ.

ა მეფე იქმნა სედეკია მე იოსიაჲ ნაცვლად იექონიასა მისა იოაკიმისსა რომელი მეფე ეო ნაბუქოდონოსორ მეფემან ბაბილონისამან ღ მეფობად იუდასსა ზ¹⁾ ღ არა ისმინეს მან ღ ერმათა მისთა, ღ ერმან ქუჭყანისამან სიტყვანი უფლისანი რომელნი თქუნა ველითა იერემიასითა ზღ მიავლინა მეფემან სედეკია იოასას მე სელომისი ღ სოფონია მე მასესი მღვდელი იერემიას მიმართ წინასწარმეტყუჭლისა, მეტყუჭლმან, ილოცეთ ჩუჭნითჲს უფლისა დუთისა ჩუჭნისა ზღ იერემია მოვიდა ღ გავლო საშუალ ქალაქისა ღ არ მიიუხანეს იგი საპრობილედ, ღ ძალი ფარაოსი გამოვიდა ეგვიპტით, ღ ესმა ქალდეველთა მოძვევლთა იერუსალიმისათა სასმენელი მათი ღ წარვიდეს იერუსალიმით ზღ იეო სიტყვა უფლისა ირემიას მიმართ, მეტყუჭლი ზღ ესრეთ თქუა უფალმან დმერთმან ისრაელისამან ესრეთ სთქუ მეფისა მიმართ იუდასსა მომავლინებულსა შინდამი გამოძიებად ჩემდა, აჰა ძალი ფარაოსი გამოსრული შეწევნად თქუჭნდა უკუნ იქცენ ქუჭყანად მათდად ქუჭყანად ეგვიპტისა ზღ უკუმოქცენ ქალდეველნი ღ ჰბრძოდენ ქუჭყანასა ამას, ღ დაიპრან იგი ღ დაწუნ იგი ცეცხლითა ზღ რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან, ნუ მოიდებთ სულთა თქუჭნთა მეტყუჭლნი, წარმბენელნი წარვიდენ ჩუჭნგან ქალდეველნი, რამეთუ არა წარვიდენ ზღ არამედ დაღათუ მოსრათ ეოველი ძალი ქალდეველთა მბრძოლთა თქუჭნთა ღ დაშთენ ვინმე დაგურემულნი მამა-კაცნი მათ შორის, კაცადი ადგილსა თუსსა ივინი აღდგენ ღ დაწუნ ქალაქი ესე ცეცხლითა ზღ იქმნა ოდეს აღმოვიდა ძალი ქალდეველთა იერუსალიმით ჰირისაგან ძალისა ფარაოსისა ზღ გამოვიდა იერემია იერუსალიმით წარსლვად ქუჭყანად ბენიამენისა, სვიდად მუნით ჰურისა საშუალ ერისა ზღ

1) დ მეფ. კდ. ბ ნემტ. ლვ.

ნა მოკუდეს მსხვილისა მიერ, ღ სიუმილისა ღ სიკუდილისა, ღ კა-
 ნმაგალი ქალდეველთა მიმართ ცხოვნდეს, ღ იუოს სული მისი მო-
 ზოვნებულ ღ ცხოვნდეს ❖ რამეთუ ამათ იტევს უფალი, მიცემით
 მიეცეს ქალაქი ესე კელთა ძალისა მეფისა ბაბილონისათა ღ დაიბ-
 დ ურას იგი ❖ ღ ჰრქუწს მთავართა მეფესა, მოიკალნ აწ კაცი იგი,
 რამეთუ იგი დაჰქსნის კელებსა კაცთა მბრძოლთა დაშთომილთასა
 ქალაქსა ამას შინა, ღ კელთა ეოვლისა ერისათა დაჰქსნის მეტუწს-
 ლი მათდამი მსგავსად სიტევათა ამათ: რამეთუ კაცი ესე არ უწე-
 ბის მთხრობლობ ერისა ამის მშვიდობასა, არამედ რამეთუ ძვირ-
 თა ❖ ღ თქუა მეფემან სედეკია აჰა ეგე კელთა შინა თქუწთა, რა-
 მეთუ ვერ ეძლო მათდა მიმართ მეფესა სიტევა ❖ ღ მიიუვანეს იერე-
 მია, ღ შთაგდეს იგი მღვმესა მელქისსა, მისა მეფისასა, რომელი
 იყო ეზოსა საწერობილისასა, ღ შთაუტევეს იგი საბლებითა მღვ-
 მედ, ღ მღვმესა შინა არა იყო წყალი არამედ მწვრე: ღ იყო მწვ-
 რესა შინა ❖ ღ ისმინა აბდეძელექ ეთიოპმან კაცმან საჭურისამან,
 ღ იგი იყო ეზოსა შინა მეფისა ოდეს შთაგდეს იერემია მღვმედ,
 ღ მეფე ჯდა ბჰესა ზედა ბენიამენისსა ❖ ღ განვიდა აბდეძელექ მი-
 სდამი, ღ იტეოდან მეფისა მიმართ ❖ უფალო ჩემო მეფე, იბორო-
 ტეს კაცთა ამათ, ეოველნი რავდენნი უეწს იერემიას, წინასწარ-
 მეტუწსლსა, რამეთუ შთაგდეს იგი მღვმედ, ღ მოკუდეს უეწს კე-
 რმო მისსა იბოროტე რომელ ჰეავ მოკლვა კაცისა ღუთისა ჰირი-
 სავან სიუმილისა, რამეთუ არა არიან ჰურნი ქალაქსა შინა ❖ ღ
 ამცნო მეფემან აბდეძელექს ეთიოპსა მეტუწსლმან, მიიხუწს თავისა
 შენისათანა ამიერ ოცდა ათნი კაცნი, ღ აღმოიუვანე იგი მღვმით,
 რათა არა მოკუდეს ❖ ღ წაროუქანნა აბეძელექ კაცნი, ღ შევიდა სა-
 ხიდ მეფისა ქუწმედ, ღ გამოიხუნა მიერ მუწლნი ბებკულნი, ღ
 მუწლნი საბელნი, ღ შთაყარნა იგინი იერემიას მიმართ მღვმედ ❖
 ღ თქუა მისდა მიმართ აბეძელექ ეთიოპმან, დასხენ მუწლნი ესე
 ბებკულნი, ღ მატელიერნი იღლიათა ქუწმე კელთა შენთასა, ქუწმე
 კერმო საბელთასა, ღ ქმნა იერემია ეგრეთ ❖ ღ აღმოიხიდეს იგი
 საბელთა მიერ ღ აღმოიუვანეს იგი მღვმისა მისგან, ღ დაჯდა

იერემია ესოსა შინა საჭყრობილისასა ზ და მიაჯლინა მეფემან სედე-
 კია, და მიუწოდა მას თვისსა მიმართ სასიღ სალათიილისსა, მეო-
 ფად სასლსა შინა უფლისასა, და ჭრქუა მეფემან იერემიას წინასწარ-
 მეტუქულსა, გკითხო მე შენ სიტყვა ნუ დაჭმალავ ჩემგან თქმასა ზ და
 ჭრქუა იერემია მეფესა, უკეთუ მე გითხრა შენ არა სიკუდილითა
 მომაკუდიროა მე, და უკეთუ განგასრასო არა ისმინო ჩემი ზ და ეფუ-
 ცა მას მეფე იდუმალ მეტუქული, ცხოველ არს უფალი რომელმან
 შექმნა ჩემი ესე სული უკეთუ მოგაკუდინო შენ, და უკეთუ განგცე
 შენ კელებსა ამათ კაცთა შემოებელთა სულისა შენისათასა ზ და რქუა
 მას იერემია, ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან ღმერთმან ისრაელი-
 სამან უკეთუ განსრული განსვიდე მთავართა მიმართ მეფისა ბაბი-
 ლოვნისათა და ცხოვნდეს სული შენი, და ქალაქი ესე არა დაიწვას
 ცეცხლითა, და სცხოვნდე შენ და სასლი შენი ზ სოლო უკეთუ არა
 განსვდე შენ მთავართა მიმართ მეფისა ბაბილონისათა, განეცეს
 ქალაქი ესე კელთა ქალდეველთასა, და დაწუან იგი ცეცხლითა, და
 შენ არა განერე მათგან ზ და ჭრქუა მეფემან იერემიას წინასწარმე-
 ტუქულსა, მე სიტყვა მაქუს იუდაენტა მილტოლვილთა ქალდეველ-
 თა მიმართ ნუ მიმცენ მე კელთა მათთა, და მეკიცხვდენ მე ზ და
 ჭრქუა იერემია არა გაცენ შენ, და ისმინე სიტყვა უფლისა რომე-
 ლსა მე ვიტყვ შენდამი და უძობეს იუოს შენდა, და ცხოვნდეს სუ-
 ლი შენი ზ და უკეთუ არა გნებავს შენ განსლვად, ესე არს სიტყვა
 რომელ მიჩუწნა მე უფალმან ზ და აჰა ყოველნი დედანი დაშთომილნი
 სასლსა შინა მეფისა იუდასსა განიუვანენ მთავართა მიმართ მეფისა
 ბაბილონისათა, და იგინიცა იტყოდეს შეგაცთუნეს შენ და გერეოდეს შენ
 კაცნი მძვდობისა შენისანი, და გმლონ შენ ბრკუძმასა შინა კერჯისა შე-
 ნისასა, და მიიქცენ შენგან ზ და ყოველნი ცოლნი შენნი და შულნი
 შენნი განჭუწარნენ ქალდეველთა მიმართ, და შენ ვერ განერე კელთა
 მათთაგან, რამეთუ კელისაგან მეფისა ბაბილოვნისა შეპყრობილ
 იქმნე, და ქალაქი ესე დაიწვას ცეცხლითა ზ და ჭრქუა მას მეფემან,
 კაცი ნუ სცნობნ სიტყვათა ამათგანსა, და არა მოჭკუდე ზ და უკეთუ
 ესმეს მთავართა ვითარმედ გეწრასე შენ, და მოვიდენ შენდა და გრქვან

იდ
 იე
 იე
 იზ
 ილ
 ით
 ბ
 კა
 კბ
 კდ
 კე

მე, მითხარ ჩუტნ რასა განკურასა შენ მეფე, ნუ დაჭყარავ ჩუტნ-
 კან და არა მოკლათ შენ, და რასა ეზრახე მეფესა და დაჭრქვა მათ,
 დავაგდებდ მე წუალობასა ჩემსა წინაშე ჰირსა მეფისასა არ მიქცევი-
 სათჯს ჩემისა კვალად სასიით იონათანისა, მოსიკუდიდ ჩემდა მუნ და
 და მოვიდეს ეოველნი მთავარნი იერემიას მიძარტ, და ჰკითხეს მას
 და მიუთხრნა მათ ეოველნი ესე სიტყვანი რომელნი ამცნნა მას მე-
 ფემან და დადუმნეს რამეთუ არა ისმა სიტყვა უფლისა და და დაჯდა
 იერემია ეზოსა საჭერობილისასა, ვიდრე უამადმდე რომელსა და-
 ჰერობილ იქმნა იერუსალიმი, და იყო რაჟამს დაიჭერეს იერუსა-
 ლიმი.

თ ა ვ ი ლთ.

და იქმნა წელსა ') მეცხრესა სედეკია მეფისა იუდასისა, თთუტისა
 მეათესა, მოვიდა ნაბუქოდონოსორ მეფე ბაბილონისა, და ეოველი
 ძალი მისი იერუსალიმსა შედა, და ჰბრძოდეს მას და და მეათესა
 წელსა სედეკია მეფისასა, თთუტისა მეოთხესა ცხრასა თთჯსასა,
 განიპო ქალაქი და და შევიდეს ეოველნი მთავარნი ბაბილონისა მე-
 ფისანი, და დასხდეს ბჭესა თანა საშუალსა, ნირგელ, სარსამადად,
 და ნაბუსახარ, და ნაბუსარი, ნაღარლა, ნასერ, რაბამად, და ეოველნი
 ნეშტნი მთავარნი მეფისა ბაბილონისანი და სოლო იქმნა რაჟამს
 იხილნა იგინი სედეკია მეფემან იუდასმან, და ეოველთა კაცთა ბრძო-
 ლისათა ივლტოდეს, და გამოკდეს დამე ქალაქისაგან გზით მტილი-
 სა მეფისათ, ბჭისა მიერ საშუალისა ორთა სდუდეთასა, და გამო-
 ვიდეს გზად უდაბნოსა არავიასათა და და დევნა ეო ძალმან ქალდეე-
 ლთამან უკუანაგან მათსა, და ეწინეს სედეკიას არავოდს შინა იერი-
 ქოსასა და შეიჭერეს იგი და აღმოიევანეს იგი ნაბუქოდონოსორის
 მიძარტ მეფისა ბაბილონისა, დევლათას შინა ქუტყანასა ეთამისსა,
 და იტყოდა მისთანა მსჯავრთა და და მოსწუჯნა მეფემან ბაბილონი-
 სამან მენი სედეკიასნი დევლათას შინა წინაშე თვალთა მისთა, და
 მოსწუჯნა ეოველნი ახნაურნი იუდასნი მეფემან ბაბილონისმან და
 და თვალნი სედეკიასნი დააბრმნა, და შეკრა იგი ბორკილებითა რვა-

1) და მეფ. კა. ქვემ. ნბ.

ლისათა წარუენებად იგი ბაბილონად და სსხლი მეფისა და სსხლე-
 ბი ერისა მოწუტს ქალდეველთა ცეცხლითა, და სდუდე იერუსალი-
 მისა დაარღუიეს და ნემტი ერისა დაძთომილნი ქალაქსა შინა, და
 შეცვანებულნი რომელნი შეცვანებოდეს მას, და ნემტნი ერისანი და-
 ძთომილნი განსახლნა ნაბუსარდან მთავარ ქონდაქარმან ბაბილო-
 ნად და სოლო ერისგანნი დაჯრდომილნი რომელთა არა აქუნდა
 არა რაჲ, დაუტევნა ნაბუსარდან მთავარ ქონდაქარმან ქუჭყანასა
 შინა იუდასსა, და სცა მათ ვენაგები და სარწუაგები მას დღესა შინა და
 და ამცნა ნაბუქოდნოსორ მეფემან ბაბილონისამან იერემიას-
 თვს ნაბუსარდანს მთავარ ქონდაქარმას მეტუველმან და მიიუვანე-
 იგი და ოვანნი შენნი დასსენ მას ზედა და ნუ უყოა მას ნურას ბო-
 როტსა, არამედ რამეთუ ვითარცა რაჲ თქუას შენდამი, ეგრეთ უავ-
 მის თანა და სოლო მიავლინა ნაბუსარდან მთავარ ქონდაქარმან, და
 ნაბუსარ საჭურის მთავარმან სექქიმ, ნაბსარი, ნირგელ, სარა, სარ-
 რბანბად, და უოველთა დიდებულთა მეფისა ბაბილონისთა და მო-
 იუვანეს იერემიასესოთ საზერობილისათ და მისცეს იგი გოდოლიას
 მიძარტ მისა აქიკამისა, მისა საფანისსა, და განიუვანეს იგი დეფნიდ,
 და დაჯდა საშუალ ერისა და იერემიას მიძარტ იქმნა სიტყვა უფ-
 ლისა, ყოფასადა მისსა შეწეინებით ესოსა შინა საზერობილისასა
 მეტუველი და ვიდოდე და თქუ აბაჲმელექის მიძარტ ეთიოპისა მე-
 ტუველმან, ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან ღმერთმან ისრაე-
 ლისამან, აჯა მე მოვიდებ სიტყვასა ჩემსა ქალაქსა ამას ზედა
 საბოროტოდ და არ საკეთილოდ, და ივენენ წინაშე ზირსა შენსა მას
 დღესა შინა, და გაცხოვნო შენ მას დღესა შინა, თქუა უფალმან, და
 არ მიცუე შენ გელთა გაცთასა, რომელთაგან შენ გეძინის ზირისა-
 გან ძათისა და რამეთუ მაცხოვრებელმან გაცხოვნო შენ, და მასვილსა
 ძორის არა შეჭვარდე, და იყოს სული შენი მოზოვნებულ, რამეთუ
 ესე ვითარმედ ჩემდამი თქუა უფალმან.

თ ა ვ ი მ.

სიტყვა ქმნილი იერემიას მიძარტ უფლისა მიერ შემდგომად
 წარკსავნისა ნაბუსარდანის მიერ მთავარ ქონდაქარმისა რადამანით,

მოუვანებად იგი კელ ბორკილითა, უოვლისა თანა განსასლევისა იუ-
 ბ დასსა წარუვანებადთა ბაბილონად ზ და მოიუვანა იგი მთავარ ქო-
 გ ნდაქარმან და ჭრქუა მას, უფალმან ღმერთმან შენმან თქუნა ბორო-
 ტნი ესე ადგილსა ამას ზედა ზ და მოაწინა და ქმნა უფალმან ვი-
 დ თარცა თქუნა, რამეთუ შესცოდეთ მას, და არა თსმინეთა კმისა მისი-
 დ სსა და იქმნა თქუწნდა სიტყვა ესე ზ და აწ აჰა განგკსენ შენ კელ
 ბორკილთა კელთა შენთა ზედათაგან დღეს, უკეთუ კეთილ არს წი-
 ე ნაშე შენსა მოსლვა ჩუწნთანა ბაბილონად მოვედ, და დავადგინე
 თვალნი ჩემნი შენ ზედა, და თუ ბოროტ არს თვალთა შენთად მო-
 სლვა ჩუწნთანა ბაბილონად დაბით, და აჰა უოველი ქუწყანა წი-
 ე ნაშე შენსა, სადაცა არს კეთილ და წრფელ შენდა სლვად მუნ წარვედ,
 და ჰირველ ცვალებად ჩემდამდე ვიდოდე შენ ზ და მიიქეც გოდო-
 ლიას მიძარტ მისა აქიკამისა, მისა საფანისსა, რომელი დაადგი-
 ე ნა შეუემან ბაბილონელმან ქუწყანასა ურიასტანისასა, და დაემკვდრე
 მისთანა შორის ერისა, სოლო უკეთუ არა უოველნი კეთილნი თვა-
 ლთა შენთა წინა სლვად ვიდოდე, და მისცნა მას მთავარ ქონდაქარ-
 გ მან საგარბი და ნიჰნი, და წარგ საფანა იგი ზ და მოვიდა იერემია გო-
 დოლიას მიძარტ მისა აქიკამისა მასიფად, და დაჯდა მის თანა სა-
 ს მუხალ ერისა და მთომილისა ქუწყანასა მას ზ და ისმინეს უოველთა
 მთავართა ძალისა ველის შინისათა მათ და ძალთა მათთა, ვითარ-
 მედ დაადგინა მეუემან ბაბილონისამან გოდოლია, მე აქიკამისი,
 ქუწყანასა ზედა, და ვითარმედ შევედრა მას ძამები და დედები მათი,
 და ერი მრავალი, და გლასაკათაგან ქუწყანისათა რომელნი არ განა-
 ც სსა სლნა ბაბილონად ზ და მოვიდეს გოდოლიას მოძარტ ძასნი-
 ც ფად ისმაილ მე ნათანისი, და იონან და იონათან მე კარკესი, და სა-
 რეა მე თანა ემითისი და შენი ოფითისნი ნეტოფათისისანი, და იე-
 თ ზონია ძაქათისი, იგინი და ძამა-კაცნი მათნი ზ და ¹⁾ ეფუცა მათ
 გოდოლია, მე აქიკამისი მისა საფანისი, და ძამა-კაცთა მათთა მე-
 ტყუწლი ნუ გემინინეე ჰირისაგან ერმათა ქალდეველთასა, დაეშენ-
 ნით ქუწყანასა ზედა, და უქმოდეთ მეფესა ბაბილონისასა, და უმჯო-

¹⁾ და მეფ. კე.

ბეს იუოს თქუწნდა ზ და აჭა მე ვსი მასიფას შინა დგომად წინა
 ჰირსა ქალდეველთასა, რომელნი მოთუ ვიდენ თქუწნ სუდა, და
 თქუწნ შეიკრიბეთ ღვნო და სილი, და შეკრიბეთ სეთი ჭურჭელთა
 თქუწნთა, და დაეშენეთ ქალაქთა თქუწნთა რომელთა შენ და გუპერ-
 ნეს ზ და ეოველთა იუდიანთა ქუწუანისა მოაბისათა, და ქეთა ამმო-
 ნისთა შორისთა და იდუქას შინათა, და ეოველისა ქუწუანისა მო-
 რისთა ესმა ვითარმედ მისცა მეფემან ბაბილონისამან ნემტი იუდეას
 შინა, ვითარმედ დაადგინა მათ სუდა გოდოლია მე აქიკაპისი მისა
 საფანისი ზ და მოიქცეს იუდიანნი ეოველთა ადგილთავან, სა-
 დაცა განითესნეს მუნ და მოვიდეს ქუწუანად იუდასსა გოდო-
 ლიას მოძართ მასიფად, და შეკრიბეს ღვნო და სილი მრავალი
 ფრიად და სეთი ზ და იონან მე კარიესი, და მთავარნი ძალისა ველ-
 თა შინაჯსანი მოვიდეს გოდოლიას მიძართ მასიფად და ჭრქუწის
 მას ზ უკეთუ უწეებით უწეი ვითარმედ ველთა მეფემან მეძან ამო-
 ნისთამან მოაველინა შენდა ისმაილ მე ნათანისი მოკლავად სულისა
 შენისა, და არა ჭრწუმენა მათი გოდოლიას მესა აქიკაპისსა ზ და
 ჭრქუა იონან მეძან კარიესმან გოდოლიას იდუმალ მასიფას შინა,
 მეტუქუწლმან, წარვიდე მე და მოველა მე ნათანისი ისმაილ, და ნუ
 ვინ ავრძნობნ, ნუ სად მოკლას სული შენი, და განითესნენ ეოველ-
 ნი იუდეანი შეკრებულნი შენთანა, და წარწემდენ დანაძთომნი იუდა-
 სნი ზ და თქუა გოდოლია მეძან აქიკაპისმან იონანის მიძართ მი-
 სა კარესა, ნუ ჭუოფთ სიტყუსა ებრ შენისა, რამეთუ ტყუილსა იტყუ
 შენ ძუნად ისმაილისსა.

თ ა ვ ი ბ ა.

და იუო თუწსა მეძუდესა მოვიდა ისმაილ მე ნათანის მისა
 ელისამასი ნათესავისავან მეფობისა, და ერძანი მეფისანი, და ათნი
 მამა-კაცნი მათ თანა გოდოლიას მიძართ მასიფად, და ჭამეს მუნ
 ზური სოგად ზ და აღდგა ისმაილ მე ნათანისი, და ათნი მამა-კაცნი მის-
 თანა და მოკლეს გოდოლია, რომელი დაადგინა მეფემან ბაბილო-
 ნისამან ქუწუანასა სუდა ზ და ეოველნი იუდეანნი მეოფნი მისთანა
 მასსიფას და ეოველნი ქალდეველნი ჰოვნილნი მუნ და მამა-კაცნი

დ ბრძოლისანი მოსრნა ისმაილმან ჟ და იყო დღესა მეორესა მოკლვისა
 ე გოდოლიაჲსსა მის მიერ, და კაცმან არა ცნა ჟ და მოვიდეს კაცნი სჯექ-
 მით და საღიმიით და სამარიაჲთ ოთხმეოცნი კაცნი დამკვენიელნი წუჭ-
 რთანი, და დამბარველნი სამოსელთა მათთანი და მეტეებარნი, და
 მანნაჲ და გუნდრუკი, და ძღუჭნი კელთა შინა მათთა შეღებად სა-
 ვ ხლად უფლისა ჟ და გაშოვიდა მიკებებად მათდა ისმაილ მანსსიფაით,
 და ივინი ვიდოდეს და ტიროდეს, და ვითარცა მიეხნლა მათ ჰრქჳ
 მათ შევედით გოდოლიაჲსსა მისა აქიკამისა ჟ და იყო შერაჲვიდეს
 წ საშუალ ქალაქისა მოსრნა ივინი ისმაილმან და შთაყარნა ჯურღმუ-
 ც ლსა, მან და კაცთა მათ მისთა თანა ჟ და ათნი კაცნი იზოვნეს მუნ,
 და ჰრქჳს ისმაილსა ნუ მომწუჭდ ჩუჭნ, რამეთუ არიან ჩუჭნდა სა-
 თ უნჯენი ველსა შინა იფქლნი და ქრთილნი და თაფლი და სეთი, და წა-
 თ რგდა და არა მოსწუჯდნა ივინი შორის ძმათა მათთა ჟ სოლო ჯუ-
 რღმული რომელსა შთაყარნა ისმაილ ყოველნი რომელნი მოსრნ
 გოდოლიაჲსთანა, ჯურღმული დიდი ესე არს რომელი ქმნა მეფემან
 ასა ზირისაგან ასაჲსა მეფისა ისრაელისა, ესე აღავსო ისმაილმან
 ი წელულებითა ჟ და მიაქცია ისმაილმან ყოველი ერთი დაშთომილი
 მასსიფას, და ასულნი მეფისანი რომელნი შევედრნა მთავარ ქონდა-
 ია ქარმან გოდოლიას ძესა აქიკამისსა, და აღიმსთო ისმაილ, და წა-
 იბ რვიდა წიად ძეთა ამმონისთა ჟ და ესმინეს იონანს ძესა კარისსა,
 და ყოველთა მთავართა ძალისათა მის თანათა ყოველნი ძურნი, რომ-
 იბ მელნი ქმნა ისმაილმან ძემან ნათანისმან ჟ და შეყრბეს ყოვე-
 ივ ლი ლაძქარი მათი და მივიდეს ბრძოლად მისსა, და ზოეს იგი წუად-
 იდ საჲდა მრავალსა გაბაონს შინა ჟ და იყო ვითარცა ისილა ყო-
 ედ მელმან ერმან ისმაილისთანამან იონან და მთავარნი ძლიერებისანი
 იე მისთანანი განიზარეს ჟ და მოაქცია ყოველმან ერმან რომელი წარ-
 იე მართ მისა კარისსა ჟ სოლო ისმაილ ძე ნათანისი განერა რვათა
 ივ კაცთა თანა ზირისაგან იონანისა, და მივიდა ძეთა მიმართ ამმონი-
 ივ სთა ჟ და მიიხუნა იონან ძემან კარისმან, და ყოველთა მთავართა
 ძალისათა მისთანათა ყოველნი ნემტნი ერისანი, რომელნი უკმოაქ-

ცინა ისმაილისაგან მისა ნათანისა, შემდგომად მოკლვისა გოდო-
ლიაშსა, მისა აქიკამისსა, ძლიერნი კაცი ბრძოლასა შინა, ზ
დედანი, ზ ნეშტნი, ზ საჭურისნი, რომელნი მოაქცინა გაბაონით ზ
ღ წარვიდეს ზ დასდეს ქუჭყანასა შინა ბიროათამისა ბეთლემით იზ
კერძოსა წარსლავად ეგვტედ ზ ზირისაგან ქალდეველთასა, რამეთუ იწ
შიშნეულ იქმნეს ზირისაგან მათისა, რამეთუ მოკლა ისმაილძან
გოდოლია, რომელი დაადგინა მეფემან ბაბილონისაძან ქუჭყანა-
სა ზედა.

თ ა ვ ი აზ.

და მოუკდეს ყოველნი მთავრნი ძლიერებისანი ზ იონან მე ბ
კარისი, ზ აზარია მე შასესი, ზ ყოველი ერი კინითგან დიდამ- ბ
დე ზ მათდა იერემიას წინასწარმეტყუტლსა, ზ ჭრქუტს მას დავა- ბ
დინ წუალობა ჩუტნი წინამე ზირისა შენისა, ზ ილოცე წინამე
უფლისა მიძარტ ღუთისა ნეშტთა ამათთჳს რამეთუ დავშითი მცი- გ
რედნი მრავალთაგან, ვითარცა თუბლნი შენნი ზედვენ ზ ზ კვით- გ
ხარნ ჩუტნი უფალძან ღმერთძან კზა რომელსა ვიდოდით მას ზედა
ღ სიტყვა რომელ ვყოთ ზ ზ ჭრქუა მათ იერემია წინასწარმეტყუტლ- დ
ძან, მესმა აჭა მე ვილოცო თქუტნთჳს უფლისა მიძარტ ღუთისა
ჩუტნისა სიტყუათაებრ თქუტნთა, ზ იეოს სიტყუა რომელიცა მო-
მიგოს უფალძან მიგითხრა თქუტნ, არა დაფუარო თქუტნგან თქმა ზ
ღ მათ ჭრქუტს იერემიას, იეაზ უფალი ჩუტნდა მოწამედ ძარტლად ე
ღ სარწმუნოდ, ვითარმედ ყოვლისა სიტყუასაებრ რომლითაცა მო-
გავლინოს შენ უფალძან ღმერთძან ჩუტნდა მოძარტ ეგრეთ ვყოთ ზ
დადათუ კეთილად დადათუ ბოროტად, კძისა უფლისა ღუთისა ჩუტ- ვ
ნისა რომლისა ჩუტნ მიგავლენთ შენ მისსა ვისმინოთ, რათა უძ-
ჯობეს იეოს ჩუტნდა, რამეთუ ვისმინოთ კძისა უფლისა ღუთისა
ჩუტნისა ზ ზ იქმნა შემდგომად დდეთა ათთასა იეო სიტყუა უფ- ზ
ლისა იერემიას მიძარტ ზ ზ მიუწოდა იერემია იონანს მესა კა- ჭ
რისსა ზ მთავართა ძლიერებისათა მისთანათა, ზ ყოველსა ერსა
კინითგან მიდიდამდე ზ ზ ჭრქუა მათ ესრეთ თქვა უფალძან ღმე- თ
რთძან ისრაელისაძან, რომლისა იგი მიძავლინეთ მე ზ თსოვად

ო წალობა თქუნი წინაჲე მისსა ო უკეთუ მსცდომარენი სსდეთ ქუჭ-
 უანასა ამას შინა აღვაშენე თქუნი დ არა დაგარდუნე, დ დაგნერ-
 ცნე თქუნი დ არა აღმოგფხურნე, რამეთუ დაცხრომილ ვარ ბორო-
 ო ტთავან რომელნი გიუქუნი თქუნი ო ნუ გეშინინეე ჰირისაგან მე-
 ფისა ბაბილონისა რომლისა თქუნი გეშინის ჰირისაგან მისისა, ნუ
 გეშინისეე, თქუა უფალმან, რამეთუ თქუნი თანა ვარ გან-
 ო რინებად თქუნიდა დ ცხოვნებად თქუნიდა კელისაგან მი-
 ო სისა ო დ მე გცე თქუნი წალობა დ შეგიწუალნე თქუნი დ
 ო მიაქცინე თქუნი ქუჭუანად თქუნიდა ო დ უკეთუ იტუთ თქუნი
 ო არა დავსდეთ ქუჭუანასა ამას შინა არ სმენისათჳს კმასა უფლისა-
 ო ღუთისა ჩუნიისა ო ვითარმედ ქუჭუანად ეგჯტისა შევიდეთ, დ არა
 ო ვინილოთ ბრძოლა დ კმა საუჯრისა არა ვისმინოთ, დ ჰური არა
 ო გეშინოდის, დ მუნ დავეშენეთ ო ამისთჳს ისმინეთ სიტყვა უფლი-
 ო სს ნეშტთა იუდასთა, ესრეთ თქუა უფალმან ძალთა. ღმერთმან ის-
 ო რაელისამან, უკეთუ თქუნი მისცეთ ჰირი თქუნი ეგჯტედ მიმართ
 ო დ შეხჯდეთ მუნ დაშენებად ო დ იოს მახული რომლისა თქუნი
 ო გეშინის ჰირისაგან მისისა, გპოვნეს თქუნი ქუჭუანასა შინა ეგჯტი-
 ო სსსა, დ სიუმილი შენი რომლისა თქუნი სიტყვა გაქუსეე სივლტოლად
 ო ჰირისაგან მისისა გეწიოს თქუნი უკანა თქუნი სს ეგჯტეს შინა დ მუნ
 ო მოჰქუდეთ ო დ იუნიენ ეოველნი კაცნი დ ეოველნი სსვა ნათესავნი
 ო მოსრულნი ჰირითა მათითა ქუჭუანად ეგჯტისა, დამკვდრებად მუნ,
 ო დ მოაკლდენ მახულისა მიერ დ სიუმილისა მიერ, დ არა იოს
 ო მათი არა ვინ განრინებულ ბოროტთავან, რომელთა მე მოვაწეე მათ
 ო ზედა ო რამეთუ ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან, ღმერთმან ისრა-
 ო ელისამან, ვითარცა დასწუთა გულის წერომა ჩედი დამკვდრებულ-
 ო თა ზედა იერუსალიმისათა, ეგრეთ დაგწუთეს გულის წერომა ჩე-
 ო დი თქუნი ზედა შესლვასა თქუნი სს ეგჯტედ დ იუნიეთ უვალად, დ
 ო კელის ქუჭუებ, დ საწეეარად დ საუქუდრელად, დ არა ისილოთ
 ო არღა მერმე ადგილი ესე ო ესრეთ თქუა უფალმან თქუნი ზედა და-
 ო შთომილთა იუდასთა, ნუ შესვალთ ეგჯტედ დ აწ მცნობელთა ცანთ,
 ო რამეთუ მე შეგწამებ თქუნი ო ვითარმედ ბოროტი ჰუბეთ სულთა

შინა თქუწნთა მიძაველენელთა ჩემთა დ მეტუეწლთა ჩემთა, ილო-
 ცუ ჩუწნთუხ უფლისა მიძართ, დ უოველთა ებრ რაოდენიცა
 გრქენეს შენ უფალმან გუთხარ ჩუწნ დ ვუენეთ ა დ კითხარ თქუწნ
 დღეს, დ არა ისმენთ კმისა უფლისა ღუთისა თქუწნისა რომლითა
 მოძაველინა მე თქუნდა ა დ აწ უწუოდეთ რაძეთუ მასჯლისა მიერ
 დ სიეძილისა მიერ დ სიკუდილისა მიერ მოაკლდეთ ადგილსა შინა
 რომელსა თქუწნ ილოცავთ შესლვად დამკუდრებად მუნ.

თ ა ვ ი მ.

და იქმნა ვითარცა დასცხრა იერემია მეტუეწლი ერისა მიძართ
 უოველთა ამათ სიტყვათა უფლისა ღუთისა მათისათა რომელ მო-
 ვლინნა უფალმან ღმერთმან მათდა უოველნი სიტყვანი ესე ა დ
 თქუა აზარია ძემან მასსესმან, დ იონან ძემან კარეისმან, დ უოვე-
 ლთა მამა-კაცთა აძხარტავანთა მეტუეწლთა იერემიასთა მთქმელთა,
 ტუუილ არს, არ მოგავლინა შენ უფალმან ჩუწნდა მოძართ მეტუეწ-
 ლმან, ნუ შენვალთ ეგუბტედ დამკუდრებად მუნ ა არამედ ბარუქ ძე
 ნირისი აღგმრავს შენ ჩუწნდა მოძართ, რათა მიმცნეს ჩუწნ კელთა
 ქალდეველთასა მოკუდენად ჩუწნდა, დ განსასლვად ჩუწნდა ბაბი-
 ლონად ა დ არა ესმენა იონან ძე კარეისი, დ უოველნი მთავარნი
 ძალისანი, დ უოველი ერი კმასა უფლისასა დაშენებად იუდას მო-
 რის ა დ მიიუვანნა იონან ძემან კარეისმან, დ უოველთა მთავართა
 ძალისათა უოველნი დამთომილნი იუდაძსნი უკმოქცუულნი უოვე-
 ლთაგან ნათესავთა სადა განთესილ იუენეს მუნ დამკუდრებად ქუწ-
 ვანასა იუდაძსსა ა მამები დ დედები დ ჩჩულები დ ერი დ ასუ-
 ლნი მეფისანი, დ სულნი რომელნი დაუტევნა ნაბუხარდან მთავარ
 ქონდაქარმან გოდოლიას თანა ძესა აქიკამისსა მისა საფანისსა, დ
 იერემია წინასწარმეტუეწლი დ ბარუქ ძე ნირისი ა დ შთავიდეს
 ეგუბტედ არ სმენისა მიერ მათგან კმისა უფლისსა დ მივიდეს ვი-
 დრე ტაფნადმდე ა დ იქმნა სიტყვა უფლისა იერემიას მიძართ ტა-
 ფნას შინა მეტუეწლი ა მოისუწნ თავისა შენისად ქვანი დიდნი, დ
 დამალენ იგინი მალულსა შინა, დ აღიზსა შორის, წინა კართა
 თანა სახლისა ფარაოსთა ტაფნათს შინა, წინამე თვალთა ძეთა იუ-

ო დასთა ზღბ ქრქუბა ესრეთ თქუბა უფალმან ძალთამან ღმერთმან ის-
 რაელისამან, აჰა მე მივაგლინო ზღ მოვიუვანო ნაბუქოდონოსორ
 მეფე ბაბილონისა მონა ჩემი, ზღ დადგას საედარი ძისი ზედა კერძო
 ქვათა ამთ რომელნი დავმაღენ, ზღ დასხნეს საჭურველნიცა ძისნი
 იბ ზედა კერძო მათსა, ზღ აღიხუნეს საჭურველნი ძისნი მათგან ზღ ზღ
 შვეიდეს ზღ ძოსრას ქუჭყანა ეგვპტისა, რომელნი სიკუდიდ სიკუდი-
 ობ ლად მასჯლსა ზღ ზღ აღატეინოს ცეცხლი სახლეებსა შინა ღმერთთა
 მათთასა, ზღ დაცეცხლნეს იგინი ზღ განტისნოს ქუჭყანა ეგვპტისა,
 ვითარცა განსტისნავს მწეემსი სამოსელსა თჯსსა, ზღ განვიდეს მძ-
 ოკ დობით ზღ ზღ შემუსრნეს სუჭტნი ძისი ქალაქისანი ენონს შინანი,
 ზღ სასლნი ღმერთთა მათთანი დაწუნეს ცეცხლითა.

თ ა ვ ი ალ.

ბ სიტყვა ქმნილი იერემიას მიძართ უფლისა მიერ, ყოველთა
 ზედა იუდეანთა დამკვდრებულთა ეგვპტეს შინა, ზღ მსხდომარეთა
 შორის ტაფანასა ზღ მაადულოსა, ზღ მემფისა, ზღ ქუჭყანასა შინა ზღ-
 ბ თურისსა მეტეუჭლი ზღ ესრეთ თქუბა უფალმან ძალთამან ღმერთმან
 ისრაელისამან, თქუჭნ ისილენით ყოველნი ძურნი რომელნი მო-
 ვხადენ იერუსალიმსა ზედა, ზღ ქალაქთა ზედა იუდასთა, ზღ აჰა არიან
 გ უშენ დღესა ამას მკვდრთაგან ზღ ზღ ზღ ზღ უკეთურებისა მათისა,
 რომელი ქმნეს განსამწარებლად ჩემდა, წარსრულთა კუმეგად ზღ კუ-
 თნვად ღმერთთა სხვათა, რომელნი არ იცოდენით თქუჭნ ზღ მამათა
 დ თქუჭნთა ზღ ზღ მივაგლენდ თქუჭნდა ყრმათა ჩემთა წინასწარმეტყუჭ-
 ლთა აღმსტობი: ზღ მიმაგლენელი ზღ მეტეუჭლი, ნუ იქმთ საქმესა
 ე შეგინებისა ამისსა რომელი მოვიმუღე ზღ ზღ არა ისმინეს ჩემი, ზღ
 არა მოუვეს ყური მათი, მოქცევად უკეთურებისაგან მათისა, არ კუმე-
 ვისა ღმერთთა სხვათასა ზღ ზღ დასწუთა რისხვა ჩემი ზღ გულის
 ვწრომა ჩემი, ზღ აღეტეინა ცეცხლი ბჭეთა შორის იუდასთა ზღ გარეშე
 იერუსალიმსა, ზღ იქმნეს აღსაოგრებლად, ზღ უკ ზოდ ვითარცა დღესა
 ბ ამას ზღ ზღ აწ ესრეთ თქუბა უფალმან საბაოთისამან ღმერთმან ისრა-
 ელისამან, რაჟსათჯს თქუჭნ იქმთ ბოროტთა დიდთა სულთა ზედა

თქუენთა მოკუენთად თქუენი მამაცი და დიაცი, ჩხული და მწორი შო-
 რისისაგან იუდასსა, არ დატყვებისათჳს თქუენგანსა არცა ერთსა ა-
 განმწარებისათჳს ჩემისა საქმეთა მიერ ველთა თქუენთასა, კუმევითა
 ღმერთთა სსუათათა ქუენანსა ეგუპტისასა, სადა შესუენდით მსხემობად
 მუნ, რათა აღმოიჭუნეთ, და რათა იქმნეთ საწუეეარად და საუენდრელად
 წარმართთა შორისა არ დავიწუებითა თქუენგან ძურთა მამათა თქუენ-
 თასა და ძურთა თქუენთა, და ძურთა მუუეთა იუდასთასა და ძურთა ცო-
 ლთა მათთასა, და ძურთა ცოლთა თქუენთასა, რომელნი ქმნეს ქუენა-
 ნასა შინა იუდასსა, და გარეშე იერუსალიმისა და არა დასცხრეს ვიდრე
 დღისამდე ამის და არ შეიძინეს, და არცა ერხდეს მუუელთა ჩემთა, და
 არა ვიდრედეს უკანა ბრძანებათა ჩემთა, რომელნი მივსცენ წინაშე
 ჰირთა მამათა მათთასა, და წინაშე ჰირსა მათსა ა ამისთჳს ამათ
 იტყუეს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა: ¹⁾ აჰა მე დავაბტუიციებ
 ჰირსა ჩემსა თქუენ ზედა ბოროტათჳს მოსრულება ეოვლისა იუ-
 დასსა და და მიისუენ დახაშთომნი იუდასნი, დამსხმელნი ჰირთა
 მათთანი შესლავად ქუენანად ეგუპტისა, მსხემობად მუნ, წარწემდე-
 სათჳს ეოველთა ნაშობთა იუდასთა ეგუპტეს შინათა და დაყენენ
 მახულისა მიერ და სიემილისა, და მოაკლდენ კინითგან ვიდრედ დი-
 დამდე, და მახულისა და სიემილისა მოკუედენ, და იუენენ საფიცად და
 წარსაწემდელად, და საწუეეარად და საუენდრელად და ზედ მივინი-
 ლო მსხდომარეთა ზედა ეგუპტეს შინა, ვითარცა ზედ მივი-
 სილე იერუსალიმსა ზედა მახულისა მიერ და სიემილისა და სიემი-
 ლისა და არა იეოს მათდა განრინებული, არცა დაშთომილი არცა
 ერთი ნეშტთაგანი იუდასთა მოსრულთა მსხემობად ქუენანსა
 შორის ეგუპტისასა, მიქცევად ქუენანადვე იუდასსა რომელსა ზედა
 ივინი ესვენ სულითა მათითა მიქცევად მუნ, არა მიიქცენ თუნიერ
 მხოლოდ განლტოლვილნი, ესე იგი არს განრომილნი და მიუკეს
 იერემიას ეოველთა მამა-კაცთა მეცნიერთა, ვითარ უკმევენ ცოლნი
 მათნი ღმერთთა სსვათა, და ეოველთა დედათა მღვდომარეთა შეს-
 კრებულმან დიდმან და ეოველმან ერმან მსხდომარეთა ქუენანსა ეგუ-

ც
 თ
 ი
 ი
 ი
 ი
 ი
 ი
 ი

1) ამოხ. თ.

ივ ჰტისასა, ქუჭყანასა ჰატოქისასა მეტყუტლთა ზ სიტყვა რო-
 მელ სთქუ ჩუტნადამო სულითა უფლისათა არა გისმინოთ შენ ზ
 იზ რამეთუ მეოფელთა ვოთ ეოველი სიტყუა რომელი გამოვიდეს
 ჰირისაგან ჩუტნისა, კუტეკვად მეფეას ცისასა, ზ ზოროვად მი-
 სსა საზოროველთა ვითარ იგი ვუავთ ჩუტნ, ზ მამათა ჩუტნთა, ზ მთა-
 ვართა ჩუტნთა, ზ მეფეთა ჩუტნთა ქალაქთა შინა იუდასთა, ზ
 იტ გამოსავალთა იერუსალიმისათა, ზ აღვივსენით ჰურითა ზ ვი-
 ქმენით ტუბილ ზ მვირნი არ ვისილენით ზ ზ ვითარცა მო-
 ვაკლეთ მკუტეველთა მეფეას ცისასა, ზ მსოროველთა მისდა
 ით სსაზოროველთასა ნაკულევეან ვიქმენით ეოველნი ჩუტნ, ზ მახული-
 სსა მიერ ზ სიემილისა მოვაკლდით ზ ზ დედათა თქუტნ, ზ რამეთუ
 კ უკმევთ ჩუტნ მეფეას ცისასა, ზ უზოროვთ მას სასოროველთა, ნუ
 მკ თუნერ ქმართა ჩუტნთასა უქმენით მას მსუნეგანი, დაუკენით მას
 კ საგებნი ზ ზ ჰქრქუა იერემია ეოველსა ერსა, ძლიერთა ზ დედებსა,
 ზ ეოველსა ერსა მიმკებელთა მისდა სიტყუათასა მეტყუტლმან ზ
 კა არა საკუტეველისა რომელსა აკუტევედით ქალაქთა შორის იუდასთა, ზ
 გამოსავალთა შორის იერუსალიმისათა, თქუტნ ზ მამანი თქუტნნი,
 ზ მეფენი თქუტნნი, ზ მთავარნი თქუტნნი, ზ ვრი ქუტყანისა მოიკსენა
 კბ უფალმან, ზ აღვიდა გულსა ზედა მისსა ზ ზ ვერ უძლებდა მერმე-
 თავსდებად უფალი ჰირისაგან უკეთურებისა სიძარჯუტთა თქუტნთასა, ზ
 სამაკვლებათა თქუტნთასა რომელნი ჰქმენით, ზ იქმნა ქუტყანა თქუტნი
 მონაოჯრებელად ზ უფალად ზ საწეეგარად არ ეოფისა მიერ მკვდრ-
 კბ თასა ვითარცა დღეს ამას ჰირისაგან ზ რომელთა უკმევდით, ზ რო-
 ძლითა შესცოდეთ უფალსა ზ არა ისმინეთ კმისა უფლისა ზ მჯუღ-
 სსა შინა მისსა ზ წამებათა შორის მისთა, ზ ბრძანებათა ზედა მის-
 თა არა სვიდოდეთ, ზ გპოვნეს თქუტნ ბოროტთა ამათ ვითარცა
 კდ დღეს ამას ზ ზ ჰქრქუა იერემია ეოველსა ერსა ზ დედებსა, ისმი-
 ნეთ სიტყუა უფლისა ეოველმან იუდამან ქუტყანასა შინა ეკვპტისა-
 კე სსა ზ ამათ იტყუს უფალი ძალთა დმერთი ისრაელისა, თქუტნდა
 ზ ცოლთა თქუტნთა სთქუთ ჰირითა თქუტნითა ზ კვლითა თქუტნი-
 თა აღასრულეთ მეტყუტლთა მეოფელთა ვუტნეთ აღსარებანი ჩუტნნი

რომელნი აღვიარებთ კუმევიდ მეფიას ცისასა, და სწრაფა გებად
 მისსა საგებთა, და დგრომილნი დაადგერით აღსარებათა თქუტნთა,
 და მეოფელთა ქუტნით აღთქმანი თქუტნნი და ამისთჳს ისმინეთ
 სიტუჳა უფლისა უოველმან იუდამან მსხდომარეთა ქუტუანასა შინა
 ეგვტისასა, აჰა მე ვუუცე სახელსა ჩემსა დიდსა, თქუა უფალმან
 ღმერთმან, უკეთუ იეოს მერმე სასელი ჩემი წოდებულ ჰირითა უო-
 ვლისა იუდეანისა მეტუტლისათა, ცხოველ არს უფალი ღმერთი,
 უოველსა შინა ქუტუანასა ეგვტისასა და რამეთუ მე ვიდუძე ბორო-
 ტებად მათდა, და არა კეთილობად, და მოაკლდეს უოველი იუდა და-
 მკვდრებულნი ქუტუანასა შინა ეგვტისასა, მასჯლისა მიერ და სი-
 ემილისა, ვიდრემდის არა მოაკლდეს და დაკანრინებულნი მასვილი-
 საგან მიიქცენ ქუტუანით ეგვტით ქუტუანად იუდასსა, კინინი რი-
 ცხუთა, და ცნან უოველთა ნემტთა იუდასთა მსხემთა ქუტუანასა შინა
 ეგვტისასა, სიტუჳა თუ ვისი დაადგრეს, ჩემი ანუ მათი და ესე
 თქუტნდა სასწაულ იხილო რამეთუ მე ზედ მოვიხილო თქუტნ ზედა
 ადგილსა ამას შინა ბოროტებად, რათა სცნათ ვითარმედ დადგრო-
 მით დაადგრენ სიტუჳანი ჩემნი თქუტნ ზედა ბოროტებად და ესრეთ
 თქუა უფალმან აჰა მე მივსცემ ფარაოს უფროსსა მეფისა ეგვტი-
 სასა განცემულად კელებსა მტერთა მისთასა, და კელებსა მეძიებელ-
 თა სულისა მისისათასა, ვითარცა მივეც სედგია მეფე იუდასი კელ-
 თა ნაბუქოდნოსორ მეფისა ბაბილოვნისათა მტერისა მისისა, და
 მეძიებელისა სულისა მისისათა.

კვ
 კს
 კტ
 კთ
 კლ

თ ა მ ი მ.

სიტუჳა რომელ თქუა იერემია წინასწარმეტუტლმან ბარუქის
 მიმართ მისა ნირისსა, ოდეს დაწერნა სიტუჳანი ესე წიგნსა შინა
 ჰირისაგან იერემიასსა, წელსა მეოთხესა იოაკიმ იოსიასისა მეფი-
 სა იუდასსა და ესრეთ თქუა უფალმან ღმერთმან ისრაელისამან შენ
 ზედა ბარუქ და რამეთუ სთქუ ვაჲმე ვაჲმე, რამეთუ შესძინა უფალ-
 მან შრომა ტკივილსა ზედა ჩემსა დაუძინე სულთქმათა შინა გან-
 სვენება ვერ ვაოე და ვარქუ მას ესრეთ თქუა უფალმან, აჰა მე აღვა-
 შენე მე დავარლუტუ, და რომელნი დავჳნერგენ მე აღმოვუსურე, მით

ა
 ბ
 გ
 დ

მართთა კმისა შენისა და დაღაღებისაგან შენისა აღივსო ქუჩუანა,
 რამეთუ მბრძოლი მბრძოლისა მიმართ მოუძღურდა, ერთბაშად და-
 ცნეს ორნივე ❖ რომელნი თქუნა უფალმან კელითა იერემია წი-
 ნასწარმეტყუელისათა, მოსლვისათჳს ნაბუქოდრნოსორისსა მეფისა
 ბაბილონისა, დასამორჩილებელად ქუჩუანასა ეგვიპტისასა ❖ მიუთ-
 ხართ შორის ეგვიპტისა და სასამენელ ვავთ შორის მაგდოლოსა, და
 დაჭმოწმეთ შორის მეფისა და შორის ტაფნისა, თქუთ ზედ დადგე
 და განჭმსადე თავი შენი, რამეთუ შეჴამა მასვილმან ბრწამდი შე-
 ნი ❖ მით რამეთუ ივლტოდა აპის ზუნარავი რჩეული შენი, ვერ
 დადგა რამეთუ უფალმან დაჭკსსნა იგი ❖ და სიმრავლე მოუძღურდა
 და დაეცა, კაცადი მოუქსისა მიმართ თჳსისა იტყოდა და თქუა, აღ-
 დგეთ და მივიქცეთ ერისა მიმართ ჩუწნისა, და მამულისა მიმართ
 ჩუწნისა ჰირისაგან მასვილისა ელლინებრისა ❖ მოუწოდეთ სასე-
 ლსა ფარაო ნექაოსსა, მეფისა ეგვიპტისა, საონ ესერე მოიდ ❖
 ცხოველ ვარ მე (იტყუჳს უფალი ღმერთი, მეფე ძალთა სასელი მი-
 სი) რამეთუ ვითარცა არს თაბორი მათა შორის, და ვითარცა კარ-
 მელი ზღუნასა შორის ეგრეთ მოვიდეს ❖ ჭურჭელნი ტუქობისანი
 იქმენ თავისა შენისად მკვიდრობამან ასულისა ეგვიპტისამან, რამეთუ
 მეძფი უჩინო საქმელად იუოს, და ეწოდოს ვაება, არყოფისაგან
 მკვიდროთა მის შორის ❖ დიაკეული კარგი და შემკული ეგვიპტი, გა-
 მონახეთქი ჩრდილოეთ მოვიდა მის ზედა ❖ და მორეწენი მისნი მის
 შორის ვითარცა ზუნარავნი ჴამებულნი, მით რამეთუ იგინიცა მიიქ-
 ცეს, და ივლტოდეს ერთბაშად, ვერ დადგეს, რამეთუ დღე წარწემე-
 დისა მოიწია მათ ზედა, და დღე შურის მიებისა მათისა ❖ კმა მ-
 თი ვითარცა გუწლისა მსტჯნავისა, რამეთუ ქვიძასა ზედა ვიდოდინ,
 ცულებისა მიერ მოვიდენ მის ზედა ვითარცა მკოდელნი ხეთანი ❖
 მოკაფით მადნარე მისი, იტყუჳს უფალი, რამეთუ არღა ეოცნოს, რ-
 მეთუ განამრავლოს უფროს მკალთასა, და არა არს რიცხუ მათი ❖
 ჴრცხუწნა ასულსა ეგვიპტისასა, მიეცა კელითა ერისა ჩრდილოეთ გა-
 მოდსათა ❖ თქუა უფალმან ძალიამან ღმერთმან ისრაელისამან, აჭა
 შურსა ვიკებ მისა მისისა ამმონისსა და ფარაოსა და ეგვიპტესა ზე-

იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 მ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე

და, ღ ღმერთთა ზედა მისთა, ღ მეფეთა ზედა მისთა, ღ ფარაოს ზე-
 კვ და, ღ მოსავთა ზედა მისდამი ზ ღ მივსცნე ივინი კელთა მეძიე-
 ბელთა სულისა მათისათა, ღ კელთა ნაბუქოდონოსორ მეფისა ბა-
 კვ ბილონისასა, ღ კელთა მონათა მისთასა, ამის შემდგომად დაუუდნეს
 დღეთაებრ ზირველთა, იტევს უფალი ზ ¹⁾ სოლო შენ ნუ შეშინდე-
 ბი მონათა ჩემო იაკობ ნუცა სწიწნეულობ ისრაილ, მით რამეთუ
 აჰა მე გიკსნი შორით ღ თესლსა შენსა ტუჭობისაგან მათისა, ღ
 კვ მოიქცეს იაკობ ღ დაუუდნეს ღ დაიძინოს, ღ არა იყოს მამფოთე-
 ბელი მისი ზ ღ შენ ნუგეშინინ ერძათა ჩემო იაკობ, იტევს უფალი,
 რამეთუ შენთანა მე ვარ, უშიში ღ შეჭბული განცემულ იქმნა, რამეთუ
 ვუო აღსასრული შორის ყოველსა ნათესავსა რომელთა მიძარტ
 განგაგარავე შენ მუნ, სოლო შენი არა ვუო მოკლება, ღ გწვართო
 შენ მსჯავრით ღ უბრალობით არ უბრალო გუო შენ.

თ ა ვ ი მზ.

ს იტევს რომელი იქმნა იერემიას მიძარტ წინასწარმეტყუჭლი-
 სსა უცხო ტომთა ზედა, ზირველ განწეობისა ფარაოს დახასა ზ
 ბ ამათ იტევს უფალი აჰა წინასწარმეტყუჭლნი აღმოვლენ ჩრდილო-
 დთა, ღ იუშენ ღვარად წარმღუნელად, ღ წარღუნან ქუჭყანა, ღ საფ-
 სება მისი, ქალაქი ღ დამკვდრებულნი მას შინა, ღ დაღადებდენ კა-
 გ ცნი, ღ ვალაღებდენ ყოველნი დამკვდრებულნი ქუჭყანისანი ზ
 გ კმისაგან მიძარტებისა მისისა, ღ საჭურველები ფერჯთა მათთა
 დ მლიერთასა, დამრვისაგან ეტლთა მათთასა, ღ კმისა ურმის თუალ-
 თა მათთასა, არა მოიქცეს მამანი ძეთა ზედა მათთა ზ მორჩილები-
 საგან კელთა მათთასა დღესა შინა მომავალსა წარწემედად ყოველ-
 თა უცხო ტომთა, ღ განვრეგე ტვროსი ღ სიდონი, ღ ყოველნი
 ე ნეშტნი შემწეობისა მათისანი, რამეთუ მოჰსრავს უფალი დაშო-
 მილთა ჭვალაგებისათა ზ ახს სიმტყერე დახასა ზედა, განვარდა ას-
 კალონი, ღ ნეშტნი ენაკიმეთნი, ვიდრემდის შეკრებოდით, ვიდრემ-
 ვ დის ჰუჭუტ ზ მასჯლო უფლისაო ვიდრემდის არა დაჰუდნები,
 კუბლად ეგე ქარქაშსა შენსა, განისუჭნე ღ დაუუდენ ზ ვითარ და-

¹⁾ ესაა მგ ღ მდ.

ეუდეს, & უფალმან ამცნოს მას ასკალონსა ზედა, & ზღვს კიდისა-
თა ზედა, & ნემტოა ზედა აღდგომად.

თ ა ვ ი მს.

მოაბსა ესრეთ თქუა უფალმან ძალთამან ღმერთმან ისრაელი-
სამან, ვაჲ ნაბავსა ზედა, რამეთუ წარწემდა, მოისპო, წარღებულ
იქმნა კარიათიმი, სირცხლეულ იქმნა სიმაგრე მასოვასა, & იმ-
ლია ზ არღარა არს მერმე მუღრობა ესსებონს შინა მოაბისასა,
ისიტყუნეს მის ზედა ძურნი, მოვედით & მოვჰკუჭთოთ იგი ნათე-
სავისაგან, & დაცხრომით დასცხრეს, უკუანა შენსა ვიდოდეს მასჯ-
ლი ზ რამეთუ ვა ძლადღებელთა მათთაგან, ორონაიმისათასა, ღა-
ღადება შემუსრვილებასა, მოსვითა დიდითა ზ შეიმუსრა მოაბი,
მიუთხაროთ ზოგორად მიმართ უჭაბუკესთა მისთა ზ რამეთუ აღივსო
აღაოთი ტირილითა, რამეთუ აღსავალისა მიერ ფიქლანისა აღ-
ვიდეს მტირალი ტირილისა მიერ კსასა ზედა მათთა ორონაიმი-
სათასა, ღაღადება შემუსრვილებისა, & ჰირი მტერთა ესმა ზ ივლ-
ტოდეთ, & განარინებით სულნი თქუწნნი, & იქმნენით ვითარცა
ვირი ველური უდაბნოსა შინა ზ ¹⁾ ვინათგან ესევდ სიმაგრეთა მი-
მართ შენთა მოვიდენ შენდა ჰირნი & შეგაპერანცა შენ, & გამოვი-
დეს ქამოს ტუჭობად, მღდელნი მისნი & მთავარნი მისნი ერთბა-
მად ზ & მოვიდეს მოსრვა ყოველსა ზედა ქალაქსა, & ქალაქი არა
განერეს & წარწემდეს დელი, & მოისრას ველობი ვითარცა თქუა
უფალმან ზ ცეცხლი სასწაული მოაბსა რამეთუ ნებით აღენთოს,
& ყოველნი ქალაქნი მისნი უვალად იეუნენ არ ყოფისაგან დამკვ-
დრებულისა მის შორის, ვინავე მეოფსა მას შინა ზ წვეულ იუავენ
მოქმედი საქმესა უფლისასა უდებებით, & წვეულ იუავენ განმარტე-
ბული მასჯლისა მისისა სისხლისაგან, ზ განისვენა მოაბმან სიერ-
მისაგან, & მოსავ იყო დიდებასა ზედა მისსა, & არ შთაისხმიდა
ჰურჭლისაგან ჰურჭლად, & გარდასასლებად არა ვიდოდა, ამისიჯს
არს გემო მისი მისთაინა, & საყნოსი მისი არა მოაკლდა ზ ამის-
თჯს აჰა დღენი მოვლენ, თქუა უფალმან, & მიავლინე მის ზედა დამ-

¹⁾ სემორ. იზ.

ივ რეკელნი ღ დადრიკონ იგი, ღ ჭურჭელნი მისნი ღ დაწულინენ, ღ
 ივ რქანი მისნი შემუსრნენ ზ 1) ღ ერცხვინოს მოაბსა ქამოსისაგან,
 ივ ვითარცა ერცხვინა სახლსა ისრაელისასა ბეთელისაგან სასოებისა
 ივ მისისა ზ ვითარ იტყუთ: 2) ძლიერნი ვართ, ღ კაცნი შემძლებელნი
 ივ მბრძოლობად ზ წარწყმდა მოაბ ღ ქალაქნი მისნი, ღ რჩეულნი ჭა-
 ივ ბუკნი მისნი შთავიდეს მოსაკლავად იტყუვის მეფე უფალი ძალთა
 ივ სახელი მისი ზ ახს დღე მოაბისი მოსდვად, ღ უკეთურება მისი
 ივ ძალიად ფრიად ზ შეძართ იგი ეოჯელთა გარემოს მისსა, ეოჯელთა
 ივ მცოდნელთა სახლისა მისისათა, თქუთ ვითარ შეიმუსრა არგანი სი-
 ივ კეთისა, კუჭრთსი დიდ თვალი ზ შთამოხედ დიდებისაგან, ღ დაჯედ
 ივ სინოტიესა შინა, მჯდომარე ასული დებონისი შეიმუსროს, რამეთუ
 ივ წარწყმდა მოაბი, აღვიდა შენდა განმრეჴნელი სიმაგრეთაგანთა ზ
 ივ გსასა ზედა დადეგ, ღ იხილე მჯდომარე არიონს შინა, ღ ჭკითხე
 ივ ბეოსსა ღ განრომილსა, ღ არქუ რაჲ იქმნა ზ ჭრცხუჭნა მოაბსა
 ივ რამეთუ შეიმუსრა, ვალაღებდ ღ ღაღად ეავ, მიუთხარ არიონისა
 ივ შორის ვითარმედ წარწყმდა მოაბი ზ ღ სასჯელი მოვალს ქუჭყა-
 ივ კბ ნასა ზედა მისსორისსა, ქელონსა ზედა, ღ იარსა ღ მოფათსა ზ ღ
 ივ კბ დებონსა ზედა, ღ ნავავსა, ღ სახლსა ზედა დევლათემისსა ზ ღ კა-
 ივ კბ რიათემსა ზედა, ღ სახლსა ზედა [ღამოლასსა, ღ სახლსა ზედა მაო-
 ივ კბ თისსა ზ ღ სახლსა ზედა კარიაოთისსა, ღ ბოსორისა ზედა, ღ ეო-
 ივ კბ ველთა ზედა ქალაქთა ქუჭყანისა მოაბისათა, შორიელთა ღ მახლო-
 ივ კბ ბელთა ზ ღ იკსნა რქა მოაბისა, ღ კელთა შინა მისა შეიმუსრა,
 ივ კბ თქუა უფალმან ზ დათრვეთ იგი რამეთუ უფალსა ზედა განდიდნა,
 ივ კბ ღ ტუჭლვიდეს მოაბ კელითა თჯსითა, ღ იეოს საკიცხელ ივიცა ზ
 ივ კბ ღ რამეთუ შენდაცა საკიცხელ იეო ისრაელი, ანუ ჰარვათა შინა
 ივ კბ შენთა იზოვა რამეთუ ჭბრძოდე მას, ღ მასთანავე წარიტუჭნო ზ
 ივ კბ დაუქცივნეს ქალაქნი ღ დაეშენეს კლდეთა შინა, მკუდრნი მოაბისა-
 ივ კბ ნი იქმნეს ვითარცა ტრედნი მებუდარნი კლდეთა შინა ჰირსა სო-
 ივ კბ როსსა ზ მესმა გინება მოაბისა, აგინა ფრიად სიმაღლე თჯსი, ღ
 ივ კბ გინება ღ ამჰარტავანება მისი, ღ სილაღე მისი ვიხილე, ღ ამაღლ-

1) ზ მეფ. აბ.—2) ესაჲ ავ.

მბ ღ წარწუდეს მოაბი ერისაგან რამეთუ უფალსა ზედა განდიდნა ზ
 მკ შიში ღ მთხრებლი ღ საბრკე შენ ზედა მჯდომარეო მოაბსა შორის,
 მდ თქუა უფალმან, ¹⁾ მლტოლვარე ჰირისაგან შიშისა შთავარდეს მთხრე-
 ბლსა, ღ აღმოსრული მთხრებლით შეჰვრობილ იქმნეს საბრკითა
 მით რამეთუ მოვაწინე ესენი მოაბსა ზედა, წელიწადსა შინა რო-
 მე მელსა ზედ მივიხილო მათდამი, თქუა უფალმან ზ საფარველსა ესე-
 ბონისასა დადგეს მლტოლვარენი საბრკისაგან, რამეთუ ცეცხლი გა-
 მოხდა ესეებონით, ღ ალი ქალაქით სეონისით, ღ შეჰამნა მთავარნი
 მკ მოაბისანი, ღ გამოიძინა ძენი სეონისნი ზ ვაჟ შენ მოაბ, წარსწუდი
 მს ერო სამორისო, რამეთუ წარისჰენეს ძენი შენი იავარად, ღ ასულ-
 ნი შენნი ტუჰტდ ზ ღ მოვაქციო ტუჰტ მოაბისა უკანასკნელთა
 დღეთა, თქუა უფალმან, ვიდრე აქამოდვე სასჯელი მოაბისა, როდენ-
 ნი წინასწარმეტყუჰლნა იერემია მუნად ყოველთა ნათესავთა.

თ ა ვ ი პთ.

ბ ქეთა ამძონისთა, ესრეთ თქუა უფალმან, ნუ ძენი არა არიან
 ისრაელსა შორის, ანუ დამჰურობელი არა არს მათ შორის, რაჲსა-
 ბ თჳს დაიჰურა მელქომ კალადი, ღ ერი მათი ქალაქთა მათთა შინა
 მკ მკვიდრ არს ზ ამისთჳს აჰა დღენი მოვლენ, იტუეს უფალი, ღ ვის-
 მინო რაბათსა ზედა ქეთა ამძონისთასა შუოთი ბრძოლათა, ღ იუოს
 უვალად ღ წარსაწუბედელად, ღ ბომონნი მათნი ცეცხლისა მიერ
 დაიწვედ, ღ დაიჰურას ისრაელმან მთავრობა მისი, თქუა უფალმან ზ
 ბ დადადებდ ესებონ, რამეთუ მოიხზო ძალი გაისა, დადადევთ ასულ-
 ნო რაბაბათისანო, მოირტუთ ძაძები ღ იჰურობვოდეთ ღ იტუებდით,
 ღ რბიოდეთ ზღუდეთა ზედა, რამეთუ მელქომ ტუჰტობად ვალს
 მდ მდღელნი მისნი ღ მთავარნი მისნი ერთბამად ზ რამეთუ სინარული
 მკ ველთა შორის ენაკიძისთა, განკუდეს ველნი შენნი ასულო უკლი-
 მობისო, მოსვობა საუნჯეთა ზედა მისთა, მეტყუჰლნი ვინ ზედ მო-
 მ ვიდეს ჩემ ზედა ზ აჰა მე მოვიდო შიში შენ ზედა, თქუა უფალმან
 ძალთამან, ყოველთაგან კარემოს მეოფთა შენთა, ღ განიწესოს კა-
 ცადი ჰირისა კერძო თჳსისა, ღ არა არს რომელმან შეკრიბოს ტუჰტ

¹⁾ ესაია კდ.

ქმნილი **ჟ** ამის შეძღვრებად, მოვაქციო ტუქობა მეთა ამონის-
 თა, თქუა უფალმან **ჟ** იდუქეასა ამათ იტუჯს უფალი ძალთა არღა
 არს მერძე სიბრძნე შორის თემანსა, წარწედა განზრახვა კონიერ-
 თაგან, წარკდა სიბრძნე მათი **ჟ** დაითრგუნა ადგილი მათი, დააღ-
 რმეთ თქუწნდად დასაჯდომელად მკვიდრთა დედანისათა, რამეთუ
 მნელნი ქმნა, მივაჯლინე მის ზედა ჟამსა შინა რომელსა ზედ მი-
 ვჭხედე მას **ჟ** რამეთუ მესთულები მოვიდეს შენდა, რომელთა არ
 დაგიძთინონ შენ მოსაკუფუსლველი, ვითარცა მანარავთა ღამესა შინა
 დადვან შენ ზედა კელი მათი **ჟ** რამეთუ მე შთამოვაძეჟ ესავი, გამო-
 ვაცხადენ დაფარულნი მათნი, დაფარვად ვერ უძლონ, წარწედად
 თესლი მისი კელითა მძისა მისისათა **ღ** მესობლისათა **ჟ** **ღ** არა არს
 მკტუქელი დატევებასა ობლისა შენისასა, რათა ცხოვრდეს, **ღ** მე
 ვაცხოვრო იგი, **ღ** ქურთინი შენნი ჩემდამო ესვიდენ **ჟ** რამეთუ ამათ
 იტუჯს უფალი, აჭა რომელთა არა იყო შჯულ სუმად სასუმელი
 მსუმელთა სწესს, **ღ** შენ უბრალო ქმნილი არა უბრალო იქმნე რა-
 მეთუ მსუმელი სწამს **ჟ** რამეთუ თავისა მიძართ ჩემისა ვფუცე, იტ-
 უჯს უფალი, ვითარმედ უფალად **ღ** საევედრელად **ღ** საწევეზრად იყო
 შორის მისსა, **ღ** ყოველნი ქალაქნი მისნი იუწენ ოკერ უკუნისამ-
 დე **ჟ** ¹⁾ სასმენელი მესმა უფლისაგან, **ღ** მიძმხრობელნი წარმარ-
 თთა მიძართ მიავლინნა შეკრებით **ღ** მოვედით მისსა, **ღ** არ დაა-
 ცალონ ბრძოლად მის ზედა **ჟ** რამეთუ აჭა კინლა მიეცე შენ წარმა-
 თთა შორის, **ღ** ადვილ საწუნველ კაცთა შორის **ჟ** ღაღობამან გუ-
 ლისა შენისამან **ღ** გიწენა შენ ესენი, უგლიბომან გულისა შენი-
 სამან მეოფე გქმნა გწრელებსა კლდეთასა, შეიპურა ძალი ბორცვსა
 ძაღლისა ²⁾ რამეთუ აღამაღლო თუ ვითარცა არწივმან ბუდებნი მიერ
 გარდამოკვდებენ, თქუა უფალმან **ჟ** **ღ** იუოს იდუქეა უფალად, ყოველი
 თან წარმავალი მის ზედა განჭკრთეს, **ღ** დაისტვინოს ყოველსა ზედა
 წელულსა მისსა **ჟ** ³⁾ ვითარცა დაიქცა სოდომა **ღ** ეომორრა, **ღ** მო-
 ზღუერენი მათნი, თქუა უფალმან ყოველისა მპერობელმან, დაჯდეს
 მუნ კაცი **ღ** არ დაიპვიდროს მუნ. მემან კაცისამან **ჟ** აჭა ვითარ-

¹⁾ აბდ. ა. — ²⁾ აბდ. ა. — ³⁾ აბდ. ით.

ცა ლომი აღმოვიდეს საშუალოთ იორდანისათ ადვიდ ეთამისა,
 რამეთუ მსთვად განვდევნე ივინი მისგან, ჰ ჰბუკნი დაბდ-
 გინენით მის ზედა, ვინ არს რჩეულ მისსა მიმართ მე ვისილო,
 რამეთუ ვინ არს ვითარ მე, ჰ ვინ წინა აღმიდგეს მე: ¹⁾ ჰ ვინ ესრეთ
 მწეემსი, რომელი დადგეს წინაშე ზირსა ჩემსა ჰ ამისთვს ისმინეთ
 განზრახვა უფლისა, რომელი განიზრახსა იღუმეას ზედა, ჰ გულის
 სიტყვა მისი რომელი სიტყვა დაძვედრებულთა ზედა თემანისთა, არს
 თუ თან აღირაცხნენ მათსა უუნდოესნი ცხოვართანი, არს თუ უფალ
 ექმნეს მათ ზედა სავანე მათი ჰ რამეუ კმისაგან დაცემულებისა მათისა
 შეირყია ქუჭყანა, ჰ დაღადება შენი ზღვისა შორის მეწამუ-
 ლისა ისმა ჰ აჯ ვითარცა არწივი ადვიდეს ჰ ისილვოს ჰ განმა-
 რტნეს ფრთენი თვსნი სიმაგრეთა ზედა მისთა, ჰ იუოს გული
 ძლიერთა იღუმეათასა მას დღესა შინა ვითარცა გული დედა-კაცისა
 მღმობიარისა ჰ დამასკოსა ჰრცხუნსა ემათსა ჰ არფათსა, რამეთუ
 სასმენელი ბოროტი ესმაჲე, განკრთეს ზღვისა შორის გულმწერალ
 ექმნეს, განსუჭსებად ვერ შეუძლონ ჰ მოკლებულ ექმნა დამასკო,
 მიიქცა სივლტოლად ჰ განვარდა, ძრწოლამან შეიჭურა იგი, ჰ სა-
 ლმობამან მოიცვა ვითარცა მშობი ჰ ვითარ არს დაუტევა ქალაქი
 ჩემი დაბაჲ შეივარა ჰ ამისთვს დაეცნენ ჰბუკნი შენნი უბანთა შენ-
 თა ზედა, ჰ უოჲელნი კაცნი შენნი მბრძოლნი დაეცნენ მას დღესა
 შინა, ჰრქუა უფალმან მალთამან ღმერთმან ისრაელისამან ჰ ჰ აღვა-
 გნა ცეცხლი ზღუდეთა ზედა დამასკისათა, ჰ შეჭამნეს ურავნი მისა
 ადერისნი ჰ კიდარს მეფესა ესოსსა, რომელი მოსრა ნაბუქოდო-
 ნოსორ მეფემან ბაბილონისამან ესრეთ თქუა უფალმან ადღევით ჰ
 ადღევით კიდარსა ზედა ჰ წელენით შენი კედემისნი ჰ კარავნი მათ-
 ნი ჰ ცხოვარნი მათნი წარისუნენ, სამოსელნი მათნი ჰ უოჲელნი
 ჰურჰელნი მათნი ჰ აქლემნი მათნი მიიყვანენ თავისა მათისად, ჰ
 მოუწოდეთ მათ ზედა წარწყედასა კარემოს ჰ ივლტოდეთ ფრიად
 განკერთით, დაღრმეთ მთასა ჯდომელად მსსდომარეთა ესოსა შინა,
 იტუეს უფალი, რამეთუ განიზრახსა თქუჭნ ზედა ნაბუქოდონოსორ

¹⁾ იობ. მდ.

მეფემან ბაბილონისამან განსრახვა, და ისიტყუა თქუნი სედა გუ-
 ლის სიტყუა და აღდგეთ აღვედით ნათესავსა სედა კეთილ მდგომ-
 სას და მეუდროსა და მჯდომარესა განსუწმენებულად, იტყუს უფალი,
 რომლისა არა არიან კარებ, არა ვაღანებ, არა მოქლონებ, მარტო-
 ნი მეგანეობენ და და იუნიენ აქლემნი მათნი სათავისო, და სიმრავ-
 ლესა ცხოვართა მათთა წარსაწმედელ, და განუფილწენ ივინი ეო-
 ველსა ქარსა, განრეუნილ ჰირნი მათნი, და ყოვლისაგან წიად კერ-
 მოსა მათისა ვუო ძლეულება მათი, თქუა უფალმან და და იუოს ეზო
 მათი საყოფელ სირთა, და უკზო საუკუნომდე, არ დაემკვიდროს მუნ
 კაცი და არ დაჯდეს მუნ მე მიწის ნაშობისა და სიტყუა რომელი იქ-
 მნა უფლისა მიერ იერემიას მიმართ წინასწარმეტყუნილისა ელა-
 მისთჳს, დასაბამსა მეფობისა სედეკიასისა მეფისა იუდასსა, და თქუა და
 ამათ იტყუს უფალი ძალთა, აჴა ესერა შეგჳმუსრო მძულდი ელამი-
 სა, დასაბამი მძლავრებისა მათისა და და მოგხადო ელამსა სედა
 ოთხთა ქართა, ოთხთაგან მწუწრვალთა ცისათა, და განვთესნენ ივინი
 ყოველთა მიმართ ქართა ცისათა და არა იუოს ნათესავი, რომელი
 არა მოვიდეს მუნ განმაგაარებელნი ელამისნი და და შიშნულ ვუნიენ
 ივინი წინაშე მტერთა მათთა, რომელნი ეძიებდეს სულთა მათთასა,
 და მოვაწიო მათ სედა რისხვისა ებრ გულის წერომისა ჩემისა,
 იტყუს უფალი, და სედ შივაჴლინო უკანა მათსა მასული ჩემი ვი-
 დრე მოსწოლჴადმდე მათდა და და დაჴდვა ელამს შინა საყდარი ჩემი
 და წარგწემიდო მუნით მეფე და დიდ დიდნი, თქუა უფალმან და და
 იუოს უკანასკნელთა დღეთა, სე მოვაქციო ტყუნიობა ელამისა, იტ-
 ყუს უფალი, (დაწებასა მეფე ყოფისა სედეკია მეფისასა იუო სიტყუა
 ესე ელამისთჳს), ბაბილონელთა სედა.

თ ა ვ ი ნ.

სიტყუა რომელი თქუა უფალმან ბაბილონსა სედა, ქუწყანა-
 სა სედა ქალდეველთასა კელითა იერემია წინასწარმეტყუნილისათა და
 მიუთხრენით წარმართთა შორის და სასმენელ ეუნიით, და აღიღეთ სა-
 სწაული, ასმინეთ და ნუ დაჴმაღავთ, არქუთ აოჯრდა ბაბილონი
 ბილ, უშიში შეწბული მიეცა, მეოდან, ჴრცხუწნა კერზთა მისთა,

ბ ჭრცხუჭნა ქანდაკებულია მისთა ზ რამეთუ აღმოვიდა მის ზედა ნა-
 თესავი ჩრდილოთ, მან დადვას ქუჭყანა მისი მოსაოკრებელად, ზ
 არა იუოს დაძვდრებული მის შორის კაციოგან მისა ცხოვართამდე,
 დ შვირენეს წარვდეს ზ მათ დღეთა მინა, იტევს უფალი, ზ მას ჟა-
 მსა მინა, მოვიდენ მენი ისრაელისანი ივინი ზ მენი იუდასნი,
 ერთბამად მოარულნი ზ მტირალნი, წარვიდენ მეძიებელნი უფლისა
 ე ღუთისა მათისანი ზ ვიდრემდის სიონს იკითხონ გზა რამეთუ აქა
 მისცენ ჰირი მათი, ზ მოვიდენ ზ შვივლტოდინს უფლისა მიმართ
 ვ ღუთისა მათისა, რამეთუ აღაქმა საუკუნო არა მოაკლდეს ზ ცხო-
 ვარებ წუმედულებ იქმნა ერი ჩემი, მწუემსთა მათთა განგადნეს იგი-
 ნი, მათთა ზედა შეატუნეს ივინი, მათთაგან ბორცუთა ზედა ვიდო-
 ზ დეს, დაავიწუდა სადგური საწოლი მათი ზ ყოველნი ძვოვნელნი
 მათნი განჭლევედეს მათ, მტერთა მათთა თქუჭს, არა ულხინოთ მათ,
 მის წილ რომელ შესცოდეს უფალსა, მჯუელი სიძართლისა შე-
 ც მკრებელი მამათა მათთა უფლისა ზ უცხო იქმნენით შორის ბაბი-
 ლონისაგან, ზ ქუჭყანისაგან ქალდეველთასა გამოვედით ზ იქმე-
 თ ნით ვითარცა ვეშაზნი წინაშე ჰირსა ცხოვართასა ზ რამეთუ აჭა მე
 აღვადგენ, ზ აღმოვიფვანებ ბაბილონსა ზედა შესაკრებელსა ნათუ-
 სავთა დიდთასა ქუჭყანისაგან ჩრდილოსა, ზ წუობა ეონ მის შო-
 რის, მუნით მოესრულოს ვითარცა სარტყოცი მბრძოლისა გულის
 ი კვიერისა, ისარნი მისნი არა მოიქცენ ცუდად ზ ზ იუოს ქალდე-
 საიაფროდ, ყოველნი მეთავრენი მისნი განმდენ, იტევს უფალი, რამე-
 თუ იმუჭბთ ზ იქადით, ზ მტაცებელნი სამკვდრებელისა ჩემიანი ზ
 ია ზ მით რამეთუ სტირობდით ვითარცა ზროხანი მწუენებსა შორის,
 იბ ზ ურქენდით ვითარცა კურონი ზ სირცხვლეულ იქმნა დედა თქუჭ-
 ნი ფრიად, მოიქცა მშობელი თქუჭნი დედა კეთილთა მოძარბთ, აჭა
 ივ უკანასკნელი წარმართთა ოსერ ზ ურწუელ ზ უვალ ზ რისხვსაგან
 უფლისა არა დაძვდრებულ იქმნეს, ზ იუოს განსარყუნელად ყო-
 ვლად ზ ყოველი წარმ.ლველი ბაბილონით დაწუსნეს ზ ისტვნოს
 იდ ყოველსა ზედა წელულსა მისსა ზ წუობა ეავთ ბაბილონსა ზედა
 კარემოს ყოველთა მოძარბთ ხველთა მძულდისათა, მძულდვა ეავთ

მის ზედა, ნუ ჰბრძნობთ მძულდავსა თქუენისა ზედა, რამეთუ უფალსა
შესცოდა ❖ ღ დაიწყო მის ზედა გარემოის, დაიკსნეს კელნი იე
მისნი, დაეცნეს დაეფანნი მისნი, დაირღვა ზღუდე მისი, რამეთუ
შურის გება ღუთისა მიერ არს, შური იძიეთ მის ზედა ვითარცა
ყო უფათ მას ❖ მოსწეთ თესლი ბაბილონისაგან მწურობელი მან- ივ
კლისა, ჟამსა მკისასა ზირისაგან მახვლისა ელლინებრისა, კაცადი
ერისა მიმართ თჳსა ღ მიიქცენ ღ კაცადი ქუჭუნად თჳსისა მიივ-
ლტოდინ ❖ ცხოვარი ცთომილი ისრაელი, ლომთა განაგარეეს იზ
იგი, ზირველად შეჭამა იგი მეფემან ასურისმან ღ ესრეთ უკანასკნელ
მეფემან ბაბილონისმან ნაბუქოდონოსორ მუხლნი მისნი დაჭამნა ❖
ამისთჳს ამათ იტუჳს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა, აჰა მე იწ
შურის ძიებასა ვჰყოფ მეფისა ზედა ბაბილონისსა ღ ქუჭუნასა ზე-
და მისსა, ვითარცა შური ვიძიე მეფისა ზედა ასურისსა ❖ ღ კვა- ით
ლად ვაგო ისრაელი სამოვრისა მიმართ მისისა, ღ ძოვდეს შორის
კარმელსა ღ შორის ბასანსა, ღ შორის მთასა ეფრემისსა, ღ შორის
გალაადისა ღ აღივსნენ სულნი მათნი ❖ მათ დღეთა შინა ღ მას კ
ჟამსა შინა, იტუჳს უფალი, ეძიებდენ უსამართლთაგანსა ისრაელი-
სსა, ღ არა იუოს, ღ ცოდვათა იუდასთა ღ არა იპოოს, რამეთუ
მლხინებელ ვეუო დაშთომილთა ქუჭუნასა ზედა, იტუჳს უფალი ❖
ქუჭუნასა ზედა განამწარებელთასა მიიწიე მას ზედა მწარედ, ღ კა
დამკვდრებულთა მისთა ზედა შური იძიე მახვლო ღ უჩინო ვაჳ,
იტუჳს უფალი, უკანაგან მათსა ძურნი, ღ ჰყოფდ ეოველთა ებრ
რავდენტთა გამცნებ შენ ❖ კმა ბრძოლისა, ღ შემუსრვა დიდი ქუჭ- კბ
უნასა შინა ქალდეველთასა ❖ ვითარ შეიმუსრა ღ შეიფქუა უროჲ
ეოველისა ქუჭუნისა, ვითარ იქმნა განსარეუნიელ ბაბილონი წარ-
მართთა შორის ❖ წინა განკეწევა შენ, ღ ზედა დაგესსნენ შენ, ღ კდ
წარჰკდე ბაბილონი ღ ვერ სცნა, იპოვე შეწურობილ იქმენ, რამეთუ
უფალსა უხდებოდე ❖ განადო უფალმან საფასე თჳსი, ღ გამოიხუ- კე
ნა ჰურნი რისხჳსა მისისანი, რამეთუ საქმე არს უფლისა ღუთისა
ძალთასა შორის ქუჭუნისა ქალდეველთასა ❖ რამეთუ მოიწინეს კვ
ჟამნი მისნი, განახუჭნით ღ დასაკრებელნი მისნი გამოიკუთლიეთ

იგი ვითარცა ქუბი, ღ მოასრულეთ იგი, ნუ იყოფინ მისსა დანე-
 კს მტებულა ზ ალასქენით ყოველნი ნაყოფნი მისნი, ღ შთამოვიდო-
 კს დედ კლვად, ვაჲ მათდა რამეთუ მოიწია დღე მათი, ღ ქამი შურის
 კს გებისა მათისა ზ კმა მეოტთა ღ განრინებულთა ქუჭყანისაგან ბა-
 კთ ბილონისა მითხრობად შორის სიონსა, შურის ძიება უფლისა მი-
 ძართ ღუთისა ჩუჭნისა, შურის ძიება ტამრისა მისისა ზ დამოწ-
 ძიება ეავთ ბაბილონსა ზედა მრავალთა ყოვლით კერძო გარდამც-
 ძელთა მძულდისათა მოადგვით მას ზედა გარემოს, ნუ იყოფინ მის-
 სს განრინებული, მიაგეთ მას საქმეთაებრ მისთა, ყოველთაებრ რა-
 ლ წმიდისა ისრაელისა ზ ამისთჳს დაეცნენ ჭაბუკნი მისნი უბანთა
 მისთა ზედა, ღ ყოველნი მამა-კაცნი მბრძოლნი მისნი განერსენ,
 ლა თქუა უფალმან ზ აჰა მე შენ ზედა, იტევს უფალი ძალთა, მაგინე-
 ბელთა რამეთუ მოიწია დღე დაცემისა შენისა, ღ ქამი შურის გები-
 ლბ სს შენისა ზ ღ მოუძღურდეს გინება შენი ღ დაეცეს, ღ არა იყოს
 ლგ აღმმართებელი მისი, ღ აღვაგზნა ცეცხლი ძაღნარსა მისსა შორის,
 ლგ ღ შეჭამეს ყოველნი გარემოსნი მისნი ზ ამათ იტევს უფალი
 ძალთა, მიმძლავრებულ არიან შენი ისრაილისნი, ღ შენი იუდასნი,
 ლდ ერთბაშად ყოველნი წარმტყუწველნი მათნი ემძლავრნეს მათ, რო-
 ლდ ძელთა არა ინებეს გამოვლინება მათი ზ ღ მისნელი მათი ძლიერ
 უფალი ძალთა, ყოვლისა მჭერობელ სახელი მისი, საძველი საჯოს
 წინა მოსაჯულეთა მისთა მიძართ, რათა მოსჯოს ქუჭყანა, ღ განა-
 ლე ძვნეს დამკვდრებულნი ბაბილონისნი ზ მასჯლი ქალდეველთა ზე-
 ლა, თქუა უფალმან, ღ დამკვდრებულთა ზედა ბაბილონისათა, ღ
 დიდებულთა ზედა მისთა, ღ გულის კმის მეოფელთა ზედა მისთა,
 ლგ ღ მოისწენ ზ მასჯლი მისთანათა ზედა მისთა ღ დაშურენ მასჯლი
 ლზ მბრძოლთა ზედა მისთა ღ დაიკსნენ ზ მასჯლი ცხენებსა ზედა მის-
 სს, ღ ეტლებსა ზედა მისსა, მასჯლი მხედართა ზედა მისთა, ღ შერ-
 თულთა ზედა შორის მისსა, ღ იუწენ ვითარცა დედანი, მასჯლი
 ლწ საუნჯეთა ზედა მისთა ღ დაიტაცნენ ზ მასჯლი წყალსა ზედა მის-
 სს რომლისაძი ესვიდა, ღ განემეს ღ სირცხულეულ იქმნეს, რამეთუ

ქუჭყანა ქანდაკებულთა არს ჭალაკთა შენთა შორის და ექადოდინ და
 ამისთჳს დაემკვდრნენ ურჩხულნი ჭალაკთა შინა, და დაემკვდრნენ ლთ
 მას შინა ასულნი სირინოსთანი, და არა აღეშენოს მერმე უკუენისა
 მდე, და არა დაემკვდრებულ იქმნეს მერმე ნათესავითი ნათესავად და
 1) ვითარცა დაქცინა უფალმან სოდომად და გომორრად, და მოხლუ- მ
 რენი მათნი, თქუა უფალმან, არა აღეშენოს მუნ კაცი, და არა იმ-
 სხემოს ძემან კაცისამან და აჰა ერი მოვალს ჩრდილოთ და ნათესავი მს
 დიდი, და მეფენი ძრავალნი აღდგენ დასასრულით ქუჭყანისათ და
 მძულდი და მასრავი აქენდესე, უგბილ არიან და არა შეიწყალებენ, მბ
 კმა მათი ვითარცა ზღუაჲ მღელვარე, ცხენთა ზედა ცხენოსნობდენ,
 განმზადებულნი ვითარცა ცუცხლი მბრძოლობად შენ ზედა ასულო
 ბაბილონისა და ესმა მეფესა ბაბილონისასა სასამენელი მათი, და მკ
 იკსნეს გელნი მისნი, ჭირმან შეიპყრა იგი სალმობათა ვითარცა
 მშობისათა და აჰა ვითარცა ლომი გამოვიდეს მახანართან იორ- მდ
 დანისათა, აღვილსა ეთამისთა, სამკვდრებელსა შორის დასაბამისსა,
 რამეთუ მალად განვდევნე იგინი მისგან, და ყოველი ჭაბუკი მას
 ზედა დავადგინო, რამეთუ ვინ ვითარ მე, და ვინ წინა აღმიდგეს მე, 2)
 და ვინ ესრეთ მწეჴსი რომელ დადგეს წინამე ზირსა ჩემსა და ამი- მე
 სთჳს ისმინეთ განზრახვა უფლისა, რომელსა განიზრახავს ბაბი-
 ლონსა ზედა, და გულის სიტყვანი მისნი, რომელნი სიტყუნა ყო-
 ველთა ზედა დაემკვდრებულთა ქალდეასათა, არა თუ განსრწნეთ კრ-
 ვნი ცსოვართა მისთანი, არა თუ განქარდეს მათგან სამოვარი და მკ
 მით რამეთუ ვმისაცან მოსრვისა ბაბილონისა შეიძრას ქუჭყანა, მკ
 და ღაღადება მისი ისმეს ნათესავთა შორის.

თ ა ვ ი ნ ა.

ისრეთ იტყვს უფალი, აჰა მე აღვადგინო ბაბილონსა ზედა, და
 დაემკვდრებულთა ზედა ქალდეასათა, გულის აღმადგინებელთანი ქა-
 რი შემწუჭლი განმსრწნელი და და გამოვაფლიე ბაბილონისათჳს მ
 მაგინებელნი და გინებულ ვონ იგი, და განრყუნან ქუჭყანა მისი,
 რამეთუ ვაჲ ბაბილონსა ზედა გარემოს დღესა შინა განბოროტები-

1) დაზად. ით. — 2) იობ. მს.

6 სა მისისასა ♣ მის ზედა მოირთხინ მოძრთსმელმან მძულდისა
 თვისისამან, ღ მის ზედა ვარე მოირტყინ, რომლისა არს საჭურვე-
 7 ლი თვისი, ნუ ჰბრძობთ ჴაბუკთა მისთა ზედა ღ განაქარვეთ ეოვე-
 8 ლი ძალი მისი ♣ ღ დაეცნენ წელუღნი ქუჭყანასა შინა ქალღვე-
 9 ლთასა, ღ დაგუმერიღნი ვარეთ მისსა ♣ მით რამეთუ არა დაქურთ-
 0 ვა ისრაილი, ღ იუდა ღუთისა მათისაგან, უფლისაგან ეოვლისა
 1 მხურობელისა რამეთუ ქუჭყანა მათი აღივსო უსჯულოებითა წმიდა-
 2 თაგან ისრაილისათა ♣ ივლტოდეთ ბაბილონის ძორისისაგან, ღ გა-
 3 ნირინეთ კაცადმან სული თვისი, ღ ნუ განჴგარდებით უსამართლოებისა
 4 მისისა მიერ, რამეთუ ჟამი შურის ძიებისა მისისა არს უფლისა
 5 მიერ, მისაგებელი მისი მიაგოს მან ♣ სასუმელი ოქროსა, ბაბი-
 6 ლონი, კელსა შინა უფლისასა, დამათრობელი ეოვლისა ქუჭყანი-
 7 სსა, ღვინისაგან მისისა სუმიღეს წარმართნი ამისთჳს აღიმონეს
 8 წარმართნი ♣ ¹⁾ ღ მეუწესეულად დაეცა ბაბილონი ღ შეიმუხრა,
 9 ჴკონებდით მას დასდევით რიტინე, განსწწილებისა მისისაგან ხო-
 0 ლო იკურნოს ♣ ვჴკურნებდით ბაბილონსა ღ არა განიკურნა, დაუ-
 1 ტევით იგი ღ წარვედით კაცადი ქუჭყანად თვისსა, რამეთუ მიეასლა
 2 ცად მიმართ სასჯელი მისი, ღ აღიწია მივარსკულავთამდე ♣ გა-
 3 მოიღო უფალმან მსჯავრი თვისი, მოვედით მიუთხრნეთ სიონსა სა-
 4 ქმენი უფლისა ღუთისა ჩუჭნისანი ♣ განიმზადენით სამშვილდველ-
 5 ნი, აღავსენით კაპარჴებნი, განაღჳა უფალმან სული მეფისა მიდ-
 6 თასა, რამეთუ ბაბილონსა ზედა არს რისხვა მისი, მოსაობად მი-
 7 სისა ♣ ზღუდეთა ზედა ბაბილონისათა აღიღეთ სასწაული, დაად-
 8 გინენით მცველნი, აღადგინენით მკუმიღნი, განმზადენით საჭურვე-
 9 ლნი, რამეთუ კელყო ღ ეოს უფალმან. რაოდენნი თქუნა მკვიდრთა
 0 ზედა ბაბილონისათა ♣ დამკვიდრებულთა წყალთა ზედა მრავალთა,
 1 ღ სიმრავლესა ზედა საუნჯეთა მისთასა, ახს აღსასრული შენი ჴე-
 2 მძარცვად ნაწლეუთა შენთა ♣ ²⁾ რამეთუ ფუცა უფალმან ძალთამან
 3 მკლავისა მიმართ თვისისა, ვითარმედ აღგავსო შენ კაცებითა ვი-

1) ესაია კ. გამოც. იდ. — 2) ამოხ. კ.

თარცა მკლებითა, და კმობენ შენ ზედა აღმავალნი ვითარცა მთრგუნ-
 ნაენი საწინეხელისანი და ¹⁾ შექმნელმან ქუჭყანისაჲსაჲს ძალითა თუ- იე
 სითა განმზადებელმან მევიდროვისაჲსაჲს სიბრძნითა თუსითა, და გუ-
 ლის სმის ყოფისა მიერ თუსითა გარდაართსა ცაჲ და კმად ქუსი- იე
 ლისა დაღვა სიმრავლე წელისა ცისა შორის, და აღმოიყვანნა ღრუ-
 ბელნი დასასრულისაგან ქუჭყანისა, ელვანი წუჲმად შექმნა, და გა-
 მოიყვანა ნათელი საუნჯეთაგან მისთა და განსულელნა ყოველნი ის
 კაცნი მეცნიერებისაგან, სირცხულეულ იქმნა ყოველი ოქროს მჭე-
 დელი ქანდაკებულ მისთაგან, რამეთუ ნაწილად გამოადნვეს, არა
 არს სული მათ შორის და ამოაგებ არიან საქმენი სავიცხელნი, სა- იწ
 დუძარნი, ჟამსა შინა ზედ მოსილვისა მათისასა წარწემდენ ესენი და
 არა არს ესე მღევანი ნაწილი იაკობისი, რამეთუ რომელნი დაჰ- ით
 ბადნა ყოველნი იგი არს ნაწილ მისსა, და ისრაელი საკუჭრთს მკვი-
 დრობისა მისისა, უფალი ძალითა სახელი მისი და შენ განძიბნევ კ
 მე ჭურჭელთა ბრძოლისათა, და განვაბნივენ მე შენ შორის ნათესა-
 ვნი, და აღვიზუნე შენ შორის მეფენი და და განვაბნივენ შენ შორის კა
 ცხენი და მკედარი მისი, და განვაბნივენ შენ შორის ეტლები და აღმა-
 ვალნი მათნი და და განვაბნივენ შენ შორის მამა-კაცი და ცოლი მისი, და კბ
 განვაბნიო შენ შორის მოსუცებული და ჭაბუკი და მოყმე და ქალწუ-
 ლი მისი და და განვაბნიო შენ შორის მუშაკი და სამუშაკო მისი, და კკ
 განვაბნივენ შენ შორის მთავარნი და სმასწავლნი და და მივაგო ბაბი- კდ
 ლონსა, და მკვდრთა ქაღდევკელთასა ყოველნი უკეთურებანი მათნი,
 რომელნი ქმნეს სიონსა შინა წინაშე თვალთა თქუჭნთა, იტყვს
 უფალი და აჰა მე შენდა მიძართ მთაო განსრწნილო, იტყვს უფალი, კმ
 განმსრწნელო ყოვლისა ქუჭყანისაო, და მივეო კელი ჩემი შენ ზე-
 და, და შთამოგაგორვო შენ კლდეთაგან, და გეო შენ ვითარცა მთაჲ
 მოცეცხლული და და არა მოიღონ შენგან ქვაჲ საფუძველად რამეთუ კმ
 განსარწმუნელად იყო საუკუნოდ, იტყვს უფალი და აღიღეთ სასწაუ- კს
 ლი ქუჭყანასა ზედა, დაჰნესტუჭთ ნესტუჭსა წარმართთა შორის,
 წმიდა ვაჲთ მის ზედა ნათესავები, დაჰმოწმეთ მის ზედა მეფეთა

1) დაბად. ა.

არარატისათა მენი, ღ ასხანა ზედათა დაბდვინებით მის ზედა წულუ-
 კ^ტ ლების მკდომნი, აღიუწანეთ მის ზედა ცხენი ვითარცა სიმრავლე
 მკაღთა ზ წმიდა ეავთ მის ზედა ნათესავი, მეფე მიდთა ღ წინამძღ-
 კ^თ ვარნი მისნი, ღ ყოველნი სწასწეცნი მისნი ღ ყოველისა ქქტყანისა
 კელმწიფებისა მისისანი ზ შეიძრა ქქტყანა ღ სტკიოდა მით რა-
 მეთუ აღდგა ბაბილონსა ზედა გულის სიტყვა უფლისა, დადებად
 ქქტყანა ბაბილონისა განსაქარვებელად, არ დასამკვიდრებელად იგი ზ
 ლ მოაკლდა მელომე ბაბილონისა მბრძოლად, ღ დასსდენ წუჭდუეუ-
 ლასა შინა, მოსწულა მძლავრება მათი, ღ იქმნეს ვითარცა დედანი,
 ლა მოიწუნეს კარვები მათნი, შეიძუსრნეს მოქლონნი მისნი ზ მდ-
 ვარი შემთხვევად მდევნელისა სდევდეს, ღ მეღაღადისე შემთხჭვად
 მეღაღადისისა, მეღაღადებად მეფისა ბაბილონისასა, ვითარცა წარ-
 ლბ წემდა ქალაქნი დასასრულრთ გამოსავალთა მისთათ ზ მით რამეთუ
 შეჭრობილ იქმნეს, ღ სასლებნი მათნი მოიცეცხლნეს ცეცხლითა,
 ლვ ღ მამა-კაცნი მისნი მბრძოლნი გამოვიდენ ზ მით რამეთუ ამათ
 იტევს უფალი ძალთა ღმერთი ისრაელისა, სახლნი ბაბილონისა-
 ნი ვითარცა კალო ოკერი მოკრდენ, მერმე მცირედლა ღ მოი-
 ლდ წიოს ღალვა მისი ზ განმიყო მე, შემჭამა მე, ღ მეწია მე ვითარცა
 ბნელი წუღილი, ნაბუქოდონოსორ მეფემან ბაბილონისამან დაძა-
 გინა მე ვითარცა ჭურჭელი ცალიერი, მთამთქა მე ვითარცა ვეშა-
 ლ^ტ მან, აღივსო მუცელი თვისი შუჭბულებისაგან ჩემისა, განმაგარეეს
 ლე მე რუდუნებათა ჩემთა ზ ღ საარებათა ჩემთა ძუნად ბაბილონისა წა-
 რისუნეს, თქუას მკვიდრმან სიონისამან, ღ სისხლი ჩემი ძუნად
 ლვ მკვიდრთა ქალდეასათა თქუას იერუსალიმმან ზ ამისთუს ამათ იტევს
 უფალი, აჭა მე ვსაჯო წინა მოსაჯული შენი, ღ შურ ვიგო შურის-
 ლ^ტ კება შენი ღ მოვაოგრო ზღუა მისი, ღ განვაკმო წყარო მისი ზ ღ
 იუოს ბაბილონი ბორცუჭებ, ღ სამკვდრებელად ვეშაშთა, ღ განსარ-
 ლ^ტ უწნელად ღ სასტჯნველად, ღ არა დაემნოს ზ თანად ერთბამად, ვი-
 თარცა ლოდნი აღდგეს, ზოგად, მიენი მონნი, ღ ვითარ ლეკუნნი
 ლ^ტ ლომთანი ზ განუურყვებასა შინა მათსა სარეცელი მათი მივსცე გა-
 ნუსვენებელად, ღ მივსცე სასუძელი მათ, ღ დავათრვენ ივინი, რა-

თა ზედა მისთა, ჰ უოველსა ქუჭუანასა ზედა მისსა დაეცნენ წელს-
 ნვ ლნი ზ რამეთუ აღთუ მალად ესვიდეს ბაბილონი ვითარცა ცაჲ,
 ჰ რამეთუ განმავრდეს თუ სიმაგრე ძალისა მისისა, ჩემ მიერ მოი-
 ნდ წინენ მომსრველნი მისნი, იტუჯს უფალი ზ კმა დაღადებისა შორის
 ბაბილონისა, ჰ შემუსრვა დიდი ქუჭუანასა ზედა ქალდეველთსა ზ
 ნე რამეთუ მოსპო უფალმან ბაბილონი; ჰ წარწმიდა მისგან კმა დი-
 დი რომელი ოხრიდა ვითარცა წყალნი მრავალნი, მისცა მოსპოლ-
 ნვ ვად კმა მისი ზ რამეთუ მოვიდა ბაბილონს ზედა საარება, მოისრ-
 ნეს მბრძოლნი მისნი შემწუნდა მძულდი მათი, რამეთუ ღმერთი
 შურის მეძიებელ არს, თუთ უფალმან ნაცვალ აგოს მას ნაცვალ სა-
 ნვ კებელი მისი ზ ჰ დაათრვნეს სიმთრვალითა მთავარნი მისნი, ჰ
 ნბ ბრძენნი მისნი, ჰ დამწუებნი მისნი ჰ სპასწეცნი მისნი, ჰ ძალნი
 მისნი ჰ დაიძინონ ძილი საუკუნო, ჰ აღარ განიღვიძონ უკუნისამ-
 ნც დე, იტუჯს მეუფე, უფალი უოვლისა მწერობელი სახელი მისი ზ ამით
 იტუჯს უფალი ზღუდე ბაბილონისა განვრცნა, კარდარღუჭვით კარდა-
 ირღვეს, ჰ ბჭენი მისნი მალაღნი ცეცხლითა მოიცეცხლენ, ჰ არა და-
 ნთ შურებოდინ ერნი ცუდად, ჰ ნათესავნი მის შორის მოაკლდენ ზ სიტუჲ
 რომელი ამცნო უფალმან იერემიას წინასწარმეტყუჭლსა რქმად
 არეასსა მისა ნირისსა, მისა ძასესა, ოდეს წარვიდოდა სედეკიას
 მიერ მეფისა იუდასა ბაბილონად, წელსა შინა მეოთხესა მეფობისა
 ე ძასისასა, ჰ არეა იუო მთავარ ნიჭთა ზ ჰ დაწერნა იერემიამან უო-
 ველნი ძურნი რომელნი მოიწინენ ბაბილონსა ზედა წიგნსა შინა
 ეა ერთსა, უოველნი ესე სიტუჲანი, დაწერილნი ბაბილონისათუჯს ზ ჰ
 თქუა იერემია არეას მიძართ, რაჲამს მიხვიდე ბაბილონად ჰ იხი-
 ებ ლო ჰ აღმოიკითხნე თანად უოველნი ესე სიტუჲანი ზ ჰ სთქუა
 უფალო უფალო შენ სთქუ ადგილსა ამას ზედა მოსპოლვად იგი ჰ
 არ უოფად მას ზედა მკვიდრნი კაცითგან მისა ცხოვართამდე რამეთუ
 ეგ განსაქარვებელად უკუნისამდე იეოს ზ ჰ იეოს ოდეს დასცხ-
 რე აღმოიკითხუჭლი წიგნი სა ამის ჰ დააკრო მას ზედა ქვაჲ ჰ შთა-
 ედ კლო იგი საშუალ ეფფრატსა ზ ჰ სთქუა ესრეთ დაინთქას ბაბილო-

ნი, არღა აღდგეს ჰირისაგან ძურთასა რომელთა მე მოვაწევ მის ზე-
და, ზ დაემტკიცნენ სიტყვანი იერემიასნი ვიდრე აქამოდღე.

თ ა ვ ი ნ ბ.

1) **მ**ცდა ერთის წლის იყო სედევია მეფობასა შინა მისსა, ა
 ზ ერთ ზ ათ წელ იმეფა იერუსალემს შინა, ზ სახელი დედისა მი-
 სისა ამიტალ, ასული იერემიასი, ევლო ვენნაჲთ ზ ზ ქმნა ბორო- ბ
 ტი წინაჲე თვალთა უფლისათა, ვითარ სახედ ქმნა იოაკიმ ზ რამე- გ
 თუ გულის წერობა უფლისა იქმნა მუნად იერუსალიმისა ზ იუდას-
 სა, ვიდრემდის არა განსთხინა ივინი ჰირისაგან მისისა, ზ გან-
 დგა სედევია მეფისა ბაბილონისასა ზ 2) ზ იქმნა წელსა მეცხრესა დ
 მეფობისა სედევიასსა, თთჳწსა მეათესა ათსა თთჳსასა, მოვიდა ნა-
 ბუქოდონოსორ მეფე ბაბილონისა, ზ ყოველი ძალი მისი იერუსა-
 ლემსა ზედა, ზ კარემო ჰატნესა ივი ზ კარემოაშენა მოთხვითთა
 ქვათა მოძრგულები ზ ზ მიიწია ქალაქი იწროებად, ზ ვიდრე მე- ე
 თერთმეტედ წლამდე მეფისა სედევიასსა ზ თთჳწსა მეოთხესა მე- ვ
 ცხრესა თთჳსასა, ზ განმტკიცნა სიემილი ქალაქსა შინა, ზ არა
 იუჳნეს ჰურნი ერსა შორის ქჳწყანისასა ზ ზ განიბმარა ქალაქი, ზ
 ზ ყოველი კაცნი მებრძოლნი ივალტოდეს ზ გამოვიდეს ქალაქისა-
 გან ღამე გჳსსა ბჳისა საშუალისა სღუდეთასსა, ზ წინ მოზღუ-
 დვილობისასა, რომელი იყო ძტილსა თანა მეფისასა (ზ ქალდევე-
 ლნი ქალაქსა ზედა კარემოს), ზ წარვიდეს გჳსსა ისრაელისასა ზ
 ზ სდევნა ძალმან ქალდეველთამან უკანა მეფისა, ზ ეწინეს მეფესა ტ
 სედევიას წიაღ იერიქოსა უდაბნოს შინა, ზ ყოველნი ყრძანი მი-
 სნი განიბნინეს მისგან ზ ზ შეიჰერეს მეფე სედევია, ზ მოიუვანეს ი
 ივი მეფისა მოძართ ბაბილონისა დევლათთა ქჳწყანად ეთამისა, ზ
 ეზრახა მეფე ბაბილონისა საშჯელისა თანა სედევიას ზ ზ მოსწუჯ- ი
 დნა მეფემან ბაბილონისამან ძენი სედევიასნი წინაჲე თვალთა მი-
 სთა, ზ ყოველნი მთავარნი იუდასნი მოსწუჯდნა დევლათს შინა ზ
 ზ თვალნი სედევიასნი დააბრმნა ზ შეკრა ივი ბორკილებითა, ზ ია
 მიიუვანა ივი მეფემან ბაბილონისამან ბაბილონად, ზ მისცა ივი

1) დ მეფ. კდ. ბ ნეტ. ლგ.—2) ზემ. ლთ. დ მეფ. კე.

იბ სახიდ წინაქვილისა, ვიდრე დღედმდე რომელსა მოკუდა ზ და თთქც-
 სა მეხუთესა მეთესა თთჯსასა, ესე წელიწადი ცხრა და მეთე ნახუ-
 ქოდონოსორ მეფისა ბაბილონისა, მოვიდა ნახუხარდან მთავარ
 ქონდაქარი მდგომი წინაშე ზირსა მეფისა ბაბილონისასა იერუსა-
 იკ ლიმაღ ზ და დაწვა სახლი უფლისა, და სახლი მეფისა და ეოველნი
 სახლნი ქალაქისანი და ეოველი სახლი დიდი მოცეცხლა ცეცხლი-
 იღ თა ზ და ეოველი ზღუდე იერუსალემსა გარემოს დაარღვია ძალმან
 იე ქალდეველთა მთავარ ქონდაქართამან ზ სოლო დავრდომილთაგანი
 ერისათანი და ნეშტი ერისა, და დაშთომილნი ქალაქსა შინა და მილ-
 ტოლვილნი იგი შევდომილნი მეფესა მიმართ ბაბილონისა, და ნეშტი
 იე სიმრაველისა განსასლნა ნახუხარდან მთავარ ქონდაქარმან ზ სოლო
 დავრდომილთაგან ქუჭყანისათა დაუტევენა ნახუხარდან მთავარ ქონდა-
 იხ ქარმან ვენახის მოქმედად და ქუჭყანის მოქმედად ზ და სვეტნი რვალი-
 სანი სახლისა უფლისანი, და ხარისხნი, და ზღვა რვალისა სახლსა
 შინა უფლისასა მეჭმუსრეს ქალდეველთა, და მიიღეს ეოველი რვა-
 იტ ლები მათი ბაბილონად ზ და ზურები და საწერობილები და გვრგვ-
 ნი და სავსები, და ფიალები და ფეცხუჭები, და ეოველნი ჭურჭელნი
 რვალისანი, რომელთა მიერ შემწირველობდეს მათ მიერ წარისუ-
 ხთ ნეს ზ და სასაუჭმევლები, და ვენები და საწფოთნი, და მახმაროთნი,
 და საწურველები, და სასანთლები, და სამსხუჭრზლოები, და ტაბაკები,
 რომელნი იუწენეს ოქროსანი და რომელნი იუწენეს ვეცხლისანი მიი-
 კ ხვნა მთავარ ქონდაქარმან ზ და სუჭტთა ორთა, და ზღვისა ერთისა,
 და ზვარაკთა ათორმეტთა რვალისათა ქუჭყე კერძოთა ზღვისათა,
 რომელნი ქმნნა მეფემან სოლომონ სახლსა შინა უფლისასა არა
 კა იეო სასწორი რვალისა ეოველთა ამათ ჭურჭელთა ზ და სუჭტთა
 ოცდა ათოთხმეტ წერთა სიმაღე სუჭტისა ერთისა, და საბელი
 ათორმეტთა წერთათა გარე შესწუდებოდა მას, და სისქე ოთხთა თი-
 კბ თთა გარემოს ზ და სუჭტის თავი მათ ზედა რვალისა, და სიმაღლე
 სუჭტის თავისა ერთისა სუთ წერთა, და ბადე და ბროწეულები სუჭ-
 ტის თავსა ზედა გარემოს ეოველნი რვალისანი, და ამათებრვე მე-
 რესაცა სუჭტსა რვაჲ ბროწეული, წერთეულად ათორმეტთა წერთა-

დღისამდე რომელსა მოკუდა, ყოველთა დღეთა სიცოცხლისა მისისათა.

აღესრულა წინასწარმეტყველება იერემიასი, აქვს თავსა შორის თვისსა თავი ნბ.

გოდებანი იერემიას წინასწარმეტყველისანი, ა.

და იქმნა შემდგომად წარტყუწნისა ისრაელისა და იერუსალიმისა მოოკრებისა, დაჯდა იერემიას მტირალი, და გოდებდა გოდებასა ამას იერუსალიმსა ზედა და თქვა.

თ ა ვ ი ა.

ა ლ ე ვ.

ვითარ დაჯდა მარტოი ქალაქი განმრავლებული ვრითა, იქმნა ვითარცა ქუჩივი განმრავლებული ნათესავთა შორის: მძთავრობა სოფლებსა შორის იქმნა მოსარკვედ.

ბ ვ თ.

1) მტირალი ტიროდა ღამე, და ცრემლნი მისნი ზედა საკეთეთა და არა იყო ნუგეშინის მცემელ მისსა, ყოველთაგან მოუჭარეთა მისთა, ყოველნი შემეჭარებელნი მისნი განცრუვნეს მისდაძი, იქმნეს მისსა მტერებ.

გ ი ვ ე ლ.

გარდასასლდა იუდა, მწუსარებისა, და სიმრავლისაგან მონებისა მისისა დაჯდა წარმართთა შორის, ვერ ჰოვა განსუწნება, ყოველნი მღევარნი მისნი ეწინეს მას საშუალ მაჭივრებელთასა.

დ ა ლ ე თ.

2) გზანი სიონისანი იგლოენ არყოფისაგან მომავალთასა დღესასწაულისათჳს, ყოველნი ბჭენი მისნი უჩინო ქმნულეხ: მღდელნი მისნი სულთ ითქუენ: ქალწულნი მისნი წარუჭანებულან, და თჳთ განმწარებულმან მის შორის.

1) იერემ. ივ.—2) იერემ. ივ.

ც ე.

იქმნეს მაჭირვებელი მისნი თავად, ღ მტერი მისნი
მეფობენ, რამეთუ უფალმან დაამდაბლა იგი, სიმრავლესა ზედა
უთნობათა მისთასა, ჩხვლნი მისნი წარვიდეს ტუჭრობისა შორის,
წინაჲჲ ზისა მაჭირვებელისასა.

ვ ა ვ.

ღა წარვიდა ასულისაგან სიონისა ყოველი შუჭნიერი-
ბა მისი, იქმნეს მთავარნი მისნი უითარცა ვერძნი ვერ მპოვნელნი
სამოვარსა, ღ ვიდოდეს არა ძლებით წინაჲჲ ზირსა მდევრისასა.

ზ ა ი ნ.

მოიკსენა ისრაელმან დღენი დამდაბლებისა მისისანი,
ღ განგებისა თვისისანი, ღ ყოველთა გულის სათქმელთა მისთა
როდენნი იუჲნეს დღეთაგან ზირველთა დაცემასა შინა ერისა მისი-
სასა, გელითა მაჭირვებელისათა, ღ არა იყო შემწე მისი, მხილვე-
ლთა მტერთა მისთა განიცინნეს გადასახლება ზედა მისსა.

მ თ.

სოდვა ცოდა ისრაელმან, ამისთვის საუვედრელ იქმნა: ყო-
ველთა მადიდებელთა მისთა უპატვიო ეჭვს იგი, რამეთუ იხილეს
უშუჭრობა მისი, ღ თვთ იგიცა სულთ ითქმიდაჲჲ, ღ უკუნ იქცა
მართლ უკუნ.

ბ ა თ.

არა წმიდება მისი წინაჲჲ ფერგთა მისთა, არ მოიკსენა
უკანასკნელი მისი, ღ დაეცა საკვრველად: არა არს ნუგეშრის მცე-
მელი მისი, იხილე უფალო სიმდაბლე ჩემი რამეთუ განდიდნა მტერი.

ი უ თ.

ტელი თვისა განირთხა მაჭირვებელმან ყოველთა ზედა გუ-
ლის სათქმელთა თვისთა, რამეთუ იხილნა წარმართნი მესრულად
სიწმიდესა შინა მისსა, რომელთასა ამცნებდ არ მესლვად ეკლესიად
შენდა.

ხ ა ვ.

ყოველსა ერსა მისსა, სულ მთქმელთა მეძიებელთა ზუ-
ანი

რისათა, მისცნა. გულის სათქმელნი თჳსნი საჭამადად მოქცევისათჳს სულისა: ის ღლე უფალო ღ მონილეთ, რამეთუ ვიქმენ უხატვიო.
ლ ა მ ე დ.

იბ ჩუწნდამო ეოველთა თან წარმავალთა გზისათა ზედ მონილეთ ღ ისილეთ, უკეთუ არს ღმობა ღმობისა ებრ ჩუწნისა რომელი იქმნა: მკობებელმან ჩემ შორის დამამდაბლა მე უფალმან დღესა შინა რისხვისა გულის წერომისა მისისასა.

მ მ მ.

ივ კიმაღლისაკან მისისა მოავლინა ცეცსლი მუალთა შორის ჩემთა, ვარდამოავლინა იგი ჩემ ზედა, განურთხა ფერკთა ჩემთა, მიმაქცია მე მართლ უკუნ, მიძცა მე უჩინო ქმნილად, დღე ეოველ მკლოვარე.

ნ უ ნ.

იდ იღჯმა უთხოობათა ზედა ჩემთა, კელთა შინა თჳსთა შემთხზნა მე, დაამძიმა უღელი მისი ქედსა ზედა ჩემსა, მოუძღურდა ძალი ჩემი, რამეთუ მოძცნა უფალმან კელსა შინა ჩემსა საღმობანი, რომელთა ვერ მიძღავს წინ დადგომა.

ს ა მ მ ხ.

იე აღისუნა ეოველნი ძლიერნი ჩემნი უფალმან შორისისაკან. ჩემისა: მოუწოდა ჩემ ზედა ჟამსა შემუსრვად რჩეულთა ჩემთა: საწნესელი დაწინისა უფალმან ქალწული ასული იუდასი.

ა ი ნ.

ივ ¹⁾ ქმათ ზედა მე ვტირ, თვალმან ჩემმან დამოადინა წუალი, რამეთუ განმემორა ჩემგან ნუგეშინის მცემელი ჩემი, მომაქცეველი სულისა ჩემისა, იქმნეს მენი ჩემნი განქარვებულ, რამეთუ განძლიერდა მტერი.

ჩ მ.

იზ განმარტნა სიონმან კელნი თჳსნი, არა არს ნუგეშინის მცემელი მისი აქცნო უფალმან იავობსა, გარემოს მისსა მაჭირვებელი მისნი, იქმნა იერუსალიმი ვითარცა დანაშტენი საშუალ ძათსა.

¹⁾ იერემ. იდ.

ს ა დ ე.

მართალ არს უფალი, რამეთუ ჰირი მისი განვამწარე, ისმინეთ უოველთა ერთა, და ისილეთ საღმობა ჩემი, ქალწულნი ჩემნი და ჭაბუკნი ჩემნი წარვიდეს ტუჭობამდი.

იჭ

კ ო უ.

შწოდე ტრფიალთა ჩემთა, სოლო მათ უგულებელს მეუჭეს მე, მღდელნი ჩემნი და მოსუცებულნი ჩემნი ქალაქსა შორის მოაკლდეს, რამეთუ იმიეს ჭამადი თავთა მათდად, რათა მოიქცნენ სულნი მათნი და ვერ ჰოვეს.

იო

გ მ ს.

ისილე უფალო რამეთუ მჭირ მე, მუცელი ჩემი აღშფოთნა და გარდაიქცა გული ჩემი ჩემ შორის, რამეთუ განმამწარებელმან განვამწარე: გარეშე, უშვილოა მასჯლმან ვითარცა სიკუდილმან შორის სასლისა.

ბ

ს ი ნ.

ისმინეთ რამეთუ სულთ ვითქუამ მე, არა არს ნუგეშინის მცემელი ჩემი, უოველთა მტერთა ჩემთა ესმნეს ძუძნი ჩემნი და განიხარეს რამეთუ შენ ჭუაგ მიაწიე დღე და მოუწოდე უამსა, და მოიწიეს ვაებანი ჩემნი.

კა

თ ა ვ.

უევედინ უოველი უკეთურება მათი წინაშე ჰირსა შენსა, და მოკუფხლენ ივინი ვითარ სახედ მოკუფხლე მეცა, უოველთათჳს შეცოდებათა ჩემთა რამეთუ მრავალ სულთქმანი ჩემნი და გული ჩემი წუსს.

კბ

თ ა ვ - ი ა.

ა ლ ე უ.

ვითარ დააღმურა რისსჯთა მისითა უფალმან ასული სიონისა, გარდამოავდო ცით ქუჭყანად დიდებულება ისრაილისა, და არ მოიკსენა კუარცსლ ბეგი ფერჯთა მისთა, დღესა შინა რისსჯსა მისისასა.

ბ

ბ ე თ.

ბ დაანთქნა უფალმან არ მრიდებელმან ყოველნი ჭეჭნიერი იაკობისნი, დაამკუნა გულის წურომისა მიერ მისისა სიმაგრენი ასულისა იუდასნი, აღაქუნა ივინი ქუჭყანადმი, შეამწიკულა მეფე მისი ღ მთავარი მისნი.

გ ი მ ე ლ.

გ ემუსრა გულის წურომითა რისხვსა მისისათა ყოველი რქაჲ ისრაილისა, გარე მიაქცია უკუანა მარჯუჭნისა მისისა ზირისაგან მტერისა, ღ აღაცხნა იაკობსა შორის ცეცხლი შემწველი ღ შეჭამნა ყოველნი კარემოისნი მისნი.

დ ა ლ ე თ.

დ გორთხა მძულდი მისი ვითარცა მტერმან, განამტკიცა მარჯუჭნე მისი ვითარცა წინა აღმდგომმან, ღ მოსრნა ყოველნი გულის სათქმელნი თვალთა ჩემთანი, კარავსა შინა ასული სა სიონისასა, გარდაჭყინა ვითარცა ცეცხლი გულის წურომაჲ.

ე ა.

ე ქმნა უფალი ვითარცა მტერი, დაანთქა ისრაილი, დააქცია ყოველი ტაძრები მისი, განსრწნა ყოველნი სიმაგრენი მისნი, ღ განამრავლა ასულისა იუდაჲს დამდაბლებელი ღ დამდაბლა.

ვ ა ვ.

ვ დღუხურა ვითარცა ვენახი კარავი თვისი, განსრწნა დღესასწაული მისი, დაივიწყა უფალმან რომელი ქმნა შორის სიონსა დღესასწაულისა შაბათთასა, ღ განამძნა მკინვარებითა რისხვსა მისისათა მეფე ღ მღდელი ღ მთავარი.

ზ ა ი ნ.

ზ განამორა უფალმან საკურსეთველი თვისი, განაბნია სიწმიდე თვისი, შემუსრა კელითა მტერისათა ზღუდე ტაძართა მისთა, ვა ბრძოლისა მოსცა სახლსა შინა უფლისასა, ვითარცა დღესა შინა დღესასწაულისასა.

თ ე.

თ იგულის სიტყუა უფალმან განსრწნა ზღუდესა ასულისა

სიონისასა საზომიერად, და არ გარე აქცია კელი თუნი დასაორ-
გუნველობისაგან მისისა, და ივლოვა წინ მოხლუდვილებამან, და
ხლუდე ერთბამად მოუძლურდა.

ბ ე თ.

და ეკუჭონეს ქუჭუნად ბჰენი მისნი, წარწემიდნა და შე-
მუსრნა მოქლონნი მისნი, მეფე მისი და მთავარი მისი წარმართთა
შორის, და არა არს შჯული, და წინასწარმეტყუჭლთაცა მისთა არ
ზოვეს ხილვა უფლისა მიერ.

ი უ თ.

დასხდეს ქუჭუნად, დადუმნეს მოხუცებულნი ასულისა
სიონისანი, აღიღეს მიწა თავსა ზედა მათსა, მოიორტენეს ძამანი,
შთაიუვანნეს ქუჭუნად წინამძღუარნი ქალწულისა ასულისი იერუ-
სალიმისანი.

ხ ა ზ.

ქოაკლდეს ცრემლთა მიერ თვალნი ჩემნი, შეშფოთნა
მუცელი ჩემი, დაითნია ქუჭუნად დიდება ჩემი, შემუსრვასა ზედა
ასულისა ერისა ჩემისსა, დაკსნასა ჩხვლთა და შწოართასა უბნებსა
შინა ქალაქისასა.

ლ ა მ ე დ.

დედათა მათთა ეტოოდეს, სადა იფქლი და ღვინო და-
კსნასა შინა მათსა ვითარცა რამ წელულთა უბნებსა შორის ქალა-
ქისასა აღმობერვასა შინა სულთა მათთასა, შორის წიაღთა დედა-
თა მათთადასა.

მ მ მ.

რამ გიწამო შენ, ანუ რასა გამსგავსო შენ ასულთა იერუ-
სალიმისათ, ვინ გაცხოვნოს შენ ანუ ვინ ნუგეშინის გცეს შენ
ქალწულთა ასულთა სიონისათ, რამეთუ განდიდნა სასუმელი შემუს-
რვისა შენისა, ვინ განკურნოს შენ.

ნ უ ნ.

წინასწარყუჭლთა შენთა ისილეს შენი ამაოება და უცნობელობა,

დ არა განაცხადეს უსამართლოება შენი, მოსაქცევულად ტუტობისა შენისა, დ იხილნეს შენნი ნეშტნი ამაონი, დ განკავარეეს შენ.

ს ა მ მ ს.

იე შეიტყუტლნეს შენ ზედა კელნი ეოველთა თან წარმავალთა გვისათა, დ ისტვინეს დ შეხარეს თავი მათი ასულისა ზედა იერუსალიმისასა, უკეთუ ესე არს ქალაქ თქუტნ გვრგვინი დიდებისა კეთილი შუტნიერება საშუტბი ეოველისა ქუტყანისა.

ა ი ნ.

ივ აღადეს შენ ზედა ზირი მათი, ეოველთა მტერთა შენთა დაისტვნეს დ დაიღრჳინეს კბილნი მეტყუტლთა, შთავნთქათ იგი, კარნა ესე არს დღე რომელსა მოველოდეთ, ვზოეთ დ ვინილეთ იგი.

ჩ მ.

იზ ¹⁾ ქმნა უფალმან რომელნი თქუნა დ მოიგონნა, აღასრულნა სიტყუანი მისნი რომელნი ამცნნა დღეთაგან ზირველთა: დაამხუტა დ არა ჳრიდა: დ კანიშუა შენ ზედა მტერმან, აღამაღლნა თავნი მაჳირვებელისა შენისანი.

ს ა დ მ.

იწ ლაღად ეო გულმან მათმან უფლისა მიმართ, ზღუდე მან ასულისა სიონისამან ²⁾ დ მოადინენ ვითარცა დუარნი ცრემლნი დღე დ ღამე, ნუ სცემ განფროსობასა თავსა შენსა, ნუ დადუმდებოდ გუგანი თუაღთა შენთანი.

კ ო ფ.

ით აღდეგ ჳრტინევედ ღამესა შინა დ ნაბამთა სასმილავთა შენთასა, განჳფინე ვითარცა წყალი გული შენი წინაშე ზირსა უფლისასა, აღიხუტნ მისდამი კელნი შენნი სულებისათჳს ჩჩვლთა შენთასა შეემედელთა სიემილისა მიერ, დასაბამსა ზედა ეოველთა გამოსლვათასა.

გ მ ს.

ბ იხილე უფალო დ ზედ მოიხილე, ვისდად მომკუფსლე ესრეთ, უკეთუ ჳამონ დედათა ნაყოფი მუცლისა მათისა, მოკუფსლვა

¹⁾ ლეკატელ. კვ. ბ სჳულ. კლ. აერემ, ით.—²⁾ ზემ. ა.

ყო მსარულმან დ იკლსენ ჩჩვლნი წოვნელნი ძუძუთა, უკეთუ მოჭ-
კლავ სიწმიდესა შინა უფლისსა ძღველსა დ წინასწარმეტყუტლსა.

ს ი ნ.

დაიძინეს ქუჭუნად გამოსავალთა ვრმამან დ მოხუცებულ-
მან, ქალწულნი ჩემნი დ ჭაბუკნი ჩემნი წარვიდეს ტუჭობადმი,
მოასრულენ დღესა შინა რისხვსა შენისასა, ამხარეულენ არა ჭრიდენ.

თ ა ვ.

მოუწოდე ვითარცა დღედ დღესასწაულისა მსსემთა ჩემთა
გარემოის, დ არა იყო დღესა შინა რისხვსა უფლისსა განრინებუ-
ლი დ დატყვევული, განვსარდენ დ ვიპერენ დ განვამრავლენ, დ
მტერმან ჩემმან ყოველნი მოასრულნა.

თ ა ვ ი ბ.

ა ლ ე უ.

მე კაცი მხედველი სიგლასაკისა, კვერთხითა გულის წერო-
მისა მისისათა * შემიწენარა მე დ წიაღ მიმიუვანა ბნელსა დ
არა ნათელსა * რამეთუ ჩემ ზედა მოაქცია, შეცვალა კელი მისი
ყოველსა დღესა.

ბ ე თ.

განკაჟუნა კორცნი ჩემნი, დ ტეხვი ჩემი, ძვალნი ჩემნი
დამუსრნა სრულიად * აღაშენა ძვნად ჩემდა, დ მომიცვა გარე თა-
ვი ჩემი * რუდუნეულ ყო დამსვა მე ბნელსა შინა ვითარცა მკუდა-
რნი საუკუნენი.

ბ ი მ ე ლ.

აღაშენა მონად ჩემდა, დ არა განვიდე, დაამძიმა უღე-
ლი ქედისა ჩემისა * დ თუმცა რამეთუ დაღადვეო დ ვკობდე, დაა-
ყენა ლოცვა ჩემი * დ უწნა გზანი ჩემნი მარმაროძთა, დ ალაგნი
ჩემნი განრეჟნა.

დ ა ლ ე თ.

და თუ დადარნებულ მექმნა მე იგი, ვითარცა დათვი
დადარნებული, დ ვითარცა ლომი ფარულსა შინა * ძღვენა მე გან-

იბ მორებულსა, ღ განმკურნა მე: დაძვდა მე უჩინო ქმნილად ❖ გარდაცვა
მძულდსა თვისსა, ღ განმწონა მე ვითარცა განი საისრედ.

ც ა.

ივ შეაწონა თირკმელთა ჩემთა გესლი კაპარკთა მისთა ❖
იღ ვექემენ საცინელ ვოველსა ერსა, განსაცხრომელ ვიყავ მათთა მარად-
იე ღ ❖ განმაძღო მე სიმწარითა, დამათრო მე ნავლლითა.

ვ ა ჟ.

იჟ აღმოფხურნა ქვითა კბილნი ჩემნი, ღ მაჭამა მე ნაცა-
იზ რი ❖ ღ განაუენა მძვდობისაგან სული ჩემი, დამავიწუდა მე კეთი-
იწ ღ ❖ ღ ვთქუ წარწუძდა ძლევა ჩემი ღ სასოება ჩემი უფლისა მიერ.

ზ ა ი ნ.

ით მოვიხსენე სიგლახაუისაგან ჩემისა, ღ დევნულებისა-
კ გან სიმწარისა ჩემისა, ღ ნაღვლისა ჩემისა ❖ კსენებით მოვიკსენენე
კა იგინი, ღ დაღნეს სული ჩემი ჩუწნ ზედა ❖ ესე დავიღვა გულსა
ჩემსა, ამისთვის ვესავ მას.

თ თ.

კბ წყალობანი უფლისანი მრავალ არიან არ მომაკლო მე,
კრ რამეთუ არ აღესრულნეს მოწყალებანი მისნი ❖ განაახლენ იგინი, ვი-
კდ თარცა ცისკარი განთიადისა, განმრავლდა საწმუნოება მენი განთიად-
კლ თა ❖ ნაწილ ჩემდა უფალი, თქუა სულმან ჩემმან, ამისთვის დაუთ-
მობ მას.

ბ ა თ.

კმ სახიერ უფალი მოთმინეთა მისთათვის სულმან რომელ-
კპ მან იმიოს იგი ❖ კეთილარს დათმენა, ღ სასოება მაცხოვარებისა
კზ უფლისა ❖ კეთილ არს მამა-კაციისა, ოდეს აღიღოს უღელი სიჭა-
ბუკესა შინა მისსა მძიმე.

ი უ თ.

კც დაჯდეს მარტოებით ღ დადუმნეს, რამეთუ აღიღო თავსა
კთ ზედა თვისსა უღელი მძიმე ❖ მისცა მიწასა ჰირი თვისი უკეთუ არს
ლ სასოება თმენისა ❖ მისცეს მცემელსა მისსა ღაწუ, განძლეს ეუწდ-
რებათა მიერ.

ბ ა უ.

ჩემეთუ არა საუკუნოდმე განიშოროს უფალმან **ჟ** რამე-
თუ დამამდაბლებელმან შეიწყალოს სიმრავლისაებრ წყალობისა
მისისა **ჟ** არა მიუგო გულით გამო თვისით, **ღ** დამამდაბლნა მენი
კაცთანო.

ლა,ლბ
ლვ

ლ ა მ ე ლ.

დამდაბლებად ქუჭ¹⁾ შე ფერკთა მისთა ეოველთა კრულ-
თა ქუჭუნისათა **ჟ** განდრეკად მსჯავრსა კაცისსა წინაშე ზირსა მად-
ლისსასა **ჟ** დამჯად კაცი სასჯელსა შინა თვისასა უფალმან არა
ინილა.

ლდ
ლუ
ლვ

მ ა მ.

¹⁾ **ჴ**ინ ესრეთ თქუა **ღ** იქმნა, უფალმან არა ამცნო **ჟ** ზი-
რისაგან მადლისა არა გამოვიდენ ძურნი **ღ** კეთილნი **ჟ** რად დრტუ-
ნავს კაცი ცოცხალი, **ღ** მამა-კაცი ცოდვისათუს მისისა.

ლზ
ლწ
ლთ

ნ უ ნ.

გამომიებულ იქმნა გზა ჩუჭნი **ღ** გაიკითხა, **ღ** მოვი-
ქცეთ უფლისა მიმართ **ჟ** აღვიხუენეთ გულნი ჩუჭნნი მადლისა მი-
მართ კელთა ჩუჭნთა, დამკვდრებულისა ცასა შინა **ჟ** ჩუჭნ
ვცოდეთ, **ღ** უსჯულო ვიქმენით **ღ** შენ არა ღსინება ჰყავ.

მ
მა
მბ

ს ა მ ა მ ს.

ზედ დაგვფარენ, გულის წყრომითა წარმდევენ ჩუჭნ, მო-
მკლენ **ღ** არა გუჭრიდე **ჟ** ზედ დაჰბურე ღრუბელი მტკიცე თავსა
შენსა ლოცვისათუს წუხვად ჩემდა **ღ** განგდებად **ჟ** სასიტეველად
ღ საზრახველად გეუენ ჩუჭნ შორის ერსა.

მგ
მდ
მე

ჩ ა.

ქალღეს ჩუჭნ ზედა ზირი მათი ეოველთა მტერთა ჩუჭნთა **ჟ**
შიში **ღ** დასულება შეგუჭმითსჯა ჩუჭნ, აფსურა **ღ** შემუსრვა **ჟ** გარ-
დამო საქანელნი წყალობანი ვარდამოადინნეს თვალთა ჩემთა შემუ-
სრვასა ზედა ასულისა ერისა ჩემისასა.

მე
მზ,მწ

¹⁾ ა მოს. გ.

ა ი ნ.

მთ
ნ
ნა
ლთა ქალაქისა ჩემისათა.

მუალთა ჩუწნთა ეურვების, ზ არა დასცხრენ, ნუ იყოფინ ქარვება ზ ვიდრე არა გარდამოიხილოს, ზ იგულოს ზეცით ზ თვალთა ჩემთა მოაკლდა, სულსა თანა ჩემსა უმეტეს ყოველთა ასულთა ქალაქისა ჩემისათა.

ს ა ღ ე.

ნბ
ნგ
ნდ

გომნადირებელთა მომინადირეს ვითარცა სირი მედად მტერთა ჩემთა ზ მოაკუდიანა მღვძემსა შინა ცსოვრება ჩემი ზ ზედ დაღვა ლოდი ჩემ ზედა ზ ზემთ გარდაეცა წვალი თავსა ზედა ჩემსა, ვთქუ განმაგდე მე.

ქ ო უ.

ნე
ნვ
ნზ

ვსადე სახელსა შენსა უფალო მღვძმისაგან უქუწმისა ზ გამისა ჩემისა გესმა ნუ დაჰფარავ უერთთ შენთა ვედრებისამო ჩემისა ზ ღალადებისა ზ შეწევნად ჩემდა მოეახლა დღე, რომელსა ცხადე შენ, მარქუ მე ნუ გეშინინ.

რ მ ს.

ნწ
ნთ

საჯენ უფალო სასჯელნი სულისა ჩემისანი, იცსენ ცხოვრება ჩემი ზ იხილენ უფალო აღმრვანი ჩემნი, საჯე სასჯელი ჩემი ზ იხილე ყოველი მურის მიება მათი, ზ ყოველნი გულის ზრახვანი მათნი ჩემ ზედა.

ს ი ნ.

და
დბ
დგ

შესმა უწმდრება მათი უფალო, ყოველნი გულის ზრახვანი მათნი ძალად ჩემდა ზ ბაკენი ზედ აღდგომილნი ჩემნი, ზ წმერთანი მათნი ძუნად ჩემდა დღე ყოველ ზ დაჯდომასა მათსა ზედა მოიხილე, მე ვიქმენ საჭრტინავ მათდა.

თ ა ვ.

დდ
დე
დვ

იხილე აქმარტავნება სულთა მათთა ზ მიაგე მათ უფალო მისაკებელი, უფალო მასე გულისა მათისა ზ საქმეთა ებრ გელთა მათთასა მიაგე მათ, შეწევნა გულისა ჩემისა რუდუნება მათდა ზ შენ იგინი სდევნე რისსჯთა ზ მოასრულნე იგინი ქუწმე კერძო ცისა უფლისა.

თ ა ვ ი დ.

ა ლ ე ფ.

ვითარ მრუბე იქმნას ოქრო, შეიცვალოს ვეცხლი კეთი-
ლი, განითხინეს ქვანი წმიდანი დასაბამთა ზედა ეოველთა გამო-
სავალთასა:

გ მ თ

ქენი სიონისანი ზატოისანნი, აღმაღლებულნი ოქროდ-
თა, ვითარ შეირაცხნეს ვითარცა ჭურჭელნი კეცისანი საქმენი კელ-
თა შეკეცისათანი.

ზ ი მ ე ლ.

და ვეშაბთაცა განმარცვენეს მუშუნი, აწოეს ლეკუთა, სო-
ლო ასულნი ერისა ჩემისანი უკურნებელობად, ვითარცა სირი
უდაბნოსა შინა.

და ლ ე თ.

განეკუა ენა მწოარისა სასისა მიმართ მისისა, წეურლი-
თა ჩხვლათათა იმიეს ზური, და განმოუფელი მათი არა არს.

ც ე.

მჭამელნი შეჭბათანი უჩინო იქმნეს გამოსავალთა შორის,
განზონებულთა მოწეულსა ზედა, გარე მოიდვეს სკორე.

თ ა ვ.

და განადიდნა უსჯულოებან ასულისა ერისა ჩემისა ¹⁾ უფ-
როს უსჯულოებათა სოდომისათა დაქცეულისათა დაქცევითა საუკუ-
ნოთა, ვითარ იგი სწრაფად და არა იღმნეს მას ზედა კელნი.

ზ ა ი ნ.

წმიდა იქმნეს ნაზირეველნი მისნი, უფროს თოვლისა
გაბრწყინდეს, უმეტეს სმისა შეიუწიეს, უფროს ქვისა საფირონისა
სასე მათი.

ე თ.

დააშავნა უფროს ნახშირისა სახე მათი, არ საცნაურ იქმ-

¹⁾ დაბად. ით.

ნეს გამოსავალთა შორის, ჰ აქჳა ტყავი მათი მჳალთა მათთა ზე-
და, განკმეს, იქმნეს ვითარცა შეშა.

ბ ე თ.

თ კეთილ იეჳნეს წელულებანი მასჯლისანი, ვიდრე წელულება-
ნი სიეპილისანი, ვიდოდეს დაგჳმერილნი ნაძრომთაგან ველთასა.

ი უ თ.

ც კვლებან დედათა მოწყალეთამან შეაგბნეს ერმანი მათნი,
იქმნეს საგჳმელ მათდა, შემუსრვასა შინა ასულისა ერისა ჩემისასა.

ხ ა ზ.

იას შეასრულა უფალმან გულის წერომა მისი, განჳფინა გუ-
ლის წერომა რისხვსა მისისა, ჰ ალაგხნა ცუცხლი სიონსა ში-
ნა, ჰ შეჳამნა საფუძველნი მისნი.

ლ ა მ ე დ.

იბ ჳრ ირწმუნეს მეფეთა ქჳსჳანისათა, ეოველთა დამევი-
დრებულთა მკვიდროენისათა, ვითარმედ შევალს ძაჳვირებელი
ბჳეთა მიერ იერუსალიმისათა.

მ მ მ.

ივ ჳოდვთაგან წინასწარმეტყჳსლთა მისთასა, უსამართლოე-
ბათა მდდელთა მისთასა დამთხეველთა სისხლსა მართალსა შო-
რის მისსა.

ნ უ ნ.

იდ შეიძრნეს მღვიძარენი მისნი გამოსავალთა შინა, შეიგინ-
ნეს სისხლითა ვერ შეძლებითა მათგან შესებასა სამოსელთა
მათთასა.

ს ა მ მ ხ.

იე განემორენით არა წმიდათა, უწოდეთ მათ განემორენით
განემორენით, ნუ ესებით, რამეთუ ადევხნენს ჰ შეიძრნესცა თჳეთ
წარმართთა შორის, რამეთუ არღა შესძინონ მსსემობად.

ა ი ნ.

ივ შერმე ეოფასდა ჩჳსნსა მოაკლდა თჳალთა ჩჳსნთა შე-
წევნად, ცუდად სტვანვითა ჩჳსნითა.

ჩ ვ.

კირი უფლისა ნაწილ მათდა, არა შესძინოს ზედ მოხილ-
ვად მათდა, ჰირსა ძღველისასა, არ თვალ ახუნეს, მოხუცებულნი არ
შეიწინარეს ერმათა ძათ იმსტრობ ნათესავსა ვერ განმარინებულსა.

ს ა დ ე.

მოვინადირენით მცირენი ჩუწნნი არა სლვად უბანთა ზე-
და ჩუწნთა, კვალნი ჩუწნნი უჩინო იქმნეს, მოეხლა კამი ჩუწ-
ნი, აღესრულნეს დღენი ჩუწნნი, წარმოდგა აღსასრული ჩუწნი.

კ ო ვ.

სუბუქ იქმნეს მღევარნი ჩუწნნი უფროს არწივთა ცისათა,
მათა ზედა აღიტყინნეს, უდაბნოს შინა გვიძირდეს ჩუწნ დღეთა.

რ მ ს.

სული ჰირისა ჩუწნისა ქრისტე უფალი შეპყრობილ იქ-
მნა, განსრწნილებათა შინა ჩუწნთა, რომლისა ვთქუთ, აჩრდილსა
მისსა შორის ვცხოვრდებოდით წარმართთა შორის.

ს ი ნ.

ისარებდ და იმუჭებდ ასულო იდუმეასაო, დამკვიდრებულნი
ქუჭყანასა უსისსა, და შენ მიეცა განვიდეს, სასუძელი უფლი-
სა ჰსუა შენ, და დაითრო, და აწ აღმოსთხო.

თ ა ვ.

მოაკლდა უსჯულოება შენი ასულო სიონისაო, არა შეს-
ძინო მერმე განსახლვად, ზედ მოიხილა უსჯულოებათა შენთა
ასულო ედომისო, განაცხადა უთნობათა შენთა ზედ.

ლოცვა წმიდისა იერემიასი.

თ ა ვ ი ე.

მოივსენე უფალო რამ გუჭყო ჩუწნ, მოიხილე და ისილე უჭ-
დრება ჩუწნი და სამკვიდრებელი ჩუწნი გარდაიქცა სხვათად, სასლ-
ნი ჩუწნნი უცხოთად და ობოლ ვიქმნენით ვითარცა არ მქონებელ-
ნი ძამასა, დედანი ჩუწნნი ვითარცა ქერიანი და წყალსა ჩუწნსა ვე-
ცხლითა ვსვედით, დღეთაგან ჩუწნთა შემათა ჩუწნთა საცვალებე-

ე ლითა * მოვიღებდით ქედსა ზედა, ვიდევნებით, დავძუტრით, ვერ გა-
 ნვისუტნეთ * ეგვპტემან მისცა კელი ასსურს განსამდებელად ჰუ-
 შ რითა * მამათა ცოდეს ღ აზა არიან, ღ ჩუტნ უსჯულოებათა მათ-
 ტ თა მოვისუტამთ * მონანი გუტუფლენ ჩუტნ, დაკსნა არა არს კე-
 თ ლისაგან მათისა * სულთა ჩუტნთა შორის მოვიდოთ ჰური ჩუტნი,
 ი ჰირისაგან მახვილისა უდაბნოსასა * ტეავი ჩუტნი ვითარცა თორ-
 ნე დამრუმნა, შეიოჭა ჰირისაგან ნიავქარისა სიუმილისასა * დედა-
 ნი სიონსა შინა დაამდაბლნეს, ღ ქალწულნი ქალაქთა შორის იუდა-
 იბ სთა * მთავარნი კელებითა მათითა დამოკეიდნეს, ჰირნი მოხუცე-
 იგ ბულთანი არა ადიდნეს * რჩეულნი წისქვლთა შინა ფქვდეს, ღ
 ზდ ჭაბუკნი ძელთა ზედა ჯვარს ეცუნეს * მოდღევენებულნი ბჭისაგან
 იე დასცხრეს, ღ რჩეულნი ფსალმუნთა მათთაგან დაეცნეს * დაირღუა
 ივ ნი * იგლოვა გვრვანმან თავისა ჩუტნისამან, ვაჲ ჩუტნ რამეთუ
 იზ ვცოდეთ * ამისთვს იქმნა სალმობიერ გული ჩუტნი, ამისთვს და-
 იტ ბნელდეს თუალნი ჩუტნნი * მთასა ზედა სიონსა, რამეთუ უჩინო
 თ იქმნა, ძელთა განვლეს მის შორის * ხოლო შენ უფალო საუკუ-
 ბ ნომდე მკვიდრ ხარ, საუდარი შენი ნათესავად ღ ნათესავად * რა-
 კ სათვს ძლევად დამივიწეენ ჩუტნ, დაგვტევენ ჩუტნ სიგრმედ დღე-
 კ თად * მოგუტაქციენ ჩუტნ შენდა მოძარტ უფალო, ღ მოვიქცეთ, ღ
 კ ბ განაახლენ დღენი ჩუტნნი ვითარცა წინასწარ * რამეთუ განმთხე-
 კ ველმან განმთხიენ ჩუტნ, გაჭრისხენ ჩუტნ ზედა ვიდრე ფრიად.

დასასრული გოდებისა იერემია წინასწარმეტყველისა, აქუს თავსა
 შორის თვისსა თავი ე.

წინასწარმეტყველება ბარუქისნი.

თ ა მ ი ა.

და ესე სიტყუანი წიგნისანი რომელნი დაწერნა ბარუქი ძემან
 ნირისმან, მისა მასესმან მისა სედეკიასმან, მისა სადისმან

მისა ქელკისმან ბაბილონს შინა ❖ წელსა მესუთესა ძვდსა თთჳსა-
 სსა, ჟამსა რომელსა წარიდეს ქალდეველთა იერუსალიმი, ჰ მოწუჭს
 იგი ცუცხლითა ❖ ჰ წარვიკითხნა ბარუქმან სიტყუანი წიგნიანი
 უერთა მიმართ იექონიასთა მისა იოაკიმისთა მეფისა იუდასთა, ჰ
 უერთა მიმართ ყოვლისა ერისათა რომელნი მოვიდოდეს მის წიგ-
 ნისა ❖ ჰ უერთა ძლიერთა, ჰ მეთა მეფესათა, ჰ უერთა მიმართ
 მოხუცებულთასა, ჰ უერთა მიმართ ყოვლისა ერისათა კინითგან
 ვიდრე დიდადმდე მათდა, ყოველთა დამკვდრებულთა ბაბილონს შინა,
 მდინარესა ზედა სუდსა ❖ ჰ რომელთა ესმათ ტიროდეს, ჰ იმარ-
 ხვდეს ჰ ილოცვიდეს ლოცვათა წინაშე უფლისა ❖ ჰ შეკრიბეს
 ვეცხლი, ვითარცა თვთუელისა შემძლებელ იყო კელი ❖ ჰ წარგ-
 საზენეს იერუსალიმად იოაკიმის მიმართ მისა ქელკისსა, მისა სა-
 ლომისა მდღეელისა, ჰ მდღეელთა მიმართ, ჰ ყოვლისა ერისა მი-
 მართ, ზოგნილთა მათ თანა იერუსალიმს შინა ❖ მოღებასა მისსა
 ჭურჭელთა სახლისა უფლისათა, გამოსმულთა ტაძრისაგან, მიქცე-
 ვად ქუჭყანად იუდაისსა მეთესა იუასსა, ჭურჭელნი ვერცხლისანი,
 რომელნი შექმნა სედეკია ძემან იოსიასმან, მეფისა იუდაისმან ❖
 შემდგომად წარტუჭწვისა ნაბუქოდონოსორ მეფისა ბაბილონისა
 იექონიასსა, ჰ მთავართა ჰ შემწირველთა ჰ კელოანთა ჰ ძლიერ-
 თა, ჰ ერისა ქუჭყანისასა იერუსალიმით ჰ შეუწანებისა მათისა ბა-
 ბილონად ❖ ჰ თქუჭს აჰა წარმოვე საზენეთ თქუჭნდა ვეცხლი ჰ იგი-
 დენით ვერცხლითა ყოვლად დასაწუჭლნი, ჰ ცოფათა ძლითნი,
 ჰ გუნდრუკი, ჰ ყაუთ მანააჲ, ჰ აღიდეთ საყურთხეველსა ზედა უფლი-
 სსა ღუთისა ჩუჭნისასა ❖ ჰ ილოცეთ ცხოვრებისათჳს ნაბუქოდო-
 ნოსორ მეფისა ბაბილონისა, ჰ ცხოვრებისათჳს ვალტასარ მისა
 მისისა, რათა იუჳნენ დღენი მათნი ვითარცა დღენი ცისანი ქუჭყა-
 ნასა ზედა ❖ ჰ გუცეს უფალმან ძალი ჩუჭნ, ჰ განგვინათლენს
 თუაღნი ჩუჭნი, ჰ ცოცხალ ვიუჳნეთ აჩრდილთა ქუჭყე ნაბუქო-
 დონოსორ მეფისა ბაბილონისასა, ჰ ჩრდილთა ქუჭყე ვალტასარ
 მისა მისისა, ჰ ვჰმონოთ მათ დღეთა მრავალთა ჰ ვზოოთ მადლი
 წინაშე მათსა ❖ ჰ ილოცეთ ჩუჭნთჳს უფლისა მიმართ ღუთისა

ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ

ჩუჭნისა, რამეთუ შევსცოდეთ უფალსა ღმერთსა ჩუჭნსა და არ უკუნ
 იქცა გულის წერობა უფლისა და რისხვა მისი ჩუჭნგან ვიდრე
 დღისამდე ამის და და წარვიკითხეთ წიგნი ესე რომელი წარმოვკსავ-
 ნეთ თქუჭნდა აღსარებად სასლსა შინა უფლისასა დღეთა შინა
 დღესასწაულისა და დღეთა შინა ქამისათა და ¹⁾ და ჰქრქუათ უფალსა
 ღმერთსა ჩუჭნსა სიძარბოთლე, ხოლო ჩუჭნ სირცხული ჰირთა, ვითარ-
 ცა დღესა ამას კაცსა იუდასსა, და მეჯდრთა იერუსალიმისათა და და
 მეფეთა ჩუჭნთა და მთავართა ჩუჭნთა, და მღვდელთა ჩუჭნთა, და წი-
 ნასწარმეტყუჭლთა ჩუჭნთა, და მამათა ჩუჭნთა წინაშე უფლისა და
 რომელ ვცოდენით წინაშე უფლისა ღმერთისა ჩუჭნისა, და არა ვირ-
 წმუნეთ და განვეძმორენით მისგან და ვეურჩენით მას და არა ვისძი-
 ნეთ კმისა უფლისა ღმერთისა ჩუჭნისა სლვად ბრძანებათა მისთა,
 რომელნი მოგუცნა წინაშე ჰირსა ჩუჭნსა და დღითგან რომელსა
 გამოიყვანა უფალმან მამანი ჩუჭნნი ქუჭყანით ეგვპტისა, და ვიდრე
 დღისამდე ამის ვართ ურჩ უფლისა მიძარბო ღმერთისა ჩუჭნისა, და
 ვმგლებლობდით არ სმენისა მიძარბო კმისი მისისა და ²⁾ და აღგუჭ-
 წებნეს ჩემდამო ძურნი, და წეევა რომელი შეუწეო უფალმან მოსეს
 მონასა თჯსა, დღესა შინა რომელსა გამოიყვანნა უფალმან მამანი
 ჩუჭნნი ეგვპტით, მოცემად ჩუჭნდა ქუჭყანა მდინარი სმესა და თა-
 ფლსა, ვითარცა დღე ესე და არა ვისძინეთ კმისა უფლისა ღმთი-
 სა ჩუჭნისა უოველთაებრ სიტყვათა წინასწარმეტყუჭლთასა რომელ-
 ნი მოავლინნა ჩუჭნდამო და და ვიდოდეთ თითოეული გაგონების
 ებრ გულისა თჯისა უკეთურისა: საქმედ ღმერთთა უცსოთა, ქმნად
 ბორბოტთა წინაშე თუაღთა უფლისა ღმერთისა ჩუჭნისათა.

თ ა ვ ი ა.

და დაამტკიცა უფალმან სიტყვა მისი რომელი თქუა ჩუჭნდა
 მო, და მსაჯულთა ზედა ჩუჭნთა მსაჯულთა ისრაელისათა, და მეფეთა
 ზედა ჩუჭნთა, და მთავართა ზედა ჩუჭნთა, და კაცსა ზედა ისრაელი-
 სსა და იუდაისსა და მოვლინებად ჩუჭნ ზედა ძურთა დიდთა რომელ-
 ნი არა იქმნეს ქუჭმე კერძო უოვლისა ცისა, ვითარნი ვენა იერუ-

¹⁾ ჰემ. ბ.—²⁾ ბ სჯულ. კლ.

საღმრთო მინა ¹⁾ დაწერილთა ებრ შჯულსა მინა მოსესა და რათა
 ვეჭამოთ ჩუენ კაცებან კორცი მისა თვისისა, და კაცებან კორ-
 ცი ასულისა თვისისა და მისცნა იგინი კელისა ქუეშედი
 ეოველთა მეფობათა გარემოდასთა ჩუენთა საუქუედრელად და
 უფალად ეოველთა შორის ერთა გარემოდასთა ჩუენთა, სადა
 განსთესნა იგინი უფალმან მუნ და და ვიქმენით ქუეშედი და არა
 შეძო, რამეთუ შევსცოდეთ უფალსა ღმერთსა ჩუენსა, არ სძენითა
 ვმისა მისისათა და ²⁾ უფალსა ღმერთსა ჩუენსა სიმართლე, ხოლო
 ჩუენ და მამათა ჩუენსა სირცხული პირთა ჩუენთა, და ვითარცა
 დღესა ამას და მით რამეთუ რომელნი თქუნა უფალმან ჩუენ შედა
 ეოველნი ესე ძუენი მოიწინეს ჩუენ შედა და და არ ვევედრენით
 პირსა უფლისასა მოქცევადა კაცადი მოგონებათაგან გულისა თვისი-
 სა ბორროტისათა და და იღუბა უფალმან ძუერთა შედა რომელნი მოა-
 წინა ჩუენ შედა, რამეთუ მართალ არს უფალი ეოველთა შედა სა-
 ქმეთა მისთა რომელნი გუამცნნა ჩუენ და და არა ვისძინეთ ვმისა მი-
 სისა სღვად ბრძანებათა უფლისათა რომელნი მომცნა ჩუენ წინა-
 შე პირსა ჩუენსა და ³⁾ და აწ უფალო ღმერთო ისრაელისაო, ვი-
 თარცა გამოიუვანე ერი შენი ქუეშეანისაგან ეგუპტისა კელითა მტკი-
 ცითა, სასწაულებითა, და ნიშებითა, და ძაღისა მიერ დიდისა, და მკლავ-
 ვისა მიერ ძაღლისა, და ჰეგ თავისა შენისა სახელად ვითარცა დღე
 ესე და ვცოდეთ, უთხო ვიქმენით, ვიუსამართლოეთ, უფალო ღმერ-
 თო ჩუენო ეოველთა შედა სამართალთა შენთა და გარე მიიქციენ
 გულის წურომა შენი ჩუენგან, რამეთუ დავითით მცირედნი მრავალ-
 თაგან წარმართთა შორის, სადა განგუთესენ ჩუენ მუნ და შეისძინე
 უფალო ლოცვისა ჩუენისა, და ვედრებისა ჩუენისა, და განგუარინენ
 ჩუენ შენთჱს, და მეც ჩუენ ძაღლი წინაშე პირსა მიძმლავრებულთა
 ჩუენთასა და რათა ცნას ეოველმან ქუეშეანამან ვითარმედ შენ ხარ უფალი
 ღმერთი ჩუენი, და ვითარმედ სახელი შენი შედ წოდებულ არს ისრაი-
 ლსა შედა, და ნათესავსა შედა მისსა და ⁴⁾ უფალო შთამოიხილე სახლი-
 საგან წმიდისა შენისა და მომიგონენ ეგ ჩუენდაძო, მოუავ უფალო

¹⁾ ბ სჯულ. კტ.—²⁾ ზემ. ა.—³⁾ დან. თ.—⁴⁾ ბ სჯულ. ღვ. ესაჱ მგ.

იზ უური შენი ღ ისძინე ზ ალახუტნ თვალნი შენნი ღ იხილე ¹⁾ რა
 მეთუ არა მომეტდართა ჯოჯოხეთს შინათა, რომელთა მიელო სუ-
 იტ უფლისა ზ არამედ სულმან მეწუხებულმან, სიდიდესა ზედა რომელ
 ვალს, სულმან დადრეკილმან ღ უძლურმან, ღ თვალთა მოკლებულ-
 თა, ღ სულმან მშიერმან მიგცენ შენ დიდება ღ სიძარტლე ზ უფა-
 ლო რამეთუ არა სამართალთა ზედა მამათა ჩუტნთასა ღ მეფეთა
 ჩუტნთასა ჩუტნ დავსთხევთ წყალობასა ჩუტნსა წინაშე ჰირსა შენსა
 უფალო ღმერთო ჩუტნო ზ რამეთუ მოილე რისსვა შენი ღ გულის
 წერობა შენი ჩუტნ ზედა, ვითარცა სთქუ კელითა ერმათა შენტა წი-
 კა ნასწარმეტყუტლთათა მეტყუტლმან ზ ესრეთ თქუა უფალმან მოი-
 კბ დრიკენით ბეჭნი თქუტნნი ღ უქმოდეთ მეფესა ბაბილონისასა, ღ
 დასხედით ქუტნეანასა ზედა რომელი მივეც მამათა თქუტნთა ზ ღ
 არა თუ ისძინოთ კმისა უფლისა საქმედ მეფესა ბაბილონისასა მო-
 კტ კმა შუტბისა ღ კმა მხიარულებისა, კმა სიძისა ღ კმა სძლისა, ღ
 კდ იოს ეოველი ქუტნეანა უვალად შორის დამკვდრებულისაგან ზ ღ
 არა ვისძინეთ კმისა შენისა საქმედ მეფისა ბაბილონისასა, ღ და-
 კე მტკიცენ სიტყვანი შენნი რომელნი სთქუტნ კელითა მონათა შენ-
 თა წინასწარმეტყუტლთათა, გამოხუტმად მვალნი მეფეთა ჩუტნთანი
 ღ მვალნი მამათა ჩუტნთანი ადვილისაგან მათისა ზ ღ აჰს არიან
 კვ განბნეულ ნეფსუასა ღამისასა ღ სიცსესა დღისასა, ღ მოკუდეს
 კზ ტკივილთა შინა ბოროტთა სიყმილისა მიერ ღ მასჯლისა მიერ ღ
 კტ განვლინებითა ზ ღ დასდევ სახლი სადა იწოდა სასელით შენი
 მის შორის უდაბნოდ, ვითარცა დღესა ამას უკეთურებისათჳს სა-
 კწ ხლისა ისრაელისა, ღ სახლისა იუდასსა ზ ღ ჰუავ ჩემდამო, უფა-
 კტ ლო ღმერთო ჩუტნო, ეოვლისა ებრ მეუდროებისა შენისა ღ ეოვლი-
 კტ საებრ წყალობისა შენისა დიდისა ზ ვითარცა სთქუ კელითა ერმი-
 კტ სსა შენისა მოსესითა, დღესა შინა ამცნებდი რა შენ მას დაწერად
 მჯულისა შენისა წინაშე ძეთა ისრაელისათასა ზ ²⁾ მეტყუტლი არა

¹⁾ ესაია მკ. ფსალ. რიგ.—²⁾ ლევ. კვ. 8 სჯულ. კტ.

თუ ისმინათ კმისა ჩემისა, ნუსადა ბგერა იგი დიდი და მრავალი
 უკუნ იქცეს შურად წარმართთა მიმართ, სადა განვაბნიენ ივინი
 მუნ და რამეთუ უწეი ვითარმედ არა ისმინონ ჩემი, რამეთუ ვრი ქედ
 ფიცხელ არს, და მოიქცენ გულისა მიერ მათისა, ქრწუნანსა შინა
 განსასლვისა მათისასა და და გულისა ვა ვონ ვითარმედ მე უფალი
 ღმერთი მათი, და ვსცე მათ გული გულის ვმიერი, და ურნი მსმე-
 ნელნი და და მაქებდენ მე ქრწუნანსა მას განსასლვისა მათისასა, და
 მოივსენონ სასელისა ჩემისა და და მოიქცენ ზურგისაგან მათისა ფი-
 ცხელისა, და მოივსენონ ბოროტთა საქმეთა მათთა რამეთუ მოივსე-
 ნონ გზისა მამათა მათთასა, და მცოდველთასა წინაშე უფლისა და და
 მოვაქცინე იგი ქრწუნანსა მას რომელსა ვეფუცე მამათა მათთა
 აბრაჰამს, ისააკსა და იაკობსა, და ეუფლენეს მას, და განვაძრავლენე
 ივინი და არა შემციოდენ და და დაუძტკიცო მათ აღთქმა საუკუნო,
 ეოფად მე მათდა ღმერთად, და ივინი იუზენ ჩემდა ერად, და არა შე-
 ვძრა მერმე ისრაელი ქრწუნანისაგან რომელი მივეც მათ.

თ ა მ ი ა .

უფალი ეოფლისა ძვერობელი ღმერთო ისრაელისაო, სულ-
 მან სულთქმათა შინამან, და სულმან მოწუენებისამან ღაღადუო შენ-
 დამი და ისმინე უფალი და შეიწუალე, რამეთუ ღმერთი მოწუალე სარ
 და შეგვწუალენ, რამეთუ ვცოდეთ წინაშე შენსა და რამეთუ შენ ძედო-
 მარე სარ საუკუნოდ, და ჩუწნ წარწუემდილნი საუკუნოდ და უფალი
 მიერთისა ძვერობელი ღმერთო ისრაელისაო, ისმინე მომკუდართა
 ისრაელისათა ღოცვისა, და მეთა შეცოდებულთასა წინაშე შენსა,
 რომელთა არა ისმინეს კმისა უფლისა ღმერთისა მათისა, და აღკუწ-
 წებენეს ჩუწნ ძვრნი და ნუ მოივსენებ უსამართლოებათა მამათა ჩუწნ-
 ნთასა არამედ მოივსენე კელისა შენისა, და სახელისა შენისა ჟამსა
 ამას შინა და რამეთუ შენ სარ უფალი ღმერთი ჩუწნი და გაქებთ შენ
 უფალი და რამეთუ ამისთვს მოეც შიში შენი გულთა ზედა ჩუწნ-
 თა, სადად სახელისა შენისა, და გაქებთ შენ, განსასლულობასა ში-
 ნა ჩუწნსა, რამეთუ ვარე მივაქციეთ გულისაგან ჩუწნისა ეოფელი
 უსამართლოება მამათა ჩუწნთა მცოდველთა წინაშე შენსა და აჰა

ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ

ჩუჭნ დღეს განსახლულობასა შინა ჩუჭნსა, სადა განვითესენით
 მუნ, დღესა ამას საუჭუჭდრელად ზ საწუეეარად, ზ სათანამდებოდ,
 ეოველთა თჳს უსამართლოებათა მამათა ჩუჭნთასა, რომელნი გან-
 თ დგეს მენგან უფალო ღმერთო ჩუჭნო ზ ისმინენ ისრაელ მცნებანი
 ი ცხოვრებისანი, უურად იღეთ ცნობად გონიერებისა ზ რაჲ არს ის-
 ია რაილ, რად რამეთუ ქუჭუენასა მტერთასა ხარ ზ განჭყუდი ქუჭუა-
 აბ, აბ ნასა შინა უცხოხსა თან შეიბილწე, მკუღართა თან შეირაცხე ჯოჯო-
 ხეთისათა შორის ზ დაუტევე წუარო სიბრძნისა ზ გზასა თუძცა
 იდ ღუთისსა სრულ იუაჲ, დამცა მკუდრებულ იუაჲ მშვიდობით საუკუნე-
 იე თოობა ზ ცხოვრება, სადა არს ნათელი თუალთა ზ მძუდობა ზ ვინ
 ივ ჰოვა ადგილი მისი, ზ ვინ შევიდა საუნჯეთა მიმართ მისთა ზ სადა
 აბ, აბ არიან მთავარნი წარმართთანი, დაუფლებულნი მკეცთა ზედა ქუჭუა-
 ნისათა ზ მფრინველთა შორის ცისათა მომღერალნი ზ ზ ვეცხ-
 ლისა მუუნჯენი, ზ ოქროსანი, რომელსა ესვიდეს ვაცნი, ზ არა არს
 ით დასასრული მოკებისა მათისა, ვეცხლისა მქანდაკებელნი ზ მზრუნ-
 მ ჯოჯოხეთად შთაკდეს, ზ სხუანი აღდგეს ნაცვლად მათდა ზ უჭაბუ-
 კა კესთა ისილეს ნათელი, ზ დაემკვიდრნეს ქუჭუენასა ზედა, ხოლო
 კბ გზაჲ ზედ მიწუენულებისა არა ცნეს ზ არცა გულის ხმა უჩნეს ალა-
 კბ იქმნეს ზ არცა შეეწინეს მას მენი მათნი, გზისა მისისაგან შორს
 მბ ზ მეთა აგარისთა გამომეძიებელთა გულის ხმის ეოფასა ქუჭუენასა
 ზედა, ვაჭართა მერჩანისა ზ თემანისა ზ ზღაპარ სიტუუადთა, ზ გა-
 მბ მომეძიებელთა გულის ხმის ეოფისათა, ხოლო გზაჲ სიბრძნისა
 მდ არა ცნეს, არცა მოიკსენეს ალაგთა მისთა ზ ზ ისრაელ ვითარ დი-
 აბ, აბ დაჩს სახლი ღუთისა, ზ კეთილ გრძელ ადგილი მენებულებისა მი-
 კბ სისა ზ დიდ ზ არა არს დასრულება, მალალ ზ უსაზომო ზ მუნ იმუ-
 კბ მცნიერნი მბრძოლობად ზ არა ესენი გამოიჩინა ღმერთმან, არცა

გზაზედ მიწვეულობისა მისცა მათ და ღ წარწემდეს არ ქონებისა-
 გან ცნობისა, წარწემდეს განუსრახველობისათჳს მათისა, და ვინ
 აღვიდა ცად ღ დაიპყრო იგი, ღ შთამოიღო იგი ღრუბელთაგან და
 ვინ განვიდა წიად ზღვისა ღ ჰოვა იგი, ღ მოიღო იგი ოქროთა
 რჩეულითა და არა არს მცნობელი გზისა მისისა, არცა გულად მომ-
 დები ალაგისა მისისა და არამედ მეცნიერმან უოვლისამან იცის იგი,
 მოიპოვა იგი გულის ხმის უოფითა თჳსითა, რომელმან დაჰმხადა
 ქუჭუნასა საუკუნესა ჟამსა, აღავსო იგი საცხოვრებითა ოთხფერკე-
 ბითა და გამოძაველენელმან ნათლისამან ღ ვიდოდეს უწოდა მას ღ
 ერხდა მას ძრწოლით და სოლო ვასკულავნი განბრწეინდეს საკმი-
 ლავთა მისთა ზედა ღ იძუტბდეს და ღ უწოდა მათ ღ ჰრქუტს აქა
 ვართ, ღ უნათობდეს სინარულით შემოქმედსა მათსა და ესე ღმერ-
 თი არ შეირაცხოს სსტა მისთანა და მოიპოვა უოველი გზა ზედ მი-
 წვეულეობისა, ღ მისცა იგი იაკობსა ერმასა თჳსსა, ღ ისრავლსა
 შეევაარებულსა მის მიერ და ამის შემდგომად ქუჭუნასა ზედა გამო-
 ხნდა ღ კაცთა თანა იქცეოდა.

კტ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლტ

თ ა ვ ი დ.

ესე წიგნი ბრძანებათა ღუთისათა, ღ შჯული მეოფი საუკუნო-
 ბდე, უოველნი მწერობელნი მისნი ცხოვრებადმი, სოლო დამტყვებე-
 ლნი მისნი მოკუტდენ და მოიქცე იაკობ ღ მოეკიდე მას მოგზაურო-
 ბად ბრწეინვალებისა მიძართ წინაჲე ნათლისა მისისა და ნუ მისცემ
 სსვასა დიდებასა შენსა, ღ უმჯობესთა შენთა ნათესავსა უცხოსა და
 სანატრელ ვართ ისრაველ რამეთუ თნებულნი ღუთისანი ჩუტნდა
 უწეებულ არიან და მინდობილობით ერი ღუთისა საკსენებელი ის-
 რავლისა და მიესყიდენით წარმართთა არა წარსაწემდეგლად განრი-
 სნებისა თქუტნისათჳს ღუთისა მიეცენით წარმართთა და რამეთუ განა-
 ძვინეთ შემოქმედი თქუტნი, უმსხუტრძლებდით რა ემძაკთა ღ არა
 ღმერთსა და სოლო დაივიწყეთ გამოძრდელისა თქუტნისა ღუთისა
 საუკუნოსა, შეაჰუგენეთ სოლო აღმსრდელიცა თქუტნი იერუსალი-
 მი და რამეთუ იხილა ზედ მოწვეული თქუტნდა რისხვა ღუთისა
 მიერ ღ თქუა, ისმინეთ ჩემი მსხემლო სიონისანო რამეთუ მოაწია

ს
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ

ი ჩემ ზედა ღმერთმან გლოვა საუკუნე ❖ ხოლო ვისილე ტუჯობა
 ძეთა ჩემთა ღ ასულთა, რომელი მოჰსადა მათ ზედა საუკუნომან ❖
 ია რამეთუ აღვზარდენ ივინი შუჭბით, ხოლო განვაკლინენ ტირილი-
 იბ სა თანა ღ გლოვისა ❖ ნუ ვინ მომცხრებინ მე ქურვისა ღ დატევე-
 ბულსა, მრავალთა მიერ მოოსრდი ცოდვათათჳს შჯლთა ჩემოსა,
 იგ მით რამეთუ მისდრკეს შჯულისაგან ღმთისა ❖ ხოლო სამართალ-
 ნი მისნი არა გულის ვა უწენეს, არცა ვიდოდეს გზათა მცნებათა
 ღმთისათა, არცა ალაგთა სწავლულებისა სიმართლისა მისისათა
 იდ ზედ აღვიდეს ❖ მოვედიდ მსხემნი სიონისანი, ღ მოივსენედ ტუჯობ-
 აობა ძეთა ჩემთა ღ ასულთა, რომელ მოაწია მათ ზედა საუკუნე-
 იე მან ❖ რამეთუ მოაწია მათ ზედა ნათესავი შორით, ნათესავი ური-
 ივ დი ღ სხუა ენა ❖ რომელთა არა რცხუწნა მოხუცებულისაგან, არ-
 ცა ერმა შეიწყალეს, ღ წარიუჭანნეს საეჭარელნი ქურვისანი, ღ
 იზ ასულთაგან მარტოდ მოაოჯრეს ❖ ხოლო მე რა ძალ მიც შეწევნად
 იწ თქუწნდა ❖ რამეთუ მომწევნელმან თქუწნ ზედა ძურთამან განგა-
 ით რინეს თქუწნ კელისაგან მტერთა თქუწნთასა ❖ ვიდოდეთ, ძულნო,
 კ ვიდოდეთ, რამეთუ მე დავძითი ოჯერი ❖ ხოლო განვიძარცუწ სა-
 მკაული მძდობისა, ღ შევიძოსე ძაძა ვედრებისა ჩემისა, ვლალადებ-
 კა დე საუკუნოსა მიძართ დღეთა შინა ჩემთა ❖ მიხდობილ იუწნით,
 კბ ძულნო, ვა ვავთ ღმთისა მიძართ, ღ განგარინნეს თქუწნ მძლავ-
 კბ რებისაგან კელისა მტერთასა ❖ რამეთუ მე ეგერა ვესავ საუკუნოსა
 მიძართ მაცხოვარებასა თქუწნსა, ღ მოვიდა ჩემდა სისხრული წმი-
 დისაგან მოწყალეებასა ზედა, რომელი მოვიდეს თქუწნდა მსთუად
 კგ საუკუნოსაგან მაცხოვრისა ჩუწნისა ❖ რამეთუ განგაკლინენ თქუწნ
 გოდებით ღ ტირილით, ხოლო უკმომაცნეს თქუწნ მე ღმერთმან,
 კდ მხიარულებით ღ შუჭბით უკუნისამდე ❖ რამეთუ ვითარცა აწ იხი-
 ლეს მსხემთა სიონისათა ტუჯობა თქუწნი, ეგრეთ იხილონ
 მსთუად ღმთისა მიერი მაცხოვარება თქუწნი, რომელი მოვიდეს
 თქუწნდა დიდებითა დიდითა ღ ბრწეინვალებითა საუკუნოსათა ❖
 კე ძულნო, სულ გრძელ ექმნენით ღმთისა მიერ მოსრულსა თქუწნ
 ზედა რისხვასა, კდევნა შენ მტერმან შენმან, ღ იხილო წარწეძედა

მისი მსთჳად, ღ ქედსა მისსა ზედა აღჰკადე * ფუფუნეულინი ჩემნი
ვიდოდეს გზათა ფიცხელთა, აღებულ იქმნეს ვითარცა სამწყსო აღ-
ტეცებული ბტერისა მიერ * მინდობილ იუტწნით, შულნო, ღ კმო-
ბდით ღუთისა მიძარტ, რამეთუ იუოს თქუტწნდა მომწეგნელისა მიერ
კსენება * რამეთუ ვითარცა იქმნა განმგონეობა თქუტწნი, შეცთომი-
სათჯს ღუთისაგან, ათწილეთ მოქცეულთა მიება მისი * რამეთუ
ზედა მომხუტელმან თქუტწნდა ძურთამან მოაწიოს თქუტწნდა შუტბა
საუკუნო მაცხოვარებისა თანა თქუტწნისა * მინდობილობდ იერუსა-
ლიმ ნუგეჲინის ცცეს შენ სახელ მდებელმან შენმან * უბადრუკ ბო-
როტის მოფელნი შენნი, ღ მომცხრომნი დაცემასა შენსა * უბადრუკ
ქალაქნი რომელთა ჰმონებდეს შულნი შენნი, საწყალობელ შემწენა-
რებელი მეთა შენთა * რამეთუ ვითარცა განიხარა დაცემასა ზედა
შენსა, ღ განიშუა, ღ კუტთებასა ზედა შენსა, ეგრეთ შეჰურგნეს
ოკრებასა ზედა თჯისასა * ღ მოუსაზო მას სიხარული ერ მრავ-
ლობისა, ღ ზონოა მისი იუოს გლოვად * რამეთუ ცუცხლი მოვი-
დეს მის ზედა საუკუნოსა მიერ დღეთა გრმელთა, ღ დამკვდრებულ
იქმნეს ემშაკთა მიერ მრავალ ჟამ * ღ მიისილე აღმოსავალთა მი-
ძარტ იერუსალიმად ღ ისილე შუტბა ღუთისა მიერ მომავალი შენ-
და * აჰა მოვლენ შულნი შენნი რომელნი განვაგლინენ, მოვლენ
კრებულად აღმოსავალთათაგან დასავალთამდე, სიტკუთა წმიდისათა,
მოხარული ღუთისა დიდებით.

კპ
კზ
კტ
კთ
ლ
ლბ
ლგ
ლდ
ლე
ლვ
ლზ

თ ა ვ ი ე.

განიძარტუტ იერუსალიმ სამოსელი გლოვისა ღ ძურისა სილ-
ვისა შენისა, ღ შეიმოსე შუტწნიერება ღუთისა მიერისა დიდებისა
საუკუნოდ * მოისს ჩოტკეცი ღუთისა მიერისა სიძარტლისა, ღ
ზედ დადევ მიტრა თავსა ზედა შენსა დიდებისა საუკუნოსა * რამეთუ
ღმერთმან უჩუტწნოს ცის ქუტშესა ეოველსა ბრწეინვალება შენი *
რამეთუ გეწოდოს სახელი შენი ღუთისა მიერ უკუნისამდე მძდო-
ბა სიძარტლისა, ღ დიდება ღუთის მსახურებისა * ¹⁾ აღდეგ იერუ-
სალიმ ღ დადეგ მადალსა ზედა, ღ მიისილე აღმოსავალთამი ღ

ა
ბ
გ
დ
ე

¹⁾ ზემ. ჯ.

ისილე შეკრებულნი მჯლდნი შენნი მზრისა დასავლთათაგან ვიდრე აღმოსავლთამდე, სიტყვთა წმიდისათა, მოხარულნი კსენებითა ღუთისათა ო რამეთუ განვიდეს შენგან მკვრცხლნი წარქცეულნი მტერთაგან, ხოლო შემოიფანსეს ივინი ღმერთმან შენდამო ღ ამბ-
 ლლებულნი დიდებითა ვითარცა საუდარი მეფობისა ო რამეთუ უბრ-
 ძანა ღმერთმან დამდაბლებად ეოველსა მთასა მალალსა, ღ ბორცუთა სამარადისოთა, ღ გვეთა აღვსებად მოსავაკებლად ქუჭყა-
 ნისა, რათა ვიდოდის ისრაელი უცთომელად დიდებითა ღუთისა-
 თა ო ხოლო დაავრილეს მადნარტადა, ღ ეოველმან სემან სულენ-
 თ ლისამან ისრაელსა ბრძანებითა ღუთისათა ო რამეთუ უძლოდის ღმერთი ისრაელისა მხიარულებითა ნათლისა დიდებისა მისისათა მოწყალებისა თანა ღ სიძარტლისა მის მიერისა.

ეპისტოლე ბრძნისა.

მ ა ვ ი ვ.

ეპისტოლე ბრძნისა იერამიასი, ნაცვალ ნაწერი ეპისტოლისა, რომელი წარსცა იერემია წარყვანებულთა მიმართ ტყვეთა ბაბილონად მეფისა მიერ ბაბილოვნელთასა, მითხრობად მათდა ვითარცა ებრძანნეს მას ღეთისა მიერ.

1) ქოდვათა თვს რომელ სცოდენით წინაშე ღუთისა წარსჭედით ბაბილონად ტყუჭნი ნახუქოდონოსორის მიერ მეფისა ბაბილონისა ო ხოლო შესრულნი ბაბილონად იუჭნეთ მუნ წედთა მრავალთა ღ ჟამსა გრძელსა, ვიდრე ნათესავთამდე შეიდთა, ხოლო შემდგომად ამისსა გამოგიუჭანნე თქუჭნ მერმე მიერ მძვიდობით ო ხოლო აწ იხილნეთ ბაბილონსა შინა ღმერთნი ოქროანნი ღ ვეცხლოვანნი ქუჭყანისანი ღ მელთანნი, მკართა ზედა აღებულნი მჭუჭნებელნი შიშსა წარმართთა თვს ო ეკრძალენით უკუჭ ნუ სადა თქუჭნცა მსგავსებულნი უცხო თესლთანნი შეშინდეთ მათგან ღ შიშმან შეგანჯერნეს თქუჭნ მათმან ო ისილოთ რა ერი წინაშე მათსა, ღ უკანა თაუჭანის მცემელად მათდა, თქუთ უკუჭ გავკონებითა, შენდა ჯერარს თაუჭანისცემად მეუფეო ო რამეთუ ანგელოზი ჩემი თქუჭნ თანა არს, მან გამოიძინეს სულნი თქუჭნნი ო რამეთუ ენა

1) იერემ. კვ.

მათი არს გამოხატული სუროსა მიერ, დ იგინი გარე მოაქრვილ
 დ გარე მოვეცხლულ, ნაცელ არიან დ ვერ უძლავს კმა უოფად დ
 ვითარ ქალწული მკობის მოყუარე მიიღებენ ოქროსა, შეუძნადე-
 ბენ დ გვრგვინსა თავსა ზედა ღმერთთა მათთასა, არს ოდეს დ მიმ-
 სწულნიცა მღვდელი ღმერთთაგან მათთა, ოქროსა დ ვეცხლისა-
 ნი, თავთა თვსთა თვს წარბებენ დ სოლო მისცემენ მათგან, დ
 სართულის შინათაცა მემავთა, სოლო შეამკობენ მათ, ვითარცა კაც-
 თა შესამოსლებითა, ღმერთთა ოქროსთა დ ღმერთთა ვეცხლისათა
 დ ძელისათა დ სოლო ესენი ვერ განერებიან, დ გესლებისაგან დ
 შეკმისა დ შემოსილნი სამოსლითა ზორფირითა განჭკოცენ ჰირსა
 მათსა სახლთასაგან მტუწრისა, რომელი მრავალ არს მათ შორის დ
 დ სკიპტრა აქუს ვითარცა კაცსა მსახულსა სოფლისასა რომელი
 მისდამი მცოდველსა ვერ მოჭკლავს დ სოლო აქუს ვარზი მარჯუ-
 ნესა დ მახვილი გარნა თავსა თვსსა ბრძოლისა, დ ავაზაკთაგან
 ვერ განარინებს ვინა საცნაურ არიან არა უოფად ღმერთად დ ნუ
 უკუტ გემინიეუ მათთაგან, რამეთუ ვითარ ჭურჭელი კეცისა შემუ-
 სრვილი უკმარ იქმნების, ეკე ვითარნი არიან ღმერთნი მათნი დ
 მტკიცებულ არიან იგინი სახლთა შინა, თუხლნი მათნი სავსე არიან
 მტუწრითა ფერკებისაგან შემავალთასა დ ვითარცა შემცოდისა ვისმე
 მეფისანი, გარე მოკრძალებულ არიან ეზონი ვითარცა სიკუდიდ მი-
 მართ მიეუზნებადისანი, სახლთა მათთა განამაგრებენ მღვდელი კა-
 რებითა დ კლიტებითა დ მოქლონებითა, რათა ავაზაკთა მიერ არ
 წარიტეუწნენ დ სანთელთა წუწნ უძრავლესთა ვიდრე თავისა მა-
 თისა, რომელ არცა ერთისა შემძლებელ არიან სილვად: სოლო
 არიან ვითარცა დვრენი სახლისაგანნი დ დ გულთა მათთასა იტ-
 ვჯან ლომნასა ქუწენისა ქუწწარმავალთა მიერ, შემჭმელთაგან მა-
 თთა, დ შესამოსელთა მათთასა, სოლო აგრძნობენ არა დ დაშავ-
 ბულნი ჰირითა მათითა კუამლისაგან სახლისა მიერისა დ სხეულსა
 ზედა მათსა დ თავსა ზედა მათსა ფრინავნ მღამიობნი, მერცხალნი
 დ ნეშტნი მფრინველნი, ეგრეთვე კუწრნანიცა დ ვინა ცანთ რამეთუ
 არა არიან ღმერთნი ნუ უკუტ ემიშვით მათ დ რამეთუ ოქრო რო-

ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იე
 ივ
 იხ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კგ

მელი გარე აცუე საშუალოდ, არა თუ ვინმე. განკარგოს გესლისაგან
 მისისა ვერ ბზინვიდეს, რამეთუ არცა ოდეს გამოიღნობვოდეს აგ-
 ბდ რობოდეს * ¹⁾ ეოვლითა ფასათა სეიდულ არიან რომელთა შორის
 ბე არა არს სული * თუნიერ ფერეთასა ძვართა მიერ მოიჭებიან, მჭეტ-
 ბვ მსახურთაცა მათთა * მით რამეთუ ზ თუ სადა ვარდენ ქუტეანასა
 ზედა ვერ შემძლებელ არიან თავით თუსით აღდგომად, ვერცა მარ-
 თლად თუ ვინ დადგენს ივინი თავით თუსით შეიძრნენ, ვერცა ზ
 თუ სსდენ აღეძართენ, არამედ ვითარცა ძეჭდართა ძღუტნი დაეგე-
 ბვ ბიან მათ * სოლო მსხუტრზლთა მათთა გამომსუქელნი ძღდელნი
 მათნი შეიკმარებენ, ეგრეთ ზ ცოლთაცა მათთა მათგანვე ზ იანოხ-
 ტიან, არცა გლახაკსა არცა უძლურსა გარდასცემენ მსხუტრზლთაგან
 ბვ მათთა ზ შტანი ზ მშობიარე შეესებინ * მცნობელთა უკუტ ამათ-
 ბვ გან ვითარმედ არა არიან ღთაებ, ნუგეშინინეუ მათგან * რამეთუ
 ლ ვინა იწოდნეს ღუთაება, სადა დედანი დაუგებენ ღმერთთა ოქროსა
 ზ ვეცხლისა ზ ძელისათა * ზ სახლთა შინა მათთა ძღდელნი დას-
 ლ რთა დაუჭნილთა, რომელთა თავნი დაუბურველ არიედ * ვივიედ
 ლ კობედ წინაშე ღმერთთა მათთასა, ვითარცა ძეჭდრისა ძლითსა სე-
 ლ რობასა შინა ვიეთნიმე * სამოსელთაგან მათთა წარმდებელნი
 ლ ძღდელნი შეჭმოსენ ცოლთა მათთა ზ ერმათა, ზ არცა ბოროტი თუ
 ლ რაჲ ვისგანმე ვენოსეუ, არცა კეთილისა თუ შემძლებელ არიან
 ლ მიგებად, არცა მეფისა ძალ უცუე დადგენა, არცა წაღება * ეგრეთვე
 ლ არცა სიმდიდრისა, არცა ვეცხლისა ვერ ძალუცუე მიცემა, აღმთქელ-
 ლ მან თუ ვინმე მათმან აღთქმისამან არ მისცეს ვერ გამოიძიონ * სი-
 ლ კუდილისაგან კაცი ვერ ივსნან, ვერცა უღარესი ძლიერისაგან ვერ
 ლ განარინონ * კაცი ბრმა მხედველად ვერ აჩუტნონ, ჳირსა შინა
 ლ მუოფი კაცი ვერ გამოივსნან * ქერივი ვერ შეიწეალონ, ვერცა
 ლ ობოლსა კეთილი უყონ * მთისაგანთა ქუათა მიმსგავსებულნი
 ლ არიან ღმერთნი მათნი, ძელისანი ზ გარე მოვეცხლულნი, ზ გამო-

¹⁾ ესაა მკ.

იკსნან მიძმლავრებულნი, უძლურ არიან ვითარცა ყუბანი საშუალ
 ნკ ცისა და ქუჭუნისა და და რამეთუ ოდეს დავარდეს სასლსა ღმერთთა
 ძელისათასა, ანუ მოვეცხლეულთა, ანუ მოქსოვილთასა ცეცხლნი,
 ნდ მღდელნი უკუტ მათნი ივლტიან და განერებიან, სოლო იგინი ვი-
 ვერ წინა დაუდგენ, ვითარ უკუტ საგონებელ ანუ საწოდებელ იუოს
 ნე ვითარმედ არიან ღუთაებ და უკეთუ ვერცა ძმარავთაგან, ვერცა
 ავაზაკთაგან ვერ განერებიან ღმერთნი ძელისანი, და მოვეცხლეულნი,
 ნვ და მოქროვილნი, რომელთა შემძლებელნი და გარე მოსმრცვან
 ნზ ოქროსა და ვეცხლსა, და სამოსელთა, გარე მდებარეთა მათთა, და წარ-
 ვლენ მქონებელნი და ვერ მეწინენ თავთა თვისთა და ვინაცა უძჯო-
 ბეს არს მეფე მჩუტნებელნი თვისისა სიმხნისა ანუ ჭურჭელი სასლ-
 სა შინა საკმარი, რომელსა იკმარებს მოძებელი, ვიდრე ნაწილნი
 ღმერთთანი ანუ კარი წმიდა სასლისა შორის, მცველნი მას შინა
 ნწ მოფთა ვიდრე ნაწილნი ღმერთთანი და რამეთუ მზე და მთოვარე,
 და ვარსკვლავნი მოფთი ბრწყინვიედ, და მოაღინებულნი საკმარად
 ნთ კეთილ მოწილ არიან და ეგრეთ ელვაიცა ოდეს გამოჩნდეს კეთილ
 სასილაგ არს, სოლო იგივე სულიცა ყოველსა შინა სოფლებსა
 და სწლავს და და ღრუბელთა ოდეს ებრძანოს ღუთისა მიერ სედა
 სლვად ყოველსა ზედა მკვდროანსა, ადასრულებენ ბრძანებულსა და
 და და ცეცხლიცა გამოვლენელი წენათ აღწეობად მათთა და მალნართა
 და და ბორცუთა ჭეოფს ბრძანებულსა, სოლო ესენი არცა ჭასაკთა, არ-
 და და ცა მალთა მათთა, ერთისაცა ამათგანისა არიან მიძმგავსებელ და ვი-
 ნა ნუცა იწოდებიედ, ნუცა საგონის იქმებიედ ყოფად იგინი ღმერ-
 თად, ვერ შემძლებელნი ვერცა სასჯელისა შჯად, ვერცა კეთილის
 და ყოფად კაცთა და მცნობელთა უკუტ ვითარმედ არა არიან ღუთაებ,
 და ნუკემინინე მათგან და რამეთუ ვერცა მეფეთა დასწევენ, ვერცა ვერ
 და აკურთხევენ და სოლო სასწაულნი წარმართთა ცასა შინა ვერ უნუტ-
 ნენ, არცა ვითარ მზე ვერ განბრწყინდენ, არცა ჭნათობდენ ვითარ
 და მთოვარე და მკეცნი მათსა უძჯობეს არიან რომელთა მალ უც კა-
 და ნერენ რად, და თუ იარნენ სარკებელ ყოფად თავთა და არა რომ-

ლითა უკუშ¹ კვარითა ცხად არს თქუწნდა ვითარმედ არიან ღმერ-
 თნი, რომლისათჳს ნუცა გეშინინ მათთა ზ რამეთუ ვითარცა მტილ-
 სა შინა საფრთხოლმან ვერა რაჲ დაიცვის, ეგრეთ ღმერთნი მათნი
 არიან ძელისანი ჰ ვეცსლოანნი, ჰ ოქროანნი ზ მითვე კვარითა
 მტილსაცა შინა მეძუ, რომელსა ზედა ეოველი მფრინველი დაჯდე-
 ბის, ეგრეთვე ჰ მეუდარსა დაგდებულსა ბნელსა შინა ემსგავსებინან
 ღმერთნი მათნი ძელისანი ჰ ოქროანნი ჰ ვეცსლოანნი ზ ჰორ-
 ფირისაჲს, ჰ მარმაროისა მათ ზედა დალზოლეილისა სცნათ ვი-
 თარმედ არა არიან ღმერთნი, ჰ იგინიცა უკანასკნელ შეიჭამ-
 ნენ, ჰ იუჴენ ნსავედრელ სოფელსა შინა ზ უმჯობეს უკუშ¹ არს
 კაცი მართალი არ მქონებელი კერძთა, რამეთუ იუოს შორს მსუვე-
 დრებელთაგან.

დასასრული საწინანწარმეტყველოსა ბარუქისა, აქეს თატა შორის თვისსა.
 თავი ვ.

წინასწარმეტყველება ეზეკიელისი.

თ ა ვ ი ა.

და იქმნა ოცდა მეათესა წელსა, მეოთხესა თთუწსა სუთსა
 თთჳსასა, ჰ მე ვიეჳ საშუალ ტუჴწობისა ¹ მდინარესა ზედა ქობა-
 რისასა, ჰ განესჴნეს ცანი, ჰ ვისილე ხილვა ღუთისა ზ სუთსა
 თთჳსასა, ესე წელიწადი მესუთე ტუჴწობისა იოაკიმ მეფისა ზ ჰ
 იქმნა სიტუვა უფლისა ესეკიელის მიმართ მისა ვუსისსა მდდელი-
 სა, ქუწყანასა შინა ქალდეველთასა, მდინარესა ზედა ქობარისასა, ჰ
 იქმნა მუნ ჩემ ზედა გელი უფლისა ზ ჰ ვისილე ჰ აჴა სული ად-
 მლებელი მოჴიდოდა ჩრდილოთ, ჰ დრუბელი დიდი მას ზედა, ჰ
 ნათელი ვარემოს მისსა, ჰ ცეცსლი ელვარე, ჰ საშუალ მისსა ვი-
 თარცა ხილვა ილეკტროსა, საშუალ ცეცსლისა ჰ ნათელი მის შო-
 რის ზ ჰ საშუალ ვითარცა მსკავსება ოთხთა ცხოველთა, ჰ ესე ხი-

¹) ჴემ. 8 ჰ 10.

ჯ ლვა მათი მსგავსება კაცისა მათ ზედა ❖ ოთხნი ჰირნი ერთსა,
 ზ ოთხნი ფრთენი ერთსა ❖ ოთხნი მათნი მართლებ, ოთხნი ფრთენი
 ფერენი მათნი, ოთხნი ნაბერწკალნი ვითარცა აელვებული რვალი, ოთხნი
 სუბუქები ფრთენი მათნი ❖ ოთხნი კაცი კაცისა ქრისტე კერძო ფრთეთა
 მათთასა, ოთხთა ზედა კერძოთა მათთა, ოთხნი მათნი ❖ ოთხნი ფრთე-
 ნი მათნი ოთხთანივე მანლობელად, სხვა სხვისად ოთხნი მათ-
 ნი არა მიიქცეოდეს სლვასა შინა მათსა, თითოეული მათგანი ჰი-
 რის ჰირ ჰირისა თვისისა ვიდოდა ❖ ოთხნი მსგავსება ჰირთა მათთა
 ჰირი კაცისა ოთხნი ლომისა მარჯუჭნით ოთხთასა, ოთხნი ზვა-
 რაკისა მარცხენით ოთხთასა, ოთხნი არწივისა ოთხთავე ესრეთ
 არს, ჰირნი არიან ქმნულებისა მათისანი ❖ ოთხნი მათნი
 განპრობილ ზენადთ ოთხთასა, თითოეულად ოთხნი შეუღლებილებ
 ურთიერთარს მიმართ, ოთხთა ზედა დაჭბურვიდეს ზედა კერძო
 სხეულსა მათსა ❖ ოთხთა თითოეული წინაშე ჰირსა თვისსა ვიდოდა,
 ოთხნი სადაცა იყო სული მავალი, ვიდოდა ოთხნი არა შეიქცეოდეს ❖ ოთხნი
 საშუალ ცხოველთასა ხილვა ვითარცა ნაკურცხლთა ცეცხლისათა
 მკვებარეთა, ვითარცა შესხედავი ლამპართა მიმოსახედ საშუალ
 ცხოველთასა, ოთხთა თითოეული ცეცხლისაგან გამოვიდოდა ელვა ❖ ოთხნი
 ცხოველნი რბიოდეს ოთხნი მოიქცეოდეს მსწრაფლ ვითარცა სახე ბესე-
 კისა ❖ ოთხნი ვინილუ ოთხნი აჭა ურმის თჳალი ერთი ქრისტეანასა ზედა მ-
 სლობელად ცხოველთა ოთხთა, ოთხნი სახე ურმის თჳალთა ოთხნი
 ოთხნი ლება მათი ვითარცა სახე თარმისა ❖ ოთხნი მსგავსება ოთხთა შორის,
 ოთხნი ზედა მათი ოთხნი მათი იყო ვითარ იგი იუვის ურმის თჳალი
 ოთხნი ურმის თჳალსა შინა ❖ ოთხთა მიმართ კერძოთა მათთა ვიდოდა,
 ოთხნი არ შეიქცეოდეს სლვასა შინა მათსა არცა ზურგნი მათნი ❖ ოთხნი
 მათნი იყო მათდა ოთხნი საძინელ იუვენეს, ოთხნი ვინილენ იგინი, ოთხნი
 ზურგნი მათნი სახესე თვალებითა მრგვალივ ოთხთასავე ❖ ოთხნი
 სლვასა მათს ცხოველთასა ვიდოდა ურმის თჳალნიცა მანლობელნი მათ-
 ნი, ოთხნი მათლებასა ცხოველთასა ქრისტეანით მათლებოდეს ურმის
 თჳალნიცა ❖ ოთხნი სადაცა იუვის ღრუბელი მუნ მიიმართის სულმან

სლვად, ღ ვიდოდეს ცსოველნი, ღ ურმის თჳალნიცა ამაღლდებოდეს მათ თანა, მით რამეთუ სული ცსოველობისა იყო ურმის თჳალთა შორის ✠ ღ სლვასა მას ურმის თჳალნიცა იგი ვლენან, ღ დადგომასა მას ცსოველთასა ურმის თჳალნიცა დადგინან, ღ ქუჭყანით ამაღლებასა მათსა მათთანავე ამაღლდიან, რამეთუ სული ცსოველი იყო ურმის თჳალთათანა ✠ ღ მსგავსება ზემთა თავისა მათ ცსოველთასა ვითარცა სამყარო, ვითარცა სილვა ბრძოლისა საშინელისა განმარტებულისა ზემთა თავისა მათისა ზედა კერძო ✠ ღ ქუჭყე კერძო სამყაროსა ფრთენი მათნი განმარტებულებ, შეფრთეებულებ სსვა სსჯსა ღ თითოეული ორნი შეუღლვილებ, ზედ დამბურველნი სსეულთა მათთა ✠ ღ მესმოდა კმა ფრთეთა მათთა სლვასა შინა მათსა, ვითარცა კმა წელისა მრავლისა, ვითარცა კმა ღუთისა, სლვასა შინა მათსა კმა სიტყუსა ვითარცა კმა ბანაკისა, დადგომასა მათსა შინა დასცხრიან ფრთენი მათნი ✠ ღ აჰა კმა ზემთა ზენა კერძო სამყაროსა რომელი იყო ზემთა თავისა მათისა, დგომასა შინა მათსა განიმარტებდეს ფრთენი მათნი ✠ ღ ზემთა ზენა სამყაროსა ზემთა თავისა მათისა ვითარცა სილვა ქუსა საფირისანი, მსგავსება საუდრისა მის ზედა, ღ მსგავსებასა ზედა საუდრისასა მსგავსება ვითარცა სასესა კაცისასა მის ზედა ზენა ✠ ღ ვიხილე ვითარცა სილვა ილეკტროძსა, ვითარცა სილვა ცეცხლისა შინაგან მისსა მრგუთლივ, სილვითგან წელთათ ღ ვიდრე ზემდე, ღ სილვითგან წელთა ღ ვიდრე ქუჭმდე, ვიხილე ვითარცა სილვა ცეცხლისა, ღ ნათელი მრგუთლივ მისსა ✠ ვითარცა სილვა მძვლდისა, ოდეს იეოს ღრუბელსა შორის დლესა შინა წვძისასა, ეგრეთ სილვა ნათლისა მრგვლივ.

თ ა ვ ი ბ.

ესე სილვა მსგავსებისა დიდებისა უფლისა ღ ვიხილე ღ დავარდი ზირსა ზედა ჩემსა ღ მესმა კმა მეტუჭლისა ჩემდამო, ღ თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო დადევ ფერკთა ზედა შენთა ღ ვიტყოდი შენდამი ✠ ღ მოვიდა ჩემ ზედა სული ღ აღმიდო მე ღ აღმადგინა მე ღ დამადგინა მე ფერკთა ჩემთა ზედა ღ მესმოდა მისი მეტუჭლი-

3 სა ჩემდამო ❖ ღ თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, მიგავლენ მე შენ სა-
 ხლისა მიმართ ისრაელისა, განმამწარებელთა მიმართ ჩემთა, რო-
 4 მელთა განმამწარეს მე მათ ღ მამათა მათთა, ღ შეურაცხ მეოჲ იქ-
 5 მნეს ჩემდამო ვიდრე დღისამდე დღისა ❖ ღ შენი ჰირფიცხელნი ღ
 6 გუღმუბრნი, რომელთა მიმართ მე მიგავლენ შენ მათდამი, ღ სოქუა
 7 მათდა მიმართ, ამათ იტყუს უფალი უფალი ❖ ისმინოლს თუ სად-
 8 მე ანუ შეიკდიმონ, მით რამეთუ სახლი განმამწარებელი არს, ღ
 9 ცნან ვითარმედ წინასწარმეტყუელნი ხარ შენ საშუალ მათსა ❖ ღ
 10 შენ მეო კაცისაო ნუ ემიშვი მათ, ნუცა განჰკრთები ჰირისაგან მათისა,
 11 მით რამეთუ განკსუტდენ ღ ზედ შეკრბენ შენ ზედა, გარემოდს
 12 ღ საშუალ ღრიაკალთასა მკვდრ ხარ შენ, სიტყვათა მათთაგან ნუ
 13 გეშინინ, ღ ჰირისაგან მათისა ნუ განკრთები ❖ რამეთუ სახლი
 14 განმამწარებელთა არს, ღ არქუთ სიტყვა ჩემი მათ, უკეთუ არს ის-
 15 მინონ სიტყვა ჩემი ანუ თუ განჰკრთენ რამეთუ სახლი განმამწარე-
 16 ბელთა არს ❖ ღ შენ მეო კაცისაო ისმინე მეტყუელისა შენდამი,
 17 ნუ იქმნები განმამწარებელ, ვითარცა სახლი განმამწარებელი, აღ-
 18 უავ ჰირი შენი ღ ჭამე რომელთა მე მიცემ შენ ❖ ღ ვისილე, ღ
 19 აჰს კელი განმარტებული ჩემდამო, ღ მას შინა თავი წიგნისა, ღ
 20 განკრავნა იგი წინაშე ჩემსა: ღ ¹⁾ იუჟნეს მას შინა დაწერილებ, წი-
 21 ნა ღ უკან, ღ იუო მის შორის გოდება ღ გურინივად ღ კილოვნო-
 22 ბა ღ ვაება.

თ ა ვ ი ბ.

ა და თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, შეჰამე მატიანი ესე, ღ წარ-
 ბ ვედ ღ არქუ მეთა ისრაელისათა ❖ ღ განმილო ჰირი ჩემი, ღ შე-
 3 მანამა მე მატიანი იგი ❖ ღ თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, ჰირმან შე-
 4 ნმან ჭამოს, ღ მუცელი შენი აღივსოს მატიანითა ამით მიცემული-
 5 თა შენდა, ღ შევჰამე იგი, ²⁾ ღ იქმნა ჰირსა შინა ჩემსა ვითარცა
 6 თაფლი დამატებელი ❖ ღ თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, ვიდოდე
 7 შევედ სახლისა მიმართ ისრაელისა, ღ თქუნ სიტყვანი ჩემნი მათდა
 8 მიმართ ❖ მით რამეთუ არს ერისა მიმართ ღრმა ბაგისა ღ ენა

¹⁾ გამოცხ. კ.—²⁾ გამოცხ. ა.

მძიმისა მიგავლენ შენ სახლისა მიძართ ისრაელისა ❖ არცა ერთა 3
 მიძართ მრავალთა სხვა კმათა ანუ სხუა ენათა, არცა ენა ძლიერად
 მოჲფელთა რომელთანი არა კესმოდინ სიტყვანი მათნი ღ თქუა, ეკე
 ვითართა მიძართ ლათუმცა მიგავლინებენ, მათცამცა ისმინეს სი-
 ტყვანი შენნი ❖ ხოლო სახლმან ისრაელისამან არა ინებონ სმე-
 ნად შენდა, მით რამეთუ არა ჭნებავსეუ დამორჩილება ჩემი, რამეთუ
 უოველი სახლი ისრაელისა მაცილობელ არიან ღ გულ ფიცხელ ❖
 ღ აჭა მივეც ზირი შენი ძლიერად წინაჲმე ზირებისა მათისა ღ ძლევა 6
 შენი განვაძლიერო წინაჲმე ძლევასა მათსა ❖ ღ იეოს ძარადის უმტ-
 კიცეს კლდისა მივეც ძლევა შენი, ნუ შეძინდები მათგან, ნუსა იწი-
 წვი ზირისაგან მათისა რამეთუ სახლი განმაძწარებელისა არს ❖ ღ
 თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, უოველნი სიტყვანი რომელნი ვთქუწნ
 შენთანა, მიიხუწნ გულსა შენსა, ღ უურებითა შენითა ისმინე ❖
 ღ ვიდოდე შევედ ტუწტობისადმი მეთა მიძართ ერისა შენისათა, ღ ია
 იტეოდრი მათდამი ღ სთქუა მათდა მიძართ, ამათ იტეუს უფალი
 უფალი, ისმინონდა თუ სადამე, ღ შეიკდიმონდა თუ სამე ❖ ღ აღ-
 მილო მე სულმან ღ მესმა უკანაგან ჩემსა კმა ძრვისა დიდისა რო-
 მელნი იტეოდეს, კურთხეულ არს დიდება უფლისა ადგილისაგან
 მისისა ❖ ღ ვიხილე კმა ფრთეებისა ცხოველთასა მფრთეებელთასა
 სხვსგან სიტეუსა მიძართ, ღ კმა ურმის თვალთა მახლობელი მათი
 ღ კმა ძრვისა დიდი ❖ ღ სულმან უფლისამან აღმილო მე ღ აღმა-
 ძალდა მე ღ ვიდოდე განმცხრომელი მიძართებითა სულისა ჩემისა-
 თა ღ კელი უფლისა იეო. ჩემ ზედა ძლიერი ❖ ღ შევედ ტუწტობი-
 სა მიძართ აღტაცებული, ღ მიმოვლენ დაშენებულნი მდინარესა
 ზედა ქობარსა მეოფნი მუნ, ღ დავჯედ მუნ შჯდთა დღეთა, ღ ვი-
 ქცეოდე მე შორის მათსა ❖ ღ იეო შემდგომად შჯდთა დღეთასა, ღ ივ
 იქმნა სიტევა უფლისა ჩემდამო მეტუწტლი ❖ 1) მეო კაცისაო, ებ-
 გურად მივეც სახლსა ისრაელისასა, ღ ისმინო ზირისა ჩემისაგან
 სიტევა, ღ უთქმიდე მათ ჩემ მიერ ❖ ვრქუა რა მე უსჯულოსა სი-
 კუდილით მოკუდომა, ღ არა თუ განმკაცრო იგი, არცა ჭრქუა გან-

1) ქვე. ლა

კაცრება უსჯულოსა, მოქცევად მისსა გზათაგან მისთა ცხოვნებად
 მისსა, უსჯულო იგი უსჯულობითა მისითა მოკუდეს & სისხლი
 მისი კელისაგან შენისა გამოვიძიო ❖ სოლო უკეთუ შენ განამკა-
 ცრო უსჯულო & არა მოქცევით მოიქცეს უსჯულობისაგან მისი-
 სსა, & გზისაგან მისისა, უსჯულო იგი უსამართლოებასა შინა მი-
 სსა მოკუდეს, & შენ სული შენი განირინო ❖ & ძირაიქცეს მართა-
 ღი სიძარტლეთაგან თვსთა & ქმნას შეცოდება & მივსცე ტანჯვა
 წინაშე ჰირსა მისსა იგი მოკუდეს, რამეთუ არა განამკაცრე იგი ცო-
 დვათა შინა მისთა მოკუდეს, მით რამეთუ არა მოკსენებულ იქმნენ
 სიძარტლენი მისნი რომელნი ქმნა, & სისხლი მისი კელისაგან
 შენისა გამოვიძიო ❖ & უკეთუ შენ განამკაცრო ძარტალი არა ცო-
 დვად & მან არა ცოდოს, ძარტალი ცხოვრებით ცხოვრდეს, რამეთუ
 განამკაცრე იგი, & შენ სული შენი განირინო ❖ & იქმნა ჩემ ზე-
 და კელი უფლისა & თქუა ჩემდამო, აღდგე & განვედ ველად, & მუნ
 ითქვას შენდამი ❖ & აღვდგე & განვედ ველად, & აჰა მუნ დიდება
 უფლისა დვა ვითარ იგი ხილვა & ვითარცა დიდება რომელი ვი-
 ხილე მდინარესა ზედა ქობარისასა & დავვარდი ჰირსა ზედა ჩემსა❖
 & მოვიდა ჩემ ზედა სული & აღმადგინა მე ფერკთა ზედა ჩემთა, &
 იტეოდა ჩემდამო & მრქუა მე, შევედ & შეევენე სახლსა შინა შენ-
 სა ❖ & შენ, მეო კაცისაო, აჰა მიგეცემიან შენ ზედა საკვირველნი,
 & შეგკრან შენ მათ მიერ & არ გამოხვიდე საშუალისაგან მათისა ❖
 & ენა შენი თან შევაკრა სასისა მიმართ შენისა, & დაჭეუდნდე, &
 არა იყო შენ მათდა კაცად მამსილებელად, მით რამეთუ სახლი გა-
 ნმამწარებელი არს ❖ & თქმასა შინა ჩემსა შენდამი აღვადლო ჰირი
 შენი, & სთქუა მათდა მიმართ, ამას იტყვს უფალი დმერთი, მსმე-
 ნელსა ესმოდენ & ურწმუნო ურწმუნოებდინ, მით რამეთუ სახლი
 განმამწარებელი არს.

თ ა ვ ი დ.

და შენ, მეო კაცისაო, მოიღე თავისა შენისა აღიზი, & დასდ-
 ვა იგი წინაშე ჰირსა შენსა, & გამოსწერო მას ზედა ქალაქი იერუ-
 სალიმი ❖ & მისცე მას ზედა გარემოცვა, & აღაშენნე მას ზედა წი-

ნა საბრძოლებნი ჰ გარე მოადგა მას ზედა ზატნეზი, ჰ მისცე მის
 ზედა ბანაკები, ჰ განაწყო მის ზედა მოისრები გარემოს ზ ჰ შენ
 მოიღე თავისა შენისა ტაფაგი რკინისა, ჰ დასდგა იგი ვითარცა
 ზღუდე რკინისა საშუალ შენსა ჰ საშუალ ქალაქისა, ჰ განმზადო
 ზირი შენი მის ზედა, ჰ იეოს შეეენებულობასა შინა ჰ შეაყენო იგი,
 სასწაულ არს ესე ძეთა ისრაელისათა ზ ჰ შენ დასწუტ გუტრდსა
 შენსა ზედა მარცხენსა, ჰ დაჰსხნე სიცრუტნი სახლსა ისრაელისა-
 თანი მას ზედ, რიცხვისა ებრ დღეთასა ას ერვასისათა რომელთა
 სწვე მას ზედა, ჰ მოიხტნე სიცრუტნი მათნი ზ ჰ მე მივცენ შენ
 ორნი სიცრუტნი მათნი, რიცხუად ოთხმოცთა ათთა ჰ სამთა დღე-
 თად, ჰ მოიხტნე სიცრუტნი სახლისა ისრაელისანი ზ ჰ შეასრუ-
 ლნე იგინი ეოველნი, ჰ დასვე გუტრდსა შენსა ზედა მარჯუტნესა
 მეორედ ზ ¹⁾ ჰ მოიხტნე სიცრუტნი სახლისა იუდასნი ორმოცთა
 დღეთა, დღე წელიწადად დაგისენ შენ იგინი ზ ჰ შეეენებად იერუ-
 სალიმისა განჰმზადო ზირი შენი, ჰ ძეკლავი შენი განიმტკიცო, ჰ
 წინასწარმეტუტლებდე მის ზედა ზ ჰ მე აჰა მივცენ შენ ზედა სა-
 კრველნი, ჰ ნუ გარდაიქცევი გუტრდისაგან შენისა გუტრდსა ზედა
 შენსა, ვიდრემდის აღესრულენ დღენი შეეენებულებისა შენისანი ზ
 ჰ შენ, მეო კაცისაო, მოიღე თავისა შენისა იუქლნი ჰ ქრთილნი ჰ
 ცერცვი, ჰ ოსჰნი, ჰ ფეტვ, ჰ ასლი, ჰ შთასხნე იგინი ჭურჭელ-
 ნი კაცისანი, ჰ შეჰქმნე იგინი თავისა შენისა ჰურად, რიცხვისა ებრ
 დღეთასა რომელთა შენ სწვე გუტრდსა შენსა ზედა, ოთხმოცდა
 ათთა, ჰ სამთა დღეთა შეჰამდე შენ მათ ზ ჰ ჰამადსა შენსა რომელ-
 სა შჰამდე სასწორით, ოცთა სიკილათა დღივ, ჟამითვან ვიდრე ჟა-
 მადმდე შჰამდე მათ ზ ჰ წუალსა წუვთ სჰმიდე, მეექუსედი მოდრაკი-
 სა, ჟამითვან ვიდრე ჟამადე სჰა ზ ჰ ეუტრბეულად ქრთილისად
 შეჰამნე შენ იგინი, ჰ ფუნესა შინა სკორისა კაცობრივისასა დაჰ-
 ფლნე იგინი წინაშე თჰალთა მათთა ზ ჰ სთქჰა, ამათ იტუვს უფა-
 ლი ღმერთი ისრაელისა, ²⁾ ესრეთ შჰამდენ ძენი ისრაელისანი ჰუ-
 რსა მათსა არა წმიდა წარმართთა შორის, სადა განვაბინნე იგინი

¹⁾ რიცხ. იდ.—²⁾ ოს. თ.

გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ

იე მუნ ზ დ ვოქუ, ნუ სადა უფალო ღმერთო ისრაელისაო, აჭა სული
 ჩემი არ შეგინებულარს არა წმიდებისა მიერ, დ მძორი დ ნამკეცავი
 არ მიჭამიეს, შობით ჩემითგან ვიდრე აქამდე, არცა შესრულარს
 ივ ზირსა ჩემსა ეოველი კორცი ბილწი დ შეგინებული ზ დ თქუა ჩემდამო,
 აჭა მიგეც შენ ფუნე ზროხათა ფუნისა წილ კაცობრივისა, დ შექქმ-
 იზ ნნე ჰურნი შენნი მას ზედა ზ დ თქუა ჩემდამო, ძეო კაცისაო, ¹⁾ აჭა
 მე შეგმუსრო ძალი ჰურისა იერუსალიმს შინა, დ ჭამდენ ჰურსა სა-
 სწორით დ ნაკლულევანებით დ წეალსა წევთ, დ უჩინო ქმნით სჟ-
 ინ მიდენ ზ რათა ნაკლულევან ჰურითა დ წელითა იქმენ, დ უჩინო
 იქმნას კაცი დ მძა მისი, დ დდენენ სიცრუეჭტთა შინა მათთა.

თ ა ვ ი ა.

ა და შენ, ძეო კაცისაო, მოიდე თავისა შენისად მასჯლი ლესუ-
 ლი, უფროს საეჭმწველისა მკუჭცრისა, დ მოიგე იგი თავისა შე-
 ნისად, დ აღილო იგი თავსა შენსა ზედა, დ წუჭტრთა შენთა ზედა, დ
 მოილო თავისა შენისა უღელი სასწორისა დ აღწონნე ივინი ზ
 ბ მესამედი ცეცხლითა დასწუა საშუალ ქალაქისა, დასასრულსა თანა
 დღეთა შეეენებულებისა შენისათასა, დ მოილო მესამედი დ დასწუა
 იგი საშუალ მისსა, დ მეოთხე დაშკრი მასვილითა გარემოს მისსა,
 დ მესამედი განუბნიო ქარსა, დ მასვილი წარმოვსცალო შემდგომად
 გ მათსა ზ დ მოიხუნე მუნით მცირედნი რიცხვთა დ შეიცვენე ივინი
 დ შესამოსლითა შენითა ზ დ ამათ გამოიუჭანნე მერმეცა, დ შეჭუარნე
 ივინი საშუალსა ცეცხლისასა, დ დასწუნე ივინი ცეცხლითა, მას
 ე შინა მოვიდეს ცეცხლი ეოვლისათუხ სახლისა ისრაელისა ზ დ ჰრქუა
 ეოველსა სახლსა ისრაელისასა, ამათ იტუჯს აღონა უფალი, ესე
 იერუსალიმი საშუალ წარმართთასა დავდეგ იგი დ გარემო სოფლე-
 ვ ბი მისი ზ დ ჰრქუა შეცვალნა სამართალნი ჩემნი უსჯულოებად
 წარმართთაგან, დ შჯუელიერნი ჩემნი სოფლებთაგან გარემოთა მის-
 თა, მით რამეთუ სამართალნი ჩემნი განიშორნეს ივინი, დ შჯულ-
 ვ თა ჩემთა შინა არა ვიდოდეს მათ შინა ზ ამისთუხს ამათ იტუჯს
 აღონაი უფალი, მიზევისა წილ თქუჭნისა, წარმართთაგან გარე-

¹⁾ ჰეგ. ე დ ად.

მოთა თქუწნთა, დ შჯუღითა ჩემითა არა სჯდოდეთ, დ სამართალ-
 თა ჩემთა არა ჭყოფდით, არამედ არცა სამართალთა ებრ წარ-
 მართთა გარემოთა თქუწნთასა არა იქმოდეთ ❖ ამისთჳს იტ-
 ეჳს ადონაი უფალი, აჰა მე შენ ზედა, დ ვჳო შენ შორის სამჯე-
 ლი წინაშე წარმართთასა ❖ დ ვეჳნე შენ შორის რომელნი არა თ
 ვეჳწნ, დ არა ვეჳნე მსგავსნი მათნი მერმე, დ ყოველთათჳს საძა-
 გელებათა შენთა ❖ ამისთჳს მამათა შეჰამნეს შჳლნი მათნი შორის ი
 შენსა, დ შჳლთა შეჰამნენ მამანი მათნი, დ ვეჳნე შენ შორის მძჳა-
 ვრნი, დ განვთესნე ყოველნი ნეშტნი შენნი ყოვლისა მიმართ ქარ-
 სა ❖ ამისთჳს ცსოველ ვარ მე, იტეჳს ადონაი უფალი, ნაცვლად თ
 რომელ სიწმიდეთა ჩემთა შეაგინებდი, დ ყოველთა მიერ მოსაწეი-
 ნელობათა შენთა, დ ყოველთა მიერ საძაგელებათა შენთა, მეცა გა-
 ნგიშორო შენ, არა ერიდოს თჳალი ჩემი, დ მე არ შევიწუ-
 ლო ❖ მეოთხე შენი სიკუდილითა აღიგოცოს, დ მესამედი შენი იბ
 სიკუდილითა მოესრულოს შორის შენსა, დ მესამედი შენი მასჯლითა
 დაეცნენ გარემოს შენსა, დ მესამე შენი ყოველსა ქარსა განვაბნი-
 ნე იგინი, დ მასვილი წარმოვაცალაიერო შემდგომად მათსა ❖ დ იკ
 სრულ იქმნეს გულის წერომა ჩემი, დ რისხვა ჩემი მათ ზედა, დ
 ნუგეშინის ვსცე, დ სცნა ვითარმედ მე უფალი ვიტეოდე შურითა
 ჩემითა დასრულებასა შინა რისხვისა ჩემისასა მათ ზედა ❖ დ დაგ- იდ
 დვა მე შენ ოჯრად, დ საუტუდრელად წარმართთა შორის გარემო-
 თა შენთა დ ასულნი შენნი, გარემოსნი შენნი, წინაშე ყოვლისა
 თან წარმავალისა ❖ დ იჳო გმობა სულთ მთქმელ, დ შიში წურთა იე
 დ უჩინო ქმნულება, დ ასულნი შენნი გარემონი შენნი, წარმართთა
 შორის გარემოთა შენთა ქმნასა შინა ჩემგან შენ თანა მძჳავრთასა,
 რისხვით დ გულისწერომით, შურის მიებითა გულისწერომისათა დ
 დ მხილებათა მიერ ❖ მე უფალი ვიტეოდე გამოვლენასა შინა სა- ივ
 ტეორცთა ჩემთა ბოროტთა სიუმილისათასა მათ ზედა, დ იეჳნენ
 ნაკლულეევანებად, ¹⁾ დ შევმუსრნე სიმტკიცენი ჰურისა შენისანი ❖
 დ გამოვაფლინო შენ ზედა სიუმილი დ შეეცნი ბოროტნი, დაგტან- იზ

1) ზემ. დ. ჰემ. 18.

ჯო მე შენ, & სიუჟდილი & სისხლი განვიდენ შენ ზედა, & მასვი-
ლი მოვჰკადო შენ ზედა კარემოს, მე უფალი ვიტყოდე.

თ ა ვ ი ვ.

ა,ბ
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია

და იქმნა სიტუჟა უფლისა ჩემდამო მეტუჟელი & მეო კაცი-
 საო, განიმტკიცე ზირი შენი მათა ზედა ისრაელისათა, & წინას-
 წარმეტუჟელობდ მათ ზედა & ¹⁾ & სთქუა, მათა ისრაელისათა
 ისმინეთ სიტუჟა, აღონაი უფალი ამათ იტუჯს, აღონაი უფალი მათ-
 თა & ბორცუთა & მთხრებლთა & ლეღეთა, აჰა მე მოვჰკადო თქუტნ
 ზედა მასული, & მოისრახს მაღალნი თქუტნნი & & უჩინო იქმნენ
 მსხუტრზლის საცაფნი თქუტნნი, & შეიმუსრნენ ტაძარნი თქუტნნი,
 & დავამუტნე წულუღნი თქუტნნი წინაჲ კერზთა თქუტნთა & & მიუ-
 სცნე კუტთებანი მეთა ისრაელისათანი წინაჲ კერზთა მათთა, &
 განვაზინე ძუღლნი თქუტნნი კარემოს მსხუტრზლისა საცაფებსა
 თქუტნსა & ეოველსა შინა სამკუჯდრებელსა თქუტნსა, & ქალაქნი
 მოოხრდენ, & მაღალნი უჩინო იქმნენ რათა მოესრულოს & ცო-
 დოს მსხუტრზლის საცაფებმან თქუტნმან, & შეიმუსროს & განი-
 ბძაროს კერზები თქუტნი & მოისპოს ტაძრები თქუტნი, & აღი-
 გოცოს საქმეები თქუტნი & & დაეცნენ წულუღნი თქუტნნი შო-
 რის თქუტნსა, & სცნათ რამეთუ მე ვარ უფალი & & მოვილო
 ქმნად თქუტნგან განრინებული მასულისაგან წარმართთა შორის, &
 განბნევასა შინა თქუტნსა სოფლებსა შორის & & მომიცსენონ მე
 განრინებულთა თქუტნგანთა წარმართთა შორის, სადა წარიტუჟენ-
 ნეს მუნ, რამეთუ ვფუცენ გულსა მათსა განმეძვეებელსა ჩემგან &
 თვალთა მათთა განმეძვეებულთა შემდგომად სიმარჯუტთა მათთასა,
 & ეტუებდენ ზირთა მათთა უკეთურებათა თჯს რომელნი ქმნენს
 ეოველთა შინა სამაგელებათა მათთა & & გულის კმა ეონ ვითარმედ
 მე უფალი არა მედად ვიტყოდე ეოფად მისსა ეოველთა ამათ ბო-
 როტთა & ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, & იტუჟტლენ კელითა შე-
 ნითა, & იბკერენ ფერკითა შენითა & თქუ ვაჰა ვაჰა ეოველთა ზედა
 სამაგელებათა სიბოროტისა სასლისა ისრაელისათა, მასვილისა

¹⁾ ჰეპ. ლგ.

მიერ და სიუძილისა და სიკუდილისა მიერ დაეცნენ და შორიელი იბ
 სიკუდილითა აღესრულოს და მასლობელი მახვლითა დაეცეს და შე-
 ჰვრობილი და კარე შეცული სიუძილითა მოესრულოს, და შევასრუ- იგ
 ლო რისხვა ჩემი მათ ზედა და და სცნათ, რამეთუ მე ვარ უფალი
 ყოფასა შინა წელულთა თქუენთასა, საშუალ კერძთა თქუენთა გა-
 რემოის მსხუტრძლისა საცავთა თქუენთა ყოველსა ზედა მთასა მა-
 ღალსა, და ყოველთა ზედა თხემთა მთათასა, და ქუტუე კერძო, ყო-
 ველსა ხესა ჩრდილოანსა, და ქუტუე კერძო ყოველსა მუხასა ვარ-
 ჯოანსა, სადა მისცეს მუნ საუნოსი სულნელებისა ყოველთა კერძთა
 მათთა და და განვირთხა კელი ჩემი მათ ზედა, და დავდვა ქუტუენა იდ
 უჩინო საქმნელად, და მოსასრუელად უდაბნოთგან დევლათაღსათ
 ყოვლისაგან სამკვდრებელისა მათისა, და შეეძენენ ვითარმედ მე
 ვარ უფალი

თ ა ვ ი ზ.

და იქმნა სიტუება უფლისა ჩემდამო მეტუტული და და შენ, მეო ა,ბ
 გაცისაო, თქუ ვითარმედ ამათ იტუეს უფალი აღონაი ქუტუენასა
 ისრაელისსა, აღსასრული მოიწიოს ოთხთა ზედა ფრთეთა ქუტუეა-
 ნისათა და მოიწიოს აღსასრული აწ, და მოვიდეს აღსასრული შენ გ
 ზედა, და შურ ვიგო შენგან გხათათვს შენთა და მიგცნე შენ ზედა
 ყოველნი სამაგვლებანი შენნი და არა ერიდოს თუალი ჩემი შენ დ
 ზედა, არცა შეიწუალო მით რამეთუ გზა შენი შენ ზედა მისცე, და
 სამაგვლებანი შენნი შორის შენსა იეუნენ, და სცნა რამეთუ მე ვარ
 უფალი რომელი გგვემ და რამეთუ ამათ იტუეს უფალი უფალი, ე
 უკეთურება ერთი უკეთურება ესერა წარმოდგა და აღსასრული მოი-
 წევის, მოიწევის აღსასრული, აღმდგომილ იქმნა შენდამი და აჭა ზ
 მოიწევის აღსასრული, მოიწევის თხულებსა შენ ზედა დამკვდრე-
 ბულსა ქუტუენისასა, მოიწევის ჟამი, მოასს დღე არა შოთებით არ-
 ცა საღმობით და აწ ახლოთ განჭუფენ რისხვასა ჩემსა შენ ტ
 ზედა, და აღვასრულო გულის წერომა ჩემი შენ შორის, და კსაჯო
 შენ გხათა შინა შენთა, და მიგცნე შენ ზედა შენი სამაგვლებანი შენ-
 ნი და არა ჰრიდოს თუალმან ჩემმან, არცა შევიწუალო, მით რამეთუ თ

კვანი შენნი შენ ზედა მივსცნე, & სამაგელებანი შენნი შენ შორის
 იეჴნენ, & სცნა ვითარმედ მე ვარ უფალი როძელი ვსცემ & ამათ
 იტყვს აღონაი უფალი, აჴა აღსასრული მოიწიოს, აჴა დღე უფ-
 ლისა მოიწიოს, გამოვიდა თხზულება აღუქალნა კუჭრთხი, აღდგა
 იკინება & & შეიმუსროს სიმტკიცე უძჯულოჯსა, & არცა შუოთებით
 არცა სისწრაფით, & არა მათგან არიან გონებასა მათსა არცა ჰქვ-
 იბ ნიერება მათ შორის & მოვიდეს უფალი, აჴა დღე უფლისა შობს,
 აღსასრული მოიწია, აჴა დღე მოძებელი, ნუ იხარებნ & განმსუი-
 დელი ნუ გოდებნ, მით რამეთუ რისხვა ეოველისა მიმართ სიმრავ-
 იკ ლისა მისისა & & მოძებელმან განმსუიდელისა მიმართ არღა მე-
 რმე მიაქციოს & არღა მერმე ცხოვრებასა შინა ცხოვრებად მისსა,
 რამეთუ ხილვა ეოველისაში სიმრავლისა მისისა არ მიაქციოს &
 იდ კაცმან თჴალთა მისთა წინა ვერ იაერას & & ჴნესტჴტთ ნესტჴთა
 მიერ, & გამოირჩევიდით თანად ეოველითა & არა არს განმავალი
 ბრძოლად, რამეთუ რისხვა ჩემი ეოველსა ზედა სიმრავლესა მის-
 იე სა & ბრძოლა მახვლითა გარემე, & სიემილი & სიეჴდილი შინა-
 იკ გან ველის ზედა მახვლითა აღესრულოს, ხოლო ქალაქის შინანი
 იკ სიემილითა & მახვლითა მოესრულნენ & & განეწნენ განრინებულ-
 იხ ველნი მოსწედენ კაცადნი უმართლობათა შინა მისთა & ეოველნი
 იხ ველნი დაიხსნენ, & ეოველნი ბარკალ სხვლნი შეიბილწნენ ნოტიო-
 იხ ბითა & ¹⁾ & & გარე მოირტყნენ ძამანი, & დაფარნეს იგინი საკუ-
 რველებამან, & დასულებამან, & ეოველსა ჰირსა ზედა სირცხვილი
 იხ მათ ზედა & ეოველსა თავსა ზედა სიმტიერე & ვეცხლი მათა. დაი-
 სწროს უბანთა ზედა, & ოქრო მათი შეურაცხ იქმნეს, ვეცხლი მა-
 თი & ოქრო მათი ვერ შექმლებელ იქმნეს განრინებად მათდა დღესა
 შინა რისხვისა უფლისასა, & სულნი მათნი ვერ განძენ, & მუ-
 ცელნი მათნი ვერ აღივსნენ, რამეთუ ტანჯვა უსამართლოებათა მათ-
 კ თა იქმნა & რჩეულნი სამკაულნი ამპარტავანებად დასხნეს იგინი,
 & სატნი სამაგელებათა მათთანი, & მოსაწყინელთა მათთანი ქმნეს

1) ესაია იე. იერემ. მშ. ივან. ას. სოფონ. ა. ეკლეს. ვ.

მათგან, ამისთვის მივსცნე ივინი მათ არა წმიდებად და კანვსცნე
 ივინი კელთა უცხოთასა დატაცებად ივინი, და ბურკთა ქუჭყანისა-
 თა ტუჭედ, და შეამწიკუნენ ივინი და კარე მივიქციო ჰირი ჩე-
 მი მათგან, და შეაბილწონ ზედ ხედვა ჩემი, და შევიდოდინან მათ ზე-
 და უმცველოდ, და შეაგინებდენ მათ და ჰყოფდენ შერევასა, რამეთუ
 სავსე არს ქუჭყანა ერთთა, და ქაღაქი უსჯულოებითა სავსე და მო-
 ვივანე ბილწნი ივი წარმართნი, და დაუმკვდრო ტაძრები ივი მათი,
 დავამსვა სილალე ამჰარტავანებისა სილალისა მის მათსა, და შეი-
 გინენ სიწმიდენი მათნი და ლსინება მოვიდეს, და ეძიო მძუდობა და
 არა იუოს და ვაება ვაებასა ზედა, და ჰამბავი ჰამბავსა ზედა იუოს,
 და იძიებოდის ხილვა წინასწარმეტყუჭლისაგან, და შჯული არა წარწემ-
 დეს მდდლისაგან, და განზრახვა მოხუცებულისაგან, და არა ჰპოებ-
 დენ და მეფე იკლოვდეს, და მთავარმან შეიმოსოს უჩინო ქმნილე-
 ბა, და კელნი ერისა ქუჭყანისასანი დაიკსნენ, გზათაებრ მათთა უუო
 მათ და მსჯავრითა მათითა შური ვიძიო მათგან, და ცნან ვითარმედ
 მე ვარ უფალი.

თ ა ვ ი ც.

და იუო წელსა მეექუსესა, მესუეთსა თთუჭსა ხუთსა თთხსასა,
 მე ვჯედ სახლსა შინა ჩემსა, და მოხუცებულნი იუდასნი სსდეს წი-
 ნაშე ჩემსა, და იქმნა ჩემ ზედა კელი აღონაი უფლისა და ვისილე
 და აჰა მსგავსება კაცისა წელითგან მისით და ვიდრე შთამართ ცე-
 ცხლი, და წელითგან მისით ზემთა ზედანი მისნი ვითარცა ხილვა
 ნავისა, და ვითარცა სახე ილეკტრიოსა და ¹⁾ და განირთხა მსგავსება
 კელისა კაცობრივისა, და აღმილო მე თხემითა თავისა ჩემისათა, და
 აღმილო მე სულმან საშუალ ქუჭყანისა და საშუალ ცისა, და მომი-
 ვვანა მე იერუსალიმად, ხილვისა მის ღუთისა წინა ბჭეთა ზედა შინაგა-
 ნისა ბჭისა მხედველისათა ჩრდილოდ მიძართ, სადა იუო სუჭტი
 სატისა, შურისა მომკებელისა და აჰა მუნ იუო დიდება უფლისა
 ღუთისა ისრაელისა, ხილვისა ებრ რომელი ვისილე ველსა და
 თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, აღისილენ თვალნი შენნი ჩრდილოდ

¹⁾ დანიელ. იდ.

მიძარტ, ზ ადვიხილენ თვალნი ჩემნი ჩრდილოდ მიძარტ, ზ აჭა
 ჩრდილოდ ბჰეს თანა აღმოსავალად მიძარტისა, მსხუტრწის საცა-
 ვისასა, სადა იყო ხატი შურისა ამის შესავალსა თანა მისსა ზ ზ
 თქუა ჩემდამო, ძეო კაცისაო, იხილვა რასა ესენი იქმენ უძჯულოე-
 ბათა დიდთა, სახლი ისრაელისა ჰყოფენ აქა განუენებასა მათსა
 წმიდათაგან ჩემთა, ზ მერმე ისილნელა უძჯულოებანი უფროსნი ზ
 ზ ზ შემდეგანა მე წინა ბჰესა თანა ეზოსასა, ზ ვიხილუ ზ აჭა კურე-
 ლი ერთი ზღუდისა შორის ზ ზ თქუა ჩემდამო, ძეო კაცისაო, და-
 თსარე ზღუდისა შორის, ზ დაუთხარე, ზ აჭა კარი ერთი ზღუდი-
 თსა შორის ზ ზ თქუა ჩემდამო, შევედ ზ იხილუ უძჯულოებანი ბო-
 ი როტნი რომელთა ესენი ზმენაქა ზ ზ შევედ ზ ვიხილუ, ზ აჭა ეო-
 ველი მსგავსება ქუტწარმძრომელთა ზ საცხოვართა ზ ამანნი სამა-
 კლებანი, ზ უოველი კერებეი გამოწერილები სახლისა ისრაელისა
 კედელსა ზედა გარემო ზ ზ სამეოც ზ ათნი კაცნი მოხუცებულთაგან
 სახლისა ისრაელისათა, ზ იეზონია მისა ფანისი საშუალ მათსა დგა
 წინა ზირისა მათისა, თითოეულსა მათსა სასაქუმეველე აქუნდა კელსა შინა
 თჯსსა ზ ორთქლი საკმეველისა ადვიდოდა, ადბორქუზებოდა ზ მიმოე-
 ფინებოდა ზ ზ თქუა ჩემდამო უფალმან, ძეო კაცისაო, იხილვა რომე-
 ლთა მოხუცებულნი სახლისა ისრაელისანი ჰყოფენ სახლსა შინა
 ბნელსა თითოეულნი საწოლსა შინა თჯსსა მალულსა, მით რამეთუ
 თქუას არა მხედავს უფალი ჩუტწ, დაუტევა უფალმან ქუტწენა ზ ზ
 თქუა ჩემდამო, მერმე იხილნე კუალად უსჯულოებანი უფროსნი
 რომელთა ესენი ჰყოფენ ზ ზ შემდეგანა მე წინა ბჰეთა თანა ბჰისა
 სახლისათა რომელი ჰხედავს ჩრდილოდ მიძარტ, ზ აჭა მუნ დე-
 ე დანი მსხდომარენი, ძეტეებარნი თამუზისნი ზ ზ თქუა ჩემდამო, ძეო
 კაცისაო, იხილვა, ზ მერმე იხილოვე სიმარჯუტ უდიდესი ამისი ზ
 ზ ზ შემდეგანა მე ეზოსა სახლისა უფლისასა უშინაგანნესსა, ზ აჭა
 წინა ბჰესა თანა ტაძრისა უფლისსა საშუალ ელამისა, ზ საშუალ
 მსხუტრწლის საცავისა ვითარ ოცნი ზ ხუთნი კაცნი, ზურგთა მათ-
 თა ტაძრისა მიძარტ უფლისა მქონებელნი, ზ ზირთა მათთა ზირის
 ზირ აღმოსავალად მიძარტ, ზ ესენი თაუქანის ცემდეს აღმოსავა-

ლით კერძო მსესა ზღ თქუა ჩემდაძო, იხილუა, მეო კაცისა, ნუ მცირე არსა სახლისა იუდასსა ქმნა უსჯულოებათა, რომელნი ეუნეს აქა, მით რამეთუ აღავსეს ქუჭყანა უსჯულოებათა, ზ მიიქცეს განრისხებად ჩემდა, ზ აჭა ესენი განაგრცობენ ნერკსა ვითარცა მოკიცხარნი ჩემნი ზ ზ მეცა უყო მათ გულისწურობით, არა ერიდოს თუალი ჩემი, არცა შევიწუალო, ზ უწოდდენ კმითა დიდითა უურთა შორის ჩემთა, ზ არა შევისმინო მათი.

თ ა ვ ი თ.

და დადადუო უურთა მოძარტ ჩემთა კმითა დიდითა მეტუქუჭლმან, მოეახლა შურის ძიება ქალაქისა, ზ თითოეულსა აქუნდეს ჭურჭელნი მოსრულებისანი კელსა შინა თჯსა ზ ზ აჭა ექუსნი კაცი მოვიდოდეს გზით ბჭისა მადლისა მხედველისათ ჩრდილოთ მიძარტ, ზ კაცადსა (ჯული კელსა შინა მისსა, ზ კაცი ერთი საშუალ მათსა შემოსილი ზოდირითა, ზ სარტყელი საზფირისა წელთა ზედა მისთა, ზ შევიდეს ზ დადგეს მახლობელნი მსხუჭრზლის საცავსა რვალისასა ზ ზ დიდება ღმთისა ისრაელისა აღვიდა ქეროვიძთაგან, რომელი იყო მას ზედა, უსაფრთულოსა სახლისასა, ზ უწოდა კაცსა შემოსილსა ზოდირითა, რომელსა აქუნდა წელთა მისთა ზედა სარტყელი ზ ზ თქუა უფაღმან მისდაძი, განვლე საშუალ ქალაქი შორის იერუსალიძისა, ¹⁾ ზ მისცენ სასწაულნი შუბლებსა ზედა კაცთასა, რომელნი სულთ ითქმენ, ზ რომელთა ელძის ეოველოა ზედა უსჯულოებათა ქმნილთა მის შორის ზ ზ მათ რქუა სასმენელად ჩემდა, შევედით შემდგომად მისსა ქალაქად ზ ჭრიდით, ნუ ერიდებით თუალითა თქუჭნითა, ზ ნუ შეიწუალებთ ზ მოხუცებულსა ზ ჭაბუკსა, ზ ქალწულსა ზ ჩხვლთა, ზ დედათა მოკლევედით აღსაგოცელად, ხოლო ეოველთა ზედა რომელთა იეოს ნიძანი ნუ მიეახლებით, ზ წმიდათა ჩემთაგან იწუეთ, ზ იწუეს კაცთაგან მოხუცებულთა, რომელნი იუნეს სახლსა შინა ზ ზ თქუა მათდა მიძარტ შეაკინეთ სახლი, ზ აღავსენით გზანი მკუდრებითა, გამოვიდოდეთ და ჭრიდით, ზ გამოსრულნი სცემდეს ქალაქსა ზ ზ იყო

¹⁾ გამოს. აბ. გამოცხ. უ.

ჯრასა შინა მათსა დავეძოსვე მე, ჰ დავეარდი მე ზირსა ზედა
 ჩემსა, ჰ დაღაღვეუაჲ ჰ ვთქუ, ვაჲმე ადონაი უფალო, აღჲ-
 გოც შენ ნემტა ისრაელისათა, მიფენასა შინა გულის წყრომისა
 თ შენისასა იერუსალიმსა ზედა ჰ ჰ თქუა ჩემდამო, სიცრუეჲ სხსლისა
 ისრაელისა ჰ იუდასისა განდიდნა ფრიად ფრიად, რამეთუ აღივსო
 ქუჭუანა ერთა მრავლითა, ჰ ქალაქი აღივსო სიცრუითა ჰ არა
 წმიდებითა, რამეთუ თქუეს დაუტევა უფალმან ქუჭუანა, არა დაჲსე-
 ი დავს უფალი ჰ ჰ ჩემი არა ერთდოს თუალი, აჲა არ შევიწუალო,
 იბ გზანი მათნი თავთა მათთამი მივსცენ ჰ ჰ აჲა კაცმან შემოსილმან
 ზოდირითა, ჰ მორტეპულმან სარტყელითა წელთა მისთა მიუგო მე-
 ტეჲწლმან, ვუაჲ ვითარცა მამცენ.

თ ა ვ ი ი.

ა და ვიხილე ჰ აჲა ზედათ სამეაროსა, ზემთა თავისა ქეროვიმ-
 თასა, ვითარცა ქვისა საზფირონისა, მსგავსება სახესა საედრისასა
 ბ მათ ზედა ჰ ჰ თქუა კაცისა მიმართ მოსილისა სამოსლითა, შევედ
 სამუხალ ეტლის თუალთა ქუჭუე კერძოთა ქეროვიმთასა, ჰ აღივსენ
 გ მჲგლნი შენნი ნაკუჭრცხლებითა ცეცხლისათა საშუალისაგან ქერო-
 ვიმთასა, ჰ განაბნიე ქალაქსა ზედა, ჰ შევიდა წინაჲ ჩემსა ჰ ჰ
 დ ქეროვიმნი დგეს მარჯუენით კერძო სახლისა შერავიდოდა კაცი
 იგი, ჰ ღრუბელი აღავსებდა შინაგანსა ეზოსა ჰ ჰ ამაღლდა დიდე-
 ბა უფლისა ქეროვიმთაგან, ორთავად მიმართ სახლისა, ჰ აღავსო
 ღრუბელმან სახლი, ჰ ეზო აღივსო ნათლითა დიდებისა უფლისა-
 ე თა ჰ ჰ კმა ფრთეებისა ქეროვიმთასა ისმოდა ვიდრე ეზოსა კარეში-
 ვ სამდე, ვითარცა კმა ღუთისა სადღისა მეტეჲწლისა ჰ ჰ იყო ამ-
 ცნებდა რა იგი კაცსა მას მოსილსა სამოსლითა წმინდითა მეტ-
 ეჲწლი, მიილე ცეცხლი საშუალისაგან ეტლის თუალთასა, შორი-
 სისაგან ქეროვიმთასა, ჰ შევიდა ჰ დაღვა მანლობელად ეტლის
 ზ თვალთასა ჰ ჰ გამოყო ქეროვიმმან კელი თვისი საშუალისაგან ქერო-
 ვიმთასა, საშუალ ცეცხლისა, რომელი იყო შორის ქეროვიმთასა,
 ჰ მოიღო ჰ მისცა კელთა შემოსილისათა სამოსლითა წმიდითა, ჰ
 ც მიიღო ჰ გამოვიდა ჰ ჰ ვიხილენ ქეროვიმნი, ჰ მსგავსება კელთა

კაცთასა ქუჭშე კერძო ფრთეთა მათთასა ზ და ვისილე და აჭა ოთხნი თ
 ეტლის თუბლნი დგეს მასლობელნი ქეროვიმთანი, ეტლის თუბლი
 ერთი მოახლე ქეროვიმისა ერთისა, და ეტლის თვალი ერთი მოახლე
 ქეროვიმისა ერთისა, და შესახედავი ეტლის თუბლთა, ვითარცა შესახე- ი
 დავი ქვისა ანთრაკისა ზ და შესახედავი მათი მსგავსებ ოთხთა შორის, ი
 ვითარ სასუდ ოდეს იუვის ეტლის თუბლი საშუალ ეტლის თუბლისა ზ
 სლუასა შინა მათსა ოთხთა კერძოთა მიმართ ვიდოდეს ივინი, არა იხ
 მიიქცეოდეს სლუასა შინა მათსა, რამეთუ რომლისადაცა მიმართ ადგილი-
 სა მიიხილის დასაბამძან ერთძან, უკანა მისსა ვიდოდეს და არა მიი-
 ქცეოდეს სლუასა შინა მათსა ზ და ყოველი კორცი მათი, და სურგნი იბ
 მათნი, და კელნი მათნი, და ფრთენი მათნი, და ეტლის თუბლნი სავსე
 თუბლებითა გარემოს ოთხთა ეტლის თუბლთა მათთა ზ ხოლო იკ
 ეტლის თუბლთა ამათ ეწოდა გელკელ, მესმოდა რაჟ მე ზ და ოთ- იდ
 ხნი ჰირნი აქუნდეს თითოეულსა ცსოველთაგანსა, ჰირი ერთი
 ჰირი ქეროვიმისა, და ჰირი მეორე ჰირი კაცისა, და მესამე ჰირი
 ლომისა, და მეოთხე ჰირი არწივისა ზ და აღიმაღლეს ქერო- იე
 ვიმთა ესე ცსოველი რომელი ვისილე მდინარესა ზედა ქობარ-
 სასა ზ და სლუასა თანა ქეროვიმთასა ვიდოდეს ეტლის თუბლნი ესე ივ
 მასლობელნი მათნი, და კანმარტეპასა თანა ქეროვიმთაგან ფრთეთა
 მათთასა ამაღლებისათჳს ქუჭუანით, არა მოიქცეოდეს ეტლის თუბ-
 ლნი მათნი, დაღათუ ივინი მოახლეყთაგან მათთა ზ დგომასა შინა იხ
 მათსა დვიან, და ამაღლებასა შინა მათსა აღიმაღლებდეს მათ თანა,
 მით რამეთუ სული სიცოცხლისა იყო მათ თანა ზ და გამოვიდა დი- ილ
 დება უფლისა ორთავისაგან ტამრისასა, და აღვიდა ქეროვიმთა ზე-
 და ზ და აღიხუნეს ქეროვიმთა ფრთენი მათნი, და აღიმაღლეს ქუჭ- ით
 უანთა შინაჲ ჩემსა, აღსლუასა თანა მათსა და ეტლის თუბლთადაცა,
 მასლობელთა მათთა, და დადგეს შინა კართა ზედა ბჭისა სახლისა
 უფლისა ჰირის ჰირისასა, და დიდება ღუთისა ისრაელისა იყო მათ
 ზედა ზენა კერძო ზ ესე ცსოველი არს რომელი ვისილე ქუჭშე კე- ბ
 რძო ღუთისა ისრაელისასა, ¹⁾ მდინარესა ზედა ქობარისასა, და ვცან
 ვითარმედ ქეროვიმისა არს ზ ოთხნი ჰირნი ერთისა, და ოთხნი კა

1) ზემ. ა.

ფრთენი ერთისა, ღ მსგავსება კელთა კაცისათა ქქტშე კერძო ფრთე-
 კბ თა მათოსა ზ ესე ზირნი არიან რომელნი ვიხილენ ქქტშე კერძო
 დიდებისა ღმთისა ისრაელისასა, მდინარესა ზედა ქობარისასა ზი-
 ლვა მათი, ღ ესენი თითოეული მათი ზირის ზირ თვსსა ვიდოდა.

თ ა ვ ი ი ა.

ა და აღმიდო მე სულმან, ღ მიმიუვანა მე ბჭესა ზედა სახლისა
 უფლისსა ზირის ზირსა მხედველსა აღმოსავალთათ: ღ აჭა წინა კა-
 რთა ზედა ბჭისათა ვითარცა ოთხნი ღ ხუთნი კაცნი ღ ვიხილე სა-
 ბ შუალ მათსა იესონია იესერისი, ღ ფალტია ბანეესი, წინამძღუარნი
 ბ ერისანი ზ ღ თქუა ჩემდამო უფალმან, დეო კაცისაო, ესე კაცნი
 გ ულის მსიტყუენი ამათანი, ღ განმზრახნი განზრახვისა ბოროტ-
 გ სახლნი, ესე არს სიავი, სოლო ჩქტნი ვორცნი ზ ამისთვს წინას-
 დ წარმეტყუტლემდ მათ ზედა, წინაწამეტყუტლემდ, დეო კაცისაო ზ ღ
 ე დავარდა ჩემ ზედა სული უფლისა, ღ თქუა ჩემდამო, თქუ, ამათ იტ-
 ვ უს აღონაი უფალი, ესრეთ არქეთ სახლსა ისრაელისასა, ღ განზ-
 ვ რახვათაცა სულისა თქტტნისათა მეცნიერ ვარ მე ზ განამრავლენით
 მუტდარნი თქტტნნი ქალაქსა ამას შინა, ღ აღავსენით გსანი მისნი
 ს წელულებითა ზ ამისთვს ამათ იტუვს აღონაი უფალი, მკუდარნი
 თქტტნნი რომელნი დაჭსრენით საშუალ მისსა იგინი არიან ვორც-
 ტ საგან მისისა ზ მახვლისაგან გემინისეე, ღ მახვილი მოვანწიო
 თ თქტტნი ზედა, იტუვს აღონაი უფალი ზ ღ თქტტნცა გარამოვგეივან-
 ნე საშუალისაგან მისისა, ღ მიგცნე თქტტნი კელებსა უცხოთასა, ღ
 ი ვუტნე შორის თქტტნსა მძჯავრნი ზ ღ მახვილითა დაეცნეთ მათთა
 ზედა ისრაელისათა, ღ განსაჯნე თქტტნი, ღ სცანთ ვითარმედ მე ვარ
 ია უფალი ზ ეგე არა იყოს თქტტნდა სიავად, ღ თქტტნი არა იქმნეთ
 იბ მისსა ვორც შორის, მათთა ზედა ისრაელისათა განსაჯნე თქტნი ზ ღ
 სცნად ვითარმედ მე ვარ უფალი, რამეთუ მძჯავრთა ჩემთა ებრ
 თქტტნი არა ხვიდოდეთ, ღ სამართალნი ჩემნი თქტტნი არა დაიმარ-
 ხენით, არამედ მიწესთა მათმდე წარმართთასა, რომელნი იუტნეს

გარემო თქუენსა, მათ თავე სვიდოდეთ **ჟ** **ღ** იყო წინასწარმეტყუელ-
 ლებასავე შინა ჩემსა, **ღ** ფალტია ბანეასი მოკუდა, **ღ** დავვარდი ჰი-
 რსა შედა ჩემსა **ღ** კმა ვეავ კმითა დიდითა **ღ** ვთქუ, **ჟ** მე, **ჟ** მე აღონაი
 უფალი, მოსასრულებულად ჰყოფ შენ დაძთომილთა ისრაელისა-
 თა **ჟ** **ღ** იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუელნი **ჟ** მეო კაცი-
 საო, მძანი შენი, **ღ** კაცნი ტუჭობისა შენისანი, **ღ** ეოველი სას-
 ლი ისრაელისა, მოსრულდეს, რომელთა რქუეს მათ მევიდრთა
 იერუსალიმისათა, შორა, განდგომილ სართ უფლისაგან, თქუენდა
 მოცუქულარს ქუჭყანა სამკვიდრებულად **ჟ** ამისთჳს არქუ, ამათ იტ-
 ეუს აღონაი უფალი, ვითარმედ განვიშორნე ივინი წარმართთა შო-
 რის, **ღ** განვაბნინე ივინი ეოველსა შედა ქუჭყანასა, **ღ** ვეყო მე მათ
 სიწმიდე მცირე სოფლებთა შორის, სადაცა შევიდენ მუნ **ჟ** ამისთჳს
 არქუეე, ამათ იტეუს აღონაი უფალი, **ღ** შევიწინარნე ივინი წარმართ-
 თაგან, **ღ** შევერბნე ივინი სოფლებთაგან, სადა განვსთესნე ივინი მათ
 შორის, **ღ** მივსცნე მათ ქუჭყანა ისრაელისა **ჟ** **ღ** შევიდენ მუნ **ღ** აღსწენ
 ეოველნი სამაგელეებანი მათნი, **ღ** ეოველნი უსჯულოებანი მისნი მის-
 გან **ჟ** ¹⁾ **ღ** მივსცე მათ გული სსუაჲ, **ღ** სული ახალი მივსცე მათ
 შორის, **ღ** გამოვჭყფურა გული მათი ქვისა, **ღ** მივსცე მათ გული
 გორცისა გორცისაგან მათისა **ჟ** რათა ბრძანებთა შინა ჩემთა ვი-
 დოდინ, **ღ** სამართალთა ჩემთა იძარსვიდენ **ღ** ჰყოფდენ მათ **ღ** იეჴ-
 სენ ჩემდა ერად, **ღ** მე ვეყო მათდა ღმერთად **ჟ** **ღ** გულთა ებრ სამა-
 გელეებთა მათთასა, **ღ** უსჯულოებთა მათთასა, რომელნი ქმნენს
 ვითარცა გული მათი ვიდოდა, **ღ** სანი მათნი თავთა მათთათა მივს-
 ცენ, იტეუს აღონაი უფალი **ჟ** **ღ** აღიხუნეს ქეროვიმთა ფრთენი მა-
 თნი, **ღ** ეტლის თუალნი მათნი მახლობელნი მათნი, **ღ** დიდება
 ღუთისა ისრაელისა მათ შედა შეშთა შედაით მათსა **ჟ** **ღ** აღვიდა
 დიდება უფლისა სამუალისაგან ქალაქისა **ღ** დადგა მათთა შედა
 რომელი იყო ჰირის ჰირ ქალაქისა **ჟ** **ღ** სულმან აღმიდო მე, **ღ** მი-
 მიუქანა ქუჭყანად ქალდეველთა, ნატყუენავისა მიმართ, სულითა
 სილვისა ღუთისათა, **ღ** აღვედ სილვისაგან რომელნი ვისილნეთ **ჟ**

იგ
 იდ, იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კდ

1) იერემ. ლა. ჰემ. ლვ.

კმ **ბ** ვიტყვოდე ტუქობასა მიმართ ეოველთა სიტუქთა უფლისათა რომელნი მიჩუქნნა მე.

თ ა ვ ი ი ბ.

ა,ბ **ღ**ა იქმნა სიტუქა უფლისა ჩემდამო მეტუქელი **ჴ** მეო კაცი-
საო, საშუალ უსამართლოობათა მათთა დამკვდრებულ ხარ შენ,
რომელთა ჭქონან თუალნი ხედვად **ბ** ვერ ჭხედვენ, **ბ** უურნი ასხენ
სმენად **ბ** არა ესმისეუ. მით რამეთუ სახლი განმამწარებელი არს **ჴ**
კ **ბ** შენ, მეო კაცისაო, იქმენ თავისა შენისა ჭურჭელნი ტუქობისა-
ნი, **ბ** ტუქი იქმენ წინაშე მათსა, **ბ** ტუქი იქმენ ადგილისაგან შე-
ნისა ადგილისა მიმართ სიტუქსა წინაშე მათსა, რათა იხილონ, მით
დ რამეთუ სახლი განმამწარებელი არს **ჴ** **ბ** განილო ჭურჭლები შენი,
ე ვითარცა ჭურჭლები დღისა ტუქობისა **ჴ** წინაშე თუალთა მათთა
ბ შენ გამოხვიდე მიმწუხრი წინაშე მათსა ვითარცა განვალნი ტუქი,
დასთხარო თავისა შენისად ზღუდისა შორის, **ბ** განხვიდე მის მიერ **ჴ**
ვ წინაშე მათსა ვიდოდე მღუნვარედ, **ბ** დაფარულად განხვიდე, ზირი
შენი დაიბურო ფიჩთა, **ბ** არა იხილო ქუქუნა, მით რამეთუ ნი-
ზ მად მიგეც შენ სახლსა ისრაელისსა **ჴ** **ბ** ვუაჲ ეგრეთ ეოველთაებრ,
რაოდენნი მამცნა მე უფალმან, **ბ** მოვიხუქნ ჭურჭელნი, ვითარცა
ჭურჭელნი დღისა ტუქობისანი **ბ** მიმწუხრი, დაუთხარე თავსა
ჩემსა ზღუდე კელითა, **ბ** დაფარულად ფიჩვითა გამოვედ მღუნვარედ
ც მათ წინაშე **ჴ** **ბ** იქმნა სიტუქა უფლისა ჩემდამო მეტუქელი გან-
თ თიად **ჴ** მეო კაცისო, არა ვთქუა შენდამი სახლი ისრაელისა, სახლი
ი განმამწარებელი არს, გრქუან თუ რასა ჭყოფ შენ **ჴ** თქუ მათდამი,
ამათ იტუქს უფალი უფალი, მთავარსა **ბ** წინამძღვარსა იერუსა-
ლიმს შინა **ბ** ეოველსა სახლსა ისრაელისსა, რომელნი არიან
ია შორის მათსა **ჴ** თქუ მათდა მიმართ, ვითარმედ მე ნიშებსა ვჭყოფ,
ვითარ სახედ ვუაჲ ესრეთ ეოს მათ, გარდასახლებად **ბ** ტუქობად
იბ განვიდენ **ჴ** **ბ** მთავარი მათი შორის მათსა მღუნვარედ ვიდოდინან,
ბ დაფარულად ფიჩვითა განვიდეს ზღუდით, **ბ** განთხაროს გამო-
სლვასა მისსა მიერ, ზირი მისი დაიბუროს, რათა არა იხილოს თუა-

ლითა ღ მან ქუჭყანა არა იხილოს ❖ ¹⁾ ღ განუფინო ბადე ჩემი იგ
 მის ზედა, ღ შეპრობილ იქმნეს გარე მოცვითა ჩემითა, ღ მოვი-
 ვიანო იგი ბაბილონად, ქუჭყანად ქალდეველთა, ღ იგი არა იხი-
 ლოს, ღ მუნ აღესრულოს ❖ ღ ეოველნი გარემოსნი ძინსნი, შემ- იდ
 წენი მისნი, ღ ეოველნი შემუჭლნი მისნი განვსთესნე ეოველისა
 ძიმართ ქარისა, ღ მასვილი განუფინო უკანა მათსა ❖ ღ ცნან რა- იე
 მეთუ მე ვარ უფალი, განვაბინე რა მე ივინი წარძართთა შორის,
 ღ განვსთესნე სოფლებსა შორის ❖ ღ მოიხუწე მათგან კაცნი რიც- იე
 ხუჭულნი მასვილისაგან ღ სიემილისაგან ღ სიკუჭდილისა, რათა
 მიუთხრობდენ ეოველთა უმჯულოებათა მათთა წარძართთა შორის,
 სადა მივიდენ მუნ, ღ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი ❖ ღ იქმნა იზ
 სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუჭლი ❖ ძეო კაცისაო, ჰური შენი იწ
 ნაკლულევანებითა შენითა შჰამო, ღ წყალი შენი ტანჯვით ღ ჭი-
 რით ჭსუა ❖ ღ სთქუა ერისა მიძართ ქუჭყანისასა, ამათ ეტუჯს ით
 ადონაი უფალი დამკვდრებულთა იერუსალიმს, ღ ქუჭყანასა ზედა
 ისრაელისსა, ჰურსა მათსა ნაკლულევანებით ჰამდენ, ღ წყალსა მათ-
 სა უჩინო ქმნულებით სუმიდენ, რათა უჩინო იქმნეს ქუჭყანა საგ-
 სებთურთ მისით უთხოებითა ეოველთა დამკვდრებულთათა მის
 ზედა ❖ ღ ქალაქნი მათნი მკვიდროანნი მოოკრდენ, ღ ქუჭყანა ბ
 უჩინო საქმნელად იეოს, ღ სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი ❖ ღ იქ- კა
 მნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუჭლი ❖ ძეო კაცისაო, რაჲ არს კბ
 იგავი ესე თქუჭნდა ქუჭყანასა ზედა ისრაელისსა მეტყუჭლთა,
 შორს არიან დღენი, წარწუძდა ეოველი სილვაჲ ❖ ამისთჯს თქუ ბბ
 მათდამი, ამას იტუჯს ადონაი უფალი, მოვაქციო იგავი ესე ღ არღა
 იტუოდინ იგავსა მაგას სახლი ისრაელისა, რამეთუ თქუას მათდამი
 მეტყუჭლმან, მოვასლნეს დღენი ღ სიტყუა ეოველისა სილვისა ❖
 მით რამეთუ არა იეოს მერმე ეოველი სილვა ტუუილ ღ მძინსობი კდ
 მოსამადლებელად შორის ძეთა ისრაელისათასა ❖ მით რამეთუ მე ბმ
 უფალი ვიტუოდი სიტყუათა ჩემთა, ვიტუოდი ღ ვქმნა ღ არა გან-
 ვარძო მერმე, მით რამეთუ დღეთა შინა თქუჭნთა სახლი ისრაელი-

1) ჰეპ. იზ.

სა განმამწარებელი არს, ვთქუა სიტყუა ზე კჳმნა, იტუჯს ადონაი უფა-
 ლი ზე ზე ექმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუელი ზე მეო კაცი-
 საო, აჰა სახლი ისრაელისა განმამწარებელი ჩემი, მეტყუენი იტ-
 უჯან, ხილვა ესე რომელსა იხილავს დღეთა მიმართ ძრავალთა ზე
 ჟამთა მიმართ გრძელთა წინასწარმეტყუებლებს ესე ზე ამისთვის თქუ
 მათდამი, ამათ იტუჯს ადონაი უფალი, არა განგრძენ მეტყე უოველ-
 ნი სიტყუანი ჩემნი რომელთაცა ვიტეოდი რამეთუ ვთქუა სიტყუა
 ზე ვუო ივი, იტუჯს ადონაი უფალი.

თ ა ვ ი იზ.

და ექმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუენი ზე მეო კაცი-
 საო, წინასწარმეტყუებლებდ წინასწარმეტყუებლთა ზედა ისრაელისა-
 თა რომელნი წინასწარმეტყუებლებენ, ზე ჰრქუა წინასწარმეტყუებლ-
 თა რომელნი წინასწარმეტყუებლებენ გულით გამო მათით წინასწარ-
 მეტყუებლებდ, ზე სთქუა მათდამი, ისმინე სიტყუა უფლისა ზე)
 ამათ იტუჯს ადონაი უფალი: ვაჟ რომელნი წინასწარმეტყუებლებენ
 გულით გამო მათით, რომელნი ვლენან უკანა სულისა მათისა ზე
 უოველითურთ არა ჰხედვენ ზე ვითაჲცა მელნი ნაოხართა შინა იქ-
 მნეს წინასწარმეტყუებლნი შენნი ისრაილ ზე არა დადგეს სიმეარე-
 სა ზედა, ზე შეკრბეს სამწესო სახლსა შინა ისრაელისსა, არა აღ-
 დგეს დღესა შინა ბრძოლისასა, მეტყუებლნი დღესა შინა უფლის-
 სა ზე მხედველნი ცრუთა, მემისენი ამათა, რომელნი იტეოდეს,
 იტუჯს უფალი, ზე უფალმან არ მოავლინა ივინი ზე იწეეს აღდგი-
 ნებად სიტუჯსა ზე არა ხილვა ცრუ იხილეთა, ზე მისნობანი
 ამათნი სთქუენით, ზე სთქუთ, იტუჯს უფალი, ზე მე არა მეტყუა ზე
 ამისთვის არქუ, ამათ იტუჯს ადონაი უფალი, მის წილ რომელ სი-
 ტყუანი თქუენნი ცრუ, ზე მისნობანი თქუენნი ამათებ, ამისთვის მე
 თქუენ ზედა, იტუჯს ადონაი უფალი ზე ზე განვეო ველი ჩემი წი-
 ნასწარმეტყუებლთა ზედა მხედველთა ცრუისათა, ზე აღმომხმობელთა
 ამათათსა, სწავლასა შინა ერისა ჩემისასა არა იეუნენ, არცა შთაწე-
 რათა შინა სახლისა ისრაილისათა შთაიწერენ, ზე ქუტუანად ის-

) იერემ. ია. ჰემ. იდ ზე ლდ.

რალიისა არა შევიდენ, ჰ ცნან ვითარმედ მე ვარ ადონაი უფალი ზ
 მის წილ რამეთუ შეატუნეს ერი ჩემი მეტეუჭლთა, მძდობა მძ- ი
 დობა, ჰ არა იყო მძდობა, ჰ ესე აშენებს კედელსა ჰ იგინო ჭო-
 ზდეს მას, უკეთუ დაეცა ზ თქუჭს მგოზელთა მიძართ მისთა, ვითარ- ია
 მედ დაეცა ჰ ყოველი წუძა წარმღუნელი, ჰ მივსცნე ლოდნი
 კლდის სასროლნი საკრველის შინათა მათთა დაეცნენ, ჰ სული აღ-
 მღებელი მოვიდეს ჰ განიბრძარსო ზ ჰ აჭა დაეცა ზღუდე, ჰ არა იბ
 თქუჩან თქუჭნდამო, სადა არს საგოზელი თქუჭნი რომელი სცხეთ ზ
 ამისთუხს ამათ იტუჯს ადონაი უფალი, ჰ მოვსცე ქარი აღმღებელი იკ
 გულის წურომითა ჩემითა, ჰ წუძა წარმღუნელი იუოს რისხუთა ჩე-
 მითა, ჰ ლოდნი კლდის სასროლნი გულის წურომით მოვაწინე
 მოსასრულეებლად ზ ჰ აღმოვზნარდო ზღუდე რომელსა სცხეთ ჰ და- იდ
 ცეს, ჰ დავდვა იგი ქუჭყანასა ზედა, ჰ გამოჩნდენ საფუძველნი მი-
 სი ჰ დაეცნენ, ჰ მოჭსრულდეთ მხილეებითა, ჰ სცნათ რამეთუ მე
 ვარ ადონაი უფალი ზ ჰ შევასრულო რისხვა ჩემი ზღუდესა ზედა, იე
 ჰ მომგოზელთა მისთა ზედა, ჰ დაეცეს, ჰ ვთქუ თქუჭნდამი არა
 არს ზღუდე არცა მგოზელნი მისნი ზ წინასწარმეტეუჭლნი ისრა- იე
 ლისანი, რომელნი წინასწარმეტეუჭლებდეს იერუსალიმსა ზედა, ჰ
 მხილეულნი მძდობასა მისსა ჰ მძდობა არა არს, იტუჯს ადონაი
 უფალი ზ ჰ მენ, მეო კაცისაო, განიმტკიცე ზირი მენი ასულთა იხ
 ზედა ერისა მენისათა, რომელნი წინასწარმეტეუჭლებენ გულით
 გამო მათით, ჰ წინასწარმეტეუჭლებდ მათ ზედა ზ ჰ სთქუა, ამათ იწ
 იტუჯს ადონაი უფალი: ვაჟ რომელნი შეაკერვენ სასწაულებსა ყო-
 ველსა ქუჭმე იდაუქსა კელისასა ჰ ჭყოფენ სადგებლებსა ყოველსა
 ზედა თაჳსა ყოველისა ჭასაკისასა, გარდასაქცეველად სულთა, სულ-
 ნი გარდაიქცეს ერისა ჩემისანი, ჰ სულთა იღუწიდეს ზ ჰ შემაგი- ით
 ნებდეს მე ერისა მიძართ ჩემისა, მჭკლისათუხს ქრთილთასა, ჰ ნა-
 ტყვისათუხს ზურისა, მოკლვითა სულთათა, რომელთა არ ჯერ იყო
 მოკლვა, ჰ ღუწითა სულთათა რომელთა არ ჯერ იყო სიცოცხლე,
 თქუძასა შინა თქუჭნგან ერისა მსმენელისა ცუდთა ვა ყოფათასა ზ
 ამისთუხს ამათ იტუჯს ადონაი უფალი, აჭა მე თაჳის საცოებსა კ

თქუენსა ზედა რომელთა ზედა თქუენ მიმოიქცევით მუნ სულთა და-
 სარღუჭველად, ჰ განვხეთქნი იგინი მკლავთა თქუენთაგან, ჰ გან-
 ვაჟლინნე სულნი რომელთა თქუენ გარდააქცევით სულთა მათთა გან-
 ბნეულებად ❖ ჰ განვხეთქო სადგმელები თქუენნი, ჰ ვისსნა ერი
 ჩემი ჯელთაგან თქუენთა, ჰ არღა მერმე იუენენ ჯელთა შინა თქუენ-
 ნთა მიმოსაქცევლად, ჰ სცნათ რამეთუ მე ვარ უფალი ❖ მის წილ
 რომელ გარდააქციეთ გული მართლისა უსამართლოდ, ჰ მე არა
 გარდამექცია იგი ჰ განამლიერებდით ჯელთა უსჯულოსათა ეოფ-
 ლითურთ არა მოქცევად მისსა გვისსაგან მისისა უკეთურისა, ჰ
 ცხოვნებად მისსა ❖ ამისთჳს ტყუილით ხილვა არა იხილოთ, ჰ
 მისნობათა არღა იმისნებდეთ მერმე, ჰ ვიცსნა ერი ჩემი ჯელისაგან
 თქუენისა, ჰ სცნათ რამეთუ მე ვარ უფალი.

თ ა ვ ი იღ.

და მოვიდეს ჩემდა მოხუცებულთაგან ისრაელისათა, ჰ დასხდეს
 წინაჲმე ჰირსა ჩემსა ❖ ჰ იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტუენ-
 ლი ❖ მეო კაცისაო, კაცთა ამათ დასხნეს გულის ზრახვანი მათნი
 გულთა შინა მათთა, ჰ ტანჯვა სიცრუენთა მათთა დადვეს წინაჲმე
 ჰირსა მათსა, მიმკებელმანღა თუ მიუგო მათ ❖ ამისთჳს ეტყოდე
 მათ, ჰ სთქუა მათღა მიმართ, ამათ იტყუს ადონაი უფალი, კაცმან
 კაცმან სახლისაგან ისრაელისა, რომელმან დათუ ისხნეს მოგონე-
 ბანი მისნი გულსა შინა თჳსსა, ჰ ტანჯვა სიცრუისა მისისა დაწე-
 სოს წინაჲმე ჰირსა მისსა, ჰ მივიდეს წინასწარმეტყუენლისა მიმართ
 მე უფალმან მიუგო მას მათ შინა, რომელთა შინა შეწუდომილ არს
 გავონება მისი ❖ რათა განაიგურდიოს სახლი ისრაელისა,
 გულთა ებრ მათთა უცხო ქმნილთა ჩემგან, მოგონებათა მიერ
 მათთა ❖ ამისთჳს თქუ სახლისა მიმართ ისრაელისა, ამათ იტყუს
 ადონაი უფალი, მოიქცეთ სიმარჯუენთაგან თქუენთა, ჰ ეოგულთა-
 გან უთნობათა თქუენთა, ჰ მოაქციენით ჰირნი თქუენნი ჩე-
 მდა ❖ მით რამეთუ კაცმან კაცმან სახლისაგან ისრაელისა, ჰ
 მსხემთაგან რომელნი მსხემობენ ისრაელსა შორის, რომელიცა უ-
 ცხო თუ იქმნეს ჩემგან, ჰ დასხნეს გულის ზრახვანი მისნი გულსა

შინა თუხსა, **ა** ტანჯვა უკეთურებისა თუხისა დააწესოს წინაშე ზი-
 რსა მისსა, **ა** მივიდეს წინასწარმეტყუ^ტლისა კითხვად მისსა ჩემ
 მიერ უფალმან მიუგო მას, რომელსა შინა შეწუდომილ არს მას ში-
 ნა **ა** **ა** დავაძტვიცო ზირი ჩემი კაცსა მას ზედა **ა** დავდგა იგი ოს-^ტ
 რად **ა** უჩინო საქმეებად, **ა** აღვიდო იგი საშუალ ერისა ჩემისა,
ა სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი **ა** ¹) **ა** წინასწარმეტყუ^ტლი თუ
 სცთეს **ა** თქუას სიტყვა, მე უფალმან შევაცთუნე იგი, **ა** მივეო კე-
 ლი ჩემი მის ზედა **ა** უჩინო ვუო იგი საშუალ ერისა ჩემისა ისრაე-
 ლისა **ა** **ა** მოღებულ იქმნეს სიცრუე^ტ მათი, სიცრუისა ებრ მკი-^ო
 თხუ^ტლისა მის, **ა** სიცრუისა ებრ ეგრეთვე წინასწარმეტყუ^ტლსა
 ეუოს **ა** რათა არღა სცთეს მერმე სახლი ისრაელისა ჩემგან, **ა** რა-^{ია}
 თა არღა ეგნენ მერმე შეცოდებათა მათთა ზედა ყოველთა, **ა** იუ^ნენ
 ჩემდა ერად, **ა** მე ვიუო მათდა ღუთად, იტუ^ვს აღონაი უფალი **ა** **ა** ^{იბ}
 იქმნა ჩემდამო სიტყვა უფლისა მეტყუ^ტლი **ა** მეო კაცისაო,^{ივ}
 ქუ^ტყანამან რომელმან მე თუ შემცოდოს მე შთავრდომა შეცოდება-
 სა, **ა** მივეო კელი ჩემი მის ზედა, ²) **ა** შევმუსრნე მისგან სიმტკიცენი
 ჰურისანი, **ა** გამოვაფლინო მას ზედა სიუმილი, **ა** აღვიდო მისგან
 კაცი **ა** საცხოვარი **ა** **ა** უკეთუ იუ^ნენ სამნი ესე კაცნი შორის მი-^{იდ}
 სსა, ნოე, იობ **ა** დანიელ იგინი სიძარტლესა შინა მათსა ცხოვნ-
 დენ, იტუ^ვს აღონაი უფალი **ა** ხოლო უკეთუ მკეცნიცა ბოროტნი ^{იე}
 მოუკადე ქუ^ტყანასა მას ზედა, დაგტანჯო იგი **ა** იუოს უჩინო სა-
 ქმნეებად **ა** არა იუოს რომელმან განგლოს ზირისაგან მკეცთასა **ა**
ა სამნი ესე კაცნი იუ^ნენ შორის მათსა, ცხოველ ვარ მე, იტუ^ვს ^{ივ}
 აღონაი უფალი, უკეთუ მენი მათნი ანუ ასულნი ცხოვნდენ, იტუ^ვს
 აღონაი უფალი, არამედ იგინი ძარტონი ცხოვნდენ, ხოლო ქუ^ტყანა
 იუოს მოსასრულებლად **ა** ანუ მახული თუ მოგუკადო ქუ^ტყანასა მას ^{იზ}
 ზედა, **ა** ვთქუა მახულმან ძოიარენ ქუ^ტყანასა ზედა, **ა** აღვდო მი-
 სგან კაცი **ა** საცხოვარი **ა** **ა** სამნი ესე კაცნი შორის მისსა, ცხო-^{იწ}
 ველ ვარ მე, იტუ^ვს აღონაი უფალი, ვითარმედ ვერ განარინენ მე-
 ნი მათნი, ანუ ასულნი, არამედ იგი მხოლონი განერნენ **ა** ანუ ^{ით}

1) ზემ. ივ. -- 2) ზემ. დ ჰ ე.

საკუჭილი თუ მოვაგლინო ქუჭუნასა მას ზედა, ზე განეფინო გუ-
 ლის წერომა ჩემი მის ზედა სისხლისა მიერ, მოსრულება მისგან
 კაცი ზე საცხოვარი ზე ზე ნოე ზე იობ ზე დანიელ სამუხალ მისსა
 იუჟენ, ცხრველ ვარ მე. იტუჯს აღონაი უფალი, უკეთუ მენი მათნი
 ზე ასულნი განარინენ, რამეთუ მათ სიძარტლესა შინა მათსა განარინენ
 სულნი მათნი ზე ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, ზე უკეთუ
 ოთხნი ბურის კებანი ჩემნი მასული ზე სიემილი, ზე მკეცნი ბო-
 როტნი ზე საკუჭილი ზე გამოვაგლინო იერუსალემსა ზედა, მოსრუ-
 ლებად მისგან კაცი და საცხოვარი ზე ზე უნდონი დაშთომილნი
 მის შორის განრინებულნი მისგან, რომელნი გამოიფუგანებენ მისგან
 მეთა ზე ასულთა, ზე აჰა ივინი გამოვლენ თქუჭუნდათ, ზე
 იხილნეთ გჰანი მათნი, ზე მოგონებანი მათნი ზე შეინანოთ ბოროტთა
 ზედა, რომელნი მოჰჰკადენ იერუსალემსა ზედა ეოველთა ზედა მჯრთა,
 რომელნი მოვაწიენ მის ზედა ზე ზე ნუგეშინისცემდენ თქუჭუნ, მით
 რამეთუ იხილნეთ გჰანი მათნი ზე მოგონებანი მათნი, ზე სცნათ ვითარ-
 მედ არა ამაოდ ვეუნ ეოველნი რაოდენნი ვქმნენ მის შორის, იტ-
 უჯს აღონაი უფალი.

თ ა ვ ი ია.

და იქმნა სიტუვა უფლისა ჩედათო მეტყუჭლი ზე ზე შენ, მეო
 კაციასო, რადმცა ეყო ხესა ვენაჯისასა ეოველთაგან ნერგთა მეო-
 ფთა ვეთა შორის მადნარისათა ზე უკეთუ მოიღონ მისგან ძელი
 შესაქმედ საქმარისა მოიღონ მისგან მანა, დაკიდებად ეოველი ჭურ-
 დ ჭელი მის ზედა ზე თჯნიერ ცეცხლისა მიეცეს განსალეველად წლი-
 თი წლადსა განწმენდასა მისსა განჰლევეს ცეცხლი, ზე მოაკლებს
 სრულიად, ნუ საჰმარ იეოს საქმრად ზე ზე არცა მერმე ეოფხსალა
 მისსა ეოვლად სრულად არა იეოს საქმრად, რამეთუ ცეცხლმანდა
 თუ განლიოს იგი სრულიად, უკეთუ შეიქნას საქმრად მერმე ზე
 ამისთჯს ვთქუა, ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, ვითარ სანედ ხე ვე-
 ნახისა ზეთა შორის მადნარისათა, რომელი მივეც ცეცხლსა განსა-
 ვლენელად იგი, ეგრეთ მივისცენ მკჯდრნი იერუსალემს შინა ზე ზე მივისცე
 ზირი ჩემი მათ ზედა, ცეცხლისაგან გამოვიდენ, ზე ცეცხლმან შეჰ-

მნეს ივინი, ღ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი განმტკიცებასა შინა ზირისა ჩემისასა მათ ზედა ზ დ მივსცე ქუჭყანა უჩინო საქმნელად, მათ წილ რომლითა დაეკუჭტინეს შეცოდებითა, იტყუეს ადონაი უფალი.

თ ა ვ ი ი მ .

ღ იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუებელი ზ მეო კაცი-სარ, უწამენ იერუსალიმსა უსჯულოებანი მისნი ზ დ სთქუა, ამათ ეტყუეს ადონაი უფალს იერუსალიმსა ძირი შენი ღ შობა შენი ქუჭყანისაგან ქანაანისსა, მამა შენი ამმორეველი, ღ დედა შენი ქეტრელა ზ დ შობა შენი რომელსა დღესა იმევ, არა შეიკრნეს ბუბუნი შენნი, უჲ შენი არა მოკუჭტილ ვეეს, ღ წელითა არა განიბანე საცხოვრებელად, არცა მარლითა შეიმარლიე ღ სასუჭვლებითა არ შეიხუე ზ არცა ჰრიდა შენ ზედა თუალმან ჩემმან ეოფად შენდა ერთიცა ამათ ეოველთაგანი, ვნებად რამე შენ ზედა ღ განიგდე ზირსა ზედა ველისასა, გუღარმნილებითა სულისა შენისათა, რომელსა დღესა იმევ ზ დ განვლე შენ ზედა ღ გიხილე შენ შებლალული სისხლისა მიერ შენისა ღ გარქუ შენ, სისხლისაგან შენისა ცხოვრება, ღ გარქუ შენ სისხლისათანა შენისა სცხოვრდე, განმრავლდი უბრალოდ ზ ვითარცა აღმოსავალი აგარაკისა მიგეც შენ, ღ განჰმრავლდი ღ განსდიდენ, ღ შესუჭდ ქალაქებთა ქალაქთასა, ბუბუნი შენნი აღემართნეს, ღ თმა შენი აღმოჰკდა, ხოლო შენ იევე მიჰუჭლ, ღ უშუჭრ ქმნილ ზ დ გაჰნვლე შენ მიერ ღ გიხილე შენ, ღ აჰა ჟამი შენი ღ ჟამი დამარღუჭველთა: ღ განვიფროთენ ფროთენი ჩემნი შენ ზედა, ღ დავბურე უშუჭრება შენი, ღ გეფუცე შენ, ღ შემოვედ აღთქმისა მიერ შენ თანა, იტყუეს ადონაი უფალი, ღ იქმენ ჩემდად ზ დ განგებანე შენ წელითა, ღ წავგრეცხ სისხლი შენი შენგან, ღ ცცხე შენ ზეთითა ზ დ შეგმოსე შენ ჰრელებნი ღ შეგასს შენ იაკინთნი, ღ მოგარტე შენ ბისონი, ღ გარე მოგასს შენ ტრისანტონი ზ დ შეგამკუჭ შენ სამკაულითა, ღ შეგასხენ სალტენი გარეველთა შენთა, ღ მანიაკი გარემოს ქედისა შენისა ზ დ მივეც საუური გარემოს სასქმენელ ეურისა შენისა ღ გრკალნი ეურთა ზედა შენთა, ღ გვრგვნი სიქადულისა თავსა ზედა შენსა ზ დ შეგამკუჭ

ღ
ა,ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ია
იბ
იგ

ოქროთა და ვერცხლითა, და იქმნეს კარემოს სმელნი შენნი ბისონისა-
 ნი, და ტრინაპტანი, და ჭრელნი ჭიჭნაურითა შეგასხენ, და მიგეც საჭმელად
 იდ შენდა სემიდალი, და თაფლი და ზეთი შჭამე, და იქმენ შუჭნიერ ფრიად
 ფრიად, და წარმართე მეფობად და და განკდა სახელი შენი წარმარ-
 თთა შორის სიკეთისათჳს შენისა, მით რამეთუ განსრულებულ იუავ
 იე შენ შედა, იტუჯს ადონაი უფალი და და მოსავ იქმენ სიკეთესა ზედა
 შენსა, და ისიძვე სახელითა შენითა და განჭფინე სიძვა შენი ყოვე-
 ივ ლსა ზედა თან წარმავალსა, მისსა იქმნა რომლისა არა იყო და და
 შოილე სამოსელთაგან შენთა, და უქმენ იგი კერძთა კერულებად და
 განჭმეძვენ მათ ზედა, და არა შესვიდე რომელნი არა იუწენენ, არცა
 იზ არა იქმნეს და და მოისუტნ ჭურჭელნი სიქადულისა შენისანი, ოქ-
 როსაგან ჩემისა და ვეცხლისაგან ჩემისა რომელნი მიგცენ შენ,
 იწ და უქმენ თავსა შენსა სატნი წულებორნი, და განჭმეძვენ მათდამი და
 და მოილე შესამოსელი შენი ჭრელი, და გარე შეჭმოსე მათ, და ზეთი
 ით ჩემი, და საკმეველი ჩემი, დასდევ წინაშე ჰირსა მათსა და და ჰურნი
 ჩემნი რომელნი მიგცენ შენ, სემიდალი და ზეთი, და თაფლი, გან-
 საზრდელე შენ და დასხენ იგინი წინაშე ჰირსა მათსა საყნოსად სუ-
 მ ლნელებისად და და იქმნა შემდგომად ამათსა, იტუჯს ადონაი უფალი,
 და მიიუწანენ შენი შენნი და ასულნნი შენნი რომელნი მიშუტნ მე, და
 კა უსორენ მათგან სულევნელად, ვითარცა მცირედ განჭმეძვენ და და
 კბ დასწევდენ შულნი შენნი, და მისცენ მათ გარე შესახდელად იგინი
 მათდად და ესე უფროს ყოვლისა სიძვსა შენისა, და სამბეკლებათა
 კგ შენთა და არ მოივსენე დღისა სიჩჩობისა შენისა, ოდეს იუავ ში-
 კგ შუტლ და უშუტრ, და შებღალულ სისხლითა შენითა, და სცხოვნდი და
 კდ და იუოს შემდგომად ყოველთა უკეთურებათა შენთა ვამ ვამ შენდა,
 კე იტუჯს ადონაი უფალი და და უშენე თავსა შენსა საყუდელი სამეფო,
 კე და უქმენ თავსა შენსა გამონადები ყოველსა ზედა უბანსა და და დასა-
 ბამსა ზედა ყოვლისა გზისასა აღაშენენ სიძვანი შენნი, და განჭრ-
 კვ უტნ სიკეთე შენი, და განუშარტენ წვნი შენნი ყოველსა წარმველ-
 სსა გზისასა, და განამრავლენ სიძვანი შენნი და და ისიძვე მეთა მი-

მართ ეგვიპტისათა, მოზღჳრეთა შენთა კორც დიდთა, დ მრავალ
 გზის ისიძეე, განსარისხებლად ჩემდა ა დ უკეთუ განვირთსა კელი
 ჩემი შენ ზედა, დ აღვიხუნე უსჯულოებანი შენნი, დ განხცენე შენ
 კელეხსა მოძულეთა შენთასა, ასულთა უცხო თესლთასა, განმდრე-
 კელთა შენთასა გზისაგან შენისა ა უთხო იქმენ დ განჳმეძვენ მეთა
 მიძართ ასსურისთა, დ არცა ეგრეთ განსძელ, დ განჳმეძვენ დ არა
 აღივსე ა დ განამრავლენ სიძევანი შენნი ქჳსყანისა მიძართ ქანა-
 ნისსა, დ ქალდეველთა მიძართ, დ არცა ამთგან აღივსე ა რათა გა-
 ნეწმინდო გული შენი, იტუჯს ღმერთი უფალი, ქმნასა შინა შენგან
 ამათ ყოველთა საქმეთა დედა-კაცისა მეძვისა განკადნიერებულისათა,
 დ განჳმეძვენ მის წილ ასულთა შორის შენთა ა აღაშენე რა სა-
 სიძველი შენი დასაბამსა ყოვლისა გზისასა, დ გამოხადები შენი
 ჳეავ ყოველსა ზედა უბანსა, დ არა იქმენ ვითარცა მეძავი შემკრებე-
 ლი სასუიდელთა ა ანუ დედა-კაცი მეძრუშე ქმარსა ქჳსშე თჯსსა,
 უცხოთა მიძართ მსგავსი შენი ქმრისაგან თჯსისა მიძღებელი სას-
 უიდელთა ა დ ყოველთა მეძავ ქმნილთა მისთანა მიცემული სასუი-
 დელთა, ხოლო შენ მისცენ სასუიდელნი ყოველთა ტრფიალთა შე-
 ნთა, დ აღსტჯრთე ვითარძედ მათ, მოსლავად შენდამი, გარემოს სი-
 ძათა შენითა ა დ იქმნა შენ შორის განდრეკილება უფროს დედა-
 თასა, სიძვასა ზედა შენსა, დ შენთანა არა ისიძევს მირასცემდ შენ
 სასუიდელთა, დ შენ სასუიდელნი არა მოგეცნეს, დ იქმნა შენ შო-
 რის განდრეკა ა ამისთჯს მეძავო ისმინე სიტყუა უფლისა ა ამათ
 იტუჯს აღონი უფალი, მის წილ რომელ მიჳფენ რვალსა შენსა, დ
 გამოცხადნეს სირცხვილი შენი ტრფიალთა მიძართ შენთა, დ ყოვე-
 ლთა მიძართ გულის ზრახვათა უსჯულოებათა შენთასა, დ შორის
 სისხლებისა შჯლთა შენთასა რომელნი მისცენ მათ ა ამისთჯს აჳს
 მე შენ ზედა შევეკრიბნე ყოველნი ტრფიალნი შენნი, რომელთა შო-
 რის აღერიე მათ შორის, დ ყოველნი რომელნი შევიუწარენ ყო-
 ველთა თანა რომელთა სძულობდ დ შევეკრიბნე ივინი შენ ზედა გა-
 რემოს, დ გამოვაცხადნე სიბოროტენი შენნი მათდამი, დ ისილონ

კზ
 კტ
 კთ
 კლ
 კლა
 კლბ
 კლგ
 კლდ
 კლ,კა
 კლს

ლ^ლ უოველი სირცხვილი შენი ¹⁾ და შურ ვიგო შენგან შურის გება მე-
 მრუძისა, და კარდაცემულისა სისხლითა, და დაგდვა შენ სისხლითა
 ლ^ლ გულის წეროდისა ჩემისა და შურისათა ²⁾ და მივცე შენ კვლთა მათ-
 თა და დაარდუნ სიმება შენი, და დაამკვან ხარისხი შენი, და განგმა-
 მ რცხენ შენ სამოსელნი შენნი, და დაუტევნენ ჭურჭელნი სიქადული-
 მ სხ შენისანი, და დაგიტეონ შენ შიშველი და უშუჭური ³⁾ და მოვიუტა-
 მ^მ შენ მასჯლებითა მათითა ⁴⁾ და დაწუნენ სასლნი შენნი ცეცხლითა,
 და ეონ შენ შორის შურის ძიება წინაშე დედათა მრავალთასა, და
 მოვაქციო შენ სიძვისაგან, და სასყიდელნი არ მისცნე არლა მერმე ⁵⁾
 მ^მ და მოვაგვლინო გულის წერომა ჩემი შენ ზედა, და აღებულ იქმნეს
 მ^მ შური ჩემი შენგან, და განვისუჭნო, და არლა ვსრუნვიდე მერმე ⁶⁾ მათ
 წილ რომელ არ მოივსენე დღე სიჩოფსა შენისა, და მსწუხებდ მე
 ამათ უოველთა მიერ, და აჭა მე გზანი შენნი თავსა ზედა შენსა მივ-
 მ^მ სცენ, იტევს აღონაი უფალი, და ეგრეთცა არ ვუვა უოვლისა ებრ
 მ^მ უთნობისა შენისა, უოველთა ზედა უსჯულოებათა შენთა ⁷⁾ ესე უო-
 ველნი იუუნენ, რაოდენნი თქუნეს ძვანდ შენდა ივავისა მიერ მე-
 მ^მ ტეუჭლთა, ვითარცა დედა მისი, ეგრეთცა ასული მისი ⁸⁾ ასული დე-
 მ^მ დისა შენისა შენ ხარ განმშორებელი ქმრისა თვისისა და შვლთა თვისთა და
 და დათათა შენთა, რომელთა განიმორჩეს ქმარნი მათნი და შვლნი მ-
 მ^მ თნი, დედა თქუნნი ქეტელა და მამა თქუნნი ამორეველი ⁹⁾ და და თქუნ-
 მ^მ ნი უსუცესი სამარია, იგი ასულნი მისნი და მკვდრებულნი მარცხე-
 მ^მ ნით შენსა, და და შენი უმწევესი შენი, და მკვდრებულნი მარჯუჭ-
 მ^მ ნით შენსა სოდომად და ასულნი მისნი ¹⁰⁾ და არცა ვითარ გზათა მათ-
 თა ზედა ხვდოდე, არცა უსჯულოებათა მათთა ებრ ჭევა, მცირედ
 მ^მ აღემატე მამა უოველთა შინა გზათა შენთა ¹¹⁾ ცხოველ ვარ მე აღო-
 მ^მ ნაი, იტევს უფალი, უკეთუ ეო სოდომიან დამან შენმან მან და ასულთა
 მ^მ მისთა, ვითარ სახედ ჭევა შენ, და ასულთა შენთა ¹²⁾ კარნა ესე
 უსჯულოება სოდომისა დისა შენისა ამხარტავანება, და სისავსითა
 შურისათა და იეფობითა ნუგუჭულობდა იგი და ასულნი მისნი, ესე

1) ჭემ. კბ. — 2) დ მეუ. კკ. — 3) დახად. ით.

იყო მის შორის და ასულთა მისთა, და კელსა გლაკისა და დავრო-
 მილისსა არა უპერობდეს და და დიდ მოქადულობდეს და ეუნეს
 უსჯულოებანი წინაშე ჩემსა, და აღჯხუწნ იგინი ვითარცა იხილე და
 და სამარცხან ნახევართა ებრ ცოდვათა შენთასა არ ცოდა, და განა-
 მრავლენ უსჯულოებანი შენნი უფროს მათსა, და განამრავლენ დანი
 შენნი ყოველთა მიერ ცოდვათა შენთა, და ყოველთა მიერ უსჯუ-
 ლოებათა შენთა რომელნი ჰქმნენ და და შენი მოილე ტანჯვა შენი
 გარდარეული, რომლითა განსრწუნენ დანი შენნი ცოდვათა შინა შე-
 ნთა, რომელნი იუსჯულოენ უფროს მათსა, და განამართლენ იგინი
 უფროდს თავისა შენისა, შენ შეირცხვენ და მიილე უპატოება შენი
 განმართლებითა შენგან დათა შენთათა და და გარე მივაქცინე გარე
 მიქცევანი მათნი, გარე მიქცევა სოდომისა, და ასულთა მისთა, და
 გარე მივაქციო გარე მიქცევა სამარცხისა და ასულთა მისთა, და გარე
 მივაქციო გარე მიქცევა შენი შორის მათსა და რათა მიიღო ტანჯვა
 შენი, და უპატო იქმნე ყოველთაგან რომელნი ჰქუწნენ შენ მიერ
 განრისხებითა ჩემითა და და და შენი სოდომად და ასულნი მისნი
 კვალად ეგნენ ვითარცა იუნეს დასაბამითგან, და სამარცხად და ასუ-
 ლნი მისნი კვალად მოეგნენ, ვითარცა იუნეს დასაბამითგან, და შენ
 და ასულნი შენნი კვალად ეგნეთ ვითარცა იუვენით დასაბამითგან და
 და არა თუძვა იყო სოდომად და შენი სასმენელად ჰირსა შინა შე-
 ნსა, დღეთა შინა ამჰარტავანებისა შენისათა და ჰირველ გამოჩინე-
 ბისა უკეთურებისა შენისა, ვითარ სახედ საუვედრელ ხარ აწ ასუ-
 რეთისათა, და ყოველთა გარემოსთა მისთა, და ასულებისა უცხოთა
 მათთასა რომელ არიან გარემოს შენსა და და უთნობანი შენნი, და
 უსჯულოებანი შენნი შენ მოიხუწნ ესენი, იტყვს უფალი და ამათ
 იტყვს აღონაი უფალი, და ვეო შენ შორის ვითარცა ჰევა, ვითარცა
 უპატო ეავ წევა ესე გარდასლვად მცნებისა ჩემისა და და მოვი-
 კსენო მე აღთქმისა ჩემისა შენდა მიმართისა დღესა შინა სიჩხოდსა
 შენისსა და აღვიდგინო შენ აღთქმა ჩემი აღთქმად საუკუნოდ და და
 მოვიკსენნე გზანი შენნი და უპატო იქმნე მოხუძასა შენგან დათა
 შენთა უსუცესთა შენთასა, უმრწემესთა თანა შენთა, და მიგცნე იგი-

ნ
 ნა
 ნბ
 ნგ
 ნდ
 ნე
 ნვ
 ნზ
 ნც
 ნთ
 ღ
 ღა

2ბ ნი შენ გამოსაცდელად ჰ არა აღთქმად შენდა ❖ ჰ აღვადგინო მე
 2გ აღთქმა ჩემი შენთანა, ჰ სცნა ვითარმედ მე ვარ უფალი ❖ რათა
 მოიკსენო ჰ გრცხუწნოდის, ჰ არა იეოს შენდა მეძმე აღებად ჰი-
 რისა, ჰირისავან უზატვიოებისა შენისა, ლხინებასა შენსა ჩემგან,
 ეოველთავან რომელნი ჰეუწნ, იტყუს აღონაი უფალი.

თ ა ვ ი იზ.

ა,ბ და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუებლი ❖ მეო კა-
 ცისაო, მიუთხარ მითხრობა ჰ თქუ იგავი სახლისა მიძართ ისრაჲ-
 გლისა ❖ ჰ სთქუა ამათ იტყუს აღონაი უფალი, არწივი დიდი ქველ-
 ნაბრდღუწნი, ფრთა დიდი, ხანიერი განფრცობითა, მელავ მაგარი,
 სავსე ფრხნილებითა, რომელსა აქუს მიძართება მესლვად ლიბანედ
 ღ ჰ შევიდა ჰ მიიხუნა ურჩეულესნი ნამუსანი ❖ მწუჭრვალნი სინჩო-
 სა მისისანი მოჰფხანნა, ჰ მოიხუნა იგინი ქუჭუნად ქანანისა, ქა-
 ე ლაქსა შინა მოზღუდვილსა დასხნა იგინი ❖ ჰ მოიღო თესლისა-
 გან ქუჭუნისა, ჰ მისცა იგი ველად, ნერგი წყალსა ზედა მრ-
 ვალსა, ჰ ძირნი მისნი მას ზედა იუწენ, ზედა სახედავებად დააწე-
 ვ სნა იგინი ❖ ჰ აღმოსცენდა, ჰ იქმნა ვენახად უძღურად, ჰ კნი-
 ნად სიდიდითა, დასახედავად მისსა, ჰ რტონი მისნი მის ზედა, ჰ
 ძირნი მისნი ქუჭუ კერძო მისსა იუწენ, ჰ იქმნა ვენახად, ჰ უწნა
 6 წიღენი, ჰ განვრცნა ბაბილონი მისნი ❖ ჰ იქმნა სხვა არწივი
 დიდი ფრთა დიდი ჰ მრავალი ფრჩვილებითა, ჰ აჭა ვენავი იგი
 კარე მოხუჭული მისდამი, ჰ ძირნი მისნი მისსა მიძართ, ჰ რტო-
 ნი მისნი გამოუვლინა მას, მორწუჭად იგი მასკნესა თანა, მორ-
 6 ჩისავან ნერგობისა მისისა, ველსა ზედა კარკსა ❖ წყალთა შორის
 მრავალთა ეკერა განჰოხნების, ეოფად მორჩითა, ჰ გამოღებად ნა-
 7 ეოფსა, ეოფად ვენავად დიდად ❖ ამისთუს არქუა მათ, იტყუს აღო-
 ნაი უფალი, უკეთუ წარმართოს არა ძირნი მისნი სინჩოსა მისი-
 სანი, ჰ ნაყოფი მისი დალჰეს, ჰ განემენ ეოველნი ჰირველ აღ-
 მონაცენნი მისნი, ჰ არა მელავითა დიდითა, არცა ერთა მრავლი-
 7 თა ეო მოფხვრა მისი ძირთავან მისთა ❖ ჰ აჭა განჰოხნებისეუ
 სადა წარმართოს, არა მობერვასა თანა ქარისა ცხელისასა გან-

გმესა სიკმელთა, მასკნესა თანა აღმოსავლისა მისისასა, **დ** ნერ-
 გობა მისი განკმეს **ჲ** **დ** იქმნა სიტყუა ჩემდამო მეტუჭლი, მეო კა-
 ცისაო **ჲ** არქუ უკუ³ სახლსა ამას განმამწარებელსა, არა უწოთ
 რაჲ არიან ესენი, თქუ მათდამი, აჭა მოვალს მეფე ბაბილონისა
 ისრაელსა ზედა **დ** მიიღოს მეფე მისი, **დ** მთავარნი მისნი, **დ** წარ-
 უნანეს ივინი თავისა თჯისათანა ბაბილონად **ჲ** **დ** მიიღოს თეს-
 ლისაგან მეფობისასა, **დ** დადვას მისთანა აღთქმა, **დ** შეიუვანოს
 იგი წუევასა შინა **დ** წინამძღვარნი ქუჭყანისანი მიიხუნეს **ჲ** ქმნად
 სამეფობდ უძღურად ყოვლითურთ არ ამალლებად, არამედ დამარ-
 ხვად აღთქმა მისი **დ** დამტკიცებად იგი **ჲ** **დ** განდგეს მისგან გან-
 ვლინებად მიმთხრობელთა ეგჯტედ, რათა მოსცენ მას ცხენები **დ**
 ერი მრავალი, უკეთუ წარემართოს, ანუ განერეს მოქმედი წინა
 აღმდგომთა, **დ** გარდამავალი აქმისა უკეთუ ცხონდეს **ჲ** ცხოველ ვარ
 მე, იტუჯს აღონაი უფალი, არა თუ ადგილსა შინა რომელსა მეფე,
 მეფე მეოფელისა მისისა, რომელმან უხატვიო ჰყო ფიცი ჩემი, **დ**
 რომელი გარდაჰხდა აღთქმასა ჩემსა მისთანა საშუალ ბაბილონისა
 აღესრულოს **ჲ** არა ძალითა დიდითა, არცა ერთთა მრავლითა, სო-
 ლო ყოს მისდა მიძარო ფანაო ბრძოლა ლაძქრის მოდგმითა, **დ**
 შენებითა ისრის საყენებელთათა აღებად სულთა მრავალთა **ჲ** **დ**
 შეურაცხს ყო ფიცი გარდასლვითა მცნებისათა, **დ** აჭა მივეც კელი
 მისი, **დ** ყოველნი ესე უეჭუნ მას, არა განერეს **ჲ** ამისთჯს ვთქუ,
 ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, ცხოველ ვარ მე, უკეთუ არა აღთქუმა
 ჩემი რომელსა გარდაჰხდა, **დ** ფიცი ჩემი რომელი შეურაცხს ყო, **დ**
 მივსცე იგი თავისა მიძარო მისისა **ჲ** **დ** გადავჭფინო მის ზედა ბა-
 დე ჩემი **დ** მოსრულდეს გარე მოდგომასა შინა მისსა, **დ** მთავა-
 წიო იგი ბაბილონად, **დ** განვისაჯო მისთანა მუნ, სიცრუისათჯს
 მისისა, რომელი იცრუა ჩემდამო **ჲ** ყოველთა მიერ ლტოლვათა
 მისთა, **დ** ყოველნი რჩეულნი მისნი, ყოველსა შინა წუობასა მისსა,
 მახჯლისა მიერ დაეცნენ, **დ** ნეშტნი მისნი ყოვლისა ქარისა მიძარო
 განვსთესნე, **დ** სცნათ ვითარმედ მე უფალი ვიტყოდე **ჲ** ამისთჯს,
 ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, **დ** მოვიღო მე რჩეულთაგან ნამჯსა

ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კ

ბბ მადლისა თხემისაგან, და მივსცე თავისაგან მწუჭრვალთა მისთასა,
 გულისაგან თხემისა მისისა მოვეაფო და დავჰხერგო მთასა ზედა
 მბალსა მე და დამოვჰკიდო იგი მთასა ზედა განსაცხრომელსა
 ისრაელისასა, და დავჰხერგო იგი, და გამოიღოს მორჩი, და ეოს ნა-
 კლი და ეოს ნამკად დიდად, და განისუწნებდეს ქუჭმე მისსა ეო-
 კელი ფრინველი, და ეოველმან მფრინველმან ქუჭმე საკრილსა რტო-
 კდ თა მისთასა განისუწნოს, და რტონი მისნი კუჭლად მოეკნენ და და
 ცნან ეოველთა სეთა ველისათა ვითარმედ მე ვარ უფალი, რომელი
 დავამდაბლებ ხესა მადლსა, და აღვამაღლებ ხესა მდაბალსა, და გან-
 ვაკეობ ხესა ნედლსა, და განვანორჩებ ხესა კველსა, მე უფალმან
 ვთქუ და ვუო.

თ ა ვ ი ი ს .

ა,ბ და იქმნა სიტუტა უფლისა ჩემდამო მეტუქუჭლი და მეო კაცისაო,
 რად არს თქუჭნდა იგავი ესე მეთა შორის ისრაელისათა მეტუქუჭ-
 ლთა, ¹⁾ მამათა ჭამეს კაწასი, და კბილნი შვილთანი მობრეულდეს და
 გ ცხოველ ვარ მე, იტუჯს აღონაი უფალი, უკეთუ იქმნას მერმე თქმუ-
 დ ლი ეგე იგავი ისრაელსა შორის და რამეთუ ეოველნი სულნი ჩემ-
 ნი არიან, ვითარ სახედ სული მამისა, ეგრეთვე სულიცა მეთა, ეო-
 ე ველნი სულნი ჩემნი არიან, და სული მცოდველი იგი მოკუდეს და
 ე სოლო კაცი რომელი ეოს მართალ, რომელმან ეოს მსჯავრი და
 ზ სიმართლე და მთათა ზედა არა ეხორა, და თუაღნი მისნი არა აღი-
 ხუნეს კერძთა მიმართ სასლისა ისრაელისათა, და ცოლი ქმრისა
 თჯისა არ შეაგინოს, და დედა-კაცისა მიმართ დაშტრობასა შინა
 ზ მეოფისა არ მიეახლოს და და კაცსა არა ჰმძლავროს, ნახუთევი თა-
 ნამდებსა უკუნსცეს, და ტაცება არა იტაცოს: ²⁾ ჰური მისი მშიერსა
 ც მისცეს, და მიჰუჭლსა შეჰმოსოს სამოსელი და და ვეცხლი მისი აღ-
 ნადგინებად არ მისცეს, და განნამრავლები არ მიიღოს, სიცრუისა-
 გან მიხატოს კელი თჯისი, და მსჯავრი მართალი ეოს შორის კაცისა
 თ და შორის მოუქსისა მისისა და და ბრძანებათა შინა ჩემთა ვლოს, და
 სამართალნი ჩემნი დაიმარსნეს ქმნად იგინი, მართალ არს ესე ცხო-

¹⁾ იერემ. ლა. — ²⁾ ესაია ნწ. მათე გე.

ვნებით ცხოვრდეს, იტუჯს აღონაი უფალი * ღ უკეთუ შეჭეს მე ბუ- ი
 გრიანი, დამთხვეელი სისხლსა ღ მოქმედი ცოდუასა * გზასა შინა ია
 მამისა მისისასა მართლისასა არა ვლო, არამედ მათათა ზედა უზო-
 რა, ღ ცოლი მოუქსისა შეაგინა * ღ გლახასა ღ დავრდომილსა იბ
 ჭმლაფრა, ღ ნატაცები იტაცა, ღ ნაკუთევი არა უკუნსცა, ღ კერზთა
 მიმართ მიადგან თუაღნი მისნი უსჯულოება ქმნა * ვეცსლი აღნა- ივ
 დგინებად განსცა, ღ განნამრავლები მოილო, ესე ცხოვნებითა არა
 ცხოვნდეს, ყოველნი ესე უსჯულოებანი ქმნა, სიკუდილით მოკუ-
 დეს, სისხლი მისი მის ზედა იეოს * სოლო უკეთუ შეას მე, ღ იდ
 იხილნეს ყოველნი ცოდვანი მამისა მისისანი რომელნი ქმნა, ღ
 შეიძინოს ღ არა ეოს მათ ებრ * მათათა ზედა არა ეზოროს, ღ თუ- იე
 ლნი მისნი არა დასსნა გულის სათქმელთა ზედა სასლისა ისრაე-
 ლისათა, ღ ცოლი მოუქსისა არ შეაგინა * ღ კაცსა არა ჭმლაფრა, ივ
 ღ ნაკუთევი არა იკუთა, ღ ნატაცები არა იტაცა, ზური მისი მშიე-
 რსა მისცა, ღ შიშუჭლსა შეჭმოსა სამოსელი * ღ სიცრუისაგან იზ
 მოაქცია კელი მისი, ვაკში ღ განნამრავლები არა მიილო, სიძარ-
 ლე ქმნა, ღ ბრძანებათა შინა ჩემთა ვიდოდა, ესე არა აღესრულოს
 სიცრუეჭმთა შინა მამისა მისისათა, ცხოვნებით ცხოვნდეს * სოლო იჭ
 მამამან მისმან, ვინათგან ჭირვებით აჭირვა, ღ ნატაცები იტაცა, ღ
 წინა აღმდგომნი ქმნა შორის ერისა ჩემისა, ღ მოკუდეს უსამარ-
 თლოებითა მისითა * ღ სთქუთ, რად რამეთუ არა მიილო ძემან სი- ით
 ცრუეჭ მამისა მისისა, რამეთუ ძემან მძჯავრი ღ სიძარტლე ღ წუ-
 ლობა ქმნა, ყოველნი მჯუღვილნი ჩემნი დაიცვნა, ღ ქმნა ივინი,
 ცხოვრებით ცოცხალ იეოს *) ასული მცოდველი იგი მოკუდეს, მ
 ძემან არა მოილოს სიცრუეჭ მამისა მისისა, არცა მამამან მოილოს
 სიცრუეჭ მისა მისისა, სიძარტლე მართლისა მის ზედა იეოს, ღ უსჯუ-
 ლოება უსჯულოსა მის ზედა იეოს * ღ უმჯულომან უკეთუ მოაქციოს კა
 ყოველთაგან უმჯულოებათა რომელნი ქმნა, ღ დაიცვნეს ყოველნი
 მცნებანი ჩემნი, ღ ეოს მძჯავრი ღ სიძარტლე ღ წუალობა ცხოვნე

1) ბ სჯულ. კდ. დ შეფ. იდ. ბ ნეშტ. კე.

კბ ბით ცხოვნიდეს ღ აზა მოკუდეს ზ უოველნი უსამართლოებანი
 მისნი რომელნი ქმნა აზა აღეკსნენ მას, სიძარტლესა შინა
 კბ მისსა რომელნი ქმნა ცხოვნიდეს ზ ¹⁾ აზა ნებებით მნებაჲს
 სიკუდილი უსჯულოსა, იტყვს უფალი უფალი, ვითარ მო-
 კდ ქცევა მისი გზისაგან ბორბოტისა, ღ ცხოვნება მისი ზ ღ მიქცევა-
 სა შინა მართლისა სიძარტლისაგან მისისა, ღ ქმნასა უსამარ-
 თლოებათასა, უოველთა ებრ უსჯულოებათა რომელნი ქმნა უმჯუ-
 ლომან ეუჭნეს თუ აზა ცხოვნიდეს უოველნი სიძარტლენი მისნი,
 რომელნი ქმნა არ მოკსენებულ იქმნენ, დაცემასა შინა მისსა რო-
 მელ დაეცა, ღ ცოდვათა შინა მისთა რომელნი ცოდნა მათ შინა
 კმ მოკუდეს ზ ღ სთქუთ არ წარემართების გზა უფლისა მოქცევაჲდ მი-
 სსა გზისაგან მისისა ღ ცხოვნებაჲდ სული მისი, იტყვს ადონაი
 უფალი, აწ ისმინეთ უოველო სახლო სახლო ისრაელისაო ნუ გზა
 ჩემი არ წარემართების ანუ არა გზა თქუნი არ წარემართების ზ
 კმ მე თუ აქციო მართალმან სიძარტლისაგან თვისსა ღ ეოს მეცოდე-
 ბა ღ მოკუდეს ცოდვასა შინა თვისსა, რომელ ქმნა მას შინაცა
 მოკუდეს ღ მოთუაქციოს უსჯულომან უსჯულოებათაგან თვსთა
 რომელნი ქმნა, ღ იქმოდის განკითხვასა ღ სიძარტლესა, ამან სუ-
 კზ ლი თვისი დაიცვა ზ ღ იხილა ღ მოაქცია უოველთაგან უსჯულოე-
 ბათა თვსთა რომელნი ქმნა, ცხოვნებით ცხოვნიდეს ღ აზა მოკუ-
 კტ დეს ზ ღ იტყვან სახლი ისრაელისა, აზა მართალ არს გზა უფლისა, ნუ
 ჩემი არა მართალ არსა, სახლო ისრაელისაო, აზა გზა თქუნი არა
 კთ მართალ არსა ზ ამისთვის ღ კაცადი გზათა ებრ თქუნითა გსაჯნე
 ლ თქუნი, სახლო ისრაელისაო, იტყვს ადონაი უფალი ზ ²⁾ მოიქე-
 ცით უოველთაგან უსჯულოებათა თქუნითა ღ აზა იუენეთ თქუნი
 ლა დასამჯელად სიცრუისა ზ მოიქეცით თავით თვისით, ღ განიმორე-
 ნით თქუნიგან უოველნი უსჯულოებანი თქუნინი, რომლითა უს-
 ლა ჯულო იქმენით ჩემდამო, ღ უავთ თავისა გული ახალი ღ სული
 ახალი, ღ რაჲსათვის მოსწუდებით სახლო ისრაელისაო ზ ³⁾ რამე-
 თუ არა მნებაჲს სიკუდილი მოსიკუდილისა მის, იტყვს ადონაი უ-

¹⁾ ფსალ. კთ. ჰჰმ. ლგ. — ²⁾ მათე გ. — ³⁾ ჰჰმ. ლგ.

ფული, ვითარ მიქცევა მისი გზისაგან მისისა და ცხოვნებად სული მისი, იტევს აღონაი უფალი, და მოიქცით და ცხოვნდით.

თ ა ვ ი ით.

და შენ, მეო კაცისაო, მოიღე გოდება მთავარსა ზედა ისრაელისსა და დაჰქუა, რად დედა შენი ლეკვ შორის ლომთა იშვა საშუალ ლომთასა განიმრავლნა ლეკუნი მისნი და და განვლდა ერთი ლეკუთა მისთა ლომ იქმნა, და ისწავა ტაცება ნატაცებითა კაცებსა შემკამდა და და ესმა მისთჳს წარმართთა, და შეჰფრობილ იქმნა განსრწნილებასა შინა მათსა, და მიიუვანეს იგი ჭიმითა ქუჭყანად ეკუპტისა და და ისილნეს რამეთუ განდგომილ არს მისგან, და წარწემდა განდგომა მისი, და მოიუვანა სხვა ლეკუთაგან მისთა ლომად დააწესა იგი და და იქცეოდა შორის ლომთა, ლომ იქმნა, და ისწავა ტაცება ნატაცებთა, კაცებსა ჭამდა და და მოვდა სილაღითა თჳსითა, და და ქალაქები მათი მოაოჯრა და უჩინო ეო ქუჭყანა და სავსებაი მისი კმისაგან სახეებისა მისისა და და მისცნა მის ზედა წარმართნი გარემოჲს სოფლებთაგან, და გარდააფინნა მის ზედა ბადენი მისნი, და გარკწნილებასა შინა მათსა და შეჰფრობილ იქმნა, და და დავეს იგი ჭიმითა და და კალეაკითა, და და მოვიდა მეფისა ბაბილონისა, და და შეიუვანეს იგი საჰფრობილედ, რათა არა ისმეს კმა მისი მერმე მათთა ზედა ისრაელისათა და და დედა შენი ვითარცა ვენახი, ვითარცა ვეხვილი ბროწეულთა შორის წყალთა ზედა დანერგულთა ნაყოფი მისი და და მოწი მისი იქმნა წყალთაგან მრავალთა და და იქმნა იგი კუჭრთს ძალისა, ტომსა ზედა წინამძღვარ, და და ამაღლდა სიდიდესა შინა მისსა საშუალ ძაღნართასა, და და ისილა სიდიდე მისი, სიმრავლითა რტოთა მისთათა და და შეიმუსრა გულის წურომითა, და და ქუჭყანასა ზედა დავარდა, ¹⁾ და და ქარი შემწულნი განაჰმობდა რჩეულთა მისთა, შურის ძიებულ იქმნეს და და განკმეს კუჭრთსნი ძალისა მისისანი, ცუცხლმან განლია იგი და და აწ დანერგეს იგი უდაბნოს შინა, ქუჭყანასა ურწეულსა და და წეურიელსა, და და გამოვიდეს ცუცხლი კუჭრთსნი-

1) ოხე იგ.

საგან რჩეულისა მისისა, ღ შეჯამოს იგი, ღ არა იუოს მის შორის
ქუჭრთხი ძალისა, ტომი იგავად გოდებისა არს ღ იუოს გოდება.
თ ა ვ ი კ.

და იქნა წელსა შინა მეშვდესა, მეხუთესა თთქუჭსა ათსა თთუ-
სასა, მოვიდეს კაცნი მოსუცებულთაგან სახლისა ისრაელისათა გა-
ბ მოკითხვად უფლისა ღ დასხდეს წინაშე ჰირსა ჩემსა ზ ღ იქნა სი-
ბ ტყვა უფლისა ჩემდამო მეტუჭული ზ მეო კაცისაო, თქუ მოხუცე-
ბულთა მიძართ ისრაელისათა ღ სთქუა მათდაძი, ამათ იტუეს აღო-
ნაი უფალი, უკეთუ გამოკითხვად ჩემდა მოხვალთ თქუჭნ, ცხოველ
დ ვარ მე, უკეთუ მიგიგო თქუჭნ, იტუეს აღონაი უფალი ზ უკეთუ
უხაჯო მათ შჯა, მეო კაცისაო, უსჯულოებანი მამათა მათთანა უ-
ე წამენ მათ ზ ღ სთქუა მათდაძი, ამათ იტუეს აღონაი უფალი, დღით
როძლითგან სათნო ვიუავ სახლი ისრაელისა, ღ ვეცნობე თესლსა
სახლისა იაკობისსა, ღ ვეცნობე მათ ქუჭუანასა შინა ეგვჭტისასა,
ღ შევეწიე მათ კელითა ჩემითა მეტუჭული, მე უფალი დმერთი
ვ თქუჭნი ზ მას დღესა შინა შევეწიოდე მათ კელითა ჩემითა გამო-
უჭანებად მათდა ქუჭუანისაგან ეგვჭტისა. ქუჭუანად რომელი განუ-
მხადე მათ, ქუჭუანად მანინებელად სძისა ღ თაფლისა, გოლი არს
ზ უფროს უოვლისა ქუჭუანისა ზ ღ ვთქუა მათდაძი, თითოეულმან სა-
მაგელებანი თუაღთა მისთანა განუარენინ, ღ სიძარჯუჭთა შინა
ტ ეგვჭტისათა ნუ შეიგინებით, მე ვარ უფალი დმერთი თქუჭნი ზ ღ
განდგეს ჩემგან ღ არა ინებეს სმენად ჩემი, თითოეულმან საძაგელე-
ბანი თუაღთა მისთანა არა განუარნეს, ღ სიძარჯუჭნი ეგვჭტისანი
არ დაუტევენეს, ღ ვთქუ გარდაფენად გულის წერომა ჩემი მათ სე-
და, მესრულებად რისხუა ჩემი მათ შორის, საშუალ ქუჭუანასა ეგვ-
თ ჰტისასა ზ ღ ვუო რათა სახელი ჩემი. უოვლად უოვლითურთ არ
შეიგინოს წინაშე წარძართთა, რომელთასა იგინი არიან შორის
მათსა ღ რომელთა შორის ვეცნობე წინაშე მათსა, გამოეჭანებად
ი მათდა ეგვჭტით ზ ღ გამოვიუჭანენ იგინი ეგვჭტისაგან ღ მივიუჭა-
ი ნენ იგინი უდაბნოდ ზ ') ღ მივსცენ მათ ბრძანებანი ჩემნი ღ საძარ-

') ლკ. ൨. რმ. ൨.

თაღნი ჩემნი ვაუწყენ მათ რაოდენნი უწინეს ივინი კაცმან და ცხოვ-
 ნდეს მათ შინა და ¹⁾ და შაბათნი ჩემნი მივსცენ მათ უოყად ივინი
 სასწაულად შორის ჩემსა და შორის მათსა, რათა ცნან მათ ვითარ-
 მედ, მე ვარ უფალი წმიდა მოყოფელი მათი, და ვთქუ სახლისა მი-
 ძართ ისრაელისა უდაბნოს ბრძანებათა შინა ჩემთა ვიდოდეთ, და
 არა ვიდოდეს და სამართალნი ჩუქნი განიმორნეს, რომელნი უწინეს
 ივინი კაცმან და ცხოვრდეს მათ შინა და განმამწარეს მე სახლმან
 ისრაელისამან უდაბნოსა ზედა, ბრძანებათა შინა ჩემთა არა ვიდო-
 დეს და სამართალნი ჩემნი განემორნეს, რომელნი უწინეს ივინი კა-
 ცმან, ცხოვრდეს მათ შინა, და შაბათნი ჩემნი შეაგინნეს ფრიად, და
 ვთქუ გარდაფენად გულის წერომა ჩემი მათ ზედა უდაბნოს შინა
 აღსაკოცელად მათდა და ვეავ რათა სახელი ჩემი უოვლითურთ არ
 შეივინოს წინაშე წარმართთასა რომელთაცან გამოვიუწინენ ივინი
 წინაშე თუალთა მათთა და აღვილე კელი ჩემი მათ ზედა, უდაბ-
 ნოს შინა, რაჟ თურთით არა შეუწინებად მათდა ქუჭუანად რომელი
 მივეც მათ, ქუჭუანად მადინებელად სმესა და თაფლსა, ცოლ არს
 უფროს უოვლისა ქუჭუანისა და მათ წილ რომელ სამართალნი ჩე-
 მნი განიმორნეს, და ბრძანებათა შინა ჩემთა არა ვიდოდეს მათ შინა,
 და შაბათთა ჩემთა შეაგინებდეს, შემდგომად გულის სრახვათა მათ-
 თასა ვიდოდეს და რიდა მათ თუალმან ჩემმან, არა აღვოცად მათ-
 და და არა ვუწინ ივინი მოსასრულებად უდაბნოს ზედა და ვთქუ მუ-
 ლთა მათთა მიძართ უდაბნოსა შინა, მჯულებთა შორის მამათა
 თქუწნთასა ნუ ხუალა და სამართალთა მათთა ნუ დაიმარხავთ, და სი-
 ძრჯუწნთა მათთა ნუ თან აღვრევით, და ნუ შეივინებთ და მე ვარ
 უფალი ღმერთი თქუწნი, ბრძანებათა შინა ჩემთა ვიდოდეთ, და სა-
 ძართალნი ჩემნი დაიმარხენით და ევენით ივინი და და შაბათნი ჩემნი
 წმიდა უწინით ივინი, და იუწინენ სასწაულად შორის თქუწნსა და
 შორის ჩემსა, ცნობად ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი თქუწნი და
 და განმამწარეს მე მუჯლთაცა მათთა, ბრძანებათა შინა ჩემთა არა ვი-
 დოდეს, და სამართალნი ჩემნი არ დაიმარხნეს უოყად მათდა, რო-

იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით
 კ

1) გამოს. კ და ლ. ბ მჯუელ. ე.

მეღთა მოქმედი მათი კაცნი ცხონდეს მათ შინა, ღ მახათნი ჩემნი
 შვაგინნეს, ღ ვთქუ მიფენად გულის წყრომა ჩემი მათ ზედა, აღსრუ-
 კბ ლუბად რისხუა ჩემი მათ ზედა უდაბნოსა შინა ზ ღ მოვარჩიე კელი
 ჩემი მათგან, რომელი ვუავ ჩემთვს რათა სახელი ჩემი რაჲ თურ-
 ბბ ნენ ივინი წინაჲ თუალოთა მათთა ზ ღ აღვიღე კელი ჩემი მათ ზე-
 ვად უდაბნოსა შინა განბნევად მათდა წარმართთა შორის ღ განთეს-
 კდ ვად მათდა სოფლებთა შორის ზ მათ წილ რომელ სამართალნი
 ჩემნი არა უწნეს ღ ბრძანებანი ჩემნი განიშორნეს ღ მახათნი ჩემნი
 ბე თუალნი მათნი ზ ღ მე მივსცენ მათ ბრძანებანი არა კეთილნი, ღ
 კვ სამართალნი რომელთა შინა არ ცხონდენ მათ შინა ზ ღ მწიკუღე-
 კზ ვან ვუწნე ივინი ნიჭთა შინა მათთა განსლვასა ჩემსა ყოველისა მი-
 მართ განმღებისა საშოსასა, რათა უჩინო ვყო ივი, რათა ცნან ვითარმედ
 მე ვარ უფალი ზ ამისთვს თქუ სახლისა მიმართ ისრაელისა, მეო
 კა კაცი საო, ღ სთქუა მათდა მიმართ, ამათ იტყვს აღონაი უფალი,
 ვიდრე ამისამდე განმარისხეს მე მამათა თქუწნდა, ღ კუწმებათა
 კე მიერ მათთა, რომელთა შინა დაეკუწნეს თვთ ამის ჩემდამო ზ ღ
 შევიუწანენ ივინი ქუწუნანად რომლისა მიმართ აღვიღე კელი ჩემი
 მიცემად ივი მათ, ღ იხილეს ყოველი ბორცვ მაღალი, ღ ყოველი
 სე ჩრდილოანი, ღ უსორეს მუნ ღმერთთა მათთა, ღ დაწესეს მუნ
 კთ საკუმეველი ძღუწნთა მათთა, ღ დადვეს მუნ საყნოსი სულნელებისა
 ლ მათისა, დაუკეს მუნ კებანი მათნი ზ ღ ვთქუ მათდამი, რაჲ არს
 ლ ვანა ვიდრე დღესისა დღემდე ზ ამისთვს თქუ სახლისა მიმართ ის-
 რაელისა, ამათ იტყვს აღონაი უფალი ღმერთი, უსჯულოებათა
 შინა მათთა თქუწნთასა შეივინებით თქუწნ, ღ უკანა სამაკელთა
 ლა მათთა ისინავთ თქუწნ ზ ღ დასაბამთა შინა მისაცემელთა თქუწნ-
 თასა ღ განჩინებათა შინა თქუწნთა, განვლებისა მიერ შჯლთა
 თქუწნთასა ცუცხლისა შორის, თქუწნ შეივინებით, ღ ყოველთა შინა
 გულის ზრახუათა მათთა ვიდრე დღესისა დღემდე, ღ მე სიტუწ

გიგო თქუენს სახლო ისრაელისაო, ცხოველ ვარ მე იტუეს ადონაი უფალი, უკეთუ მიგიგო თქუენს და აღვიდეს სულსა თქუენსა ზედა ესე, და არა იუოს ვითარ სახედ თქუენს იტუეთ ვიუენეთ ვითარცა წარმართნი, და ვითარცა ტომნი ქუენისანი, და კუთნვად ძელითა და ქვათა და ამისთვის ცხოველ ვარ მე იტუეს ადონაი უფალი, არა თუ კელითა მტკიცითა, და მკლავითა მადლითა, და გულის წერომითა განფენილითა, ვმეფობდე თქუენს ზედა და გამოგიუენნე თქუენს ერთგან, და შეგიწენარნე თქუენს სოფლებთაგან, სადა განიბნიენით მათ შორის, კელითა მტკიცითა და მკლავითა მადლითა, და გულის წერომითა განფენილითა და მიგიუენნე თქუენს უდაბნოდ ერთა, და განტესაჯო თქუენს დამი მუნ ჰირითა ჰირისა მიმართ და ვითარ სახედ განვესაჯე მამათა თქუენთა მიმართ, უდაბნოსა შინა ეკვპტოსასა, ესრეთ ესაჯნე თქუენს, იტუეს ადონაი უფალი და მიგიუენნე თქუენს ქუენსე კუენთოსსა ჩემსა, და შეგიუენნე თქუენს რიცხუსა შორის აღთქუენისასა, და გამოვარჩინე თქუენსგან უთონი და განდგომილნი და მით რამეთუ ქუენისაგან მისემობისა მათისა გამოვიუენნე ივინი, და ქუენსანად ისრაელისა არა შევიდენ, და სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი და სოლო თქუენს სახლი ისრაელისა, ამათ იტუეს ადონაი უფალი, კაცადმან სიძარჯუენნი თვისნი მოისპენით, და ამათს შემდგომად უკეთუ თქუენს ისმინოთ ჩემი, და სახლი მისი წმიდა არ შეაგინოთ, არღა მერმე ძღუენთა ებრ თქუენთა, და სიძარჯუენთა ებრ თქუენთა გიყო თქუენს და მით რამეთუ მათსა ზედა წმიდასა ჩემსა, მათსა ზედა მალალსა ისრაელისასა, იტუეს ადონაი უფალი, მუნ მისახურებდეს მე ყოველი სახლი ისრაელისა სრულიად ქუენსანასა ზედა, და მუნ შევიწენარნე მე ივინი, და მუნ ზედ მივიხილო დასაბამთა თქუენთა, და დასაბამთა განაჩინებთა თქუენთასა, ყოველთა შორის სიწმიდეთა თქუენთა და საენოსად სუნელებისად შეგიწენარნე თქუენს, გამოგიუენნე რაჲ თქუენს ერთგან, და შეგიწენარნე თქუენს სოფლებთაგან, რომელთა შორის განიბნიენით მათ შორის, და წმიდა ვიყო თქუენს შორის წინაშე თქუენებსა ერთსა და სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი, შევეანებასა შინა ჩემ მიერ

ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლტ
 ლთ
 მ
 მა
 მბ

ბკ თქვენსა ქუჩებთანად ისრაელისა, ქუჩებთანად რომლისა მიმართ აღვი-
 გუხათა თქვენთა, და სიძარჯუტთა • თქვენთა უოველთა, რომელთა
 მდ ზედა უკეთურებთა თქვენთა, რომელთაცა იქმოდეთ და სცნათ
 ვითარმედ მე ვარ უფალი, ესრეთ რაჲ გიყო თქვენ რათა არა შეი-
 გინოს სახელი ჩემი, არა გუხათა თქვენთა ებრ ბოროტთა, არცა
 სიძარჯუტთა თქვენთა ებრ განსრწნილთა, სახლო ისრაელისაო,
 მე იტყვს აღონაი უფალი და იქნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტ-
 მვ უწელი და მეო კაცისაო, განიმტკიცე ჰირი შენი თემანსა ზედა, და
 მისილუ დაგონსა ზედა და წინასწარმეტყუტლებდ მადნარსა ზედა
 მზ წინამძღუარსა ნაგევისსა და ჰრქუა მადნარსა ნაგევისსა, ისმინე
 სიტყუა უფლისა, ამას იტყვს უფალი ღმერთი, აჰა მე აღვაგზნა შენ
 შორის ცუცხლი, და შეჭამოს შენ შორის უოველი ხე ნედლი, და უო-
 ველი ხე კმელი, არა დაშრტეს ალი აღტყინებული, და დაიცვას მის
 შორის უოველი ჰირი, და მზის აღმოსავალითგან ვიდრე ჩრდილო-
 მტ მდე და ცნას უოველმან კორციელმან ვითარმედ მე უფალმან აღვა-
 გუხენ იგი და არა დაგმობტო, და ვთქუ ნუ სადა უფალო უფალო,
 იგინი მეტყვან მე ანუ არა იგაფი თქმული არს ესე.

თ ა ვ ი ა.

ა,ბ და იყო სიტყუა უფლისა ჩემდამო, და თქუა და ამისთვს წინა-
 სწარმეტყუტლებდ, მეო კაცისაო, განიმტკიცე ჰირი შენი იერუსა-
 ლემსა ზედა, და მიიხილე სიწმიდეთა მიმართ მათთა, და წინასწარმე-
 გ ტყუტლებდ ქუჩებთანად ისრაელისა და თქუ, ამას იტყვს უფალი
 უფალი, აჰა ესერა მე შენდამი, და გამოვიტაცო კელის საპურობი
 ლო და ვითარცა იგი მოვსარ შენგან, ეგრეთ მოისრას კელის სა-
 პურობი ჩემი ბუდისაგან მისისა, და მოვსრა შენგან უოველი ცრუ და უსჯუ-
 ე სა აღმოსავალითგან ვიდრე ჩრდილომდე და ცნას უოველმან კო-
 რციელმან რამეთუ მე ვარ უფალი, გამოვიტაცე კელის საპურობი
 ვ ჩემი ქარქამით მისით, და არდა მიიქცეს არდა მერმე და შენ, მეო

კაცისაო, სულთ ითქუენ შემუსრვასა ზედა ძრვათა შენთასა და
საღმობიერად სულთ ითქუენ წინაშე თვალთა მათთა და იუოს
უკეთუ თქუენ შენდაძი, ვისთჳს სულთ ითქუამ შენ, და ჭრქუა აბბა-
ვთსა ზედა რამეთუ მოვალს და შეიმუსროს უოველი გული და დაი-
კსნენ უოველნი კელნი, და განწუნეს უოველი კორცი და უოველი სუ-
ლი, და უოველნი ბარკალნი შეიგინენ სინედლითა, აჰა მოვალს და
იუოს, იტევს აღონაი უფალი და და იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო
მეტუქული და მეო კაცისაო, წინასწარმეტუქლებდ და სთქუა, ამათ
იტევს აღონაი უფალი, თქუ, მახჯლო მახჯლო აღიმახუქ და გან-
წერ და რათა დაჰკლენ საკლველებნი, აღიმახუქ რათა იქმნე აუ-
ღვებულ მჳა დაკსნად, მოსრევდ შეურაცხ ჰყოფდ, ფხურდი, მეო
ჩემო, უოველსა ხესა და და მისცა მას განმზადებული ზერობად კელი
მისი, აღილესა მახჯლი არს მჳა, მიცემად იგი კელსა განმეტრე-
მლისასა და დაღად ეავ და ვაღაღაებდ, მეო კაცისაო, რამეთუ ესე
იქმნა ერსა შორის ჩემსა, ესე უოველთა შორის მისათხრობელთა
მათ ერთა ისრაელისათა, მოახლენი ჩემნი სამახჯლოდ იქმნეს ერი-
სა ჩემისა, და ამისთჳს დაიტუქლენ კელათა შენითა და რამეთუ გა-
ნმართლებულ არს და რაჲ მერმე უკეთუ ტომი განერეს, იტევს აღო-
ნაი უფალი, არა იუოს და და შენ, მეო კაცისაო, წინასწარმეტუქ-
ლე და იტუქლე კელი კელსა ზედა, და ამრჩობლწილე მახჯლი
მესამე, მახჯლი წელულებათა არს, მახჯლი წელულებათა დიდი, და
განაკრთენ იგინი და რათა შეიმუსროს გული მათი და განმრავლ-
დენ უძღურებანი უოველსა ზედა ბჳესა მათსა; მიეცნენ მახჯლსა
კლვად ვაჰა მახჯლ იქმნა კლვად, ვაჰა იქმნა ლესულებით ვითარცა
ელვა და განვლე, აღმახუქს მარჯუქსით და მარცხენით, ვიდრეცა
ზირი შენი მიიქცეს და სოლო მეცა დავიტუქლო კელი ჩემი კე-
ლისა მიმართ, და მიუტეო გულის წერომა ჩემი, მე უფალი ვიტყო-
დე და და იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტუქული და და შენ, მეო
კაცისაო, განუწესენ თავსა შენსა ორნი გზანი, შესლვად მახჯლი მე-
ფისა ბაბილონისა, სოფლისაგან ერთისა გამოვიდენ ორნი დაწე-
ბანი, განმზადებად კელი მტრემელი დასაწეისსა გზისა თითოეუ-

ს
ტ
თ
ი
ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ

აჲ, იჲ

კ ლისა ქალაქისასა ♣ მკურემელად დასაწეისსა გზისასა დააწესენ
 შესლვად რაბვადსა ზედა ძეთა ამონისთასა მსხული, ღ იუდას ზედა
 კა იერუსალიმს შინა გარემოდგომით ♣ მით რამეთუ დადგეს მეფე
 ბაბილონისა, დასაბამისასა ზედა გზასა დასაწეისსა ზედა ორთა
 გზასასა მისნობად მისნობისა, ღ აღმოდულებად კუჭროთნი, ღ გა-
 კბ მოკითხვად ქანდაკებულთა მათ, ღ ღუძლის მსტრობად ♣ ღ მარ-
 ჯუჭნით მისსა იქმნა სამისნოი იერუსალემსა ზედა მოდგმად ჰატნე-
 სი, აღებად ჰირი დაღადებითა, ღ ამაღლებად კმა უოვლისა თანა
 ნესტჯსა მოდგმად ჰატნესი ბჭეთა ზედა მისთა, ღ მოდებად მიწა
 კბ ღ აღშენებად საისართა ♣ ღ თუთ იგი მათდა ვითარცა შესმინე მი-
 სნობისა წინაშე მათდა, ღ მეშვიდე უონ მეშვიდემანცა აღმკსენებელ-
 კდ მან სიცრუისა მათისამან შეჰყოზად ♣ ამისთუხს ამათ იტუჯს აღონ-
 ნაი უფალი, მათ წილ რომელ მოიკსენენით სიცრუეჭნი მათნი,
 გამოსაცხადებლად უთნობათა თქუჭნთა, საჩუჭნებელად ცოდვა-
 თა თქუჭნთა, უოველთა შინა უსჯულოებათა თქუჭნთა, ღ უოველთა
 შინა სიმარჯუჭთა თქუჭნთა, მის წილ რომელ აღიკსენეთ ამათ
 კე შინა მოესრულნეთ ♣ ღ შენ ბილწო უსჯულო წინამძღვარო ისრაე-
 ლისაო, არღა მოწეგნულ არს დღე ქამსა შინა სიცრუის აღსასრუ-
 კე ლისსა ♣ ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, აღიძარცუჭ კიდარი, ღ
 მოიხადე გვრგვნი ესე არს ეგე ვითარი იუოს, დაამდაბლე ძაღალი,
 კს ღ აღამაღლე მდაბალი ♣ სიცრუევედ, სიცრუევედ, სიცრუევედ დავღვა
 იგი, არცა იგი ეგე ვითარი იუოს, ვიდრემდის მოვიდეს, რომლისა
 კჭ ჯერ არს მსჯავრი ღ მივსცე მას ♣ ღ შენ, ძეო კაცისაო, წინასწარ-
 მეტყუჭლებდ ღ სთქუხ, ამათ იტუჯს აღონაი უფალი ძეთა
 მიძარო ამმონისთა, ღ ეუჭდრებათა მიძარო მათთა, ღ სთქუხ, მასჯ-
 ლო მასჯლო კდილო მკლველობად, ღ აღმოწუდილო მოსრულე-
 კო ბად ♣ აღდეკ რათა ელვიდე ზილვასა შინა შენსა ამაოსა, ღ მის-
 ნობასა შინა შენსა ცრუსა, მიცემად შენდა ქედთა ზედა წელულებათა
 უსჯულოთასა, რომელთა მოიწია დღე, ქამსა შინა სიცრუისა და-
 ლ სასრულისსა ♣ მიიქეც ქარქამად შენდა ღ ნუ დაადგრები ადგილსა
 ამას შინა რომელსა იქმენ, ქუჭყანასა შინა თუხსა კსაჯო შენ ♣

დ მიუფინო შენ შედა რისხვა ჩემი ცეცხლითა, რისხვსა ჩემისათა მოვჭებურო შენ შედა, დ განცე შენ კელთა კაცთა ბარბაროზთასა, მსუროებელთა განსრწინისათასა დ ცეცხლისა მიერ იყო შესაკმელ, სისხლი შენი იუოს საშუალ ქუჭყანისა შენისა, არღა იუოს შენდა კსენება, მით რამეთუ მე უფალი ვიტუოდე.

თ ა ვ ი კ ბ.

და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტუქსელი დ შენ, მეო კაცისაო, შჯი თუ შჯიდ ქალაქსა მოსისხლეთასა დ უჩუქნენ მას ეოველნი უსჯულოებანი მისნი დ სთქუა, ამათ იტუეს აღიანი უფალი, დ ქალაქო დამთხვეელო სისხლთაო, საშუალ შენსა მოსლვად ჟამისა შენისა, დ მეოფო გულის ზრახვათაო მვინად თავისა თვისისა, შეგინებად მისსა დ სისხლთა მიერ მათთა, რომელთა დასთხვედ გიბრკუმა, დ გულის ზრახვათა შინა შენთა რომელთა ჰყოფდ შეგინებოდე, დ მიეასლე დღეთა შენთა, დ მოიუვანე ჟამი წელიწადთა შენთა, ამისთჳს მიკეც შენ საუქუჭდრელად წარმართთა, დ სამღერელად ეოველთა სოფლებთა დ მახლობელთა შენდამი დ შორად განშორებულთა შენგან, დ იმღეროდინ შენდამი, დ კმა ეონ შენ შედა, არა წმიდა ხარ სახელოანი, დ ფრიადი უსჯულოებათა შინა შენთა დ აჰა მიმთხრობელნი სახლისა ისრაელისანი, კაცადი ნათესავთა მიმართ თჳსთა აღერეოდა შენ შორის რათა დასთხიონ სისხლი დ მამასა დ დედასა მვირს იტუედეს შენ შორის, დ მწირისა მიმართ გარე მიიქცეოდეს უსამართლოდ შენ შორის, თბოლსა დ ქუროვსა ჰმძლავრობდეს შენ შორის დ წმიდათა ჩემთა შეურაცხ ჰყოფდეს, დ შაბათთა ჩემთა შეაგინებდეს შენ შორის დ კაცნი ავაზაკნი იუუნეს შენ შორის, რათა დასთხვედენ შენ შორის სისხლსა, მათთა შედა ზორვიდეს შენ შორის, დ არა ღირსთა ჰყოფდეს შორის შენსა დ სირცხვილი მამისა გამოაცხადეს შენ შორის, დ არა წმიდებსა შინა წიღოანსა დაამდაბლებდეს შენ შორის დ კაცადი ცოლსა მოუქსისა თჳსისა იუსჯულოებდეს: ¹⁾ დ კაცადი სძალსა თჳსსა შეაგინებდა უთნობით, დ კაცადი დასა თჳსსა, ასულსა მამისა თჳსისა

¹⁾ იერემ. ე.

იბ დაამდაბლებდა შენ შორის ❖ ძღუჭნთა უსამართლოთა მიისჯმიდეს
 შენ შორის, რათა დასთხოონ სისხლი, ვახშსა ღ კანამრავლებსა მი-
 ებდეს შენ შორის, ღ შესრულებულ ვეო თანა მინათესაობა უკე-
 თურებისა შენისა, მძლავრების მიერისა, ხოლო მე დამივიწყე, იტ-
 ივ უვის აღონაი უფალი ❖ ღ უკეთუ დავსცე კელი ჩემი კელისა მი-
 მართ მათ ზედა რომელნი აღასრულენ, ღ რომელნი ჰქუჭნ ღ სი-
 იდ სხლთა შენთა ზედა ქმნილთა შენ შორის ❖ უკეთუ მოთმინე იქმნეს
 გული შენი, უკეთუ უძლონ კელთა შენთა დღეთა შინა რომელთა მე
 იე ვჭყოფ შენ შორის, მე უფალმან ვთქუ ღ ვეო ❖ ღ განკახნიო შენ
 წარმართთა შორის, ღ განკეთესო შენ სოფლებსა შორის, ღ მოღე-
 ივ ბულ იქმნეს არა წმიდება შენი შენ შორის ❖ ღ დავიმკვიდრო შენ
 შორის წინაშე თესლებსა წარმართთასა, ღ სცნათ ვითარმედ მე ვარ
 აზ, აზ უფალი ❖ ღ იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუჭლი ❖ მეო კა-
 ცისაო, აჭა იქმნა ჩემდა სახლი ისრაელისა აღრეულ, ეოველნი
 რვალ ღ კალა ღ რკინა ღ ბრჯენი შორის სახუმილსა ვეცხლისასა
 ით აღრეულნი არიან ❖ ამისთჳს არქუ, ამათ იტყჳს აღონაი უფალი,
 მათ წილ რომელ იქმნენით ეოველნი ერთ შეზავება, ამისთჳს მე
 კ შეგიწენარნე თქუჭნ საშუალ იერუსალიმისა ❖ ვითარცა შეიწენა-
 რებს ვეცხლი ღ რვალი ღ რკინა ღ ბრჯენი, ღ კალა შორის საკმი-
 კა გიწენარნე თქუჭნ რისხვასა შინა ჩემსა ❖ ღ შეკკრიბნე ღ დავადნვე
 თქუჭნ, ღ მოვჭებერო თქუჭნდამი ცეცხლითა რისხვისა ჩემისათა ღ
 კბ გამოიდგნეთ შორის მისსა ❖ ვითარ სახედ გამოდნების ვეცხლი
 შორის ბრძმედსა, ეგრეთ გამოიდნვეთ შორის მისსა, ღ სცნათ ვი-
 თარმედ მე უფალმან მივჭფინე გულის წურომა ჩემი თქუჭნ ზედა ❖
 ბბ, ბბ ღ იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუჭლი ❖ მეო კაცისაო,
 არქუ მას შენ ხარ ქუჭყანა არ დამლტვარი, არცა წჳმა იქმნა შენ
 ბბ ზედა, დღესა შინა რისხვისა შენისასა ❖ რომლისა მიმთხრობელნი
 შორის მისსა ვითარცა ლომნი, მუვირალნი მტაცებელნი ნატაცებთანი,
 ბბ შემჭამელნი სულთანი მძლავრებით სიმდიდრესა ღ ზატოვთა მიისჯ-
 მენ სიტყუით, ღ ქუჭროფნი შენნი განმრავლდეს შენ შორის ❖ ღ

მღვდელთა მისთა შეურაცხეულებსა და მწიკულებსა ჰყოფდეს წმიდათა ჩემთა შორის წმიდისა და ბილწისა არ განარჩევდეს, და შორის წმიდისა არ განარჩევდეს, და შაბათთაგან ჩემთა დაიფარვიდეს თუალთა მათთა, და შევიგინებოდეს შორის მათსა და მათგანნი მისნი შორის მისსა ვითარცა მკვლანი, მტაცებელნი ნატაცებთანი დათხევად სისხლისა, წარწყმედად სულებისა, რათა ანგაჭრებანი ანგაჭრობდენ და დაწინასწარმეტყულებლნი მისნი მტაცებელნი მათდა ვეცხლისანი დაეცნენ, მხედველნი ამოთანი მემისნენი ცრუთანი, ამათ იტყუეს აღონაი უფალი, და უფალი არა იტყოდა და ერსა ქრისტიანისასა, გამოძწურველნი უსამართლოდ, და დამტაცებელნი ნატაცებთანი, ვლასაკისა და დავრდომილისა მიმხუტველნი, და მწირისა მიმართ არ თანა მტყვენი სიმართლით და ვეძიებდ მათგან კაცსა მტყვესა მართლიად, დამდგომსა წინაშე ჰირისა ჩემისა ყოველთურთ ჟამსა შინა რისხვისასა, რათა არა სრულიად მოისპოს იგი, და ვერ ვაოე და მივჭფინე მის ზედა გულის წერომა ჩემი ცეცხლითა რისხვისა ჩემისათა მოსრულებად მისსა, გზანი მათნი თავთა მათთა მივსცენ, იტყუეს აღონაი უფალი.

თ ა ვ ი აზ.

და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუებელი და მყო კაცი-საო, ორნი დედანი იუწენეს ასულნი დედისა ერთისანი და განმეძენეს ეგვანტეს შინა, სიჭაბუკესა მათსა შინა განმეძენეს, მუნ დაითხინეს მუძუნი მათნი, და მუნ კარდაიქალწულეს და ხოლო სახელნი მათნი ოოლა უხუცესი, და ოოლიბა დაი მისი უძრწემესი, და იქმნეს ჩემდად, და შუნეს ძენი და ასულნი, და სახელნი მათნი სამარია იოლა, და იერუსალიმი იოლიბა და განმეძენა იოლა ჩემგან, და მიიქცა ტრფიალთა მიმართ თუსთა, ასსურასტანელთა მიმართ მახლობელთა მისთა და შემოსილთა იაკინთოვნებითა წინამძღუართა და ლაშქრის მძღუანთა ჰაბუკნი გამორჩეულნი, ყოველნი ცსენებითა აღცხენოსნებულნი ცხენთა ზედა და მისცა სიმუა თუსი მათდამი, გამორჩეულთა მიმართ მეთა ასსურასტანელთასა ყოველთა, და ყო-

1) მიქია გ. სოფონია გ.

გ
კ
კ
ლ
ა,ბ
გ
დ
ე
ვ

ველთა რომელთა მიმართ თვალაგნა ეოველითა გულის ზრახვითა
 მისითა შეიკინებოდა და და სიძეა მისი ეკვტითგანი არა დაუტევა,
 რამეთუ მისთანა წვებოდეს სიჭაბუკესა შინა მისსა, და მათ გარდა-
 თ ქალწულეს იგი და გარდაჭფინეს სიძეა მათი მის ზედა და ამისთვის
 მივეც იგი ველთა ტრფიალთა მისთანა, ველეებსა მეთა ასსურასტა-
 ნელთასა რომელთა მიმართ ოუალაგნა და ¹⁾ მათ გამოაცხადეს სირ-
 ცხელი, მისი ძენი და ასულნი მისნი მიიხუნეს, და იგი მახულითა
 მოკლეს, და იქმნა სასიტყუელ დედათა შორის, და შურის გება ექმნა
 მის ზედა ასულთა მისთა მიმართ და და იხილა დამან მისმან ოოლი-
 ბა და განკრწნა მან ზედ დართვა თვისი უფროს მისსა, და სიძეა მი-
 სი უფროს სიძვისა დისა მისისასა და განამრავლა მეთა მიმართ
 ასსურასტანელთასა, ზედ დაერთო წინამძღუართა და ლაშქრის მძღუ-
 რთა მოახლეთა თვისთა შემოსილთა სამკაულითა, ცხენებით აღცხე-
 ივნოსნებულთა ცხენთა ზედ, ჭაბუკთა გამოჩეულთა ეოველთა და და
 ვიხილე მე ვითარმედ შეიკინებულ არიან გეს ერთი არს ორთავე და
 იდ და შესძინა სიძვასა მისა ზედა, და იხილნა კაცნი გამოხატულნი
 ზღუდესა ზედა ხატნი ქალდეველთანი, გამოხატულნი დაწერილ და
 იე მორტემულნი ჭრელებითა წელთა ზედა მათთა, და ციარები დებუ-
 ლები თავთა ზედა მათთა შესახედავად სამთხზული ეოველთა მსგავ-
 სად მეთა ბაბილოვნელთასა, ქალდეველთა ქუჭყანისა მაძულისა მა-
 ივისა და და ზედ დაჭრთო მათ ზედა მიხედვა თუალთა მისთა და მი-
 ივ ვლინნა ქადაგნი მათდა მიმართ ქალდეად და და მოვიდეს მისდამი
 ძენი ბაბილოვნელთანი საწოლად შედგურთა, და შეაგინებდეს მას
 სიძესა მიერ მისისა, და შეიბილწა მათთანა, და განდგა სული მისი
 იმ მათგან და და გამოაცხადა სიძეა მისი, და გამოაცხადა უმუჭრება მი-
 სი, და განემორბა სული ჩემი მისგან, ვითარ სახედ განემორბა დის-
 ითგან მისისა და და განმრავლდა სიძეა შენი, მოკსენებად დღეთა სი-
 ძაბუკისა შენისათა, ლაღთა შინა სიძეად, ეკვტეს შინა და და ზედ
 დაერთო ქალდეველთა მიმართ, რომელთა გორცნი იუუნეს ვითარცა
 კა ვირთა გორცნი, და ქუქუნი ცხენთანი ქუქუნი მათნი და და მიჭხედე

¹⁾ ზემ. 28.

უძჯულოებათა სიჭაბუკისა შენისათა, რომელთა იქმოდე ეგვანტეს
 შინა ❖ სადგურსა შორის შენსა, სადა ძუძუნი სიჭაბუკისა შენისა
 დაცვენს ❖ ამისთჳს ოოლიბა, ამათ იტყუს ადონაი უფალი, აჰა მე
 აღუადგინე ტრფიალნი შენნი შენ ზედა, რომელთაგან განდგა სუ-
 ლი შენი მათგან, ჰ მოვხადნე შენ ზედა გარემოს ❖ ძენი ბაბილოვნო-
 სანი, ჰ-ეოველნი ქალდეველნი, ფაეუთ, ჰ სუდ ჰ კუდა ჰ ეოველნი
 ძენი ასსურასტანელთანი მათ თანა, ჰაბუკნი რჩეულნი, წინა მძღუ-
 რნი ჰ ლაშქრის მძღუარნი, ეოველნი მსამობნი სამწილნი ჰ სახე-
 ლოვანნი ცხენოსანნი ცხენთა ზედა ❖ ჰ მოვიდენ შენ ზედა ეო-
 ველნი ჩრდილოთ ჯაჭუჭურთა თანა ჰ საჭურველთა ჰ ეტლის თუა-
 ლთა, ჰ სიმრავლეთა ერთსა, ჰ ფარები ჰ ჩლოები, ჰ ჩაფხუტე-
 ბი, გარე მოიდვან შენ ზედა, ჰ მოგადგან შენ ზედა მცველი გარე-
 მო, ჰ მივსცე წინაშე ჰირსა მათსა მშჯავრი ჰ შური იძიონ შენგან
 მშჯავრთა მიერ მათთა ❖ ჰ მივსცე შური ჩემი შენ ზედა, ჰ ეოფ-
 დენ შენ თანა რისხვითა გულის წერომისა ჩემისათა, ცხვირნი შენ-
 ნი, ჰ ეურნი შენნი მიგისუნენ, დამთომილნი შენნი მახვილითა
 დაამხუნენ, თუთ იგი ძენი შენნი, ჰ ასულნი შენნი წარეიუნენ, ჰ
 ნეშტნი შენნი ცუცხლძან შეჭამნეს ❖ ჰ განგმარცონ შესამოსელი
 შენი, ჰ წარისუნენ ჰურჭველნი სიქადულისა შენისანი ❖ ჰ მივაქ-
 ცინე უთნობანი შენნი შენგან ჰ სიძვა შენი ქუჭყანისა ეგვანტი-
 სან, ჰ არა აღისუნე თუალნი შენნი მათდამი, ჰ ეგვანტისა არღა
 მოიკსენო მერმე ❖ მით რამეთუ ამათ იტყუს ადონაი უფალი, აჰა
 მე განგცემ შენ კელეპსა რომელნი გრულან, რომელთაგან განდგა
 სული შენი მათგან ❖ ჰ ეონ შენ თანა სიძულილით, ჰ მიიხუნენ
 ეოველნი ნაშრომნი შენნი, ჰ ნარუდუნებნი შენნი, ჰ იეო შიშუჭლი
 ჰ უშუჭრი, ჰ გამოაცხადნეს სირცხვილი სიძვისა შენისა, ჰ უთნო-
 ბისა შენისა სიძვამან შენმან ❖ გიუნა შენ ესენი განმეძვებითა
 უკუნანგან წარმართთასა, ჰ შეიგინებოდე გულის ზრახუათა შინა
 მათთა ❖ გჳსა ზედა დისა შენისა ჰვლე, ჰ მიგცე სასუმელი მისი
 კელთა შენთა ❖ ამათ იტყუს უფალი უფალი, სასუმელი დისა შე-
 ნისა სუ ღრმა, ჰ ვრცელად იეოს სიცილად, ჰ საბასრობელად გა-

კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ

ლდ რღარეულად აღსრულებად სიმთრვალისა ზ და დაკსნილობითა აღი-
 ვსო სასუმელი უჩინობისა, და უჩინო ქმნისა, სასუმელი დისა შე-
 ლე ნისა სამარისა ზ და შეჭსნა იგი და გამოსწრიდო და კეცის ჭურნი
 მისნი დაჭმუსრნე, და ტუტუნი შენნი მოშჭრნე და დღესასწაულნი და
 ახალ თთუწნი შენნი გარე მივაქცინე, მით რამეთუ მე ვიტყოდე,
 ლვ იტუჯს აღონაი უფალი ზ ამისთჯს ამათ იტუჯს უფალი უფალი, მათ
 წილ რომელ დამივიწეე მე, და განმაგდე მე უკანა სხეულისა შენი-
 ლზ სა, შენცა მიიდე უთნობა შენი და სიძვა შენი ზ და თქნა უფალმან
 ლწ თხრობ მათ უსჯულოებათა მათთა ზ რამეთუ იმრუშებდეს, და სის-
 ლთ ლნი მიშვნეს მე განავლინეს მათ ივინი ცუცხლისა შორის ზ ვი-
 მ დრემდის ესენიცა მიუვნეს მე, შეაგინებდეს წმიდათა ჩემთა მას დღე-
 მ სა შინა, შაბათთა ჩემთა შეაძვიკულებდეს ზ და დაკლვისა მიერცა
 მათგან შეილთა მათთასა კერძთა მათთა თჯს, და შესლვითა მათითა
 წმიდათა შიძართ ჩემთა, მას დღესა შინა შეაგინებდეს მათ, და აჯა
 მს ესრეთ ჭყოფდეს შორის სახლისა ჩემისა ზ და მიუძცნებდეს კაცთა
 მოძავალთა შორით, რომელთა მოციქულთა შიავლინებდეს მათდამი
 და მუის მოსლვასა მათსა მეესეულად იბანებოდე, და იგრემლებდ
 მბ თუალთა შენთა, და იმუჭბოდე სამკაულითა ზ დ დაძვედ ცხედარსა
 ზედა გარდაგებულსა, და ტაბლა შემეული წინაშე შენსა, და საკმეველი
 ჩემი და ზეთი ჩემი დასდევ წინაშე მათსა, და იმუჭბდეს მათ მიერ ზ
 მკ და კმითა შენაწევრებისათა უცემდეს კაცთა მიერ სიმრავლისაგან კა-
 ცთა მოსრულთა შეერთებულთასა უდაბნოჲთ, და მისცემდეს სავლტე-
 სს კელთა შიძართ მათთა, და გჯრჯუნსა სიქადულისასა თავთა ზედა
 მათთა ზ და ვთქუ არა ამათ შინა იმრუშებენ, და საქმეებ მეძვის ესე-
 მე ნი და იგი განმეძავნა ზ და ივინი შევიდოდეს მისსა, ვითარ სახედ
 შევლენ დედა-კაცისა შიძართ მეძვისა, ეგრეთ შევიდოდეს ოოლას
 შიძართ და ოოლიბასა, დედა მათ უსჯულოთა, ქმნად უსჯულოები-
 მკ სს ზ კაცთა ამათ მართალთა, და შური მიჭვადონ მათ შურის გე-
 ბითა შემრუშეთათა, და მსჯავრითა დამთხვეულთა სისხლისათათა

რამეთუ მეძრუშე არიან, ღ სისხლი კელთა შინა მათთა ზ რამეთუ
 ამათ იტეჯს ადონაი უფალი, არამედ მოიუჟანე მათ ზედა ერი, ღ
 მიეც მათ ზედა შოთი ღ დატაცება ზ ღ ქუა დაჰკრიბონ ქუჭბი-
 თა საჭურველთათა, ღ დაწერტენენ იგინი მახვილთა მიერ მათთა,
 ძენი მათნი ღ ასულნი მათნი მოსრენ, ღ სახლი ი მათნი დაწუნენ
 ცეცხლითა ზ ღ მოვაქციო უთნობა ქუჭყანისაგან, ღ განსწავლენ
 ყოველნი ღდანნი ღ არა ჰყოფდენ უთნობათა ებრ მათთა ზ ღ მოცეს
 უთნობა თქუწნი თქუწნი ზედა, ღ ცოდვანი გულის ზრახუთა
 თქუწნთანი მიიხუნეთ, ღ სცნათ ვითარმედ მე ვარ ადონაი უფალი.

თ ა ვ ი კლ.

ღა იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო, წელსა შინა მეცხრესა
 თთუწსა შორის მეათესა, მეათესა თთუსასა ზ მეტუჭლი, მეო კა-
 ცისაო, დაწერე თავისა შენისა დღედ, დღითგან ამით, რომლით წა-
 რიტრა მეფე ბაბილოანისა იერუსალიმსა ზედა ზ დღიდგან დღეი-
 სასა, ღ თქუ სახლისა მიმართ განმამწარებელისა იგავი, ღ სთქუა
 მათდამი, ამათ იტეჯს ადონაი უფალი უფალი, ზედ დადგი სიავი,
 ღ შთასს მას წეალი ზ ღ შთავდენ მას ღ დრონეული ყოველნი
 დრონეული კარვი მისდამი, წუვი ღ მკარი გამოკორცვილი მუალ-
 თაგან ზ რხეულთაგან საცხოვართა მართებულთა, ღ ქუჭშე დასწვა
 მუალეები: ქუჭშე კერძო მათსა, დუდილით იდუღოს, ღ შეგბიეს მუა-
 ლეებიცა მისი შორის მისსა ზ ამისთჯს ამათ იტეჯს ადონაი უფა-
 ლი, ზ ქალაქო მოსისხლეთაო, ქალაქო რომლისა შორის არს გეს-
 ლი მის შორის, ღ გესლი არ გამოვიდა, მისგან ასოეული მისი
 გამოიღო არა დავარდა მის ზედა წილი ზ რამეთუ სისხლი მისი
 შორის მისისა დიოდა მუარკლდობასა ზედა, დავაწესე იგი არა
 დავსთხიე იგი ქუჭყანასა ზედა, დაბურვად მას ზედა მიწა ზ აღსლ-
 ვად გულის წერომისა, შურის საგებელად, შურის სამიებელად მი-
 ვეც სისხლი მისი, მუარკლდობასა ზედა დავაწესე იგი, არა და-
 ფარვად მისსა ზ ამისთჯს ამათ იტეჯს ადონაი უფალი, ¹⁾ ვად ქა-
 ლაქო მოსისხლეთაო, ოდეს მეცა განვამრავლო შეშა ზ ღ განვა-

¹⁾ ნუმტ. გ. ამაგ. შხ.

მზ
 მწ
 მთ
 ნ
 ბ
 ბ
 კ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი

დიდო ბუგუსნი, ზ ალვაგსნა ცეცხლი, რათა დადნენ გორცნი, ზ
 იბ შემცირდეს წუჭნი, ზ მუალნი შემცხუარდენ ზ ზ დადგეს ნაკუჭრ-
 ცხალთა მისთა ზედა ცალიერი, ზ ალევსნას რათა დაიწვას, ზ გან-
 იბ გურდეს ზ განქარდეს რვალი მისი ზ დადნეს შორის მისსა არა წმი-
 იგ კესლსა მისსა ზ მათ წილ რომელ შეიგინებოდე შენ, არა განსწმი-
 იდ რე არა ალვაგსო გულის წერომა ჩემი შენ შორის ზ მე უფალი ვი-
 ტეოდე, ზ მოვაწიო ზ ვეო, არ დავაუენო არცა ვერიდო, ზ არა ვე-
 დრებულ ვიქმე გსათაებრ შენთა, ზ გულის ზრახვათაებრ შენთა
 გსაჯო შენ, იტევს აღონაი უფალი, (ამისთვს მე გსაჯო შენ სის-
 იუ წმიდა სახელოანი ზ ფრიადი განმამწარებლობითა ზ) ზ იქმნა სი-
 იგ ლისა: ამათ იტევს აღონაი უფალი ზ მეო კაცისაო აჰა მე მივიხუამ
 შენგან გულის სათქმელთა თუალთა შენთასა, განწეობილისა შო-
 იზ სულთ ითქუენ მდუძარო, სულ თქმა სისხლისა, გოდება წელთა
 არს, კაცობრივი გოდება არა ჰეო, არა იეოს თქენაობა შენი შეთ-
 იჭ კეშინის იცე ბაგეთა მიერ მათთა, ზ ზური კაცთა არა შჷამო ზ ზ
 ვიტეოდე ერისა მიძართ განთიად ვითარ სახედ მამცნო მე, ზ მო-
 ით ნა მე ზ ზ თქუა ჩემდამო ერძან, არა მოძითხრობა ჩუენ, რაჲ
 კ არიან ესენი რომელთა შენ ჰეოფ ზ ზ ვთქუ მათდამი, სიტეუა უფ-
 კ ლისა იქმნა ჩემდამო მეტეუენლი ზ თქუ სახლისა მიძართ ისრაე-
 კ ლისა, ამათ იტევს აღონაი უფალი, აჰა მე შევიგინებ წმიდათა ჩემ-
 თა ფრტვნვა ძალისა თქუენისა, გულის სათქმელნი თუალთა
 თქუენთანი, ზ რომელთათვს შორიდ არიან სულნი თქუენნი, ზ მე-
 ნი თქუენნი, ზ ასულნი თქუენნი რომელნი დაიშთინენით მახული-

თა დაეცნენ ❖ ღ ეეოს ვითარ სახედ ვეავ ჰირისაგან მათისა, არ
 ნუგეშინის იცნეთ, ღ ჰური კაცთა არა მჭამოთ ❖ ღ ვარჯნი
 თქუტნნი თავთა ზედა თქუტნთა, ღ კმალნი თქუტნნი ფერკთა მო-
 რის თქუტნთა, არცა იტუებნეთ, არცა იტირნეთ ღ დასდნეთ სიც-
 რუტნთა შინა თქუტნთა, ღ ნუგეშინის ეცით კაცადმან მძასა თუსსა ❖
 ღ იეოს ეჭეკიელ თქუტნდა ნიშად, ღ ეოველნი რაოდენნი უტნა
 უტნით, ოდეს მოიწინენ ესენი, ღ ცანთ ვითარმედ მე ვარ ადონაი
 უფალი ❖ ღ შენ, მეო კაცისაო, არა დღესა შინა ოდეს მოვიდო-
 ძალი მათი მათგან, ღ სიმაღლე სიქადულისა მათისა, გულის სათ-
 ქმელნი თუაღთა მათთანნი ღ ამაღლება სულისა მათისა, მენი მათ-
 ნი ღ ასულნი მათნი ❖ მოვიდეს განრინებული მას დღესა შინა შენ-
 დამო, მითსრობად შენდა უერთა მომართ ❖ მას დღესა შინა ალე-
 ღოს ჰირი შენი განრინებულისა მიმართ ღ ისიტეო ღ არა დაჭე-
 რუნდე მერმე, ღ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი: ღ ვიეო მე მათ-
 და ნიშად.

კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ

თ ა ვ ი კ.

და იქმნა სიტუვა უფლისა ჩემდამო მეტუტელი ❖ მეო კაცი-
 საო, განიმტკიცე ჰირი შენი ძეთა ზედა ამმონისთა, ღ წინასწარმე-
 ტუტელეებდ მათ ზედა ❖ ღ ჰრქუტა ძეთა ამმონისთა, ისმინეთ სი-
 ტუვა ადონაი უფლისა, ამათ იტუვს ადონაი უფალი, მათ წილ რო-
 მელ მოსცხრებდეთ წმიდათა ზედა ჩემთა რამეთუ შეივინა, ღ ქუტუნა-
 სა ზედა ისრაელისსა რამეთუ უხინო იქმნა, ღ სახლსა ზედა იუ-
 დასსა, რამეთუ წარვიდა ტუტლობად ❖ ამისთუს აჰა მე მივცემ
 თქუტნ ძეთა კედემისთა სამკუდრებელად, ღ დაიკარგონ ბანაკითა მა-
 თითა შენ შორის, ღ მისცენ შენ შორის კარგები მათი, ივინი ჭა-
 მდენ ნაეოფთა შენთა, ღ ივინი წოვდენ სიპოხესა შენსა ❖ ღ მი-
 ვსცე ქალაქი ამმონისი სადგურებად აქლემთა, ღ მენი ამმონისნი
 სადგურებად ცხოვართა, ღ სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი უფა-
 ღლი ❖ მით რამეთუ, ამათ იტუვს ადონაი უფალი, მის წილ რო-
 მელ დაიტუტელე კელი შენი ღ ზედ იბგერდი ფერკითა შენითა, ღ
 მოსცხრებოდე სულითა შენითა ქუტუნასა ზედა ისრაელისსა ❖

ა,ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ

ზ ამისთვის აჭამე განვირთხამ კელსა ჩემსა შენ ზედა, და მივცე შენ და-
 სატაცებლად წარმართთა შორის, და მოვსრუა შენ ერთაგან, და წარ-
 გწუმედ შენ ერთაგან წარწუმედითა, და სცნა ვითარმედ მე ვარ უფა-
 ც ლი და ამათ იტევს აღონაი უფალი, მის წილ რამეთუ თქვა მოა-
 ბმან და სვირმან, აჭა ვითარ სახედ ყოველნი ნათესავნი სახლისა ის-
 თ რაელისა და იუდასი და ამისთვის აჭა მე დაფარდვევ მკარსა მოაბისსა
 ქალაქთაგან მისთა, ქალაქთაგან მწუჭრვალთა მისთასა, ქუჭყანასა
 რჩეულსა სახლსა ბეთასსიძეთისსა ზედადთ ქუჭყანასა ქალაქისასა
 ი ზღვს კიდესა ვაელმიონსა, და კარბათემსა და მეთა კედემისთა, მეთა
 თანა ამომნისთა მივეც იგი სამკვდრებულად, და მივცე იგი აღსაგო-
 ცულად, რათა არა იქმნეს გსენება მეთა ამომნისთა წარმართთა შო-
 რის და და მოაბსა ზედა ვუო შურის გება, და ცნან ვითარმედ მე ვარ
 იბ უფალი და ამათ იტევს აღონაი უფალი, მის წილ რომელ ქმნა იუ-
 დეამან, რამეთუ შურისგებასა შინა მათგან შურისგებისასა, სახლისა
 ზედა იუდაისსა, და მურის მოკსენე იქმნეს, დაისჯის სჯა მათგან და
 ივ ამისთვის, ამათ იტევს აღონაი უფალი, და განვირთხამ კელსა ჩემსა
 იდუმეასა ზედა, და მოვსრავ მისგან კაცსა და საცხოვარსა, და დავდვა
 იგი ოკრად, და თემანით და დედანით დევნულნი მასჯლითა დაე-
 იდ ცნენ და და მივსცე შურისგება ჩემი იდუმეასა ზედა, კელითა ერისა
 ჩემისა ისრაელისათა, და ქმნან იდუმეასა ზედა რისსჯსა ებრ ჩემისა
 და გულის წერომისა ებრ ჩემისა, და ცნან შურის გება ჩემი, იტევს
 იე აღონაი უფალი და ამისთვის, ამათ იტევს აღონაი უფალი, მის წილ
 რომელ ქმნეს უცხო ტომთა შურის გებისა მიერ, და აღადგინეს
 ივ შურის გება ზედ მოხარულ ყოვლითა სულითა, აღვაცად მტერო-
 ივ ბა საუკუნო და ამისთვის, ამათ იტევს აღონაი უფალი, აჭა მე გან-
 ვირთხამ კელსა ჩემსა უცხო ტომთა ზედა, და მოვსრენე მსაჯულნი
 იზ და წარწუმედ დაშთომილთა დამკვდრებულთა ზღვს კიდისათა და და
 ვუწენე მათ შორის შურის მიებანი დიდნი მხილებითა გულის წერო-
 მისათა, და ცნან ვითარმედ მე ვარ აღონაი უფალი, მიცემასა შუ-
 რისგებისა ჩემისასა მათ ზედა.

თ ა ვ ი ავ.

და იქნა მეათერთმეტესა წელსა, ერთსა თოჯსასა, იქნა სი-
ტევა უფლისა ჩემდამო მეტეუწლი ❖ მეო კაცისაო, მის წილ რო-
მელ თქუა სორმან იერუსლემსა შედა ვაძა ვაძა, შეიძუსრა წარწემდეს
წარმართნი, მოიქცა ჩემდამო, სავსე მოოკრებულ არს ❖ ამისთჳს ამათ
იტეჳს ადონაი უფალი, აჰა მე შენ შედა სორ დაცვალნე შენ შედა ნათე-
საფნი მრავალნი ვითარცა აღვალს ზღვა ღელვათა მიერ მისთა ❖ და-
მეტენ ზღუდენი სორისანი, და დარღვნენ გოდოლნი და განფიწლონ
მეტეწრი მისი მისგან, და მივსცე იგი წელტუ კლდეობად საშრობლად ❖
ბადეთა იეოს შორის ზღვსა, რამეთუ მე ვთქუ, იტეჳს ადონაი უფა-
ლი, და იეოს მოსარბეველ საუკუნეთა ❖ და ასულნი მისნი ველსა
შედა მახვლითა მოიკლნენ, და ცნან რამეთუ მე ვარ უფალი ❖ რა-
მეთუ, ამათ იტეჳს ადონაი უფალი, აჰა მე მოვაფლენ შენ შედა სორ
ნაბუქოდონოსორს მეფესა ბაბილონისასა ჩრდილოით, მეფე მძეფო-
ბთა არს ცხენებისა თანა და ეტლებისა, და ცხენოსნებისა და შესაკრე-
ბელისა ნათესავთა მრავალთასა ფრიად ❖ ესე ასულთა შენთა ვე-
ლის შედათა მახვლითა მოსრავს, და მისცეს შენ შედა წინ საკმილავი
და გარე მოგაშენოს შენ და გარე მოგაფლოს საფლავი, და გარე მო-
გაშენოს შენ შედა გარემოჲს ჰატნეზი, და გარე მოდგომა ჯახუ ჭუ-
რთა ❖ და ლახურები მისი ჰირის ჰირ შენსა მისცეს, ზღუდენი შე-
ნნი და გოდოლნი შენნი დამეტენეს მახვლთა მიერ მისთა ❖ სი-
მრავლისაგან ცხენთა მისთაჲსა და გუაროს შენ მეტეწრმან მათმან,
და კმისაგან ცხენოსანთა მისთასა, და ეტლის თვალთა და ეტლთა
მისთასა შეირყინენ ზღუდენი შენნი, შერიავიდოდის იგი ბჳეთა შენ-
თა, ვითარცა შემავალი ქალაქად ველით ❖ საჭურველებითა ცხენთა
მისთათა დათრგუნნენ ეოველნი უბანნი შენნი, ერი შენი მახვლი-
თა მოსრავს, და გუამი ძალისა შენისა ქეწყანად დააკეწითოს ❖ და
წარტეუწნოს ძალი შენი, და ტეუწ უწნეს მონაკებნი შენნი, და და-
სცეს ზღუდენი შენნი, და სახლნი შენნი გულის სათქმელნი დარღვ-
ნეს, და ქუანი შენნი და ძელნი შენნი, და მეტეწრი შენი შორის ზღვ-

ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ია
იბ

იგ სა შთაბნისოჲს ❖ ¹⁾ ღ დაჰკსნას სიმრავლე სასიობელთა შენთა, ღ
 იდ კმა საფსალმუნეთა შენთა არღარა ისმეს მერმე ❖ ღ მიგცე შენ
 იე წელტუ კლდობა, საშრობელ ბადეთა იყო ღ არა აღაშენო მერმე,
 იგ რამეთუ მე ვსიტყუწ, იტყვს აღონაი უფალი ❖ რამეთუ ამათ ეტყვს
 იგ აღონაი უფალი სორსა, არა კმისაგან დაცემისა შენისა, აღმოხდა-
 იგ სა შინა მახვლისისა, შორის შენსა შეიძრნენ ჭალაკნი ❖ ღ შთა-
 იგ მოვიდენ საუდართაგან მათთა უოველნი მთავარნი ნათესავთა ზღუ-
 იგ სათანაი, ღ აღიკადენ შიტრანი თავთაგან მათთა, ღ შესამოსელნი
 იგ მათნი ჭრელნი განიმარცხნენ, განჰკრთომით განკრთენ, ქუჭყანასა
 იგ ზედა დასხდენ, ღ ეშიშოდინ წარწემედასა მათსა, ღ სულთ ითქმი-
 იგ დენ შენ ზედა ❖ ღ მოიღონ შენ ზედა გოდება ღ გრქუან შენ ვი-
 იგ თარ წარწემდი ღ დაირღუ ზღუსაგან ქალაქი საქებელი, რომელი
 იგ იუავ ძლიერ ზღუასა შინა, იგი ღ მკვდრნი მისნი მიმცემელი შიში-
 იგ სს მისისა, უოველთა ღ მკვდრ მისთა ❖ ღ შეშინდენ ჭალაკთა ში-
 იგ ნა ღლითგან დაცემისა შენისათ, ღ შემფოთნენ ჭალაკთა შინა ზღუ-
 იგ სს შორის გამოსლვისაგან შენისა ❖ რამეთუ, ამათ იტყვს აღონაი
 იგ უფალი, ოდეს დაგდვა შენ ქალაქი მოოხრებული ვითარცა ქალაქნი
 იგ არ დამკვდრებულნი, აღმოუვანებასა შინა ჩემგან შენ ზედა უფსკრუ-
 იგ კლისასა, ღ დაგფაროს შენ წყალმან მრავალმან ❖ ღ შთაგიყვანო
 იგ შენ შთამავალთა თანა ძღუძისათა ერისა მიმართ საუკუნოსა, ღ და-
 იგ გამკვდრო შენ სიღრმეთა შინა ქუჭყანისათა, ვითარცა ოკერი საუკუნო
 იგ შთამავალთა თანა ძღუძედ, რათა არა დამკვდრებულ იქმნე არცა აღ-
 იგ სდგე ქუჭყანასა ზედა ცხოვრებისასა, წარსაწემედელსა მიგცე შენ,
 იგ ღ არა იყო მერმე ღ იმიო ღ არა იპოო საუკუნოდ, იტყვს აღონაი
 იგ უფალი.

თ ა ვ ი კ.

ა,ბ **ღ** იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუწლი ❖ ღ შენ, მეო
 გ კაცი საო, მოიღე სორსა ზედა გოდება ❖ ღ ჰკრქუა სორსა დამკვიდ-
 რებულსა შესავალსა თანა ზღუსასა, საფაჭროსა ერთა ჭალაკთაგან
 მრავალთასა, ამათ იტყვს აღონაი უფალი, სორსა შენ სთქუ, მე შე-

¹⁾ იერემ. 5.

ვმოსე თავსა ჩემსა სიკეთე ❖ გულსა შინა ზღვსასა ბეელიმსა, მეთა დ
 მენტა შეგმოსეს მენ სიკეთე ❖ ნამუ სანირით გეშენა მენ ჰეულ- ე
 ნი ფიცართა კუპაროსისათანი, ლიბანით მოღებულ იქმნეს, ქმნად შენდა
 ანმათა სანავეთა ❖ ბასანით გამო ეუნეს სარეველნი შენნი ტაძარ- ჳ
 ნი შენნი სწილოს ძვალისაგან, სახლნი სერტეოანნი, ჭალაკთაგან ქე-
 ტციემისათა ❖ ბისონი ჭრელებსა თანა ეგვიპტით იქმნეს შენდა სა- ჳ
 სარეცლად, შემოსად შენდა დიდება, ჰ მოზლარდუნად შენდა იაკინ-
 თე, ჰ ჰორფირი ჭალაკთაგან ქლისეაქსთა იქმნეს სამოსელნი შენნი ❖
 ჰ მთავარნი შენნი დამკვიდრებულნი სიდონს, ჰ არაბნი იქმნეს ნიჩ- ჳ
 ბის მცემელ შენდა, ბრძენნი შენნი სორ რომელნი იუუნეს მენ შო-
 რის, ესენი მძართებელებ შენდა ❖ მოხუცებულნი წიგნთანი ჰ თ
 ბრძენნი მათნი რომელნი იუუნეს მენ შორის ივინი განამლიერებ-
 დეს განსრასუასა შენსა, ჰ ყოველნი ნაფნი ზღვსანი, ჰ ნიჩბის მცე-
 მელნი მათნი იუუნეს მენ შორის მიმკებელ შერევენსა შენსა, ჰ გიქ-
 მნეს მენ დასავალთა ზედა დასავალთასა ❖ სპარსნი ჰ ლუდნი ჰ ი
 ლიბუელნი იუუნეს ძალად შენდა, კაცნი მბრძოლნი შენნი, რომელ-
 თა ფარები ჰ ჩაფხუტები დაჰკიდეს მენ შორის, ამათ მოსცეს დი-
 დება შენი ❖ მენი არაბიელთანი, ჰ ძალი შენი ზღუდეთა შენდა ზე- ია
 და მრგულივ იუუნეს, არამედ ჰ მიდუნიცა გოდლებსა შენსა შინა
 იუუნეს მცველებ, კარპაჭნი მათნი დამოჰკიდეს სამართთა მენტა
 ზედა გარემო, ამათ განასრულეს სიკეთე შენი ❖ კარქიდონელნი იბ
 ვაჭარ შენდა სიმრავლისაგან ყოველისა ძალისა შენისა, ვეცხლი ჰ
 თქრო ჰ რვალი, ჰ რკინა ჰ კალა, ჰ ბრზენი მოსცეს სავაჭროსა
 შენსა ❖ ელლადა ყოველი ჰ განმავრცობელნი მისნი ვაჭრობდეს ივ
 მენ შორის სულეებსა კაცთასა, ჰ ჭურჭელნი რვალისანი მისცნეს
 სავაჭროდ შენდა ❖ სახლისაგან თორგამოისსა ცხენნი ჰ ცხენო- იდ
 სანნი, ჰ კერძო ვირნი მისცნეს სავაჭროდ შენდა ❖ მენი როდელ- იე
 თანი ვაჭარნი შენნი ჭალაკთაგან განამრავლებდეს სავაჭროსა შენ-
 სა, რქათა ჰ კბილთა სწილოსათა მომავალთა ნაცვლად მისცემდეს
 სასყიდელსა შენსა კაცთა ❖ ვაჭართა მენტა სიმრავლისაგან შემყო- ივ
 ფისა შენისა შტახსი ჰ ჰორფირი ჰ ბისონი დაჭრელებულნი თარ-

ში, ზ რამოთით ზ სორსორით მოსცნეს საფარდულსა შენსა *
 იუღა ზ შენი ისრაელისანი ესენი ვაჭარ შენდა იფქლისა ფრდასა
 შინა ზ მიჭრონნი ზ კასიანი ზ ჰირველი თაფლი ზ ზეთი ზ რეტი-
 ნი მისცეს შემეოფისა მიძართ შენისა * დამასკო სავაჭრო შენდა
 სიმრავლითა საქმეთა შენტათა სიმრავლისაგან ყოვილსა ძალისა
 შენისა, ღზნო ქალბონით ზ მატული მელიტონით * ღზნო დედან
 იოჯან, ზ მეოხელ სავაჭროდ შენდა მოსცეს, ასილით რკინა
 ქმნილი ზ ეტლის თუალი შემეოფისა შენისა შორის არს * დედან
 საფარდულ შენდა საცხოვართა თანა რჩეულთა საეტლედ * არაბია ზ
 ყოველნი მთავარნი კიდარისანი, ესენი ვაჭარ შენდა კელთა მიერ
 შენტა, აქლემებსა ზ ვერძებსა, ზ ტარიკებსა ზ აგარაკებსა, რომელ-
 თა მიერ გვაჭრობდეს შენ ვაჭარნი * საბაჲსანი ზ რათმაჲსანი იგი-
 ნი ვაჭარ შენდა ჰირველთა თანა სულნელთა ქუთა კეთილთა რომ-
 დელთა ოქროცა მოსცეს სავაჭროსა შენსა ხარრანი, ზ ქალანი ზ
 დადანი * ესე ვაჭარნი შენნი საბლ, ზ ასური ზ ხარვანი, მოფარ-
 დულეუბ შენდა * მომღებელ სავაჭროსა იაკინთსა ზ ჭრელთა ზ საუნ-
 ჯეთა რჩეულთა შეკრულთა საბლებითა * ზ ნაფთა შინა კუპარო-
 სისათა, მათ შორის ვაჭარნი შენნი კარქიდონელნი ვაჭარნი შენდა, სი-
 მრავლისა თანა, შემეოფისაშორის შენისა, ზ აღივსე ზ დაჭმობდი
 ფრიად გულსა შინა ზღვსასა * წულისა შორის მრავლისა მოგიუჭანეს
 შენ ნიჩბის მცემელთა შენტა, ქარძან სამყრისაძან შეგმუსრა შენ შორის
 გულსა ზღვსასა * ძალნი შენნი ზ მძართებელნი შენნი ზ განმზრახნი
 შენნი, ზ შემეოფნი შენნი, ზ ნიჩბის მცემელნი შენნი, ზ თან შემეოფნი
 თან შეოფისა შენისანი, ზ ყოველნი კაცნი ძებძოლნი შენნი შენ შო-
 რის, ზ ყოველი კრებული შენ შორისი, დაეცნენ საშუალ გულსა
 ზღვსასა დღესა მას კუჭთებისა შენისასა * კმითა ღაღადებისა
 შენისათა მძართებელნი შენნი შიშით შეშინდენ * ზ შთამოვიდეს ნა-
 ვთაგან მათთა ყოველნი ნიჩბის მცემელნი შენნი ზ ეპივატნი შენ-
 ნი, ზ მძირველობნი ზღვსანი ქუჭუანასა ზედა დადგენ * ზ ვა-
 ლაღაებდენ შენ ზედა კმითა მათითა, ზ ღაღადებდენ მწარედ ზ ზედ
 დაიდვან მიწა თავსა ზედა მათსა * ზ ნაცარნი დაირეცონ, ზ იმტე-

რენ შენ ზედა მტერობანი, ჰ გარე მოირტყან ძაძა ჰ ტიროდინ
 შენ ზედა სიმწარითა სულისათა ❖ ჰ ტყება მწარე მოიღონ შენ ლბ
 ზედა ჰ აღიღონ შენ ზედა ძეთა მათთა გოდება, ჰ გოდებდენ გოდე-
 ბათა სორისათა, ვინ ვითარ ტვროსი დადუმებული საშუალ ზღუ-
 სა ❖ რაოდენი რაჟმე ჭჭოვე სასყიდელი ზღვისაგან, ალაგსენ ნათე-
 სანეი სიმრავლისაგან შენისა, შემყოფისაგან შენისა, ჰ ზედ შეეო-
 ფისა შენისა, განამდიდრენ ყოველნი მეფენი ქუჭყანისანი ❖ აწ ლდ
 შეიმუსრე ზღვასა შინა სიღრმესა შორის წყლისასა, შემყოფი შენი,
 ჰ ყოველი კრებული შენი საშუალ შენსა დაეცნეს, ყოველნი ნიჩბის
 მცემელნი შენნი ❖ ყოველნი მკვიდრნი ჭალაკთან დაჭმუნდეს შენ ლე
 ზედა, ჰ მეფენი მათნი განკრთომით განჭკრთეს, ჰ ცრემლოდა ზი-
 რი მათი შენ ზედა ❖ ვაჭართა წარმართთასა დავისტვინეს შენ, წარ-
 საწმედელად იქმენ, ჰ არა მერმე იყო უკუნისამდე. ლვ

თ ა ვ ი ავ.

და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუებლი ❖ ჰ შენ, მეო ა,ბ
 კაცისაო, არქუ მთავარსა ტვიროსისასა, ამათა იტყვს უფალი უფა-
 ლი, მას წილ რომელ ამაღლდა გული შენი, ჰ თქუა ღმერთი ვარ მე,
 საყოფელი ღმთისა დავიმკვიდრე გულსა შორის ზღვასასა, შენ კაცი ბ
 ხარ ჰ არა ღმერთი ჰ მიეც გული შენი გულად ღმთისა ❖ ნუ უბ-
 რძნეს ხარა შენ დანიელისასა, ბრძენთა არ განკსწავლეს შენ ზედ
 მიწვენილობასა შინა მათსა ❖ ნუ ზედ მიწვენიულობისა მიერ შენისა, დ
 ანუ ცნობისა მიერ შენისა, ჭეავ თავისა შენისა ძალი, ჰ დაიკრიბე
 ვეცხლი ჰ თქრო საუნჯეთა შინა შენთა ❖ ანუ სიმრავლისა მიერ ე
 ზედ მიწვენიულობისა შენისა ჰ ვაჭრობისა მიერ შენისა განამრავ-
 ლე ძალი შენი, ჰ ამაღლდა გული შენი ძალსა ზედა შენსა ❖ ამი- ვ
 სთუს, ამათ იტყვს უფალი უფალი, ვინათგან მიეც გული შენი გუ-
 ლად ღმთისა ❖ ამის წილ აჭა მე მოვაწინე შენ ზედა უცხოთა ბეგ-
 რებრთა ნათესავთა ჰ წარმოსცაღნენ მახვილნი მათნი შენ ზედა, ჰ სი-
 კეთესა ზედა ზედ მიწვენიულობისა შენისასა, ჰ ჯჷარს აცვან სიკეთე
 შენი ❖ წარსაწმედელად მთამოგაქუჭონ შენ, ჰ მოჭკუდე სიკუდი-
 ლითა წელუღთათა გულსა შინა ზღვასასა ❖ ნუ მეტყუებლმან თქუა, თ

ღმერთი ვარ მე წინაშე მომკლველთა შენთა, შენ კაცი ხარ და არა
 ღმერთი, სიმრავლისა შორის მომწულველთა შენთასა და სიკეთე-
 ლითა წინა დაუცვეთელთათა მოჰქუდე, კელებითა უცხოთათა, რამე-
 თუ მე ვთქუ, იტუჯს აღონაი უფალი და და იქმნა სიტყუა უფლისა
 ჩემდამო მეტყუებელი, მეო კაციისაო, აღიდე ელოვა მთავარსა ზედა
 ტურელსა და და არქუ მას, ამათ იტუჯს უფალი უფალი, შენ ხარ აღ-
 მონაბეჭდავ სავსე სიბრძნითა მსგავსებისათა, და გურგუნ სიკეთისა და
 საშუაბელსა შინა სამოთხისა ღმერთისა იმევე, ეოველი ქვაჲ კეთი-
 ლი შეგემოსა სარდიონი და ჰაზიონი, და სამარბდო, და ანთრაკი
 და სანფირონი, და იასპი, და ვეცხლი და ოქრო, და ლივურიონი, და
 აქატი და ამეთსტონი, და ოქროქვა, და ვირილლუონი, და ფრცხი-
 ლი: და ოქროთა აღავსენ საუნჯენი შენნი, და ფასის საცავნი შენნი
 იდ შენ შორის დღით რომლითგან აღევე და შეიმზადე ქერუძისათანა და
 მიგეც შენ მთასა წმიდასა ღმერთისასა, იუავ შორის ქუათა ცეცხლისა-
 იე თა და იუავ შენ უბიწო დღეთა შინა შენთა რომლით დღითგან აღე-
 გე შენ, ვიდრემდის იზოვნეს უსამართლოებანი შენნი შენ შორის და
 ივ სიმრავლისაგან ვაჭრობისა შენისა აღავსენ საუნჯენი შენნი უსჯუ-
 ლოებითა, და სცოდე და მოწულულ იქმენ მთისაგან ღმერთისა: და
 განგიყვანა შენ ქეროვიძან საშუალისაგან ქვათა ცეცხლისათასა და
 იზ ამაღლდა გული შენი სიკეთესა შენსა ზედა, და განიკრწნა ზედ მი-
 წვეწუნულობა შენი სიკეთისა თანა შენისა, სიმრავლისათუც ცოდვათა
 შენთასა ქუჭუნანსა ზედა მიგაკდებენ, წინაშე მეფეთასა დაგაკდე შენ,
 იტ სამაგალითოდ დადებად და სიმრავლისათუც უსჯულოებათა შენთასა
 და უსამართლოებისა ვაჭრობისა შენისა შევაბილწენ სიწმიდენი შენ-
 ნი და აღვაგზნა ცეცხლი საშუალ შენსა, ამან შეგეჭამოს შენ, და მიგ-
 ცე შენ ნაცრად ქუჭუნანსა ზედა შენსა, წინაშე ეოველთა მხედველთა
 ით შენთა და და ეოველნი მეცნიერნი შენნი წარმართთა შორის დატმუნ-
 დენ შენ ზედა, წარსაწუმედელ იქმენ, და არა იყო მერმე უკუნისამ-
 კვა დე და და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუებელი და მეო ქაცი-
 სა, განიმტკიცე ჰირი შენი სიღონსა ზედა, და წინასწარმეტყუებლებდ
 კბ მის ზედა და და თქუ, ამათ იტუჯს აღონაი უფალი, ახვა მე შენ ზედა

სიღონ, და ვიდრღო შენ შორის, და ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი, ქმნასა შინა ჩემგან შენ შორის მსჯავროთასა, და ვიდრღო მე შენ შორის და გამოვაფლინო შენ სედა სიკუდილი, და სისხლი უბანთა შორის შენთა, და დაეცნენ წელუღნი მასჯლებითა, შენ შორის გარემოს შენსა, და ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი და არა იუწინენ არა მერმე სასლისა ისრაელისა. საქენჯნელ, საწერტელ სიმწარის, და ეკალ საღმობის ეოფელთაგან გარემოთა მათთა, უბატო მყოფელთა მათთა, და ცნან ვითარმედ მე ვარ აღონაი უფალი და ამათ იტყვს აღონაი უფალი, და შევკრიბო სახლი ისრაელისა წარმართთაგან სდა განითესნეს მუნ და წმიდა ვიქმნე მე მათ შორის წინაშე ერთა და წარმართთასა, და დაემკვდრნენ ქუჭყანასა სედა მათსა რომელი მივეც მონასა ჩემსა იაკობსა და დაემკვდრნენ მის სედა სასოებით და აღაშენნენ სასლნი და დაჯნერგნენ ვენაჯონნი და დაემკვდრნენ სასოებით ოდეს ვეო მსჯავრი ეოფელთათანა შეურაცხის მოფელთა მათთა, გარემოსთა შორის მათთა, და ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი მათი და ღმერთი მამათა მათთა.

პპ
კდ
პმ
პპ

თ ა ვ ი კ თ.

წელსა მეთესა, თთუჭსა შინა მეთორმეტესა ერთსა თთუსასა, იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტუჭლნი და მეო ვაცისაო, განამტკიცე ზირი შენი ფარაოს სედა, მეფისა ეგვპტისასა, და წინასწარმეტუჭლუებდ მის სედა, ეოფელსა სედა ეგვპტესა და იტეოდე და თქუ, ამათ იტყვს უფალი უფალი, აჭა მე შენ სედა ფარაო მეფეო ეგვპტისაო, ვეშანსა დიდსა მჯდომარესა საშუალ მდინარეთა მისთა, მეტუჭლსა ჩემნი არიან მდინარენი მე შევქმნენ იგინი და მე ვსცე მახე ღაწუთა მიმართ შენთა და მოვანე თევზნი მდინარისა შენისანი ფრეთთა მიმართ შენთა, და აღმოგიყვანო შენ შორის მდინარისაგან შენისა, და ეოფელნი თევზნი მდინარისა შენისანი, და ქეცთა შენთა აღეწებნენ და განგავდო შენ უდაბნოდ მიმართ, შენ და ეოფელნი თევზნი მდინარისა შენისანი, და დაგამსვა სწრაფით, და ზირსა სედა ველისასა დავარდე, და არღარა შემოჭკრბე, და არღარა კრება ჭეო, მვეცთა ქუჭყანისათა და მფრინველთა ცისათა მივეც შენ

ბ
ბ
ბ
დ
ე

კ შესაგებლად ❖ ზ ცნან ყოველთა დამკვიდრებულთა ეგვპტისათა ვითარმედ მე ვარ უფალი, მის წილ, ¹⁾ რომელ ექმენ კუჭროთს ღერ-
 ზ წმისა სახლსა ისრაელისასა ❖ ოდეს გიპერეს შენ კელითა მათითა
 შეიმუსრე, ზ ოდეს ესედმჯობელა მათ ზედა ყოველი კელი, ზ
 ოდეს ზედ განისჭმნა შენ ზედა შეიმუსრე ზ შეჭფექვ ყოველი ძალი
 ც მათი ❖ ამისთჳს ამათ იტეჳს ადონაი უფალი, აჰა მე მოვაწევ შენ
 თ ზედა მახვილსა, ზ წარვსწემედ კაცთა შენგან ზ საცხოვართა ❖ ზ
 იუო ქუჭყანა ეგვპტისა წარსაწემედელად ზ მოსაოჯრებელად, ზ
 ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი ნაცვლად თქმისა შენგან, მდინარენი
 ი ჩემნი არიან, ზ მე შევქმენ იგინი ❖ ამისთჳს აჰა მე შენ ზედა, ზ
 ყოველთა ზედი მდინარეთა შენთა, ზ მივსცე ქუჭყანა ეგვპტისა ოჯ-
 რებად ზ წარწემედად მაგდალოთაგან ზ სვინით ზ ვიდრე სახლქართ-
 ია თამდე ეთიოპისათა ❖ არა განვლოს მის მიერ ფერგმან კაცისამან,
 ზ ყოველმან საცხოვარმან არა განვლოს იგი, ზ არ დამკვიდრე-
 იბ ბულ იქმეს ორმეოც წელ ❖ ზ მივსცე ქუჭყანა მისი წარსაწემე-
 დელად შორის ქუჭყანისა მოოხრებულისა ზ ქალაქნი მისნი შორის
 ქალაქთა მოოხრებულთასა იუენენ, ორმეოც წელ უჩინო ქმნულ
 იუოს ზ განვსთესო ეგვპტე წარმართთა შორის, ზ განფიწლენე
 იგი იგინი სოფლებსა შორის ❖ ამათ იტევის უფალი უფალი, შემდგო-
 მად ორმეოცისა წლისა შევერიბნე მეგვპტელნი წარმართთაგან სა-
 იდ და განიბნინეს მუნ ❖ ზ მოვაქციო ტუჭრობა ეგვპტისა ზ დავამ-
 კვდრენე იგინი ჰათურისსა, ქუჭყანასა შინა რომლისგან მოკმულ
 იქმეს, ზ იუოს მუნ სამთავრო მდაბალი, უფროს ყოველთა სამთა-
 იე ვროთასა ❖ ზ იუოს სიმაბაბლე არ ამალეებად მერმე წარმართთა
 ზედა, ზ შემციობულ ვეუენე იგინი, უმრავლო ყოფად მათდა წარ-
 ივი მართთა შორის ❖ ზ არღა იუენენ მერმე სახლისათჳს ისრაელისა
 სასოებად, აღსაცენებელად უსჯულოებისა, შედგომასა შინა მათსა
 უკანა გულთა მათთა, ზ ცნან ვითარმედ მე ვარ ადონაი უფალი ❖
 იზ ზ იუო მჳდ ზ მეოცესა წელსა ერთსა თთჳსასა იქმნა სიტუჳა უფ-
 ილსა ჩემდამო მეტუჭლნი ❖ მეო კაცისაო, ნაბუქოდონოსორ მეფე-

¹⁾ ესაია ლვ.

მან ბაბილონისაჲს მან დაამონა ძალი თჳსი მონებითა დიდითა ტვი-
 როსსა ზედა ყოველი თავი მტიერ ზე ყოველი მკანრი მოჰქუტ ზე სა-
 სუიდელი არა იქმნა მისსა ზე ძალი მისი ტვიროსსა ზედა ზე მო-
 ნებასა რომელი ჰმონეს მის ზედა ❖ ამისთჳს ამათ იტყუეს უფა-
 ლი უფალი, მიცემით მივსცე მე ნაბუქოდონოსორ მეფესა ბაბილო-
 ნისსა ქუტყანა ეგვტისა ზე წარიღოს სიმრავლე მისი, ზე წარიტ-
 ეუნოს ტყუტ მისი, ზე იავარ ეუნეს იავარნი მისნი, ზე იუოს სას-
 უიდელ ძალისა მისისა ❖ მსახურებისა წილ მისისა რომელი ჰმო-
 ნა ტვიროსსა ზედა მივეც მას ქუტყანა ეგვტისა, იტყუეს აღონაი
 უფალი: ამათ იტყუეს უფალი უფალი ❖ მას დღესა შინა აღმოსცენ-
 დეს რქა ყოვლისა სახლისა ისრაელისა, ზე შენ მიცვე ზირი აღე-
 ბული შორის მათსა, ზე ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი.

თ ა ვ ი ლ .

და იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუტლი ❖ მეფე კაცი-
 საო, წინასწარმეტყუტლებდ ზე თქუ, ამათ იტყუეს აღონაი უფალი,
 ვალაჲე ❖ ❖ დღე ❖ რამეთუ ასლოს არს დღე უფლისა ზე მო-
 სლებულ არს დღე ღრუბლისა, ზე ჟამი წარმართთა იუოს ❖ ზე მო-
 იწიოს მასული მეგვტელთა ზედა, ზე იუოს შუოთი ეთიოპიას შინა
 ზე დაეცნენ წელუღნი ეგვტეს შინა ზე წარიღონ სიმრავლე მისი,
 ზე დაეცნენ საფუძველნი მისნი ❖ ზე დაეცნენ სპარსნი ზე კრიტელ-
 ნი ზე ლიბრიელნი ზე ლუდნი, ზე ეთიოპელნი, ზე ყოველი არაბია, ზე
 ყოველნი ზედ შემოფნი, ზე მენი აღთქმისა ჩემისანი მის შორის
 მასულითა დაეცნენ მათ თანა ❖ ამათ იტყუეს აღონაი უფალი, ზე
 დაეცნეს საფუძველნი ეგვტისანი, ზე შთამოქუტვდეს გინება ძალისა
 მისისა, მაგდალოითგან ვიდრე სუნადმდე მასულითა დაეცნენ მის
 შორის, იტყუეს აღონაი უფალი ❖ ზე მოოვრდეს საშუალ სოფელ-
 თა უჩინო ქმნილთა, ზე ქალაქნი მათნი საშუალ ქალაქთასა, ქალა-
 ქნი მათნი მოოვრებულნი იეუნენ ❖ ზე ცნან ვითარმედ მე ვარ უფა-
 ლი, ოდეს მივსცე ცეცხლი ეგვტესა ზედა, ზე შეიმუსრენ ყოველ-
 ნი შემქენი მისნი ❖ მას დღესა შინა გამოვიდენ ქადაგნი მოსწრაფე-
 ნი უჩინო ქმნად ეთიოპიისა, ზე იუოს შუოთი მათ შორის დღესა

ით
კ
კ
აბ
კ
დ
ე
ვ
ზ
ც
თ

ო შინა ეგვპტისასა, რამეთუ აჰა მოიწია ❖ ამათ იტყვს უფალი უფა-
 ლი, **დ** წარწესწემიდო სიმრავლე მეგვპტელთა გელითა ნაბუქოდონო-
 სორ მეფისა ბაბილონისათა, **დ** წარწესწემიდო სიმრავლე მეგვპტელთა
 ია გელითა მისითა ❖ **დ** ერისა მისისათა, მის თანა ბუგრნი წარმართ-
 თაგან მოკლინებულნი წარწემედად ქუჭყანისა, **დ** წარმოაცალიერნენ
 იბ უოველთა მსხვლნი მათნი ეგვპტესა ზედა, **დ** აღივსოს ქუჭყანა წელუ-
 ობ ლთა მიერ ❖ **დ** დავსსნე მდინარენი მათნი ოგრად, **დ** განვცე ქუჭ-
 იგ ყანა კელებსა უკეთურთასა, **დ** წარწესწემიდო ქუჭყანა **დ** სასვება მი-
 სი კელებითა უცხოთაჲთა, მე უფალმან ვთქუ ❖ ¹⁾ ამათ იტყვს უფა-
 ლი აღონაი, **დ** წარწესწემიდნე საძაგელნი **დ** დავაცხრვნე დიდებუ-
 ლნი მეფისაგან, **დ** მთავარნი ქუჭყანისაგან ეგვპტისა, **დ** არა იუჭ-
 იდ ნენ მერმე, **დ** დავჰკრიბო შიში **დ** ხარი ქუჭყანასა მას ეგვპტელთა-
 იე სა ❖ **დ** წარწესწემიდო ქუჭყანა ზათურისა, **დ** მივსცე ცეცხლი ტან-
 იე სსა ზედა, **დ** ვუო შურის გება დიოსპოლის შორის ❖ **დ** განვჰვი-
 იგ რწემიდო სიმრავლე მეფისა ❖ **დ** მივსცე ცეცხლი ეგვპტესა ზედა
დ აღძრვით აღიმრას. საისი **დ** სვინი, **დ** დიოსპოლის შინა იუოს
 იბ განხეთქილებს, **დ** გარდაითხინენ წუალნი ❖ ჰაბუენი შის ქალაქი-
 ისანი ვუვასტისანი მსხვლითა დაეცენ, **დ** დედანი ტუქუჭობად წარ-
 იტ ვიდენ ❖ **დ** ტაფნას დაბნელდეს დღე შემუსრვასა ჩემგან მუნ სკი-
 ჰტრათა ეგვპტისათასა **დ** წარწემდეს მუნ გინება ძალისა მისისა: **დ**
 იგი ღრუბელმან დაფაროს, **დ** ასულნი მისნი ტუქუჭდ წარიტუქუჭ-
 ით ნენ ❖ **დ** ვუენე მსჯავრნი ეგვპტეს შორის, **დ** ცნან მეგვპტელთა ვი-
 კ თარმედ მე ვარ უფალი ❖ **დ** იუო მეათერთმეტესა წელსა, ჰირველ-
 კა შინა თთუჭსა შუდსა თთვსასა, იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო
 მეტუქუჭლი ❖ მეო კაცისაო, მელაზნი ფარაო მეფისა ეგვპტისანი
 შევმუსრენ, **დ** აჰა არ შეიხვინეს მიცემად მისსა კურნება, დადებად
 მის ზედა სალბუნნი მიცემად **დ** განძლიერებოდ მისსა, ჰერობად მა-
 კბ მსხვლისა ❖ ამისთჳს ამათ იტყვს აღონაი უფალი, აჰა მე ფარაოს
 ზედა მეფისა ეგვპტისასა, **დ** შევმუსრნე მელაზნი მისნი ძლიერნი **დ**

1) ზიანჲ, იგ.

მორთხმულნი, და შემდუსრველნი, და შთამოვადო მასული მისი გე-
 ლისაგან მისისა და და განვსთესნე მეგვბტელნი წარმართთა შორის კბ
 და განვფიწლნე იგინი სოფლებთა მიმართ და და განვადლიერნე მკლავ- კდ
 ვნი მეფისა ბაბილოვნისანი, და მივსცე მასული ჩემი გელსა მისსა,
 და მოაწიოს იგი ეგვბტესა ზედა, და წარტეჭნოს ტეჭმ მისი და
 იავარ უოს იავარი მისი და და განვადლიერნე მკლავნი მეფისა ბაბი- კე
 ლონისნი, სოლო მკლავნი ფარაოჲსნი დავარდენ, და ცნან ვითარ-
 მედ მე ვარ უფალი, მიწადვსცე მე მასვილი ჩემი გელთა მეფისა ბა-
 ბილონისათა, და განჭმარტოს იგი ქეჭუნასა ზედა ეგვბტისასა და
 და განვთესო ეგვბტე წარმართთა მიმართ, და განვფიწლნე იგინი კვ
 სოფლებისა შორის, და ცნან ეოველთა მეგვბტელთა ვითარმედ მე
 ვარ უფალი.

თ ა ვ ი ლ ა .

და იყო მებათერთმეტესა წელსა, მესამესა შინა თთეჭსა ერთსა ბ
 თთესასა, იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტეჭელი და მეო კაცი- ბ
 საო, თქუ ფარაოჲს მიმართ მეფისა ეგვბტისა, და სიმრავლისა მიმართ
 მისისა, რადსა ამსკავსე თავი შენი სიძალდესა შინა შენსა და აჭა ბ
 ასსურ კვაროსი შორის ლიბანსა, და კეთილ რტოებითა, და მადლ
 სიდიდითა, და ვძირ ჩრდილითა, და საშუალ ღრუბელთა მთავრობა
 მისი და წყალმან განსარდა იგი და უფსკრულმან აღამაღლა იგი, დ
 მდინარენი მისნი მოადინნა გარემო ნერგთა მისთა, და შეეენებანი
 მისნი განავლინნა ეოველთა მიმართ სეთა ველისათა და ამისთეს ე
 ამაღლდა სიდიდე მისი უფროს ეოველთა სეთა ველისათა, და განა-
 ვრცნეს რტონი მისნი, და ამაღლდეს ბაბილოანი მისნი წყალსა ზე-
 და მრავალსა და ბაბილოთა შორის მისთა დაიბუდეს ეოველთა ვ
 მურინველთა ცისათა, და ქეჭმე კერძო რტოთა მისთა შობდეს ეო-
 ველნი მეცნი ველისანი, აჩრდილსა ქეჭმე მისსა დაემკვდრბ ეო-
 ველი სიმრავლე წარმართთა და და იქმნა შეჭნიერ სიკეთითა მისი-
 თა სივრცისათეს რტოთა მისთანი, რამეთუ იქმნეს ძირნი მისნი
 წყალსა ზედა მრავალსა და კვაროსნი ესე ვითარებ სამოთხესა ში-
 ნა ღუთისა, და ჰიტუნი არა მსკავს იუენეს ბაბილოთა მისთა, და

სოჭნი არა იქმნეს მსგავს მორჩთა მისთა, ყოველი ხე სამოთხესა
 შინა ღუთისა არა ემსგავსა მას სიკეთესა შინა მისსა ❖ სიმრავლი-
 სათუხ რტოთა მისთასა დაემურვნეს მას ხენი საშუალებლისა სამო-
 თისისა ღუთისანი ❖ ამისთუხს ამით იტუჯს უფალი უფალი, ამის წილ
 რომელ იქმენ დიდ სიდიდითა, ჰ მიეც მთავრობა შენი საშუალ
 ღრუბელთასა, ჰ ვინილე სიმაღლესა შინა მისსა ❖ ჰ განვეც იგი
 კელთა მთავროთა წარმართთასა, ჰ ევეს წარწემელა მისი ❖ ჰ მოა-
 სრულეს იგი უცხოთა ბუგრთა წარმართთაგანთა ჰ დამკუჭტს იგი
 მათა ზედა, ყოველთა შინა კეენებთა დაცუვეს რტონი მისნი, ჰ
 დაიპუსრნეს კეწერნი მისნი ყოველსა ზედა ველსა ქუჭყანისასა, ჰ
 შთამოვიდეს საფარველისაგან მისისა ყოველნი ერნი წარმართთანი
 ჰ დაქუჭყანეს იგი ❖ ჰ დაცემასა მისსა ზედა განისუჭტნეს ყოველთა
 მფრინველთა ცისათა, ჰ კეწერთა მისთა ზედა იქმნეს ყოველნი მკე-
 ცნი ველისანი ❖ რათა არა ამაღლდენ სიდიდესა თანა მათსა ყოველ-
 ნი კენი წელის ზედანი, ჰ არა მისცეს მთავრობა მისი საშუალ
 ღრუბელთასა, ჰ არა დადგეს სიმაღლესა შორის მათსა, მისსა მი-
 მართ ყოველნი მსუძელნი წელისა, რამეთუ ყოველნი მიეცნეს სი-
 კუდილად სიღრმედ ქუჭყანისა, შორის ძეოა კაცთა შთამავალთასა
 მთხრებლად ❖ ამით იტუჯს აღონი უფალი, დღესა რომელსა შინა
 შთაუვანებულ იქმნა ჯოჯოხეთად ეკლოვდა მას უფსკრული, დაფარა
 ჰ ზედ დაადგინა მდინარენი მისნი, ჰ დაუენა სიმრავლე წელისა ჰ
 დააბნელა მის ზედა ღიბანმან, ყოველნი ხენი ველისანი მის ზედა
 დაიუვნეს ❖ კმისაგან ჰ კუჭტებისა მისისა შეიწყინეს ყოველნი
 წარმართნი ოდეს შთამეუანდა ჯოჯოხეთად შთამავალთა თანა მღუ-
 მედ, ჰ ნუგეშინის სცემდეს მას უქუჭტსთა შინა ყოველნი ხენი სა-
 შუალებლისანი, ჰ ურჩეულესნი ჰ უკეთესნი ღიბანისანი, ყოველნი
 მსუძელნი წელისა ❖ ჰ რამეთუ ივინიცა მთავიდეს მის თანა ჯო-
 ჯოხეთად მოწულულთა თანა მასჯლისა მიერ, ჰ თესლი მისი დამკუჭტ-
 ბულთა ქუჭტე საგრილსა მისსა შორის ცხოვრებისა მათისა წარწემ-
 დეს ❖ ვის ემსგავსე ძალისა მიერ, ჰ დიდებისა მიერ, ჰ სიდიდისა მიერ
 ხეთა შორის საშუალებლისათა, შთამოვედ ჰ შთაუვანებულ იქმნენ ხეთა

თანა საშუალებლისათა სიღრმედ ქუჭყანისა, შორის წინ დაუცუტელ-
თასა დაიძინო წელუღთა თანა მასჯლისათა, ესრეთ ფარაო ღ უოვე-
ლი სიმრავლე ძალისა მისისა, იტუეს აღონაი უფალი.

თ ა ვ ი ლ.

და იქნა მეათორმეტესა წელსა, მეათორმეტესა შინა თთუჭსა ა
 ერთსა თთუსასა, იქნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტუჭული ზ ძეო ბ
 კაცისათ, აღიდე გოდება მეფობასა ზედა ფარაო ეგვიპტისასა, ღ
 ჭრქუა მას, ლომსა წარმართთასა ემსგავსე შენ, ღ ვითარცა ვეშანი
 სღუას შინა ღ ურქენდე მდინარეთა შორის შენთა, ღ აღამრღვე წვალი
 ფერკებითა შენიითა, ღ დასთრგუნევდ მდინარეთა შენთა ზ ამათ იტ- გ
 უეს აღონაი უფალი: ¹⁾ ღ გარე მოვასსნე შენ ზედა ბადენი ჩემნი
 შესაკრებელსა ერთა მრავალთასა, ღ აღმოგიღო შენ სამჭედურითა
 ჩემითა ზ ღ განგართხა შენ ქუჭყანასა ზედა, ზირსა ზედა ველისასა დ
 დაგამჭუა შენ, ველნი განმდენ შენგან, ღ დაგასსნე შენ ზედა უოვე-
 ლნი მფრინველნი ცისანი, ღ განვამდნე შენგან უოველნი მკეცნი
 უოველისა ქუჭყანისანი ზ ღ მივსცნე კორცნი შენნი მათათა ზედა, ღ ე
 აღვავსო სისხლისაგან შენისა უოველი ქუჭყანა ზ ღ მოირწეოს
 ქუჭყანა წუთხთაგან შენთა, სიმრავლისაგან შენისა მათათა ზედა, ღ
 კვენებნი აღივსნეს შენგან ზ ²⁾ ღ დაფარო ცაჲ დაშრეტასა შინა ზ
 შენსა, ღ დავაბნელნე ვარსკუთავნი მისნი, მზე ღრუბლისა მიერ და-
 ვფარო, ღ მთოვარემან არა აჩუწნოს ნათელი თუსი ზ უოველნი
 მნათობნი ცისანი დავაბნელნე შენ ზედა, ღ მივსცე ბნელი ქუჭყანა-
 სა ზედა შენსა, იტუეს აღონაი უფალი ზ ღ განვარისხო გული ერ- თ
 თა მრავალთა ოდეს იგი განვავლისო ტუჭობა შენი წარმართთა
 შორის ქუჭყანად რომელი არა უწეოდე ზ ღ დაწუხდენ შენ ზედა ნა- ი
 თესაზნი მრავალნი, ღ მეფენი მათნი განჭკრთომით განჭკრთენ, ღ
 ფრინვასა შინა მასჯლისა ჩემისასა წინამე ზირსა მათსა მოძლოდე-
 ნი დაცემასა მათსა დღითგან დაცემისა შენისათ ზ რამეთუ ამათ იტ- იან
 უეს უფალი უფალი, მახვილი მუფისა ბაბილოვნისა მოიწიოს შენ
 ზედა ზ მასვილებითა გმირთათა, ღ შთამოვქუჭლო ძალი შენი ბუგ- იბ

1) ზემ. იბ ღ იზ. — 2) ესაი ივ. იოკუდ. 2 ღ გ. მათე კდ.

რნი წარმართთაგან ეოველთა, ღ წარწემიღონ გინება ეგვტისა, ღ
 იგ ბეიმუსროს ეოველი ძალი მისი ზ ღ წარწემიღონ ეოველნი საცხო-
 ვარნი მისნი წელისა მიერ მრავლისა ღ არა აღთქმწფოს იგი ფე-
 რგმან კაციან არა მერმე ღ კქალმან საცხოვრისამან არა დატკებნოს
 იდ იგი ზ ესრეთ მაშინ დაუდენ წელნი მათნი ღ მდინარენი მათნი ვითარცა
 იე ზეთნი ვიდოდინ, იტუვს აღონაი უფალი ზ ოდეს მივსცე ეგვტე წარ-
 სწემედელად ღ მოვაოვრო ქმწყანა სავსებითურთ მისით, ოდეს
 განუთესნე ეოველნი დამკვიდრებულნი მის შორის, ღ ცნან ვითარ-
 ივ მდ მე ვარ უფალი ზ გოდება არს ღ ჰგოდებდენ მას, ღ სულნი
 წარმართთანი ჰგოდებდენ მას, ეგვტესა ზედა ღ ეოველსა ზედა ძა-
 ის ლსა მისსა ჰგოდებდენ მას, იტუვს აღონაი უფალი ზ ღ იყო მუა-
 თორმეტესა შინა წელსა, ჰირველსა თთქმწსა, მუათხუთმეტესა თთჯ-
 ისწ სასა, იქმნა სიტუჟა უფლისა ჩემდამო მეტუქმწლი ზ ბეო კაცისაო,
 გოდებდ მალსა ზედა ეგვტისასა, ღ მიდრეკილმან მოიხიდე იგი ღ
 ით შთაიქმანენ ასულნი მისნი წარმართთა მეტადრნი სიღრმედ ქმწყა-
 კ თნისა, შთამავალთა მიმართ მღვიმედ ზ წელთაგან მქმწნიერ-
 კ თა შთავიდეს ღ დაიძინოს წინა დაუცვეთელთა თანა ზ სა-
 კა შუალ წელულთა მახვილისათა დაეცნენ მისთანა, ღ დაიძინოს ეო-
 კა ველმან ძალმან მისმან ზ ღ გრქმან შენ გძირთა, სიღრმესა შინა
 კბ მთხრებლისასა იქმენ, ვისსა უმჯობეს ხარ, შთავედ ღ იძინე წინა
 კბ დაუცვეთელთა თანა, საშუალ წელულთა მახვილისათა ზ მუნ ასსურ
 კბ ღ ეოველი შეკრებული მისი, ეოველნი წელულნი მუნ ზ მიეცნეს
 სასაფლავი მათი სიღრმესა შინა მთხრებლისასა, ღ იეოს შესაკრე-
 ბელი მისი გარემოის საფლავისა მისისა, ეოველნი წელულნი და-
 ცემულნი მახვილითა, რომელთა მისცნეს საფლავნი მათნი ნაწილ-
 თა შორის განრცვისათა: ღ იქმნა შესაკრებელი გარემო შორის სა-
 ფლავისა მისისა, ეოველთა მათ წელულთა დაცემულთა მახვილითა
 ისილეს საფლავი მისი ქმწყანასა შინა ცხოვრებისასა, ღ მოიღონ
 კდ ტანჯუა მათი შთაუვანებადთა თანა მთხრებლად ზ მუნ ელამ ღ ეო-
 ველი ძალი მისი, გარემოის საფლავისა მისისა, ღ ეოველი სიმრავ-
 ლე მისი, ეოველნი წელულნი დაცემულნი მახვილებითა, ღ შთამა-

ვალნი წინა დაუცვეთელნი ქუჩუანად სიღრმესა, რომელთა მისცეს
 შიში მათი ქუჩუანასა ზედა ცხოვრებისასა, და მოიღუ ტანჯუა მათი
 შთამავალთა თანა მღუპედ საშუალ წელულთასა და მიეცა საწოლი
 მისი უოველისა თანა სიმრავლისა თითოეულისა, გარემოს საფლავი
 მისი უოველთა წინა დაუცვეთელთა წელულთა მახვილითა და მუნ
 მიეცნეს მოსოქ და თობელ, და უოველი ძალ თითოეულისა მათისა
 საფლავისა მისისა გარემოსთაგანისა, უოველნი წელულნი მათნი,
 უოველნი წინა დაუცვეთელნი წელულნი მახვილისა მიერ, მიმცემე-
 ლნი შიშსა მათსა ქუჩუანასა ზედა ცხოვრებისასა და დაიძინეს გმირთა
 თანა დაცემულთა საუკუნეთა და საუკუნითგან, რომელნი შთავიდეს ჯო-
 ჯოსეთად საჭურველთა მათ თანა საბრძოლველთა, და დასხნეს მახვი-
 ლნი მათნი ქუჩუ თავთა მათთა, და იქმნეს უსჯულოებანი მათნი
 ძუაღთა ზედა მათთა, რამეთუ ეშიშვოდეს გმირთა ცხოვრებასა ში-
 ნა მათსა, და შიში მძლავრთა იყო ქუჩუანასა შინა ცოცხალთასა და
 მუნ შორის წინა დაუცუტელთასა შეიძუსრო, და დაიძინო წელულ-
 თა თანა მახვილითა და მუნ ედომ და მოსოქ მეფენი მისნი და უოვე-
 ლნი მთავარნი მისნი მიმცემელნი ძალსა მათსა წელულეზად მახვი-
 ლისა, ამათ წელულთა თანა დაიძინეს, შთამავალთა თანა მღუპედ და
 მუნ მთავარნი ჩრდილოსანი უოველნი იგი, უოველნი ლაშქრის
 მძღუარნი ასსურისანი, შთამავალნი წელულნი შიშისა თანა მათი-
 სა, და ძალისა მათისა დაიძინეს, წინა დაუცუტელთა წელულთა
 თანა მახვილისათა, და წარიღეს ტანჯუა მათი შთამავალთა თანა
 მთხრებლად და იგინი იხილნეს მეფემან ფარაო, და ნუკეძინის ცე-
 მულ იქმნეს უოველსა ზედა ძალსა მათსა, წელულეზ მახვილთა ფა-
 რაო, და უოველი ძალი მისი, იტყვს უფალი უფალი და რამეთუ მი-
 ვეც შიში მისი ქუჩუანასა ზედა ცხოვრებისასა, და დაიძინოს შორის
 წინა დაუცვეთელთა, წელულთა მახვილისათა, ფარაო და უოველმან
 სიმრავლემან მისმან, იტყვს უფალი უფალი.

კე

კვ

კზ

კტ

კთ

ლ

ლბ

ლვ

თ ა მ ი ლ ბ.

და იქმნა სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტეუჭლი და მეო ვანცი-
 საო, არქუ მეთა ერისა შენისათა, და სიტყუა მათდამი ქუჩუანასა რო-

ა,ბ

მელსაცა ზედა მოვკადო მახვილი მე და მოიუწნოს ერმან ქუჭყანის-
 სამან კაცი ერთი მათგანი, და მისცენ იგი თავთა მათთა ებგურად და
 და უკეთუ იხილოს ებგურმან მახვილი მომავალი ქუჭყანასა ზედა,
 და საუვირ სცეს საუვირსა, და დაუნიშნოს ერსა და ესმნეს მსმენელ-
 სსა კმა საუვირისა, და არა დაცუა ეოს და ზედა მოვიდეს მახვილი და
 ეწიოს მას, სისხლი მისი თავსა ზედა მისსა იეოს და რამეთუ კმისა
 საუვირისასა მსმენელმან არა დაცუა ეო, სისხლი მისი მას ზედა
 ეიოს, და ესრეთ, და რამეთუ დაცუა ეო სული თუსი განირინა და და
 ებგურმან უკეთუ იხილოს მახვილი მომავალი, და არა საუვირ სცეს
 საუვირსა და არა დაუნიშნოს ერსა და ერმან არა დაცუა ეოს და ზედა
 მოსრულმან მახვილმან მიიღოს მათგანი სული, იგი უკუჭ ცოდვი-
 სათუს თავისა თუსისა მიღებულ იქმნა, ხოლო სისხლი მისი გე-
 ლისაგან ებგურისა გამოვიძიო და და ¹⁾ შენ, მეო კაცისაო, ებგურად
 მიგეც შენ სახლსა ისრაელისასა, და ისმინო ზირისა ჩემისაგან სი-
 ტუა, და წინ დაცეულ ჭეუნი ივინი ჩემ მიერ და თქუამას შინა ჩემ-
 გან ცოდვილისასა, ცოდვილო სიკუდილით მოჭკუდე და რა კრმა-
 ლვა სცე ცოდვილსა, დაცვად უთნობა მოქცევად მისსა გზისაგან
 მისისა, ცხოვნებად მიებად მისსა, უსჯულო იგი უსჯულოებითა
 მისითა მოკუდე, ხოლო სისხლი მისი გელისაგან შენისა გამოვი-
 ძიო და ხოლო შენ უკეთუ წინა მიუთხრა უთნოსა გზა მისი, მოქ-
 ცევად მისა მისგან, და არა მოიქცეს გზისაგან მისისა, იგი ვიდრე-
 მე უსჯულობასა შინა თუსსა მოკუდე, ხოლო შენ სული შენი გა-
 ნირინო და და შენ, მეო კაცისაო, არქუ სახლსა ისრაელისსა, ესრეთ
 ჭზრახეთ მეტუჭლთა ცთომანი ჩუჭნნი და უსჯულოებანი ჩუჭნნი
 ჩუჭნთანა არიან, და მათ შინა დადნებით, და ვითარ ვცხოვნდეთ და
 იან ²⁾ არქუ მათ, ცხოველ ვარ მე იტუჯს აღონაი უფალი, რამეთუ არა
 მნებავს მე სიკუდილი უთნოსა ვითარ მოქცევად მისი გზისაგან მი-
 სისა, და ცხოვნება მისი, მოქცევით მოიქცეთ ჩემდამო გზისაგან
 თქუჭნისა ბოროტისა, რათა რად მოჭკუდებით სახლო ისრაელი-
 საო და და შენ, მეო კაცისაო, არქუ მეთა ერისა შენისათა, სიძარტ-

1) ზემ. გ.—2) ზემოთ. იმ.

ლემან მართლისამან ვერ განარინოს იგი რომელსაცა დღესა სცოეს,
 ჰ უსჯულობამან უსჯულოდსამან ვერ მოკლას რომელსაცა დღესა
 მოაქციოს უსჯულოებისაგან მისისა: ჰ მართალსა ვერ ძალ უც
 ცხოვნებად სიძარტლისათჳს თჳსისა, რომელსაცა დღესა ცოდოს ❖
 თქმისა შინა ჩემგან მართლისასა ცხოვნებით სცხოვნდე, ჰ ესე ივ
 ესჯდეს სიძარტლისა მიძარტ თჳსისა, ჰ ქმნეს უსჯულოება, ყო-
 ველნი სიძარტლენი მისნი არ აღვესენენ მას, უსამართლობასა ში-
 ნა მისსა რომელი ქმნა მას შინა მოჰკუდეს ❖ ჰ ვჭრქუა რა მე იდ
 უთნოსა სიკუდილით მოჰკუდდე, ჰ მოიქცეს უსჯულოებისაგან თჳსი-
 სსა, ჰ ყოს მსჯავრი ჰ სიძარტლე ❖ ჰ ნახუთევი თანამდები საუ- იე
 კუნო სცეს, ჰ ნატაცები გუზადად აგოს, უსჯულო ბრძანებათა შინა
 ცხოვრებისათა ვიდოდის, არა ქმნად უსამართლო, ცხოვნებით ცხო-
 ვნდეს, არა მოკუდეს ❖ ყოველნი ცოდვანი მისნი, რომელი ცოდნა ივ
 არა მოგსენენ მას, რამეთუ მსჯავრი ჰ სიძარტლე ქმნა, მათ შინა
 ცხოვრდეს ❖ ჰ იტყუან მენი ერისა შენისანი, არა მართალ არს იხ
 გსა უფლისა, ჰ იგი გზა მათი არა მართალ არს, ხოლო ისმინეთ,
 სახლო ისრაელისაო, ნუ გსა ჩემი არა მართალ არს, არა გზანნი
 თქუწნისა არა მართალ ❖ უკეთუ მოაქციოს მართალმან სიძარტლი- იწ
 საგან თჳსისა ჰ ქმნას შეცოდება, მას შინა მოკუდეს იგი ❖ ჰ ით
 უკეთუ მოაქციოს ცოდვილმან უსჯულოებისაგან თჳსისა, ჰ ქმნას
 მსჯავრი ჰ სიძარტლე, მათ შინა ცხოვრდეს იგი ❖ ¹⁾ ჰ ესე არს კ
 რომელ სთქუთ არა მართალ არსო გზა უფლისა, თითოეული გზა-
 თაებრ თქუწნთა გსაჯენ თქუწნ სახლო ისრაელისაო ❖ ჰ იყო კა
 მეათორმეტესა წელსა, მეათესა შინა თთუწნა ხუთსა თთჳსასა,
 ტუწნობისა ჩუწნისასა, მოვიდა ჩემდა იერუსალიმით განრინებული
 მეტუწნლი, გამოღებულ იქმნა ქალაქი ❖ ჰ კელი უფლისა იქმნა კბ
 ჩემ ზედა მიმწუსრი ზირველ მოსლვისა განრინებულისა მის, ჰ აღ-
 ძილო ზირი ჩემი, ვითარცა მოვიდა ჩემდა განთიად, ჰ აღრავლო
 ზირი ჩემი არღარა დაიპურა მერმე ❖ ჰ იქმნა სიტუწა უფლისა ჩემ- კბ
 დამო მეტუწნლი ❖ მეო კაცისაო, დამამკვიდრებელი მოღსრებულ- კდ

1) ზემ. 58.

თანი, ქრწუნანსა ზედა ისრაელისსა მეტეუტლნი იტევან ერთი იყო
 აბრაჰმი და დანიურა ქრწუნანა და ჩრწნ მრავალნი ვართ, ჩრწნდა მო-
 ცემულ არს დაწერობად ქრწუნანა და ამისთვის თქუ მათდამი, ამათ იტ-
 ევს აღონაი უფალი, ვინათგან სისხლსა სჭამთ, და თქალნი თქრწნ-
 ნი აღგიხუმან კერძთა მიმართ თქრწნთა, და სისხლსა დასთხვეთ, და
 ქრწუნანა დაგიმკვდრებიეს და და სდგათ მასჯლსა ზედა თქრწნსა,
 ჰქმნენით საძაგელნი, და კაცადი ცოლსა მოეჩისისა თვისისსა შეაკი-
 ნებთ, და ქრწუნანა დაიპკვიდრეთ და ესრეთ თქუა მათდამი, ამათ იტ-
 ევს აღონაი უფალი, ცხოველ ვარ მე, უკეთუ არს მოკრებულთა
 შინა მასჯლითა დაეცენ, და რომელნი არიან ზირსა ზედა ველისა-
 სა მკეცთა ველისათა მიეცენ შესაჰქელად, და მოხლუდვილთ შინა-
 თა და ქუბთა შინათა სიკუდილით მოვსწუტლ და და მივსცე ქრწუნანა
 ოკრად და წარწემედად, და დასცხრეს გინება ძალითა მისისა, მოკუ-
 რდენ მათანი ისრაელისანი არ ეოფისაგან მოამულისა და და ცნან
 ვითარმედ მე ვარ უფალი და ვყო ქრწუნანა მათი ოკერ, და მოკრდეს
 ეოველთათვის საძაგელებათა მათთა, რომელნი ქმნეს და და შენ, მეო
 კაციისაო, მენი ერისა შენისანი მომზრახობენ შენთვის კედელთათანა
 და ბჭეთა წინა სახლთასა, და ესრახებიან კაცადი მოეჩისსა თვისსა და
 კაცადა ძმასა თვისსა მეტეუტლნი, შევეკრებთ და ვინძინოთ, რაჲ არს
 სიტეუა გამომავალი უფლისაგან და და მოვლენ შენდა ვითარცა მე-
 მოკრებების ერი, და დასხდენ წინაშე შენსა ერი ჩემი, და ისმენენ სი-
 ტეუათა შენთა, და არს ჰყოფენ მათ, რამეთუ სიცრუე ზირთა შინა
 მათთა, და კუალსა მას უსჯულოებისა და ბილწობისასა შეუდგენ
 გულისა მათნი და და შენ ექმენ მათ ვითარცა კმა იგი სასიობისა და
 კმა ნესტუსა მის, და ესმოდეს სიტეუა შენი, და არს ჰქონ და და ოდეს-
 ცა მოვიდენ იტევან, აჰა მოიწია და ცნან ვითარმედ წინასწარმეტ-
 ყუტლი იყო შორის მათსა.

თ ა ვ ი ლ.

ა,ბ და იქმნა სიტეუა უფლისა ჩემდამო მეტეუტლი და მეო კაცი-
 ისაო, წინასწარმეტყუტლებდ მწუემსთა ზედა ისრაელისათა, წინა-
 სწარმეტყუტლებდ და არქუ მწუემსთა, ამათ იტევს აღონაი უფალი,

1) ჳ მწეემსნო ისრაელისანო, ნუ ამოებენა მწეემსნი თავთა თჳსთა, არა ცხოვართა ამოებენა მწეემსნი ჳ აჰა სძესა შესჰამთ, ჳ მატე-
 ლთა შეიძოსთ, ჳ ზოხილთა დაჰკლავთ, ცხოვართა ჩემთა არა ამო-
 ებთ ჳ მოუძღურებული არ განამლიერეთ, ჳ სნეული არ განამარ-
 თლეთ, ჳ შემუსრვილი არ შეჰკართ, ჳ ბოროტად შეოფსა არა უს-
 სეულ საქმეთ, ჳ ცთომილი არ მოაქციეთ, ჳ წარწემედული არ მო-
 იმიეთ, ჳ ძლიერი იქმნეთ შრომით, ჳ სიმტკიცით სწუართენით იგი-
 ნი ჳ ლაღობით ჳ ჳ განიბნინეს ცხოვარნი ჩემნი, არ უოფისათჳს
 მწეემსთასა, ჳ იქმნეს დასაჰმეღ უოველთა ძეცვთა ველისათა ჳ გა-
 ნითესნეს ჳ ჳ შესცთეს ცხოვარნი ჩემნი უოველსა ზედა მთასა, ჳ
 უოველსა ზედა ბორცუჳს ძალაღსა, ჳ ზირსა ზედა უოველისა ქუჭუა-
 ნისასა განითესნეს ცხოვარნი ჩემნი, ჳ არა იეო გამოძეძიებელი ჳ
 არცა მოძქევეელი ჳ ამისთჳს მწეემსთა ისმინეთ სიტყვა უფლისა ჳ
 ცხოველ ვარ მე, იტუჳს აღონაი უფალი, არა თუ ქმნისა წილ ცხო-
 ვართა ჩემთასა წარსატუჳტნველ ჳ ქმნისა სამწესოთა ჩემთა შესაჰ-
 მეღ უოველთა ძეცვთა ველისათა არ უოფისაგან მწეემსთასა, ჳ არ
 გამოიძინეს მწეემსთა ცხოვარნი ჩემნი, არამედ ამოებდეს მწეემსნი
 თავთა თჳსთა, ხოლო ცხოვართა ჩემთა არა ამოებდეს ჳ ამისთჳს
 მწეემსთა ისმინეთ სიტყუა უფლისა ჳ ამათ იტუჳს უფალი, აჰა მე
 მწეემსთა ზედა, ჳ გამოვიძინე ცხოვარნი ჩემნი ველთაგან მათთა ჳ
 დავაცადნე იგინი არა მწესად ცხოვართა ჩემთა ჳ არა ჰმწესიდენ
 მათ მერმე მწეემსნი, ჳ გამოვიცხნე ცხოვარნი ჩემნი ზირისაგან მა-
 თისა, ჳ არა მერმე იუჳნენ მათდა შესაჰმეღ ჳ ამისთჳს ამათ იტ-
 უჳს უფალი, აჰა მე გამოვიძინე ცხოვარნი ჩემნი, ჳ მოვიწილნე
 იგინი ჳ ვითარ იგი მოიხილავს მათ მწეემსნი, დღესა შინა ოდეს
 იეოს აღმური ჳ ღრუბელი შორის ცხოვართა მისთა განშორებულ-
 თა, ეგრეთ გამოვიძინე ცხოვარნი ჩემნი, ჳ ვიცხნე მე იგინი უო-
 ვლისა ადგილისაგან, სადა განითესნეს მუნ, დღესა შინა აღმურისა
 ჳ ღრუბელისასა ჳ ჳ გამოვიუჳნენე იგინი წარმართთაგან, ჳ შე-
 ვკრიბნე იგინი სოფლებთაგან, ჳ შევიუჳნენე იგინი ქუჭუანად მათდა,

1) იერემ. კვ. ზემორ. ივ.

იღ ზღვესნე იგინი მათათა ზედა ისრაელისათა ❖ ზღვესნე შინა,
 ზღვესნე შინა მკვიდრობასა ქუჩუანისასა, კეთილსა ზედა სამოვარ-
 რსა ვამოვნე იგინი, მათსა ზედა მალალსა ისრაილისსა იეოს შუტ-
 ნიერება მათი, ზღვესნე ბანაკნი მათნი მუნ, ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე
 იე მოვდენ მათათა ზედა ისრაელისათა ❖ ზღვესნე ვამოვნე ცხოვარნი ჩემნი,
 ზღვესნე განუსუტნო მათ, ზღვესნე ვითარმედ მე ვარ უფალი, ამათ იტ-
 ივ ევს აღონაი უფალი ❖ წარწემედული გამოვიძიო, ზღვესნე შეცთომილი
 მოვაქციო, ზღვესნე შემუსრვილი შევსჯო, ზღვესნე მოუძღვრებელი განვამდი-
 რო, ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე ზღვესნე
 იზ მიერ ❖ ზღვესნე ცხოვარო ჩემო, ამათ იტევს აღონაი უფალი,
 აჰა მე ვსაჯო საშუალ ცხოვართა ჩემთა, ზღვესნე ცხოვარისა ზღვესნე ზღვესნე
 იტ ვაცთასა ❖ ზღვესნე არა კმა არს თქუტნდა რამეთუ კეთილსა სამოვარსა
 სმოვდით, არამედ დანაშთომსა სამოვარისა თქუტნისსა დასთრგუ-
 ნევდით ფერკითა თქუტნითა, ზღვესნე დაწმენდილსა წყალსა სუტმდით ზღვესნე
 ით ნემტსა ფერკითა თქუტნითა აღამრღვევდით ❖ ზღვესნე ცხოვარნი ჩემნი,
 დანათრგუნავთა ფერკითა თქუტნითასა მოვდეს, ზღვესნე აღმრღუტულსა
 კ წყალსა ფერკითა მიერ თქუტნითასა სუმიდეს ❖ ამისთვს ამათ იტევს
 კა აღონაი უფალი, აჰა მე თქუტნდამი ზღვესნე განვსაჯო შორის ცხოვარი-
 კა სა ძლიერისა, ზღვესნე შორის ცხოვარისა უძღვრისა ❖ ვინათგან გუტრ-
 დებითა თქუტნითა ზღვესნე მკრებითა თქუტნითა აჰვენებდით, ზღვესნე რქებითა
 თქუტნითა ურქენდით, ზოლო ყოველსა მოკლებულსა აჰვირვებთ,
 ვიდრე არა განაგარეენით იგინი გარე, ზღვესნე განითესნეს ცხოვარნი
 კბ ჩემნი, ყოვლისა თან წარმაგალისაღ ❖ ზღვესნე ვაცხოვნე ცხოვარნი ჩემ-
 კბ ნი, ზღვესნე არა იუტნენ წარსატუტნეველ მერმე, ზღვესნე ვსაჯო საშუალ ვერძი-
 კბ სს, ვერძისა მიძართ ❖ ¹⁾ ზღვესნე აღვადგინო მათ ზედა მწვემსი ვრთი,
 რომელი ჰმწესიდეს მათ, მონა ჩემი დავით, მან მწესნეს იგინი, ზღვესნე
 კდ მან განუსუტნოს მათ, ზღვესნე იეოს იგი მწვემს ❖ ზღვესნე მე უფალი ვიყო
 მათდა ღმერთად, ზღვესნე მონა ჩემი დავითი მთავარ შორის მათსა, მე
 კმ უფალი ვიტყოდე ❖ ზღვესნე აღუთქუა დავითსა აღთქმა მძვდობისა, ზღვესნე

1) ესაია მ. თსე გ. იოან. ა, ი ზღვესნე.

უჩინო ვეუწე მკეცნი ბოროტნი ქუჭუანისაგან, ზ დაემკვიდრენ უდა-
 ბნოსა შინა სასოებით, ზ დაიძინონ მადნართა შორის ზ ზ მივს-
 ცნე იგინი გარემოის მთისა ჩემისა კურთხეულეებად, ზ გარდამო-
 ვიუქანო წუმა თქუჭნი ჟამსა შინა, წუმანი კურთხევისანი იუჭენ
 მისსა ზ ზ ხეთა ველისათა მოსცენ ნაუოფი მათი, ზ ქუჭუანამან
 მოსცეს ძალი მისი, ზ დაემკვიდრენ ქუჭუანასა ზედა მათსა სასოე-
 ბითა მშვიდობისათა, ზ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი, შერავბუსრ-
 ნე საკვირნი უღლისა მათისანი, ზ გამოვიცხნე იგინი კელისაგან
 დამძონებულთა მათთასა ზ ზ არა იუჭენენ მერმე წარსატუჭუნველ
 წარმათთა, ზ მკეცთა ქუჭუანისათა არღარა მერმე დაჭამენ იგინი,
 ზ დაემკვიდრენ სასოებით, ზ არა იუოს რომელი ამინებდეს მათ ზ
 ზ აღუდგინო მათ ნერგი მშუდობისა სახლად, ზ არა მერმე იუჭენენ
 მცირეებ რიცხვითა ქუჭუანასა ზედა, ზ არა მერმე იუჭენენ წარწემე-
 დილ სიემილითა ქუჭუანასა ზედა, ზ არა მოიღონ მერმე ეჭლდრე-
 ბა წარმართთა ზ ზ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი მათი
 მათთანა, ზ იგინი ერი ჩემი სახლი ისრაელისა, იტყვს უფალი უფა-
 ლი ზ ¹⁾ ზ თქუჭნი ცხოვარნი ჩემნი, ზ ცხოვარნი სამოვრისა ჩემი-
 სანი კაცნი ხართ, ზ მე უფალი ღმერთი თქუჭნი, იტყვის უფალი
 უფალი.

კვ
 კზ
 კტ
 კთ
 ლ
 ლა

თ ა ვ ი ლე.

და იქმნა სიტუქა უფლისა ჩემდამო მტუქუჭლი ზ მეო კაცი-
 საო, მიიქციე ზირი შენი მთისა მიმართ სიირისა, ზ წინასწარმეტ-
 უჭულეებდ მის ზედა ზ არქუ მას ზ ამათ იტყვს აღონაი უფალი, აჭა
 მე შენ ზედა მთასა სიირსა, ზ განვირთხა კელი ჩემი შენ ზედა ზ
 მიგცე შენ ოვრად ზ მოოვრდე ზ ზ ქალაქთა შორის შენთა ოვრე-
 ბა ვუო ზ შენ საოვროდ იუო, ზ სცნა ვითარმედ მე ვარ უფალი ზ
 ნაცვლად ქმნისა შენისა მტერად საუკუნოდ, ზ დაშჯედ სახლსა ზედა
 ისრაელისსა ზაკვით კელისა შინა მტერთასა მახვილად ჟამსა შინა
 ჭირისა მათისასა, ზ ჟამსა შინა სიცრუისსა უგანასკუნელსა შორის ზ
 ამისთვს ცხოველ ვარ მე, იტყვს აღონაი უფალი, უკეთუ არა სის-

ა,ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ

¹⁾ იოანე. ა.

ხლისა მიერ სცოდნე, & სისხლმან გდევნოს შენ, რამეთუ სისხლი
 შენი მოიძულე, & სისხლმან შენმან გდევნოს შენ & მივსცე მთა
 სიიროსი საოჯროდ & მოოჯრებულად, & წარვწეპიდნე მისგან კაცნი &
 საცხოვარნი & თან წარმავალი & შემოქცეული, & აღვაგსნე მთა-
 ნი შენნი წულულებითა შენითა, ბორცუნი შენნი & კეფებნი შენნი,
 & ყოველთა შორის ველთა შენთა, რამეთუ მოწულუნნი მასვილი-
 თა დაეცნენ შენ შორის & ოჯრად საუკუნოდ დაგდეს შენ & ქა-
 ლაქნი შენნი არ დაიძვიდრნენ მერძე, & სცნა ვითარმედ მე უფა-
 ლი & თქუ მისათჳს შენგან, ორნივე ნათესავნი & ორნივე სოფელ-
 ნი ჩემნი იუტნენ, დაჴიძვიდრნენ იგინი, & უფალი მუნ არს & ამის-
 თჳს ცხოველ ვარ მე, იტყჳს აღონაი უფალი, & გიყო შენ მტერო-
 ბისა ებრ შენისა, & შურისაებრ შენისა რომელი ჰყავ მოძულეო-
 ბისაგან შენისა მათ შორის, & გეცნობო შენ ოდეს იგი გსჯიდე
 შენ & სცნა ვითარმედ მე ვარ უფალი, მესმა გმისა გამობათა შენ-
 თასა, რომელსა იტყოდე მათათა თჳს ისრაელისათა მეტუტელი, მთანი
 ისრაელისანი მალაღნი საუკუნოდ ოჯრნი ჩუტნდა მოცემულან დასა-
 ზერობლად & იდიდსიტუტ ჩემ ზედა ჰირითა შენითა & ვა ჰუტნ
 ჩემ ზედა სიტუტანი შენნი რომელნი მესმნეს მე & ამათ იტყჳს აღო-
 ნაი უფა ი, სინარულსა შინა ყოვლისა ქუტუანისასა ოჯერ გყო
 შენ საუკუნო & ვითარ იგი ასარე მკვიდრობასა სახლისა ისრაე-
 ლისასა, ვითარ უჩინო იქმნა ეგრეთ გიყო შენ & საოჯრად იყო შენ,
 მთა სეირ, & ყოველი იღუძეა აღიჯოცოს, & ცნან ვითარმედ მე ვარ
 უფალი ღმერთი მათი.

თ ა ვ ი ლ ზ.

და შენ, მეო კაცისაო, წინასწარმეტყუტლებდ მათა ზედა ის-
 რაელისათა, ¹⁾ & არქუ მათათა ისრაელისათა, ისმინეთ სიტუტა უფ-
 ლისა & ამათ იტყჳს აღონაი უფალი, მის წილ რომელ თქუა მტე-
 რმან თქუტნ ზედა, ვაშა ვაშა ოჯერ საუკუნე, მალაღნი დასაჴე-
 რობლად იქმნეს ჩუტნდა & ამისთჳს წინასწარმეტყუტლებდ & არქუ,
 ამათ იტყჳს აღონაი უფალი, ნაცვლად ქმნისა თქუტნისა განსაქარ-

¹⁾ ზემორ. ვ.

ვებელად ეოველთა მიერ წარმართთა, და ნაცვლად შეურაცხ ქმნისა
 თქუნიისა ეოველთა მიერ გარემოსთა თქუნიისა, ქმნად თქუნიდა
 დასაწერობელად ეოველთაგან ნემტთა წარმართთა, და აღსუტდით
 სასიტუტნიელისა ბაგეთა ზედა, და საუტდრელად წარმართთა და
 ამისთჳს მთანო ისრაელისანო ისმინეთ სიტუტა უფლისა, ამათ იტ- 2
 ეჳს აღონაი უფალი, მათათ და ბორცუთა და ნაღუარეჳთა და კეჳნებთა
 და დანახეთათა, და მოოკრებულთა, და უჩინო ქმნილთა, და ქალაქთა
 დარღუტულთა, რომელნი იქმნეს წარსატუტნიველ და დასათოკუნ- 3
 ველ დაძთომილთა წარმართთა გარემოსთა თქუნიისა და ამისთჳს
 ამათ იტეჳს აღონაი უფალი, უკეთუ არა ცეცსლითა გულის წერფ-
 მისა ჩემისათა ვიტყოდი სსუათა ზედა ნათესავთა, და იღუძესას ზედა
 ეოველსა, რამეთუ მისცეს ნაწილი ჩემი თავთა მათთა დამკვიდრებად
 მხიარულებით, ეოვლით გამოგულით შეურაცხის მეოფელთა სულ-
 თასა, უჩინო ეოფად ტუტობისა მიერ და წინასწარმეტუტლებდ 3
 ამისთჳს ქუტუანასა ზედა ისრაელისა, და არქუ მათათ და ბორცუთა
 და დანახეთათა და კეჳნებთა, ამათ იტეჳს უფალი უფალი, აჳა მე შუ- 4
 რითა ჩემითა, და გულის წერობითა ვთქუ, ნაცვლად ეტდრებისა
 წარმართთასა თავს ღებისა თქუნიგან და ამისთჳს ამათ იტეჳს აღო- 5
 ნაი უფალი, აჳა მე აღვიღებ კელსა ჩემსა წარმართთა ზედა გარე-
 მოსთა თქუნიისა, ამათ შეურაცხება მათი მიიღონ და ხოლო თქუნი, 6
 მთანო ისრაელისანო, ეურბენი გამოსცეთ და ნაჳოფი თქუნი ჳამოს
 ერმან ჩემმან ისრაელმან, რამეთუ ესჳენ მოსლვად და აჳა მე 7
 თქუნი ზედა, და ზედ მოვისილო თქუნი ზედა, და მოიქმნეთ და დაი-
 თესნეთ და და განვამრავლენ თქუნი ზედა კაცნი ეოველი სახლი ის- 8
 რაელისა სადა დამკვიდრებულ იქმენ ქალაქნი, და ოკერ ქმნილნი
 აღეძენენ და და განვამრავლო თქუნი ზედა კაცნი და საცხოვარნი, 9
 და აღორმდენ და განმრავლდენ, და დაგამკვიდრენ თქუნი ვითარცა
 დასაბაჳსა თქუნიისა, და კეთილი გიჳო თქუნი, ვითარ იგი წელიწა-
 დთა წინასწართთა თქუნიისა, და სცნათ ვითარმედ მე ვარ უფალი და 10
 ვმუნე თქუნი შორის კაცნი ერისა ჩემისა ისრაელისა, და დაგიმკვი-
 დრენ თქუნი, და იუტნეთ მათდა დასაწერობელად, და არდა შესმი-

იგ ნოთ მერმე უშვილოებად მათგან ❖ ამათ იტყვს უფალი უფალი,
 მის წილ რომელ გრქეჭს, ქეჭუნა შემჭამელი კაცთა ხარ შენ, ზ
 იდ უშვილო ქმნილ წარმართთა მიერ იქმენ ❖ ამისთვის კაცთა არღარ
 შჭამდე შენ, ზ ნათესავი შენი არა უშვილო ჰყო მერმე, იტყვს ადო-
 იე ნაი უფალი ❖ ზ არა ისმეს არა მერმე თქეჭნ ზედა შეურაცხება წა-
 რმართთა, ზ ეუჭღრებანი ერთანი არა თავს ისხნეთ მერმე, ზ ნათე-
 იუ სავი შენი არა უშვილო იქმნეს მერმე, იტყვს ადონაი უფალი ❖ ზ
 იზ იქმნმ სიტყუა უფლისა ჩემდამო მეტყუეჭღლი ❖ ძეო კაცისაო, სახ-
 ლი ისრაელისა დაემკვიდრა ქეჭუნანსა ზედა მათსა, ზ შეაგინეს იგი
 გზათა მიერ მათთა, ზ კერზთა მიერ მათთა, ზ არა წმიდებათა მიერ
 მათთა, არა წმიდებისებრ ზ შტანეულისა, ზ იქმნა გზა მათი წინა-
 იწ შე ზირსა ჩემსა ❖ ზ განგჭფინე გულის წერომა ჩემი მათ ზედა,
 მის წილ რომელ განჭფინეს სისხლი ქეჭუნანსა ზედა, ზ კერზთა
 ით მათთა მიერ შეაგინეს იგი ❖ ზ განვაბნიე იგინი წარმართთა შორის
 ზ განუფიწლნე იგინი სოფლებთა შორის, ზ გზისა ებრ მათისა,
 ე ზ სიძარჯუჭთა ებრ მათთა ვსაჯნე იგინი ❖ ¹⁾ ზ შევიდეს იგინი წა-
 რმართთა შიძარო, რომელთა შიძარო შევიდეს მუნ, ზ მუნ შეაგინეს
 კა სახელი ჩემი წმიდა, თქმასა შინა მათთა, ერი უფლისა ესენი, ზ
 კა ქეჭუნანისაგან მისისა გამოვიდეს ❖ ზ ვჭრიდე მათ სახელისათა
 კბ ჩემისა წმიდისა რომელი შეაგინეს სახლმან ისრაელისამან წარმა-
 რთთა შორის სადა შევიდეს მუნ ❖ ამისთვის არქე შეხლსა ისრაე-
 ლისასა, ამათ იტყვს უფალი უფალი, არა თქეჭნ თა ვეოფ მე სა-
 ხლო ისრაელისაო, არამედ სახელისათა ჩემისა წმიდისა, რომე-
 კბ ლი შეაგინეთ წარმართთა შორის, სადა შესუჭღლით მუნ ❖ წმიდა
 ვეო სახელი ჩემი დიდი, მწიგულევეან ქმნილი წარმართთა შორის,
 რომელი შეაგინეთ შორის მათსა, ზ ცნან წარმართთა ვითარმედ მე
 ვარ უფალი, იტყვს ადონაი უფალი, განეწმიდნე რა მე თქეჭნ
 კდ შორის წინაშე თუალთა მათთა ❖ ზ მიგეუჭანნე თქეჭნ წარმარ-
 თთაგან ზ შეგკრიბნე თქეჭნ ეოველთა ქეჭუნათაგან, ზ შეგეუჭანნე
 კე თქეჭნ ქეჭუნად თქეჭნდა ❖ ზ კასხურო თქეჭნ წეალი წმიდა ზ

¹⁾ ესაა კბ. რ. მ. ბ.

განწმდეთ ვოველთაგან არა წმიდებათა თქუწნთა, და ვოვე-
 ლთაგან კერძთა თქუწნთა განგწმიდნე თქუწნე *¹⁾ და მივცე თქუწნ
 გული ასაღი, და სული ასაღი მივცე თქუწნ შორის, და მოვილო
 გული ქვისა ვორცისაგან თქუწნისა, და მივცე თქუწნ გული ვორ-
 ციელი * და სული ჩემი მივცე თქუწნ შორის, და ვუო რათა საძა-
 რთაღთა შინა ჩემთა სვიდოდით, და მსჯავრნი ჩემნი დაციტუნეთ და
 ჰყოფდეთ მათ * და დაემკვიდრნეთ ქუწუანასა სედა რომელი მივეც
 მამათა თქუწნთა, და იუტნეთ ჩემდა ერად და მე ვიუო თქუწნდა ღმერ-
 თად * და განგწმიდნე თქუწნ ვოველთაგან ცოდუათა თქუწნთა, და
 მოუწოდო იუქლსა და განვამრავლო იგი და არა მივცე თქუწნ სე-
 და სიემილი * და განვამრავლო ნაყოფი ხისა, და ნაშრომნი ველი-
 სანი, რათა არა მიიღოთ მერმე ვუწდრება სიემილისა წარმართთა
 შორის * და აღიკენნეთ გხანი თქუწნნი ბოროტნი, და სიმარჯუწ-
 ნი თქუწნნი არა კეთილნი, და მოიწინნეთ წინაშე ჰირებსა თავთა
 თქუწნთასა უსჯულოებათა თქუწნთა თვს, და საძაგელებათა თქუწნ-
 თა თვს * არა თქუწნთა თვს ვუოფ მე სახლო ისრაელისაო, იტუვს
 აღონაი უფალი, ცნობილ იუტნ თქუწნ და კდემებოდენ და სირც-
 სვილეულ იქმენით გსათაგან თქუწნთა სახლო ისრაელისაო *
 ამათ იტუვს აღონაი უფალი, დღესა რომელსა შინა განგწმიდნე
 თქუწნ ვოველთაგან უსჯულოებათა თქუწნთა, და დავამკვიდრნე ქა-
 ლაქნი და აღვაშენნე ოკერნი * და ქუწუანა უხინო ქმნილი მოიქმნას,
 მის წილ რამეთუ უხინო ქმნილ იქმნა წინაშე თუბლთა ვოვლისა
 თან წარმავალისათა * და თქუან, ქუწუანა იგი რომელი იუო უხინო
 ქმნილი იქმნა ვითარცა სამოთხე შუტბისა, და ქალაქნი ოკერნი
 უხინო ქმნილნი და დათხრილნი სდუდეთა შინა განმავრებულთა
 დასხდეს * და ცნან წარმართთა რაოდენნიცა დაძიენ გარემოსნნი
 თქუწნსა, ვითარმედ მე უფალმან აღვაშენენ დარღუტულნი და დავჭნე-
 რგენ უხინო ქმნილნი, მე უფალმან ვთქუ და ვქმნე * ამათ იტუვს
 აღონაი უფალი, მერმე ესელა საძიებელი დავდვა სახლო ისრაელისაო
 ვოფად მათ, და განვამრავლნე იგინი ვითარცა ცნოვარნი კაცნი * ვითარცა

კვ
 კს
 კტ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლტ

1) ზემ. აა.

ცხოვარნი წმიდანი, ვითარცა ცხოვარნი იერუსალიმისანი დღესასწაულთა შინა მისთა, ეგრეთ იუვეწენ ქალაქნი თვეწნი სავსენი ცხოვრებითა კაცთათა, ღ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი.

თ ა ვ ი ლ ზ .

და იქმნა ჩემ ზედა უფლისა ველი, ღ განმიუვანა მე სულითა უფლისათა ღ დამდვა მე შორის სულსა ველისასა, ღ ესე იყო სავესე ძვალებითა კაცთათა ზ ღ მომავლო მე მათ ზედა გარემო მრეტელივ, ღ აჰა მრავლებ ფრიად ზირსა ზედა ველისასა, ღ აჰა კმელ ფრიად ივინი ზ ღ თქუა ჩემდამო, მეო კაცისაო, უკეთუ განცოცხლდეს ძვალები ესე, ღ ვთქუ, აღონაი უფალო შენ უწენი ეგენი ზ ღ თქუა ჩემდამო წინასწარმეტყუტლებდ ძვალებსა ამას ზედა, წინასწარმეტყუტლებდ, მეო კაცისაო, ღ სთქუა მათდამი, ძვალთა კმელთა ისმინეთ სიტყვა უფლისა ზ ამათ იტევს აღონაი უფალი ძვალებსა ამას, აჰა მე მოვიუვანო თქუტნ ზედა სული სიცოცხლისა ზ ღ მივსცე თქუტნ ზედა ტყავი, ღ მივსცე სული ჩემი თქუტნ ზედა, ღ განსცოცხლდეთ, ღ სცნათ რამეთუ მე ვარ უფალი ზ ღ ვსწინასწარმეტყუტლებდ ვითარცა მამცნო მე უფალმან, ღ იქმნა კმა ვსწინასწარმეტყუტლებდ რა მე, ღ აჰა ძრვა, ღ მოიუვანნა ძუალნი, ძვალი ძვალისა მიმართ თითოეული შენაწევრებისა მიმართ მისისა ზ ღ ვიხილე, ღ აჰა ზედ დაექმნეს მათ ძარღუნი ღ გორცნი აღმოცენდებოდეს ღ აღმოვიდოდეს მათ ზედა ღ გარემოერთსა მათ ზედა ტყავი ზედა კერმო, ღ სული არა იყო მათ შორის ზ ღ თქუა ჩემდამო წინასწარმეტყუტლებდ სულისა ზედა, წინასწარმეტყუტლებდ, მეო კაცისაო, ღ ვარქუ სულსა, ამათ იტევს აღონაი უფალი, ოთხთაგან სულთა მოვედინ სული ღ მიებერენ მკუდართა ამათ მიმართ ღ განცოცხლდეს ზ ღ ვიწინასწარმეტყუტლე ვითარ იგი მამცნო მე, ღ შევიდა მათდამი სული ღ განცოცხლდეს ღ დადკეს ფერვთა მათთა ზედა, შესაკრებელი მრავალი ფრიად ზ ღ იტეოდა უფალი ჩემდამო მეტყუტლი, მეო კაცისაო, ძვალები ესე უოველი სახლი ისრაელისა არს, ივინი იტევან კმელ იქმნეს ძვალნი ჩემნი, წარწუმა სასოები ჩუტნი ზ მოვისრენით, ამისთჳს წინასწარმეტყუტლებდ,

მეო კაცისაო, ზე თქუ მათდამი, ამათ იტყუს უფალი უფალი, აჭა მე
 აღვახუნე სამარენი თქუწნნი ერო ჩემო, ზე აღმოვიყვანე თქუწნ
 საფლავთაგან თქუწნთა, ზე შევიყვანე თქუწნ ქუწყანად ისრა-
 ილისა ზე ზე სცნათ რამეთუ მე ვარ უფალი, განდებასა შინა ჩემგან
 საფლავთა თქუწნთასა აღმოვიყვანებად თქუწნდა საფლავთაგან თქუწნ-
 ნთა ერო ჩემო ზე ზე მივსცე სული ჩემი თქუწნ ზედა ზე განსცო-
 ცხლდეთ, ზე დაგასხნე თქუწნ ქუწყანასა ზედა თქუწნსა, ზე სცნათ ვი-
 თარძედ მე უფალი ვიტყოდე, ზე ვუო, იტყუს აღონაი უფალი ზე ზე
 იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუწლი ზე მეო კაცისაო, მოიღე
 თავისა შენისა კუწრთხი ერთი, ზე დაწერე მას ზედა იუდა ზე ძენი
 ისრაელისანი თან ძღებარენი მისსა მიძარო, ზე კუწრთხი მეორე
 მოიღე თავისა შენისად ზე დაწერო მას იოსებს კუწრთხი ეფრემი-
 სი, ზე ფოველნი ძენი ისრაელისა თანამღებარენი მისდამი ზე ზე შეა-
 ეუნე იგინი ურთიერთას მიძარო შენდად ერთ კუწრთხად შეკრვად
 იგინი, ზე იუნენ ერთბამად კელსა შინა შენსა ზე ზე იუო რდეს იტ-
 ყოდინ შენდამი ძენი დღისა შენისანი მეტყუწლნი არ მოძითხრო-
 ბა ჩუწნ, რა არიან შენდა ესენი ზე ზე სთქუა მათდამი, ამათ იტყუს
 უფალი უფალი, აჭა მე მოვიღო ტომი იოსებისა, კელისა მიერ
 ეფრემისისა, ზე ტომნი ისრაელისანი თან ძღებარენი მისთნა, ზე მი-
 ვსცნე იგინი მისთანა ტომისა ზედა იუდასსა, ზე იუნენ კუწრთხად
 ერთად კელსა იუდასსა ზე ზე იუნენ კუწრთხნი რომელთა ზედა შენ
 დასწერე მათ ზედა კელითა შენითა წინაშე მათსა ზე ზე ჰკრქუა მათ,
 ამათ იტყუს აღონაი უფალი, აჭა მე მოვიღებ ფოველსა სასკლსა ის-
 რაელისასა საშუალისაგან წარმართთასა სადა შევიდეს მუნ, ზე შევ-
 კრიბნე იგინი ფოველთაგან გარემოისთა მათთა ზე შევიყვანე იგინი
 ქუწყანად ისრაელისა ზე) ზე მივსცე იგინი ნათესავად ერთად ქუწ-
 ყანასა შინა ჩემსა, ზე მათთა შორის ისრაელისათა, ზე მთავარი ერ-
 თი იუო! მათ ფოველთა მეფედ, ზე არა იუნენ მერმე ორ ნათესავად,
 არცა განიყოფოდინ მერმე ორთა მეფეთა მიძარო ზე რათა არ შე-
 იგინებოდინ მერმე კერძთა მიერ მათთა ზე მოსაწყინელთა მიერ მა-

იტ
 იღ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კვ

1) იოანე ი.

თბა, ზ ეოველთა შინა უთნოობათა მათთა, ზ ვისსრე ივინი ეო-
 კვლთაგან უთნოობათა მათთა რომელთა ცოდეს მათ შინა, ზ გან-
 ვწმიდნე ივინი ზ იუწნენ ჩემდა ერად, ზ მე ვიყო მათდა ღმთად ზ
 1) ზ მონა ჩემი დავით მთავარი შორის მათსა, ზ შწეემსი ერ-
 თი იეოს ეოველთა მათი, ზ ბრძანებათა შინა ჩემთა ვიდო-
 მბ დინ, ზ მსჯავრნი ჩემნი დაიცუნენ ზ ჰყოფდენ მათ ზ ზ დაემკვ-
 დრნენ ქწესწანასა ზედა მათსა. რომელი მივეც მე მონასა ჩემსა ია-
 კობსა, სადა მკვდრობდეს მუნ მამანი მათნი, ზ დაემკვდრნენ მას
 ზედა ივინი ზ მენი მათნი, ზ მენი მეთა მათთანი, ვიდრე საუკუ-
 მპ ნომდე, ზ დავით მონა ჩემი მთავარ მათდა იეოს უკუნისამდე ზ 2)
 ზ აღუთქმა მათ აღთქმა მძჯდობისა, აღთქმა საუკუნო იეოს მათ თა-
 ნა, ზ მივსცე მათ ზ განვამრავლნე ივინი, ზ დავსსნე წმიდანი ჩემნი
 კზ შორის მათსა საუკუნოდ ზ ზ იეოს ზ კარვები ჩემი მათ შორის,
 კწ ზ ვიყო მე მათდა ღმერთ ზ ივინი იუწნენ ჩემდა ერად ზ ზ ცნან
 წარმართთა ვითარმედ მე ვარ უფალი, წმიდა მეოფელი მათი ეოვ-
 ლისა მიერ წმიდათა ჩემთასა, მათ შორის უკუნისამდე.

თ ა ვ ი ლს.

ა,ბ და იქმნა სიტყვა უფლისა ჩემდამო მეტყუწლი ზ 1) მეო კა-
 ცისაო, განიმტკიცე ზირი მენი გოგსა ზედა, ზ ქწესწანასა ზედა მა-
 გოგთასა, მთავარსა როსს, მოსოხს ზ თობელსა, ზ წინასწარმე-
 გ ტყულებდ მის ზედა ზ ზ არქე მას, ამათ იტევს უფალი უფალი,
 დ ავა მე მენ ზედა გოგ მთავარსა როსს, მოსოხს ზ თობელს ზ ზ
 გარე მოგაქციო მენ მრგუთლივ ზ მივსცე აღვირი ღაწმთა მიმართ შე-
 ნთა, ზ შეგვრიბო მენ ზ ეოველი ძალი მენი, ზ ცხენნი ზ ცხენო-
 სანნი, შემომსეღნი საჭურველთანი ეოველნი მთავარნი შესაკრებელი
 მრავალი, მძჯდობისა ზ ჩაფხუტნბისა ზ ფარებისა მქონებელნი ეო-
 ე ველნი ივინი ზ სპარსნი, ზ ეთიოპელნი, ზ ლვიდნი, ზ ლიბიელნი, ზ
 ე ფუთნი მათ თანა, ეოველნი ესე ფარებისა ზ ჩაფხუტებისა ზ მძჯა-
 ვ დებისა მქონებელნი ზ გომერ ზ ეოველნი გარემოსნი მისნი, სა-

1) ზემ. ლდ. იოანე ა. ესაია მ. იერემია კვ. დანიელ ხ. — 2) ფსალმუნი რთ ზ რიფ. იოანე აბ. — 3) ჰემ. ლვ. გამოცხ. კ.

სღია თერკამოსი, დასასრულისაგან ჩრდილოსა, და ეოველნი სიმტ-
 კიტენი მისნი და ნათესავნი მრავალნი მისთანა და განემსადენით,
 განმსადე თავი შენი, შენ და ეოველმან შესაკრებელმან შენმან შემო-
 კრებულთა შენდამი, და მექმნენით მე წინა დასაწუჭლად და დღეთაგან
 უმრავლესთათ განმსადებულ, და უკანასკნელსა წელთასა მოხვიდე და
 მოხვიდე ქუჭყანად გარე მიქცეულად მასჯლისაგან შეკრებუ-
 ლად ერთაგან მრავალთა ქუჭყანად, ქუჭყანასა ზედა ისრაელიასა,
 რომელი იქმნა ოკერ ეოვლითურთ, და ესენი წარმართთაგან გამო-
 ვიდეს და დამკვდრნენ მძდობით ეოველნი იგი და აღმოვიდეს
 ვითარცა წუძა, და მოვიდეს ვითარცა ნიაჟქარი, და ვითარცა ღრუბე-
 ლი დაფარვად ქუჭყანისა და დაეცე შენ, და ეოველნი შენთანი, და ნა-
 თესავნი ეოვლად მრავალნი შენთანა და ამათ იტეუს აღონაი უფალი,
 და იუოს მას დღესა შინა აღვიდეს სიტყვანი გულისა ზედა შენსა, და
 ჰგულის სიტყვიდე გულის სიტყვათა ბოროტთა და და სთქუა აღვი-
 დე ქუჭყანად განკდებულად, მივიდე დაწყნარებულთა ზედა ერთა მეუ-
 დროებასა შინა, და დამკვდრებულთა მშვიდობით ეოველთა, დამკვ-
 დრებულთა ქუჭყანასა რომლისა არა არს ზღუდე, არცა მოქლონნი
 არცა კარები და წარტყუწნვად ნატყუწნავთა, და იავარ ეოფად იავა-
 რისა მისისა, მოქცევად კელი ჩემი ქუჭყანასა ზედა მოკრებულსა
 რომელსა დაემეოს ნათესავსა ზედა შეკრებულსა ნათესავთაგან მრ-
 ვალთა, მოქმედსა მოკებისა და მეოფობისასა, დამკვდრებულსა
 უპესა ზედა ქუჭყანისასა და საბა და დადან და ვაჭარნი კარქიდონელ-
 ნი, და ეოველთა დაბათა მათთა გრქუან სადმე იავარ ეოფად იავარი-
 სა მოხვალ შენ, და ტყუწ ეოფად ნატყუწნავისა, შეკრიბე შესაკრე-
 ბელი შენი, ეკლესია ჰუავ ერთი შენი, მოღებად ვეცხლი და ოქრო და
 გამოღებად მოკება, და მეოფება წარმოტყუწნვად ნატყუწნავთა
 დიდ დიდთა და ამისთუს წინასწარმეტყუწლედ, მეო კაცისაო, და არ-
 ქუ კოეს, ამათ იტეუს აღონაი უფალი, არა დღესა მას შინა დამკვ-
 დრებულ რა იუო ერთი ჩემი ისრაელი მძდობით, სცნა და აღსდგე და
 და მოხვიდე აღვილით შენით დასასრულისაგან ჩრდილოსა შენ და
 ნათესავნი მრავალნი შენთანა, აღმავალნი ცხენთა ეოველნი შესაკრე-

ს

ტ

თ

ი

ია

იბ

ივ

იდ

იე

ივ ბელნი დიდი ზ ძალი მრავალი ზ და აღვიდე ერსა ჩემსა სედა ის-
 რაელსა, ვითარცა ღრუბელი დაფარვად ქუჭუანისა უკანასკნელთა
 დღეთასა იუენეთ, ზ აღმოვიყვანო შენ ქუჭუანასა სედა ჩემსა, რათა
 მიცნან უოველთა ნათესავთა მე, წმიდა უოფასა შინა ჩემსა შენ მო-
 იხ რის წინაშე მათსა გოგ ზ ამთ ეტეუს უფალი უფალი გოგს, შენ
 ხარ რომლისათუხ ვიტყოდე პირველ დღეთასა წინავე კელითა მო-
 ნათა ჩემთა წინასწარმეტყუჭლთა ისრაელისათათა, რომელნი წი-
 ნასწარმეტყუჭლებდეს მათ დღეთა შინა ზ წელთა აღმოუქანებასა შენსა
 იწ მათ სედა ზ და იუოს მას დღესა შინა, რომელსაცა დღესა მოვიდეს
 გულის წერობა ჩემი რისხვითა ჩემითა ზ და შური ჩემი ცუცხლითა
 ით რისხვისა ჩემისათა ვიტყოდე, არა თუ მას დღესა შინა იუოს ძრვა
 კ დიდი ქუჭუანასა სედა ისრაელისასა ზ ¹⁾ და შეიძინენ პირისაგან ჩე-
 მისა თევზნი ზღვისანი, ზ მფრინველნი ცისანი, ზ ძვენი ველისა-
 ნი, ზ უოველნი ქუჭ წარმავალნი, რომელნი ვლენან ქუჭუანასა სე-
 და, ზ უოველნი კაცნი მეოფნი პირსა სედა ქუჭუანისასა, ზ განსქ-
 დენ მთანი ზ დაეცნენ კენი, ზ უოველი ზღუდე ქუჭუანასა სედა
 კა დაეცეს ზ და მოუწოდო მას სედა შიშსა მასვილისასა, იტეუს აღო-
 კბ ნაი უფალი, მახვილიკაცისა მძასა მისსა სედა იუოს ზ და ვსაჯლო იგი
 სიკუდილისა მიერ ზ სისსღლისა, ზ წვიმათა წარმდუნელთა, ზ ქვა-
 ნი სეტუვისანი ზ წუნწუბა ვწვიმო მის სედა, ზ უოველთა სედა მი-
 კვ სთანა ზ ნათესავთა სედა მრავალთა მისთანა ზ და განვიდინე ზ
 წმიდა ვიქმე და დიდებულ ვიქმე და ვიცნობო წინაშე ნათესავი მრავ-
 ალთასა, ზ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი.

თ ა ვ ი ლთ.

ა და შენ, მეო კაცისაო, წინასწარმეტყუჭლებდ გოგსა სედა ზ
 არქუ, ამთ იტეუს აღონაი უფალი, აჭა მე შენ სედა გოგ, მთავარსა
 ბ როსისსა, მოსოხს და თობელს ზ და შეკერიბო შენ, ზ წარვიძლუჭ
 შენ და აღმოვიყვანო შენ დასასრულსა სედა შორირსასა და მივი-
 კ ვუქანო შენ მათათა სედა ისრაელისათა ზ დაგუარო მშვილდი შენი

¹⁾ მათე კდ. ლუკა კა.

ველისაგან შენისა მარცხენისა და ისარნი შენნი ველისაგან შენისა
 მარჯუტნისა, და დაგამკრეს შენ და მათა ზედა ისრაილისათა, და დაე-
 ცე შენ და უოველნი შენთანანი, და მრავალნი ნათესავნი შენთანა,
 მფრინველთა ცისათა, და უოველთა ფრთოვანთა მიეცნეთ, და უოველ-
 თა მგეცთა ქუტყანისათა მიეცე შენ შესაჭმელად და ჰირსა ზედა
 ველისასა დაეცე, რამეთუ მე უფალი ვიტყოდე და მივაუღინო ცე-
 ცხლი გოგსა ზედა, და დაემკვიდრენ ჰალაგნი მშვიდობით, და ცნან
 ვითარმედ მე ვარ უფალი და და სახელი ჩემი წმიდა იცნობოს შორის
 ერისა ჩემისა ისრაელისა, და არა შეიგინოს სახელი ჩემი წმიდა,
 არღა მერმე, და ცნან წარმართთა ვითარმედ მე ვარ უფალი წმიდა
 შორის ისრაელისა და ახსა მოვალს და სცნა ვითარმედ იეოს, იტყუ-
 აღონაი უფალი, ესე არს დღე რომელ ვთქუ და და გამოვიდენ დამ-
 კვიდრებულნი ისრაელისანი ქალაქთაგან, და დასწვიდენ, და აღაგზე-
 ბდენ საჭურველთა მიერ ფარებისა, და ჰროლებისა და შუბებისა და
 მშვილდებისა და ისრებისა და კუჭროსებისა ველთასა და ლახურები-
 სა, და აღაგზებდენ მათ მიერ ცეცხლსა შვიდთა წელიწადთა და და არა
 მოიღონ შეშა ველით, არცა მოჰკუჭთონ მადნართაგან, არამედ სა-
 ჰურველთა წუთდენ ცეცხლითა და ტუტე ჰყოფდენ წარმტუტნელთა
 მათთა, და იავარ ჰყოფდენ იავარ მქმნელთა მათთა, იტყუ-
 აღონაი უფალი და და იეოს მას დღესა შინა მივსცე გოგს ადგილი სახელრ-
 ნი საფლავი ისრაელსა შორის, სამრავალკაცო, მომავალთა აღ-
 მოსავალით ზღვსათ, და გარემო ამენონ ჰირის გარე ვევისა და და ჰ-
 ფლან მუნ გოგ, და უოველი სიმრავლე მისი, და ეწოდოს გესა, მრ-
 ვალ საკაცო გოგისა და და დაჰფლანეს ივინი სახლმან ისრაელისამან,
 რათა განწმიდეს ქუტყანა შვიდ თთუტ და და დაჰფლავიდენ მათ უოვე-
 ლი ერი ქუტყანისა, და იეო მათდა სახელად დღე რომელსა შინა
 ვიდრიდო მე, იტყუ-
 აღონაი უფალი და და კაცთა განავლინებდენ მა-
 რადის ზედ მონრულ, რომელნი ვიდოდინ ზედა ქუტყანასა: დაფლ-
 ვად გარემომავალთა თანა, და მთომილთა ჰირსა ზედა ქუტყანისასა
 რათა განიწმიდონ იგი შემდგომად შვიდ თთუტსა შვიდთა თთუტთა-
 სა და და გამოვიდენ უოველი მომელელი ქუტყანისა და მიმომავ-
 იე

ლი, მხილველმან ძეგალსა კაცისასა, აღაშენოს მათ მიერ სასწაუ-
 ლი, ვიდრე არა დაჭფლენ ივინი დამფლველთა გეს შინა სამრ-
 ივ ვალკაცოსა გოგისსა ❖ და რამეთუ სასული ქალაქისა დაცემულება,
 იზ და მრავალ საკაცო და განწმდეს ქქტყანასა ❖ და შენ მეო კაცისაო ამათ
 იტყუეს აღონაი უფალი არქუ, ეოველსა მფორინველსა და ეოველსა
 ფრთთანსა და ეოველთა მკეცთა ველისათა შეკერბით და მოვედით, და
 კრება ეავთ ეოველთაგან გარემოთა, მსხტტრზღლსა ზედა ჩემსა რო-
 იტ მელი მე დაგიდევ თქტტ, მსხტტრზღლი დიდი მათათა ზედა ისრაელი-
 იტ სათა და ჭამეთ კორცი და სუთ სისხლი ❖ კორცი გპირთა ჭამეთ და
 სისხლი მთავართა ქქტყანისათა სუთ, ვერმნი და ზტარაკნი და ვაცნი,
 იტ და ზტარაკნი ჭამებულნი ეოველნი ❖ და ჭამეთ ცმელი სიმამღრედ და
 სუთ სისხლი სიმთრვალედ, მსხტტრზღლისაგან ჩემისა რომელი და-
 კ გიკალ თქტტ ❖ და აღივსენით ტაბლისაგან ჩემისა, ცხენი და აღ-
 კ მავალი, და გპირი და ეოველი კაცი მბრძოლი, იტყუეს აღონაი უფა-
 კა ლი ❖ და მივსცე დიდება ჩემი თქტტ შორის და ისილონ ეოველთა
 კბ წარმართთა სასჯელი ჩემი რომელი ვუავ, და კელი ჩემი რომელი
 კბ მოვაწიე მათ ზედა ❖ და ცნან სახლმან ისრაელისამან, ვითარმედ მე
 კბ ვარ უფალი დმერთი მათი, დღითგან ამით და წარმართ ❖ და ცნან
 ეოველთა წარმართთა ვითარმედ ცოდტათა მათათუხს ტუტტ იქმნეს,
 სახლი ისრაელისა მის წილ რომელი შეურაცხეს ჩემდამო, და მი-
 ვიქციე ჰირი ჩემი მათგან და მივსცენ ივინი კელთა მტერთა მათთა-
 კდ სს, და ეცნენ ეოველნი მასვილითა ❖ არა წმიდებთაებრ მათთა,
 და უსჯულოებთაებრ მათთა უეავთ მათ, და მივიქციე ჰირი ჩემი
 კე მათგან ❖ ამისუხს ამათ იტყუეს აღონაი უფალი, აწ მოვაქციო ტუტტო-
 კე ბა იაკობისი, და შევიწუალო სახლი ისრაელისა, და ვაშურგო სახ-
 კე ლისათუხს ჩემისა წმინდისა ❖ და მიილონ უხატობა მათი, და ეოვე-
 ლნი უსამართლოებანი მათნი რომელნი იუსამართლოვნეს ჩემდამო
 დამკვიდრებულსა შინა მათსა ქქტყანასა ზედა მათსა მშვიდობით, და
 კზ არა იუოს მამინებელი ❖ მორავაქცივდე მე მათ წარმართთაგან და
 მვეჭკრებდე მე მათ სოფლებთაგან მტერთა მათთასა და წმიდა ვიქმნე მე

მათ შორის წინაშე მრავალთა ნათესავთასა **ჟ** ¹⁾ ცნან ვითარმედ მე ვარ უფალი ღმერთი მათი გამორავნდე მე მათ წარმართთა შორის, **ბ** შევერბინე ივინი ქრწენასა ზედა თუსსა, **ბ** არა ვინ დაუტეო მათგანი მათ თანა **ჟ** **ბ** არა მივიქციო არა მერმე ზირი ჩემი მათგან, მის წილ რომელ მივჭფინე გულის წერომა ჩემი სახლსა ზედა ისრაელისსა, იტევს უფალი უფალი.

თ ა ვ ი ა.

ღ იქმნა სუთ **ბ** მეოცესა შინა წელსა ტუტობისსა ჩუტნისსა, ზირველსა შინა თთუტსა ათსა თთუსასა, ოთს **ბ** მეთესა წელსა, შემდგომად დაწერობისა ქალაქისა: მას დღესა შინა იქმნა ჩემ ზედა კელი უფლისა **ჟ** **ბ** მომიუტანა მე მუნ სილვასა შორის ღუთისსა, შემიუტანა მე ქრწენად ისრაელისა, **ბ** დამდვა მე მთასა ზედა მალასა ფრიად, **ბ** მას ზედა ვითარცა დაძენებულება ქალაქისა ზირის ზირ **ჟ** **ბ** შემიუტანა მე მუნ, **ბ** აჰა კაცი **ბ** სილვა მისი იყო ვითარცა სილვა რუალისა მზინვარისა, **ბ** იყო საბელი მაშენებლისა კელსა შორის მისსა, **ბ** ლელწამი საზომისა კელსა შინა მისსა, **ბ** იგი დგა ბჰესა ზედა **ჟ** **ბ** თქუა ჩემდამო კაცმან, ისილვა მეო კაცი საო, განიცადე თუალთა მიერ შენთა **ბ** უერთა მიერ შენთა ისმინე **ბ** დააწესენ გულსა შენსა ყოველნი, რავდენთა მე გიჩუტნებ შენ, მით რამეთუ ჩუტნებისა თუს შენისა შემოვედ აქა, **ბ** უჩუტნო რავდენთა შენ ჰხედავ ყოველსა სახლსა ისრაელისსა **ჟ** **ბ** აჰა ესო ვარემე სახლისა ვარემო, **ბ** კელსა შინა კაცისასა ლელწამი სომით წერთა რა ექუსთა, წერთითა **ბ** კოჯეულითა, **ბ** განსომა წინ მოზღუდვილობა სივრცე სწორი ლელწამისა, **ბ** სიმაღლე მისი სწორი ლელწამისა **ჟ** **ბ** შევიდა ბჰედ მხედველად, აღმოსავალით კერძო, შეიდთა შორის აღხარისსულთა: **ბ** მოზომა თევა ექუს ექუსი, **ბ** ელამი ბჰისა სწორი ლელწამისა, სივრმე, **ბ** სწორი ლელწამისა სივრცე, **ბ** თევა სწორი ლელწამისა სივრმედ, **ბ** სწორი ლელწამისა სივრცედ **ბ** ელამი საშუალ თეელამისა წერთებ ექუს **ჟ** **ბ** თევა მეორე სწორი ლელწამისა სივრცედ **ბ** სწორი ლელწამისა სივრმედ, **ბ** ელამი

¹⁾ ზემ. კვ.

წერთათა ხუთთა ზღაბი და თევა მესამე სწორი ლელწამისა სივრცედ და
 თ სწორი ლელწამისა სივრცედ, და ელამი ბჭისა ზღაბი მახლობელად
 ელამისა ბჭისასა წერთათა რვათა, და ელევნი წერთათა ორთანნი, და
 ი ელამნი მინაგან ბჭისა ზღაბი და თეენი ზირის ზირ ბჭისა სამნი ამიერ
 და სამნი იმიერ, გზისა კერძო აღმოსავალითისა, და სასომი სამთავე
 იას შორის, და სასომი ელამთა შორის, ამიერ და იმიერ ზღაბი და განსომა
 სივრცე კარისა ბჭისა მის წერთაებთ, და სივრცე ბჭისა წერთათა
 იბ ათ სამმეტთა ზღაბი და წერთისა შემოკრებული სასლქარი ზირისა წინაშე
 თეეთასა წერთისა ერთისა და წერთისა ერთისა სასლქარი ამიერ და
 ივ იმიერ და თევა წერთათათა ექვსთა აქათ და იქით ზღაბი და განსომა ბჭე,
 წერთითგან თეისათ ზღაბისა მიმართ თეისა სივრცე ოცდა ხუ-
 იდ თათა წერთათა, ესე ბჭე ბჭესა სედა ზღაბი და ურთავი ელამისა ბჭისა
 იე სამეოც წერთაებ, და თეისნი ბჭისა მრგუთლივ კარემოთა ეზოსათნ,
 იე დაურთავი კარემუ ბჭისა ზღაბი და ურთავისა მიმართ ელამისასა მინაგან
 ივ ბჭისა ერგასის წერთაებ ზღაბი და სარკუმელნი დაფარულნი, თემთათ კე-
 რძო მინაგან, და ელამით კერძო ბჭესა ეზოსასა მრგუთლივ, და ეკ-
 რეთვე ელამისა სარკუმელნი მრგუთლივ მინაგან, და ელამით კერძო
 ის შეწებებით ფინიენი სამ სამნი აქეთ და იქით, და შემეიუნანა მე ეზოდ
 უმინაგანესად ზღაბი და აჭა კრეტსაბმელები და სქეტები ქმნულები გა-
 იწ რემოს ეზოსა, ოცდა ათები კრეტსაბმელები კარემო სქეტებთა შე-
 ით და ზღაბი და საცოვაები სამხრით კარემოთა ბჭეთასა სივრცისაებრ ბჭე-
 თასა ზირის ზირ ზღაბი კარემო სქეტსა ქუტზე კარემოსა, და განსომა
 სივრცე ეზოსა ურთავითგან ბჭისა კარემისათ, მინაგან ურთავისა
 კერძო ბჭისა მხედველისა კარეთ წერთა ას, მხედველისა აღმოსავა-
 ი მხედველი ზღაბი და შემეიუნანა მე ჩრდილოდ მიმართ, და აჭა ბჭე მხე-
 ია დველი ჩრდილოთ კარემო ეზოსა კარემისა, და განსომა იგი სივრ-
 ცეცა მისი და სივრცე მისი ზღაბი და თეისამნი, სამნი ამიერ და სამნი
 იმიერ, და ელა და ელამონი, და ფინიენი მისნი, და იყო სასომთაებრ
 ბჭისა მხედველისათა აღმოსავალით კერძო ერგასისთა წერთა სი-
 კბ ვრცე მისი და სივრცე მისი წერთათა ოცდა ხუთთა ზღაბი და სარკუმელ-
 ნი მისნი, და ელამონნი მისნი და ფინიენი მისნი, ვითარ იგი ბჭე

მხედველი აღმოსავალით კერძო ღ შვიდთა აღსარისხულთა მიერ
აღვიდოდეს მის ზედა, ღ ელამმონნი მისნი შინაგან მათსა ✠ ღ კპ
ბჰე ეზოსა შინაგანსა მხედველი ბჰესა ზედა ჩრდილოდსსა, ვითარ
სასეღ ბჰისა მხედველისა აღმოსავალით კერძო, ღ განსომა ესო
ბჰისაგან ბჰისა მიმართ წურთაებას ✠ ღ მიმიუვანა მე გვისა მი- კდ
მართ სამხრეთ კერძოისა ღ აჰა ბჰე მხედველი სამხრად მი-
მართ ღ განსომა იგი, ღ თეენი ღ ელანი ღ ელამმონნი
სასომთა ებრ ამათ ✠ ღ სარკუმელნი მისნი ღ ელამმონნი კმ
გარემო ვითარ იგი სარკუმელნი ელამისნი, ერგასისთა წურთა-
თა სიგრძე მისი ღ სივრცე მისი წურთა ოცდა ხუთთა ✠ ღ კვ
შუდნი აღკიბულნი მისნი, ღ ელამმონნი მისნი შინაგან მისსა, ღ
ფინიკნი მისნი ერთი ამიერ ღ ერთი იმიერ ელევით კერძო ✠ ღ კზ
ბჰე ზირის ზირ ბჰესა ესოდსა შინაგანისსა, ჩრდილოთ მიმართ,
ღ განსომა ესო ბჰისაგან ბჰისა მიმართ გვისა სამხრად მიმართი-
სა წურთაებას, ღ სივრცე წურთაებ ოცდა ხუთ ✠ ღ შემიუვანა მე კტ
ესოდ მიმართ უშინაგანესად ბჰისა მიერ სამხრად მიმართისა, ღ გა-
ნსომა ბჰე სამხრად მიმართი სასომთა ებრ ამათ ✠ ღ თეენი ღ კთ
ელეენი, ღ ელამმონნი სასომთა ებრ ამათ, ღ სარკუმელნი მისნი,
ღ ელამმონი გარემოჲ ერგასის წურთა ებრ სიგრძე მისი, ღ სი-
ვრცე მისი წურთაებ ოცდა ხუთ ✠ ღ ელამმონისა გარემოდს სიგრ- ლ
ძე ხუთთა ღ ოცთა წურთათა, ღ სივრცე ხუთთა წურთათა ✠ ღ ელა- ლა
მმონნი მისნი უშინაგანესსა მისსა შინა ესოსა ღ ფინიკნი მისნი
ერთი ამიერ ღ ერთი იმიერ ელევისა მიმართ, ღ რვანი აღსარის-
ხულნი მისნი აღსავალად მისსა ✠ ღ შემიუვანა მე უშინაგანესისა ლბ
მიმართ ბჰისა მხედველისა გზად აღმოსავალით კერძოდ, ღ განსო-
მა იგი სასომთა ებრ ამათ ✠ ღ თეენი ღ ელეენი ღ ელამმონნი სა- ლგ
სომთა ებრ ამათ, ღ სარკუმელნი მისნი ღ ელამმონნი გარემოდს
ერგასის წურთაებ სიგრძე მისი, ღ სივრცე მისი წურთაებ ოცდა
ხუთ ✠ ღ ელამმონნი მისნი უშინაგანესსა შინა ესოსა ღ ფინიკნი ლდ
ელეეთა ზედა მისთა ამიერ ღ იმიერ, ღ რვარი აღსარისხვანნი მის-
ნი ✠ ღ შემიუვანა მე ბჰისა მიმართ ჩრდილოდთ კერძოისა, ღ განსომა ლე

ლვ საზომთაებრ ამათ ზღბ თეენი ზღ ელეენი ზღ ელამმონნი, ზღ სარკუ-
 მელნი მისნი გარემოჲს, ზღ ელამმონნი მისსა გარემო ერკასის
 ლწ წურთაებ სიგრძე მისი, ზღ სიგრძე მისი ოცდა ხუთ წურთაებ ზღ
 ლტ ელამმონნი მისნი ეზოსა შინა გარემუსა, ზღ ფინიკნი ელევისა ამიერ
 ზთ სოლო წინა კარსა თანა ბჳისასა ორნი ტაბლანი იმიერ ზღ ამიერ
 ტაბლანი ამიერ, მერისა გამოსადინეელისა რათა დაიკლოდინ მათ
 ზედა ეოვლად დასაწუჭლი ზღ ცოდვისა ძლითნი, ზღ უმეცრებისა
 მ ძლითნი ზღ სამსრით კერძო სადინეელისა ეოვლად დასაწუჭლთა-
 სა, კარსა თანა ბჳისა მხედველისასა ჩრდილოჲთ კერძო ორნი ტა-
 ბლანი აღმოსავალთაჲთ კერძო, სამსრით კერძო მეორისა ელამი-
 საჲსა, ზღ ბჳისა ორნი ტაბლანი აღმოსავალით კერძო ზღ რჳანი ტა-
 ბლანი აღმოსავალთაჲთ კერძო ზღ ოთხნი ტაბლანი ამიერ ზღ ოთ-
 ხნი ტაბლანი იმიერ, სამსრით კერძო ბჳისაჲთ, რჳანი ტაბლანი
 მსხუჭრზლთანი, მათ ზედა დაკლნიან საკლეელნი ეოვლად დასაწუჭ-
 მბ ლთანი წინაშე რჳათა ტაბლათასა ზღ ოთხნი ტაბლანი ეოვლად
 დასაწუჭლთანი ქვისანი გამოთლილნი, სიგრძით წურთა ზღ ნახევარ
 ზღ სიგრძით წურთა ზღ ნახევარ, ზღ წურთა ერთი სიმაღლით, მათ ზე-
 და დადვან ჳურჭლე ი, რომელთა მიერ დაკლიან მუნ ეოვლად დასა-
 მგ წუჭლები ზღ გისოსი გოჯეულსა მეონებელი გამოთლილსა მი-
 ნაგან მრგუელიჲ, ზღ ტაბლასა ზედა ზენა კერძო სართულნი დამფარ-
 ველად წჳმისაგან ზღ სიგმელისაგან ზღ შემიუვანა მე ეზოდ უმინა-
 განესსა, ზღ აჳა საუდარნი ორნი გზათანი ეზოსა შინა უმინაგა-
 ნესსა, ერთი სამგრით კერძო ბჳისა მხედველისა ჩრდილოდ მი-
 მართ ზღ მეორე ჩრდილოდ კერძო ბჳისა მხედველისა სამსრისა მი-
 მე მართ ზღ თქუა ჩემდაჲ, საუდარი ესე მხედველი სამსრად მიმართ
 მდრელთა მცველთა საცავსა სახლისასა, ზღ საუდარი მხედველი ჩრდი-
 ლოდ მიმართ მდრელთა მცველთა საცავსა საკურთხეველისასა, იგი-
 ნი არიან მენი სადუეისნი მიახლებულნი ლევისაგან უფლისა მი-

მკ
მზ
მწ
მთ
ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ

მართ მსახურებად მისსა და განსომა ესო სიგრძით წერთათა ას-
თა, და სივრცით წერთათა ასთა, ოთხთა ზედა კერძოთა მისთა, და
საკურთხეველი და მართებით სახლისა და შემეყვანნა ელამად მი-
მართ სახლისა და განსომა, და განსომეს ელამი წერთათა ხუთთა
სივრცე ამიერ, და ხუთთა წერთათა იმიერ, და სიბრტყე სიფართისა
წერთათა ათხუთმეტა, და სამკარნი კარისა ელამისანი წერთათა
სამთანი ამიერ და წერთათა სამთანი იმიერ და სივრცე სიფართი-
სა წერთათა ათოთხმეტა, და სამკარნი კარისა ელამისანი წერთათა
სამთანი ამიერ და წერთათა სამთანი იმიერ და სივრცე ელამისა
წერთათა ოცთა და სივრცე წერთათა ათერთმეტა, და ათთა აღხარი-
სხულთა მიერ აღვიდოდეს მის ზედა, და სუჭტნი იუტნეს ელამსა
ზედა ერთი ამიერ და ერთი იმიერ.

თ ა ვ ი ა.

და შემეყუნა მე ტაძრად, რომლისა განსომა ელამი, წერთა-
თა ექუსთა სივრცე ერთ კერძ, და წერთა ექუსთა სივრცე ელამისა
ერთ კერძ და ელამისა სივრცე კარვისა, და სიფართე ბჭისა წერთა-
თა ათთა, და სამკარნი ბჭისანი ხუთ წერთაებ ამიერ, და ხუთ წერთაებ
იმიერ, და განსომა სივრცე მისი წერთათა ორმეოცთა და სივრცე
წერთათა ოცთა და შემვიდა ესოდ უშინაგანესად, და განსომა ელა-
მი სიფართისა წერთათა ორთა, და კარი წერთათა ექუსთა, და სამ-
კარნი სიფართისანი წერთა შუღთა ამიერ და წერთა შუღთა იმიერ და
და განსომა სივრცე კართა წერთათა ორმეოცთა, და სივრცე წერთა-
თა ოცთა ზირის ზირ ტაძრისა უფლისა, და თქუა ჩემდამო, ესე წმი-
და წმიდათა და განსომა ზღუდე სახლისა წერთათა ექუსთა, და
სივრცე გუჭრდისა წერთათა ოთხთა კარემოღს მრგუელივ სახლი-
სა და გუჭრდისა გუჭრდისა ზედა ოცდა ათ და სამ ორ გზის, და
ხანი ზღუდესა შორის სახლისასა გუჭრდთა ზედა კარემო, რათა
იეოს შეახლებულთა სახილველ, რათა ეოვლადვე არ მიეხებოდინ
ზღუდეთა სახლისათა და სივრცე გუჭრდისა ზენა კერძოღსა შედ-
გმულებისაებრ გუჭრდთასა ზღუდისაგან უსენაესისა მიმართ კარე-
მოს სახლისა, რათა განვრცნებოდინ ზენად, და ქუჭნათაგან აღვი-

დოდინ ქორედთა მიძართ, ღ საშუალობაგან სამსართულთა მიძართ ზ
 ღ ელეილნი ღ თრდილნი სახლისანი, ღ ვიხილე სიმაღლე სახ-
 ლისაებრ, სიმაღლისა შორის გარემო მრგუელივ ღ ხანი გუჭრდთა,
 ო სწორი ლერწმისა, წერთაებ ექუს ხანი ზ ღ სივრცე ზღუდისა
 გუჭრდისასა, გარეგნით წერთათა ხუთთა, ღ ნემტნი იგი საშუალ
 ი გუჭრდთა სახლისათა ზ ღ საშუალ საუდართა მათ სივრცე წერთა-
 ია თა ოცთა, გარემო სავლეელი მრგუელივ სახლისა ზ ღ კარები სა-
 უდართა ნემტისა მიძართ კარისა მის ერთისა ჩრდილოდ მიძართი-
 სს, სალოცველად წერთათა ხუთთა გარემოს, ღ კარი ერთი სამხრად
 მიძართ, ღ სივრცე ნათლისა ღ ნემტებულისა ადგილი ლოცვისა,
 იბ წერთათა ხუთთა სივრცე გარემო ზ ღ განმხდრებელისა, ჰირის ჰირ
 ღ ნემტებულისა გვისა ვითარცა ზღუსა მიძართ წერთათა სამეოც-
 და ათთა, ღ სივრცე ზღუდისა განმხდრებელისა წერთათა ხუთთა
 იტ სივრცე გარემო ღ სივრცე მისი ოთხმეოცდა ათთა წერთაჲ ზ ღ
 განზომა ღ ძარტებით სახლისა სივრცე წერთათა ასთა, ღ დანემ-
 ტებულნი, ღ განმახლურებულნი, ღ ზღუდენი მათნი, სივრცით
 იდ წერთაებ ას ზ ღ სივრცე ჰირის ჰირ სახლისა, ღ ნემტნი აღმოსა-
 იე ვლად მიძართ წერთათა ასთა ზ ღ განზომა სივრცე განმასაზღურე-
 ბელისა ჰირის ჰირ დანემტებულისა, უკანა კერძოისა სახლისა მის,
 ღ დანემტებულნი აქათ ღ იქით წერთათა ასთან სივრცედ, ღ ტა-
 ივ ძარი შინაგანი, ღ კუთხნი ღ ელაძი გარეშე მობაგულნი ზ ღ სარ-
 კუმელნი ბადეედნი, ღ განსანათლებელი მრგუელივ სამთასა, რათა
 იბ იჭურებოდის სახლიცა ღ მახლობელნი, მომსჭუალულ გარემოჲს
 მრგუელივ, ღ იატაკი ღ იატაკითგან ვიდრე სარკუმელთამდე, ღ სარ-
 კუმელნი განხმულ სამ წილად საჭურობელად ზ ღ ვიდრე სიანლეძ-
 დე სახლისა გარეისა, ღ ვიდრე შინაგანისამდე, ღ უოველსა ზედა
 კედელსა მრგუელივ შინაგანსა ზედა ღ გარბისა ზედა ზოდდა გამო-
 იტ წახნაგებულთა ზ ქეროვიმთა ღ ფინიკთა, ღ ფინიკი საშუალ ქერო-
 ვიმთასა, ღ ქეროვიმთასა ორნი ჰირნი ქერობინისა ზ ჰირი კაცისა
 იტ ფინიკისა მიძართ აძიერ, ღ ჰირი ლომისა ფინიკისა მიძართ იძიერ,
 ბ გამოწახნაგებულ უოველი სახლი გარემო იატაკითგან ვიდრე მობა-

გულამდე, ქეროვიმნი და ფინიკნი წასნაკებულნი და სიწმიდე და ტაძარი და განდებულ ოთხ კიდედ, და ჰირის ჰირ წმიდათასა ხილვა ვითარცა შესასედავი საკურთხეველისა ძელისასა, წყრთათა სამთა სიმაღლე მისი, და სიგრძე წყრთათა ორთა, და სივრცე წყრთათა ორთა, და რქანი აქუნდეს, სარისხი მისი, და ზღუდენი მისნი ძელისანი, და თქვა ჩემდამო, ესე ტრანჰეზი წინაშე ჰირსა უფლისსა და ორნი კარებნი ტაძრისანი და წმიდისა კარებნი, ხოლო ორთა მათ კარებთა ქცევითთა და ორი კარები ერთსა, და ორი კარები მეორესა და ნაწახნაგები მის ზედა, და კარებთა ზედა ტაძრისათა ქეროვიმი და ფინიკნი, ნაწახნაგებისაებრ წმიდათასა, და მწრაფლები ძელები წინაშე ჰირსა ელამისსა კარეთ და სარკუმელნი ფარულნი, და განზომა ამიერ და იმიერ სართულებთა მიმართ ტაძრისა ელამისათა და გუჭრდნი სახლისანი ძეუღლავილებ.

კა
კბ
კგ
კდ
კე
კვ

თ ა ვ ი პ.

და შემეუქანა მე ესოდ კარეშედ აღმოსავალით კერძოდ, ჰირის ჰირ ბჰისა ჩრდილოდ მიმართისა, და შემეუქანა მე და აჭა საყდარნი ხუთნი, მახლობელნი ნემტისანი, და მახლობელნი განსღვრებელისანი, ჩრდილოთ კერძო ჰირის ჰირ და წყრთითა ასითა სიგრძით ჩრდილოდ მიმართ, და სივრცით წყრთითა ერკასისითა და გამოწერილნი ვითარ სახედ ბჰენი ესოსა შინაგანისანი, და ვითარ სახედ კარეშო სუჭტები ესოსა კარეშისანი, განწესებულნი წინაშე ჰირის ჰირ სუჭტნი სამ წილნი და ჰირის ჰირ საყდართასა არდაბაგა, ათთა წყრთათა, სივრცით წყრთა ზედა ასთა სიგრძე შინაგანად მიმართ გზად წყრთისა ერთისა, და კარები მათი ჩრდილოდთ კერძები და არდაბაგები, ქორედები ეგრეთვე, რამეთუ გამოემატებოდა კარეშოი სუჭტი მისგან ქუჭმე კერძოსაგან კარეშოსისა სუჭტისა, და ხანი ესრეთ გამოსუჭტი და ხანი, და ესრეთ სტოანი მით რამეთუ სამეცც იუჟნეს, და სუჭტნი არ აქუნდეს ვითარცა სუჭტნი კარეშეთანი, ამისთჳს გაჭმატდეს ქუჭმე კერძო, და საშუალობაგან ქუჭყანით ერკასისნი და ნათელი კარეშე, ვითარ სახედ საყდარნი ესოსა კარეშენისანი, მხედველნი ჰირის ჰირ საყდართა ჩრდი-

ა
ბ
გ
დ
ე
ვ

ჭ ლოდ მიმართთან, სიგრძე წურთათა ერგასისთა ❖ რამეთუ სიგრძე
 საუდარტა მსეღველთა გარეშედ მიმართ ესოდ იუო წურთათა ერგა-
 სისთა, ჭ ესენი არიან ზირის ზირნი, ესე უოველი წურთათა ასთა ❖
 თ ჭ კარები საუდარტა ამათ შესავალისათა აღმოსავალით შესავალად
 ი მათ მიერ ეზოსაგან გარეშისა ❖ ნათლისაებრ დასაწყისსა შორის
 არდაბაგისასა ჭ სამსრად მიმართ ზირის ზირ სამსრისასა, ზირის
 ია ზირ დანებტებულისა, ჭ ზირის ზირ განმსაღჭრებელისა, ჭ საუ-
 დარნი ჭ არდაბაგა ❖ ზირის ზირ მათსა, სასომთაებრ საუდარტასა,
 გზათა ჩრდილოდ მიმართთა, ჭ სიგრძისაებრ მათისა, ჭ სივრცისა
 ებრ მათისა, ჭ უოველთაებრ გამოსავალთა მათთა, ჭ უოველთაებრ
 იბ ქცეულებასა მათთა ჭ ნათელთაებრ მათთა ❖ ჭ განსაზიდთაებრ
 მათთა საუდარტა სამსრედ მიმართთასა, ჭ განსაზიდთაებრ არდაბა-
 გის დასაწყისთასა ვითარცა ნათლად მიმართ ხანი ლელწმისა ჭ
 ივ აღმოსავალით კერძო შესლვად მის მიერ ❖ ჭ თქუა ჩემდამო, დასა-
 სხდომელნი ესე ჩრდილოდ კერძნი, ჭ დასასხდომელნი სამსრით
 კერძნი, მეფენი ზირის ზირ ხანებისა, ესე არიან საუდარნი წმიდი-
 სანი რომელთა შინა ჭამოდინ მღვდელნი მუნ, (მენი სადუკისნი),
 მახლობელნი უფლისა მიმართ წმიდათა წმიდათასა, ჭ მუნ დადგო-
 დინ წმიდათა წმიდათასა ძღუწნათცა ჭ მსხუწრზლსა, ჭ ცოდვისა
 ძლითთა, ჭ უმეტრებისა ძლითთა, მით რამეთუ ადგილი წმიდა არს ❖
 იდ არ შევიდოდინ მუნ გარეშე მღვდელთასა, ჭ არ გამოვიდოდინ წმი-
 დათაგან გარეშედ მიმართ ესოდ, რათა მარადის წმიდა იუწენენ შემ-
 წირველნი, ჭ მუნ დაჭკრებდენ სამოსელთა მათთა, რათა არა შეე-
 წებოდენ შესამოსელსა მათსა, რომელნი მწირველობენ მათ, რამეთუ
 იე წმიდა არიან, ჭ შეიმოსედ შესამოსელთა სხუათა ოდეს შეეხებო-
 ედინ ერსა ❖ ჭ დასრულდა განსომა სახლისა შინაგან, ჭ განმიუწა-
 ნა მე გზისაგან ბჭისა მხედველისა აღმოსავალით კერძო, ჭ განსო-
 ივ მბ მავალითი სახლისა, მრგუთლივ განწყესებით ❖ ჭ დადგა სამსრით
 კერძო ბჭისა მხედველისა აღმოსავალით კერძო, ჭ განსომა ხუთა-
 იზ სი სასომითა ლელწმისათა ჭ მოიქცა ჩრდილოდ მიმართ ❖ ჭ
 იხ განსომა ზირის ზირ ჩრდილოდსა ხუთასი სასომითა ლელწმისა-

თა ზღ მითქცა ზღუად მიმართ, ზ განსომა ჰირის ჰირ ზღუსა
 სუთასი საზომითა ლელწმისათა ზღ მითქცა სამხრად მიმართ, ზ
 განსომა ჰირის ჰირ სამხრისა სუთასი საზომითა ლელწმისათა ზ
 ოთხთავე მიმართ განსომა კერძოთა მითვე ლელწმითა, ზ განაწესა
 იგი, ზ ზღუდე მისი მრგუთლივ სუთასნი წურთანი აღმოსავალით
 კერძო, ზ სუთასთა წურთათა სივრცე განსწავალბლად საშუალ
 წმიდათა, ზ საშუალ წინ მოზღუდვილობისა განწესებისაებრ სა-
 ხლისასა .

თ ა ვ ი მ .

და მოძიეუანა მე ბჭედ მხედველად აღმოსავალით კერძო ზ
 განძიეუანა მე ზღ აჭა დიდება ღუთისა ისრაელისა მოვიდოდა
 აღმოსავალით კერძოსა გზასა, ზ კმა ბანაკისა, ვითარცა კმა მეორ-
 წილეთა მრავალთა: ზ ქეჭუანა ბრწეინვიდა ვითარ ნათელი, დიდ-
 ბისაგან მისისა მრგუთლივ ზ¹⁾ ზ სილვა რომელი ვიხილე სილ-
 ვისაებრ რომელ ვიხილე ოდეს შევიდოდე ცხებად ქალაქისა: ²⁾ ზ
 სილვა ეტლისა რომელ ვიხილე სილვისაებრ რომელ ვიხილე მდი-
 ნარსა ზედა ქობარისსა, ზ დავვარდი ჰირსა ზედა ჩემსა ზღ დიდ-
 ბა უფლისა შევიდა სახიდ, გზისაგან ბჭისასა მხედველისა აღმო-
 სავალთაჲთ კერძო ზღ აღმიღო მე სულმან, ზ შეძიევა-
 ნა მე ესოდ უშინაგანესად, ზ აჭა სავსე დიდებითა უფლისა-
 თა სახლი იგი, ზ დავდეგ ზღ კმა სახლით გამო მეტეუწლებდა
 ჩემდამო, ზ კაცი დგა მასლობელად ჩემსა ზღ თქუა ჩემდამო, უკე-
 თუ მიხილე მე, მეო კაცისაო, ადგილი საუდრისა ჩემისა ზღ ადგილი
 კუხალისა ფერკთა ჩემთასა რომელთა შინა დაიკუდროს მუნ სახელ-
 მან ჩემმან შორის სახლისა ისრაელისსა უკუნისამდე, ზ არ შეაგინონ
 არლა მერმე სახლმან ისრაელისამან სახელი ჩემი წმიდა, მან ზ წი-
 ნამძღურათა მისთა. სიძვათა მიერ მათთა ზღ მელველობათა მიერ წი-
 ნამძღვართა მათთა, შორის მათსა მოძეუდართათა ზღ დავდგომასა
 შინა მათსა წინაშე კართა ჩემთა წინა კართა თანა მათთა ზღ ზღრუ-
 ბლნი ჩემნი მასლობელნი ზღრუბლთა მათთანი, ზ მისცეს კედელი

1) ზემოთ. თ.—2) ზემოთ. ა.

ჩემი ვითარება თან ქონებულად ჩემდა მათი, და შეგინეს სახლი ჩემი
 წმიდა უსჯულოებათა მიერ მათთა რომელთა ჰყოფდეს და განკმუ-
 თ სრენ ივინი გულის წყრობითა ჩემითა და მკლავითა და და აწ გან-
 ნიმორნენ სიძვა მათი და მკლავლობანი მთავართა მათთანა ჩემგან,
 ი და დავიძვდრო შორის მათსა უკუნისამდე და და შენ, ძეო კაცისაო,
 იხ უჩუტნე სახლსა ისრაელისსა სახლი, და დასცხრენ ცოდვათაგან მა-
 თსა და უჩუტნო მათ სახე მისი, და განწესება მასი და ნუ ვიას
 ჰრცხუტნეს, და მიიღონ მათ ტანჯვა მათი უოველთააჯს რომელნი
 ქმნეს, და გამოწერო სახლი და განშინდებულება მისი და გამოსავა-
 ლნი მისნი, და შესავალნი მისნი, და უოველი გვაძონება მისი, და
 უოველი ბრძანებანი მისნი, და უოველი შეკლვილნი მისნი, და უო-
 ველი შჯულისი მისნი აცნობე მათ, და გამოწერნე წინაშე მათსა, და
 იბ დაიცვენენ უოველი სამართალნი ჩემნი და უოველი ბრძანებანი და
 ჰყოფდენ მათ და ესე გამოწერო სახლისა თხემსა ზედა მთისასა და
 იგ უოველთა მიუბთა მისთა გარემოს წმიდაებ წმიდათა არს ესე შჯუ-
 ლი სახლისა და და ესე სასომნი საკლეისანი წყროთისა შორის
 წყროთისა და წყროთისა და კოჯეულისა წიაღეული სიღრმე წყროთასა
 ზედა და წყროთა სივრცე და მკიდებ ბაკესა თანა მისსა, მრგულივ
 იდ მტკავლეული, და ესე სიმაღლე საკურთხეველისა და სიღრმისაგან და-
 საწეისისა წიაღისა მისისა სალხინებელისა მიძრთ დიდისა ამის ქუტ-
 მე კერძო წყროთათა ორთა და სივრცე წყროთისა, და სალხინებელისაგან
 მკირისა სალხინებელისა მიძრთ დიდისა წყროთანი ოთხნი, და სივრცე
 იე წყროთისა და და არილი წყროთათა ოთხთა, და არილითგან, და ზედ
 ივ კერძო რქათასა წყროთა და და არილისა წყროთათა ათორმეტთა სივ-
 რმე წყროთათა ზედა ათორმეტთა სივრცე, ოთხ კედლად, ოთხთავე
 იხ კერძოთა მისთა და და სალხინებელისა წყროთათა ათორმეტთა სივრ-
 ძე, წყროთათა ზედა ათორმეტთა სივრცით ოთხთავე კერძოთა მისთა
 და მკიდე მისი და მოგარეებული მისი გარემო კერძო წყროთისა, და
 მრგულივ მისა წყროთა გარემომო, და კიბებნი მისნი, მხედველნი აღ-
 იწ მოსავალთა მიძრთ და და თქუა ჩემდამო, ძეო კაცისაო, ამათ იტ-
 ვს უფალი ღმერთი ისრაელისა, ესე არიან ბრძანებანი საკურთხე-

ველისანი დღეს შინა ქმნისა მისისას ადრემად მის სედა ეოვლად
 დასაწესლნი, ჰ დათხევად მის სედა სისხლი ზ და მიცემად მღღელ-
 თა ლევიტელთა, თესლისაგან სადუგისსა მოახლეთა ჩემდამო, იტ-
 ევს აღონაი უფალი, შემოწირვად ჩემდა სურაგი ზროხათაგან ცო-
 დვისათვს ზ და მოიღონ სისხლისაგან მისისა, ჰ სედა დასცხონ
 ოთხთავე რქათა საკურთხეველისათა, ჰ ოთხთა ეურეთა სედა საღ-
 ხინებელისათა ჰ ხარისსსა სედა გარემო, ჰ გარე მოახსურონ მას,
 ჰ აღხინონ მას ზ და მოიუწანონ სურაგი ცოდვისა მლითი ჰ
 დაიწუას განშორებულად სახლისა გარეშე წმიდათასა ზ და მეორე-
 სსა დღესა მოიუწანენ თიკანნი ორნი თხასანი, უბიწონი ცოდვისათა
 მლით ჰ აღხინონ საკურთხეველსა ვითარ იგი აღხინეს სურაგისა
 მიერ ზ და შემდგომად სრულ ქმნისა ლხინებათასა მოიუწანონ
 სურაგი ზროხათაგან უბიწო ჰ ვერძი ცხოვართაგან უბიწო ზ და
 შემოიუწანენ იგინი წინაშე უფლისა, ჰ დაყარნენ მათ სედა მღღელ-
 თა ძარილნი, ჰ აღიხუნენ იგინი ეოვლად დასაწესლად უფლისა ზ
 ძვდთა დღეთა ჰყო თიკანი ცოდვსათვს დლითი დღე; ჰ სურაგისა
 ზროხათაგან, ჰ ვერძსა ცხოვართაგან უბიწოთა ჰყოფდენ ზ ძვდ-
 თა დღეთა ჰ ულხინებდენ საკურთხეველსა ჰ განსწმიდდენ მას, ჰ
 აღივსებდენ ველთა მათთა ზ და განასრულებდენ დღეთა, ჰ იეოს
 მერვით დლითგან ჰ წარმართთა ჰყოფდენ მღღელნი საკურთხეველსა
 სედა ეოვლად დასაწესლთა თქუწნთა, ჰ მაცხოვარებისა თქუწ-
 ნისათასა, ჰ შეგიწენარნე თქუწნ, იტევს აღონაი უფალი:

თ ა ვ ი მღ.

და მომაქცია მე გზისა მიმართ ბჭისა წმიდათასა გარემისა
 რომელი ჰხედავს აღმოსავალთა მიმართ: ჰ იგი იყო დაკმულ ზ
 თქუა ჩემდამო უფალმან, ბჭე ესე დაკმულ იეოს, არა განეღოს, ჰ
 არცა ერთი ვინ არა განვიდეს მის მიერ, რამეთუ უფალი დემერთი
 ისრაელისა შევიდეს მის მიერ, ჰ იეოს დაკმულ ზ წინა მძღურისა
 მით რამეთუ თვთ წინამძღუარი დაჯდეს მას შინა ჰამად ჰურისა,
 წინაშე უფლისა გზისაგან ელამისა ბჭისა შევიდეს ჰ მისვე გზისა-
 გან გამოვიდეს ზ და შემოიუწანა მე გზისა მიერ გზისა მიმართ ჩრდი-

ლოდ მიძართისა წინაშე სახლისა, ჰ ვიხილე ჰ აჭა სავსე დიდებო-
 ე თა უფლისათა სახლი უფლისა ჰ დავეარდი ჰირსა ზედა ჩემსა ჰ ჰ
 თქუა უფალმან ჩემდამო, ძეო კაცისაო, დააწესე გულსა შენსა, ჰ
 იხილე თუალითა შენითა ჰ ეურითა შენითა ისმინენ ეოველნი რაო-
 დენთა ძე ვიტყუე შენ თანა, ეოველთა ებრ სამართალთა სახლისა
 უფლისათა, ჰ ეოველთა შჯუღვილთა მისთა, ჰ დააწესო გული
 გ მორის ეოველთა წმიდათა ჰ ჰ სთქუა მიძართ ისრაელისა, ამათ
 ე იტყუეს უფალი ღმერთი კმა არს თქუენ ჰ ეოველთა მიერ უშჯუ-
 ზ ლოებათა თქუენთა სახლო ისრაელისაო ჰ შეეუანებად თქუენდა
 ძეთა უცხო ნათესავთასა, ჰ წინ დაუცვეთელთა გულითა, ჰ წინ
 დაუცვეთელთა გორცითა ქუენანად წმიდათა მორის ჩემთა რათა
 მუაგინებდენ სახლთა ჩემთა ესენი, ვითარ მორთუმასა შინა
 თქუენგან ჰურთა ჩემთასა, გორცთა ცმელსა ჰ სისხლსა ჰ გარდაჭ-
 ც ზღებით აღთქმასა ჩემსა ეოველთა მიძართ უსჯულოებათა თქუენ-
 თა ჰ ჰ არ დაიცვევით დაცუა წმიდათა ჩემთა, ჰ განაწესენით თქუენ
 თ ცუად მცველნი წმიდათა მორის ჩემთა ჰ ამისთუეს ამათ იტყუეს აღო-
 ნაი უფალი, ეოველი ძე უცხო ნათესავი წინ დაუცვეთელი გულითა
 ჰ წინ დაცვეთელი გორცითა არა შევიდეს წმიდათა მიძართ ჩემთა
 ეოველთა მორის ძეთა უცხო ნათესავთასა საშუალ სახლისა ისრაე-
 ი ლისსა ჰ არამედ ლევიტელთა განმორებულთა ჩემგან ცთომასა ში-
 ნა ძეთა ისრაელისათა ცთომილთასა ჩემგან უკანა გულის ზრახუა-
 ია თა მათთასა მიიღონ შეურაცხება მათი ჰ ჰ იეუნეს სიწმიდესა შინა
 ჩემსა მსახურნი მოკარენი ბჭეთა ზედა სახლისათა, ჰ მსახურნი სა-
 იბ ხლისათანი ესენი დაჭკლვიდეს ეოვლად დასაწუჭელსა ჰ მსხუჭრ-
 იბ ლსა ერისასა, ჰ ესენი დგეს წინაშე მისსა მსახურებად მისსა ჰ მის
 წილ რომელ ჰმსახურებდეს იგინი წინაშე კერძებისა მათისა, ჰ იქ-
 მნეს სახლისა ისრაელისა ტანჯუა სიცრუის, ამისთუეს აღვილე კელი
 ჩემი მათ ზედა, იტყუეს აღონაი უფალი, ჰ მიიღონ უსჯულოება მ-
 იგ თი ჰ ჰ არ მომეასლებიან ჩემდამო მღდლობად ჩემდა, არცა შეე-
 ხნენ ეოველთა წმიდათა ძეთა ისრაელისათა, არცა ეოველთა წმი-

დათა წმიდათა ჩემთასა, ღ მიიღონ შეურაცხება თავთა მათთა, ღ
სამბავლებანი თავთა მათნანი ცთომასა შინა რომელსა სცოთეს ❖
დაწესნენ ივინი ცუად საცავთა სახლისა ჩემისათა ეოველსა კუთ- იდ
ვასა მისსა ღ ეოველთა მიმართ ქმნადთა მას შინა ❖ სოლო მღუ- იე
ღელნი ლევიტელნი ძენი სადუკისნი რომელთა დაიცვნეს საცავნი
წმიდათა ჩემთანი ოდეს შესცოთეს ძენი ისრაელიისანი ჩემგან, ივინი
მოძესლნენ ჩემდამო მსახურებად ჩემდა ღ დადგენ წინაშე ჰირსა
ჩემსა შეწირვად ჩემდა მსხუტრზლისა, ცმელსა ღ სისხლსა, იტუჯს
ადონაი უუალი ❖ ივინი შემოვიდოდინ სიწმიდედ, ღ ივინი მოუ- ივ
ვდებოდინ ტრახეზისა მიმართ ჩემისა მსახურებად ჩემდა, დაცუად
საცავთა ჩემთა ❖ ღ იეოს შემოსლვასა მათსა ბჭეთა ესოსა შინავა- იზ
ნისათა, სამოსელთა სელისათა შეიმოსდენ, ღ არ შეიმოსდენ მატე-
ლიერთა მსახურებასა შინა მათსა ბჭითგან უშინავანეისისა ესოსა-
თა ❖ კიღარნი სელისანი აქუნდენეე თავთა ზედა მათთა, ღ წუჯვის იტ
გარემონი სელისანი აქუნდენ წელთა ზედა მათთა, ღ არ შეირტემი-
დენ მჭირსიედ ❖ ღ გარავიდოდინ ივინი გარედ ესოდ ჭრისა მო- ით
მართ, განიმტციდენ შესამოსელთა მათთა, რომელთა მიერ ჭმსა-
ხურებენ მათ მიერ, ღ დასმიდენ მათ საუდრებისა შორის წმიდათა-
სა ღ შეიმოსდენ სამოსელთა სხუათა, ღ არა წმიდა ვეო ერი შესა-
მოსელთა მათთა მიერ ❖ ღ თავთა მათთა არა იპარსვიდენ, ღ ვარჯ- ბ
თა მათთა არ აღიმცირობდენ, დაბზურველნი დაბზურვიდენ თავთა მათ-
თთა ❖ ღ ღვინოსა ნუ სუამნ ეოველი მღდელი შესავალსა შინა მათ- კა
თასა უშინავანესად ესოდ ❖ ¹⁾ ღ ქრტივი ღ განტევებული არ მიი- კბ
ეუნო თავისა მათისა ცოლად, არამედ ქალწული თესლისაგან სახ-
ლისა ისრაელიისა, ღ ქრტივი უკეთუ იეოს მღდელისაგან მიიეუნე-
ბდენ ❖ ღ ერსა ჩემსა ასწავებდენ შორის წმიდისა ღ სენემისა, ღ კბ
შორის უბიწოსა ღ ბიწიანისა აუწუებდედ მათ ❖ ღ სასჯელსა შინა კდ
სისხლისასა ესენი დადგენ განსჯად, სამართალთა ჩემთა განამართ-
ლებდეთ, ღ სამჯელთა ჩემთა მჯიდენ, ღ მჯულთა ჩემთა ღ ბრძანე-
ბათა ჩემთა ეოველთა შინა დღესასწაულთა ჩემთა დაცვიდენ, ღ მა-

1) ლევიტ. 24.

კმ ბათთა ჩემთა წმიდა ჰყოფდენ ❖ ო მორისა ზედა კაცისასა არა შე-
 ვიდენ შემწიკულებად, არამედ მამასა ზედა ო დედასა, ო ძესა ზედა ო
 კმ ასულსა, ო მმასა ზედა ო დასა მისსა რომელი არა ქმნილ იყოს
 კს ქმრისად შეიმწიკლოს ❖ ო შემდგომად განწმედისა მისისა შვიდნი
 კს დღენი აღურიცხუნეს თავსა თვსსა ❖ ო დღესა რომელსაცა შევიდო-
 კს წმიდად მიმართ, უშინაკანესად ესოდ, მსახურებად წმიდასა ში-
 კს ნა მოიღონ სალხინებელი, იტყვს აღონაი უფალი ❖ ¹⁾ ო იყოს მა-
 თდა სამკვიდრებელად, მე სამკვიდრებელ მათდა, ო დასაპრობელი
 კთ მათი არა მიეცეს მეთა მორის ისრაელისათა, რამეთუ მე ვარ დასაპ-
 კთ ურობელ მათდა ❖ ო მსხტტრზლთა, ო ცოდვისა ძლითთა ო უმეცრე-
 ლ ბისა ძლითთა, იგინი ჭამდენ, ო ყოველი განაწინები ისრაელისა
 ლ მორის მათდა იყოს ❖ ²⁾ დასაბამი ყოველნი, ო ჰირმონი ყოვე-
 ლნი, ო მოღებულნი ყოველნი ყოველთაგან დასაბმთა თქუწნთა
 ლა მდღელად იუწენ, ო ჰირველი ნამრომი თქუწნი მიეცით მდღელსა,
 ლა დადებად ჰურთხევანი სასლთა ზედა თქუწნთა ❖ ³⁾ ო ყოველი მმო-
 ლნი ო ნაჭყეცავი მფრინველთაგან ო საცხოვართაგან არა ჭამონ
 მდღელთა.

თ ა ვ ი მ.

ა და განზომასა თქუწნგან ქუწყანისასა, სამკვიდრებელად განუ-
 ჩემოთ, დასაბამი უფალსა წმიდასა ქუწყანისაგან, ხუთ ო ოც ათა-
 ბ სეული სივრძე, ო სივრცე ათი ათასეული წმიდა იყოს ყოველთა
 ბ მორის საზღუართა მისთა გარემოს ❖ ო იყოს ამის განწმედისათჳს
 გ ხუთასნი ხუთასთა თანა მოთხვით მრგუელივ, ო ერგასისთა წერთა-
 გ თა ხანი მრგუელივ მათსა ❖ ო განზომისა ამისგან განზომო სი-
 გ ვრძე ხუთი ო ოცი ათასეულებ, ო სივრცე ათი ათასეული ო მას
 დ შინა იყოს სიწმიდე წმიდისა წმიდათაჲსა ❖ წმიდა ქუწყანისაგან ესე
 დ მდღელთათჳს იყოს, რომელნი ჰმსახურებენ ღუთისა შინა, ო იყოს
 ე მიანლებულთად მსახურებად უფლისა, ო იყოს მათდა ადგილი სა-
 ე სლთათჳს, განჩემებული სიწმიდედ მათდა ❖ ხუთ ო ოც ათასად სი-
 გ ვრძით, ო სივრცით ათ ათას ქუწყანა სასლისა მიმართ განმამწარე-

¹⁾ მსაჭ. იშ. რიფხ. იშ.—²⁾ გამოს. იგ. კბ ო ღღ.—³⁾ ლეკიტი. კბ.

ბელისა სახლისად იუჲნენ ლევიტელთათჳს რომელნი ჰმსასურებენ
 სახლსა დაჲწრობად ქალაქი სამკუდრებელად ❖ და დასაჲწრობელი
 ქალაქისა მისცე ხუთ ათასეული სივრცე, და სივრცე ხუთი და ოცი
 ათასეული ვითარ სახედ დასაბამი წმიდათა, ეოვლისა სახლისა ის-
 რაელისა იუოს ❖ და წინამძღვარსა მას ამისგან და მისგან, დასაბა-
 მად წმიდათა, და დასაჲწრობელად ქალაქისა, ჰირის ჰირ დასაბამე-
 ბისა წმიდათასა, და ჰირის ჰირ დასაჲწრობელსა ქალაქისასა, ზღუად
 მიმართთა ზღუთ კერძო დაზღუდა მიმართთაგან აღმოსავალთადმი, და
 სივრცე ვითარცა ერთი ნაწილთაგანი, საზღუართაგან ზღუად მი-
 მართთა სივრცე საზღვართა კერძო აღმოსავალთაჲთ მიმართთა ქუჭ-
 ვანისათა ❖ და იუოს მისსა დასაჲწრობელ ისრაელისა შორის, და არა
 ჰმძლავრობდენ არცა მეტეე წინამძღვარნი ისრაელისანი ერსა ჩემსა,
 და ქუჭვანა დაიმკუდრონ სახლმან ისრაელისამან ტომთა ებრ მათთა ❖
 ამას იტევს აღონაი უფალი, კმა იუავნ თქუენდა წინამძღვარნო
 ისრაელისანო, უსამართლობა და საარება მოიწვეთ და მსჯავრი და
 სი მართლე ეავთ, და აღიღეთ მძლავრება ერისაგან ჩემისა, იტევს
 აღონაი უფალი ❖ სასწორი მართალი და საწეო მართალი და კაბი-
 წი მართალი იუავნ თქუენდა საწეოსა ❖ და კაბიწი ეგრეთეუ ერთი
 იუოს მიღებად და მოღებად მეთედი ღომორისა კაბიწი და მეთე-
 დი ღომორისა ჯვი ღომორისა მიმართ იუოს სწორი სატუ-
 რთედ ❖ ¹⁾ და საწონნი ოცნიოვოლნი სიკლა, ათხუთმეტნი სი-
 კლანი მონა იუჲნენ თქუენდა ❖ და ესე დასაბამი რომელი განა-
 ჩინოთ მეექუესედი საწეოსა ღომორისაგან იფელისა, და მეექუესედი
 ჯფისა ოცდა ათისა გრივისაგან ქრთილისა ❖ და ბრძანება ზეთისა
 კოტული ზეთისა მეთე ათთა კოტულთაგან, რამეთუ ათნი კო-
 ტულნი არიან ღომრ სოლო ათი ღომორი გრივ ❖ და ცსოვარი
 ერთი ცსოვართა ათთაგან, მოსადებელი ეოველთაგან ტომობათა
 ისრაელისათა სამსხუტრზლოდ, და ეოვლად დასაწუტლად და მაცხო-
 ვარებად სალხინებელად თქუენთჳს, იტევს აღონაი უფალი ❖ და
 ეოველმან ერმან მოსცეს დასაბამი ესე წინამძღვარს ისრაელისასა ❖

¹⁾ ეკომსლ. ჯ. ლევ. კზ. რიცხ. გ.

იბ და წინამძღურისათვის იუჟენ ეოვლად დასაწუჭლნი და მსხუტრზლნი
 დაგებანი დღესასწაულთა შინა და ახალთ თთუჭთა და შაბათთა, და
 ეოველთა შინა დღესასწაულთა სახლისა ისრაელისათა, და მან ეუენეს
 ცოდვსა ძლითნი, და მსხუტრზლი და ეოვლად დასაწუჭლნი, და მა-
 იწ ცხოვარებთნი ღსინებად სახლისათვის ისრაელისა და ამათ იტევს
 ადონაი უფალი, ჰირველსა შინა თთუჭსა ერთსა თთვსასა, მოიუვა-
 ით სჟარაკი ზროხათაგან უბიწო, საღსინებელად წმიდისა და და
 მოიღოს ძღდეღმან სინხლისაგან საღსინებელისასა, და მისცეს
 წეირთლთა ზედა სახლისათა და ოთხთა ზედა ეურეთა ტაძრისათა, და
 საკურთხეველსა ზედა და წეირთლთა ზედა ეზოსა შინაგანისათა და
 და ესრეთ ეოს მეძდესა შინა თთუჭსა ერთსა თთვსასა, მოიღოს
 თითოღსაგან კაციცა უმეცრისა და ჩჩვლისაგან ნაწილი საღსინებე-
 კა ლად სახლისათვის და და ჰირველსა შინა თთუჭსა მეათოთხმეტესა
 დღესა თთვსასა იუავნ თქუტნდა დღესასწაული ჰასეკისა, ძუდთა
 კბ დღეთა უცომოთა შჟამდეთ და და ეოს წინამძღვარმან მას დღესა შინა
 თავისა თვისისათვის, და სახლისა თვისისათვის და ეოვლისათვის ერისა
 კგ ქუტუნისასა სჟარაკი ზროხათაგან ცოდვსათვის და და ძუდთა დღეთა
 შინა დღესასწაულისათა ეუჟენს ეოვლად დასაწუჭლნი უფალსა, ძუ-
 დნი სჟარაკნი, და ძუდნი ვერძნი უბიწონი, დღითი დღე ძუდთა მი-
 კდ ნა დღეთა, და ცოდვისათვის ვაცი თხათა დღითი დღე და და მსხუტრ-
 რზლი და ცხობილი სჟარაკსა, და ცხობილი ვერძსა უქმნე, და ზეთი-
 კე სანნი ცხობილსა და და მეძდესა თთუჭსა მეათხუთმეტესა დღესა
 თთვსასა დღესასწაულსა შინა ჰეო ამათ ებრვე ძუდთა დღეთა, ვი-
 თარ იგი ცოდვსა ძლითნი, და ვითარ იგი ეოვლად დასაწუჭლნი, და
 ვითარ იგი მანაა, და ვითარ იგი ზეთი.

თ ა ვ ი მ.

ა ამათ იტევს უფალი ღმერთი, ბჟე იგი ეზოსა შინა შინაგანსა
 მხედველი აღმოსავალთა მიმართ ეოს დაგუელ ექუსთა დღეთა სა-
 კმისათა, ხოლო დღესა შინა შაბათთასა განელებოდეს, და დღესა
 ბ ახალთ თთვსასა განელებოდის და და შევიდეს წინამძღვარი კვისაგან
 ელაძისთა ბჟისა მის გარემესა და დაღკეს წინა კართა ზედა ბჟისა-

თა, ჰ ჰყოფდენ მღვდელნი ყოვლად დასაწუჭლთა მისთა, ჰ მაცხოვარებისა მისისათა, ჰ თაყვანის სცეს წინა კარსა ზედა ბჭისასა ჰ შევიდეს, ჰ არა დაეკმას ბჭე ვიდრე მწუხრამდე ❖ ჰ თაყვანის სცეს ერმან ქუჭყანისამან წინა კართა თანა მის ბჭისათა, შაბათთა შინა ჰ ასალ თთუჭთა წინაშე უფლისა ❖ ჰ ყოვლად დასაწუჭლნი მობართუნეს წინამძღვარმან უფალსა დღესა შინა შაბათთასა, ექუწნი ტარიგნი უბიწონი, ჰ ვერძი უბიწო ❖ ჰ მანა ჯუფი, ვერძსა ჰ ტარიგთა მსსუჭჭრჭლი საცემელი კვლისა თჯსისა, ჰ ზეთისა, ინი ცხობილსა ❖ ჰ დღესა შინა ასალ თთჯსასა გბო ერთი მროწეულით უბიწო ჰ ექუწნი ტარიგნი ჰ ვერძი უბიწონი იუწენენ ❖ ჰ ცხობიბილი გბოსა, ჰ ცხობილი ვერძსა ეყოს მანაა ჰ ტარიგთა მათ, ვითარ იგი ყოს გელმან მისმან, ჰ ზეთისა ინი ცხობილსა ❖ ჰ შესლვასა შინა წინამძღუტრისასა გზით ელამისა ბჭისათ შევიდეს, ჰ მითვე გზით ბჭისათ გამოვიდეს ❖ ჰ ოდეს შევიდოდის ერი ქუჭყანისა წინაშე უფლისა დღესასწაულთა შინა, შემავალი გზისაგან ბჭისა ჩრდილოეთ ვერძისა თაყვანის ცემად, გამოვიდეს გზისაგან ბჭისა სამხრად მიმართისა, ჰ შემავალნი გზისაგან ბჭისა სამხრით კერძოდას გამოვიდეს გზისაგან ბჭისა ჩრდილოთ მიმართისა, ჰ არა მიიქცეს გზად მიმართ ბჭისა რომელსა შევიდა, არამედ დამართით მისსა განვიდეს ❖ ჰ წინამძღვარი იგი საშუალ მათსა შესლვასა შინა მათსა შევიდეს მათ თანა, ჰ გამოსლვასა შორის მათსა გამოვიდეს ❖ დღესასწაულთა ჰ კრებათა იყოს მსსუჭჭრჭლი ჯუფი ზუარაკსა ჰ ჯუფი ვერძსა ჰ ტარიგთა, ვითარ სასედცა ყოს გელმან მისმან, ჰ ზეთისანი ცხობილსა თანა ❖ ხოლო უკეთუ უქმნას წინამძღვარმან ნეფსითი ყოვლად დასაწუჭლი მაცხოვარებისა უფლისა ჰ განულოს თაყსა თჯსსა ბჭე მხედველი აღმოსავალთა მიმართ, ჰ ქმნას ყოვლად დასაწუჭლი მისი, ჰ მაცხოვარებისა მისისანი, ვითარ სასედ ჰყოფს დღესა შინა შაბათისასა, ჰ გამოვიდეს ჰ დაჭკმნეს კარნი შემდგომად გამოსლვისა მისისა ❖ ჰ ტარიგი წელიწდული უქმნას ყოვლად დასაწუჭლად უბიწოდ დღითი დღე უფალსა ჰ განთიად განთიად ქმნას იგი ❖ ჰ მანაა ქმნას მას ზედა განთიად განთიად შე-

გ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
იბ
ივ
იდ

იე ქუხე საწყევლოსა ღ ზეთი შესამედი ინისა შესწარად, სემიდალი მანაად უფლისა ბრძანებად საუკუნოდ ზ მარადის ჭეაუთ ტარიგი მანაად ღ ზეთი ეხვთ განთიად უოვლად დასაწუჭლი სამარადისოდ ზ ამათ იტუვს ადონაი უფალი, უკეთუ სცეს წინამძღვარმან საცემელი ერთსა მეთავანსა მისსა, სამკვდრებელისაგან მისისა, იგი მეთა მი-
 იზ სთად იუაფნ, დასაწერობელ მათდა არს იგი სამკვდრებელი ზ ხოლო უკეთუ სცეს საცემელი სამკვდრებელისაგან მისისა ერთსა ერმათა მისთავანსა, ღ იუოს მისსა ვიდრე წიბაძმდე მიტევიებისა, ღ უკუნ ეცეს წინამძღვარსა თუნიერ სამკვდრებელისა მეთა მისთასა მათდა
 იწ იუოს ზ ღ არა მოილოს წინამძღვარმან სამკვდრებელისაგან ერისა მისისა მიმძღაფრებად მათდა დასაწერობელისაგან მათისა, სამკვ-
 ით ღრებელისაგან თუხისა დაუმკვდროს მეთა მისთა, რათა არ განი-
 ბნიოს ერი ჩემი თითოეული დასაწერობელისაგან თუხისა ზ ღ შე-
 მიეფანა მე შესავალისა მიერ ჩრდილოთ კერძისა ბჭისა საედრისა მიმართ წმიდისა წმიდათასა მღდელთასა მხედველისა ჩრდილოთ კე-
 კ რძო, ღ აჭა მუნ ადგილი განმორებული ზღვთ კერძო ზ ღ თქუა ჩემდა-
 მო, ესე ადგილი არს სადა შეაგბიან მუნ მღდელთა უმეცრებისა ძლი-
 თნი, ღ ცოდვისა ძლითნი, ღ მუნ შემზადიან მანაად უოვლადვე არ
 კა გამოღებად გარეშესა ესოსა, წმიდა უოფად ერისა ზ ღ განმიეფანა მე გარემედ ესოდ ღ მოძაველო მე ოთხთავე კერძოთა ესოსათა, ღ
 აჭა ესო კედელსა თანა ესოსა თითოეულსა კედელსა ესო ესო ზ
 კბ ოთხთავე თანა კედელთა ესო მსათა, ღ ესონი მცირენი სიგრძით
 წერთათა ორმეოცთანნი, ღ სივრცით წერთათა ოცდა ათთანნი, სასოძი
 კპ ერთი ოთხთავე ზ ღ საედარნი მრგულივ ოთხთავე მათ შინა ღ
 კდ სამხარაულო ქმნილი ქუჭმე კერძო საედართასა მრგულივ ზ ღ
 თქუა ჩემდამო, ესე სახლნი სამხარაულოთანი, სადა შეაგბიან მუნ
 მსახურთა სახლისათა მსხუჭრზლნი ერისანი.

თ ა ვ ი მზ.

ა და შემეიქანა მე წინა ბჭეთა თანა სახლისათა, ღ აჭა წყალი გა-
 მოვიდოდა ქუჭმე კერძო ურთავსა მას სახლისასა, აღმოსავალთათ
 კერძო, რამეთუ ჰძრი სახლისა ჭხედვიდა აღმოსავალად, ღ წყალი

შთამოვიდოდა კედლისაგან სახლისასა მარჯუენისა ჩრდილოეთ სა-
 კურთხეველსა ზედა ❖ და განმეიქუნა მე გზისაგან ბჭისა ჩრდილოდ
 მიმართისა, და მომაველო გზასა ზედა ბჭისა გარემე, ბჭესა თანა
 ეზოსა მხედველისასა, აღმოსავალთაჲთ კერძო, და აჭა წყალი შთა-
 მოვიდოდა კედლისაგან მარჯუენისა ❖ და აჭა ვითარცა გამოსლქაჲ
 მამა-კაცისა ჰირის. ჰირისაგან, და საზომი ველსა შინა მისსა, და გა-
 ნზომნა ათასნი საზომითა წერეთისათა, და განკდა წყალსა მას შინა წყა-
 ლი მიტევეებისა ❖ და განზომნა ათასნი და აჭა განვლო წელისა
 შორის წყალი ვიდრე ბრკალ სსვილთამდე და განზომნა ათასნი,
 და განვლო წყალი ვიდრე წელთამდე ❖ და განზომნა ათასნი, და აჭა
 ღვარნი რომლისა ვერ ეძლო განვლა, რამეთუ კარდადუღდა წყალი
 ვითარცა დუდილი ღუბრისა, რომელი არ განივლებინ ❖ და თქუა
 ჩემდამო, უკეთუ იხილე, ძეო კაცისაო, და წარმივეანა მე და მომაქცია
 მე ბაგისა მიმართ მდინარისასა ❖ მოქცევასა შინა ჩემსა, და აჭა ბა-
 გესა ზედა მდინარისასა ხენი მრავალნი ფრიად, ამიერ და იმიერ ❖
 და თქუა ჩემდამო, წყალი ესე გამომაველი გალილეთა აღმოსავალთა
 მიმართ, და შთამავალი დაუძკვიდრებელსა ზედა, და მოვიდოდა ვიდ-
 რე ზღვის ზედამდე, წყალსა თანა წიაღსა ველსა ზღვისასა, და გა-
 ნსწმედს წყალთა ❖ და იუოს ეოველი სული ცხოველთა კარდადუღ-
 ღართა ეოველთა ზედა, რომელსაცა ზედა მივიდეს მუნ მდინარე
 ცხოვდეს, და იუოს მუნ თევზი მრავალნი ფრიად, რამეთუ მივიდეს
 მუნ წყალი ესე განწმდეს და ცხოვდეს ეოველი რომელსაცა ზედა
 მივიდეს მდინარე და ცხოვდეს ❖ და დადვენ მათ ზედა მუნ მეთევზუ-
 რნი მრავალნი ენღლადით ვიდრე აღალიმამდე საშრობი ბადეთა
 იუოს თავით თუჯით-იუოს, და თევზნი მისნი ვითარცა თევზნი ზღვისა
 დიდისანი სიმრავლე მრავალი ფრიად ❖ და წიაღსავალივე წყალსა
 შინა მისსა, და მოქცევასა შინა მისსა, და ზემთა აღსლვასა შინა მი-
 სსა, მწეურნებთა შინა მისთა არ განიკურნოს მართლად მიეცეს ❖
 სოლო მდინარესა ზედა აღმძკვდეს ბაგესა თანა მისსა ამიერ და
 იმიერ ეოველი სე საჭამადი რომელმან არ განიყაროს ფურცელი
 მისი, და არა დაძქვდეს მის ზედა, არცა მოაკლდეს ნაყოფი მისი

ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ

სახლისა მისისა, თთქტთა მისთასა წინასწარ გამოდოს, მით რამე-
 თუ წუბლნი მათნი წუბლთაგან მათთა ესენი გამრვლენ, ზ იუოს ნა-
 ივ უოფი მათი საჭაბადად, ზ აღმოცენება მათი სიმართლედ ზ ამათ იტ-
 უჯს აღონაი უფალი ღმერთი, ესე სახლქარნი რომელნი დაიპკვი-
 იდ რნეთ ქქტქანისანი ათორმეტთა ტომთა მეთა ისრაელისათასა შე-
 მინება განსომისა ზ ¹⁾ ზ დაიპკვიდროთ იგი თითოეულმან ვითარცა
 მამან მისმან რომლისა მიმართ აღვიდე კელი ჩემი, მიცემად იგი
 მამათა მათთა, ზ დავარდეს ქქტქანა ესე თქქტნდა სამკვიდრებე-
 იე ლად ზ ზ ესე სახლქარნი ქქტქანისანი, ჩრდილოდ მიმართ, ზღვით
 განდიდით რომელი შთამოვალს ზ განჭყეტქს შესავალსა, ელდამ ზ
 ივ ემათისსა, მავთიირას, ეფრემ, ილიამ, საშუალ სახლქართა დამსკისა-
 თა, ზ საშუალ სახლვართა იმათისათა ესონი ავნანისნი, რომელნი არიან
 იხ შორის სახლქართა ავრანიტიდოსათა ზ ზ ესე სახლქარნი ზღვით-
 გან ესოთგან ავნანისით, სახლქარნი დამსკისანი ჩრდილოთ მი-
 იწ მართაგან ჩრდილოთ კერძო, ზ სახლქარნი იმათისანი ზ სა-
 ხლვარნი ჩრდილოისანი ზ ზირის ზირ აღმოსავალთასა ზ აღ-
 მოსავაჯთა მიმართ საშუალ ავრანიტიდოსა, ზ საშუალ დამსკო-
 სსა, ზ საშუალ დალასტიდოსა, ზ საშუალ ქქტქანასა ისრაელისასა,
 იორდანე განსახლვრებს ზღუად მიმართ, აღმოსავალთათ მიმართ
 ით ფინიკთანი, ესენი აღმოსავალთათ მიმართ ზ დასამხრის დასამხრად
 დალივად, თემანითგან ფინიკოვნისა, ვიდრე წულამდე მარმოსა კა-
 დეს, განვრცომილი ზღვისა მიმართ დიდისა, ესე საზომი სამხრისა
 კ დალივასა ზ ზ საზომი ზღვისა დიდისა, რომელი განჭსახლვრებს
 ვიდრე ზირის ზირადმდე შესავალსა იმათისსა, ვიდრე შესავალამდე
 კა მისსა, ესენი არიან ზღვისა მიმართ იმათისა ზ ზ განისახლვრეთ
 კბ ქქტქანა ესე თქქტნ ტომთა ისრაელისათა ზ უავთ ესე წილად თქქტ-
 ნდა, ზ მწირთა მათ დამკვიდრებულთა საშუალ თქქტნსა რომელთა
 მენეს მენი საშუალ თქქტნსა, ზ იუენენ თქქტნდა ვითარცა მექქტ-
 ეანენი მეთა შორის ისრაელისათა, თქქტნთანა იუენენ მეკვიდრობა-
 კბ სსა შინა საშუალ ტომთა ისრაელისათა ზ ზ იუენენ ტომსა შორის

¹⁾ დაბად. მტ.

მწირად, მწირთა შორის მათ თანათა, მუნ მისცეთ სამკვიდრებელი მათ, იტყვს აღონაი უფალი.

თ ა ვ ი მ

და ესე სახელები ტომებისა, დასაბამისაგან ჩრდილოთ კერძისა, ადგილით კერძო შთასლვისა განმსეთქელისა შესავალსა თანა ემათ, ეზოსა აფნანისსა, საზღუარი დამასკისა ჩრდილოდ კერძო, ნაწილისა კერძო ეზოსა ემათისსა, და იუთენ მათდა აღმოსავალთათ კერძონი ვიდრე ზღუადმდე დანისსა ერთი და და საზღუართაგან დანისთა აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუადმდე ასირისსა ერთი და და საზღუართაგან ასირისთა, აღმოსავალთათ კერძოთაგან, ვიდრე ზღუადმდე ნეფთალიმისა ერთი და და საზღუართაგან ნეფთალიმისთა აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუადმდე მანასისსა ერთი და და საზღუართაგან მანასისთა აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუადმდე ეფრემისსა ერთი და და საზღუართაგან ეფრემისთა აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუადმდე რუბინისსა ერთი და და საზღუართაგან რუბინისთა აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუად მიმართამდე იუდასა ერთი და და საზღუართაგან იუდასთა, აღმოსავალთათ კერძოთაგან, ვიდრე ზღუად მიმართამდე იუოს დასაბამ, განჩინებისა, ხუთ და ოც ათასეულნი სივრცით, და სიგრძით ვითარცა ერთი ნაწილთაგანი, აღმოსავალთათ კერძოთაგან ვიდრე ზღუად მიმართამდე, და იუოს წმიდა შორის მათსა და დასაბამი რომელსა განუჩინებენ უფალსა, სიგრძე ხუთ და ოც ათასეულ, და სივრცე ათი ათასეულ და და ესე იუაზნ დასაბამ წმიდათა მდღელთათჳს ჩრდილოდ მიმართ, ხუთ და ოც ათასეულ, და ზღუად მიმართ სივრცე ათი ათასეული, და აღმოსავალთათ მიმართ ათი ათასეული, და ჩრდილოდ მიმართ სიგრძე ხუთ და ოც ათასეული, და უფალი წმიდა იუოს შორის მათსა და და მდღელთათჳს განწმედილთა ძეთა სადღუკისთა, რომელნი სცვენ საცავთა სახლისათა, რომელნი არ შესცთეს ცთომასა შინა ძეთა ისრაელისათასა, ვითარ სახედ სცთეს ლევიტელნი და და იუაზნ მათდა დასაბამი მიცემული, დასაბამთაგან ქუჭანისათა წმიდა წმიდათა, საზღუართაგან ლევიტელთასა და ხოლო

ლევიტელთა მახლობელი სასღუჭარებსა მდღელთასა სიგრძე ეოვე-
 იდ ლი ხუთ ღ ოც ათასეულ, ღ სივრცე ათი ათასეული ❖ არა განის-
 უიდოს მათგანი, არცა განისომოს, არცა განესუნენ ჰირველნი ნამ-
 იე რომნი ქუჭუანისანი, რამეთუ წმიდა უფლისა არს ❖ ხოლო ხუთ-
 თა ათასეულთასა მეტნი სივრცესა შინა ხუთთა ზედა, ღ ოცთა ათა-
 სეულთა გარემოსდუდვილობა იყავნ ქალაქისა სამკვდრებელად ღ
 ივ ხანად მისსა, ღ იუოს ქალაქი შორის მისსა ❖ ღ ესე საზომნი მი-
 სნი, აღმოსავალით კერძოთაგან ხუთას ღ ოთხ ათასეულ, ღ ჩრდი-
 ლოდ კერძოთაგან ხუთას ღ ოთხ ათასეულ, ღ სამხრით კერძო-
 თაგან ხუთას ღ ოთხ ათასეულ, ღ ზღვთ კერძოთაგან ხუთას ღ
 იხ ოთხ ათასეულ ❖ ღ იუოს განხანებულ ქალაქი, ჩრდილოთ მიმართ
 ორას ერგასის, ღ ზღუად მიმართ ორას ერგასის, დასამხრად მიმართ
 იწ ორას წერთა, ღ აღმოსავალთა მიმართ ორას ერგასის ❖ ღ ნამეტ-
 ნავი სიგრძისა მახლობელი დასაბამისა წმიდათასა ათი ათასეული
 აღმოსავალთათ კერძო, ღ ათი ათასეული ზღუად მიმართ, ღ იუჭ-
 ნენ წინაშე დასაბმისა წმიდისასა, ღ იუჭნენ ნაშრომნი მათნი ჰურე-
 ით ბად მოქმედთა თუხ ქალაქისათა ❖ ხოლო მოქმედნი ქალაქისანი
 კ იქმოდეთ მას ეოველთაგან ტომთა ისრაელისათა ❖ ეოველი დასა-
 ბამი ხუთ ღ ოც ათასეულ, ხუთსა ზედა ღ ოცსა ათასეულსა ოთხ
 კედელსა განუჩინეთ იგი დასაბამად წმიდისა, დაჰფრობისაგან ქალა-
 კა ქისა ❖ ხოლო ნამეტნავი წინამძღუარსა, ამისგან ღ იმისგან დასა-
 ბამი წმიდათა, დასაჰფრობელად ქალაქისა ჰირის ჰირ ხუთ ღ ოც
 ათას სიგრძით, სასღუჭართაგან აღმოსავალად მიმართთა ღ ზღუად
 მიმართთა ჰირსა ზედა ხუთ ღ ოც ათასეულთასა, ვიდრე სასღუჭარ-
 თამდე ზღუად მიმართთა, მახლობელთა ნაწილებსა წინამძღვრისასა
 კბ ღ იუოს დასაბამი წმიდისა, ღ სიწმიდე სახლისა შორის მათსა ❖ ღ
 დაჰფრობისაგან ლევიტელთასა, ღ დაჰფრობისაგან ქალაქისა სა-
 შუალ წინამძღვრისა იუოს, საშუალ სასღუჭართა იუდასთა, ღ საშუალ
 კკ სასღუჭართა ბენიამენისთა წინამძღუარსა ეუოს ❖ ღ ნეშტი ტომთა
 აღმოსავალთათ მიმართთაგან, ვიდრე ზღუად მიმართთამდე, ბენი-
 კდ მენს ერთი ❖ ღ სასღუჭართაგან ბენიამენისთა, აღმოსავალთაჲთ კერ-

მოთაგან ვიდრე ზღუად მიმართამდე, სვიმეონს ერთი ზღუად მიმართ-
 თაგან სვიმეონისთა აღმოსავალთაჲთ მიმართთაგან ზღუად მიმართ-
 თამდე, ისახარს ერთი ზღუად მიმართთაგან ისახარისთა აღმოსავა-
 ლად მიმართთაგან ზღუად მიმართამდე, საბულონს ერთი ზღუად მიმართ-
 თაგან საბულონისთა აღმოსავალთაჲთ მიმართთაგან ვიდრე
 ზღუად მიმართამდე, გადს ერთი ზღუად მიმართთაგან გადისთა ვიდრე
 სამხრად მიმართამდე იუჭენს საზღუარნი მისნი, თემანითგან ზღუად
 წყლით მარბოთისა კადე სამკვიდრებულად ვიდრე ზღუადმდე დი-
 დად ესე ქუჭყენა რომელი განუჩინოთ ნაწილად ტომთა ისრაე-
 ლისათჲ, ესე ნაწილნი მათნი, იტუჯს აღონაი უფალი ესე ქუჭყენა
 განსვალნი ქალაქისანი ჩრდილოთ კერძონი, სუთას ზღუად მის
 ათასნი საზომით ზღუად ბჳეები ქალაქისა სახელსდევს ტომთა ისრაე-
 ლისათჲ, ბჳენი სამნი ჩრდილოთ კერძო, ბჳე რუბინისი ერთი, ბჳე
 იუდასი ერთი, ზღუად ბჳე ლევისი ერთი ზღუად აღმოსავალთაჲთ კერძონი
 ოთხ გისს ათასი, ზღუად სუთასი საზომი, ზღუად ბჳენი სამნი, ბჳე იოსე-
 ბისი ერთი ზღუად ბჳენი ბენიამენისნი ერთი, ზღუად ბჳე დანისი ერთი ზღუად
 ზღუად სამხრად მიმართნი ოთხ ათას ზღუად სუთას საზომით, ზღუად ბჳენი სამნი:
 ბჳე სვიმეონისი ერთი, ბჳე ისახარისი ერთი, ზღუად ბჳე საბულონისი
 ერთი ზღუად ზღუად მიმართნი ოთხგისს ათას, ზღუად სუთას საზომით,
 ზღუად ბჳენი სამი, ბჳე გადს ერთი, ზღუად ბჳე ასირისი ერთი, ზღუად ბჳე ნეფთა-
 ლემისი ერთი ზღუად მომრეტელიჲ ათაწამეჲ ათასეულებ, ზღუად სახელი
 ქალაქისა რომლისაგან დღისა იქმნას უფალი მუნ იუოს სასელი
 მისი.

კე
 კვ
 კს
 კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე

დასასრული წინასწარმეტყველისა ეზეკიელისი, აქვს თავსა შორის თვის-
 სა თავი მე.

წინასწარმეტყველება დანიელისა

თ ა ვ ი ა.

მესამესა შორის წელსა მეფობისა იოაკიმისსა, მეფისა იუდაჲს-
 სა, მოვიდა ნაბუქოდნოროზრ მეფე ბაბილონისა იერუსალიმად ზღუად

ბ მოადგა მას ❖ ღ მისცა უფალმან კელსა შორის მისსა იოაკიმ მე-
 ფე იუდასა, ღ კერძო ჭურჭელთა სახლისა უფლისათა, ღ შთახუნა
 იკინი ქუჭყანად სენარად, სახიდ ღუთისა მისისა, ღ ჭურჭელნი
 გ შეიხუნა სახიდ საუნჯისა ღუთისა თვისისა ❖ ღ ჭრქუა მეფემან ას-
 ფანაქს საჭურისთ მთავარსა თვისსა, შეუქანებად მეთავან ტუქტობი-
 სსა ისრაილისა, ღ თესლისაგან მეფობისა, ღ ფორთომძინთავან ❖
 დ ჭაბუკთა რომელთა არა იყოს მათ შორის ბიწი, ღ შუწნიერთა სი-
 ლვითა, ღ გულის ხმიერთა ეოველსა შინა სიბრძნესა, ღ მცოდნე-
 ლთა მეცნიერებისა, ღ განმკონებელთა ცნობასა, რომელთა იყოს
 მთავარ, შესატყვისობა მათ შორის, დგომად სახელსა შინა მეფისა-
 ე სა, ღ სწავლად მათდა ნაწერნი ღ ენა ქალდეველთა ❖ ღ განუწესა
 მათ მეფემან დღისა დღითი დღედი ტაბლისაგან მეფისა, ღ ღვი-
 ნისაგან სასტუმელისა მისისა, ღ ზრდად მათდა სამწელს, ღ შემდგო-
 გ მად ამათსა დადგინებად მათდა წინაშე მეფისა ❖ ღ იყო მათ შორის
 ზ მეთა იუდასთა დანიილ, ღ ანანია ღ აზარია ღ მისაილ ❖ ღ ხედ
 დაჭისხნა მათ საჭურისთ მთავარმან სახელნი დანიელსა ვალტასარ,
 ღ ანანიასა სედრაქ, ღ მისაილსა მისაქ, ღ აზარიასა აბედნაქო ❖
 ტ ღ დაიდგა დანიილმან გულისა შორის თვისსა, რათა არა იუსიტყოს
 ტაბლისაგან მეფისა, ღ ღვინისაგან სასტუმელისა მისისა, ღ ევედრო
 თ საჭურისთ მთავარსა, რათა არა სცეს მისგან ❖ ღ მისცა ღმერთმან
 ი დანიელს წყალობა ღ შეწენარება წინაშე საჭურისთ მთავრისა ❖ ღ
 ჭრქუა საჭურისთ მთავარმან დანიილსა, მეძინის მე უფლისა ჩე-
 მისა მეფისა დამაწესებელისა საჭმელსა თქუწნსა ღ სასტუმელსა,
 ნუ საჯა იხილნეს ჰირნი თქუწნნი მჭმუნვარენი, უფროს ყრმათა
 ია თან მოჭასაკეთა თქუწნთასა, ღ დასაჯოს თავი ჩემი მეფემან ❖ ღ
 თქუა დანიილმან ამელსადის მიძართ, რომელი დაადგინა საჭურისთ
 იბ მთავარმან დანიილის ზედა, ანანია, მისაილ ღ აზარიასსა ❖ ღ გა-
 მოცადენ მონანი შენნი დღეთა ათთა, ღ მომეცემოდედ ჩუწნ თესლ-
 ივ თავან ღ ვჭამდეთ, ღ წყალსა ვსმიდეთ ❖ ღ ისილვენინ წინაშე შენ-
 ისა სახენი ჩუწნნი, ღ სახენი ყრმათა მჭამელთანი ტაბლასა მე-
 იდ ფისასა, ღ ვითარ სახედცა იხილო ქვენ ყრმათა შენთა თანა ❖ ღ

ისმინა მათი სიტყვისა ამისებრ ზე გამოცადნა ივინი ათთა დღეთა შინა ზე ზემდგომად დასრულებისა ათთა დღეთასა, იხილვნეს სა-
 ხენი მათნი კეთილებ ზე ძლიერებ კორცნი, უფროს ყოველთა ურმათა
 მჭამელთასა ტახლასა მეფისასა ზე იყო ამელსად აღმღებელი სე-
 რისა მათისა, ზე ღვინისა სასმელისა მათისა, ზე მისცემდა მათ თეს-
 ლთა, ზე ურმათა ოთსთა ზე მისცა მათ ღმერთმან გულის ხმის ყოფა,
 ზე ცნობა, ყოველსა შინა ღრამმატიკოსობასა ზე სიბრძნესა, ზე და-
 ნილ შეატყუებდა ყოველსა შორის ხილუასა, ზე ძილის შორისა-
 სა ზე ზემდგომად დასრულებისა დღეთასა რომელნი თქუნა მეფე-
 მან შესაუქანებელად მათდა, ზე შეიუქანნა ივინი საჭურისთ მთავარ-
 მან წინაშე ნაბუქოდონოსორისსა ზე ზებობა ყო მათ თანა მეფე-
 მან, ზე არა იზოვნეს ყოველთა მათგან მსკავსნი დანიილ ზე ანანია
 ზე მისაილ ზე აზარიასნი, ზე დადგეს წინაშე მეფისა ზე ყოველსა ში-
 ნა სიტყუასა სიბრძნისა ზე სედ მიწევსულობისასა, რომელნი იმინა
 მათგან მეფემან ზოვნა ივინი ათ წილ ქმნილნი, უფროს ყოველთა
 მსახრვალთა ზე მოგუთა მეოფთა ყოველსა შორის მეფობასა მისსა ზე¹⁾
 ზე იქმნა დანიილ ვიდრე წლამდე ერთად კვიროს მეფის ზირველისა.

თ ა ვ ი ბ.

წელსა შინა მეორესა მეფობისა ნაბუქოდონოსორისსა, იმი-
 ლის შორისა ნაბუქოდონოსორმან ძილის შორისი, ზე განჭკრთა
 სული მისი, ზე ძილი მისი განიქმნა მისგან ზე თქუა მეფემან მო-
 წოდება მსახრვალთა ზე მოგუთა ზე მეწამლეთა, ზე ქალდეველთა მი-
 თხრობად მეფისა ძილის შორისი მისი, ზე მოვიდეს ზე დადგეს წი-
 ნაშე მეფისა ზე ჭრქუა მათ მეფემან, ძილის შორისი ვიძილის მო-
 რისე, ზე განჭკრთა სული ჩემი ცნობად ძილის შორისსა ზე
 ჭრქულს ქალდეველთა მეფესა ასურებრ, მეფე საუკუნეთაძი ცოცხ-
 ლებდ, შენ უთხარ ძილის შორისი ურმათა შენთა ზე თან შეტყუება
 მისი მიკითხრათ ზე მიუგო მეფემან ზე ჭრქუა ქალდეველთა სიტყუა
 განმეყენა ჩემგან, უკეთუ უკულ არა მაუწეოთ მე ძილის შორისი, ზე
 თან შეტყუება მისი წარსაწემდეღლად იუენეთ, ზე სახლნი თქულნნი

1) ჭკომრ. ვ.

3 იავარ იქმენ ზ ხოლო უკეთუ ძილის შორისი ღ შეტყუება მისი
 მუწყოთ მე, საცემელნი ღ ნიჭნი ღ მრავალი ჰატვი მიიღოთ ჩემ-
 6 გან, გარნა ძილის შორისი ღ თანა შეტყუება მისი მომითხართ მე ზ
 8 მიუგეს მეორედ ღ თქუეს: მეფემან უთხარნ ძილის შორისი ერმათა
 9 მისთა, ღ თან შეტყუება მისი მიუთხრათ ზ ღ მიუგო მეფემან ღ
 10 ჰრქუა, ჰემმარტებისათანა უწეი მე, ვითარმედ ჟამი თქუენი მოწე-
 11 ვნულ არს, ვითარცა უწეით, რამეთუ განმეყენა ჩემგან სიტუა ზ უკე-
 12 თუ უკუტ ძილის შორისი არა მომითხრათ მე, ღ უწეი ვითარმედ
 13 სიტუა მტუარნი ღ განსრწნილი თან დასდევით თქუმაღ წინაჲ
 14 ჩემსა, ვიდრემდის არა ჟამი წარხდეს, ძილის შორისი ჩემი მითხართ
 15 მე, ღ ვცნა ვითარმედ თან შეტყუებასაცა მისსა მომითხრობთ მე ზ
 16 მიუგეს კუალად ქალდეველთა წინაჲ მეფისა ღ თქუეს, არა არს კა-
 17 ცი კმელსა ზედა, რომელი სიტუესა უწეებად მეფისა შემძლებელ იქ-
 18 მნეს, ვინათგან ყოველი მეფე დიდი ღ მთავარი სიტუესა ეგე ვი-
 19 თარსა არა ჰკითხავს ყოველსა მსახრვალსა მოგუესა ქალდეველსა ზ
 20 რამეთუ სიტუა რომელსა მეფე იკითხავს მძიმე არს, ღ სხუა არა
 21 არს რომელმან მიუთხრას იგი წინაჲ მეფისა გარნა თუ დმერთნი,
 22 რომელთა არა არს მკუდრობა ყოველისათანა გორცისა: ვინაცა არ
 23 ეკებინ ქმნა ვითარ ჰკონებ ზ მაძინ მეფემან გულის წერომისა მიერ
 24 ღ რისხსა მრავლისა თქუა წარწემედა ყოველთა ბრძენთა ბაბილო-
 25 ნისათა ზ ღ რწმენა გამოვიდა ღ ბრძენნი მოიკლვოდეს, ღ იძინეს
 26 დანიილ ღ მოუქანნი მისნი სიკუდილად ზ მაძინ დანიილმან მიუ-
 27 გო განზრახვა ღ ჯერჩინება არიოქს მთავარ მხარეულსა მეფისა-
 28 სს, რომელი გამოვიდა მოწუტდად ბრძენთა ბაბილონისათა, ღ
 29 ჰკითხვდა მას მეტუტელი, მთავარო მეფისაო ზ რაჟსათჳს გამო-
 30 ვიდა ჯერჩინება ესე უსახური ჰირისაგან მეფისა, მაძინ აუწეა სი-
 31 ტუა არიოქმან დანიილს ზ ღ დანიილი შევიდა ღ ევედრა მეფისა,
 32 რათა ჟამი მისცეს მას, ღ თან შეტყუება მისი მიუთხრას მეფესა ზ
 33 ღ შევიდა დანიილი სასიღ თჳსა, ღ ანანიას ღ მისაილს ღ აზა-
 34 რიას აცნობა სიტუა ზ ღ წყალობათა ეძიებდა ღუთისაგან ცისა-
 35 სს საიდუმლოსა ამისთჳს, რათა არ წარწემდენ დანიილი ღ მეგო-

ბარნი მისნი, ნეშტათანა ბრძენთა ბაბილონისათა ❖ მაშინ დანიილ-
 სა ჩუწნებასა შინა ღამისასა საიდუმლო გამოეცხადა, ღ აკურთსა
 ღმერთი ცისა დანიილმან ❖ ღ თქუა იუაჲნ სასული ღმრთისა კურთ-
 სეულ საუკუნითგან ღ ვიდრე საუკუნომდე, რამეთუ სიბრძნე ღ გუ-
 ლის გმის ეოფა ღ ძალი მისი არს ❖ ღ იგი სცვალებს წამთა ღ
 ჟამთა, დაადგენს მეფეთა ღ გარდაადგენს, მისცემს სიბრძნესა ბრძენ-
 თა, ღ ცნობასა მეცნიერთა გულის გმის ეოფისათა ❖ იგი გამოა-
 ცხადებს ღრმათა ღ დაფარულთა მეცნიერი ბნელის შინათა, ღ ნათე-
 ლი მის თანა არს ❖ შენ ღმერთსა მამათა ჩემთასა აღვიარებ ღ
 გაქებ რამეთუ სიბრძნე ძალი მომეც მე, ღ მაუწეენ მე რომელნი
 ვითხოენით შენგან, ღ სიტყუა მეფისა მაუწეე მე ❖ ღ მოვიდა და-
 ნიილ არიოქის მიძარტ, რომელი დაადგინა მეფემან წარწემედად
 ბრძენთა ბაბილონისათა, ღ ჰრქუა მას, ბრძენთა მათ ბაბილონისა-
 თა ნუ წარწემედ, ხოლო შემეიუწანე მე წინაშე მეფისა, ღ თან შეტ-
 უწება ჩუწნებისა მიუთხრა მეფესა ❖ მაშინ არიოქმან სწრაფისა
 თან შეიუწანა დანიილ წინაშე მეფისა, ღ ჰრქუა მას ვაჲე მამა კაცი
 მეთა შორის ტუწობისა იუდასთა, რომელმანცა თან შეტუწება
 მიუთხრას მეფესა ❖ ღ მიუგო მეფემან ღ ჰრქუა დანიილსა რომლი-
 სა სასული ვალტასარ, უკეთუ ძაღვიც თგრობად ჩემდა მილის შო-
 რისი რომელი ვისილუ ღ თან შეტუწება მისი ❖ ღ მიუგო დანიილ-
 მან წინაშე მეფისა ღ თქუა, საიდუმლო რომელსა მეფე იკითხავს
 არა არს ბრძენთა მოგუთა მსახრვალთა საღარინელთა მითხრობად
 მეფისა ❖ არამედ არს ღმერთი ცისა შორის გამოცხადებელი საი-
 დუმლოჲსა, ღ აუწენა მეფესა ნაბუქოდონოსორს, რომელნი ჯერ
 არიან ქმნად უკანასკნელთა დღეთასა: მილის შორისი შენი, ღ სი-
 ლვა თავისა შენისა საწოლსა ზედა შენსა ესე არს მეფე ❖ გულის
 ზრახვანი შენნი საწოლსა შენსა ზედა აღვიდეს რაჲ ჯერ არს ქმნად
 ამათსა შემდგომად, ღ გამოცხადებულმან საიდუმლოთამან მაუწენა მე,
 რომელთა ჯერ არს ქმნა ❖ ღ მე არა სიბრძნისა მიერ მეოფისა
 ჩემ შორის უფროს ეოველთა ცოცხალთასა საიდუმლო ესე გამომი-
 ცხადა, არამედ თან შეტუწებასა, უწეებისათჳს მეფესა, რათა გულის

იფ
 ბ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კთ
 კთ

ლა ზრახვანი გულისა შენისანი სცნნე ❖ შენ მეფე ჰხედევდ, ზ აჰა ხა-
 ლბ ტი ერთი დიდი, ზ ხატი იგი ზ შესახედავი მისი საშინელ, მდგო-
 ლგ მარე წინაშე ზირსა შენსა, ზ ხილვად მისი საშინელ ხატი ❖ რომ-
 ლდ ლისა თავი ოქროდსა წმიდისა, კელნი ზ მკერდი ზ მკლავნი მისნი
 ლე ვეცხლნი, მუცელი ზ თეძონი რვალისა ❖ ზ ბარკალნი რკინანი,
 ლვ ფერკნი კერძოთა რომლითაშე უკუტ რკინისანი, ზ კერძოთა კეცი-
 ლზ სანი ❖ ჰხედევდ ვიდრე არა გამოეკუტთა ლოდი შთისაგან თვნიერ
 ლე კელთასა, ზ დაეკუტთა ხატსა ფერკთა ზედა რკინისათა ზ კეცისათა,
 ლვ ზ დაწულილნა იგინი სრულიად ❖ მამინ დამწულილდენ ერთბა-
 ლზ მად კეცი, რკინა, რვალი, ვეცხლი, ოქროდ, ზ იქმნეს ვითარცა
 ლე მტუტნი კუტლოსაგან ზაფხულისასა, ზ აღიღო იგი სიმრავლემან
 ლვ სულისამან, ზ ყოველი ადგილი არა იაზვა მასი, ზ ლოდი დაკუტ-
 ლვ თებუელი ხატისა იქმნა მთა დიდ, ზ აღავსო ყოველი ქუტყანა ❖ ესე
 ლზ არს ძილის შორისი ზ თან შეტუტება მისი ვთქუათ წინაშე
 ლზ მეფისა ❖ შენ მეფე, მეფე მეფეთა, რომელსა ღმერთმან ცისამან მე-
 ლვ ფობა ძლიერი ზ მტკიცე ზ ზატოსანი მოგცა შენ ❖ ყოველსა შო-
 ლზ რის ადგილსა სადა მკვდრ არიან შენი კაცთანი, მკეცნი ველისანი,
 ლვ მფრინველნი ცისანი, ზ თევზნი ზღვსანი, მოგცნა კელსა შინა შენ-
 ლვ სა, ზ დაგადგინა შენ უფლად ყოველთა, შენ ხარ თავი ოქროდსა ❖
 ლვ ზ შემდგომად შენსა აღდგეს მეფობა, სხუა უდარესი შენი, ზ მეფო-
 ლვ ბა მესამე რომელ არს რვალი რომელი ეუფლიოს ყოველსა ქუტყა-
 ლვ ნასა ❖ ზ მეფობა მეოთხე იუოს ძლიერ ვითარცა რკინა, რამეთუ
 ლვ ვითარ სახედ რკინა დაამწულილებს ზ დაჰმწესის ყოველთა, ეგრეთ
 ლვ დაამწულილნეს ზ დამწესნენს ყოველნი ❖ ზ რამეთუ იხილენ ფერ-
 ლვ კნი ზ თითნი, კერძოდ უკუტ რკინისანი, ზ კერძოდ კეცისანი, მე-
 ლვ ფობა განწვალებული იუო, ზ ძირისაგან რკინისა იუო მის შორის
 ლვ ვითარ სახედ იხილე რკინა აღრეული კეცსა თივისასა ❖ ზ თითნი
 ლვ ფერკთანი ზოგი უკუტ რკინისანი, ხოლო ზოგნი კეცისანი, ზ ზო-
 ლვ გი მეფობისა იუოს ძლიერ ზ მისგან იუოს შემუსრვილი ❖ ზ რა-
 ლვ მეთუ იხილე რკინა აღრეული კეცსა თიხისასა, თან აღრეულნი იუტ-
 ლვ ნენ თესლსა შორის კაცთასა, ზ არა იუტნენ თან აღწებულნი ესრეთ

სახედ მათსა ვითარ იგი რკინა არ თან აღესავეების კეცსა ზღ
 დღეთა შინა მათ მეფესათსა ალაღვინოს ღმერთმან ცისამან მეფობა
 რომელი საუკუნეთადმი არა განისრწინას, ზ მეფობა მისი ერსა
 სსჭასა არა დაუძთეს, ზ დაწუღინეს ზ განფიწლნეს მეფობანი ყო-
 ველნი, ზ იგი აღდგეს საუკუნეთადმი ზ ვითარ გჭარად იხილეს რა-
 მეთუ მთისგან გამოეკუჭტათ ღოდით^წ თუნიერ კელთასა, ზ დაწუღი-
 ლა კეცი, რკინა, რვალი, ვეცხლი, ოქრო, ღმერთმან დიდმან აუწყა
 მეფესა რომელთა ჯერ არს ქმნა ამათი, ზ ჭემძარიტ მილის შორი-
 სი, ზ სარწმუნო თან შეტეუჭება მისი ზ მაშინ მეფე ნაბუქოდონო-
 სორ დავარდა ჰირსა ზედა, ზ დანიელსა თაყუანის სცა, ზ მანნაი
 ზ სულნელნი შეწირნა მისსა ზ ზ მიმკებელმან მეფემან ჭრქუა მას,
 ჭემძარიტებთ ღმერთი თქუტნი იგი არს ღმერთ ღმერთთა, ზ უფალ
 უფალთა, ზ მეუფე მეუფეთა, ზ გამოცხადებულ საიდუმლოთა, რამე-
 თუ შეუძლე გამოცხადება საიდუმლო ესე ზ ზ განადიდა მეფემან
 დანიილ, ზ საცემელნი დიდი ზ მრავალნი მისცნა მას, ზ დაადგინა
 იგი ყოველსა ზედა სოფელსა^წ ბაბილონისასა, ზ მთავრად სატრა-
 პესთა ზ ყოველთა ზედა ბრძენთა ბაბილონისათა ზ ზ დანიილმან
 ითხოვა მეფისაგან, ზ დაადგინნა საქმეთა ზედა სოფლისა ბაბილო-
 ნისათა სედრაქ, მისაქ ზ აბედნაქო, ზ დანიილ იყო ესოსა შინა
 მეფისასა .

თ ა ვ ი ზ .

წელთა რვა ზ ათთა, ნაბუქოდონოსორ მეფემან ქმნა ხატი
 ოქროჲსა, სიმაღლე მისი წერთათა სამეოცთა, ზ სივრცე მისი წერთა-
 თა ექუთთა, ზ აღდგა იგი ველსა შორის დეირასა სოფელსა შინა
 ბაბილონსა ზ ზ ნაბუქოდონოსორ მეფემან წარავლინა შეკრებად ყო-
 ველთა მის ქუტმეთა, ზ სატრაპესთა, ზ ადგილის მთავართა, წინა-
 მძღვართა, ზ მძლავრთა, ზ კელმწიფებად ზედათა, ზ ყოველთა მთავა-
 რთა სოფელთასა მოსლვად ენკენიათა ხატისათა რომელი აღდგა
 ნაბუქოდონოსორ მეფემან ზ ზ შეკრბეს ადგილის მთავარნი ჯა-
 ტოსნი სპარსაეტი, წინამძღვარნი დიდნი, კელმწიფებათ ზედანი,
 ყოველნი მთავარნი სოფელთანი მოსლვად ენკენიობაჲსა ხატისასა,

რომელი აღდგა ნაბუქოდონოსორ მეფემან, ჰ დგეს წინაშე ხატისა,
 დ რომელი აღდგა ნაბუქოდონოსორ ზ ჰ ქადაგი კობდა ძლიერები-
 ე სს თანა, თქუენ გეტუვი ნათესავთა ერთა ტომთა ენათა ზ რომელ-
 სსცა ჟამსა გემსსუე კმისა საუვირისა სასტუინველისა ჰ ქნარისა
 სამვიკისა ჰ საფსალმუნისა, ჰ თან მესემობისა ჰ ფოვლისა ნათე-
 ვისა მუსიკთაისა ჰ მრდომთა თაუვანის ეცით ხატსა ოქროსსა,
 კ რომელი აღდგა ნაბუქოდონოსორ მეფემან ზ ჰ რომელმანცა არა
 თაუვანის სცეს მასუე ჟამსა შევარდეს საკმილისა მიძართ ცეცხლისა-
 ხ სა მკზებარისა ზ ჰ იჟო ოდეს ესმოდო ერთა კმისა საუვირისა სა-
 სტუინველისა ჰ ქნარისა სამვიკისა, ჰ საფსალმუნისა, ჰ თან მე-
 კემობისა ჰ ფოვლისა ნათესავისა მუსიკთაისა ჰ მრდომნი ერნი,
 ტომნი ენანი თაუვანის სცემდეს ხატსა ოქრომსსა რომელი აღდგა
 ლ ნაბუქოდონოსორ მეფემან წინაშე ამისსა ზ მამინ მოუსდეს მამრნი
 ქალდეველნი ჰ შესმენდეს იუდეანთა, ჰ მიმკებელთა ჰქრქუეს მეფე-
 თ, ი ნაბუქოდონოსორ ზ მეფე საუკუნეთადმი ცოცხლებდინ ზ შენ
 მეფე დასდევ რწმენა, ფოველმან კაცმან რომელმანცა ისმინოს კმი-
 სს საუვრისა სასტუინველისა, ჰ ქნარისა სამვიკისა ჰ საფსალმუნისა,
 ია ჰ თან მეკემობისა ჰ ფოვლისა ნათესავისა მუსიკთაისა ზ დავარდეს
 ჰ თაუვანისცეს ხატსა ოქროსსა, ჰ რომელმან უკეთუ არ დავარდო-
 მდმან თაუვანისცეს შევარდეს საკმილისა მიძართ ცეცხლისსა აკ-
 იბ ზებულასა ზ არიან უკუელ მამრნი იუდეანნი რომელნი დაადგინენ
 საქმეთა ზედა სოფლისა ბაბილონისათა, სედრაკ, მისაკ, აბედნაქო,
 მათ მამრთა არა უსმენოს რწმენასა შენსა, ჰ ღმერთთა შენთა არ
 მკუთნველ არიან, ჰ ხატსა ოქროსსა რომელი აღსდგი არ თაუვანის
 იგ სცემენ ზ მამინ ნაბუქოდონოსორ გულის წურომისა თანა ჰ რი-
 სსჯსა თქუა მოუვანება სედრაკ, მისაკ ჰ აბედნაქოსი, ჰ მამრნი იგი
 იდ მოიუვანენ წინაშე მეფისა ზ ჰ მიუგო ნაბუქოდონოსორ ჰ ჰქრქუა
 მათ, უკეთუ ჰემმარტად სედრაკ, მისაკ ჰ აბედნაქო ღმერთთა ჩემთა
 არა მკუთნველ ხართ, ჰ ხატსა ოქროსსა რომელი აღსდგი არ
 იე თაუვანის სცემთ ზ აწ უკუელ უკეთუ გაქუსუე მხად რათა ვითარცა
 გემსსუე კმისა საუვირისა სასტუინველისა ჰ ქნარისა სამვიკისა ჰ

საფსალმუნისა და თან მეგემობისა, და ეოვლისა ნათესაჲისა მუსი-
 კთასა დაჲრდომილთა თაჲვანი სცეთ ხატსა რომელი შევქმენ, ხოლო
 უკეთუ არ თაჲვანის სცეთ მასვე ჟამსა შესცუვეთ საჲმილისა მიმართ
 ცეცხლისასა მგსებარისა, და ვინ არს ღმერთი რომელმან განგარი-
 ნნეს თქუენ კელთაგან ჩემთა და და მიუგეს სედრაჲ, მისაჲ და ავდენა-
 გო მეტუენლთა მეფესა ნაბუქოდონსორსა, არა საჲმარად მაქუენ
 ჩუენ სიტყვისა ამისთჳს მიგებად შენდა და რამეთუ არს ღმერთი
 ჩუენი ცათა შინა, რომელსა განმკუთნველ ვართ, შემძლებელ გან-
 რინებად ჩუენდა საჲმილისაგან ცეცხლისასა მგსებარისა და კელთა-
 განცა შენთა მივსნნეს ჩუენ და უკეთუ არა საცნაურ იგავნ შენდა
 მეფე, ვითარმედ ღმერთთა შენთა არა ვეკუთნვით, და ხატსა თქროსა-
 სა რომელი აღსდგი არ თაჲუანის ვსცემთ და მაშინ ნაბუქოდონ-
 სორ აღივსო გულის წურომითა, და შესახედავი ჰირისა მისისა
 იცვალა სედრაჲს ზედა, მისაჲს, ავდენაქოს, და თქუა აღგსებად საჲმი-
 ლი შვიდ წილად ვიდრე არა სრულიად აღატედეს და და მამრთა
 ძლიერთა ძალითა ჰრქუა შემკრველთა სედრაჲს, მისაჲს, ავდენალოსთა, შე-
 თხვა საჲმილისა მიმართ ცეცხლისასა მგსებარისა და მაშინ მამრნი იგი
 შეიკრნეს სარაგარებისა თანა მათისა, და ტიარებისა, და ჰერიკნიძე-
 ბისა და შესამოსლებისა მათისა, და შევარდეს შორის საჲმილისა ცე-
 ცხლისასა მგსებარისა და ვინათგან სიტყუა მეფისა უფროს გამლიე-
 რდა, და საჲმილი აღეტყინა შვიდ წილ უმეტეს და და კაცთა მათ შე-
 მასმენელთა სედრაჲქ, მისაჲქ, ავდენაქოჲს, მოსწუენლდა მათ აღი ცეცხ-
 ლისა გარემოი, და მამრი იგი სედრაჲქ, მისაჲქ და აბედნაქო შეცვივეს
 საშუალ საჲმილისა ცეცხლისასა მგსებარისა შეკრულნი და და ვიდო-
 დეს საშუალ მის აღისა, უგალობდეს ღმერთთა და აკურთხევდეს უფალ-
 სა და და წარდგომილმან შორის მათსა აზარია ილოცა ესრეთ, და აღმღე-
 ბელმან ჰირისა თჳსისამან შორის ცეცხლისა თქუა და კურთხეულსარ შენ
 უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო, და ქებულ და დიდებულ არს სახელი
 შენი საუკუნეთამდი და რამეთუ მართალ ხარ ეოველთა ზედა რომელნი
 მიევენ ჩუენ, და ეოველნი საქმენი შენნი ჰემმარიტებ და წრფელ,
 კსანი შენნი და ეოველნი კსანი შენნი ჰემმარიტებ და და მშჳართა

ივ
 ის
 ის
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კდ
 კე
 კვ
 კს
 კწ

ჭემპარიტებისათა ჰეავ ეოველთა ებრ რომელნი მოაწიენ ჩუწნ ზე-
 და, ჰ ქალაქსა ზედა წმიდასა მამათა ჩუწნთასა იერუსალიმსა, ჰ
 რამეთუ ჭემპარიტებისა მიერ ჰ მშჯავრისა მოაწიენ ესე ეოველნი
 კო ჩუწნ ზედა ცოდუბათა ჩუწნთა თჳს ჰ რამეთუ ვცოდეთ ჰ ვიუსჯუ-
 ლ ლოეთ განდგომილთა შენგან, ჰ ვცოდეთ ეოველთაგან ჰ ჰ მცნე-
 ლათა შენტა არა ვისძინეთ, არცა დავიცევით, ჰ არცა ვუავთ ვითარ იგი
 ლა შენ მამცენ ჩუწნ რათა კეთილ იქმნეს ჩუწნდა ჰ ჰ ეოველნი რავ-
 ლბ დენნი მოაწიენ ჩუწნ ზედა, ჰ ეოველნი რავდენნი მიუვენ მართლი-
 ლბ მისა მიერ მსჯავრისა მიუვენ ჰ ჰ მიმცენ ჩუწნ კელთა მტერთა უს-
 ლგ ჯულოთა ფიცხელთა განდგომილთა, ჰ მეფისა ცრუსა ჰ უუსჯუ-
 ლგ ლოესსა, უფროს ეოვლისა ქუჭყანისა ჰ ჰ აწ არ არს ჩუწნნი აღე-
 ლდ ზირისა, სირცხული ჰ ეუჭდრება იქმნა მონათა შენტა, ჰ მძსა-
 ლდ ხურებელთა შენტა ჰ ნუ გამცემ სრულიად სახელისა შენისათჳს,
 ლე ჰ ნუ განაქარვებ აღთქმასა შენსა ჰ ჰ ნუ განმაყენებ წყალობასა
 ლვ შენსა ჩემგან, აბრაჰამისთჳს შეუწარბეულისა შენ მიერ, ჰ ისაკ მო-
 ლვ ნისა შენისა, ჰ ისრაილ წმიდისა შენისა ჰ რომელთა სთქუ მათდა
 მიძარტ მეტუჭლმან, განვამრავლო თესლი თქუწნი, ვითარცა ვარ-
 ლბ სუტლავნი ცისანი, ჰ ვითარცა ქჳმა ბაგისათაანა ზღჳსა ჰ რამეთუ
 ლვ მეუფეო შეემცირდით უფროს ეოველთა ნათესავთა, ჰ ვართ მდაბა-
 ლვ ლი ეოველსა შორის ქუჭყანასა დღეს ცოდვათა ჩუწნთათჳს ჰ ჰ
 არა არს ჟამსა ამას მთავარი, ჰ წინასწარმეტყუჭლი, ჰ წინამძღუ-
 ლო, არცა ეოვლად დასაწუჭლი, არცა მსხუჭრჳლი, არცა შესაწირა-
 ლო ვი, არცა საკუმეველი, არცა ადგილი ნაყოფებად წინამე შენსა ჰ ჰ
 ლო ზოვნად წყალობა, ჰ რამედ სულისა მიერ შემუსრვილისა, ჰ მბერვი-
 მ სა სიმდაბლისასა შემიწენარენ ჰ ვითარცა ეოვლად დასაწუჭლები-
 მისა მიერ ვერძთა ჰ კუროთასა, ჰ ვითარცა ბევრებისა მიერ კრავთა
 ლო ზოხიერთასა: ესრეთ იქმენინ მსხუჭრჳლი ჩუწნნი წინამე შენსა უფა-
 ლო დღეს, ჰ სრულ ჰეავ შემდგომად შენსა, რამეთუ არა არს სირ-
 მბ ცხვილი მოსავთა შენდამი ჰ ჰ აწ შეგიდგთ ეოვლისა მიერ გული-
 მბ სსა, ჰ კეიშვით შენ, ჰ ვემიებთ ზირსა შენსა ჰ ნუ მარცხუწნ ჩუწნ
 არამედ ეავ ჩუწნთანა სახიერებისაებრ შენისა, ჰ სიმრავლისაებრ

წვალობისა შენისა ❖ განმარინენ ჩუენ სსაკვრველებათაებრ შენთა მგ
 ჰ ეც დიდება სახელსა შენსა უფალო ❖ ჰ სირცხვლეულ იქმედ მდ
 უოველნი მაჩუენებელნი მონათა შენთა ძვრებსა, ჰ კდემულ იუენენ მე
 უოვლისაგან მძლავრებისა, ჰ ძალი მათი შემუსრენ ❖ ცნედ რამეთუ
 შენ ხარ უფალი ღმერთი მხოლო, ჰ დიდებულ უოველსა ზედა
 მკვდროანსა ❖ ჰ არ დასცხრებოდეს რომელთა შესთხინეს მსახურ- მგ
 ნი მეფისანი მაგზებელნი საკმილსა: ნავთსა ჰ ფისსა ნამქსა ჰ ნა-
 სსლეგსა ❖ ჰ გარდაეცემოდა ალი ზედამთ საკმილისა წერთათა მხ
 ორმოცდა ცხრათა ❖ ჰ მოიგსავნა ჰ მოწუნა რომელნი ჰოვნა მც
 გარემოს საკმილისა ქაღდვეელთაგანნი ❖ ხოლო ანკელოზი უფ- მთ
 ლისა თანა შთავიდა მეს ახარიაეთსა საკმილად მიმართ, ჰ განყარა
 ალი ცეცხლისა საკმილისაგან ❖ ჰ ეო შორის საკმილისა ვითარცა ნ
 სული ცუბარისა, ვითარცა რამ მსტჯნავი, ჰ არ შეესო მათ უოვ-
 ლითურთ ცეცხლი მათდა, ჰ არ შეაწუნა ივინი, ჰ არ აღამფო-
 თნა ივინი ❖ მაშინ სამნივე ვითარცა ერთისაგან ჰირისა აქებდეს ნა
 ჰ აკურთხევდეს ჰ აღიდებდეს ღმერთსა საკმილსა შორის მეტუენელ- ნბ
 ნი ❖ კურთხეულ ხარ უფალო ღმერთო მამათა ჩუენთაო ჰ ქებულ
 ჰ ზემთა ამაღლებულ საუკუნეთა, ჰ კურთხეულ სახელი დიდებისა
 შენისა წმიდა ჰ ზემთა ქებულ, ჰ ზემთა ამაღლებულ საუკუნეთთა ❖
 კურთხეულ ხარ ტაძარსა შორის წმიდისა დიდებისა შენისასა ჰ ნვ
 ჰ ზემთა ქებულ ჰ ზემთა დიდებულ საუკუნეთა ❖ კურთხეულ ხარ ნდ
 მხედველი უფსკრულთა მჯდომარე ქერაბინთა ზედა, ჰ ზემთა ქებულ
 ჰ ზემთა ამაღლებულ საუკუნეთა ❖ კურთხეულ ხარ საუდარსა ზედა ნე
 მეფობისა შენისასა, ჰ ზემთა ქებულ ჰ ზემთა ამაღლებულ საუკუ-
 ნეთა ❖ კურთხეულ ხარ სამეაროსა შორის ცისასა ჰ ზემთა ქებულ ნვ
 ჰ ზემთა ამაღლებულ საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით უოველნი საქმენი ნზ
 უფლისანი უფალსა, უკალობდით ჰ ზემთა ამაღლებდით მას საუ-
 კუნეთა ❖ აკურთხევდით ანკელოზნი უფლისანი უფალსა, უკალობ- ნც
 დით ჰ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ ¹⁾ აკურთხევდით ცა- ნთ
 ნი უფალსა, უკალობდით ჰ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖

1) ფსალ. 118.

2 აკურთხევდით წყალნი ეოველნი ზემთა ზენი ცათანი უფალსა,
 2ა უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევ-
 2ბ ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით მზე ღ მთოვარე უფალ-
 2გ სს, უგალობდით, ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთ-
 ხევდით ვარსკუთავნი ცისანი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღ-
 2დ ლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ეოველნი წუძანი, ღ ცუბ-
 რი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖
 2ე აკურთხევდით ეოველნი ქარნი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამა-
 2ვ ლლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ცეცხლ ღ სიცხე უფალ-
 2ზ სს, უგალობდით, ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით
 ნეფხუა ღ მწუჭლი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით
 2წ მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ცუბარნი ღ ღრუბელნი უფალსა, უგა-
 2თ ლობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით
 ვინელი ნეფხუა უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას
 2ო საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით თრთულები ღ თოვლნი უფალსა, უგა-
 2ა ლობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით
 დამენი ღ დღენი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას
 2ბ საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ნათელი ღ ბნელი უფალსა, უგალობდით
 2გ ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ელვანი ღ
 ღრუბელნი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუ-
 2დ კუნეთა ❖ აკურთხევდინ ქუჭყანა უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა
 2ე ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით მთანი ღ ბორცუნი
 2ვ უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურ-
 თხევდით ეოველნი მცენარენი ქუჭყანისა შორის უფალსა, უგალო-
 2ზ ბდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით წყა-
 2წ როები უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნე-
 2თ თა ❖ აკურთხევდით ზღუენი ღ მდინარენი უფალსა, უგალობდით ღ
 2ო ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ვეძანი ღ ეო-
 ველნი მოძრავნი წყალთა შორის უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა
 3 ამაღლებდით მას საუკუნეთა ❖ აკურთხევდით ეოველნი მყინველნი

ცისანი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ
აკურთხევდით ძეცნი ღ ეოველნი საცხოვარნი უფალსა, უგალობ- ზა
დით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ აკურთხევდით ძენი ზბ
კაცრანი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნე-
თა ზ აკურთხევდით ძენი ისრაელისანი უფალსა, უგალობდით ღ ზე- ზკ
მთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ აკურთხევდით მღვდელნი უფლი- ზდ
სანი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ
აკურთხევდით ძინანი უფლისანი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ზე
ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ აკურთხევდით სულნი დამბერენი ზვ
მართალნი უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუ-
ნეთა ზ აკურთხევდით ღირსნი ღ მდაბალნი უფალსა, უგალობდით ღ ზს
ზემთა ამაღლებდით მას საუკუნეთა ზ აკურთხევდით ანანია, აზარია ზწ
ღ მისაილ უფალსა, უგალობდით ღ ზემთა ამაღლებდით მას საუკუ-
ნეთა, რამეთუ განმარინა ჩუწნ ჯოჯოხეთისაგან ღ გელისა სიკუ-
დილისასა მაცხოვნა ჩუწნ ღ გამოძიესნა ჩუწნ საშუალ მკვებ-
რისაგან აღისა, ღ საშუალისაგან ცეცხლისა მისსნა ჩუწნ ზ
აღუარებდით უფალსა რამეთუ ტებელ არს, რამეთუ უკუნისამდე არს ზთ
წყალობა მისი ზ აკურთხევდით მსახურებელნი უფალსა ღმერთსა ჭ
ღმერთთასა, უგალობდით ღ აღუარებდით რამეთუ ეოველთა საუკუ-
ნეთადმი წყალობა მისი ზ ღ ნაბუქოდონოსორსა ესმა მგალობელ- ჭა
თა ღ დაუკვრდა, ღ აღდგა სწრაფისა თანა, ღ ჭრქუა დიდ დიდთა
თჳსთა, არა მამრნი სამნი შევსთხიენითა საშუალ ცეცხლისა შებო-
რვილებულნი, ღ ჭრქუწს მეფესა, ჭემმარტად მეფე ზ ღ მიმკებელ- ჭბ
მა თქუა მეფემან, ხოლო ვითარ მე ვხედავ მამრთა ოთხთა კსნილ-
თა, ღ მოარულთა საშუალ ცეცხლისა, ღ განუოფილება არ არს
მათ შორის, ღ ხილვა მეოთხისა მსგავს არს მისა ღმუთისა ზ
ძინ მოუკდა ნაბუქოდონოსორ კარისა მიმართ სახუმილისა ცეცხლი-
სასა მკვებარისა ღ თქუა, სედრაქ, მისაქ, აბედნაქო ძინანი ღმუთისა
მაღლისანი გამოვიდით ღ მოვედით, ღ გამოვიდეს სედრაქ, მისაქ,
აბედნაქო საშუალისაგან ცეცხლისა ზ ღ შემოკრებებთან სატრანჳე- ჭდ
სნი, ღ სვის მუჳანნი, ღ ადგილის მთავარნი, ღ ძლიერნი მეფისანი,

ზა
ზბ
ზკ
ზდ
ზე
ზვ
ზს
ზწ
ზთ
ჭ
ჭა
ჭბ
ჭგ
ჭდ

20 და ჰხედვიდეს მამა კაცთა მათ, რამეთუ ვერ ეუფლა ცეცხლი სხეულ-
 თა მათთა, და თმა თავისა მათისა არ შეიტუნსა, და სარავარნი მათნი
 არა განირეუენ იცვალნეს და საენოსი ცეცხლისა არა იყო მათ შო-
 25 რისა და და თავუნიის სცა წინაშე მათსა მეფემან უფალსა, და მიუგო
 ნაბუქოდონოსორ და იქუა, კურთხეულ არს ღმერთი სედრაქ, მისაქ
 და აბედნაქოსი, რომელმან მოაფლინა ანგელოზი მისი, და განარინ-
 30 ნა მონანი მისნი, რამეთუ უსჯდეს მისდაძი, და სიტუა მეფისა უგუ-
 ლებელს ევეს, და განსცნეს სხეულნი მათნი, რათა არა მკუთხველ
 ექმნენ, არცა თავუნიის სცენ ყოველსავე ღმერთსა, არამედ ღმერთსა
 35 ხოლო მათსა და და მე დავსდებ რწმენასა, რათა ყოველმან ერმან,
 ტომმან, ენამან რომელმან უკეთუ თქუას ცობა ძუნად ღმერთისა სედ-
 რაქ, მისაქ და აბედნაქოსისა წარსაწყებდელად იყოს და სახლნი მათნი
 40 დასატაცებულად, ვინათგან არა ვინ არს ღმერთი სხუა, რომელიმ-
 ეხ ცა შემძლებელ იყოს ესნად ესრეთ და მაშინ მეფემან წარმართნა
 სედრაქ, მისაქ და აბედნაქო სოფელსა მას ბაბილონისასა, და აღაო-
 45 რძინა ივინი და ღირს ყო წინა ძღუენად ყოველთა ჰურიათა, რომ-
 ელნი იუენეს სამეფოსა ქუტუე მისსა და ნაბუქოდონოსორ მეფე
 ყო ყოველთა ერთა, ტომთა, ენათა, მეოფთა ყოველსა შორის ქუტუენასა
 50 მძუღობა თქუტნი განმრავლდინ და სასწაულნი და ნიშნი რომელნი
 ქმნა ღმერთმან ძალაღმან ჩემთანა სათნო იქმნა წინაშე ჩემსა მით-
 55 რ სრობად თქუტნდა და ვითარცა დიდნი და ძლიერნი, და ვითარცა დიდ
 და ძლიერ არს მეფობა მისი, მეფობა მისი მეფობა საუკუნე, ¹⁾ და
 გელმწიფება მისი ნათესავად და ნათესავად.

თ ა ვ ი დ.

5 მე ნაბუქოდონოსორ წარმართებით ვიყავ სახლსა შორის ჩემ-
 6 სა, და კეთილ მეტავან საყდარსა ზედა ჩემსა და ძილის შორის ვინი-
 7 ლე და შემადინა მე, და შევმფოთენ საწოლსა ზედა ჩემსა, და ხილვა-
 8 თა თავისა ჩემისათა აღმაშფოთეს მე და და ჩემ მიერ დაიდვა რწმენა
 9 შემოყუენებად წინაშე ჩემსა ყოველთა ბრძენთა ბაბილონისათა,
 10 რათა თან შეტუტება ძილის შორისისა მაუწყონ მე და და შემოვიდო-

¹⁾ ჰქმ. დ ზ ზ.

დეს მსასრვალნი მოგუენი ღაზარისნი, ქალდეველნი, ჰ მილის შო-
 რისი მე ვთქუ წინაჲმე მათსა, ჰ თან შეტუჲტება მისი არა მაუწევს
 მე ❖ ვიდრე არა სსჭაჲ ვინმე შემოვიდა წინაჲმე ჩემსა დანიილი, ე
 რომლისა სახელი ვალტასარ, სახელისა ებრ ღუთისა ჩუტნისა,
 რომელსა სული ღუთისა წმიდა აქუს მის შორის, ჰ მე მილის შო-
 რისი წინაჲმე მისსა ვთქუ ❖ ვალტასარ მთავარო მსასრვალთაო, ე
 რომლისა მე უწვი ვითარმედ სული ღუთისა წმიდა შენ შორის ჰ
 ყოველი საიდუმლო არ შეუძლებელარს შენდა, ისმინე ხილვა მი-
 ლის შორისისა რომელი ვიხილე, ჰ თან შეტუჲტება მისი მითხ-
 რა მე ❖ ჰ ხილვანი თავისა ჩემისანი საწოლსა ჩემსა ზედა ვხედევდ ზ
 ჰ აჰა ხე შორის ქუტყანისა, ჰ სიმაღლე მისი მრავალ ❖ განდი- ც
 დნა ხე ჰ განძლიერდა, ჰ სიმაღლე მისი მისწუთა ვიდრე ცაძდე, ჰ
 სივრცე მისი კიდეთა ყოვლისა ქუტყანისათა ❖ ფურცელნი მისნი თ
 შუტნიერებ, ჰ ნაყოფი მისი მრავალ, ჰ საზრდელი ყოველთა მის
 შორის, ჰ მის ქუტყე დაიპკვიდრებდეს მკეცნი ველურნი, ჰ რტოთა
 მისთა შორის მყოფობდეს მფრინველნი ცისანი, მისგან იზრდებო-
 და ყოველი კორცი ❖ ვხედევდ სილვასა შინა ღამისასა სარეცელსა ი
 ზედა ჩემსა ჰ აჰა ირისე, ჰ წმიდა ცით გამო გარდამოვიდა ❖ ჰ კმა ია
 ყო ძაღლისა თანა ჰ ესრეთ ჰ თქუა, მოჰკუტეთ ხე ეგე ჰ მოჰკაყენით
 რტონი მისნი, ჰ შთამობერტყენით ფურცელნი მისნი, ჰ განაზნიყ-
 ნით ნაყოფნი მისნი, შეიძრნედ მკეცნი ქუტყე კერძო მისსა, ჰ მფრი-
 ნველნი რტოთაგან მისთა ❖ თვინიერ მორჩი ძირთა მისთა შო- იბ
 რის ქუტყანისა მიუშვით, ჰ საკვრველისა შორის რკინისა ჰ რვა-
 ლისასა, ჰ მწუანვილისა შორის გარისა, ჰ ცუხარისა შორის ცი-
 სასა სადგურიანობდეს, ჰ მკეცთა თანა ნაწილი მისი თივასა შო-
 რის ქუტყანისასა ❖ გული მისი კაცთაგან ეცვალოს, ჰ გული მკე- ივ
 ცისა მოეცეს მას, ჰ შვიდნი ჟამნი იცვალნეს მის ზედა ❖ თან შეტ- იდ
 უჲტებისა მიერ ირისე სიტყუა ჰ თქმული წმიდათა, ზედნაკითხი,
 რათა ცნან ცოცხალთა, ვითარმედ უფალ არს ძაღალი, მეფობისა
 კაცთასა ჰ ვისიცა სთნდეს მისცემს მას, ჰ შეურაცხება კაცთა აღა-
 დვინის მის ზედა ❖ ესე მილის შორისი ვიხილე მე მეფემან ნახუ- იე

ქოდონოსორ, ღ შენ ვალტასარ თქუ შეტყუებზა წინაშე, რამეთუ ეო-
 ველნი ბრძენნი მეფობისა ჩემისანი ვერ შემძლებელ არიან თან შე-
 ტყუებზასა მისსა ცხად ქმნად ჩემდა, სოლო შენ დანიელო ძალგიც,
 ივ რამეთუ სული ღუთისა წმიდა შენ შორის ზ მამინ დანიელ რომ-
 ლისა სახელი ვალტასარ, დაემუნდა ვითარ ჟამ ერთ, ღ გულის
 სრახუნანი მისნი შეაშფოთებდეს ძეს, ღ მიუგო მეფემან ღ ჭრქუა,
 ვალტასარ ძილის შორისი ღ თან შეტყუებზა მისი ნუ აგანქარებენ
 იხ შენ, ღ მიუგო ვალტასარ ღ თქუა, უფალო ძილის შორისი ესე მო-
 ძულეთა შენთა ღ თან შეტყუებზა მისი მტერთა შენთა ზ ხე რომელი
 იხილე განდიღებული ღ განძლიერებული, რომლისა სიძალდე მის-
 იწ წუდა ცაძდე, ღ სივრცე მისი ფოვლისა ქუჭყანისადმი ზ ღ ფურ-
 ცელნი მისნი კეთილ მცენნი, ღ ნაყოფი მისი ძრავალ, ღ საზრდე-
 ლი ფოველთა მის შორის, ქუჭყე მისსა მკვიდრ იუზენს მკეცნი ვე-
 ლურნი, ღ რტოთა შორის მისთა მეოფობდეს მფრინველნი ცისანი ზ
 ით შენ ხარ მეფე, რამეთუ განსდიდენ ღ განძლიერდი, ღ სიდიდე შენი
 განდიდნა ღ მისწუდა ცად მიძართ, ღ უფლება შენი კიდეთა მიძართ
 კ ქუჭყანისათა ზ ღ რამეთუ იხილა მეფემან ირისე, ღ წმიდა გარდა-
 მოძავალი ზეცისაგან, ღ თქუა, დაჯაფეთ ხე ღ განსწწენიო იგი, თუ-
 ნიერ მოწიძი ძირთა მისთა ქუჭყანისა შორის აცადეთ, ღ საკრვე-
 ლისა მიერ რკინისა ღ რვალისასა ღ მწუანვილითა გარისათა, ღ
 ცუარისა მიერ ცისასა სადგურნიანობდეს ღ მკეცთა თანა ველურ-
 თა ნაწილი მისი, ვიდრე არა შვიდნი ჟამნი იცვალნენ მის ზედა ზ
 კა ესე თან შეტყუებზა მისი მეფე, ღ თან შეტყუებზა ძაღლისა არს რომ-
 კბ ძელი მოიწია უფალსა ჩემსა ზედა მეფესა ზ ღ შენ განგდევნონ კა-
 ცთაგან ღ მკეცთა თანა ველურთა იუოს მკვიდრობა შენი, ¹⁾ ღ თივა-
 სა ვითარცა სროსასა ვაჭამებდენ შენ, ღ ცუარისაგან ცისა სსეული
 შენი შეიღებოს, ღ შვიდნი ჟამნი იცვალნენ შენ ზედა ვიდრემძის
 სცინა ვითარმედ უფალ არს ძაღალი მეფობისა კაცთასა, ღ რომლისა-
 კბ ცა სთნდის მისცის იგი ზ ღ რამეთუ თქუა, აცადოთ მოწიძი ძირთა
 ხისათა, მეფობა შენი შენ გაცებდეს, ვიდრემძის სცნობდე კელმწი-

1) ქვემ. კ.

ფებასა ზეციერსა ❖ ამისთჳს მეფე განსრასვა ჩემი სათნო გეგავნ კდ
შენ ❖ ¹⁾ ღ ცოდუნი შენნი მოწუა ლებითა იესნენ, ღ უსამართლოე- კმ
ბანი შენნი შეწენარებითა დავრდომილთა თანა, ნუ უკუტ სულგ-
რმელ ექმნის შეცოდებათა შენთა ❖ ესე ეოველნი მოიწინენ ნაბუ- კმ
ქოდონოსორსა ზედა მეფისა ❖ შემდგომად ათორმეტთა თთუტთასა კზ
ტამარსა შინა მეფობისა მისისასა, ბაბილონს შინა მავალ იყო ❖
ღ მიუგო მეფემან ღ თქუა არა ესე არსა ბაბილონი დიდი რომელი კტ
მე აღვაშენე სასლად, სამეფუოდ სიმტკიცისა მიერ ძალისა ჩემისასა,
ზატყვად დიდებისა ჩემისა ❖ ვიდრე იყოლა სიტყვისა ჰირსავე შინა კთ
მეფისასა ეოფასა კმა წამებდა ზეცით, შენ გერქუმი ნაბუქოდონდ-
სორ მეფე, მეფობა შენი წარსდა შენგან ❖ ღ კაცთაგან განგდევ- ლ
ნონ შენ, ღ მეცეთა თანა ველურთა იეოს მკუდრობა შენი, ღ თივა-
სა ვითარცა ზროსასა გაჭამებდენ შენ, ღ შუდნი ჟამნი იცვალნენ შენ
ზედა, ვიდრე არა სცნა ვითარმედ უფალ არს ძალაღი მეფობასა კ-
ცთასა, ღ რომლისა სთნდეს მისცემს მას ❖ მასვე ჟამსა სიტყვა შე- ლა
სრულდა ნაბუქოდონოსორის ზედა, ღ კაცთაგან განიდევნა, ღ თი-
ვასა ვითარცა ზროსა ჭამდა, ღ ცუარისაგან ცისა სსეული მისი შე-
იღებვოდა, ღ თმანი მისნი ვითარცა ლომთანი განდიდნეს, ღ
ფრჩხილნი მისნი ვითარცა მფრინველთანი ❖ ღ შემდგომად დღე- ლბ
თასა მე ნაბუქოდონოსორ თვალნი ჩემნი ცად მიძართ აღვიჩუტნ ღ
გრძნობანი ჩემნი მოიქცეს ჩემდამო, ღ ძალაღი ვაკურთხე, ღ მცხო-
ვნი საუკუნოდ ვაქე ღ ვადიდე. ²⁾ რამეთუ კელმწიფება მისი კელ-
მწიფება საუკუნე, ღ მეფობა მისი ნათესავად ღ ნათესავად ❖ ღ ლგ
ეოველნი დამკუდრებულნი ქუტუანისანი ვითარცა არა რა, შეირა-
ცხნეს, ღ ნებისა ებრ მისისა ჰეოფს ძალსა შორის ცისასა, ღ მკუ-
დრობასა შორის ქუტუანისასა, ღ არა არს რომელი წინა დუდგეს
ველსა მისსა ღ ჰრქუას მას რამ ჰეავ ❖ მას ჟამსა გრძნობანი ჩემნი ლდ
მოიქცეს ჩემდამო, ღ ზატყვად მეფობისა ჩემისა მოვედ, ღ შესახე-
დავი ჩემი მოიქცა ჩემ ზედა, ღ მძლავრნი ჩემნი, ღ დიდებულნი ჩემნი მე-
ძიებდეს მე, ღ მეფობასასა ჩესა ზედა განვმტკიცენ, ღ სიდიდე უმე-

1) ზირაქ. გ.—2) ზემორ. გ.

ლე ტესი მომემატა მე ❖ აწ მე ნაბუქოდონოსორ ვაქებ, ზ სეშთა ავამა-
 ღლებ, ზ ვადიდებ მეფესა ცისასა, რამეთუ ყოველნი საქმენი მისნი
 ჭეშმარიტებ, ზ ალაცნი მისნი მსჯავრ, ზ ყოველთა მავალთა ამა-
 რტავანებით შემძლებელ არს დამდაბლებად.

თ ა ვ ი ა.

ა ვალტასარ მეფემან უქმნა სერი დიდი დიდებულთა მისთა მა-
 ბ მრთა ათასთა, ზ წინაშე ათასთასა ღჯნო, ზ მსჭემლმან ვალტასარ
 მეფემან კეებათა შინა ღჯნისასა ❖ ბრძანა შემოსუმაღ ჭურჭელთა
 ოქროსა ზ ვეცხლისათა, რომელნი გამოიღო ნაბუქოდონოსორმან
 მამამან მისმან ტაძრისაგან იერუსალიმისა, ზ სჭმიდეს მათ ძიერ მეფე,
 ბ ზ დიდებულნი მისნი, ზ თანაშწოლნი მისნი, ზ ხარჭნი მისნი ❖ ზ
 მოიღეს ჭურჭელნი ოქროსანი ზ ვეცხლისანი, რომელი გამოღებულ
 იყო ტაძრისაგან ღუთისა რომელი იყო იერუსალიმს, ზ სჭმეს მე-
 ღ თთა ❖ სჭმიდეს ღჯნოსა, ზ აქებდეს ღმერთთა ოქროსათა ზ ვე-
 მ ცხლისათა, ზ რვალისა ზ რკინისათა, ზ ძელისათა ზ ქვსათა ❖
 მ მას ჟამსა შინა გამოვიდეს თითნი კელისა გაციისაჲსანი, ზ წერდეს
 ზირის ზირ ლამპრისა, საგოზელსა სედა კედლისასა სასლისა მეფი-
 ვ სადსასა ზ მეფე ხედვიდა თითთა მათ კელისა მწერლისასა ❖ მაშინ
 შესახედავი მეფისა შეიცვალა, ზ გულის სრასვანი მისნი აღშფოთე-
 ზ ბულ იქმნეს, ზ სანაწევრონი წელთა მისთანი ყოვლითურთ დაი-
 კსნებოდეს, ზ მეკლნი მისნი ერეკებოდეს ❖ ზ ღაღად ეო მეფემან
 ძლიერად შეუქანება მოგუთა ქალდეველთა დასარინელთა, მიუგო
 მეფემან ზ ჭრქუა ბრძენთა ბაბილონისათა, ვითარმედ ყოველმან კა-
 ცმან რომელმან წარიკითხოს ნაწერი ესე, ზ თან შეტყუება მისი
 მაუწუოს მე, ზორფირი შეიმოსოს ზ მანიაკი ოქროსაჲ ქედსა ზედა
 ც მისსა, ზ შესამედ მთავრობდეს მეფობასა შორის ჩემსა ❖ ზ შევიდო-
 თ დეს ყოველნი ბრძენნი მეფისანი ზ ვერ შეუძლებდეს წარკითხვასა
 ნაწერისასა, ვერცა თან შეტყუებასა უწუებად მეფისა ❖ ზ მეფე ვა-
 ო ღლტასარ აღშფოთნა, ზ შესახედავი მისი იცვალა მის სედა ზ დი-
 ო დებულნი მისნი შემფოთნებოდეს ❖ ზ მეფეჲ ზირის ზირ სიტყუათა

მეუფისათა, ჰ დიდებულთა მისთასა სასიღ სუჰმისასა შევიდა, ჰ მიუ-
 გო მეუფამან ჰ ჰრქუა, მეფე საუკუნოთადმი ცოცხლებდ, ნუ აღვა-
 შოთებენ შენ გულის ზრახვანი შენნი, ჰ შესახედავი შენი ნუ იცვა-
 ლებინ ჰ არს მამა კაცი მეუობასა შენსა ქუჭუე, რომლისა შორის ია
 სული ღუთისა წმიდა არს მის თანა, ჰ დღეთა შინა მამისა შენისა-
 თა ძღუძარება ჰ გულის კმის ეოფა იაოა მის შორის, ჰ მეუფამან
 ნაბუქოდონოსორ მამამან შენმან მოაფრად მსახრვალთა, მოგუთა ჰ
 ქალდეველთა დაზარინელთა ჰ დაადგინა იგი ჰ რამეთუ სული მე- იბ
 ტი არს მის შორის ჰ ცნობა ჰ გულის კმის ეოფა, თან შემტუჭ-
 ბი მილის შორისთა, ჰ მიმოსრობი დაფარულთა, ჰ განმკსნელი
 საკრველთა დანიელ, ჰ მეუფემან დასდვა მას სახელი ვალტასარ, აწ
 იცოდენ დანიელი ჰ თან შეტუჭება მიგითხრას შენ ჰ მამინ და- იგ
 ნიელ შეიუფანა წინაშე მეუფისა, ჰ მეუფემან ჰრქუა დანიელს, შენ ხარა
 დანიელ მეთაგანი ტუჭობისა იუდასთა, რომელი წარმოიღო მე-
 ფემან მამამან ჩემმან იუდეათ ჰ ჰ შესმა შენთჳ ვითარმედ სული იდ
 ღუთისა შენ შორის არს, ჰ ძღუძარება ჰ გულის ხმის ეოფა, ჰ
 სიბრძნე ნამეტნავი იაოფა შენ შორის ჰ ჰ აწ შემოვიდეს წინაშე იე
 ჩემსა ბრძენნი მოგუნნი დაზარინელნი რათა წერილი ესე აღმოიკი-
 თხონ ჰ თანა შეტუჭება მისი მამცნონ მე, ჰ ვერ შეუძლეს შე-
 ტუჭებასა სიტუჯსასა მოთხრობად ჩემისა ჰ ჰ მე შესმა შენთჳ ივ
 ვითარმედ ძალგიც მსჯავრთა თან შეტუჭებად, ჰ დაგსნად საკრველ-
 თა, ჰ აწ შემძლებელ თუ იქმნე წარკითხვად წერილისა ამის, ჰ თან
 შეტუჭებასა მისსა უწუებად ჩემდა, ზორფირი შეიმოსო ჰ მანიაკი
 ოქროსაჲ იუოს ქედსა სედა შენსა, ჰ შესამედ ჰმთავრობდ მეუობა-
 სა შინა ჩემსა ჰ მამინ მიუგო დანიელმან ჰ თქუა წინაშე მეუფისა, იზ
 საცემელნი შენნი შენდა იუვენედ, ჰ ნიჳნი სასლისა შენისა სხვათა
 მიეც, ხოლო მე ნაწერი წაუკითხო მეუფესა, ჰ შეტუჭება მისი გა-
 მეცნო შენ ჰ მეფე დიერთმან ძალაღმან მეუობა ჰ სიდიდე, ჰ ზა- იტ
 ტივი, ჰ დიდება მისცა ნაბუქოდონოსორს მამასა შენსა ჰ ჰ სიდი-
 დისაგან რომელი მისცა მას ეოველნი ერნი, ტომნი, ენანი იუვენეს
 მძრწოლარენი, ჰ მოშიშნი ჰირისაგან მისისა, რომელთა ენება მას

მოჰკლვიდა, & რომელთა ენება სცემდა, & რომელთა ენება მას
 ალაძაღლებდა, & რომელთა ენება მას დაამდაბლებდა * & ოდეს ამა-
 ლღდა გული მისი, & სული მისი განძლიერდა გაამჰარტავნებად,
 მთამოქუნდა საუდრისაგან მეფობისა მისისა, & ჰატვი მისი მი-
 ელო მისგან * ¹⁾ & კაცთაგან განიდევნა, & გული მისი მკეცთა თა-
 ნა მიეცა, & ვირთა თანა ველურთა მკვდრობა მისი, & თივასა ვი-
 თარცა ზრთხასა აჭამებდეს მას, & ცუარისაგან ცისა სხეული მისი
 შეიღება, ვიდრეღა ცნა ვითარმედ უფლებს ღმერთი მალაღი მეფო-
 ბასა ზედა კაცთასა, & რომლისაგან უნდეს მისცემს მას * & შენ
 მეო მისო ვალტასარ, არ დაიმდაბლე გული შენი წინაშე ღმერთისა,
 რომელმან ესე უოველნი იცოდენ * & უფალსა & ღმერთსა ცათასა
 ამაღლდი, & ჰურჭელნი სასლისა მისისანი მოიხუტნ წინაშე შენსა,
 & შენ & დიდებულნი შენნი, & თანა მეოფნი შენნი, & სარჰნი შენნი
 ღჯნოსა სუტმდით მათ მიერ, & ღმერთთა ოქროსა & ვეცსლისა,
 რვალისა & რვინისა, & ძელისა & ქვსათა, რომელნი არა ჰხედვენ &
 არა ესმდეს, & არა იცნობენ, აქებდით, სოლო ღმერთი რომლისა
 მძუნვაჲ შენი კელსა შინა მისსა & უოველნი გზანი შენნი იგი არა
 ადიდე * ამისთჳს ჰირისაგან მისისა მოივლინა უსაქციელო გელი,
 & ნაწერი მისი დასასა * & ესე არს ნაწერი დასასული, მაკი, თე-
 კელ, ფარეს * & ესე თან მეტეუტება სიტეუსა, მაკი, განსომა ღმე-
 რთმან მეფობა შენი, & ადავსო იგი * თეკელ, აღწონა უღლითა &
 იზოვა მოკლებულად * ფარეს, განიწვალა მეფობა შენი & მიეცა
 მიდთა & სჰარსთა * & თქუა ვალტასარმან, & შეჰმოსეს დანიელსა
 ჰორფირი, & მანიაკი ოქროსაჲ გარე მოსდევს გარემოს ქედისა მისი-
 სსა, & ქადაგა მისთჳს ეოფად იგი მესამედ მთავრად სამეფოსა ში-
 ნა * ამას დამესა შინა მოიკლა ვალტასარ მეფე ქალდეელი * &
 დაროს მიდმან მიიღო მეფობა მეოფმან წელთა სამეოცდა ორთად.

თ ა ვ ი ვ.

და სათნო იქმნა წინაშე დაროს მეფისა, & დაადგინ-
 ნა სამეფოსა ზედა სატრავესნი ასოცნი, 'ეოფად იგინი უოველსა

¹⁾ ზემორ. დ.

შინა მეფობასა მისსა ❖ დ ზედაით მათსა მეწესენი სამნი, დ იუო
 დანიელ ერთი მათგან, რათა მათ მისცემდენ სატრეპესნი სიტუჟასა,
 დ არა შუოთებდეს მეფე ❖ დ იუო დანიელ ზეშთა მძლეველ ზეშთა
 მეწესეთა დ სატრეპესთა ზირის ზირ, რამეთუ სული მეტი იუო მის
 შორის ❖ დ მეფემან დაადგინა იგი უოველსა ზედა მეფობასა მისსა,
 დ მეწესენი დ სატრეპესნი ეძიებდეს ზოვანად მიზეხსა ძვინად დანი-
 ლისსა მეფობისაგან, დ უოველი მიზეხი დ ცთომა ვერ ზოეს ძუნად
 მისსა, რამეთუ სარწმუნო იუო ❖ დ თქუტს მეწესეთა მათ ვერ
 ეზოოთ მიზეხი ძვინად დანიილისა, თუნიერ მჯუღიერთა შორის
 ღუთისა მისისა თანა ❖ მაშინ მეწესენი სატრეპესნიმე წარმოუდგეს
 მეფესა დ ჰრქუტს მას, დარე მეფე, საუკუნეთა ცოცხლებდ ❖ თან
 ზრასვა უტს უოველთა სჰათ მთავართა დ სატრეპესთა მეფობისა
 შენისა ზედა, დ ჯნატოსთა, დ ადგილის მთავართა, დადგინებად
 დგომათა მეფობრივითა, დ განძლიერებად განსაზღვრვა, რათა რო-
 მელმანცა ითხოოს თუ თხოა უოვლისაგანვე ღუთისა, დ კაცისა,
 ვიდრე დღეთამდე ოცდაათთა, გარნა თუნიერ შენსა მეფე, შევარდეს
 მღვიმესა ლომთასა ❖ აწ უკუტ მეფე დაადგინე განსაზღვრება, დ
 დაწერე წერილი რათა არა შვიძლოს რწმენა მიდთა დ სჰარსთა ❖
 მაშინ მეფემან დარიოს ბრძანა დაწერად რწმენა ❖ დ დანიელმან
 ვითარცა ცნა ვითარძედ დაიწესა რწმენა, შევიდა სახიდ თუსსა, დ
 სარკმელნი განღებულ მისდა ქორედთა შორის მისთა დ მართით
 იერუსალიმისა, დ ჟამთა დღისათა სამთა იუო მოდრევილ მუკლთა
 ზედა მისთა დ მლოცველ, დ აღმსარებელ წინაშე ღუთისა მისისა,
 ვითარცა იუჯს მოქმედი წინა ჰარ ❖ მაშინ კაცთა მათ დ უმხირეს,
 დ ზოეს დანიილი მოქენედ დ შვედრებელად წინაშე ღუთისა თუსი-
 სა ❖ დ მოსრულნი ეტეჯან მეფესა, მეფე არა განსაზღვრება და-
 წესეა, რათა უოველმან კაცმან, რომელმანცა ითხოოს უოვლისაგან
 ღუთისა დ კაცისა სათხოველი, ვიდრე დღეთამდე ოცდაათთა, გარნა
 თუნიერ შენსა მეფე, მთავარდეს მღვმესა ლომთასა, დ თქუა მეფემან
 ჰემპარატ არს სიტუჟა დ რწმენა მიდთა დ სჰარსთა არა წარკდეს ❖
 მაშინ მიუგეს დ თქუტს წინაშე მეფისა, დანიელ მეთაგანი ტუტსო-

ბ
 ბ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ, ი
 ია
 იბ
 იკ

ბისა იუდაასთაჲ არა ერჩდა რწმენასა შენსა, განსასწერებისა თჳს
 რომელ დააწესე, ჳ ქამთა ღღისათა სამთა ითსოვს ღუთისაგან
 იდ თჳსისა იხრათა მისთა ❖ მაშინ მეფესა ვითარცა ესმა სიტყუა
 ფრიად შეწუხნა მის ზედა, ჳ დანიილისთჳს იღუწიდა ვითარ განა-
 რინოს იგი ჳ ვიდრე მწუხრამდე ღუაწლსა შინა იყო განრინებად
 იე მისსა ❖ მაშინ კაცთა მათ მიუგეს მეფისა მიძარტ, უწეოდე მეფე ვი-
 თარმედ რწმენისა მიდთა ჳ საპარსთასა, ეოვლისათჳს განსასწერე-
 ბისა დადგომასა რომელიცა მეფემან დადგინოს, არ ჯერარს გარ-
 ივ დაცვალება ❖ მაშინ მეფემან თქუა ჳ მოიუქანეს დანიელი ჳ მთავ-
 რეს იგი მღვიმესა ლომთასა, ჳ ჳრქუა მეფემან დანიილსა, ღმერთ-
 მან შენმან რომლისა შენ მიმდემად მკუთრველ სარ მან განგარინენ
 იხ შენ ❖ ჳ მოიღეს ლოდი დიდი ჳ დასდვეს ჰირსა ზედა მღჳმისასა, ჳ დაჳ-
 ბეჳდა მეფემან ბეჳდისა მიერ მისისა, ჳ ბეჳდისა მიერ დიდებულთა
 იწ მისთასა რათა არ შეიცვალოს საქმე დანიილის ზედა ❖ ჳ წარვიდა
 მეფე სახიდ თჳსსა, ჳ დაწვა უსეროდ, ჳ სანოაკენი არა მოართუ-
 ნეს მას ჳ ძილი განეყენა მისგან, ჳ დაჳშნა ღმერთმან ჰირნი მათ
 ით ლომთანი, ჳ არა შეეხნეს დანიელს ❖ მაშინ მეფე აღდგა განთიად
 კ სანთლითა, ჳ სწრაფისა მიერ მოვიდა მღვიმესა მას ლომთასა ❖ ჳ
 მიახლებასა მისსა მღვიმისა მიძარტ, ემა უყო დანიილსა ძლიერითა
 კმითა, ჳ მიუგო მეფემან ჳ ჳრქუა დანიელს, დანიელ მონათ ღუ-
 თისა ცხოველისაო; ღმერთმან შენმან რომლისა განმკუთრველ სარ
 მიმდემად, უკეთუ შეუძლეს განრინებაჲ შენი ჰირისაგან ლომთა-
 კა სსა ❖ ჳ ეუბნა დანიელ მეფესა ჳ თქუა, მეფე საუკუნეთა ცოცს-
 კბ ლებდ ❖ ¹⁾ ღმერთმან ჩემმან მოავლინა ანგელოსი თჳსი, ჳ დაჳშ-
 ნა ჰირნი ლომთანი, ჳ არა განმრეჳნეს მე, რამეთუ წინაჲე მისსა
 სიწრაფობა ჩემი იპოვა ჳ წინაჲე შესსაცა მეფე შეცოდება არა ვეჳ ❖
 კვ მაშინ მეფე მრავლად მსიარულ იქმნა მის ზედა, ჳ დანიილისი თქუა
 აღმოუქანება მღვიმისაგან, ჳ აღმოუქანებულ იქმნა დანიელ მღვიმით
 ჳ ეოველი განსწრწილება არა იპოვა მის თანა, რამეთუ ჳრწმენა
 კდ ღუთისა მიძარტ მისისა ❖ ჳ თქუა მეფემან, ჳ მოიუქანეს კაცნი

1) ა მკაბ. ბ.

შემსმენელნი დანიილისნი, ჰ მღვიმესა ლომთასა მთაიყარნეს იგი-
 ნი, ჰ მენი მათნი, ჰ ცოლნი მათნი, ჰ არღა მიწვენულ იუჲნეს იატა-
 კად მღვიმესა, ვიდრე არა ეუფლნეს მათ ლომნი, ჰ ეოველნი მუა-
 ლნი მათნი დაწუღილნეს ❖ მაშინ დარიოს მეფემან მიუწერა ეო-
 ველთა ერთა, ტომთა, ენათა, მკვიდრთა ეოვლისა შორის ქუჭუანისა,
 მსვიდობა თქუტნი განმრავლდინ ❖ ჰირისაგან ჩემისა დაიდვა რწმე-
 ნა, ეოველსა შორის მთავრობასა მეფობისა ჩემისასა, ეოფა მძრწო-
 ლარეთა, ჰ მოძიძთა ჰირისაგან ღუთისა დანიილისისა რამეთუ იგი
 არს ღმერთი ცხოვედი, ჰ გებული საუკუნეთა მეფობა მისი არა განირ-
 ეჲნეს, ჰ უფლება მისი ვიდრე დასასრულამდე ❖ შეეწევს ჰ იგნის ჰ
 იქმს სასწაულთა, ჰ ნიძთა ცათა შინა, ჰ ქუჭუანასა ზედა, რომელმან
 იგნა დანიილი ჰირისაგან ლომთასა ❖¹⁾ ჰ დანიელ ესრეთ წარემართა
 მეფობასა შინა დარიოსისსა, ჰ მეფობასა შინა კვიროს სპარსისასა.

კე
 კვ
 კზ
 კც

თ ა ვ ი ზ.

ჰირველსა შინა წელსა ვალტასარ მეფისა ქალდეველთასსა,
 ძილის შორისი ისილა დანიელ, ჰ სილვა თავისა მისისა საწოლ-
 სა ზედა მისსა, ჰ ძილის შორისი დაწერა დასაწეისი სიტყუათა
 მისთა ჰ მიმკებელმან თქუა ❖ მე დანიელ ვსედევდ სილვასა შინა
 ჩემსა ღამისასა, ჰ აჰა ოთხნი ქარნი ცისანი ეკუჭებოდეს ზღვისა
 მიძართ დიდისა ❖ ჰ ოთხნი მკეცი დიდნი აღმოვიდოდეს ზღვისაგან
 განსხუებულნი ურთიერთას ❖ ჰირველი ვითარცა ლომი ჰ ფრთე-
 ნი ვითარცა აწვივისანი, ვსედევდ ვითარ მოეფხურნეს ფრთენი მი-
 სნი, ჰ აღებულ იქმნა ქუჭუანით, ჰ ფერკთა ზედა კაცისათა დადგა,
 ჰ გული კაცისა მოეცა მას ❖ ჰ აჰა მკეცი სსუა მსგავსი დათვისა ჰ
 ნაწილსა ერთსა ზედა დადგა, ჰ სამნი გუჭრდნი ჰირსა შორის მი-
 სსა საშუალ კბილთა მისთა ჰ ესრეთ ეტეოდეს მას აღდეგ ჰამენ
 კორცნი მრავალნი ❖ შემდგომად ამისსა ვკედევდ, ჰ აჰა სსუა მკეცი
 ვითარცა ვეფსი, ჰ მისნი ფრთენი ოთხნი მფრინველისანი, ზემთა
 კერძო მისსა, ჰ ოთხნი თავნი მკეცსა, ჰ გელმწიფება მოეცა მას ❖
 ჰ შემდგომად მისსა ვსედევდ სილვასა შინა ღამისასა, ჰ აჰა მკეცი

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ

1) ზემორ. ა.

მეოთხე საშინელი ზე კანასაკვირვებელი, ზე ძლიერი მეტად, ზე კბი-
 ლნი მისნი რკინისანი ზე დიდნი, ჭამდა ზე დააწულილებდა, ზე დანამ-
 თამთა მისთა დასთრგუნვიდა, ზე იგი კანსწინიდა მეტადრე, უფ-
 როს ეოველთა მკეცთა უწინარესთა მისთასა, ზე რქანი ედგნეს მას
 ათნი ზე ზე რქათა მისთა განვიცდიდ, ათნი რქანი მისნი ზე აჭა რქა
 სსხუა მცირე აღმოვიდოდა შორის მათსა ზე სამნი რქანი წინასწარნი
 მისნი აღმოიძირნეს ზირისაგან მისისა, ზე აჭა თვალნი ვითარცა
 ხუალნი კაცისანი რქისა მის შორის, ზე ზირი მეტეჭლი დიდ დი-
 დსა, ზე ჭეოფდა ბრძოლასა წმიდათა შიძარით ზე ზე ვხედვედ ვითარ-
 მედ საუდარი დაიდგნეს ზე მჭელი დღეთა დაჯდა, ზე შესამოსელი ში-
 სი ვითარცა თოვლი სვეტაკი, ზე თმა თავისა მისისა ვითარცა მატ-
 ული განწმედილი, საუდარი მისი ალი ცეცხლისა, ეტლის თუ-
 ნი მისნი ცეცხლნი მოტეინარე ¹⁾ ზე მდინარე ცეცხლისა ისიდგოდა
 გამოძავალი წინაშე მისსა, ათასნი ზოასთანნი ჭმასსურებდეს მას, ზე
 ბეჭნი ბევრთანი წარდგომილ იუჭნეს წინაშე მისსა სამჯავროდ ზე
 დაჯდა ზე წიგნი განესტუნეს, ვხედვედ მას შინა კმისაგან სიტუშათა
 დიდთსა რომელთა რქაჲ იგი იტეოდინან, მსილველ ვიყავ ვიდრემ-
 დის მოიკლა მხეცი, ზე წარწემა ზე სხეული მისი მიეცა დასაწეჭ-
 ლად ცეცხლითა ზე ზე ნეშტათა მკეცთაჲ გარდადგა მთავრობა, ზე სი-
 გრძე სიცოცხლისა მიეცა მათ, ვიდრე ჟამისამდე ზე მწამისა ზე ვხე-
 დვედ სილვასა შინა ღამისასა, ზე აჭა ღრუბელთა თანა ცისათა, ვი-
 თარცა მე კაცისა მოძავალ იყო, ზე ვიდრე მჭელისა დღეთსამდე
 მოიწია ზე წინაშე მისსა მიუწანებულ იქმნა იგი ზე ზე მას მიეცა
 მთავრობა ზე ზატვი, ზე მეუობა ზე ეოველნი ერნი, ტომნი, ენანი
 მას ჭმასსურებდეს: ²⁾ ზე გელმწიფება მისი გელმწიფება საუკუნე რო-
 ძელი არა წარდგეს, ზე მეუობა მისი არა განიერწინას ზე განცუფრდა
 სული ჩემი, მე დანიელ ანაკებსა შორის ჩემსა, ზე სილვანი თავისა
 ჩემისანი შემამოთებდეს მე ზე ზე მოუკედ ერთსა მდგომარეთაგანსა,
 ზე სიმკაცრესა ვეძიებდ მისგან ამათ ეოველთა ზედა, ზე მითხრა მე
 სიმკაცრე, ზე თან შეტეჭება სიტუშათა მაუწია მე ზე ესე მკეცნი დი-

¹⁾ გამოცხ. ე. — ²⁾ ლუკა ა. მიქია დ. ზემორე გ.

დნი ოთხნი, ოთხნი მეფობანი აღდგენ ქუჭუნასა ზედა ❖ რომელი იტ
 ნი აღისუენნ ზ მიიღონ მეფობა წმიდათა მადლისათა, დაიპურენ იტ
 იგი ვიდრე საუკუნომდე ზ ვიდრე საუკუნომდე საუკუნეთა ❖ ზ ვიძიებდ
 სიძვარით მეცვისათჳს მეოთხისა, რამეთუ განსსუებულ იყო უფ-
 როს ყოვლისა მეცვისა ზ საშინელ მეტად, კბილნი მისნი რკინანი,
 ზ ფრცხილნი მისნი რვალისანი, ჳამდა ზ დააწულილებდა, ზ ნეშტ-
 თა ფერსებითა მისითა დასთრგუნვიდა ❖ ზ რქათა მისთათჳს ათ-
 თა თავისა მისისა შორისთა მისსა, ზ ერთისა მის რქისა მავალისა,
 ზ განმდელითა უპირველესი იგი სამნისა რქისა მის, რომლისანი
 თუაღნი ზ ზირი მეტუჭლი დიდსა ზ სილჳა მისი უმეტეს სსუათა ❖
 ზ ვხედევდ ზ რქა იგი ყოფდა ბრძოლასა წმიდათასა, განმლიერ-
 და მათდა მიძართ ❖ ვიდრე არა მოვიდა მუჭლი დღეთა ზ მსჯავ-
 რი მისცა წმიდათა მადლისათა, ზ ჟამი მოიწია ზ მეფობა დაიპუ-
 რეს წმიდათა ❖ ზ თქუა ესე მეცვი მეოთხე მეფობა მეოთხე იყოს
 ქუჭუნასა ზედა რომელი ზემთა იყოს ყოველთა მეფობათა, ზ შეჭა-
 მოს ყოველი ქუჭუნასა, ზ დათრგუნოს იგი ზ დაჭრას იგი ❖ ზ ათ-
 ნი რქანი მისნი ათნი მეფენი აღდგენ, ზ შემდგომად მათსა აღდგეს
 სსუა, რომელი უფროს იყოს ბორბოტებითა ყოველთა წინასწარ-
 თასა, ზ სამნი მეფენი დაამდაბლნეს ❖ ზ სიტუჳანი მადლისა
 მიძართ თქუნეს, ზ წმინდანი მადლისანი შეაცთუნნეს, ზ მოიგონეს
 ცვალება ჟამთა ზ მჯულისა, ზ მიეცეს კელსა შინა მისსა ვიდრე
 ჟამისამდე ზ ჟამთა ზ ნახევარსა ჟამისასა ❖ ზ სამჯავრო დაჯდეს,
 ზ მთავრობა მისი გარდაადგინონ უჩინო ყოფად, ზ წარწემედად ვი-
 დრე სრულიად ❖ ზ მეფობა ზ კელმწიფება, ზ დიდებულება მეფე-
 თა ყოვლისა ცის ქუჭმისათა მოეცა წმიდათა მადლისათა, ზ მეფო-
 ბა მისი მეფობა საუკუნე, ზ ყოველნი მთავრობანი მას ჳმონებდენ
 ზ ერზდენ ❖ ვიდრე აქმომდე დასასრული სიტუჳსა, მე დანიილს
 გულის ზრახვანი ჩემნი მრავლად შემამოთებდეს მე, ზ შესასედავი
 ჩემი იცვალა, ზ სიტუჳა გულისა შორის ჩემსა დავიცევ.

თ ა ვ ი ბ.

წელსა მესამესა მეფობისა ვალტასარისსა, სილჳა მესუტნა

ბ ჩემდამო, მე დანიელ შემდგომად ჩუქნებისა ჩემისა ჰირველისა ❖ ო
 ვისილუე ხილვასა შინა ო იქმნა სუღვასა შინა ჩემსა, ო ვიუაჲ მე
 გ შობიბორისასა ტაძარსა, რომელ არს სოფელსა ელამისასა ო ვსე-
 გ დევდ ხილვასა შინა, ო ვიუაჲ უბალსა ზედა ❖ ო აღვისუტუნ თუალ-
 ნი ჩემნი ო ვისილუე, ო აჰა ვერძი ერთი მდგომარე უბალსა თანა,
 ო მას რქანი, ო რქანი მალაღნი, ო ერთი იგი უბალლეს ერთისა
 დ მის, ო მალალი აღვიდოდა უკანასკნელ ❖ ო ვისილუე ვერძი იგი
 ე მრქენალად ზღუად მიმართ ო ჩრდილოთ ო სამსრით, ო ეოველნი
 ე კელისაგან მისისა, ო ქმნა ნებისაებრ თვისისა ო განდიდნა ❖ ო მე
 ვიუაჲ გულის კმა მეოფელ, ო აჰა ვაცი თსათა მოვიდოდა სამსრი-
 საგან ჰირსა ზედა ქუტუანისა ეოველისასა ო არა იყო შემსებელ
 ქუტუანისა, ო ვაცსა მას რქაჲ სახილველი საშუალ თუალთა მის-
 გ თა ❖ ო მოვიდა ვაცი ვიდრე ვერძისამდე რქათა მქონებელისა, რო-
 მელი ვისილუე მდგომარედ წინაშე უბალსა, ო მორბიოდა მისსა მი-
 გ მართ მიძარტებითა ძალითა მისისაჲთა ❖ ო ვისილუე მიწევნული ვი-
 გ დრე ვერძისამდე ო განველურნა მისსა მიმართ ეკუტთა ვერძსა ო
 შემუსრნა ორნივე რქანი მისნი, ო არა იყო ძალი ვერძისა დადგრო-
 მად წინაშე მისსა, ო დააგლო იგი ქუტუანასა ზედა ო დათრგუნა
 ტ იგი ო არა იყო განმარინებელი ვერძისა კელისაგან მისისა ❖ ო
 ვაცი თსათა განდიდნა ვიდრე ფრიად ო განმლიერებასა შინა მისსა
 შეიმუსრა რქაჲ მისი დიდი, ო აღმოკდეს ოთსნი რქანი ქუტუე კერ-
 თ მო მისსა, ოთსთა მიმართ ქართა ცისათა ❖ ო ერთისა მათგანისა-
 გ კამოვიდა რქა ერთი ძლიერი ო განდიდნა ნამეტსავად სამსრად
 ო მიმართ ❖ ო აღმოსავალად მიმართ, ო ძალისა მიმართ, ო გან-
 დიდნა ვიდრე ძალისამდე ცისასა, ო დაეცა ქუტუანასა ზედა ძალი-
 ო საგან, ო ვარსკუტლაჲთაგან, ო დათრგუნეს იგი ❖ ო ვიდრე მთავრი-
 ო სამდე ძალისაჲსა განმტკიცნა, ო ვიდრემდის მთავარ სჰათ მძლუარ-
 ო მან იკინას ტუტობა, ო მისთჲს მსსუტრძლი შემოფოთნა შეცოდები-
 ო თა, ო იქმნა ო წარემართა მას, ო წმიდა მოკვრდეს ❖ ო მეცა
 ო მსსუტრძლსა ზედა ცოდვა, დამივარდა სიმართლე მიწად ო ქმნა ო

წარემართა ❖ ზ მესმა ერთისა წმიდისა სიტყუას, მსრასჭელისა, ზ იგ
 თქუა ერთი წმიდა ფილმონი, მსრასხვალსა, ვიდრემდის სილვა დად-
 გეს ზ მსსჭრწლი უქმ ქმნილი, ზ ცოდვა იგი მოოჯრდეს, რომელ
 მოეცა ზ წმიდა ზ ძალი დაითრგუნოს ❖ ზ ჳრქუა მას ვიდრე მწუ- იდ
 სრამდე ზ განთიად დღენი ორ ათას ზ სამასნი, ზ განწმედს წმი-
 დასა ❖ ზ იყო მხედველობასა შინა ჩემსა მე დანიელისაგან სილ- იე
 ვისასა, ვეძიებდ გულის ვმის ეოფასა, ზ აჰა დადგა წინაშე ჩემსა,
 ვითარცა სილვა მამა-კაცისა ❖ ზ მესმა ვმა მამაცისა საშუალ უბალ- იე
 სსა, ზ უწოდა ზ თქუა გაბრიელ გულის ვმა უუავ იმას სილვა ❖
 ზ მოვიდა ზ დადგა მახლობელად დგომისა ჩემდა, ზ მოსლვასა იხ
 ოდენ მისსა დაესლბი ზ დავეარდი ზირსა ზედა ჩემსა, ზ თქუა ჩემდა-
 მო, გულის ვმა უავ მეო კაცისაო, რამეთუ მერმე ჟამად მიმართ და-
 სასწრულისა სილვა ❖ ზ ზრახვასა შინა მისსა ჩემ თანა, შევალბი იწ
 ზ დავეარდი ზირსა ზედა ჩემსა ქუჭრანასა ზედა: ზ შემასო მე ზ და-
 მადგინა ფერჯთა ზედა ჩემთა ❖ ზ თქუა, აჰა მე გაუწევებ შენ ეო- ით
 ფადთა უკანასკნელთა რისხუსათასა, რამეთუ მერმე ჟამად მიმართ
 დასასწრულისა სილვა ❖ ვერმი რომელი იხილე მქონებელი რქათა, კ
 მეფე არს მიდთა ზ სწარსთა ❖ ზ ვაცი თხათა მეფე იონთა, ზ რქა კა
 რომელი იყო საშუალ თქუალთა მისთა, თუთ იგი არს მეფე ზირვე-
 ლი ❖ ზ რამეთუ შეიმუსრა ზ აღდგეს ოთხნი რქანი ქუჭრე კერძო კბ
 მისსა, ოთხნი მეფენი აღდგენ ნათესავისაგან მისისა, ზ არა ძალი-
 საებრ მისისა ❖ ზ უკანასკნელთაზე მეფობისა მათისათა, განსრუ- კბ
 ლებასა ცოდვათა მათთასა, აღდგეს მეფე ურცხვნო ზირითა, ზ გუ-
 ლის ვმის მეოფელი წინ დადებათა ❖ ზ მტკიცე იუოს ძალი მისი, კდ
 ზ არა ძალითა მისითა: ზ საკრველნი განკრწნეს, ზ წარემართოს
 ზ ეონ, ზ განკრწნეს ძლიერნი ზ ერი ჩემი ❖ ზ უღელი ერისა კმ
 მისისა წარემართოს, ზაკუა კელსა შორის მისსა, ზ გულსა შორის
 მისსა, განდიდნეს ზ საკუთა განკრწნეს მრავალნი, ზ წარწყედასა
 ზედა მრავალთასა დადგეს: ზ ვითარცა კუჭრცხნი კელისა მიერ მე-
 მუსრნეს იგინი ❖ ზ სილვა მწუსრისა, ზ ცისკრისა თქმული ჳემ- კმ
 მაროც არს, ზ შენ დაჰბეჭდე სილვა რამეთუ დღემდე მრავლად არს ❖

იგ
 იდ
 იე
 იე
 იხ
 იწ
 ით
 კ
 კა
 კბ
 კბ
 კდ
 კმ
 კმ

ღ მე დანიილ დავწევ ღ დავსუსტენ დღეთა, ღ აღვდევ ღ ვიქმოდე
საქმეთა მეფისათა, ღ საკვრველ მიჩნდა სილვა, ღ არა იყო გულის
კმის მეოფელ.

თ ა ვ ი თ.

ა პირველსა შორის წელსა დარიოს ძისა ასურისსა თესლისაგან
ბ მიდთასა, რომელი განმეფნა მეფობასა ზედა ქალდეველთასა ზ მე
დანიელ გულის ზმა ვეავ ¹⁾ წიგნთა შორის რიცხუჭებისა წელიწად-
თასსა, რომელ იქმნა სიტყუა უფლისა იერემიას მიძართ წინასწარ-
მეტყუჭლისა, შესასრულებელად, ოვრებასა იერუსალიმისსა სამეო-
გ ცდა ათწელ ზ ღ მივეც ჰირი ჩემი უფლისა მიძართ ღუთისა გამო-
ბიებად ლოცვითა ღ ვედრებითა, მარხვათა მიერ ღ ძამისა ღ ნაცრი-
დ სა ზ ღ ვილოცე უფლისა მიძართ ღუთისა ჩემისა, ღ ვთქუ აღმსა-
რებელმან, ²⁾ უფალო ღმერთო დიდო ღ საკვირველო, ღ დამცველო
აღთქმასა ღ წვალობასა მოუწარეთა შენთა, ღ დამცველთა მცნებათა
ე შენთასა ზ ³⁾ ვცოდეთ, ვიუსამართლოეთ, ვიუთნოეთ, ღ განვსდევით, ღ
ვ მივსდევით მცნებათაგან შენთა, ღ მსჯავრთაგან შენთა ზ ღ არა ვი-
სმინეთ მონათა შენთა წინასწარმეტყუჭლთა, რომელნი იტეოდეს
სასწაულისა მიერ შენისა, მეფეთა მიძართ ჩუწნთა, მთავართა მიძართ
ზ ღ ძამათა ჩუწნთა, ღ უოვლისა მიძართ ერისა ქუჭუანისასა ზ შენდა
უფალო სიძართლე, ღ ჩუწნდა სირცხვილი ჰირისა, ვითარცა დღე-
სა ამას კაცისა იუდასსა, ღ დამკვიდრებულთა იერუსალიმისათა, ღ
უოვლისა ისრაელისა, მახლობელთა ღ შორიელთა, უოვლისა შო-
რის ქუჭუანისა სადა განსთესენ ივინი მუნ, შეურაცხებისა თჳს ძა-
ც თისა, რომელი შეურაცხეს შენდამი ზ უფალო ჩუწნდა სირცხვილი
ჰირისა, ღ მეფეთა ჩუწნთა ღ მთავართა ჩუწნთა ღ ძამათა ჩუწნთა
თ რომელთა ვცოდეთ შენდამი ზ უფალსა ღმერთსა ჩუწნსა წვალობა-
ი ნი, ღ შეწუნარებანი ღ ლსინებანი, რამეთუ განვდევით ზ ღ არა ვი-
სმინეთ კმისა უფლისა ღუთისა ჩუწნისა სლვად მჯუღთა შორის
მისთა, რომელნი მოსცნა წინაშე ჰირსა ჩუწნსა, კელისა მიერ მო-
ი ნათა მისთა წინასწარმეტყუჭლთასა ზ ღ უოველი ისრაელი გან-

¹⁾ იერემ. კე ღ გთ.—²⁾ ბ კზრ. ა.—³⁾ ბარუქ. ა.

დაადგეს შჯულისა შენსა, ჰმადრეკეს არ სძენად გმისა შენისა: ჰ მოი-
 წია ჩუტნ ზედა წვევა ჰ ფიცვი დაწერილი შჯულისა შინა მოსეს მო-
 ნისა ღუთისასა, რამეთუ ვცოდეთ მისსა ზ ჰ დაადგინნა სიტუჟანი იბ
 მისნი რომელნი თქუნა ჩუტნ ზედა: ჰ მსაჯულთა ჩუტნთა ზედა
 რომელნი მსჯიდეს ჩუტნ, მოწევნად ჩუტნ ზედა ძვირნი დიდნი, ვი-
 თარნი არა იქმნეს ქუტჟე კერძო ვოგლისა ცისა, ქმნილთა ებრ
 იერუსალიმს შინა ზ ¹⁾ ვითარ იგი წერილ არს შჯულისა შინა მდ- ივ
 სესსა, ვოველნი ესე ბოროტნი მოიწინეს ჩუტნ ზედა, ჰ არ ვევე-
 დრენით ზირსა უფლისა ღუფისა ჩუტნისასა, მოქცევად უსამართ-
 ლოებათაგან ჩუტნთა, ჰ გულისა ზმის ვოფად ვოგლისა შორის
 ჭეშმარიტებისა ზ ჰ იღვიძა უფალმან ღმერთმან ჩუტნმან სიბროტე- იდ
 სა ზედა ჩუტნსა, ჰ მოაწია ესე ჩუტნ ზედა, რამეთუ მართალ არს
 უფალი ჩუტნი, ვოველსა ზედა ქმნასა მისსა, რომელი ქმნა მით
 რამეთუ არ შვეისძინეთ გმისა მისისა ზ ჰ აწ უფალო ღმერთო იე
 ჩუტნო ²⁾ რომელმან გამოიუჟანე ერი შენი ქუტჟანისაგან ევჯტო-
 სასა გელითა მტკიცითა, ჰ ჭევა თავისა შენისა სასელი ვითარცა
 დღესა ამას, ვცოდეთ, ვიუსჯულოეთ ზ უფალო ვოგლისა მიმართ ივ
 წუალობისა შენისა, გარე მიიქეცინ გულის წერობა შენი ქალაქი-
 საგან შენისა იერუსალიმისა მთისა წმიდისა შენისა, რამეთუ ვცოდ-
 დეთ უსამართლოებათა მიერ ჩუტნთა, ჰ მამათა ჩუტნთასა, იერუსა-
 ლიმი ჰ ერი შენი საუტჳდრელად შეიქმნა ვოველთა შორის გარე-
 მოსთა ჩუტნთა ზ ჰ აწ შეისძინე უფალო ღმერთო ჩუტნო ლო- იზ
 ცვისა მონისა შენისა ჰ ვედრებისა მისისა, ჰ ზედ გამოაჩინე ზარი
 შენი სიწმიდესა შენსა ზედა, რომელ მოოჯრებულარს შენ თჳს
 უფალო ზ მოფავ ღმერთო ეური შენი ჰ ისძინე, განასუტნ თჳალნი იტ
 შენნი ჰ ისილე უჩინო ქმნულება ჩუტნი ჰ სასელი შენი, ჰ ქალა-
 ქისა შენისა, რომელსა ზედა წოდებულარს სასელი შენი მას ზედა,
 რამეთუ არა სიძმართლეთა ზედა ჩუტნთა მივაგდებთ ჩუტნ შეწუნარე-
 ბასა ჩუტნსა წინაჟე შენსა, არამედ წუალობათა შენთა ზედა მრავა-
 ლთა ზ უფალო შეისძინე, უფალო ლსინება ევა, უფალო მოინილეთ ით

¹⁾ ბ შჯულ. გზ. — ²⁾ ზარუჟ. ბ. გამოს. ივ.

უფალო ეავ, ღ ნუ ყოვნი შენთვის ღმერთო ჩემო, რამეთუ სასული
 შენი ზედ წოდებულარს ქალაქსა ზედა შენსა, ღ ერსა შენსა ზედა
 ბ და მერმე მზრახველობასა ღ ჩემსა ღ მლოცველობასა, ღ აღმსარე-
 ბელობასა ცოდუათა ჩემთა, ღ ცოდუათა ერისა ჩემისა ისრაელი-
 სათა, ღ დაგდებასა შეწყალებისა ჩემისასა წინაშე უფლისა ღმთისა ჩე-
 კა მისა ღ მთისათუხ წმიდისა ღმთისა ჩემისა¹, ღ მერმე მზრახველო-
 ბასა ღ ლოცვასა შინა, ღ აჰა მამა-გაცი გაბრიელ, რომელი ვნახე
 სიღუბასა შინა ჩემსა დაწეებისა შორის მოძფრინვალე, ღ შემასო
 კბ მე, ვითარ ჟამსა მსხუტრზლისა სამუხაროსასა ღ ღ გულის სმა
 მიყო მე, ღ სიტუჟა ეო ჩემ თანა, ღ თქუა, დანიელო აწ გამოვედ და-
 კბ სავებად შენდა გულის სმის ეოფისა ღ ღ დასაბამსა ვედრებისა შე-
 ნისასა გამოვიდა სიტუჟა ღ მე მოვედ მითსრობა შენდა, რამეთუ
 კდ გულის სმა ეავ ჩუტნებისა შორის ღ¹) სამეოცდა ათნი შვიდეულ-
 ნი შემოკლებულნი ერსა შენსა ზედა, ღ ქალაქსა ზედა წმიდასა, ვი-
 დრე დაძუტლებად შეცოდებისა, ღ დასრულებად ცოდვისა, ღ და-
 ბეჭუდად ცოდუათა, ღ აღვოცად უსჯულოებათა, ღ ღსინებად უსა-
 მართლოებათა, ღ აღმოუჟანებად სიმართლესა საუკუნესა, ღ დაბეჭ-
 დვად სილვა ღ წინასწარმეტყუტლი, ღ ცხებად წმიდა წმიდათა ღ
 კე მეცნიერება ღ გულის სმის ეოფა, ღ გამოსლვითგან სიტუჟათათ,
 მიგებად ღ აღშენებად იერუსალიმისა ვიდრე ქრისტესამდე წინა
 კვ მძღურისა, შვიდეულნი შვიდ, ღ შვიდეულნი სამეოცდა ორ, ღ მოა-
 ქციოს ღ აღეშენენ უბანნი ღ ზღუდე, ღ განასლდენ ჟამნი ღ ღ
 შემდგომად შვიდეულისა სამეოცდა ორთა მოისპოს ცხება, ღ მსჯა-
 ვრი არა იყოს მას შინა, ღ ქალაქი ღ წმიდა განისრწნას წინამძღუ-
 რისა თანა მომავალსა, ღ მოიკუტნენ წელით რღუნასა შინა, ღ
 ვიდრე დასასრულამდე ბრძოლისა შემოკლებულისა დააწესეს უნი-
 ნო ქმნულებად (ღ განაძლიეროს აღთქმა ძრავალთა შვიდეულსა ერ-
 თსა ღ ნახევარსა შორის შვიდეულისასა, დააცხროს მსხუტრზლის
 საცავი, ღ მსხუტრზლი ღ შესაწირავი, ღ ფრთესა ზედა დააწესოს

1) მათ. კდ. იოანე. ა.

უჩინო ქმნისაგან, და ვიდრე აღსასრულისამდე და სწრაფისა დააწესოს უჩინო ქმნისა ზედა) და განამლიეროს ხლთქმა მრავალთა შვიდეულსა ერთსა და კერძოსა შვიდეულისასა აღებულ იქმნას მსხუტრული ჩემი და შესაწირავი, და ამით თანა შორის ტაძრისა სამაგელი მოოჯრებისა იყოს, და ვიდრე დასასრულამდე უამისასა დასასრული მოეცეს მოოჯრებსა შინა.

თ ა ვ ი ი.

წელსა შინა შესამესა კვროს მეფისასა სპარსთასა, სიტუჟა გამოეცნადა დანიელსა, რომელსა სახელად ზედ ეწოდა ვალტასარ, და ჰქმნარიტ არს სიტუჟა, და ძალი დიდი და გულის კმის ეოჟა მოეცა ჩუტნებასა შინა და მათ დღეთა შინა მე დანიელ ვიუავ მგლოვარე სამსა შვიდეულსა დღეთასა და ჰური გულის სათქმელი არა ვაჟამე და კორცი და დუნო არ შევიდა ჰირად ჩემდა, და საცხებელი არ ვიცხე ვიდრე დასასრულამდე სამთა შვიდეულთა დღეთასა და დღესა შინა მეოცდა მეოთხესა თთხსა ჰირველისასა, და მე ვიუავ მასლობელად მდინარისა დიდსა რომელ არს ტიგრიისი ედდეკელ და აღვისუტნ თჳალნი ჩემნი და ვისილე, და აჰა დადვა კაცი ერთი შემოსილი ბადენითა და წელნი მისნი გარემორტემულ ოქროთა ოფისითა და სსეული მასი ვითარცა თარბე და ჰირი მისი ხილვა ვითარცა ელვისა, და თვალნი მისნი ვითარცა ლამჰარნი ცეცხლისანი, და მკლავნი მისნი, და წვენი მისნი ვითარცა ხილვა რვალისა აელვებულისა, და კმა სიტუჟათა მისთა ვითარცა კმა ერისა და ვისილე მე დანიელ მარტომან ჩუტნება და ჩემთათა კაცთა არა იხილეს ჩუტნება, არამედ განცუფრება დიდი დაეცა მათ ზედა, და ივლტოდეს შიშისაგან და მე დავითი მარტო და ვისილე ჩუტნება ესე დიდი, და არა დამთა ჩემ შორის ძალი და დიდება ჩემი გარდაიქცა განსწწნილებად და ვერ ვიხუარ ძალი და მესმა კმა სიტუჟათა მისთა, და სმენასა შინა ჩემდა კმისა სიტუჟათა მისთასასა, ვიუავ შეჰმუნვილ ჰირითა ჩემითა, და ჰირი ჩემი დამედრიკა ქუტყანასა ზედა და აჰა კელი შემხები ჩემი, და აღმადგინა მე მუკლთა ჩემთა ზედა და კუალოთა ზედა ფერკთა ჩემთასა და თქუა ჩემდამო, დანიელ კაცო გულის სა-

კ
პ
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ი

თქმელო, გულის სმა ეჭვნ სიტყვანი რომელთა მე ვიტყვ შენდაძი,
 ზ თქმასა შინა მისსა ჩემდამო დადეგ დგომასა ზედა შენსა, რამე-
 თუ აწ მოვივლინე შენდაძი, ზ თქმასა შინა მისსა ჩემდამო სიტყვსა
 აძისსა აღვდეგ მძწოლარე ზ ზ თქუა ჩემდა მომართ, ნუ გეშინინ
 დანიელ, რამეთუ დღითგან ჰირველით რამლით მიეც გული შენი
 გულის სმის უოფად, ზ ძურის სილვად წინაშე უფლისა ღუთისა
 შენისა, სასმენელ ექმნეს სიტყვანი შენნი, ზ მე მოვედ სიტყვათა
 შინა შენთა ზ ზ მთავარი მეფობისა სწარსთასა დგა წინა აღმდგო-
 მად ჩემსა ოცდა ერთსა დღესა, ზ აჰა მიხაილ ერთი მთავართაგანი
 ჰირველთა მოვიდა შეწევნად ჩემდა, ზ იგი დაუტყვე მუნ მთავარსა
 თანა მეფობისა სწარსთასასა ზ ზ მოვედ გულის სმის უოფად შენ-
 და, რაოდენნი შეემოსჯვენ ერსა შენსა უკანასკნელთა დღეთა ზე
 რამეთუ შერბე სილვა დღეთა მიმართ ზ ზ ზრახვასა შინა მისსა ჩე-
 მდამო სიტყვათა ამათ ებრ მივეც ჰირი ჩემი ქუწყანასა ზედა, ზ შე-
 ვკუმნდი ზ ზ აჰა ვითარცა მსგავსება მისა კაციცა შემასო ბაგეთა
 ჩემთა, ზ აღვალე ჰირი ჩემი ზ ვზრახვედ, ზ ვთქუ მდგომარისა მი-
 მართ წინაშე ჩემსა, უფალო, ჩუწნებასა შინა შენსა მოიქცეს შინა-
 განი ჩემნი ჩემ შორის, ზ აჰა არა მასქუს ძალი ზ ზ ვითარ შემძ-
 ლებელ ექმნეს მონა შენი, უფალო, ზრახუად უფლისა აძის თანა
 ჩემისა, ზ ამიერითგან არ დაღვეს ჩემ შორის ძალი, ზ მშვინვა არ-
 დავთა ჩემ თანა ზ ზ შესძინა, ზ შემასო მე ვითარცა სილვამან კა-
 ცისამან ზ განმამლიერა მე ზ ზ მრქუა მე, ნუ გეშინინ მამა-კაცო
 გულის სათქმელთაო, მშვიდობა შენდა, მკნობდ ზ განმლიერდი ზ
 ზრახუასა მისსა ჩემ თანა განმლიერდი ზ ვთქუ, იტვოდედ უფალი,
 რამეთუ განმამლიერე მე ზ ზ მრქუა მე, უკეთუ უწვი ვითარმედ მო-
 ვედ შენდა მომართ, ზ აწ მივიქცე ბრძოლად მთავრისა თანა სწარ-
 სთასა, ზ მე განვიდოდე, ზ მთავარი ელლინთა მოვიდოდა ზ არა-
 მედ ანუ მიკითხრა შენ შორის დაწესებული წერილსა შორის ჰე-
 მმარტებისსა, ზ არა არს ერთიცა თან მოქმედი ჩემ თანა ამათ თვს,
 გარნა სოლო მიქაილ მთავარი თქუწნი.

თ ა ვ ი ი ა .

მე წელსა ჰირველსა კვიროსისსა დაჯდევ სიმტკიცედ ზ მ-
 ლად ზ ზ აწ მე გითსრობ შენ ჭეშმარიტსა, აჰა სამნი მეფენი აღ-
 დგენ მეტყე სწარსეთს შინა, ზ მეოთხე განძლიერდეს სიმდიდრითა
 დიდითა უფროს ყოველთასა, ზ შემდგომად დახვრობისა მისგან
 სიმდიდრესა მისსა ზედა აღუდგეს ყოველთა მეფობათა ელლინთა-
 სა ზ ზ აღდგეს მეფე ძლიერი, ზ ეუფლოს უფლებათა მრავალთა, ზ
 ქმნას ნებისა ებრ მისისა ზ ზ ვიდრე დგესდა მეფობა მისი, შეიმუ-
 სროს ზ განიწვალოს ოთხთა მიძარტ ქართა ცისათა ზ არა უკანა-
 სკნელთა მისთა მიძარტ, არცა უფლებისა ებრ მისისა რომელ იუ-
 ფლა, რამეთუ დაიკნა მეფობა მისი, ზ სხვანი გარეშე მათსა ზ ზ
 განძლიერდეს მეფე სამკრისა, ზ ერთი მთავართა მისთაგანი გან-
 ძლიერდეს მისთანა, ზ ეუფლოს უფლებათა მრავალთა, გარეშე გე-
 ლმწიფებისა მისისა ზ ზ შემდგომად წელთა მათთა შეიყვანენ, ზ
 ასული მეფისა სამსრისა შევიდეს მეფისა მიძარტ ბღუარისაჲსა ყო-
 ფად სავისა მის თანა, ზ ვერ დაიხვრას ძალი ძლიერებისა, ზ
 არა დადგის თესლი მისი ზ მიეცეს იგი, ზ მოძევანებელნი მისნი,
 ზ ჭაბუკაჲ, ზ განმძლიერებელი მისი სამთა შინა ჯამთა ზ ზ აღდგეს
 ყვაავილისაგან ძირისა მისისაგან მხადებულებასა ზედა მისსა, ზ მო-
 ვიდეს ძალისა თანა, ზ შევიდეს სიმტკიცეთა მიძარტ მეფისა ჩრდი-
 ლოსათა, ზ ქმნას მათ შორის ზ განძლიერდეს ზ ზ ღმერთნიცა
 მათნი გამოდნობილთა თანა მათთა, ყოველი ჭურჭელი გულის სა-
 თქმელი მათი ვეცხლისა ზ ოქროჲსა ნატეჭუნაფისა თანა შეიღოს
 ეკუჭტედ, ზ იგი დადგეს ზედა მეფისა ჩრდილოსასა ზ ზ შევიდეს
 სამეფოდ მეფისა სამსრისასა, ზ მოიქცეს ქუჭუნაჲდ თვისსა ზ ზ მე-
 თა მისთა შეკრიბონ ერთი ძალთა მრავალთაჲ ზ თან შეაჟონ, ზ შე-
 ვიდეს მომავალი ზ წარმდგუნელი, ზ წარმოკდეს ზ დაჯდეს ზ თან
 შეთსნას ვიდრე ძალისამდე მისისა ზ ზ განველურნეს მეფე სა-
 მსრისა, ზ გამოვიდეს ზ ბრძოლა სცეს მეფესა თანა ჩრდილოჲსასა,
 ზ დაადგინოს ერთი მრავალი, ზ მისცეს ერთი კელსა შინა მისსა ზ ზ
 მიიღოს ერთი ზ ამაღლდეს გული მისი, ზ დააქუჭუნეს ბევრნი ზ

ა
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
თ
ი
ი

იგ ვერ უძღონ ✱ ღ მოაქციოს მეფემან ჩრდილოსამან, ღ მოიყვანოს
 ერი მრავალი უფროს ჰირველისსა, ღ დასასრულსა თანა ჟამთასა
 ზედ მოვიდეს შესღვითა ძალისა მიერ დიდისა, ღ სიძლიერითა მრავ-
 იღ ლისა ✱ ¹⁾ ღ მათ ჟამთა შინა მრავალნი აღდგენ მეფესა ზედა სა-
 მსრისასა, ღ მენი ბუგრიანთა ერისა შენისათანი აღზუანენ დადგი-
 იე ნებად ხილვისა, ღ მოუძღურდენ ✱ ღ შევიდეს მეფე ბლოარისა, ღ
 მოადგას ჰატნეზი ღ მოიჰყრნეს ქალაქნი ძლიერნი ღ ძელაზნი მე-
 ფისა სამსრისანი ვერ დადგენ ღ აღდგენ რჩეულნი მისნი ღ არა
 ივ იუოს ძალი მისი დადგომად ✱ ღ ქმნას შემავალმან მისდა მიმართ
 ნებისა ებრ მისისა ღ არა იუოს დამდგომ ჰირის ჰირ მისსა, და-
 დგეს ქუჭუანასა შინა საბირისასა ღ მოსრულდეს კელისა მიერ მი-
 იზ სისა ✱ ღ დაწესოს ჰირი მისი შესღვად ძალითა ეოვლისა მეფო-
 ბისა მისისათა, ღ სიწყოებანი ეოველნი ეუწნეს მისთანა, ღ ასული
 დედათა მისცეს მას განხრწნად ივი ღ არა დაადგრეს ღ არა იუოს
 იწ მისსა ✱ ღ მოაქციოს ჰირი თუსი ჭალაკთა მიმართ ღ დაიჰყრნეს
 მრავალნი, ღ დაწუნეს მთავარნი ეუჭდრებითა მათითა, ეოველი ეუჭ-
 ით დრება მისი მიექცეს, მან მოაქციოს ჰირი მისი ✱ ძალისა მიმართ
 ქუჭუანისა მისისაღსა, ღ მოუძღურდეს ღ დაეცეს, ღ არა იპოოს ✱
 კ ღ აღდგეს ძირისაგან მისისა ნერვი მეფობისა, განმზადებულებასა
 ზედა მისსა წარმდროებელი, ღ მოქმედებასა მეფობისასა, ღ მათ
 დღეთა შინა შეიმუხროს ღ არა ჰირითა ღ არცა ბრძოლისა მიერ ✱
 კა დადგეს განმზადებულებასა ზედა მისსა, შეურაცხ ექმნას, ღ არა
 მისცეს მის ზედა დიდება მეფობისა ღ მოვიდეს იეფობისა თანა, ღ
 კბ განამლიეროს მეფობა შებრკოლებისა მიერ ✱ ღ ძელაზნი წარმდუ-
 ნელისანი წარირღუნენ ჰირისაგან მისისა, ღ შეიმუხრნენ, ღ წინა-
 კგ მძღვარმანცა აღთქმისამან ✱ ღ თანა შემყოფთაგანმან მისა მიმართ
 ზაკვა ღ აღვიდეს ღ ზემთა განამლიეროს მცირედისა მიერ ძალისა
 კდ ღ ნათესაობისა ✱ ღ მრავლითა სოფლებითა მოვიდეს ღ ქმნეს
 რომელი არა ქმნეს მამათა მისთა, ღ არცა მამათა მამათა მისთასა,
 იავარი ღ ნატყუწნავი ღ სიძლიერე მათი განახნიოს, ღ ეკუპტესა

¹⁾ ესაა თთ

ლ^ს უოველთა ზედა ღმერთთა არ გულის სმა ეონ, რამეთუ უოველთა
 ზედა განდიდნეს ❖ & ღმერთი მაუზნი ადგილსა შორის თუსსა
 ადიდოს, & ღმერთი რომელი არა იცნეს მამათა მისთა ადიდოს,
 ოქროდსა მიერ & ვეცხლისა, & ქუთა ჰატოსნითა, & გულის სა-
 ლ^ლ თქმელთა მიერ ❖ & იუოს სიმაგრეთა შორის მისალტოლველთა
 ღმერთისა თანა უცხოდსა, & განამრავლოს დიდება & დაიმორჩილნეს
 მ მათ მრავალნი, & ქუჭყანა განუოს ნიჭთა მიერ ❖ & ჟამსა დასა-
 სრულისასა მრქენალ იქმნას მეფისა თანა სამსრისათა, & შეკრბეს
 მის ზედა მეფე ბღუარისა ეტლებისა მიერ & ცხენებისა, & ნავეებისა
 მრავლებისა, & შევიდეს ქუჭყანად დასავანებელთა შორის, & შემუ-
 მას სროს, & თანა წარხდეს ❖ & შევიდეს ქუჭყანად საბანისა & მრავა-
 ლნი მოუძღურდენ, & ესენი განწერნენ კელისაგან მისისა, ედომი &
 მბ მოაბი, & მთავარნი მეთა ამონისთა ❖ & განირთხას კელი მისი
 მგ ქუჭყანასა ზედა, & ქუჭყანა მისი არა საცხოვრებელად იუოს ❖ &
 ეუფლოს დაფარულთა შორის ოქროდსა & ვეცხლისათა, & უოვე-
 ლთა შორის გულითა სათქმელთა ეგუპტის & ლიბიისა & ეთიოპი-
 მდ ლთასა & სიმაგრეთა შორის მისთა ❖ & ჰამბავნი & სისწრაფენი
 შესძოფოთებენ მას & აღმოსავალისაგან & ბლოარისა, & მოვიდეს
 გულის წერომითა მრავლითა განყოფად & შეჩუჭუნებად მრავალთა ❖
 მე დაიდგას კარავი თუსი მათათ შინა საშუალ ზღუათასა, მათსა საბი-
 რისა წმიდასა & მოვიდეს ვიდრე კერძოდმდე მისსა, & არა არს გა-
 მოძესნული მისი.

თ ა ვ ი ი ა.

ა და მას ჟამსა შინა აღდგეს მიქაილ მთავარი დიდი, რომელი
 დგას ზედა მეთა ერისა შენისათა, & იუოს ჟამი ჭირისა, ჭირი რომელი
 არა იუო, ვინათგან იქმნა ნათესავი ქუჭყანასა ზედა & ვიდ-
 რე ჟამადმდე, & მას ჟამსა განერნეს ერი შენი, უოველი ჰოვნილი და-
 ბ წერილ წიგნსა შინა ❖ & მრავალნი დაძინებულნი ქუჭყანისსა ში-
 ნა მიწასა აღდგენ, ¹⁾ რომელნი ცხოვრებად საუკუნოდ, & რომელ-
 გ ნი უჭუდრებად & სირცხულად საუკუნოდ ❖ ²⁾ & გულის გმის მეო-

¹⁾ მათე ღ. — ²⁾ საბრძ. ბ.

ფელნი განბრწინდენ, ვითარცა ბრწინვალება სამეაროჲსა, **ღ** მართალთაგანნი მრავალთანი ვითარცა ვარსკუთავნი, საუკუნეთადმი **ღ** მერმეცა **✠** **ღ** შენ დანიელო დაჭმარსენ სიტუჟანი, **ღ** დაჭბეჭდე წიგნსა ვიდრე ჟამადმდე აღსასრულისა ვიდრემდის განისწავნენ მრავალნი, **ღ** განმრავლდეს მეცნიერება **✠** **ღ** ვიხილე შე დანიელმან, **ღ** აჰა სხუანი ორნი დადგეს ერთი ამიერ ბაგესა მდინარისასა **ღ** ერთი იმიერ **✠** **ღ** ვარქუ მას კაცსა მოსილსა ბადენით, რომელი იყო ზემაჲთ წელისა მდინარისასა, ვიდრე იუოს დასასრული რომელნი სთქუტნ საკვრველებანი **✠** **ღ** მესმა კაცისა მის მოსილისა ბადენითა, რომელი იყო ზედა წყალსა მდინარისასა, **ღ** აღიძალა მარჯუტნე თუსი, **ღ** მარცხენე ზეცად მიძართ, **ღ** ფუცა ცხოველისა მიძართ საუკუნოდ ვითარმედ ჟამისა მიძართ, **ღ** ჟამთა **ღ** კერძოსა ჟამისასა დასასრულისა მორის განბნეულებითა გელისა წერისა განწმედილისასა აცნობნენ უოველნი ესენი **✠** **ღ** მესმა **ღ** ვერ გულის გმა ვეავ, **ღ** ვარქუ უფალო რამე იუოს უგანასკნელნი ამათნი **✠** **ღ** თქუა, წარვედ დანიელ რამეთუ დაჰმუნნი, **ღ** დაბეჭდულნი არიან სიტუჟანი ვიდრე დასასრულამდე ჟამადმდე **✠** გამოიჩინენ **ღ** გამოსწეტანენ **ღ** გამოსურდენ, **ღ** განწმდენ მრავალნი, **ღ** უსჯულო იქმნენ უსჯულონი, **ღ** ვერ გულის გმა უონ უოველთა უთნოთა, **ღ** კონიერთა გულის გმა უონ **✠** **ღ** ჟამისაგანცა ცვალებისასა, მიმდებადისა, **ღ** მოცემისა სამაგელსა მოოგრებისასა, დღენი ათას ორას ოთხმეოცდა ათნი **✠** ნეტარ არს მოთმინე **ღ** მიწვენილი დღეთა მას ათას სამას ოცდა ათხუთმეტთა **✠** **ღ** შენ მოვედ **ღ** განისტუტნე, რამეთუ მერმე არიანლა დღენი აღსავსებადმდე **ღ** დასასრულისა, **ღ** განისტუტნო **ღ** აღსდგე ნაწილსა შენსა აღსრულებასა თანა დღეთასა.

თ ა ვ ი ი ზ .

ღ იყო კაცი დამკვდრებული ბაბილონს შინა, **ღ** სასელი მისი იოაკიმ **✠** **ღ** მიიუჟანა ცოლი, რომლისა სასელი სუსანნა, ასული ქელკაჲსი, შუტნიერი ფრიად **ღ** მოშიმი უფლისა **✠** **ღ** მშობელნი მისნი მართალნი, **ღ** ასწავეს ასულსა მათსა სჯულისაებრ მოსესისა **✠** **ღ** იყო იოაკიმ მდიდარ ფრიად: **ღ** იყო მისსა სა-

დ
ე
გ
ზ
ტ
თ
ი
ი
ბ
ი
ა
ბ
გ
თ
დ

მოთხე მეზობლად სახლისა მისისა, ჰ მისსა მიმართ მივიდოდეს
 ე იუდეანნი, ეოფისათჳს მისისა უდიდებულეს ეოველთასა ზ ჰ გა-
 მოჩინებულ იქმნეს ორნი მოხუცებულნი ერისაგან მსაჯულად მას
 წელიწადსა შინა რომელთათჳს თქუა მეუფემან, ვითარმედ გამოვიდა
 უსჯულოება ბაბილონით მოხუცებულთაგან მსაჯულთა რომელნი
 ვ ჰგონებდეს მართებასა ერისასა ზ ესენი დადგომილ იუჴნეს სახლსა
 ს შორის იოაკიმისსა ჰ მოვიდოდეს მათდამი ეოველნი შჯადნი ზ ჰ
 იქმნა ოდეს წარვიდის ერი საშუაღსა დღისასა შევიდის სუსანნა ჰ
 ს ვიდოდის სამოთხესა შორის ქმრისა მისისასა ზ ჰ ხედვიდიან მას
 მოხუცებულნი ორნი დღითი დღე შესრულად ჰ მავალად, ჰ იქმნეს
 თ გულის თქმისა შორის მისსა ზ ჰ კარდააქციეს განება თავთა მათ-
 თა, ჰ მიდრიენეს თუაღნი მათნი, არა ხედვად ცად მიმართ, არცა
 ი მოკსენებად სასჯელთა მართალთა ზ ჰ იუჴნეს ორნივე ლმობიერ
 ია მისთჳს, ჰ არა მიუთხრეს ურთიერთას ლმობა მათი ზ რამეთუ
 ჰრცხუნწნოდა აღსარებად გულის თქმა მათი, რამეთუ ენებაჲე თან
 იბ ეოფა მისი ზ ჰ უმზირდეს დღითი დღე ჰატვივის მოუჴარებით ხე-
 იგ დვად მისსა, ჰ ჰრქუა მოუჴასმან მოუჴასსა ზ წარვიდეთ სახიდ რა-
 მეთუ სამხრისა ჟამი არს, ჰ გამოსრულნი განიუჴნეს ურთიერთას ზ
 იდ ჰ კუბლად ქცეული შეკრბეს ერთბაშად, ჰ გამოძწილილველთა ურ-
 თიერთას მიხეზისათა აღიარეს გულის თქმა მათი, ჰ მაშინ ზოგა-
 იე დი დაწესეს ჟამი ოდეს მარტოღსა შეუმლონ ჰოვნა მისი ზ ჰ იქმნა
 მხერასა შინა მათსა ჟამი შევიდა სამოთხედ ოდესმე, ვითარცა გუ-
 ივ შინ ჰ მოღანდელსა დღესა ჰ მხოლოთა ორთათანა ქალთა, ჰ
 გულმან უთქუა ბანად სამოთხესა შინა რამეთუ სიცხე იყო ზ ჰ
 არა ვინ არ იყო მუნ, თჳნიერ ორნი მოხუცებულნი დამალულნი
 იხ ჰ მომზირალნი მისნი ზ ჰ ჰრქუა ქალთა მათ, მომართვით მე
 ხეთი ჰ შენახავები, ჰ კარნი სამოთხისანი დაჰკჳმენით რათა ვიბა-
 იწ ნო ზ ჰ ეჴწს ვითარცა თქუა ჰ დაჰკჳმენეს კარნი სამოთხისანი, ჰ
 გამოვიდეს იგურდივთა კართიდ მირთმად ბრძანებულთა მათდა, ჰ
 ით არა უწეოდეს ვითარმედ იუჴნეს დამალულ მოხუცებულნი ზ ჰ იყო
 ვითარცა განვიდეს ქალნი ჰ აღდგეს ორნი მოხუცებულნი, ჰ ზედ

მიწბიოდეს მისსა ჰ ჰქრქტს ზ აჰა კარნი სამოთხისანი კჳანან ჰ
 არა ვინ მსედავს ჩუტნ, ჰ გულის თქმასა შინა შენსა ვართ, რომ-
 ლისათუხ თანა დაძევე ჩუტნ ჰ იქმენ ჩუტნთანა ზ სოლო უკეთუ
 არა დაგწამოთ შენ ვითარმედ იყო შენ თანა ჳაბუკი, ჰ მისთუხ გა-
 ნაფლინენ ქალნი შენგან ზ ჰ აღმოისულთქუნა სუსანნა ჰ თქუა,
 იწრო არს ჩემდა ეოფლით კერძო, რამეთუ უკეთუ ეგე ვქმნა სიკუ-
 დილი არის ჩემი, ჰ უკეთუ არა ვქმნა ვერ განვერე კელთაგან
 თქუტნთა ზ უადსარჩევლეს არს ჩემდა არ მოქმედისა შთავრდომა
 გელთა თქუტნთა ვიდრე მცოდველობა წინაჲ უფლისა ზ ჰ აღი-
 ღაღადა კმითა დიდითა სუსანნა, სოლო აღიღაღადეს ორთაცა მოხუ-
 ცებულთა წინა აღმდგომად მისსა ზ ჰ მსრბოლმან ერთმან განახუ-
 ნა კარნი სამოთხისანი ზ სოლო ვითარცა ესმა ღაღადება სამოთ-
 ხესა შინა მრწემთა სახლისათა შეისწრაფეს იგურდივისა კარისა
 მიერ, ხილვად შემთხვეულსა მისდა ზ სოლო რაჲამს თქუნეს მო-
 ხუცებულთა სიტუჲანი მათნი სირცხულეულ იქმნეს მონანი ფრიად,
 რამეთუ ოდესვე არავის სმოდეს ესე ვითარი სიტუჲა სუსანნა მსთუხ:
 ჰ იყო სუალისაზე ზ ვითარცა შემოკრბა ერი ქმრისა მისისა მი-
 მართ იოაკიმისსა, მოვიდეს ორნი მოხუცებულნი, საფსენი უძუ-
 ლო მთა გულის ზრახუთა მუნად სუსანა მსსა მოსიკუტიდ მისსა ზ ჰ
 თქუტს წინაჲ ერისა, მიაფლინეთ სუსანნასა ასულისა ქელკა მსსა
 რომელ არს ცოლი იოაკიმისსი, სოლო მათ მიაფლინეს ზ ჰ მო-
 ვიდა იგი ჰ მშობელნი მისნი, ჰ მუღნი მისნი, ჰ ეოველნი ნა-
 თესაფნი მისნი ზ სოლო სუსანნა იყო ჩჩულ ჰ შუტნიერ სახითა ზ
 ჰ უსჯულოთა ბრძანეს უსაბურველო ქმნა რამეთუ იყო იგი მო-
 ბურვილ, რათა აღივსნენ შუტნიერებისაგან მისისა ზ სოლო ტი-
 როდეს მისთუხ ეოველნი მხილველნი მისნი ზ სოლო აღდგო-
 მილთა შორის საშუალსა ერისასა ორთა მათ მოხუცებულთა დაას-
 ხნეს კელნი თავსა ზედა მისსა ზ სოლო მან მტირალმან აღისილ-
 ნა ცად მიმართ, რამეთუ იყო გული მისი მოსავ უფლისა მიმართ ზ
 ჰ თქუტს ორთა მათ მოხუცებულთა, ვიდოდეთ რაჲ ჩუტნ შორის
 სამოთხისა მარტონი, შემოვიდა ეგე ორთათანა ძეველთა, ჰ დაჰკ-

კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ

ლმ მნა კარნი სამოთხისანი ღ განავლინნა მსევალნი ზ ღ მოკი-
 ლწ და მისსა მიმართ ჭაბუკი, რომელი დამალულ იყო, ღ დაწეს-
 ლთ მის თანა ზ ხოლო ჩუწნ მეოფთა შორის ეურესა სამოთხისასა,
 მ ვინილეთ რაჲ უსჯულოება, მივრბიოდეთ მათ სედა, ღ მსილველთა
 მ მათთა თანა ქმნილად ზ მისი ვიდრემე ვერ შეუძლეთ შეპვრობილ
 მ ეოფა ძლიერებისა თჯს მისისა უფროს ჩუწნსა, ღ განსჭმითა კარ-
 მ თაღთა განლტოლვისა ზ ხოლო ამისთა შემპვრობელთა ვჰკითხეთ
 მ ვინ იყო ჭაბუკი, ღ არა ინება თსრობა ჩუწნი, ამათ ვწამებთ ზ ღ
 მ ემოწმუნა მათ შესავრებული ერისა ვითარცა მოხუცებულთა ღ მსა-
 მ ჯულთა, ღ დასაჯეს იგი სიკუდიდ ზ ხოლო აღილაღადა სუსანნა
 მ კმითა დიდითა ღ თქუა, ღმერთო საუკუნეო დაფარულთა მეცნიერო,
 მ რომელმან უწენი უოველნი ჰირველ ქმნისა მათისა ზ შენ მეცნიერ
 მ სარ ვითარმედ ცრუ დამწამეს მე, ღ აჰა მოვკუდები, არ მოქმედი
 მდ არა რაღსა, რომელნი ამათ მოაბოროტნეს ძუნად ჩემდა ზ ღ შეი-
 მ მე სმინა უფალმან კმისა მისისა ზ ღ მიიუენებოდა რაჲ იგი წარწე-
 მ მე დედად, აღადგინა ღმერთმან სული წმიდა ერმისა ჭაბუკისა სახე-
 მ მ ვლით დანიელისა ზ ღ აღილაღადა კმითა დიდითა წმიდა ვარ მე სისს-
 მ მ ლისა ამისგან ზ ღ დადგა ეოველი ერი მისდამი ღ რქუწს რაჲ არს
 მ მ სიტუება ეგე შენი რომელსა იტყუ ზ ხოლო მან თქუა შორის მათ-
 მ სსა ესრეთ სჭლეულთა, ძენო ისრაელისანო, არა განმსჯელთა, არცა
 მ ცხადად შემეცნებულთა დასაჯეთ ასული ისრაელისა ზ მიიქცით
 მ ნ სამსჯავროდ მიმართ, რამეთუ ცრუ დასწამეს იმათ ამას ზ ღ მიიქცა
 მ ერი სწრაფისა თანა, ღ ჰრქუწს მას მოხუცებულთა, მოვედ დაჯედ
 მ საშუალ ჩუწნსა, ღ მომითხარ ჩუწნ, რამეთუ შენ მოცვა ღმერთმან
 მ ნა მოხუცებულება ზ ღ თქუა ერისა მიმართ დანიილმან, განუწმნით
 მ ნ ივინი ურთიერთას შორად, ღ განსაჯნე ივინი ზ ღ ვითარცა გან-
 მ ეუნეს ერთი ერთისაგან, მიუწოდა ერთსა მათგანსა ღ თქუა მისდა
 მ მიმართ, დამქტლებულო ბოროტთა დღეთაო, აწ გეწინეს ცოდუნი
 მ ნ გ შენნი რომელთა ჰყოფდი ჰირველად ზ მძჯელი მჯათა ცრუთა ღ
 მ უბრალოთა უკუწ დამსჯელი, ხოლო განმტყვებელი მისეზიანთა,

იტყოდეს რაჲ უფალი ¹⁾ უბრალთა და მართალი არ მოაკუდინო ^ა აწ
 უკუტე ესე უკულებელს ჭევაჲ, თქუ რომელსა ხესა ქუტუე ისილენ ^ბ
 იგინი მზრახველნი ურთიერთას, და მან თქუა ხეთქილსა ქუტუე ^გ და
 თქუა დანიელმან, მართლიად სიტყუტ თაგისა მიძართ შენისა, რამე-
 თუ ეგერა ანგელოზი ღუთისა მიძლებელი ღუთისაგან განჩინებასა
 განგხეთქს შენ შუა ^დ და გარდამადგინებულმან მისმან ბრძანა მოუჭა-
 ნება სსვისა: და ჭრქუა მას, თესლო ქანანისო, და არა იუდასო, შუტ-
 ნიერებამან შეგაცთუნა შენ, და გულის თქმამან გარდაქცია გული ^ე
 შენი ^ვ ესრეთ უყოფდით ასულთა ისრაელისათა, და იგინი მიშეუ-
 ლნი გზრახვიდეს თქუტნ, გარნა არა ასულმან იუდასმან დათმო
 უსჯულოება თქუტნი ^ზ ხოლო აწ მითხარ მე ქუტუე რომელსა ხესა
 დააპერენ იგინი მზრახველნი ურთიერთას, და მან თქუა ხერხულსა
 ქუტუე ^თ ხოლო ჭრქუა მას დანიელმან მართლად სიტყუე და შენცა
 თაგისა მიძართ შენისა, რამეთუ დგას ანგელოზი ღუთისა მქონებე-
 ლი მახვილსა, განხერხვად შენდა საშუალ, რათა მოგსწნეს თქუტნ ^ბ
 და აღიღაღადა ყოველმან შესაკრებელმან კმითა დიდითა, და აკურ-
 თხეს ღმერთი მაცხოვრებელი მოსავთა მისდამი ^გ და აღდგეს მო-
 სუცებულთა სედა რამეთუ შეაყენა იგინი დანიელ თქმულთაგან მა-
 თთა ცილის დამწამებელნი და უტუტს მათდა ყითარცა იგი ბორცოტი
 იზრახეს ყოფად მოუჭისისა ^დ ²⁾ მჯულისა ებრ მოსესსა, და მოკლ-
 ნეს იგინი, და ცხონდა სული უმიხეზო, მას დღესა შინა ^ე ხოლო
 ქელკა და ცოლი მისი, მაქებელობდეს უფალსა, ასულისა მათისა
 სუსანასთვს, იოაკიმისის თანა ქმრისა მისისა, და თან მონათესავე-
 თა ყოველთა, რამეთუ არა იპოვა მის შორის უპუტური საქმე ^ვ და
 დანიელ იქმნა დიდ წინამე ერისა მიერ დღითგან წარმართ.

თ ა ვ ი ი ლ.

და იყო დანიელ თან მცხოვრებელ მეფისა და დიდებულ უფროს ^ა
 ყოველთა მოუჭარეთა მისთა ^ბ და იყო კერძი ბაბილოვნელთა, რომ-
 ლისა სასელი ბილა, და წარბეგბდეს მისა მიძართ თითოეულსა დღე-
 სა სემიდალსა გრივსა ათორმეტსა, და ცხოვართა ორმეოცთა, და

¹⁾ განმოს. კვ. — ²⁾ ბ სჯულ. თ.

ბ ღვინოსა საწყაულსა ექნისთა ❖ ღ მეფე ჰმსახურებდა მას, ღ მივი-
 დოდა მეფე თითოეულსა დღესა თაყუანისცემად მისსა, ხოლო და-
 ნიელ თაყუანისცემად ღმერთსა თჯსსა, ღ ჰრქუა მას მეფემან, რად-
 დ სათჯს არ თაყუანისცემ ბილს ❖ ხოლო მან ჰრქუა მას, რამეთუ არა
 ვმსახურებ კერძთა კელით ქმნულთა, არამედ ღმერთსა ცხოველსა,
 ამკებელსა ცისა ღ ქრტიანისასა, ღ მქონებელსა უფლებისა ყოვლი-
 ე საჯორცისასა ❖ ღ ჰრქუა მეფემან, არ საჯონებელარს შენდა ბილ
 უოფად ცხოველად ღმერთად, ანუ არა ხედავა რაოდენთა სჯამს ღ
 ჳამს თითოეულსა დღესა, ღ ჰრქუა ❖ დანიელ განმცინებელმან ნუ
 სცთები მეფე რამეთუ ესე შინაგანი უკრტ თიჯა არს, ხოლო გარე-
 ჳ განი რვალი, ღ არა უჯამიეს არცა უსჯამს ოდესმე ❖ ღ განმწერა-
 ჳ მან მეფემან მიუწოდა მღღელთა მისთა ღ ჰრქუა მათ, არა თუ
 მითხარტ მე ვინ არს შემჯმელი წარსაგებელისა ამის მოჯკრედეს ❖
 ჳ ხოლო უკეთუ მიჩრტნოთ მე ვითარმედ ბილ შესჯამს ამათ მოკრ-
 დეს დანიელ, რამეთუ გმო ბილის მიძართ, ღ ჰრქუა დანიელმან
 თ მეფესა, იუაჯნ სიტყჯსა ებრ შენისა ❖ ღ იუენეს მღღელნი ბილისნი
 სამეოჯ ღ ათ გარემე დედათა ღ შვილთასა, ღ მოვიდა მეფე დანიე-
 ი ლის თანა სახიდ ბილისა ❖ ღ თქრტს მღღელთა ბილისთა ვითარ-
 მედ აჯა ჩრტნ განვიდეთ გარე, ხოლო შენ მეფე დააგენ ჳამადი, ღ
 ღვინისა განმსაჯებელმან დადგი ღ დაჯკლიტნე კარნი, ღ დაბეჯდე
 თა ბეჯდითა შენითა ❖ ღ მოსრულმან განთიად უკეთუ არა ჳმოჯნე ყო-
 თა ველნი შეჯმულად ბილის მიერ მოჯკრედეთ, ანუ დანიელ მტეუარნი
 იბ ძჯნად ჩრტნდა ❖ ხოლო ივინი შეურაცხ ჳყოფდეს რამეთუ ექმნავე
 იქრტმე ტრანჯისისა დაფარულ შესაჯალი ღ მის მიერ შევიდოდეს მა-
 იგ რადის ღ ივინი სჯამდინ მათ ❖ ღ იყო ვითარცა განჯლის ივინი,
 ღ მეფემან დაუგო შეჯამადნი ბილსა, ღ უბრძანა დანიელ ყრმათა
 თჯსთა, ღ მოიღეს ნაცარი, ღ მოაცვრიეს ტამარსა წინაშე ბილისსა,
 ღ გამოსრულთ მეფემან დანიელის თანა კარი დაბეჯდეს ბეჯდი-
 იღ თა მეფისათა ღ წარვიღეს ❖ ხოლო მღღელნი მევიდეს ღამე წესისა
 იე ებრ მათისა ღ შესამნეს ყოველნი ღ შესჯრტს ❖ ღ იმსთო განთიად მე-
 ივ ფემან, ღ დანიელმან მის თანა ❖ ღ ჰრქუა მეფემან, ჳკიანა ბეჯდნი

დანიელო, **ბ** თქუა დანიელმან, ჰკიან მეფე **ა** **ბ** იუო ვითარცა გან-
 ხუბასა თანა კართასა მიმხედველმან მეფემან ტაბლისა მიმართ კმა
 ეო კმითა დიდითა **ბ** თქუა, დიდ ხარ ბილ **ბ** არა არს შენთანა სა-
 კუბად არცა ერთი **ა** **ბ** განიცინა დანიელმან, დაუპურა მეფესა შეს-
 ლუბად შინა **ბ** ჰქრქუა, იხილე უკუტ იატაკი **ბ** ცან, ვისნი არიან
 კუბლნი ესე **ა** **ბ** თქუა მეფემან, ვხედავ კუბლთა მამათასა **ბ** დედათა-
 სა **ბ** ერმათასა **ა** **ბ** განრისხებულმან მეფემან შეიპურნა მდღელნი
ბ ცოლნი **ბ** შვილნი მათნი, **ბ** უჩუტნეს დაფარულნი სარკმელნი,
 რომელთა მიერ შევიდოდეს, **ბ** განლევდეს ტაბლის სედათა **ა** **ბ**
 მოსწევდნა იგინი მეფემან **ბ** მისცა ბილი საკელმწიფოდ დანიელს,
ბ დაამკუა იგი **ბ** ტამარი მისი **ა** **ბ** იუო ვეშაპი დიდი მასვე ადგი-
 ლთა შინა, **ბ** ჰმსახურებდეს მას ბაბილოვნელი იგი **ა** **ბ** ჰქრქუა
 მეფემან დანიილს, აჭა ესე არ ძალგიც შენ თქმად ვითარმედ არა
 არს ესე ღმერთი ცხოველი, არამედ მოვედ **ბ** თაუჭანისეც მას **ა** **ბ**
 თქუა დანიელმან, უფალსა ღმერთსა ჩემსა თაუჭანისეც რამეთუ იგი
 არს ღმერთი ცხოველი **ა** ხოლო შენ მეფეო მომეც კელმწიფება **ბ**
 მოვაკუდინო ვეშაპი თუნიერ მახვილთა **ბ** კუტრთხთასა, **ბ** ჰქრქუა მე-
 ფემან, მიცენ შენ **ა** **ბ** მოიღო დანიელმან ფისი, **ბ** ცმელი **ბ** ბა-
 ლანი, **ბ** შეაგბნა ერთბაჲად **ბ** შექმნა გუდად, **ბ** მისცა ზირსა ვეშა-
 პისასა, **ბ** განიბმარა ვეშაპი იგი, თქუა იხილეთ სამსახურებელნი
 თქუტნნი **ა** **ბ** იუო ვითარცა ესმა ბაბილოვნელთა შეეწინაჲე ფრიად,
ბ შეკრბეს მეფისა სედა **ბ** თქუტს, ჰურია იქმნა მეფე, ბილი შემუსრა
ბ ვეშაპი მოკლა, **ბ** მდღელნი მოსრნა, მოვიდეს **ა** **ბ** თქუტს მეფისა
 მიმართ, მოკუტც ჩუტნ დანიილს უკეთუ არა მოგკლავთ შენ, **ბ** სა-
 ხლი შენი იავარ ვჭეოთ **ა** **ბ** იხილა მეფემან რამეთუ სედ დაესხმიან
 მას ფრიად, **ბ** იძულებულმან მისცა მათ დანიილ **ა** ხოლო მათ
 შთააგდეს იგი მღვმესა მას ლომთასა, **ბ** იუო მუნ დღეთა ექუსთა **ა**
 ხოლო იუუნეს მღვმესა მას შინა შვიდნი ლომნი **ბ** მიეცემორა მათ
 დღივ ორი კაცისა კუბანი, **ბ** ორნი ჰატრუჭანნი, ხოლო მამინ არა
 მიეცა მათ რათა შჷამონ დანიილი **ა** იუო ამბაკომ წინასწარმე-
 ტუტლი იუდეასით **ბ** მან შეაგბო კბოლვილი, **ბ** მანეცუტნა პურნი

იზ
 იტ
 კ
 კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ
 კც
 კთ
 კლ
 კლა
 კლბ

ლგ ვარცლსა, ჰ განვიდოდა ვეღად მიწოთმეგად მოიკალთა ❖ ჰ ჰრქეა
 ანგელოზმან უფლისამან ამბაკომს, მიაწოთუ სამხარი რომელი გაქეს
 ლდ ბაბილონად დანიელს მღვმესა მას შინა ლომთასა ❖ ჰ თქეა ამბა-
 კომმან, უფალო ბაბილონი არ მიხილავს, ჰ მღვმე იგი არა ვი-
 ლე ცი ❖ ¹⁾ ჰ უწურა ანგელოზმან უფლისამან თხემისა მისისა, ჰ მტი-
 რთველმან თმითა თავისა მისისათა დადგა იგი ბაბილონს მღვმესა
 ლვ ზედა, ჰ განკრთომილებასა შინა სულისა მისისასა ❖ ჰ ემა ეო ამბა-
 კუმ მეტყუტლმან, დანიელ დანიელ მიიღე სამხარი, რომელ წარმო-
 ლზ ცცა შენ ღმერთმან ❖ ჰ ჰრქეა დანიელმან რამეთუ მომიჯნენე მე
 ლწ ღმერთო, ჰ არცა უტევენ მოუვარენი შენნი ❖ ჰ აღდგომილმან და-
 ნიელმან ჭამა, სოლო ანგელოზმან ღუთისამან კვალად აგო ამბა-
 ლთ კუმ მეესა შინა ადგილსა ზეცა თჯსა ❖ სოლო შეფე მოვიდა დღე-
 მ მეშვიდესა გოდებად დანიელისსა, ჰ მივიდა მღვმესა ზედა ჰ
 მ შთაიჭჯრა, ჰ აჭა დანიელ მჯდომარე ❖ ჰ მღალადებელმან მეფემან
 კმითა დიდითა თქეა, დიდ ხარ შენ უფალო ღმერთო დანიელისო
 ჰ არა ვინ არს თჯნიერ შენსა, ჰ აღმოიქეტს იგი მღვმისაგან ❖
 მ სოლო მიზეხნი წარწყედისა მისისანი შთათხინა მღვმედ, ჰ შეი-
 მბ ჭამნეს მეესეულად წინაშე მისსა ❖ მაშინ თქეა მეფემან, რათა დაა-
 მტკიცონ ეოველთა დამკვდრებულთა ეოვლისა ქეჭენისათა ღმერთი
 დანიელისი, რამეთუ იგი არს მაცხოვარი ჰ მოქმედი ნიშებთა საკვრ-
 ველთა ქეჭენასა ზედა, რომელმან განარინა დანიელ მღვმისაგან
 ლომთასა.

დასასრული წინასწარმეტყველისა დანიელისი, აქეს თავსა შორის თვის-
 სა თავი იდ.

წინასწარმეტყველება ოსენი.

თ ა ვ ი ა.

სიტეუა უფლისა რომელი ეო ოსეს მიძართ მისა აბერი-
 სა, დღეთა ოზიასთა, ჰ იოათამისთა, ჰ აქაზისთა, ჰ ეხეკიასთა მე-

¹⁾ ეზგ. 6.

ფისა იუდასთა, ღ დღეთა იორობობისთა მეფისა ისრაელისათა. ✠
 დასაბამი სიტყუათა უფლისათა ოსკეს მიძართ, ღ ჭრქუა უფალმან ბ
 ოსკეს, წარვედ ღ მოიუენე თავისა შენისა დედა-კაცი სიძუსა, ღ
 შულნი მისნი სიძუსანი, რამეთუ სიძუთ ისიძვიდეს ქუტყანასა უკა-
 ნათგან უფლისა ✠ ღ წარვიდა ღ მოიუენა გომერ ასული დებე- გ
 ლაიბ, ღ მიუდგა ღ უშუა მას მე ✠ ღ ჭრქუა ღმერთმან უწოდე იეს-
 რაელ, ამისთჳს რამეთუ მცირედლა ღ შური ვიძიო მე სახლისა მის-
 თჳს იესრაელისა, ღ სახლსა ზედა იუდასსა, ღ დავაცნრვო მეფო-
 ბა ისრაილისა ✠ ღ იეოს მათ დღეთა შინა შევბუსრო მძულდები ე
 იესრაელისა დელესა მას იესრაელისასა ✠ ღ მიუდგა ღ უშუა მას ვ
 ასული, ღ ჭრქუა მას უფალმან, უწოდე სახელი მისი არა შეწვალე-
 ბულ რამეთუ არღარა შევსძინო მერმე შეწვალებად სახლი ისრაილი-
 სსა, არამედ წინა აღდგომით წინა აღუდგე მათ ✠ სოლო მენი იუ- ზ
 დაჲსნი შევიწენარნე, ღ ვიკსნე ივინი უფლისა მიერ ღუთისა მა-
 თისა ღ არა ვიკსნე ივინი მძულდითა, არცა მახულითა, არცა ბრძო-
 ლითა, არცა ცხენებითა, არცა მკედრებითა ✠ ღ სმესა განეეენა არა ტ
 შეწვალებული იგი, ღ მერმე მიუდგა ღ შუა მე ✠ ღ უწოდა სახე-
 ლი მისი არა ერი ჩემი, ღ არა ვარ ღმერთი თქუტნი, რამეთუ არა
 წართ თქუტნი ერი ჩემი ✠ ღ იეოსლა თუ რიცხჳ მეთა ისრაელისა-
 თა ვითარცა ქჳმა, რომელი არა აღიწეოს ღ არცა აღირაცხოს, ნე-
 შტი ოდენ ცხონდეს: ¹⁾ ღ იეოს აღვილსჳ მას, სადა იგი ეწოდოს
 მათ მე ღუთისა ცხოველისა ✠ ღ შეკრბენ მენი იუდასნი, ღ მენი ია
 ისრაელისანი ერთად, ღ დაიდგინონ თავისა მათისჳ მთავარი ერთი
 ღ აღმოვიდენ ქუტყანისა მისგან, რამეთუ დიდ არს დღე აგი იეს-
 რაელისა.

თ ა ვ ი ა.

ქრქუთ მათა თქუტნთა ერი ჩემი, ღ დასა თქუტნსა შეწვალე- ა
 ბული ✠ ესაჯენით დედასა თქუტნსა, ესაჯენით რამეთუ იგი არა ბ
 ცოლი ჩემი, ღ მე არა ქმარი მისი, განავდოს სიძჳ ჰირისაგან მი-
 სისა ღ მრუშება მისი შორის მუბუთაგან მისთა ✠ განვაძიძლო გ

1) რამ. თ.

იგი, **ღ** დავადგინო ვითარცა დღესა შობისა მისისასა, **ღ** დავდგა იგი
 ვითარცა უდაბნო **ღ** ვუო ვითარცა ქუჩყანა ურწყული, **ღ** მოვსწნე
დ იგი წუურილითა **ჟ** ძენი მისნი არა შევიწყალნე, რამეთუ ძენი მრუ-
ე შებისანი არიან **ჟ** რამეთუ სიძუთ ისიძუა დედამან მისმან, **ღ** სირ-
 ცხვლეულ ეო რომელნი შუნა იგინნი: **ღ** იტეოდა შეუდგე ტრფია-
ვ ლთა ჩემთა, რომელნი მომცემენ ჰურსა **ღ** წებალსა ჩემსა, მატელ-
ზ სსა, **ღ** სამოსელსა ჩემსა **ღ** ზეთსა **ღ** სასმელსა **ჟ** ამისთჳს დავაკმნე
ზ გზანი შენი ბრწყამლითა, **ღ** მოვზღუდნე ეორითა **ღ** კუბლნი შენნი
ზ არა იპოვნეს **ჟ** მისდევდენ ტრფიალთა თჳსთა, **ღ** ვერ ეწინეს მათ,
 ეძიებდეს მათ **ღ** არა პოვნეს, **ღ** თქუა, შევიქცე **ღ** მივიდე ქმრისა ჩე-
ც მისა პირველისა რამეთუ მაშინ უძჯობეს ეო ჩემდა ვიდრე აწ **ჟ**
ც ხოლო მან არა უწყოდა თუძცა მე მივეც მას იფქლი **ღ** ღჳნო **ღ**
 ზეთი, **ღ** განუძრავლენ მას ვეცხლი **ღ** ოქრო რომელი უქმნეს ბაალ-
თ სსა **ჟ** ამისთჳს მოვიქცე **ღ** მოუღო იფქლი ჩემი ეამსა თჳსსა **ღ** გა-
 ნუძარცო მისგან მატელი ჩემი, **ღ** სელი ჩემი რომლითა დაუბრვი-
ი დენ სირცხვლთა თჳსსა **ჟ** **ღ** აწ განვაცხადო სიცოფე მისი წინაშე
ია ტრფიალთა მისთა **ღ** კაცმან ვერ განარინნეს გელთაგან ჩემთა, მოუ-
 ღო ეოველი სინარული მისი **ღ** დღესასწაული მისი, **ღ** თთჳს თა-
 ვნი მისნი **ღ** შაბათობანი მისნი, **ღ** ეოველნი დღე კეთილობანი
იბ მისნი **ჟ** უგულებელს ვეწნე ვენაგნი მისნი **ღ** ლელოვანნი მისნი
 რომელთათჳს იტეოდა მიზდი მრუშებისა ჩემისა არს ესე, რომელნი
 მომცეს მე ტრფიალთა ჩემთა, ხოლო დავსხნა იგინი ოკრად **ღ**
იგ მოსჭამდენ მას ძეცნი უდაბნოსანი **ჟ** შურ ვაგო დღეთა ბაალისთა,
 რომელ უხოვრიდა **ღ** შეიმკობდა სამკაულითა თჳსითა **ღ** ვიდოდ
იდ ტრფიალთა თანა თჳსთა **ღ** მე დამივიწყა, იტეჳს უფალი **ჟ** ამის-
 თჳს განვაძო იგი **ღ** წარვდევნო უდაბნოსა, **ღ** ვიტეოდე შორის
იე გულისა მისისა **ჟ** **ღ** მივეც მას მონაკები თჳსი, მასვეადგილსა დე-
 ლე ნაქარისა სასოდ მოსაღებელად იმღერდეს დღეთაებრ სიჭაბუ-
ივ კისა თჳსისა **ღ** დღეთა ებრ გამოსლვისა ქუჩყანით ეგჳტით **ჟ** **ღ**
 ეოს მას დღესა შინა, იტეჳს უფალი, მხადოს მე მან ქმარი ჩემი
იზ **ღ** არღარა ხადოს მან ბალამის **ჟ** **ღ** მოიღოს სახელი ბალამის პი-

რისა მისისაგან, ღ არღარა მოიკსენონ სახელები მათი ❖ ღ აღუ- იტ
 თქუა მათ აღთქმა მათი მათ დღეთა შინა მკეცოთ თანა ველისათა, ღ მფრინველთა ცისათა, ღ ქუტწარმაველთა ქუტწანისათა, მძულდი ღ
 ბრძოლა ღ მასული შევმუსრო ქუტწანით, ღ დაგამკვდრო შენ სა-
 სოებით ❖ ღ მოგითხორო შენ თავისა ჩემისა საუკუნოდ ❖ ღ მო- ით, კ
 გითხორო შენ თავისა ჩემისა სიძარტლით, ღ განკითხვით, ღ წუა-
 ლობით, ღ მოგითხორო შენ თავისა ჩემისა სარწმუნოებით, ღ იცნა
 შენ უფალი ❖ ღ იუოს მას დღესა შინა, იტყუს უფალი, ვისმინო მე კა
 ცისა, ღ ცაძან ისმინოს ქუტწანისა, ღ ქუტწანაძან ისმინოს იფქლი-
 სა ღ ღჯნისა, ღ მათ ისმინონ ისრაელისა ❖ ღ დავსთესო იგი კბ
 თავისა ჩემისა ქუტწანასა ღ შევიწყოლო არა შეწვალებული იგი ❖
 1) ღ ვრქუა არა ერსა ჩემსა ერი ჩემი ხარი შენ, ღ მან მრქუას კგ
 უფალი ღმერთი ჩემი ხარი შენ.

თ ა ვ ი ა.

მქუა უფალმან ჩემდამო კვალად, წარვედ შენ ღ შეივეარე დე- ა
 და-კაცი ერთი რომელსა უევეარდეს სიბოროტე ღ იუოს როსკიჲ ვი-
 თარცა შეივეარა ღმერთმან ძენი ისრაელისნი, ხოლო იგინი ჳმსა-
 ხურებდეს ღმერთთა უცხოთა ღ უევეარან ნაგუდალნი უურძნისანი ❖
 მორეწედ დავსდევ ათხუთმეტისა ვეცხლისა, ღ სათოველისა ერთისა ბ
 ქრთილისა ღ ნახევარ სათოველისა ქერისა ❖ ღ ვარქუ მას მრავალ-
 თა დღეთა მკებდი მე, ღ არღარა ისიძო ღ არცა შეეეო კაცსა სხვა-
 სა ღ მეცა გკებდი შენა ❖ რამეთუ დღესა მრავალსა ისხდენ ძენი დ
 ისრაელისნი თჯნიერ მეფეთასა ღ თჯნიერ მთავართათა ღ თჯნიერ
 მსხუტწრწლათასა ღ თჯნიერ საკურთხეველთასა, ღ თჯნიერ მღდელთა-
 სა ღ თჯნიერ ხილვათასა ❖ ამისა შემდგომად მოიქცენ ძენი ისრა- ე
 ელისანი ღ იძიონ უფალი ღმერთი მათი, ღ დავით მეფე მათი ღ
 შეიძინონ უფლისა მიერ ღ კეთილი მათი დღესა აღსასრულისასა.

თ ა ვ ი დ.

ისმინეთ სიტყუა უფლისა მეთა ისრაელისათა, რამეთუ სასჯე- ა
 ლი უფლისა არს მკვიდრთა თანა ქუტწანისათა: რამეთუ არა არს

1) რომ. თ. ა ვეტ. ა.

ჰქმნარიტება არცა წყალობა, და არცა მეცნიერება ღმთისა ქრისტეანა-
 ბსა ზედა და წიგნსა და სიძველესა, კლეს და ზარება, და სიძვა განფენილარს და
 გსისხლთა სისხლსა შერევენ და ამისთვის იგლოვდინ ქრისტეანა და და-
 სლბენ უოველნი რომელნი დაძვედრებულ არიან, ძველნი უდაბნო-
 დსანი და ძველნი ცათანი და თევზნი ზღვისანი მოკრბენ და და
 არა ვინ იუოს განმსჯელ მათთა და არცა მამხილებელ: ხოლო ერთი
 ეჩემი ვითარცა მღვდელი მამუოთებელი და მოუძღურდენ ღმერთს და
 მოუძღურდენ წინასწარმეტყველნი შენ თანა, და ღამესა დავადუმო-
 მდელს შენს და მიემსგავსა ერთი ჩემი მათ რომლისა თანა არა იუო
 მეცნიერება, რამეთუ შენ განიშორე მეცნიერება, და მეცა განვიშორ-
 ერო შენს, და არღარა მღვდელობდე ჩემდამო, ვინათჳან დავიწივე სჯუ-
 ჳლი ღმთისა შენისა, მეცა დავიწიწო შენი შენნი და სიმრავლისა
 ებრ მათისა შემცოდეს მე, ვგრეთვე დიდება მათი სირცხვილად გარ-
 ცდავსცუბლო და ცოდუასა ჰამენ ერთი ჩემი, და უსჯულოებამან მათმან
 ალამციონა სულნი მათნი და ვითარცა იუენენ ერთი ვგრეთვე მღვდელ-
 ნი: და შურ ვიგო მათ ზედა გზათაებრ მათგან, და გულის სიტუბათა
 ებრ მათისა მივაგო მათ და სჭამდენ, ვერ განმდენ, მრუძობდენვე, და
 არ დასცხრეს, ამისთვის დაუტყვეს უფალი არა დაცვთ და სიძვამან,
 იბღვინომან და ანჯანაკებმან გულნი მიუდნეს და ერთი ჩემი შეშისა მიერ
 იმისწვიდა, და კეტრთხებითა მიუთხრობდენ, აჰა სულმან სიძვი-
 იკსამან შეაცთუნა და იმრუშეს ღმთისაგან მათისა და თხემთა მათთასა
 უზორვიდენ და ბორცვებთა ზედა დასწვიდენ რკოსა ქრისტე და სესა
 ჩრდილოთანსა, რამეთუ კეთილ არს საფარველი: ამისთვის ისიძვენ
 იღასულნი თქუტნნი და სძალნი თქუტნნი იმრუშებენ და და არა მოვი-
 ხილო მე ასულთა თქუტნთა ზედა ოდეს ისიძვიდენ, არცა სძალთა
 თქუტნთა ზედა ოდეს იმრუშებდენ, რამეთუ ივინი მეძავთა თანა
 შეისვარვოდეს, დაძვებელთა თანა უზორვიდეს: და ერთი გულის სძის
 იემოფელი შეთხზვოდა მეძავთა თანა და ხოლო შენ ისრავლ ნუ უმე-
 ცარ ხარ და იუდა ნუ შესწავლთ გალგალად, და ნუ აღსწავლთ სახიდ მი-
 იკმართ უსამართლოებისა, და ნუ ჰფუცავთ ცხოველსა უფალსა და ვითარ-
 რცა დიავეული მტრიობალი, იქმნა ისრავლი მტრიობალი, აწ ამოვნეს

იგინი უფალმან ვითარცა კრავნი ფართოსა შინა ✽ შეეყოფმან კერზთა-
 მან ეფრემ დაუდგა მას საფრეკე, სათნო იუენა ქანანელნი ✽ მსიძავნი
 განმეძვნეს, შეიუჭარეს უზატოება დრტვირვისაგან მისისა ✽ სტუ-
 ნვა სულისა სტუჯავსა, შორის ურთუთა მისთა, ზე ჰრცხუნოდის
 მსხუნუნდისა საცაჟთა მისთავან.

თ ა ვ ი ე,

ისმინეთ ესე ძღველთა, ზე მოხედეთ სახლმან ისრაელისამან,
 ზე სახლმან მეფისამან ეურად იღეთ, მით რამეთუ თქუნდა მიმართ
 არს სასჯელი, რამეთუ მასე ექმნეთ სამსტროსა ✽ ზე ვითარცა ბა-
 დე განმარტებული ზოლესა ზედა, რომელი მომნადირებულთა ნა-
 დირისათა დაარწუქს, ზოლო მე მწურთელი თქუნნი ✽ ვიცან
 ეფრემ, ზე ისრაელი არ განმევენა ჩემგან: მით რამეთუ აწ განმეძვნა
 ეფრემ, შეიბილწა ისრაელი ✽ არ მოსცნეს განზრახუნი მათნი მო-
 ქცევად ღუთისა მომართ მათისა, რამეთუ სული სიძვისა მათ შო-
 რის არს, ზოლო უფალი არა იცნეს ✽ ზე დამდაბლდეს გინება ის-
 რაელისა წინაშე ზირსა მისსა, ზე ისრაელი ზე ეფრემ მოუძღურდენ
 სიცრუუნითა მათთა შინა, ზე მოუძღურდეს იუდაცა მათ თანა ✽ ცხო-
 ვართა თანა ზე ზურავთა ვიდოდენ გამოძიებად უფლისა ზე არა
 ზოოს ასული იგი, მიაქცია მათგან ✽ რამეთუ უფალი დაუტევს,
 რამეთუ ასულნი უცხონი მენეს მათგან, ზე აწ შეკამნეს იგინი
 სრსჯლმან დანაწილნი ✽ ზე ჰნესტუნთა ჩესტუნთა ბორცუნთა ზე ილა-
 ლდენეს ძალაღთა. ზედა ქადაგი სახლსა არონისსა, განჰკრთა ბენი-
 მენ ✽ ეფრემ განსარუენელად შეიქმნა, დღეთა შინა მხილებისათა,
 ტომთა შორის ისრაელისათა, ვაჩუნენ სარწმუნონი ✽ ექმნეს
 მთავარნი იუდასნი ვითარცა გარდამცუნალებელი სახლუთანი, მათ
 ზედა მივჭვინო ვითარცა წვალი მიმართებანი ჩემნი ✽ ეძღვარა
 ეფრემმან მოსაჯულსა მისსა, დათრგუნა მშჯავრი, რამეთუ იწუო
 სლვად უკანა ამათასა ✽ ზე მე ვითარცა შფოთი ეფრემისი, ზე ვი-
 თარცა საწერტელი სახლისა იუდასი ✽ ზე იხილა ეფრემ სნეულება
 მისი ზე იუდა სალმობა მისი, ზე წარვიდა ეფრემ ასსურსატანელთა
 მიმართ ზე მიაუღინა მოციქულნი მეფისა მიმართ იარემისა, ზე იგი

იზ
 იწ
 ით
 ა
 ბ
 გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ
 ი
 ი
 იზ
 იგ

ვერ შეძლებულ იქმნეს გამოკსნად თქუწნდა, ზ ვერ დააცხროს
 იღ თქუწნგან საღმობა ზ მით რამეთუ მე ვარ ვითარცა ვეფსი ეფრემი-
 ისა, ზ ვითარცა ლომი, სახლისა იუდაძსა, ზ მე ვიწყო ზ წარვიდე
 იე ზ მოვიღო ზ არა იეოს განმარინებულ ზ წარვიდე ზ მივიქცე ად-
 გილად ჩემდა, ვიდრე არა უჩინო იქმნენ ზ ეძებდენ ზირსა ჩემსა.

თ ა ვ ი ვ.

ღირსა შინა მათსა აღიმსთონ ჩემდამო მეტუქუწლთა, წარვიდეთ
 ბ ზ მივიქცეთ უფლისა მიმართ ღუთისა ჩუწნისა ზ რამეთუ მან
 კ მწელნა, ზ განმკურნნეს ჩუწნ, ზ მცნეს ზ მიღბუნოს ჩუწნ ზ ¹⁾ გა-
 ნმამრთელნეს ჩუწნ შემდგომად ორისა დღისა მესამესა დღესა შინა
 ადვდგეთ ზ ცოცხალ ვიუქნეთ წინაშე მისსა ზ ვცნათ, ვსდევდით
 დ ჩუწნდა ვითარცა წვიმა მსთუად ზ მცხუწდი ზ გიყო რაჟ შენ ეფრემ,
 ე განთიადისა, ვითარცა ცუწარი ცისკრისა მავალი ზ ამისთუს აღმო-
 ვმკენ წინასწარმეტყუწლნი თქუწნნი ზ მოვაკუდინენ იგინი სიტყუ-
 თა ზირისა ჩემისათა, ზ მსჯავრი შენი ვითარცა ნათელი გამოვი-
 ვ დეს ზ ²⁾ მით რამეთუ წყალობა მნებავს ზ არა მსხუწრჳლი, ზ შე-
 ზ მეცნება ღუთისა ვიდრე ეოვლად დასაწუწლნი ზ სოლო იგინი
 არიან ვითარცა კაცი კარდამავალი აღთქმისა, მუნ შეურაც მევეს
 ც მე ზ კალად ქალაქმან მოქმედმან ამაოთა აღამრღუწვდეს წყალსა ზ
 თ ძალი მამა-კაცისა გამცდელისა, დამალეს მღდელთა გზაჟ, მოაკუ-
 ი დინეს სიკიმა, რამეთუ უმჯულოება ქმნეს ზ სახლსა შორის ისრაე-
 ისსა, ვინილე მუნ განსაკრთომელი სიძვა ეფრემისი, შეიკინა
 იბ ისრაელ ზ ზ იუდა იწუე სთულებად მისსა მოქცევასა შინა ჩემგან
 ტუქუწსა ერისა ჩემისასა.

თ ა ვ ი ზ.

განკურნებასა შინა ჩემგან ისრაელისსა გამოცხადნეს სიბო-
 როტე ეფრემისი, ზ სიბოროტე სამარისა, რამეთუ ქმნეს სიცროუქუწ,
 ზ მმარავი მისსა მიმართ შევიდეს, განმმარცუწლლი ავასაკი გზასა

¹⁾ ა კორ. იე.—²⁾ ა მეფ. იე. კგლეს. დ. მათე თ ზ ბ.

ბისა თჳს ენისა მათისა, ესე საქიქელობა მათი ქუჭუნასა შინა ეგჯატისასა.

თ ა ვ ი ც.

ა წილთა მიმართ მათთა ვითარცა ქუჭუნა ვითარცა არწივი სას-
 ბ ლსა ზედა უფლისა, მის წილ რომელ გარდაჰედეს აღთქმასა ჩემსა, ჰ
 გ ცინად მჯუღლისა ჩემისა უთხო იქმნეს * მე მილაღადებდენ, ღმერთო
 დ გიცანთ შენ * რამეთუ ისრაელ განვაყენე კეთილსა, მტერმა დევნა ივი-
 ე ნი * თჳგოდთა მათთა მეფობდეს, ჰ არა ჩემ მიერ იმთაჳრეს, არა მიცნეს
 მე, ვეცხლი მათი ჰ თქრო მათი ქმნეს თავთა მათთა კერძებად რათა
 ვ მოისრნენ * მოსხვე კბო შენი სამარია, განმვინდა გულის წერობა
 ზ ჩემი მათ ზედა ვიდრე რამლისამდე ვერ უძლევესეე განწმედად ისრაე-
 ლსა შორის * ჰ იგი სურომან შექმნა ჰ არა ღმერთი არს, მით
 ც მეცთურ იყო კბო შენი სამარია * რამეთუ ქარ რეწნიღებასა სთე-
 თ სეს, ჰ დაქცევა მათი ელის ამათ, მჭელეულსა არა აქუს ძალი ეო-
 ც ფად ფქვილისა, ხოლო უკეთუ ეოსცა უცხოთა შეჭამნენ ივინი *
 თ დაბნთქა ისრაელი, აწ იქმნა წარმართთა შორის ვითარცა ჭურჭე-
 ი ლი უკმარი * რამეთუ ივინი აღვიდეს ასსურასტანელთაში, აღმორ-
 ი ლდა თჳსაგან ეფრემ ძღუჭნი შეიუწარა * ამისთჳს მიეცნენ წარმარ-
 ი თთა შორის, აწ შევიწუნარნე ივინი, ჰ დაბურენ მცირედ ცხრებად
 ი ბ მეფისა ჰ მთავართა * რამეთუ განამრავლნა ეფრემ მსხუჭრზლის
 ი ბ საცავნი ცოდუბა მისი იქმნეს მსხუჭრზლის საცავნი შეეუწარებულნი *
 ი ბ დავაწერო მას სიმრავლე, მჯუღვილნი მისნი უცხოდ შერაცხილ
 ი ბ იქმნეს * სამჯავრთნი შეეუწარებულნი მით რამეთუ უკეთუ დაკლან
 ი ბ საკლაველი ჰ ჭამოს ვორცი, უფალი არ შეიწუნარებს ამათ, აწ მო-
 ი ბ ჯსენნეს სიცროუენი მათნი, ჰ შურ იგოს უსჯულოებათა მათთა თჳს,
 ი ბ ივინი ეგჯატედ მიიქცეს, ჰ ასსურასტანს არა წმიდასა ჭამდენ * ჰ
 ი ბ დაივიწეა ისრაელმან შემოქმედი თჳსი, ჰ აღაშენნეს ტაძარნი, ჰ
 ი ბ იუდა განამრავლნა ქალაქნი მოზღუდეილნი, ჰ კამოვაგლინო ცეც-
 ი ბ ხლი ქალაქთა მისთა ზედა, ჰ შეჭამნეს საფუძველნი მათნი.

თ ა ვ ი თ.

ა ნუ იხარებ ისრაელ, ნუ იმჭებ ვითარცა ერნი შენნი რამეთუ

განჰმეძვენ ღუთისაგან შენისა, შეიჯარენ საცემელნი უოველთა ზე-
 და კალოდ იუქლისა. ❖ კალოძან ჰ საწნესელძან არს იცნნა იგინი ბ
 ჰ ღვზოძან უტყუა მათ ❖ არს დაემკვდრნეს ქუჭყანასა შინა უფლი- ბ
 სისა, დაემკვდრა ეფრემ ეკვპტეს, ჰ ასსურასტანელთა შორის არს
 წმიდათა ჭამდენ ❖ არს აღუფქრუიეს უფალსა ღვზო ჰ არს დაუ- დ
 ტკბნეს მათ მსხუჭრალნი მათნი, ვითარცა ჰურთა გლოვისა მათი-
 სათა უოველნი მჭამელნი მათნი შეიგინენ, მით რამეთუ ჰურნი მა-
 თნი სულთა მათთანი არს შევიდენ სასიღ უფლისა ❖ რაჲ ჰყო დღე- ე
 სა შინა კრებისასა, ჰ დღესა შინა დღესასწაულისა უფლისასა ❖
 ამისთჳს აჰა ვიდოდინ საარებისაგან ეკვპტედ, ჰ ელოდის მათ მკ- გ
 ძეი, ჰ დაფლნეს იგინი მამძან, ვეცხლი მათი მოსასწრველძან
 დაემკვდროს იგი, ეკალნი კარვებთა შორის მათთა ❖ მოიწინეს ზ
 დღენი შურის გებისანი, მოიწინეს ნაცვლის ღებისა შენისანი, ჰ შეჰა-
 ვნეს ისრაელ, ვითარცა წინასწარმეტყუჭლი განკრთოდელ კაცი სულ
 შემოსილი სიმრავლისაგან სიცრუეჭთა შენტასა განძრავლდა სიცბი-
 ლი ❖ მსტუარი ეფრემ, ღმერთთა წინასწარმეტყუჭლი მასე კულა- ტ
 რმნილი უოველთა ზედა კსათა მისთა, ბორგა სახლსა შინა ღმერ-
 თისასა დაამტკიცეს. ❖ ¹⁾ განისწწნეს დღეთა მათგორ ბორცვსათა, თ
 მოიკსენნეს უსამართლოებანი მათნი, შურ იგოს ცოდუბთა მათ-
 თა ❖ ვითარცა ეურძენი უდაბნოს ზედა ვიპოე ისრაელი, ჰ ვითარ- ი
 ცა მსტუარი ლელუჰა მსთუადი მამძანი მათნი ვისილენ, იგინი შე-
 ვიდეს ბეელფეგორის მიძართ ჰ უცხო იქმნეს სირცხვილად ჰ ექ-
 მნეს მოძულებულნი ვითარცა შეევარებულნი ❖ ეფრემ ვითარცა ია
 მფრინველი განფრინდა, დიდებანი მათნი მობისაგან ჰ ღმობათა,
 ჰ მიდგომილებათა ❖ მით რამეთუ უკეთუ განზარდნენ ძულნი მათ- იბ
 ნი, უშვილო იქმნენ კაცთაგან, ამისთჳს ვაჲ მათდა არს გორცი
 ჩემი მათგან ❖ ეფრემ ვითარ სახედ ვისილე სახადიროდ წარმოე- ივ
 დგა ერმათა მათთა, ჰ ეფრემ განევანებად განსაწერტელად ძულთა
 მისთა ❖ მიეც მათ უფალო რაჲ მისცე მათ, მიეც მათ საძო უშვი- იდ
 ლო ჰ მუშუნი კმელნი ❖ ²⁾ უოველი უკეთურება მათი გაღებალს იე

1) მსაჯულ. კ.—2) ა მეფ. 6.

მინა, რამეთუ მუნ მოვიძულნე ივინი, უკეთურებათათჳს სიმარჯუჭ-
თა მათთასა, სახლისაგან ჩემისა განკვადნე ივინი, არღარა შევსმი-
ნო შეეკარებად მათდა, ეოკელნი მთავარნი მათნი ურჩ არიან. * ელ
მოდეს ეფრემს ძირნი მისნი, განკმა არღა მერმე არ გამოღებად ნა-
ეოფი, მით რამეთუ უკეთუ შტენ მოკესწუჭტდედ, გულის სათქმელ-
თა მუცლისა მათისათა * განიმორებს მათ ღმერთი რამეთუ არ
შეისძინეს მისი, ღ იუტენ ცთომილებ წარმართთა შორის.

თ ა ვ ი ი.

კენაჲი რქა კეთილი ისრაელი, ნაუოფი კეთილ ცნებულ მისი,
სიმრავლისა ებრ ნაუოფთა მათთასა განამრავლნა მსსტტრზლის სა-
ცავნი, კეთილთა ებრ ქტტენისა მისისათა აღაშენა მეკლებნი *
განნაწილნეს გულნი მათნი, აწ უჩინო იქმნენ, მან დათხარნეს სა-
კურთხეველნი მათნი, ღ სამაგელ იქმნეს მეკლები მათი * მით რა-
მეთუ იტევიან აწ, არა არს ჩტტნდა მეფე, რამეთუ არა შევიგონოეთ
დ უფლისა, ხოლო მეფემან რაჲ მიუოს ჩტტნ * მეტეუტტლმან სიტ-
ყვათა მიზეზისა ცრუსათა აღთქუან აღთქმა, აღმოსცენდეს ვითარცა
ე კლერტი მსჯავრი კორდსა ზედა ველსა * კბოსა სახლისა ოონისსა
მსხემ იქმნეს დამკვლრებულნი სამარიასა, რამეთუ იგლოვა ერმან
მისმან მის ზედა, ღ ვითარცა განამწარეს იგი იხარებდენ დიდებასა
ზედა მისსა, რამეთუ გარდაემენეს მათ ზედა * ღ მისცა ასსურა-
სტანელთა მიმართ შემკრველთა, მიტტტარეს ძღუნად შეეესა აარიმი-
სასა მისაცემელად ეფრემ, შეიწუნაროს, ს რცხვილეულ იქმნეს ის-
ზ რაილ განზრახვისა მიერ მისისა * განაგდო სამარიამან მეფე თჳ-
სი ვითარცა ქარქტტტი ზირსა ზედა წელისასა * ღ აღებულ იქმნენ
ბომონნი ოონისნი ცოდვანი ისრაელისნი, ეკალნი ღ კუროსა თავნი
აღდგენ მსსტტრზლის საცავთა მათთა ზედა, ¹⁾ ღ ტტტენ მთათა ღ
თ მიფარენით ჩტტნ, ბორცუთა დამეცენით ჩტტნ ზედა * ვინათგან ბო-
ი რცუთა შეცოდეს ისრაელსა, მუნ დაადგინეს, ვერ ეწოს მათ * ²⁾
ბრმოლა შეილთა ზედა სიცრუისათა მოიწია საწურ აჟელად მათდა ღ
შეკრბენ მათ ზედა ერნი გასაწურთელად მათდა, მრჩობლთა ზედა

¹⁾ ესაჲ ბ. გამოცხ. ვ. ლუკა კგ. — ²⁾ მსაჲ. ი.

სიცრუეშთა მათთა ზ ეფრემ დიაკეული წუთილი მოეწარე ძლევი-
 სა უკეთესსა ზედა ქედისა მისისასა ზედა აღკდეს ეფრემ, დავიდუ-
 მო მე იუდა განძლიერებასა შინა მისსა იაკობ ზ ¹⁾ სთესეთ თავთა
 თჯსთა სიმართლედ, მოისთუღედ ნაყოფად ცხოვრებისად, განუნა-
 თლეთ მათ ნათელი მეცნიერებისა, გამოიძიეთ უფალი ვიდრე მო-
 სვლამდე ნამობთა სიმართლისა თქუწნისათა ზ რასათჯს დაიდუმოთ
 უთნობა ზ სიცრუეწნი მისნი მოისოჴლენით, შჳამეთ ნაყოფი ცრუ,
 რამეთუ ესვიდეს ეტლებისა მიძართ შენისა, სიმრავლესა შინა ძა-
 ლისა შენისასა ზ ზ აღდგეს წარწემედა ერსა შორის შენსა, ზ ეო-
 ველნი მოზღუდვილებანი შენი ოხრიდენ, ვითარცა მთავარი საღამან
 სასლისაგან იერებოამისსა, ²⁾ დღეთა შინა ბრძოლისათა დედაჳ შჯ-
 ლთა ზედა დახეთქეს ზ ესრეთ გიეო თქუწნ სახლო ისრაელისაო
 ზირისაგან უკეთურებათა თქუწნთასა.

თ ა ვ ი ი ა

ქისკარს განაგდეს, განიგდო მეფე ისრაელისა, რამეთუ ჩჩჯლ
 იეო ისრაელ, ზ მე შევიუწარე იგი, ¹⁾ ზ ეგჯტით გარდამოუწოდე
 ძესა ჩემსა ზ ვითარცა გარდამოუწოდე მათ, ეგრეთ წარწემდენ ზი-
 რისაგან ჩემისა, იგინი ბაალიმსა უგებდეს, ზ ქანდაკებულთა უგე-
 ძევდეს ზ ზ მე შევაბრკოლე ეფრემ აღვიდე იგი მკლავსა ჩემსა ზე-
 და, ზ არა ცნეს ვითარძედ განჰკეკურნებდ მათ ზ განსრწნილებასა
 შინა კაცთასა, მორთხმულ ვუწნ იგინი საკრველთა მიერ შეეწარე-
 ბისა ჩემისათა, ზ ვიეო მე მათდა ვითარცა მეუძმრილავი კაცი და-
 წუთა ზედა მისთა, ზ მე ვისილო მისდამი შეუძლო მას ზ დაეშენა
 ეფრემ ეგჯტეს შინა, ზ ასურ იგი მეფე მათდა, რამეთუ არა ინება
 უკმოქცევა ზ ზ მოუძლურდა მასჯლისა მიერ. შორის ქალაქთა მის-
 თა, ზ დასცხრა კელთა შინა მისთა, ზ ჰამდენ გულის წრახვათა-
 გან მათთა ზ ზ ერი მისი დამოკიდებულ მსხემობისაგან მისისა, ზ
 ღმერთი ზატოისანთა მისთა ზედა განმწურაღდეს, ზ არ აღამაღლოს
 იგი ზ ⁴⁾ რაჲ აღვითქუა შენ ეფრემ, შეკეწიო შენ ისრაილ რაჲ
 აღვითქუა შენ ვითარცა აღამაჲ ზ დაგდვა შენ მე, ვითარცა სევიომი,

1) იერემ. დ. — 2) მთავ. ბ. — 3) მათე ბ. — 4) დახად. ით. ამოს. დ.

არდაიქცა გული ჩემი მებრძნის შორის, შემფოთნა შენანება ჩემი და
 არა ვუო რისხვსაებრ გულის წერობისა ჩემისა, და არა დაუტეო
 აჯკოცად ეფრემი, მით რამეთუ ღმერთი ვარ მე და არა კაცი შენ
 შორის წმიდა, და არა შევიდე ქალაქად და შემდგომად უფლისა ვი-
 დოდინ, ვითარცა ლომი იბრდღუჭნდეს, რამეთუ იგი მუღროოდის,
 და განჰკრთენ შჯლნი წყალთანნი და განჰკრთენ ვითარცა მფრინვე-
 ლი ეკვპტით გამო, და ვითარცა ტრედი ქუჭყანნი ი გამო ასსურას-
 ტანელთაჲთ, და კუხლად ვაკნე იგინი სახლთაჲჲ მათთა, იტყვს უფა-
 ლი, შომეცვაჲ მე ტუუილით ეფრემ, და უთნობით სასლმან ისრაე-
 ლისამან, და იუდაჲსმან, აწ იცნნა იგინი ღმერთმან, და ერი წმიდა
 ეწოდოს ღმერთისა.

თ ა ვ ი ი ბ.

სოლო ეფრემ ბოროტსა სულსა სდევდა სიცხესა დღეს
 სრულსა, ცუდთა და ამაოთა განამრავლებდა, და აღთქმასა ასსურას-
 ტანელთა თანა აღსთქმიდა, და ხეთი ეკვპტედ შევიდოდა და და სამ-
 ჯელი უფლისა იუდაჲს მიმართ შურის გებად იაკობისა, კსათაებრ
 მისთა, და სიმარჯუჭთაებრ მისთა მიაგოს მას და შორის მუც-
 ლისა განწიხნა ძმაჲ თჳსი, და შრომათა მიერ მისთა განმლიერდა
 ღმერთისა თანა და განმლიერდა ანგელოზისათანა და შეუძლო რა-
 მეთუ ტიროდეს და შევედრნეს მე, სახლსა შინა ოთნისსა მხოვეს მე,
 და მუნ ითქუა მათდა მიმართ და სოლო უფალი ღმერთი უფლისა
 მხრობელი იუოს მოსახსენებელ მისსა და და შენ ღმერთისა შენისა
 მიიქცე, წყალობა და მსჯავრი დაიცევ, და მიეასლე ღმერთისა მიმართ
 შენისა მარადის და ქანაჲს კელსა შინა მისსა, სასწორი უსამარდ-
 ლოებისა მიმსუჭყელობა შეიყუარა და და თქუა ეფრემ, კარნა განგ-
 მდიდრდი, ვპოე აღმოფუზნვა მის შორის, ყოველნი შრომანი მისნი
 არა იპოვენ მისსა, სიცრუისა მიერ ცოდა და სოლო მე უფალი
 ღმერთი შენი, აღმომეუნებელი შენი ქუჭყანისაგან ეკვპტისა, მერ-
 ტუცა დაგამკვდრეო შენ კარავთა შინა, ვითარცა დღეთანი დღესას-
 წაულისათანი და და ვთქუა წინასწარმეტყუჭლთა მიმართ, და მე სი-

1) დახად. კ. — 2) დახად. ლბ.

ლეზნი განვაძრავლენ გელსა შორის წინასწარმეტყუტდითასა ვემ-
 გავხე ❖ არა თუ კალაად არს ტუუილსადმე იუენეს, კალგას მთა-
 ვარნი, შემსჭრზლენი, ღ მსჭრზლის სცაფნი მათნი, ვითარცა
 კუევი კორდსა ზედა ველსა ❖ ¹⁾ ღ განემორა იაკობ ველად ასუ
 რეთისა, ღ ჰუმონა ისრაელ დედა-კაცისათჳს, ღ დედა-კაცისათჳს
 დაიცვა ❖ ²⁾ ღ წინასწარმეტყუტლისა მიერ აღმოიუენა უფალმან
 ისრაელი ქუტუანისაგან ეგვტისა, ღ წინასწარმეტყუტლისა მიერ
 დაცვულ იქმნა ❖ განაწურალა ეფრემ ღ განარისსა, ღ სისხლი მი-
 სი მას ზედავე გარდაესხას, ღ უტდრება მათი მიაგოს მათ უფალმან.

თ ა ვ ი ია

სიტუჯსაებრ ეფრემისსა, სამართალნი მოიუენა მან შორის
 ისრაელისსა, ღ დაუღვა ბაალსა ღ მოკუდა ❖ ღ აწ შესძინა ცო-
 ღდად, ღ ქმნეს თავთჳ თჳსთად გამოდნობილნი ვეცხლისაგან მათისა,
 ხატებისაებრ კერზთასა, ქმნულნი ზუროთანი შესრულებულნი მათ-
 თჳს, იგინი იტუჯან დაკლენით კაცნი რამეთუ ზუარაყნი მოაკლ-
 დეს ❖ ამისთჳს იუენენ ვითარცა ღრუბელი განთიადისა, ღ ვითარცა
 ცუარი ცისყრისა წარმავალი, ვითარცა მტუტრი განბერული კალ-
 საგან, ღ ვითარცა ორთქლი ცრემლთაგან ნაკუამლეუთა ❖ ³⁾ ზოლო
 მე უფალი ღმერთი შენი რომელმან გამოგიუენა ქუტუანით ეგვტ-
 ტით, ღმერთი ჩემგან კიდე არა იცნა, ღ არცა ვინ არს მაცხოვარ
 ჩემსა გარემე ❖ მე გამსუიდი შენ უდაბნოსა ქუტუანასა, უშენსა ❖
 სამოვრისა მათისა მახლობელად, ამოროსვით განძლომილ იქმნეს,
 ღ გულნი მათნი აღიზუავენეს, ღ დამივიწეეს მე ❖ მეცა ვიქმნე მათ
 თჳს ლომი ძუი, ვითარცა ვეფხვი გზასა ზედა ასსურასტანისასა ❖
 შევემთხუო მათ ვითარცა დათჳ უღონო ქმნილი, ღ განვბძარო შეგ-
 შულობა გულისა მათისა, ღ შემკამდენ მათ მუნ ლეკუნი მალნარისა-
 ნი, მუეცთა ველისათა განხეთქენ იგინი ❖ განსწწნილებასა შენ-
 სა ისრაელ ვინ შეეწიოს ❖ სადა არს მეფე შენი ესე, ღ განგარ-
 ნედ შენ ეოველთა შორის ქალაქთა შენთა, გმჯიდიინ შენ რომელი
 სთქუ, ⁴⁾ მომეც მე მეფე ღ მთავარი ❖ ღ მიგეც შენ მეფე რისსჯთა

¹⁾ დაზად. კლ. — ²⁾ გამოს. იფ. — ³⁾ ესადა. მგ — ⁴⁾ ა მეფ. ლ.

იბ ჩემითა, და ვკბეებდ გულის წერომათა შინა ჩემსა და გრიგალი სიცრუი-
 იკ სა ეფრემ, დაფარულ ცოდვა მასი და და საღმობანი ვითარცა მო-
 იდ ბადისანი მოვიდენ მისსა, ესე არს მე შენი ცნობილი, მით რამეთუ
 აწ ვერ დაუთმოს შემუსრვასა შულთასა და კელისაცან. ჯოჯოხეთისა
 ვისსნე ივინი, და სიკუდილისაცან ვივსნე ივინი: ¹⁾ სადა არს
 იე ძლევა შენი სიკუდილო, სადა არს საწერტელი შენი ჯოჯოხეთო,
 აძან საშუალ ძმათა განწვალოს, მოაწიოს ცეცხლი, ქარი უფალმან
 უდაბნოთ მათ ზედა, ²⁾ და განასმნეს ძარღუნი მისნი: და მოაოხრ-
 ნეს წუარონი მისნი, აძან განავმოს ქუჭყანა მისი, და უოველნი ჭურ-
 ჭელნი გულის სათქმელნი მისნი.

თ ა ვ ი იღ

ს უჩინო იქმნეს სამარია, რამეთუ წინა აღმდგომ იქმნა ღუთისა
 ბ მიმართ მისისა, მახჯლისა მიერ დაეცნენ, და მძუძებანი მათნი უჩი-
 ბ ნო იქმნენ და მუცელ ქმნულნი მათნი განიბძარნეს და მოიქცეს ის-
 კ რაელ უფლისა მიმართ ღუთისა შენისა, მით რამეთუ მოუძღურდი
 უსამართლოებათა მიერ შენთა და მიისუჭნით თავთა თქუჭნთათანა
 სიტყუანი და მოიქცით უფლისა მიმართ, არქუთ მას, ძალგოც მიტე-
 ვებად ცოდვათა, რამეთუ არა მიიღოთ სიცრუეუჭ, და მიიღოთ კე-
 დ თილი, და მივაგოთ ნაყოფი ბაგეთა ჩუჭნთა, და განშუჭნდენ კეთი-
 დ ლითა გულნი თქუჭნნი და ასურ ვერ მისსნეს ჩუჭნ, ცსენთა არა
 ე ავსხდეთ, არღარა ვთქუათ, ღმერთნი ჩუჭნნი ქმნულნი გელთაცან
 უ კაცთასა, რომელი არს შენ შორის, ობოლი შეიწყალოს და და გან-
 ვკურნო საუოფელი მათი, და შევიუჭარნე ივინი ერთბამად, რამეთუ
 ვ მოიქცა გულის წერომა ჩემი მათგან და ვიწყო ვითარცა ცუბარი ის-
 ვ რაელსა, აღუჭავნეს ვითარცა შრომანი, და განიბნეს ძირნი მისნი
 ზ ვითარცა ღიბანმან და ვიდოდინ რტონი მისნი, და იყოს ვითარცა
 ც ზეთის ხე ნაყოფიერი, და საუნოსი მისი ვითარცა გუნდრუკი და მოი-
 ქცენ და დასხდენ საფარველსა ქუჭყე მისსა, ცოცხალ იუჭენ, და
 განამტკიცნენ იფქლითა, და აღუჭავნეს ვითარცა ვენავი სახსენებელი

¹⁾ ა გორ. იე. კბრ. ბ.— ²⁾ ეზეკ. ით.

მისი, ვითარცა ღვინო ღობანისა და ეფრემსა, რად არს მისი და
 კერძთა, მე დაუბადებლე იგი, და განვაძლიერო იგი მე ვითარცა ნა-
 ძე შრომანი აძაღლებული, ჩემგან ნაუოფი შენი იწალოს და ვინ არს
 ბრძენ და გულის სმა ეწენეს ესე, გულის ხმიერ დაცნეს ესენი, მით
 რამეთუ წრფელ არიან გზანი უფლისანი, და მართალნი ვიდოდინ
 მათ ზედა, ხოლო უთხონი მოუძღურდენ მათ ზედა.

დასასრული წინასწარმეტყველისა იოსიასი, აქეს თავსა შორის თვისა
 თავი იღ.

წინასწარმეტყველება იოზელისა

თ ა ვ ი ა.

სიტყუა უფლისა რომელი იქმნა რომლის მიმართ მისა ბა-
 თოულისისა და ისმინეთ ესე მოხუცებულთა, და ეურად იღეთ ეო-
 ველთა დამკვდრებულთა ქუჩუანისათა, უკეთუ იქმნეს ესე ვითარნი
 დღეთა მინა თქუწნთა, ანუ შორის დღეთა მამათა თქუწნთასა და
 მათ ძლით ძულთა თქუწნთა უთხოვრებით, და ძულნი თქუწნნი
 ძულთა მათთა, და ძულნი მათნი ნათესავსა სხუასა და ნემტნი მგრა-
 ცნილისანი შეჭამნა მკალმან, და ნემტნი მკალისანი შეჭამნა ბუზმან,
 და ნემტნი ბუსუსანი შეჭამნა კესლმან და განიფრთხვეთ დამთრვალ-
 თა და ტიროდეთ: გოდებდით ეოველნი მსუქელნი ღვინოსა სიმთრ-
 ვალედ, რამეთუ მოღებულ არს ზირისაგან თქუწნისა მუჭუხ და მხია-
 რულება და რამეთუ ნათესავი აღვიდა ქუჩუანისა ზედა, ჩემსა ძლიე-
 რი და აღურიცხუწლი, კბილნი მისნი კბილნი ლომისანი და შუანი
 ლეკვსა მისისანი და დადვა ვენავი ჩემი უჩინო საქმეჲლად, და ლე-
 ლოანი ჩემი შესაძუსრველად: გამოძებებელმან გამოიძია იგი და გა-
 ნადგო: განსწებუებდა რტოთა მათთა და გოდებდ ჩემდამო სძლი-
 სათუხს გარე მორტყეჲლისა ძაძითა, ქმარსა ზედა მისსა ქალწულე-
 ბითგანსა და აღებულ არს მსხუწრძლი, და შესწირავი სახლსა შინა
 უფლისასა, იგლოვდით მღდელნი მსახურნი საკურთხეველისანი და

ი რამეთუ საარებელ იქმნეს ველნი, კოდებდინ ქუჭყანა, რამეთუ მოუ-
 ია სუსურდა იფქლი, განვმა ღჯნო, შემცირდა ზეთი. † განკმეს მუშაკნი,
 იბ ევლოვდით აგარაკნი დიკისა ძლით † ქრთილისა, რამეთუ წარწყმ-
 იბ და მსთულებელი ველისაგან † ვენაკი განკმა, † ლელოვანი შემცირ-
 ივ რდეს, ბროწეული † ფინიკი, † ვაძლი † ყოველნი ხენი ველისანი
 ივ განკმეს, რამეთუ არცხვენენ ჩისხარულსა მენი კაცთან † გარე
 ივ მოირტეთ † იტუებდით მღდელნი, კოდებდით მსახურნი საკურთ-
 ივ ხეველთანი, დაიძინეთ ძაძათა ზედა რომელნი ჭმსახურებთ ღმერთ-
 ივ სა, რამეთუ განეეცა სახლისაგან ღუთისა თქუჭნისა შესაწირავი
 ივ † მსხუჭრალი † ¹⁾ წმიდაჲ ვავთ მარხუა, ქადაგეთ კურნებაჲ, შემო-
 ივ კრიბენით მოხუცებულნი ყოველნი † ამკვდრებულნი ქუჭყანასა სა-
 ივ ხიდ უფლისა ღუთისა ჩუჭნისა: ღაღად ვავთ უფლისა მიძხრთ შევ-
 ივ რდომით † ვაჲ მე, ვაჲ მე, ვაჲ მე დღისათჳს რამეთუ ახლოსა არს
 ივ დღე უფლისა, † ვითარცა საარება საარებისაგან მოიწიოს † წინა-
 ივ მე თუალთა თქუჭნთა ჭამადნი მოაკლდეს სახლისაგან ღუთისა
 ივ ჩუჭნისა შუჭბა † სისხარული † ჭკრთებოდეს დიაკეულნი ბავათა
 ივ ზედა მათთა, უჩინო იქმნეს საუნჯერი, დაითხარნეს საწნეხელნი,
 ივ რამეთუ განკმა იფქლი † რაჲ დაუძარხოთ თავთა თჳსთა ტიროდეს
 ივ მროწეული ზროხათანი რამეთუ არა იყო სამუხარი მათი † სამწე-
 ივ სონი ცხოვარათანი უჩინო იქმნეს † შენდამი უფალო ვმა ვყო, რა-
 ივ მეთუ ცეცხლმან განლინა შუჭნიერი უდაბნოსანი, † ცეცხლმან
 ივ აღანთნა ყოველნი ხენი ველისანი, † საცხოვართა ველისათა აღი-
 ივ ხილეს შენდამი † რამეთუ განკმეს მოსატყვევებლნი წუხლთანი, †
 ივ ცეცხლმან შეჭამა შუჭნიერება უდაბნოსა.

თ ა მ ი ბ .

ა **დაჭბერეთ** ნესტუსა სიონს შინა, ქადაგეთ მთასა შორის წმი-
 ბ დასა ჩემსა, † შემწუნდენ ყოველნი დამკვდრებულნი ქუჭყანასა,
 ბ რამეთუ წარმოდგა დღე უფლისა † რამეთუ ახლოს არს დღე ბნე-
 ბ ლისა † აღმურისა, დღე ღრუბლისა † ნისლისა ვითარცა ცისკარი
 ბ მოეფინოს მათთა ზედა, ერი მრავალი † ძლიერი მსგავსჲ მისი არა

¹⁾ ჭკმორე ბ.

იქმნა საუკუნითგან, და შედგომად მისსა არა შეიძინოს ვიდრე წე-
 ლიწადთამდე ნათესავთა მიმართ ნათესავთასა და წინაშეთა მისთა ცუ-
 ცხელი განმდევნელი და უკანით მისთა აღმაგსებელი აღი, ვითა-
 რცა სამოთხე საშუალებელისა ქრისტეანა ზირისაგან მისისა, და უკანანი
 მისნი ველი უჩინო ქმნისა, და განრომილი არა იყოს მისსა და ვი-
 თარცა ხილვა ცხენთა ხილვა მათი, და ვითარცა ცხენი ეგრეთ სდე-
 ვდენ და ვითარცა კმა ეტლებისა თსემებისა ზედა მთათასა ვლადებო-
 დიან და ვითარცა კმალისა ცუცხლისა რომელი შესწამნ ლერწამსა,
 და ვითარცა ერთი მრავალი ძლიერნი განწყობილნი მბრძოლობად და
 ზირისაგან მისისა შეიძუსრნენ ერთი უოველნი, ზირი ვითარცა უჭო-
 ქოთნისა და ვითარ მბრძოლნი, ჰრბიოდინან და ვითარცა მამა კაცნი
 მებრძოლნი აღდგენ ზღუდეთა ზედა, და თითოეული გზასა თუსსა
 ვიდრედენ, და არა მისდრეკენ აღაგთაგან მათთა და და თითოეული მო-
 უჭისისაგან თუსისა არ განეეენოს, დამძიმებულნი საჭურველთა მიერ
 მათთა ვიდრედინან, და ისართა მიერ მათთა დაეცნენ და არა მოყსრუ-
 ლნენ და ქალაქი გამოიღონ და ზღუდეთა ზედა რბიოდინან, სახლეებსა
 ზედა აღვიდენ, და საჩუქმელთა მიერ შევადენ ვითარცა მზარაგნი და
 ზირისაგან მათისა შეიძინოს ქრისტეანა და შეირვიოს ცა, ¹⁾ მზე და მთო-
 ვარე დაბნელდენ, და ვურსკუთლავთა არა მოეცენ ნათელი მათი და და
 უფალმან მოსცეს კმა თუსი წინაშე ზირსა მისსა, რამეთუ მრავალ
 არს ფრიად ბანაკი მისი, რამეთუ ძლიერ საქმენი სიტყვათა მის-
 თანი, ²⁾ მით რამეთუ დიდ არს დღე უფლისა, დიდ არს და მხენ ფრიად,
 და ვინ იყოს კმა მისსა და და აწ იტევს უფალი ღმერთი ჩუტნი,
 მოიქცით ჩემდა უოველითა გულისთა თქუტნითა, მარხვისა მიერ, ტი-
 რილისა და ტყეებისა და და დაიზენით გულნი თქუტნი, და ნუ სამო-
 სელნი თქუტნი და მოიქცით უფლისა მომართ ღმერთისა თქუტნისა,
³⁾ რამეთუ მოწყობე და მოწალობელ არს, სულ გრძელ და მრავალ
 წვალობა, და შემზანებულ ბორბოტებთა ზედა და ვინ უწიის მოთუ
 იქცეს და შეინახოს და მოიღოს შედგომად მისსა კურთხევა, მხსნელ

ბ
დ
მ
გ
ხ
ც
თ
ი
ი
ი
ი

¹⁾ ჰეპორ. გ. ესაია ივ. ეზეკ. ლბ. მარკ. ივ. ლუკა კა. — ²⁾ იერემ. ლ. ამოს. გ. სოფონია გ. — ³⁾ ფსალმუნი ჟუ. იონა გ. და და

იე რწლი ზ შესაწირავი უფლისა ღუთისა ჩუტნისა ზ დაჰნესტუტთ ნე-
 სტუსა სიონს შინა, ¹⁾ წმიდა ეავთ მარხვა, ქადაგეთ მსახურება ზ
 ივ შეკრიბეთ ერი, წმიდა ეავთ ეკლესია, გამოირსიენით მოსუცებულნი,
 შეკრიბენით ჩხვლნი მწოარნი მუძუთანი, გამოვედინ სიძე სასუტნე-
 იზ ბელისაგან მისისა, ზ სძალი სასძლოსაგან თვისისა ზ საძუალ ხა-
 რისხსა მსსუტრწლის საცავისა სსა ტიროდედ მდღელნი, ზ რომელნი
 ჰმსახურებენ უფალსა, ზ იტყოდედ ულსინე უფალო ერსა შენსა, ზ
 ნუ მისცემ სამკვდრებელსა შენსა საუტრდრელად მათ წარმართთანი,
 იტ ²⁾ რათა არა თქუან წარმართთა სადა არს ღმერთი იგი მათი ზ ზ
 ით შეიძურვა უფალმან ქუტყანა ერისა თვისისა ზ ჰრიდა მას ზ ზ მიუ-
 ცო უფალმან ზ ჰრქუა ერსა თვისსა, აჰა მე გამოვაველენ თქუტნდა
 იფქლსა, ზ ღვინოსა, ზ ზეთსა, ზ განსძდეთ მათგან, ზ არა მიუცნე
 კ თქუტნ არღარა მერმე საუტრდრელად წარმართთა შორის ზ ზ
 ჩრდილოთ გამო წარვდევენო თქუტნგან, ზ განვხადო იგი ქუტყანად
 ურწუულად, ზ უჩინო ვყო პირი მისი ზღუად მიძართ პირველად ზ
 უკანანი მისნი ზღუად მიძართ უკანასკნელად, ზ აღვიდეს სიხენემე
 მისი ზ აღვიდეს მურალობა მისი, რამეთუ განდიდნეს საქმენი მის-
 კა ნი ზ მინდობილ იეავ ქუტყანაო, ისარებდ ზ იმუტბდ რამეთუ გა-
 კბ ნადიდა უფალმან უოფად ზ მინდობილ იუვენით საცხოვარნი ვე-
 ლისანი, რამეთუ იმორჩეს ველთა უდაბნოსათა, რამეთუ შემან გა-
 მოიღო ნაუოფი თვისი, ვენავმან ზ ლელუმან მოსცეს ძალი მისი ზ
 კვ ზ მვილნო სიონისანო ისარებდით, ზ იმუტბდით უფლისა მიძართ
 ღუთისა თქუტნისა, რამეთუ მოცნა თქუტნ ჰამადნი სიძართლედ ზ
 გიწვიძოს თქუტნ წვიძა მსთუად ზ მცსუტრდი, ვითარცა წინასწარ ზ
 კვ ზ აღივსნენ კალონი იფქლითა, ზ ზემთა გარდაეცნენ საწნესელნი
 კე ღვნითა ზ ზეთითა ზ ზ ნაცულად მოგაკო თქუტნ წელიწადთა წილ
 რომელნი შესჭამნა მკალმან ზ ბუზმან, ზ ერვისივმან, ზ მკრავნე-
 ღმან ძალმან ჩემმან დიდმან რომელი გამოვაველინე თქუტნდამი ზ
 კვ ზ სჭამოთ მჭამელთა, ზ განსძდეთ ზ აქოთ სახელი უფლისა ღუთი-
 სსა თქუტნისა, რომელნი ქმნნა თქუტნ თანა საკვრველებანი ზ არა

1) ზემორ. ა. — 2) ფსალმუნა ოც.

ნი იერუსალიმისანი განსცენით მეთა ელინთასა, რათა განგარევნეთ
 იგინი სასწაუროთაგან მათთა ❖ რამეთუ აჴა მე აღვადგინსე იგინი
 ადგილისაგან სადა განსცენით იგინი მუნ, & მოვაჯო მოსაკებელი
 თქუნი თავთა მოძაროთ თქუნითა ❖ & უკუნ ვსცნე მენი თქუნინი
 & ასულნი თქუნინი კელეპსა მეთა იუდასთასა, & განსცემდენ მათ
 ტუქს ობად ნათესავისა მიძაროთ შორს მეოფისა, რამეთუ უფალი იტ-
 უოდა ❖ ქადგენით ესენი წარძართთა შორის, წმიდა უფთ ბრძოლა,
 აღადგინენით ბრძოლანი, მოიუწანენით & აღვედით უოველნი მათ
 მაკაცნი მბრძოლნი ❖ დაჭრენით საყნისი თქუნინი კრძლებად, &
 მანგალნი თქუნინი მასრაკებად, უძლო იტუოდედ ვითარმედ მალ
 მიც მე ❖ შეკრებით & შევედით უოველნი ნათესავნი გარემოთ & კრე-
 ბა უავ, მუნ მშვიდი იყავნ მებრძოლნი ❖ აღდგედ & აღვიდოდედ უო-
 ველნი ნათესავნი დეჲდ მიძაროთ იოსაფატისსა, რამეთუ მუნ დავს-
 ჯდე განსჯად უოველთა ნათესავთა გარემოთა ❖ ¹⁾ განავლინენით
 მანგალნი რამეთუ წარმოდგა მსთულებელი, შეკედით & სწინსეთ,
 რამეთუ სავსე არს საწნახელი, გარდაეცემიან ტაკარნი, რამეთუ გა-
 ნძრავადეს მვირნი მათნი ❖ ოხრანი იოხრნეს დელესა შინა სა-
 სჯელისასა, რამეთუ მასლობელ არს დდე უფლისა დელესა შინა
 სასჯელისასა ❖ ²⁾ მსე & მთვარე დაბნელდენ, & ვარსკუთხავთა ავლი-
 ნონ ნათელა მათი ❖ ³⁾ სოლო უფალმან სიონით დაღადეოს &
 იერუსალიმით მოსცეს კმა თვისი, & შეიძრას ცაჲ & ქუჭუნა, სო-
 ლო უფალმან ჰრიდოს ერსა თვისსა, & განამლიერნეს მენი ისრაფ-
 ლისანი ❖ & სცანთ ვითარმედ მე ვარ უფალი დმერთი თქუნინი და-
 კარვებული მთასა ზედა წმიდასა ჩემსა სიონის შინა, & იუოს იერუსა-
 ლიმი წმიდა, & სხუა ნათესავნი ბრლა შევიდენ მას შინა არა მერ-
 მე ❖ ⁴⁾ & იუოს მას დღესა შინა & მოაწოთნ მათთა სიტკბოება, &
 ბორცუნი ადენდენ სმესა, & უოველნი გამოსატყვებელნი იუდასნი
 ადინებდენ წყალთა, & წუბრო სასლისაგან უფლისა გამოვიდეს, &
 მოწუვიდეს ნაღუარეფსა ეკალთასა ❖ ეგვტუ განსარეუნიელად იუოს,
 & იდუმა ველად განრეუნილებისად იუოს მძლავრებათა თვს მეთა

¹⁾ გამოცხ. იდ.—²⁾ ზემ. ბ.—³⁾ იერემიას ყვ. ამოს ა.—⁴⁾ ამოს. თ.

იუდაჲსთასა, მის წილ რომელ დასთხიეს სისხლი მართალი ქუჭყანასა შინა მათსა და სოლო ჰურიასტანი საუკუნოდ დამკვიდრებულ იქმნეს, და იერუსალიმი ნათესავთამდე ნათესავთასა და და გამოვიძიო სისხლი მათი და არ ვაუბრებლო, და უფალმან დაიმკვიდროს სიონს შინა.

დასასრული წინასწარმეტყველისა იოელისი, დაქუც თავსა შორის თვისა თაჲ გ.

წინასწარმეტყველება ამოსისი.

თ ა ვ ი ა.

1) სიტყუანი ამოსისნი რომელნი იქმნნეს კარეგარიმს შინა თუკუეთ გამო, რომელნი ისილნა იერუსალიმისა თვს, შორის დღეთა ოზიასთა მეფისა იუდაჲსთა, და შორის დღეთა იერობოამ მისა იოასიისისა, მეფისა ისრაელისათაჲს, ჰირველ ორითა წლითა ქუჭყანისა მრვისა და 2) და თქუა უფალმან სიონით კმა ეო და იერუსალიმით მოსცა კმა თვისი და იგლოვდეს სამოვარნი მწუემსთანი, და განსკმა თხემი კარმელისა და და თქუა უფალმან სამთა ზედა უთნობათა დამასკისათა, და ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ, მით რამეთუ განჰხერხვიდეს ხერხითა რკინისათა მუცელ ქმულთა ვალაადთასა და და მივაუღინო ცეცხლი სახიდ აზაღლისა, და შეჭამნეს საფუძეწლნი მისა ადერისნი და და შევმუსრნე მოქლონნი დამასკოსანი, და მოვსრნე დამკვიდრებულნი ველისაგან ონისსა, და მოვჭრა ტომი კაცთაგან ქარრანისათა, და წარმოიტყუწნოს ერი ასურეთისა, ურჩეულესი წოდებული, იტუვს უფალი და ამათ იტუვს უფალი სამთა ზედა უთნობათა დაზისათა, და ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ, ტუჭ ქმნისათვს მათგან ტუჭსა სალომისსა, შეეენებად იღუძიაჲსსა და და გამოვაუღინო ცეცხლი ზღუდეთა ზედა დაზისათა და შეჭამნეს საფუძეველნი მისნი და და მოვსრნე დამკვიდრებულნი ანოტით, და აღებულ

1) ზირაქ იღ.—2) იერემია ვე. იოელ გ.

იქმნეს ტომი ასკალონისაგან, & მივაწიო კელი ჩემი აკკარონს ზე-
 და, & წარწმედნ ნეშტნი უცხო თესლთან, იტყვს უფალი & ამით
 იტყვს უფალი სამთა ზედა უთნობათა ტვროსისათა, & ოთხთა
 ზედა არ გარე მივექცე მათ, მის წილ რომელ შეაუენეს ტყულობა
 საღმონისი იდუმეას, & არ მოიკსენეს აღთქმისა მმათსა & & გა-
 მოვაგლინო ცეცხლი ზღუდეთა ზედა ტვროსისათა & შეჭამნეს სა-
 ფუძეველნი მისნი & ამით იტყვს უფალი სამთა ზედა უთნობათა
 იდუმეასათა, & ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ დევნისათვს მა-
 თისა მახვილითა მმასა თვსსა, & განრუჟნა სამო ქუჭყანისაგან & &
 განჭმსადა საწამებელად კართობა მისი, & შემართება მისი დაიცუბა
 საძლეველად & & გამოვაგლინო ცეცხლი თემანისად, & შეჭამნეს
 საფუძეველნი ზღუდეთა მისთანი & ამით იტყვს უფალი სამთა ზედა
 უთნობათა ძეთა ამონისთა, & ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ,
 მის წილ რომელ განაპობდეს მუცელ ქმნულთა გაღადელთასა,
 რათა განივრცნენ საზღუარნი მათნი & & აღვაგზნა ცეცხლი ზღუ-
 დეთა ზედა რავვაჟსათა, & შეჭამნეს საფუძეველნი მისნი ღაღადებისა
 თანა დღესა ბრძოლისასა, & შეიძრას დღესა შინა დასასრულისა
 მისისასა & & წარვიდენ მეფენი მათნი ტყულობად, მღდელნი მათ-
 ნი & მთავარნი მათნი ერთბამად, იტყვს უფალი.

თ ა ვ ი ბ.

ამით იტყვს უფალი სამთა ზედა უთნობათა მოაბისთა, & &
 ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ, მის წილ რომელ დაწუნეს მჭა-
 ლნი მეფისა იდუმეასნი მტუჭრად & & გამოვაგლინო ცეცხლი მოა-
 ბსა ზედა & შეჭამნეს საფუძეველნი ქალაქთა მისთანი, & მოკუდეს
 უძალობასა შინა მოაბი, ღაღადებასა თანა & გამსა თანა საყვირი-
 სასა & & მოვსპო მსაჯული მისგან, & ეოველნი მთავარნი მისნი
 მოვაკუდინნენ, იტყვს უფალი & ამით იტყვს უფალი სამთა ზედა
 უთნობათა ძეთა იუდასთასა, & ოთხთა ზედა არ გარე მივექცე მათ
 განშორებისათვს მათგან შჯულსა უფლისასა, & ბრძანებანი მისნი
 არა დაიძარხნეს, & შეატუნნეს ივინი ამაოთა მათთა, რომელთა

1) ერემა გ. იოელ ბ.

შეუდგეს მამანი მათნი უკანა მათსა ✠ და გამოვალინო ცეცხლი იუდას ზედა, და შეჰკამნეს საფუძველნი იერუსალიმისანი ✠ ამით იტყუს უფალი სამთა ზედა უთნობათა ისრაელისათა, და ოთხთა ზედა არა გარე მივექცე მას, მის წილ რომელ განსცემდეს ვეცხლად მართალსა, და დაურდომილსა ფერკთ. შესასსმელთათჳს ✠ მთრგუნველთა მტეტრსა ზედა ქეტყანისასა, და დაჰკეტრთნიდეს თავებსა გლახაკთასა, და გსასა მდაბალთასა განსდრეკდეს, და მე და მამა მისი შევიდოდეს მისვე ძეველისა მიმართ, რათა შეაბილწონ სახელი ღმერთისა მათისა ✠ და შესამოსელთა მათთა მოძებლნი საბლებისანი კრეტსაბმელეზად ჰყოფდეს, მასლობელად საკურთხეველისა, და ღვინოსა ცილისწაძების გამო სჷმიდეს სასლსა შინა ღმერთისა მათისასა ✠ ¹⁾ ხოლო მე აღვიღე ამორეველი ჰირისაგან მათისა რომელიცა იყო ვითარცა სიმაღლე ნაძუსა სიმაღლე მისი, და ძლიერ იყო ვითარცა ბუსა, და განვაკმე ნაყოფი მისი ზენათ, და ძირნი მისნი ქეტწნათ ✠ ²⁾ და მე აღმოგიუწანენ თქეტწნ ქეტყანისაგან ეგვპტისა და მიმოგიუწანენ თქეტწნ უდაბნოსა ზედა ორმოც წელ დაძვიდრებად ქეტყანასა ამორეველთასა ✠ და მოვიხეტწნ მეთაგან თქეტწნთა ვითარცა წინასწარმეტეტეტლნი და ჰაბუკათაგან თქეტწნთა სიწმიდედ, ნუ არა არიანა ესენი მეთა ისრაელისათად, იტყუს უფალი ✠ და ასეტტმდით განწმიდილთა ღვინოსა და წინასწარმეტეტეტლთა ამცნებდით მეტეტეტლნი, არა წინასწარმეტეტეტლებდეთ ✠ ამისთჳს აჰა მე ავაგორვებ ქეტწმე კერძო თქეტწნსა ვითარ სახედ გორავს ურემი სავსე ლელწმითა ✠ და წარწემდეს სივლტოლა მსრბოლისაგან, და ძლიერმან ვერ დაიპერას ძაღისა თჳსისა, და მბრძოლმან ვერ აცხოვნოს სული თჳსი ✠ და მძვილდოსანმან ვერ უძლას წინა აღდგომად, და ქეტწით ვერ განერეს ფერკითა თჳსითა, და ვერცა განარინოს ლაქარნი ✠ და იპოოს გული მისი ძლიერთა შორის, მიძეტწლი სდევნიდეს მას დღესა შინა, იტყუს უფალი.

თ ა მ ი ბ.

წმინეთ სიტეტუა ესე რომელი თქეტუა უფალმან თქეტწნ ზედა, სა-

¹⁾ რიცხ. კა. ბ. სჷჷულ. იბ. — ²⁾ გამოს. იდ. ბ. სჷჷულ.

ხლო ისრაელისაო, ღ უოვლისა ტომისა რომელი აღმოვიუწანე ქუჭ-
 ბ ეანისაგან ეკვტისა მეტუჭლმან ზ გარნა თქუწნ გიცნენ უოველ-
 თაგან ტომთა ქუჭუანისათა, ამისთჳს შური ვიძიო თქუწნ ზედა
 გ უოველთა უკეთურებათა ქუჭუანისათა ზ უკეთუ ვიდოდინ ორნი
 თქუწნნი ერთბაჲდ უოვლითურთ, არა თუ იცნობდენ თავთა თჳს-
 დ თა ზ უკეთუ იხასოს ლომმან მადნარით მისით ნადირისა არ მქო-
 ნებელმან, უკეთუ მოსცეს ლეკუმან მისმან ჳმა ბაკისაგან თჳსისა
 ე უოვლითურთ არა თუ იტაცოს რამე ზ უკეთუ დავარდეს მფრინვე-
 ლი ქუჭუანასა ზედა თჳნიერ მემასურისა, უკეთუ დაერწუქს მასე
 ვ ქუჭუანასა ზედა თჳნიერ შეჳერობოსა რაჲსამე ზ უკეთუ ჳმა უოს სა-
 ეჯრმან ქალაქსა შინა ღ ერი არა შეშინდეს, ანუ იუოს სიბოროტე
 ზ ქალაქსა შინა რომელი უფალმან არა ქმნა ზ მით რამეთუ არა ქმნას
 უფალმან ღმერთმან საქმე არა თუ გამოაცხადოს სწავლა მისი მო-
 ც ნათა მიძარტ თჳსთა წინასწარმეტყუჭლთა ზ ლომმან იხასა ღ ვინ
 თ არა შეშინდეს, უფალი ღმერთი იტუოდა, ღ ვინ არა იწინასწარმე-
 ტყუჭლოს ზ მიუთხართ სოფლებსა ასსურასტანელთა შორის, ღ
 სოფლებისა მიძარტ ეკვტეს შინა, ღ არქუთ, შეკერბით მთასა ზედა
 სამარიასასა, ღ იხილენით საკვირველნი მრავალნი შორის მისსა,
 ი ღ მძლავრება მის შორისი ზ ღ არა ცნა რანი იუწენ წინაშე მის-
 სა, იტუჳს უფალი, რომელნი იუნჯებენ სიცრუუჭსა, ღ საარებუ-
 ია ლებასა სოფლებთა შორის მათთა ზ ამისთჳს ამათ ეტუჳს უფალი
 ღმერთი ტჯროსსა, გარემო ქუჭუანა შენი მოოჯრდეს, ღ დაჳსნას
 იბ შენგან ძალი შენი, ღ დაიტაცენ სოფლებნი შენნი ზ ამათ იტუჳს
 უფალი, ვითარ სახედ ოდეს გამოტაცის მწუემსმან ჳირისაგან ლო-
 მისა ორნი წჳვნი ანუ ნაკლესი უურისა, ეგრეთ გამოტაცებულ იქ-
 მენ შენი ისრაელისანი დამკვიდრებულნი სამარიას შინა წინაშე
 იგ ტომისა, ღ დამასკოს შინაცა ზ მდღელთ იშმინეთ ღ უწამეთ სახლსა
 იდ იაკობისსა, იტუჳს უფალი უოვლისა მჳერობელი ზ მით რამეთუ
 მას დღესა შინა ოდეს შურ ვიგო უთნობისა ისრაელისა მის
 შორის, ღ შურ ვიგო საკურთხეველთა ზედა ბეთილისათა, ღ
 დაითხარენ რქანი საკურთხეველისანი, ღ დაეცენ ქუჭუანასა ზე-

და ზღაპრით შევსებულ სახლი გარემო ფრთხილად სახლსა ზედა საზაფხულო-
სა, ზღაპრით დასაწყისი სახლი სწავლებს, ზღაპრით დასაწყისი სახლი
სწავლებს მრავალნი, იტყვს უფალი.

თ ა ვ ი ლ

ისმინეთ სიტყვა ესე დიაკონოს ბასანისათა შორის მთასა სა-
მარიადსსა, რომელნი მიჰხუტუნთ გლახაკთა, ზღაპრით დასაწყისი
რდომილთა მეტყულებს უფალთა მათთან, მომეცით ჩუენ ღვთა
რათა ვსუათ ზღაპრით უფალი წმიდათა მიმართ მისთა, ვითარმედ
აჰა დღენი მოვლენან თქუენ ზედა, ზღაპრით დასაწყისი თქუენ სასურ-
ველთა მიერ, ზღაპრით დასაწყისი სიავებად ზღაპრით დასაწყისი
ქმნენ ზღაპრით დასაწყისი იქმნეთ შიშულებს წინაშეცა ერთმანერთისა,
ღაპრით დასაწყისი მთისა მიმართ არმონადსა, იტყვს უფალი ზღაპრით
დღით ბეთილად ზღაპრით დასაწყისი, ზღაპრით დასაწყისი განამრავლეთ უთ-
ნობა, ზღაპრით დასაწყისი განთიად მსხუტუნებლნი თქუენნი შორის
სამდლეობისა ათეულნი თქუენნი ზღაპრით დასაწყისი გარემო სჯუ-
ლი, ზღაპრით დასაწყისი აღსარებისა, მიუთხართ მით რამეთუ ესენი შეი-
უხარნეს მეთა ისრაელისათა, იტყვს უფალი ზღაპრით დასაწყისი
მოღბობა კბილთა, შორის ეოველთა ქალაქთა თქუენთა, ზღაპრით დასაწყისი
ლეგანება ზურისა, შორის ეოველთა ადგილთა თქუენთა, ზღაპრით დასაწყისი
ქეცით ჩემდა, იტყვს უფალი ზღაპრით დასაწყისი ადვილო თქუენგან წუძა უწი-
ნარეს სამთა თთუტთა მკისათასა, ზღაპრით დასაწყისი ვწუძო ქალაქისა ერთსა ზედა,
ხოლო ქალაქისა ერთსა ზედა არა ვწუძო, ზღაპრით დასაწყისი ერთი დაილ-
ტოს, ზღაპრით დასაწყისი რომელსა ზედა არა ვწუძო განკმეს ზღაპრით დასაწყისი
ორნი ზღაპრით დასაწყისი ქალაქნი ქალაქად ერთთად სუმად წელისა ზღაპრით დასაწყისი
დღენ, ზღაპრით დასაწყისი მოიქცეთ ჩემდამო, იტყვს უფალი ზღაპრით დასაწყისი
1) ზღაპრით დასაწყისი დასაწყისი თქუენ
გურგებისა მიერ, ზღაპრით დასაწყისი გუნისა მიერ, განამრავლენით მტილნი თქუენნი,
ვენახოანნი თქუენნი, ლეღოანნი თქუენნი ზღაპრით დასაწყისი თქუენნი
შეჰამნა მკრანელმან, ზღაპრით დასაწყისი ეგრეთ მოიქცეთ ჩემდამო, იტყვს უფა-
ლი ზღაპრით დასაწყისი თქუენდა მე სიკუდილი გზასა ზედა ეგვტისა-
სა, ზღაპრით დასაწყისი მოგვკლევდ ჭაბუკთა თქუენთა ტუტობისა თანა ჭუნეთა შენ-

1) ანკია ბ.

მწერობელ სახელი მისი ❖ განმყოფელი შემუსრვისა ძალსა ზედა, თ
 დ სისუსტისა სიმაგრესა ზედა მომწვეველი ❖ მოიძულეს ბჭეთა ი
 ზედა მამხილებელი დ სიტუჟა ღირსი მოიძაგეს ❖ ამისთჳს მის ია
 წილ რომელ დაჭქენჯნიდეს გლასსაკთა, დ ძღუჭნთა რჩეულთა შე-
 წენარებდით მათგან: ¹⁾ სახლნი ზჭუჭწილნი აუძენენთ დ არ დაემკვ-
 დრნეთ მათ შინა: ვენახოვანნი გულის სათქმელნი დაჭნერგენით, დ იბ
 არა ჭსჭათ ღჯნო მათი ❖ რამეთუ ვცნენ ძრავალნი უთნოობანი
 თქუჭნნი დ ძლიერ არიან ცოდვანი თქუჭნნი, დამთრგუნველნი მარ-
 თლისანი, მიძხუძმელნი საცვალებელთანი დ დავრომილთანი შორის
 ბჭისა მიძდრეველნი ❖ ამისთჳს რომელი გულის კმა ჭყოფდეს მას იგ
 ჟამსა შინა დადუმნეს, რამეთუ ჟამი ბოროტი არს ❖ გამოიძიეთ იდ
 კეთილი დ ნუ ბოროტი, რათა სცხონდეთ, დ იუოს ესრეთ უფალი
 ღმერთი ეოვლისა მწერობელი თქუჭნთანა, ვითარ სახედ სთქუთ ❖
²⁾ უკეთუ მოვიძულენით ბოროტნი დ შევიუვარენით კეთილნი დ დაე- იე
 მტეიცოს ბჭეთა ზედა მსჯავრი, რათა შეიწუალნეს უფალმან ღმერ-
 თმან ეოვლისა მწერობელმან დამთომილნი იოსებისნი ❖ ამისთჳს ივ
 ამათ იტყუეს უფალი ღმერთი ეოვლისა მწერობელი, შორის ეოველ-
 თა უბანთა ტუება დ შორის ეოველთა გზათა ითქუას ვაჲ ვაჲ, წო-
 დებულ იქმნეს მუშაკი გლოვად დ ტუებად, დ მეცნიერთადმი გოდე-
 ბისათა ❖ დ ეოველთა ზედა გზათა ტუება, რამეთუ განველო სა- იზ
 მუალ შენსა, თქუნა უფალმან ❖ ³⁾ ვაჲ რომელთა გული უთქუამს იჭ
 დღესა უფლისასა, რასათჳს თქუჭნდა დღე იგი უფლისა, დ იგი არს
 ბნელ, დ არა ნათელ ❖ ვითარ სახედ უკეთუ ივლტოდის კაცი ჰი- ით
 რისაგან ლომისა დ დაენტხჯოს მას დათვი დ ივლტოდეს სახიდ მი-
 მართ, დ დადგნეს კელნი მისნი კედელსა დ უგბინის მას გჭუჭლმან ❖
 არა ბნელ არს დღე უფლისა დ არა ნათელ, დ აღმურ არ ძქონე- კ
 ბელ ნათელსა თჳსსა ❖ ⁴⁾ მოვიძულენ დ განვიძორებ დღესასწაუ- კა
 ლთა თქუჭნთა დ არა ვიუნოსო კრებათა შინა თქუჭნთა ❖ მით რა- კბ
 მეთუ უკეთუ მომართუნეთ მე ეოვლად დასაწუჭლნი დ მსსჭუჭრჭლნი

¹⁾ სოფონ. ა. — ²⁾ რომ. იბ. ფსალ. უკ. — ³⁾ იერემია ღ. იოელ ბ. სო-
 ფონ. ა. — ⁴⁾ იოსია ა. იერემია ვ. მალაქ. ბ.

კვ თქუწნნი არ შვეიწენარნე, ღ სამაცხოვარებოლსა ზედ მხენისა თქუწ-
 კდ ნისასა არა მიჰჰსედნე ზ გარდაადგინე ჩემგან ოჯრსა საგალობელთა
 კე მენტა, ღ ფსალმუნი ორღანოთა მენტა არა ვისძინო ზ ღ აღგორ-
 კვ ღწალი ზ ¹⁾ ნუ საკლველებსა ღ მსხუწრწლებსა მოძმართუწმდით მე
 კვ სახლო ისრაელისაო ორქეოცთა წელთა უდაბნოსა ზედა ზ ღ აღი-
 კვ ღეთ კარავი მოლოქისი, ღ ვარსკუტლავი ღუთისა თქუწნისა რემფასა,
 კვ სახენი მათნი რომელნი ჰქმენით თავთა თჯსთა თჯს ზ ღ გარდა-
 კვ გასასლნე თქუწნ მიერ კერძო დამსკვისა, იტყვს უფალი, ეოვლისა
 კვ მჰურობელ სახელი მისი.

თ ა ვ ი ვ.

ა ვაღ რომელნი შეურაცხ ეთფენ სიონსა ²⁾ ღ მოსავ არიან
 კვ მთისა მიძართ სამარხისადასა, მოისთულებს დასაბამნი წარძართთა-
 კვ ნი, ღ შევიდა მათდა სახლი ისრაელისა ზ გარდაუვდით ეოველნი
 კვ ქანანად ღ იხილეთ, ღ განვლეთ ემათად დიდად, ღ შთავედით მკეთ ღ
 კვ უცხო ტომთად, უმტკიცესთა ეოველთაგან მეფობათა მათთასა, უკე-
 კვ თუ უძრავლეს არიან სასღუარნი მათნი სასღუართა თქუწნთა ზ
 კვ რომელნი მოვლენ დღედ ბოროტად, რომელნი მიეახლებიან ღ შე-
 კვ დ ხებიან შაბათთა ნაცილთა ზ მძინარნი მცხედართა ზედა სწილოდ
 კვ მჰალედთა, ღ მჰუწბელნი სარეცელთა ზედა მათთა, ღ მჰამელნი
 კვ თიკანთანი სამწესოთაგან, ღ კბოესა შორის სამროწლისა მწუარე-
 კვ ბსა ზ რომელნი მტკუწლვარეობენ კელისა მიძართ ორღანოთასა,
 კვ ვითარცა მღკომარენი შეჰრაცხენს ღ არა ვითარცა მღტოლვარენი ზ
 კვ მსუბელნი წეურვილსა ღჯნოსა ღ ჰირველთა მიჰრონთა მცხებელნი,
 კვ ღ არა იფნებდეს არა რას შემუსრვასა ზედა იოსიფისასა ზ ამის-
 კვ თჯს აწ ტუწწნი იუწნენ დასაბამსა ძალთასა, ღ აღებულ იქმნეს ზუ-
 კვ ვილი ცხენთა ეფრემისაგან ზ ³⁾ რამეთუ ფუცა უფალმან თავისა მი-
 კვ ძართ თჯსისა, ღ თქუ უფალმან ღმერთმან ძალთამან ვითარმედ
 კვ მძაგს მე ეოველი გინება იაკობისი, ღ ქუწყანანი მისნი მოვიძუ-
 კვ ლენ, ღ აღვილო ქალაქი ეოველთა თანა დამკვდრებულთა მისთა ზ

1) საქმე წ.—2) ლუკა კ.—3) იერემია ნა.

ღ იუოს უკეთუ დაშენ აონი მამა-კაცნი ეროსა შინა სახლსა ღ მო- თ
 კუდენ ზ ღ დაშენ ნეშტნი, ღ მოიხუნენ სახლეულთა მათთა, ღ ი
 იძულებოდნი გამოსჭმად მჭალთა მათთა სახლისაგან, ღ ჭრქუას
 ზედა მდგომელთა სახლისათა, უკეთუ აღრსლა შენთანა ზ ღ თქუას ია
 არღარა, ღ ჭრქუას დუმიან, არღა სახელის დებისათჳს სახელისა
 უფლისასა ზ მით რამეთუ აჰა უფალი ამცნებს, ღ დასცეს სახლი იბ
 დიდი წულავითა, ღ სახლი მცირე განსეთქითა ზ უკეთუ სდევდენ იკ
 კლდეთა შორის ცხენნი, ანუ დუმიდენ დედალთა შორის, რამეთუ
 თქუენ გარდაქციეთ გულის წერომად მსჯავრი, ღ ნაყოფი სიძარ-
 თლისა სიძმარედ ზ მოხარულთა არა რამს ზედა სიტუკსა მეტ- იდ
 ეუჭლთა, არა ძალითა ჩუენითა გუქონან რქანი ზ მით რამეთუ აჰა იე
 მე ადვადგინო თქუენ ზედა სახლო ისრაელისაო, იტუკს უფალი
 ღმერთი, მოლაშქრეთა ნათესავი, ღ გაჭირვებდენ თქუენ არა შესლვად
 ემათად, ღ ვიდრე ნაღურევისამდე დასავალთასა.

თ ა ვ ი ზ

ესრეთ მიჩუენა მე უფალმან ღმერთმან ღ აჰა აღმოფუილი ა
 მკალთა მომავალი ცისკრეული, ღ აჰა ბუხი გოგისსა მიძართ მე- ა
 ფე ზ ღ იუოს ღ თუ ასრულოს ჭამა თივასა ქუენისასა, ღ ვთქუ ბ
 უფალო უფალო მღსინებელ იქმენ, ვინ აღადგინოს იაკობი რამეთუ
 შემცირებულ არს ზ შეინანე უფალო ამას ზედა, ღ ესე არა იუოს, გ
 თქუა უფალმან ზ ესრეთ მიჩუენა მე უფალმან უფალმან, ღ აჰა დ
 უწოდა სასჯელსა ცეცხლისა მიერ უფალმან უფალმან, ღ შეჰამა
 უფსკრული მრავალი ღ შეჰამა ნაწილი ზ ღ ვთქუ, უფალო უფა- ე
 ლო დააცხრვე, ვინ აღადგინოს იაკობი რამეთუ შემცირებულ არს ზ
 შეინანე უფალო ამას ზედა, ღ ესე არა იქმნეს, იტუკს უფალი უფა- ე
 ლი ზ ესრეთ მიჩუენა უფალმან უფალმან, ღ აჰა კაცო ერთი მდგო- ე
 მარე ზღუდესა ზედა ადამანტისასა, ღ კელსა შინა მისსა ადამასი ზ
 ღ თქუა უფალმან ჩემდამო, რასა ზედაჲ შენ ამოს, ღ ვთქუ ადამასსა, ც
 ღ თქუა უფალმან, აჰა მე დავამტკიცე ადამანტნი საშუალ ერისა
 ჩემისა ისრაელისასა, არღა მერმე შევსძინო უფალსა წარსლვად მი-
 სსა ზ ღ უჩინო იქმნენ ბომონნი სიცილისანი, ღ საზოგადეონი თ

ისრაელისანი მოკრდენ, და აღვდგე სახლსა ზედა იერობოამისსა
 მახვლითა და განავლინა ამასია მღვდელმან ბეთელისამან იერო-
 ბოამის მიმართ მეფისა ისრაელისა მეტყუებელმან, მიმოქცეულებათა
 ჰყოფს ძუნად შენდა ამძოს შორის სახლსა ისრაელისსა, ვერ შე-
 მძლებელ არს ქუჩუანა დათმენად უოველთა ამათ სიტყვათა და მით
 რამეთუ ამათ იტყვს ამძოს, მახვლითა აღესრულოს იერობოამ,
 ხოლო ისრაელი ტუტუნდ წარიქციოს, და წარიყვანოს ქუჩუანით მი-
 სით და და თქუა ამასია ამძოსის მიმართ, მხედველო ვიდოდე, განე-
 შორე შენ ქუჩუანად იუდასსა და მუნ წინასწარმეტყუებლებდე და ბეთილს
 არა მერმე შესძინო წინასწარმეტყუებლად, რამეთუ სიწმიდე მეფისა
 არს და სახლი მეფობისა არს და მიუგო ამძოს და თქუა ამასიას
 მიმართ, არა ვიყავ წინასწარმერყუებლი მე, არცა მე წინასწარმე-
 ტყუებლისა, არამედ თხათ მეკოლტე ვიყავ მსხვეპელი ლელესულელ-
 თა და აღმიღო მე უფალმან ცხოვართაგან, და თქუა უფალმან ჩე-
 მდამო ვიდოდე, წინასწარმეტყუებლებდ ერსა ზედა ჩემსა ისრაელ-
 სსა და აწ ისმინე სიტყვა უფლისა, შენ იტყვ ნუ წინასწარმე-
 ტყუებლებ სახლსა ზედა ისრაელისსა, და ნუ ერის კრება ჰყოფ სა-
 ხლსა ზედა იაკობისსა და ამისთვს ამათ იტყვს უფალი უფალი,
 ცოლი შენი შორის ქალაქისა ისიძუდეს, და შენი შენნი და ასულნი
 შენნი მახვლისა მიერ დაეცნენ, და ქუჩუანა შენი საბლითა განიზო-
 მოს, და შენ ქუჩუანასა არა წმიდასა აღესრულო, ხოლო ისრაელი
 ტუტუნდ წარიქციოს ქუჩუანისგან თვისისა.

თ ა ვ ი ც.

ესრეთ მიჩუტნა მე უფალმან უფალმან, და აჰა ჭურჭელი მემბ-
 ხურისა და და თქუა, რასა ზედავ შენ ამძოს, და ვთქუ ჭურჭელსა მე-
 მახურისასა, და თქუა უფალმან ჩემდამო, მოიწია აღსასრული ერსა
 ზედა ჩემსა ისრაელსა, არა შევსძინო მერმე თანა წარსლვად მისა და
 და ვალბლებდენ სართულნი ტაძრისანი, და მას დღესა შინა, იტყვს
 უფალი, მრავალი დაცემული უოველსა ზედა ადგილსა ზედა მივა-
 დლო დუმილი და ისმინეთ ესენი რომელნი შეჰმუსრავთ განთიად და-
 ვრდომილსა, და ჰმძლავრობთ გლასაკათა მიმწუსრი და მეტყუებლნი,

ოდეს გარდაცდეს თთქტ ბ განვიდოთ ბ შაბათნი ბ განვასტუნეთ
 საუნჯენი ქმნად მცირე საწეო, ბ განდიდებად საწონი, ბ ქმნად სა-
 სწორი უსამართლოჲ ❖ მოსუიდად კლასხანი ვეცხლითა, ბ დავრ-
 დომილნი ფერკთ შესასკმელთა წილ, ბ ეოვლისაგან საქმისა ვი-
 ვაჭროთ ❖ ფუცავს უფალი აშარტავანებისათჳს იაკობისსა უკეთუ
 დაივიწენენ ძლევად ეოველნი საქმენი თქტტნნი ❖ ბ ამათ ზედა არა
 აღმოთნეს ქტტუნა, ბ იგლოოს ეოველმან დამკვდრებულმან მას
 ზედა, ბ აღვიდეს ვითარცა მდინარე აღსასრული, ბ შთავიდეს ვი-
 თარცა მდინარე ეკვტისა, ბ იოს მას დღესა შინა, იტუჯს უფალი
 უფალი, დატკდეს მზე შუადღე, ბ დაბნელდეს ქტტუნასა ზედა დღე-
 სა შინა ნათელი ❖ ¹⁾ ბ გარდავატცინე დღესასწაულნი თქტტნნი
 კლოად ბ ეოველნი კალობანი თქტტნნი კოდებად, ბ აღვიდო ეო-
 ველსა წელსა ზედა მამა ბ ეოველსა თავსა ზედა სიმცირე, ბ და-
 ვდვა მე იგი ვითარცა კლოვა საუვარელისა, ბ მისთანანი ვითარცა
 დღე საღმობისა ❖ ატა დღენი მოვლენან, იტუჯს უფალი უფალი,
 ბ გამოვაკლინო სიუმილი ქტტუნასა ზედა, არა სიუმილი ჰურისა,
 არცა წეურილი წელისა, არამედ ანუ სიუმილი სმენად სიტუვა უფ-
 ლისა ❖ ბ შეიძრნედ წეაზნი ზღუტგან ვიდრე ზღუადმდე, ბ ჩრდი-
 ლოთგან ვიდრე აღმოსავალთამდე მიმორბიოდინ მეძიებელნი სი-
 ტუჯსა უფლისასა, ბ არა ჰოონ ❖ მას დღესა შინა მოაკლდენ ქა-
 ლწულნი მშტტნიერნი ბ ჰაბუკნი წეურილითა ❖ მფუცავნი სალხი-
 ნებელსა ზედა სამარისასა ბ მეტუტტლნი ცხოველ არს უფალი შე-
 ნი დან, ბ ცხოველ არს უფალი შენი ბერსებედ, ბ დაეცენ ბ არა
 აღდკენ შერმე.

თ ა ვ ი თ.

ვიხილე უფალი მდგომარე საკურთხეველსა ზედა, ბ თქუა, ეც
 სალხინებელსა ზედა, ბ შეიძრნედ წინა ბტენი ბ განკუტთილეებისა
 მიძართ ეოველთასა, ბ დაშთომილთა მათთა მახულითა მოვსწევედ,
 არა განერეს მათგანი მღტოლუარე, ბ არა ცხოვნდეს მათგანი ცხო-
 ვნებული ❖ ²⁾ დაღათუ ეფლენ ჯოჯოხეთსა მიერ კელმან ჩემმან

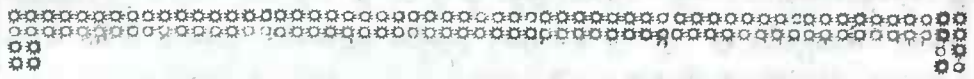
¹⁾ ტობა ბ. მარკოზ. ა. — ²⁾ ფსალ. 68ტ.

აღმოცენეს ივინი, დაღათუ ვიდენ ცად მიერ კარდმოვისუნე იგონი, დათუ იმაღლენ თხემსა ზედა კარმელისასა, მუნით გამოვიძიო ღმრვიუქანნი ივინი ❖ უკეთუ დაჰკედენ თვალთაგან ჩემთა სიღრმეთა შინა ზღვსათა, მუნ ვამცნებ ვეძახსა ღმრესთქრეს მათ ❖ ღმრესთუ წარვიდენ ტუქობად წინაშე ჰირსა მტერთა მათთასა, ღმრესთუ ვამცნებ მახვლსა, ღმრესთუ ვამცნებ მათ, ¹⁾ ღმრესთუ ვამცნებ თვალთა ჩემთა მათ ზედა საბოროტოდ ღმრესთუ ვამცნებ საკეთილოდ ❖ ღმრესთუ ვამცნებ უფალი ღმერთი ეოველისა მხრობელი არს, შემხებელი ქუქუანისა ღმრესთუ ვამცნებ მისი, ღმრესთუ ვამცნებ ეოველისა დაძვდრებულნი მისნი, ღმრესთუ ვამცნებ ვითარცა მდინარე აღსასრული მისი, ღმრესთუ ვამცნებ ვითარცა მდინარე ეგვიპტისა ❖ აღმაშენებელი ცად მიძარბ აღსავალსა მისსა ღმრესთუ ვამცნებ მისსა ქუქუანისა ზედა დაძვდრებელი: ²⁾ მიძვდრებელი წყალსა ზღვსასა ღმრესთუ ვამცნებ მისი ჰირსა ზედა ქუქუანისასასა, უფალი ეოველისა მხრობელ სახელი მისი ❖ არს ვითარცა ძენი ეთიოპელთანი ხართ თქუქნი ჩემდა ძენი ისრაელისანი, იტუჯს უფალი, არს ისრაელი აღმოვიუნე ქუქუანისაგან ეგვიპტისა, ღმრესთუ ვამცნებ ვითარცა ტომნი კახაბდუკიათ ღმრესთუ ვამცნებ მთხრებლით ❖ აჰა თვალნი უფლისა ღმრეთისანი მეფობასა ზედა ცოდვილთასა, ღმრესთუ ვამცნებ იგი ჰირისაგან ქუქუანისა, გარნა რამეთუ არს სრულიად აღვიდო სახელი იაკობისი, იტუჯს უფალი ❖ მით რამეთუ აჰა მე ვამცნებ ღმრესთუ ვამცნებ ეოველთა შორის სახელი ისრაელისა, ვითარ სახედ განიფილწვის ფიწლავსა ღმრესთუ ვამცნებ დავარდეს ნამუსრი ქუქუანისა ზედა ❖ მახვლისა მიერ აღესრულენ ეოველნი ცოდვილნი ერისა ჩემისანი, მეტუქუქუნი, არს მოგვასლოს არცა მოვიდენ ჩუქნი ზედა ძვრნი ❖ ³⁾ მას დღესა შინა აღვადგინო კარავი დავითისი დაცემული, ღმრესთუ ვამცნებ დარღუქულნი მისნი ღმრესთუ ვამცნებ დავითისი აღვადგინე, ღმრესთუ ვამცნებ იგი ვითარცა დღენი საუკუნოსანი ❖ რათა გამოვიძიონ მე ნემტთა კაცთასა ღმრესთუ ვამცნებ ეოველთა ნათესავთა რომელთა ზედა წოდებულ არს სახელი ჩემი, იტუჯს უფალი, მოქმედი ამათი ❖ აჰა დღენი მოვლენან, იტუჯს უფალი, ღმრესთუ ვამცნებ ეწიოს ძლეწავი მსთულებელსა ღმრესთუ ვამცნებ მოსწიუდეს ურძენი თესლსა

1) აგრე. მდ.—2) ზემორ. ე.—3) საჰე იე.

შინა, ¹⁾ და დამოწითონ მათათ სიტკბოება, და ყოველნი ბორცუნი ნე-
 რკოან იუენენ და მთავაქციო ტუეჭობა ერისა ჩემისა ისრაელისა იდ
 და აღაშენენ ქალაქნი უხინო ქმნილი, და დაიკვდრენ და დაჭნერგენ
 ვენახნი, და სუძიდეს ღვინოსა მათსა, და შექმნენ მტილნი, და ჭაბდენ
 ნაყოფსა მათსა და დაღვვნერგენ ივინი ქუჭყანასა ზედა მათსა, და იე
 არა აღიფხურენ არა მერმე ქუჭყანისაგან მათისა რომელი მივეც
 მათ, იტუეს უფალი ყოველისა მჭურობელი.

დასასრული წინასწარმეტყველისა ამოსისი, აქეს თავსა შორის თვისსა
 თავი თ.

წინასწარმეტყველება აბდიასი.

თ ა ვ ი ა

სილვა აბდიასი, რომელი იყო უწინარეს გამოსლვისა ასურა-
 სტანით: ²⁾ ამათ ეტუეს უფალი ღმერთი იღუქმასა, სასმენელი მესმა
 უფლისა მიერ, და გარე მოცვა წარმართთა მიმართ განავლინა, აღდეგი
 და აღდეგეთ მის ზედა ბრძოლად და აჭა შემცირებულად მივეც შენ წა-
 რმართთა შორის, უხატო ხარ შენ ფრიად და ამხარტავანებაჲმან გუ-
 ლისა შენისაჲმან აღვიდო შენ დაიკვდრებულთა შორის კურელებსა
 კლდეთასა, აღმაძღლებელი საყოფლისა თვისისა, მეტუჭელი გუქლსა
 შინა მისსა, ვინ დაძაბუჭას შე ქუჭყანასა ზედა და უკეთუ აღიმაღლო
 ვითარცა არწივმან, და უკეთუ შორის ვარსკუქლაჲთა დაიდგა ბუდე
 შენი მიერ გარდამოგაგდო შენ, იტუეს უფალი და უკეთუცა მხარა-
 ვნი შევიდეს შენდა ანუ ავახანე დაძე ხადამცა განიგდე, არამცა იხა-
 რნე საკმანი თავთა თვისთათვის, და უკეთუცა მსთულებელი შე-
 ვიდეს შენდა, არამცა დაუტევეს მოსაკუფსლაჲვი და ვითარ გამო-
 კუქლულ იქმნა ესავ, და დაძეთს დაფარული მისნი და ვიდრე სა-
 ზღვართამდე შენთა განგავლინეს შენ, ყოველნი მამა კაცნი აღ-
 თქმისა შენისანი წინა აღვიდეს შენ, მლიერ იქმნას შენდაჲი მა-

¹⁾ იოველ გ. — ²⁾ იერემია ნთ.

მაკაცნი მშჯღობისა შენისანი, დაგიდევს შესაბრსოლებელი ქუჭყე
 ტ შენსა, არა არს გულის ხმის ეოფა მათ თანა ❖ ¹⁾ მას დღესა
 შინა, იტყვს უფალი, წარვსწყვიდნე ბრძენნი ქუჭყანით იდუშეთ, ზ
 თ გულის ხმის ეოფა მთისაგან ესავისსა ❖ ზ წინწეულ იქმენ
 მბრძოლნი შენნი თემანით გამონი, რათა აღიღოს კაცი მთისაგან
 ი ესავისსა ❖ ²⁾ კლვისათვს ზ უთნობისა ძმისა შენისა იაკობისსა, ზ
 ია დაგუაროს შენ სირცხვილმან, ზ აღვსოცო უკუნისამდე ❖ ვინა
 დღითგან წინა აღუდგე წინა აღდგომად დღესა შინა ტუჭყ ეოფადი-
 სსა სხვა ნათესავნი ძალსა მისსა, ზ უცხონი შევიდეს ბჭეთა მისთა,
 ზ იერუსალემსა ზედა განიგდეს წილი, ზ თქუჭყნ ხართ ვითარცა
 იბ ერთი მათგანი ❖ ზ ნუ მიხედავ დღესა უცხოსა, დღესა შინა ძისა
 შენისასა, ზ ნუ მოსცხრები ძეთა ზედა იუდასთა, დღესა შინა წარ-
 წემედისა მათისასა, ზ ნუ დიდ სიტყვაობ დღესა შინა ჭირისასა ❖
 იგ ნუცა შესვალ ბჭეთა ერისათა დღესა შინა ტკივილთა მათთასა, ზ ნუ
 ზედ დაჭხედავ შენცა შესაკრებელსა მათსა დღესა შინა მოსრულე-
 ბისა მათისასა, ზ ნუცა თან დაძვდები ძალსა ზედა მათსა დღესა ში-
 იდ ნა წარწემედისა მათისასა ❖ ნუცა დასდგები განსავალთა ზედა მათ-
 თა მოწუჭყლად განრინებულთა მათგანთა, ნუ წუჭყდეულ ჭეოფ
 იე მლტოლვარეთა მათგან დღესა შინა ჭირისასა ❖ მით რამეთუ ახლოს
 არს დღე უფლისა ეოველთა ზედა ნათესავთა, ვითარ სახედ უეავ
 ეგრეთ იუოს შენდა, მოსაგებელი შენი მოგეგოს შენ თავსა ზედა
 ივ შენსა ❖ მით რამეთუ ვითარ სახედ ჭსჭყლმდ მთასა ზედა წმიდასა
 ჩემსა, სჭმიდენ ეოველნი ნათესავნი ღვზოსა, სჭმიდენ ზ შთასთქმი-
 იზ დენ, ზ იუჭენენ ვითარცა არა ეოფილნი ❖ ხოლო შორის მთასა
 სიონსა იუოს მაცხოვარება, ზ იუოს წმიდა, ზ დაიმკვდრეს სახლმან
 იჭ იაკობისმან დამამკვდრებელნი მათნი ❖ ზ იუოს სახლი იაკობისა
 ცეცხლ, ზ სახლი იოსიფისი ალ, ხოლო ესავისი ლელწამ, ზ აღ-
 ტუდენ მათ ზედა ზ შჭამენ იგინი, ზ არა იუოს მეცეცხლე სახლსა
 ით ესავისსა, რამეთუ უფალმან თქუა ❖ ზ დაიმკვდრონ ნაგეის შინათა
 მთა ესავისი, ზ სეფილას შინათა უცხო ტომნი იგი, ზ დაიმკვდრონ

ესაია გთ. —²⁾ დახად. კზ.

მთა იგი ეფრემისი, ჰ ველი სამარისა ჰ ბენიამენი ჰ კალაადი-
 ტი ❖ ჰ გარდასასხლებისა დასაბამი ესე არს მეთა ისრაელისათა, კ
 ქუჭუანა ქანანელთა ვიდრე სარეფოთონდმდე ჰ გარდასასხლება იერუ-
 სალიმისა ვიდრე ეფრათამდე, ჰ დაიპყდრნენ ქალაქნი ნაგესის-
 ნი ❖ ჰ აღთუ ვიდოდინ განრინებულნი მთისაგან სიონისა, მურის კა
 მიებად მთასა ესავისსა, ჰ იუოს უფლისა მეუფება.

დასასრული წინასწარმეტყველისა აბლიასი, აქვს თავსა შორის თვისსა
 თავი ა.

წინასწარმეტყველება იონასი.

თ ა ვ ი ა.

და იქმნა სიტუჟა უფლისა იონას მიმართ მისა ამთიანისა ა
 მეტუჭელი ❖ აღდგე ჰ წარვედ ნინევად ქალაქად დიდად, ჰ ქადაგე ბ
 მას შინა, ჰ აღმოვიდა დაღაღება უკეთურებისა მისისა ჩემდამო ❖
 ჰ აღვიდა იონა სივლტოლად თარშიდ ჰირისაგან უფლისა, ჰ შთა- კ
 ვიდა იოჰჰედ ჰ ჰოვა ნავი მიმაგალი თარშიდ, ჰ მისცა სანაჰე მისი
 ჰ აღვიდა მისდამი, ცურვად მათ თანა თარშიდ მიმართ ჰირისაგან
 უფლისა ❖ ჰ უფალმან აღადგინა ქარი ზღუასა შინა, ჰ იქმნა ღე- დ
 ლვა დიდრ შორის ზღვისა, ჰ ნავი დაჭირვებულ იქმნებოდა შემუს-
 რვად ❖ ჰ შეშინდეს მენავენი, ჰ კმობდა კაცად კაცადი ღუთისა ე
 მიმართ თვისისა, ჰ გარდაურა ქმნეს ნავის შინათა ჭურჭელთა
 ზღუად, აღსუბუქებად მათგან, ხოლო იონა შთავიდა უბესა ნავისა-
 სსა ჰ დაეძინა ჰ ხურინევა ❖ ჰ მოვიდა მისდამი მეზრორე ჰ ჭრქუა ვ
 მას, რასა ჭურჩინავ შენ, აღდგე ჰ ჭხადე ღმერთსა შენსა, უკეთუ
 ვითარ მაცხოვნეს ჩუჭნ ღმერთმან, ჰ არა წარვეწყმდეთ ❖ ჰ თქუჭნ ზ
 თითუუღმან მოუქისისა მიმართ თვისისა, მოვედით ვუარნეთ წილნი, ჰ
 ვსცნათ ვისთჯს არს სიბოროტე ესე ჩუჭნ ზედა, ჰ უარნეს წილნი,
 ჰ დავარდა წილი იონას ზედა ❖ ჰ თქუჭნ მისდამი, მითხარ ჩუჭნ ლ
 რასათჯს არს სიბოროტე ესე ჩუჭნ შორის, რად არს მოქმედება

შენი და ვინა მოსწავლ, და სადა წარსვალ, და რომლისა სოფლისა და რომლისა ერისაგან ხარ შენ და და თქუა მათდა მიმართ, მონა უფლისა ვარ მე, და ღმერთსა ცისასა ვეძიებუი მე, რომელმან შექმნა ზღუად და კმელი და და შექმინა კაცთა შიში დიდი, და თქუეს მისდაძი, რაჲ ესე ჭუავ, მით (რამეთუ აგრძნეს კაცთა ვითარმედ ჰირისაგან უფლისა იუო მღვტოლვარე, რამეთუ მიუთხრა მათ) და და თქუეს მისდაძი, რა გიუოთ შენ, და დასცხრეს ჩუენ ზედა ზღუად, რამეთუ ზღუად ვიდოდა, და უფროს აღადგენდა ღელავათ და და თქუა იონამან მათდა მიმართ, აღმიღეთ მე და შთამაგდეთ ზღუად და დაუქდნეს თქუენგან ზღუად, მით რამეთუ ვსცნობ მე, ვითარმედ ჩემოჯს არს ეკელვა ესე დიდი თქუენ ზედა და და იძულებოდეს კაცნი მიქცევად ქუენანად მიმართ, და ვერ შეუძლებდეს, რამეთუ ზღუად ვიდოდა და უფროს აღდგებოდა მათ ზედა და და კმა ჭუეს უფლისა მიმართ და თქუეს, ნუ სადა უფალო ნუ წარგწემდებით სულისა თჯს კაცისა ამის, და ნუ გუცემ ჩუენ ზედა სისხლსა მართალსა, მიფ რამეთუ შენ უფალო ვითარცა სახედ გენება ჭუავ და და მოიუხანეს იონა და შთავადეს იგი ზღუად, და დადგა ზღუად რეევისაგან მისისა და და შექმინა კაცთა მათ შიში დიდი უფლისა, და ამსხუტრულეს მსხუტრულე ი უფალსა და აღთქუნეს აღთქმანი.

თ ა ვ ი ბ.

და უბრძანა უფალმან ვეძახსა დიდსა შთანთქმად იონა, ¹⁾ და იუო იონა მუცელსა შინა ვეძახისასა სამ დღე და სამ ღამე და და ილოცა იონა უფლისა მიმართ ღუთისა მისისა მუცლით გამო ვეძახისათ და და თქუა, ²⁾ და დადევავ ჭირსა შინა ჩემსა უფლისა მიმართ ღუთისა ჩემისა და შეისმინა ჩემი, მუცლისაგან ჯოჯოხეთისა და დადებისა ჩემისა გესმა ვმისა ჩემისა და განმაგდე მე სიღრმედ მიმართ გულისა ზღვისა და მდინარეთა მომიცვეს მე, უოველნი განსაცხრომელნი შენნი და ღელვანი შენი ჩემ ზედა კარდავად და და მე ვთქუ, განვიგდე თუალთა შენთაგან სადმე შელავსმინო შინედვად ტაძრისა მიმართ ვ შიდიდისა შენისა და ³⁾ კარე მომესსა მე წუალი ვიდრე სუალად ჩემდა-

1) მათე 6 ბ და 6 ვ. — 2) ლუკა 11, 1 კორ. 13: 1 ფსალ. 115. — 3) ფსალ. 124.

მდე, უფსკრულმან მომიცვა მე უკანასკნელმან, დაჯდა თავი ჩემი **ჟ**
 ნაზრალეებსა შთათასა შთაგვედ ქქტყანად, რომლისა მოქლონნი მი- **ზ**
 სნი კლიტე საუკუნეებ, ჰ აღმოვედინ სრწნისაგან ცხოვრება ჩემი, **ჟ**
 შენდამი უფალო ღმერთო ჩემო, მოკლებასა შინა ჩემგან სულისა **ც**
 ჩემისასა უფალი მოვიკსენე ჰ შევედინ შენდამი ლოცვა ჩემი ტამ- **თ**
 რით მიძარტ წმიდისა შენისა **ჟ** მცველთა ამათსა ჰ ცრუსათა წუა- **ი**
 ლობა მათი დაუტევეს **ჟ** ხოლო მე კმასა თანა ქებისა ჰ აღსარე- **ი**
 ბისასა გამსხუტწლო შენ, რავდენი ვილოცე კჭალად გაგო შენ **ია**
 მაცხოვარებად ჩემდა უფალსა **ჟ** ჰ ებრძანა უფლისა მიერ ჟგმანსა **ია**
 ჰ განავლო იონა გმეფისა ზედა.

თ ა ვ ი გ.

და იქმნა სიტუჟა უფლისა იონას მიძარტ მეორედ მეტუქტ- **ა**
 ლი **ჟ** აღდეგ ჰ წარვედ ჩინევად ქალაქად დიდად, ჰ ქადაგე მას ში- **ბ**
 ნა ქადაგებისა ებრ წინასწარისა, რომელი მე ვთქუ შენდამი **ჟ** ჰ აღ- **გ**
 დეა იონა ჰ წარვიდა ჩინევად ვითარცა თქუა უფალმან, ხოლო ნი- **გ**
 ნევი იყო ქალაქი დიდი ღუთისა ვითარცა სავალი გზისა სამთ- **გ**
 დეთასა **ჟ** ჰ იწყო იონამან სლვად ქალაქად ვითარ სავალსა დლი- **დ**
 სა ერთისასა ჰ ქადაგა ჰ თქუა, შერმე სამნილა დენი ჰ ნინევი **ე**
 დაიქცეს **ჟ** ¹⁾ დაემორწმუნნეს კაცნი ნინევისანი ღმერთსა, ჰ ქადა- **ე**
 გეს მარხვა ჰ შეიმოსეს მამა დიდითგან მათით ვიდრე მცირედ მათ- **ე**
 და **ჟ** ჰ მიეახლა სიტუჟა მეფისა მიძარტ ნინევისა, ჰ აღდეგ საუდ- **ვ**
 რისაგან მისისა, ჰ მოიძარცუა შესამოსელი მისი მისგან, ჰ ვარე **ზ**
 მოირტეა მამა, ჰ დაჯდა ნაცარისა ზედა **ჟ** ჰ იქადაგა ჰ ითქუა ნი- **ზ**
 ნევის შინა მეფისა მიერ ჰ დიდ დიდთა მისათა მეტუქტლთა, ჰ კაც- **ი**
 ნი ჰ ჰაცხოვარნი ჰ ზროხანი ჰ ცხოვარნი ნუ იგემებენ ნურზარას, **ი**
 ჰ წეაღსა ნუ სმენ, ნუცა მოენ **ჟ** ჰ ვარე მოირტეეს მამა კაცთა ჰ **ც**
 საცხოვართა, ჰ დადადუქტს ღუთისა მიძარტ გუფს მოდვინედ, ჰ **ც**
 მოაქცია კაცადმან გზისაგან თჯნისა ბოროტისა, ჰ სიცრუისაგან **თ**
 კელთა მათთა შენისა მეტუქტლთა **ჟ** ¹⁾ ვინ უწოდს მოთუაქციოს **თ**
 უფალმან ჰ ვედრებულ იქმნეს, ჰ მოიქცეს რისწვისაგან გუფის

1) მათე აბ. ლუკა ია.—2) იერემია იტ. იონა ბ.

წეროძისა მისისა და არა წარწემდეთ და და იხილნა ღმერთმან საქმე-
ნი ძათნი, რამეთუ მოაქციეს გზათაგან მათთა ბოროტთა, და შეინა-
ნა ღმერთმან სიბოროტესა ზედა რომელია თქუა ყოფად მათდა და
არა უყო.

თ ა ვ ი ლ.

ა,ბ და შეწუნსა იონა მწუნსარებითა დიდითა და შეირიდა და ილო-
ცა უფლისა მიძართ და თქუა, ჭი უფალო არა ესე იგი სიტყუანი ჩე-
მნი არიან, ვიყავ რაჲ მე ქუჭყანასა შინა ჩემსა, ამისთვის წინა უს-
წრვე სივლტოლად თარმიდ მით, რამეთუ ¹⁾ უწეოდე ვითარმედ შენ
ღმერთი შემწუნსარებელი ხარ და მოწყალე, სულგრძელი და ძრავალ
გ წვალობა, და შემნანებელი სიბოროტეთა ზედა და აწ შეუფეო უფა-
ლო მიმიღე სული ჩემი ჩემგან, რამეთუ კეთილარს ჩემდა სიკუდი-
ღ ლი ვიდრე სიცოცხლე და და ჰრქუა უფალმან, ფრიად სწუნსა შენ, და
ე თქუა იონა, ფრიად და ვიდრე სიკუდიდმდე და და განვიდა იონა ქალა-
ქისაგან და შექმნა თვსად კარავი მუნ წინაშე ქალაქისა, და დაჯდა
ვ ქუჭყე მისსა შორის ჩრდილისა, ვიდრე არა იხილოს რაჲ იყოს
გ ქალაქსა და და უბრძანა უფალმან ღმერთმან ავიროსა და აღმოკდა
ზემთა თავსა იონასსა ყოფად ჩრდილი, ზედა კერძო თავისა მისი-
სა, დაგრილებისა თვს მისისა ბოროტისა მისგან სიცხისა და გა-
ზ ნიხარა იონა ავიროსა ზედა სიხარული დიდი და და უბრძანა ღმერ-
თმან მატლსა განთიადისასა ხუალითსაგან და დასცა ავიროსა და განკ-
ც და და იქმნა მეესეულად აღმოსვლასა მზისასა, და უბრძანა უფალ-
მან ღმერთმან სულსა ცხელსა შემწუჭლსა, დასცა მზემან თავსა ზე-
და იონასსა და სულმოკლებდა და დაეთხოვებოდა სულსა მისსა, და თქუა,
თ კეთილარს ჩემდა სიკუდილი ჩემი, ვიდრე სიცოცხლე და და თქუა უფა-
ლმან იონას მიძართ, უკეთუ ფრიად სწუნსა შენ ავიროსა ზედა, და თქუა,
ი ფრიად ვწუნს მე, ვიდრე სიკუდიდმდე და და თქუა უფალმან შენ ჰრი-
დე ავიროსა ძალით, რომლისა ძლით არა ძურად ივნი არცა განჰ-
ზარდე იგი, რომელი ღამესა შინა იქმნა, და ღამესა შინა წარწემ-
და და და ხოლო მე არა ვჰრდილო ჩინევისა, ძლით ქალაქისა დიდისა,

1) ფსალმუნა მე. იოელ ბ.

რომელსა შინა დამკვიდრებულ არიან მის შორის უმრავლესნი, ვიდრე ათორმეტნი ბევრნი კაცთანი რომელთა ვერ ცნეს მარჯუტნე მათი ანუ მარცხენე ღ საცხოვარი მრავალი.

დასასრული წინასწარმეტყველისა იონასი, აქეს თავსა შორის თვისსა თავი ღ.

წინასწარმეტყველება მიქიასი.

თ ა მ ი ა.

სიტყუა უფლისა რომელი იქმნა მიქეას მიმართ მორათისსა, დღეთა იოათამისთა ღ აქაზისთა, ღ ეზეკიასთა ძეფეთა იუდაჲსთა-სა, რომელთათჳს იხილა სამარისთჳს ღ იერუსალიმისა ¹⁾ ზისმინეთ ერთა უოველთა ღ ერჩდინ ქუტყანა, ღ უოველნი მის შორისნი, ღ იუან უფალი ღმერთი თქუტნ შორის მოწამედ, უფალი სახლით გამო წმიდით მისით ზ ²⁾ მით რამეთუ აჰა უფალი გამოვიდეს ადგილისაგან მისისა, ღ შთავიდეს ღ აღვიდეს სიმაღლეთა ზედა ქუტყანისათა ზ ღ შერიუინენ მთანი ქუტყე კერძო მისსა, ღ კეუნებნი დადნენ, ვითარცა ცუელი ჰირისაგან ცეცხლისა, ღ ვითარცა წყალი შთამოდინარი შთამოდმართსა ზ უთნობისათჳს იაკობისსა უოველნი ესე, ღ ცოდვისათჳს სახლისა ისრაელისა, რაჲ არს უთნობა იაკობისი, არა სამარია, ღ რაჲ ცოდვა სახლისა იუდასი, არა იერუსალიმი ზ ღ დაღვა სამარია ხილის საცავად ველისა, დასარკავად ვენაჯისა, ღ შთავკადნე სიდრმედ ქვანი მისნი, ღ საფუძველნი მისნი გამოვანჩინე ზ ღ უოველნი ქანდაკებულნი მისნი დაკოდნენ, ღ უოველნი სასასუიდლონი მისნი დაწუნენ ცეცხლითა, ღ უოველნი კერზნი მისნი დავსხნე უჩინო საქმეელად, მით რამეთუ სასასუიდლოთაგან სიძჳსათა შეიკრიბნა, ღ სასუიდელთაგან სიძვი-სათა მოიქცა ზ ამისთჳს იგლოვდეს ღ ტიროდეს, ღ ვიდოდეს უკამლო, ღ შიშუტლმან უოს ტყება, ვითარცა ვეძაშთა, ღ გლო-

¹⁾ ესაია 40.—²⁾ ზ შუფლ. ლბ. ესაია 66.

თ ვა ვითარცა ასულთა სირინოსთასა ❖ მით რამეთუ არა დადგა
 წელსულება მათი, მით რამეთუ მიიწია ვიდრე იუდაძდე ზე შუა-
 ი სო ვიდრე ბჭემდე ერისა ჩემისა, ვიდრე იერუსალიმადმდე ❖ გე-
 თის შინანი ნუ განსდიდნებით, ენაკიმეთნი ნუ აღეშენებით, სახლე-
 საგან საცინელისა მიწა გარდაისთ საცინელად თავთა თქუწნთა ❖
 ია დამკვდრებულმან კეთილად ქალაქთა მისთა, არ გამოვიდა დამკვდ-
 რებული სენაარს, ეტეებდით სახლსა მასლობელსა მისსა, მოღე-
 იბ ბულ იქმნეს თქუწნგან წელსული საღმობისა ❖ ვინ იწყო კეთილ-
 თა მიმართ დამკვდრებულმან საღმობათა, რამეთუ შთამოვიდეს ბო-
 იგ როტნი უფლისა მიერ ბჭეთა ზედა იერუსალიმისათა ❖ ბგერსა სა-
 ჭურველთა, ზე ცხენოსანთა, დამკვდრებული ღაქისს წინამძღუარი
 იდ ცოდვისა არს შორის ასულსა სიონისსა, რამეთუ შენ შორის იპო-
 ედ ვნეს უთხოობანი ისრაელისანი ❖ ამისთჳს მოცნე განვლინებულნი
 იე ვიდრე სამკვდრებულამდე კეთისა, სახლნი ამაონი ცუდად იქმნეს
 იე მეფეთათჳს ისრაელისათა ❖ ვიდრემდის მკვდრთა მოგკუტრი შენ
 ივ დამკვდრებულთა ღაქისს სამკვდრებულთა: ვიდრე ოდოლამადმდე
 მოვიდეს დიდება ასულისა სიონისა ❖ ზე იუჯნე ზე აღიკუწცე შულ-
 თა შენთა ზედა ჩჩუღთა, განაზრცე აღზარსვა შენი ვითარცა არწივ-
 მან, რამეთუ წარიტყუწნეს შენგან.

თ ა ვ ი ბ.

ა იქმნეს შემოხსენელ შრომათა ზე მოქმედ ძურთა, საწოლთა
 ზედა მათთა, ზე მეწეულად დღისი ზე ნათლივ აღასრულებდეს მათ,
 ბ მით რამეთუ არა აღიხუნეს ღუთისა მიმართ კელნი მათნი ❖ გული
 უთქმიდა აგარაკებთა, ზე იტაცებდეს თბოლთა, ზე სახლებსა ჭმლა-
 გ რობდეს, ზე დაიტაცებდეს კაცსა ზე სახლსა მისსა, კაცსა დასამკვდ-
 გ რებელსა მისსა ❖ ამისთჳს ამათ იტეუს უფალი, აჭა მე ვგულის
 ვსიტყუაჳ ტომსა ამას ზედა ბოროტთა, რომელთაგან ვერ აღიხუმი-
 დეთ ქედთა თქუწნთა ზე ვერ ზუდოდით მართლიად, რამეთუ ქამი
 დ ბოროტი არს ❖ მას დღესა შინა მოღებულ იქმნეს თქუწნ ზედა ივა-
 ვი ზე იგოდებოს გოდება კილოთა მეტყუწლი, საარება ჳისაარებეთ,
 ნაწილი ერისა ჩემისა განინაწილა ვითარცა საბელითა, ზე არა იყო

მაჟენებელი მისი მოქცევად, აგარაკნი ჩუჭნნი განინაწილნეს **ჟ** ამის-
 თუს არა იუოს შენდა დამდებელ საბლისა წილსა შორის ეკლე- **კ**
 სიასა შინა უფლისსა **ჟ** ნუ სტირთ ცრემლითა, ნუცა ცრემლითან **კ**
 ამათ ზედა, რამეთუ არცა განემორჩოს უჭედრება **ჟ** მეტეუჭლი სა- **ზ**
 ხლმან იაკობისმან განარისსა სული უფლისა, უკეთუ ესენი სიძარ-
 ჟუჭ მათდა არიან, არა სიტუჟანი მისნი კეთილ მისთანა **ღ** აღმარ-
 თებით ვიდოდინ, **ღ** წინაშე ერი ჩემა **ჟ** მტერად აღუდგა წინაშე **ტ**
 მუჯდობისა მისისა, ტუავი მისი განკადეს მიღებად სასოებისა: შე-
 მუსრვა ბრძოლისა **ჟ** ამისთუს წინამძღუარნი ერისა ჩემისანი **თ**
 განვარდენ სახლთაგან შუჭბისა მათისათა, ბოროტათუს სიძარ-
 ჟუჭთა განცვიეს, მიეახლენით მათათა საუკუნეთა **ჟ** აღდეგ **ღ** ვიდო-
 დე რამეთუ არა არს შენდა განსუჭნება, არა წმიდებისათუს განისრ-
 წნენით სრწნილებითა **ჟ** იდევენით არცა ერთის ვის მღევრობასა, **ი**
 რომელი დამტკიცნა ტუუილთა, გწთორა შენ დვინოდ **ღ** მორვალო-
 ბათ, **ღ** იუოს ქუჭუანისაგან წუჭთი ერისა ამის **ჟ** შეკრებული შე- **იბ**
 კრბეს იაკობ უოვლისათანა, მომლოდე მოველოდი ნემტთა ის-
 რაელისათა, დავდვა მოქცევა მათი ვითარცა ცსოვარნი ჭირსა შინა,
 ვითარცა სამწესო საშუალ საწოლისა მათისა განვლიდენ კაცთაგან **ჟ**
 განკუჭთილებისათუს ჰირისა მათისა განჰკუჭთეს, **ღ** განვლეს ბჭე **იგ**
ღ განვიდა მისგან, **ღ** განვიდა მეფე მათი წინაშე ჰირსა მათსა, სო-
 ლო უფალი უძლოდის მათ.

თ ა მ ი ზ.

და თქუას, ისმინენით ესენი მთავარნო სახლისა იაკობისნო, **ა**
ღ ნემტნო ძეთა ისრაელისათანო, არა თქუჭნი არს ცნობად მსჯავ- **ა**
 რი **ჟ** რომელთა გპულან კეთილნი **ღ** ეძიებდ ბოროტთა, მძტაცე- **ბ**
 ბელნი ტუავთა მათთანნი მათგან **ჟ** **ღ** გორცთა მათთანნი ძუალთაგან **კ**
 მათთა, ვითარ სახედ შეჭამნეს გორცნი ერისა ჩემისანი, **ღ** ტუავნი
 მათნი განჰკადნეს ძუალთა მათთაგან, **ღ** ძუალნი მათნი შემუსრნეს,
ღ ასოეულ უუნეს ვითარცა გორცნი სიავისა მიძარჟ, **ღ** ვითარცა
 დრონეული ქოთნისა მიძარჟ **ჟ** ეგრეთ გამობდენ უჭულისა მიძარჟ, **დ**
ღ არა შეისმინოს მათი, **ღ** მიიქციოს ჰირი თუსნი მათგან მას ჟამსა

შინა, მის წილ რომელ იბორცეს სიმარჯუჭმელთა მიერ მათთა **ჴ**
 ამათ იტყვს უფალი წინასწარმეტყუჭლთა ზედა, მაცთუნებელთა
 ერისა ჩემისათა, მკბენელთა გზათა შორის მათთა, **დ** მქადაგებელთა
 მშვიდობასა მის ზედა, **დ** არა მისცა ზირსა შინა მათსა, წმიდა
 ეჭმს მის ზედა ბრძოლა **ჴ** ამისთვის ღამე იუოს თქუჭნდა ხილვი-
 საგან, **დ** ბნელ იუოს თქუჭნდა მისნობისაგან, **დ** დაჰკედეს მზე წი-
 ნასწარმეტყუჭლთა ზედა, **დ** დაბნელდეს მათ ზედა დღე **ჴ** **დ** სირ-
 ცხვილეულ იქმენ მხილველნი სიზმართანი, **დ** საცინელ იქმენ მი-
 სნნი, **დ** ძვირის მეტყუჭლედენ ძვინად მათდა ყოველნი იგი, მით
 რამეთუ არა არს რომელი ერხდეს მათ **ჴ** არა თუ მე აღვაგსო მა-
 ლი სულითა უფლისათა, **დ** მსჯავრითა **დ** ძლიერებითა მითხრობად
 იაკობსა უთნობანი მისნი, **დ** ისრაელსა ცოდუანი მისნი **ჴ** ისმი-
 ნენით ესე წინამძღუართა სახლისა იაკობისათა, **დ** ნემტთა სახლი-
 სა ისრაილისათა, რომელთა გძულს მსჯავრი **დ** ჟოველთა მართა-
 ლთა გჭლარძნილ ჰყოფთ **ჴ** რომელნი აშენებთ სიონსა სისხლისა
 მიერ, **დ** იერუსალიმს უსამართლოებათა მიერ **ჴ** ¹⁾ წინამძღუარნი
 მისნი ქრთამისა თანა შჯიდეს, **დ** ძღედენი მისნი სასყიდლისა თა-
 ნა მიუკებდეს, **დ** წინასწარმეტყუჭლნი მისნი ვეცხლისა თანა მის-
 ნობდეს, **დ** უფლისა ზედა განისჭმნებდეს მეტყუჭლნი, არა უფა-
 ლი ჩუჭნ შორის არს, არა მოვიდენ ჩუჭნ ზედა ძვირნი **ჴ** ამის
 თვს თქუჭნ ძლით ²⁾ სიონი ვითარცა ყანა მოერქუნოს, **დ** იერუ-
 სალიმი ხილის საცავად იუოს, **დ** მთა სახლისა უფლისა სერტუად
 მადნარისად.

თ ა ვ ი ლ.

და იუოს უკანასკნელთა დღეთასა, საჩინო მთა უფლისა განმ-
 ზადებულ თხემებსა ზედა მათასა, **დ** განსაცხრომელ იქმენს ზემთა
 ზედათ ბორცუთასა, **დ** მიისწრაფდენ მისდამი ერნი მრავალნი **ჴ**
დ ³⁾ მოვიდოდინ ნათესავნი მრავალნი **დ** იტყოდინ, მოვედით აღვი-
 დეთ სახიდ უფლისა, **დ** სახლისა მიმართ ღუთისა იაკობისსა, **დ**
 მიჩუჭნონ ჩუჭნ გზად მისი, **დ** ვიდოდით შორის ალაგთა მის-

1) ეზკკა გ. სოფ. გ.—2) იერემია კკ.—3) ესაია ბ.

თა, რამეთუ სიონისაგან გამოვიდეს სჯული და სიტყვა უფლისა
 ისრაელისაგან და და შვიდეს შორის ერთა მრავალთა, და ამსილოს
 ნათესავსა ძლიერსა ვიდრე შორადმდე, და დაძვრიდენ მახვილებსა
 მათსა საყნისად, და შუბებსა მათსა მანკლად, და არა მერმე არ აღი-
 ღოს ნათესავმან ნათესავსა ზედა მახვილი, და არღა ისწავებდენ მე-
 რმე ბრძოლასა და და განისუტნებდეს კაცადი ქუტყე ვენავსა თვისსა,
 და კაცადი ქუტყე კერძო ლეღვისა თვისისა, და არა იყოს მაშინებე-
 ლი, რამეთუ ჰირი უფლისა ყოვლისა მჭურობელისა იტყოდა ამით და
 ვითარმედ ყოველნი ერნი ვიდოდინ თითოეული გზასა თვისსა, სო-
 ლო ჩუტნი ვიდოდით სახელითა უფლისა ღუთისა ჩუტნისათა საუ-
 კუნოდ და მიერ კერძო და მას დღესა შინა, იტყუს უფალი, შეგვრიბო
 შემუსრვილი, და განგდებული შევიწინარო და რომელნი განგუა-
 რენ და და და ვდუა შემუსრვილი ნემტად, და განგდებული ნათესა-
 ვად ძლიერად და და მეფობდეს უფალი მათ ზედა სიონით გამო,
 ამიერთგან და ვიდრე უკუნისამდე და და შენ გოდოლი სამწყსოსა
 მაგარი, ასული სიონისა, შენ ზედა მოიწია და მოვიდეს დასაბამი
 მთავრობა, ჰირველი მეფობა ასულისა იერუსალიმისასა და და აწ
 რაგსათუხ სცნენ ბოროტნი, ნუ მეფე არა იყო შენდა, ნუ განზრახვა
 შენი წარწყმდა, რამეთუ დაგინურეს შენ საღმობათა, ვითარცა მშო-
 ბისათა და იღმობდ და განმენდი ასულო სიონისაო, ვითარცა მშო-
 ბი, მით რამეთუ აწ გამოვიდეს ქალაქისაგან და და იმკვიდროს შო-
 რის ველსა, და მივიდეს ვიდრე ბაბილონადმდე, მიერ განგარინოს
 შენ, და მუნით გიგნას შენ უფალმან ღმერთმან შენმან კელისაგან
 მტერთა შენთასა და და აწ ზედა შეგრბეს შენ ზედა ნათესავნი მრავა-
 ლნი მეტყუტლნი მოვსცხრებით და ზედ დახედენ სიონსა ზედა თვა-
 ლთა ჩუტნითა და და მათ ვერ აგრძენეს გულის სიტყვა უფლისა და არ
 გულის ხმა ვუტს განზრახვა მისი, რამეთუ შეგრიბნა ივინი, ვი-
 თარცა მჭედველნი კალოსანი და აღდეკ და კალოებდ მათ ასულო
 სიონისაო, რამეთუ რქანი შენნი დავისხნე რკინებად, და ჭლიკნი შე-
 ნნი ძვალებად, და დაამწყულილნე ერნი მრავალნი, და დაამკუნე მათ

1) სოფ. გ. ლუგ. ა.—2) დანიელ 8.

მიერ ნათესავნი, ღმრთესაჲსა და მესჭერებულ ჰყო უფლისა სიმრავლე მათი, ღმრთისა მათი უფლისა უფლისა ქრისტეანისა.

თ ა ვ ი ა.

აწ შეიზღუდოს ასურელი ჯერემისი ზღუდისა მიერ, შეწუდევს
 განაწესა თქვენ ზედა, კეტროსითა სცემდენ ღმრთისა ზედა ტომთა
 ბ ისრაელისათა და ¹⁾ და შენ ბეთლემ სახელი ეფრათისი, მცირე ხარ
 უფად ათასეულთა შორის იუდასთა, რამეთუ შენგან გამოვიდეს ჩუ-
 გ ბიად უფადი მთავრად ისრაელსა ზედა, და გამოსავალნი მისნი
 გ დასაბამით დღეთაგან საწყურისათა და ამის თვის მისცეს მათ ვიდრე
 დ ემადმდე შობისა შენს, და ნეტნი მათთა მისთანა მოიქცენ მეთა
 დ მომართ ისრაელისათა და დადგეს და იხილოს, და მწესიდეს სამწ-
 ე სოსა მისსა ძლიერებით უფალი, და დიდებისა მიერ სახელისა უფ-
 ე ლისა ღმრთისა მათისა იუვენ, მით რამეთუ განდიდნენ აწ, ვიდრე
 ე კიდეთამდე ქრისტეანისათა და და იუოს ესე მშვიდობა, ოდეს ასსურსა-
 გ ტანელი მოვიდეს ქრისტეანისა ზედა თქვენსა, და აღდგენ მის ზედა
 გ მჭიდნი მწუქსნი, და რუანი წელულებანი კაცთანი და მწესიდენ
 ასსურსა მახვილისა მიერ, და ქრისტეანისა ნევროდისსა საზღუარსა
 შინა მისსა, და გოვსნას შენ ასსურისაგან, ოდეს მოკდეს ქრისტეანისა
 ზედა თქვენსა, და ოდეს ზედაჰკდეს საზღუართა ზედა თქვენთა და და
 ბ იუოს დაშთომილი იაკობისი საშუალ ერთა მრავალთა, ვითარცა
 ცუხარი დაფრდომილი უფლისა მიერ, და ვითარცა წმინტი კლერტსა
 ზედა, რათა არ შეკრბეს არცა ერთი, არცა შემტკიცნეს შორის მეთა
 ც კაცთასა და და იუოს დაშთომილი იაკობისი წარმართთა შორის სა-
 შუალ ერთა მრავალთა, ვითარცა ლომი საცხოვართა შორის მალ-
 ნარსა შინა, და ვითარცა ლეგვი სამწესოსა შორის ცხოვართასა,
 ვითარ სახედ ოდეს განულოს, და განმისველმან მიტაცოს და არა
 თ იუოს განმარინებელი და მძალადეს კელი შენი მაჭირვებელი ზედა
 ბ შენთა, და ჯოველნი მტერნი შენნი მოიხრნენ და და იუოს მას დღესა
 ბ შინა, იტევს უფალი, და მოვსრნენ ჰუნენი შენნი შორის შენსა, და წა-
 ბ რეწუმიდენ ეტლნი შენნი და და მოვსრნენ ქალაქნი ქრისტეანისა შენისა-

¹⁾ მათე ბ. იოანე ზ.

ნი, და აღვიზუნე უოველნი სიმაგრენი შენნი, და აღვიზუნე უოველნი გრძნებაანი შენნი კელთაგან შენთა, და აღმოკმოპოვლნი არა იუწინენ შენდა და და მოვსპნე ქანდაკებულნი შენნი, და მეგლნი შენნი შორის შენსა, და არღა მერმე არ თაუჭანისცე ქმნულებსა კელთა შენთასა და და აღმოვჭრნე სერტყეები საშუალისაგან შენისა, და ვაუზინოფნე ქალაქნი შენნი და ვუო რისხვისა მიერ და გულის წერომისა მის შურის მიება ნათესავთა შორის, მათ წილ რომელ არა მერჩდეს მე.

თ ა ვ ი ვ

ისმინებით აწ რომელნი უფალმან თქუნა, აღდგეით და განისაჯებით მათთა მიმართ, და ისმინედ ბორცუთა კმისა შენისა და ისმინეთ ბორცუთა მსჯავრი უფლისა და დეღეთა საფუძესლთა ქუჭყანისათა, რამეთუ საშველ არს უფლისა ერისა მიმართ მისისა, და ისრაელისათანა ჰექრობა ვის და ¹⁾ ერო ჩემო რაჲ გიყავ შენ, ანუ რათა შეგაწუხე შენ, ანუ რათა აღგაშოთე შენ მომივე მე და მიდ რამეთუ აღმოგიუჭანე შენ ქუჭყანისაგან ეგვიპტისა, და სახლისაგან მონებისა განგათავისუფლე შენ, და განავლინენ წინაშე ჰირსა შინა მოსე და აჰრონ და მარიაში და ²⁾ ერო ჩემო მოიკსენე რაჲ იზრასა მკინად შენდა ბალაკ მეფემან მოაბისმან და რაჲ იგი მიუგო მას ბალაკამ მემან ბეორისმან, საზომელთათაგან ვიდრე გალგალამდე, რათა საცნაურ იქმნეს სიმაართლე უფლისა და რასა მიერ ვეწიო უფალსა, და შევეწიო დმერთსა ჩემსა მალაღსა, უკეთუ მე ვეწიო მას უოვლად დასაწუჭლთა მიერ ზჭარაკთა მიერ წელიწდუელთა და უკეთუ შეიწყნარებს უფალი ათასეულთა შორის ვერძთა, ანუ ბევრეულთა შორის ვაცთა მსუქანეთა, უკეთუ მივსცნე ჰირმძონი ჩემნი უთნობისათჳს, ნაყოფი მუცლისა ჩემისა ცოდვისათჳს სულისა ჩემისა და მიკეთსრა შენ და ვაცო რაჲ კეთილ ანუ რასა ეძიებს შენგან უფალი, არამედ ქმნასა მსჯავრისასა და შეეჭარებასა წვალობისასა, და მსა უოფასა სლვად უფლისა შენისა და ვა უფლისა ქალაქსა ზედა იწოდოს, და აცხოვნეს მოძიშნი სახელისა მისისანი, ისმინენ ტომმან, და ვინ შეამკოს ქალაქი და არა ცუცხლმანა და სახლი უსჯუ-

1) იერემია ბ.—2) რიცხ. კბ და კგ

ლოთასა რომელი იუნჯებს საუნჯეთა უსჯულოთა და ცინებისათანა
 ია უსამართლოობასა და და უკეთუ განმართლდეს უღლისა შორის უს-
 იბ ჯულო, და ვამყარანისა შორის საწონისა საკულისა და რომელთა-
 გან სიძლიერე მათი უთნობითა აღავსეს, და დამკვიდრებულნი მი-
 იგ სნი იტყოდეს ცრუსა, და ენა მათი ამაღლდა ზირისაგან მათისა და
 იდ და მე ვიწყებ დაცემად შენდა, და უჩინო გეოფ შენ ცოდვათა შენთა-
 იე თვს და შენ სჭამე და არა განსძლე, და დაბნელდეს შენ შორის, და
 ივ შეპერობილ იქმნე და შენ ვერ განერე, და რაოდენიცა განერნე მა-
 ივ სჯლსა მიეცნენ და ¹⁾ შენ სთესო და ვერ მოიძგო, შენ სწნესდე შეთ-
 ივ სა, და შენ ვერ იცხო შეთი, და ჰქმნა ღვნო, და ვერ ჰსწა და და
 უჩინო იქმნეს შჯული ერისა ჩემისა, და ეოველნი საქმენი სახლისა
 აქაბისნი, და ვიდოდენ ნებათა შინა მათთა, რათა მიგცე შენ უჩინო
 საქმნელად, და შორის დამკვიდრებულნი მისნი დასასტვინველად, და
 უჭდრება ერისა მიიღოთ.

თ ა ვ ი ზ.

ა ვადა მე რამეთუ ვიქმენ ვითარცა შემკრებელი გუილისა ნამ-
 ბ კალსა შორის, და ვითარცა გუფხალი ნასთქლებსა შორის, არ ეო-
 ბ ფასა ტვენისასა ჰამად (პირველ ნაყოფთა) და ვადა მე სულო რამეთუ
 გ წარწყმდა განკრძალული ქრესტიანით, და წარმმართველი კაცთა შო-
 რის არა არს, ეოველნი სისხლთა ესაჯებიან, თითოეული მოეჭასსა
 გ თვსსა აჭირვებს მაჭირვებელი და ბოროტსა შედა განმზადებენ კელ-
 დ თათთა, მთავარი ითხოვს, და მსაჯული სიტყუათა მამშვდებელთა
 დ ზრახავს, გულის სათქმელ სულისა მისისა არს და და განვერები
 გ კეთილთა მათთა, ვითარცა ძლილი შემჭამელი, და მოარული კანონ-
 ე სა და დღეთა შინა მსტურობისათა, ვაე, ვაე, შურის გებანი შენნი
 ე მოიწინეს, აწ იეჭნენ ტირილნი მათნი და ნუ მიენდობვით ირწმუ-
 ვ ნებთ ტომთა შორის, ნუცა ესავთ წინამძღუართა მიმართ, თან მესა-
 ვ რეცლისაგან დაფარე, არ თხრობად რადა მე მისდა და ²⁾ რასათვს მე
 უპატოო ჰეოფს მამასა, ასული შედა აღდგების დედისა შედა თვისი-
 სა, სძალი დედამთილისა შედა თვისისა, ³⁾ მტერებ მამაკაცისა მამანი

¹⁾ ბ სჯულ. კმ. ანგა ა...—²⁾ მათე ი.—³⁾ მათე ი.

სახლისა მისსა შორისნი ❖ სოლო მე უფლისა მიმართ მივიხილო
 ღ დაუთმო ღმერთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა, შეისმინენ ჩემი
 უფალმან ღმერთმან ჩემმან ❖ ნუ იხარებნ ჩემი ზედა მტერი ჩემი,
 რამეთუ დავეცი ღ ავადგე, მით რამეთუ ვიდოდით თუ ბნელსა შინა,
 უფალი ნათელ ჩემდა ❖ რისხუასა უფლისასა ვექუჭვე რამეთუ შევს-
 ცოდე მას, ვიდრემდის განამართლოს მსჯავრი ჩემი, ღ ქმნას განკი-
 თხუა ჩემი, ღ გამოძიუქანოს მე ნათლად, ღ ვიხილო მე სიძარტლე
 მისი ❖ ღ ჰხედვიდეს მტერი ჩემი, ღ გარე მოისხეს სირცხვლი
 მეტყუჭლმან ჩემდამო, სადა არს უფალი ღმერთი შენი, თუალთა ჩემ-
 თა ზედა დაჰხედონ მას იუოს აწ ვითარცა დანათრგუნავი, ვითარცა
 თიკა გზათა შორის ❖ დღეთა ცხებისა ალიზისათა მცხებ მე მას
 დღესა, ღ განიკადნენ მჯუღვილნი შენნი მას დღესა ❖ ღ ქალაქნი
 შენნი მოვიდენ განსაწილველად ასსურასტანელთა, ღ ქალაქნი შენ-
 ნი მაგარნი განსაწილველად ტჯროსითგან ვიდრე მდინარემდე
 ასსურეთისა, ღ ზღვითგან ვიდრე ზღუამდე, ღ მთათათგან ვიდრე
 მთათამდე, დღესა წელისა ღ შფოთისასა ❖ ღ იუოს ქუჭყანა უჩინო
 საქმენლად, დამკვიდრებულთათანა მისთა, ნაყოფისაგან სიძარჯუჭთა
 მათთასა ❖ მწესე ერი შენი კუჭროთსითა შენითა, ცხოვარნი სამკვი-
 დრებელისა შენისანი, დამკვიდრებულნი მარტოობით მადნარსა სა-
 შუალ კარმელისა, მოვრენ ბასანელსა ღ კალაადელსა, დღეთაებრ
 საუკუნოსათა ❖ ღ დღეთაებრ გამოსლვისა შენისათა ქუჭყანისაგან
 ეკუჭტისა, უჩუჭნენ მათ საკვრველნი ❖ ჰხედვიდენ ნათესავნი ღ
 სირცხვილეულ იქმენ ყოვლისაგან ძლიერებისა მათისა, ზედ დაი-
 დვან კელი ჰირსა ზედა მათსა, ღ ეურნი მათნი დაურუენეს ❖ ლომ-
 ნიდენ მტუჭრსა ვითარცა გუჭლი მთრეფნი ქუჭყანად, შეირინენ
 წუჭდეულეებასა მათსა, უფლისა მიმართ ღმერთისა ჩუჭნისა განჰკვრ-
 დენ, ღ შეიშინონ შენგან ❖ ¹⁾ ვინ არს ღმერთ ვითარ შენ, აღმღე-
 ბელი უმჯუღობათა, ღ ზემთ მავალი უსამართლობა ნემტთა სამ-
 კვიდრებელისა მისისათასა, არა იზურა საწამებელად რისხუა მისი,
 რამეთუ მნებებელ წყალობისა მისისა არს ❖ მომაქცინეს ღ შემი-

9
 6
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იკ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იწ
 ით

¹⁾ იერემია ი. საქმე ი.

წუღნეს ჩუწნ, შთაგანდნეს ცოდვანი ჩუწნნი, დ კანიუარნენ სიღრ-
 მეთა მიძართ ზღვსათა უოველნი ცოდვანი ჩუწნნი დ მიეც ჭემპა-
 რიტება იაკობსა, წუღლობა აბრაჰმსა, ვითარ იგი ეფუცე მამათა
 ჩუწნთა, დღეთაებრ წინასწართა.

დასასრული წინასწარმეტყველისა მიქიასი, აქეს თავსა შორის თვისსა
 თავი ზ.

წინასწარმეტყველება ნაუმიისი.

თ ა ვ ი ა.

ბ მიღება სანინეჲო, წიგნი ხილვისა ნაუმ ელკესელისა დ
 ბ ღმერთი მოშურნე დ შურის მკებელი უფალი გულის წერომისათა-
 ნა, შურის მემიებელი უფალი წინა აღმდგომთა მისთა, დ აღმღე-
 გ ბელი თვთ მტერთა თვსთა დ უფალი სულ გრძელ დ დიდ ძალი
 მისი, დ უბრალო არ უბრალო ეოს, უფალი აღსასრულისა შორის
 დ ძრვისა შორის გზა მისი, დ ღრუბლებ მტუწრი ფერვთა მისთა დ
 დ მქადაგებელი ზღვსა, დ განმაკომბელი მისი, დ ეოველთა მდინარე-
 ე ნება ღიბანისანი მოაკლდეს დ მათანი შეიმძნეს მისგან, დ ბორ-
 ვ ცუნი შეირყინეს, დ კდემულ იქმნა ქუწყანა, ზირისაგან მისისა თა-
 ვ ნა ეოველნი, დ უოველნი დამკვდრებულნი მის შორის დ ზირისა-
 გან რისხვსა მისისა ვინ დაუთმოს დ ვინ წინა აღუდგეს წინა აღმ-
 ზ დეკად გულის წერომასა მისსა, დ გულის წერომა მისი დაადნობს
 ზ დასაწეისთა, დ კლდენი დაიფუძნეს მისგან დ ტკბილ არს უფალი
 ლ მოთმინეთა მისთათვს დღესა ჭირისასა, დ მცნობელ მოკრძალებათა
 ლ მკრძალებათა მისთა დ საფლავსა შორის დ რღუნასა სლვისასა
 მოსრულება ეოს მან, ზედ აღდგომილთა დ მტერთა მისთა სდევდეს
 თ ბნელი დ რასა ჭსიტყუაუთ უფალსა ზედა, მან ეოს მოსრულება, არ
 ი შურ იგო ორ გზის ერთბამად ჭირსა შინა დ რამეთუ ვიდრე საფუ-
 მუწლთამდე მისთა განკორდნენ, დ ვითარ ბრწყამლი მოხუწული

შეიჭამოს, ღ ვითარცა ლელწამი სავსე სიკმელითა ზ მენგან გამო- ია
ვიდეს გულის სიტუტა მუნად უფლისა ბოროტი, განმსრახსი წინა იბ
აღმდგომთა ზ ამათ იტუვს უფალი განმთავრებული წუალთა ზედა
მრავალთა, ღ ესრეთ განიკერმნენ, ღ სასმენელმან მენმან არ შეის- იგ
მინოს მერმე ზ ღ აწ შეეძუსრო კუჭროთი მისი მენგან, ღ საკრ-
ველნი მენნი განზობარნე ზ ღ ამცნოს მენთუს უფალმან არ დითე- იდ
სოს სახელისაგან მენისა მერმე, სახლისაგან ღუთისა მენისა მოვ-
სზნე წახნაგებულნი, ღ გამოდნობილნი დავსზნე საფლავად მენდა ზ
¹⁾ რამეთუ მალეობენ ეკერა ფერჯნი მათთა ზედა მახარებელისა, ღ იე
მიმთხრობელისათა მძუდობასა: დღესასწაულობდ იუდა დღესასწაუ-
ლთა მენთა, უკუნ სცენ აღთქმანი მენნი უფალსა, მიფ რამეთუ არდა
შესმინონ მერმე განვლა, დასამჭლეებელად მოესრულოს, მოიკლას.

თ ა ვ ი ბ.

რამეთუ აღვიდა მბერავი ზირისა მენისა, განმარინებელი ჭი- ა
რისაგან, მოიმსტურე გზად, მოიმტვიცე წელი, განმენდი, მადლითა ბ
ფრიად ზ მით რამეთუ გარე მიაქცია უფალმან გინება იაკობისი, ვითარ ბ
ოვი გინება ისრაელისი, მით რამეთუ განმბერტუელთა განბერტუნეს ბ
იგინი, ღ მონაგებნი მათნი განსრწნენ ზ ჭურნი ძლიერებისა მი- ბ
სასანი კაცთაგან, მამაწნი ძლიერნი მომღერალნი ცუცხლითა, სად-
ველნი ეტლებისა მათისანი, დღესა შინა განმზადებულებისა მისი-
სასა, ღ მკედარნი ზ აღბორგუნ გზათა ზედა შემოკრბენ ეტლნი, დ
ღ აღფხუნენ შეიგანთა შორის, სიღვა მათი ვითარცა ლამაზარი ცუ-
ცხლისა, ღ ვითარცა ელვანო წარმრბენელნი ზ ღ მოკსებულ იქმენ კ
დიდებულნი მათნი, ღ მოუძღურდენ სლვასა შინა მათსა, ღ ისწრა-
ფიან ზღუდეთა ზედა, ღ განზმზადებენ წინ საცავთა მათთა ზ ბჭენი ვ
ქალაქთანი განეხუნეს, ღ სამეფონი დაეცნეს ზ ღ მონაგები გამო-
ცხადნა, ღ იკია აღვიდოდა, ღ მკეველნი მისნი უძლოდეს ვითარ-
ცა ტრედნი მემობარნი გულთა შინა მათთა ზ ღ ნინევი ვითარცა ც
საბანელი წულისა წუალნი მისნი, ღ იგინი ვითარცა ძლტოლვარე-
ნი არ დადგეს, ღ არა იყო ზედა მხედველი ზ ღ იტაცებდეს ვაც- თ

¹⁾ ესაია. გ. რომ. თ.

ხლსა და იტაცებდეს ოქროსა, და არა იყო ბოლო მისი, დაძმობდეს
 ი უფროს უოველთასა ჭურჭელნი გულის სათქმელნი მისნი და გან-
 ბერტეა და წილოა, და ჟრუნვა, და გულის შემუსრვა, და დაესნა მუკლთა,
 და ღმობანი უოველსა ზედა წელსა და ჰირები უოველთა ვითარცა
 ია ნაწიშავი ქოთნისა და სადა არს სამკვდრებელი ლომთა, და სამოარი
 იბ მყოფი ლეკუთად, სადა ვიდოდა ლომი შესლვად მუნ, ლეკვ ლომისა
 იგ და არა იყო მაშინებელი და ლომბან იტაცნა კმა საუოფელნი ლე-
 კუთა მისთანი, და დაუშთუნა ლეკუთა თვსთა, და აღავსო ნადირითა
 ბუდე თვისი და სამკვდრებელი თვისი ნატაცებითა და აჭა ესერა მე შენ
 ზედა, იტევს უფალი უოვლის მჰერობელი, და შევწუა კუამლითა სი-
 მრავლე შენი, და ლომნი შენნი დაჭამნეს მახვილმან, და მოვასრუ-
 ლო ქუჭყანისაგან ნადირი შენი და არღა ისმენ მერმე საქმენი შენნი.

თ ა ვ ი ბ.

ა **ჭ** ¹⁾ ქალაქი სისხლთა, უოველი ტუვილითა, უსამართლობი-
 ბ თა სავსე, არა ძიებულ იქმნეს ნადირი და კმა გუჭმათა, და კმა ძრვი-
 გ სა ურმის თვალთასა, და ცხენისა მდეგრისა, და ეტლისა აღმომდუ-
 გ ღარისა ცხენოსნისა აღმომავალისა და ბრკიალისა მახვილისა და
 აელვებულთა საჭურველთა, და სიმრავლე წელულთა, და სიმძიმე და-
 ცემულებისა, და არა იყო ბოლ ნათესავთა მისთა და მოუძლურდენ
 დ სხეულთა შორის მათთა და სიმრავლისაგან უკეთურებისა მეძავი
 ქმულ კეთილი და მოხარული შმღუნელი წამლვათა, განმფრდელი
 ნათესავისა, სიძვისა მიერ თვისისა და ტომთა წამლვათა მიერ მი-
 ე სთა და ²⁾ აჭა ესერა მე შენ ზედა, იტევს უფალი უოვლის მჰერო-
 გ ბელი, და გამოვაცხადნე უკანანი შენნი ჰირსა ზედა შენსა, და უხუჭ-
 გ ნო ნათესავთა სირცხული შენი, და მეფობათა უპატოება შენი და და
 ზედ დავაგდო შენ ზედა საძაგელება, და დავგდო მე შენ მაგალი-
 თად და და იუოს უოველი მხილველი შენი შთავიდეს შენგან და თქუას
 ია საწულობელი ნინევი, რად სულთ ითქუამს იგი, ვინა ვიძიო ნუ-
 ც კემინის ცუმა მისი და მოჭრთე ლარი ნაწილი ამმონისი, განჭმხა-
 დე კერძი ამმონისი, და მკვდრებულმან მდინარეთა წყალი გარემო

1) ეზეკია კდ. ამაგ. ბ.—2) ესაია კვ.

მისსა რომლისა დასაბამ ზღუა ზე წყალი ზღუდეთა მისთა ზ ზ თ
 ეთიოპია ძალ მისსა ზ ეკვპტე, არა არს დასასრული ლტოლვისა
 შენისა ზ ლბიელნი იქმნეს შემწე მისა ზ ზ იგი გარდასასლებად ი
 წარვიდეს ტეშ ზ ჩხვლნი მისნი დაესეთქენ დასაწეისი გზათა მი-
 სთასა, ზ უოველთა ზედა დიდებულთა მისთა განიგდონ წილი, ზ
 უოველნი დიდ დიდნი მისნი შეიკრნენ კელ ბორკილითა ზ ზ შენ და- ია
 ითრო ზ იყო უგულებელს ქმნილ, ზ შენ ეძიებ თავისა შენისა შე-
 წევნასა მტერთაგან ზ უოველნი სიმაგრენი შენნი შენდა ლელქსა იბ
 ებგურთა მქონებელნი უკეთუ შეიძრნენ შთაცვვენ ჰარსა მჭამელისა-
 სა ზ აჰა ესერა ერი შენი ვითარცა დედები შენ შორის მტერთა შე- ივ
 ნოა განკმულნი განეხუნენ ბჰენი ქჰენისა შენისანი, ზ დაჭამეს
 ცეცხლმან მოკლონნი შენნი ზ წყალი მოცვსა მიიზიდე თავისა იდ
 შენისა, განამტვიცენ სიმაგრენი შენნი, შთაიღურჭუმო თისადმი, ზ
 აღსელდე გზით, განამლიერე საალიხედ ზ მუნ შეგჭამოს შენ ცე- იე
 ცხლმან, მოგასრულოს შენ მახვილისა მიერ, ზ შეგჭამოს შენ ვი-
 თარცა მკალმან, ზ დაგიმძიდეს შენ ვითარცა ბოცო მკალი ზ განა- ივ
 მრავლე სავაჭრონი შენნი უფროს ვარსკლავთა ცისათა, მკალმან მი-
 მართა ზ აღფრინდა ზ ასუბუქნა ვითარცა ჰეჰელი შემეოფი შე- იზ
 ნი, ვითარცა მკალი აღსრული ღობესა ზედა დღესა შინა ეინელი-
 სასა, მზე აღჰმოკდა ზ განიტევა ზ არა იცნობა ადგილი მისი, ვაჟ
 მათდა ზ მიერულა მწვემსთა შენთა, მეფემან ასსურასტანისამან და- იწ
 ამინენ ძლიერნი შენნი, განიყარა ერი შენი მათთა ზედა ზ არა იყო
 მემლოდე ზ არა არს კურნება შემუსრვილებასა შენსა, წუთხიან იქ- ით
 მნა წელულება შენი უოველ ია მსმენელთა ჰამბავისა შენისათ, და-
 იტეშლნენ კელნი შენ ზედა, მით რამეთუ ვისცა ზედა არა მივიდა
 ძური შენი მარადის.

დასასრული წინასწარმეტყველისა ნაუმისა, აქვს თავსა შორის თვისა

თავი გ.

წინასწარმეტყველება აბააკუმი.

თ ა ვ ი ა.

ბ,ბ მიღება რომელი იხილა აბააკუმ წინასწარმეტყველმან ✨ ვიდრე
 ძალისამდე უფალო ვლადადებდე & არა ისძენ, ვკობ შენდამი დაჭი-
 ბ რვებული & არა მიკსნი ✨ რაფსათჯს მიჩუტნენ მე ტკივილნი &
 დ შრომანი ზედა დახედვად საარებისა, & უთნობისა, & წინაშე ჩემ-
 ღ სა იქმნა მსჯავრი, & მსაჯული მიიღებს ✨ & ამისთჯს განქარ-
 ე ვებულ არს მჯული, & არ მიიწევვის სრულეზად სამართალი, რამეთუ
 უთნო მძმლავრობს მართალსა, ამისთჯს გამოვალს მსჯავრი გუ-
 ე ლარმნილი ✨ ¹⁾ იხილეთ მეურაცხის მეოფელნი & მოიხილეთ &
 იკვირვენით საკვირველნი & უჩინო იქმენით, მით რამეთუ საქმესა
 ვიქმ მე, დღეთა შინა თქუტნთა, რომელი არა ირწმუნოთ, უკეთუ
 ვ ვინ მივითხრას თქუტნ ✨ მით რამეთუ აჯა აღვადგენ მე ქალდევე-
 ლთა, ნათესავსა მწარესა & კისკასსა, მავალსა სიბრტყეთა ზედა
 ზ ქუტუნისათა, დამკვიდრებად & საკარვებელთა არა მისთა ✨ საძი-
 ც ნელ & საჩინო არს მისკან არს მსჯავრი მისი, & მისაკებელი მი-
 ც სი მისკან მოვიდეს ✨ & ვლდებოდინ უფროს ვეფხისა ცხენნი მი-
 თ სნი, & უმაღლეს უფროს მკებელთა არაბიასათა, & ცხენოდინ მკე-
 თ დარნი მისნი, & მიმართებდენ შორით, & ფრინვიდენ ვითარცა არ-
 თ წივი გულს მოდგინე ჭამად ✨ აღსასრული უღონოთა ზედა მოი-
 თ წიოს წინა აღმდგომთა წინაშე ჰირთა მათ, & შეკრიბოს ნატყუტნავი
 ი ვითარცა ქვიძა ✨ & თჯთ მეფეთა შორის განიძუას, & მძლავრნი
 სამღერელ მისსა, & იგი, უოველსა ზედა სიმაგრესა მისა იძღერო-
 იბ დის, & დადვას მიწად & დანიჰრას იგი ✨ მაშინ კარდაცვალოს სუ-
 იბ ლი, & განაგლოს & ულხინოს: ესე ძალი ღუთისა ჩემისა ✨ არა
 შენ დაწეებითგან უფალი ღმერთი წმიდა ჩემი ხარ, & არა მოვკუ-
 ღეთ, უფალო მსჯავრად დაწესე იგი & დამბადე მე მხილებად სწავ-

¹⁾ საქმე იგ.

ლისა მისისა ❖ შიდა არს თუალი არს სედად ბოროტისა, ჰ სედ ივ
 დასედად ტკივილთა სედა შეუძლოს არ სარა რად სედ დასედა შეუ-
 რაცსის მყოფელთა სედა; დაიდუმებ შთანთქმასა უთონსაგან მარტ-
 ლისასა ❖ ჰ ჰყოფ კაცთა ვითარცა თევზთა სდვისათა, ჰ ვი ივ
 თარცა ქქტ წარმპრომელთა არ მქონებელთა წინამძღურისათა ❖
 მოსასრულებელად საძვედურითა აღმოიტაცა ჰ მოიზიდა იგი სათ- იე
 ხეველითა, ჰ შეკრიბა იგი სათრომელთა მიერ მისთა, ამისთჳს
 ისარებდეს ჰ იძულებდეს გული მისი ❖ ამისთჳს უკოს სათრომელ- ივ
 სა თჳსსა ჰ უკმიოს საკმელითა თჳსითა სათხეველსა მისსა, ოდეს
 მათ შორის განაზრხა ნაწილი მისი, ჰ ჭამადნი მისნი რჩეულნი ❖ იზ
 ამისთჳს განჭმარტნეს სათხეველნი თჳსნი, ჰ მარადის მოკლუად
 ნათესავთა არს ერიდოს.

თ ა ჳ ი ბ.

1) სანძილავსა ჩემსა სედა დავდევ, ჰ ადვიდე კლდესა სედა, ჰ ბ
 განვისტუნო სილვად რაჲ ითქუას ჩემ შორის, ჰ რაჲ მიუგო
 მსილებასა სედა ჩემსა ❖ ჰ შომიგო ჩემდამო უფალმან ჰ თქუა, და ბ
 წერე სილვა განცხადებულად ფიცარსა რათა სდევდეს აღმომ-
 კითხუწლი მათი ❖ მით რამეთუ ჯერეთ სილვა არს ჟამისამდე, ჰ ბ
 აღმოკდეს დასასრულამდე, ჰ არა ჟამიერად, უკეთუ მოაკლდეს დაუ-
 თმე მას, რამეთუ მომავალი მოვიდეს ჰ არა ეოვნოს ❖ უკეთუ სწი- დ
 წნეულობდეთ არა სთნავს ჩუღსა ჩემსა მის შორის, ხოლო მართა-
 ლი ჩემი სარწმუნოებისაგან ცსონდეს ❖ 2) ხოლო მართალი სარ- ე
 წმუნოებითა ჩემითა ცსონდეს, თავის მოფნე იგი ჰ შეურაცხის მყო-
 ფელმან მამა-კაცმან შეარძან ვერა რაჲ სრულ ყოს, რომელმან გა-
 ნავრცო ვითარცა ჯოჯოსეთმან სული თჳსი, ჰ ესრეთ ვითარცა
 სიკუტილმან არ ადვსებულმან, ჰ შეკრიბნეს მის სედა ეოველნი ნა-
 თესავნი, ჰ შეიწენარჩეს მისდა მიმართ ეოველნი ერნი ❖ არა ესე ჰ
 ეოველნი იგავად მოიხუნენ მგინად მისსა ჰ მავალითად, მისათხ-
 რობელად მისსა, ჰ თქუან, ვაჲ რომელი განუძრავლებდეს თავსა
 თჳსსა არა მისად მყოფთა ვიდრე რომლისამდე მე ჰ დაამძიმებდეს

1) ესაია კა.—2) იოანე გ. რომელ. ა. გალატ. გ. ებრაელ. ი.

ზ საკვირსა თვისსა მნიადობით ❖ რამეთუ ანასდა აღდგენ მკებენელი
 მისნი, ჰ განიფრთხონ მძმაცუვათა შენთა, ჰ იუო დასაცუცებელ მა-
 ცოდა ❖ მით რამეთუ შენ ტუქტ უქტნ ნათესავნი მრავალნი ტუქტ გუოფ-
 დენ შენ ეოველნი დაშთომილნი ერნი, სისხლებისათუ ს კაცთასა,
 ჰ უთნობისათუ ქტტუნისა ჰ ქალაქისა, ჰ ეოველთა დამკვიდრე-
 ბულთა მისთა ❖ ჰი რომელი ანგაარობდეს ანგარებასა ბოროტსა
 სახლთა თუსთა, დაწეებად სიმადლისა შორის ბუდეთა თუსთა და-
 ი ფარვად კელისა შინა უკეთურთასა ❖ მოუჯიო სირცსუილი სახლსა
 შენსა მოსრულებად ერთა მრავალთა, ჰ ცოდა სულმან შენმან ❖
 ია მით რამეთუ კლდემან ზღუდით კმა ეოს, ჰ მქაურმან ძელით გამო-
 იბ კმა ეტნეს იგინი ❖ ¹⁾ ვაჟ მამენებელსა ქალაქისასა სისხლისა მიერ,
 იგ ჰ განმსადებულსა ქალაქისასა უსამართლობათა მიერ ❖ არა ესე
 არიან უფლისა მიერ ეოვლისა მქერობელისა, ჰ მოაკლდეს ერნი,
 კმანი ცუცხლისა მიერ ჰ ნათესავნი მრავალნი სულ მოკლე იქმ-
 იდ ნეს ❖ რამეთუ აღივსო თანად ეოველი ქტტუნა ცნობითა დიდებასა
 თუსსა ვითარცა წეაღმან მრავალმან დაფარნეს იგინი ზღუად მი-
 იე მართ ❖ ჰი რომელი ასუმიდეს მოუქასსა თუსსა აღთქტტფუულსა,
 იგ მრღვიესა დამათრობელსა რამეთუ ზედა ჰსედავს ქტტბთა ზედა მათ-
 იგ თა ❖ საგსება უპატეობისა დიდებისაგან სუ, ჰ შენ შეირყიე რამე-
 თუ მრგუტლევა ეო შენ ზედა სასუქელმან მარჯუქტნისა უფლისამან,
 იზ ჰ შეკრიბა უპატეობა დიდებასა ზედა შენსა ❖ მით რამეთუ უთნო-
 ბამან ლიბანისამან დაგფაროს შენ, ჰ საარებამან მკეცთამან წიწ-
 ნეულ გეოს, სისხლთა მიერ კაცთასა ჰ უთნობათა ქტტუნისა ჰ
 იტ ქალაქისათა, ჰ ეოველთა დამკვიდრებულთასა მას შინა ❖ რად სარ-
 გებელ არს ქანდაკებული რამეთუ ქანდაკეს იგი, შექმსადეს იგი გა-
 მონადნობი საოცრებად მტეუქარად, რამეთუ ესვიდა შემქმნელი შექ-
 მნულისა მიმართ თუსისა შექმნად კერპნი ერუნი ❖ ვაჟ რომელმან
 ჰტქტას ძელსა განიფრთხტ აღდგე, ქტტას ამაღლდი ჰ იგი არს ოც-
 ნება, ხოლო ესე არს განჭედილი ოქროჟსა ჰ გეცხლისა, ჰ ეოვე-
 კ ლივე სული არა არს მის შორის ❖ ²⁾ ხოლო უფალი ტამარსა ში-

¹⁾ ეზგ. კდ. ნაუმ. გ.—²⁾ ფსალ. 5.

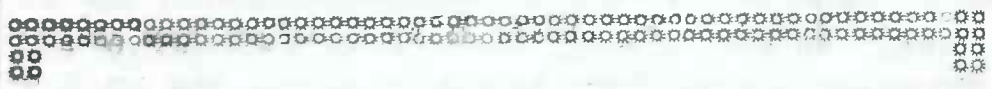
ნა წმიდასა მისსა, & შეკდემულ იქმენინ ზირისაგან მასისა ყოველი ქუჭყანა.

თ ა ვ ი ბ.

მოსცა ამბაკომ წინასწარმეტყუტლისა გალობით * უფალო ა,ბ
 მესმა სასამენელი შენი & შემეშინა, უფალო განვიცადენ საქმენი შე-
 ნნი, & განჭკერით საშუალორთა ცხოველთასა იცნობე, მოახლებობისა
 შორის წელთასა გამოსცხადენ, მუნ ყოფასა შორის ეამისასა აღ-
 მოიჩინე, აღმოფოთებასა შინა სულისა ჩემისასა რისხვისა მიერ წუბ-
 ლობა მოიყენო * ღმერთი თემანით მოვიდეს & წმიდა მთისაგან გ
 ჩრდილოსა მადნარისასა, (განსუტნება) დაფარნა ცანი სათნოებადმან
 მისმან, & ქებითა მისითა სახსე ქუჭყანა * & მთოვარე მისი ვითა- დ
 რცა ნათელი იუოს რქანი ველთა შინა მისთა * & დადვა შეეწარება
 მტკიცე ძალისა მისისა, წინაშე ზირსა მისსა ვიდოდეს სიტუვა, &
 განვიდენ ველსა შორის ფერენი მისნი * დადვა & შეიძრა ქუჭყანა, ვ
 ზედ მიიხილა & დადნეს წარმართნი, & დაიმუსრნეს მთანი იბულებ-
 ბითა, დადნეს ბორცუნბი საუკუნენი, სლვანი საუკუნენი მისნი *
 შრომათა წილ ვისილენ, & კარვებანი ეთიოპელთანი შემრწუნდენ, & ზ
 კარვებანი ქუჭყანისა მადიამისანი * ნუ მდინარეთა ზედა განჭრი-
 სსნე უფალო, ანუ მდინარეთა ზედა გულის წერობა შენი, ანუ ზღვა-
 სა ზედა მიმართება შენი, რამეთუ ზედ აჭკედ ცხენთა ზედა შენტა, &
 ცხენიანობა შენი მაცხოვარება * გარდაცემული გარდაუცვამ მძუ- თ
 ლდსა შენსა სკიპტრათა ზედა, იტყვს უფალი, მდინარეთა განიზოს
 ქუჭყანა * გისილონ შენ, & ელმოდის ერთა განმაბნევე- ი
 ლმან წყალთამან სლვად მისსა, მოსცა უფსკრულმან კმა მისი,
 სიმაღლე საოცრებისა მისისა * ამაღლდა მზე & მთოვარე დადვა ია
 წესსა ზედა მისსა, ნათლად სატეორცნი შენნი ვიდოდინ, ბრწყინვა-
 ლებად ელვისა საჭურველი შენი * ქადებისა მიერ შეამცირო ქუჭ- იბ
 ყანა, & რისსუსა მიერ დააქუტნე წარმართნი * & გამოხუტდ მა- ივ
 ცხოვარებად ერისა შენისა, ცხოვნება ცხებულთა შენტა მოხუტდ,
 მიაგლინე თაფთამი უსჯულოთასა სიკუდილი, აღადგინენ საკრველნი
 ვიდრე ქედამდე სრულიად, განსუტნება * წარჭკუტნენ განკვრვები- იდ

საგან, თავნი ძლიერთანი შეიძალნენ მას შინა, განახუნენ აღზრნი
 იუ მათნი ვითარცა რომელი ჭამნ, გლახაკი იდუძალ ზ და შედ ავლინენ
 ივ ზღვსა ჰუნენი შენნი, აღმძრველნი წუხლთა მრავალთანი ზ დავიცევ
 ზ შეძრწუნდა გული ჩემი კმისაგან ლოცვსა ბაკეთა ჩემთასა, ზ შე-
 ედვა ძრწოლა ძვალთა ჩემთა, ზ ქუჭმე კერძო ჩემსა შეშფოთნა სო-
 რცნი ჩემნი, განვისუჭნო მე დღესა შინა ჭირისა ჩემისასა, აღ-
 იზ სლვასა ჩემსა ერისადმი მსსემობისა ჩემისა ზ მით რამეთუ ლელუ-
 მან არინაუოფიეროს, ზ არა იუუნენ ნაძრომნი ვენახთა შორის, ცრუ-
 თბდეს საქმე შეთისსილისა, ზ ველთა არა ეონ საჭმელი, მოაკლდეს
 საჭმლისაგან ცხოვარნი, ზ არა იუუნენ კარნი ზროსანი ბაკეთა
 იწ შედა ზ სოლო მე უფლისა მიმართ ვინარებდე, ზ მსიარულ ვიეო
 ით ლუთისა მიმართ მაცხოვრისა ჩემისა ზ უფალი დემერთი ჩემი ძალ
 ჩემდა, ზ დაწესნეს ფერკნი ჩემნი დასასრულადმი, ზ ძაღალთა შე-
 და აღმივყანა მე ძლევად ჩემდა გალობისა შორის მისისა.

დასასრული ამბაკომ წინასწარმეტყველისა, აქუს თავსა შორის თვსსა
 თავი გ.

წინასწარმეტყველება სოფონიასი.
 თ ა ვ ი ა.

სიტევა უფლისა რომელი იქმნა სოფონიას მიმართ სუსისი-
 სსა, მისა გოდოლიასსსა, მისა ამარიანისა, მისა ეზეკიისა, დღეთა შინა
 ბ იოსიასთა მისა ამონისთა მეფისა იუდასთა ზ მოკლებით მოაკლ-
 გ დინ ზირისაგან ქუჭუნისა, იტეუს უფალი ზ მოაკლდინ კაცი ზ
 საცხოვარი, მოაკლდინ მფრინველნი ცისანი, ზ თევზნი ზღვსანი,
 ზ მოუძღურდენ უთონი, ზ აღვიზუამ უსჯულოთა ზირისაგან ქუჭ-
 დ უანისა, იტეუს უფალი ზ ზ განვიპერა კელი ჩემი იუდას შედა, ზ
 უოველთა დამკვდრებულთა შედა იერუსალიმისათა, ზ აღვიცუნე აღ-
 ე კილისა ამისგან სახელნი ბაალისნი, ზ სახელნი მღდელთანი ზ ზ
 რომელნი თავუანისცემენ ბანებსა შედა ძალსა ცისასა, ზ რომელნი

ფუცუტუნ სასელსა უფლისა მეფისა მიძართ მათისა, ღ რომელნი მი-
 დრკებიან უფლისაგან ზ ღ რომელნი არ გამოეძიებენ უფალსა, ღ
 რომელნი არა შეუდგან უფალსა ზ შეშინდით ჰირისაგან უფლისა
 ღუთისა, მით რამეთუ ახლოს არს დღე უფლისა, რამეთუ განმზადა
 უფალმან მსხჭერწალი თვისი, წმიდა ეუნა ჩინებულნი თვისნი ზ ღ
 იუოს დღესა შინი მსხჭერწალისა უფლისასა, ღ შურ ვიგო მთავარ-
 თა შედა, ღ სახლისა შედა მეფისასა, ღ ყოველთა შემოსილთა შედა
 სამოსლებითა უცხოთა ზ ღ შურ ვაგო ყოველთა შედა საჩინო
 ქმნილთა, წინა ბჭეებთა შედა მას დღესა შინა აღმავსებელთა სა-
 ხლისა უფლისა ღუთისა მათისა უთნობითა ღ საკუთა ზ ღ იუოს
 მას დღესა შინა, იტყვს უფალი, კმა დადადებისა ბჭისაგან შწერ-
 ტელთასა, ღ ვაღალაებისა მეორისაგან, ღ შემუსრვა დიდი ბორ-
 ცუთაგან ზ კოდებდით დამამკვდრებელნი დაჭრილსა, რამეთუ ემ-
 სგავსა ყოველი ერი ქანაანს, მოისწინეს ყოველნი აღმდებელნი ვე-
 ცხლითა ზ ღ იუოს მას დღესა შინა გამოვიძიო იურუსაღემო ბაზ-
 მაკითა, ღ შურ ვიგო მამა კაცთა შედა შეურაცხის მეოფელთა ნამა-
 რსევთა შედა მათთა, რომელნი იტყვან გულთა შინა მათთა, არა
 კეთილი უეოს უფალმან, არცა უბოროტოს ზ ღ იუოს ძალი მათი
 დასატაცებლად, ღ სახლნი მათნი უჩინო საქმნელად, 1) ღ ამენებდენ
 სახლებსა ღ არა დაიმკვდრონ მათ შინა, დაჭნერკვდენ ვენაგებსა, ღ
 არა სჭან ღვრო მათი ზ ახლოს არს დღე უფლისა დიდი, ახლოს
 ღ მოსწრაფებად კმა დღისა უფლისა მწარედ ღ ფიცხლად დაწესე-
 ბულ არს ძლიერ ზ 2) დღე რისხვსა, დღე იგი დღე ჭირისა, ღ სა-
 ლმობისა, დღე საარებისა ღ უჩინო ქმნისა, დღე აღმურისა ღ ბნე-
 ლისა, დღე ღრუბლისა ღ ნისლისა ზ დღე საეჯრისა ღ დადადე-
 ბისა ქალაქთა შედა მაგართა ღ ეურეთა შედა ძაღალთა ზ ღ ვაჭი-
 რგო კაცთა ღ კიდოდინ ვითარცა ბრძანი, რამეთუ შესცოდეს უფა-
 ლსა, ღ დასთხიოს სისხლი მათი მიწად, ღ დასთხიოს სისხლი
 მათი ქუჭყანასა, ღ გორცნი მათნი ვითარცა სკორე ზ 3) ღ ვეცხლი
 მათი ღ ოქრო მათი ვერ შემძლებელ არს განჩინებად მათდა დღესა

კ
 ზ
 ზ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იე
 ივ
 იზ
 იც

1) ამოს. ე.—2) იურემ. დ. იოველ ბ. ამოს. ე.—3) ეზგ. ზ.

ით შინა რისხვსა უფლისასა ზ ¹⁾ და დღესა ცეცხლითა შურისა მისი-
 სასა აღისპოს უოველი ქუჭყანა, მით რამეთუ მოსრულება და სიმ-
 სწრაფლე ეოს უოველთა ზედა დამკვდრებულთა ქუჭყანისათა.

თ ა ვ ი ბ.

ა,ბ უეკრებით და თან შეიკრენით ნათესავ უწირთელი ზ უწინარეს
 ქმნისა თქუჭნისა, ვითარცა უვაგილი თანა წარმკლელი დღისა, ჰირ-
 ველ მოსლვისა ზქუჭნ ზედა დღისა მის რისხვსა გულის წერომი-
 გ სა უფლისსა ზ იმრეთ უფალი უოველთა მდაბალთა ქუჭყანისათა,
 მსჯავრსა იქმოდეთ, სამართალი მოიმიეთ, და მიუგებდით მათ რათა
 დ დაიფარნეთ დღესა შინა რისხვისა უფლისასა ზ მით რამეთუ ღაზად
 დატაცებულ იეოს, და ასკალონი უჩინო საქმელად, და აზოტი შუა
 ე დღე განიგდოს, და აკარონი აღმოიძიროს ზ ვად დამაძვიდრებელ-
 თა თანა ნაწილის საზომსა ზღვსასა: მსხემთა კრიტელთა, სიტუჭა
 უფლისა თქუჭნ ზედა, ქანაან ქუჭყანა უცხო ტომითა, და წარკვემედ
 კ თქუჭნ მკვიდრობისაგან ზ და იეოს კრიტი სამოვარ სამწესოთა, და
 ზ ბაკ ცხოვართა ზ და იეოს წილის საზომი ზღვსა დაშთომილთა
 სახლისა იუდასთად, მათ ზედა მოვდენ სახლთა შორის ასკალონისა-
 ტა, მიმწუხრი დაივანებენ ჰირისაგან ძეთა იუდასთასთა, რამეთუ მოი-
 ტ ხილთ მათ ზედა უფალმან ღმერთმან და მოაქცია ტუჭტობა მათი ზ მესმნე
 უჭტდრებანიცა მოაბისნი, და უჭტდრანი ძეთა ამმონისთანი, რომელ-
 თა მიერ ჭუჭტდრიდეს ერსა ჩემსა, და განდიდებოდეს საზღუართა
 თ ზედა ჩემთა ზ ამისთუც ცხოველ ვარ მე, იტუცს უფალი ძალთა,
 ღმერთი ისრაელისა, მით რამეთუ მოაბი ვითარცა სოდომად იეოს,
 და ძენი ამმონისნი ვითარცა კომორჩად, და დამასკო განფიწლულ
 ვითარცა ხვაჟი კალოსა ზედა, უჩინო ქმნილი საუკუნოდ, და ნეშტნი
 ერისა ჩემისანი ჭბასრობდენ მას, და ნეშტთა ნათესავისა ჩემისათა
 ი დაიკვდრნენ ივინი ზ ესე მათ გინებისა წილ მისისა, მით რამე-
 თუ აუჭტდრეს და განდიდნეს უფლისა ზედა უოვლისა მჰერობელი-
 ისა ზ საჩინო იქმნეს მათ ზედა უფალი, და მოასრულნეს უოველნი
 ღმერთნი წარმართთა ქუჭყანისთანი და თაუჭანის სცეს მას თი-

1) ჰეპოტ. გ.

თოველმან ადგილისაგან თვისისა, ეოველნი ჭვალაქნი წარმართთა-
 ნი ❖ ღ თქუწნცა ეთიონი წელულებ მასჯლისა ჩემისა იუენეთ ❖ იბ
 ღ განვირთსამ კელსა ჩემსა ბლოარსა ზედა ღ წარვსწემედ ასსურას- იკ
 ტანელსა, ღ დავდვა ნინევი ურწეულად ვითარცა უდაბნო ❖ ¹⁾ ღ იდ
 მოვდენ საშუალ მისსა სამწესონი, ღ ეოველნი მკეცნი ქუჭყან, სანი,
 ღ მიწის ლომნი, ღ ექინნი ბაგოვნებისა შორის მისისა დაწვენ, ღ
 მკეცნი კობდენ ნათსართა შორის მისთა, ეორანნი ბჭოროვნებისა
 შორის მისისა, მით რამეთუ ნამუ აღსადგომელ მისსა ❖ ესე ქალა- იე
 ქი სენეშად, დამკვდრებული სასოებით, მეტუქუწლი შორის გული-
 სა თვისისა, მე ვარ ღ არა იეოს ჩემთანა მერმე, ვითარ იქმნა უჩი-
 ნო საქმნელად სამოარ მკეცთა, ეოველმან თან წარმავალმან მის
 მიერ დაისტვნოს, ღ შეძრნეს კელნი თვისნი.

თ ა ვ ი ზ.

ქვა საჩინო ღ გამოსსნილი ქალაქი ტრედმან ❖ არა ისმინა აკბ
 კმისა, არ შეიწენარა, წურთა უფლისა მიმართ არა ესვიდა ღ ღუთი-
 სა მიმართ მისისა არ მიეახლა ❖ ²⁾ მთავარნი მისნი მის შორის ბ
 ვითარცა ლომნი მუვირალნი, მსაჯულნი მისნი ვითარცა მკელნი
 რაბიანნი, არა მოაკლდებოდეს განთიადმი ❖ წინასწარმეტუქუწლი დ
 მისნი სულ შემოსილნი მამრნი შეურაცხისს მეოფელნი, მდღელნი
 მისნი შეაბილწებენ წმიდათა, ღ აუთნობენ მჯულსა ❖ ხალო ე
 უფალი მართალი საშუალ მისსა, ღ არა ეოს უსამართლო განთიად,
 განთიად მოსცეს მჯავრი თვისი ნათლად, ღ არ დაიმალა, ღ არა ცნა
 უსამართლოება მიჯდასა შინა ❖ ღ არა ძლევისა მიმართ უსამართ- ვ
 ლოება, დავამკუწნ ამჰარტავანნი, უჩინო იქმნეს ეურენი მათნი,
 მოვლოკრენ გსანი მათნი, რამეთუთით არ წარსავლელად მოაკლ-
 დეს ქალაქნი მათნი, ამისთვს არცა ერთის ვის ეოფისა, არცა და-
 მკვიდრებითა ❖ ვთქუ გარნა შეშინდით ჩემგან, ღ შეიწენარეთ წურთა, ს
 ღ არ მოესრულნეთ თუალთაგან მისთა, ეოველნი რაოდენნი შურ
 ვიკენ მის ზედა, განემსადე აღიმსთუქ, განსწწნილ არს ეოველი
 მოკუფსლვა მათი ❖ ამისთვს დამითმე მე, იტუვს უფალი, დღედმი ც

1) ესაია ლდ.—2) ეზეკ. კბ. მიქ. გ.

აღდგომისა ჩემისა საწამებელად ჩემდა, მით რამეთუ მსჯავრი ჩემი
 შესაკრებელისა მიმართ ნათესავთასა, შეწუნარებად მეფეთა, კარდცე-
 მად მათ ზედა რისსუა ჩემი, ჟოველივე რისსუა გულის წყრომისა
 ჩემისა, ¹⁾ მით რამეთუ ცეცხლისა მიერ შურისა ჩემისასა განილიოხ
 თ ჟოველი ქუჭუნან ^ჟ რამეთუ მაშინ მოკაქციო ერთა ზედა ენათასა
 ნათესავადმი მისსა, ხდად ჟოველთა სასელთ უფლისა, მონებდენ
 ი რგინი მას ერთსა ქუჭუე უღელსა ^ჟ კიდეთგან მდინარეთა ეთიოპი-
 სათა, შეიწუნარნე განთესულთა შორის ჩემთა, მომართუმიდენ მე
 ია მსხუტრწლთა ჩემთა ^ჟ მას დღესა შინა არ სირცხვილუელ იქმნე
 ჟოველთაგან სიმარჯუტთა შენთა, რომლითა იუთნოე ჩემდამო, რა-
 მეთუ მაშინ მოკარცუნე შენგან სიხენეშენი გინებისა შენისანი, ^ჟ
 არლა მერმე შესძინო დიდ მოქადულობად მთასა ზედა წმიდასა ჩემ-
 იბ სა ^ჟ ^ჟ დაუტეო შენ შორის ერი მშვიდი ^ჟ მდაბალი, ^ჟ მერძალო-
 ივ ზდენ სახელისაგან უფლისა ^ჟ ნემტნი ისრაელისანი ^ჟ არა იქმო-
 დინ უსამართლოსა, არცა იტეოდინ აზოთა, ^ჟ არა იზოას ზირსა
 შინა მათსა ენა მსაჯავრი, მით რამეთუ მოვდენ ^ჟ დაწუტბოდინ, ^ჟ
 იდ არა იუოს შემაშინებელი მხთი ^ჟ იხარებდ ფრიად ასული სიონი-
 სა, ქადაგებდ ასული იერუსალიმი, იმუტბდ ^ჟ მნობდინ ჟოველით
 იე გამო გულით შენით ასული იერუსალიმისა ^ჟ მოკარცუნა უფალ-
 მან უსამართლოებანი შენნი, კაცსა შენ კელისაგან მტერთა შენთა-
 სა, მეფობდენ უფალი შორის შენსა, არა იხილნე ბოროტნი არლა
 ივ მერმე ^ჟ მას ჟამსა შინა ჭრქუას უფალმან იერუსალიმსა, მინდობილ
 იბ იეავ სიონ, ნუ დაჭხსნდებოდ კელნი შენი ^ჟ უფალი ღმერთი შენი შენ
 შორის ძლიერი კსნად შენდა ^ჟ მოაწიოს შენ ზდა შუტბა, ^ჟ გან-
 გახსლოს შენ შეეგარებისა მიერ მისისა ^ჟ იმუტბდეს შენ ზედა მნო-
 იტ ბისა მიერ, ვითარცა დღესა დღესასწაულისასა ^ჟ ^ჟ შეკრიბნეს შე-
 ით მუსრვილნი, ვაჟ ვინ მოილო მის ზედა ეწუტდრება ^ჟ აჭა ესერა მე
 ვ ვჭყოჟ შენ შორის შენთჳს მას ჟამსა შინა, იტევის უფალი, ^ჟ აც-
 ხოფნეს განრწმუნებული, ^ჟ განგდებული შევიწენარო, ^ჟ დავსხნე მე
 იკინი საქადულად, ^ჟ სახელოვნად ჟოველსა ზედა ქუჭუნანასა ^ჟ ^ჟ

¹⁾ ზემოთ. ა.

არა ჰქრცხუნოდის მას ქამსა შინა ოდეს კეთილი გყო თქუტნ,
დ ქამსა შინა ოდეს შეგიწენარნე თქუტნ, მით რამეთუ მიგცნე თქუტნ
სახელდებულად, დ საქადულად ეოკელთა შორის. ერთა ქუტუნანისა-
თა, მოქცევას ჩემგან ტუტობისა თქუტნისასა წინაჲჲ თქუტნსა,
იტყვს უფალი.

დასასრული სოფონია წინასწარმეტყველისა აქეს თავსა შორის თვისსა
თაჲი გ.

წინასწარმეტყველება ანგიასი.

თ ა ვ ი ა.

1) მეორესა შინა წელსა დარბოსის ზე მეფისა მეექუსესა თუტნ
სა, ერთსა თვსასა, იქმნა სიტყუბა უფლისა კელითა ანგეა წინას-
წარმეტყუტლისათა მეტყუტლი, თქუ ზორბაბეელის მიმართ საღა-
თიილისისა ტომისაგან იუდაძსსა, დ იისუძს მიმართ იოსედგისისა,
მდღელისა დიდისა, მეტყუტლმან * ამით იტყვს უფალი ეოვლისა-
მჰერობელი, ერთი ესე იტყვან, არა მოსრულარს ქამი აღმენებად სა-
ხლი უფლისა * დ იქმნა სიტყუბა უფლისა კელითა ანგეა წინას-
წარმეტყუტლისა ესრე მეტყუტლი * უკეთუ ქამ ვიდრემე არს თქუტნ-
და აღმენებად სასლთა, სოლო სასლი ესე ჩემი მოკარებულარს *
დ აწ ამას იტყვს უფალი ეოვლისა მჰერობელი, დაწესენით გუ-
ლნი თქუტნნი გსათა მათ თქუტნთა * 2) სთესეთ მრავალი, დ შეიკ-
რიბენით მცირედ, ჭამეთ დ არა განძლოძად, ჰსუთ დ არა სიმთრვა-
ლედ, გარე მოისსთ დ არა განსტეფით მათ მიერ, დ შემკრებელმან
სასუიდელთამან შეკრიბა ნაკრუღად განკურეტილად * ამით იტ-
ყვს უფალი ეოვლისა მჰერობელი, დაისხენით გულთა თქუტნთა,
გსათა მიმართ თქუტნთა * აღვედით მათსა ზედა დ მოჰკუტნენით
ხენი, დ აღაშენეთ სასლი, დ სათნო ვიყო მის შორის, დ შორის
ვიდიდო მე, თქუბა უფალმან * მიიხილეთ მრავალთა ზედა დ იქმნეს

1) ესთერ გ. — 2) ბ სჯულ. კლ. მაქია გ.

მცირედნი, და შესმულ იქმნეს სასიღმბი, და მივჭებურე მათ, ამისთჳს, ამით იტყუეს უფალი ეოვლისა მჰერობელი, მათ წილ რომელ სას-
 ი ლი ჩემი არს ოკერ, ხოლო თქუენ სდევთ თითოეული სასლისად-
 იბა მი თჳსისა და ამისთჳს დაუუდნეს ცაჲ ცჳარისაგან, და ქუტუენამან
 დააჯადნეს ნაუოფიერებანი მისნი და და მოვსადო მახვილი ქუტუენა-
 იბა სა ზედა და მათთა ზედა, და იუქლსა ზედა და ღვინოსა ზედა, და ზეთ-
 იბა სა ზედა, და რაოდენსა გამოიღებს ქუტუენა, და კაცთა ზედა, და საც-
 იბა ხოვართა ზედა, და ეოველთა ზედა ტკივილთა კელთა მათთასა და და
 იბა ისმინა ზორობაბელ სალათელისმან ტომისაგან იუდაჲსსა, და იისუ
 იბა იოსედეკისმან მღღელმან დიდმან, და ეოველთა დანაშთომთა ერისათა
 იბა კმისა უფლისა ღუთისა მათისა, და სიტუებათა ანგეა წინასწარმეტყუენლი-
 იბა სათა, ვითარ იგი გამოავლინა უფალმან ღმერთმან მისმან მათდა მი-
 იბა მართ, და შეემინა ერსა ჰირისაგან უფლისა და და ჰრქუა ანგეს ანგე-
 იბა ლოზმან უფლისამან, არქუ ერსა მე თქუენ თანა ვარ იტყუეს უფა-
 იბა ლი და და აღადგინა უფალმან სული ზორობაბელ სალათილისისა,
 იბა ტომისაგან იუდასსა, და სულ იისუსი იოსედეკიისისა, მღღლისა
 იბა დიდისა, და სული ეოვლისა დანაშთომთა ერისათა, და შევიდეს და იქ-
 იბა მოდეს საქმეთა სახლსა შინა უფლისასა ეოვლისა მჰერობელისა
 იბა ღუთისა მათისასა.

თ ა ვ ი ბ.

სა მეოცდა ოთხესა თთუენსა თთჳსა მეექუსისა მეორესა წელსა და-
 იბა რიოსს ზე მეფისა, მეშვიდესა თთუენსა ოცდა ერთსა თთჳსასა, თქუა
 იბა უფალმან კელითა ანგეა წინასწარმეტყუენლისათა მეტყუენლმან და
 იბა თქუ ზორობაბელის მიმართ სალათიელისისა, ტომისაგან იუდასსა,
 იბა და იისუს მიმართ იოსედეკიისისა, მღღლისა დიდისა, და ეოველთა და-
 იბა ნაშთომთა ერისათა მეტყუენლმან და ვინ არს თქუენგანი რომელმან
 იბა იხილა სახლი ესე დიდებასა შინა მისსა წინაჰარსა, და ვითარ თქუენ
 იბა ზედავთ მას აწ ვითარცა არა მეოფსა თქუენ წინაჰე და და აწ განმ-
 იბა ლიერდი ზორობაბელ, იტყუეს უფალი, და განმლიერდი იოსედეკ
 იბა მღღელი დიდი, და განმლიერდინ ეოველი ერი ქუტუენისა, იტყუეს
 იბა უფალი, და იქმოდეთ (მით რამეთუ მე თქუენ თანა ვარ, იტყუეს უფა-

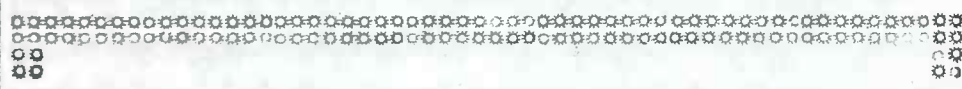
ღი ეოვლისა მჰერობელი) * სიტუჟა რომელი აღვითქუ თქუწნ
 გამოსლვასა თქუწნსა ქუწუანისაგან ეკუტისა, ზ სული ჩემი დად-
 გა საშუალ თქუწნსა, ნუ გემინინ თქუწნ * მით რამეთუ ამათ იტუვს
 უფალი ეოვლინა მჰერობელი, ¹⁾ მერმე ერთგვის მე შევძრა ცა ზ
 ქუწუანა, ზ ზღუა ზ გმელი * ზ თანა შევძრენ ეოველნი ნათესავ-
 ნი, ზ მოვიდენ რჩეულნი ზ რაჟც ეოველთა ნათესავთანი, ზ აღვა-
 ვსო სასლი ესე დიდებითა, იტუვს უფალი ეოვლისა მჰერობელი *
 ჩემი არს ვეცხლი ზ ჩემი არს ოქრო, იტუვს უფალი ეოვლისა
 მჰერობელი * მით რამეთუ დიდ იუოს დიდება სასლისა ამის უკა-
 ნასკენელი უფროს ზირველისა, იტუვს უფალი ეოვლისა მჰერობე-
 ღი, ზ აღვილსა ამას შინა მივსცე მშვიდობა, იტუვს უფალი ეოვ-
 ღისა მჰერობელი (ზ მშვიდობა სულისა მოურნეობად, ეოველსა
 მკებელსა აღდგინებად ტაძრისა მის) * მეოთხესა ზ მეოცესა მეც-
 ხრისა თთვსასა წელსა მეორესა დარბოსისა ზე, იქმნა სიტუჟა უფ-
 ღისა ანგეას მიმართ წინასწარმეტყუწღლისა მეტყუწღლი * ამათ იტ-
 უვს უფალი ეოვლისა მჰერობელი, ჰკითხე მღღელთა მჰუღი მეტ-
 ყუწღლისა * უკეთუ მიიღოს კაცმან კორცი წმიდა მწუწრვალსა ში-
 ნა სამოსლისა მისისასა, ზ შეეხოს მწუწრვალსა სამოსლისა მი-
 სისათა ზურსა ანუ გბოლვიღსა, ანუ ღვინოთა, ანუ ზეთსა, ანუ
 ეოველსავე ჭამადსა, უკეთუ განწმდესა, ზ მიუგეს მღღელთა ზ
 თქუწნ არა * ზ თქუწ ანგეა, უკეთუ შეეხოს თუ შეგინებული სუ-
 ღლსა ზედა ეოველსა ამათგანსა, უკეთუ შეიგინოს, ზ მიუგეს მღღე-
 ღთა ზ თქუწნ შეიგინოს * ზ მიუგო ანგეოს ზ თქუწ, ეგრეთვე
 ერი ესე, ზ ეგრეთ ნათესავი ესე წინაშე ჩემსა, იტუვს უფალი, ზ
 ეგრეთ ეოველნი საქმენი კვლთა მათთანი, ზ რომელიცა შეეხოს
 მუნ შეიგინოს (მისაღებელთა თვს მათთა განთიად მსთუბათა ღმო-
 ბილობდენ ზირისაგან უკეთურებათა მათთასა, ზ გპულსეუ ბჭეთა
 შორის მამხილებელი) * ზ აწ დაისხენით გულთა შინა თქუწნთა,
 ამით დღითგან ზ წამართ, ზირველ დადებისა ქვისა ქვასა ზედა
 შორის ტაძარსა უფლისსა * ვიეთნი ივენით ოღეს შთასთესევედით

1) ებრაელ. აბ.

იზ
იწ
ით
კ
კა
კბ
კგ

ურნატად ოცსა სატასა, დ იქმნა ათი სატა ქრთილი, დ შესვიდოდეთ ტაგარისა მიმართ აღმოვსებად ერკასისთა მართა, დ იქმნა ოცად ზ¹⁾ გკუჭმენ თქუჭნ ზედა ქარისზგან მსრწნელობის მიერ, სეტუჯსა მიერ, უოველნი საქმენი ველთა თქუჭნთანი, დ არ მოიქეცით ჩემდა, იტუჯს უფალი ზ დ უკუჭ აწესენით გულნი თქუჭნნი ამით დღით-გან დ წამართ, მეოთხითგან დ მეოცით მეცხრისა თთუსათ, დ დღითგან რომელსა დაეუქმების ტაძარი უფლისა: დაისწენით გუ-ლთა შინა თქუჭნთა ზ უკეთუ მერმე იცნობოს კალოსა ზედა, დ უკეთუ მერმე ვენაკი დ ლუღვი, დ ბროწეული დ ხენი ზეთის ხისა-ნი არ გამოძლებელნი ნაყოფისანი, ამით დღითგან ვაკურთხენე ზ დ იქმნა სიტუჟა უფლისა მეორედ ანგვას მიმართ წინასწარმეტყუჭ-ლისა, მეოთხესა დ მეოცესა თთუსასა, მეტყუჭლი ზ თქუ ზორბაბ-ბელის მიმართ სალათეფლისისა ტომისაგან იუდასით, მე შევძრბ ცაჲ დ ქუჭუნა, დ ზღუა დ კმელი ზ დ დავაქცინე საუდარნი მეფეთანი, დ მოვსზო ძალი მეფეთა წარმართთა, დავაქცინე ეტლნი დ აღმაუა-ლნი, დ შთაგდენ ცხენნი დ აღმაუაღნი მათნი, თითოეული მახვი-ლითა შმისა მიმართ თუსისა ზ²⁾ მას დღესა შინა, იტუჯს უფალი ეოვლისა მწერობელი, მივიღო მე შენ ზორბაბაბელ სალათეფლისო მონაო ჩემო, დ დაგდვა შენ ვითარცა აღმონაბუჭდი, შით რამეთუ სათნო გიუავ შენ, იტუჯს უფალი ეოვლისა მწერობელი.

დასასრული წინასწარმეტყელისა ანგიასი, აქეს თავსა შორის თვისსა თავი ბ.

წინასწარმეტყველება ზაკარიასი.

თ ა ვ ი ა.

ბ
ბ

მერვესა თთუჭსა წელიწადისა მეორისასა დარითისისა ზე, იქმ-ნა სიტუჟა უფლისა ზაქარიას მიმართ შისა ბარაქიას შისა, დ ად-ღობას წინასწარმეტყუჭლისა, მეტყუჭლი ზ განრისხნა უფალი მამა-

1) აზოს. დ. — 2) ზინაქ. შთ.

თა თქუწნთა ზედა რისხუთა დიდითა ❖ დ თქუა მათდა მიძართ, ამათ
 იტუვს უფალი ¹⁾ უოვლისა მჰურობელი, მოიქეცით ჩემდამო. იტუვს
 უფალი ძალთა, მე მოვიქცე თქუწნდა, იტუვს უფალი ძალთა ❖ დ
 ნუ იქმნებით ვითარცა მამანი თქუწნნი, ²⁾ რომელთა ესაჯებოდეს მათ
 წინასწარმეტუწლნი წინაპარნი მეტუწლნი, ამათ იტუვს უფალი
 უოვლისა მჰურობელი, მოიქეცით გსათაგან თქუწნთა ბოროტთა, დ
 სიმარჯუტთაგან თქუწნ ბოროტთა, დ არ შეისმინეს დ არ მოიხი-
 ლეს შესმენად ჩემსა, იტუვს უფალი ❖ მამანი თქუწნნი სადა არიან,
 დ წინასწარმეტუწლნი, ნუ უკუნისამდე ცოცხალ იუწენა ❖ კარ-
 ნა მჯუღნი ჩემნი, დ სასჯელნი ჩემნი შეიწუნარენით, ვითართა მე
 ვამცნებ სულითა ჩემითა მონათა ჩემთა წინასწარმეტუწლთა, რა-
 მელნი ეწინეს მამათა თქუწნთა, დ მიუგეს დ ჰრქუტს ვითარ იგი
 განაწესა უფალმან უოვლისა მჰურობელმან უოფად თქუწნდა გსათა
 ებრ თქუწნთა, დ სიმარჯუტთაებრ თქუწნთა, ეგრეთ გიუო თქუწნ ❖
 მეოთხესა დ მეოცესა მეთერთმეტესა თთვსასა, ესე არს თთუტ სპ-
 ვატი, მეორესა წელსა დარიოსის ზე, იქმნა სიტუა უფლისა ზაქა-
 რიას მიძართ ბარაქიას მისა ადღოასა წინასწარმეტუწლისა, მეტ-
 უწლნი ❖ ვიხილე ღამით, დ აჭა მამაცი აღმავალი ცხენსა ზედა
 სხედსა, დ ესე დგა საშუალ ორთა მათთა ჩრდილოანთასა, დ უკანა
 მისსა ცხენნი სხედნი, დ თეთრნი ❖ დ ვთქუ რად ესენი უფალო, დ
 თქუა ჩემდა მოძართ ანგელოზმან მზრახვალმან ჩემ შორის, მე გი-
 ჩუწნო. შენ რად იუწენ ესენი ❖ დ მოძიგო მამაცმან მდგომარემან
 საშუალ ორთა მათასა, დ თქუა ჩემდამო, ესენი არიან რომელი გა-
 მოავლინნა უფალმან კარე მოვლად ქუწყანისა ❖ დ მიუგეს ანგე-
 ლოზსა უფლისასა მდგომსა საშუალ მათასა დ ჰრქუტს, განმე მო-
 ვსწულებთ უოველი ქუწყანა, დ აჭა უოველი ქუწყანა მკვიდროვ-
 ნობს, დ მეუდროის ❖ დ მიუგო ანგელოზმან უფლისამან, დ თქუა,
 უფალო უოვლისა მჰურობელო, ვიდრე რომლისამდე არ შეიწულებ
 იერუსალიმსა დ ქალაქთა იუდასთა, რომელნი უკულებელს ჰუწნ,

¹⁾ მალაქ. გ. — ²⁾ ესაია კა, ლა დ მე. იერემ. გ. ეშკ. 16, კ დ ლგ.
 მსე იდ. იოელ გ.

ბ
დ
კ
ვ
ზ
ტ
თ
ი
იბ

ოგ ამას სამეოცდა ათსა წელსა ზღბ მიუგნა უფალმან ეოვლისა მჭერობეღმან ანგელოზსა მზრახვალსა ჩემ შორის სიტყუანი კეთილნი, ზღ სიტყუანი ნუგეშინის ცემისანი ზღბ თქუა ჩემდამო ანგელოზმან მზრახვალმან ჩემ შორის, აღიღაღადე მეტყუეღმან, ამათ იტყუს უფალი ეოვლისა მჭერობელი, ¹⁾ ვაშურვე იერუსალიმსა ზღ სიონსა ოგ შური დიდი ზღბ რისხვითა დიდითა მე განვრისხენ ნათესავთა ზღდა ზედ აღდგომილთა, მათ წილ რამეთუ მე ვიდრემე განვრისხენ მცირედ, ხოლო ოგინი ზღდა დაუგდეს ბოროტად ზღ ამისთჳს ამათ იტყუს უფალი ეოვლისა მჭერობელი, მოვიქცე იერუსალიმსა ზღდა მოწუბლებისა მიერ, ზღ სახლი ჩემი აღემენოს მის შორის, იტყვის უფალი ეოვლისა მჭერობელი, ზღ საზომი განემარტოს მერმე იერუსალიმსა ზღდა ზღბ თქუა ჩემდამო ანგელოზმან მზრახვალმან ჩემ შორის, მერმე აღიღაღადე მეტყუეღმან, ამათ იტყვის უფალი ეოვლისა მჭერობელი, მერმე გარდაეცნენ ქალაქნი კეთილთა მიერ, ზღ შეიწუბლოს უფალმან სიონი მერმე, ზღ აღიღჩიოს მერმე იერუსალიმი ზღბ აღვიხილენ თუბლნი ჩემნი ზღ ვიხილე, ზღ აჴა ოთხნი რქანი ზღბ ვთქუ ანგელოზისა მიმართ, მზრახვალისა ჩემ შორის, რანი არიან ისინი უფალო, ზღ თქუა ჩემდამო, ესე რქანი განმანეველნი იუდაჳსანი ზღ ისრაელისნი ზღბ მიჩუღნნა მე უფალმან ოთხნი კბ ხურონი ზღბ ვთქუ რაჳსა ქმნად მოვლენ ისინი, ზღ თქუა ჩემდამო, იმათ რქათა იუდა ზღ ისრაელი დაამეღუღს, ზღ ვერვინ მათგანმან აღიღო თავი თჳსი, ზღ გამოვიდეს ისინი აღმსვად მათდა გელთა მიერ მათთა, ოთხნი ესე რქანი ნათესავნი იგი არიან რომელთა აღიმაღლნეს რქანი ქუღუანასა ზღდა უფლისასა განბნევად მისსა.

თ ა ვ ი ბ.

ა და აღვიხილენ თუბლნი ჩემნი ზღ ვიხილე, ზღ აჴა მამა-გაცი, ბ ზღ გელსა შინა მისსა საბელისასა ქუღუანის მზომელი ზღბ ვთქუ მისდამი, სადა წარწუბალ შენ, ზღ თქუა ჩემდამო, განზომად იერუსალიმისა, ხილვად რაოდენი სივრცე მისი ზღ რაოდენი არს სიგრძე ზღბ აჴა ანგელოზი მზრახვალი ჩემ შორის დაღვა, ზღ ანგელოზი სსუა

¹⁾ ჴემ. ც.

გამოვიდოდა შემოსვენებად მისსა ზ რ თქუა მისდამი მეტუქუტლმან, დ
 რბიოდუ ზ თქუ ჭაბუკისა მის მიძართ მეტუქუტლმან, ნაყოფიერად
 დაემკვდროს იერუსალიმი სიმრავლისაგან კაცთა ზ საცხოვართა
 მის შორისთასა ზ რ მე ვიყო მისდა, იტევს უფალი, ზღუდე ცე- მ
 ცხლისა გარემოს, ზ დიდებად ვიყო შორის მისსა ზ გ გ ივლტო- ზ
 დე ქუტუანით ბღუართით, იტევს უფალი, მით რამეთუ ოთხთაგან
 ქართა შეგკრიბნე თქუტუნ, იტევს უფალი ზ სიონად აღიწიენით, ზ
 განერნეთ დაემკვდრებულნი ასუელსა ბაბილონისასა ზ მით რამე-
 თუ ამით იტევს უფალი ეოვლისა მჭურობელი, უკანა დიებისა მი-
 ძავლინა მე წარმართთა ზგდა წარმტუქუტუნველთა თქუტუნთა, მით რა-
 მეთუ შემაგები თქუტუნი ვითარცა შემსებელი გუგასა თვალისა მისი-
 სასა ზ მით რამეთუ აჭა მე მივაწიევ კელსა ჩემსა მათ ზედა, ზ იუქ- თ
 ნენ ტუქუტ მმონებელთა მათთა, ზ სცნათ ვითარმედ უფალმან ეო-
 ვლისა მჭურობელმან მოძავლინა მე ზ მნობდი ზ იმუტბდ ასულო ი
 სიონისაო, ამისთვის რამეთუ აჭა მოვალ ზ დავიმკვდრო საშუალ
 შენსა, იტევს უფალი ზ რ მოივლტოდინ ნათესაფნი მრავალნი ია
 უფლისა მიძართ მას დღესა შინა, ზ იუქნენ მისად ვრად, ზ დაეშე-
 ნნენ შენ შორის, ზ სცნა ვითარმედ უფალმან ეოვლისა მჭურობელ- იბ
 მან გამოძაგლინა შენდა მოძართ ზ რ დავიმკვდროს უფალმან იუდა,
 ზ ნაწილი მისი ქუტუანასა ზედა წმიდასა, ზ აღირჩიოს მერმე იე- იგ
 რუსალიმი ზ ემინოდედ ეოველსა კორცსა ზირისაგან უფლისა, რა-
 მეთუ აღდგების ღრუბელთაგან წმიდათა მისთა,

თ ა ვ ი ა .

და მიჩუტუნა მე უფალმან იისუ მდღელი დიდი, მდგომარე წი- ა
 ნაშე ზირისა ანგელოზისა უფლისა ზ ეშმაკი უდგა მარჯუტუნით ა
 მას წინა აღმდგომად მისსა ზ რ თქუა უფალმან ეშმაკისა მიძართ, ბ
 შეგრისსნინ უფალმან შენ შორის ეშმაკო, ზ შეგრისსნინ უფალმან
 შენ შორის გამოძრეველმან იერუსალემსა არა აჭა ესე ვითარცა
 მუგუხი გამოტაცებული ცეცხლისაგან ზ რ იისუ იყო შემოსილ ბ
 სამოსლითა მწიკუთლიანითა ზ დგა წინაშე ზირისა ანგელოზისასა ზ
 ზ მიუგო ზ ჰრქუა მდგომარეთა მიძართ წინაშე ზირისა მისსა მეტ- დ

ეტყლმან, მოსძარცუტწნით სამოსელნი მწიკუტლევანნი მისგან; ჰ
 თქუა მისდა მიძართ, აჰა ალვისუტწნ მენგან უსჯულოებანი შენნი,
 ე ჰ შექმოსეთ ძან ჰოდირი ზ ჰ დაადგით კიდარი წმიდა თავსა ზედა
 მისსა, ჰ გარე მოასხნეს ძას სამოსელნი, ჰ დაადგეს კიდარი წმიდა
 ვ თავსა ზედა მისსა, ჰ ანგელოზი უფლისა დგა ზ ჰ წამებდა ანგე-
 ზ ლოზი უფლისა თისუას მიძართ მეტუტწლი ზ ამათ იტუვს უფალი
 ყოვლისა მწერობელი, უკეთუ გზათა შორის ჩემთა სჯდოდი, ჰ
 ბრძანებათა შორის ჩემთა სცვიდე, ჰ შენ განსაჯო სახლი ჩემი, ჰ
 უკეთუ დაცივა ესო ჩემი, ჰ მოგცნე შენ მოქცეულნი საშუალ მდგო-
 ტ ძარეთა ამათ ზ ისმინე უეტწ იისუ მდღელო დიდო, შენ ჰ ძანდო-
 ბელთა შენთა; მსხდომარეთა წინაშე ჰირსა შენსა, მით რამეთუ კაცნი
 ნიძთ მჭურეტელნი არიან, ამისთვს აჰა ¹⁾ მე მოვიყვანო მონა ჩემი
 თ აღმოსავალით ზ მით რამეთუ ქვა რომელი მივეც წინაშე ჰირსა იი-
 სუსსა, ქვასა ერთსა ზედა მუდნი თვალნი არიან, აჰა მე აღმოვთსა-
 რო ვნარცვ, იტუვს უფალი ყოვლისა მწერობელი, ჰ გამოვიძიო
 ი უოვე ი უსამართლოებნ ქუტწანისა მის ერთსა შინა დღესა ზ ძას
 დღესა შინა, იტუვს უფალი ყოვლისა მწერობელი, მოწოდოს თი-
 თოეულმან მოუტასსა თვსსა ქუტწმე კერძო ვენავისა, ჰ ქუტწმე კე-
 რძო ლელვსა.

თ ა ვ ი ლ.

ა და მოაქცია ანგელოზმან მზრანვალმან ჩემ შორის ჰ აღმად-
 გინა მე ვითარ სახედ რაჟამს აღდვის კაცი მილისაგან მისისა ზ
 ბ ჰ თქუა ჩემდამო, რასა ჰსედავ შენ, ჰ ვარქუ, ვიხილე ჰ აჰა საბაზ-
 მაკო ოქროსა სრულად, ჰ ლამძარი ზედათ მისსა, ჰ შვიდნი ბაზ-
 მაკანი ზედათ მისსა, ჰ შვიდნი მოსავსებელნი მათნი ზედათთა მი-
 ვ სთა ბაზმაკთანი ზ ჰ ორნი ზეთის ხენი ზედათ მისსა: ერთი მარ-
 დ ჯუტწნით ლამძრისა მისისა, ჰ ერთი მარცხენით ზ ჰ ვკითხე ჰ ვთქუ
 ანგელოზისა მიძართ მზრანვალისა ჩემ შორის მეტუტწლმან, რა
 ე არიან ესენი უფალო ზ ჰ შომიგო ანგელოზმან მზრანვალმან ჩემ
 შორის მეტუტწლმან ჩემდა მოძართ, არა იცია რაღ არიან ესენი, ჰ

¹⁾ ლუკა 5.

ვთქუ არა უფალო ზ ბ მოძიგო ბ თქუა ჩემდამო მეტუქულმან, ესე
 სიტუა უფლისა ზორობაბელისა მიმართ მეტუქული, არა ძალისა
 მიერ დიდისა, ბ არცა ძლიერებისა, არამედ სუფისა მიერ ჩემისა,
 იტუეს უფალი უფლისა მჭურობელი ზ რამ იუოქ მენდა მთამ დი-
 დი წინაშე ზირსა ზორობაბელისასა წარმართებულად, ბ განვასწო-
 რო ქვა მკვიდრობისა, სინწორითა მადლისათა, მადლთა მისთა ზ ბ
 იქმნა სიტუა უფლისა ჩემდამო მეტუქული ზ კელთა ზორობაბე-
 ლისათა დაფუძნეს სახლი ესე, ბ კელთა მისთა განასრულონ იგი,
 ბ სცნა ვითარმედ უფალმან უფლისა მჭურობელმან გამოძავლინა
 მე მენდამო ზ მით რამეთუ ვინ შეურაცხელ დღეთა მცირეთა ბ მ-
 დლიერობდენ, ბ იხილონ ქვა კანსტირიონი კელსა შორის ზორო-
 ბაბელისასა მვიდნი ესე თუაფნი უფლისანი არიან, ზედ დამხედ-
 ველნი უფლისა ქუჭუანისანი ზ ბ მიუგე ბ ვთქუ მისდამი, რამ
 ორნი ზეთის ხენი, მარჯუჭუნიონი სუბსმუჭისანი ბ მარცხენითნი ზ
 ბ ვჭკითხე მეორედ ბ ვთქუ მისდა მიმართ, რამ ორნი რტონი ზე-
 თის ხეთანი კელთა შორის ორთა მოსაყოფელთა ოქროსათა ზედ
 მასსმელთა, ბ ზედ მავსებელთა მოსავსებელთა მათ ოქროისათა ზ
 ბ თქუა ჩემდამო მეტუქულმან, არა იცნა რამ არიან ესენი, ბ ვთქუ
 არა უფალო ზ ბ მითხრა მე, ესე ორნი მენი ზოხიერებისანი წარ-
 დგომილ არიან უფლისა უფლისა ქუჭუანისასა.

თ ა მ ი მ.

და მოვიქეც ბ იხილეს თუალთა ჩემთა ბ აჭა მანგალი მფრი-
 ნვალე ზ ბ თქუა ჩემდამო, რასა ხედავ შენ, ბ ვთქუ მე ვხედავ მან-
 გალსა მფრინვალესა, სიგრძით წერთათა ოცთასა ზ ბ თქუა ჩემდა
 მომართ, ესე წევვა გამოძავალი ზირსა ზედა უფლისა ქუჭუანისასა,
 მით რამეთუ უოველი მმარჯვი ამისგან ვიდრე სიკუდილმდე მურის
 მიებულ იქმნეს, ბ უოველი ცრუ ფიცა ამისგან ვიდრე სიკუდილმდე
 მურის მიებულ იქმნეს ზ ბ განვასწორო იგი, იტუეს უფალი უფ-
 ლისა მჭურობელი, ბ მკვიდეს იგი სახიდ მმარჯვისა, ბ სახიდ მფუ-
 ცავისა სახელსა ჩემსა ცრუსა ზედა, ბ დაარღვიოს საძუალ სახლი-
 სა მისისა, ბ მოასრულოს იგი, ბ მელნი მისნი, ბ მოასრულნეს

ე ქვანი მისნი ა ზ განვიდა ანგელოზი მზრახველი ჩემ შორის ზ
 თქუა ჩემდამო, აღიხილენ თუალნი შენნი, ზ იხილუ გამოძავალი
 ვ ესე ა ზ ვთქუ, რაჲ არს, ზ მრქუა, ესე საზომი გამოძავალი, ზ თქუა,
 ზ ესე უსამართლოება ეოველსა შორის ქუჭყანასა მათსა ა ზ აჰა
 ტალანტი ბრჳენისა აღლებული, ზ აჰა დედა-კაცი ერთი ჳდა სა-
 ც მუალ საზომისა ა ზ თქუა, ისი არს უმჯულოება ზ დააგდო იგი
 თ საშუალ საზომისა ზ შთაუგდო ქვა ბრჳენისა ჳირსა მისსა ა ზ აღვი-
 ხილენ თუალნი ჩემნი ზ ვიხილუ, ზ აჰა ორნი დედანი გამოძავალ-
 ნი ზ სული ფრთეთა შორის მათთა, ზ მათ აქუნდეს ფრთენი ვი-
 თარცა ფრთენი ოფოფისანი, ზ აღილეს საზომი საშუალ ქუჭყანი-
 ი სს ზ საშუალ ცისა ა ზ ვთქუ ანგელოზისა შიძარო მზრახველისა
 ი ჩემ შორის, სადა მიიღებენ ისინი საზომსა ა ზ ჳთქუა ჩემდამო, აღ-
 შენებად მისდა სახლსა ქუჭყანასა შინა ბაბილონისა'ს, ზ განმზა-
 დებად, ზ დადვან იგი მუნ, განმსადებასა ჳედა მისსა.

თ ა ვ ი ვ.

ა და მოვაქციე თუალნი ჩემნი ზ ვიხილუ, ზ აჰა ოთხნი ეტლ-
 ნი, გამოძავალნი საშუალ ორთა მათთასა, ზ მათნი იუჳენეს მათნი
 ბ რვალისანი ა ზ ეტლსა შორის ჳირველსა ცხენნი ხსედნი, ზ ეტლ-
 ც სა შორის მეორესა ცხენნი შავნი ა ზ ეტლსა შორის მესამესა
 ც ცხენნი თეთრნი, ზ ეტლსა შორის მეოთხესა ცხენნი ჳრელნი ზ
 დ სინიბნი ა ზ მიუგე ზ ვთქუ ანგელოზისა შიძარო მზრახველისა
 ე ჩემ შორის, რაჲ არიან ესენი უფალო ა ზ მომიგო ანგელოზმან
 მზრახველმან ჩემ შორის ზ თქუა, ესე არიან ოთხნი ქარნი ცისანი
 ვ გამოვლენ წარდგომად უფლისა ეოვლისა ქუჭყანისასა ა რომლი-
 ც სა შორის იუჳენეს ცხენნი შავნი ქუჭყანასა ჳედა ბლოარსა, ზ თე-
 თრნი გამოვიდეს უკანა მათსა, ზ ხსედნი გამოვიდეს ქუჭყანასა
 ზ ჩრდილოსა ა ზ ჳრელნი ზ სინიბნი გამოვიდეს ზ ჳედ მოიხილ-
 ვიდეს გარე მოვლად ეოვლისა ქუჭყანისა, ზ თქუა, წარვედით ზ გა-
 ც რე მოვლეთ ქუჭყანა, ზ გარე მოვლეს ქუჭყანა ა ზ აღიკმო ზ
 ც თქუა ჩემდამო მეტუჳტლმან, აჰა გამოძავალთა ქუჭყანასა ჳედა
 ბლოარსა განუსჳტნეს გულის წერომასა ჩემსა ქუჭყანასა შორის

ბლარსა და იქნა სიტუა უკლისა ჩემდამო მეტუქელი და მიიღე თ, ი
 ტუქობათაგან მთავრობათაგან, და ჰატევეცემულთაგან მისთა და შემე-
 ცნებულთაგან მისთა, და შეხვიდე შენ მას დღესა შინა სასიდი იოსია
 სოფონიასისა დამკვიდრებულისა ბაბილონს და მიიღო ვეცხლი და ია
 თქრო, და შექქნა გვრგვნი, და დაადგა თავსა ზედა იისუ იოსედე-
 კისსა მღდელისა დიდისასა და სთქუა მისდა მიმართ, ამათ იტუჯს იბ
 უფალი უოვლისა მწერობელი, ¹⁾ აჰა მამა-კაცი აღმოსავალი სახე-
 ლი მისი, და ქუჭმე კერძო მისსა აღმოჰკედეს და აღაშენოს სახლი და
 უფლისა და მან მიიღოს სათნოება, და დაჯდეს და მთავრობდეს იგ
 საუდარსა ზედა მისსა, და იუოს მღდელი მარჯუქნით მისსა, და გან-
 ზრახვა მშვიდობით იუოს საშუალ ორთასავე და სოლო გვრგვნი იდ
 იუოს მოთნეთა და საკართა თჯს მისთა, და შემეცნებულთა მისთა,
 და მადლად მეთა სოფონიასთა და საფსალმუნებელად სახლსა შინა
 უფლისასა და შორიელნი მისგან მოვიდენ, და აშენებდენ სახლსა იე
 შორის უფლისასა, და ცანთ ვითარმედ უფალმან უოვლისა მწერობე-
 ლმან გამომავლინა მე თქუქნდამი, და იუოს უკეთუ მსმენელთა ის-
 მინოთ კმისა უფლისა ღუთისა თქუქნისა.

თ ა ვ ი ზ.

და იუო მეოთხესა წელსა დარიოსის ზე მეფისა, და იქნა სი-
 ტუვა უფლისა საქარისა მიმართ მეოთხესა თოჯსა მეცხრისასა
 რომელ არს ხასილავი და მიავლინა ბეთელად სარასარ და რაკონ ბ
 მელიქ მეფემან და კაცთა მისთა, მოწუალე ეოფად უფლისა და კ
 თქმად მღდელთა მიმართ მეოფთა სახლსა შინა უფლისა უოვ-
 ლისა მწერობელისასა, და წინასწარმეტუქელთა მიმართ მეტუქ-
 ლმან: შემოვიდა აქა თთუქსა მეხუთესა სიწმიდე ვითარ იგი დაუენეს
 ეკერა კმანი წელნი და იქნა სიტუა უფლისა ძალთასა ჩემდამო დ
 მეტუქელი და თქუ უოვლისა მიმართ ერისა ქუჭყანისასა, და მღდელ-
 თა მიმართ მეტუქელმან და ²⁾ იმარხდეთ თუ ანუ ჰგოდებდეთ მე-
 სუთეთა შინა ანუ მეშუდეთა შინა თთუქსა, და აჰა სამეოცდა ათნი
 წელნი ნუ თუ მარსუა იმარხეთა ჩემად და უკეთუ სჯამოთ ანუ ზ

1) ლუკა ა...—2) ესაია ნტ.

სწამთ არა თქვენ სწამთა და თქვენ სწამთ და არა ესე არიანა სიტყვანი რომელთა იტეოდა უფალი კელითა წინასწარმეტყუელთა წინაპართათა, ოდეს იყო იერუსალიმი დამკვდრებული, და წარმართებული, და ქალაქი ვარემოძს მისსა, და მთობი და ველობი დამკვდრებულთ იყო და იქმნა სიტყვა უფლისა საქარისა მიმართ მეტყუელი და ამათ იტევს უფალი ყოვლისა მწერობელი მეტყუელი, სამჯელი სამართალი საჯეთ და წყალობასა და მძაფრსა იქმოდეთ კაცნი მოკუთსისა მიმართ თვისსა და ¹⁾ და ქერივსა და ობოლსა და მწირსა და მოკდოვსა ნუ ჰმძლავრობდ, და უკეთურებასა მძისა თვისსასა ნუ ბჯრის იმ მძოკსენეობთ თითოეული თვალებთა შინა თქვენთა და და ეურჩნეს უურად ღებად და მისცეს ზურგი შეურაცხის მეოფელი და ეურნი მათნი დაიმძინეს არ შესძენად და და გულნი მათნი დააწესნეს ურჩებად არ შესძენად მჯულისა ჩემისა, და სიტყვანი რომელნი მიაგლინნა უფალმან ყოვლისა მწერობელმან სულისა მიერ მისისა კელითა წინასწარმეტყუელთა ზირველთათა, და იქმნა რისხვა დიდი უფლისა მიერ ყოვლისა მწერობელისა და და იყოს ვითარ სახედ თქვა, და არა ისმინოს მისი, ეგრეთ ღაღადებდენ და არ შეისძინდ იტევს უფალი ყოველისა მწერობელი და და განვკადნე ივინი ყოველთა მიმართ წარმართთა რომელნი არა უწოდნეს, და ქრესანა უჩინო იქმნეს, უკანაგან მათსა არა ვინ იყოს განმგლელისაგან და მტყვევსა, და დააწესეს რჩეული უჩინო საქმეებად.

თ ა ვ ი ც.

და იქმნა სიტყვა უფლისა ყოვლისა მწერობელისა მეტყუელი და ამათ იტევს უფალი ყოვლისა მწერობელი, ვაშურვე სიონსა და იერუსალემსა შური დიდი, და გულის წყრომასა დიდსა ვაშურვე მას და ამათ იტევს უფალი, მოვიქცე სიონსა ზედა და დავემკვდრო შორის იერუსალემსა და ეწოდოს იერუსალიმსა ქალაქი ჰემმარტი, და მთასა უფლისა ყოვლისა მწერობელისასა მთა წმიდა და ამათ იტევს უფალი ყოვლისა მწერობელი, ბერძე სხდენდა მოხუცებულნი და მოხუცებულნი უბანთა შორის იერუსალემისათა, თუთეული ეტყურობისა თვისსა

1) გამოს. კბ. ესაია 1. იერემ. 9.

ქონებული გელსა მისსა სიმრავლისაგან დღეთასა * დ უბანი ე
ქალაქისანი აღივსნენ ურმებითა დ ქაღებითა მოძღერლებითა უბანთ
შორის მისთა * ამათ იტევს უფალი ყოვლისა მურობელი: უკეთუ ვ
უძალოობდეს წინაშე უოველთა ნემტთა ამის ერისათა მათ დღეთა
შინა, ნუ წინაშეცა ჩემსა უძალოობდეს, იტევს უფალი ყოვლისა
მურობელი * ამას იტევს უფალი ყოვლისა მურობელი, აჭა მე ზ
აღმოუწოდო ერსა ჩემსა ქუჭყანისაგან აღმოსავალთასა, დ ქუჭყა-
ნისაგან დასავალთასა * დ შევიფანე ივინი დ დავაშენე შორის ტ
იერუსალემსა დ იუჟნენ ჩემდა ერად დ მე ვიყო მათდა ღმერთად ჭე-
შმარტებისა მიერ დ სიმართლისა მიერ * ამათ იტევს უფალი ყო- თ
ვლისა მურობელი, განძლიერდინ კელნი თქუჭნნი მსმენელთანი
ამათ დღეთა შინა, სიტყვათა ამათ ჰირისაგან წინასწარმეტყუჭლთასა,
რომელი დღითგან დაფუძნებულ არს სახლი უფლისა ყოვლისა
მურობელისა, დ ტაძარი ოდითგან აღშენებულ არს * მით რამეთუ ი
უწინარეს მათ დღეთასა მიზღი კაცთა არ იუოს მოსასვიდელად, დ
მიზღი საცხოვართა არა არს, დ გამოძვალისა დ შეძვალისა არა
იუოს მძუღობა ჭირისაგან, დ განვაფლენ უოველთა ვაცთა თითო-
ეულსა მოუქსისა მიმართ თჯისა * დ აწ არა დღეთა ებრ წინაჰა- ია
რთა უყოფ მე ნემტთა ამის ერისათა, იტევს უფალი ყოვლისა
მურობელი * არამედ ოდეს უჩუჭნო მძუღობა, ვენაჰმან მოსცეს იბ
ნაყოფი მისი, დ ქუჭყანამან მოსცეს ნაშრომნი თჯინო, დ ცამან
მოსცეს ცუჰარი მისი, დ დაუძუდრნე დაშთომილთა ერისა ჩემისათა
ესე უოველნი * დ იუოს ვითარ სახედ იუჭუჭნით წუეფასა შინა წა- თვ
რმართთა შორის სახლი იუდასი, დ სახლი ისრაჟელისა, ეგრეთ გა-
ნგარინნე თქუჭნ, დ იუჟნეთ კურთხევასა შინა, მინდობილ იუჭუჭნით
დ განძლიერდით უფლთა მიერ თქუჭნთა * მით რამეთუ ამათ იტევს იდ
უფალი ყოვლისა მურობელი, ვითარ სახედ ვიგულე განბოროტება
თქუჭნი, განროსებასა შინა ჩემსა, მამათა მიერ თქუჭნთა, იტევს
უფალი ყოვლისა მურობელი * დ არ შევიანნე ეგრეთ განმიწესე- იე
ბიეს, დ გულად მიღიეს ამათ დღეთა შინა კეთილის ყოფა იერუსა-
ლიმისა დ სახლისა იუდასი, კადნიერ იუჭუჭნით * ესე არიან სი- ივ

იბ ტყუანი რომელინი ჰქუნიეთ, ¹⁾ იტყოდეთ ჰქმარიტსა კაცადი მოუქსი-
 სსა მიძართ თვისისა, და სამჯელი მძვდობითი სიძართლით საჯეთ
 იწ ბჭეთა შორის თქუნიტთა და დ თითოეული უკეთურებასსა მოუქსისა
 ით უოვლისა მპრობელი და დ იოს სიტუვა უფლისა უოვლისა მპრო-
 ბელისა ჩემდამო მეტუნიტლი და ამას იტუვს უფალი უოვლისა მპრო-
 ბელი, მარსვა მეოთსე, და მარსვა მესუთე, და მარსვა მეძდე, და მა-
 რსვა მეათე, იუნიენ სახლსა იუდაჲსსა სისარულად და შუნიტბად, და
 დღესასწაულებად კეთილებად, და იმუნიტბდით, და ჰქმარიტება და მძვდობა
 კ მუიუვარეთ და ამათ იტუვს უფალი უოვლისა მპრობელი, მერმე მოვი-
 კა დენ ერნი მრავალნი და მკვდრნი ქალაქთა მრავალთა და დ თან შე-
 მოვიდენ დამკვდრებულნი ქალაქთა სუთთა ქალაქად ერთად მეტევე-
 კბ ლითისა უოვლისა მპრობელისასსა, და მივიდე მეცა და დ მოვიდენ
 კბ ერნი მრავალნი მიებად ზირისა უფლისა უოვლის მპრობელისა
 კბ იერუსალემს შინა, ლსინებად უოფად ზირი უფლისა და ამათ იტუვს
 უფალი უოვლისა მპრობელი, მათ დღეთა შინა უკეთუ მოეკიდენ
 ათნი მამაცნი უოველთავან ნათესავთა ენათასა და მოეკიდენ ფესუსა
 მამაცისა იუდეანისასა მეტუნიტლნი, მოვიდეთ შენთანა, მით რამეთუ
 კვესმა ვითარმედ ღმერთი თქუნიტ შორის არს.

თ ა ვ ი თ.

იბ ნემტი სიტუვსა უფლისა ქუნიტანასა შინა სედრას, და დამსკი-
 სსა მსხუნიტრზლი მას, მით რამეთუ უფალი სედავს კაცთა, და უოველ-
 ბ თა ტომთა ისრაელისათა და დ ესმათ საზღუართა შორის მისთა,
 კ ტვროსი და სიდონი, მით რამეთუ ისრაისეს ფრიად და დ აღაძენნა
 ტვროსმან სიმაგრენი მისნი, და დაიუნჯა ვეცხლი ვითარცა მიწა და
 დ ოქრო ვითარცა თიკა გზისა და ამისთვს ამათ იტუვს უფალი, დაი-
 კბ მკვიდრეს იგინი, და დაჰკადოს სღუად ძალი მისი, და იგი ვეცხლი-
 ე სსა მიერ განილიოს და ისილოს ასკალონმან და შეიშინოს და ლსა-

¹⁾ ეფესელ. დ.

მა ზ შეეღმეს ფრიად, ზ აკარონძან რამეთუ რცხუტნა ქმნილსა ზე-
და მისსა, ზ წარწემდეს მეუე ღასით, ზ ასკალონი არ დამკვიდრე-
ბულ იქმნეს ❖ ზ დამკვიდრენ სხვა ნათესავნი აზოტეს შინა, ზ
ღავამკვა გინება უცხო ტომთა ❖ ზ აღვილო სისხლი მათი ზირი-
საგან მათისა, ზ სამაგელებანი მათნი საშუალისაგან კბილთა მათ-
თასა, ზოლო დაუშენ ესენიცა ღმერთისა ჩუტნსა, ზ იუტენ ვითარ-
ცა ათასის თავი იუდაძს შორის, აკარონი ვითარცა იუბუსელი ❖
ღ მოუტუარო სასლსა ჩემსა აღმრთებად, არა სიარულად არცა კვალად
ქცევა ზ არა მივიდეს მათ ზედა არღა მერმე მდევნილი, მით რამეთუ აწ
ვისილე თვალთა მიერ ჩემთა ❖ ¹⁾ იხარებდ ფრიად ასულო სიონისაო,
ქადგებდ ასული იერუსალიმისა, აჰა მეუფე შენი მოვალს შენდა, მა-
რთალი ზ მაცხოვარი თავადი მძუდი, ზ მჯდომარე კარაულსა ზედა, ზ
კიცუნსა ახალსა ❖ ზ მოსრას ეტლები ეფრემისაგან, ზ ცხენი იერუსა-
ლიმისაგან: ზ მოიხპოს მძუღდი საბრფოლელი ზ სიმრავლე, ზ მშვიდო-
ბა წარმართთაგან, ზ ემთავროს წყალთა, ვიდრე ზღუადმდე, ზ მდი-
ნარეთა მომვლელთა ქუტყანისათა ❖ ზ შენ სისხლითა აღთქმისა
შენისათა განავლინენ კრულნი შენნი მღვმისაგან არ მქონებელისა
წყალსა ❖ ზ დაისხნენ სიმაგრესა შინა კრულნი შესაკრებელისანი,
ღ ნაცუღად ერთისა დღისა მსსემობისა შენისა უკუნ სცნენ მრჩო-
ბლნი ❖ მით რამეთუ მოგითხრენ თავისა ჩემისა მძუღლად იუდა,
კარდაუცუ ეფრემ, ზ აღვადგენ შჯლთა შენთა სიონ შჯლთა ზედა
ელლენთასა, ზ გამოგიმევე შენ ვითარცა მასჯლსა მბრძოლისასა ❖
ღ იუოს უფალი მათ ზედა, ზ გამოვიდეს ვითარცა ელვა ისარი, ზ
უფალძან ღმერთძან ეოვლისა მპერობელძან ნესტჯსა მიერ დანე-
სტოს ზ ვიდოდის მრვისა მიერ ქადება მისი ❖ უფალი ეოვლისა
მპერობელი შეეწევის ამათ, ზ განჰვლენ მათ, ზ შთაფლვენ მათ ქვა-
თა მიერ შურდულისათა, ზ შესუტენ სისხლსა მათსა ვითარცა ღვი-
ნოსა, ზ აღავსებენ ფიალთა ვითარცა საკურთხეველსა ❖ ზ ცხო-
ვნეს იგინი უფალძან ღმერთძან მას დღესა შინა ვითარცა ცხოვა-
რნი ერი მისი, მით რამეთუ ქვანი წმიდანი გორვენ ქუტყანასა ზედა

ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
ივ
იღ
იე
ივ

¹⁾ ესაია აბ. მათე გა.

ბ მისსა ზ რამეთუ რადცა სასიერ მისსა, ზ რადცა კეთილ მისსა
 იქელი ჭაბუკიღთა, ზ ღვინო მსულენელოები ქაღწუღთა.

თ ა ვ ი ი.

ა **წ**ოთხოეთ წვიმა უფლისაგან ეამიერად მსოფს, ზ მცხუჭდი, უფა-
 ბ ლმან ქმნა საოცარნი, ზ წვიმა სახამთრო მისცეს მათ, თოთხოუ-
 გ ლსა მწუხანვილსა ველისა შორის ზ მით რამეთუ აღმომგმობელთა
 ბ თქუნეს შრომანი, ზ მისანთა სილვანი მტყუარნი თქუნეს, ზ მესიზ-
 გ მენი ნუგეშინის სცემდეს ცუდთა, ამის თჯს განგმეს სამწესო ზ
 ბ ოგუჭმნეს, რამეთუ არა იყო გურნება ზ განძებნდა გულის წერომა
 ბ ჩემი მწვემსთა ზედა, ზ კრახათა ზედა მბუის ლო, ზ ზედ მიიხილოს
 ბ უფალმან ღმერთმან ყოვლისა მხურობელმან სამწესოსა მისსა, სახ-
 ბ ლსა იუდასსა, ზ დაწესნეს იგინი, ვითარცა ცხენი მისი შუჭნიერი
 ბ ბრძოლასა შინა ზ ზ მისგან ზედ მოიხილა ზ მისგან განაწესა, ზ
 ბ მისგან მძვილდი გულის წერომითი, ზ მისგან გამოვიდეს ყოველი
 ბ მღვენელი მის შორის ზ ზ იუენენ ვითარცა მებრძოლნი მთრგუ-
 ბ ნველნი თიკასა გზათა ზედა ბრძოლასა შინა ზ განეწუენენ,
 ბ რამეთუ უფალი მათ თანა, ზ სირცხვილეულ იქმენ აღმავალნი
 ბ ცხენთა ზ ზ განვამლიერო სახლი იჭრასი, ზ სახლი იოსებისი
 ბ ვაცხოვნო, ზ დავამკვიდრნე იგინი, რამეთუ შევიუენარენ იგინი, ზ
 ბ იუოს ვითარ სახედ არ გარე მივაქციენ იგინი, რამეთუ მე ვარ უფა-
 ბ ლი ღმერთი მათი ზ შევისმინო მათი ზ ზ იუენენ ვითარცა მბრძო-
 ბ ლნი ეფრემისნი, ზ მხიარულ იყოს გული მათი ვითარცა ღვინისა
 ბ მიერ ზ შეიღთა მათთა იხილონ ზ იმუჭბდენ, ზ იხარებდეს გული
 ბ მათი უფლისა მიერ ზ აღვნიშნენ იგინი ზ შევიწუნარენ იგინი მით
 ბ რამეთუ ზიკსნი მათ ზ განმრავლდენ ვითარ იგი იუენეს მრავალ ზ
 ბ ზ განვთესნენ იგინი ერთა შორის, ზ შორიელნი მომიკსენებდენ მე,
 ბ განზარდნენ შვილნი მათნი ზ მოაქციენ ზ ზ მოვაქციენ იგინი
 ბ ქუჭყანით ეკჯატისათ, ზ ასსურასტანელთაგან შევიწუნარენ იგინი,
 ბ ზ კალაადიტისა მიმართ ზ ლიბანისა მიმართ შევიუენარენ იგინი, ზ
 ბ არა შესცოეს მათგანი არცა ერთი ზ ზ შევიდენ ზღვისა შორის იწ-
 ბ როისა, ზ დასცნენ ზღვისა შორის ღელვანი, ზ განგმენ ყოველ-

ნი სიღრმენი მდინარეთანი, და ზღვებულ იქმნას უოჟღლი გინება ას-
სუქსტანენება, და სვიპტრა ეკვტისა მოისპოს და განუძლიერნე იბ
იგინი უფლისა ბიერ ღუთისა მათისა, და სახელისა მიმართ მისისა
იქაღოდინ, იტევს უფალი.

თ ა ვ ი ი ა

და განახტენ ლიბანო კარნი შენი, და შეჭამნეს ცეცხლმან ნა-
მენი შენი და და ვალაღაებდა ჰიტუ, მით რამეთუ დაეცა ნამევი, რა-
მეთუ დიდად საარებულ იქმნეს დიდებულნი, ვალაღაებდით მესხანი
ბასანიტიდისანი, რამეთუ დაიფხურა მდინარე ნურკოანთა და კმა
მკრდებელთა მწვემსთა, რამეთუ საარებულ იქმნა სიდიდე მათი, კმა
მუჯრალთს ლომთა, რამეთუ საარებულ იქმნეს ფრტვინზანი იორდა-
ნისანი და ხმათ იტევს უფალი ეოვლისა მჭერობელი, ჰმწესით ცხო-
ვართა დაკლვისათა და რომელნი მოძებელთა დაკლნეს და არ შეი-
ნანეს, და განმსყიდელნი მათნი იტეოდეს, კურთხეულ არს უფალი
რამეთუ გაფიდრდით, და მწვესელნი მათნი არა ივნებდეს მათ ზე-
და არა რას და ამისთვის არა ვერიდო არა მერმე დამკვდრებულთა ვ
ზედა ქუტუნისათა, იტევს უფალი, და ჰა მე მივსცემ კაცთა თითოეუ-
ლსა კელთა მოუქსისა თვისისა, და კელთა მეფისა თვისისათა, და
დაჭრას ქუტუნა, და არ განვარინო კელთაგან მათთასა და ჰმწესნე
ცხოვარნი დაკლვისანთა სანახიტიისა შორის, და მოვიტუნე თავისა
ჩემისა ორნი კუტრთხნი, ერთსა უწოდე შეტნარება, და სხვასა უწო-
დე წილის საზომი, და ჰმწესნე ცხოვარნი და აღვიტუნე სამნი
მწვემსნი თთუტსა შინა ერთსა, და დამძიდეს სული ჩემი მათ ზედა,
და რამეთუ სულნი მათნი მწუნარეობდეს ჩემდამო და ჰუთუ, არა
გმწესი თქუტს, მოკუტრომადი მოკუტდინ, და მოკლებადი მოაკლდინ,
და დაშთომილნი შეძჭამდენ კაცადი ვარცთა მოკუტსისა თვისისათა და
და მოვილო კუტრთხი ჩემი შეტნიერი, და განვავლო იგი განსაქარ-
გებელად აღთქმისა ჩემისა, რომელი აღუთქვი ეოველთა მიმართ ერ-
თა და განქარდეს მას დღეთა შინა, და იცნნენ ქანახელთა ცხო-
ვარნი დაცუულნი ჩემნი, მით რამეთუ სიტუება უფლისა არს და
ვთუე მათდა მიმართ, უკეთუ კეთილ არს წინამე თქუტსსა, მოკცით იბ

იგ აღწონეთ სასუიდელო ჩემი, ანუ უკუნ თქვთ ა¹⁾ ზ აღწონეს სას-
 უიდელო ჩემი ოცდა ათნი ვეცხლნი, ზ თქუა უფალმან ჩემდამო,
 დასხენ ეგენი გამოსადნობელსა ზ განიხილე უკეთუ გამოცდილ არს,
 ვითარ სახედ გამოვიცადე მათთჳს, ზ მოვიხუწნ ოცდა ათნი ვეც-
 იდ ხლნი, ზ შევიხუწნ სახიდ უფლისა სადნობელად მიმართ ა ზ გან-
 იე ვაგდე კუჭრთხი მეორე წილის საზომი, განსაქარვებელად აღთქმისა
 ჩემისა, საშუალ იუდასსა, ზ საშუალ ისრაელისა ა ზ თქუა უფალ-
 იგ მან ჩემდამო, მერმე მოიხუწნ თავისა შენისად ჳურჳკლნი სამწეემ-
 სონი, მწეემისა გამოუცდელისანი ა მით რამეთუ აჰა მე აღვად-
 გინო მწეემსი წარმართი ქუჭრანასა ჳედა მოკლებული არ მოიხი-
 იზ ლოს, ზ განბნეული არ მოიძიოს, ზ შემუსრვილი არ განკურნოს,
 ზ მრთელსა არა წარუძართოს, ზ კორცნი რჩეულთანი შეჰამნეს, ზ
 ფერგნი მათნი კარდააქცინეს ა ჳ რომელნი ჳმწესიან ამაოთა, ზ
 დაუტევებენ ცხოვართა, მანჯლი მკლავსა ჳედა მისსა, ზ თუაღნი
 მისნი მარჯუტნესა მისსა, ზ მკლავნი მისნი განკმობით განკმეს ზ
 თუაღნი მისი მარჯუტნე დამბრძალი დაბრძეს.

თ ა ვ ი ი ა.

ა ნეპტი სიტუჯსა უფლისჳ ისრაელსა ჳედა, იტუჯს უფალი,
 კარდამრთხმელი ცისა, ზ დამამუარებელი ქუჭრანისა, ზ შემქმნელი
 ბ სულსა კაცისსა მის შორის ა აჰა მე დავსდებ იერუსალიმსა, ვი-
 თარცა კარსესა მერუევსა გარემომს ყოვლისა ერისა, ზ იუდას მო-
 გ რის, ზ იუოს გარე მოცვა იერუსალიმსა ჳედა ა ზ იუოს მას დღე-
 დ სინა დავდვა იერუსალიმი ქვად, დათრგუნვილად ყოველთა წარ-
 მართთა მიერ, ყოველი დამთრგუნველი მისი სიმღერით იმღერო-
 დ დის, ზ შეკრბენ მის ჳედა ყოველნი ნათესავნი ქუჭრანისანი ა მას
 დღესა შინა, იტუჯს უფალი ყოვლისა მჳგრობელი, დავსცე ყოველი
 ცხენი განკრთომილებითა ზ აღმავალი მისი ცნობა ვნებულებითა,
 ხოლო სახლსა ჳედა იუდასსა განვასხუნე თუაღნი ჩემნი, ზ ყოველ-
 ე ნი ცხენნი ერთანი დავსცნე დაბრძობითა ა ზ იტუოდინ ათასის
 თავნი იუდასსნი გულთა შინა მათთა, ვჳოვნეთ თავთა თჳსად დამ-

¹⁾ მათე 28.

კვიდრებულნი იერუსალიმს, უფლისა მიერ ყოველისა მწერობელისა ღუთისა მათისა **ჟ** მას დღესა შინა დავსხნე ათასის თაფნი იუდას-
 ნი, ვითარცა მუგუზი ცეცხლისა შემათა შორის **ჟ** ვითარცა ლამპა-
 რი ცეცხლისა ლელწამთა შორის, **ჟ** შესჭამდენ მარჯუტნით **ჟ** მარ-
 ცხენით ყოველთა ერთა გარემო, **ჟ** დამკვდროს იერუსალიმმან, **ჟ**
 მერმე თვსაგან იერუსალიმი **ჟ** **ჟ** აცხონნეს უფალმან კარვებნი იუ-
 დასნი, ვითარცა დასაბამსა რათა არ განდიდნებოდის სახლი დავი-
 თისი **ჟ** სილაღე მკვდრთა იერუსალიმისათა იუდას ზედა **ჟ** **ჟ** იუოს **ტ**
 მას დღესა შინა შემწე იუოს უფალი ყოველთა მკვდრთათვს იერუ-
 სალიმისათა, **ჟ** იუოს უძღური მათ შორის მას დღესა შინა ვითარ-
 ცა დავით, **ჟ** სახლი დავითისა სახლ, **ჟ** ვითარცა სახლი ღუთისა
 ვითარცა ანგელოზი უფლისა წინაშე მათსა **ჟ** **ჟ** იუოს მას დღესა **თ**
 შინა ვიძიო მოსპობა ყოველთა წარმართთა მიმავალთა იერუსალიმ-
 სა ზედა **ჟ** **ჟ** მივჭვინო სახლსა ზედა დავითისსა, **ჟ** დამკვდრე-
 ბულთა ზედა იერუსალიმისათა, სული მადლისა სინარულისა **ჟ**
 თანა ლმობისა, ¹⁾ **ჟ** მოიხილონ ჩემდამო მის წილ რომლისა მი-
 მართ უგძირეს **ჟ** როკვიდეს, **ჟ** იტეებდენ მათ ზედა ტეებათა ვი-
 თარცა საუჭარელსა ზედა **ჟ** ილმონ ლმობა, ვითარცა ჰირემოსა ზე-
 და **ჟ** მას დღესა შინა განდიდნეს იერუსალიმსა შორის ტეება, ²⁾ **ია**
 ვითარცა ტეება ბროწეულთა, ველსა ზედა მოკუტწითლისა **ჟ** **ჟ** იტ-
 ეებდეს ქუტწუნა ტომად ტომად თვსაგან **ჟ** ტომი სახლისა დავი-
 თისი თვსაგან, **ჟ** დედანი მათნი განთვსებით, ტომი სახლი ნა-
 თანისი თვსაგან, **ჟ** დედანი მათნი განთვსებით, ტომი სახლისი
 ლევისი თვსაგან, **ჟ** დედანი მათნი განთვსებით, ტომი სახლისა
 სვამეონისი თვსაგან, **ჟ** დედანი მათნი განთვსებით **ჟ** ყოველნი ნე-
 შტნი ტომნი, ტომი თვსაგან **ჟ** დედანი მათნი განთვსებით. **იღ**

თ ა ვ ი ი ბ.

შას დღესა შინა იუოს ყოველი ადგილი წყარო განღებულ **ა**
 სახლსა დავითისსა, **ჟ** მკვიდრნი იერუსალიმისანი გარდასამრველად,
ჟ ცოდვილთათვს დასაპყურებლად **ჟ** ³⁾ **ჟ** იუოს მას დღესა შინა, **ბ**

¹⁾ იოანე ით.—²⁾ ბ ნეშტ. ლე.—³⁾ ეზგ. ლ.

კელსა მოუქსისა თჯისასა, ღ თან შეათხზნას კელი მისი კელისა
 იღ მათ მოუქსისა მისისასა ❖ ღ იუდა წუობა ეოს იერუსალიმს შინა,
 ღ თანა აქუნდეს ძალი ეოველთა გარეშემოთა ერთა, ოქრო ღ ვეც-
 იე ხლი, ღ შესამოსელი სიძარტლედ ფრიად ❖ ღ ესე ეოს დაცემა
 ივ ცხენთა ღ კერძო ვირთა, ღ აქლემთა ღ ვირთა, ღ ეოველთა საცხოვართა
 მუოფთა ბანაკთა მათ შინა, დაცემისა ამისებრ ❖ ღ ეოს რაოდენნიცა
 დაშთენ ეოველთაგან წარმართთა მოსრულთა იერუსალემსა ზედა, ღ
 აღმოვიდოდინ წლითი წლად თაუვანის ცემად მეფესა უფალსა ეოვლისა
 მჰერობელსა, ღ დღესასწაულობაჲ დღესასწაული კარვის დგმისა ❖
 იზ ღ ეოს რაოდენნიცა არა აღვიდენ ეოველთაგან ტომთა ქუჭყანისა-
 თა იერუსალემად თაუვანისცემად მეფესა უფალსა ეოვლისა მჰერო-
 ბელსა, ღ არა ეოს მათ ზედა წუძა ღ იგინიცა მათეე თანა შეიძი-
 იწ ნენ ❖ ხოლო უკეთუ ტომი ეკუპტისა არა აღვიდეს, არცა მრვიდეს
 მუნ, მათ ზედაცა ეოს დაცემა, რომელი შეამთხვოს უფალმან ეო-
 ვლისა მჰერობელმან ნათესავთა რაოდენნიცა არა აღვიდენ დღესა-
 ით სწაულობად კარვის დგმისა დღესასწაულსა ❖ ესე არს ცოდვა ეკუ-
 პტისა ღ ცოდვა ეოველთა ნათესავთა რაოდენნიცა არა აღვიდენ
 კ დღესასწაულობად დღესასწაულსა კარვის დგომისასა ❖ მას დღესა
 შინა ეოს აღჯრსა შორის ცხენისასა წმიდა უფლისა ღ იუენენ
 კა სიავნი სახლსა შინა უფლისსა ვითარცა ფიალი წინაშე ზირსა
 მსხუჭრზლის საცავისასა ❖ ღ ეოს ეოველი სიავი იერუსალემს
 შინა ღ იუდასა შორის წმიდა უფლისა ეოვლისა მჰერობელისა, ღ
 მივიდოდინ ეოველნი მსხუჭრზლეულნი, ღ მიიხუმიდენ მათგან ღ
 აგობდენ თაჯთა მათთად, ღ არა ეოს ქანანელი მერმე სახლსა ში-
 ნა უფლისა ძალთასასა მას დღესა შინა.

დასასრული წინასწარმეტყველისა ზაქარიასი, აქეს თავსა შორის თვისსა
 თავი იღ.

წინასწარმეტყველება მალაქიასი.

თ ა ვ ი ა.

შეიღება სიტყვისა უფლისასა ისრაელსა ზედა კელითა ანგე- ა
 ლოზისა მისისათა * დაისხენით უკუტ გულთა შინა თქუტნთა * ბ
 შეგიევარენ თქუტნ, იტუჯს უფალი, ღ სთქუთ, რაჲსა შორის შემიუტა- გ
 რენ ჩუტნ, არა მძა იუთა ისავ იაკობისი, იტუჯს უფალი, ¹ ღ შევი- ღ
 უტარე იაკობი * ხოლო ისავი მოვიძულე ღ დავსხენ საზღუარ- ღ
 ნი მისნი უჩინო საქმნელად, ღ სამკვიდრებელი მისი მისაცემელებად
 უდაბნოსა * მით რამეთუ თქუტნ, უკეთუ იღუბეა დაიქცეს ღ მივი- ე
 ქცეთ ღ აღვაშენეთ ნაოკარნი მოოკრებულნი მისნი, ამათ იტუჯს
 უფალი ეოვლისა მპერობელი, იგინი აღშენებდენ ღ მე დავაქციო, ზ
 ღ ეწოდოს მათ საზღუტრებ უსჯულოებისა, ღ ერ რომლისაგან გა-
 ნეენებულ არს უფალი ვიდრე საუკუნომდე * ღ თუალთა თქუტნთა ვ
 ისიღონ, ღ თქუტნ სთქუთ, განდიდნა უფალი ზემთა ზედათ საზ- ზ
 ღუართა ისრაელისათა * მე აღიდებს მამასა ღ მონა ემიშვის უფა- ზ
 ლსა თჯსა, ღ უკეთუ მამა ვარ მე, სადა არს დიდება ჩემი, ღ უკეთუ
 უფალი ვარ მე, სადა არს შიში ჩემი, იტუჯს უფალი ეოვლისა
 მპერობელი, თქუტნ მდდელთა განაოხეთ სახელი ჩემი, ღ თქუთ, ზ
 რაჲსა მიერ განვაოხეთ სახელი შენი * მოიხუტნით მსხუტრზლისა ზ
 საცავისა მომართ ჩემისა ჰურნი შეუინებულნი, ღ სთქუთ, რაჲსა
 მიერ შევაგინენით იგინი, თქუტნისა მიერ თქუტნგან ტაბლა უფლისა
 შეურაცხქმნილი არს, ღ ზედა დადასხმულნი ჭამადნი შეურაცხნი
 არიან * მით რამეთუ შემოთუსწიროთ ბრძა სხუტრზლისა საცავად თ
 არა ბოროტ არსა, ღ უკეთუ შემოსწიროთ მკელობელი ანუ სნეული
 არა ბოროტ არსა, შესწირე იგი წინამძღუარსა შენსა უკეთუ მიით-
 ვალოს იგი, ანუ ათნოს ჰირსა შენსა, იტუჯს უფალი ეოვლისა
 მპერობელი * ღ აწ დაიკეთ ჰირი ღუთისა თქუტნისა, ღ ევედრენით ი

1) რომაელ. ვ.

მას რამეთუ კელთა შინა თქუწნთა იქმნეს ესენი, უკეთუ მე ვიპოო
 თქუწნებან ზირი თქუწნი, იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი **ა**
 მით რამეთუ თქუწნი თანაცა დაჰჰულ იქმნენ კარნი **ბ** არა აღიზნეთ
 მსხუტრწლის საცავად ხემდა ძღუწნი, არა არს ნება ჩემი, თქუწნდა,
 იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი, **ბ** მსხუტრწლსა არ შევიწი-
 რავ კელთაგან თქუწნთა **ა** ¹⁾ მით რამეთუ აღმოსავალთაგან მხი-
 სათაჲ **ბ** ჭიდრე დასავალთამდე სახელი ჩემი დიდებულ არს წარ-
 მართთა შორის, **ბ** ყოველსა ადგილსა საკუძველი მოერთმის სა-
 ხელსა ჩემსა **ბ** მსხუტრწლი წმიდა **ბ** მით რამეთუ დიდ არს სახელი
 ჩემი წარმართთა შორის, იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი **ა**
 ხოლო თქუწნი შეაგინებთ მას თქუძმისა მიერ თქუწნისა, ტაბლა უფლისა
 მაწიკულებანი არს, **ბ** მას ზედა დაგებულნი ჭამადნი შეურაცს
 არიან **ა** **ბ** სთქუთ, ესენი ძვირფენულობისაგან არიან, **ბ** განვბერენ
 ივინი, იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი, **ბ** შემოიხუჯით ნატა-
 ცებთა **ბ** ძველობელთა, **ბ** აღმფოთებულთა **ბ** შემოსწირავთ მსხუტ-
 რწლსა, უკეთუ მივითვალავ ამით კელთაგან თქუწნთა, იტყვს უფა-
 ლი ყოვლისა მპერობელი **ა** **ბ** წვეულ იყავნ კაცო რომელი შემბ-
 ლებელ იყოს, **ბ** იყოს სამწესოსა შინა მისსა ვერძი, **ბ** აღთქუმა
 მისი მას ზედა, **ბ** დაუკლას უფალსა განხრწნილი, მით რამეთუ მე-
 ფე დიდი ვარ მე, იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი, **ბ** სახელი
 ჩემი ზედ სახინო არს წარმართთა შორის.

თ ა ვ ი ჰ

და აწ მცნება ესე თქუწნდა მიმართ არს ძღდელთა **ა** ²⁾ უკეთუ
 არა ისძინოთ, **ბ** უკეთუ არა დაიდვათ გულსა შინა თქუწნსა, მიცე-
 მად დიდება სახელსა ჩემსა, იტყვს უფალი ყოვლისა მპერობელი, **ბ**
 გამოვაჯლინო თქუწნი ზედა წყევალ **ბ** დაწვევო კურთხევა თქუწნი **ბ**
 დაწვევო იგი, **ბ** განვაქარვო კურთხევა თქუწნი **ბ** არა იყოს თქუწნი
 შორის რამეთუ თქუწნი **ბ** დიდდევით გულსა შინა თქუწნსა **ა** **ბ** ჰა
 ესერა მე მივიღებ თქუწნებან ძვარსა, **ბ** განვჭვოფ ქუსეცსა, ზირთა
 თანა თქუწნსა, ქუსეცსა დღესასწაულისა თქუწნთასა, **ბ** მივიხუნი

1) ფსალ. რბ.—2) ლევიტ. კვ. ბ შჯულ. კმ.

თქვენ მისდაძი ✱ ღ შეემეცნენით ვითარცა მე მოვაფლინე თქვენდა ღ
 მცნება ესე უოფად აღთქმა ჩემი ღვეიტელთა მიმართ, იტევს უფალი ღ
 უოვლისა მწერობელი ✱ აღთქმა ჩემი იუოს მის თანა, სიცოცხლისა ღ
 ღ მშვიდობისა, ღ მივეც მას შიშისა მიერ შეშინებად ჩემგან, ღ ზი- ღ
 რისაგან სასელისა ჩემისა შეკდემულ უოფად მისდა ✱ შჯული ჭეშ- ღ
 მარტებისა იუო ზირსა შინა მისსა, ღ უსამართლოება არა იაოვა ღ
 ბაკეთა შორის მისთა, მშვიდობა წარმმართებელი ვიდოდა ჩემ თანა, ღ
 ღ მრავალნი მოვაქციენ უსამართლოებისაგან ✱ რამეთუ ბაკენი ღ
 მღდელისანი დაიცვენ მეცნიერებასა, ღ შჯული გამოიძიონ ზირისა- ღ
 გან მისისა, რამეთუ ანგელოზი უფლისა უოვლისა მწერობელისა ღ
 არს ✱ ხოლო თქვენ მისდრეკით გზისგან, ღ უძლურ ჭევენით ღ
 მრავალნი შჯულსა შინა, ღ განსწწენით აღთქმა ღვეისი, იტევს ღ
 უფალი უოვლისა მწერობელი ✱ ღ მე მიცვენ თქვენ შეურას ქმნი- ღ
 ლად ღ უგულებელს უოფილად უოველთა შორის წარმართთა, მით ღ
 რამეთუ თქვენ არ დაიცვენით გზანი ჩემნი, არამედ მიიღებდით ზირ- ღ
 თა შჯულსა შინა ✱ ') არა ღმერთმან ერთმან აღგაგნაა თქვენ, არა ღ
 მამა ერთი არსა თქვენ უოველთა, რად რამეთუ დაუტევეთ თი- ღ
 თოეუდმან მამა თვისი, შეგინებად აღთქმასაცა მამათა თქვენთასა ✱ ღ
 დატევებულ იქმნა იუდა ღ სამაკელი იქმნა ისრაელსა შორის, ღ ია
 იერუსალიმსა შორის, მით რამეთუ შეაგინნა იუდამან წმიდანი უფ- ღ
 ლისანი, რომელნი შეიეჭანნა მათ შორის, ღ მომარჯუტ იქმნა ღ
 ღმერთთა მიმართ უცხოთა ✱ მოსზობს უფალი კაცსა მოქმედსა იბ
 ამათსა, ვიდრემდის დამდაბლდესცა კარვებთაგან იაკობისათა, ღ შე- ღ
 მწირველთაგან მსხუტრზლსა უფლისა უოვლისა მწერობელისა ✱ ღ ივ
 ამათ რომელნი მძულდეს ჭეოფდით, დაჭუბრეთ ცრემლითა მსხუტ- ღ
 რზლის საცავი ჩემი, ღ ტირილითა ღ სულთქმითა შრომათგან, რა- ღ
 მეთუ ღირს არს მისედვა მსხუტრზლისა მიმართ ანუ მიღებად მისა- ღ
 თვალველი ველთაგან თქვენთა ✱ ღ სთქუ რათა უფლისა თვის კელ- ღ
 მა შორის შენსა ღ შორის ცოლისა სიჭაბუკისა შენისასა რამთ ღ
 დაუტევე, ღ ესე ზიარე შენი ღ ცოლი აღთქმისა შენისა ✱ ღ არა იე

1) მათე კვ. ეფეს. დ.

ივ სსტჳან ქმნა, ჰ ქჳტ მინაღებ სულისა მისისა, ჰ სთქუთ, რასა
იზ სსტჳასა გარნა თესლსა ეძიებს უფალი ჰ დაიცევით სულთა შორის
 თქჳტნთა, ჰ ცოლსა სიჭაბუკისა შენისასა ნუ დაუტევებ ჰ არამედ
 უკეთუ მოძმულებელი განავლენ, იტევს უფალი ღმერთი ისრაელი-
 სს: ჰ დაფაროს უთნობა, გულის ზრასკათა შენტა ზედა, იტევს
 უფალი ფოვლისა მჰერობელი, ჰ დაიცევით სულისსა შორის თქჳტ-
 ნისა ჰ არ დატევებულ იქმნეთ ჰ განძაპკინებულნი უფლისანი, სი-
 ტუებათა მიერ თქჳტნთა, ჰ სთქუთ რაჲსათჳს განვაძკინეთ, თქჳმსა
 შორის თქჳტნსა, ფოველი მოქმედი ბოროტთა კეთილ წინაჲმე უფ-
 ლისა, ჰ მათ შორის სათნო იყო მან, ჰ სადა არს ღმერთი სიძარ-
 თლისა.

თ ა ვ ი ზ.

ს ბ გ დ ე
 ეჳა ¹⁾ გამოფავლინო ანგელოზი ჩემი ჰ მოიხილოს გჳს ზი-
 რისა ჩემისა, ჰ ჩეესა შინა მოვიდეს ტაძარდ თჳსსა უფალი, რო-
 მელსა თქჳტნ ეძიებთ, ჰ ანგელოზნი აღთქმისა რომელი თქჳტნ
 გნებავსეუ, აჳა მოვალს, იტევს უფალი ფოვლისა მჰერობელი ჰ ჰ
 ვინ დაითმინოს დღე შემოსლვისა მისისა, ანუ ვინ დაუდგეს გამო-
 ცხადებასა შორის მისსა: მით რამეთუ შემოვიდეს იგი ვითარცა ცე-
 ცხლი სადნობელისა, ჰ ვითარცა მღელო მრცხელთა ჰ ჰ დაჯდეს
 დნობა ჰ განწმედად ვითარცა ოქროსა ჰ ვეცსლსა, ჰ გამოწმიდნეს
 ძენი ლევიანი, ჰ შთაასნნეს იგინი ვითარცა ოქრო, ჰ ვითარცა
 ვეცხლი, ჰ იუენენ უფლისა შემწირველ მსხჳტრზლსა სიძართლისა
 მიერ ჰ ჰ სთნდეს უფალსა მსხჳტრზლი იუდასი ჰ იერუსალიმისა
 ვითარცა დღენი საუკუნოსანი, ჰ ვითარცა წელიწადნი წინაჳარნი ჰ
 ჰ მოვიუენენ თქჳტნდამი მსჯავრისა მიერ, ჰ ვიყო მე მოწამე
 მსწრაფლ მწამლველთა ზედა ჰ მეძრუშეთა ზედა, წამლვათა ზედა ჰ
 ძრუშებათა ზედა, ჰ მფუცავთა ზედა სასელისა ჩემისათა ცრუსა ზე-
 და, ჰ დამაკლებლთა ზედა სასეიდელსა მოსასეიდლისასა, ჰ მძლ-
 ვრთა ზედა ქერივთასა, ჰ დამქენჯნელთა ობოლთასა, ჰ განმდრე-
 კელთა მსჯავრსა მწირისასა, ჰ არ მოძიშთა ჩემთა, იტევს უფალი

¹⁾ მათე ია. მარკ. ა. ლუკა ა ჰ ზ. ესაია მ.

უოვლისა მჰერობელი ❖ მით რამეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი თქუ-
 ნი ღ არა ვიცვალევი, ღ თქუწნ მენი იაკობისნი ❖ არ კანეეენებოთ
 ცოდვათაგან მამათა თქუწნთასა, მისდრიკენით სასჯელონი ჩემნი
 ღ არ დაიძარსენით: ¹⁾ მოიქეცით ჩემდა, ღ მოვიქცე თქუწნდა, იტუჯს
 უფალი უოვლისა მჰერობელი, ღ სთქუთ რამთა მოვიქცეთ ❖ უკეთუ
 ეცროს კაცი ღმერთსა, მით რამეთუ თქუწნ მეცროუწნით მე, ღ სთქუთ
 რამთა ღ გეცროუწნთ შენ, რამეთუ ათეულის სედანი ღ დასაბამნი თქუწნ
 თანა არიან ❖ ღ უგულებელს მეოფელნი უგულებელს ჰყოფთ
 თქუწნ, ღ თქუწნ ჰმწინებლობთ ჩემდამო ❖ წელიწადი დასრულდა,
 ღ შეიხუწნით ეოველნი ნაყოფნი საუნჯეთა მიძართ, ღ არს ნატაცე-
 ბი სასლთა შინა თქუწნთა: მოიქეცით უკუწ ამისგან, იტუჯს უფა-
 ლი უოვლისა მჰერობელი, უკეთუ არა განგისტრე თქუწნ საქანელ-
 ნი ცისანი, ღ მოგუინო თქუწნ კურსხევა ჩემი, ვიდრე კმა ეოფამ-
 დე ❖ ღ დაგაწესე თქუწნ ჰამად მამართ, ღ არ განგისტრწნა თქუწნ
 ნაყოფი ქუწყანისა, ღ არ მოუძღუოდეს ვენაჯი თქუწნნი, ანუ ველსა
 შორის, იტუჯს უფალი უოვლისა მჰერობელი ❖ ღ გნატრიდენ
 თქუწნ ეოველნი წარმართნი, მით რამეთუ იუწნეთ თქუწნ ქუწყა-
 ნა ნებებითი, იტუჯს უფალი უოვლისა მჰერობელი ❖ ²⁾ ღ სთქუთ
 რამ მვირ ვსიტუწნთ მენიად შენდა, იტუჯს უფალი ❖ სთქუთ რამ
 ამაო არს მონებელი ღუთისა, ღ რამ უმეტესი რამეთუ დავიცვე-
 ნით დასაცველნი მისნი ღ რამეთუ ვიდოდეთ მრწემნი წინამე ჰირსა
 უფლისა ეოვლისა მჰერობელისა ❖ ღ აწ ჩუწნ ვჰნატრით უცხო-
 თა, ღ აღემენებიან მოქმედნი უსჯულოთანი, ღ წინა აღუდკეს ღმე-
 რთსა ღ ცხონდეს ❖ ამათ მვირ სიტუვიდეს მოშიმნი უფლისანი,
 თითოეული მოუქსისა მიძართ თჯისა: ღ მიხილა უფალმან ღ
 შეისმინა, ღ დაწერა წიგნი მოსაჯსენებელისა წინამე მისსა მოში-
 მთა უფლისათა ღ მკრძალავთა სახელისა მისისათა ❖ ღ იუწნენ ჩე-
 მდა, იტუჯს უფალი უოვლისა მჰერობელი, დღედ მიძართ რომელსა
 ეოფილ იუოს მოურნედ, ღ უეწაოდეს მას ვითარ სახედ უეწავინ კა-
 ცი მესა თჯსსა მსახურეულად მისსა ❖ ღ მოიქეცით ღ იხილეთ სა-

1) ზაქარ. ა. — 2) იოხ კა.

ბუალ მართლისა ღ საბუალ უსჯულოსა, ღ საბუალ მსახურისა ღ ღუთისასა ღ არ მსახურისა.

თ ა ვ ი დ.

ა ეთ რამეთუ აჭა დღე მოვალს უფლისა შემწუჭლი ვითარცა
 თორნე, ღ ალაგზნნეს ივინი, ღ იუენენ ეოველნი სხუა ნათესავნი,
 ღ ეოველნი მოქმედნი უსჯულოთანი. ლელწამი ღ აღანთნეს ივინი
 მოძავალმან დღემან, იტუჯს უფალი ეოვლისა მწერობელი, ღ არა
 ბ დაძთეს მათი ძირი, არცა რტო ✱ ¹⁾ ღ აღმოგიბრწეინდეს თქუტწნ
 მოძიძთა სასელისა ჩემისათა მჲე სიმართლისა ღ კურნება შორის
 ვითარცა ზუარაკნი ვსნილნი საკრველთაგან ✱ ღ დასტრგუნვიდეთ
 კ უსჯულოთა, ღ იუენენ ნაცარ ქუტძე ფერგთა თქუტწნთა დღესა შინა
 დ რომელსა მე ვეოფ. იტუჯს უფალი ეოვლისა მწერობელი ✱ ²⁾ მოი-
 კსენეთ მჯული მოსესი, მონისა ჩემისა, ვითარ იგი ვამცვენ მას
 ე ქორებს შინა ეოვლისა მიმართ ისრაელისა, ბრძანებანი ღ სამარ-
 ე თალნი ✱ ³⁾ ღ აჭა მე მოგიფლენ თქუტწნ ილიას თეზბიტელსა ზირ-
 ვ ველ მოსლვისა დღისა უფლისა დიდსა ღ განჩინებულსა ✱ რო-
 მელმან კუალად მოაგოს გული მამისა მისა მიმართ, ღ გული კა-
 ცისა მოუქსისა მისისა მიმართ, ნუ მოსრულმან მოვსაო ქუტყუნა მეის.

დასასრული წინასწარმეტყველისა შალაქიასი, აქეს თავსა შორის თეისსა თავი დ.

წ ი გ ნ ი ა

თ ა ვ ი ა.

ა და იეო ოდეს დასცა ალექსანდრე ძემან ფილიპესა მაკიდონე-
 ლისამან, რომელი გამოვიდა ქუტყუნისაგან ქეტთელით, ღ დასცა და-
 ბ რია მეფე სპარსეთისა ღ მიდელისა, ღ გამეფდა მის წილ ზირველ
 ელდასა შინა ✱ ღ შეასავა ბრძოლანი მრავალნი, ღ დაიპყრა სიმ-

¹⁾ ლუკა ა. — ²⁾ გამოს. კ. ბ სჯულ. თ. — ³⁾ მათე ზ. მარგ. თ. ლუკა ა.

ტკიცენი მრავალთანი ღ მოსწუვიტნა მეფენი ქუჭყანისანი ზ ღ მო-
 ვლნო ვიდრე კიდედმდე ქუჭყანისა, ღ აღილო ნატუქუჭყანავი მრავა-
 ლთა წარმართთა, ღ დადუმა ქუჭყანა წინაშე მისა, ღ აღმაღლნა,
 ღ აღემატა გული მისი ზ ღ შეკრიბა ძალი ძლიერი ფრიად ზ ღ
 ჭფლობდა სოფლებთა ზედა ღ წარმართთა ღ მძლავრთა, ღ იქმნენ
 მისა მოსარკეობასა შინა ზ ღ შემდგომად ამათსა დაეცა სარეცელსა
 ზედა, ღ სცნო რამეთუ მოკუდეების ზ ღ მოუწოდა ურმათა თჯსთა კუთილ
 მობილთა რომელნი მისთანა იუქნენ სიურმითგან თანა შესდრილნი
 მისსა, ღ განუყო მათ სამეფო თჯსი ჯერეთ სიცოცხლესავე მისსა
 მეოფმან ზ ღ მეფობდა ალექსანდრე ათორმეტ წელ, ღ მოკუდა ზ
 ღ ჭფლობდეს ერმანი მისნი თჯთუულნი ადგილსა შინა თჯსთა ზ ღ
 დაიდგეს დიადიმა უოველთა შემდგომად სიკუდილისა მისისა, ღ მე-
 თა მათთა შემდგომად მათსა წელსა მრავალთა, ღ განამრავლეს ბო-
 როტი ქუჭყანასა ზედა ზ ღ გამოვიდა მათგან ძირი ცოდვისა ან-
 ტიოსოს ეპიფან, მე ანტიოსოს მეფისა, რომელი იყო წინდადი
 რომსა შინა, ღ მეფობდა წელსა შინა ას ოცდა ჩხდმეტსა მეფობასა
 ელენთასა ზ მათ დღეთა შინა გამოვიდნენ ისრაელთაგან ძენი უს-
 ჯულონი, ღ არწმუნებდეს მრავალთა რომელნი იტყოდეს: წარვი-
 დეთ ღ აღვთქუათ აღთქმა წარმართთა თანა რომელნი არიან კარე-
 მოს ჩუჭნსა, რამეთუ ოდეთგან განვეყენით მათგან, გუჭოვეს ჩუჭნ
 ძკრმან მრავალმან ზ ღ კეთილად აღუნდათ სიტყვა თვალთა შინა
 მათთა ზ ღ წინარე გამოიძიეს ვინამენი ერთაგან, ღ წარვიდენ მე-
 ფისა მიმართ, ღ მისცა მათ კელმწიფება უოფად სიმართლე წარმა-
 რთთა ზ ღ აღაშენეს თავისა თჯსისა სასწავლო იერუსალიმსა ში-
 ნა შჯულისა ებრ წარმართთა ზ ღ ევეს თავისა თჯსისა წინადაუ-
 ცვეთელობა, ღ განემორჩნეს აღთქმისაგან წმიდისა, ღ შეეუღლნეს წა-
 რმართთა, ღ მიეცნეს უოფად ბოროტისა ზ ღ განემსადა მეფო-
 ბა წინაშე ანტიოსოსა: ღ განიზრასა მეფობა ქუჭყანისა ეკვ-
 ჰტისა, რამეთუ რომელ მეფობდეს ორთა სამეფოთა ზედა ზ ღ
 შევიდა ეკვჰტესა შინა ერთთა მძიმითა, ეტლებითა ღ სპილოები-
 თა, ღ თანა მკედრებითა, ღ სავაჭროსა ნავებითა სიმრავლი-

გ
 დაე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ,ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ

ით თა ზ დ აღადგინნეს ბრძოლა ჰტოლმეოს სედა მეუისა ეგვტისა,
 ზ შეშინდა ჰტოლმეოს ჰირისაგან მისისა ზ ივლტოდა, ზ დაეცნეს
 კ წულულებანი მრავალნი ზ აღიღნეს ქალაქნი მტკიცენი ქუჭყანა-
 სა შინა ეგვტისასა, ზ აღიღო ნატყუწნავი ქუჭყანისა ეგვტისა ზ
 კა ზ მიიქცა ანტიოს შემდგომად ოდესცა დასცა ეგვტე ას ორმეოც
 კბ ზ სამსა წელსა შინა ზ აღვიდა ისრაელსა სედა, ზ იერუსალემსა
 კბ სედა ერთა მძიმითა ზ შევიდა სიწმიდესა შინა აშარტავანებითა, ზ
 აღიღო საკურთხეველი ოქროსა, ზ სასანთლე სანთლისა, ზ უოველნივე
 ჭურჭელნი მისნი, ზ ტრაპეზი წინა დაკებული, ზ დასანთსეველი, ზ
 ლაკვანნი, ზ სასაკევენი ოქროსანი, ზ კრეტსაბეელი, ზ გვრგვინი
 ზ სამკაულნი ოქროსა, რომელი იყო ჰირსა სედა ტაძრისასა, ზ
 კდ შემუსრა უოველი ზ აღიღო ოქრო ზ ვეცხლი, ზ ჭურჭელნი გუ-
 ლის სათქმელნი, ზ უოველნი საუნჯენი დაფარულნი რომელნიცა
 კმ ჰოვა, ზ აღიღო უოველი ზ განვიდა ქუჭყანასა თჯსსა ზ ჰუო
 კმ მკვლელობა, ზ იტეოდა აშარტავანებითა დიდითა ზ იყო ტი-
 კს რილი დიდი ისრაელსა შინა, უოველთა სედა აღვიღთა მათთა ზ ზ
 კლ სულთ ითქუნეს უსუცესთა ზ მოსუცებულთა, ზ ჰაბუკთა ზ ქალწუ-
 კლ ლთა, ზ მოუძღურდეს, ზ შეწნიერება დედათა შეიცვალა ზ უოველ-
 კთ თა სიძეთა მიიღეს ტირილი, ზ მსხდომარენი ცხედარსა სედა საქო-
 ლ რწილოსა იქმნეს მწუსარებასა შინა ზ შემწუნდა ქუჭყანა მკვდრთა
 ლ მათ სედა, ზ უოველი სახლი იაკობისი შეიმოსა სირცხულითა ზ
 ლ ზ შემდგომად ორისა წლისა დღეთა, წარგსავნა მეფემან მოსარკეთ
 უსუცესი ქალაქთა შინა იუდასა, ზ მოვიდა იერუსალემს შინა ერთ-
 ლა თა დიდითა ზ ეტეოდა მათ მიმართ სიტყვათა მძდობისათა სა-
 ლბ კვთა, ზ ჰრწმენეს მისი ზ დაეცა ქალაქსა სედა უვიცათ ზ და-
 ლვ სცა იგი წულულებითა დიდითა, ზ წარწემიდა ერი მრავალი ისრა-
 ლვ ელისაგან ზ აღიღო ნატყუწნავი ქალაქისა ზ მოწვა იგი ცეც-
 ლვ ხლითა, ზ დაარღვივნა სახლნი მისნი, ზ სღუდენი მისნი ვარემო ზ
 ლდ ზ წარსტყუწნეს ცოლნი ზ ძულნი, ზ საცხოვარნი განიუწნეს ზ
 ლე ზ მოხდურდნეს ქალაქნი დავითისა სღუდითა დიდითა, ზ ძლიერითა
 ლვ ზ გოდოლნი ძლიერნი, ზ იქმნა მათდა სიმაგრედ ზ დასხდნეს

მუნ ერნი ცოდვილნი კაცნი უსჯულონი, ზ განძლიერდეს მას ში-
 ნა ❖ ზ დასსნეს საჭურველნი ზ სასრდელნი, ზ შეკრებდენ ნატყვე-
 ნავსა იერუსალემსა, ზ დასხმიდეს მუნ, ზ იქმნა საბრკე დიდად ❖
 ზ იქმნა მსირობასა შინა სიწმიდისასა, ზ ეშმაკად სიბოროტისა
 ისრაელისა მიუსესი ❖ ზ დანთხევეს სისხლსა უბრალოსა გარე-
 მოს სიწმინდისა, ზ შეაგინეს სიწმინდე ❖ ზ ივლტოდეს მკვდრნი
 იერუსალემისა შინა მათთჳს, ზ იქმნა საძკვდრებულ უცსოთა, ზ იქ-
 მნა უცსო თესლნი შობილნი მისნი, ზ მჯლთა მისთა დაუტყვეს
 იგი ❖ სიწმიდე მისი მოოხრდა ვითარცა უდაბნო, ¹⁾ დღესასწაულ-
 ნი მისნი გარდაიქცენ ტირილსა შინა, შაბათნი მისნი საუვედრელად ❖
 ზატვი მისი შეურაცხად, დიდებისა ებრ მისისა განძრავლდა უზატვიება
 მისი, ზ სიმაღლე მისი გარდაიქცა ტირილად ❖ ზ მისწერა მეფე-
 მან ანტიოხს ეოველსა სამეფოსა თჳსსა, რათა იუწენ ეოველნი
 ერად ერთად, ზ დაუტყვეს თჯთოეულმან სჯული თჳსი ❖ ზ სათნო
 იჩენდეს ეოველნი წარმართნი სიტყჳსა ებრ ანტიოხოსა ❖ ზ მრ-
 ვალთა ისრაელისაგანთა სათნო იჩინეს მსახურება მისი, ზ უმსწტ-
 რზლეს კერზთა, ზ შეაგინეს შაბათი ❖ ზ წარავლინა მეფემან წიგნი
 კელითა მიმთხრობელთათა იერუსალიმს შინა, ზ ქალაქთა შინა იუ-
 დასათა, რათა ვიდოდენ კვალთა შინა მჯულთა უცსოთა ქწტყანი-
 სათა ❖ ზ განეეინენ ეოვლად დასაწტლსა ზ მსსწტრზლთა, ზ და-
 სანთხეველთა სიწმინდისაგან ❖ ზ მოიძაგენ შაბათნი ზ დღესა-
 სწაულნი, ზ შეაგინენ წმიდა წმიდათა ❖ ზ აღაშენენ საკმარნი
 ბომონნი ზ კერზნი, ზ უმსწტრზლონ კორცი ღორთა, ზ ზირუ-
 ტეშთა საერთოთა ❖ ზ რათა დაუტეონ ძენი თჳსნი წინა დაუცვე-
 თელნი, რომელ შეგინებად სულთა მათთა ეოველთა შინა არა წმი-
 დათა ზ შეგინებულისა, რამეთუ რათა დაივოწეონ მჯული ზ შე-
 სცვალნენ ეოველი სიძარტლე ღშთისა ❖ ზ რომელმან უკეთუ არა
 ეოს სიტყჳსა ებრ მეფისა, რათა მოკრეღეს ❖ ზ ეოველთავე სი-
 ტყვათა ამათ ებრ მისწერა ეოველსა სამეფოსა თჳსსა, ზ დაადგინნა
 ჳედა მხედველნი ეოველსა ჳედა ერსა ❖ ზ უბრძანა ქალაქთა იუ-

ლზ
 ლტ
 ლთ
 მ
 მა
 მბ
 მგ
 მდ
 მე
 მვ
 მზ
 მტ
 მთ
 ნ
 ნა
 ნბ
 ნგ

¹⁾ ა მასე ნ. ტობა იე.

ნდ დასთა მსხუტრზლებად ეოველთა ქალაქთა ზ და შეკრბენ ერისაგან
 მათდა მიძართ მრავალნი ეოველნი დამტევებელნი შჯულისა უფლი-
 ნე სა, ჰ ქმნეს ბოროტი ქუტყანასა ზედა ზ და დევეს ისრაელი დაფარუ-
 ნე ლთა შინა, ეოველთა შინა მისალტოლველთა მათთა ზ და ათხუთმე-
 ტსა შინა დღესა თჯსსა სასელევს წელსა შინა ას ორმეოცდა მეხუ-
 თესა აღეშენეს სამაგელნი მოოხრებისა საკურთხეველსა ზედა ღუთი-
 ნს სასა, ჰ ქალაქთა შინა იუდასთა გარემო აღაშენეს ბომონი ზ და
 ნტ წინაშე კართა სახლთასა, ჰ უბანთა ზედა დაუკმევედეს ზ და წიგნი
 ნთ შჯულისა ღუთისა რომელიცა ჰოეს დასწვეს ცეცხლითა ზ და მპებე-
 ლთა მათ ჰ სადაცა ჰოეს ვისთანა წიგნი აღთქმისჲ უფლისა, ჰ
 უკეთუ ვისმე უნებდა შჯულისა უფლისა, ბრძანებისა ებრ მეფისა და-
 ჰ ჰკლვიდეს მას ზ ძალითა თჯსითა ესრეთ უეოფდენ ერთა ისრაელ-
 თა, რომელი იპოებოდეს ეოველსა შინა თვეთა, ჰ თვესა ქალაქსა
 მბ შინა ზ და მეოცდა ხუთესა დღესა თჯსასა უმსხუტრზლიდეს ბომო-
 მბ თთა შინა რომელი იუო საკურთხეველსა ზედა ზ და ცოლნი წინა
 დაცვეთილთა მჯლსა თჯსსა დაჰკლვიდეს ბრძანებისა ებრ მეფისა ზ
 მგ ჰ დამოკიდეს ჩჩჯლნი მათნი ქედითა ჰ სახლთა მათთა წარსტაცე-
 მდ ბდეს ჰ წინა დაცვეთილნი მათ მოჰკლვიდეს ზ და მრავალნი ერთა-
 გან ისრაელთა დანაურნნეს, ჰ განემტკიცნეს თავთა შორის თჯსთა
 მე რომელ არა ჰამად შეგინებულთა ზ და აღირსიეს უფროს სიკუდი-
 ლი ვიდრე შეგინებად საზრდელითა, ჰ არა ენებათ გარდასწულად
 მვ რჯულისა ღუთისა წმიდისა, ჰ დაკლულ იქმნეს ზ და იქმნა რისხვა
 დიდი ისრაელსა ზედა ფრიად.

თ ა ვ ი ბ.

ა ეათ დღეთა შინა აღდგა მატათის მე იოანესი, მისა სჯემონი-
 სა, მღღელი ძეთაგან იოარბისა იერუსალიმისაგან, ჰ დაჯდა მო-
 ბ დინსა შინა ზ და ჰეუნდა მას ძენი ხუთნი, იოანე, რომელსა ეწო-
 კ, დ და დადდის ზ და სჯემონ, რომელსა ეწოდა თასეი ზ იუდა, რომელ-
 ე სა ეწოდა მაკაბელ ზ ელიაზარ, რომელსა ეწოდა ანარან, ჰ იოა-
 ვ ნათან, რომელსა ეწოდა აპფუს ზ ისილა გმობანი რომელნი
 ზ იქმნეს იუდას შინა ჰ იერუსალიმს შინა ზ და ჰკრქუა, ვაჲ ჩემდა,

რად ვიშვე ხილვად ქნილთა ერთა ჩემთა, და წარტაცად ქალაქისა
 წმიდისასა, და დაჯდომად მუნ რომელსა შინა მიეცნენ კელთა შინა
 მტერთასა და სიწმინდე კელთა უცხოთასა, იქმნა ტაძარი მისი ვითარ-
 ცა კაცთა უზატივო და ჭურჭელნი დიდებისა მისისა ტუჩად განტა-
 ნილ არიან, მოწვევდილ არიან მოხუცებულნი მისნი უბანთა ზედა,
 და ჭაბუკნი მისნი დაეცეს მახვლითა მტერთათა და რომელმან წარ-
 მართმან არა დაიმკვდრა სამეფო მისი და არა იპურა ნატუქმნაჲნი
 მისნი და ეოველივე სამკაული მისი აღებულ არს, ნაცვლად თავის
 უფლებისა იქმნა მონებასა შინა და და აჰა წმიდანი ჩუქნი და შეტ-
 ნიერება ჩუქნი და დიდება ჩუქნი მოაკრებულ არს, და შეაგინეს
 ესენი წარმართთა და რადღამე უკუტ ჩუქნიდა კუჭლად ცხოვრებად და
 დაიპყეს მატათია და ძეთა მისთა სამოსელი თვისი, და შეიმოსეს
 მამასა შინა და ტიროდეს ფრიად და და მოვიდეს წარმოკ საზნილნი
 მეფისაგან, მაიმულებელნი მლტოლველნი ქალაქსა შინა მოდინს
 რათა უმსხუტრწლონ და და მრავალნი ისრაელთაგანნი შეეძინებოდ-
 ნეს მათდა მიმართ: სოლო მატათის და ძენი მისნი შეკრბეს და და
 მიუგეს წარმოვლენილთა მეფისაგან, და ჰქრქეს მატათის მეტეუტლ-
 თა, მთავარი და დიდებული და დაიდ სარ ქალაქსა ამას შინა, და დამ-
 ტვიცვებული ძეთა შორის და მმათა და აწ უკუტ წარმოდევ ჰირველ
 და ჰუავ ბრძანება მეფისა, ვითარცა უტეს ეოველთა ნათესავთა, და
 კაცთა იუდიანთა და რომელნი დაშთომილან იერუსალიმს შინა, და
 იუო შენ და სახლი შენი შორის მეგობართა მეფისათა, და შენ და ძე-
 ნი შენნი იდიდნეთ ვეცხლითა და ოქროთა და ნიჭებითა მრავლითა და
 და მიუგო მატათია და ჰქრქუა კმითა დიდითა: უკეთუ და ეოველნი ნა-
 თესავნი სახლსა შინა სამეფოსა მეფესა უსძენენ მას, რომელ გან-
 შორებად თუთეული სჯულის მსახურებისაგან მამათა თვისთათა, და
 თანა ინებონ მცნებათა შინა მისთა და არამედ მე და ძენი ჩემნი და
 მძანი ჩემნი დავემორჩილებით შჯულსა მამათა ჩუქნითასა და მოწ-
 ვალე იქმნეს ჩუქნიდა ღმერთი, არა არს ჩუქნიდა საკმარ დატეკებად
 შჯული და სიმართლენი ღმრთისანი და არა ვისძინოთ სიტყუანი მე-
 ფისანი რომელ განმორებად მსახურებისა ჩუქნიისა მარჯუტნით,

ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იტ
 კ

კბ ანუ მარცხენით ❖ ზ ვითარცა დასცხრა სიტყუათა ამის შეტუქსლე-
ბად, წარმოდგა კაცი ებრაელი წინაჲ თუალთა ეოველთათა რათა
უმსხუჭვლოს ბომონსა შინა რომელი იყო მოდინსა შინა, ბრძანე-
კბ ბისაებრ მეფისა ❖ ზ ისილა მატათია ზ ეშურვა, ზ შემწუნდეს
თირკელნი მისნი, ზ შეიწვა გულის წერომა სასჯელისაებრ სჯუ-
კდ ლისა: ზ მიისწრაფა განგვიბა იგი ბომონსა შინა ❖ ზ კაცი რო-
მელიცა მეფემან წარმოგზავნა, რომელი აიძულებდა მსხუჭვლად,
კე მოკლა მას უამსა შინა, ზ ბომონიცა დაარღვივა ❖ ზ ეშურვა სჯუ-
კვ ლისათჳს ვითარცა უყო ფინეზ ზამბორის ძესა სალომისასა ❖ ზ
ღაღად ეო მატათია ქალაქსა შინა დიდითა შეტუქსლმან: ეოველი
რომელი მომურნე არს მჯულისა ზ მდგომელ აღთქმასა შინა რათა
კზ გამოვედინ უკანით ჩემსა ❖ ზ ივლტოდა თუთ ზ ძენი მისნი მათა
კწ შინა, ზ დაუტყვეს რაოდენი აქუნდათ ქალაქსა შინა ❖ მაშინ შთა-
მოვიდნენ მრავალნი, რომელნი ეძიებდენ სიძარტელესა ზ სასჯელსა,
კთ უდაბნოსა შინა ❖ ზ დასხდენ მუნ თუთ, ზ ძენი მათნი ზ ცოლნი
მათნი ზ საცხოვარნი მათნი, რამეთუ განმრავლდა მათ ზედა ბო-
ლ როტი ❖ ზ მიეთხრა კაცთა მეფისათა ზ ძალთა რომელნი იუჲნეს
იერუსალემს შინა ქალაქსა დაფითისასა, რამეთუ განვიდეს კაცნი
ვინამენი რომელთა დაარღვივეს აღოქმა მეფისა ადვილსა შინა და-
ფარულსა უდაბნოსა შინა, ზ მიისწრაფეს უკანით მათსა მრავალ-
ლთა ❖ ზ ეწივნეს მათ იბანაკეს მათ ზედა ზ აღადგინეს წინა აღმ-
ლბ დეგ მათთა ბრძოლა დღეთა შინა შაბათთასა ❖ ზ თქუენ მათდა მი-
მართ: კუალად თუ წინა აღუდგებით ზ აწ კმა არს გამოვედით ზ უავთ
ლვ სიტუქსა ებრ მეფისა, ზ სცხოვნდეთ ❖ ზ ჰრქუენ: არა გამოვიდეთ
არცა ვუოთ სიტუქსა ებრ მეფისა, რომელ შეგინებად დღეთა შა-
ლვ ბათთასა ❖ ზ ისწრაფეს მათ ზედა ბრძოლა ❖ ზ არა მიუგეს მა-
თდა, არცა ლორი დაკრიბეს მათ ზედა, არცა მოზღუდნეს ადვილნი
ლვ დაფარულნი, იტუოდეს ❖ მოკვდებით ეოველნი სიძარტივესა შინა
ჩუენსა, ზ წამებს ჩუენ ზედა ცაჲ ზ ქუენანა, რამეთუ არა მართ-
ლვ ლიად წარგუქმედთ ჩუენ ❖ ზ აღდგენ მათ ზედა ბრძოლად შაბათ-
ლვ სსა შინა, ზ მოსწუდეს ესენი ზ ცოლნი მათნი ზ ძენი მათნი ზ სა-

ცხოვარი მათი, ვიდრე ათასი სული კაცი ❖ ზ სცნეს მატათის ზ ლტ
 მეგობართა მისთა, ზ იტირნეს მათოჯს ფრიად ❖ ზ აჭრქუა კაცმან ლთ
 მოუჭასსა თჯსსა: უკეთუ ყოველთა ვოთ ვითარცა მძათა ჩუწნთა
 ევეს, ზ არა ვიბრძოლოთ წარმართთა ზედა სულთა ჩუწნთათჯს ზ
 სიძმართლეთა ჩუწნთათჯს, აწ მეესეულად მოგუწპონ ჩუწნ ქუწყანისა
 გან ❖ ზ განისრასეს მას დღესა შინა, იტყოდეს: ყოველი კაცი რომელი მ
 უკეთუ მოვიდეს ჩუწნდა მოძმართ ბრძოლასა ზედა დღესა შინა შაბათსა,
 ვბრძოდეთ წინაშე მათსა, ზ არა მოვსწუდეთ ყოველნი ვითარცა მოსწუდეს
 მძანი ჩუწნნი ფარულსა შინა ❖ მაშინ შეკრიბეს მათდა მიძმართ კრებუ- მჯ
 ლი ებრაელთა ძლიერი ძალსა შინა ისრაელისაგან, ყოველნი თანა მო-
 სათნო მჩენელნი შჯულისა ❖ ყოველნი რომელნი ივლტოდეს ბორო- მბ
 ტთაგან შეეძინნეს მათდა, ზ იუწნეს მათდა სიმტკიცესა შინა ❖ ზ შე- მტ
 კრბეს ლაშქარნი, ზ მოსრნეს ცოდვილნი რისხუათა შინა თჯსთა,
 ზ კაცნი უსჯულონი გულის წუროძათა შინა თჯსთა, ხოლო სსწუ-
 ნი ივლტოდეს წარმართთა შორის განრინებად ❖ ზ მოადგა მატა- მდ
 თია ზ მეგობარნი მისნი ზ დაარღვიეს ბომონნი ❖ ზ წინა დას- მტ
 ცვითეს ყრძათა წინა დაუცვეთელთა რაოდენნიცა ზოეს სასდუწართა
 შინა ისრაელისათა ძალთა შინა ❖ ზ განდევნეს ძენი ამძარტავანე- მვ
 ბისანი, ზ წარმართთა საქმე კელთა შინა მათთა ❖ ზ დაიპყრეს შჯული მშ
 კელისაგან წარმართთა, ზ კელისაგან მეფისა, ზ არა მისცეს რქა
 ცოდვილსა ❖ ზ მოეასლნეს მატათის დღენი სიკუდილისანი, ზ მტ
 ჰრქუა ძეთა თჯსთა, აწ დამტკიცდა ამძარტავნება ზ მხილებათა ვი-
 თარი გარდმოქცევისა ზ რისხვისა გულის წუროძისა ❖ ზ აწ შვილ- მთ
 ნო ეშურენით შჯულსა ზ მიეცით სულნი თქუწნნი აღთქმისათჯს
 მძათა თქუწნთა ❖ მოიკსენენით საქმენი მძათა ჩუწნთა რომელ- ნ
 ნიცა უწნეს ნათესავთა შორის თჯსთა, ზ მიითვალოთ დიდება დი-
 დი ზ სახელი საუკუნო ❖ ¹⁾ აბრაამ არა განცდასა შინა თუ იზოვა ნა
 სარწმუნო ზ შეერაცხა მას სიძმართლედ ❖ ²⁾ იოსებ ჟამსა შინა შეი- ნბ
 წროებისა თჯსისასა დაიცვა მცნება, ზ იქმნა უფალ ეკჯპტისა ❖ ³⁾ ფი- ნკ
 ნეს მამამან ჩუწნმან ოდეს შური იძია შურის მიებისა, მიიღო აღთქმა

¹⁾ ა მოსე გზ.—²⁾ ა მოსე მტ. დ მოსე გვ.—³⁾ ფირაქ. მკ.

ნდ მღვდელობისა საუკუნოსა ზ¹⁾ ისუ ოდეს აღასრულა სიტყუა, იქმნა მსა-
 ნე ჯულ ისრაელსა შორის ზ ქალებ ოდეს წამა კრებულსა შორის მიიღო
 ნვ ქუჩუანისა სამკვიდრებელი ზ²⁾ დავით თუსსა მოწყალებასა შინა
 ნზ დაიბკვიდრა საედარი სამეფო უკუნისამდე ზ³⁾ ელია ოდეს შური
 ნც იძია შურის ძიებითა შჯულისა ამაღლდა ვიდრე ცადმდე ზ⁴⁾ ანანია,
 ნთ ახარია, მისაილ, რომელთა რწმენა განერეს აღისაგან ზ⁵⁾ დანიელ
 ზ მარტობათა შინა თუსითა განერა ზირისაგან ლომთასა ზ ზ ესრეთ
 გულის ხმა ვავთ ნათესავით ნათესავად, რამეთუ ეოველნი რომელნი
 ზა ესვენ მისა ზედა არა მოუძღურდებიან ზ ზ სიტყუსაგან კაცისა ცო-
 დვილისა ნუ გუძინით ვინათგან დიდება მისი მწიკულსა შინა ზ
 ზბ მატლსა შინა ზ დღეს ამაღლდების ზ სვალე არა იპოების, რამეთუ
 ზგ მიიქცა მიწასა შინა თუსსა, ზ გულის სიტყუა მისი წარწემდა ზ ზ
 თქუენ მენო განმლიერდით ზ განმენდით შჯულსა შინა, რამეთუ
 ზდ მათ შინა იდიდნეთ ზ ზ აჰა სვიმიონ მმა თქუენი, უწეი რამეთუ კა-
 ცი განზრახვისა არს, ამისი იძინეთ ეოველსა დღესა, იგი იუოს
 ზე თქუენდა მამად ზ ზ იუდა მაკაბელი ესე, მლიერი ძალთა შინა სი-
 ჭაბუკითგან მისით, ესე იუოს თქუენდა უსუცესი მკედართა, ჰუოს
 ზვ ბრძოლანი ერთა ზ ზ თქუენ მოუწოდეთ თავისად მოძარტ ეოველ-
 ნი მოქმენი შჯულისანი, ზ შური აკეთ შურისკებად ერთა ჩუენ-
 ზზ თა ზ მიაკეთ მისაგებელი წარძართთა, ზ ეკრძალეთ მცნებასა შინა
 ზც შჯულისასა ზ ზ აკურთხნა იგინი ზ შეეძინა მამათა მიძარტ თუსთა,
 ზთ ზ მოკუდა წელსა შინა ას ორმოცდა ექუსთა ზ ზ დამარხეს იგი მე-
 თა მისთა საფლავსა შინა მამათა მისთასა მოდინსა შინა, ზ ტი-
 როდეს მას ეოველნი ისრაელნი ტირილითა დიდითა.

თ ა ვ ი ა.

ა და აღდგა იუდა რომელსა ეწოდა მაკაბელ მე მისი ნაცულებად
 ბ მისა ზ ზ შეეწოდენ მას ეოველნი მძანი მისნი, ზ ეოველნი რადოდენ-
 ნცა მიახლებულ იუენეს მამისა მიძარტ მისისა, ზ ბრძოდენ ბრძო-
 გ ლასა ისრაელისსა სიხარულითა ზ ზ განავრცო დიდება ერთა თუს-

1) ისუ ნაკუ ა. დ მოსე იდ. --- 2) ისუ ნაკუ იდ. ბ მეფ. ბ. --- 3) დ მეფ. ბ.
 4) დანიელ იგ ზ თუ.

თა, ღ შეიძოსა ჯაჭვი ვითარცა გმირმან, ღ შეირტუა საჭურველითა
 თუსითა საბრძოლველითა: ღ აღადგინა წყობა ღ ჰფარვიდა ბრძო-
 ლასა მახვილითა თუსითა * ღ მიემსგავსა ლომსა საქმეთა შინა მო-
 სთა, ღ ლეკუქსა ლომისსა სახებად ნადირთა * ღ განდევნა უსჯუ-
 ლონი გამომძიებელნი, ღ შემადრწუნებელი ერისა მისისა მოწუ-
 ალითა * ღ დამდაბლდეს უსჯულონი მიძისკან მისისა, ღ ყოველ-
 ნი მოქმედნი უსჯულოებისანი შეირეივნენ, ღ კეთილ წარმართებულ
 იქმნა მაცხოვარება გელსა შინა მისსა * ღ განამწარნა მეფენი მრ-
 ვალნი, ღ მხიარულ ჰყო იაკობ. საქმეთა შინა თუსთა, ღ ვიდრე
 უკუნისამდე სასკენებელი მისი კურთხევასა შინა * ღ განვლო ქა-
 ლაქნი იუდასნი, ღ მოსწნა უსჯულონი მათგან, ღ მიაქცია რისხვა
 ისრაელისკან * ღ სახელოვან იქმნა ვიდრე დასასრულამდე ქუჭ-
 ყანისა, ღ შეკრიბნა წარუქმედულნი * ღ შეკრიბნა აპოლონიოს
 წარმართნი, ღ სამარისკან ძალი დიდი, რომელ ბრძოლად ის-
 რაელსა ზედა * ღ სცნო იუდამა ღ გამოვიდა შემთხვევად მისა, ღ
 დასცა იგი, ღ მოკლა იგი, ღ დაეცნენ წელულნი მრავალნი, ღ
 სსუნი ივლიტოდეს * ღ აღიღო ნატუქსნავი მათი, ღ მასჯლიცა
 აპოლონიოსი მიიღო იუდამა, ღ იქმნა მბრძოლი მით ყაფელთა
 დღეთა * ღ ესმა სირონს უხუცესსა მბრძოლთა სირისათა, რამეთუ
 შეიკრიბა იუდა თანა შეერთებულნი, ღ კრებულნი სარწმუნონი მის-
 თანა გამოძავალნი ბრძოლასა შინა * ღ ჰრქუა, ვუო თავისად სა-
 ხელი, ღ ვიდრიდო სამეფოსა შინა, ღ ვბრძოდე იუდასა, ღ მეოფთა
 მისთანათა, რომელთა შეურაცხევეს სიტუქა მეფისა * (ღ განემზა-
 და) ღ შესძინა რომელ აღსლვად ღ აღვიდა მისთანა ბანაკი უსჯუ-
 ლოთა ძლიერი შემწენი მისი, ღ ყოფად შურის გებასა მეთა ზედა
 ისრაელისათა * ღ მიიხსლნენ ვიდრე აღსავალთამდე ბეთარონისასა:
 ღ გამოვიდა იუდა მცირით შემთხვევად მისა * სოლო ოდეს ინი-
 ლეს ბანაკი მოძავალი შემთხვევასა შინა მათდა * ჰრქუქს იუდასა:
 ვითარ უძლოთ მცირეთა შინა მეოფთა ბრძოლად წინაშე სიმრავლი-
 სა ესეოდენისა ძლიერთასა, ღ ჩუქს დამამვრალ ვართ მარსჯთა
 დღეს * ღ ჰრქუა იუდა: ადვილ გრს შეკრვად მრავალთა გელთა

დ
 ე
 ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 იც

ით

შინა მცირეთა, ღ არა არს განყოფილება წინაჲ ღმრთისა ცათასა
 ცხოვრებად მრავალთა შინა ანუ მცირეთა შინა ❖ რამეთუ არა სიმ-
 რაჲლეთა შინა ძვედართათა ძლევა ბრძოლისა არს, გარნა ზეცისა
 ძალისაგან, ესენი მოვლენ ჩუენდა მიმართ მრავლითა შინა გინებო-
 თა ღ უძჯულოებითა რომელ აღმოფხვრად ჩუენდა ღ ცოლთა ჩუენ-
 თა ღ ძჯლთა ჩუენთა რომელ წარგუტყვევნონ ჩუენ ❖ ხოლო
 ჩუენ განვეწუენეთ სულთა ჩუენთათჳს ღ ძჯულთა ჩუენთათჳს ❖
 ღ თჳთ უფალმან შემუსრნეს ივინი წინაჲ ჰართა ჩუენთა, ხოლო
 თქუენ ნუ გეშინისთ ამათგან ❖ ვითარცა დასცხრა სიტყუჲად, დაეს-
 ხნეს მათ ზედა უვიცად, ღ შეიმუსრა სირონ, ღ ლაშქარი მისი წი-
 ნაჲ მისა ❖ ღ სდევნა მას შემოსავალსა ბეთორისასა ვიდრე გე-
 ლადმდე, ღ დაეცნეს მათგან რამეთუ რვა ასნი კაცნი, ხოლო სსუანი
 ივლტოდეს ქუენანასა შინა ფილისტიმისასა ❖ ღ დაეცათ შიში იუ-
 დასი, ღ მძათა მისთა, ღ შიში ეოველთა ზედა წარმართთა გარე-
 მოს მათსა ❖ ღ მიწია მეფისამდე სასელი მისი, ღ განწყობათა-
 თჳს იუდასა მიუთსრობდეს ეოველნი წარმართნი ❖ ოდეს ესმა ან-
 ტიოხოს მეფესა სიტყუანი ესე, განრისხდა გულის წურომითა, ღ
 წარგზავნა შეკრიბნა ეოველნი ძალნი სამეფოსა თჳსისა, ბანაკი
 ძლიერი ფრიად ❖ ღ განასუენა საუნჯენი თჳსნი, ღ მისცა როჭიკი
 ძვედართა თჳსთა წილისა, ღ ამცნო მათდა (წელსა შინა) ეოფად
 განმზადებით ეოველსა ზედა საჲმარსა ❖ ღ იხილა რამეთუ მოაკლ-
 და ვეცხლი საუნჯეთაგან, ღ მოხარკენი სოფელთაგან იუენეს მცი-
 რენი, შეუთქმელობისათჳს ღ წელულებისა, რომელი ეო ქუენანასა
 ზედა რათა აღიღოს შჯულისა რომელი იუენენ ჰირველთაგან დდე-
 თა ❖ ღ შეეშინა რათა შეკონება არა აქუენდეს ერთგვის ღ ორგვის
 განსავალი ღ მისაცემელი, რომელი მისცა ჰირველ განრთხმულითა
 კელითა, ღ კარდაემატა უფროს მეფეთა რომელნი იუენეს ჰირველ ❖
 ღ შეძრწუნდა სულითა თჳსითა ფრიად ღ განიზრახა წარსვლად
 სჰარსეთად ღ მიღებად კარკისა სოფელთაგან, ღ შეკრებად ვეცხლი-
 სა მრავლისა ❖ ღ დაუტყვა ლუსია კაცი დიდებული ღ ნათესავთა-
 გან სამეფოთა საქმესა ზედა სამეფოთა მდინარითგან ეგფრათასა

ვიდრე სასლვარადმდე ეგვტისათა ❖ დ გამოზღად ანტიოქოსსა მი-
სა თვისისა, ვიდრემდის მოიქცეს თუთ ❖ დ მისცა მას ნახევარი
ძალნი, დ სპილონი დ ამცნო მას უოველთათუხ რომელიცა განიხ-
რასა დ მკვდრთათუხ ურიასტანსა შინა დ იერუსალიმისა ❖ წარგ-
ზაუნად მათ ზედა ძალისა რომელ შემუსრვად, დ აღმოფხურად ძა-
ლისა ისრაელისა, დ ნემტთათუხ იერუსალიმისა, დ აღებად საესე-
ნებელისა მათისა ადგილისაგან ❖ დ დამკვდრებად მეთა უცხო თეს-
ლთა უოველთა სასლვართა შინა მათთა, დ წილთაებრ განუოფად
ქტწენისა მათისა ❖ დ მეფემან წარიუჭანნა ნახევარნი ძალნი დანაშ-
თომნი დ განვიდა ანტიოქისაგან ქალაქისაგან სამეფოსა თვისისა,
წელთა ან ორმოცდა შუდთა, დ განვლო ეფფრათი მდინარე, დ მო-
ვლიდა ზედათათა ზედა სოფლებთა ❖ დ გამოიჩნია ლუსია ჰტოლ-
მეოს ძე დორიემნოსსა, დ ნიკანორა დ ლორგიან კაცნი ძლიერნი მე-
გობართაგან მეფისათა ❖ დ წარგზაუნა მათ თანა ორმოცი ათასი
კაცნი, დ შუდი ათასი ცხენოსანი, რომელ მოსვლად ქტწენასა შინა
იუდასა, დ განხწწნად მისა სიტუჯსაებრ მეფისა ❖ დ განვიდენ თა-
ნა უოვლითა ძალითა თვისითა, დ მოვიდეს დ დაიბანაკეს მახლო-
ბელ ეძაოსა, ქტწენასა ზედა ველოვანსა ❖ დ ესმათ ვაჭართა სოფ-
ლისათა იგი სასელი მათი დ მიიღეს ვეცსლი დ ოქრო მრავალი
ფრიად დ ერმანი, დ მოვიდნენ სადგურსა შინა რათა აღიღონ მეთა
ისრაელისათა მონებასა შინა: დ შეემინეს მათდა მიძართ მკედარნი
სირისანი დ ქტწენისა უცხო თესლთასა ❖ დ იხილეს იუდამან დ
ძმათა მისთა, რამეთუ განმრავლდა ბოროტი, დ ლაშქარნი დაიბანა-
კებდეს სასლვართა შინა მათთა, დ სცნეს სიტუჯანი მეფისანი რო-
მელიცა ამცნო უოფად ერთა წარსაწემედელად დ დასრულებად ❖ დ
თქუა თუთეულმან მოუქსისა მიძართ თვისისა: აღდგეთ მოსპოლვი-
სა წილ ერთა ჩუწნთა, დ ვეწუენნეთ ერისათუხ ჩუწნთა დ წმიდა-
თა ❖ დ მკერბა კრებული რომელი უოფად განმსადებით ბრძოლასა
ზედა დ რომელ ვედრებად დ თხოვნად წეალობისა დ მოწეალები-
სა ❖ დ იერუსალიმი იყო უმკვდრო ვითარცა ოკერი: დ არა იყო
შემავალი დ გამოძავალი ნაშობთაგან მისთა, დ სიწმიდე დათრგუ-

ლგ
ლდ
ლე
ლვ
ლზ
ლტ
ლთ
მ
მა
მგ
მდ
მე

თ ნავი უშიშრებითა ზღვევად მეტყუებლასა იუდასა ამათ, ზ აჭა
 კ გამომხნდა ნაწილი რომელიმე მსედგელნი მათთ ზ ზ ისილა რამე-
 თუ ლტოლვათა შინა მიიქცენ, ზ მოსწუტდეს ბანაკნი რომელ
 კა იქმნებოდა ზ სოლო მხედველნი ამისნი ქუანდეს ფრიად, სოლო
 კბ იხილეს ბანაკი იუდასა განსწობილი ველსა ზედა ბრძოლად ზ ივლ-
 კბ ტოდეს ეოველნი ქუტყანასა შინა უცხო თესლთასა ზ ზ მოიქცა
 კდ იუდა ნატყუტნავსა ზედა ბანაკთა ზ მიილეს ოქრო ზ ვეცხლი მრ-
 კდ ვალი ზ იაკინთი, ზ ჰორფირი ზღვსა, ზ სიმდიდრე დიდი ზ ზ
 კე მოქცეულნი ცალობით აქებდეს ზ აკურთხევდეს ღმერთსა ზეცათსა
 კე რამეთუ კეთილ რამეთუ უკუნისამდე არს წყალობა მისი ზ ზ იქმნა
 კე მაცხოვარება დიდი ისრაელისა მასდღესა შინა ზ სოლო რაოდენი უცხო
 კე თესლთაგან განერნეს, მოვიდნეს ზ მიუოხრნეს ლისიასა ეოველივე
 კე რომელი შეემთხვათ ზ სოლო მან მსმენელმან მოიწყინა სულითა,
 კე ზ იზრუნვიდა რამეთუ არა რომელი უნებდათ ეგრეთ იქმნეს ისრა-
 კე ელსა, ზ არა ვითარ ამცნო მას მეფემან ესრეთნი ეოფოდეს ზ ზ
 კე მომავალსა წელსა შეკრიბნა ლისია კაცნი რჩეულნი სამოცი ათა-
 კე სი, ზ ცხენოსანნი ხუთი ათასი, რათა მოსწუჯდოს იერუსალიმი ზ
 კე ზ მოვიდა იდუმიასა შინა, ზ დაიბანაკეს ვეთსურსა შინა, ზ შეემ-
 კე თხვია მათ იუდა ათი ათასითა კაცითა ზ ზ ისილა ბანაკი ძლიერ-
 კე რი, ზ ილოცა ზ თქვა: ¹⁾ კურთხეულ სარ მაცხოვარო ისრაელი-
 კე სარ, რომელმან შემუსრე შეთქმულება ძლიერისა ველითა მონისა შე-
 კე ნისა დავითისითა, ზ მისცენ ბანაკნი უცხო თესლთა ველთა შინა
 კე იონათან მისა საულისა, ზ მტვრთველისა საჭურველისა მისისა ზ
 კე დაჰმე ბანაკი ესე ველითა ერთა შენთა ისრაელთათა, ზ რათა რცხუტ-
 კე ნოდესთ ძალსა ზ ცხენოსანთათჳს მათთა ზ დაეცა მათდა შიში, ზ დადნენ
 კე კანდნიერება ძლიერთა მათთა, ზ რათა შეირყინენ წარკოცითა თჳსითა,
 კე დაამტუტნ ივინი მახვლითა მოყვარეთა შენთა ზ ზ რათა გაქებდენ
 კე შენ ეოველნი რომელთა იციან სახელი შენი ცალობათა შინა ზ ზ
 კე აღადგინეს ბრძოლა, ზ დაეცნეს ბანაკისაგან ლისიასა ხუთი ათასნი

¹⁾ ა მეფ. იზ.

კაცნი, ღ დაეცნეს წინაშე მათსა ივინი ❖ სოლო იხილა ლისია
 თვისსა მწეობრისა ეოფილი ლტოლვა, სოლო იუდას მეოფილისა
 კადნიერად ღ რამეთუ განმსადებულ არიან ანუ ცხოვნებად ანუ სი-
 კუდილად მსხედ, განვიდა ანტიოქიასა შინა, ღ შეკრიბა უცხოთა
 ლაშქართა, ღ განამრავლა მეოფთა შეკედრობათა, განიზრახა კვალად
 მოსლვად იუდასა ზედა ❖ სოლო თქვა იუდა ღ მათა მისთა: აჭა
 შეიმუსრნენ მტერნი ჩუჭნნი, აღვიდეთ აწ განწმედად წმიდისა ღ გა-
 ნახლებად ❖ ღ შეკრბეს ბანაკი ეოველი, ღ აღვიდეს მთასა ზედა
 სიონსა ❖ ღ იხილეს სიწმიდე მოოსრებული, ღ საკურთხეველი
 შეკინებული, ღ ბჰენი დამწუარნი, ღ ესოთა შინა ხენი აღორძინე-
 ბულნი, ვითარცა მადნართა შინა, ანუ ვითარცა ერთთა შინა მთა-
 თაგანსა, ღ ჰასთოფორნი დახეულნი ❖ ღ დაიპეს სამოსელნი თუ-
 სნი, ღ იტირნეს ტირილითა დიდითა, ღ დაისხნეს ნაცარნი თავსა
 ზედა თვისთა ❖ ღ დაეკჳნეს ჰირითა ქუჭქანასა ზედა, ღ სცეს სა-
 ეურსა სასწაულითა, ღ ღალად ევეს ზეცად მიძართ ❖ მაძინ უბ-
 რძანა იუდა კაცთა ბრძოლად მეოფთა კერძ ქალაქსა შინა ვიდრემდე
 განწმიდნეს წმიდა ❖ ღ გამოარჩივნა მღუდელნი უბიწონი სათნო-
 ნი მჯულისა ღჳთისა ❖ ღ განწმიდნეს წმიდანი, ღ კარდაავდეს
 ლოდნი შეკინებისა ადვილსა შინა უწმიდურსა ❖ ღ განიზრახეს
 საკურთხეველისათჳს ეოვლად დასაწუჭლისა შეკინებულისა, რაი
 უეონ მას ❖ ღ დაეცა მათ განზრახვა კეთილი დარღვევად მისა, რა-
 თა არა ოდეს იქმნეს მათდა საევედრელ რამეთუ შეაგინეს იგი წა-
 რმართთა, ღ დაარღვიეს საკურთხეველი ❖ ღ დადვეს ლოდი მთასა
 ზედა სასლსა ადგილსა ზედა მარჯვენსა, ვიდრემდის მოვიდეს წინა-
 სწარმეტყუჭლი მიგებად მათთჳს ❖ ღ აღიღეს ლოდი მთელი სჯუ-
 ლისაებრ, ღ აღაშენეს საკურთხეველი ახალი ჰირველისა ებრ ❖ ღ
 აღაშენეს წმიდა ღ რომელი შინაგან სასლისა, ღ სტოვა ღ ეოველ-
 ნი განწმიდნეს ❖ ღ ჰუჭუჭს ჰურჳელნი წმიდისა ახალნი, ღ შეაქუ-
 ნდეს სასანთლქნი ღ საკურთხეველნი ეოვლად დასაწუჭლისა, ღ სა-
 საკმევლე ღ ტრახეხი სასლსა შინა ❖ დააკმიეს საკურთხეველსა
 ზედა, ღ აღანთეს სასანთლენი რომელი ქუჭქმ სასანთლისა ზედა ღ

ლე
 ლუ
 ლხ
 ლტ
 ლთ
 მ
 მა
 მბ
 მკ
 მდ
 მე
 მვ
 მზ
 მტ
 მთ
 ნ

ნა ნათობდენ ტაძარსა შინა ჯ და დევს საკურთხეველსა ზედა ჰურნი,
 და კარდაართხნეს კრეტსაბძელნი, და აღასრულნეს ყოველნი საქმენი
 ნბ რომელიცა ჰოვეს ჯ და ფრიად მსთვად აღდგეს მეოცდა ხუთესა ში-
 ნა დღესა მეცხრისა თჳისა, ესე თვე სასელევ. ას ორმოცდა რვასა
 ნგ წელსა ჯ და შეწირეს მსხუტრძლი მჯულისა ებრ საკურთხეველსა ზე-
 ნდ და ყოვლად დასაწუჭლთასა ახალსა რომელიცა ეუჭს ჯ ჟამისაებრ,
 და დღისაებრ რომელსა შინა შეაგინეს იგი წარმართთა, მას შინა
 ნე განახლდა გალობითა და ებნითა და წინწილითა და მნობითა ჯ და
 დაეცნეს ყოველნი ერნი ჰირსა ზედა მათსა და თავანისსცეს, და აკუ-
 ნვ რთეს ზეცათა შინა რომელმან კეთილ წარუძართა მათ ჯ და ევეს
 განახლება საკურთხეველისა დღეთა რვათა, და შეწირეს ყოვლად და-
 საწველი სინარულითურთ და უმსხვერძლეს მსხუტრძლი მაცხოვარე-
 ნზ ბისა და ქებისა ჯ და შეამკვეს ყოფილი წინაშე ჰირთა ტაძრისათა
 კვრკვრითა ოქროსათა და ფარებითა, და განახლნეს ბჳენი და საქუ-
 ნც სლენი და შეაბეს კარნი ჯ და იქმნა შეჭბა დიდი ერთა შორის
 ნთ ფრიად, და მოქცეულ იქმნა ეუჭდრება წარმართთა ჯ და ¹⁾ დაადგინა
 იუდაძა და მძათა მასთა, და ყოველმან კრებულმან ისრაელისამან,
 რათა ათთა დღეთა განახლება საკურთხეველისა ჟამსა შინა თჳისსა
 ყოველსა ზედა წელთა დღესა მერვესა ოცდა ხუთითგან დღისა თჳ-
 ა სასლეელისა შევბითურთ და სინარულითა ჯ და აღაშენეს მას ჟა-
 მსა შინა მთა სიონისა, კარემოს ზღუდენი ძალაღნი, და გოდოლნი
 მტკიცენი, რათა არა ოდეს მოვიდნენ წარმართნი დათრგუნონ იგი,
 და ვითარცა ევეს ჰირველთა ჯ დაადგინნა მუნ შედარნი დაცვად მისსა,
 და განამტკიცნეს იგინი დაცვად ვეფსურსა, რომელ აქუნდეს ერთა
 სიმტკიცედ წინაშე ჰირსა იდუმელისსა.

თ ა ვ ი მ.

ა და იქმნა ოდეს ესმათ წარმართთა კარემოს, რამეთუ აღეშენა
 საკურთხეველი, და განახლდა სიწმიადე ვითარცა ჰირველ და განრის-
 ბ ხდეს ფრიად ჯ და განიზრახეს აღოცად ნათესავისა იაკობისა, რომელი
 იუუნენ შორის მათსა და იწვეს მოწუვედად ერთა შინა და გან-

¹⁾ იანე ი.

დევნად ❖ ღებრძოდა იუდა ძეთა ზედა ესავისთა იდუმიასა შინა, რომელი
 მელნი აკრავატინსა შინა ვინათგან გარმოდგომილ უწენეს ისრაელნი,
 ღ დასცა იგინი წულულებითა დიდითა, ღ შეაიწროვნა იგინი,
 ღ აღიღო ნატყუენავი მათი ❖ ღ მოიკსენა ბორროტი მეთა ვეანისთა
 რომელნი იუწენეს ერთა საბრკედ, ღ დასაბრკოლებელად რომელსა
 შინა მონადირებად მათდა გზათა ზედა ❖ ღ დაიკმენეს მათგანი გოდოლთა
 შინა, ღ მოიცვეს მათ ზედა, ღ შეაჩუჭნნა იგინი, ღ მოწუნა
 გოდოლნი მათნი ცეცხლითა, ყოველთა თანა რომელნი იუწენენ მათ
 შინა ❖ ღ განვლო მეთა ზედა ამონისათა, ღ ჰოვა კელი ძლიერი
 ღ ერი მრავალი ღ ტიმოთე ძევიანებელი მათი ❖ ღ აღედგინა მათ
 ზედა ბრძოლა მრავალი, ღ შეიმუსრნეს წინაშე ჰირსა მათსა,
 ღ მოსწრა იგინი ❖ ღ აღიღო იაზირა, ღ ასულნი მისნი, ღ მოიქცნენ
 იუდიასა შინა ❖ ღ შეკრბენ წარმართნი რომელნი ღაღდას შინა
 წინა აღმდგომ ისრაელთა რომელნი იუწენეს სასლჭართა შინა მათთა
 რათა მოსწრა იგინი, ღ ივლტოდეს დიფემსა შინა სიმტკიცესა ❖ ღ
 წარსცეს წიგნი იუდას მიმართ, ღ მმათა მისთა, ღ იტუოდეს,
 შეკრბეს ჩუჭნ ზედა წარმართნი რომელნი გარემოს ჩუჭნსა მოსწოლვად
 ჩუჭნდა ❖ ღ განემსადებიან მოსლვად, ღ აღებად სიმტკიცეთა
 რომელთა შინა შევივლტოდით, ღ ტიმოთე არს მკედართ მთავარი
 ძალთა მათთა ❖ აწ უკუჭ გვიკსენ ჩუჭნ კელთავან მათთა, რამეთუ
 დაეცნეს ჩუჭნგან მრავალნი ❖ ღ ყოველნი მმანი ჩუჭნნი რომელნი
 იუწენეს აღვილსა შინა თჯნიერ მოწუვედილ არიან, ღ წარტყუენეს
 ცოლნი მათნი, ღ შვილნი მათნი, ღ მონაკები მათი, ღ წარწუმიდეს
 მუნ რამეთუ ათასი კაცნი ❖ ღ კუალად ეპისტოლენი იკითხუებოდეს,
 ღ აჭა სსუანი მოამბენი მოვიდეს გალილიასავან დაპობილთა
 სამოსლებთა შინა, მიუთსრეს სიტყუათა ებრ ამათ მეტუჭლთა ❖
 რამეთუ შეიკრიბენ მათ ზედა ჰტოლემადისავან, ღ ტჯროსა ღ
 სიდონისა, ღ აღესებულარს ყოველი გალილია უცხოთესლთავან,
 რომელ აღმოუხურად ჩუჭნდა ❖ ხოლო ოდეს ესმა იუდას, ღ
 ერსა სიტყუანი ესე, შეკრიბეს კრებული დიდი განსწრაზვად,
 რად უკონ მმათა თჯსთა მეოფთა ჰირსა შინა, ღ მბრძოლთა

გ
 დ
 ე
 ვ
 ხ
 ტ
 თ
 ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ

იზ მათთან **ჳ** **ღ** ჭრქუა იუდა სვიმონს მასა თუსსა, ცამორჩიე თაგი-
 სა შენისა კაცნი, **ღ** წარვედ **ღ** ივსენ მმანი მენსი რომელნი არიან
 კალილიასა შინა, სოლო მე **ღ** იონათან მსა სეპი წარვალთ გალა-
 ილდსა **ჳ** **ღ** დაუტევა იოსიფონ მე საქარასა **ღ** ახარია მკედართ
 მუვანებელი ერისანი სსუათა თანა მკედართა ჭურთასტანს შინა მცვე-
 ით ლად **ჳ** **ღ** ამცნო მათ მეტეუწლმან, იღვაწეთ ერისა ამის, **ღ** ნუ
 ჭყოფთ ბრძოლასა წარმართთა ზედა ვიდრემდის ჩუწნ მოვიქცეთ **ჳ**
კ **ღ** განერჩივნეს სვიმონისა სამი ათასნი კაცნი რათა წარვიდეს გა-
 ლილიასა შინა, სოლო იუდასა კაცნი რვა ათასნი დალაღითსა
 კა შინა **ჳ** **ღ** წარვიდა სვიმონ კალილიასა შინა, **ღ** ეო ბრძოლანი
 მრავალნი წარმართთა ზედა, **ღ** შეიმუხრნეს წარმართნი ზირისგან
 კბ მისისა **ჳ** **ღ** სდევნა მათ უკანით ვიდრე ბჭასამდე ჭოლუმიდისა, **ღ**
 დაეცნენ წარმართთაგან რამეთუ სამი ათასი კაცნი **ღ** მიიღო ნატ-
 კბ უკენავი მათი **ჳ** **ღ** შეიჭურნა მეოფთა კალილიათა შინა **ღ** არვათსა
 შინა ცოლებითურთ **ღ** შვილებითა **ღ** ეოველი რაოდენი იუწენ მ-
 კდ თი, **ღ** მოივანნა ჭურთასტანსა შინა შვებითა დიდითა **ჳ** სოლო
 იუდა მკაბელმან **ღ** იონათან მმამან მისმან განვლეს იორდანე, **ღ**
 კე წარვლეს გზა სამთა დღეთა უდაბნოსა შინა **ჳ** **ღ** შეემთხვივნეს ვა-
 თელთა შინა **ღ** შეიწყნარეს მათ მშვიდობით, **ღ** მიუთხრნეს მათ ეო-
 კვ ველი რომელი შეემთხვივნეს მმათა მათთა დალაღითსა შინა **ჳ** **ღ**
 რამეთუ მრავალნი მათგანნი დაკბულ არიან ვოსორსა შინა **ღ** ბო-
 კზ სორსა, **ღ** ალეიმსა შინა, ხასკორს, მაკედსა, **ღ** კარნინსა, ესე ეო-
 კვ ველნი ქალაქნი მტკიცენი **ღ** დიდნი **ჳ** **ღ** სსუათაცა შინა ქალაქთა
 დალაღითისა არიან დაკბულ, **ღ** ზვალისად განეწყურნენ დაბა-
 კვ ნაკებად სიმტკიცეთა ზედა **ღ** მოლებად **ღ** მოსპოლვად ეო-
 კვ ველთა ამათ დღესა შინა ერთთა **ჳ** **ღ** მოიქცა იუდა, **ღ** მკედარნი
 მისი გზად უდაბნოსა შინა ბოსორსა მკის **ღ** აღიღო ქალაქნი, **ღ**
 მოსწყვიტნა ეოველნი ერმანი ზირითა მახვილისათა, **ღ** მიიღო
 კთ ეოველი ნატუკენავი მათი **ღ** დაწუბა ივი ცეცხლითა **ჳ** **ღ** აღდგა
 ლ მუნითგან ღამე **ღ** წარვიდა ვიდრე სიმტკიცემდე **ჳ** **ღ** იქმნა წინაძე
 რიჟრაჟისა **ღ** აღისიღნეს თუალნი თუსნი, **ღ** აჭა ერნი მრავალნი
 რომლისა არა იყო რიცხვ, რომელთა არა აქუნდათ კიბენი, **ღ** მა-

ნქანანი აღებედ სიმტკიცეთა დ ბრძოდეს მათ * დ იხილა იუდა ლა
 რამეთუ იწყო ბრძოლა, დ ღალადება ქალაქისა აღვიდა ცადმდე რა-
 მეთუ საევიროსა დ კმისა დიდისა * დ ჰრქუა კაცთა ძალთასა, ებრ- ლბ
 მოდეთ დღეს მათა თქუწნთა თჳს * გამოვიდნენ სამნი უსუცესნი ლგ
 უკანით მათსა, დ დასცეს საევიროსა, დ ღალადევეს ლოცვითა * დ ლდ
 სცნო ბანაკმან ტიმოთესმან რამეთუ მაკაბელი არს, დ ივლტოდა
 ჰირისაგან მისისა, დ დასცა ივინი წელულებითა დიდითა, დ მას
 დღესა შინა დაეცნეს მათგან ვითარცა რვა ათასნი კაცნი * დ მოი- ლე
 ქცა იუდა მასაფიასა შინა, დ ბრძოლა უყო მას დ დაიპურა იგი, დ
 მოსწუტნა ეოველი წული მისი, დ აღიღო ნატუვენავი წმისი, დ
 მოსწვა იგი ცეცხლითა * მუნითგან წარვიდა დ აღიღო სასფორ, ლვ
 მაკედი დ ბოსორი, დ სსჴანი ქალაქნი ღალადთისი * შემდგომად ლზ
 სიტუჴათა ამათ შეკრიბა ტიმოთე ბანაკი სსჴა, დ დაიბანაკა ჰირი-
 სა მიმართ რაფონისა წიაღ კერძო ნაღვარევისა * დ წარავლინა ლწ
 იუდა განმსტრობად ბანაკისა, დ მიუთხრეს მას მეტუჴწლთა, შეკრე-
 ბულ არიან მისა მიმართ ეოველნი წარმართნი რომელნი გარემო-
 ნი ჩჴწნნი, ძალი დიდი ფრიად * დ არანნიცა სასყიდლით დაუდ- ლთ
 გენიათ შეწევნად თავთა თჳსთა, დ დაიბანაკეს წიაღ კერძო ნაღუა-
 რევისა, განმსადებულან მოსლვად შენ სედა ბრძოლად, დ წარვიდა
 იუდა შემთხვევად მათდა * დ ჰრქუა ტიმოთე უსუცესთა მკედართა მ
 თჳსთათა, ოდეს მოეხსლოს იუდა დ ბანაკნი მისნი ნაღუარევისა
 ზედა წელისასა, უკეთუ გამოვლონ ჩჴწნდა მომართ ჰირველ არ
 ძალგვცს დადგომად წინაშე მისა რამეთუ შემძლეძან შეუძლოს წინა
 აღმდგომ ჩჴწნდა * სოლო უკეთუ შეეძინოს, დ დაადგრეს წიაღ მა
 კერძო ძდინარისასა, განვიდეთ მათდა მიმართ, დ შეუძლებთ წინა
 აღმდგომი მისი * სოლო ოდეს მიიასლა იუდა ნაღუარევისა ზედა მბ
 წელისასა, დადგინნა მწიგნობარნი ერთანი ნაღუარევისა ზედა, დ
 ამცნო მას მეტუჴწლმან: ნუ დაუტევიბთ ეოველსა კაცსა დაძთომად
 ბანაკსა შინა, არამედ რათა მოვიდნენ ეოველნი ბრძოლასა ზედა *
 დ განვიდა მათ ზედა ჰირველ, დ ეოველნი ერნი უკანით მისა, დ მგ
 შეიძუსრნეს წინაშე ჰირსა მისსა ეოველნი წარმართნი, დ გარდაჴე-

რიღეს საჭურველთა თვსთა, ჰ ივლტოდენ ბომონსა შინა რომელი
 ბდ არს კარნაინსა შინა ზ და აღიღო ქალაქი, ჰ ბომონი მოწუნეს ცუ-
 ცხლითა ეოვლითურთ რომელნი იუწენს მას შინა, ჰ იძლია კარ-
 ნა. მით, ჰ ვერლარა უძლებდა მერმელა აღდგომად წინაშე ჰირსა
 მე იუდასა ზ ჰ შვერიბნა იუდა ეოველნი ისრაელნი, რომელნი იუწენ-
 ღაღადითსა შინა, მცირითკან ვიდრე დიდადმდე, ჰ ცოლნი მათნი,
 მვ ჰ შვილნი მათნი, ჰ მონაკები, ბანაკანი დიდნი ფრიად ზ მოსლვად
 ქუჭყანასა შინა იუდასა, ჰ მოვიდნენ ვიდრე ეფრონისადმდე, ჰ ესე
 ქალაქი დიდი შესავალსა ზედა სიმტკიცე ფრიად, ჰ არა იყო მიდ-
 რეკად მისკან მარჯულ ანუ მარცხულა არამედ თხნიერ შორის მისა
 მზ განსავალად ზ ჰ დაიკუნეს რომელი იუწენს ქალაქსა შინა ჰ შეზ-
 ღუნდნეს ბჰენი ქუჭბითა, ჰ წარგსავნა მათდა მიმართ იუდა სიტყვი-
 მტ თა მშვიდობისათა მეტუჭტლმან ზ განვლოთ ქუჭყანისკან თქუჭ-
 ნისა რომელ განვიდეთ ქუჭყანასა შინა ჩუჭნსა, ჰ არავინ შეგაწუ-
 ხნეს თქუჭნ, ოდენ ფერკითა განვლოთ, ჰ არა ინებეს განსმად მისა ზ
 მთ ჰ უბრძანა იუდა ქადაგებად ბანაკთა შინა დაბანაკებად ოჯთოეულთა
 რომელსა შინა ვინ არს ადგილსა ჰ დაბანაკებდეს კაცნი ძალთა-
 ნსა ზ ჰ ბრძოლეს ქალაქი იგი ეოველ დღე ჰ ღამე ეოველ ჰ მოს-
 ნა ცესქალაქი კელთა შინა მისა ზ ჰ მოსწვევიდა ეოველი წული ჰირი-
 თა მახვილისათა ჰ აღმოფხურა იგი, ჰ აღიღო ნატყეენი მისი, ჰ
 ნბ განვლო შორის ქალაქი მოწვევიდითა ზედა ზ ჰ განვლეს იორდა-
 ნე ველსა შინა დიდსა წინაშე ჰირსა ბეთსანისასა ზ ჰ იყო იუდა
 ნდ შეპყრებელა ბორებულეთა, ჰ აუწევებდა ერთა ეოველთა ებრ კზა-
 თა, ვიდრემდის მოვიდნენ ქუჭყანასა შინა იუდასა ზ ჰ აღვიდეს
 მთასა ზედა სიონსა შვებითა ჰ სისარულითა, ჰ შეწირეს ეოვლად
 დასწველი რამეთუ არა დაეცა მათგან არცა ერთი ვიდრემდისცა
 ნე მოიქცნენ მშვიდობით ზ ჰ მას დღესა შინა რომელთაცა იყო იუდა
 ჰ იონათან ღაღადსა შინა, ჰ სვიმონ მძა მისი გალიღიასა შინა, წი-
 ნვ წაშე ჰირსა ჰტოლემადიდსა ზ ესმა იოსებს მესა ზაქარიასასა, ჰ აზარიას
 უსუცესსა ძალთასა, ნიუთთა თვს კეთილ შექმნულთა ჰ ძლევათათვს
 ნზ რომელიცა ევეს, ჰ ჰრქუჭნს ზ ევოთ ჩუჭნცა თავისა თვსისა ზა-

ხელი, & წარვიდეთ ბრძოლად წარმართთა ზედა რომელნი არიან
 გარემოს ჩუჭნსა & & ამცნეს მეოფთა ძალთაგან რომელნი მათ
 თანა, & წარვიდეს იამნიასა ზედა & & გამოვიდა ღორგია ქალაქი-
 სკან, & კაცნი მისნი შემთხვევად მათდა ბრძოლასა ზედა & & იმ-
 ლია იოსიფოს & ასარი, & განიღვენეს ვიდრე საზღურადმდე
 ურინასტანისათა: & დაეცნენ მას დღესა შინა ერთა ისრაელთაგან
 ვითარცა კაცნი ორი ათასი, & იქმნა წულულება დიდი ერთა შინა
 ისრაელთასა & ვინათგან არა უსმინეს იუდასა & მმათა მისთა, რო-
 მელნი ეჭობდეს ეოფად სიმქნისა & ხოლო ივინი არა იუჟინეს თე-
 სლისაგან კაცთა მათ რომელთა მიეცა ცხოვრება ისრაელთა კელი-
 თა მათითა & & კაცნი იუდასნი & მმათა მისთა იდიდნეს ფრიად
 წინაშე ეოველთა ისრაელთა, & ეოველთა წარმართთა, სადაცა ის-
 მოდა სახელი მათი & & შეერთბამდებოდეს მის მიმართ კეთილის
 მეტეჟელნი & & განვიდა იუდა & მმანი მისნი, & ებრძოლნეს მე-
 თა ესავისთა ქუჭყანასა შინა რომელარს ბღურით კერძო, & დასცა
 ქებრონი & ასულნი მისნი, & დაარღვია სიტკიცენი მისნი, & გო-
 დოლნი მისნი მოწუნა გარემო & & აღიძრა წარსლვად ქუჭყანასა
 შინა უცხო თესლთასა, & განვიდოდა სამარიასა & მას დღესა შინა
 დაეცნეს მღღელნი ბრძოლასა შინა რომელთა უნებდათ მკნედ ეო-
 ფად, ოდესმე განსვლად მათდა ბრძოლასა ზედა თჯნიერ განხრა-
 ხვისა მისისა & & შიდრკა იუდა ახოტსა შინა ქუჭყანასა შინა უც-
 ხო თესლთასა, & დაარღვივნა ბომონნი მათნი, & გამოქანდაკებუ-
 ლნი ღმერთნი მათნი დაწვნა ცეცხლითა, & აღიღო ნატყვენავნი
 ქალაქთაგან, & მოიქცა ქუჭყანასა შინა იუდასა.

ნტ
 ნთ
 ღ
 ღა
 ღბ
 ღგ
 ღდ
 ღე
 ღვ
 ღზ
 ღტ

თ ა ვ ი ვ.

და მეფე ანტიოხოს მოვიდა ზედეთა სოფლებთა, & ესმა
 რამეთუ არს ელიმანის სწარსეთსა შინა ქალაქი დიდებული სიმდიდ-
 რითა ვეცხლითა & ოქროთა & & ტამარი მას შინა მდიდარი ფრიად,
 & მუნ კრეტსამელნი ოქროსა, & ჯაჭუნნი & საჭურველნი რომელი
 დაუტევა ალექსანდრე მეძან ფილიპესძან, მეფემან მაკიდონისაძან,
 რომელი მეფობდა ჰირველ ელენთა შინა & & მოვიდა & ეძიებდა

ა
 ბ
 ბ

აღებად ქალაქისა და წარტუქსნად მისა, და ვერ უძლო, რამეთუ ეც-
 დნოთ სიტუება მეოფთა ქალაქსა შინა და და აღდგეს წინაჲ მისსა
 ბრძოლად; და ივლტოდა მუნითგან, და წარვიდა მწუხარებითა დიდ-
 ეთა, და მიიქცა ბაბილოვნად და და მოვიდა რომელმან მიუთხრა მას
 ვინჲ სძარსეთს შინა, რამეთუ იძლიენეს ბანაკნი რომელნი წარვი-
 ვდეს იუდასა შინა და და წარვიდენ ღისიას ძალითა ძლიერითა ჰირ-
 ველთა შინა, და განდევნილ იქმნა ჰირისაგან მათისა, და განძლიერ-
 დეს საჭურველებითა და ძალითა, და ნატუქსნავითა მრავლითა, რომ-
 ზელი აღიღეს ბანაკთაგან რომელნიცა მოსწუჯენეს და და დაარღუ-
 ვეს სამკველი რომელი აღაძენეს საკურთხეველსა ზედა იერუსალიმს
 შინა, და სიწმინდე ვითარცა ჰირველ შემოზღუდეს ზღუდითა ძალი-
 ტითა, და ვესურა ქალაქი მისი და და იყო ვითარცა ესმა მეფესა სიტ-
 უქანი ესე განცუფრდა, და შემწუნდა ფრიად, და დაეცა სარეცელსა
 ზედა, და შთავარდა უძღურებასა შინა მწუხარებათაგან ვინათგან არა
 თ იქმნა მისა ვითარცა განიზრახვიდა და და იყო მუნ დღეთა მრავალ-
 თა, ვინათგან განახლდა მას ზედა მწუხარება დიდი, და ჰკონებდა
 ი რამეთუ მოკუდების და და მოუწოდა ეოველთა მეგობართა თჳსთა, და
 ჰკრეჭა მათ, განმემორა ძილი თჳალთაგან ჩემთა, და დავეცი გულითა
 იან მწუხარებისაგან და და ვთქუ გულსა შინა ჩემსა რაოდენსა მწუხარე-
 ბასა შინა შესრულ ვარ, და დელვასა დიდსა რომელსაცა შინა აწ
 ვარ, რამეთუ კეთილთ მოუქარე ვიქმენ კელმწიფებასა შინა ჩემსა და
 იბ ხოლო აწ მოვიხსენები ბოროტად რომელი ვქმენ იერუსალიმსა
 შინა, და აღვიღე ეოველნი ჭურჭელნი ოქროსანი და ვეცსლისა მას
 შინა, და წარვგსავნე მოსპოლვად მკუდრთა იუდასა შინა ცუდათ და
 იგ ვსცან უკუტ რამეთუ ამათოჯს მჰოვა მე ბოროტმან ამან, და აჰა
 იდ წარვსწუძებები მწუხარებითა დიდითა ქუტყანასა შინა უცხოსა და და
 იე მოუწოდა ფილიპეს ერთსა მეგობარსა თჳსთაგანსა, და დაადგინა იგი
 იე ეოველსა ზედა სამეფოთა თჳსთა და და მისცა მას დიაღიმა და სამო-
 ისელი თჳსი და ბეჭედი, რომელ წარძლოლად მისა მისისა ანტიო-
 იე ხოსა, და გამოხრდად იგი რომელ მეფობად და და მოკუდა მუნ ან-
 იბ ტიოხოს მეფე წელსა შინა ას ორმოცდა ცხრასა და და სცნო ღისია

რამეთუ მოკჳდა მეფე, **ა** დაადგინა მეფედ მე მისი ანტიოხოს ნაც-
ვლად მისა რომელი გამოსწრდიდა სიურმესა, **ა** უწოდა სახელი მი-
სი ევზატორა **ა** **ბ** რომელნი იუჳნენ კიდურ ქალაქთა შინა დასძნეს
ისრაელი გარემოს წმიდათა, **ა** ეძიებდეს მისდა ბოროტსა მარადის,
ა სიმტკიცესა წარმართთა **ა** **ბ** განისწახა იუდა განდევნა მათი, **ა**
მოუწოდა ყოველსა ერსა რათა გარე მოადგენენ მათ **ა** **ბ** შეკრბენ
ერთბამად, **ა** გარე მოადგენენ მათ ას ორმოცდა ათთა წელთა შინა,
ა ქმნა მათ ზედა მოისართა სადგომნი **ა** საფარნი **ა** **ბ** გამოვიდ-
ნენ მათგან დასძულთაგან, **ა** შეიერთნეს მათდა რომელნიმე უსჯუ-
ლონი ისრაელთაგან **ა** **ბ** მივიდეს მეფისა მიმირთ, **ა** ჰკრქტეს, ვი-
დრემდის არა ყოფ სასჯელსა **ა** შურის გებასა მძათა ჩუტნ^აასა **ა**
ჩუტნ^ა სათნო გუჩნდა მსასურებად მამისა შენისა, **ა** სლვად ბრძანე-
ბასა შინა მისსა, **ა** შედგომად ბრძანებათა მისთა **ა** **ბ** **გ** გარმოდგო-
მილ არიან კიდურ ქალაქსა შინა მენი ერთა ჩუტნთა, ამისთჳს უც-
ხო იქმნენცა ჩუტნგან, **ა** რაოდენსაცა ჰპოებენ ჩუტნგანსა წარს-
წემედენ, **ა** სამკვდრებელთა ჩუტნთა წარიტაცებენ **ა** **ბ** არა ჩუტნ^ა
ზედა გარნა განირთხნეს კელნი, არამედ **ა** ყოველსა ზედა სასლჳარ-
თა ჩუტნთა **ა** **ბ** აჰა დაიბანაკებენ დღეს კიდურ ქალაქსა ზედა იე-
რუსალიმსა შინა აღებად მისა, **ა** სიწმიდისა, **ა** ბეთსური დაამტ-
კიცეს **ა** **ბ** უკეთუ არა წინა უძლოდუ მათ მოსწრაფედ, უფროს ამ-
თთა ჰყონ, **ა** ვერლარა უძლო ჰყობად მათი **ა** **ბ** განრისხდა მეფე
ოდეს ესმა, **ა** შეიკრიბა ყოველნი მეგობარნი თჳსნი, **ა** უხუცესნი
ძალისა თჳსისა, **ა** რომელნი იუჳნენ მკედართა ზედა **ა** **ბ** სსჳათა-
გან სამეფოთა, **ა** ჭალაკთაგან ზღუასათა მოვიდნენ მისა მიმართ
ძალნი სასუიღლით დადგინებულნი **ა** **ბ** იუჳნეს რიცხუნი ძალთა
მისთანნი, ასი ათასი ქუჭითნი, **ა** ოცი ათასი ცხენოსანნი, **ა** სწი-
ლო ოცდა ათორმეტი, მეცნიერი ბრძოლისა **ა** **ბ** მოვიდეს შორის
იდუმიასა, **ა** დაიბანაკეს ვეთსურსა მიმართ **ა** ებრძოლეს დღეთა
ძრავალთა **ა** ქმნეს საფარნი, **ა** გამოვიდეს **ა** დაწუტეს იგინი ცეც-
ხლითა **ა** იყოფებოდეს მკნედ **ა** **ბ** განვიდა იუდა კიდურ ქალაქი-
საგან **ა** დადგა ბეთსახარისა შინა წინამე ბანაკისა მეფისა **ა** **ბ**

იწ
ით
კ
კა
კბ
გბ
გდ
გე
გვ
გწ
კთ
ლ
ლა
ლბ
ლგ

აღდგა მეფე ფრიად განთიად, ღ აღიმოა ბანაკი მიმართებასა შინა
 მისსა ცხით კერძო ბეთსასარისა, ღ მიმართებდეს ძალნი ბრძოლა-
 ლდ სა ზედა, ღ დასცეს საუჯრსა ზ ღ სწილოთა უჩუჭნეს სისხლი ეურ-
 ლე მნისა ღ ხილნი, რომელი წინა დაუდგეს მათ ბრძოლასა ზედა ზ ღ
 განიუჭნეს მკეცნი ბანაკთა ზედა, ღ წინა დაუდგინეს თვთეულთა
 სწილოთა ათასისა კაცნი, შემოსილი ჯახვითა რკინისათა შეთხ-
 ნილითა, ღ ნაფხუტნი რვალისანი თავთა ზედა მათთა, ღ სუთასი
 ლვ ცხენოსანნი განწესებულნი თვთეულთა მკეცთა რჩეულთა ზ ესენი
 იქმენ ჰირველ ჟამისა სადაცა უკუჭ თუ იყო მკეცი, ღ სადაცა უკე-
 ლს თუ წარვიდეს წარვიდოდეს ერთბამდ ღ არა. განემორებოდენ მათ-
 ლს გან ზ ღ კოდოლნიცა ხისანი მათ ზედა. მაგარნი დაბურვილნი,
 თვთეულსა ზედა მკეცისა შერტემულნი საფრითა, ღ თვთეულსა ზე-
 ლს და კაცი ძალნი ოცდა ათორმეტნი, რომელნი ბრძოდეს მათ თანა,
 ლს ღ ინდოეულნი წარმმართებელი მისი ზ ღ სხვანნი ცხენოსანნი
 ამიერ ღ იმიერ დაადგინა ორთა ზედა წილად ბანაკისა, განმაფრთ-
 ლთ ხობელნი, ღ კარდამლობებელნი კვესა შინა ზ ხოლო ოდეს აღმო-
 მ ბრწეინდა მზე ფართა ზედა ოქროთა ღ რვალისათა ელვიდა მთა მა-
 მ თვან, ღ ელვარებდა ვითარცა ლამპარი ცეცხლისა ზ ღ განეყო ნა-
 მ წილი რომელნიმე ბანაკთაგან მეფისა მთასა ზედა ძალაღსა, ღ რო-
 მელნიმე დაბალთა ზედა, ღ მოვიდოდეს ძლიერად ღ განწესებულ ზ
 მ ღ შეირეოდეს ეოველნი მსქენელნი კმისა სიმრავლისა მათისა, ღ
 მოკზაურობისა მრავალთათა, ღ საჭურველთა კუჭთებისა, რამეთუ
 მ იყო დაბანაკება დიდი ფრიად ღ ძლიერი ზ ღ მიიასლა იუდა ღ
 მ ბანაკი მისი ბრძოლად, ღ დაეცა ბანაკისაგან მეფისა ექუსასი კაც-
 მუ ნი ზ ღ იხილა ელიასარ მემან საჯარანისმან ერთი მკეცთაგანი
 შემოსილი ჯახვითა მეფისათა, ღ იყო უმაღლეს სხვათა მკეცთა, ღ
 მდ ეგრძნა მას რამეთუ მას ზედა არს მეფე ზ ღ მისცა თავი თვისი რო-
 მელ იხსნას ერი თვისი, ღ ეოს თავისა თვისისა სახელი საუკუნო ზ
 მუ ღ მიისწრაფა მისდა მიმართ კადნიერებითა, ღ საშუალ ბანაკსა შინა
 მოკეტულვიდა მარჯვნით ღ მარცხენით, ღ განიჭებოდეს მისგან ამიერ
 მუ ღ იმიერ ზ ღ შევარდა ქუჭმე სწილოთა ღ ქუჭმე დაიდვა მისა, ღ

მოკლა იგი, დაეცა ქუჩეანასა ზედა ზეით მისა და მოკუდა მუნ და
 და იხილეს ძალი მეფისა და მიძარება მკედართა, და მიდრკენ მათ-
 გან და ხოლო მეოფნი ბანაკისაგან მეფისა აღმოვიდოდეს წინა აღ-
 მდგომ მათდა იერუსალიმისა შინა და დაიბანაკა მეფემან ჭურისტან-
 სა ზედა და მთასა სიონსა და და ჭყო მშჯღობა მეოფთათანა ბეთსუ-
 რელთ შინა და გამოვიდეს ქალაქისაგან, რამეთუ არა იყო ამათდა
 ეგრე სასრდელი რომელ დასძვად მას შინა ვინათგან შაბათისა იყო
 ქუჩეანა და და აღიღო მეფემან ბეთსურაი, და დაადგინა მუნ მეძინაფ-
 ნი დაცვად მისა და და დაიბანაკა ადგილსა ზედა წმიდათა დღეთა
 მრავალთა, და დაადგინა მუნ მოისართა მდგომელები და სფარნი ცე-
 ცსლის მსროლელები და ქვის მსროლელებთა და სკოპნიონი რომლი-
 თაცა სროლად ისარნი, და შურდულები და ხოლო ჭყოფდეს იგინი-
 ცა საფართა წინააღმდგომ საფართა მათთა, და ებრძოლეს დღეთა
 მრავალთა და ხოლო სასრდელი არა იყო ქალაქთა შინა რამეთუ
 იუჟნეს წელნი შჯდნი და რომელები ივლტოდეს ურიასტანს შინა წარ-
 მართთაგან შეჭამნეს ნემტნი წინა მდებარისა და და დაშთა სიწმიდე-
 თა შინა კაცნი მცირენი რამეთუ შეიპურნა იგინი სიემილმან და გა-
 ნიბნივნეს თუთუელი ადგილსა შინა თუსსა და და ესმა ლისიას,
 რამეთუ ფილიპე რომელი დაადგინა მეფემან ანტიოხოს კუალად
 ცსოველ არს ესე რათა გამოზარდოს ანტიოხოსსა მე მისი რომელ-
 სსა შინა მეფობა მისა და მოიქცა სპარსეთისა და მიდისგან და მკედა-
 რნი მეფისანი რომელები წარსრულ იუჟნეს მისთანა და რამეთუ
 ეძიებს მიღებად საკმართა და და ისწრაფდა წარსლვად კიდურ ქალ-
 ქისაგან თქმად მეფისა მიძარტ და მკედართ მეფანებელთა ძალთასა და
 კაცთა მიძარტ, მოვაკლდებით ყოველსა ზედა დღესა და სასრდელი
 ჩუჭნდა მცირე არს, და ადგილსა რომელსა გარვადვთ განმტკიცე-
 ბულთა და ჯერ არს ჩუჭნდა წარმართებად რომელები სამეფოსათუს და
 აწ უკუჭ მივსცეთ მარჯუჭნა კაცთა ამათ და ვუოთ ამათთანა მშჯღობა და
 ყოველთა თანა ერთა მათთათა და და განვაჩინოთ მათდა რათა ვიდო-
 დენ მჯუღლთა შინა თუსთა, ვითარცა ზირველ, რამეთუ რჩეულთა მათ
 თუს რომელიცა განვაქარვეთ განრისხნეს და ჟვეს ესე ყოველთავე და

მზ
 მჭ
 მთ
 ნ
 ნა
 ნბ
 ნგ
 ნდ
 ნე
 ნვ
 ნზ
 ნთ

და და სათნო იქმნა სიტყუა წინაჲმე მეფისა და უსუცესთა და წარგზავნა
 და მათდა მიმართ მძუღობისა უოფად და შეიწინარნა და ეფუცა მათდა
 და მეფე და უსუცესნი ამათთჳს და გამოვიდნენ სიმტკიცეთაგან, და შე-
 და ვიდა მეფე მთასა შინა სიონსა და იხილა სიმტკიცე აღვილისა,
 და უარ ეო ფიცი რომლითა ეფუცა და უბრძანა დაცემა ზღუდისა
 და გარემო და წარვიდა მსწრაფლ, და მიიქცა ანტიოქიასა შინა და
 და ჰოვა ფილიპე ძეგლობელი ქალაქსა ზედა და ებრძოლა მას ზედა
 აღიღო ქალაქი საჭიროთი.

თ ა ვ ი ზ.

ა წელსა ას ორმოცდა მეათერთმეტესა, გამოვიდა დიმიტრი მე სე-
 ბ ლევკისა რომითგან, და აღვიდა მცირითა ერთთა ქალაქსა შინა წიად
 გ და ზღვსა და მეფე იქმნა ბუნ და იუო ოდეს შევიდა სახლსა შინა მე-
 გ და ფეთა მამათა თჳსთათა, შეიპურეს ძალთა ანტიოხოს და ლისია მი-
 გ და ევანებად ივინი მის მიმართ და ეცნობა მას საქმე, და ჰქრქუა და ნუ
 ე და მარტენებთ მე ჰირსა მათსა და მოკლნეს ივინი ძვედართა, და დაჯდა
 ე დიმიტრი საუდარსა ზედა სამეფოსა თჳსისასა და მოვიდეს მისა
 ე და მიმართ ეოველნი კაცნი უსჯულონი და უღუთონი იერუსალიმისა-
 ე და გან და ალკიმ წინა უძღოდა მათ, რომელს უნებდა ძღუდელობა და
 ე და შეასმენდეს ერთა წინაჲმე მეფისა მეტეჭმელთა: წარწემიდა იუდამ
 ე და მათა მისთა ეოველნი მეგობარი შენნი, და ჩუჭნ კანკვა-
 ე და ბნივეს ქუჭუანისაგან ჩუჭნისა და აწ უკუჭ წარგზავნენ კაცნი
 ე და რომლისა გრწმენეს, რათა წარვიდეს და იხილოს მოსპოლვა ეოვე-
 ე და ლისა რომელი ეუჭეს ჩუჭნდა და სოფელსა სამეფოსა და რათა სტა-
 ე და ნჯვიდეს მათ და ეოველთა შემწეთანი მათდა და გამოიჩინა მეფე-
 ე და მან ვაკხიდა მეგობარი მეფისა, რომელი უფლებდა წიად კერმო მდი-
 ე და ნარისასა დიდისა სამეფოსა შინა, და სარწმუნო მეფისა და წარ-
 ე და გზავნა ივი, და ალკიმა არა წმიდა, და დაუდგინა მას ძღუდელობა, და
 ე და უბრძანა მას ეოფად შურის გება მეთა შორის ისრავლთა და და
 ე და წარვიდეს და მივიდეს ძალითა დიდითა ქუჭუანასა შინა იუ-
 ე და დასა, და წარგზავნა მოციქულნი იუდასა მიმართ და მათა მი-
 ე და სთა სიტყუთა მძუღობისათა ზაკუთა და არა მიხედეს სი-
 ე და ტყუათა მათთა, რამეთუ იხილეს ვითარცა მოვიდოდეს ძალითა დი-

დითა **ჟ** **ღ** შეკრბეს ალკინისა მიმართ **ღ** ვაკსიდისა კრებულნი მწი- იბ
 ცნობართა ძიებად სიძაროლისა **ჟ** **ღ** ჰირველნი ასიდელნი რომელნი იც
 იუჟნეს ძეთა შორის ისრაელთა, **ღ** ეძიებდეს მათგან მშვიდობასა,
 რამეთუ თქვეს **ჟ** კაცი მღვდელი თესლისაგან არონისა მოვიდა ძალ- იდ
 თა შორის არა მიგუძმლაფროს ჩუჭნ **ჟ** **ღ** იტყოდა მათ თანა სი- იე
 ტვეასა მშვიდობისათა, **ღ** ეუყუა მათ მეტუჟჭლი: არა მოვაგოთ
 თქუჭნდა ძური, არცა მეგობართა თქუჭნთა, **ღ** ჰრწმენეს მას **ჟ** **ღ** ივ
 მიიუვანა მათგან სამოცნი კაცნი, **ღ** მოსწუვიტნა იგინი დღესა შინა
 ერთსა სიტყვისა ებრ ვითარცა წერილ არს **ჟ** კორცნი წმიდათა იბ
 შენთანი, სისხლი მათი დასთხიეს გარემონ იერუსალიმისა, **ღ** არა
 იყო მათდა დამძარსველ **ჟ** **ღ** დაეცა მიძი მათი **ღ** ძრწოლა ეოვე- იწ
 ლთა ზედა ერთა რამეთუ თქვეს არა არს მათ შორის ჰემძარიტება
ღ სასჯელი, რამეთუ გარდაგდეს განწესებულთა, **ღ** ფიცთა რომელი
 ფუცეს **ჟ** **ღ** აღიმრა ვაკსიდ იერუსალიმისაგან, **ღ** დაიბანაკა ვიზეფსა ით
 შინა, **ღ** წარგზავნა **ღ** შეიპერა მრავალი განდგომილნი მისგან კა-
 ცნი, **ღ** რომელთაძე ერთაგანი, **ღ** დაკლნა იგინი, **ღ** შთაუარნა ჯურღმუ-
 ლსა შინა დიდსა **ჟ** **ღ** შევედრა სოფელი ალკიმს, **ღ** დაუტევა ძალნი ბ
 მეწვენად მისა, **ღ** განვიდა ვაკსიდ მეფისა მიმართ **ჟ** **ღ** იღუწიდა კა
 ალკიმ მღვდელთ შთაფრობისათჳს **ჟ** **ღ** შეკრბეს მისა მიმართ ეოვე- კბ
 ღნი შემაშფოთებელნი ერისა თჳსისა, **ღ** დაიპერეს ქუჭუნან იუდა-
 სი, **ღ** ევეს წელულება დიდი ისრაელსა შინა **ჟ** **ღ** იზილა იუდა ბბ
 ეოველი ძური რომელი ეო ალკიმ, **ღ** რომელნი მისთანა იუჟნენ
 ძეთა ისრაელთა უფროს წარმართთა **ჟ** **ღ** გამოვიდა ეოველთა შინა კდ
 სასღვართა ურიასტანისათა გარემო, **ღ** ეო შურის გება კაცთა ზედა
 განმაუენებელთა, **ღ** დასცხრნეს სღვად სოფელსა შინა **ჟ** ხოლო ოდეს ბმ
 იზილა ალკიმ რამეთუ განძლიერდა იუდა **ღ** რომელნი მისთანა, **ღ**
 სცნო რამეთუ ვერ უძლებს წინა დადგომად მათდა, **ღ** მიიქცა მეფი-
 სა მიმართ, **ღ** შეასმინა იგინი ბოროტად **ჟ** **ღ** წარგზავნა მეფემან კვ
 ნიკანორა ერთი უხუცესთაგან თჳსთა დიდებულთა, **ღ** მოძუჟუ **ღ** მტერი
 ისრაელსა ზედა, **ღ** უბრძანა მას მუხრვა ერისა **ჟ** **ღ** მოვიდა ნიკანორ კზ
 იერუსალემს შინა ძალითა დიდითა, **ღ** წარგზავნა იუდას მიმართ **ღ**

გ^ტ მძათა მისთა ზაკუთა სიტუჯსა მშვიდობისათა მეტუქულმან **ჟ** რათა
 ნუ იქმნების ბრძოლა შორის ჩქუჭნსა **ღ** თქუჭნსა, მოვიდე კაცითა
 კ^ტ მცირითა რათა ვინილნე ჰირნი თქუჭნნი მშვიდობით **ჟ** **ღ** მოვიდა
 იუდას მიმართ, **ღ** მოიკითხეს ურთიერთი მძვდობით, **ღ** ძვედარნი
 ლ იუენეს განმზადებულ წარტაცებად იუდასა **ჟ** **ღ** ეცნობა იუდას სრ-
 ლა ინება მერძელა ხილვა ჰირისა მისასა **ჟ** **ღ** სცნო ნიკანორა, რამე-
 ლბ ლითა მახლობელ საფარსარამისა **ჟ** **ღ** დაუცნენ მოუხნი წინაშე ნი-
 კანორსა ვითარცა სუთი ათასი კაცნი, **ღ** ივლტოდეს ქალაქსა შინა
 ლგ დავითისსა **ჟ** **ღ** შემდგომად სიტუჯათა ამათ აღვიდა ნიკანორ მთასა
 ზედა სიონსა, **ღ** გამოვიდნენ მღღელთაგან წმიდათაგან, **ღ** მოხუცე-
 ლდ უოჭლად დასაწუჭლისა შესაწირავისა მეფისათჳს **ჟ** **ღ** განვიცხნა
 ლე ივინი **ღ** შეურაცხუენი ივინი, **ღ** შეაკინა ივინი **ღ** იტყოდა ამჴა-
 ლე რტავანებით **ჟ** **ღ** ფუცა გულის წერომითა მეტუქულმან: უკეთუ არა
 მომცეს რუდა **ღ** ძვედარნი მისნი აწვე კელთა შინა ჩემთა, **ღ** იეოს
 ლვ ოდეს მოვაქციე მშვიდობით დავსწვა სახლი ესე, **ღ** გამოვიდა გულს
 ლზ წერომითა დიჯითა **ჟ** **ღ** შევიდეს მღღელნი **ღ** დკეს წინაშე ჰირსა
 ლზ საკურთხეველისა **ღ** ტამრისა, **ღ** იტირეს **ღ** თქუჭს **ჟ** შენ უფალო
 ლტ გამოიჩინენ სახლი ესე, იწოდოს სახელი შენი ამას შინა, რათა
 ლტ იეოს სახლი სალოცველ, **ღ** სავედრებელ ერისა შენისა **ჟ** ესე შე-
 რისკება კაცისა ზედა ამის, **ღ** ბანაკისა ზედა მისისა, **ღ** რათა
 ლთ დაუცნენ მახვლითა: მოიკნენე გმობა მათი, **ღ** ნუ მისცემ მათ სავა-
 მ ნებელსა **ჟ** **ღ** გამოვიდა ნიკანორ იერუსალიმითგან, **ღ** დაიხანაკა
 მ ვუფორონს შინა, **ღ** შეემთვია მას ძალი სირძასა **ჟ** ხოლო იუდა
 მა მიეახლა ადასსა შინა სამი ათასითა კაცითა, **ღ** ილოცა იუდა, **ღ**
 მა ჰრქუა **ჟ** რომელი წარმოვიღინეს ¹⁾ მეფისაგან ასურასტანელთასა
 (სენექერემისა) უფალო ოდეს გგმობდეს შენ, გამოვიდა ანგელოზი
 მბ შენი **ღ** დასცენ მათგან ას ოთხმოცდა სუთი ათასი **ჟ** ეგრეთვე შემუ-

¹⁾ **ღ** მეფ. თ: იობ: ა. ზირაქ: მდ. ბ მაგ. ტ **ღ** იე.

სრე დაბანაკებული ესე დღეს წინაშე ჩუტნსა ღ რათა სცნონ სხვათა
 რამეთუ ბორცსა იტეოდეს წმიდასა შენსა ზედა, დასაჯენ ესენი
 სიბორცისაებრ მათისა ზ ღ ევეს მბრძოლთა ბრძოლა მეთასამე-
 ტესა დღესა თუასსა ადარისასა, ღ შეიმუსრა ბანაკი ნიკანორისი, ღ
 დაეცა თუთ ზირველად ბრძოლასა შინა ზ სოლო ოდეს იხილეს მკედართა
 მისთა რამეთუ დაეცა ნიკანორ, გარდაუარნეს საჭურველნი თუნნი
 ივლტოდეს ზ ღ დეგნა უუვეს მათ გზასა ერთსა დღისასა ადასით-
 გან, ვიდრე მოსლვად დაზირსა შინა, ღ დასცეს უკანით მათსა სა-
 ევირსა თანა სასწაულითა ზ ღ მოვიდეს ყოველთაგან სოფლებთა
 გარემოს ურისტანისა, ღ განგურემდეს მათ რქითა, ღ მოიქცეს
 იგინი მათდა მიძარტ, ღ დაეცნეს ყოველნი მასვილითა, ღ არა დაშ-
 თა მათგან არცა ერთი ზ ღ ¹⁾ აღიღეს ნატევენავი მათი და ტევენი:
 ღ თავი ნიკანორისა მოჭკუტეს, ღ მარჯვენა მისი რომელი განი-
 რთსა ამპარტავენებითა, ღ მოიღეს ღ მოჭკიღეს წინაშე იერუსალი-
 მისა ზ ღ იშუტბდეს ერი ფრიად, ღ ეჭს დღესა მას შინა დღე
 შუტბა დიდი ზ ღ დაადგინეს ყოფად ყოველსა ზედა წელსა დღე
 იგი ათცამეტსა თუას ადარისსა ზ ღ დადუმდა ქუტუნანა იუდასი მცი-
 რეთა დღეთა ზედა.

მკ
 მდ
 მე
 მუ
 მწ
 მთ
 ნ

თ ა ვ ი ც .

და ესმა იუდას სასელი ჰრომთა რამეთუ არიან ძლიერ ძალი-
 თა, ღ ამათ ყოველთათუხ სათნო უნს შეძინებად მათდა ღ რაჯო-
 დენიცა მოვიდოდენ მათდა მოძარტ, დაადგინებდენ მათ თანა მეგო-
 ბრად, რამეთუ არიან ძლიერნი ძალითა ზ ღ მიეთსრნეს მას ბრძო-
 ლანი მათი ღ სიმენე კეთილი რომელსა ჰყოფენ დალადელთა მო-
 რის, ღ რამეთუ დაიპურნეს იგინი, ღ მოიუჟანნეს ქუტუე ხარკსა ზ
 ღ რაჯოდენი ეჭს ქუტუნანასა შინა ისპანისასა, რომელიცა დაიპ-
 ურეს ვეცსლისათუხ, ღ ოქროსა, რომელნი იუჟნეს მუნ, დაიპურნეს
 ყოველნი ადგილნი განზრახვითა თუხითა ღ სულგრძელებითა ზ ღ
 ადგილი იყო შორად განმორებულნი მათგან ფრიად, ღ მეფენი
 რომელნიცა მოვიდოდეს მათ ზედა კიდისგან ქუტუნანისა ჰყოფდეს,

ბ
 გ
 დ

¹⁾ დ მეფ. იო. ესაია ლზ.

ღ დასცეს მათ შორის წყაულებითა დიდითა, სოლო სსჷანი მის-
 ე ცემენ მათ ხარკსა ეოველ წლითი წლად ზ და ფილიპე და ჰერსეა
 კიტეელისა მეფე, და აღდგომილნი მათ ზედა შემუსრნეს მათ ბრძო-
 ვ ლათა ზედა; და დაიპყრნეს ივინი ზ და ანტიოხოსცა დიდი მეფე ასია-
 სი, რომელი წარვიდა წინა აღმდგომ მათ ზედა ბრძოლად, და ჰევა-
 ზ და ას ოცი სპილო, ძვედარნი და ეტლები, და ძალი დიდი ფრიად,
 ზ და შეიმუსრა მათგან ზ და შეიპყრეს იგი ცოცხალი, და დაადგინეს
 ც რათა მისცემდეს მათდა იგი, და რომელნი მეფობენ შემდგომად მათ-
 ც სა ხარკსა დიდსა და მიცემაჲ წინდი და განწესება ზ და სოფელნი
 ინდისა, და მიდიასი, და ლიდიასი, და ეოვლად კეთილთაგან სოფ-
 თ ზა ზ და რამეთუ რომელთა განიზრასეს მეოფთა ელაღელთაგან მო-
 ი სლვად და აღებაჲ მათი, და საცნაურ იქმნა სიტყუა მათდა ზ და წა-
 რავლინეს მათ ზედა ძვედართ მთავარი. ერთი, და ბრძოდეს მათ ზე-
 და, და დაეცა მათგან წელულება მრავალი, და დაატყვევნეს ცოლნი
 მათნი, და შვილნი მათი, და განძარცუნეს ივინი, და დაიპყრნეს ქრ-
 იანა მათი, და დაარღვივნეს სიმტკიცენი მათნი, და დაიმონნეს იგი-
 იას ვიდრე ამის დღემდე ზ და სსჷანი სამეფონი, და ჰალაკნი რომ-
 იბელი ოდესმე წინა აღუდგნეს მათდა მოსწინეს, და დაიმონნეს იგი-
 ინი ზ სოლო მეგობართა თანა და მამშვიდებელთა მათდა მიძარტ
 დაიძარსნეს სიეგარულნი, და დაიპყრნეს სამეფონი მახლობელნი და
 იგ მორიელნი, რაოდენთა ესმოდა სასელი მათი ემინოდათ მათგან ზ
 იგ სოლო რაოდენთა უკეთუ უნებნ შეწევნად და გამეფებაჲ, მეფობენ:
 იდ და რომელთაცა უკეთუ უნებნ შეიცვალებდენ, და ამაღლდეს ფრიად ზ
 იე და ამათ ეოველთა შორის არა დაიდვეს არცა ერთმან მათგანმან
 იე დიადიმა, არცა შეიმოსეს ჰორფორი რომელ იდიდნეს მისთჷს ზ და
 იე განსაზრასველი ჰალაკი ევეს თჷსად, და დღე ეოველ განიზრასვენ
 მას შინა სამას ოცი განმსრახნი ძარადის, სიმრავლისა თჷს თემ-
 იე თა რომელ კეთილად განწეობად მათთა ზ და ერწმუნებიან ერთსა
 კაცსა უხუცესად მათთა შემდგომად წელსა, და უფლებად ეოველსა
 ქრ-ქრანასა მათსა, და ეოველნივე უსმენენ ერთსა, და არა არს შური

არცა კდომა მათ შორის **ჟ** დ გამოიჩინა იუდამ ევბოლეუმის ძე
 იოანესი, მისა აკოსავისი, დ იასონ ძე ელიასარისა, დ წარავ-
 ლინა იგინი რომსა შინა დადგინებად მათ თანა მეგობრობა **ჟ** დ
 შეერთებისა, დ რომელ აღებად უდლისა მათგან მათისა, ვინათგან
 ვინილეთ სამეფო ელენთა, დამონებულნი ისრაელნი მონებასა ში-
 ნა **ჟ** დ წარვიდეს რომად, სოლო გსათა დიდთა ფრიად, დ შევიდენ
 ზალატსა განსამწრახველოსა შინა, დ მიუტეს დ ჰრქქტს **ჟ** იუდა
 მაკაბელმან, დ მძათა მისთა დ სიმრავლემან ებრაელთამან წარმოგ-
 კვსავნეს ჩუტ თქუტნთა მიძართ, დადგინებად თქუტნ თანა მეგობრო-
 ბისა დ მშვიდობისა, დ დაწერად ჩუტნდა მებრძოლთა დ მეგობრად
 თქუტნდა **ჟ** დ სათნო იქმნა სიტუჟა წინაშე მათსა **ჟ** დ ესე წარ-
 წერილი ეზისტოლე რომელიცა დაწერეს ფიცართა ზედა რვალისა-
 თა, დ წარკსავნეს იერუსლიმსა შინა ეოფად მათ თანა მუნ, სახსე-
 ნებელსა შინა მშვიდობისა, დ თანა მბრძოლობისა **ჟ** კეთილ რათა
 იქმნეს რომაელთა დ ნათესავთა ურიათა სდუჟათა ზედა დ ქუტუნასა
 ზედა უკუნისამდე, სოლო საჭურველი დ მტერობა შორად რათა
 იუოს მათგან **ჟ** სოლო უკეთუ აღდგეს ბრძოლა რიმელთა, ზირვე-
 ლად ანუ ეოველთა მებრძოლთა მათთა, დ ეოველსა შორის უფლებ-
 თა მათთა **ჟ** ბრძოდენ ნათესავნი ებრაელთა, ვითარცა ჟამსა დაი-
 წერა მათდა გულითა სავსითა **ჟ** დ მებრძოლთა არა მისცენ არცა
 მოაკლდენ იფქლითა, საჭურველითა, ვეცსლითა, დ ნავითა, ვითარცა
 სათნო უჩნსთ რომაელთა: დ დაიცუნან მცნებანი მათი არა რავე
 მიძღებელთა **ჟ** ეგრეთვე უკეთუ დ ნათესავთა ებრაელთა ზირველ
 შეემთხვივნენ ბრძოლანი, შეეწეოდენ რომნი სულთაგან ვითარცა მა-
 თდა ჟამი დაიწერა **ჟ** დ თანა მბრძოლთა არა მიეცენ იფქლნი, სა-
 ჭურველი, ვეცსლი, ნავნი, ვითარცა სათნო უჩნდათ რიმელთა, დ
 დაიცვან მცნებანი მათნი უსაკველად **ჟ** სიტუჟათა ებრ ამათ დადგი-
 ნეს რიმელთა ერთა ებრაელთა **ჟ** სოლო უკეთუ სიტუჟათა ებრ ამათ
 განიზრახონ ე'ე დ იგი შეძინებად ანუ წართმად მონებებისაგან
 თვისისა, დ რომელი უკეთუ შესძინოს ანუ გამოავოს იუენენ მტკიცე **ჟ**
 დ მვიროათუს რომელი ძეფემან დიმიტრიმ ეო მათ შორის, მივს-

იზ
 იჭ
 ით
 კ
 კა,კბ
 კპ
 კდ
 კმ
 კპ
 კზ
 კჭ
 კთ
 ლ
 ლა

წერთ მას მეტეუჭლთა: რადმე დაამძიმე უღელი შენი მეგობართა
 ლბ ჩუჭნთა თანა მბრძოლთა იუდისა ❖ უკეთუ უკუჭ კუხლად მოიღ-
 ტონ ჩუჭნდა მიძართ შენ ზედა, ვუოთ მათ სასჯელი ღ კბრძო-
 დეთ შენ ზედა ზღუათა ღ კმელთა.

თ ა ვ ი თ.

ს ესმა დიმიტრის, რამეთუ დაეცა ნიკანორა ღ ძალი მისი ბრძო-
 ლასა შინა, ღ შესძინა ვაკხიდს ღ ალკიძს მეორედ წარგსაუნად
 ბ ქუჭყანასა იუდასსა შინა, ღ მარჯუჭნა რქა მათ თან ❖ ღ წარვი-
 დენ გზით რომელი მოიყვანს კალგას შინა ღ დაიბანაკეს მესა-
 გ ლოთს შინა რომელი არს არვილესა შინა, ღ აღილეს იგი ღ მო-
 სწუვიდეს სულნი მრავალნი კაცთანი ❖ ღ თუსა ზირველისა წელთა
 დ ას ორმოცდა ათორმეტთა, მიიასხლნეს მბრძოლნი იერუსალიძის მი-
 ე ძართ ❖ ღ აღდგეს ღ ვიდოდეს ვერვესა შინა ოცი ათასითა კაცითა,
 ე ღ ორი ათასითა ცხენოსნითა ❖ სოლო იუდა იყო დაბანაკებული ელა-
 ვ სსა შინა, ღ სამი ათასი კაცი რჩეულნი მისთანა ❖ ღ იხილეს სი-
 მრავლე ძალთა რამეთუ მრავალ არიან, ღ შეეშინათ ფრიად, ღ გა-
 წ ნივლტოდეს მრავალნი ბანაკისაგან, ღ არა დაშთა მათგან კარნა
 წ რვა ასნი კაცნი ❖ ღ იხილა იუდა რამეთუ განიბნევის ბანაკი მისი,
 ლ ღ ბრძოლა აჭირვებდა მას, ღ შეიმუსრა გულითა რამეთუ არა აქუ-
 ტ ნდა ჟამი შეკრებად მათდა ❖ ღ დაიკსნა, ღ ჰრქუა დაშთომილთა:
 თ ადვდგეთ ღ ადვიდეთ წინა აღმდგომთა ჩუჭნთა ზედა, უკეთუ შეუ-
 თ ძლოთ ბრძოლად წინაშე მათთა ❖ ღ მოიქცენ მისა ღ ვტყოდენ, ვერ
 ი ძალგვც, არამედ ვაცხოვნეთ ოდენ სულნი თუსნი აწ ღ მივიქცეთ
 ი ძმათა თანა ჩუჭნთა ღ ვებრძოლოთ მათ ზედა რამეთუ ჩუჭნ ვართ
 ი მცირენი ❖ ღ ჰრქუა იუდა: ნუ იყოფინ ჩემდა ყოფად საქმე ესე რა-
 მელ ლტოლვად ამათგან ღ უკეთუ მოგვეასლა ჟამი ჩუჭნი, მოვჰ-
 კუდეთ სიმენითა ძმათა ჩუჭნთათუს, ღ ნუ დაუტყეებთ მიზეზსა დი-
 ი ა დებისა ჩუჭნისასა ❖ ღ აღიმჩა ძალი ბანაკისაგან, ღ დადგნეს შე-
 ი თსუევად მათდა, ღ განიჴუნეს ცხენოსანნი ორ წილად ღ მოი-
 სარნი, ღ შემურდულენი წინა უვიდოდეს ძალსა ღ წინარე მოძღვა-
 ი ბ წებელნი ძლიერნი ❖ სოლო ვაკხიდი იყო მარჯუჭნასა ზედა რქასა

ღ მოეახლა ბანაკი ორ კერძოთაგან ღ კმობდეს საუჯრებითა ღ ოგ
 დასცეს საუჯრსა რომელნი იუჭენს კერძოსაგან იუდასა, ივინიცა სა-
 უჯრებითა ღ შეიმრა ქუჭყანს კმისაგან ბანაკათსა, ღ იქმნა ბრძოლა
 კვეთებისა განთიადითგან ვიდრე მწუხრადმდე ღ ოგ
 მეთუ ვაკსიდ ღ სიმტკიცე ბანაკისა რომელი იუჭენს მარჯვენით, ღ
 შეკრება მისა მიმართ ყოველნი ძლიერნი გულითა ღ ოგ
 მარჯუწინა რქა მათგან, ღ დევნა უყვეს უკანით მათთა, ვიდრე ასო-
 ტის მთადმდე ღ ოგ
 ღ მოყოთა მარცხენეთა რქისამან იხილეს, რამეთუ ოგ
 შეიმუსრა მარჯვენე რქა, ღ მოიქცნეს შემდგომად კვალთა იუდასა-
 თა ღ მოყოთა მისთანათა უკანით ღ ოგ
 ღ დამძიმდა ბრძოლა, ღ და- იხ
 ყცნეს წულულებანი მრავალნი ამათგან ღ იმათგან ღ ოგ
 დასა, ხოლო სსვანი ივლტოდეს ღ ოგ
 ღ აღიდეს იონათან ღ სიმონ იუ- ით
 და მძა თჯსი, ღ დამარსეს იგი საფლავსა შინა მამათა მისთა მო-
 დინსა შინა ღ ოგ
 ღ ივლოეს იგი ღ ტიროდეს მისთჯს ყოველნი ის- კ
 რაელნი ტირილითა დიდითა, ღ გოდებდეს დღეთა მრავალთა, ღ
 თქუწს ღ ვითარ დაეცა ძლიერი რომელმან აცხოვნა ისრაელი ღ
 ხოლო სსვანი სიტყვანი ღ ბრძოლანი იუდასა, ღ კეთილთა სიმკნე- კბ
 თა რომელი ჰყო, ღ დიდებულება მისი არა არიან დაწერილ, რა-
 მეთუ მრავალნი იუჭენ ფრიად ღ ოგ
 ღ იქმნა შემდგომად აღსრულებისა კბ
 იუდასა საშუალ განვლიდეს უსჯულონი ყოველთა შინა სახლვართა
 ისრაელისათა, ღ აღმოეცნენეს ყოველნი მოქმედნი უსჯულოებისა-
 ნი ღ მათ დღეთა შინა იქმნა სიუძილი დიდი ფრიად, ღ განდგნენ კდ
 სოფელნი მათ თანა ღ ოგ
 ღ გამოირჩივნა ვაკსიდიმ არა წმიდანი კაცნი, კე
 ღ დაადგინნა ივინი უფლად სოფლისა ღ ოგ
 ღ ეძიებდეს ღ ითხოვდეს კვ
 მეგობართა იუდასთა, ღ მოჰყვანდეს მათ ვაკსიდისა მიმართ, ღ
 შურს აკებდა მათ ღ ეკიცხოდა მათ ღ ოგ
 ღ იქმნა ჭირი დიდი ისრა- კვ
 ელსა შორის, რომელიცა არა იქმნა მიერ დღითგან, რომელთა ში-
 ნა არა გამოჩნდა წინასწარმეტყუწლი ისრაელსა შორის ღ ოგ
 ღ შე- კვ
 კრბეს ყოველნი მეგობარნი იუდასნი, ღ ჰკრუწს იონათანს ღ
 ოდითგანცა მძა შენი იუდა აღესრულა, ღ კაცი მისი მსკავსი არა კთ
 არს განსლვად წინააღმდეგ მტერთა ღ ვაკსიდისა, ღ რომელნი ემ-

ლ ტერნებიან ნათესავსა ჩუტნსა * აწ უკუტ მენ გამოკირჩივით დღეს
 რომელ ეოფად მის წილ ჩუტნდა მთავრად ზ წინამძღურად, რო-
 ლა მელ ბრძოლად მბრძოლთა შინა ჩუტნთა * ზ მიიღო იონათან ჟა-
 ლბღ მსა მას შინა უსუცესობა ზ აღდგა ნაცუღვად იუდას მძისა ოჯსი-
 ლდ * ზ სცნო ვაკხიდ, ზ ეძიებდა მას მოსიკუდიდ * ზ სცნეს იო-
 ლე ნათან ზ სუმიონ მძამან მისძან, ზ ეოველთა რომელნი მის თანა
 ლვ იუჟნენ, ზ ივლტოდეს უდაბნოსა შინა ფეკუსა, ზ დაიბანაკეს წყალსა
 ლე თანა ნაღვარევისასა ასფარისა * ზ სცნო ვაკხიდი დღესა შინა შა-
 ლვ ბათსა, ზ წარვიდა თუთ, ზ ეოველი მკედრობა მისი წილ კერძო
 ლე იორდანესა * ზ წარგზავნა იონათან მძა თუთი წინამძღურად ერისა,
 ლვ ზ ევედრა ნავატელთა მეკობართა თუთთა წინა დადებად მათდა გან-
 ლს მზადებულნი მათნი მრავალნი * ზ გამოვიდნენ მენი იამბრისანი
 ლს შიდავისაკან, ზ შეიპურეს იოანე ზ ეოველი რაოდენი აქუნდა, ზ გა-
 ლს ნვიდეს რომელთა ეპურათ იგი * ხოლო შემდგომად სიტყვათა ამათ
 ლს მიუთხრეს იონათანს ზ სუმიონს მძასა მისსა, რამეთუ მენი იამბრი-
 ლს სანი ჰყოფენ ქორწილსა დიდსა, ზ წარიევანებენ სძალსა ნადავათით
 ლს ასულსა ერთისა დიდთაკან დიდ შემძლეუთა ქანანელისათა ამპარტა-
 ლს ვნებითა დიდითა * ზ მოიკსენეს იოანესი მძისა თუთისა ზ აღვი-
 ლთ დნენ, ზ დაიფარნენ ქუტშე აჩრდილსა მთისასა * ზ აღისილნეს
 მ თვალნი თუთნი ზ იხილეს, ზ აჰა ლაღადება ზ განმსადებულება
 მ მრავალნი, ზ გამოვიდა სიძე ზ მეკობარნი მისნი, ზ მძანი მისნი შე-
 მ მთხვევად მათდა ბობლნებითა, ზ მუსიკელებითა, ზ საჭურველითა მრავ-
 მ ლითა * ზ აღდგეს მათ ზედა მზირისაკან რომელნი იუჟნეს იონათა-
 მ ნისათანა, ზ მოსწუჯტნეს იგინი, ზ დაეცნეს წელულებანი მრავალ-
 მ ნი, ზ სხვანი ივლტოდეს მთასა შინა, ზ აღიღეს ეოველნი ნატუჟტ-
 მ ნაზნი მათნი * ზ გარდაიქვა ქორწილი გლოვად, ზ გძა მუსიკათა
 მ მათთა ტირილად * ზ შური იძიეს შურის მიებად სისხლისა მძისა
 მგ თუთისა, ზ მოიქცეს ნაპირსა ზედა იორდანისასა * ზ ესძა ვაკხი-
 მდ დის, ზ მოვიდა დღეთა შინა შაბათთასა ვიდრე აღვილაღმდე იორდა-
 მდ ნისასა ძალითა დიდითა * ზ ჰრქუა იონათან თუთთა მიმართ, აღუ-
 მდ დეთ აწ ზ ვებრძოლოთ სულთა ჩუტნთათუთს, რამეთუ არა არს დღე

ვითარცა გუშინ და გუშინასწინ და რამეთუ აჭა ბრძოლა წინაშე ჩუტნ- მე
 სა და უკანით ჩუტნსა, ხოლო წყალი იორდანისა ამიერ და იმიერ, მე
 და ნაპირი და ტუვე, და არა არს ადგილი რომელ მიდრეკად და აწ მე
 უკუტ დაღად ეავით ცად მიმართ, რათა ვისხსნეთ კელთავან მტერთა
 თქუტნთასა, და ეკვეთა ბრძოლა და და განირთხა იონათან კელი თუ- მე
 სი მოკუტლად ვაკსიდისა, და მიდრეკა მისვან მართლ უკუნ და და კარ- მე
 დახტა იონათან, და რომელნი იუტნეს მისთანა იორდანესა შინა და
 სცურვიდეს წიად კერძოსა ზედა, და ვერა განვიდეს მათ ზედა იო-
 რდანესა და და ეცა კერძოსა ვაკსიდისაგან მას დღესა შინა ვითარ- მე
 ცა კაცი ათასი და და მოიქცა იერუსალიმს შინა, და ალაშენსა ქალაქნი
 ურთასტანსა შინა მტკიცენი, სიმტკიცე იერიქოსა შინა და რომელნი
 ემშაუმსა შინა და ვეფორონსა, და ბეთილსა, და თამანაშსა, და ფარა-
 ფონსა, და ტეფონსა, ზღუდითა მალლითა და ბჭეებითა და მოქლონე-
 ბითა და და დადგინა მკვიფილნი მათ შინა, რომელ მტერებად ის- ნა
 რაელისა და და დაატეცა ქალაქნი რომელი იყო ვედსურას და და- ნა
 ზარსა, და კიდურ ქალაქისა, და დადგინა მათ შინა მალნი და წინა
 დადებულნი საკმელნი და და წარიუტანსა მენი უსუცესთა სოფლისა- ნა
 თა წინდობასა შინა, და დასსნა ივინი კიდურ ქალაქსა შინა იერუსა-
 ლიმსა შინა ქუტმე სავმილავითა და და წელსა შინა ას ორმოცდა ნა
 მეთასამეტესა, თუტსა მეორესა, ამცრო ალკიმს და რღვევად ზღუდისა
 ესოსა წმიდათა შინაგანისად და და რღვია საქმენი წინასწარმეტ-
 უტლთანი, და იწყო და რღუტვად და მას ჟამსა შინა შევნებულ იქმნა ნა
 ალკი, და და ბრკოლდა საქმე მისი, და დაიკმა პირი მისი და დაიკსნა,
 და არა ეძლო ვისაშე თქმად სიტყვას, და მიცემად სახლისათუხ თუ-
 სისა და და მოკუტდა ალკიმ მას ჟამსა შინა ტანჯვითა დიდითა და ნა
 და ისილა ვაკსიდ რამეთუ მოკუტდა ალკიმ და მიიქცა მეფისა მიმართ,
 და დაუუნა ქუტყანა იუდასი წელსა ორსა და და განიზრახეს ეოველ-
 თა უსჯულოთა და იტეოდეს, აჭა იონათან და რომელნი მისთანა
 განსკენებასა შინა და ავანებენ მსასოებელნი, აწ უკუტ წარვიუტანოთ
 ვაკსიდი, და შევიპერათ ივინი ეოველნი ღამესა ერთსა შინა და და წარ- ნა
 ვიდეს და განიზრახვიდეს მისთანა და და აღდგა წარსულად ძალითა და

მრავლითა და წარგზავნა ეპისტოლენი ფარულად უოველთა ნამბრ-
 ძოლთა მისთა რომელნი იუჟენს იუდასა შორის, რათა შეიპყრან
 იონათან და მეოფნი მისთანანი, და ვერ შეუძლეს, რამეთუ სცნეს მათ
 განზრახვა მათი და და შეიპყრეს კაცთაგან სოფლისა უხუცესთა ძუ-
 და რისანი ორმოც და ათი კაცი, და მოსწევტნეს ივინი და და განვი-
 და იონათან და სუმიონ, და რომელ მისთანანი ბეფვასეს შინა რო-
 მელი არს უდაბნოსა შინა, და აღაშენნა დარღვეულნი მისნი, დაამ-
 ტვიცა იგი და და სცნო ვაკხიდი, და შეკრიბა უოველი სიმრავლე
 თვისი, და რომელნი იუჟენს ჰურიასტანისაგან მიუთსრა და და მოვი-
 და და დაიბანაკა ვეთვასის სედა და ებრძოლა მას დღეთა მრავალთა,
 და და ეო საფარნი და და დაადგინა იონათან სიმიონ ძმა თვისი ქალა-
 ქსა შინა, და გამოვიდა სოფელსა შინა, და გამოვიდა რიცხვთა შინა
 რომელთამე ლაშკართა და და დასცა ოდომირა და ძმანი მისნი, და მე-
 ნი ფასირონისნი საუოფელთა შინა მათთა, და იწყო მოწუჭტად
 აღსლვად ძალთა შინა და და ხოლო სუმიონ და მისთანანი გამოვიდეს
 ქალაქისაგან, და მოწუჭტს საფარნი და და ებრძოლნეს წინამე ვაკხი-
 დისა, და შეიძუსრა მათგან, და განაბოროტებდეს მას ფრიად, რამეთუ
 იყო განზრახვა მისი და წარმართება მისი ამაჟო და და განრისხდა
 გულისწერომითა კაცთა სედა უსჯულოთა რომელთა განაზრახეს მას
 მოსლვად სოფელსა შინა, და მოკლნა მათგან მრავალნი, და გა-
 რისრახეს განსლვად ქუჭყანასა შინა თვისთა და და სცნა იონათან და წა-
 რავლნა მისა მიმართ მოციქულნი დადგინებად მის თანა მძღო-
 ბისა, და მიცემად მათდა ტუჭტნი და და მიითვალნა და ეო სიტყვსაებრ
 მისისა, და ეფუცა მას არა მიებად მისა ბოროტი უოველთა დღეთა
 ცხოვრებისა მისისა და და მისცა მას ტუჭტნი რომელი ჰირველ წარ-
 სტუჭტნა ქუჭყანისაგან იუდასა, და მიიქცა განვიდა ქუჭყანასა შინა
 თვისსა, და არღარა შესძინა კვალად მისწლვად სასლვართა შინა მა-
 თთა და და დასცხრა მასჯლი იერუსალიმისაგან, და დაეშენა იონათან
 მახმასსა შინა, და იწყო იონათან შჯად ერისა, და მოსწო არა წმი-
 დანი ისრაელისაგან.

თ ა ვ ი ი .

და წელსა შინა ახსნა სანდოცა, აღმოვიდა ალექსანდრე მე
 ანტიოხოს ეპიფანისა და დაიწერა ჰტოლემიდა, და მიიღო იგი, და
 გაძეჟდა მუნ და ესმა დიმიტრი მეფესა, და შეკრიბნა მკედრობანი
 მრავალნი ფრიად, და გამოვიდა შემთხვევად მისა ბრძოლად და
 წარავლინნა დიმიტრი იონათანის მიძართ ეპისტოლე სიტყვითა
 მშვიდობისათა, დიდებულებისა მისისა და რამეთუ ჰქრქუა: წინა უს
 წრო უოფად მშვიდობისა მის თანა, ჰირველ ვიდრე ეოს ალექსან-
 დრეს თანა წინა აღმდგომ ჩუწნდა და რამეთუ მოიკისნოს უოველ
 ბოროტი რომელი ვეავთ მის ზედა, და მძასა მისსა ზედა, და ნათე-
 სავსა ზედა მისსა და და მისცა მას გელმწიფება შეკრებად ლაშკართა, და
 განმსადებად საჭურველისა, და უოფად მისა მეგობრად იგი, და წინ-
 დნი რომელნი იყო კიდურ ქალაქსა შინა ბრძანა მიცემად მისა და
 და მოვიდა იონათან იერუსალიმსა შინა, და წარვიკითხნა ეპისტოლე
 ნი სასმენელსა შინა უოვლისა ერისა, და რომელნი იუჟნეს კიდურ
 ქალაქისანი და და შეეშინათ შიშითა დიდითა, ოდეს ისმინეს რამეთუ
 მისცა მას მეფემან გელმწიფება შეკრებად მკედართა და და მისცეს რომელ-
 ნი იუჟნეს კიდურ ქალაქისაგან იონათანს და წინდი მისცა იგინი მშო-
 ბელთა მათთა და და დაემენა იონათან იერუსალიმსა შინა და იწუო
 აღმენებად და განახლებად ქალაქისა და და ჰქრქუა მოქმედთა მიძართ
 საქმეთასა აღმენებად ზღუდისა და მთისა სიონისა გარემო, ლოდთა-
 გან ოთხ კუთხედთა. დასამტკიცებელთა მიძართ, და ევეს ეგრეთ და და
 ივლტოდეს უცხო თესლნი რომელნიცა იუჟნეს სიმტკიცეთა შინა
 რომელიცა აღმენა ვაკხიდ და დაუტევა თუთუელმა ადგილი თუსი,
 და წარვიდა ქუწყანასა თუსსა და გარნა ვეფსურსა შინა დაშენ რო-
 მელნიმე დაბტეკებელთაგან სჯულისა და მცნებისა ღუთისა, რამეთუ
 იყო მათდა მისალტოლეელი და და ესმა ალექსანდრე მეფესა აღთქ-
 მანი რაოდენიცა წარგსავნა დიმიტრი იონათანისა, და მიუთხრნეს
 მას ბრძოლანი და სიმკნენი რომელი ეო ამან, და მძათა მისთა, და
 შრომანი რომელიცა აქუნდათ და და ჰქრქუა: ნუ თუ ჰპოებთა ვისმე კა-
 ცსა ესე ვითაწნა, და აწ ვუთ იგი მეგობრად და თანა მბრძო-

იბ ლად ჩუწნისა ზ დაწერნა ეპისტოლენი, და წარგსაყნა მი-
 იტ სიტიუჲათა ებრ ამათ, მეტეუჭლმან ზ მეფე ალექსანდრე ძმასა
 იონათანს გიხაროდენ ზ გვესმა შენთჲს, რამეთუ კაცი ძლიერი სარ
 კ ძალითა, და სათნო სარ ჩუწნდა მეგობარ უოფად ზ და აწ დაგვიდ-
 გინებიხარ შენ დღეს მდღელთ მთავრად ნათესავისა შენისა, და მე-
 გობარ მეფისა წოდებად, და წარუგსაყნა მას ჰორფირი და გვრკვნი
 კა ბიქროსა, და განბრძნობად რომელ ჩუწნი, და დამარხვად მეგობრო-
 კა ბისა ჩუწნდა მიძართ ზ და შეიძოსა იონათან წმიდასა შინა შესა-
 მოსელი მეშვიდესა თვესა, წელსა ას სამეოცსა დღესა დღესწაულსა
 კბ კარვობისასა, და შეკრიბა ძალი, და განძხადა საჭურველი ძრავალი ზ
 კბ და ესმა დიმიტრიოს სიტუჲანი ესე და შეწუსნა ფრიად, და ჰქრქუა ზ
 კკ რაი ესე ვეავთ რამეთუ წინა გვისწრო ჩუწნ ალექსანდრე შეხავებად
 კდ მეგობრობისა ებრაელთა შორის სიმტკიცესა შინა ზ დავსწერო მე-
 კე რამეთუ რათა იუოს ჩუწნ თანა შემწედ ზ და დაწერა მათდა სიტუჲა-
 კე თაებრ ამათ: მეფე დიმიტრი ნათესავსა ებრაელთასა გიხაროდენ ზ
 კვ ვინათგან დაიცევით აღთქმა ჩუწნდა მიძართ, და ჰკიეთ მეგობრობასა
 კვ შინა ჩუწნსა, და არა მიერთენით მტერთა მიძართ ჩუწნთა, გვესმა და
 კვ მხიარულ ვიქმენით ზ და აწ ეგენით კუალად დაცვად ჩუწნდა მიძართ
 კვ სარწმუნოებისა, და მოგაკოთ თქუწნ კეთილნი, რომელთა თჲს
 კვ ჰქოთ ჩუწნ თანა ზ და მოგიტყვენთ თქუწნ მოსატყვევებლნი ძრავ-
 კვ აღნი, და მოგანიჭნეთ თქუწნ ნიჭნი ზ და აწ განგხსნე თქუწნ და
 კვ განუტყვენ თქუწნდა უოველნი ებრაელნი სარკთავან, და ფასისა ძა-
 კვ რილისა, და გვრკვნთავან, და ნაცულებად სამთა თესლთა ზ და ნაცლ-
 კვ ვად ნახევართა ნაუოფთა ხეთასა ჯეროვანებულთა ჩუწნდა მიღებად,
 კვ დაუტევო დღეითგან და შემდგომად ამისა, რომელ არა აღვიდო
 კვ ქუწყანისაგან იუდასა, და სამთავან ქალაქთა წინა მდებარეთა მისთა-
 კვ სა, სამარტყელთავან და კალილიასა, და დღეითგან დღისა, და საუ-
 კვ კუნოსა ქამსა ზ და იერუსალიმი რათა იუოს წმიდა და თავისუფალ
 კვ სახლურითა თჲსითა, და ათის თავთა და ზვერთა ზ მიუტყვენ, და კელ-
 კვ მწიფება კერძო ქალაქისა რომელი არს იერუსალიმს შინა და მიე-

სცემ მღვდელთ მთავარსა, რათა დაადგინოს მას შინა კაცნი რო-
 მელიცა უკეთუ გამოირჩიოს თუთ დაცვად მისა ❖ ოგველნი სუ-
 ლნი იუდასა რომელი წარტევენილარს ქრესტიანისაგან იუდასა, ო
 ეოველსა შორის სამეფოსა ჩემთა განუტევეო თავის უფალ უსასუი-
 დლოდ ო ეოველთა რათა მიეტევენეს ხარკთაგან ო საცხოვართა
 თუსთა ❖ ო ეოველთა დღესასწაულთა ო შაბათთა ო ახალ თვეთა, ო
 დღეთა განწესებულთა, ო სამთა დღეთა წინა დღესასწაულთა, ო სა-
 მთა დღეთა შემდგომად დღესასწაულთა, რათა იეჟნენ ეოველთა დღე-
 თა თავის უფალ, ო განტევებულ ეოველთა ებრაელთა მეოფთა სა-
 მეფოსა შინა ჩემთა ❖ ო ნუ ვის აქნეს კელმწიფება ქმნად ო შეწუხე-
 ბად ვისმე მათგანისა ეოვლისა თუს ნივთისა ❖ ო რათა აღიწერნენ
 ებრაელთაგან მკედრად მეფისა ოცდა ათი ათასი კაცი, ო მისცნენ
 მათ როჭიენი ვითარცა ჯერ არს მკედართა მეფისათა ❖ ო დაადგი-
 ნენ მათგან სიმტკიცეთა შინა მეფეთასა დიდთა, ო მათგან დაედგინ-
 ნენ საკმართა ზედა მეფისასა რომელნი არიან სარწმუნოდ: ო მეო-
 ფთა მათ ზედა უსუცეს რათა იეჟნენ მათგანნი, ო რათა ვიდოდენ
 მჯუღთა შინა თუსთა, ვითარცა უბრძანა მეფემ ქრესტიანისა შინა
 იუდასა ❖ ო სამნი ქალაქნი წინა მდებარენი იუდასა ქრესტიანისაგან
 სამარისასა რათა შეემინოს ჰეროდისაგანისა მიმართ, რათა შეიცვა-
 ნენ ეოფად ქვებ ერთითა, რომელ არა სმენად სხუათა კელმწიფება-
 თა, არამედ ოდენ მღვდელთ მთავრისა ❖ ჰტოლემიადი ო სასდურნი
 მისნი მივეც ნიჭად წმიდათა, რომელნი არიან იერუსალიმს შინა,
 შეეჟნებული წარსაგებელსა ზედა წმიდათა ❖ ო მე მივსცე თუთვე-
 ულსა ზედა წელსა თხუთმეტი ათასი სიკილა ვეცსლი საუნჯეთაგან
 მეფისათა, ადგილთაგან წინამდებარეთა ❖ ო ეოვლისა უმრავლესი-
 სა რომელი არა მიეცნეს საკმართაგან ვითარცა ჰირველთა შინა
 წელთა, აწითგან მისცემდენ საქეთა შინა ტაძრისასა ❖ ო ზეით
 ამათსა ხუთი ათასისა სიკილა ვეცსლისა, რომელთაგან მოიღებდენ
 საკმართაგან სიწმინდისა ვითარცა ჰირველთა შინა წელთა შეკრები-
 სავან წლისაებრ, ო ესე მიეტეოს, ვინათგან ჯერ არს ესე მღვდელთა
 მსახურთა ❖ ო რაოდენი უკეთუ მიივლტოდეს ტაძრისა მიმართ რო-

ლკ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლთ
 მ
 მს
 მპ
 მკ

მელი არს იერუსალიმს შინა, ღ უოველთა შინა სახლჭართა მისა,
 თანამდებ მეოფნი მეფისანი ღ უოველნი საქმენი, რათა განიხსნენ,
 მდ ღ უოველი რაოდენი არს მათი სამეფოსა შინა ჩემსა ზ ღ აღმენე-
 ბად ღ განახლებად საქმენი წმიდისანი, ღ წარსაკებელნი მიეცნეს
 მე საუნჯეთაგან მეფისა ზ ღ რომელ აღმენებად ზღუდენი იერუსალი-
 მისანი, ღ სიბტკიცედ გარემო, ღ წარსაკებელი მიეცეს შესაკრებელი-
 მგ სოლო ოდეს ესმა იონათანს ღ ერსა სიტყუანი ესე, არა ჰქრწმენა
 მზ მათი, არცა მიითვალეს, რამეთუ მოიკსენეს ბოროტი დიდი რომე-
 მზ ლი უო ისრაელსა შინა ღ დაჭირუნა იგინი ფრიად ზ ღ სათნო
 მტ რინეს ალექსანდრეს თანა რამეთუ ესე იქმნა მათდა უსუცესი სიტ-
 მთ ჟუთა მშვიდობისათა ღ თანა ბრძოდენ მისა უოველსა დღესა შინა ზ
 მტ ღ შეკრიბა ალექსანდრე მეფემან ძალი დიდი, ღ დაიბანაკა წინაშე
 მთ დიმიტრისა ზ ღ ჰქუტს ბრძოლანი ორთა მეფეთა, ღ ივლტოდა ბა-
 ნ ნაკი დიმიტრისა, ღ განდევნა იგი ალექსანდრე, ღ განძლიერდა მათ
 ნ ზედა ზ ღ შეუძლო ბრძოლა ფრიად, ვიდრემდისცა დავიდა მზე, ღ
 ნა დაეცა დიმიტრი მას დღესა შინა ზ ღ წარკ საფნა ალექსანდრე ზტო-
 ნბ ლომეოს მეფისა მიძართ ეკვპტისა მოქცეულნი სიტყუათაებრ ამათ
 ნბ მეტეუტლმან ზ ვინათგან მოვიქეც ქუტუნანასა შინა სამეფოსა ჩემსა,
 ნგ ღ დავჯექ საუდართა ზედა მამათა ჩუტნთასა, ღ დავიჰვარ მთავრობა,
 ნგ ღ შევმუსრე დიმიტრი, ღ ვულობ სოფლისა ჩუტნისა ზ ღ აღვად-
 გინე წინაშე მისა ბრძოლა, ღ შეიმუსრა იგი ღ ბანაკი მისი ჩუტნ-
 ნდ გან, ღ დავჯედ საუდართა ზედა სამეფოსა მისისასა ზ ღ აწ შევა-
 ზათ შორის ჩუტნსა მოყრობა ღ აწ მომეც მე ასული შენი ცო-
 ლად, ღ გესიმო შენ ღ მიგცე შენ ძღუტნი, ღ მისი ღირსეულებისა
 ნე შენისა ზ ღ მიუგო ზტოლმეოს მეფემან მეტეუტლმან: კეთილ დღე
 ნე რომელსა შინა მოიქეც ქუტუნანასა შინა მამათა შენთასა ღ დაჯედ
 ნვ საუდარსა ზედა სამეფოსა მათისასა ზ ღ აწ ვეო რომელი შენ მო-
 მწერენ, არამედ შევემთხუე ზტოლემადისა რამეთუ რათა ვინილოთ
 ნვ ურთიერთი, ღ იქმნე ჩემდა სიძე ვითარცა სთქუ ზ ღ გამოვიდა
 ზტოლმეოს ეკვპტითგან თუთ ღ კლეოპატრა ასული მისი, ღ შე-

ვიდნენ ზტოლეშიდსა შინა, წელსა ას სამეოცდა ორსა ❖ დ შეემთ- 66
 ხვა მას ალექსანდრე მეფე, დ მისცა მას კლეოპატრა ასული თვისი, 67
 დ უქმნა მას ქორწილი ზტოლეშიდსა შინა ვითარცა მეფენი დიდე- 68
 ბათა შინა დიდითა ❖ დ მისწერა ალექსანდრე მეფემან იონათანს 69
 მოსლვად შემთხვევად მისა ❖ დ წარვიდა თანა დიდებითა ზტოლე- 70
 შიდასა შინა, შეემთხვა ორთა მეფეთა დ მისცა მათ ოქრო დ ვეცხლი, 71
 დ მეგობართა მათთა ნიჭი შრავალი, დ ჰოვა მადლი წინაშე მათ- 72
 სა ❖ დ შეკრბეს მას ზედა კაცნი წარმწეებენდელი იერუსალიმისაგან, 73
 დ კაცნი უძჯულონი შემასმენელად მას ზედა დ არა მისედა მათ 74
 მეფემ ❖ დ უბრძანა მეფემ დ განმარცხეს იონათანისათა სამოსელი 75
 მისი დ შემოსეთ იგი ზორფირითა დ ეჭვს ეგრეთ ❖ დ დაისვა 76
 იგი მეფემან თვისთათნა, დ ჰქრქვა მთავართა თვისთა, გამოვედით 77
 მისთანა საშუალსა ზედა ქალაქისა დ ჰქადაგეთ არცა ერთისა შეს- 78
 მენად მათ ზედა არცა ერთისა საქმისათვის, დ არცა ერთისა დასჯის 79
 მას ეოფლისათვის სიტყვსა ❖ დ იუო ოდეს იხილეს შემასმენელთა 80
 დიდებისა მის ვითარცა ქადაგეს დ შემოსილი იგი ზორფირითა დ 81
 ივლტოდეს ეოფენი ❖ დ აღიდა იგი მეფემან, დ დაწერა იგი 82
 ზირველთა შინა მეგობართა, დ დაადგინა იგი მკედართ მთავრად დ 83
 წილად უსუცესისა ❖ დ მოიქცა იონათან იერუსალიმს შინა მშვი- 84
 დობითა დ სინარულითა ❖ წელთა შინა ას სამეოცდა ხუთთა, მო- 85
 ვიდა დიმიტრი მე დიმიტრისა კრიტიისაგან ქუჭუანისა შინა მამა- 86
 თა თვისთა ❖ დ ესმა ალექსანდრე მეფესა დ განეწყო ფრიად, დ 87
 მიიქცა ანტიოქიად ❖ დ დაადგინა დიმიტრი აზოლლონიის რომელი 88
 იუო კილისაგან სირისა, დ შეკრიბა ძალი დიდი, დ დაიბანაკა იამ- 89
 ნიასა შინა, დ წარავლინა იონათანისა მიმართ მდღელი მთავრისა 90
 მეტეუჭლმან ❖ შენ თუ მხოლოდ იქადი ჩუჭნ ზედა ხოლო მე ვი- 91
 ქმენ საკიცხელად დ საუვედრელად შენთვის: დ რასათვის შენ კელმწი- 92
 ფებ ჩუჭნ ზედა მათთა შინა ❖ აწ უკუჭ უკეთუ ესავ ძალთა ზედა 93
 შენთა გამოვედ ჩუჭნდა მომართ ველთა ზედა დ გამოვიცადნეთ მუნ 94
 შორის თვთა, რამეთუ ჩუჭნთანა არს ძალი ქალაქთა ❖ იკითხე დ 95
 ისწავე ვინა ვარ; დ სსუანი შემწენი ჩუჭნნი; დ იტყვან, არა არს 96

თქუტნდა სადგომი ფერკთა წინაშე ჰირთა ჩუტნთა, რამეთუ ორგზის
 ლტოლვასა შინა იზოვნეს ძამანი შენნი ქუტყანასა შინა მათთა ❖
 ოგ და აწ არა ძალმიც დათქენად ცხენოსანთა და ძალთა ესე ვითართა
 ოდ ველსა შინა, სადა არა არს კლდენი, არცა ზღუდენი, არცა ადგილი
 ოე სალტოლველნი ❖ ოდეს ესმა იონათანს სიტყუანი ახოლონიოს-
 ნი, აღიძრა გონებითა, და გამოიჩინა ათი ათასნი კაცნი, და გამო-
 ვიდა იერუსალიმითგან და შთამოკადა მისთანა სვიმიონ ძმა მი-
 ოე სი შეწევნად მისა ❖ და დაიბანაკეს იოაჰისა ზედა, და დაჰქეს იგი
 ოვ ქალაქისაგან, რამეთუ საკმილავი ახოლონიეისა იოაჰეს შინა იყო,
 ოზ და ებრძოლეს მას ❖ და შეეშინათ და განუსუტნეს რომელნი იუტნეს
 ოზ ქალაქისაგან, და ეუფლა იონათან იოაჰეს ❖ და ესმა ახოლონიოს და
 ოც შეკრიბა სამი ათასთა ცხენოსანთა და ძალი დიდი და წარვიდა ახო-
 ოც ნათგან ჰუტნდა სიმრავლე ცხენოსანთა, და ესვიდა მათ ზედა ❖ და-
 ოც დევნა უყო იონათან უკანა მისა ახოტად, და ეკუტნეს ბანაკი
 ოც ბრძოლასა ზედა ❖ და დადგინა ახოლონიოს ათასი ცხენოსანნი ზუ-
 ოც რგით მათსა დაფარულსა შინა ❖ და სცნო იონათან რამეთუ არს
 ოც მზირნი ზურგით კერძო მისა, და ვარე მოასჯა მას ბანაკი, და ეს-
 ოც როდეს ერთა ზედა განთიადიდგან ვიდრე მწუსრადმდე ❖ სოლო
 ოც რნი დგეს ვითარცა აძცნო იონათან, და დაჰურგნეს ცხენნი მათნი ❖
 ოც და მოვიდა სჯმონ ძალითა თუსითა, და დაეცა ბანაკსა ზედა: რამეთუ
 ოც ცხენნი დამაჰურალ იუტნეს, და შეიმუსრნეს მისგან და ივლტოდეს ❖
 ოც და ცხენოსანნი განიბნივნეს ველთა ზედა, და ივლტოდეს ახოტად,
 ოც და შევიდნენ ვიფდაღონსა შინა საკერძოთა მათთა, რომელნი განერ-
 ოც ნენ ❖ და დაწვა იონათან ახოტი და ქალაქნი რომელნი იუტნეს გა-
 ოც რემოს მისა, და აღიღო ნატუტნავი მათი, და საკერძო დაღონისა,
 ოც და შელტოლვილთა მას შინა დაწვა ცეცხლითა ❖ და იუტნეს დაცე-
 ოც ჰე მულნი მახვლითა დამწუართათანა ვითარცა რვა ათასნი კაცნი ❖ და
 ოც განვიდა მუნით იონათან, და მოვიდა ასკალონსა შინა და გამოვიდ-
 ოც ნენ ქალაქისაგან შემთხვევად მისა დაბებსა შინა დიდნი ❖ და მოი-
 ოც ქცა იონათან იერუსალიმსა შინა, რომელნი იუტნეს მისთანა მქო-

ნებელნი ნატუქუნაეთა მრავალთა ზ და იქმნა ოდეს ისმინა ალექსანდრე მეფემან სიტუქუანი ესენი და შესმინა განდიდებად იონათანისა ზ და წარუგზავნა მას მანიაკი ოქროსა, ვითარცა ჩუჭულება არს მიცემად მონათესავეთა მეფისათა: და მისცა მას აკკარონა, და ეოველნი სასლუარნი მისნი სამხურობელოსა შინა.

33
30

თ ა ვ ი ი ა.

და მეფემან ეგვიპტისამან შეკრიბა ძალი მრავალი ვითარცა ქუშა რომელ არს ზღვს კიდესა შინა, და სომალდნი მრავალი, და ემიებდა დახურობად სამეფოსა ალექსანდრესასა საკუთა, და შემინებდა სამეფოსა თვისისა ზ და გამოვიდა სირიასა შინა სიტუქუთა მძუღობისათა, და განუხუნეს მას რომელნი იუვენეს ქალაქთაგან, და შეემთხვენეს მას რამეთუ მცნებულ იყო ალექსანდრე მეფისა შემთხვევად მისა ვინათგან სიმაძრი იყო მისი ზ სოლო ოდეს ვიდოდა ქალაქსა შინა ჰტოლმაიდს, ჰტოლმეოს დაადგინა ძალნი კმივილთა ზედა თუთეულსა ქალაქსა შინა ზ სოლო ოდეს მიიასლა ასოტის მიძართ უჩუჭუნეს მას საკერპო დაღონისა მომწვარი, და ასოტთ გარემოს ქალაქისა მის დაკსნილნი, და გუვამნი გარდაყრილნი, და დამწვარნი რომელიცა მოსწუჯდეს ბრძოლასა შინა, რამეთუ შეყარნეს იგინი ერთბამად იგინი გზისა თანა მისსა ზ და მიუთხრეს მეფესა რომელი ეო იონათან, რომელიცა მოიძულეს იგი, და დადუმნა მეფე ზ და შეემთვა იონათან მეფესა იოჰჰეს შინა თანა დიდებითა, და ამბორს უუვეს ურთიერთას, და დაიძინეს მუნ ზ და წარვიდა იონათან მეფისა თანა ვიდრე მდინარემდე წოდებულისა ელეფუერა და მოიქცა იერუსალიმსა შინა ზ სოლო მეფემან ჰტოლმეოს დაიუფლნა ქალაქნი ზღვს ჰირისანი ვიდრე სელევიკისამდე ზღვს ჰირსა, და განიზრახვიდა ალექსანდრეს ზედა ზრახვასა ბოროტსა ზ და წარგზავნა მოხუცებულნი დიმიტრის მიძართ მეფისა მეტეველმან: მოვედ შევასათ შორის ჩუჭუნსა ალექსა, და მივცე შენ ასული ჩემი, რომელი უვის ალექსანდრეს, და მეფობა გექმნება სამეფოსა მამისა შენისასა ზ შევინანე რამეთუ მივეც მხს ასული ჩემი, რამეთუ შემეიბდა მე სიუჭდიდ ზ და ვკმევ იგი გულის თქმისათჳს სამეფოსა მისისა ზ და გამოჰგვარა ასუ-

ა
ბ
ბ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
იბ

ღი თვისი, მისცა იგი დიმიტრის, ზე უცხო იქმნა ალექსანდრესაგან
 იგ ზე გამოჩნდა მტერობა მათი ზე ზე შევიდა ზტოლემოი ანტიოქიად, ზე
 დაიდვა ორი დიადიმ თავსა ზედა თვისსა ასიასი ზე ეგვიპტისა ზე
 იდ ხოლო ალექსანდრე მეფე იყო კილიკიასა შინა მათ უამთა შინა ვი-
 ნათგან შეურაცსყოფდენ რომელნი იუჟნეს ადგილისაგან მათისა ზე
 იე ზე ესმა ალექსანდრეს ზე მოვიდა მას ზედა ბრძოლად ზე განვიდა
 ზტოლემოს ძალი ზე შეემთხვა მას კელითა ძლიერითა ზე სდევნა მას ზე
 ივ ზე ივლტოდა ალექსანდრე არაბიასა შინა შეწევნად მუნ, ხოლო მეფე
 იზ ზტოლემოს ამაღლდა ზე ზე წარჰკუჭტოეს დაშობილს ალექსან-
 დრეს თავი არაბიელთა, ზე წარმოუგზავნეს ზტოლემოს ზე
 იწ ზე მეფე ზტოლემეი მოკუტდა მესამესა დღესა ზე მეოფნი სიმტკი-
 ცეთა შინა წარწემდებოდეს რომელთაგან იუჟნეს სიმტკიცეთა შინა ზე
 ით, კ ზე გამეფდა დიმიტრი წელსა შინა ას სამეოცდა შუდსა ზე მათ დღე-
 თა შინა შეკრიბა იონათან რომელი იუჟნენ იუდასგან, რათა ბრძო-
 დეს კიდურ ქალაქსა რომელი არს იერუსალემს შინა ზე ქმნა მას
 კა ზედა საფარნი მრავალნი ზე ზე წარვიდენ რომელნიმე მოძულენი ნა-
 თესავისა მათისა, კაცნი უმჯულონი მეფისა მიძართ დიმიტრისა ზე
 კბ მიუთხრეს მას, რამეთუ იონათან გარე მოადგა კიდურ ქალაქსა, ზე
 კბ მსმენელი განრისხნა ზე ხოლო ოდეს ესმა მსწრაფლ მოვიდა ზტო-
 ლემეიდიდსა შინა, ზე მისწერა იონათანის მიძართ რათა არა გარე ად-
 გეს კიდურ ქალაქსა, არამედ რათა შეემთხვიოს იგი განსიტყუებასა
 კბ ზედა ზტოლემეიდიდსა შინა მოსწრაფედ ზე ხოლო ოდეს ესმა იონა-
 თანს უბრძანა გარე მოდგომად, ზე გამოიჩნია მოსუცებულთაგანი
 კდ ისრაელისათა ზე მდღელსა, ზე მისცა უპატრიოებად ზე ზე აღიღო ოქ-
 რო ზე ვეცხლი ზე სამოსელნი ზე სხვანი ძღვენი მრავალნი, ზე წა-
 რვიდა მეფისა მიძართ ზტოლემეიდიდსა შინა, ზე ზოგა მადლი წინაშე
 კე მისსა ზე ზე შესმენდეს მას ზედა რომელნიმე უმჯულონი ნათესა-
 კვ ვისაგან მისისა ზე ზე უყო მას მეფემან ვითარცა უყოფდეს მას რომ-
 ელნი იუჟნეს ზირველ მისსა, ზე აღამაღლა იგი წინაშე უოველთა
 კზ მეგობართა თვისთა ზე ზე დაადგინა იგი მთავრად მდღელთა ზე რაო-
 დენნა სხვანი აქუნდეს ზირველ ზატვი, ზე ჰყო იგი ზირველად მე-

კობარ ეოფად ❖ ღ ევედრბ იონათან მეფესა ეოფად ჭურისტანისა
 უხარკოდ, ღ სამნი ადგილთ უსუცესნი ღ სამარტელნი, ღ აღუთქვა
 მას ტალანტი სამასი ❖ ღ სათნო იჩინა მეფემან ღ დაუწერა იონათანს
 ეპისტოლენი ეოველთა ამათთჳს, რომელიცა აქენდა სახითა
 ესე ვითარითა ❖ მეფე დიმიტრი იონათან მძასა გიხაროდენ, ღ ნათესავსა
 ებრაელთასა ❖ წერილი ეპისტოლისა რომელიცა მივსწერეთ ლასთენს
 თანა მონათესავსა თქუწნთჳს, მოვსწერეთ თქუწნდა რათა უწყოდეთ
 ❖ დიმიტრი მეფე ლასთენს მძასა გიხაროდენ ❖ ნათესავნი ებრაელთა
 მეგობართა ჩუწნთა, ღ რომელნი იძარხვენ ჩუწნდა მოძართ
 სიძართლესა, ვსაჟე კეთილისა ეოფა კეთილისა შეწენარებისათჳს
 ჩუწნდა მოძართ ❖ დაუდგინეთ უკუწ მათ სასლავრნი ურისტანისანი,
 ღ სამნი ქალაქნი, ეფერემ, ლუდია ღ რამაჟემ რომელნი შეეძინეს
 ჭურისტანსა სამარისგან, ღ ეოველნი ჯეროვანებული მათდა
 მიძართ ეოველთა. მემსხუწრწლეთა იერუსალემს შინა
 ნაცულვად მეფეთა რომელთა მიიღებდენ მეფენი მათგან
 ჰირველად ეოველსა ზედა წელსა ნაშრომთგან ქუწუანისა,
 ღ სეთა ნაეოფთაგან ❖ ღ სხვათა ჯეროვანებულთა ჩუწნდა აწითგან,
 ათის თავთა ღ ხარკთა ჯეროვანებულთა ჩუწნდა ღ ძარილისა
 საწნახელიისა, ღ თანა ჯეროვანებული ჩუწნდა საკვრკვრითა,
 ეოველივე წუალობით მიუტევეთ მათ ❖ ღ არა რაჟე შეეცვალოს
 ამათგან ამიერითგან ღ საუკუნოდ ჟამადმდე ❖ აწ უკუწ გულს
 მოდგინე იქმენ ეოფად ჟამთა ამათ წერილისა, ღ რათა
 მიეცეს იონათანს, ღ რათა დადვას მთასა შინა
 წმიდასა, ადგილსა შინა ჰატოლსანსა ❖ ღ იხილა
 დიმიტრი მეფემან, რამეთუ ნუგეძინის სცა
 ქუწუანამან წინაშე მისსა, ღ არა ვინ აღუდგების
 მას წინა, ღ განუტევა ეოველნი მედრობანი
 თჳსნი თჳთოეული ადგილსა თჳსსა, გარნა უცხონი ძალნი
 რომელთა მოუწოდა ჭალაკთაგან წარძართნი,
 დაემტყნეს მას ეოველნი ძალნი მამისა
 მისისა ❖ ხოლო ტრიფონ იეო ალექსანდრესგან
 ჰირველისა, ღ იხილა რამეთუ ეოველნი ძალნი
 დრტუვენ დიმიტრისა ზედა, ღ წარვიდა ეძალკუს
 მიძართ არაბისა, რომელი ზრდიდა
 ანტიოხოსს ერძასა ალექსანდრესასა ❖ ღ შეურ-

კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ
 ლწ
 ლტ
 ლთ
 ლმ

დებოდა მას, რამეთუ რათა მისცეს იგი მას, რათა მეფე უოს მამისა
 წილ მისისა, ზ მიუთხრა მას რაოდენიცა ქმნა დიმიტრი, ზ მტე-
 რობითა რომლითა მტერობდენ ჩემდა ძალნი მისნი, ზ ეკო მუნ
 მს დღეთა მრავალთა ზ ზ წარგზავნა იონათან დიმიტრის მიძარტ მე-
 ფისა რათა განდევნეს რომელნი არიან კიდურ ქალაქისა იერუსა-
 ლიმისაგან, რომელნი არიან სიმტკიცესა შინა, რამეთუ იუჟნეს
 მბ მბრძოლნი ისრაელისანი ზ ზ წარგზავნა დიმიტრი იონათანის მი-
 ძარტ მეტეუჭლმან: არა გარნა ესენი გიყო მუნ ზ ნათესავსა შენსა,
 არამედ დიდებითაცა გადიდო შენ ზ ნათესავი შენი უკეთუ ჟამ კეთი-
 მკ ლობასა მიემთხვა ზ აწ უკუჭ მართლად უყო უკეთუ წარმოგზავ-
 ნენ ჩემდა კაცნი რომელიცა შეგეწევიან რამეთუ განმემორნეს უოვე-
 მდ ლნი მკედარნი ჩემნი ზ ზ წარუგზავნა მას იონათან კაცნი სამი
 ათასნი ძლიერნი ძაღითა ანტიოქიასა შინა, ზ მოვიდეს მეფისა მი-
 მე ძარტ, ზ განისარა მეფემან მოსტლევისათჳს მათისა ზ ზ შეკრბეს
 რომელნი იუჟნეს ქალაქისაგან საშუალსა შინა ქალაქისსა ას ოცი
 მკ ათასი კაცი, ზ განიზრასვიდეს მოკუღვად მეფისა ზ ზ იულტოდა
 მეფე ეზოსა შინა, ზ მოიცვეს რომელნი იუჟნეს ქალაქისაგან გზანი
 მზ ქალაქისანი, ზ იწეეს მოწევედად ზ ზ მოუწოდა მეფემან ებრაელთა
 შემწედ, ზ შეკრბეს უოველნი ერთბაძად მისა მიძარტ, ზ განიბნივენეს
 მწ უოველნი ქალაქსა შინა ზ ზ მოსწუჯტენეს ქალაქსა შინა მას დღესა
 შინა ასი ათასი კაცი, ზ დაწეეს ქალაქი, ზ აღიღეს ნატევენავი მრავ-
 მთ ვალი მას დღესა შინა ზ იგსნეს მეფე ზ ზ ისიღეს რომელი იუჟ-
 ნეს ქალაქისაგან რამეთუ დაიზურეს იუდეელთა ვითარცა ენებათ, ზ მოუ-
 ძლურდეს გონებითა თჳსითა ზ ზ დაღადევეს მეფისა მიძარტ ვედრებით
 ნ მეტეუჭლნი ზ ზ მოგუჭც ჩუწნ მარჯვენი ზ რათა დასცხრენ ებრა-
 ნა ელნი ბრძოლად ჩუწნდა ზ ქალაქთა ზ ზ განყარეს საჭურველები
 თჳსი, ზ ვეეს მშვიდობა, ზ იდიდნეს ებრაელნი წინაშე მეფისა, ზ
 წინაშე უოველთა რომელნი იუჟნეს სამეფოსა შინა მისსა, ზ მიი-
 ნბ ქცეს იერუსალემად მქონებელნი ნატევენავთა მრავალთა ზ ზ დაჯდა
 დიმიტრი მეფე საყდარსა ზედა სამეფოსა თჳსსა, ზ განისვენა ქუჭ-
 ნკ უანამან წინაშე მისსა ზ ზ იტეუვა უოველივე რაოდენი ჳრქუა, ზ უცხო

იქმნა იონათანისა, **ა** არა მიაგო მას კეთილის ყოფისა ებრ რო-
 მელი მიეგო მას, **ა** აჭირვებნ მას ფრიად **ა** ხოლო შემდგომად
 ამათსა მოიქცა ტრიფონ, **ა** ანტიოქოს მისთანა ერმა ჭაბუკი, **ა**
 გაძეფდა **ა** დაიდვა დიადიმა **ა** **ა** შეკრბეს მისა მიმართ ყოველნი
 ძვედრობანი, რომელნიცა განაბნივნა დიმიტრი, **ა** ებრძოლა წინა-
 შე მისსა, **ა** სძლო **ა** ივლტორა **ა** **ა** მიიღო ტრიფონ მკეცნი, **ა**
 დაიპურა ანტიოქია **ა** **ა** მისწერა ანტიოხოს ჭაბუკმა იონათანს მე-
 ტუქტლმან: დაგადგინე შენ ძღველთ მთავრად **ა** დაგადგენ შენ ოთ-
 ხთა ქალაქთა ზედა, **ა** იყო მეგობრად მეფისა **ა** **ა** წარუგზავნა მას
 ჭურჭელნი ოქროსანი **ა** სამსახურებელნი, **ა** მისცა მას კელმწიფება
 სმად ოქროთა, **ა** ყოფად ზორფირითა, **ა** აქუნდეს მანიაკი ოქრო-
 სი **ა** **ა** სჯმიონ მმა მისი დაადგინა მთავრად მკედართა სახლვარ-
 თაგან ტჯროსა ვიდრე სახლვარადმდე ეკვპტისა **ა** **ა** გამოვიდა იო-
 ნათან, **ა** მოვილიდა წიად კერძო მდინარისა, **ა** ქალაქთა შინა, **ა**
 შეკრბეს მისა მიმართ ყოველნი ძალნი სირისა შემწედ, **ა** მოვიდა
 ასკალონად, **ა** მიეკებნეს მას ზატვითა ქალაქისაგან **ა** **ა** წარვიდა
 მუნით დასას შინა **ა** დაკშნეს რომელნი იუჟნეს დასასა შინა, **ა** გა-
 რე მოიცვა იგი, **ა** მოწვა გარემო ქალაქისა მის ცეცხლითა, **ა** წა-
 რტუქტნა ივინი **ა** **ა** ევედრენ იონათანს რომელნი იუჟნენ და-
 ხისაგან, **ა** მისცა მას მარჯუტნე **ა** აღიღო მენი უხუცესთა მათთა
 წინდსა შინა **ა** წარგზავნა ივინი იერუსალიმს შინა, **ა** განვლნო
 სოფელნი ვიდრე დამასკოდმდე **ა** **ა** ესმნეს იონათანს რამეთუ არიან
 უხუცესნი დიმიტრისნი კადისსა შინა რომელი არს გალილისა
 შინა ძალითა მრავლითა მნებებელი განშორებად მისა სამეფოსაგან
 საქმისა **ა** **ა** შეემთხვია მათდა, ხოლო მმა თჯსი სჯმიონ დაუტევა
 სოფლებსა შინა **ა** **ა** დაიბანაკა სჯმიონ ბეთსაურასა ზედა, **ა** ბრძო-
 და იგი დღეთა მრავალთა, **ა** დაკმა იგი **ა** **ა** ითხოეს მისთანა მა-
 რჯუტნე მიღებად, **ა** მისცა მათ, **ა** განდევნა ივინი მუნითგან **ა**
 აღიღო ქალაქი, **ა** დაადგინა მას შინა მკმილანენი **ა** ხოლო იონა-
 თან **ა** ბანაჟნი მისნი მოვიდეს წყალთა მიმართ ენისარ-
 თა **ა** წარვიდეს განთიად მსთვად ველსა შინა ნასორისასა **ა** **ა**

ნდ
 ნე
 ნვ
 ნზ
 ნტ
 ნთ
 ღ
 ღა
 ღბ
 ღგ
 ღხ
 ღწ

აჭა დაბანაკება უცხო თესლთა შეემთხვია მას ველსა ზედა, ზ დად-
 გინეს მათ ზედა სამხირნი მათთა შინა, ხოლო თვთ შეემთხვივნეს
 წინა აღმდგომთაგანთა ❖ ხოლო მხირნი აღდგეს ადგილთაგან თვ-
 სთა, ზ აღადგინეს ბრძოლა ❖ ზ ივლტოდეს რომელი იუჟნეს იო-
 ნათანის თანა უოველნი, ზ არცა ერთი დაშთა მათგან, კარნა მატა-
 ფია ძე აბესალომისა, ზ იუდა ძე ხალფვისა უხუცესი ძეკედართა ძალ-
 თათა ❖ ზ დაიპო იონათან სამოსელი თუსი, დაისხა მიწა თავსა
 ზედა თუსსა, ზ ევედრა ❖ ზ მოიქცა მათ ზედა ბრძოლად, ზ სძლო
 მათ ზ ივლტოდეს ❖ ზ იხილეს თუსნი მლტოლვარეთა მისგან ზ მოიქ-
 ცნენ მისა მიძარტ, ზ სდევნიდეს მისთანა ვიდრე კლდედუ, ვიდრე ბანა-
 კისამდე მათისა, ზ დაიბანაკეს მუნ ❖ ზ დაეცა უცხო თესლთაგან მას
 დღესა შინა სამი ათასი კაცი ზ მოიქცა იონათან იერუსალემსა შინა.

თ ა ვ ი ი ბ.

და იხილა იონათან რამეთუ ჟამი შეეწევის მას, ზ გამოარჩივ-
 ნა კაცნი, ზ წარგზავნა იგინი ჰრომედ დადგინებად ზ განახლებად
 მათ თანა მეგობრობისა ❖ ზ სპარტიატისა მიძარტ, ზ სსჭათა მი-
 ძარტ ადგილთა წარგზავნა ეპისტოლენი იმის ებრეე სახისა ❖ ზ
 წარვიდეს ჰრომედ ზ შევიდენ საგანზრახოსა სახლსა ზ თქუცს:
 იონათან მდღელთ მთავარძან, ზ ნათესავთა ებრაელთაძან, წარმო-
 გვაველინეს ჩუცნ განახლებად მეგობრობისა თქუცნ თანა ზ თანა
 მბრძოლობად ჰირველისა ებრ ❖ ზ მისცეს მათდა ეპისტოლენი მა-
 თდა მიძარტ ადგილთა ებრ, რათა განიუჟანონ იგინი ქუცყანასა
 შინა იუდასა მშვიდობით ❖ ზ ესე არს წერილი ეპისტოლისა, რო-
 ძელიცა მისწერა იონათან სპარტიატელთა მიძარტ ❖ იონათან
 მდღელთ მთავარი, ზ მოხუცებულნი ერთა, ზ მდღელნი, ზ სსჭანი
 ერთი ებრაელთა, სპარტიატელთა ძმთა გისაროდენი ❖ ვინადგან
 ჰირველ წარმოგიგზავნეს ეპისტოლე რინას მიძარტ მდღელთ მთა-
 ვრისა დარიასაგან, რომელი მეფობდა ჩუცნ შორის, რამეთუ არს
 ძმა ჩუცნი, ვითარცა წერილი შემოიპყრობს ❖ ზ მიითვალა რინა
 კაცი წარგზავნილი დიდებითა, ზ მიიღო ეპისტოლენი, რომელთა-
 ცა შინა აღთქმულ არს თანა ბრძოლობისათუს, ზ მეგობრობისა ❖

კე ლისა ბრძოლად მას ზედა * ღ განვიდა იერუსალიმით, ღ შეეძინა
 მათ ამაფიტელთა შინა სოფელსა, რამეთუ არა მისცა მათ ჟამი რა-
 კე თა შევიდენ სოფელსა შინა მისსა * ღ წარავლინნა მსტოვარნი ბა-
 კზ ნაკსა შინა მათსა, ღ მოიქცენ ღ მიუთხრეს მას, რამეთუ ესრეთ გა-
 ნიწესნენ დაცემად მათ ზედა ღამე * ზოლო ოდეს დაჰკვდა მზე, ამ-
 ცნო იონათან თჯსთა მღვიძარებად, ღ ყოფად საჭურველთა შინა, ღ
 კწ განმზადებად ბრძოლასა ზედა ღამე ყოველ, ღ დაადგინნა მკმილაფ-
 ნი კარემოს ბანაკისა * ღ ესმათ წინა აღმდგომთა რამეთუ განმზა-
 დებულარს იონათან თჯსთა თანა ბრძოლასა ზედა, ღ შეეძინათ, ღ
 კთ განცვიფრდენ გულითა თჯსითა, ღ აღავხნეს ცეცხლნი ბანაკსა შინა
 თჯსსა * ზოლო იონათან ღ რომელნი იუჟნეს მის თანა, ვერა
 სცნეს ვიდრე განთიადამდე, რამეთუ შედვიდეს ცეცხლსა მკმებარე-
 ლ * ღ დევნა უყო იონათან უკანით მათ ღ ვერ ეწია მათ, რამეთუ
 ლა განვლეს ელეფთერს მდინარესა * ღ მიიქცა იონათან არაბთა ზედა,
 რომელთა ეწოდებიან საბედეი, ღ დასცა იგინი, ღ აღიღო ნატევე-
 ლბ ნავი მათი * ღ დაუტევა დამასკოს შინა, ღ მოვლო ყოველთა მო-
 ლგ რის სოფლებსა მუნ * ზოლო სვიმონ გამოვიდა ღ მოვლო ვი-
 დრე ასკალონადმდე, ღ მახლობელთა სიმტკიცეთა, ღ მიიქცა იოზ-
 ლდ ჰედ, ღ აღიღო იგი * ზოლო ესმა რამეთუ განიზრახეს სიმტკიცე-
 თა მიცემად კერძოსა დიმიტრისა, ღ დაადგინა მუნ მკმილაფნი, რა-
 ლე თა სცვიდენ მას * ღ მოიქცა იონათან, ღ შეკრიბნა მოხუცებულნი
 ერისანი, ღ განიზრახნა მათ თანა აღშენებად სიმტკიცეთა ჰურის-
 ლვ ტანსა შინა * ღ აღამაღლნეს ზღუდენი იერუსალიმისანი, ღ ამაღ-
 ლებად სიმაღლე დიდი შორს კიდურ ქალაქისა ღ ქალაქთა, ღ რო-
 მელიცა განყო იგი ქალაქისაგან, რათა იყოს ესე შეერთებასა ზედა,
 ლზ რამეთუ რათა არცა მიჰყიდნენ, არცა განვიდდენ * ღ შეკრბეს აღ-
 შენებად ქალაქისა, რამეთუ დაცემულთა ზღუდეთა ნაღწარევისათა
 რომელი აღმოსავალითგანეთ, ღ განმზადეს რომელსა იწოდების
 ლწ ტაფენაფა * ღ სვიმონ აღაშენა ადიღაი სოფელსა შინა, ღ დაამტკი-
 ლთ ცნა კარნი ღ მოქლონი * ღ ემიებდა ტრჯფონ მეფობდა ასიასა
 შინა, ღ შეძინებად დიადიმასა, ღ განრთხმად კელისა მეფესა ზედა

ანტიოსოსსა და ჰეშინა რათა ნუ ოდეს არა უტეოს იგი იონათან, ჰეშინა მას ზედა, ჰეშინა გვსსა რომელ შეჰწრობად იონათანისა, ჰეშინა იგი, ჰეშინა ჰეშინა ჰეშინა შინა და ჰეშინა იონათან შემთხვევად მისა ორმეოცითა ათასითა კაცითა რჩეულითა წუობად, ჰეშინა ბეფსანასა შინა და ჰეშინა ტრეფონ რამეთუ მოვიდა იონათან ლაშქრითა დიდითა, ჰეშინა ფად მას ზედა კელისა შეშინა, ჰეშინა იგი ჰეშინა და დაადგინა იგი წინაშე ყოველთა მეგობართა თვსთა, ჰეშინა მას ნიჭნი, ჰეშინა ყოველთა მკვლართა თვსთა მორჩილებად მისა ვითარცა თავისად და ჰეშინა იონათანს: რად დააშურვე ყოველი ვრი ესე, ბრძოლანი არა აღდგომილან ჩუწნდა და ჰეშინა კანუტევენ იგინი სსსლთა შინა თვისთა, ჰეშინა თვისა შენისა კაცნი მცირენი, რომელნი იუწენ შენ თანა ჰეშინა ჩემ თანა, ჰეშინა მკვლავიდა შინა ჰეშინა შენ იგი, ჰეშინა სიმკვიცენი ჰეშინა სსსლნი ჰეშინა ყოველნი რომელნი ზედ საკმარობით ჰეშინა მუნითგან, რამეთუ ამისთვის მოვედ და ჰეშინა მისა ჰეშინა ვითარცა რქვა, ჰეშინა ნუტევენა მალნი, ჰეშინა კანვიდეს ქუწყანასა შინა ჰეშინა სოლო დაიტევენა თვსთა თანა კაცნი სამი ათასი, რომელთაგან ორი ათასი დაუტევა გალილიასა შინა, სოლო ათასნი თანა ვიდოდეს მას თანა და სოლო ოდეს შევიდა იონათან ჰეშინა მკვლავიდა შინა დასშეს ბჰენი ქალაქისანი ჰეშინა მკვლავიდა შინა ჰეშინა შეიპყრეს იგი, ჰეშინა შესრულნი მისთანა მოსწვტნეს მასჯლითა და ჰეშინა წარწვლინა ტრეფონ ლაშქარნი, ჰეშინა ცსენოსანნი გალილიასა შინა, ჰეშინა ზედა დიდსა, რომელ წარწმედად ყოველთა მეგობართა იონათანისათა და ჰეშინა სცნეს რამეთუ შეიპყრა იონათან ჰეშინა მოიკლა, ჰეშინა რომელნი იუწენ მისთანა ჰეშინა ნუკეშინისცეს თავსა თვსსა, ჰეშინა ვიდოდეს კანმხადებულნი ბრძოლად და ჰეშინა ისაღეს მღევართა რამეთუ სულისათვის მათისა არს ჰეშინა მიიქცეს და ჰეშინა დეს ყოველნი მშვიდობით ქუწყანასა შინა იუდასა, ჰეშინა იტირეს იონათან ჰეშინა მყოფნი მისთანანი, ჰეშინა შეშინათ ფრიად, ჰეშინა ტიროდეს ყოველნი ისრაელნი ტირილითა დიდითა და ჰეშინა ეძიებდეს ყოველნი წა-

მ
მა
მბ
მგ
მდ
მე
მვ
მზ
მთ
ნ
ნა
ნბ
ნგ

რმართნი რომელნი კარემონი მათნი შემუსრვად მათთა, რამეთუ
 ნდ თქუტს ❖ არა ჭეავთ უხუცესი და შემწვეელი, აწ უკუტ ვებრძოლოთ
 მათ, და აღვილოთ კაცთაგან საკსენებელი მათი.

თ ა ვ ი ი ბ.

ა და ესმა სუძიონს რამეთუ შეკრიბა ტრუფონ ძალი მრავალი
 ბ მოსულვად ქუტუანასა შინა იუდასა, და შემუსრვად მისა ❖ და იხილ-
 ნა ერნი რამეთუ არიან შეძინებულ და შემწუნებულ და აღვიდა იე-
 გ რუსალემსა შინა, და შეკრიბა ერი ❖ და აუწუა მათ და ჭრქუა მათდა,
 თქუტს უწუით რაოდენი მე, და მძამან ჩემძან, და სახლმან ძამისა ჩე-
 მისამან ვეავით შჯულთათუხს და წმიდათათუხს, და ბრძოლანი, და იწ-
 დ როებანი რომელიცა ვიხილეთ ❖ ამისთუხს წარწემდეს ძმანი ჩემნი
 ე უოველნი ისრაელისათუხის, და დაუძით მე მხოლოა ❖ და აწ ნუ იქ-
 მნების ჩემდა რიდებად სულისა ჩემისა უოველსა შინა ჟამსა ჭირისასა,
 ვ რამეთუ არა უძჯობეს ვარ ძმათა ჩემთა ❖ კარნა შური ვაგო ნათე-
 სავისათუხს ჩემთა და წმიდათათუხს, და ცოლთა და შვილთა ჩუტნთათუხს,
 რამეთუ შეკრბეს უოველნი წარმართნი შემუსრვად ჩუტნდა მტერო-
 ზ ბისათუხს ❖ და განხურდეს სულითა ერნი ერთბამად სძენად სიტყვა-
 ტ თა ამათ ❖ და მიუგეს ვძითა დიდითა მეტუტლთა, შენ ხარ წინა-
 მძღვარი ჩუტნი ნაცულვად იუდასა, და იონათნ ძმისა შენისა ❖
 თ რომელნი ბრძოდეს ბრძოლათა ჩუტნთა, და უოველი რაოდენიცა უკე-
 ი თუ გვითხრა ჩუტნ ვუოთ ❖ და შეკრიბნა უოველნი კაცნი მებრძოლ-
 ნი, და ისწრაფა აღსრულებად უოველთა ზღუდეთა ისრაელისათა, და
 ნა მტკიცე უო იგი კარემო ❖ და წარგზავნა იონათან მე აბესალომისა,
 და მისთანა ძალი საკმარო იოზაფსა შინა, და განდევნა მეო-
 იბ ფნი მას შინა, და ეგო მუნ მას შინა ❖ და აღიმწა ტრუფონ
 ზტოლემადიდისაგან ძალითა დიდითა შემოსვლად ქუტუანასა შინა იუ-
 იგ დასა, და იონათან მისთანა ვძივილსა შინა ❖ ხოლო სუძიონ დი-
 იდ ბანაკა აღიდუსა შინა ზირსა ზელა ველიასა ❖ და სცნო ტრუფონ,
 რამეთუ აღდგა სუძიონ ნაცულად ძმისა თუხისა იონათანისა, და ვი-
 თარცა კუტთებად მათ თანა ნებავს ბრძოლისა, წარავლინა მისა მი-
 იე მართ მოციქულნი მეტუტლმან ❖ ვეცხლისათუხს, რომელი თანა-

მღებ არს ძმა შენი იონათან მეფისა, საკმართათჳს რომელი აქუნდა
 დაგინჯარით იგი ❖ და წ წარმოგზავნე ვეცხლი ტალანტი ასი, და ივ
 ორნი შენი მისნი მძევლად რამეთუ რათა არა განტყვებული გან-
 დგეს ჩემგან, და განუტეოთ იგი ❖ და სცნა სუძიონ რამეთუ საკვით იხ
 მეტყუებულენ მისა მიმართ, და წარგზავნა ვეცხლი და ურმანი, რათა
 არა ოდეს მტერობა მიიღოს დიდი ერთგან მეტყუებულთა ❖ რამეთუ იტ
 არა წარუგზავნა მას ვეცხლი და ურმანი, და წარუემიდა ❖ და წარუ-
 გზავნა ურმანი და ასი ტალანტი, და უტევა და არა განუტევა იონათ-
 თან ❖ და შემდგომად ამითსა მოვიდა ტრუფონ რათა შევიდეს სოფე-
 ლსა შინა, და შემუსრნეს იგი, და მოიცვა ჳსა რომელი მიიუფანს
 ადორსა შინა, სოლო სუძიონ და ბანაკი მისი წინაშე უვიდოდეს მას
 უოველთა ზედა ადგილთა სადაცა ვიდოდეს ❖ სოლო მეოფთა კი-
 დურ ქალაქთაგან წარმოგზავნეს ტრუფონის მიმართ მოციქულნი მა-
 ჭირვებულნი მისი, რათა აღისწრაფოს მისლვად მათდა მიმართ უდა-
 ბნოთა, და წარგზავნად მათდა საზრდელისა ❖ და განმზადა ტრუფონ
 უოველნი ცხენოსანნი თჳსნი რომელ მისლვად მას ღამესა შინი და
 იყო თოვლი დიდი ფრიად და არა მოვიდა თოვლისათჳს, და აღდგა
 და განვიდა ღალადითიდსა შინა ❖ სოლო ოდეს მიიასლა ვასკაისა
 მიმართ მოკლა იონათან და დაიმარსა იგი მუნ ❖ და მოიქცა ტრუ-
 ფონ, და წარვიდა ქუტყანასა შინა თჳსსა ❖ და წარგზავნა სუძიონ,
 და აღიღო ძვალი მძისა თჳსისა იონათანისა, და დამარსა იგი მო-
 ღინსა შინა ქალაქსა მამათა თჳსთათა ❖ და იტირეს იგი უოველმან
 ისრაელმან ტირიღითა დიდითა და იგლოვეს მას დღეთა შრავალ-
 თა ❖ და აღაშენა სუძიონ საფლავთა ზედა მამისა თჳსისათა და მამ-
 თა თჳსთასა, და აღამაღლნა იგი ხილავითა, ქვითა გათლილითა წი-
 ნათ და უკანით ❖ და დაადგნა მათ ზედა შუდნი ჰირამიდნი, ერთი
 ჰირის ჰირ ერთისა მამისა და დედისა და ოთხნი მამათა ❖ და ამით
 ქმნა მოხდუდვილ და დაუსხნა სუტტნი დიდნი, და ქმნა სუტტთა ზე-
 და უოველნი საჭურველნი სახსენებელად საუკუნოდ და თანა უოვლი-
 სსა საჭურველთა, ნავი გამოქანდაკებული, რომელსა შინა სასილველ
 უოფად უოველთაგან მცურავთა ზღვსათა ზედა ❖ და უსე საფლავი,

ლა რომელი ჰყო მოღონსა შინა, ვიდრე ამის დღედმდე ❖ ხოლო ტრუ-
 ლბ ფონ ვიდოდა საკვთა ანტიოსოს მეფისათანა ჭაბუკისა, ზ მოკლა
 ლგ იგი ❖ ზ მეფე იქმნა მის წილ, ზ დაიდვა მას ზედა დიადიმა ასია-
 ლდ სი, ზ ჰყო წულულება დიდი ქუჭყანასა ზედა ❖ ზ აღაშენა სუმიონ
 ლდ სიმტკიცენი ჰურისტანისანი, ზ შემოხლუდა გოდლებითა ძაღლითა,
 ლდ ზღუდითა დიდითა, ზ ბჰეებითა ზ მოქლონებითა, ზ დადვა სახ-
 ლე რდელი სიმტკიცეთა შინა ❖ ზ გამოიჩინა სუმიონ კაცნი, ზ წარ-
 ლე გსავნა მეფისა მიმართ დიმიტრისა, რათა ეოს მიტევება სოფლისა,
 ლგ რამეთუ ეოველნი საქმენი ტრუფონისნი იუენეს წარტაცებანი ❖ ზ
 ლგ წარგსავნა მისა დიმიტრი მეფემან სიტუჟათაებრ ამათ, მიუგო მას,
 ლგ ზ მისწერა მას ეპისტოლე ესე ვითარნი ❖ მეფე დიმიტრი, სიმონს
 ლგ მდღელთ მთავარსა ზ მეგობარსა მეფისასა, ზ მოხუცებულთა, ზ ნა-
 ლგ თესავთა ებრაელთასა გინაროდენ ❖ გვრგვნი ოქროსა, ზ ბეჰედი
 ლგ რომელი წარმოგსავენეთ მივიღეთ, ზ განმხადებულ ვართ ეოფად
 ლგ თქუჭნდა მძდობისა დიდისა, ზ აღწერად მეოფთა მიმართ საკმართა
 ლგ ზედა, რომელ მიტევებად თქუჭნდა მისტევებელი ❖ ზ რაოდენი
 ლგ დავადგინეთ თქუჭნდა დაემტკიცენ, ზ სიმტკიცენი რომელნი აღაშე-
 ლგ ნეთ რათა იეავენ თქუჭნდა ❖ ხოლო მოგიტეო უძეცრება ზ შეცო-
 ლგ დება ვიდრე დღეინდელად დღედმდე, ზ გვრგვნი რომელი თანა გაცთ,
 მ რათა არა იუენენ მისაცემელი ❖ ზ უკეთუ რომელნიმე საკმარნი
 მ თქუჭნგან დაწერად, ჩუჭნდა მიმართ რათა დაიწერებოდინ ზ რათა
 მ იეოს შორის ჩუჭნსა მძდობა ❖ წელსა ას სამეოცდა ათისა აღდგო
 მ უღელი წარმართთა ისრაელისაგან ❖ ზ იწეეს ერთა ისრაელთა
 მ წერად წერილთა შინა ზ შესრახებათა შინა წელსა ჰირველსა სუ-
 მ მიონის თანა მდღელთ მთავრისა დიდისა, ზ მეედართ წინამძღუერი-
 მ სსა ჰურისათასა ❖ მათ დღეთა შინა მოვიდა სუმიონ დახასა ზედა,
 მ ზ მოიცვა იგი ბანაკებითა, ზ ეო საფარნი, ზ მიიასლა ქალაქისა
 მ მიმართ, ზ დასცა გოდოლი ერთი, ზ აღიღო ❖ ზ გარდუსლტებო-
 მ დღეს ქალაქსა შინა რომელნი იუენეს საფრებთა შინა, ზ იქმნა შერ-
 მ ევა დიდი ქალაქსა შინა ❖ ზ აღუდეს რომელნი იუენეს ქალაქსა

შინა ცოლითა ზ მუღესა ზედა, ზ დაიზნეს სამოსელნი
 თუხნი, ზ ღაღად ევეს კბითა დიდითა, ზ ევედრებოდეს სუმიონს
 მიცემად მათდა მარჯუჭნისა ზ ზ თქუჭს, ნუ ჰყოფ ჩუჭნდა სი-
 ბოროტისაებრ ჩუჭნისა, არამედ წუალობისაებრ შენისა ზ ზ ღმო-
 ბიერ იქმნა მათდა სუმიონ, ზ არღარა ბრძოლა მათ, ზ განდევნა
 იგინი ქალაქისაგან, ზ განწმიდნა სახლნი რომელსა შინა იუჭნეს
 კერზნი, ზ ესრეთ შევიდა მას შინა გალობითა აკურთხევიდა უფალ-
 სა ზ ზ განუარნა მისგან ყოველნი არა წმიდანი, ზ დაამკვდრნა მას
 შინა კაცნი რომელნი შჯულისა ჰყოფდენ, ზ დაამტკიცა იგი ზ ჰყო
 მას შინა თავისა თუხისა საყოფელი ზ ხოლო მეოფთა კიდურ ქა-
 ლაქისაგან იერუსალიმს შინა განაყენებდენ შესლვად ზ განსლვად
 სოფლებთა შინა, ზ განსვიდად ზ მოსვიდად, ზ შეემშიათ ფრიად,
 ზ მრავალნი მათგანნი წარწემდეს სიემილითა ზ ზ ღაღადევეს სუ-
 მიონის მიმართ მარჯუჭნისა მიღებად, ზ მისცა მათ, ზ განდევნა
 იგინი მუნითგან, ზ განსწმიდნა კიდურ ქალაქი შეკინებულთაგან ზ
 ზ შევიდა მას შინა მეოცდა სამესა დღესა შინა მეორისა თუხსა,
 წელსა ას სამეოცდა ათერთმეტესა, ქებითა ზ ბაიათა, ზ ებნითა ზ
 ორღანოთა, ზ წინწილითა ზ გალობითა ზ გალობათათა, რამეთუ
 შეიმუსრა მტერი დიდი ისრაელისაგან ზ ზ დაადგინა ყოველთა ზე-
 და წელთა დღესასწაულობად დღეთა ამათ შვებითა ზ ზ დაამტკიცა
 მთა სიწმიდისა რომელი არს მახლობელ კიდურ ქალაქისა, ზ დაე-
 შენა მუნ თუთ, ზ რომელნი იუჭნეს მისთანა ზ ზ იხილა სუმიონ
 იოვანე მე თუხი, რამეთუ კაცი არს, ზ დაადგინა იგი წინამძღუტად
 მალთა ყოველთა, ზ დაეშენა ღაზარეთს შინა.

მე
 მზ
 მტ
 მთ
 ნ
 ნა
 ნბ
 ნგ
 ნდ
 ნ
 ბ
 გ

თ ა ვ ი იღ.

წელსა ას სამეოცდა მეათორმეტესა, შეკრიბა მეფემ დიმიტ-
 რიმ ძალნი თუხნი, ზ წარვიდა მიდსა შინა შეკრებად შეწევნა თავი-
 სსა თუხისა, რამეთუ რათა ებრძოლოს ჰირის ჰირ ტრუფონისა ზ
 ზ ესმა არსაკის მეფესა სპარსთასა ზ მიდთასა, რამეთუ მოვიდა დი-
 მიტრი საზღუარსა შინა მისსა, ზ წარგზავნა ერთი უხუცესთაგან
 თუხთა შეპერობად იგი ცოცხლისა ზ ზ წარვიდა ზ დასცა ბანაკი

ა
 ბ
 გ

დიმიტრისა, ჰ შეიზურა იგი, ჰ მოიყვანა იგი არსაჲს მიმართ, ჰ
 დ შეაყენა იგი სახერობილესა შინა ჰ ჰ დადუმნა ქუჭყანა იუდასი
 უოველთა დღეთა შინა სიმეონისთა, ჰ მოიძია კეთილი ნათესავისა
 თვისისა, ჰ სათნო ეყო მას საველმწიფო მისი, ჰ დიდება მისი ეო-
 ე ველსა შინა დღესა ჰ ჰ უოველთათანა დიდებითა თვისითა აღილო
 იოზჳე ნავთ სადგურნიცა, ჰ ჳყო შესავალი შესადინარნი ზღვსათა ჰ
 ვ ჰ განაგრცო საზღუარნი ნათესავისა თვისისა, დანიჳრნა სოფელნი ჰ
 ზ ჰ შეკრიბნა ტყუქნი მრავალნი, ჰ უფლება ღაზარსა ჳედა, ჰ ბეფ-
 სურს, ჰ კიდურ ქალაქსა ჰ აღგოცნა არაწმიდებანი მისკან, ჰ არა
 ც იყო წინა აღმდგომ მისა ჰ ჰ კაცად კაცადი მუშაკობდა ქუჭყანასა
 თვისსა მშვიდობით, ჰ ქუჭყანა მოსცემდა ნაყოფსა თვისსა, ჰ ხენი
 თ ველისანი ნაყოფსა თვისსა ჰ მოხუცებულნი სხდეს უბანთა ჳედა,
 ი ჰ უოველნი კეთილთათვის უბნობდეს, ჰ ჳაბუგნი შეიმოსნეს დიდე-
 ბითა ჰ სამკაულითა ბრძოლისათა ჰ ქალაქსა მისცემდენ საზრდო-
 თა, ჰ განუწესა მათ ჳურჳელთა შინა სიმტკიცისათა ვიდრემდისცა
 ისახელა სახელი დიდებისა მისისა ვიდრე კიდემდე ქუჭყანისა ჰ
 ია ჳყო მძღობა ქუჭყანასა ჳედა, ჰ განიხარა იერუსალემიანი შუჭბი-
 იბ თა დიდითა ჰ ჰ დაჯდა თუთუელი ვენახსა ქუჭყე თვისსა, ჰ ლელჳ-
 ივ სა თვისსა, ჰ არა იყო შემაშინებელი მათი ჰ ჰ მთაკლდენ მეზრ-
 იდ ნა ჰ ჰ დაამტკიცა უოველნი მდბაღნი ერთა თვისთა: შჯული მოი-
 იე ძია, ჰ მოსწო უოველნი უსჯულოებანი ჰ სიბოროტეეი ჰ წმიდა
 ივ აღიდა, ჰ განხმრავლნა ჳურჳელნი წმიდათა ჰ ისმა რომსა შინა რა-
 იბ მეთუ იონათან მოიკლა, ჰ ვიდრე სწარტისამდე ესმათ, ჰ შეწუხნეს
 იბ ფრიად ჰ ჰ ოდეს ესმათ, რამეთუ სჯმიონ მძა მისი იქმნა მის წილ
 იც მდღელთ მთავრად, ჰ უზერეის უოველი სოფლები ჰ ქა-
 იც ლაქნი მათ შინა ჰ მისწერეს მისა მიმართ ფიქალსა ჳედა რვალი-
 ით რომელი ევეს იუდასათა ჰ იონათანისა ჰ მძათა მისთა ჰ ჰ აღ-
 კ მოიკითხეს წინაშე ტაძრისა იერუსალიმისა შინა ჰ ჰ ესე სახე ეპი-
 სტოლისა, რომელიცა წარგზავნეს სწარტიატელთა, სწარტიატელთა

მთავართა ღ ქალაქთა, ღ სჯომნს მღღელსა დიდსა ღ მოხუცებულ-
 თა, ღ მღღელთა, ღ სსჭათა ერთა იუდიასათა მძათა გისაროდენ ზ
 მოციქულნი რომელნი წარმოავლინეთ ერთა მოძართ ჩუჭნ- კა
 თა, მოგვთხრეს ჩუჭნ დიდებისათჳს თქუჭნისა ღ პატრივისა,
 ღ განვისაროთ მოსჴლისა მათისათჳს ზ ღ დავსწერეთ რომელი კბ
 მათგან ითქუნუს განსრახვათ შინა ერთა ესრეთ: ნუძინიას ძე ან-
 ტიოხოს, ღ ანტიპატროს, ღ ასონოს, მოციქულნი ჳურიათა მოვი-
 დეს ჩუჭნდამო განმასხლებელნი ჩუჭნთანა მეგობრობისა ზ ღ სს- კბ
 თნო იქმნა ერთა შეწენარებად კაცთა დიდებულებითა: ღ დადებად წე-
 რილთა სიტუქათა მათი ცალკერმად წიგნთა ერთსაჳ, რათა აქუნდეს
 საგსენებელი ერთა სპარტიატონთა, ხოლო სასე ამათი დავსწერთ
 სიმონ მღღელთ: მთავარსა ზ შემდგომად ამბთსა წარგსაენა სიმონ კდ
 ნუძინი რომედ რომელსა აქუნდეს ფარი ოქროსა დიდი, სიმძიმითა
 მნა ასი ათასი, დადგინებად მათთანა მეგობრობისა ზ ხოლო ოდეს კე
 ესმა ერსა სიტუქანი ესე, ჳრქუჭნს: რაჲ უკუჭ მადლობა ძევაგოთ
 სიმონს ღ ძეთა მიწთა ზ რამეთუ დამტკიცეს მან ღ მძათა მისთა, კვ
 ღ სახლმან მამისა მათისამან, ღ მოსწუჯდნეს მტერნი ისრაელთა
 ამათგან, ღ დადგინეს მისა თავის უფლება ზ ღ დაწერეს ფიცართა კზ
 ზედა რვალისათა, ღ დაღვეს სვეტებთა ზედა მთასა შინა სიონისა-
 თა, ღ ესე არს სასე წერილისა: მეათრვამეტესა შინა დღესა თჳსა
 ელულისასა, წელსა ას სამეოცდა ათორმეტესა ღ ესე მესამეს წელს
 წინაძე სჯომონ მღღელთ მთავრისასა სარმაელსა შინა ზ მესაკრე- კჭ
 ბელსა შინა დიდთა მღღელთასა ღ ერთა, ღ ჩათესაგთა მთავარსა ღ
 მოხუცებულთა სოფლისათა გუთუწეეს ჩუჭნ ზ ვინადგან მრავალ ჳერ კთ
 იქმნა ბრძოლანი სოფელსა შინა, ხოლო სიმონ ძე მატაფიასი, ძე ძეთა
 იარივისთა, ღ მძათა მისთა მისცეს თავნი თჳსნი ჳირსა შინა, ღ წინა
 აღუდგეს წინა აღმდგომთა ნათესავისა მათისასა, რამეთუ რათა დადგეს
 სიწმიდე მათი, ღ მჯუელი ღ დიდებითა დიდითა აღიდეს ერნი თჳს-
 ნი ზ შეკრიბნა იონათან ერნი თჳსნი, ღ იქმნა მათღა მღღელთ მთა- ლ
 ვარ, ღ შეემინა ერთა მიძართ თჳსთა ზ ღ უნებთად მტერთა ლა
 მათთა შემოსლვად სოფელთა შინა მათთა რომელ შემუსრვად სოფ-

კა
კბ
კვ
კდ
კე
კვ
კზ
კჭ
კთ
კთ
ლ
ლა

ლბ ლისა მათისა, **ბ** განრთხმად კელისა წმიდათა ზედა მათთა **ჟ** მამინ
აღდგა სიმონ, **ბ** ბრძოლა ეო ერისათუხს თუხსისა, **ბ** განუუქნა ვეცხლ-
ლგ ნი მრავალნი თუხსთა, **ბ** შეჭურნა კაცნი ძლიერნი ნათესავისა თუ-
ხისა, **ბ** მისცა მათ როჭიკი **ჟ** **ბ** განამტკიცნა ქალაქნი ჭურისატანი-
სანი, **ბ** ბედსაურა, რომელი არს საზღუართა შინა ურიასტანისათა,
ლდ სადა იუო საჭურჭველნი ბრძოლათანი ჰირველად, დაადგინნა მუნ კა-
ცნი მკმილავნი ჭურისანი **ჟ** **ბ** იოჰჰე განამტკიცნა რომელ არს კერ-
ძოსა ზედა ზღვისასა: **ბ** ლახარს რომელ არს საზღუართა შინა
აზოტისათა, რომელთა შინა მტერნი ჰირველად დაივანებდეს, **ბ**
დაამკვიდრნა მუნ იუდიელნი, **ბ** რაჟოდენიცა საკმარ იუქნენ წარსა-
ლე მართებელსა ზედა ამათთა დადგა მათ შინა **ჟ** **ბ** იხილა ერმან მო-
ქმედება სემეიონისი, **ბ** დიდებულება რომელსა განიზრახვიდა ეო-
ფად ნათესავისა თუხსისა, დაადგინეს იგი წინამძღურად მათდა
ძღვრეთ მთავრად, ვინათგან ჭუო ეოველივე ესე, **ბ** სიმართლე **ბ**
სარწმუნოება, რომელიცა დაუმტკიცნა ნათესავთა თუხსთა, **ბ** ეძიებდა
ლვ ეოვლით სახითა ამაღლებასა ერისა თუხსისასა **ჟ** **ბ** მის ღვთა ში-
ნა კეთილ წარემართა კელსა შინა მისსა, რომელ მოსწოს წარმარ-
თნი სოფელთაგან მათთა **ბ** რომელნიცა იუქნეს ქალაქსა შინა
დავითისსა იერუსალიმსა შინა, რომელთა ვეეს თავისა თუხსისა კი-
დურ ქალაქი რომლისაგან გამოვიდოდეს **ბ** შეაშინებდეს გარემოს
ლზ წმიდათა, **ბ** ჭუოფდენ წელულებასა დიდსა სიწმიდესა შინა **ჟ** **ბ** დაა-
შენა მას შინა კაცნი იუდიასნი, **ბ** განამტკიცნა იგი განმტკიცებისა
მიმართ, სოფლებთა, **ბ** ქალაქისა, **ბ** აღამაღლნა ზღუდენი იერუსა-
ლწ ლიმსა შინა **ჟ** **ბ** დიმიტრი მეფემ დაადგინა მისა უსუცესათ ძღვრე-
ლთ ლობისა **ჟ** შემდგომად ამათთა, **ბ** ეო იგი მეგობარ თუხსსა, **ბ** აღი-
მ და იგი დიდებითა დიდითა **ჟ** ხოლო ესმა რამეთუ წოდებულარინ
იუდიანნი რომაელთაგან მეგობარ **ბ** თანა მბრძოლად, **ბ** ძმობით **ბ**
მა რამეთუ შეიწყნარნეს მოციქულნი სიმეონისნი დიდებულად **ჟ** **ბ** რა-
მეთუ სათნო იჩინეს ჭურითა **ბ** ძღვრეთა სიმეონის ეოფად წინა-
მბ მძღვრად **ბ** ძღვრეთ მთავრათ უკუნისამდე, ვიდრემდის აღდგეს წი-
ნასწარმეტყუელნი სარწმუნო **ჟ** **ბ** რათა იეოს მათ ზედა მკედართ

მთავარი, და რამეთუ რათა გულის მოდგინებდეს წმიდათა თვის და
 დგინება მათთა საქმეთა ზედა მათთა, და სოფელთა ზედა და საჭურ-
 ველთა ზედა, და სიმტკიცეთა ზედა და რამეთუ რათა გულის მოდგი-
 ნებდეს სიწმიდეთა თვის, და რათა ისმენდენ მისა ეოველნი, და რათა
 იწერებოდეს სახელსა ზედა მისსა ეოველი წერილი სოფლებსა ში-
 ნა, და რათა შეიმოსოს ჰორფირი და ოქროვანი სამოსელი და და არა
 შეჭნიერ იუოს არავისგანვე ერთგან და მღვდელთაგან უარის ეოფა
 რაი ამათგან, და ბრჭობისა სიტყუად მისგან თქმულთასა, ანუ თანა
 შეერთებად საკრებულო სოფელთა შინა თუნიერ მისა, და შთაცმად
 ჰორფირისა, და შებმად მანიაკისა ოქროსა და და რომელმან უკეთუ
 ეოს თუნიერ ამათთა ანუ უარ ეოს რაი ამათი, ბრალეულ იუოს და
 და სათნო იჩინა ეოველმან ერმან განჩინება სიმონისა, და ეოფად
 სიტყუათა ებრ ამათ და და მიიღო სვიმეონ, და სათნო იჩინა მღვდელთ
 მთავრობად, და იქმნა მკედართ მთავარი და უსუცესათ ნათესავთა
 იუდიანთა, და მღვდელთა, და უსუცესობად ეოველთა და და წერილი ესე
 თქუილს განმტკიცებად ფიცართა შინა რვალისათა, და დადგინებად
 იგინი სტოვასა შინა წმიდათასა, ადგილსა შინა დიდებულსა და სო-
 ლო წერილი ამათი დადგინებად წიგნთა საცავსა შინა, რამეთუ რა-
 თა აქუნდეს სვიმონს და მეთა მისთა.

მკ
 მდ
 მკ
 მს
 მტ
 მთ

თ ა ვ ი ი ა.

და წარგზავნა შეუემან ანტიოხოს მემან დიმიტრი მეფისამან
 ეპისტოლენი ჭალაკისაგან ზღვისათა, სვიმიონ მღვდელთ მთავრისა
 და უსუცესთა ნათესავთა იუდასთა, და ეოველთა ნათესავთა და და იუჟ-
 ნეს რომელთა ეპურნეს სახე ესენი: მეფე ანტიოხოს, სიმონისა მღვდ-
 ლისა დიდისა, და ნათესავისა უსუცესსა, და ნათესავსა იუდიანთა
 გიხაროდენ და ვინადგან კაცთა წარმწემედელთა დაიპურეს სამეფო
 მამათა ჩუჭნთა, სოლო მინებს დაცვად სამეფოსა რათა წარვმართო
 იგი ვითარცა იყო ჰირველ, და კერძოთაგან შეკვრიბე სიმრავლე მ-
 ლთა, და ვჰევენ ნაფნი მებრძოლთანი და სოლო მნებავს გამოსლვად
 სოფელსა შინა რათა შური ვაგო განმხრწნელთა სოფლისა ჩუჭ-
 ნისასა და მოოკრებელთა ქალაქთა მრავალთა სამეფოსა შინა ჩემ-

ა
 ბ
 გ
 დ

ე თა ზ აწ უკუტ მიგიტეონ შენ ყოველი მისაღებელი, რომელი და-
 ვ გიტყვეს შენ ყოფილთა ჰირველ ჩემსა მეფეთა ზ დ რაოდენნი, სხუა-
 ნი ძღვენნი და ვიტყვეს შენ ზ დ მიგიტეო შენდა ყოფად გაჭედათ
 ცალკეობათ ჰენასთა სოფელთა შინა შენთა, სოლო იერუსალიმი ზ
 წმიდა ყოფად თავის უფალ, ზ ყოველნი საჭურველნი რაოდენნი
 უანგომხადებოეს, ზ სიმტკიცენი რომელნიცა აღვიძენებოეს, რომე-
 ლნი კიჰურის რათა იყავნ შენდა ზ დ ყოველი თანა ნადებე მეფე-
 თ ჟამსა რათა მიგეტეოს შენ ზ სოლო ოდეს დავიჰურათ სამეფო ჩუტ-
 ნი, კადხლო შენ ზ ერნი შენნი, ზ სიწმიდნე დიდებითა დიდითა
 რამეთუ რათა გამოჩენილო იყოს დიდება თქუტნი ყოველსა შორის
 ბ ქუტუნასა ზ წელსა ას სამეცდა მებათობმეტესა გამოვიდა ანტიო-
 ძი სოს ქუტუნასა შინა ძამათა თჯსთასა, ზ შეკრბეს მის მიძარო ყო-
 ველი ძვედრობა, რამეთუ მცირედ ყოფად დაძთომილთა ტრჯფონის
 ია თანა ზ დ განდევნა იგი ანტიოხოს მეფემან, ზ მოვიდა მღტოლ-
 იბ ვარე დორსა შინა, რომელი არს კიდესა ზღვისასა ზ სოლო სცნო
 რამეთუ შეკრიბა ბოროტნი მას ზედა, ზ დაუტყვეს იგი ძვედრობა ზ
 ივ ზ დღიბანაკა ანტიოხოს დორსა ზედა, ზ მის თანა თორმეტე ბევრი
 იდ კაცნი მებრძოლნი, ზ რვა ათასი ცხენოსანნი ზ დ მოიცო ქალაქ-
 ნი, ზ ნაფნი ზღვისაგან მოვიდეს ზ შესჭირდენ ქალაქნი ქუტუნაით-
 ვან ზ ზღვით, ზ არა უტყვეს არცა ერთი გამოსწუვად ზ შესწულად ზ
 იე სოლო მოვიდა ნუმიინ, ზ რომელნი იუჰნეს მის თანა რომითგან.
 მქონებელი მეფეთა ეპისტოლისა ზ სოფლებთა რომელსა შინა ესე
 ივ წერილ იყო ზ ლუკი იპატი რომაელთა ჰტოლმეოს მეფესა კისარო-
 იზ ლენ ზ მოციქულნი ებრაელთანი მოვიდეს ჩუტუნდამო მეგობარნი ზ
 თანა მბრძოლნი ჩუტუნნი განძახლებელნი ჰირველთა მეგობრობი-
 სა ზ თანა მბრძოლობისა, წარმოკ ზავნილნი სვიმეონისაგან მღდელთ
 ილ მთავრისა ზ ერთა ებრაელთა ზ სოლო მოილეს ფარცა ოქროსი
 ით ათასისა ძანასისა ზ სათნო უკუტ იქმნა ჩუტუნდა წერად მეფეთა მი-
 ძარო ზ სოფელთა, რათა არა ეტვირთენ მათ ბოროტნი, ზ რათა
 არა ბრძოდენ მათ, არცა ქალაქთა ძანთა, არცა სოფლებთა ძანთა, ზ

რათა არა თანა ბრძოლდესთ ბრძოლნი წინა აღმდგომ მათდა ❖ ღ
სათნო იჩინა ჩუწნდა მიღებად მათგან ფარისა, უკეთუ უკუწ ვინმე
წარმწევედელი მოივლტოდეს სოფელთაგან მათდა თქუწნდა მიმართ
მიეცით ივინი სვიმიონ მღვდელთ მთავარსა, რათა შური ავოს მა-
თდა მჯულისა ებრ თვისისა ❖ იგივე მისწერა დიმიტრი მეფესა, ღ
ასტალუს, ღ არლარაფუს, ღ არსაკუს, ღ ეოველთა შორის სოფ-
ლებთა: ღ სამფსაკუს, ღ სპარსთა ტომს, ღ დილონსა შინა, ღ მი-
დსა შინა, ღ სიკონსა შინა, ღ კარისა შინა, ღ სამონსა შინა, ღ ჰამ-
ფილიასა შინა, ღ ლუკიასა შინა, ღ ალიკარნასა შინა, ღ როდსა
შინა, ღ ფასილიდსა შინა, ღ კოისა შინა, ღ სიდონსა შინა, ღ ლო-
თინასა შინა, ღ კნიდსა შინა, ღ კვიპრესა შინა, ❖ სოლო წერილი
მათი მისწერა სვიმიონ მღვდელთ მთავარსა ❖ ხოლო ანტიოსოს მე-
ფემ დაიბანაკა დორსა ზედა მეორეთ ჯერ წელისა ზედა მიზეზსა მას
ზედა კელისა ღ საფარისა მეოფელმან, ღ დაჰმა ტრვიფონ რომელ
არა გამოსლუად არცა შესლუად ❖ ღ წარუკ საფნა სვიმიონ მას ორი ათა-
სი კაცნი რჩეულნი შეწევნად მისა, ღ ოქრო ღ ვეცხლი ღ ჭურჭელ-
ნი მრავალნი ❖ ღ არა ინება მიღება მათი, არამედ უარყო ეოველი-
ვე რაჟოდენი აღუთქუა მას ჰირველ, ღ უცხო იქმნა მისგან ❖ ღ
წარუკ საფნა მისა მიმართ ათინოვია ერთი მეგობართაგანი თვისთა,
რათა უბნობდეს მათ თანა მეტეუწლი: თქუწნ იწვართ იოჰანისა ღ
დაზარისა ღ კიდურ ქალაქი რომელი არს იერუსალემს შინა ქალა-
ქნი სამეფოსა ჩემისა ❖ საზღუარნი მათნი მოაოკრეთ, ღ ეავთ წელუ-
ლება დიდი ქუწეანასა ზედა, ღ ჰფლობთ ადგილთა მრავალთა სა-
მეფოთა შინა ჩემთა ❖ აწ უკუწ მომეცით ქალაქნი რომელიცა აღი-
ღეთ, ღ ხარკნი ადგილთა, რომლითაცა უფლებდით გარე სასღუარ-
თა ებრაელთასა ❖ სოლო უკეთუ არა, მომეცით მათ წილ სუთასი
ტალანტი ვეცხლი, ღ მოოკრებინსა თვის რომელი მოაოკრეთ, ღ
ხარკისა ქალაქთა სსუა ტალანტი სუთასი, სოლო უკეთუ არა მო-
ვიდე შემდგომად გბრძოდეთ თქუწნ ❖ ღ მოვიდა ათინოვი მეგობარ-
ნი მეფისა იერუსალიმსა შინა ღ იხილა დიდება სუმიონისა, ღ საუა-
ნჯე ოქროსა ღ ვეცხლისა, ღ წარმართება საკმარონი, ღ განცვიფ-

კ
კა
კბ
კგ
კდ
კე
კვ
კზ
კთ
კი
კლ

ლა რდა, ჳ მიუთხრბ მას სიტყუბანი მეფისანი ჳ ჳ მიუგო მას სიმეონ
 ჳრქუბა: არბ უცსო ქუტყუბანი მოგვიდიეს, არცა უცსოთა გუბერციეს,
 ლბ არბამედ სამკვიდრებელი მამათა ჩუტნთა ჳ ხოლო მტერთაგან ჩუტნ-
 ლგ თა რომელსამე ჟამსა შინა უსამართლოთ დანიბერეს ჳ ხოლო ჩუტნ-
 ლდ ჟამი გუბაქუნდა მოვიღევით სამკვიდრებელი მამათა ჩუტნთა ჳ ჳ ხო-
 ლო იოპისათუც ჳ ჳ ლსარისა რომელთაცა იკითხო, ესენი ჳუოფდეს
 ერთა შორის წელულებსა დიდსა სოფლებთა შორის ჩუტნთა, ამბ-
 თგან მოგცეთ ტალანტი ასი, ჳ არბ მიუგო მას ათინოვი სიტყუბა ჳ
 ლე ხოლო მიიქცა გულის წერომითა მეფისა მიმართ, ჳ მიუთხრბ მას
 სიტყუბანი ესე ჳ დიდება სვიმიონისი, ჳ ეოველი რომელი იხილბ:
 ლვ ჳ განრისხდა მეფე რისხვითა დიდითა ჳ ხოლო ტრვიფონ შეჯდა
 ლზ ნავსა შინა განვილტო ორფოსიადასა შინა ჳ დაადგინა მეფემ კენ-
 ლტ დევკა მკედართ მთაურად კერძოთა ჳღვისათა, ჳ ძალნი ქვეითნი ჳ
 ლტ ცხენოსანნი მისცა მას ჳ ჳ უბრძანა მას წუბობად წინამე ჳირსა ებ-
 რბელთასა, ჳ ამცნო მას აღმენებად კედრონიასა, ჳ დამტკიცებად
 ლთ ბჭისა ჳ ბრძოდეს ერთა, ხოლო მეფე სდევნიდა ტრვიფონს ჳ ჳ
 მ მოვიდა კენდევეს იამნისა შინა, ჳ იწუო აღტყინებად ერთა, ჳ შეს-
 ლდ დრონი ჳ ჳ დაადგინა მუნ ცხენოსანნი ჳ ძალნი, რბმეთუ რათა
 მ შევიდოდეს ჳ განვიდოდეს გზათა ებრბელთასა, ვითარცა უბრძანა
 მას მეფემან.

თ ა ვ ი ი ვ.

ა და აღვიდა იოანე ჳსარისაგან, ჳ მიუთხრბ სვიმიონ მამას
 ბ თუცსა, რომელი ჳუო კენდევეი ჳ ჳ მოუწოდა სვიმეონ ორსა მესა
 თუცსა უხუცესთა იუდას ჳ იოანეს, ჳ ჳრქუბა მათ, მე ჳ ძმანი ჩემნი,
 ჳ სასლი მამისა ჩემისა ვებრძოლეთ მტერთა ისრბელისათა სიერ-
 მითგან ვიდრე ჳ ამის დღედმდე, ჳ კეთილ მოსწრებულობათა კელ-
 გ თა შინა ჩუტნთა კსნად უმრავლესთა ისრბელთა ჳ ხოლო აწ დაგ-
 ბერდი, ჳ თქუტნ ხოლო წუბლობითა საკმარო სართ წელთა შინა,
 იუვენით ჩემ წილ, ჳ ძმისა ჩემისა, ჳ წარვედით ჳ ბრძოლეთ ნა-
 თესავისა ჩუტნისათუც, ხოლო შემწე სეკარდამო თქუტნ თანა რათა

იხ ურმათავან შისთა ზღ და ეო საცთოური დიდი ისრაელსა შორის,
 იც და მიაგო ბოროტი კეთილისა წილ ზღ და მისწერა ესე ჰტოლემეი,
 და წარუგზავნა მეფისა შიძარტ რათა წარმოუგზავნოს მას მსედარნი
 ით შემწედ და მისცა მას სოფლები მათი და ქალაქნი ზღ და წარგზავნა
 სსვანი ღაზარსა შინა წარწემედად იოანესა და ათასის თავთა წარუ-
 გზავნა ეპისტოლენი რათა მოვიდნენ შისა შიძარტ, და მისცეს მათ
 მ ვეცსლი და თქრო და ნიჭი ზღ და სსვანი წარგზავნა მოცვად იერუ-
 კა სალაძისა და მთისა სიწმინდისა ზღ და წინა მიწბიოდა ვინმე მი-
 თხრობად იონასა ღაზარსა შინა, რამეთუ წარწემდა მამა შისი და
 მძანი შისნი, და რამეთუ წარმოავლინა შენდაცა მოკლვად და ესმა გა-
 კბ ნცუფრდა ფრიად ზღ და შეიპურნა კაცნი, რომელნი მოვიდნენ წარ-
 წემედად შისა, და მოსწუჯნა იგინი: სოლო სცნო რამეთუ ეძიებ-
 მკ დენ მას მოკლვად ზღ და სსვანი სიტყვანი იოანესნი და მძათა შისთა,
 და კეთილი სიძვნენი შისნი რომლითა კეთილ მვნეობა ეო, და აღ-
 შენებანი ზღუდეთანი რომელნიცა აღაშენნა, და საქმენი შისნი ზღ
 კდ აჰა ესე წერილ არიან წიგნსა შინა დღეთა მღღელთ მთავრობისა
 შისისასა მიერიტვან ოდეს იქმნა მღღელთ მთავარ შემდგომად მა-
 შისა თჯისსა.

დასასრული პირველისა წიგნისა მაკაბელთა, აქეს თავსა შორის თჯისსა
თავი ივ.

წ ი გ ნ ი ბ ე ო რ ა მ ა კ ა ბ ე ლ თ ა

თ ა ვ ი ა.

ა მძათა რომელნი ხართ ეგვტესა შინა ვინაზოდენ იუდიანთა,
 და მძანი რომელნი არიან იერუსალიმსა შინა იუდეანნი, და რომელ-
 ბ ნი არიან სოფელსა შინა ჰურინასტანისასა, მძდობა კეთილი ზღ და
 რათა კეთილი გიუოსთ თქვენ ღმერთმან, და რათა მოივსენოს აღ-
 თქმისა თჯისსა რომელი ჰყო აბრაამს, ისაკს და იაკობს შიძარტ მო-
 კ ნათა თჯისთა სარწმუნოთა ზღ და რათა მოცცეს თქვენ გულნი ეო-

იზ სა 'ხედა, & თავნი მოჰკეტნენს განაგდეს მეოფთა მიძართ ვარე *
 იწ ყოვლისათვისვე კურთსეულ არს ღმერთი ჩუტნი, რომელმან მისცა არა
 ოთ წმიდების მოქმედთა * მნებებელნი უკეტ დღესასწაულებად ოცდა
 მესუთესა დღესა თვისა ხასილევისასა განწმედად ტაძრისასა, ვგო-
 ნებთ ჯერ იყო მოთხრობად თქუტნდა, რათა თქუტნცა დღესასწაუ-
 ლობდეთ დღესა კარვობისა & ცეცხლისა, ოდეს ნემია აღაშენა ტა-
 ძარი & საკურთხეველი, მეწირა მსხუტრზლი * რამეთუ ოდეს სწარ-
 სეთსა შინა შევიდოდეს მაძანი ჩუტნნი, მაძინ მდღელთა მოძიძთა
 ღუთისა აღიღეს ცეცხლისაგან საკურთხეველისა ¹⁾ ფარულად, და-
 ფარეს ღელესა შინა ჯურღმულსა წესთ მქონებელისა ურწეულსა,
 მას შინა დაკმნეს, რამეთუ ყოველთაგან უცნაურ ყოფად ადგილი *
 ბ სოლო ვარდანდომილთა წელთა მრავალთა ოდეს სათხო უხნდა
 ღმერთსა წარმოიგზავნა ნემიასი მეფისგან სწარსთასა, მულის მულნი
 მდღელთა დაფარულთა წარგზავნა მიებისათვის ცეცხლისა, & ვითარცა
 კა მოკვთხრეს ჩუტნ, არა გვეზოვა ცეცხლი, არამედ წყალი სრქელი *
 კბ უბრძანა მათ აღმოვსებად, & მოღებად, სოლო ოდეს მოღებულ იქმნეს
 კგ სამსხუტრზლოთა, უბრძანა მდღელთა ნემიაჲ სხურებად წელითა შე-
 კდ მისა & ხედა მღებარისა * სოლო ოდეს იქმნა ესე, & ჟამი წარგდა,
 კე ოდეს მზე აღმობრწეინდა ზირველ ღრუბელთა მეოფი, აღევსო ცეცხლი
 კვ დიდი, რამეთუ განკვრებად ყოველთა * სოლო ღოცვასა ჰყოფდეს
 კზ იონათანის დამწეებელისა * სოლო სსვათა მიძკებელთა, ვითარცა
 კდ ნემიას სოლო იყო ღოცვა რომელსა აქუნდა სასე ესე: უფალო
 კე უფალო ღმერთო ყოველთა შემოქმედო, საშინელო, & მღიერო, &
 კვ მართალო, & მოწყაღეო * მხოლოო მეუფეო, & სახიერო, მხოლოო
 კგ მოძნიგებელო, მხოლოო მართალო, & ყოვლისა მწერობელო, & სა-
 კდ უკუნეო რომელი იცხნი ისრაელისა ყოვლისაგან ბოროტისა, რომე-
 კვ ღმან ეავ მაძანი რჩეულ, & წმიდა ვვენ ივინი * მიითვალენ მსხვე-
 კგ რზლი ყოვლისათვისვე ერისა შენისა ისრაელისა, & დაიცვენ ნაწი-
 კდ ლნი შენნი & წმიდა ეავ * & შეკრობე განბნეულება ჩუტნი, კვი-

1) გ მოსე ვ.

კსენ დამონებულნი წარმართთა, შეურაცხთა ზ საძაგელთა მოხედე, ზ რათა სცნონ წარმართთა რამეთუ შეს სარ ღმერთი ჩუენი ზ სტა-
 ნჯენ მიმლაფრებელნი, ზ მაგინებელნი ამპარტავანებათა შინა ზ
 დანერგნენ ერნი შენნი ადგილსა შინა წმიდასა შენსა, ვითარცა
 თქუა მოსე ზ ¹⁾ სოლო მღვდელი კალობდენ კალობასა ზ სოლო
 ოდეს დაიწვა მსხვერპლი ზ დაძთომილი წვალი უბრძანა ნემია
 ლოდთა უფროსთა დასხმად ზ ოდეს ესე იქმნა, აღევხნო ალი, ზ სა-
 კურთხეველისაგან გამოძეთოლფარისა ნათლისა შეიწვა ზ სოლო
 ოდეს განცხადებულ იქმნა საქმე, ზ მიეთხრა მევესა სწარსეთისასა,
 რამეთუ ადგილსა შინა რომელსა შინა ცეცხლი დაფარეს წარტევე-
 ნილთა მღვდელთა, წინასწარმეტეველი გამოჩნდა მიერთგან ნემია, ზ
 რომელი იუენეს მისთანა განწმიდნეს მსხუტრპლნი ზ სოლო შე-
 მოზღუდვილ ჰყოს მეუემან ტამარი (ადგილისა მის) გამოიცადოს
 საქმე ზ ზ რომელთა მიანიჭებდა მეფე, მრავალთა ნიჭთა რომელი
 აღიღო ზ მიანიჭებდა ზ სოლო უწოდა ნემია ზ რომელი იუენეს
 მისთანა ადგილი მას ნეფთარ, რომელი ითქმის განწმიდა, სოლო
 ეწოდების მრავალთაგან ნეფაი.

კტ
 კტ
 ლ, ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ

თ ა ვ ი ბ.

სოლო იპოვებიან წერილთა შინა იერემია წინასწარმეტეველ-
 ლისასა, რამეთუ უბრძანა ადებად ცეცხლისა წარტეუტუნულთა, ვი-
 თარცა ისასწაულა ზ ზ ვითარცა ამცნო წარტეუტუნულთა წინასწარ-
 მეტეუტუნლმან, მისცა მათ შჯული, რათა არა დაივიწყნენ ბრძანებანი
 უფლისანი, ²⁾ ზ რათა არა შესცთენ გონებითა, მხედველნი კერპთა-
 ნი ოქროთა ზ ვეცხლთანი, ზ რომელნიცა არიან კარემო მათთა
 სამკაულნი ზ ზ სხვათა ესე ვითართა მეტეუტული, ევედრებოდა არა
 განიმორონ გულისაგან მათისა შჯული ზ ³⁾ სოლო იუო წერილსა
 შინა, ვითარცა კარავი ზ კიდობანი უბრძანა წინასწარმეტეუტუნლმან
 საღუთოსაებრ მიგებისა ქმნილისა შედგინებად მისთანა ვიდრემდის
 აღვიდეს მათსა შინა რომელსა ზედა მოსე აღვიდა, იხილა სამკ-
 დრებელი ღუთისა ზ ზ მოვიდა იერემია ზოვა ქვაბი ზ საუოფელი,

ა
 ბ
 გ
 დ
 ე

¹⁾ ე მოსე ა. ჰემორ. ბ.—²⁾ ბარუქ ვ.—³⁾ ე მოსე ლდ.

ღ კარავი ღ კიდობანი ღ საკურთხეველი საკმეველთა შეიღო მუნ, ღ
 ვ დაჰსნა კარნი * ღ მოვიდნენ ვინმე შედგომილთაგანი რათა დაინი-
 ს მნენ თავისა თვისისა გსა, ღ ვერ უძლეს ზოგნად * სოლო რა-
 ჟამს სცნო იერემია ავედრა მათ, ჰრქეჴა: რამეთუ უცნაურ იეოს ად-
 გილი ვიდრემდის შეკრიბნეს ღმერთმან შესაკრებელნი ერთანი, ღ
 ც მოწუალე იქმნეს * ღ მაშინ უფალმან გამოაჩინოს ესე, ღ გამო-
 ჩნდეს დიდება უფლისა ღ ღრუბელი ვითარცა ღ მოსესთანა გამოი-
 ცხადა, ¹⁾ სოლო ვითარცა ღ სოლომონ ევედრა, რათა ადგილი
 თ წმიდა ეოს დიდად * სოლო გამოაცხადებდა, ღ ვითარცა სიბრძნე
 აქუნდა შეწირა მსხუჭრზლი განახლებისა, ღ აღსრულებისა ტაძრი-
 ი სა * ღ ²⁾ ვითარცა მოსე ილოცა უფლისა მიძართ, ღ გარდამოს-
 და ცეცხლი სეცით, ღ შეჴამა მსხუჭრზლი, ³⁾ ეგრეთვე სოლომონცა
 ილოცა, ღ გარდამოჴდა ცეცხლი სეცით, ღ შეჴამა ეოვლად დასა-
 რა წუჭლი * ღ ⁴⁾ თქუა მოსე, ვინათგან არა შეიჴამა რომელ იეო ცო-
 იბ დვისათჴს ღ შეიწვას * ეგრეთვე სოლომონცა რვა დღე იდღესას-
 იგ წაუღა * სოლო მოიუწუებოდაცა წერილთა შინა, ღ მოსახსენე-
 ბელთ წერილთა შინა ქმნულთა თანა ნემიასა იგივე, ღ ვითარცა
 აღუშენა წიგნთა საცაფი, შეიკრიბა რომელი იეო შეფეთათჴს ღ წი-
 იდ ნასწარმეტყუჭლთა, ღ დავითისათჴს, ღ ეპისტოლენი შეფეთა შეძი-
 იე ნებულთათჴს * ეგრეთვე იუდამაცა, დაცემულთა ბრძოლითა რომე-
 იე ლი იქმნა ჩუჭნდა შეკრიბა ეოველი ღ არიან ჩუჭნთანა * ამათ
 იგ უკუჭ უკეთუ უხმდეს მოძლებელთა თქუჭნდა წარმიგზავნებიან *
 იგ მნებებელთა უკუჭ დღესასწაულობად განწმედისა მოგწერეთ თქუჭნ,
 ის კეთილად უკუჭ ეავთ დღესასწაულობა დღეთა * სოლო ღმერთმან
 რომელმან აცხოვრა ეოველი ერი თჴსი, ღ მისცა სამკვიდრებელი
 იც ეოველთა, ღ სამეფო ღ მღდელობა ღ სიწმიდე * ვითარცა ამცნო
 მჯუღსა შინა, რამეთუ ვესავთ ღმერთსა რამეთუ ადრედ შეკვიწვა-
 ით შინა * რამეთუ გვიკსნას ჩუჭნ ძვირთაგან დიდთა, ღ ადგილი გან-
 კ წმიდოს * რომელი იუდასათჴს მაკაბელისა ღ ძმათა მისთა თჴს,

¹⁾ გ მეფ. ც. — ²⁾ ბ მოსე თ. — ³⁾ ბ ნესტ. კ ღ 4. — ⁴⁾ გ მასე ი.

ღ ტაძრისა დიდისა განწმედისა თუხ, ღ განახლებისათუხ საკურთ-
 ხეველისა * სოლო კუალად ღ ბრძოლათა თუხ ანტიოხოს ეპიფა-
 ნისა ღ ძისა ძისისა ევზატორისა * ღ გამოჩინებულთა თუხ სე-
 ცით ქმნილთა კეთილთა უმეტეს მკნეობათა ჰურიაობისა თუხ ზა-
 ტივის მოუჭარებისა, რამეთუ ეოველსა სოფელსა მცირე მეოფი
 მოაოჯრებდეს, ღ ბარბაროსთა სიმრავლესა განსდევნიდენ * ღ უმე-
 ტეს დიდებულებითა ეოველსა შინა ღ შენებულის ტაძარი აღაშენეს,
 ღ ქალაქი იკსნეს, ღ რომელთა უნებდათ შჯული დაკსნად წარმარ-
 თებდეს, უფალსა ეოვლითა თანა სიმდაბლითა მოწვალეს ჰყოფდენ
 ძათდა * რომელი იასონისაგან კურნელისა მოხსენებული ხუთითა
 წიგნითა, გამოვიცდით ერთსა განწესებისა თანა შეწეობად * რამე-
 თუ გამოძსარეებელნი სიმრავლესა რიცხუთასსა, ღ რომელი იყო
 უჯეროვრო მნებებელთა შეკდომისა მოთხრობად მატანისა სიმრავ-
 ლისათუხ საქმისა * ვზრუნავთ რათამცა მნებებელთა კითხვად აქენ-
 დეს სულისა ნუგეშინისცემა სიბრძნის მოუჭარეთა ჯეროვან მოი-
 დონ სახსოვარსა ზედა, სოლო ეოველთა აღმომკითხველთა სარგე-
 ბელი * ღ ჩუწნდა უკუწ მოძღებელთა შრომათათა შემოკლებისა
 არა ადვილ არს ოფლითაცა ღ მღვიძარებითა საქმე ვეოთ * რამე-
 თუ ვითარცა რომელმან განმზადნეს სერი ღ რომელი ეძიებდეს
 სსუათა სარგოთა არა ნუთუ უკუწ გარნა მადლობისა თუხ მრავალ-
 თა, ტკბილი შრომა დავითმინოთ * გამოცდილებად უკუწ თუთუ-
 ლთა თუხ წარმწერელისა გამოცდილისა, სოლო შემდგომელი ქუწ
 მდებარეთა წერილთა შემამკობელისა მშრომელისა * რამეთუ ვი-
 თარცა ახლისა სახლისა, ხუროთ მოძღურისა ეოკლისა თუხ აღმე-
 ნებისა მზრუნველობა შეკვავს, ღ ცოცხალ მხატრობად დამწეებელ-
 თასა, შემსგავსებულ შემკობისა მიძარტ ძიებად, ეგრეთ ვკონებ ჩუწ-
 თუხცა * გამოკუთლებად ღ ეოველთა თუხ ეოფად სიტყუათა, ღ მრ-
 ვალა ნივთიერებად თუთუელთა თუხ ნაწილთაებრ, უსუცისისა მითხ-
 რობა დირსარს * ღ რომელი შეწეობისა მიძარტ თქმულთა დევნად,
 სოლო წერილთა საქმეთა დატევებად, მოქმედთა შემმოკლებელისა
 განტევებად თანამდებ * ამიერიტგან უკუწ ვიწეოთ მითხრობად,

კა
 კბ
 კგ
 კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ

წინა მდებარეთა თქმულთა ესოდენ თანა შეერთებულთა, რამეთუ უქცურულად რომელი ზირველად მატიანისა განმრავლებად, სოლო თვთისა მატიანეთა შემოკლებად.

თ ა ვ ი ბ.

ა **მ**დეს უქუტ წმიდა ქალაქი დააშენეს ყოველსა შინა მშვიდობასა, და მჯუღლი კუბალად უმეგრესად დაიძარხოდეს იონი მღვდელთ მთავრის

ბ კეთილ მსახურებისათჳს და ბოროტთა სიძულილისა და განისწავლნეს თვთ მეფენიცა ზატივისცემად ადგილისა და ტაძრისა დიდითა

კ ნიჭითა სადიდებლად და რამეთუ სელეუკი მეფეცა ასიისა მოსცემდა ყოველთაგან ძემოსაჴადითა ყოველსა რომელი მსახურებისა მიძარტ

დ მსხუტრწლისა ჯეროვანებულსა წარსაკებელსა და სოლო სიმონ ვინამე ტომისაგან ბენიამინისა ზედა მდგომელად ტაძრისა დაედგინა და შეწყნარებულ იქმნა მღვდელთ მთავართა თანა მჯუღლის გარდაქცევისათჳს რომელნი იუტენეს ქალაქსა შინა და არამედ ოდეს შეუძლო იონი მოუძღურდა, მივიდა ანოლონის მიძარტ თარსესა რომელი მას ქამსა შინა იქმნა მკედართ მთავარი კილისურეთისა და ფინიკისა და მიუთხრა მას სიძდიდრეთა თჳს აურაცხველთა იერუსალიმსა შინა საუხუჯის საცაგისა, რამეთუ მრავალთა ზირად ზირადთა ურიცხეთა ყოფად, და რამეთუ არა ჯერანს ესე დიდებისა მიძარტ მსხუტრწლთასა, სოლო შესამლებელარს ყოფად რათა კელმწიფებასა

ე ქუტმე მეფის შევარდნად ყოველი ესე და სოლო ოდეს მოაჯენებდა მეფისა მიძარტ ანოლონი, სიძდიდრისა თჳს ცხადად მითხრობილთა მისა, სოლო მან გამოიჩინა ილიოდორა რომელი იყო საქმეთა მისა ზედა, და წარმოავდინა და მისცა მცნება რათა წინა თქმულისა სიძდიდრისა შოილოს და სოლო მოსწრაფედ ჰყოფდა ილიოდორა სლავასა, ქუებ სასითა უქუტ ვითარცა ქალაქთა კილისურიულიისას და ფინიკისასა განმსდოველი, სოლო თვთ საქმეთა მეფისა ბრძანებულისა აღსრულებად მხებელი და სოლო მოვიდა იერუსალიმსა შინა და სიბრძნის მოუჭარებისა ებრ მღვდელ მთავრისაგან ქალაქისა შეიწყნარენ, მიუთხრა მეოფთა თჳს გამოჩინებულისა, და რამესათჳს მოვიდა აუწყა, სოლო ჰკითხვიდა უკეთუ ჰქმნარიტად ესე ესრეთ არიან და

მაშინ მღვდელთ მთავარმან აჩუქნა დადებულნი ვოფად ესე (გამოსა-
 ზრდელთა მიმართ) ქჷრითა ჭ ობოლთა ზ სოლო რომელნიმე
 ვოფად ჭ ირკიანა მისა ტოვიასი კაციისა ფრიად ჰატოისნისა, ჭ
 არა ვითარცა იყო შემცთოუნებელი არა წმიდა სიმონ, სოლო ვოვე-
 ლი ვეცხლი ტალანტი ოთხასი ჭ ოქრო ორასი ზ სოლო შეწუ-
 სებად მოწმუნეთა ადგილისა წმიდისა, ჭ ჰატოვად ჭ მოუფიხი-
 ლებელისა ჰატოვისა ტამრისა, ვოველსა შინა ქჷტყანასა ვოველთა
 არა შესაძლებელი არს ზ სოლო ილიოდორს მეფეთა ბრძანებათათჳს
 რომელი აქუნდა იტეოდა: რამეთუ ვოველივე ჯერარს ესე ალებად
 სასეფოს საუნჯესა შინა ზ სოლო განსაზღვრა დღე, შევიდეს გარ-
 დასილვასა ამათ თჳს მნებელი ვოფად: სოლო იყო არა მცირე ვო-
 ველსა ებრ ქალაქისა მწწოლა ზ სოლო მღვდელი წინაშე საკურთ-
 სეველისა სამღვდელთა სამოსელთა განურიდეს თავისა თჳსისა,
 სადოდეს სეცი ო მომცემელსა რჯულთა დადებულთა თჳს. რათამცა
 დადებულთა ამათ მთლად დაიცოს ზ სოლო იყო სილვა ჰირისა
 მღვდელთ მოძღვრისა მოწყლულად გონებითა: რამეთუ სასე ჭ სილ-
 ვა შეცვალებულა გამოჩნდა სულისა შეურეება ზ რამეთუ დასთხია კაცი-
 ისა ვითარნიმე მოშიშება ჭ მიში ვორციელნი: რათამცა განცხა-
 დებულ იქმნა მხედველთა გუელსა შედა მდგომარისა საღმობისა ზ
 სოლო სხუნანი ერთბამად სახლთაგან გამორბოდეს ვოველ სათე-
 მოსა შედა ვედრებისა, რამეთუ უნებდათ მოსლვად ადგილთა საკი-
 ცხელსა შედა ზ სოლო დედათა მოერტყათ მკერდთა შედა ძამითა
 გხათა შედა განძრავლდებოდეს. სოლო დაკრძალუენი ქალწულნი
 ერთისა უკუტ მირბოდეს ბჳეთა მიმართ, სოლო სხუნანი ზღუდეთა
 შედა, სოლო რომელნიმე სარკმლით იხედვიდეს ზ სოლო ვოველ-
 ნი აღიჭვრობდეს კეღთა სეცად მიმართ ევედრებოდეს ზ სოლო შე-
 წყალებულ იყო სიმრავლე შერეულნი დაცემისა, ჭ ფრიად საბრა-
 ლოებისა მღვდელთ მთავრის მოლოდებისა ზ ჭ ესენი უკუტ სადოდეს
 ვოველის მჭვრობელსა დმერთსა, რათა მოწმუნენი სარწმუნოებითა
 მთლად დაიცუნეს თანა ვოველითა უფთხილებობითა ზ სოლო
 ილიოდორ რომელმან განიზრახა აღსრულებად, სოლო მუნავე მას

ი
 ია
 იბ
 იგ
 იდ
 იე
 ივ
 იზ
 ით
 იბ
 იტ
 ით
 იბ
 იტ
 იტ
 იტ

კდ შუბის მტკირთველისა თანა წიგნსაცავსა შინა აწ შევიდეს ❖ ეოვ-
 ლის მჭერობელმან მამათა უფალმან კელმწიფედ მულობელმან გა-
 მოცხადება დიდი ეო, რამეთუ ეოველთა კადნიერთა შესლვად განმა-
 კვირვებელმან ძალმან ღმერთმან, დაჯნასა შინა ზ ცვიფრებასა შინა
 კე შეცვალებად ❖ რამეთუ გამოუჩნდა მათ ზ ვითარძემ ცხენი საძინე-
 ლი აქუნდა ამკედრებელი ზ ეოვლად კეთილითა საშურველითა შემ-
 კობილი, ხოლო დაეცა თანა მიძარტებით განრჭმულ ილიოდორს
 კვ შინა წინათისა სლიქისა, ხოლო მჯდომარე მას ზედა ჩუწნდა ოქ-
 როს საჭურველისა მქონებელი ❖ ხოლო სხუანი ორნი გამოუჩნ-
 დეს მას ჭაბუგნი, ძალითა კეთილ შუწნიერნი, უფროს კეთილნი
 დიდებითა, ხოლო შემკულნი სამოსლითა რომელი გარე მოადგეს
 მას, ორთაგანვე ადგილთა გუწმდენ მას დაუცხრომელად, მრავალსა
 კზ წელულებასა დასდებდეს მას ❖ ხოლო მეესულად ილიოდორს დაე-
 ცა ქუწყანასა ზედა, ზ მრავლითა ნისლითა შეცულ იქმნა, აღიტა-
 კწ ცეს იგი ზ დადგეს ცხედარსა ზედა ❖ იგივე რომელი უეოვნებელად
 თანა მრავლითა რბენითა, ზ თანა ეოველთავე ძღვის შეწირვითა
 წინა თქმულსა შინა შევიდა წიგნსაცავსა, გამოაქუნდეს შეუწეველი
 თავისა თჯისა მყოფი განცხადებულად ძალსა ღმერთისასა სცნობდა ❖
 კთ ზ იგი უკუწ სამღთათა მოქმედებათა უკმოდ ზ ეოვლისა სასოები-
 ლსა ზ ცხოვრებისა მოკლებული გარდაგდებულ იქმნა ❖ ხო-
 ლო ესენი უფალსა აკურთხევდეს, რომელმან ადიდა ადგილი
 თჯისა ზ მცირითა ჰირველ შიშისა ზ მწოლისა საესებელ
 ლა ტაძარი ეოვლის მჭერობელისა გამოჩინებისა უფლისა, სიხარული-
 თა ზ შუწბითა აღიჯსო ❖ ხოლო მსწრაფლ ვინმე მეგობართაგან
 ილიოდოროვისაგანი ევედრებოდეს იონას მოწოდებად ძაღლისა,
 რათა ცხოვრება მოანიჭოს მას მარადის უკანასკნელსა აღმოფშვინ-
 ლბ ვასა შინა მდებარესა ❖ ხოლო ვანიზრახვიდა ძღველთ მთავარი,
 რათა არა ოდეს მეფემან განზრახვა მიიღოს რამეთუ ბოროტ მო-
 ქმედება რომელიმე ილიოდორსს ზედა იუდიანთა ჰუწწს, შეწირა
 ლვ მსხუწრწლი ცხოვრებისათჯს კაცისა ❖ ხოლო ოდეს ძღველთ მთა-
 ვარი ევედრებოდა, იგივე ჭაბუგნი კვალად გამოუჩნდეს ილიოდორს

მითვე სამოსელთა შინა შემოსილნი ღ მდგომარეთა ჳრქუჭს: მრავალნი იონის მღდელთ მთავარს მიეც, სამადლობელნი, რამეთუ ამითხს შენ უფალმან ცხოვრება მოგანიჭა ❖ ხოლო შენ მისგან გუჭმულმან მიუთხარ ეოველთა დიდებულება ღუთისა ღ მლიერება, ხოლო ესე ჳრქუჭს ღ უჩინო იქმნეს ❖ ხოლო ილიოდოროს მსხუჭრზლი შეწირა უფალსა ღ ალთქმა ეოვლად დიდნი ალუთქვა ცხოვრების მიმნიჭებელსა ღ იონის მმადლობელი მიიქცა მეფისა მიმართ ძვედრობათა თანა ❖ ხოლო წამებდა ეოველთა რომელი იხილავდა თვალითა საქმენი ეოვლად დიდისა ღუთისანი ❖ ხოლო ოდეს მეფემან ჳკითხა ილიოდორს, ვინ იეოს საჯმარ კვალად ერთ გვის წარგზავნად იერუსალემს შინა ❖ მიუგო უკეთო ვინმე გვვის მტერი, ანუ სამეფოსა შენისა შემცთუნებელი წარგზავნე მუნით, ღ მოწელული მიითვალო იგი, ღ უკეთო ცხოვნდეს რამეთუ ადგილსა მას შინა არს რამე ძალი ჳემმარტივისა ღუთისა ❖ რამეთუ იგი საყოფელი ჳეცათასა აქეს, ჳედა მსედველ არს ღ შემწე ადგილისა მის, ღ მისრულთა განბოროტებასა ჳედა შეავნებს ღ წარსწემედს ❖ ღ ესე რომელი ილიოდორისათხს, ღ დაცვისათხს წიგნთ საცავისა ესრეთ აქესთ.

ღდ
 ღე
 ღვ
 ღზ
 ღტ
 ღთ
 მ
 მ

თ ა ვ ი დ.

ხოლო წინა თქმული სიძონ რომელი მევეცხლობისათხს ღ მამეულისა დამასმენელი შეიქმნა ძურის მეტეუჭლეება იონასსა ვითარცა იგი ილიოდორს აღბამვიდა ამათ მომართ, ღ ბოროტის შემოქმედი იუო ❖ ღ კეთილ მოქმედსა ქალაქისა ღ დამფარველსა თხსთა ერთა ღ შურის მაგებელსა შჯულისა ღუთისა კადნიერებად წოდებად საცთურიანთა საქმეთა ❖ ხოლო მტერობასა ესოდენსა შინა გამოხულსა რამეთუ ვისამესგამო გამოცდილთაგან სჯომნიანთა მკუჭლელობაცა აღსრულებად ოდეს მომსილველი ❖ ონიას მძვნვარედ ბჭობასა, ღ აწოლლონიას სიცბილიანობად, ვითარცა კილისურისა ღ ფინიკისა მკედართ მთავარსა, განმამრავლებელსა სიბოროტისა სიმეონისას მეფისა მიმართ განვიდა ❖ არა იქმნა მოქალაქეთა შესამსძენელ, არამედ საერთოსა სარგებელსა თავსა შორის თხსსა ეო-

ა
 ბ
 ბ
 დ
 ე

ვ გლისა სიმრავლისა განმზრახველ ზ რამეთუ სედვიდა თჳნიერ მე-
 უისა განზრახვისა შეუძლებელი მიმთხვევად მშვიდობისა ვისამე სა-
 ზ ქმთა, ზ რამეთუ სიმონ არა დაუტევებს სიცოფესა ზ სოლო ცხო-
 ვრებისა დატევებისა სელევეკისა, ზ მიღებისა სამეფოსა ანტიოხოსსა,
 რომელსა ეწოდა ეპიფან, სუროდა იასონს ძმასა ონიასსა მღუდელთ
 ც მთავრობა ზ ზ შევიდა მეფისა მიძართ, აღუთქუა მას ვეცხლი სამას
 თ ტი ოთხმოცი ზ სოლო ამათ მიძართ აღუთქუა სსებათცა აღწერად
 ან ორმოცდა ათი, უკეთუ მიეცეს კელმწიფება მას სასწავლო ჭაბუ-
 კთა დადგინებად მისა, ზ რომელნი არიან იერუსალემსა შინა ან-
 ი ტიოქიელთა აღწერად ზ სოლო სათნო ჩინებისა მეფისა, ზ უხუ-
 ცესთა დაიჭურა მესეულად ელენთა ზედა ჩუჭულებასა ერთბაჲდ ნა-
 ია თესავთა თჳსთა მოყვანებად იწყო ზ ზ დადებული ებრაელთა კაცთ-
 მოყვარება მეფობისა იოანნისით მამათა ივპოლეძისა, ყოფილითა
 წარგზავნილთა მეგობრობისათჳს ზ თანა მბრძოლობისა რომელთა
 მიძართ უარყო, ზ შჯული მოქალაქეობათა კანონთა დაჯსნად უს-
 იბ ჯულოებისა ბრძანებანი განახსლნა ზ რამეთუ მოსწრაფედ თჳთ
 ქუჭ კიდურ ქალაქთა სასწავლო დაადგინა, ზ უუპატროსნენი ჭა-
 ივ ბუკნი დამორჩილა სამეძაოსა შეიყვანდა ზ სოლო იყო ეგრეთ და-
 საბამი ვითარიმე ელენთა ზ გამოსლვასა წარძართისა ცხოვრებისა,
 აღმატებულებისათჳს უპატროებისა ზ არა მღდელთ მთავრობისა ია-
 იდ სონისა არა წმიდებისა ზ რამეთუ არღარა მსახურებათა მიძართ სა-
 საკურთხეველთა გულს მოდგინედ იუჳნეს მღდელნი, არამედ ტამარი
 უკუჭ უგულებელს ეუჭს ზ მსხუჭრძლთათჳს არა ურვებული ის-
 იე წრაფოდეს თანა ზიარების ყოფად სარკინებელს უსჯულოსა დიანა-
 იე სსა, მოხდისა ებრ დისკოსსა ზ ზ მამულისა უკუჭ ზატვი არა რა-
 თა სიავესა შინა შერაცხეს ელენთა დიდებისა უფროს კეთილად
 ივ ყოფად ჰკონებდეს ზ რომელთათჳს მიიღეს იგი უკეთური გარე-
 მოდგომილება, ზ რომელთათჳს ემურნეს განწესებულებათა, ზ ყო-
 ველთა უნებდათ მიმსგავსება მათი, ამათ მტერად ზ მტანჯუჭლი
 იბ აქუნდათ ზ რამეთუ არა ზატვივემდა საღმითთა შჯულთა შინა

არა შესაძლებად, არამედ ესე შედგომილსა ჟამსა მოკვთხრობს ზოლო მეოფისა სუთის წლისა ძღვაწებელისა ტვროსა შინა, ზ მეოფისა მუნ ეოფასა ზ წარგზავნა იასონ კაცნი სასირცხონი იერუსალემისაგან ანტიოხიელთა მეოფთა არა მეოფთა ვეცხლისა დიდრქამა სამასი ირაკლიოსა მსხჭრწმლსა შინა, რომელთათუხ ევედრებოდესცა შიმღებელნი რათა არა ვასასკძარონ მსხჭრწმლსა შინა რამეთუ არა დირს არს, არამედ სხვათა შინა შემოსავალთა ივინი გარდადებად ზ წარგზავნა უკუწ ესე წარგზავნილისათუხ მსხჭრწმლსა შინა ირაკლევისა, ხოლო შესაწირავთათუხ შენებასა ზედა ნავთა სამნიხბიანთა ზ ხოლო წარგზავნილს მეოს ეკვტესა შინა აწჰლონისა მისა მენესიოესა, ჰირველთა უხუცესთა ჰტოლე-მეოსა თუხ ფილომიტორისა მეფისა, ოდეს სცნა ანტიოხოს უცხო თუხად ეოფად იმათვე საქმეთა სამეფოსათა თუხსთათუხ უფთხილეობისა სრუნვიდა: ამისთუხ იოჰპესა შინა შემოვიდა, მუნითგან მიიწია იერუსალიმსა შინა ზ ხოლო დიდ შჭწნიერ იასონისაგან ზ ქალაქისა შეწენარებული თანა ლამწრებით ბრწეინვალითა ზ ქებითა შევიდა, ზ მიერითგან ფინიკიასა ძვედარნი მიაქციუნა ზ ხოლო შეძგომად სამთა წელთა ჟამთასა, წარგზავნა იასონ მენელა მისა ზეით თქმულისა მიმართ სუძმონისა არა მეოფისა მეფისა ვეცხლი, ზ საქმეთათუხ საჭიროებათა მიკებისა მოღებად მქონებელისა ზ ხოლო ივი წინაშე დადვა მეფისა, ზ აღიდა ჰირი გელმწიფებისა მისისა, თავსა ზედა თუხისა მიიღო ძღდელთ მთავრობა, დადვა უმაღლეს იასონისა ტალანტი ვეცხლი. სამასი ზ ხოლო მიიღო მეფისაგან მცნება მოვიდა, ხოლო არა რაჲ ეტვრთა დირსი ძღდელობისა, ხოლო გულის წერომანი სასტიკი მტანჯველისა ზ მეცთა უკეთურისა რისხვა აქუნდა ზ ხოლო იასონ უკუწ რომელმან მძა თუხი საცთურით მოინადირა, თუთ მონადირებული სხვისაგან ლტოლვილი აძანიტელთა შინა სოფელსა შინა განდევნილ იქმნა ზ ზ მენელაიმ უხუცესობა უკუწ დაიპერა, ხოლო ვეცხლთათუხ მეფისა აღთქმულთა არ რაივეს გულ მოდგინებდა ზ ხოლო მოქმედი გამოძიებისა სოსტრატოს კიდურ ქალაქისა ეპრო-

იწ
ით
ბ
კა
კბ
კგ
კდ
კე
კვ
კგ
კდ

სოზისა: რამეთუ ამის მიმართ ჯეროვანობდა ხარკთა საქმე: ამის
 კთ მიზეზისათჳს ორნივე მეფისა მიერ მიიწოდნეს ❖ ხოლო მენე-
 ლაოს უკუტ დაუტევა მღვდელთ მთავრობა და შემცლველი ლუსი მა-
 სის ძმისა თჳსისა, ხოლო სოსტრატოს კრათითა რომელი იყო
 ლ კვარელთა ზედა ❖ და ოდეს ესე იქმნეს, შეემთხვა თრასანით და
 მალათით შოთთა აღდგინებად, ამისთჳს რამეთუ ანტიოხუდია მეფი-
 ლსა ხარკისა ნიკსა შინა მიცემულ იუწეს ❖ მსწრაფ უკუტ მოვიდა
 ლბ მეფე დამძღვებად საქმისა, დაუტევა მოადგილედ ერთი მთავართაგან
 ლბ თჳსთა ანდრონიკე ❖ ხოლო ჰკონებდა მენელაოს მიღებად თავისა
 ლბ თჳსისა ჟამსა კეთილ შემთხვეულსა, ოქროსა რომელნი მეჭურჭლე-
 ლბ ნი ტაძრისაგან წარნიარა შესმღუნა ანდრონიკოს, და სხვანი მიუიღ-
 ლბ ნა ტჯროს შინა და გარემოს ქალაქთა ❖ რომელი ცხადად სცნა
 ლბ იონა, ამხილებდა მას, შევიდა ადგილსა შინა უმამსა მახლობელ
 ლბ დაფინისა ანტიოხისა მღებარისა ❖ მუნითგან მენელი აღიღო ერ-
 ლბ თსა ზედა ანდრონიკესა ევედრა, რათა მოკლას ონია, ხოლო იგი
 ლბ მოვიდოდა ონიას მიმართ, და განეზრასა ზაკუთ და მისცა მარჯვენა
 ლბ ფიცითა უკეთუ ქუტ მჭერეტელობასაცა შინა იყო განიზრასა უფთ-
 ლბ ხილოსაგან ადგილისა განსლვად და რომელიცა შეეესეულად დაჰმუ-
 ლბ ლი მოკლა, და არა შეირცხვნა სიმათლისა ❖ ამის მიზეზისათჳს
 ლბ არა გარნა ურიათა, არამედ მრავალთა სხვათაგანცა ნათესაფნი გან-
 ლბ რისხდებოდეს შეიჭირვებოდეს უბრალოსათჳს კაცისა მკვლელობა-
 ლბ სა ❖ ხოლო მოქცევასა მეფისასა კილიკიისაგან ადგილთა წარმოდგეს
 ლბ მის მიმართ ანტიოქელნი იუდიანნი ერთბაშად და ელენი მიუთხ-
 ლბ რობდეს უბრალოსა სიკუჭდილისათჳს ონიასა ❖ შეწუხდა უკუტ სუ-
 ლბ ლითა ანტიოხოს ონიასათჳს, და მოიქცა წუალობით, და ცრემლნი
 ლბ დასთხია სიფთხილისათჳს აღსრულებულისა და მრავალთა კეთილ
 ლბ ჩუტულებისა ❖ და აღტყინდა სულრითა მის ანდრონიკესა პორფირი
 ლბ განძარცვა, და სამოსელი დაუპო, ეოველსა შინა ქალაქსა ბრძანა გარე
 ლბ მოვლად, მას ზედავე ადგილსა სადაცა ონია არა წმინდამან მოკლა მუნ
 ლბ მკლველი წარწყმიდა უფადმან; დირსი სატან ჯველი მთავო ❖ ხოლო
 ლბ ოდეს მრავალნი სამღვდელოსა მკრესველნი იქალაქსა შინა, შექმნილი ქმ-

ნეს ლისიმასოსგან მენელაოსს თანა განზრახვითა, ხოლო გამოვი-
და ამბავი გარე, შეგრიბა სიმრავლე ლისიმასოსსა ზედა მრავალთა
აწ ოქროთა ჭურჭელთა გამოღებით უოფილთა ❖ ხოლო ერთა აღ- მ
დგომილთა ზ რისხვთა აღსავსეთა, აღჭურნა ლისიმასოსს სამი ათა-
სნი, იყო უსჯულოთა გელთა უსამართლოება, წინა შევანებელისა
რომლისამე მტანჯველისა, გარდაბერებულისა ასაკითა, ხოლო უფ- მს
როს უგუნურებითა ❖ ხოლო გულის კმა ჰყო მიმძლავრება ლისი-
მასოსი, სწვანი ქვთა, ზ სწვანი ხეთა მსხვილთა წარიტაცებდენ,
ხოლო რომელნიმე ასლოს მდებართა მტუჭროთა აღიღებდენ მეო- მს
ფთა ზედა გარემოს ლისიმასოსს აფრიდეს ❖ ამის მიზეზისათვის მს
მრავალნი უკუჭ მათგანნი მოიწულნენ, ხოლო რომელნიმე დაეცე-
მოდეს, ხოლო ეოველნი ლტოლვასა შინა მიაქციეს, ხოლო თვთ
სამდღელოსს მგრეკელი წიგნ საცავისათანა მოკლეს ❖ ხოლო ამის- მს
თვის სასჯელი მენელეოსს ზედა დაადგინეს ❖ ხოლო ოდეს მოვი- მდ
და მეფე ტვროსს შინა, მის მიმართ სამსჯავრო საქმესა მოიღებდეს
მოციქულნი სამნი კაცნი მოხუცებულთაგან ❖ ზ აწ შეუძლებდეს მე
მენილეოსს, აღუთქუა ზტოლმეოსს ძესა დორიძენოსსა მრავალი ვეც-
ხლი მიცემად, დადუმებასა ზედა მეფისასა ❖ წარმოდგა უკუჭ ზტო- მე
ლმეოსს რომელსამე სტოვასა შინა ვითარცა განსასვენებელსა მეფი-
სასა შესცვალა სასჯელი ❖ ზ ეოველნი უკუჭ ბოროტნი დამიზეხე- მს
ბა მენელეოსსა განათავისუფლა შემასმენელთაგან, ზ შეწუხებულთა
რომელნი უკეთუძცა წინაშე სკიფელთა იტუოდეს განტყვებულ იუჟნ-
ნეს არა დასჯილნი, ამათ სიკუდილსა ზედა საჯა ❖ მოსწრაფედ მს
უკუჭ უსამართლო ამოება მიიღეს რომელნი ქალაქისათვის ზ ერ-
თა, ზ სამდღელოთათვის ჭურჭელთა შეისმინნეს ❖ ამის მიზეზი- მთ
სათვის ტვრელნიცა განრისხდებოდენ ზ მარხვასა ზედა მათთა მო-
წვალებასა მისცემდეს ❖ ხოლო მენელაი ქრთამისათვის მფლობელთა
დაადგრობდა გელმწიფებასა შინა, ზ განამრავლებდა ბოროტთა, ზ
დიდნი მოქალაქეთა საცთურნი შეუქმნა.

თ ა მ ი ა.

ხოლო მას ჟამსა შინა ანტიოხოსს მეორედ განმზადა წარსუ-

ბ ლვად ეგვტესა შინა ❖ ხოლო შეემთხვა ვოველთა ქალაქთა მნიად
 არა ორმეოცთა გამო დღეთა ხილვად ჰხერთა ზედა მრბენილთა
 ცხენოსანთა ოქროვანთა სამოსელთა მქონებელთა, ზე შუბებთა
 გ კუნდთა ებრ შეჭურვილთა ❖ ზე შეკრება ცხენთა წესად განწეობილ-
 თა, ზე სლვათა მეოფელნი, ზე კვეთებასა ორთავთაგან კერძოთა ზე
 ფარსა მრვანი, ზე მბრძოლთა სიმრავლე, ზე მახვილთა ვდილობა-
 დ ნი, ზე ისართა ტეორცებანი, ზე ოქროვანთა სამოსელთა ელვარება-
 ე გამოცხადება კეთილისა შინა იეთს ❖ ხოლო იყო ამბავი ცრუ, ვი-
 თარცა ანტიოხოს ცხოვრებისაგან განვიდა, აღიუქანა იასონ არა
 მცირე ათასნი კაცნი, ზე მეხეულად ქალაქსა ზედა ჰყო დაცემა, ხო-
 ლო მოქალაქენი ზღუდესა ზედა რბიოდეს, ზე აღსასრულსა ზედა
 აწ ქალაქის აღების ეოფისა, მენელაი კიდურ ქალაქსა შინა შეივლ-
 ვ ტო ❖ ზე იასონ ჰყოფდა დაკლვასა თვსთა მოქალაქეთა ურიდებლად,
 არა განსრახვილი რამეთუ ჟამ კეთილობათა რომელ ნათესავთა
 ზედა, ბოროტისა შემამთხვეველ არს დიდად მკონებელი მტერთა
 ზედა ზე არა ერთსა წარმართსა ზედა მძლეველობისა მოღებად ❖
 ს უხუცესობა უკუწ ვერ დაიზურა, ხოლო აღსასრული საცთურის სი-
 რცხვილისა მიიღო, ზე ლტოლვილი კუალად ამანიდიტსა შინა გა-
 ტ ნვიდა ❖ ზე დასასრული უკუწ ბოროტისა ცხოვრებისა შეემთხვა,
 დაიჭა არეთას თანა არახელისა მტანჯველისა, მღტოლვარე ქალა-
 ქითგან ქალაქსა შინა, დენილი ვოველთაგან, ზე მოძულეებული,
 ვითარცა მჯულისა კარდამავალი, ზე მოძაგებული ვითარცა მამეუ-
 ლისა ზე მოქალაქეთა მტერი, ზე ეგვტესა შინა განდევნილ იქმნა ❖
 თ ზე რომელმან მრავალნი მამულისაგან განდევნა, უცხოთა შორის
 წარწედა ზე ლაკედემონთა მიმართ განვიდა, ვითარცა მონათესაობი-
 ი სთავს შესალტოლველისა მნებებელნი ქონებად ❖ ზე რომელმან
 მრავალნი დაუძარსავნი კარდაგდო თვთცა არა დატირებულ იქმნა,
 დამარხვისა არცა ვითარსა ღარსი არცა მამეულსა საფლავსა გზი-
 ან რა ❖ ხოლო მიმთხრობელთა მეფისა ქმნილთა თვს შეიორგულა
 მეფემან, რათა არა განდგეს იუდია ზე ამის თვს მოვიდა ეგვტედიამ

განრისხებული სულითა, აღიღო ქალაქი სასურველითა ❖ სოლო იბ
 უბრძანა ბკედართა მოსურვა ურიდად შემთხვეულთა, ღ სახლსა შინა
 შემავალთა დაკულად ❖ სოლო იქმნეს მოწვევა ჭაბუკთა ღ მო იგ
 სუცებულთა, მამათა ღ დედათა ღ შვილთა მოსწოლვა, სოლო ქალ-
 წულთა ღ ერმათა დაკულნი ❖ სოლო ოთხმოცი ათასი ყოველთა იდ
 სამთა დღეთა შინა მოწვედილთა ღ უკუტ ორმოცი ათასი ბკერუ-
 ღნი, სოლო არა უმცირეს მოკლულთა განსუიღულ იქმნას ❖ სოლო იე
 არა საკმაო იუტნეს თვტვა, მკადნიერებელნი ტამარსა შინა შესლტად
 ყოვლისა ქტტყანისა უწმიდესისასა, მქონებლის მენელას წინამძღუ-
 რისა ყოფილისა შჯულთა მამეულთა განმცემელისა ❖ ღ ბკეინებუ იუ
 ღითა კელითა აღიღო სამღღელო ჭურჭელნი, ღ რომელი სსტათა-
 გან მეფეთა იყო დაღებულ განსამრავლებელსა ზედა ადგილისა ღ
 დიდებად ღ ზატყვად, შებლაღულითა კელითა შემსებელი მისცემდა ❖
 ღ აღიმაღლა გონებითა ანტიოხოს, არა განიზრახვიდა რამეთუ ის
 ცოდვათა თვს ბკვიდრთა ქალაქსა შინა მცირედ განრისხნა მეუფე,
 ამისთვს იქმნა ადგილისა თვს უგულეებელს ყოფა ❖ სოლო უკეთუ იწ
 მცა არა შემთხვეოდ მათ მრავალთა ცოდვანი ყოფად მჭერობილ-
 თა, ვითარცა ილიოდორს წარმოგზავნილი სელეუკისაგან მეფისა ხი-
 ღვისათვს საუნჯის საცავისა ესე ბკვიდა მეესეულად იგვება შეცვა-
 ღებულ იქმნა კადნიერებისაგან ❖ არამედ არა ადგილისა თვს ნათე- ით
 სავი, არამედ ნათესავისა თვს გამოირჩია ადგილი უფალმან ❖ იმით- კ
 ვე უკუტ ესცა ადგილი თანა ზიარ იქმნა ერთა ბოროტთა შემთ-
 ხვეულთა, სოლო შემდგომად ქტტლის მოქმედებითა უფლისაგან
 გუტწიარა, ღ დაიტევა რისხვათა შინა ყოვლისა მჭერობელისათა,
 კუბლად მომშვიდებასა შინა დიდისა მეუფისათა თანა ყოვლითა დი-
 დებითა წარმართა ❖ უკუტ ანტიოხოს ტამრიდამ აღიღო ათას რვა კა
 ასი ტალანტი, ღ მსწრაფლ ანტიოქიასა მიიქცა შინა ეჭობდა ამჰარ-
 ტავანებისაგან განცურვასა უკუტ ქტტყანით ღ ზღვისა ბკვირცსლ-
 ძველელ ყოფად ამღლებისაგან გულისა ❖ სოლო დაუტევა ზედა კბ
 მდგომელიცა განბოროტებისა მიმართ ერთა, იერუსალიმს შინა
 უკუტ ფილიპე, ნათესავით ფრიგჯელი, ჩტტულების უუფიცხესის

კკ მქონებელისა არცა დადგრომილისა ❖ სოლო ღარიზინსა შინა ან-
 დრონიკოს ზ მის მიმართ მენელას რომელი უძვირეს განაბოროტებ-
 კდ დეს მოქალაქეთა ❖ სოლო მოძულე მოქალაქეთა მიმართ ებრაელ-
 თა მქონებელი გულისა სიმულილისა წარგზავნა უსუცესი ახოლო-
 ნიოს ძვედრებითა ოცდა ორი ათასითა, უბრძანა მას ყოველთა ასა-
 გოვანთა შინა შეოფთა მოსრვად, სოლო დედათა ზ ჭაბუკთა განვი-
 კე დვად ❖ სოლო ესე მოვიდა იერუსალიმს შინა ზ ვითარცა მშვიდო-
 ბით თავი შესცვალა დაიპყრა ვიდრე დღისამდე წმიდისა შაბათისა, ზ
 შეემთხვა მედღესასწაულეთა იუდიანთა შეჭურვად თჯსთა უბრძანა
 გამოსულთა ყოველთა სახილველსა ზედა მოსწვევიდნა ზ ქალაქსა
 კკ შინა თანა ჭურვილნი მრბენელნი ერთა მრავალი სიმრავლე წარწე-
 მიდნეს ❖ სოლო იუდა მკაბელი რომელი იერა მეთე ზ განვიდა
 ადგილსა შინა უდაბნოსა ზ მკეცთა მსგავსად მთათა შინა ცხოვრებდბ
 მოფითურთ მის თანა ზ ბალახისა საზრდელის მჭამელნი ეგნეს,
 რომელიცა არა ზიარებად შეგინებულისა მიმართ.

თ ა ვ ი ვ.

ა სოლო არა მრავლისა ჟამისა, წარგზავნა მეფემან მოსუცებულ-
 ნი ვინამე ათინელნი იძულებულ ზ ებრაელთა, რათამცა გარდაკდნენ
 მამულთა მოცემულს ზ საღთოთა ძჯულთაებრ არა სცხოვრებდენ ❖
 ბ სოლო შეგინებად იერუსალიმსა შინა ტაძრისა, ზ წოდებად დია-
 სოლიმპიურიისა, რომელიცა ჰარიზინსა შინა ვითარცა მსავანებელნი
 გ იუჟნეს ადგილსა იმათ ზედა დიას უცხოთ შესაწინარებელი ❖ სო-
 ლო უკეთურად ზ ყოვლისა თემისა იყო ზ მიიმე დაცემა ბოროტი ❖
 დ რამეთუ ტაძარი მსიძაობისა ზ თხათა კმინობისა იყო სავსე წარ-
 მართთაგან, ზ იყოფთა შემავთათანა, ზ მღვდელთა შინა სტოვათა
 დედათა მიმართ მიძახლოებელთა, ზ არა შემკვანებელისა შინაგან
 ე შემღებელთა ❖ საკურთხეველი ეგრეთვე სავსე იყო განყენებულობითა
 ვ ძჯულთაგან ❖ სოლო იყო შეუძლებელი შაბათთა ზ იმარზვიდა არ-
 ცა დღესასწაულთა მამულთასა დაპყრობად არცა ყოვლითა ვისა თა-
 ვსა თჯსსა შორის ჭურვიად სახეუდებად ❖ სოლო იპყრობდეს მწა-
 რითა იძულებითა ყოველსა ზედა თვესა დღესა შინა შობისა მეფი-

სასა მისწრწრწლისა მიმართ, ხოლო ყოფასა დიონოსიოს დღესასწაულისასა, აიძულებდეს ებრაელთა კისუს მქონებელნი ქებად დიონისა ✱ ხოლო ბრძანება გამოჰხდა მასლობელთა შინა ქა-
 ლაქისათა ელენთასა ჰტოლმეოსით დადებულითა რათამცა ეგრეთი-
 თვე წესითა აიძულებდენ იუდიანთა დღესასწაულობად ო მსწრწრ-
 ჳლთა შეწირვად ✱ ხოლო არა მნებებელთა მოსლვად განჩინებულ-
 სა ზედა ელენთასა, რათა იგუჭმნენ რამეთუ იყო უკუჭ ხილვად
 მდგომარისა უბადრუკებად ✱ რამეთუ ორნი დედანი შესმენილ იქმ-
 ნეს წინა დაცვეთასა მეთა თჯთა ამაო მუძუთა მიმართ ჩხვლნი ეკი-
 დნეს, ო წინაშე ერთა მოჰქუანდათ ივინი ქალაქთა შორის, ზღუ-
 დეთათანა გარდაუარნეს ✱ ო სსვანი მასლობელთა შინა მირბიოდეს
 ქუაბთა, საიდუმლოდ დღესა შაბათსა დღესასწაულობად ოდეს მიუ-
 თხრეს ფილიპეს დამწვარ იქმნეს რამეთუ კეთილ მარხველობისათჯს
 ო ჰატვიად დღესასწაულისა დღისა შეწევნად თავისად ✱ გევედრები
 უკუჭ მკითსველთა წიგნისა ამის, არა შეშინებად განსაცდელისა, ხო-
 ლო გონებად ტანჯვასა ამას არა წარწყმედისა მიმართ, არამედ წარ-
 თჯსა მიმართ ნათესავისა ჩუწნისა ყოფად ✱ რამეთუ ძრავალ ქამსა
 ზედა არა მიტევებად ბოროტ ჰატიოსნებულთა, არამედ მსწრაფლ
 დაცემად მათდა ტანჯვისა დიდისა ქუწლის მოქმედებისა არს სას-
 წაული ✱ რამეთუ არა ვითარცა სსვათა ზედა წარმართთა უცდის
 სულგრძელი ძეუფე, ვიდრემდის მიწდომილთა აღსრულებისა მიმართ
 ცოდვათა სტანჯავს ✱ ეგრეთ ჩუწნ ზედაცა სასჯელი ყოფად, რათა
 არა სრულიად მივსწუდეთ ცოდვათა ჩუწნთა უკანასკნელ შურის გე-
 ბად ჩუწნდა ✱ ამისთჯს არა ოდესცა ჩუწნგან წუალობასა თჯსსა
 განაშორებს, ხოლო წრთჯლნი საბრალოებითა არა დაუტევებს ერ-
 თა თჯსთა ✱ არამედ ესე მოუწყებისა მიმართ ჩუწნდა თქმულ არიან
 მცირითა: ხოლო შეჰკავს შესლვად მოთხრობასა შინა ✱ ელიასჯარ
 ვინძე უზირველესებულთაგან მწიგნობაროთა, კაცი აწ მოსეცებული
 წლითა: ო ხილვითა ჰირისათა კეთილ მუწნიერი რომელ იყო, ¹⁾
 ასმულითა ბავითა იძულებით ეუნეს ჰამად ღორისა გორცისა ✱ ხო-

1) გ მოსე ოს.

ლო მან თანა სიტყუთა სიკუდილი უფროს, ვიდრეა მძულეებელმან
 ცხოვრებისა წინარე გამოირჩია ო ნებსით მოვიდა სატანჯველთა
 ბ ზედა ❖ ო შესერწყვა მას ზედა რომლისა სახითა შეჰკვანდა შესლ-
 ვად მნებელთა მოთმენად სატანჯვლისა, რომელი არა შუტნიერ იყო
 კა ჭამად სიუვარულისათუხ ცხოვრებისა ❖ ხოლო უსჯულოსა განწყე-
 სებისა მსხუტრზლისა, ზირველისათუხ კაცთა შემცნებისა, აღიღეს
 იგი ერთსა ზედა ევედრებოდეს, მოღებად კორცისა რომელი ჭამად
 მისა შუტნიერ იუენეს, მისთუხ განძხადებული, ხოლო შეცვალებად
 ვითარცა მჭამელისა ბრძანებული მეფისაგან კორცისა მსხუტრზლი ❖
 კბ რათა ესე ყოს ო განერეს სიკუდილისაგან, ო ზირველისათუხ მის
 კკ მიმართ მეგობრობისა მიემთხვას კაცთ მოუწარებასა ❖ ხოლო მან
 ჰკონა კეთილის მოღებითა ო ღირსი ასაკისა, ო სიბერისა ყოვ-
 ლად გარდამატებულისა, ო მოძებელისა შუტნიერების მცხოვანე-
 ბისა, ო სიურმითგან ყოვლად კეთილისა გამოზრდისა, ხოლო უფ-
 როს წმიდისა ო ღუთივ აკებულისა მჯულისა შედგომილმან მიუ-
 გო მსწრაფლ სიტყუანი: სათნო მიჩნს წარგზავნისა ყოფად ჯო-
 კლ ჯოხეთსა შინა ❖ რამეთუ არა ჰსასაკისა ჩუტნისა ღირს არს ორ-
 გულება, რათა მრავალნი ჭაბუკთაგანი გონებდეს ელიასარს ოთხ-
 მეოცდა ათისა წლისა, წასვლად მცხოვრებელისა მიმართ წარმართ-
 თასა ❖ ო იგინი ჩემისათუხ ორგულებისა ო მცირედ ჟამისა ცხო-
 ვრებისა ჩემისათუხ შესცთენ, ო სიძულვილი დაბრძვილი ჩემისა სი-
 ბერისა ვუო ❖ რამეთუ უკეთუ აწინდელისა კაცთასა სატანჯველისა
 ო ვიკსნე, არამედ ყოვლის შემძლებელისა კელისა არცა ცხოველი
 ო არცა მომუტდარი ვივლტოდე ❖ მითვე სიმკნით აწ განვეყო ცხო-
 ვრებასა, სიბერისა უკუტ ღირსად გამოვსხნდე ❖ ხოლო ჭაბუკთა
 სახე სიმკნისა დაუტეო, რომელ გულის მოდგინედ ო მკნეობისად
 ჰატოისნისა წილ ო წმიდისა მჯულისა სიკუდილი, ო ესე თქუა: თა-
 კო ნა მოსწრაფებით სატანჯველთა ზედა მოვიდა ❖ ხოლო მეცნიერ-
 ნი მისი, ყოფილისა მცირედ ზირველისა კეთილის შეწინარებად მის
 მიმართ მრისხანებასა შინა შეიცვალებოდეს წინა თქმულთა სიტყუა-
 ლ თათუხ, რომელსა ესენი ჰკონებდეს უკუნუტებისა ყოფად ❖ ხოლო

უნებდათ წელულებითა აღსრულებად, სულმოქმედმან ჰრქუა: უფა-
ლო რომელსა გაქუს წმიდა მეცნიერება, ცხად არს, რამეთუ სიკუ-
დილისაგან ძალ მედვა კსნად, ფიცხელსა მოვითმენ კორცსა სედა
საღმობასა მოწელავითა, სოლო სულსა სედა ტკბილსა შიშისათჳს
ძისისა ამას ვნებულებ * ხოლო ამან უკუტ ამით სახითა ცხოვრე-
ბა აღასრულა, არა გარნა ჭაბუკთა, არამედ ყოვლად მრავალთა
ნათესავთა თჳსთა სიკუდილისა სასესა შინა განამკნო ღ კსენებასა
შინა კეთილ მოქმედება დაუტყენა.

თ ა ვ ი ზ .

ხოლო შეჰკვდათ შჯდთა ძმათა ერთბამად დედითურთ შეჰერო-
ბილთა იძულებით ყოფად მეფისაგან ჭამად წინა აღმდგომ კანონი-
სა კორცი ღორისა, მათრახებთა ღ ძარღვებითა ვართათა ტანჯუ-
ლებით * ხოლო ერთი მათგანი, რომელი იყო ჰირველი ესრეთ
თქუა: რაჲ ვნებავსთ კითხვად ღ სწავლად ჩემგან, რამეთუ განმზადე-
ბულ ვართ სიკუდილად, ვიდრეა გარდაჯდომად მამეულისა შჯული-
სა * ხოლო განრისხნა მეფე, უბრძანა ტაფისა ღ სიავისა განსუ-
რვება * რომელთა მსწრაფლ განახურვების ყოფით, მის უბრძანა
ჰირველისა მათგანთა რომელმან თქუა მოკუტნთად ენისა, ღ განკდა
ტყავისა თავისა ღ კელისა ღ ფერვისა ძისისა მოკუტნთა, ხოლო
სხვათა ძმათა ძისთა ღ დედისა განსილვად * ღ ოდეს აწ უშვერე-
ბით შექმნულ იქმნა ყოვლითა ასრთა უბრძანა ცეცხლისა მიცემად
კუბლად მსულთქმელი, მკრცხელი ტაფისა სედა, ხოლო კვამლი რო-
მელი განმრავლდებოდა ტაფისაგან სხვანი ერთბამად დედითურთ
ურთიერთსა აუწეებდეს სიკუდილსა მკნედ * იტყოდეს ესრეთ, უფა-
ლი დემერთი ხედავს, ღ ჰქმნარიტებისათჳს ჩუტნისა ნუგეშის გუტემს
ჩუტნ, ¹⁾ ვითარცა წინაშე ჰირთა წამებს გალობითა ცხადად მოსე,
მეტეუტლი: ღ მონათათჳს თჳსთა ნუგეშის იცემების * ხოლო
სიკუდილისა ჰირველისა ამით სახითა, მეორეს გამოიეჴანდეს სა-
კიცხველსა სედა ღ ტყავსა თავისა თანა ძისისა თმითურთ წარკვა-
დეს, ჰწითხვიდეს: იქმნებით თე ჭამად ჰირველ ვიდრე ტანჯვისა

1) ე მოსე. ღბ.

უოფისა უოვლისა კორცისა ასოებად ❖ ხოლო მიუგო მან მამეუ-
 ლისა კბითა, ჭრქუა, არა მითვე ღ ამათ რიგისაებრ მოილონ ტან-
 ჯვა ვითარცა ღ ჰირველმან ❖ ხოლო უკანასკნელსა შინა აღმოფ-
 შნვასა მყოფმან ჭრქუა, შენ უკუტ უუბადრუკესო აწინედლისაგან
 ცხოვრებისა ჩუტნისა წარგუწეხედ, ხოლო მეფემან სოფლისამან
 მოგუწევიტნა ჩუტნ, თვსთა თვს მჯუღთა, ადგვადგენს ჩუტნ აღდ-
 გომასა შინა ცხოვრებასა საუკუნესა ❖ ხოლო შემდგომად ამათსა
 მესამე განბასრულ იყო, ღ ენაცა მთსოველისა მეუწესეულად მოეცა
 ღ კელნი კადნიერად განირთხა, ღ სიმენით ჭრქუა ❖ სეცითგან
 ესენი მოვიგენ, ღ ამისთვს მჯუღითა უგულებელს ვეოფ ამას, ღ
 მისგან ამათ კუბლად ვასასოებ მოღებად ❖ რამეთუ თვთცა მეფე ღ
 რომელნი იუტნენ მისთანა განკვრდეს ჭბუგისა დიდ სულობასა,
 რამეთუ არცა ერთი სატანჯველი დაედებოდათ ❖ ღ ამათთა აღსრუ-
 ლებასა, ეგრეთვე მეოთხესაცა სტანჯვიდეს მტარვალნი ❖ ღ ოდეს
 აწ იქმნა დედითურთ, ესრეთ ჭრქუა, უმჯობეს მოკუტდებით კაც-
 თაგან ღ სასოებასა მოლოდებად ღუთისაგან კუბლად მქონებელ-
 თა აღდგინებისა ეოფად მისგან, რამეთუ შენდა აღდგომა ცხოვრე-
 ბასა შინა არა იეოს ❖ ხოლო შემდგომად ამათთა მოიუვანეს მე-
 ხოეცა სტანჯვიდეს, ღ მან აღიხილნა მას ხედა, ღ ჭრქუა ❖ კელ-
 მწიფება კაცთა შორის გაქუნ განკრწნილ რომელ არს, რომელი
 გნებავს ეავ, ნუ ჭკონებ ნათესავისა ჩუტნისა ღუთისაგან დატეკება-
 სა ❖ ხოლო შენ მოითმინე, ღ იხილე დიდი ძლიერება მისი, ვი-
 თარ შენ ღ თესლი შენი ტანჯოს ❖ შემდგომად ამათსა მოიუვანეს
 მეექუსეცა, ღ იგიცა სიკუდილად იწეეს ესრეთ ჭრქუა, ნუ სცთები
 ამოდ, რამეთუ ჩუტნ თავისა ჩუტნისათვს ამას ვივნებთ შეცოდებუ-
 ლნი ღუთისა მიძართ ჩუტნისა, ამისთვს ღირსი საკვრველებისა
 იქმნების ❖ ხოლო შენ ნუ ჭკონებ უბრალო ეოფად, ღუთის ბრძო-
 ლობა გიწეიეს ❖ ხოლო უსომელად დედაცა საკვრველი, ღ კეთი-
 ლისა კსენებისა ღირსი, რომელი წარწედილთა მჯდთა მეთა ერ-
 თსა დღესა შინა ღ ჟამსა ხედვიდა, მჯედ მოითმენდა სასოებისათვს
 უფლისა ❖ ხოლო თვთეულს მათ აუწეებდა მამეუღითა კბითა, კე-

თილისა სავსენი სიბრძნითა, ჰ დედობრივ გულის სიტყვანი მამა-
 კაცობრივითა სულისა აღმაძღვლებელმან თქუა მათდა მიმართ ზ
 არა უწეით ვითარ მუცელსა შინა ჩემსა გამოსჩნდით რამეთუ არცა კბ
 სული ჰ ცხოვრება მოგეც მე თქუტნი, ჰ თვთეულნი ასონი არა მე
 შევანაწევრე ზ არამედ სოფლისა შემოქმედმან რომელმან შექმნა ნა კბ
 თესავი კაცთა, ჰ ეოველთა გამოძეძიებელმან შობილთამან, ჰ სული
 ჰ ცხოვრებაცა თქუტნი კვალად მოგაკოს წყალობითა, ვითარცა აწ
 თვთ თავისა ჰ წინარე სედავთ შჯულისათჳს მისისა ზ სოლო კდ
 ანტიოსოს უგონებელი შეურაცხებულ ეოფად ჰ საევედრელი კმა
 აუტტდრა, კვალად ჭაბუკი ცოცხალ რომელი იყო, არა გარნა სი-
 ტუჯსა მუოფელი უწეებისა, არამედ ფიცითაცა განძლიერებული, სი-
 მდიდრედ ჰ სანატრელ ეოფად, მოძევანებელისა მამეულთაცან შჯუ-
 ლთა, ჰ მეგობარ ეოფად, ჰ საქმისა რწმუნებად მისა ზ სოლო კე
 ამით ჭაბუკს არა ვითარსავე მკრძალველს, მოუწოდა მეფემან დედასა
 აუწეებდა, რათა იუოს ჭაბუკი განძნისი ცხოვრებასა ზედა ზ მრ- კწ
 ვალ გზის მანუწეებელმან აღუთქუა განძნისვად მისა თჳსისა, მო-
 ქციოსცა მის მიმართ ზ ევიცხოდა ფიცსელს მტარვალს, ჰ ესრეთ კზ
 ჭრქუა მამეულისა კმითა, მეო შემიწინარეე მე მტვირთველი შენი
 მუცელსა შინა ცნრა თჳე, ჰ სმითა გამომსარდელი შენი წელსა სა-
 მსა ჰ გამოგსარდე შენ ჰ მოგიევიანე ასაკსა შინა ამას, ჰ ჭირნი
 გამოვიცადე ტჯრთისა ზ გევედრები შენ შჯლო, რათა აღისილო ცად კწ
 ჰ ქუტუნად, ჰ ეოველთა რომელნი მათ შინა სასნილველ არიან, გუ-
 ლის სმა ეკვ, რამეთუ არა არისთა ქმნა ესენი ღმერთმან, ჰ კაცთა
 ნათესავიცა ეგრეთ ქმნა ზ ნუ გეძინის გორცთა დამჯსნელთა ამათ- კთ
 გან, არამედ ღირს იქმენ მმათა შენთა თანა მითვალვად სიკუდილ-
 სა, რათა წყალობითა მმათა შენთა მიგიევიანონ შენ ზ სოლო კვა- ლ
 ლად ესე მისა მეტეველსა ჭაბუკმან ჭრქუა, ვისა ელით, არა უს-
 მანო ბრძანებასა მეფისასა, არამედ ბრძანებასა შჯულისასა
 უსმენ, მოცემულსა მამათა ჩუტნთასა მოსეს მიერ ზ სო- ლა
 ლო შენ ეოვლისა ბოროტისა მოძოვნებულ იქმენ ებრაელთა
 ზედა ვერა განეველტო კელსა ღუთისასა ზ რამეთუ ჩუტნი ცოდვათა ლბ

ლგ ჩუწნათვს ესე გვეგნების ❖ სოლო უკეთუ შეძინებისათვს. ჰ შჯუ-
 ლისა ცხოველი უფალი ჩუწნი მცირედ განრისსნების, არამედ კვა-
 ლდ ლად დამძუნების მონათა თვსთათვს ❖ სოლო შენ ჰ უსჯულოო
 ლე ცუდითა სასოებითა, ზეცად მონა მისი აღვიპრობ კელსა ❖ რამე-
 ლვ თისა სასჯელსა ვერ განეველტვი ❖ რამეთუ ძმათა ჩუწნთა მცი-
 რედ აწ საღმობანი დაითმინეს აღთქმისა ებრ ღუთისა საუკუნოსა
 ლს ცხოვრებასა მიემთხვენეს, სოლო შენ სასჯელითა ღუთისა მართ-
 ლისათა ამპარტავანებისა შენისა სატანჯველსა მიიღებ მოსაუბელ-
 ლს შინა ❖ სოლო მე ვითარცა ძმანიცა ჩემნი სულსა ჰ კორცსა
 ლწ მივსცემ ძამუღთა სჯულთა თვს, მოძწოდებელი ღუთისა ის-
 ლწ რაელისა მოსწრაფედ წვალობის ეოჟად, სოლო შენ ტანჯვით ჰ
 ლტ გუწმითა აღვიარებ, რამეთუ მსოლო კარსა დემერთი არს ❖ ჩემ სე-
 ლთ და ჰ ძმათა ჩემთა ზედა დასცხრეს ეოვლისა მჭერობელისა რისხვა
 მთ მოღებული მართლისა ნათესავისა ჩუწნისა ❖ მასინ მეფე განრი-
 მ სხნა გულის წერომითა მას ზედა უფროს სხვათა უკეთურად, მწარი-
 მ სსა მოძმენელი განკიცხვსა ❖ ჰ ესე უკუტ წმიდა ცხოვრებისაგან
 მს შეიცვალა ეოველსა შინა სასოებასა უფლისასა ❖ სოლო უკანასკნელ
 მბ მეთა დედაცა აღესრულა ❖ ესე უკუტ მსხუტწლთათვს, ჰ კარდამა-
 ტებულთა სატანჯველთა ესოდენ მიეთხრა.

თ ა ვ ი თ.

ა სოლო იუდა მაკაბელი ჰ რომელ მისთანანი, მსვლელნი საიდუ-
 მლოდ აგარაკსა შინა, მოუწოდეს ნათესავთა, რომელნი ეგნეს ჰურიე-
 ბ ბასა შინა მიღებულთა შეკრიბნეს ექუსი ათასნი კაცნი ❖ ჰ სადო-
 ბ დეს უფალსა მოხედვად ერთა ზედა ეოველთაგან დათრგუნვილთა, ჰ
 გ ძეწვალებად ტაძრისაცა უსჯულოთაგან კაცთა შეკინებულისა ❖ სო-
 ლო ძეწვალებად დარღვეულისაცა ქალაქისა, ჰ რომელთა უნებდათ
 დ სწორ მიწისა თანა ეოჟად ჰ ჰმა სისხლთა ძაღადებელთა მის მი-
 დ მართ შესძენად ❖ სოლო მოკსენებად უცოდველთათა ჩხვილთა უს-
 ჯულოებისა წარწემედანი, ჰ ქმნილთა გმობათა სასჯელსა ზედა მი-

სსა, მოძულეზად სიბოროტისა ❖ სოლო შეკრება სიმრავლე მაკა-
ბელისა მოუთმენელი აწ ნათესავთა იქმნა რისხვისა უფლისა მოწუ-
ლებასა შინა მომაქცეველისა ❖ ღ დაძვემელი დაბათა ზედა ქალაქთა
უვიცად დასწრედეს, ღ კეთილ ქამეულს ადვილს არა მცირეთ მტე-
რთა სძლეუდეს მომსრველნი ❖ სოლო უფროსად დაძესა ესრეთსა
ზედა დაძემასა შეწევნასა შინა მიიღებდენ ღ დიდება ვითარძე სი-
მუნისა მისისა განვიდოდა ყოველგნით ❖ სოლო სედვიდა ფილიპე
შემდგომად მცირისა წინარე მოსწრებასა შინა მომაველსა კაცსა,
სოლო სშირს კეთილ მოქმედებათა შინა წარმდგომელსა, ზატელ-
მეოს მიძართ ძვედართ მთავრისა კილისურისას ღ ფინიკისას მი-
სწერა, რათამცა შეეწიოს საძეფოთა საქმეთასა ❖ სოლო მან
მსწრავლ გამოარჩივა ნიკანორა ძე ზატროკილოვისა, უზირველესთა-
გან მეგობართა, წარგზავნა, მისცა მას ყოველთაგან წარმართთა სა-
ჭურველთა შინა ძვედარნი არა მცირენი ორთა ბევრთა რათა ყოვე-
ლნი ებრაელთა ნათესავნი მოსწოლოს, სოლო მისცა მას ღორვი-
ცა კაცი ძვედარი ბრძოლათა, საქმესა შინა გამოცდისა მქონებელი ❖
სოლო განუჩინა ნიკონორა ხარკი მეფისა, რომელსა რიძელთ მი-
სცემდენ, ორი ათასთა ტალანტთა ტუჭტთაგან ებრაელურისა აღ-
სრულეზად ❖ სოლო შეეწესეულად ზღჯსა ზირთა ქალაქთა წარგზა-
ვნა, ღ მოუწოდა სვიდვად ებრაელთა ტუჭტთა, აღუთქმნა ოთხმეცდსა
ათნი კრულნი ტალანტისა წილ მიცემად, არა მლოდინე შურის
გებისა მნებელისა შემდგომად მისა ყოველის მჭერობელისაგან ❖
სოლო იუდა მოსხენებულ იყო მოსილვისათჯს ნიკონორასა, ღ
ოდეს იგი მიუთხრეს მეოფთა მისთანათა მოსწლვისათჯს ძვედარ-
თა ❖ განცჯფრდებოდეს ღ არა ჰრწმენეს ღმუთისა შურის გებასა
განველტოდეს, ღ ადვილსა შინა თჯსსა განდკებოდეს ❖ სოლო
სხვათა დაუტევეს ყოველი რომელსა ჰვიდდეს, სოლო ერთბამად ევე-
დრებოდეს უფალსა რათა იჯსნას არა წმიდისაგან ნიკონორასა, ზი-
რველ შემთხვევისა განსვიდვათა ❖ ღ უკეთუ არა მათთჯს იგი აღ-
თქმისათჯს რომელი მამათა მათთა მიძართ, ღ წოდებულისათჯს
ზატროსნისა ღ დიდად შუწნიერისა სახელისა მისისა მათ ზედა ❖

ე
კ
ს
ტ
თ
ი
ას
იბ
იგ
იდ
იე

იგ სოლო შეკრიბა მკაბელებან რომელი იყო გარემოს მისსა, რიცხუთ
 ექუსი ათასი, ევედრა რათა არა განცუფრდენ წინა აღმდგომთაგან,
 არცა რათა შეუშინდენ უსამართლოთ მოძვალთა ჩუწნ ზედა წარმა-
 იზ თთა სიმრავლესა, არამედ სიმრავლეთა რათა მოიღვაწვიდენ ❖ წი-
 ნაშე თვაღთა ძქონებელთა უსჯულთად გიღესა ზედა წმიდასა შე-
 ქმნულისა მათგან ევედრებისა, ღ საკიცხველი ქალაქისა უპატოება,
 სოლო კვალად ჰირველ მშობელთაცა მცხოვრებლობისა განკსნილე-
 იწ ბა ❖ რამეთუ ივინი საჭურველსა ზედა ესვენ ერთბაშადცა კადნიე-
 ბასა ზედა თქუა, სოლო ჩუწნ ყოვლის მწერობელისა ღუთისა შე-
 მძლებელსა ღ მოძვალთა ჩუწნ ზედა ღ ყოვლისა სოფლისა ერთი-
 ით წამის ყოფითა დათრგუნვად ვესავთ ❖ სოლო მოიკსენა მათი
 ყოფილიცა ჰირველ მშობელთათ შუამდგომელობა, ¹⁾ ღ რამეთუ ქუწმ
 კ სენექერემითა ას ოთსმეოცდა ხუთი ათასი წარწემდეს ❖ ღ ბა-
 ბილოვანსა შინა მათ ზედა გალატელთა წყობათა ქმნილ-
 ნი ვითარ ყოველნი ოდეს ბრძოლასა ზედა მოვიდნენ რვა ათა-
 სნი ოთხი ათასიანურთ მაკიდონელთა, მაკიდონელთა უმასსოე-
 ბელთა მხოლოთ რვა ათასითა. მოსპეს ას ოცი ათასითა შეწევნითა
 მოცემულისა მათდა ზეკარდამოსა, ღ სარგებელი მრავალი აღი-
 კა დეს ❖ ამათ მოკსენებულთა კადნიერად ივინი დაადგინნა, ღ გან-
 მხადნა სიკუდილად შჯულისათუც ღ მამულისა, ოთს ნაწილად
 კბ დაადგინა ძვედრობა ❖ განაწესა მხანიცა თუხნი ძვედართ მთავრად
 ორსავესა დაბანაკებულსა სუძონ ღ იოსიფოს, ღ იონათან, მისცა
 კბ თუთეულსა ათას ხუთასი ❖ სოლო კვალად ელიაზარს უბრძანა
 იკითხვიდა წმიდასა წიგნსა, ღ მისცა ნიში შეწევნისა ღუთისა, ღ ჰი-
 რველისა ბანაკისა თუთ წინა მძლოლარე ეკვეთა ნიკანორისათა ❖
 კდ სოლო ყოფილისა მათდა ყოვლისა მწერობელისა თანა მბრძო-
 ლობისა მოსწუიტნეს წინა აღმდგომთა უფროს ცხრა ათასი, სო-
 ლო მოწულულობით ღ უასოობით უფროსი წილი ჰევეს ლაშკარ-
 ნი ნიკანორასნი, სოლო ყოველთა ლტოლვასა შინა აიძულებდეს ❖
 ბმკვ სოლო ვეცხლნი გამოსრულთაგან შეიღველთა მათ აღიღეს ❖ სო-

1) დ შეფ. იდ. ესაია. ლზ. ა მკაბ. ზ. ჰკვ. ე.

ლო სდევნიდეს მათ ფიცხელად, მოიქცნეს ჟამითგან დაგშუნნი, რა-
 მეთუ ეო ჰირველ დღე წინა შაბათისა, ამის მიხეხისათჳს არღარა
 განაგრძევს დევნულება მათი ❖ ხოლო საჭურველთა მითთა ღ ნა-
 ტყვენავთა შეჭკრებდეს მტერთაგან წარმდებელნი შაბათს დღესასწაუ-
 ლობდეს მრავლისაებრ აკურთხევდეს, ღ აღუარებდეს უფალსა მკსნე-
 ლსა მათსა მას დღესა შინა, რომელმან აწვიმა დასაბამი წყალო-
 ბისა მათდა ❖ ხოლო შემდგომად შაბათისა უძღურთა ღ ქურივთა
 ღ ობოლთა, ღ შეწუხებულთა განუყვეს ნატყვენავისაგან, სხვათა
 უჯთ ერძანი განიოფდეს ❖ ღ ესე ევეს ღ საერთო ვედრება ევეს,
 მოწყალესა უფალსა ევედრებოდეს სრულიად დამძღვებად მონათა თჳ-
 სთა ❖ ღ მყოფთა ტიმოთეს თანა ღ ვაკხივდოსთანა წინა აღმდგომთა
 მრავალი ორისა ბეგრისა მოსწევტეს, ღ სიმტკიცენი ფრიად ძაღლნი
 დაიპყრნეს, ღ მრავალნი ნატყვენავნი განიუწნეს სწორითა საწყაულითა
 თავისა თჳსისა, ღ უძღურთა, ღ ობოლთა ღ ქურივთა, ხოლო კვალად
 მოხუცებულთაცა უყოფდენ ❖ ხოლო შეკრიბეს საჭურველნი მათნი
 გულის მოდგინედ ეოფელნი დასდებდეს აღვილთა შინა კეთილ ჟამთასა,
 ღ სხვანი ნატყვენავნი შეწირნეს იერუსალემსა შინა ❖ დაფლარს ტი-
 მოთევი მოკლეს კაცი უუსჯულოესი, ღ დიდათ ებრაელთა განძაბო-
 როტებელი ❖ ხოლო მძლეველნი მედღესასწაულენი მამეულთა ში-
 ნა, დამწვართა სამღუდელოსა ბჭისა, კალთეფენს ღ რომელთამე
 სხვათა დასწვევდეს მღტოლფარეთა ერთსა შინა სახლსა რომელთა
 ღირსი სასყიდელი არა წმიდებისა მიიღნეს ❖ ხოლო სამ გზის
 წყეულმან ნიკანორამ რომელმან ათასი ვაჭარნი მოსყიდვასა ზედა
 ებრაელთასა მოიყვანნა ❖ დამდაბლდა შეწვენითა ღუთისათა შურის
 გებისა ებრ მისისა მცირეთა ეოფად, დიდებისა განმგდები სამო-
 სლისა საშუალ ქუწყანისა, ლტოლვის სახითა ოხერ თავი თჳსი
 ჰყო, მოვიდა ანტიოქიასა შინა ეოვლად დიდი ბორცტ შემთხვევა
 წარწყმედისათჳს თჳსისა მკეადართა დაიძვდრა ❖ ღ რომელიცა აღუ-
 თქვა რომაელთა ხარკის მიცემად ტყუწთაგან იერუსალემსა, ქადა-
 გებდა რამეთუ შეწვენანი ღუთისა აქუწთ ებრაელთა, ღ ამისთჳს არა

კზ

კტ

კთ

ლ

ლა

ლბ

ლგ

ლდ

ლე

ლვ

წელულებით არიან ებრაელნი, ვინადგან შეუდგებიან შჯულთა მისგან განწესებულთა.

თ ა ვ ი თ.

ს
ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ

სოლო მას ჟამსა ანტიოხოს უპატოებითურთ მოქცეული სპარსთაგან ზრამეთუ შევიდა ქალაქსა შინა რომელსა რქვიან ჰერსიპტოლის, ზ ი სმნობდა წარტაცებად ტაძართა ზ ქალაქთა დაჰერობად: არამედ სიმრავლისაგან შეთქმულთა საჭურველითა შეწვენასა შინა, ლტოლვასა შინა მოაქციეს, ზ მუნ შემთხვეულსა განდევნილებისასა ანტიოხოს ქალაქთ მცხოვრებელისაგან თანა სირცხვილით მოქცეულად ზ სოლო მყოფს მას წინაშე იეკათნისა მიუთხრეს მას ქმნილი ნიკონორისა თანა ზ ტიმოთესა ზ სოლო აძაღლდა გულის წერომითა, ჰგონებდა განდევნილებათა მისთა სიბოროტისა მოღებად ებრაელთა ზედა, ამისთჳს უბრძანა წარმეჭანელთა დაუცსრომელად მღტოლვარისა შედგომად სღვისა ზეცისი სასჯელი აიძულებდა მას, რამეთუ ესრეთ ამჳარტავანებით ჰრქჳს: საფლავი ებრაელთა იერუსალიმს მივიდე მუნ ვჰყო ზ ' სოლო ყოვლის ძჳრობელმან უფალმან ღმერთმან ისრაელთამან დასცა იგი უკურნებელითა ზ უხილავითა წელულებითა: რამეთუ გამოუთქმელისა მისისა დიდებისა მეუწსეულად შეიჳერა იგი შინაგან მძვინვარემან საღმობამან, ზ მწარისა შინაგანისა ტანჯვისა ზ ფრიად მართლ ძრავალითა ზ უცსოთა განსაცდელითა სხვათათა ნაწლეუთა სატანჯველისა ზ სოლო იგი არა ვითარჳე სიქადულისაგან თჳსისა დასცხრა, სოლო კვალადცა ამჳარტავანი აღივსებოდა, ცეცხლისა სულთქმელი გულის წერომასა ებრაელთა ზედა, ზ ამცნებდა უმოსწრაფესად ვლასა, სოლო შეეძთხჳ დაცემა მას ეტლიდამ მიძროებისა მქონებელსა, ზ ბოროტითა დაცემითა დაცემულმან ყოველნი ასონი გორცისა შეიძუსრა ზ სოლო იგი რომელი მცირე ჰირველ მგონებელი ღელვათა ზღჳსათა ბრძანებად ამჳარტავანებისაგან უფროს კაცთასა, ზ განსომითა მაღალთა მთათასა ჰგონებდა აღწონად ქჳჭყანადმდე დამდაბლებულ იქმნა ჰორღესა ზედა მოჰქონდათ განცხადებულთი ძალი ღჳთისა ყოველთა ეუწეებო-

1) ბ ნუშტ. ივ.

და ❖ რამეთუ გვამისგანცა არა წმიდისა მატლნი დასცვოდა, ზ
ცოცხალსავე საღმობათა შინა ზ ტანჯვათა შინა ვორცნი მისნი და-
სცვიოდა, სოლო სიმურალისაგან მისისა ზ წუთისსა ყოველი
მკედრობა მოიმაგებდეს ❖ ზ მცირედ ჰირველისა ცათა ვარ-
სკუთლავთა შესებად მკონებელისა არა ვითარსავე შეუძლებდა ტვრ-
თვად სიმურალისათჳს მძუნვარიისა ❖ მიერიტვან უკუტ იწყო
მრავლისაგან ამჰარტავანებისა თჳსისა დაცხრომად მოწულულმან,
ზ ცნობასა შინა გამოსლვად სწავლასა ზედა ღუთისსა წულუ-
ლებითა დაკშირებისა ებრ განმრავლებისა საღმობისა თჳსისა
მიძლებულმან ❖ ზ ოდეს არცა თჳთ სიმურალისა თჳსისა მო-
თმენად ძალედვა, ესრეთ ჳრქუა: მართალარს დამორჩილებად
ღუთისა, ზ მოკუდავისა მეოფისა სწორ ღუთისა არა ბრძო-
ბად ამჰარტავანებითა ❖ სოლო ევედრებოდა შეკინებული არა ოდ-
ნისა მიმართ მნებელისა შეწულებად მისა მეუფეს, ესრეთ იტყო-
და ❖ წმიდაო უკუტ ქალაქო რომლისა ვისწრაფე მოსწულვად მტუტ-
რისა შინა გარდაქცევად ზ საფლავთა აღმოშენებად, თავის უფალად
დატყეებად ❖ სოლო ებრაელთა, რომელთა ენებად არცა საფლავსა
ღირს ყოფად, არამედ ფრინველთა ზ მკეცთა გასაგლეჯელსა ზედა მი-
ცემად ჩიჳლთა თანა, ყოველთა მათ თანა სწორ ათინელთა ყო-
ფად ❖ სოლო ტამარი წმიდა რომელი ჰირველ განმარცვა ყოვლად
კეთილთა ნიჳთა შემკობად, ზ სამღდელონი ჳურჭელნი მრავალი
უფროს ყოველთა მიგებად, ზ ღირს ყო მსხუტრწლთა მიმართ თჳ-
სთაგან შემოსავალთა მინიჳებად ❖ სოლო ამათ მიმართ ებრაელ-
თაცა ყოფად, ზ ყოველთა ადგილთა დაშენებულთა განსლვად ზ ქა-
დაგებად ღუთისა ძლიერებისა აღუთქუა ❖ არამედ არა ვითარვე
დასცხრო საღმობითა, რამეთუ გარდამოვიდა მას ზედა მართალი
ღუთისა სასჯელი, თავსა თჳსსა უსასოებდა მისწერა ებრაელთა მი-
მართ ქვემოტე წერილი ეპისტოლე სავედრებელისა წესთა მქანებე-
ლი, სოლო შემომოჰერობელი ესრეთ ❖ ყოვლად კეთილთა მო-
ქალაქეთა ებრაელთა ფრიად გინაროდენ ზ ცოცხლებდინ, ზ კეთილ
მოქმედებდინ, მეფე ზ მკედარი ანტიოსოს ❖ უკეთუ სცოცხლებო, ზ

თ
ი
ია
იბ
იგ
იდ
იე
ივ
იზ
იწ
ით.
იქ

შვილი, ჰ თქუწნნი ვონებანი თქუწნდა არიან, ვმადლობ უკუწ
 ღმერთსა დიდითა მადლობითა, ზეცისა სასოებისა მქონებელი
 კა ხოლო მე უძღურებასა შინა მღებარე თქუწნსა ჰატვისა ჰ კეთილ
 შეწინარებასა მოკიცხენებ სიუვარულითა, მოქცევასა სპარსთა ადგი-
 კბ ზრუნვისაებრ საერთოდ ეოველთა თუხ განმტკიცებული ჰ არა მან-
 ჰბ სწულებისა ჰ ხოლო მსედველი რამეთუ მამაცა ჩემი რომელსა ჟა-
 კდ ღებად შემდგომად მისა მთავრობა ჰ რათა უკეთუ რაი წინა აღმდ-
 კმ რომელი იუოს სოფელთა შინა ვისა დაუთეს საქმენი, ნუ შემწუ-
 ნდებინ ჰ ხოლო ამით მიმართ გულის მსიტყუათა გულს მოდგინე-
 ბულთა შემძლებელთა, ჰ მესობელთა სამეფოსა ჟამთა განმხილვე-
 ღთა, ჰ შემთხვევისა მოძლოდნელთა გამოუცხადე მესა ჩემსა
 ანტიოსოს მეფობა, რომლისა მრავალ გზის შემომკლელთა მალა-
 ღთა საჰრახოზოთა თქუწნგან მრავალთა მივათვალე ჰ წინა დაუ-
 დევ: ხოლო მივსწერე მისა მიმართ რომელი ქვემორე წერილ
 კპ არიან ჰ გეგედრები უკუწ თქუწნ ჰ ვითხოვ რათა მოიკსენეთ კე-
 თილის მოქმედება საეროსა შინა ჰ ცალკერმ თუთოეულმან თანა
 იჰვარით მეოფი კეთილი შეწინარეა ჩემდა მომართ ჰ მისა ჩე-
 კზ მისა ჰ რამეთუ ვესავ რომელი იგი სიმდაბლესა ჰ კაცო მოუწარე-
 ბასა უკანასკნელთა ჩემთასა სათნო ჩინებითა შეერთებულად თქუწნ-
 კწ და იუოს ჰ კაცის მკუწლელი უკუწ ჰ მემობარი მამორტებელი
 ივნებდა, ვითარცა სხუათა უეო, უცსოსა შინა მათთა ზედა მკინ-
 კო ვარითა სიკუდილითა მოეკუწთა ჰ ხოლო მოილო გუამი მისი ფი-
 ღლიჰე მწერელმან მისმან, რომლისა ემინოდაცა მისა ანტიოსოსსა
 ჰტოლმეოს მიმართ, ფილიოპიტორისა ეგჰვტესა შინა განვიდა.

თ ა ვ ი ი:

ა ხოლო მკაბეღნი ჰ რომელიცა მის თანა იუწენ, თანა იგი-
 ბ ნი შემწე იუოფდეს, ტამარი უკუწ ჰ ქალაქი მიიღეს ჰ ხოლო კე-

რწნი უცხო თესლთაგან უბანთა ზედა აღმენებულნი ხოლო კვალად
საკურთსეველიცა აღმოთსარნეს, ღ განწმიდეს ტაძარი ❖ სხვა სა- 3
კურთსეველი ქმნეს, ღ დაწვეს ქვანი, ღ აღიღეს ცეცხლი სხვათაგან
შეწირეს მსხუტრწალი შემდგომად ორისა წლისა ღ ექუსისა თჯსა,
ღ საკეველი ღ სასანთლენი ღ ჰური წინა დაკებადი ქმნეს ❖ ხო- 4
ლო ესე ჰევეს ევედრებოდეს უფალსა დაცემულნი ჰირთა ზედა რა-
თა არღარაჲ ესრეთსა შინა ბოროტსა შთავარდნენ, არამედ უკეთუ
ოდეს სცოდონცა მიერიტვან სიმშვიდით რათა განისწავლნენ ღ არა
ბარბაროსთა ღ მემობართა წარმართთა მიეცნენ ❖ ხოლო მას დღე- 5
სა შინა ტაძარი უცხო თესლთაგან შეიგინა, შემოსდა მასვე დღესა
შინა განწმიდის ეოფად ტაძრისა, ოცდა მესუთესა დღესა თჯსასა,
რომელი არს ხასლეჲ ❖ ღ შვებით დღესასწაულობდენ დღეთა რვა- 6
თა, სახისაებრ კარვობისა მომკსენებელნი, რამეთუ ჰირველ მცირი-
სა ჟამისა დღესასწაულსა კარვობისასა მათა შინა ღ ქვაბთა მკეცთა
სახედ იუტნენ გარდამეჴანებელნი ❖ ამისთჯს ფირსი ღ რტოთა მწვა- 7
ნისათა ხოლო კვალად ღ ფინიკთა მქონებელნი გალობასა შესწი-
რვიდეს კეთილ მოსწრებულნი განწმედად ადგილისა თჯისა ❖ ღ 8
ბრძანეს საერთოდ მცნება ღ ბრძანებანი ეოვლისა ნათესავისა ებრა-
ელთასა შემდგომად ეოველთა წელთა დღესასწაულობად დღესა
ამას ❖ ღ ანტიოხოხს უკუტრ რომელი იწოდა ეპიფანედ აღსასრული 9
ესრეთ აქუნდა ❖ ხოლო აწ რომელი ეპათურისაგან ანტიოქოსსა მი-
სა არა წმიდისა ქმნილნი ვთქუათ, შემამოკლებელი ბოროტისა რო-
მელი ბრძოლასა შინა ქმნილ არიან ❖ რამეთუ ამან მიიღო მე- 10
ფობა დაადგინა ზედა საქმეთა სამეფოთა ლუსინა, რომელიმე კილი-
სურისაცა ღ ფინიკისა მკედართ მთავრის ჰირველ უხუცესი ❖ რა- 11
მეთუ ჰტოლმეი წოდებული მაკრონ, მართლიად დაცვად მოსათხო
იწინა იუდიანთა ეოფილისათჯს მათდა მიძართ უსამართლოებათა ღ
გამოიცდიდა რომელნი მათდა მიძართ მძუდობით წინა ძლომად ❖ 12
მითვე შესმენილი მეგობართაგან ეგპათორის მიძართ, ღ ხშირათ 13
მსმენელი ვითარცა იყო განმცემელი, ვინათგან კჯარი სარწმუნოდ
ფილომიტრასგან დაუტევა. ღ ანტიოხოხს მიძართ ეპიფანისა განვიდა

ანცა ჰატოხსინისა ფლობისა მქონებელი, ძწუნარებისაგან მოიწამლა
 იღ. თავი ცხოვრება აღასრულა ❖ ხოლო დორკია მეოფი ძკედართ
 მთავრად ზედ ადგილებითა შემოიკრიბა უცხონი ძკედარნი ღ დაუ-
 იე ცხრომლად ებრაელთა ზედა ებრძოდა ❖ ხოლო მის თანა ერთბა-
 ძად იღუმიელნიცა შემძწერობელნი ძლიერთა სიმტკიცეთა ასწავებდეს
 ივ ებრაელთა, ღ განდევნილებათა იერუსალემითგან ძწწენარებულთა
 ივ ბრძოლად დაიწებდეს ❖ ხოლო მეოფნი ძაკაბელთა თანა ჰყოფდეს
 ლოცვასა, ღ ევედრებოდეს ღმერთსა თანა ძბრძოლად ძათდა ეოფად,
 იხ იღუმიელთა ზედა სიმტკიცეთა შეითქუნეს ❖ რომელთა ძიმართ წა-
 რძოდგნენცა სიძენისად, დაიჭუნეს ადგილი, ხოლო ეოველთა
 იწ ზღუდეთა ზედა ძბრძოლითა შურ აგებდეს ღ შემთხვეულთა დაჰკლ-
 ვიდეს, ხოლო მოსწევტნეს არა უძცირეს ოცი ათასისა ❖ ხოლო
 ძლტოლვარეთა რომელთაძე არა უძცირეს ცხრა ათასისა, ორთა ძი-
 ით გოდოლთა ძაკართა ფრად, ღ ეოვლისა საბრძოლისა ძიმართ
 ძქონებელთა ❖ ძაკაბელძან დაუტევნა სიძონ ღ იოსივ, ხოლო კვა-
 ლად ზაქარიაცა, ღ რომელნი ძათთანა კმა საეოფელნი გარძოდგომძისა
 ი ძიმართ ძათთა, ღ ძჭირნოს ადგილსა ზედა თუთ განვიდა ❖ ხოლო
 ძეოფთა სიძიონის თანა ვეცხლთ მოეუარეთა ვინამეოგან რომელი
 გოდოლთა ძინა ვეცხლით მოსცთეს ღ სამოცდა ათი ათასი დიდრა-
 კა ქმა ძოიღეს, ღ დაუტევეს რომელთაძე განლტოლვად ❖ ხოლო
 ოდეს ძიეთხრა ძაკაბელსა ქმნილთათუს, ღ შეკრიბნა უხუცესნი ერ-
 თანი, უწოდებდა რამეთუ ვეცხლისათუს განვიდეს ძმანი, წინა აღმდ-
 ვებ ძათ ზედა განუტევეს ❖ ამათ უკუწ განცემისა მეოფელთა მო-
 ბბ ჰკლვიდა, ღ ძეისა ძინა ორნი გოდოლნი დაარღვენა ❖ ხოლო
 ძჭურვილთა ეოველთა ძინა ღ კელითა კეთილ მოსწრაფითა წარ-
 კდ წემიძნა ორსა ძინა სიმტკიცეთა უფროს ორთა ბევრთა ❖ ხოლო
 ცრძოთე რომელი ჰირველ ებრაელთაგან იქმნა ძევნებული, შეკრი-
 ბნა ძკედართა უცხო თესლთა სიძრავლე, ღ ასიასა ძინა მეოფელთა
 ი ცხენოსანი არა ძცირენი, მოვიდა ვითარცა საჭურველებითა ებრაე-
 კე ლთა ძნებელი მიღებად ❖ ხოლო ძაკაბელი ღ მეოფნი ძისთანანი
 მოახლებასა ძისსა, ვედრებად ღუთისა ძიმართ მიიქცეს, თავთა მიწა-

სა დაისხემდენ ზ წელთა ძამითა მოირტყემდეს * წინაჲჲ საკურთხე-
 ვლისა ზღუბრბლთა ჰირთა ზედა დაცვივდენ ევედრებოდენ მოწყალეს
 მათდა ყოფად, სოლო მტერ ყოფად მტერთა მათთა ზედა ზ წინა ად-
 მდგომთა წინა აღმდგომად, ვითარცა სჯული იტყუს * სოლო იქმნა
 შემდგომად ვედრებისა მიიღეს სასურველი ქალაქისაგან შორ კან-
 ვიღეს, ზ მიიხსლეს შბრძოლთა მიწართ თაფისთჲს დგეს * სოლო
 აღმობრწყინებებსა მხისასა ეკვეთეს: ორთაგანვე, ამათ მოთავდებე
 აქუნდა კეთილ შემთხვევისა ზ ძლევისა კეთილ მოქმედისა თანა უფ-
 ლისა მიმართ შეწვენათთჲს შესავედრებელისა, სოლო მათ მკედართ
 მთავრისა ბრძოლა იწვეს გულის წერომად * სოლო დამყოფებსა
 ძლიერის ბრძოლისასა გამოუჩნდათ წინა აღმდგომთა ცითგან კაცნი
 ხუთნი ცხენთა ზედა ოქროსა აღვიროვანითა მქონებელნი, კეთილ
 მჭეწნიერებისანი, ზ წარუძმარებდეს ებრაელთა ორნი * ზ მაკა-
 ბელს შორის თაფისად აღიღებდენ ყოველთა თჲსითა სასურველითა
 ზ შეწყოდეს უგნებელად დაიცევდენ, სოლო წინა აღმდგომთა ზედა
 ისრითა ზ ელვასა ესროდეს: იმითვე შეირიფეს უხილავად მოსრ-
 ვიღეს შფოთითა აღჲსებულთა * სოლო მოწყვეტილნი იუჲნეს
 ოცი ათას სუთასნი ქვეითი, სოლო ექჲსასი ცხენოსანი * სოლო
 თჲთ ტიმოთე ივლტორა დაზარსა შინა რომელსა ეთქმორა სიმტკი-
 ცედ ფრიად მაგრობით, სოლო მკედართ მთავრებული მუნ სერე-
 უსს * სოლო მაკაბელი ზ რომელნი იუჲნენ მის თანა იმჭეწბდეს,
 მოიცვეს სიმტკიცე დღე ოთხ * სოლო მყოფნი შინაგან სიმტკი-
 ცესა ადგილსა ზედა მოსავნი, უფროს სომისა გამობდეს, ზ სიტყვა-
 სს უსჯულოსა მოიღებდეს * სოლო გამოუჩნდებოდეს სუთ დღე
 ოცნი ერმანი რომელნი მაკაბელთა თანა იუჲნეს, ადეტყინნეს გუ-
 ლის წერომითა გამობისათჲს, მიიხსლენ ზღუდისა მიმართ მგნედ ზ
 მკეცებრ სახით გულის წერომითა შემთხვეულთა მოჰჭეწბდეს *
 სოლო სხვანი მსგავსად აღვიდოდეს დაჭირვებითა მყოფთა მიმართ
 შინაგან, დაწუნეს გოდოლნი, ზ აღანთნეს საცეცხლე ცოცხალნი
 მკომბარნი დასწუნეს * სოლო სხვანი ბჲენი დაჰჭეწბთნეს, ზ
 შეუტყვენეს სსვანი ბანაკნი აღიღეს ქალაქი, ზ ტიმოთე დამალული

კპ
 კზ
 კჭ
 კთ
 ლ
 ლბ
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ

ლომელისაჲ შინა კნარცქუსა დაკლეს, ზ მძანი მისნი სერება ზ ახო-
 ლოფანა ❖ ხოლო ესენი ჰყოფდეს კალობითა ზ აღსარებითა კუ-
 რთხევასა უფლისასა კეთილის მოყოფელსა დიდსა ისრაელისასა ზ
 ძლევის მიმცემელსა მათდა.

თ ა ვ ი ი ა.

ს ხოლო შემდგომად მცირედისა ყოვლისა ჟამისა, ლუსია მე-
 ფისა მოადგილე ზ თანა მონათესავე, ზ საქმეთა ზედა წინა მდგო-
 ბ მელი, ფრიად მიიმედ უჯეროვნო ყო ყოფილნი ❖ შეკრიბნა ვითარ-
 ცა ოთხმოცი ათასი ზ ცხენოსანნი ყოველნი, მოვიდა იუდიათა
 ზედა განმზრასველი უკუჭ ქალაქი სამკუდრებელ ეღენტა ყოფად ❖
 კ ხოლო ტამარი ვეცხლის მოხარკეთა ყოფად, ვითარცა ზ სსვათა
 წარმართთა ბომონნი, ზ ყოველთა წელთაებრ განვიდვად მღდელთ
 დ მთავრობისა ❖ არა სადა მომკონებელი ღუთისა ძლიერებისა, უკუ-
 ნურად ესვიდა ბევრეულთა ზედა ქუჭითთა, ზ ათასეულ ცხენოსან-
 ე თა, ზ ოთხმოცთა სწილოთა ზედა ❖ შევიდა ჰურისტანსა შინა,
 ზ მიიასლა ვეფსურისა მიმართ მოფისა უკუჭ მაგრისა ადგილისა
 ვ მიმართ, ხოლო იერუსალიმითგან განმორებულსა ვითარცა სუთ
 ვ სტადიონი, ზ ამათ აჭირვებდა ❖ ხოლო ოდეს სცნა მაკაბელმან ზ
 რომელ მისთანათა მბრძოლისა მის სამტკიცე, ტირილითა ზ ცრემ-
 ლითა ევედრებოდეს უფალსა ყოველთათანა ერთა, სასიერისა ანგე-
 ზ ლოზისა მოვლინებად ცხოვრებისა მიმართ ისრაელისა ❖ ხოლო
 თუთ მაკაბელმან ზირველ აღიღო საჭურველი ნუკუშინის მცემელი
 ერთბამად მათითურთ ჰირისა აზიდვად რომელ შეწევნად მათა თუ-
 ცსთა ❖ ხოლო ერთბამად თანა გულს მოდგინებით შეითქუნეს ხო-
 ლო მუნ ახლოსცა იერუსალიმი ზ მოფთა კამოუხნდა მათ წი-
 ნამძღვარი ცხენოსანი სამოსლითა სპეტაკითა ყოველი საჭურველი
 თ ოქროსა შემარეველი ❖ ხოლო ერთბამად ყოველნი აკურთხევდეს
 მოწყალესა უფალსა, ზ განძლიერდეს სულითა, არა გარნა კაცთა,
 არამედ მკეცთაცა უძმინვარესთა ზ ზღუდეთა რეინისათა შემუსრვად
 იუუნენ განმზადებულნი ❖ მოვიდოდეს განწობილებასა შინა თანა
 იუცით მებრძოლისა მქონებელნი შემწყვალეებელისა მათთა უფლისა ❖

ხოლო ღომის სახედ შეინთქმოდეს წინა აღმდგომთა ზედა დასდევს ია
 მათგან ათერთმეტი ათასი ქუჭითი, ხოლო ათას ექუთას ცხენოსან-
 ნი, ხოლო ეოველთა აიძულებდეს ლტოლვად * ხოლო უმრავლესი იბ
 მათგანნი წელულნი შიშველნი განერნეს ღ თუთ ლუსია სირცხვი-
 ლეული მლტოლვარე წარვიდოდა * ხოლო არა უგუნურება რო ივ
 მელ იყო შეკრძალულ ეოფილი მას ზედა დამცრობასა, ღ გულის
 კბა ეო უძლეველ ეოფად ებრაელთა, ეოვლის შემძლეებელსა ღმერთსა
 თანა მბრძოლობისა მათდა * წარგზავნა მათდა მიმართ სრასხვა იდ
 მომშვიდობად ეოველთათუხ მართალთა, რამეთუ მეფისაცა მოკსენე-
 ბად, ღ აღძულებად მეგობარ მათდა ეოფად * ხოლო თანა სათნო იე
 ირინა მიდრეკად მაკაბელმან ეოველთათუხ რომელთათუხცა ლუსია
 ევედრა სარგებელთათუხ მზრუნველი რაოდენი მაკაბელმან მისცა
 ლუსიას წერილითა იუდიათათუხ, სათნო ირინა მეფემან * რამეთუ ივ
 იუტნეს წერილი ებრაელთა ეზისტოლესი ლუსიასაგან უკუტ აქტნდა
 სახე ესე ვითარი: ლისია სიმრავლესა ებრაელთასა გისაროდენ *
 იოანე ღ აბესალომ, რომელი წარმოგზავნილ არიან თქუტნგან, მი- იხ
 მცემნი წერილთა ზედა მიტებისა, ითხოვდეს დანიშნულთათუხ მათ
 შინა * რაოდენი უკუტ ვერ იყო მეფისა წინა დადებად მიუთხარ, იტ
 ღ რომელი იუტნეს შესწინარებელ სათნო ირინა * უკეთუ უკუტ
 საქმეთა შინა საწმუნოთ დაიცუნეთ იგი ღ სხვათა შინა გამოვს-
 ცდი უმიზეზოდ თქუტნდა ეოფად კეთილთა * ხოლო ამათუხ ნა- კ
 წილთა გამცნებ ამით, ღ წარმოგზავნილითა ჩემგან განსრასვად
 თქუტნთანა, ცოცხლებდინ * წელსა ას ორმეოცდა რვასა, თუტსა კა
 დიოსკორინთისა დღესა ოცდა ოთხსა * ხოლო ეზისტოლესა მე- კბ
 ფისასა თანა ეპურა ესრეთ: მეფე ანტიოხოს მძსა ლისიას
 გისაროდენ * ძამისა ჩუტნისა ღუთად შეცვალებულისა ჩუტნ მნე- კბ
 ბელნი სამეფოსა შინა მეოფთა მეუძფოთებელად ეოფად, ღ თუსთა-
 თუხ გულის მოდვინებისა * გუტნმა ებრაელთა არა თანა სათნო კდ
 მეოფელთა ძამისა ჩემისა ბრძანებათა რომელ გარდიცვალენ იგინი
 ელენთა მჯუღთა ზედა: არამედ ნებავენ ზურობად თუსისა მცნებისა,
 ამისთუხ მავედრებელთა რათა მიენიჭოს მათ მჯუღი მათი * მნე- კბ

ბებელთ უკუტ ღ ამის ნათესავისა უძფოთველად ეოფად, ვსაჯეთ ღ ტამარი მათდა მიქცევად, ღ ცხოვრებად ზირველ მშობელთაებრ მათ-
 კვ თა ჩუტულების ზ კეთილად უკუტ ეო, უკეთუ წარმოგზავნო მათდა მიმართ ღ მარჯუტწნე მისცე. რამეთუ რათა მცნობელნი ჩუტწნი მსა-
 კვ თნო მხენელნი კეთილ სულთათა იუჟინენ, ღ უსრუნველად ეგენ თვსთა მიმართ დაცულებითა ზ სოლო ებრაელთა მიმართ მეფისა
 კვ ეპისტოლე ესე ვითარ იუო: მეფე ანტიოხოს მოხუცებულთა ებრაე-
 კვ ლთასა, ღ სწვათა ებრაელთა გისაროდენ ზ უკეთუ სცოცსლებთ რამეთუ იუოს ვითარცა გენებავს ღ თვთ ვსცოცსლებთ ზ გამოკვ-
 კვ ცხადა ჩუტწნ მენელაი რამეთუ გენებავსთ შესრულთა ეოფად ჩუტწნი-
 კვ თურთ ზ შემოსრულთა უკუტ ვიდრე დედდმე რცდა ათსა, თვეს კსანფიკისა, იუოს მარჯუტწნა უძიძრობისა ზ განსაგმარებად ებრა-
 კვ ელთა თვსთა განსავადთა ღ სჯულითა ვითარცა ღ ზირველ, ღ არცა ერთი მათდა არცა ერთისაებრ სახისა მეურვებისა ქონებად შეთ-
 კვ ქმულთათვს უმეცრებათა შინა ზ სოლო წარმოგზავნეთ მენელაი მქონებელი ნუკემინის ცემად თქუტწნდა ზ სცოცსლებდეთ წელთა
 კვ ას ორმეოცდა მერვესა, თუტწსა კსანფიკისა, მეათხუთმეტესა დღესა ზ სოლო წარმოგზავნეს რიმელთაცა მათდა მიმართ ეპისტოლე რომე-
 კვ ლი აქუნდა ესრეთ: კვინთემემი, ღ ტიტუამანელი, მოხუცებულნი რიმელთა, ერთა ებრაელთა გისაროდენ ზ რომელთათვს ღისიანთა-
 კვ ნა მენათესავემან მეფეთამან სათნო იჩინა თქუტწნდა, ჩუტწნცათა კეთილ ნებითა ზ ღ რომელი საჯა წინადადებად მეფისა, მსწრაფლ წარმოგზავნე ვისათანა მხედველნი ამათთვს, რათა დავადგინნეთ ვითარცა ჯერ არს თქუტწნდა: რამეთუ ჩუტწნ წარვიდეთ ანტიოქის მი-
 კვ მართ ზ ამისთვს მოისწრაფეთ ღ წარგზავნეთ რომელნიმე, რათა ჩუტწნცა ვსცნათ რაჲმე არს კონება ზ სცოცსლებდით, წელსა ას ორმეოცდა რვასა, დღესა მეათხუთმეტესა თვესა კსანფიკისა.

თ ა ვ ი ი ა.

სოლო მექმნულთა ეოფილთა აღთქმათა ამათ, ღისია უკუტ წარვიდა მეფისა მიმართ, სოლო ებრაელნი ქუტწუანის მოქმედებასა შინა მოიცალებოდეს ზ სოლო დატყვებულთაგან ადგილთა ებრ

იგ სა ❖ ხოლო დაეცა რომელთაშეცა ქალაქთა სიღებითა მტკიცეთა ზღუდვით მოზღუდვილთა რომელი უოველთა შერეულთაგან წარ-
 იდ მართთა დაშენებულ იუქნეს, რომლისა სახელი კასპინ ❖ ხოლო
 მოფნი შინაგან ესვიდეს სიმაგრესა ზღუდისასა, ზ განმზადებულე-
 ბასა ზედა საჭმელთათა, უშიშრად დადგრებოდეს, მწევარნი რომე-
 იე მელი არა ჯერ არს ❖ ხოლო მოფნი იუდას თანა უწოდდეს დიდისა
 მფლობელსა მშვიდობასასა, ¹⁾ რომელი თვინიერ ვერძთა ზ მანქანა-
 თა ჭურჭელთა ჟამსა შინა ისუ ნავესა დაირღვა იერიქო, ზედა დაე-
 ივ ცეს მკეცის სახედ ზღუდესა ზედა ❖ ზ აღიდეს ქალაქი ღუთისა ნე-
 ბითა ურიცხვითა დაკლვანი ექნეს, რამეთუ წინამდებარესა ტბასა სივრ-
 ცესა შინა აქუნდა სტადიონი ორი მიმდენელისა მომწუდართა სისხ-
 იზ ლითა სავესე გამოჩნდა ❖ ხოლო მიერთგან განვიდეს სტადიონსა
 შვიდას ერგასთა მოვიდეს ხარკსა შინა, რომელსა ეწოდებოდა ხუ-
 იწ ვინომ ჭურიათა ❖ ზ ტიმოთეს უკუჭ ადგილსა ზედა არა მისწუდეს,
 არცა ერთისა საქმისა აღასრულეს, ადგილთაგან განვიდეს ხოლო
 დაუტევნეს მცუჭლნი რომელსამე შინა ადგილსა ფრიად მტკიცესა ❖
 ით ხოლო დოსიფეი ზ სოსიპატრო რომელნი იუქნენ მკედარნი მათავა-
 რნი მაკაბელთა თანა შვეიდენ წარწუმიდეს ტიმოთესაგან დარწომი-
 კ ლთა ლიმტკიცეთა შინა უფროს ათი ათასთა კაცთა ❖ ხოლო მაკა-
 ბელმან განაწესნა მკედარნი თვისნი გუნდთა ებრ, დაადგინნა იგინი
 ბანაკად ზ ტიმოთესა ზედა წარვიდა მქონებელი მისთანა ასოცი
 კა ათასი ქუჭითთა, ხოლო ცხენოსანი ორი ათას სუთასი ❖ ხოლო
 სცნა ტიმოთე მოსწლვა იუდასი წარკზავნა ცოლი ზ შვილნი ზ
 სხვათა განმზადებულთა მტკიცეთა შინა რომელსა ეწოდების კარი-
 კბ სივიწროვისა თვის უოველთა ადგილთა ❖ ხოლო ოდეს ბანაკი ებ-
 რაელთა ზირველი გამოუჩნდათ, ზ იქმნა საოცარ წინა აღმდგომთა
 ზედა, ზ შიში გამოჩინებისაგან უოვლის მხედველისა უოფილისა
 მათ ზედა ლტოლვად აღისწრაფეს ერთმან მეორისაგან, მღტოლ-

¹⁾ ისუ ნაკვ კ.

ვარნი რამეთუ უმრავლესნი თჳსთაგან შეივნებდნენ ღ თჳსითა სა-
ჭურველითა განიგმირობოდეს ❖ სოლო ჰყოფდა იუდა დევნასა გულის
მოდგინედ, მოძწევადელი უცხო თესლთა, ღ მოსწევიდა მათგან ოც-
და ათი ათასი კაცი ❖ სოლო თუთ ტიმოთეცა დაეცა ადგილსა ში-
ნა, დოსიფესსა ღ იოსიპატრისსა, მრავლითა ვედრებითა ევედრებო-
და რათა ცოცხალი განუტეოს რამეთუ მრავალნი უკუჭ იუდიანთა-
გან მშობელთა ღ ვინმეთა მმათა ჰქვანდენ (თჳსთა თანა) ღ ამათ
ბოროტი შეემთხვეს უკეთუ მოკუდეს ❖ სოლო განტკიცებულს მისა
მრავალთა სასლჭართა რომელი მიქცევად მათთა არა აწეინებდა გა-
ნუტევეს იგი ცხოვრებისა თჳს მმათა ❖ სოლო გამოვიდა მაკაბელი
კარინისა ზედა ღ ატარდათისა ზედა მოსწევიდა ოცდა ხუთი ათა-
სი ❖ სოლო შემდგომად ძლევისა ამათ ღ წარწემედისა, მოიქცა
იუდა ღ მკედრითა ღ ეფფორნ ქალაქსა ზედა მტკიცესა რომელსა
შინა მკვიდრ იყო ლისია, ღ სიმრავლე ჰირად ჰირადთა ნათესავთა,
სოლო ჰბაუენი ძლიერნი დგეს წინაშე ზღუდეთა ღ ძლიერად იბრ-
ძოდეს რომელსა შინა იუჴნენ ჰურჴელნი ღ ისარნი მრავალნი გა-
ნმზადებულნი ❖ სოლო მოუწოდეს ყოვლად ძლიერსა თანა მჳერო-
ბელითა შემმუსრველსა მებრძოლთა რომელთასა. აღიღეს ქალაქნი
კელსა ქქჭშე, ღ მოსრეს რომელნი იუჴნეს შინაგან ოცდა ხუთი
ათასი ❖ ღ განვიდეს მუნით შეითქნეს ქალაქსა ზედა სკაფელთასა
რომელი შორავს იერუსალიმისაგან სტადიონი ექქსასი ❖ სოლო
მწამებელთა თჳს მუნით მცხოვრებელთა ებრაელთა სკვიფელთა თჳს
მოქალაქეთა, რამეთუ აქენ მათდა მიძარტ კეთილ შეწენარება ღ ჟამ-
თა შინა ბოროტ შემთხვევანი მოკლეთ ეკებოდეს ❖ მმადლობელნი
მათდა ევედრებოდენცა რათამცა ღ სსჭათა ნათესავთა მიძარტ მათთა
კეთილ შემწენარებელნი იუჴნენ მოვიდეს იერუსალიმად დღესა დი-
დსა დღესასწაულსა შვიდეულისა მდგომარისსა ❖ სოლო შემდგო-
მად წოდებულისა ერგასისა, წარვიდეს წინააღმდეგ ღორგასა მკეა-
რისა იდუმელისასა ❖ სოლო გამოვიდა მკვირცხლითა სამი ათასი-
თა, ღ ცხენოსნითა ოთხასითა ❖ ღ ჰყო ბრძოლა, შეემთხვია მცი-
რედ დაცემა ებრაელთაგან ❖ სოლო დოსითეოს ვინმე ვაკინორისა-

ბბ
კდ
პე
პპ
კზ
კჭ
კთ
ლ
ლა
ლბ
ლგ
ლდ
ლე

გან ცხენოსანი კაცი ძლიერი შეიპყრა ღორგია ზე აღიღო იგი
 ქლამინდითა, მოიუქანა იგი ძლიერად, ზე უნებდა დაწვევლილისა აღ-
 უქანად ცოცხლისა, ვინამე ფრაკიულთაგან ცხენოსანთა დაეცა მას
 ზედა ზე მკარი მოჰკეტთა, ხოლო ივლტოდა ღორგია მარისსა ში-
 ლვ ნა ❖ ხოლო მკედარნი ღორგიასნი მრავალთა ზედა იბრძოდეს, ზე
 დაძრენ, ხადა იუდა შემწედ უფალსა, ზე მკედართ მთავარს ბრძოლი-
 ლზ სსა უოფად ❖ იწყო კითხა მამეულისათა გალობითურთ ტყეზა და-
 ლადყო ზე მოულოდებელი მკედართა ზედა ღორგიასთა დაეცა ზე
 ლწ ლტოლვასა შინა მიაქცია ❖ ხოლო იუდა შეკრიბნა მკედარნი მო-
 ვიდა ქალაქსა შინა ოდოლამს ზე ოდეს შვიდნი დღენი მოვიდა ჩუტუ-
 ლთ ლეს ❖ ხოლო ხვალიისაგან მოვიდა იუდა თვსთა თანა, რათა ვითარცა
 მ შეკვანდა გუბანი დაცემულთანი აღიღოს, ზე მონათესავეთა თანა და-
 მ სხნეს საფლავთა შინა მამულთა ❖ ხოლო ზოეს თვთეულსა მკედარ-
 თაგან ქუტუე სამოსელთა მომკედართასა ძღუტნთაგან კერძთათა
 რომელი იყო იამნის შინა, ხოლო რომელთა თვს მჯული აყენებ-
 და ებრაელთა, ხოლო ეოველთა ცხად იქმნა, რამეთუ ამის მიხეზისა
 მბ თვს იგინი დაეცნეს ❖ ეოველთა უკუტ აკურთსეს მართლ მსაჯული
 მბ უფალი, რამეთუ დაფარული ცხად ეო ❖ ვედრებისა მიმართ მოიქ-
 ცეს, ევედრებოდეს რათა ქმნილნი ცოდუნნი ეოველთა წარიკუნეს,
 ხოლო იუდა უძლიერესადვე ევედრებოდა ერნი რათა დაიცუნეს თვ-
 მბ დვისა თვს ❖ ზე ჰყო კაცთაგან შეკრებულთა მორთულთაგანი, ვითარცა
 ორი ათასი დრაქმა ვეცხლისა, წარგსაგნა იერუსალიმსა შინა, შე-
 წარვად ცოდვისა თვს მკედართა მსხუტრზლისა, ეოველსავე კეთი-
 ლად ზე კეთილმსახურად ჰყოფდა, აღდგომისა თვს განმსრზხველი ❖
 მდ რამეთუ უკეთუ დაცემულისა აღდგომად არა მოძლოდნე იყო ვარდა-
 მე მატებულ იოსმცა ზე ამო მკედართა თვს ვედრებად ❖ ვისამე მსე-
 დველმან ვითარცა კეთილ მსახურებასა შინა, მესვენებულთა ურჩეუ-
 მე ლესად განიმზადა მადლი ❖ ზე ღირსებისა ზე კეთილ მსახურებისა

იბ თა წარმართთა კელთა ეოფად ❖ ხოლო ეოველთა იმავეს ერთბა-
 მად მეოფელთა, ღ მთხოველთა უფლისაგან მოწუალებისა, ტირი-
 ლითა ღ მარხვითა ღ განრთხმითა მიწასა ზედა შემდგომად სამდღე
 იგ დაუცხრომელად, განამლიერნა ივინი იუდა უბრძანა განმხადებად ❖
 იდ ხოლო თუთ იუდა ცალ კერძ მოხუცებულთა თანა შეერთდა განეს-
 რასა ზირველ ვიდრედა მეფისა მკედართა მიშკებად ჰურიასტანსა
 იე შინა, ღ ქალაქისა დაზრობად, ღ გამოვიდა სჯად საქმეთა უფლისა
 ივ შეწევნითა ❖ ხოლო მისცა ზრუნვა შემოქმედსა სოფლისასა, ღ ევე-
 დრა თუსთა მუნედ მოღვაწებად ვიდრე სიკუდილადმდე სჯულისათუს,
 იე ღ სიწმინდისათუს ქალაქისათუს მამეულისათუს მოქალაქობისათუს
 ივ გარემო მოდინსა მკედარნი დადგინსა ❖ ხოლო მისცა მეოფთა
 ივ მისთანა სასწაული ღუთისა ძლევისა, ხოლო ჭაბუკითურთ უძლიე-
 რესებითა გამორჩეულითა დაესხა ღამე სამეფოსა ზედა ბჭესა სად-
 ივ გურსა შინა მოსწევიტნა ოთხი ათასი კაცი, ღ უფროსი სპილო
 ივ მეოფთა თანა მათ ზედა დასცა ❖ ღ უკანასკნელსა ზედა ეოველი ბა-
 იბ ნაკი შიშითა ღ მწოლითა აღავსნეს ღ გამოვიდეს კეთილ-მეითხვეუ-
 იწ ღ ლად ❖ ხოლო გამოჩინებულისა აწ დღესა ესე შეიქმნა, შეწევნითა
 ივ მისა უფლისა ღ ფარვითა ❖ ხოლო მეფემან მიიღო გამოცდილება
 ივ სიმძნისა ებრაელთასა ღ გამოიცდიდა მანქანებითა ადგილსა ზე-
 ივ და ❖ ღ ვეფსურის მიმართ მავრისა მტკიცისა ებრაელნი მოვიდეს,
 კ ღ განდევნილ იყო, მცემელნი შემცირდებოდეს ❖ ხოლო მეოფთა
 კ შინაგან იუდა საკმარნი წარუგსაგნა ❖ ხოლო მიუთხრა საიუდეუ-
 კბ მლოდ მებრძოლთა როდოკოს (რომელსამე სახელითა) ებრაელთა-
 კბ გან მკედართა, ხოლო მოძიებულ იქმნა, ღ შეიპურა ღ დაგმა ❖ ხო-
 კბ ლო გარდა მეფემან სიტყუა ბედსურელთა თანა, ღ მისცა მარჯუტ-
 კბ ნა, ღ მიიღო მარჯუტნე განვიდა ❖ შეასავა ბრძოლა იუდასთანა, ღ
 კბ ძლეულ იქმნა, ხოლო ოდეს სცნა შურის მკებელობა ფილიპე ან-
 კბ ტიოქიასა შინა დადგინებულისა საქმეთა ზედა შებრწუნდა, ღ ევედ-
 კბ რა ებრაელთა, დაემორჩილა ღ ეფუცა ეოველთათუს სიმართლეთა
 კბ მოიმძღრობა, ღ მსხუტრზლი შეწირა, ზატოვ სცა ტამარსა, ღ შეიწ-
 კბ ეალა ადგილი ❖ ღ მკაბელი შეიწინარა: ღ დაადგინა მკედრად

პტოლმადიდისაგან, ვიდრე ღეორგინისაძღვე მთავრობით * მოვიდა
 პტოლმადიდოსა შინა, & შეიურვებდეს პტოლმადიდელნი აღთქმათა
 თჳს, რამეთუ რისხვდეს რომლისათჳს ენებათ განკდებად აღთქმა *
 აღვიდა სამჯავროსა ზედა ლისია, მიუგო შემღებისაებრ (აუწჳა ერ-
 თა), & ნუგეშინისცა, კეთილ შეწინარებულ ეო, მოიქცა ანტიოქიასა
 შინა, ესრე იქმნა მეფისა განსლვა, & მიქცევა.

თ ა ვ ი ი ლ.

ხოლო შემდგომად წელთა სამთა სცნა იუდა რამეთუ დიმი-
 ტრი ძემ სელევკის გამოცურვით შორს ნაფთსაუფდელთა რომელი იყო
 თრინაოლის თანა თანა მრავლითა ძლიერებითა & ნავებითა დაიპყრნა
 ქუჭუანანი * & მოკლა ანტიოხოსს & მისი მოადგილე ლუსია * ხო-
 ლო ალკიმ ვინმე მეოფი ზირველ ძღუდელთ მთავრად, ხოლო ნეფსით
 შეგინებული ჟამთა შინა შერევისასა, განიზრახა რამეთუ რომლითა-
 მე სასითა არა არს მისა ცხოვრება, არცა შესუღვად წმიდისა მი-
 ძართ საკურთხეველისა * მოვიდა მეფისა მიძართ დიმიტრისა, ას-
 ლ ორმეოცდა ათერთმეტსა წელსა, მიუძღუნა მას გვრგვნი ოქროსა
 & ფინიკი, ხოლო ამით მიძართ ევაგილნიცა რომლისა იგონებდეს
 ტამრისასა ეოფად & მათ დღეთა შინა დადუმდა * ხოლო შეემთხვა
 ჟამი თჳსისა უგუნურებისა თანა ქმნულისა, მოწოდებულ იქმნა დი-
 მიტრისა კრებულსა ზედა & კითხული, რომელთა შინა ანაკებთა
 & განზრახვთა დგანან ებრაელნი, ჰრქუა მათდა მიძართ * თქმულ-
 ნი ებრაელნი ასიღელნი რომელთა მევანებელი იუდა მაკაბელი
 ბრძოლათა ჰყოფს, & განწვალებათა აღადგენს, არა მიძვებელი მე-
 ფისა კეთილად დგომისა მიმთხვევად * ამისთჳს განეოფილ ვარ
 მამეულისა დიდებისა, ესე იგი არს ძღუდელთ მთავრობისა აქამო-
 ძღვე აწ მოვედ * ზირველ უკუჭ ჯეროვანებათათჳს მეფისა სარწმუ-
 ნოებისა თანა ჰერობად, ხოლო მეორედ, თჳსთა მოქალაქესათჳს
 განმზრახველი რამეთუ ზირველ თქმულთა თჳნიერ სიტყვთა ეოვე-
 ლსავე ნათესავსა ჩუჭნსა არა მცირედ ავნებს * ხოლო თჳთეულისა
 ამით სცან მენ მეფეო სოფელთათჳს & გარმოდგომთათჳს ნათესავი-
 სსა გულისს სმა ეონ კაცთ მოუვარებისა ებრ რომელი გაქუნდინ ეო-

კმ
 კპ
 ბ, გ
 დ
 ე
 ვ
 ზ
 ტ
 თ

ო ვლისა მიმართ კეთილ მიმდრეკელი ❖ რამეთუ ვიდრემდისცა იუდა
 ცოცხალ არს არა შესრულებულ მძუღობისა მიმთხვევად საქმეთა ❖
 ია სოლო ესე ვითარისა თქმითა უოფილთა მისგან ძეის სხვანიცა მე-
 იბ გობარნი მტერობის მქონებელნი იუდასა ზედა აღადგინებდეს დი-
 ივ მიტრისა ❖ სოლო მოუწოდა მსწრაფლ ნიკანორას უხუცესისა ძალთა
 ზედა ღ მკედართ მთავრად დაუდგინა ებრაელთა ზედა, წარგზავნა ❖
 ივ მისცა მცნება თვთ უკუჭ იუდასა მოკლვად, სოლო მეოფთა მისთანა
 იდ განბნევად, სოლო დადგინებად აღკვიმის მღდელთ მთავრად დიდისა
 იე ტამრისა თანა ❖ მაძინ ნათესავნი ლტოლვილნი ჰურთასტანიდამ
 იე იუდასაგან შეირეოდეს მწეემსობით ნიკანორისა თანა, ებრაელთა
 ივ ბოროტის შემთხვევად ღ ჰირი თვსად კეთილ შემთხვევისა მკონებნი
 ივ ეოფად ❖ სოლო ესმათ ებრაელთა ნიკანორის მოხლვა, ღ დასხმა
 ივ ნათესავთა დაისხემდენ მიწასა, დამადგინებელსა ევედრებოდეს ვიდრე
 ივ უკუნისამდე ერისა თვსისასა, ღ მარადის გამოცხადებითა შემწისა
 ივ თვსისა სმირად ❖ სოლო ბრძანებასა მკედართ მთავრისასა მსწრაფლ
 ივ მიერითგან აღიმჩნეს ღ შეირიფნეს მისთანა ქალაქსა შინა დღესა-
 ივ სწაულისა თანა. ❖ სოლო სიმონ ძმა იუდასი ეკუჭთა ნიკანორის-
 ივ თანა, სოლო მცირედ შეაშინნა ანასდისათვს მოსულვისა წინა აღ-
 ივ მდგომთა ❖ სოლო გარნა ისმინა ნიკანორ მკნეობა რომელი იუ-
 ივ დას თანა მეოფთა, ღ კეთილ სულიერად რომლითა მოიღუწიდნენ
 ივ მამეულთათვს, შეშინდა სასჯელისათვს სისხლითა ეოფად ❖ ამის-
 ივ თვს წარუგზავნა იოსიდონია ღ ფოდოტა, ღ მატათეა მიცემად ღ
 ივ მოღებად მარჯუჭნისა ❖ სოლო მრავალსა ამისთვს ეოფდეს გან-
 ივ ზრასვასა, ღ მკედართ მთავრისა ერთა მაუწეებელისა, ღ ეოფილისა
 ივ ერთ კობით ეოველთა სათნოებით, თანა სათნო იჩენდეს მშვიდო-
 ივ ბასა ზედა ❖ ღ უწოდოს დღე რომელსა შინა ცალ კერძ მთამოვი-
 ივ დენ ერთბამად ღ მოვიდა, ღ დაუდგნეს ჰირად ჰირადსა სასხლო-
 ივ მნი ❖ სოლო უბრძანა იუდა საჭურველებითა შინა ძხა ეოფად ად-
 ივ კილსა შინა მარჯუჭნთა, რათა ნუ ოდეს წინა აღმდგომთაგან მექსა
 ივ შინა ბოროტის ეოფა იქმნას ღ ეროვანებულთა ზრასვასა საერთოთ
 ივ ჰეოფდეს ❖ სოლო ეგო ნიკანორ იერუსალემისა შინა, ღ არზავისეე

მკრსა უყოფდა, სოლო სამწესო ერთა შეკრებულთა განუტევა ❖
 სოლო აქუნდა იუდა მარადის ზირსა შინა, მიდრკი კაცისა სულიე-
 რისა ❖ სოლო ევედრა მას ქორწინებად, ღ შეილთა ეოფად იქო-
 რწინა კეთილად სცხოვრა, საერთოთ სცხოვრებულობდა ❖ სოლო
 ალკიმ იხილა მორის მათსა კეთილ შეწუნარება ღ ქმნილნი განსრა-
 სვანი აღიღო მოვიდა დიმიტრის მიმართ, ღ ეტყოდა რამეთუ ნი-
 კანორ საქმეთათჳს უცხოთა ბრძნობს რამეთუ იუდას ძვირის მზრა-
 სველს სამეფოსას მოადგილედ მიიღებს თჳსად ❖ სოლო მეფე გა-
 ნრისხნა ღ ეოვლად უკეთურთა შესმენისა მის განრისხებულმან მი-
 წერა ნიკანორს, თქმული უწეებულებათა ამათჳს მძიმე (ჩემდა არს)
 ტვრთვად გიბრძანებ შენ მაკაბელისა შეკრულისა გამოკვანად
 მსწრაფლ ანტიოქიასა შინა ❖ სოლო სცნო ამათჳს ნიკანორ შე-
 ძრწუნდა ღ მძიმედ მოითმენდა აღთქმულისა განგდებად არა რასავე
 მის კაცისა უსამართლოებისა ❖ არამედ ვინადგან მეფისა წინა აღ-
 მდგომობისა არა იყო შესაძლებ კეთილ ჟამეულ იცევდა მანქანები-
 თა ძვედართა ამის ეოფად ❖ სოლო მაკაბელმან იხილა კრებათა
 ზედა უფიცეს მოქმედებ ნიკანორისი ჩვეულებისა შემთხვევა მრი-
 სხანე არიან ღ გულის სმა ეო არა კეთილობისაგან ეოფად ფიც-
 ხლობისა ამის, შეკრიბა არა მცირე რომელი იუჟენ გარემო თჳს
 დაჰფარა ნიკანორისაგან ❖ სოლო სცნა მეორემან რამეთუ ძლიე-
 რად კაცისაგან მანქანებით წინა მქცევულობს, მოვიდა დიდისა მი-
 მართ ღ წმიდისა ტამრისა მღდელობით ჯეროვანებულის მსხჭრ-
 ჳლისა შემწირველობით უბრძანა მიცემად კაცთა ❖ სოლო ამით
 ფიცით ეტყოდეს რამეთუ არა უწეიან სადა არს საძიებელი, განი-
 ჳერო მარჯუწნე ტამარსა ზედა ამით ფიცითა ❖ უკეთუ არა მომცეთ
 მე შეკრული იუდა, ესე ტამარნი ღუთისა თანა სწორ მიწისა ვჰყო,
 ღ საკურთხეველი აღმოვთხარო, ღ ბომონი დიონოსისა დიდებული
 აღვადგინო აქა, ღ ესე თქუა განვიდა ❖ სოლო მღდელთა განჳერეს გე-
 ლნი ზეცად სადოღეს მეოფსა მარადის თანა მბრძოლისა ნათესავი-
 სა მათისა ამას იტყოდეს ❖ შენ უფალი ეოველთა ხარ არა მოკა-
 მსევ რომელ სათნო იჩინენ ტამარი სავანე შენისა ეოფად ჩუწნ

კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კწ
 კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე

ლგ შორის ზღაპრად აწივი წმიდათა ეოვლისა წმიდათა მეოფელო უფალო, და-
 ლზ იცეკ უკუნისამდე შეუგინებელად ესე ტაძარი შეოვნებელად განწმე-
 ვინაძე მოხუცებულთაგან იერუსალიმელთა შესმენილ იქმნა ნიკანო-
 რასა, რამეთუ კაცთ მოყვარე მოქალაქეთა ზღაპრად კეთილ მეტყვე-
 ლი ზღაპრად კეთილ შეწინარებისა ებრძოდათა ებრაელთა სახელდებულნი ზღა-
 ლწ რამეთუ იქმნა შეტანილ ზირველთა შინა ჟამთა არა შერეულთა სა-
 სჯელთა ებრაელთა შინა რამეთუ ვორცსა ზღაპრად სულსა იუდეელთათჳს
 ლთ განვიდდა თანა ეოვლითა წადიერებითა ზღაპრად მნებელი ნიკანორ
 ცხადად ეოფად სიმულილი რომელია აქუნდათ იუდასა ზღაპრად, წარ-
 მგზავნა მკედარნი უფროს სუთასი შეპრობად მისა ზღაპრად ჰგო-
 მა ნებდა მისსა შეპრობასა მით შეიქმნა საბრალეობას ზღაპრად სი-
 მრავლესა თემთასა უნებდათ გოდოლი შემოპრობად, ზღაპრად ბჭისა კარ-
 თა დაკანდიეს ზღაპრად უბრძანეს ცეცხლისა მოღებად, ზღაპრად ბჭეთა დაწვად,
 მბ შეიპრობა მიერთებან მეოფე მასჯლითა განიგურება ზღაპრად უმჯობეს
 მლიერად ინება სიკუდილად ვიღრება უსჯულოებითა ქუჭ კელთა
 შინა ეოფად ზღაპრად თჳსისა კეთილ ნათესაობისა უღირსი უპატოებად ზღა-
 მგ სოლო მოსწრაფებისათჳს უკუდავი წელულება იქმნა ზღაპრად ერთა შინა-
 გან ბეჭთა ეჯრებოდენ მირბიოდა კადნიერად ზღაპრად ზღაპრად გარდიგდო
 მდ თჳთ თავი თჳსი მკნედ ერთა ზღაპრად ზღაპრად სოლო იმიდ მსწრაფლად
 განლტოლვით ზღაპრად ეოფილის განშორებით დაეცა საშუალი მუცლისა
 მე შორის მათსა ზღაპრად სოლო კვალად სულთ მთქმელი ზღაპრად აღგებული
 სულითა, აღდგა სისხლი მისი ნაღვარევისა დიოდეს, ზღაპრად უმძიმესითა
 მგ ჭრილობითა მეოფით მლტოლვარე შორის ერთა განვლო ზღაპრად ზღა-
 დგა რომელსამე ზღაპრად ლოდსა სიძსა, მარადის აწივი უსისხლო იქმნა,
 აღმოიკლივა შინაგანი თჳსნი ზღაპრად აღმოიღო ორითავე კელითა შეა-
 გდო ერთა ზღაპრად ზღაპრად, მფლობელსა ცხოვრებისა ზღაპრად სულისასა,
 რათა ესენი მისა კვალად მიეცეს, ზღაპრად ამით სახით ცხოვრებას გა-
 ნეველტო.

თ ა ვ ი იე.

სოლო ნიკანორ იხილა რამეთუ იუდა აღვილთა შინა სამა-

რისათა, განიზრახს თანა ყოვლითა შეთქმულებითა დღესა შინა მბათისასა მათ ზედა დასხმად ❖ სოლო დაჭირვებისაებრ შედგომილნი მისნი ებრაელნი იტყოდეს, არა ვითარჲვე ესრეთ მკაცვებრ ღ ბარბროსებრ რათა წარსწუმიდო, სოლო დიდება მიეც უმეტეს ჰატვის-ცემულს ღ ყოვლისა შემძლებელს თანა წმიდათა დღეთა ❖ სოლო უდყო იკითხვიდა, ძნიად არს ცათა შინა ძლიერი, რომელმან ბრძანა დღესასწაულობად დღე მბათთა ❖ სოლო იგინი მიუტებდეს, არს უფალი ცხოველი ესე ცათა შინა ძლიერი, რომელმან ბრძანა უქმობად დღე მემუდღე ❖ სოლო მან ჰქრეჲა: მეცა ძლიერ ვარ ქრეჲ-უანასა ზედა, ბრძანებად მოღებად საჭურველისა, ღ მეფისა საყმარ-თა აღსრულებად, კარნა ვერ იპერა შესრულებად უბადრუკისა თუ-სისა განზრახვისა ❖ ღ ნიკანორ უკრეჲ დიდითა ამპარტავებითა ამაღლდა, განიზრახს საერთო ბრძოლა ღ დადგინებად იუდასა ზე-და ❖ სოლო მაკაბელი მარადის ესვიდა თანა ყოვლითა სასოებითა შეწევნასა უფლისაგან მიმთხვევად ❖ ღ ნუგეშინის ცემად თუხთა რათა არა შეუშინდენ მოსტყვასა წარმართთასა, სოლო რათა ჰქონ-დესთ მეცნიერებასა შინა ჰირველ ყოფილისა მათდა ზეციტგან შე-წევნა, ღ აწ რათა ელოდენ ყოვლის ძვერობელისაგან უოფად თავი-სა თუხისა ძლევისა ღ შეწევნასა ❖ ღ სწავლნა იგინი სჯულისაგან ღ წინასწარმეტყუელთა, სოლო მოძესენებელი მათდა ჰირველ ქმნილთა ღვაწლთა, გულს მოდგინე უნა იგინი ❖ ღ სულითა აღ-ძრნა იგინი, აუწუებდა ერთბამად, აჩუწნა მათ წარმართთა მოკლება, ღ ფიცთა კარდამავლობასა ❖ ღ თუთუელი მათი შეჭურა, არა ეგ-რე ფარებითა ღ შუბებითა განამტკიცნა, რათა სიტყუთა კეთილითა ნუგეშინისცა, ღ მიუთხრა სიზმარი ღირსი საწმუნოებისა, მუცელი უოველთა განახარა ❖ სოლო იქმნა ხილვა მისი ესე ვითარნი: ონია ეოფილი ძღდელთ მთავარი, კაცი სახიერი ღ კეთილი, კეთილ მმარ-სხველი ხილვითა, სოლო მძუდი ჩვეულებითა ღ სიტყუთა კეთილ შუწნიერი, ღ სიურძითგან წურთული ყოვლითავე კეთილ მოქმედნი-თა ამისი კელთა აღმძვრობელი ღ ვედრებად უოვლისათუხს ერისა ებრაელისა ისილა ❖ ღ რამეთუ ამისა შემდგომად გამოჩინება სსჯ-

ბ
გ
დ
ე
ვ
ზ
ტ
თ
ი
ია
იბ
იგ

საცა კაცისა მცხოვანისა ღ დიდებითა საკურველი, ხოლო საკურ-
 ველ ვითარმე ღ დიდ შეტნიერი გარემოს მისსა ყოვლად აღმატე-
 ბული ზ ხოლო მიმკებელმან ონიასა ჭრქუა: ესე არს ძმათ მოუჭა-
 რება რომელსა მრავლად ილოცავ ერისათუს ღ წმიდისათუს ქალა-
 ეი ქისა ზ იერემია წინასწარმეტყუელი ღუთისა, ხოლო განირთისა
 იერემია მარჯუენა, მისცა იუდასა მახული ოქროსა, ხოლო მიმცე-
 ივ მელმან ვმა უეო ესე ზ მიიღე წმიდა მახული ნიჭი ღუთისა მიერ
 იზ რომლითა შემუსრა წინა აღმდგომი ზ ხოლო განმლიერდეს სიტყვთა
 იუდასითა ყოვლად კეთილითა, ღ შემძლებელითა სიმუნისა მიმართ მი-
 მართვად ღ სულნი ჭაბუკთანი წარმართებად განიზრახვიდეს არა
 დაბანაკებადარამედ მკნედ დასხმად, ღ თანა ყოვლითა ძლიერებითა
 მცემელობისათა სჯად ნიუთისა ვინათგან ღ ქალაქი ღ წმიდა ღ სიწმიდე
 იწ შეიჭირვებენ ზ რამეთუ იეო ცოლთა თუს ღ შვილთა, ხოლო კუბლად
 ძმათა თუსცა ღ ნათესავთა მცირე მათდა ღუაწლი, ხოლო უდიდე-
 ით ბულესი ღ ჰირველნი მიშნი სამდღელოთა ტაძრისა თუს ზ ეგრეთ-
 კ ღ ქალაქთა შინა დაშთომილითა არა უმცირე მწუსარებათა შემრ-
 წუნვებულთა ჩეტულსა ზედა მნებელთა ყოფად ვნებისა ზ ღ ყოვე-
 ლთა აწ მკონებელთა ყოფადისა სასჯელისა, ღ წინა აღმდგომთა
 აწ შემრველთა, ღ მკედრობის წესებულ განყოფილის ყოფილისა,
 ღ მკეცებრ ღ ჯეროვანსა კერძოსა შინა დადგინებულითა, ღ კუთს-
 კა თა მიერ განწესებულნი ზ გულის ზმის მეოფი მაკაბელი სიმრავ-
 ლის შემოსლვისა, ღ საჭურველთა ჰირად ჰირადთა განმზადებისა,
 ღ განმვინება მკეცთა, განირთხა კელნი ზეცად ხადა სასწაულთ მო-
 ქმედსა, ღ გარდმომხილველსა უფალსა, სცნა რამეთუ არა საჭურ-
 ველთა არს ძლევა, არამედ ვითარცა მას სათნო უჩნდეს მისცეს
 კბ ღირსთა ძლევა ზ ხოლო ჭრქუა რომელსა ხადა ამით სახითა: ¹⁾ შენ
 მეუფეო რომელმან მოავლინე ანგელოზი შენი თანა ესეკია მეფისა
 იუდაისა, ღ მოსწვიდენ მკედართაგან სენაქერემისსა ოთხმოც ღ
 კვ ხუთი ათასი ზ აწცა მეუფეო ძლიერო ზეცით მოავლინე ანგელო-
 ზი შენი კეთილი წინაშე ჩეტნსა, შიძითა ღ შემრწუნებად მათდა,

1) ღ მეფ. თ. ესაია ღზ. ტობაი ა. ზირაქ. მწ. ა მკაბ. ზ. ზემოტ. ტ.

დიდითა მკლავითა შენითა ❖ რათა შეეშინნეს რომელინი გმობით
 მოსრულან წმიდათა ერთა შენთა ზედა, სოლო ესენი უკუტ^ს ესრეთ
 ევედრებოდეს ❖ ხოლო ნიკანორ^ს ღ^ს რომელი იუტნეს მის თანა სა-
 ვერიითა ღ^ს გალობითა მოყახლებოდეს ❖ ხოლო იუდა ღ^ს მეოფნი
 მის თანა მოწოდებითა ღ^ს ევედრებითა აღეზინეს წინა აღმდ-
 გომთა ❖ რამეთუ კელითა უკუტ^ს ბრძოდეს, ხოლო გულითა ღ^ს თი-
 სა მიძარტ ევედრებოდეს, განარტხნეს უფროს ოცდა ათხუთმეტი
 ათასი, გამოცხადებითა ღ^ს თისათა ფრიად განიხარებდეს ❖ ხოლო
 დასცხრებოდენ მოწუვედისაგან ღ^ს სიხარულით მოიქცეოდეს, სცნეს
 ნიკანორასი დაცემა თანა ყოვლითა მახვილითა თჯითა ❖ ხოლო
 იქმნა ტეება ღ^ს შოთი, აკურთხევდეს ძლიერსა მამეულითა კმითა ❖
 ღ^ს უბრძანა რომელმან ყოვლითა კორციითა ღ^ს სულითა ჰირველ მო-
 ძღუაწებელი მოქალაქეთათჯს, რომელი ჰასაკისა კეთილ შეწენა-
 რებულისა თჯისა მიძარტ თემისა დამცველმან იუდამ, ნიკა-
 ნორასა თავისა ღ^ს კელისა მხრითურთ მოკვეთა, ღ^ს მოღე-
 ბად იერუსალიმსა შინა ❖ ხოლო მოვიდა მუნ, ღ^ს შემოუწოდა
 ყოველსა ერთ მონათესავეთა თჯსთა, ღ^ს მღდელთა, ღ^ს წინაშე საკურ-
 თხეველისა დადგა, მოუწოდა მეოფთა კიდურ ქალაქთა შინა ❖ ღ^ს
 უჩუტნა მათ შეგინებული თავი ნიკანორასი, ღ^ს კელინი მემობარისა,
 რომელი განირთხა ტაძარსა ზედა წმიდასა ყოვლის მხრობელისა-
 სა აღმაღლებელი ❖ ღ^ს ენაცა არა წმიდისა ნიკანორასი აღმოჰკუტ^ს
 თა, ღ^ს ბრძანა წილსა ზედა განაწილებად ფრინველთა, ხოლო კე-
 ლისა უგუნურისა წინაშე ტაძრისა დამოკიდებად ❖ ხოლო ყოველ-
 ნი ზეცათა უფალსა აკურთხევდეს გამოჩინებულსა მეტეველნი: კურთ-
 ხეულარს რომელმან დაიცუნა ადგილნი თჯსნი შეუგინებელად ❖
 ხოლო დამოჰკიდეს ნიკანორას თავი კიდურ ქალაქსა ზედა, საუწვე-
 ბელი ყოველთა ღ^ს გამოჩინებისა უფლისა სასწაულისა შეწენად ❖ ღ^ს
 განრჯულეს ყოველთა საერთოთ ზრახვითა არა ვითარვე დატეკებად
 თჯნიერ დღესასწაულობისა დღესა ამის ❖ ხოლო ყოფად დღესას-
 წაული ესე მეთასამეტესა დღესა შინა მეთორმეტისა თვისასა, რო-
 მელი ითქმის სვირელთა კმითა აღარ, წინაშე ერთითა დღითა ძარ-

კდ
 კე
 კვ
 კზ
 კტ
 კლ
 კლბ
 კლგ
 კლდ
 კლე
 კლვ
 კლზ

ლ^ს დოსას დღისა * ხოლო ესე უკუ^ს რომელი ნიკანორასათჳს აქუნ-
 დესთ ესრეთ; ^ბ ამათგან ჟამთა დაიპყრეს ქალაქი ებრაელთაგან, ^ბ
 ლ^თ მეცა აქა დაუტეო სიტყუა * ^ბ უკეთუ უკუ^ს კეთილ ^ბ შეთქმულად
 მ შეწეობილებითა ამისი თუთცა ვინებე, ხოლო უკეთუ მცირე ფასეულ
 მ ^ბ სომიერ ესე შემდგომად შესაძლებულად ჩემდა იყო * რამეთუ ჟა-
 მსა ღვინო ცალკე სმად, ეგრეთვე წელისაცა კუბლად წინა აღმდ-
 გომ არს, არამედ რომლისა სახით ღვინო წელითურთ განსავებუ-
 ლი ტკბილ ^ბ სინარულის მადლსა აღასრულებს, ეგრეთვე ^ბ შეწ-
 ეობილება ^ბ შემკობა სიტყუათა ახარებს სასმენელთა მსმენელთასა
 მატანე, ხოლო აქა იყოს დასასრული.

დასასრული წიგნთა მეორეთა მაკაბელთა, აქეს თავსა შორის თჳსსა
 თავი იე.

წიგნი მესამე მაკაბელთა.

თ ა ვ ი ა.

ს ^ს ხოლო ფილოპატორს ეუწეა მუწეებელთაგან ქმნილთა გა-
 მონხება მისგან დაპყრობილთა ადგილთა ანტიოხოსით, ამცნო ეო-
 ბ ველთა ძვედართა თჳსთა ქვეითთა ^ბ ცხენოსანთა შეკრებად * ხო-
 ლო წარიევანდა დასცა თჳსსა არსენოის, განვიდა მოსწრაფედ ვი-
 გ დრე რაფელთა ადგილადმდე, სადაცა დაიბანაკეს ძვედართა რომელი-
 ცა იეჴნეს თანა ანტიოხოსსა * ხოლო თეოდოტოს ვინმე აღსრუ-
 ლებად საცთურისა განიზრახა ^ბ წარიევანსა წინარე დაბარებულნი
 მისი უძლიერესნი ჭურჭილნი, ^ბ მოვიდა ღამე ჰტოლმეოს ზედა სა-
 დგურსა, რამეთუ რათა თუთ იგი მოკლას ^ბ ამით დაჯსნას ბრძო-
 ლა * ხოლო ესე განიევანა დოსიფეი ძემან დრიმილოვისმან წო-
 დებულმან, ნათესავით ებრაელთამან, ხოლო შემდგომად შეიცვალა
 სჯული, ^ბ მამეულთაგან განჩინებულთა უცხო იქმნა, მას ადგილსა
 შინა უცნობელსა რომელსამე დაჳბა სადგურსა შინა ამას, რომელსა
 ე შეემთხვა ძილებად იმისა სატანჯველი * ხოლო განწეობილების

ყოფილისა მძიმის მბრძოლისა, ღ მკედართა ანტიოსოსთა უფროს
 განმგნობილთა, არსენოი დაუცხრომელად მომკლელი მკედართა თანა,
 ლმობიერებითა ღ ცრემლითა შეთხზულითა თმათა დაკსნითა, ეკუ-
 დრებოდა შემწედ თავისად სიძენითა, ღ შვილთა ღ ცოლთა, სოლო-
 ამის მიძართ აღუთქუა მიცემად მძლეველთა თუთუელსა ორი მნაფს
 ოქროსა ზ ღ ესრეთ წინა აღმდგომთა შეემთხვენეს კელ მკვეთრი-
 თა მღევათა ყოფად, ღ მრავალთა შუბ მხერობელთა შეჰერობით
 ყოფად ზ სოლო შეიმთხვა განსრახვა, განსაჯა მავლობელნი ქა-
 ლაქნი შემოვლიდა ნუგემის ცემად, სოლო ყო ესე, ღ საკერძოთა
 ნიჭნი მისცნა, მკენენი კელ ქუჭმეთ დაადგინნა ზ სოლო ოდეს
 ებრაელთა წარკსავენეს მღდელთაგან ღ მოხუცებულთა ფილიპატო-
 რის მიძართ მიძლოცველნი მისა, ღ ძღუენისა მიძღებელნი, ღ შემ-
 თხვეულთათუხ კეთილთ მიძთხვეულთა თანა მოხარულნი, შეემთხვა
 მას უფროს გულს მოდგინებად, რათა მოსწრაფედ მათ მიძართ მო-
 ვიდეს, რომელი იქმნაცა ზ სოლო მოვიდა იერუსალემს, ღ დიდსა
 ღმერთსა უმსხუჭრალა, ღ მადლობა შეწირა, ღ სხვა რომელიცა
 შვენიერ იყო ადგილისა ყო ზ ღ შევიდა მას შინა, ღ კელოვნებასა
 ღ კეთილ შუჭნიერებასა მისსა განცუფრდა, ეგრეთვე ღ კეთილ გა-
 ნწესებასა ტაძრისასა განჰკვრდა, ღ გულის თქმითა ფრიადითა ინე-
 ბა შესღვად სიწმიდესა შინა ზ სოლო იგინი ეტყოდეს, არა ვი-
 თარვე ჯერ არს ყოფად ამისა, რამეთუ არცა მეოფთა ნათესავისაგან
 ჩუჭნისა შვენიერ არს შესღვად მუნ, არცა ყოველთა მღდელთა,
 არამედ თუნიერ ერთისა უზირველესისა ყოველთა მღდელთა მთავა-
 რთა, ღ ამისიცა ერთ გზის წელსა შინა, სოლო მან არა სადა ინე-
 ბა სიტყვა მათი სმენად ზ სოლო მჯუელიცა შეურაცხყო არა დაუ-
 ტყვა ნებისაებრ თუხისა, იტყოდა, ჯერ არს ჩემდა შესღვად, სოლო
 უკეთუ იგინი მოაკლდებიანცა ესე ვითარსა ჰატოვსა, არამედ ჩემ-
 და არა ჯერ არს, ღ კითხვიდა, რასათუხ შემავალსა მას ყოველთა
 ბომონსა შინა, არცა ერთი აუენებდა განკმისა მეოფთა ზ სოლო
 ვინამე არა წინა მხედველობით ეტყოდა: ბოროტი ესე იმეოფის,
 სოლო ყოფილისა ამისსა ჰრქუა, რომლისა მიხეზისათუხ, არა ყო-

ვ
 ზ
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ

ვლითა თუ შესვლად ჩემდა ჯერ არს, ჰ მნებებელთა მათდა ჰ არს
 იდ მნებელთა ❖ ხოლო მღუღელნი წმიდათა შინა სამოსელთა შევრ-
 დომილთა ჰ მავდრებელთა დიდისა ღუთისა შეწვენად მათდა მდგო-
 მარეთა შინა მათთა საჭიროთა, ჰ მოძარტებულთა ბორცოთა მო-
 სრულთა შეცვალებად, ჰ ოდესმე ცრემლითა ჰ ღაღადებითა ტამარი
 აღივსებოდეს, მაშინ რომელი იყო ქალაქსა დაშთომილნი შეძრწუნ-
 დენ ჰ გამოჰქდებოდეს, მიუთხრობელთა მკონებელნი ყოფად შე-
 ექმნულისა ❖ ეგრეთვე დაკრძალულნიცა ქალწილნი სასძლოთა შინა
 იე მშობელთა თანა განივლტოდეს ჰ ნაცრითა ჰ მტვერითა თავთა
 ივ იურიდეს, გოდებითა ჰ სულთქმითა უბანთა აღავსებდეს ❖ ჰ აწ და-
 წინდულნი შემთხვევასა ზედა განმზადებულსა სასძლოსა, ჰ ჯერო-
 ვანებულთა სირცხვლთა დაუტევებდენ რბენითა უწესურსა ქალაქსა
 იზ შინა დადგებოდეს ❖ ჰ ახალ შობილნი ჩჩულნი, ხოლო ამათდა
 მიძარტ დედანიცა ჰ გამოძდელნი დაუტევებდეს აქა ჰ იქით, თუ-
 თეული სახლთა ებრ, ხოლო სხვანი გსათა ზედა დაუჯერობელთ
 იწ უხეშთაესა შინა სიწმიდესა შეკრებოდეს ❖ ხოლო იყო ჰირად ჰი-
 რადი ვედრება მას შეკრებულთა შინა დაწეებულთათჳს მისკან უს-
 ით ჯულოებათა ❖ ხოლო ამათ თანა მოქალაქენიცა კადნიერ იქმნე-
 ბოდეს, არა უტევებდეს მას სრულიად ზედა დასხმულს, ჰ განზრ-
 ხსა თჳსისა აღმასრულებლად განიზრახვიდეს ჰ აღმოიტყოდეს შე-
 ჭურვად კაცად კაცადი, ჰ მკნედ მამეულისათჳს შჯულისა სიკუდი-
 კ ლად, დიდი შფოთი უვეს ქალაქსა შინა ❖ ხოლო მნიად მღდელთა-
 გან ჰ მოხუცებულთა დაჯრობილნი ვისამესავე ზედა ვედრებასა სა-
 კა დგურსა დადგნეს ❖ ჰ სიმრავლე უკუწ ერთა ვითარცა ჰირველცა
 ამათ შორის იქცეოდეს მავდრებელნი, ჰ რომელნი იუწნეს მეფისა
 თანა მოხუცებულნი მრავალ ჯერ გამოიცდიდეს უფროს ამპარტავა-
 ნებისა მისისა კონებისა შეცვალებად გულის თქმისაგან მისისა ❖
 კბ ხოლო მან კადნიერებით მეოფმან ყოველივე განაგდო ჰ აწ აღ-
 კბ სლვათა ჰყოფდა აღსრულებად უკონებლად წინა თქმულისა ❖ ესე-
 ნი უკუწ, ჰ რომელნი მისთანა იუწნეს ზედვიდეს, მოიქცნეს რომე-
 ლნი ჩუწნ თანა მოწოდებად ყოველისა მჯერობელისა, რათამცა შე-

შსაჯულებით შეეწიოს არა მიმშვეებელი უსჯულოებისა და უფროს
 ამპარტავანისა საქმისა და სოლო ყოვლად უძრავლესისაგან და სალ- კდ
 მობიერისა თემთა ტყეებისა გამოუთქმელისა ვისამესი იყო დალა-
 დება და რამეთუ ჰკონებდენ, რამეთუ არა გარსა კაცთა, არამედ ზღუ- კე
 დეთაცა, და ყოველნი ერნი დალადაც, ვითარცა იყო აწ მამინ ყო-
 ველთა სიკუჭდილად მიიღებდენ შეგინებისა წილ ადგილისა.

თ ა ვ ი ბ.

მამინ უკუჭ მდღელთ მთავარმან სჯემონ წინაშე ტაძრისა მო- ა
 იდრიგნა შეკლნი, და კელნი განიპურნა კეთილ წესიერათ, ყოფდა ვე-
 დრებასა ამას და უფალო, უფალო, მეუფეო ზეცათაო, და მეუფეო ბ
 ყოვლისა აგებულისაო, წმიდაო წმიდათა შორის ერთ მთავრო,
 ყოვლისა მპრობელო, მოიხილე ჩუჭნდა განბოროტებულთა უდი-
 რისისაგან და შეგინებულისა, კადნიერებითა და ძალითა განლაღებულ-
 ისა და რამეთუ შენ ხარ შემოქმედი ყოველთა, და ყოველთა მპრობელი, გ
 ძლიერი, და მართალ ხარ, და თანა გინებითა, და ამპარტავანებითა რაი-
 თუცა მოქმედთა უსჯი და შენ ზირველ უსჯულოების მეოფელთა, რო- დ
 ძელთა შორის გმირნი იქმნეს, ძალსა ზედა და კადნიერებისა მსასრებელთა
 წარსწემიდე, გარდამოიყვანენ მათდა ურიცხუნნი წვალი და შენ ამპა- ე
 რტავანებისა მოქმედნი სოდომელნი, ცხადთა შინა ბოროტთა მეო-
 ფნი, ცუცსლითა და წუნწუბითა დასწუჭნ, სახედ შემდგომად მათსა
 მეოფთა დაადგინე და შენ სიფიცხე ფაროსა რომელმან დაიმონა ვ
 ერი შენი წმიდა ასრავლისა, ზირად ზირადითა და მრავლითა გამო-
 სცადენ სატანჯველითა, და აჩუჭნე ძალი შენი და და იმათ შინა დ-
 დი შენი ძლიერება გამოუცხადენ, და რომელი სდევნიდა იგი, (ერთა
 წილ შენთა), ეტლებითა და თემთა ზიმრავლითა დანთქენ სიღრმესა
 შინა ზღვსასა, სოლო მორწმუნენი შენნი ყოველთა ქმნილთა ძველ-
 მწიფებელნი უვნებელად აღმოიყვანენ, რომელთა იხილეს საქმენი
 გელთა შენთა გაქებდეს შენ ყოვლის მპრობელსა და შენ მეუფეო
 რომელმან შექქმენ დაუსრულებელი სოლო განუზომელი ქუჭყანა, ლ
 გამოირჩივენ ქალაქი ესე, და წმიდა ევენ ადგილი ესე სახლისა
 შენისა არა რამსავე მოკამსისა, და განადიდე გამოჩინებასა შინა

დიდათ შუწნიერებითა, ღ დაღკინებითა ჰუწნი დიდებისა მიმართ დი-
 თ დისა ღ ზატოისნისა სახელისა შენისა ზ ღ გიუვარს უკუწ სახლი
 ისრაელისა, აღუთქვი რამეთუ უკეთუ იოს ჩუწნდა ბოროტ შე-
 მთხვევა, ღ მოკვიცუნენ ჩუწნი იწროებაჲს, ღ რომელი შემოვიდეს
 ადგილსა ზედა ამას ვედრებად, ისმინო ლოცვისა ჩუწნისა ღ უკუწ
 ი სარწმუნო ხარ ღ ჰუმბაროტ ზ ღ ვინადგან მრავალ გზის შეჭი-
 რვებულთა მეოფთა მამათა ჩუწნთა შეეწიენ მათ შენ სიკლასაჲსა
 ია შინა, ღ იკსნენ იგინი ეოველთაგან შეჭირვებათა ზ აჰა უკუწ აწ
 წმიდაო მეუფეო, მრავალთათჳს ღ დიდთა ჩუწნთა ცოდვათა ვივნი-
 ბით, ღ დავემონენით მტერთა ჩუწნთა, ღ ვართ უძლურე-
 იბ ბათა შინა ზ ხოლო ჩუწნთა შინა დაცემისასა, კადნიერნი ღ შე-
 გინებულნი ესენი იწუებენ ვნებად ქუწყანასა ზედა ამაღლებული-
 იგ სახელისა დიდებისა შენისა წმიდისა ადგილისა ზ რამეთუ
 უკეთუ საეოფელნი შენნი ცანი ცათანი მიუწლომელ კაცთა არს:
 არამედ ვინადგან სათნო იჩინენ დიდება შენი ერთა შორის შენთა
 იღ ისრაელთა, წმიდა ეჴენ ადგილი ესე ზ რათა არა შური გვაგო
 ჩუწნი არა წმიდებითა ამათთა არცა რათა გვსაჯო ჩუწნი შეგინებითა
 ამათთა, რათა არა იქადოდენ ეოვლად უსჯულონი გულის წერომა-
 სა შინა მათთა არცა რათა იხარებდენ ამჰარტავანებასა შინა ენისა
 თჳსისასა მეტუწლნი, ჩუწნი დავთრგუნეთ ტაძარი წმიდა, ვითარცა
 იე დაითრგუნების სახლნი საძაგელთა ზ მოკუტევენ ცოდვანი ჩუწნნი,
 ღ განაქარვე უსამართლოებანი ჩუწნნი, ღ გამოაჩინე წყალობა შე-
 ნი ჟამსა შინა ამას, მსწრაფლ მეწიენ ჩუწნი წყალობანი შენნი ღ
 მიეც ქებანი ზირსა დაცემულთა, ღ შემუსრვილითა სულითა, ეავ
 ივ ჩუწნთანა მშჯლობა ზ აქა ეოველთა მხედველო ღმერთო, ღ ზირველ
 ეოველთა წმიდაო წმიდათა შორის ისმინე ვედრება სიძდაბლისა,
 გმობითა ღ კადნიერებითა დიდითა ამაღლებულნი მოსწულენ, ამიერ
 ღ იმიერ შეარყიე იგი ვითარცა ლერწამი ქართთა, ღ ვითარცა კიდ-
 სა ზედა უმოქმედოს კუალად დადებად ღ ასოთა დახსნილებისა ნუ-
 ცა გმობად შემძლებელობა მისი, მართალთა შეჰერობილისა მსჯა-
 იზ ვრითა ზ ხოლო ვინათგან შეგობარნი, ღ გორცთა დამცველნი მი-

სნი შეესუღად ზ მსხლეებრ ხედვიდეს მოხვეულსა მისსა სასჯელსა, შემინდეს რათა ცხოვრებასაცა არა განეგლტოს მსწრაფლ მიზიდევდეს მას გარე, ეოვლად დიდითა მოწელულსა შიშითა ზ ხოლო შემდგომად ჟამისა მოეგო თავსა შორის თჯსსა, არა სადა სინანულსა შინა მოვიდა განსწავლილი, ზ რისხუთურთ მწარითა განვიდა ზ ხოლო შევიდა ეგვტესა შინა, ზ სიბოროტისა გამძრავლებელი ზირველ თქმულთა გამო წინაშე მეტრანჰესეთა ზ სხუთთა ეოვლისა სიმართლისა განმორებული, არა გარნა ურიცხვთა სირცხულ მოქმედებათა კმა ეოფდა, არამედ ესოდენტაცა კადნიერებათა აღგდა, რამეთუ გმობაცა აღვილთა ზედა შესავებდა, ზ მრავალნი მეგობარნი უგულებელს ეოფდეს სამეფოსა ზედა ნებასა, ზ ივინი შეუდგებოდეს იმისსა ნებასა ზ ზ წინა დაუსხნა მეფემან ერსა წარმართთა ზედა ებრახელთა მიკებად გმობისა, ზ უბრძანა გოდოლსა ზედა მეოფთა ესოთათანა დადგინებად კერზისა, ზ გამოქანდაკება წერილისა, რომელი არცა ერთი არა შემსხუტრზლეთაგან წმიდასა შინა მათთა შესულვად, ხოლო ეოველთა კერზთა მიწერად ერთა შინა ლიტონისა ზ მსახურებისა წესთა შინა დადგინებად, ხოლო წინა აღმდგომობის მეტეჟელთა დაჭირვებით შეპრობილთა ცხოვრებისა მოკლებად ზ ხოლო იმათ წერილთა წილ დანიშნად გორცთა შინა ფურცლითა სუროსათა ცეცხლსა შინა დაწვით, რომელი არს ნიში დიონისოსსა, ზ განეოფად მონებასა შინა მოშორებულთა თავისუფლება ზ არამედ რათა არა ეოველთა მოძულეთა გამოჩნდეს ქუტ მოუწერა: ხოლო უკეთუ რომელნიმე მათგანი სათნო იჩინეს მცხოვრებლობად განწესებათა შინა წარმართთა ამათ თანა სწორ მოქალაქეთა ალექსანდრიელთასა ვჰყო ეოფად ზ მითვე უკუტ ვინმე ქალაქსა შინა კეთილ მსახურებასა თჯსსა არა რასავგსა შინა შეიცვალვდეს სიხარულით თავს მისცემდეს გონებდეს თავსა თჯსსა დიდისა ვისმე შეერთებად დიდებისა ეოფადისაგან თანა მცხოვრებლისა მეფისა ზ ხოლო მრავალნი სიმჯნითა სულთა განბლიერდეს ზ არა განეშორებოდეს კეთილ მსახურებისაგან, ზ ვეცხლნი ცხოვრებისათჯს ალუთქუტს შეცვალებასა შინა მიცემად, უშიშრათ ისწრაფ-

ის

ით

ბ

პ

კ

პპ

პლ

მეღეს განთავისუფლებად თუხად წერილისაგან, სოლო კეთილ მსა-
 სოებელნი იქმნეს შეწევნისა მიმთხვევად და რომელიცა განყოფი-
 ლდეს მათგან მოიძაგებდეს, და ვითარცა წინააღმდეგობთა ნათესავსა
 თუხსა დასჯიდეს, და სავროთსაცა ცხოვრებასა და კეთილ მოქმედე-
 ბასა მოაკლებდეს.

თ ა ვ ი ზ.

ესე სცნა არა წმიდამან მეფემან, ესე ოდენსა განრისხებასა
 მოვიდა, რამეთუ არა გარნა მეოფთა ზედა ალექსანდრიელთა შინა
 განრისხნა, არამედ მეოფთაცა კერძოთა შინა მძიმედ წინა აღუდგა და
 ბრძანა აღსწრაფებდ უოველთა შეკრებად ერთბაშად, და უუკეთურეი-
 თა სიკუდილითა ცხოვრებისა მოკლებად და სოლო ამით განწესე-
 ბულთა უოფილით ამაჟვი ბოროტი გამოჰკედებოდა ნათესავთა ზედა
 ებრაელთასა, და კაცთათნა შეთქმულთა ბოროტ მოქმედებასა ზედა,
 რაჟამს მიზეზი მიეცა განწესებისა მიმართ, ვითარცა იყო მათდა გა-
 ნაუენებდეს შჯულისაგან და არამედ ებრაელნი იუჟნეს დამმარხველ-
 ნი მეფეთა მიმართ უკუშ მიუქცეველნი დამორჩილებისა და სარწმუ-
 ნოებისა, სოლო ჰატვიის მცემელნი ღუთისა, და შჯულისა მისისა
 თანა მჰვრობელნი, განუენებასა ჰყოფდეს რომელთამეთა შინა და გან-
 უენებულნი რომლისა მიზეზისათუხს რომელთამეთა მოძულებით გა-
 მოჩნდებოდეს, სოლო მართალთა კეთილისა მოქმედებითა შემამკო-
 ბელნი თანა მცხოვრებლობისა უოველთა კაცთა კეთილ შესაწინა-
 რებელნი შეიქმნებოდეს და სოლო ამით უკუშ ნათესავისათუხს უო-
 ველთა შინა დიდებულისა კეთილ მოქმედებისას უცხო თესლითა არა
 რაისა შინა შესცვლიდეს: სოლო ჰირად ჰირადთა თაუჟანისცემასა
 შინა და საზღრელთა გამო იტეოდეს მეტეუშლნი, რამეთუ ესე კაც-
 ნი არცა მეფისა, არცა მეკედართა შეთქმულ არიან, არამედ მომტე-
 რენი არიან და დიდთა ვითარძეთა საქმეთა წინა აღმდეგომნი და მოუთმე-
 ნელითა გმა ჰყოფდეს მათთა გამობათა და სოლო ელენნი მეოფნი ქალა-
 ქსა შინა არა რითა შეჭირვებულნი მათგან ხედვიდეს შფოთსა მოუ-
 ლოდებელსა მათ ზედა, და შეკრებანი მეესეულად რომელი იმოთვე-
 ბოდა შეწევნად უკუშ ვერ უძლებდეს, რამეთუ მტანჯველობისა იუჟნენ

ბრძნებანი ❖ სოლო ნუგეშინისცემდეს ღ განრისხებოდეს, ღ გან-
სუღვად ამით მოსწრაფედ იტყოდეს, რამეთუ არა იყოს ეგრეთ უკუ-
ლებელს ყოფა ესეოდნისა სიმრავლისა არა რისავე შეცოდებული-
სა ❖ ღ აწ მესობელნი ღ მეკობარნი ღ თანა მოვაჭრებელნი ფა-
რულად რომელთაშეთა მოუწოდენ სარწმუნოდ მისცემდეს შეწვე-
ნად, ღ ყოვლის გულს მოდგინების ყოფად ღ მფარველობისა მი-
მართ ❖ სოლო იგი უკუწ მდგომლობისაებრ კეთილ დღეოანობისა
გამძარტავნდებოდა, ღ არა კედვიდა დიდისა ღუთისა ძლიერებასა,
სოლო არა მკონებელი მიხეცისა ესე ვითართა შინა დამყოფებად
ბორცოტა განსრახვათა, წარწერა მათ ზედა ეპისტოლე ესრეთი ❖
მეფე ჰტოლომეი ფილოპატორ მეოფთა ეგჯატეს შინა, ღ ადგილთა-
ებრ სტრატოტთა ღ მკედართა გიხაროდენ ღ ცოცსლებდინ, სო-
ლო ვსცოცსლებ მეცა თუთ, ღ საქმენიცა ჩემნი ❖ ყოფილთაებრ
ჩუწნდა წყობათა ასიასა შინა რომელ უწოდეთ თქუწნცა, რომელთა
ღმერთთა უეჭველითა თანა მბრძოლობითა, ღ ჩუწნითა ძალითა
გულისსმიერად კეთილსა შინა დასასრულსა მოიუჟანა ვსაჯეთ არა
დაჭირვებითა ლახვრებითა, არამედ სიმდაბლითა ღ მრავლითა კაცთ
მოუჟარებითა კეთილ აღმუნებად მცხოვრებელთა კილისურსა ში-
ნა, ღ ფინიკისა წარმართთა ღ კეთილის ყოფად სინარულითა ❖
ღ მეოფთა ქალაქთა შინა საკერძოთა მივეც შემოსავალნი ფრიად მრ-
ვალნი, მოვედით იერუსალიმსა შინაცა, შეველ ჰატავის ცემად ტამა-
რისა ამაჳოდ ბრძნობათა ღ არა ოდესვე დამცნრომელთ თუისსაგან
უმეცრებისა ❖ სოლო ივინი სიტყუთა უკუწ მოიღებდეს ჩუწნისა
მოსლვისასა, სოლო საქმითა საცთურისათა, ღ სურვილითა ჩუწნ-
და შესლვად ტამარსა შინა მათთა, ღ შუწნიერითა ღ უკეთილესითა
ძღუნითა ჰატავცემად, ივინი ჰირველითავე ამძარტავანებითა მოღე-
ბითა გვავენებდენ ჩუწნ შესლვად, არა რაჲდ შეირაცნეს ჩუწნი ჰა-
ტივი, რომელი მაქუწნდა ყოველთა მიმართ კაცთა კაცთ მოუჟარები-
სა ❖ სოლო თუნი ბორცოტ გონიერება ჩუწნდა მიმართ გამოცხა-
დებული გუჩუწნეს, ვითარცა ერთისა თუნიერ წარმართთაგან მეფე-
თა ღ მათთა კეთილის მეოფელთა ქედისა დაუმორჩილებელნი, არა

გ
ფ
ღ
თ
ი
ია
იბ
იგ

იღ რადსა სიძარტლედ ნებაგსთ ტჯრთვად ზ სოლო ჩუწნ ამათ უგუ-
 ნურებათ განვიხილეთ ზ ძლევეთ მივიქცეთ, ზ ეკვტესა შინა
 იუ უოველთა ნათესავთა კაცთ მოუწარებით შევემთხვივნით, ვითარცა
 იუ შეკვანდა ვვაუთ ზ ზ იმათ შინა ერთ მონათესაობათა მიძარტ მათ-
 თა არა ძვირის ხსენებისა უოველთა მიმთხრობელი ზ თანა მბრძო-
 ლობისათჯს ზ სარწმუნოებისა შინა სიწრფოებითურთ მათდა ზ
 ზირველისა ურცხვისა საქმისა კადნიერებისა შეცვალებად ვინებეთ,
 იუ ზ მოქალაქეობისა ალექსანდრიელისა ღირს უოფად მათთა, ზ თანა-
 სიარ მარადის მღდელობით დადგინებად ზ სოლო ივინი წინა აღ-
 მდგომლობისად მიმღებელნი ზ აღსრდილნი ბოროტ ჩუწნულებითა
 კეთილსა განაგდებდეს, ზ მარადის ბოროტსა შინა მიიქცევიან, არა
 გარნა განაგდეს ზატოისნება მოქალაქეობასა, არამედ საძაგელთაცა
 სიტყუათა ზ საქმეთა არა მცირეთა მათგან ჩუწნდა მოძარტ არა
 უსაცთუროდ გულის მოდგინებით უოველთა შინა ჟამთა მოელიან,
 რამეთუ ჩუწნ მოსწრაფედ შფოთისა ცხოვრებითა დავემსუნეთ თანა
 იბ წარძარტებისა ზ იმითვე ჩუწნებულთაცა კეთილად იუწუებიან რა-
 მეთუ ესენი უოვლისა ებრ სასისა ბოროტ გონიერებენ ჩუწნდა, ზ
 ჩუწნცა წინა განვიზრახეთ, რათა ნუ ოდეს დაუყოვნებლად, შემდგო-
 მად ამათ შფოთისა შემოსრულსა ჩუწნ ზედა ამათ არა წმიდათა
 იწ უკუნით გამცემელთა, ზ ბარბაროზთა გუაქუსთ წინა აღმდგომობა-
 თა ზ მითვე უკუწ ვბრძანეთ ოდეს მოვიდეს თქუწნდამო ეპისტოლე
 ესე, მოსწრაფედ ძეის ერთსა ჟამსა შინა ზეით წერილთა შეკრებულ-
 თა ცოლითურთ ზ მჯლითა, გინებითა ზ განბოროტებითა წარმო-
 კსაჯნად ჩუწნდამო საკრველებთა შინა რვინისათა უოვლითურთ
 კრულნი, უკეთურსა ზედა ზ ბოროტ სიტყუსა ღირსებულნი ბო-
 ით როტ განზრახვითა მოწუწტლინი ზ რამეთუ შემდგომად ტანჯვი-
 სა ამათთა ვსასოებთ რამეთუ სხვათა ჟამთა შინა შესრულებული
 იუ ჩუწნდა საქმენი კეთილ დგომისანი, ზ უოვლად კეთილთა ანაგებთა
 იუ შინა წარძარტოს ზ სოლო უკეთუ ვინ დაფაროს რომელიმე თუცა
 ებრაელი, მოხუცებულთგან ვიდრე ჩხჯლისამდე ზ ვიდრე მუძუ
 მწოვარისამდე უუძრესითა სატანჯველითა იტანჯენენ უოვლის სა-

სლელისად **ჟ** სოლო უკეთუ ვინ მიუთხრნას, ამან მიიღოს მონა-
 კები დაცემულისა მისესსა შინა, სოლო კუბლად საძეფოსანცა
 ვეცსლისა დრქმა ორი ათასი, **ღ** განთავისუფლებით გვრგვინსან
 იქმნეს **ჟ** სოლო ყოველსა ადგილსა სადაცა უკეთუ შეჰყრობილ იქ-
 მნეს მარადის დაფარულნი ჰურიანი ოკერ **ღ** ცეცსლით მომწვარ
 რათა იყოს **ღ** ყოვლისა მოკუდავისა ბუნებისა ყოვლისაებრ უკმა-
 რისა რათა იყოს საუკუნესა ჟამსა შინა, **ღ** ეპისტოლისა უკუჭ სასე
 ესრეთ დაწერილ იქმნა.

თ ა ვ ი ლ.

ღა ოდეს მოვიდოდა ბრძანება ესე ყოველთა შორის ადგილთა,
 მაშინ წარმართთა ერნი დაადგინებდეს მსმელობასა თანა სინარუ-
 ლითა **ღ** დადადებითა ვითარცა იყო დაძველებული ჰირველვე გონე-
 ბათა შინა: აწ კადნიერებითურთ გამოაცხადებდეს მტერობასა **ჟ** სო-
 ლო ებრაელთა იყო მოუთმენელი ტირილი, **ღ** ფრიად მკოდებელ
 თანა ცრემლითა დადადებდეს, სულთქმითა განკურდეს გულნი მათნი
 მიერთვან, მკოდებელთა მოულოდებელისა თჳს მეესყულისა გან-
 ჩინებულისა მათ ზედა წარწყმედისა **ჟ** რომელს ადგილს ანუ ქალაქსა,
 ანუ რომელსა ყოველსა საფანებელს ალაგსა, ანუ რომელს უბანს ტი-
 რილი **ღ** კოდებასა მათთა თჳს არა აღვესნეს **ჟ** რამეთუ ესრეთ მწა-
 რითა **ღ** უწყალოთა სულითა მკედარტთავან რომელნი იუჟნენ შემდ-
 გომად ქალაქთა ერთ საღმობად წარმოკზავნით იუჟნენ მეფისა
 მიძარტ, რამეთუ გამოუთქმელთა თჳს სატანჯველთა **ღ** ვინამეთა
 მტერთავან, მიიღებდეს წინამე თჳლთა ღირსა წყალობასა, **ღ** გან-
 მზრახველნი მიუთხრობელსა ცხოვრებისა შეცვალებასა (რათა რუ
 ოდეს მათდაცა შეემთხვიოს ესენი) ტიროდეს ყოვლად საბრალოებათა
 თჳს მათთა განდევნისა **ჟ** რამეთუ წარყვანილ იქმნეს უმეტეს მოსუ-
 ცებულთა სიმრავლე, მცოვანთა განშვენებულთა **ღ** სიბერისაგან მო-
 სრილთა ფერკით წამბრკოლებელთა, სოლო წამყვანელნი დამჭირ-
 ნეობითურთ ურიცხვად დაამჭირვებდეს მოსწრაფედ მათთა სლვასა **ჟ**
 ეგრეთვე **ღ** არა გვიანად შემოუღლებელნი ცხოვრებისა მიძარტ შე-
 რთებით ქორწილისა მიძლებელნი სასძლოთა ქალთანი სინარული-

სა წილ მიიღებდეს ტირილსა ღ მტვერთა სუღნელთა წილ თმათა იერიდეს, სოლო დაუბურველნი მოუვანებულნი გოდებასა ნაცტულვად გალობისა ქორწილთათა ერთბამად იწებდეს ვითარცა განსეთქელნი უცხო თესლთაგან ტანჯვითა ღ შეკრულნი უღსინებელად მიიზიდოდეს უნებლიად ვიდრე შთაურისამდე ნავთა შინა ზ ეგრეთვე მეუღლენიცა ამათნი ჭაბუკურთა შინა მოასაკეთა, საკვირველთა გვრგვინთა წილ ქედთა ზედა შეთხზულნი, ნაცტულვად შემოსლვისა ღ ჭაბუკურისა განსვენებისა სხვათა ქორწილისა დღეთა გოდებათა შინა კარდაიუჟანდეს წინაშე ფერკთა აწ მკედველნი ჯოჯოხეთსა მდებარესა ზ სოლო წარუჟანებულ იქმნენ მკეცთა მსგავსთა თრეულნი საკრველებათა შინა რკინისათა საჭიროებათათა, ღ ზოგნი უკუტ სჯადობებთა შინა ნავთათა შემისჭვალნეს ქედებითა, სოლო სსუნანი ფერკთა განუგსნელითა გზათა ზედა განმტკიცებულნი, სოლო კუხლად თჯნიერ ამისა სძირითა ფიცრებითა შემოსვეულითა ნათლისაგან დაკშულნი რათა მიერიდგან დაბნელდენ თქალითა განმუჟანებელნი ვითარცა გამცემელნი ყოველთა შინა მცურველობა აქუსთ ზ სოლო ამათ სიტყუათა ზედა ნავთათა მოუვანებითა ქმნილთა, ღ ცურვისა აღასრულებულისა ვითარცა იყო ბრძანება მეფისაგან, უბრძანა მათ წინაშე ქალაქთა ცხენთ სარბიელთა ადგილთა დადგინებად, დიდთა ზედა კართხმულისა, ღ საკიცხელსა ზედა დადითა სსხმართა, ყოველთა შემოსრულთა ქალაქსა შინა, ეგრეთვე მუხითგან სოფლებსა შინა წარგ ხანილთა განსვლისა მიძართ, რათა არცა მკედართა თანა იგი შეიერთნენ არცა რათურთით ღირს ეუნენ ვითარისა საბურველისა ზ სოლო ოდეს იქმნა ესე ესმა (მეფესა) რამეთუ რომელნიმე ნათესავისაგან მათისა ქალაქითგან ფარულად განვიდოდეს ჟამ ჟამად, ტირილად უპატეურობისა მძათა შეჭირვებისად, განრისხდა ფრიად, ბრძანა წადიერებითურთ ამათიცა ეგრეთვე ვითარცა ღ იმათთა ყოფად, რათა არა ვითარვე მცირისა იმათთა აქუნდესთ სატანჯველნი, ღ აღწერად ყოვლისა ტომისა სახელისაებრ ზ პირველისა მიძართ მოკლედ წინარე გამოცხადებული საქმე მრავალ საშრომენი მონებისა, რათა ტანჯულნი წინა თქმულითა სატანჯველი-

თა სრულიად წარწყმდენ ჟამსა შინა ერთისა დღისასა ❖ სოლო იბ
 იქმნა უკუტ ამათ წერილთა მწართუერთ მოსწრაფებითა, ჰ საუჭა-
 რელ ზატვიისცემითა, თანა ჯდომითა აღმოსლვისაგან მისის ვიდრე
 დასვლადმდე, ჰ ვერ შეუძლებდეს აღსრულების ყოფად ორმოცთა
 დღეთა შინა ❖ სოლო მეფე დაუსწროძელად დიდითა სინაწულითა ივ
 აღმაწრულებელი მსმელობისა ყოველთა თანა კერძთა შემსახებელი
 შესთომილებითა შორად ჭემშარტიისაგან მეცნიერებათა ჰ შევი-
 ნებულისა ზირითა უტყვთა ჰ შეუძლებელთა მეტეუტლებდ მათდა,
 ანუ შეწევნად ქებულებისა, სოლო ყოვლად დიდსა ზედა დმერთსა
 არა ჯეროვანებულისა მეტეუტლი ❖ სოლო შემდგომად წინა თქმუ- იდ
 ლთა ჟამთა განშორებისა მოაუწევბდეს მწიგნობარი მეფესა რამეთუ
 არა ვითარჟე მერმელა ძალგიც აღწერად ებრაელისა ყოფად, ურიც-
 სველობისა თუს მათისა სიმრავლისა, ჰ ვინადგან არიან კუხლად
 უძრავლესნი სოფლებთა შინა, სოლო სსჟანი სახლთა შინა მოი-
 ზოებიან, ჰ სსჟანი ადგილთა შორის, რამეთუ შეუძლებელ არს რაჲ
 თურთით ყოველთა რომელნი ეკუპტესა შინა მკედარ ია ყოფად ამი-
 სა ❖ სოლო ოდეს მეფე შერისხდა მათ ფიცხლად, ვითარცა ნიჭები- იე
 თა მოყიდულთა მგრძნებელობასა ზედა განტოლვილისა შეამთხვია
 მათ მოუწეებელი იგი ამათ თუს დარწმუნებად, მეტეუტლთა განსი-
 ლვითურთ, რამეთუ ქაღალდნიცა აწ ჰ დასაწერნი ლერწამნი რომელ-
 საცა გასსაჯმარებდენ მოაკლდებოდენ ❖ სოლო ესე იყო მოქმედება ივ
 შეწისა ებრაელთასა ზეგარდამო განსრახვა უძლეველისა ღჟთისა.

თ ა ვ ი ა.

ჟამინ მეფემან ფიცხელითა რისხვითა სავსემან ჰ გულის ბ
 წერომითა მარადის შეუცვალებელმან მოუწოდა იერმონს სწილათ
 უსუცესსა, უბრძანა მოძავლსა შინა დღესა აღმატებულ ჭმევიად სწილო-
 თა ნაყოფთა ღიბნისათა, ჰ ღვინითა მრავლითა შეურევენელითა ყოვე-
 ლთა სძევიად რომელ იყო რიცხვითა სუ იასი, ჰ განმვინებულთა ღვინი-
 საგან ურიდლად მიცემულისა მიუჭანებად შემთხვევასა შინა სიკუტიდლად
 ებრაელთასა ❖ სოლო ესე ბრძანა მოიქცა მსმელობასა შეკრიბა ბ
 უფროსვე იმათთა მეგობართა ჰ მკედარნი რომელიცა მოიძულებდეს

იუდიანთა ღ სწილთ უსუცესი ბრძანებასა წადიერად აღასრულებ-
 და ❖ ხოლო მათ მიმართ მსასურნიცა მწუსრსა შინა გამოვიდენ
 გ შეუკრევდეს კელსა საბრალოთათა, ღ სსუნი წარიტაცებდეს მათ
 თჳს ვნებისა მკონებელნი რამეთუ განთიადსა შინა მიიღონ
 დ იუდიანნი ერთბამად სრულიადსა წარსაწყემდელსა ❖ ხოლო იგი-
 ნი ყოვლისა საფარველისა ოკერ მკონებელნი ყოფად წარმა-
 რთთა მიძღებელობისა თჳს მათთა მიერთგან საკრველთა
 შინა დაჭირვებისა, ხადოდეს ყოვლის მჭერობელსა უფალსა,
 ღ ყოვლითა ძალითჳ მფლობელსა მოწებალესა ღმერთსა მათთა
 ღ მამასა, დაუცხრომელითა გმითა ყოველნი თანა ცრემლითა
 ევედრებოდეს, რათა განზრახვა რომელი მათ ზედა უსამართლოებს
 შესცვალოს ღ იკნას იგინი შეოფთაგან წინაჲ ფერგთა განმხადე-
 ე მული სიკუდილად, ღ დითურთ გამოჩინებულთა ❖ ამათი უკუწ
 გულის მოდგინედ ვედრება აღვიდა ზეცად, ხოლო იერმონ უწეალო
 სწილთა დამათრობელი ღვინითა, ღ აღავსო ყოვლისა განბვიე-
 ბად, ღ ნაყოფითა ლიბანისათა განამღნო განთიად ეხოლსა შინა მო-
 ვიდა ამათ თჳს მითხრობად მეფისა ❖ ხოლო ამკებელმან საუკუ-
 ვ ნითგან ჟამისა კეთილისა აღშენებისა ღამესა შინა, ღ დღესა შინა
 განმწესებელმან მიანიჭა ყოველთა, რომელ უკეთუ თჳთ ინებოს,
 ზ ნაწილი მიღისა წარმოგზავნა მეფისა მიმართ ❖ რომელი ტებილსა
 ღ სიდრემესა შთაგდო მას შინა მოქმედებითა მეუფისათა, ღ უსჯუ-
 ლოებათა თჳს უკუწ წინა დადებულისა მრავლისა შეცთომად, ხო-
 ლო შეუცვალებელსა შინა განზრახვასა უფრიადს ეცრუვა ❖ ხოლო
 ებრაელნი წინა ღ სასწაულებულისისა განივლტნენ, წმიდასჳ ღმე-
 რთსა თჳსისა აქებდეს, ღ კუბლად ევედრებოდეს კეთილ მომშვიდე-
 ბელსა, რათა უჩუწნოს სიდიდე მელაფისა თჳსისა კელის მჭერობე-
 თ ლობა წარმართთა ყოვლად ამპარტავანთა ❖ ხოლო განხოგებულე-
 ბასა აწ მეათისა ჟამისასა, რომელიცა წოდებულთა მიმართ გან-
 წესებულმან იხილა წოდებულნი შეკრბენ, შევიდა მეფისა მიმართ,
 შესძრა ღ ძნად განადვიდა იგი, უჩუწნა ჟამი სერისა გარდასრული-
 სს აწ სიტყუათა ამათ თჳს წინა დაუღვა რომელი მეფემან თავსა

შორის თვისა განიზრახსა, ღ მიიქცა სერსა ზედა, უბძანა მოსრულთა
 სერსა ზედა თუთუელისა (თუთა შინა ადგილთა) დასხდომად ზ სო-
 ლო ოდეს იქმნა ესე, აუწუებდა რათამცა მსმელობასა შინა მოეცე-
 მოდეს მდგომრისსა მსმელობა დიდითა მედღესასწაულობად სინა-
 რულსა შინა გარდაიუქანდენ მრავალსა ჟამსა ზ სოლო მრავალისა
 უბნობისა ქმნილთა, მეფემ მოუწოდა იერმონსა, მწარითურთ შერი-
 სხვით ჰკითხვიდა, ვისის მიზეზისათვის დაძთენ ებრაელნი დღესა
 ამას შინა ცხოველ ვოფად ზ სოლო მან აუწუა რამეთუ ღამე ბრძა-
 ნებისა სრულიად მოვიუქანე, სოლო ამის მიძართ მეგობართაცა
 უწამეს ამის ვოფა ესრეთ, ამის თვის მძვინვარებისა უძვირესად უფ-
 როს ფალარდის მქონებულმან თქუა დღეინდელსა სიზმარსა მად-
 ლობა რათა აქუნდინ ზ სოლო შენ შეუცვალებლად მოძავალსა ში-
 ნა დღესა ჰირველისა ებრ განმზადენ სწილონი, წარსაწემედელად
 უსჯულოთა იუდიანთა ზ სოლო ამას ეტყოდეს მეფესა, სიევარუ-
 ლით ვოველნი სინარულით შემსაჯულებელნი ღ აქებდეს ერთბამად,
 თუთუელი სახლსა შინა თუთა წარვიდეს, ღ არა ეგრე ძილსა ზე-
 და მოსწობდეს ჟამსა ღამისასა, რამეთუ წარტაცებასა ზედა ვოველ-
 თა საციცხელისა მგონებელთა ბოროტ ვნებათა ზ სოლო ოდეს მა-
 ძაღმან კმა ვო განთიადისა, ღ მკეცნი შეჭურს იერმონ, დიდთა
 შინა ბჭეთა ადბამვიდა ღ რომელიცა ქალაქთა შინა სიმრავლე თემი-
 სა შეკრებოდეს საბრალოებისა სამკედველოსა ზედა მოძლოდნენი
 სვალისად თანა მოსწრაფებით ზ სოლო ებრაელნი დაუცხრომელად
 სულისაგან სულთ მთქმელისა, მრავალ ცრემლოვანითა ვედრებისა
 ღ ტირილოვანითა გალობითა ჰყოფდეს განმზერობელნი კელთა ზე-
 ცად მიძართ ევედრებოდეს დიდსა ღმერთსა კუბლად მათდა მოსწ-
 რაფედ შეწევნად ზ სოლო კუბლად მზისა შარავანდი არა მოეფინეს
 ღ მეფე მეგობართა მლოდინე იერმონ წინა დადგა, უწოდბ განსლ-
 ვისა მიძართ, უჩუწნებდა მეფისა საწადლისა მზა ვოფად ზ სოლო
 მან ისძინა ღ განცუფრდა ვოვლად უსჯულოებათათვის შემოსვლი-
 სა ვოველთა ებრ უძეცრებათა შეწერობილ ქმნილსა კითხვიდა, რაჟ
 არს საქმე ესე რომლისა მოსწრაფედ მას ჰყოფ: სოლო ესე იყო

ით მოქმედება ყოველთა მეუფისა ღმრთისა, რომელი წინა განმზადებუ-
 ლი ებრაელთა ზედა სატანჯველნი დავიწყებდ მისა დაღვა ❖ ხო-
 ლო იერმონ უჩუწნებდა, & ყოველნი მეგობარნი მისნი, რამეთუ
 მკეცნი & მკედარნი განმზადებულ არიან ჟი მეუფეო შენისა ებრ შე-
 კ უცვალებელისა ბრძანებისა ❖ ხოლო იგი თქმულთა თჳს აღივსო
 უძძიმესითა გულის წყრომად რამეთუ ამათჳს განზრახვითა ღმრთი-
 სათა დაიკვნა ყოველი მისი ღმობიერება, ხოლო მიმკედველმან
 კა ჰრქუა შერისსვითურთ ❖ უკეთუ შენდა მშობელნი იუწენმცა, ანუ შჳ-
 ლთა მშობელნი, & მძვნარეთა & უცხოთა მკეცთა განემზადნეს
 აღმატებულის საზრდლისა წილ შეუცოდებელთა ჩემდა & ჰირველთა
 მშობელთა ჩემთა ჩუწნებულთა ყოველივე განგკურნო მტკიცისა სა-
 რწმუნოებად უმჯობეს იუდიანთა, მაშინ უკეთუ არა სიყვარულისა-
 თჳს თანა მზრდელობისა & საკმარისა ცხოვრებისა ნაცუთად ამათა
 კბ მოკლებულ იეომცა ❖ ესრეთ იერმონ უეჭველი & უფროს შეჭი-
 რვებული შერისსჳთა განვიდა, & სახედავითა & ჰირითა შეიცვალა,
 & თჳთეულნი მეგობართაგან გლოვითა შეპრობილ იქმნეს, შეკრე-
 კბ ბულთა განუტევებდეს კაცად კაცადსა თჳსსა საქმესა ზედა ❖ ხოლო
 ებრაელთა რომელი მეფისაგან ისმინეს გამოცხადებულისა ღმერთსა
 (დ უფალსა) & მეუფესა მეუფეთასა აქებდეს შემთხვეულნი ამის შემწვე-
 კდ ლისა მისისა ❖ ხოლო შემდგომად ამათ ჩუწნულებითა მეფემ კვალად
 შეაზავა სერი, & ევმდრა (მეგობართა) სისარულსა ზედა შეცვალებად,
 ხოლო იერმონს მოუწოდა, შერისსჳთ ჰრქუა, რაოდენ გზის შენ &
 იმათეთჳს ბრძანებად ყოვლად უბადრუკისა კვალად აწცა შესჭურენ
 კე სწილონი ხვალისად წარსაწყედელად ებრაელთა ❖ ხოლო შეინახე-
 თა თანა მონათესავენი დაუდგრომელსა მისსა გონებასა განკვრვე-
 ბულნი გამოიღებდეს ამას, ვიდრემდის ჟი მეუფეო ვითარცა უსი-
 ტუველთა ჩუწნ განგუცდი, გიბრძანებთა აწ მესამედ ამათი წარწყმედა,
 & კვალად საქმეთათჳს შეცვალებითა დამკსნელი რომელი არს შენ
 კვ თანა ბრძანებისა ❖ რომელთათჳს ქალაქი მოლოდებისათჳს დაშუ-
 რვების & აღივსნეს აწ ძრწოლითა, & მრავალ გზის იქენჯნების
 კზ წარტაცებისა ყოფად ❖ ხოლო ყოვლითურთ მეფე აღივსებოდა

უსიტყველი ყოვლისა ებრ ვითარცა ფაღარდ, ღ მოფთა შეურაცხებულთა მიმართ ებრაელთა თავისად გამოცულისა სულისა არა რნივე შესცვალა ❖ არა ყოვლად ზატოისნებით ქვე განამტკიცა ფიცითა განსაზღურა ამით უკუჭ არა გარდასდვა წარგსავენად ჯოჯოხეთისა შინა, ფერჯითა ღ ჭლიკითა მკეცურითა შემუსრვილთა, ხოლო იუდიანთა ზედა შემოსვლა მკედრობითურთ ცეცხლითა ღ შუბითა მიწისა თანა განსწორებად მოსწრაჲედ, ღ შეუსწეელი ჩუჭნდა ტამარი მათი ცეცხლითა მოწვად მუის, ღ აღმასრულებელთა მუნ მსხუტრზლითა ოკერ საუკუნო ჟამად დადგინებად ❖ მაშინ სისარულითა მეკობარნი მონათესავენი განვიდეს სარწმუნოებითა უბრძანეს მკედართა მოსწრაჲედ მოხამის ადგილისა ქალაქისა ❖ ხოლო სწილოთ უხუცესმან მკეცნი ვითარცა იყო თქმული ანაკებსა შინა რისხვისასა მოიყვანა კეთილ სურნელითა სასლმებითა ღვინო ღობანით შერეულისა საშიშრითა ჭურჭლებითა განწყობილნი, განთიად მსთვად ქალაქის აწ სიმრავლენი ურიცხველებთა ადგილსა ზედა ცხენთ სარბენელისასა ადვსილ ყოფილისა, შევიდა ბჭესა შინა წინა მდებარესა ზედა აღბამვიდა მეფესა ❖ ხოლო მეფე რისხვითა მძიძითა ადვსილი ბოროტ მსახურის გულისა ყოვლითა ძალითა მკეცთა თანა მძუნვარებითა გამოვიდა მნებელი მოუმძუდებელითა გულითა ღ ბაიათა თვაღისათა ხილვად სალმობიერისა საბრალოებისა წინა მოსასწაულებათა წარწყმედისა ❖ ხოლო ოდეს სწილონი აღმოვიდოდეს ბჭეებთა ღ თანა შეუდგებოდეს მათ მკედარნი შეჭურვილნი, ღ მრავალთაგან სლვისა მტვერი იხილეს ღ მძიძისა ვძისა ღაღადება ესმათ ებრაელთა, კონებდეს თვისად ყოფად უკანასკნელსა ცხოვრებისა თვისისა აღსასრულსა წამის ყოფასა შინა ❖ ჭირისაგან მოსალოდებელისა ღმობიერებასა შინა ღ სულთქმასა შეიცვალნენ, ამბორს უყოფდეს ურთიერთსა ღ თანა შეეთხოოდეს თანა მონათესავენი ღ ქედთა ზედა დაეცემოდეს მძობელნი შვილთა ღ დედანი ჭაბუკთა ❖ ხოლო სსვანი ახლად მძობელნი მუძუსა თანა მკონებელნი ჩხვლთა შედგომილნი მეოფთა თანა სძისა ❖ გარნა მოიკსენებდეს წინასწარ ქმნილთა მათდა ზეცით ღ მფარველობისა (მო-

კჭ

კთ

ლ

ლა

ლბ

ლგ

ლდ

ლე

სწრაფედ) ერთ სულობით ზირქვე დაემკობოდენ თვით, ღ ერმათა გა-
 ლვ ნიშორებდეს მუშუთგან, ლაღად უვეს კმითა დიდითა ფრიად ❖ ეო-
 ველთა ძალისა მძლეველსა ევედრებოდეს რათა შეიწყალნეს ივინი
 გამოცხადებითა, წინაშე ბჭეთა ჯოჯოხეთისათა ჯერეთ მდგომარენი.

თ ა მ ი მ.

ს
 ხოლო ელიასარ კაცი ვინმე ჩინებული მღვდელთაგან მოხუცე-
 ბული იგი მოხუცებულობასა შინა აწ კარდასრული ასაკითა, ღ ეო-
 ვლითა კეთილის საქმითა ცხოვრებასა შინა შემკობილი მოიწოდა
 ბ გარემოს თავისად, განაწესა მღვდლნი მოწოდებად წმინდისა ღუთი-
 სსა, ევედრებოდა ესრეთ ❖ ჟ მეუფეო ძაღალო, ეოვლად ძლიერო
 ეოვლისა მპერობელო ღმერთო, რომელმან დაბადებულნი ეოველნი
 განაწესე მოწყალებასა შინა; მოივილე აწ თესლთა ზედა აბრაჰამი-
 სსასა, განწმედილსა ზედა იაკობის შვილთა ნაწილსა სიწმიდისა შე-
 ნისსასა ერთა, ქუჭყანასა შინა უცხოთა მწირებულთა, უსამართლოდ
 ბ წარსწემდებით მამოა ❖ შენ ფარაო ზირველ ეკვბტელთა მფლო-
 ბელი განმძრავლებისა ეტლთა, ღ ამაღლებული უსჯულოების კა-
 დნიერებითა, ღ ენითა დიდად მეტეუჭლითა ამპარტავანთა თანა ძეკ-
 დართა, სიღრმესა შინა დანთქმითა წარსწემიდენ, ხოლო ნათესავსა
 დ ისრაელისასა ნათლითა გამოუჩინენ წყალობად ❖ შენ ურიცხვე-
 ლითა ძალითა სიქადული სენაქერემ მძიმისა მეფისა ასურას-
 ტანელისა, შუბითა ქუჭშე კელთა შექმნულისა ეოვლისა ქუჭყანისა,
 ღ ამაღლებულისა წმიდასა შენსა ზედა ქალაქსა, კობისა მეტეუჭ-
 ლისა ლაღობითურთ ღ კადნიერებით მეუფეო შემუსრენ უწებული-
 ე სუხუჭონ წარმართთა მრავალითა შენთა ძლიერებათა ❖ შენ ბა-
 ბილოვანს შინა სამთა ერმათა ცეცხლთა სულის თჯთნებით მი-
 მცემელთა რომელთათჯს არა მსახურებად შეგინებულთა აღტეინე-
 ბულსა საკმილსა მეცურეულნი იკსენ, ვიდრე თმათამდე უვნებელად,
 ვ ალი ეოველთა ზედა უკუნ აქციე წინა აღმდგომთა ❖ შენ დანიელ
 შესმენისა შურითა შთადებული მღჯმესა შინა ლომთა ძეკცთა გან-
 ძუნებულთა შესაჭმელსა ზედა, ნათელსა ზედა გამოიყვანე ცხოველი,
 ღ იონა მუცელსა შინა ზღჯსა ვეშანისასა განმღვევლისა უწყალო-

სა ეოველთა თჳსთა უფნებელობით უჩვენენ მამაო ზ და აწუ ჰეგონი
 ძრავალ მოწუალეო და მფარველო ძისწრაფედ გამოკჳნდი მეოფთა
 ტომისაგან ისრაელისა, სოლო წარმართთაგან უსჯულოთა საძაგე-
 ლთა ვნებულთა ზ სოლო უკეთუ არა წმიდათა მეპყრობილ არს
 ტევეობასა შინა ცხოვრება ჩუწნი, შენ კჳსნენ ჩუწნ კელთაგან
 მტერთა ჩუწნთასა, ვითარცა ინებო მეუფეო წარგუწუმიდე ჩუწნ სი-
 კუდილითა ვარნა ზ რათა არა ამაოებით და ამაოდ ბრძნობითა იქადო-
 დენ წარწემედისათჳს საევაწრელთა შენთა მეტეუწლნი, არცა ღმერთმან
 მათმან იკსნა ივინი ზ სოლო შენ ეოველისა ძალისა და ძლიერებისა
 მქონებელო ეოველისა დიდებულებისა, აწ მოიხილე ზ შეკვიწუალენ
 ჩუწნ ჳირითა უსჯულოთა უსიტეველითა ცხოვრების მოკლებულ-
 თა ვითარცა გამცემლნი ზ რათა განჰკჳრდენ აწ წარმართნი უძლე-
 ველსა ძლიერებასა შენსა და ძალსა შენსა, რომელი ვაქუს ცხოვრე-
 ბისათჳს იაკობისა ზ კევედრების შენ ეოველი სიმრავლე ჩვილ-
 თა, და მძობელნი მათნი თანა ცრემლითა, რათა ეჩუწ-
 ნოს აწ ეოველთა წარმართთა რამეთუ ჩუწნთანა ხარ უფა-
 ლო, და არა მიაქცევ ჰირსა შენსა ჩუწნგან ზ არამედ ვითარცა
 სთქუ რამეთუ არცა ქუწყანასა სედა მტერნი შენნი მეოფი უგულე-
 ბელს ჰეო, ესრეთ სრულ ეავ უფალო ზ სოლო ელიაზარ აღმა-
 სრულებელი აწ ვედრებასა მეფე, მკეცთა თანა და ეოველითა ძალითა
 ამჳარტავნებით მოეხსნა ცხენთა სარბიელსა ზ სოლო ისილეს
 ისრაელთა დიდითა კმითა სეცად მიმართ ღაღადევეს ვითარცა წინა
 მდებარეთაცა ღელესა ერთბამად მისთანა მღაღადებელნი დაუპყრო-
 ბელთა ტირილთა ჰეოფდეს ეოველისა მკედრობისა ზ მაშინ დიდმან
 დიდებულმან ეოველისა მპყრობელმან და ჳემძარტიტმან ღმერთმან ვა-
 მოაჩინა წმიდა თჳსი ჰირი, განახუნა ბჳენი ცისანი, რომლისაგან
 გარდამოვიდეს ორნი მუწნიერნი საშინელნი ხილვითა ანგელოზნი
 ცხად ეოველთა თჳნიერ ებრაელთა ზ და წინა აღმდგომ დგეს და
 ღანი წინა აღმდგომთა აღავსნეს ძრწოლითა და შიშითა, და დაუკსნე-
 ლითა კ ჳითა შეიკროდეს აღუძრველად. ეგრეთვე გუამიცა მეფისა
 მძრწოლარე იქმნა, და დაუწიება კადნიერებისა მისისა შიშითა შეი-

ს
 ც
 თ
 ი
 ია
 იბ
 ივ
 იდ
 იე
 ივ
 ის
 ის

ით ზურა ✱ ღ მოიქცნეს მკეცნი შედგომილთა ზედა ჭურვილთა ძალთა
 კ ღ დასთრგუნვიდეს მათ ღ წარსწუმედდეს ✱ ღ მოიქცა რისხვა მე-
 კა ფისა ლმობიერებასა შინა, ღ ცრემლი წინა განმზადებულთათვის მა-
 კბ თვან სატანჯველთა ✱ რამეთუ ესმა ღალადება, ღ იხილა მოდრე-
 კბ კილთა ეოველთა წარსწუმედელსა შინა ცრემლეოდა, თანა რისხვით
 კბ მეკობართა შერისხვდა მეტეუჭლი ✱ თქუენ უმეტეს მეფობთ, ღ
 კბ მტარვალთა აღმატებით უკეთურებითა ღ ჩემდა თქუენისა თვთ კე-
 კბ თილ მოქმედისას მზრუნველობთ ფლობათაგან აწ ღ სულის დასა-
 კბ მკობლად სანიდუმლოთ წარტაცებულ ეოფად უსარკებლოთ სამეფო-
 კბ სა ✱ იგი მზრობელობათა ჩუენთა სარწმუნოებად სოფელნი მტკი-
 კბ ცენი სახლისაგან განეგეს თვთეული უსიტეველად შემოკრბა აქა ✱
 კდ ვინა ამათ რომელნი დასაბამითგან კეთილ შეწინარებით ჩუენდა
 კდ მომართ ეოვლისა ებრ აღმატენ ეოველთა წარმართთა, ღ უბო-
 კდ როტეს მრავალ გვის კაცთაგან აიჩუნეს საბრალონი ესრეთ უს-
 კდ ჯულოებითა შემთხვეულნი წულულებითა ✱ არქუთ შეკრულნი გა-
 კდ კსენით უსამართლოსა საკრველთა, ღ თვსთა შინა მათთა მშჯდო-
 კდ ბით წარავლინეთ, ზირველ შექმნულთათვის მოიმშჯდობეთ, განკსენით
 კდ მენი ეოვლის მზრობელისა ზეცისა ღუთისა ცსოველისა, რომელი
 კდ ჩუენთაგან ზირველ მშობელთა ვიდრე აწინ აღვლადმდე დაუბრკოლე-
 კდ ბელად დაბათა შინა კეთილ დგომასა მისცემდენ საქმეთა ჩუენთა ✱
 კდ სოლო თქმასა უკუჭ მისსა ამის ებრაელნი მოსწრაფედ განიკსნეს,
 კდ აკურთხევდეს აწ მლტოლვარენი სიკვდილისა წმიდასა მაცხოვარსა ღმე-
 კდ რთსა თვსსა ✱ შემდგომად ამისა მეფე ქალაქსა შინა მიიქცა, მოუ-
 კდ წოდა შემოსავალთა ზედა უხუცესებულსა უბრძანა მიცემად ღვსო,
 კდ ღ სხვანი სალხინო საკმარნი ებრაელთა, შჯდ დღესა ზედა უსაჯა
 კდ მათ მუნვე ეოველთა შინა შეებისა დღეთა მაცხოვარებისა გარდაუვა-
 კდ ნებად, რომელსა შინა ადგილსა ჭკონებდეს წარწუმედისა მოღებად ✱
 კდ მაძინ ესენი რომელნი ზირველ ეუჭდრებასა შინა ღ მასლო-
 კდ ბელ ჯოჯოხეთისა იუენეს, უფროსლა მას შინა შემოსრულნი, ად-
 კდ გილსა მწარესა ღ სატირალსა სიკუდილად, მსმელობისა ცხოვრება-
 კდ სსა შეაზავებდენ ადგილსა გამზადებულთა დაცემისა მიმართ ღ სა-

ფლავისა სანასესა სედა განიოფოდეს აღესილნი სისარულად ✽
 ღ დაუტევეს გოდება ყოვლის სატირალის გალობა, მოიღებდეს
 გალობასა მამეულისა, აქებდეს მაცხოვარსა ღ საკვრველ მოქმედსა
 ღმერთსა, ღ ყოველი ტირილი ღ სულთქმა განაგდეს, დასობსა შე-
 მსადებდეს შვებასა მსჯდობისასა ნიშსა შინა ✽ ეგრეთვე მეფემანცა
 შესაზავ მსმელობა დიდი, დაუცხრომელად ხედვიდა ხეცად მიძართ
 აღიარებდა დიდად შუჭნიერებასა, ყოვლად დიდებულისა ქმნილისა
 მისისა მაცხოვარებასა ✽ ხოლო დამდებელნი ებრაელთა ჰირველ
 წარწემედანსა შინა დასაჭმლად მფრინველთა ღ სისარულითაცა აღ-
 მწერელნი, სირცხვლით მოცულნი მეოფნი სულთქმიდეს ცეცხლებ
 მბერველნი მათნი კადნიერებანი უპატოთ დაშრეტილნი ✽ ხოლო
 ებრაელთა ვითარცა წინარ ვთქუთ, შესაზავებდეს წინარეთ თქმულსა
 დასობთა თანა განწესებითა აღსაარებასა შინა შვებითა ღ ფსალმუ-
 ნითა გარდაუვანდეს ✽ ღ საერთოთ განსამხდჭრეს ამათთჳს განაჩე-
 ნი ყოველსა შინა საყოფელსა მათსა ნათესავთა შორის, რომელიმცა
 ჰირველ თქმულნი დღენი დღესასწაულობად შვებასა შინა არა სა-
 სმელთათჳს ღ საჭმელთა, არამედ ცხოვრებისათჳს ქმნილისა მათ-
 და ღუთისა მიერ ✽ ხოლო მოვიდენ მეფისა მიძართ სთხოვდეს გა-
 ნტევებასა თჳსთა შინა იგინი ✽ ხოლო აღწერილნი იქმნეს ოც-
 და სუთისაგან დღისა თვისა ჰატონისა, ვიდრე მეოთხისადმდე თჳსა
 ეპიფისა, დღეთა შინა ორმოცთა, ხოლო დაადგინეს მათდა წარსა-
 წემედელი ღ მესუთიდგან დღისა თჳსსა ეპიფისა ვიდრე მეშვდემდე,
 სამთა შინა დღეთა, რომელსა შინა ყოვლად დიდებულიცა გამოაჩი-
 ნა წებალობა თჳსი ყოველთა უძლიერესმან, იესუნა იგინი უვნებელად
 ერთბამად ✽ ხოლო შემოვიდოდეს ყოვლითურთ მეფისა მიერ და-
 ცულობით, ვიდრე მეათოთხმეტედ დღედმდე, ხოლო მას შინა სა-
 თხოვარსაცა შესაზავებდეს განტევებისათჳს თჳსისა ✽ ხოლო აქო
 იგინი მეფემან, დაწერა მათდა ქუჭ წერილი ეპისტოლე მეყდართა
 მიძართ რომელნი იუჴნენ ქალაქთა შინა დიდ სულთა გულის მოდ-
 ცინეთ მქონებელისა.

კთ
 ლ
 ლა
 ლბ
 ლგ
 ლდ
 ლე
 ლვ
 ლზ

თ ა ვ ი ზ .

ბ მეფე ეგვპტისა ჰტოლომეი ფილანპატორ, მეოფთა ეგვპტისა
 შინა მკედართა, ჰ ეოველთა განწესებულთა ქუჩაჲსა საქმეთა გინარო-
 დენ ჰ სცოცსლებდით, ხოლო ვსცოცსლებთ ჩუწნცა, ჰ მუჯნი
 ჩუწნნი, წარმმართველი ჩუწნდა დიდისა ღუთისა საქმენი ვითარცა
 ბ გესურს ჰ რომელნიმე მეგობარნი ჩუწნნი ბოროტ ჩუწნულებითა
 თუსითა ზედა ზედად ჩუწნდა გულს მოდგინებდენ, განკვპირეს ჩუწნ
 ამას ზედა, რათამცა სამეფოთა შინა ჩუწნთა შეკრებად ეოველთა ებ-
 გ რაელთა ერთსა შინა ადგილსა, ვითარცა განდგომილთა ჰ ჰ ტან-
 ჯვად უცხოებითა სატანჯველებით, მოიდეს ჩუწნდა სიტყუანი, რა-
 მეთუ არა ოდესჲე კეთილ მდგომარეობასა შინა მეფობისა ჩუწნისა-
 სა საქმენი იუწენ, უკეთუ არა აღესრულებოდეს ესე ვითარცა აქუჩ
 დ ამათ ეოველთა მიძართ წარმართთა უკეთურებანი ჰ რომელ კრულ-
 თაცა მათ მოიუვანდეს ჩუწნდა მოძართ თანა საუვედრელებითა ვი-
 თარცა ტუქტთა უფროსდა ვითარცა გამცემელთა, თუნიერ ეოვლისა
 გასინჯულობისა ჰ გამოძიებისა უნებდათ მათი მოწუქტდა უძმვი-
 ნვარესითა უკეთურებითა უფროს სჯულისა სკუთელთა შეჭურვილე-
 ე ბასა შინა ჰ ხოლო ჩუწნ ამისთუს ფიცხელად შეკრისხდით, მძუდ
 სიბრძნისაებრ რომელი გვაქუნ ეოველთა მიძართ კაცთა, მნიად ცხო-
 ვრება მათდა მივანიჭეთ, ჰ ზეცისა ღუთისა ვსცანთ ძლიერება რა-
 მელი შეწევის ებრაელთა, ჰ ვითარცა მამა მისათუს მარადის თანა
 მბრძოლ არს, ხოლო ამათ მოძართ სიუწარულიცა რომელი აქუსთ
 ჩუწნდა მოძართ უწეებული ჰირველ მშობელთა ჩუწნთა მიერთცა
 კეთილ შეწენარებულად შევიგონეთ მართალნი განუტევეთ ეოვლისა-
 ვებრ რისათუცა მიზეხისა სახისა ჰ ჰ ვბრძანეთ თუთეულისა ეო-
 ველთა თუსსა შინა მათდა მიქცევად, რათამცა ეოველთა ზედა ად-
 გილსა არა ვინ ივინი ამიერთგან განაბოროტოს, არცა აუქტდროს
 ბ შექმნულთათუს მათდა უცნობელად ჰ რამეთუ უწეებულ რათა იეოს
 თქუწნდა, რამეთუ უკეთუ რამე ბოროტ კელოვნებითა მათ ზედა
 ბოროტება ანუ რითამეში შევაჭირვნეთ ივინი ეოვლითა, ივი არა
 კაცსა, არამედ ეოვლად ძლიერსა მეუფესა ჰ ღმერთსა ძაღალსა, წი-

ნა აღმდგომელობას ჩუქნდა შურის გებასა შინა საქმეთა ყოველისა შინა განუღტოლველისა, მარადის ქონებად ვიუწნეთ, სცოცხლებ-
 დით ❖ სოლო აღიღეს (ებრაელთა მეფისაგან) ეპისტოლე ესე, ც
 არა ისწრაფეს მოსწრაფედ განსლვად, არამედ ევედრებოდეს მეფესა,
 რათამცა მეოფთა ნათესავთაგან იუდიურისა წმიდისა ღმთისაგან ღ
 სჯულისაგან ღმთისა თუნიერებისად განდგომილთა შეეძთხუნეს მათ
 თდა თანამდები სტანჯველნი ღ წინაშე მეფისა იტყოდეს: ❖ რამე- თ
 თუ მუცლისათუხ თუხისა საღმთოსა ბრძანებისა გარდამსლველნი,
 არცა მეფეთა ბრძანებათა კეთილ მსმენელნი იუწნენ ❖ სოლო მან ი
 ჭემდარიტებისაებრ ესე სიტუენი ეგრეთ ყოფად ეო, ღ აქო, ღ მის-
 ცა მათ კელმწიფება ყოველთა ზედა, რომელიცა გარდამავალნი
 სჯულისა ღმთისა ყოველთა შინა ადგილთა სამეფოსა მისისასა გა-
 დნიერებით თუნიერ ყოველისა სამეფოსა კელმწიფებისა ანუ გასინ-
 ჯულებისა მოუწლვად ღ აღმოფხვრად ❖ მაშინ ებრაელნი მადლობ- ი
 დეს (მეფესა) ვითარცა ჯერ იყო, სოლო მდღელნი მათნი, ღ ყოვე-
 ლი სიმრავლე ერთბამად კობდეს ალლილოუა, სისხრულით გამო-
 ვიდეს ❖ მაშინ შემთხვეულს გსასა ზედა გარდამავალსა, რომელნი ი
 იუწნენ ნათესავისაგან მათისა სტანჯვიდეს, ღ სასესა შინა სსვათა
 მოჰკლვიდეს ❖ ღ მას დღესა შინა მოსწევიდნეს კაცნი უფროს საბ- ი
 ასნი, სოლო მკულელნი შეგინებულთა სისხრულითურთ იმუჭბდეს ❖
 სოლო თუთ რომელნი ვიდრე სიუჭდილადმდე უფლისა ღმთისა თანა ი
 ეგნეს, შეეძთხუნენ სრულსა ცხოვრებასა გვრგვინოსან ჰუჭს თავი
 თუნი ჰირად ჰირადთა კეთილ სულნელებითა უწავილითა, ღ განვიდეს
 ქალაქისაგან შეებითა, ღ დაღადებითა, ღ ქებათა შინა, ღ ყოვლად კე-
 თილითა კმითა გალობისათა მადლობდეს ღმერთსა მამათა მათთა
 საუკუნოსა მაცხოვარსა ისრაელთასა ❖ სოლო შევიდნენ ჰტოლე- ი
 მაიდსა შინა რომელსა ჰრქვან ნიმატისათუხ ადგილს ვარდის მშობი
 როდოფორ სადაცა ელოდეს მათ ნაფნი მრავალნი, საერთოსაებრ
 მათთა განზრახსა, მუნ ეჭს სერი ცხოვრებისა შუდ დღესა შინა ❖
 რამეთუ მეფემ მიანიჭა კეთილ სულად თუთეულსა მათთა ყოველი ი
 საკმარი გსასა ზედა, ვიდრე საყოფელადმდე მათთა ❖ სოლო მის- ი

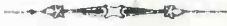
წუდენ მძღობით ჯეროვანებულთა შინა აღსაარებათა, ეკრთვე
 მუნცა განაწესნეს ესე დღე დღესასწაულებად შვებითურთ ჟამსა შინა
 მწირობისა მათთა ❖ სოლო ივინი განსწმედდენ, სჭტსა ზედა
 ადგილისათანა მსძელობისასა აღთქმითა განამტკიცებდენ, განვი-
 დეს უვნებელნი, თავისუფალნი, ყოვლად მოხარულნი ქუჭყანით
 თვისსა ღ ზღვთ ღ მდინარით დაცულნი სამეფოთა ბრძანებითა კაცად
 კაცადი თვისსა შინა ესენი ღ დაიპურობდეს კელმწიფებასა მტერთა ზე-
 და უფროსთა ვიდრე ჰირველ, თანა დიდებითა, ღ შიშითა ყოვლითა
 არა რომლისაგან მოკლებულითა მონაკებისა ❖ ღ ყოველსა თვისსა
 ყოველნი მოიღებდეს აღწერილისაგან, ვითარცა მქონებელნი რომ-
 ლისა თანა შიშითა დიდითა მისცემდეს მათ, მადიდებელნი ყოვლად
 დიდისა ღუთისა რომელმან ეო სრულება ცხოვრებასა შინა მათ-
 თა ❖ კურთხეულ არს მკსნელი ისრაელისა საუკუნესა შინა ჟამ-
 სა. ამინ.

დასასრული წიგნთა მესამეთა მაკაბელთასა, აქეს თავსა შორის თვისსა
 თავი ზ.

ს ა რ რ ე ზ ი

მეორე ნაწილისა.

	გვერდი.
წიგნი იოზისა	3
დავითნი	59
იგაენი სოლომონისნი	188
წიგნი ეკლესიასტე	239
წიგნი ქება ქებათა მეფისა სოლომონისა	255
წიგნი სიბრძნისა სოლომონისა	263
წიგნი სიბრძნისა ისო ძისა ზირაქისა	294
წინასწარმეტყველება ესაიასი	370
წინასწარმეტყველება იერემიასი	473
ბოღებანი იერემია წინასწარმეტყველისანი	592
წინასწარმეტყველება ბარუქისი	606
წინასწარმეტყველება ეზეკიელისი	621
წინასწარმეტყველება დანიელისა	729
წინასწარმეტყველება ოსესი	772
წინასწარმეტყველება იოველისა	787
წინასწარმეტყველება ამოსისი	793
წინასწარმეტყველება აბდიასი	805
წინასწარმეტყველება იონასი	807
წინასწარმეტყველება მიქიასი	811
წინასწარმეტყველება ნაუმისი	820
წინასწარმეტყველება ამბაკუმისი	824
წინასწარმეტყველება სოფონიასი	828
წინასწარმეტყველება ანგიასი	833
წინასწარმეტყველება ზაქარიასი	836
წინასწარმეტყველება მალაქიასი	855
წიგნი პირველი მაკაბელთა	860
წიგნი მეორე მაკაბელთა	924
წიგნი მესამე მაკაბელთა	972

გაქღვის უაჯლოანი

ამოკრე ნაწილში.

გვ.წ.	სტრიქ.	სტრიქ.	დაბეჭდილია:	უნდა იყოს:
7	2	ზემოდამ	სეკვიდექს	სეკვიდექს
36	4	—	გასკმეკდექს	გასკმეკდექს
37	4	ქვემოდამ	უგუქს	უგუქს
55	13	ზემოდამ	ფინიკელთა	ფინიკელთა
61	6	—	ლოცვისა	ლოცვისა
76	2	—	წყალობა	წყალობა
78	1	—	კრებუელი	კრებუელი
81	15	—	იხსეს	იხსეს
99	11	—	მისისა	მისისა
109	1	—	ირიას	ირიას
—	10	—	ქსე	ქსე
110	1	—	სიმწარისა	სიმწარისა
—	5	ქვემოდამ	მლაერუბითა	მლაერუბითა
118	12	—	სუნლი	სუნლი
133	8	ზემოდამ	ლუც	ლუც
140	11	ქვემოდამ	წირმომიდგეს	წირმომიდგეს
193	14	—	კიუკუ	კიუკუ
195	5	—	ეგოს	ეგოს
218	9	—	შიშისა შუგურეკს	შიში უპურეკს
—	8	—	ქმარს	ქმარსა
229	9	—	წყინარი და მიმცემი	წყინარსა და მიმცემისა
—	8	—	უფალსა	უფალი
247	2	—	არ სუგანასკნელი	არს უგანასკნელი
248	3	—	კოქუ	კოქუ
276	13	—	სოფელი	სოფელი
281	14	—	შუემდექს	შუემდექს
310	10	—	მეიწყინაროს	შეიწყინაროს

გვერ.	სტოქ.		დაბეჭდილია:	უნდა იყოს:
318	16	ზემოდაბ	პიკელ	პირველ
348	4	ქვემოდაბ	მარადის	მარადის
358	5	ზემოდაბ	მუსიკისა	მუსიკისა
369	1	—	მენ	მე
387	12	ქვემოდაბ	რისსკა	რისსკა
394	15	—	დებონსა	დებონსა
401	15	—	ერთბამად მუჯღისა	ერთბამად მუჯღისა
427	2	—	ვილხინე	ვიხილნე
436	13	—	შათნი	მათნი
449	2	—	რომელთა	რომელთა
455	10	—	დაუტევეთ	დაუტევენ
457	14	—	თესლნი	თესლთ
461	15	—	ეზრასენით	ეზრასენით
469	7	ზემოდაბ	ეოკულნი	ეოკულნი
—	5	ქვემოდაბ	იკურთხოს	იკურთხოს
470	12	ზემოდაბ	ჩემნი	ჩემნი
478	9	ქვემოდაბ	კატცა	კატცა
510	9	—	მოაკლდეს	მოაკლდეს
512	6	ზემოდაბ	ამისთჯღ	ამისთჯ ღ
520	7	ქვემოდაბ	ვისილე ძილი	ვიძილის შინეთ ძილის
558	2	—	მეფემან	მეფემან
563	9	ზემოდაბ	მთავრნი	მთავარნი
574	1	—	დამრეკელნი	დამდრეკელნი
595	11	ქვემოდაბ	ესმნეს	ესმნეს
620	7	ზემოდაბ	მზარავთავან	მზარავთავან
627	10	ქვემოდაბ	ჭურჭელნი კაცისანი	ჭურჭელსა კაცისასა
646	1	ზემოდაბ	განუფინო	განუფინო
668	9	—	მისმან	მისმან
697	13	—	ეოკლით გამოკულით	ეოკლით გამო კულით
708	6	ქვემოდაბ	გერეშისა	გარეშისა
709	2	—	რვანი	რვანი
723	10	ზემოდაბ	ცხობიბილი	ცხობილი
745	1	ქვემოდაბ	ჩესა	ჩემსა
800	11	ზემოდაბ	ეთეენ	ეოთეენ
809	2	ქვემოდაბ	შენსა	შინა.ისა
834	6	—	რომელმან	რომელმან
839	9	ზემოდაბ	დიებისა	დიდებისა

III

			დაბეჭდილია:	უნდა იყოს:
გვერ:	სტრიქ.			
839	10	ზემოდაბ	ზედა	ზედა
857	13	—	შეუტახს	შეუტახც
858	11	ქვემოდაბ	დნობად	დნობად
864	5	—	შინა	შინა
875	8	ზემოდაბ	ბანაკი	ბანაკი
932	8	—	ჩუჭნდა	ჩნდა
936	1	ქვემოდაბ	მკრეხველს იქადაქისა .	მკრეხველნი ქადაქისა
340	11	—	ჰარიზინსა	ღარიზინსა